

**Opinberingin 18: Harða rópið — 2018-
2030**

“Hon er fallin, hon er fallin, Bábýlon hin stóra !” »

“Kom út úr henni, fólk mitt...”

Sámuel leggur fram

Greið mær frá

Dániel og Opinberingini .

Profetisk prógv um, at Gud er til
Hansara endaligu opinberingar fyri síni
útvaldu

Í hesum verki: Hansara verkætlan -
Hansara dómur

Útgáva: 23 -09 -202 3 (7 - 7. ⁻⁵⁹⁹⁴)

“ Og eg hoyrði mansrødd mitt í Ulai ;

*hann rópti og segði: "Gabriel, greið honum frá sjónini. " Dániel
8:16.*

Grundgeving á permuni

Frá topp til botn : Boð frá teimum trimum einglunum í Opinberingini 14.

Hetta eru trýggir sannleikar úr Dánielsbók, sum vórðu opinberaðir teimum heiløgu eftir stríðið á vári 1843 og eftir tað 22. oktober 1844. Óvitandi um leiklutin hjá hvíludegnum kundu teir fyrstu adventistarnir ikki skilja tann sanna týðningin av hesum boðskapi. Adventistar, sum bíðaðu eftir afturkomu Kristusar, høvdu knýtt sína uppliving at "**midnáttarrópinum**" ella "*midnáttarrópinum*", sum er nevnt í líknilsinum um "*tær tíggju moyggjarnar*" í Matt 25,1 til 13, har fráboðanin um "*afturkomu brúðgómins*" verður evokerað.

1- **Temaið um dómin** mentist í Dán.8,13-14 og evnið í boðskapinum hjá fyrsta *einglinum* í Opinb.14,7 : "*Óttist Gud og gevið honum dýrd, tí at dómstímin er komin, og tilbiðið hann, sum hevur gjørt jørðina, himmalin og vatnkeldurnar!*" » : afturvendingin til leygardagin, einasta sanna sjeynða dagin í guddómligari skipan, jødiska hvíludagin og vikuliga hvíludagin, er kravd av Gudi í fjórða av hansara tíggju boðum.

2- **Fordømingin av páva Róm**, "*lítla hornið*" og "*øðrvísi kongi*" í Dániel 7,8-24 og 8,10-23 til 25, sum fær navnið "*Bábylon hin stóra*" í boðskapinum hjá øðrum *einglinum* í Opinb. » : helst vegna sunnudag, fyrr "*sólardagur*", arvaður frá keisara Konstantin I ^{sum} stovnaði hann 7. mars 321. Men hetta útrykkið "*tað er fallið*" er rættvísgjørt við opinberingini av sínum bannaðu náttúru av Gudi sum hann gjörði tað kunnugt fyri sínum adventistisku siðvenju eftir Sabbad í4. . "*Hon datt*" merkir : " hon er tikin og vunnin ." Sannleikans Gud boðar soleiðis frá sínum sigur móti leguni hjá átrúnaðarligum lygnum.

3- **Temaið í seinasta dóminum** har "*eldurin í øðrum deyðanum*" rakar kristnu uppreistrarmenninar. Hetta er myndin, sum er lögð fram í Dan.7:9-10, temaið er ment í Opb. 20:10-15, og hetta er evnið í boðskapinum hjá triðja *einglinum* í Opinberingini 14: 9-10 : "*Og ein annar, ein triði eingil, fylgdi teimum og segði við harðari rødd : Um nakar tilbiður djórið og mynd hansara og fær merki sítt á enni sína, ella í hondini av Gudi, blanda í bikar vreiði hansara; og hann skal pínast við eldi og svávuli í nærveru hinna heilagu einglarnar og í nærveru lambsins*" : Her er sunnudagurin eyðmerktur við "*merkið hjá djórinum*."

Legg til merkis, hvussu tøluni í teimum marknaðarførdu versunum í Dániel 7: 9-10 og Opinberingini 14: 9-10 samsvara.

Fjórði eingilin : hann kemur bert fram í Opinb. Ljósið, sum er komið at lýsa hana, avdúkar fylgjandi skuldar : av katólsku trúnni, síðani 538 ; av protestantisku trúgvini, síðani 1843 ; og tann offisielli adventistastovnurin, síðani 1994. Øll hesi andaligu fall høvdu sum orsök, í síni tíð : noktana av tí ljósi, sum Guds Heilagi Andi í Jesusi Kristi legði upp til. "*Við endatíðina*" nevnd í Dan 11,40, sameinir katólska kirkjan í síni banning allar trúarbólkar, kristnar ella ikki, sum viðurkenna tænastu hennara og myndugleika hennara ; hetta undir leiðslu av sínum sonevnda " økumeniska " samgongu, sum eftir protestantismuna kom offisiella adventisman inn í 1995.

2. Korintbræv 4: 3-4.

" ... Um okkara evangelium er dult, so er tað dult fyri teimum, sum glatast ; tí tey, sum ikki trúgva, sum gudurin í hesum heimi hevur blindað hug teirra, soleiðis at ljósið av evangeliinum um dýrd Kristusar, sum er mynd Guds, ikki skal lýsa fyri teimum . »

" Og um profetiska orðið verður misskilt, so verður tað bert so fyri tey, sum skulu glatast ".

Eisini , í samandrætti av teimum opinberingum , sum eru lagdar fram í hesum skjalinum vita , at , fyri at “ *rættvísgera heilagleika* ” , . síðani várið 1843 stovnað við fyriskipan skaparans og lóggevara Guds í Dániel 8,14, sambært hansara “ *æviga evangelii* ” , .

á allari jørðini, hvør mann og hvør kvinna , .

mugu doypast í navni Jesu Krists við fullkomnari doyving fyri at fáa guddómliga náði,

skal halda leygardagin , sjeýnda dags hvíludagshvíluna , sum Gud halgaði í 1. Mósebók 2 , og ⁴ av hansara 10 boðum , sum eru nevnd í 2. Mósebók 20 ; hetta, fyri at varðveita náði hansara , .

skal virða guddómligu moralsku lógirnar og kostlógirnar, sum eru ásettar í Heilagu Bíbliuni , í 1. Mósebók 1:29 og 3. Mósebók 11 , (heilagleika likamsins)

og mugu ikki “ *vanvirða profetiska orð hansara* , ” fyri ikki at “ *slökkja Anda Guds* ” (1 Tess.5,20) .

Tann, sum ikki lýkur hesi treytir, er dømdur av Gudi at líða tann „ *seinna deyðan* “ , sum er lýstur í Opinberingini 20 .
Sámuel

FRÆÐA – MÆR DÁNIEL OG APOKALYPSAN

Síðuna av evnum, sum eru viðgjørd

Fyrsti partur : Fyrireikandi viðmerkingar .

Brúkar sjálvvirkandi leitingina eftir síðunumrum á nýttu forritinum

Síða virðisbrøv

07 Framløga

1 2 Gud og hansara skapningar .

13 Bíbilska sannleiksgrundarlagið

1 6 Aðalrøða : 7. mars 321, tann bannaði syndardagurin

26 Guds vitnisburður givin á jørðini

2 8 Viðmæli : Blanda ikki pínslarvátan við revsing.

29 1. Mósebók: Ein lívsneyðug profetisk melting

30 Trúgv og vantrúgv

33 Matur til røttu tíðina

37 Opinberaða søgan um ta sonnu trúinna .

39 Fyrireikandi viðmerkingar til Dániels bók .

4 1 Alt byrjar í Dániel – DÁNIELS BÓKIN .

- 42 Dániel 1 - Dániels koma til Bábylon
- 45 Dániel 2 - *Myndin* av sjónini hjá Nebukadnezar kongi
- 56 Dániel 3 - Teir trýggir fylgisveinarnir í *ovninum*
- 62 Dániel 4 - Kongurin eyðmýktur og umvendur
- 69 Dániel 5 - Dómurinn um Belsazar kong
- 74 Dániel 6 - Dániel í *leyvuhúsinum*
- 79 Dánjal 7 - *Tey fyra dýrini* og *lítla pávahornið*
- 90 Dániel 8 - Pávasamleikin staðfestur – Guddómliga fyriskipanin í Dan.8,14.
- 103 Dániel 9 - Kunngerðin um tíðina, tá Jesu Kristi skuldi tæna á jørðini.
- 1 21 Dániel 10 - Fráboðan um *stóru vanlukkuna* - Sjónir um vanlukkuna
- 127 Dániel 11 - Teir sje kríggirnir í Sýria.
- 146 Dániel 12 - Adventistiska alheimsmiðunin Myndprýdd og dagfest.
- 155 Inngangur til profetiskan symbolikk
- 158 Adventisma
- 163 Fyrsta eygnabráið á Apokalypsuna
- 167 Tákn um Róm í profeti
- 173 Ljós á hvíludegnum
- 176 Guds fyriskipan Dániel 8:14
- 1 79 Fyrireiking til Apokalypsu
- 1 83 Apokalypsan í stuttum
- 1 8 8 **Annar partur : Nærri kanningin av Apokalypsuni .**
- 188 **Opinberingin 1** : Prolog-Afkoman Kristusar-Adventistatemað
- 199 **Opinberingin 2** : Samkoma Kristusar frá byrjan til 1843 .
- 199 tíðarskeið : *Efesus* - tíðarskeið : *Smyrna* - 3. tíðarskeið : *Pergamus* - tíðarskeið : *Tiatira*
- 21 6 **Opinberingin 3** : Samkoma Kristusar Síðan 1843 - Ápostólska kristna trúgvinn endurreist
- .
- 21 6 tíðarskeið : *Sardis* - tíðarskeið : *Filadelfia* -
- 223 Lagnan hjá adventismuni avdúkað í fyrstu sjónini hjá Ellen G. White
- 2 25 tíðarskeið : *Laodikea*
- 22 9 **Opinberingin 4** : Himmalski dómurinn .
- 232 Viðmæli : GUÐUMLIGA LÓGIN profeterar .
- 23 9 **Opinberingin 5** : Menniskjasonurinn .
- 244 **Opinberingin 6** : Leikarar, guddómligar revsingar og tekin um tíðirnar í kristnu tíðini - Tey fyrstu 6 innsiglini
- 251 **Opinberingin 7** : Sjeyndadagsadventisman innsiglað við “ *Guds innsigli* ” : hvíludagin og loyniliga “ *sjeynda innsiglinum* .”
- 25 9 **Opinberingin 8** : Tær fyra fyrstu “ *trompetarnar* ” .
- 26 8 **Opinberingin 9** : 5. og 6. “ *trompetin* ” .
- 26 8 “ *lúðurin* ” .
- 27 6 tann 6. “ *lúðurin* ” .
- 28 6 **Opinberingin 10** : “ *Lítla opna bókin* ” .
- 2 91 Endi á fyrsta parti av Opinberinginini .
- Annar partur : temaini ment .
- 292 **Opinberingin 11** : Pávastjórn - Tjóðargudloysi - 7. " *Trompetin* " .
- 305 **Opinberingin 12** : Stóra miðættanin .
- 313 **Opinberingin 13** : Falsku brøðurnir í kristnu trúgvini .
- 322 **Opinberingin 14** : Tíðin hjá sjeyndadags adventismuni .
- 3 3 3 **Opinberingin 15** : Endin á royndartíðini .
- 33 6 **Opinberingin 16** : Tær sje seinastu plágurnar av Guds vreiði .

- 34 5 **Opinberingin 17** : Skøkjan er avdúkað og eyðmerkt .
- 35 6 **Opinberingin 18** : Skøkjan fær sína revsing .
- 3 6 8 **Opinberingin 19** : Bardagin um *H Harmageddon* hjá Jesusi Kristi .
- 37 5 **Opinberingin 20** : Túsund *árin* í 7. túsundárinum og seinasti dómurinn .
- 3 8 1 **Opinberingin 21** : Tað dýrdargjörða *nýggja Jerusalem* symboliserað .
- 39 2 **Opinberingin 22** : Tann endaleysi dagur ævinleikans .
- 40 5 **Bókstavurin drepur, men Andin gevur lív**
- 40 8 **Jarðliga tíð Jesu Krists** .
- 4 10 **Heilagleiki og halgan** .
- 42 4 Skilnaðirnir í 1. Mósebók – 1. Mósebók 1 til 22 –**
- 52 5 Uppfyllingin av lyftunum, sum vóru givin Ábrahami : 1. Mósebók 23 til ...
- 52 8 Útferðin og tann trúgv Mósés – Úr Bíbliuni yvirhøvur – Tímin við seinasta vali –
Sjeyndadags adventisma : Ein skilnaður, eitt navn, ein søga – Høvuðsdómar Guds –
Guddómligir frá A til Z – Skeivingar av bíbilskum tekstum – Andin endurreisir
sannleikan.
- 5 4 7 Endaliga vígslan**
- 5 4 8 **Seinasta kallið** .

Viðmæli: av tí at týðingar til fremmandamál verða framleiddar við sjálvvirkandi týðingarforriti, hevur høvundurin bert ábyrgdina av tekstum á fronskum, málinum í upprunaútgávuni av skjølunum.

Greið mær frá Dániel og Opinberingini .

Framløga

Eg eri føddur og búgvi í hesum sera andstyggiliga landinum , tí Gud nevnið høvuðsstaðin symbolskt “ *Sódoma og Egyptaland* ” í Opinb. Hansara samfelagsmodell , tjóðveldisligt , øvundsjúkt , hevur verið eftirlíkt , breitt og tikið til sín av nógvum fólki um allan heimin ; Hetta landið er Frakland, eitt kongsligt og kollveltandi ráðandi land , royndarfólk av fimm tjóðveldum við almennum skipanum fordømdum av Gudi . Stolt boðar og sýnir hon fram sínar mannaættindatalvur, ógvusliga mótsettar talvunum um mannaskyldur, sum eru skrivaðar í formi av " tíggu boðum " av skapanum Gudi sjálvum. Síðani uppruna sín og fyrsta kongsveldið hevur hon tikið upp verjuna av fíggindanum, rómversk-katólsku trúgvini, hvørs læra ongantíð hevur latið vera við at kalla " ónt " tað, sum Gud kallar " gott " og at kalla " gott " tað, sum hann kallar " ónt " . Helt fram við sínum óbøtandi falli, førði kollveltingin til hana at taka gudloysi til sín. Soleiðis hevur Frakland sum ein skapningur, ein leirpottur, farið í standstøðu við tann alvalda Gud, ein ektaðan jarnpott ; úrslitið var forútsiguligt og profeterað av honum ; hon skal kenna ørindini hjá „ *Sódomu* , sum er sekur í somu syndum framman fyri henni . Heimssøgan seinastu 1.700 árin ella so hevur verið myndað av hennara illviljaðu ávirkan, serliga hennara stuðli til myndugleikan hjá rómversk-katólsku pávastjórnini , frá hennara fyrsta kongi , Clovis I fyrsta konginum hjá frankum. Hann varð doyptur í Reims, 25. desember í árinum 498. Hendan dagfestingin ber merkið um jólahald, sum Róm festi, óráttvíst og óhugnaliga, við falska føðingardag Jesu Krists, hins holdgjörða Guds, skapara

heimsins og av øllum tí, sum livir, ella er til ; sum við rætti krevur heitið " sannleikans Gud " , tí hann andstygur " *lygnina , hvørs faðir er djevulin* " , sum Jesus lýsti .

Vilt tú hava óafturvísandi prógv fyri at eingin rómverskur pávi er lógligur at siga seg vera tænara hjá Jesusi Kristi ? Her er tað , nágreiniligt og bíbilskt : Jesus lýsti í Matt.23,9 : “ **Og kallið ongan faðir tykkara á jørðini: tí at ein er Faðir tykkara, sum er í Himli.** »

Hvat eitur pávin á jørðini ? Øll kunnu síggja tað, “ heilagi faðir ” , ella enntá, “ sera heilagi **faðir** ”. Katólskir prestar verða eisini nevndir „ fedrar “ . Hesin uppreistrarhugburðurin fær fjøldina av prestum at seta seg sum meint ómissandi millummenn millum Gud og syndaran, meðan Bíblían lærir fyri hann fría atgongd til Gud, sum er legitimeraður av Jesusi Kristi. Á henda hátt infantiliserar katólska trúgvín menniskju fyri at tykjast ómissandi og óunnilig. Hendan fráleiðingin frá beinleiðis forbøn Jesu Kristis verður fordømd av Gudi í eini profeti, í Dan 8,11-12. Spurningur-Svar : Hvør kann trúgva, at tann veldigi Skaparin Gud kundi tikið sum tænarar menniskju, sum eru Honum ólýðin við so óhugnaligum “ óvund ” sum er fordømd í Dan.7:8 og 8:25 ? Bíbilska svarið uppá hesa barnsburð av menniskjansligum huga er í hesum versinum úr Jer 17,5: " Soleiðis sigur Jarn : **Bannaður er tann maður, sum lítur á menniskju, og ger hold til styrki sína, og hvørs hjarta vendir sær frá Jarnum!** " »

Av tí at tað var Frakland, sum í stóran mun myndaði trúarsøguna í einum stórum parti av kristnu tíðini, gav Gud einum fraklendingi uppgávuna at avdúka sín bannaða leiklut ; hetta, við at varpa ljós á dulna týdningin av hansara profetisku opinberingum, sum eru dulnevndar í einari strangtari bíbilsvari kodu.

Í 1975 fekk eg fráboðanina um mína profetisku missión gjøgnum eina sjón , hvørs sanna týdning eg ikki skilti fyrr enn í 1980 , eftir mín dóp . Doyptur í sjeyndadags adventistisku kristnu trúnni, veit eg , síðani 2018 , at eg havi verið settur í tænastu til jubileumstíðina (7 ferðir 7 ár) sum endar á vári 2030 við afturkomu í dýrd av Harranum Gudi Alvalda , Jesusi Kristi.

At viðurkenna tilveruna av Gudi ella Jesusi Kristi er ikki nóg mikið til at fáa æviga frelsu .

Eg minnst her, at áðrenn hann fór upp aftur til himmals, vendi Jesus sær til lærusveinar sínar orðini í hesum versinum frá Matteus 28,18 til 20 : “ *Jesus, tá ið hann nærkaðist, segði soleiðis við teir : Alt vald er mær givið í himli og á jørð. **Farið tí og gerið øll fólkasløg til lærusveinar, doypið tey í navni Faðirsins og Sonarins og Heilaga Andans og lærið tey at halda alt, sum eg havi boðið tykkum.** Og sí, Eg eri við tykkum altíð til endan á heiminum .* Hansara guddómliki andi gav Pæturi ápostli íblástur við hesi víðari formligu og hátíðarligu yvirlýsing í Ápostlasøguni 4,12 : “ **Heldur ikki er frelsa í nøkrum øðrum; tí at einki annað navn undir himlinum er givið menniskjum, sum vit skulu verða frelst við .** ”

Skiljið tí hetta, tann átrúnaðurin, sum sættar okkum við Gud, er ikki grundaður á ein átrúnaðarlígan arv orsakað av mannsiðvenjum. Trúgvín á Guds sjálvbodna sónoffur , gjøgnum hansara menniskjaliga deyða í Jesusi Kristi , er **einasta amboðið** at fáa okkara sátt við fullkomna rættvísið í hansara guddómlika heilagleika. Eisini, hvør tú so ert, hvør tín uppruna, tín arvaði trúgv, títt fólk, tín rasu, tín litur ella títt mál , ella enntá tín støða millum menniskju, tín semja við Gud kemur bert gjøgnum Jesus Kristus og at halda seg til hansara læru, sum hann vendir sær til lærusveinar sínar til heimsins enda ; sum hetta skjalið prógvar .

Orðingin " **Faðir, Sonur og Heilagi Andi** " **merkir triggjar** fylgjandi leiklutir , sum tann eini Gud hevur í síni frelsuætlan , sum hann bjóðaði sekum syndarligum menniskja , dømdum til " *seinna deyða* " . Hendan " tréindin " er ikki ein savning av trimum Gudum , sum muslimar halda , og rættvísger sostatt teirra avvísing av hesi kristnu dogmu og

átrúnaði hennara . Sum “ **Faðir** ” er Gud okkara skapari fyri øll ; sum “ **Sonur** ” gav hann sær sjálvum eitt holdligt likam at bóta fyri syndir sínar útvaldu í teirra stað ; í “ **Heilaga Andanum** ” kemur Gud , Andi hins upprisna Kristusar, at hjálpa sínum útvaldu at eydnast í teirra umvending við at fáa “ **ta halgan, sum eingin sær Harran uttan** ”, sambært tí, sum Paulus ápostul lærir í Hebr 12,14 ; “ **halgan** ” ella at verða **settur av** fyri og av Gudi. Hon staðfestir sína góðtøku av tí útvalda og kemur fram í trúarverkum sínum , tað vil siga í sínum kærleika til Gud og hansara innblásta og opinberaða bíbilska sannleika .

At lesa hetta skjalið er alneyðugt fyri at skilja **tað sera høga banningarstöðið** , sum vigar á fólkasløgini á jørðini , teirra trúarstovnar og teir í vesturkristna heiminum, serliga orsakað av teirra kristna uppruna ; tí tann leiðin, sum Jesus Kristus hevur slóð, er tann **einstaka og einkulta frelsuleiðin** í Guds ætlan ; Sostatt er kristna trúgvín framvegis eitt fremsta mark fyri álopum frá djevlinum og illum andum.

Í kjarnuni er frelsuætlanin, sum Skaparin Gud hevur hugsað, einföld og logisk. Men átrúnaðurin fær ein fløktan karakter, tí tey, sum kenna hana, hugsa bert um at rættvísgera sína átrúnaðarlígu fatan og , praktiserandi synd , ofta gjøgnum fákunnu , er henda fatan als ikki longur í samsvari við krøv Guds. Sostatt slær hann teir við síni banning, sum teir tulka til sín fyrimun og ikki hoyra guddómligu ábreiðsluna.

Hetta verkið hevur einki kall at fáa bókmentavirðisløn ; fyri skaparan Gud er hansara einasti leiklutur at seta síni útvaldu til royndar trúarinnar, sum ger, at tey kunnu fáa tað æviga lívið, sum Jesus Kristus hevur vunnið. Tú finnur endurtøkur har , men hetta er tann stíflurin , sum Gud brúkar til at hamra heim somu lærur , sum Hann avdúkar gjøgnum ymiskar myndir og symbol . Hesar mongu endurtøkurnar eru bestu prógvini fyri teirra sannleika og vitna um týðningin, hann gevur viðkomandi myndprýddu sannleikunum . Líknisini, sum Jesus lærði, staðfesta hesa áheitan og hesar endurtøkur.

Tú finnur í hesum verkinum opinberingar, sum tann stóri skaparin Gud, sum vitjaði okkum undir menniskjaliga navninum Jesus úr Nasaret, sum kom undir heitið " salvaður " , ella " messias " , sambært hebraiska " mashiah " , sum er siterað í Dan.9:25 , ella " christ " , úr grikska covenings " the new covenings " . Í honum kom Gud at bjóða sítt fullkomiliga reina lív í sjálvbodnum offri ,fyri at staðfesta ritualirnar um djóraoffur , sum vóru frammanundan hansara komu síðani upprunasyndina, sum Eva og Ádam framdu. Hugtakið " **salvaður** " vísir til ein, sum fær salvingina av Heilaga Andanum, sum er ímyndað við oljuni á oljutrøunum. Tann profetiska opinberingin, sum Gud hevur givið í navni Jesu Krists einans og hansara sónarverk, kemur at leiða hansara útvaldu á leiðini, sum førir til ævigt lív. Tí frelsan av náði einsamøll forðar ikki tí útvalda í at falla í fellur, sum hann hevði verið óvitandi um. Tað er tí fyri at fullføra sítt náðitilboð, at Gud í Jesu Kristi navni kemur at avdúka tilveruna av teimum hvuðsfellunum, sum loyva hansara seinastu tænarum í endatíðini at greina, døma og **greitt** skilja forvirraðu støðuna hjá tí alheims kristnu trúgvini, sum ræður í hesi seinastu tíðini við jarðligari frelsu.

Men áðrenn sáðing er neyðugt at róta upp ; tí náttúran hjá skaparanum Gudi er skeiklað av læruni hjá teimum stóru eingudstrúgvunum, sum eru breiddar út á jørðini. Tey hava øll til felags, at tann eini Gud verður álagdur við tvingsli og bera sostatt vitni um teirra skilnað og eithvørt samband við hann. Tað sjónliga frælsið, sum er knýtt at kristnu trúnni, stavar bert frá verandi umstøðum í tíðini, men so skjótt Gud letur illu andarnar virka frítt , kemur hetta ótoleransan mótvegis teimum, sum ikki fylgja teimum, aftur. Um Gud hevði viljað virkað við tvingsli, hevði tað verið nóg mikið hjá honum at bara gjørt seg sjónligan fyri teirra eygum , fyri at fáa frá sínum skapningum, at teir lýða øllum hansara ynskjum. Um hann ikki gjórði tað, er tað tí, at hansara val av útvaldum er grundað , **einans** , á fría valið at elska ella vraka hann ; frítt val , sum hann gevur øllum sínum skapningum. Og um tað er ein

tvingsil, so er tað bert tann av natúrliga karakterinum hjá teimum útvaldu, sum verða stoytt og drigin, av teirra einstøku frælsu náttúru, av kærleiks Gudi. Og hetta navnið kærleiki passar honum væl, tí hann sublimerar tað, við at bjóða sínum skapningum eina sýning sett í verk, sum ger tað óumstrídda; hetta við at bjóða lív sítt til at sóna, í persóninum Jesusi Kristi, syndirnar, sum hansara útvaldu **einsamallir arvaðu og framdu**, tá teir vóru óvitandi og veikir. Gætur! Á jørðini tekur hetta orðið kærleiki bara form av kenslu og veikleika hennara. Guds er sterkt og fullkomiliga rättvíst; sum ger allan munin, tí tað tekur støði í eini meginreglu, har kenslan er totalt stýrd. Tann sanni átrúnaðurin, sum Gud hevur góðkent, er tí grundaður á frítt at halda seg til hansara persón, hansara tankar og hansara meginreglur bygdar inn í lógir. Alt lívið á jørðini er bygt á sínar likamligu, evnafrøðiligu, moralsku, sálarligu og andaligu lógir. Eins og tað ongantíð hevði komið menniskjanum í hug at sloppið undan tyngdarkraftlógini og fingið hana at hvørva, so kann andi hansara bert blóma harmoniskt í virðing og lýdni móti teimum lógum og meginreglum, sum Skaparin Gud hevur sett á stovn. Og hesi orðini hjá Paulusi ápostli í 1.Kor.10,31 eru soleiðis fullkomiliga . rättvísingjörður: **“Um tit tí eta ella drekka ella hvat tit gera, gerið alt til Guds dýrd.”** Umsetingin av hesum ókeypis innbjóðingum er gjörd møgulig av, at í Bíbliuni, og bara í henni, hevur Gud borið og opinberað síni guddómligu ráð. Og tað er umráðandi at taka hansara meining til eftirtektar fyri at fremja arbeiðið við „**halgan, ”uttan sum**, sambært Hebr 12:14, „**sær eingin Harran**.“ Onkuntíð er hansara meining í formi av ávísing, men hon er ikki meira ivasom enn tann, sum serlæknin veitir, sum menniskjað er skjótt at lýða, og heldur, at hann soleiðis virkar til sítt besta fyri sína likamligu ella sálarligu heilsu (sjálvt um hann hevur skeivt). Skaparin Gud er, langt fram um alt, einasti sanni sálarlækni, sum hann kennir í teirra minstu smálutum. Tað ger sárt men grøðir tá støðan er góð. Men at enda fer hann at oyðileggja og oyðileggja alt himmalskt og jarðligt lív, sum hevur víst seg óført at elska hann og tí at vera honum lýðin.

Átrúnaðarligt ótoleransa er tí avdúkandi ávøksturin av følsku eingudstrúgvini. Tað er ein sera álvarsligur feilur og synd, tí tað skeiklar Guds karakter, og við at ráða yvir Hann, váðar hon ikki at fáa Hansara signing, Hansara náði og Hansara frelsu. Men Gud brúkar tað sum eina plágu til at revsa og sláa vantrúgvandi ella ótrúgv menniskju. Eg stóli her á bíbilskan og søguligan vitnisburð. Jú, skriftirnar í gamla sáttmálanum læra okkum, at fyri at revsa ótrúskapin hjá fólki sínum, tjóðini, sum kallaðist Ísrael, brúkti Gud tað "filista" fólkið, sín nærmasta næsta. Í okkara tíð heldur hetta fólkið fram við hesi tiltøku undir navninum "palestinsk". Seinni, tá ið hann vildi avdúka dóm sín og sína endaligu fordøming av hesum jarðliga holdliga Ísrael, kallaði hann á ténastur kaldeiska kongs Nebukadnezars; hetta tríggar ferðir. Í triðja, í -586, varð tjóðin oyðiløgd og tey yvirlivandi av fólkinum vórðu flutt í útlegd til Bábýlon í eitt tíðarskeið uppá "70 ár" profeterað í Jer. 25:11. Enn seinni, fyri at hon noktaði at viðurkenna Jesus Kristus sum sín messias, varð tjóðin aftur oyðiløgd av rómverskum hermonnum undir leiðslu av Titus, arvinginum hjá Vespasianus keisara. Í kristnu tíðini, sum offisielt datt aftur í synd í 321, varð kristna trúgv avhendað til ótoleransu hjá pávunum frá 538. Og henda ráðandi katólska trúgv leitaði eftir stríði við miðeysturlendsku fólkinum, sum vóru vorðin trúarlíga muslimsk í somu øld. Vantrúgvandi kristindómurin fann har ein ævigan ræðuligan mótstøðu. Tí átrúnaðarliga mótstøðan í teimum báðum legunum er sum pólarnir, fullkomiliga mótsettir til heimsins enda. Tann vantrúgvandi er eisini stoltur og søkir dýrd av einkarætti; ikki fáa tað frá Gudi, kennir hann tað til sín sjálvs og góðtekur ikki at verða umstríddur. Henda lýsing av tí einstaka eyðkennir eisini samanlagt teir limir, sum hoyra til tær ymisku samkomurnar og eru bólkaðir í teimum ymisku følsku átrúnaðunum. At fordøma ótoleransu merkir ikki, at Gud er tolsamur. Ótoleransa er ein menniskjalig siðvenja, sum er íblástur frá demonisku leguni. Orðið tolsamt inniber tankan um ótolsemi og orðið um sonna trúgv er góðkenning ella misálit sambært bíbilsku meginregluni um "ja ella nei." Fyri sín part stuðlar

Gud tilveruni av tí ónda uttan at tola tað ; hann stuðlar tí í eitt frælsistíðarskeið, sum er ásett í hansara verkætlan , at velja síni valdu embætisfólk. Orðið tolsemi er tí bert galdandi fyri menniskjað, og hugtakið kom fram í Nantes-ediktinum hjá Henry IV frá 13. apríl 1598. Men eftir at náðitíðin er liðug, verða tað ónda og tey, sum gera tað, oyðiløgd. Tolsemi hevði avloyst tað trúarfrælsi, sum Gud gav menniskjanum frá byrjan av.

Matskráin í hesum verki er kunngjørd ; prógvini verða lögð fram og víst gjøgnum allar síðurnar.

Gud og hansara skapningar .

Andaliga orðabókin, sum menniskju í Latín-Evropa brúka, goymir týðandi boðskapir, sum Gud hevur borið fram. Hetta er galdandi , fyrst og fremst , við orðinum Apokalypsa sum , í hesum sambandi , vekir upp ta stóru vanlukkuna, sum menniskju óttast. Enn aftanfyri hetta óttafulla hugtakið liggur týðingin “ Opinberingin ” sum opinberar tænarum sínum í Kristi ting, sum eru ómissandi fyri teirra frelsu. Sambært meginregluni um, at eydnan hjá summum ger vanlukkuna hjá øðrum , teimum í mótstøðuleguni, eru boðini í absolutum mótsetningum sera rík av lærdómi og sera ofta tillagað í tí sera heilagu " Opinberingini ", sum er givin Jóhannesi ápostli.

Eitt annað hugtak, orðið „ eingil ”, goymir týðandi lærur. Hetta franska orðið kemur úr sjálvum latínska orðinum “ angelus ” tikið úr grikska orðinum “ aggelos ” sum merkir : sendiboð. Henda týðingin avdúkar okkum tað virði, sum Gud gevur sínum skapningum, sínum kollegum, sum hann skapti frælsar og lutfalsliga sjálvstøðugar. Lívið er givið av Gudi, og hetta sjálvstøðu varðveitir logiskar avmarkingar. Men hetta hugtakið “ boðberi ” avdúkar okkum, at Gud sær sínar frælsu kollegur sum livandi boðskapir. Sostatt umboðar hvør

skapningur ein boðskap, sum er samansettur av eini lívsuppliving, sum er merkt av persónligum valum og støðum, sum eru tað, sum Bíblián kallar „ ein sál “. Hvør skapningur er serstakur sum livandi sál. Tí tað, sum tey fyrstu himmalsku kolleguni, sum Gud skapti, tey, sum vit siðvenjuliga kalla " einglar ", ikki vistu, er, at tann, sum gav teimum lív og rættin at liva, kann taka tey aftur. Tey vóru skapt til at liva í allar ævir og vóru óvitandi um týdningin av orðinum deyði. Tað var fyri at avdúka teimum, hvat orðið deyði merkir, at Gud skapti okkara jarðligu vídd, har menniskjaættin, ella Ádam, skuldi hava leiklutin sum deyðiligi eftir syndina í Edens urtagarði. Boðskapurin, sum vit umboða, dámar Gudi **bert**, um hann er í samsvari við Hansara normar um tað góða og rætta. Um hesin boðskapur lýkur hansara støði um ónt og ilt, so er tann, sum ber hann, av tí uppreistrarhugaða slagnum, sum hann dømir til ævigan deyða, tað vil siga til endaliga oyðilegging og oyðilegging av allari sál hansara.

Bíbilska sannleiksgrundarlagið

Gud sá tað vera rætt og rætt at fyrst avdúka uppruna okkara jarðligu skipan fyri Mósesi, soleiðis at hvørt menniskja skuldi vita um tað. Har vísir hann á, at andaligur undirvísing verður raðfest. Í hesi gerð leggur hann okkum fram **grundarlagið undir sínum sannleika**, sum byrjar við at regulera tíðarskipanina. Tí Gud er Gud fyri skipan og edlum samsvari. Vit fara at uppdaga, við samanberingar við hansara standardir, tann heimiska og ósamanhangandi táttin í okkara núverandi skipan, sum syndarmaðurin hevur sett á stovn. Tí tað er syndin og longu upprunasyndin, sum broytir alt.

Men tað er alneyðugt at skilja áðrenn nakað annað, at tann "*byrjanin*", sum Gud nevnir í Bíbliuni, og fyrsta orðið í bókini, sum eitur "1 Mósebók", er, "upprunin", ikki snýr seg um "*byrjanina*" av lívinum, men bert um tað av hansara skapan av allari okkara jarðligu vídd, sum fevnir um stjørnurnar á cemoth all itself degnum. Tá vit taka hendan tankan við, kunnu vit skilja, at henda serliga jarðliga skipanin, har nætur og dagar fara at fylgja hvørjari aðrari, er skapt til at gerast umhvørvið, har Gud og hansara trúgvu útvaldu og fíggindalegan hjá djevlinum fara at mæta hvørjum øðrum. Hesin bardagin millum guddómliga góða og tað ónda djevulsins, fyrsta syndaran í lívssøguni, er orsökkin til at vera og grundarlagið undir allari opinberingini av hennara alheimsligu og margfeldu frelsuverkætlan. Í hesi bókini finnur tú týdningin av ávísingum gátuførum orðum, sum Jesus Kristus segði í tænastrá síni á jørðini. Tú sært sostatt, hvussu nógv vit hava í tí stóru verkætlanini, sum tann eini stóri Gud, skaparin av øllum lívs- og evnisformum, setur í verk.

Eg lati her hesa týðandi parentes aftur og vendi aftur til evnið um tíðarskipanina, sum hesin hægsti tilverufullveldismaðurin hevur sett á stovn.

Áðrenn syndina livdu Adam og Eva sítt lív punkterað við eini røð av sjei daga vikum. Í samsvari við fyrmyndina av fjórða av teimum tíggju boðunum (ella tíggjubókini) sum **minnir um tað**, er sjeindi dagurin ein dagur, sum er halgaður til hvíld av Gudi og av menniskjanum, og vita vit í dag, hvat henda gerðin profeterar, kunnu vit skilja, hví Gud heldur fast við at virða hesa siðvenju. Í síni samlaðu verkætlan, sum greiðir frá orsökunum til hesa serligu jarðligu skapanina, profeterar vikan, tann ætlaða tíðareindin, sjei túsund ár, har tann stóra verkætlanin um alheims (og margfeldu) sýningina av kærleika hennara og rættvísi hennara verður framd. Í hesi sendingini verða, í analogi við teir fyrstu seks dagarnar í vikuni, tey fyrstu seks túsundárin sett undir sýningina av hansara kærleika og tolsemi. Og eins og sjeindi dagurin verður sjeinda túsundárið ætlað at staðfesta hansara fullkomna rættvísi. Eg kann taka hesa skrá saman við at siga : seks dagar (av túsund árum = seks túsund árum) at frelsa, og tann sjeindi (= túsund ár), at døma og oyðileggja teir jarðligu og himmalsku uppreistrarmenninar. Henda frelsuverkætlanin verður heilt grundað á tað sjálvbodna bótoffrið, sum skaparinn Gud hevur samtykt, undir tí guddómliga jarðliga partinum av tí persóninum, sum er nevndur, av hansara guddómliga vilja, Jesus Kristus í griksku útgávuni ella sambært hebraiskum, Jesus Messias.

Áðrenn synd, í upprunaligu fullkomnu guddómligu skipanini, er allur dagurin samansettur av tveimum fylgjandi javnbjóðis pørtum ; 12 tímar av mánanátt koma 12 tímar av sólarljósi og ringrásin endurtekur seg ævigt. Í okkara núverandi støðu kemur henda støða bert fyri tveir dagar um árið, tá vár- og heystjavndøgur eru. Vit vita, at núverandi árstíðir stava frá einum helli av jarðarásinum, og vit kunnu sostatt skilja, at henda helli kom fram sum ein avleiðing av upprunasyndini, sum fyrsta hjúnini, Adam og Eva, framdu. Áðrenn synd, uttan hesa tilgongd, var reglusemið í guddómligu skipanini fullkomin.

Fullkomna snúningurin hjá jørðini um sólina vísir ársins eind. Í vitnisburði sínum, sigur Móses søguna um útferðina hjá hebrearum, sum Gud loysti úr egyptiskari trælalald. Og sjálvan tann dagin, tá ið Gud fór út, segði Gud við Móses, í 2. Mós.12 : 2 : “ *Hesin mánaðurin skal vera tær tann fyrsti av ársins mánaðum ; tað verður fyri teg fyrsta mánaðin* . Slík áheitan vitnar um týdningin, sum Gud gevur lutinum. Tólv mánaða mánakalendarin hjá hebrearum sveiggjaði yvir tíð, og av tí at hann var aftanfyrir sólar skipanina, var neyðugt at leggja ein trettanda mánað afturat fyri at fáa samsvar aftur eftir fleiri ár við at savna hesa seinking. Hebreararnir fóru úr Egyptalandi " *14. dagin í ársins fyrsta mánaði* " sum logiskt byrjaði á várjavndøgur ; navn sum júst merkir “ fyrstu ferð ” .

Henda skipan, sum Gud gevur, " *hesin mánaðurin verður fyri tykkum hin fyrsti mánaðurin í árinum* " , er ikki óverulig, tí hon vendir sær til allar menn, sum vilja krevja frelsu hansara til heimsins enda ; Hebraiska Ísrael, móttakarinn av guddómligu opinberingini, at vera bert fremsta í stóru alheimsfrelsuverkætlanini av síni guddómligu skrá. Hansara mánatíð verður fylgd av sóltíð Kristusar, sum Guds frelsuætlan verður opinberað í øllum sínum ljósi.

Tann fullkomna endurreisnin av hesum guddómligu normunum verður ongantíð framd á eini jørð, sum er fólkað av uppreistrarhugaðum og óndum menniskjum. Men tað er framvegis møguligt, í tí einstaka sambandinum, sum vit hava við Gud, hesin kraftmikli ósjónligi skapandi Andi, sum størri kærleikan eins nógv og rættvísi. Og eithvørt samband við hann skal byrja við hesi leitan eftir **hansara** virðum og fyrst og fremst teimum av **hansara** tíðarskipan. Hetta er ein trúargerð, rættiliga einföld og uttan nakran serligan verðuleika ; eitt minstamark at bjóða frá okkara menniskjaligu síðu. Og av tí at okkara tilgongd er Honum dámlig, gerst tað kærleiksfulla sambandið millum skapningin og Skaparan

möguligt. Himmalin verður ekki vunnin við bragdum ella undrum, men við tekin um sínámillum uppmerksemi, sum vísa sannan kærleika. Hetta er tað, sum øll kunnu uppdaga í verki Jesu Krists, sum gav sítt lív, sjálvboðin, sum eitt áheitanarmerki, fyri at frelsa sínar einastu elskaðu útvaldu.

Eftir hesa beundrandi myndina av guddómligu skipanini, lat okkum hyggja at tí eymliga partinum av okkara menniskjansligu skipan. Henda samanberingin er júst meira neyðug, tí hon fer at gera okkum møguleika at skilja tær ábreiðslur, sum Gud profeteraði gjøgnum Dániel profet sín, sum Jesus í síni tíma sannroyndi sum so. Millum hesar ábreiðslur lesa vit í Dán 7,25 : " *Hann skal hugsa at broyta tíðir og lógir.* " Gud veit bara eitt standard av hesum ; tey, sum hann sjálvur hevur raðfest síðani heimsins skapan og síðani opinberaði Mósesi. Hvør tordi at fremja slíka vreiði ? Ein ráðandi skipan, sum hann kennir " *øvund* " og " *eydnuna við sínum bragdum* ". Eisini nevndur ein " *annar kongur* ", bendir samansetingin av hesum kriterium á átrúnaðarligt vald. Harumframt, ákærdir fyri at " *forfylgja teimum heiløgu* ", eru tulkingarmøguleikarnir minkaðir og innihalda rómversku pávaskipanina, sum er sett á stovn, **einans**, síðani 538 við kunngerð, sum skyldug keisaranum Justinian¹ Men Opinberingin, sum kallast Apokalypsa, fer at avdúka, at henda dagfestingin 538 bert er avleiðingin og útbyggingin av einum óndskapi, sum rómverski keisarin Konstantin¹ hevur ført ímóti " *tíðunum og guddómligu lógini* " frá 7. mars 321. Hansara brotsverk verður ofta mint á í hesi kanningini, tí henda ónda dagfestingin fær banningina inn í ta reinu og fullkomnu kristnu trúna, sum varð raðfest á ápostlanna tíð. Hesin skuldarbýtið, í stafett, millum heidna keisaraliga Róm og rómversk-katólska páva Róm er ein høvuðslykil til ta profetisku opinberingina, sum er bygd upp í vitnisburðunum, sum Dániel skrivaði. Tí heidni keisarin stovnaði restina av fyrsta degi, men tað var tann kristna pávastýrið, sum átrúnaðarliga álegði tað í sínum " *broytta* ", serliga og menniskjaliga formi, av teimum tíggju Guds boðum

.

Aðalrøða : 7. mars 321, tann bannaði syndardagurinn

Og kraftmikið bannað, tí 7. mars 321 varð restin av tí heilaga sjeynða hvíluðegnum, eftir boðum frá dagfestari keisarakunngerð, offisielt skift út við fyrsta dagin. Tá varð hesin fyrsti dagurinn vígdur av heidningunum til tilbiðjan av sólargudinum, SOL INVICTVS, ella tí óhugnaligu UNVAINCURED SUN, longu tilbiðjanarlutur hjá egyptum um tíðina av útferðini hjá hebrearunum, men eisini, í Amerika, av inkum og til hendan dagin av sólini, aztekarunum rising. Djevulin brúkar altíð somu uppskriftir til at leiða menniskju inn í sítt fall og sína fordøming av Gudi. Hann útnyttar teirra yvirflatu og teirra holdliga sinn, sum førir tey til at vanvirða andaliga lívið og lærdómin úr søguligu fortíðini. Í dag, 8. mars 2021, tá eg skrivi hetta viðmerkið, bera aktuellar hendingar vitni um týðningin av hesum vreiði, ein sonn guddómlig læse- majesté, og enn einaferð, guddómliga tíðin tekur sín fulla týðning. Fyri Gud byrjar tíðin á árinum um várið og endar við endan av vetrinum, tað vil siga í okkara núverandi rómverska kalendara, frá 20. mars til 20. mars næsta. Tað sær sostatt út til, at 7. mars 321 var fyri Gud 7. mars 320, tað vil siga 13 dagar áðrenn várið 321. Sostatt var tað fyri Gud árið 320, sum varð merkt við endan av teirri andstyggiligu gerð, sum varð framd móti hansara rættvísu og heilagu guddómligu lóg. Sambært Guds tíð, er árið 2020 17. ársdagur (17: tal av dómi) í tali av øldum síðani árið 320. Tað kemur tí ikki á óvart, at frá byrjan av árinum 2020, kom tann guddómliga banningin so ágangandi cavesi í samfelag av monnum, hvørs álit og trúgv varð sett heilt á vísindi og framgongd hennara. Panikkur er avleiðingin av, at tað ikki ber til at leggja fram eina effektiva viðgerð ella koppseting hóast høga tøkniliga førleikan hjá núverandi vísindafólki. Við at geva hesum 17 øldunum eitt profetiskt virði, so finni eg ikki uppá nakað, tí fyri Gud hava tølini ein andaligan týðning, sum hann avdúkar og brúkar í byggingini av sínum profetium, og júst í Opinberingini er kapitlur 17 ætlaður temanum um "**dómin hjá mongu skøkjunum, sum sita.**" "**Bábylon hin stóra**" er navn hennara og "**stóru vøtnini**", sum víst verður til, leggja upp til "ánna Eufkrat" sum Gud miðar eftir í "sætta trompet" boðskapinum í Opinb 9:13, sum er ímynd av komandi triðja heimsbardaga. Aftanfyrri hesi symbol eru pávakatólsisman og ótrúgv kristna Evropa, keldur og mark fyri vreiði hennara. Stríðið millum Gud og menniskju er júst byrjað; jarnpottinum móti leirpottinum, úrslitið av bardaganum er forútsiguligt; betur, tað er profeterað og forritað. Hvussu fór Gud at markera 17. hundrað ára føðingardag 7. mars 320 (320, fyri hann og hansara útvaldu; 321 fyri tann falskt trúgvandi ella profana heimin)? Eg havi leingi trúð, at tað fór at vera við at fara inn í ein heimsbardaga, men ein heimsbardaga, sum fer at enda í atomformi, tí Gud profeteraði tað, triggjar ferðir, í Dan 11:40 til 45, Ezekiel 38 og 39, og at enda, í Opinb. sum tað, sum hann førði móti Faraó í Egyptalandi á Mósesar tíð; og endaúrslitið verður tað sama; fíggindi Guds fer at missa lív sítt har, eins og Faraó, sum í síni tíð sá sín fyrstfødða son doyggja og misti sín egna. Hendan 8. mars 2021, leggi eg til merkis, at henda tulkningin ikki er uppfyllt, men eg hevði fyrireikað meg til hana í umleið ein mánað, eftir at hava givið mær far um av guddómligum íblástri, at 321 var 320 fyri Gudi og at sostatt, hann hevði ætlanir um at banna, ikki tann einasti dagurinn 7. mars, 2020, sum hesin dagurinn er ishment, meginreglan, sum er nevnd í 4. Mós. : "**Eins og tú kannaði landið í fjøruti dagar, so skalt tú bera misgerðir tínar í fjøruti ár, eitt ár fyri hvønn dag.**"

Men til hessa eygleiðing er eitt lagt afturat. Okkara falski kalendar er ikki bara skeivur um ársbyrjan, hann er eisini skeivur um føðingardag Jesu Krists. Í 5. ^{old}, setti munkurin Dionysius Lítli tað skeivt á deyðadagfestingina hjá Heródesi kongi, sum í roynd og veru hendi í -4 í kalendar hansara. Til hesi 4 árinu mugu vit leggja tey " tvey árinu " afturat , sum Heródes metti vera aldurin á Messiasi, sum hann vildi drepa sambært Matt 2,16 : " Tá ið Heródes sá, at hann hevði verið spottaður av vísmonnunum, var hann ógvuliga vreiður, og sendi og drap øll børnini úr Betlehem og øll í tíðini. **sum hann hevði dúgliga spurt vísmenninar** ." So tá vit telja árinu, leggur Gud 6 ár afturat okkara vanligu følsku og villeiðandi dagfesting og Jesu føðing varð framd á vári í ár – 6 . Sostatt var árið 320 fyri hann : 326 og 17. ^{verðsigi} ársdagurin av okkara ári 2020 var fyri hann árið 2026 frá sonnu løtuni av føðing Jesu Krists. Hetta talið 26 er nummarið á tetragramminum " YHWH " , á hebraiskum " Yod, He, Wav, He " , sum Gud nevndi seg við, eftir spurninginum hjá Mósesi : " Hvussu eitur tú ? » ; hetta , sambært 2. Mósebók 3:14. Stóri skaparinn Gud hevði tí eina orsök afturat at merkja við sínum persónliga kongliga innsigli hendan dag merktan av síni alvaldu guddómligu banning ; og hetta til heimsins enda. Plágan av smittuvandanum, sum kom fram í árinum 2026 av guddómligari tíð, hevur júst staðfest samhaldsfesti í hesi banning sum fer at taka ymiskar formar seinastu lívsárinu á planetuni Jørð. Ein triði kjarnorkubardagi verður " endan " á " heidningatíðini " sum Jesus Kristus boðar frá í Matt 24,14 : " Og hetta evangelið um ríkið skal prædikast um allan heimin til vitnisburð fyri øllum tjóðum. Tá kemur **endin** ." Hesin " endin " byrjar við endanum á náðitíðini . ; tilboðið um frelsu fer at enda. Ein trúarroynd, sum er grundað á virðing fyri hennara heilaga hvíludegi, fer avgjørt at skilja leguna hjá " seyðunum " frá leguni hjá " geitunum " í Matt 25:32-33 : " Allar tjóðir verða savnaðar fyri honum. Hann skal skilja teir hvør frá øðrum, sum hirði skilur seyðin frá geitunum ; og hann skal seta seyðin til høgru og geitir til vinstru ." Kunngerðin um lóg, sum ger rómverskan sunnudag skyldugan, fer at enda at døma til deyða teir sonnu útvaldu halgimenni Jesu Krists. Henda støðan fer at uppfylla hesi orðini í Dan.12:7 : " Og eg hoyrði mannin í línklaðum, sum var á vatninum í ánni ; Hann lyfti upp høgru hond sína og vinstru hond sína móti himlinum og svór við hann, sum livir um allar ævir, at tað skal vera í eina tíð, tíðir og hálsa tíð, **og at alt hetta skal enda, tá ið valdið hjá tí heilaga fólkinum er fullkomiliga brotið** . Frá einum menniskjaligum sjónarhorni verður støðan hjá teimum vónleys og deyði teirra nærverandi. Tað er tá, at hesi orðini hjá Jesu Kristi, sum eru siterað í Matt 24,22, koma fram : " Og um teir dagarnir ikki verða stytta, skuldi einki hold verið frelst : . men fyri teirra útvaldu **skuld verða hesir dagarnir stytta** ." Árið 6000 endar áðrenn 3. apríl 2036 av guddómligari tíð, tað vil siga 3. apríl 2030 í okkara falska kalendar, sum kemur 2000 ár eftir dagin, tá Jesu Krists varð krossfestur, sum varð fullgjørdur 14. ^{dagin} eftir, at várið byrjaði í árinum 30 . Og hesir " dagarnir " mugu " stytta " tað vil siga minkast . Hetta merkir , at umsóknardagurin av deyðakunngerðini verður frammanundan hesum degi . Tí tað er neyðstøðan , sum noyðir Kristus at blanda seg beinleiðis fyrí at frelsa síni útvaldu . Vit mugu tá taka atlit til, at Gud raðfestir at æra tað " **tíðarstøðið** " , sum hann gav sínum jarðliga skapanarverki. Tað er hann , sum fer at geva uppreistrarmonnunum í síðstu døgum íblástur til at velja eina dagfesting , sum fer at fara upp um nakrar dagar fyrsta dagin á várinum 2030 , sum tey 6000 árinu av jarðarsøguni lata aftur . Tvey møguleikar koma tá fram : ein dagfesting, sum verður ókend til endans, ella 3. apríl 2030 , sum merkir mest møguligt mark og hevur andaliga týdning. Metir , at hóast sín ógvusligan týdning , so er 14. dagurin í ^{árinum} , tá Jesu Krists varð krossfestur , ikki hóskandi til at markera endan á teimum 6000 árunum av heimssøguni , og enn minni byrjanina av 7. ártúsund . Hetta er orsøkin til at eg seti mítt fyrimum og mína trúgv á várdagin 21. mars 2030 , dagfestingina av " stytta " profetisku tíðini 3. apríl ella eina millumdagfesting . Merkt av náttúruni, sum Gud hevur skapt, er várið avgerandi , tá vit vilja telja tey 6000 árinu av mannasøguni ; sum gerst møguligt

frá tí lótu, at Adam og Eva syndaðu. Í bíbilsku söguni í 1. Mósebók voru dagarnir fram til það fyrsta várið ævigir dagar. Tíðin, sum Gud telur, er tann hjá syndarlandinum og teimum 6000 árunum, sum vikan profeterar, byrja í byrjanini av fyrsta várinum og tey enda við endan av einum seinasta vetri. Tað var eitt vár, at niðurteljingin til 6.000 ár byrjaði. Vegna synd fór jørðin undir eina helling av sínum ási uppá 23 ° 26' og árstíðarrøðin kundi byrja. Í jødisku hátíðunum í gamla sáttmálanum eru tvær hátíðir ráðandi: vikuligi hvíludagurin og páskirnar. Hesar báðar hátíðirnar eru settar undir symbolismuna av tølunum " 7, 14 og 21 " av teimum " 7, 14, og 21. " ^{dogunum} sum umboða tær triggjar fasurnar í guddómligu frelsuætlanini: Vikuliga hvíludagstemaið í Opinb. endurloysingarverkið hjá Jesusi Kristi, sum er **amboðið** til at bjóða hesa lön, fyri " 14 ". Legg til merkis, at í páskahátíðini, sum varir 7 dagar, eru 15. ^{og 21.} ^{dagurin} tveir hvíludagar av profanum óvirkni. Og trífaldi " 7 " ella " 21 ", merkir endan á teimum fyrstu 7000 árunum og inngongdina í ævinleikan hjá tí nýggju guddómligu skapanini á endurnýggjaðu jørðini sambært Opinb 21; Hetta talið 21 ímyndar fullkomileikan (3) av fyllingini (7) av lívsverkætlanini, sum var endamálið, sum Gud ynskti. Í Opinberingini 3 merkja vers ^{7 og 14} ávikavist byrjanina og endan á sjeyndadagsadventistastovninum; her aftur tær báðar fasurnar av sama halgaða evni. Somuleiðis snýr Opinb. So, í árinum 30, varð endin á teimum 4000 árunum fullgjørdur í vár, og av reint symbolskum orsökum, varð Jesus krossfestur 14 dagar eftir 21. mars í hesum vári í árinum 30, ella 36 fyri Gud. Við hesum dømum staðfestir Gud, at " 7 " á hvíludegnum og " 14 " á endurloysingini av syndum teirra útvaldu av Jesusi Kristi eru óskiljandi. So, tá ið at enda, " 7 " av hvíludegnum verður álopin, flýgur loysandi Kristus av " 14 " til hjálpar fyri at geva honum dýrd, verða teir 14 hámarks " dagarnir ", sum skulu skilja tær báðar dagfestingarnar, " *styttir* " tað vil siga kúgaðir fyri at bjarga sínum seinast valdu trúgvandi.

Tá eg las Matteus 24 aftur, sá tað mær út til, at boðskapurin hjá Kristusi er ætlaður, serliga, til lærusveinar hansara við heimsins enda, tað vil siga til okkum, sum liva hesi seinastu árin. Vers 1-14 fevna um tíðina fram til „*endan*“. Jesus profeterar um stríðsrøðir, um falskar profetar koma fram og um endaligu andaligu kølingina. Síðani snúgva versini 15-20, í duplartari umseting, bæði um oyðileggingina av Jerúsalem, sum rómverjar framdu í 70, og endaliga álopið hjá tjóðunum móti jødadóminum hjá teimum útvaldu, sum halda Guds heilaga hvíludag. Eftir hetta, profeterar vers 21 teirra endaligu " *stóru trongd* " : " *Tí tá skal vera stór trongd, sum ikki hevur verið síðani heimsins byrjan til hesa tíð, nei, og ikki skal vera* " ; Legg til merkis, at hesin nágreinileikin " *og at tað ongantíð verður* " forðar fyri at nýta ápostlanna tíð, tí hann vildi verið mótstríðandi við læruna í Dan.12,1. Hetta merkir, at bæði sitatini snúgva seg um somu avrik í endaligu jarðligu trúarroyndini. Í Dan.12:1, er útrykkið eins: " *Tá skal Mikael reisa seg, tann stóri høvdingin, sum stendur fyri børnum fólks tínum; og tað verður ein neyðtíð, sum ongantíð hevur verið, síðani ein tjóð var til ta somu tíð. Tá verður fólk títt frelst, tey, sum eru funnin skrivað í bókini.* » ., Neyðin " verður so stór, at „ dagarnir “ mugu „ stytast “ sambært vers 22. Vers 23 vísir á støðið fyri sonnari trúgv, sum ikki trýr á sjálffylgjandi framsýningar av Kristusi á jørðini: " *Um tey tí siga við tykkum: Sí, hann er í oyðimørkini, farið ikki út: sí, hann er í kómrunum, trúgv við tí ikki.* " Í somu endaligu tíð, fer spiritualisman at margfalda síni " *undurverk* " og sínar villeiðandi og **lokkandi sýningar** av tí falska Kristi, sum fer at leggja illa lærdar sálir undir seg: " *Tí tað skulu rísa falskir Kristusar og falskir profetar; teir vilja gera stór tekin og undurverk, so teir vilja svíka, um tað ber til, sjálvt tey útvaldu* " ; sum er staðfest av Opinb. 13:14: " *Og hann villeiðir tey, sum búgva á jørðini, við teimum undrum, sum hann hevði vald at gera fyri eygum djórsins, og sigur við tey, sum búgva á jørðini, at tey skuldu gera eina mynd av djórinum, sum hevði sárið av svørði, og sum livdi.* " Vers 27 tosar um máttmiklu og sigursríku útsjónina hjá tí guddómliga Kristusi og vers 28 profeterar " *veitsluna* ", sum verður bjóðað rovfuglunum eftir hansara

inntriv. Tí uppreistrarmenninir, sum hava yvirlivað til hansara komu, verða útrýmdir og avhendaðir sum matur " *til himmalsins fuglar* " sum Opinberingin 19,17-18 og 21 lærir.

Eg taki samanum her hesa heilt nýggju fatanina av guddómligu skapanini. Við at seta fyrstu vikuna á stovn, rættar Gud dagsins sameika, sum er samansettur av myrkris nátt og ljósdegi, sólin fer bert at lýsa hann frá 4. ^{degi}. Náttin profeterar um, at syndin verður staðfest á jørðini orsakað av framtíðar ólýdni hjá Evu og Ádami. Inntil hesa syndargerðina vísir jarðliga skapanin **ævigar** eginleikar. Tá syndin er framd, broytast tingini og niðurteljingin av 6000 árum kann byrja, tí jørðin hallast á sínum ási og árstíðarmeginreglan verður útløyst. Tann jarðiska skapanin, sum Gud hevur bannað, fær tá sín **æviga eginleika**, sum vit kenna. Tey 6000 árin, sum byrjaðu fyrsta várið merkt av synd, enda á vári 6001 við afturkomu Jesu Krists í guddómligari dýrd. **Hansara seinasta koma verður framd, fyrsta dagin í fyrsta mánaðinum** " í fyrsta ári í 'ártúsund' .

Sum sagt, so hevur 7. mars 2021, í okkara falska menniskjaliga kalendara, júst verið merktur átrúnaðarlíga av vitjan hjá Frans páva hjá teimum eysturkristnu, sum eru forfylgd í Irak av muslimskum ekstremistum. Á hesum møtinum minti hann muslimar á, at teir høvdu sama Gud, tann hjá Ábrahami, og hann metti teir vera sínar " beiggjar ". Hesi orðini, sum gleða vesturlenskar vantrúgvandi, eru tó ein ógvuslig vreiði fyri Jesusi Kristi, sum gav lív sítt sum offur fyri fyrigeving av syndum sínum útvaldu. Og hetta inntrivið hjá leiðaranum hjá " fyrrverandi krossfararanum " katólsku " kristnu " inn á teirra øki kann bara økja um vreiði islamistanna. Hendan friðarlíga gerðin hjá pávanum fer tí at hava við sær dramatiskar avleiðingar, sum eru profeteraðar í Dan 11,40, intensivering av " samanbrestinum " hjá muslimska " suðurkongi " móti pávaliga Italia og evropeisku bandamonnum hansara. Og í hesum sjónarhorninum, fer búskaparlíga fallið í Fraklandi og øllum vesturlondum av kristnum uppruna orsakað av teirra leiðarum, orsakað av Covid-19 virusinum, at broyta valdsjavnvágina og í síðsta enda, loyva avriking av " Triðja heimsbardaga " skumpað aftur til endan av seinastu 9 árunum, sum enn eru frammanfyri okkum. At enda skulu vit minnst til, at við at elva til Covid-19 farsóttina og gongdina av henni, læt Gud vegin upp fyri banningini, sum skuldi eyðkenna tey seinastu tiggju árin av mannasøguni á jørðini.

Men 7. mars 2021 var merktur av harðskapsgerðum hjá ungum millum kappingarneftabólkar og móti lögreglumyndugleikunum í fleiri býum í Fraklandi. Hetta staðfestir gongdina móti eini almennari konfrontatiónum; støðurnar hjá hvørjari síðu eru ósemjuførar tí ósambæriligar. Hetta er avleiðingin av samanstoyninum millum tvær diametralt mótsettar mentanir: Vesturlenskt verðsligt frælsi móti samfelagnum av snævurskygdum og capos í suðurlondunum, sum eru meira siðbundnar og tjóðskaparlíga muslimskar. Ein sorgarleikur bryggjar sum Covid-19, uttan nakra viðgerð.

Fyri at klára eygleiðingina av teirri andstyggiligu skipan, sum menniskjað legitimerar, mugu vit leggja til merkis: ársskiftið eftir 12. mánaðin, sum ber navnið 10. mánaður (desember), í byrjan av vetrinum; dagsskiftið á miðjari nátt (miðnátt); bert tann nágreiniliga og regluliga tímateljingin er framvegis positiv. Soleiðis er tann vakra guddómliga skipanin horvin vegna synd, avloyst av eini syndarligari skipan sum fer at hvørva í skifti, tá ið tann dýrdarríki skaparinn Gud leggur seg fram, til roknskaparrokning, antin við endan av teimum fyrstu seks túsund árunum, á várinum 2030 og menniskjaliga føðingina av 3. Kristus, fyri síni útvaldu.

Óruddið, sum er raðfest og eygleitt, ber vitni til ta guddómliga banningina, sum vigar á menniskjanum. Tí síðani jørðin hellaði, hevur tíðarrokningin mist sín stabilitet og regluleika, tímarnir á nátt og degi eru í ævigari røð av vøkstri og minking.

Tann raðfylgjan, sum Skaparinn Gud skipar sína frelsuætlan, avdúkar okkum víðari tær andalígu raðfestingarnar, sum hann leggur upp til menniskjað. Hann valdi at avdúka sín hátignarlíga kærleika við at geva lív sítt sum loysigjald í Jesusi Kristi eftir 4000 ár

við menniskjansligum jarðligum upplivingum. Við hesum sigur Gud við okkum : “ Fyrst vís mær lýdni títt, so skal eg vísa tær mín kærleika . ”

Á jørðini skifta menn hvørjum øðrum við at endurgeva somu karakterfruktir, tó ættarliðið av endaligu tíðini, sum vit komu inn í í 2020, framførir ein serstöku ; Eftir 7,5 ár við friði í Evropa, og eina ótrúliga nýggja menning av arvavísindum, sera logiskt, hildu evropearar og teirra útvøkstur, úr USA, Avstralia og Ísrael, at teir kundu svara øllum heilsutrupulleikum, teirra samfeløg vóru meira og meira saniterað. Tað er ikki álopið av einum smittuvandamiklum virusi, sum er nýtt , tað er atferðin hjá leiðarunum í framkomnum samfeløgum, sum er nýtt. Orsøkin til hesa óttafullu atferð er, at tey eru útsett fyri fólkunum á jørðini gjøgnum miðlaburnar, og millum hesar miðlar, teir nýggju miðlarnir ella sosialu netverkini, sum koma fram á eiturkoppnetinum, sum mynda frítt internetsamskifti, sum vit finna meira ella minni greið kringvarpsfólk á. Menniskjað er sostatt fangað av sínum frælsisvirskotum , sum falla aftur á tað sum ein banning. Í USA og Evropa gróvar harðskapur tjóðskaparsamfeløg ímóti hvørjum øðrum ; her er tað banningin av “ *Bábel* ” upplivingini , sum verður endurnýggjað ; enn ein óneitan guddómlig læra, sum ikki varð lærd, tí ættað frá einum pari, sum neyðturviliga tosaði sama mál , til hesa seku upplivingina , vit síggja hana enn í dag , menniskjað er skilt sundur av fleiri málum og málförum, sum Gud hevur skapt og spreitt um alt. Og ja, Gud steðgaði ikki á at skapa eftir teir fyrstu sjeý skapanardagarnar ; Hann hevur eisini skapt nógv at banna og onkuntíð at signa síni útvaldu, manna, sum varð bjóðað í oyðimørkini , til Ísraelsbørn , er eitt dømi.

Men **frælsi** er í kjarnuni ein undurfull gáva frá Skapara okkara . Tað er á hesum , at okkara **frælsa** skylda til hansara mál hvílir . Og har , skal tað viðgangast, inniber hetta fullkomna frælsið, at tilvildin er til, tí Gud ger ikki inn á nakran hátt ; eitt orð, sum nógv trúgvandi als ikki trúgva uppá. Og tey hava skeivt , tí Gud letur ein stóran part av síni skapan til tilvildina, og fyrst og fremst, leiklutin at vekja hjá teimum útvaldu virðing fyri hansara opinberaðu himmalsku støðum . Havið eyðmerkt síni útvaldu , tekur Skaparin sær av teimum at leiða tey og læra tey sínar sannleikar, sum fyrireika tey til ævigt himmalskt lív. Tey vanskap og skrímsl, sum eru eygleiðað við føðing av menniskjaverum, prógva tilvildarligu virkseimið, sum í tilgongdini at føða sløgini framleiðir arvafeilir við meira ella minni álvarsligum avleiðingum. Fjældin av slögum er grundað á momentum av reprodutivum ketum , sum av og á geva samsvarsfeil ; hetta íroknað arvameginregluna ella sjálvstøðugt orsakað av lívsmøguleikanum. Stutt sagt, um eg skyldi mína trúgv til móguleikan fyri frælsu lívi , so skyldi eg tvørturímóti lönina og nøringina av hesi trúgv, til kærleika Guds og til tey átøk , sum longu eru tikin og sum hann framvegis ger fyri at frelsa meg.

Í søguni um hansara jarðiska skapan kemur dagurin , sum verður bannaður av Gudi fyrst í vikuni ; hansara ætlan er skrivað : hansara endamál verður at “ *skilja ljósið frá myrkrinum* .” Valdur av følskum kristnum at mótmæla vali Guds at halga sjeýnda dagin, fer hesin fyrsti dagurin at hava røkt sín leiklut sum “ *merki* ” fyri ólýdnu uppreistarleguna í Opinb.13,15. Eins og fyrsti sunnudagur er bannaður av Gudi, so er sjeýndadags hvíludagurin signaður og halgaður av honum. Og fyri at skilja hesa móttstöðu, mugu vit fevna um tankan um Gud , sum er eitt tekin um halgan av og fyri hann. Hvíludagurin snýr seg um sjeýnda dagin og hetta talið *sjeý* , “ 7 ” , er symbolskt fyri fylling. Undir hetta hugtakið fylling leggur Gud tankan um endamálið, sum hann skapti okkara jarðligu vídd til, nevnliga at loysa syndina, at fordøma hana, at deyða og at hvørva. Og í hesi verkætlanini verða hesi tingini fullkomiliga framd í tí 7. ^{ártúsund}, sum vikuligi hvíludagurin profeterar. Hetta er orsøkin til, at **hetta málið hevur størri týðning fyri Gud enn endurloysingarmiðil**, sum hann skal loysa lívið hjá teimum jarðligu útvaldu við, og sum hann skal fremja persónliga, í Jesusi Kristi, fyri kostnaðin av ræðuligum líðingum .

Her er ein onnur orsök til , at Gud sigur í Præd.7:8 : " *Endin á einum lutum er betri enn byrjanin* . " Í 1. Mósebók staðfestir röðin í skipanini " nátt-dagur " ella " *kvöld-morgun* " hesa guddómligu hugsan. Í Jes.14,12 sigur Gud undir dulnevninum av Bábylons kongi við djevulin : " *Hvussu ert tú fallin av himli um morgunin , sonur morgunroðans ! Tú ert fórdur niður á jörðina, tú, sum sigraði tjóðirnar !* " Útrykkið, sum Gud nevnir hana við , " *morgunstjørnu* ", bendir á, at hann samanber hana við " sólina " í okkara jarðskipan. Hann var hansara fyrsti skapningur og undir klæðninginum hjá Týrus kongi, Ezek.28: 12 greiðir upprunaligu dýrd hansara frá : " *Menniskjasonur, tak upp harmsang yvir Týrus kong! Tú skalt siga við hann : So sigur Harrin Harrin : Tú vart fullkomileikans innsigli , fullur av vísdómi, fullkomin í vakurleika .* " Hesin fullkomileikin mátti hvørva , í staðin fyri uppreistrarhugaðan atburð , sum gjørði, at hann gjørdist fíggindin, djevulin og mótstøðumaðurin , Satan, sum Gud fordømdi, tí vers 15 lýsir: " *Tú vart fullkomin á tínum vegum frá tí degi, tú vart skaptur, til órættvísi varð funnin í tær .* " Soleiðis trýsti tann, sum varð mettur sum " morgunstjørnan ", *vantrúgvandi* menn til at heiðra sum guddómleika " *morgunstjörnuna* " í guddómligu skapanini : ta guddómligu " Ósigraðu Sólina " í rómversku kultini, sum næstan allur vesturlandski kristindómurinn ger heidnan kult til. Gud visti, longu áðrenn hann skapti hann, at hesin fyrsti eingilin fór at gera uppreistur ímóti honum og tó skapti hann hann. Somuleiðis boðaði Jesus frá deyðaættini , at ein av teimum 12 ápostlunum fór at svíkja hann, og hann segði enntá beinleiðis við Judas : " *Hvat tú skalt gera, ger tað skjótt !* " ". Hetta ger okkum , at vit skilja , at Gud ikki roynir at forða sínum skapningum í at siga síni val , . eisini tá tey eru ímóti hansara egnu. Jesus bað eisini ápostlunum fara frá sær, um tað var teirra ynski. Tað er við at lata sínar skapningar hava fullkomiligt frælsi at siga sína meining og avdúka sína náttúru, at hann kann velja sínar útvaldu fyri teirra vístu trúfesti og at enda oyðileggja allar sínar himmalsku og jarðligu fíggindar, teir óverdugu og líkasælu.

Upprunasyndin

Restin av fyrsta degi fær ógvusligan týðning í okkara kristnu tíð, tí hann er tann " *syndin* " , sum er endurstovnað síðani 7. mars 321 og hann gerst merkið fyri leguni, sum fór í uppreistur móti halgaðu leguni hjá Gudi. Men henda " *syndin* " má ikki fáa okkum at gloyma ta upprunaligu " *syndina* " , sum fordømir menniskjað til deyða við arvi síðani Ádam og Evu. Upplýstur av Andanum førði hetta evnið meg til at uppdaga týðandi lærur, sum vóru goymdar í 1. Mósebók. Á eygleiðingarstøðinum avdúkar bókin okkum uppruna skapanarinnar í kapitlunum 1, 2, 3. Symbolski týðningurinn av hesum tølum er enn fullkomiliga rættvísgjørdur : 1 = einleiki ; 2 = ófullkomi ; 3 = fullkomileiki. Hetta hevur uppiborið eina frágreiðing. 1. Mós. 1 skrásetir skapanina av teimum fyrstu 6 døgnum. Teirra definitión " *kvöldmorgun* " fara bert at geva meining eftir syndina og banningina av jörðini sum gerst økið , sum djevulin ræður yvir , sum verður temaið í 1. Mós.3 uttan sum útrykkið " *kvöldmorgun* " ikki hevur nakran týðning á einum jarðligum støði . Við at bera forkláringina fram, setur kapitlur 3 fullkomileikans innsigli á hesa guddómligu opinbering. Somuleiðis tekur í 1. Mós. 2, temaið um sjeýnda dags hvíldagin ella , meira nágreiniliga , um hvílduna av Gudi og menniskjanum á sjeýnda degi , eisini bert sín týðning eftir upprunaligu " *syndina* " , sum Eva og Ádam framdu í 1. Mós. So, paradoksalt, uttan sína grundgeving, sum er givin í 1. Mós. 3, hevur tann halgaði hvíldagurin uppiborið sítt symbol " 2 " av ófullkomileika. Tað er greitt av øllum hesum, at jörðin varð skapt av Gudi til at verða bjóðað djevlinum og hansara illum andum, soleiðis at óndu ávøksturinn av teirra sálum kundi gerast veruleiki og koma fram fyri eygunum á øllum, Gudi, einglum og menniskjum, og at einglarnir og menniskju kundu velja sína síðu.

Henda greining færir meg til at vísa á, at raðfestingin av sjeýnda degi, sum er halgaður av hvíld, profeterar banningin av jarðligu "synd", sum er raðfest í 1. Mós. lanation, ein grundgeving. Vert er at leggja til merkis hetta : áðrenn jarðarinnar skapan, í himlinum, var stríðið longu ímóti legu djevulsins móti legu Guds, men bert deyði Jesu Krists fer at gera einstøku val endalig ; sum verður gjørdur sjónligur við burturvísingini av himlinum av teimum uppreistrarmonnum, sum frá tá av eru dømdir at doyggja í jarðligu skapanini. Nú, í himlinum, skipaði Gud ikki lívið hjá einglunum á skiftandi "*kvøld og morgun*", hetta tí himmalin umboðar hansara æviga norm ; tann, sum skal sigra og halda fram fyri síni útvaldu í allar ævir. Við hesum dátum : hvat við jørðini áðrenn synd ? Burtursæð frá "*kvøld - morgun*" skiftunum, er normurin hjá henni eisini tann hjá himlinum, tað vil siga, at eftir øllum at døma fer lívið fram í einum ævigum normi ; vegansk djór, vegansk menniskju og uttan deyðan sum verður syndarlønin, dagar fylgja døgum og tað kundi varað í allar ævir.

Men í 1. Mós . Hetta orðið hvíla kemur av sagnorðinum " at steðga " og tað er galdandi fyri arbeiðið, sum Gud ger, eins væl og fyri verkini, sum menniskju gera. Tú kanst skilja, at áðrenn syndina kundu hvørki Gud ella menniskju kenna seg troytt. Kroppurin hjá Ádami fekk ongan skaða, onga troytt, onga pínu av nøkrum slag. Nú fylgdu sjeý daga vikurnar hvørjari aðrari og endurgingu seg sum ein ævig ringrás, uttan so at "*kvøld -morgun*" røðirnar merktu munin við himmalska normin í Guds ríki. Hesin munurin var tí ætlaður at profetiskt avdúka eina skrá, sum tann stóri skaparinn Gud hevði sniðgivið. Eins og hátíðin " Yom Kippur " ella " Sóningardagurin " varð hildin á hvørjum ári millum hebrearar og profeteraði endan á syndini gjøgnum sóningina, sum varð framd við deyða Jesu Krists, soleiðis profeterar vikuligi hvílundagurin um komuna av sjeýnda ártúsund, tí løtan, tá ið Gud og hansara útvaldi vil hava ated. Men tey útvaldu hava enn við "synd" at gera, tí við Kristi skulu tey døma "syndir" og syndarar, sum tá verða sovnaðir í deyðiligum svøvni. Tí er eins og teir seks undanfarnu dagarnir tann sjeýndi settur undir "syndarmerkið" sum fevnir um og snýr seg um teir sjeý dagarnar í allari vikuni. Og tað er bert í byrjanini av áttanda ártúsund, eftir at syndarar eru forbýttir í "*eldinum av øðrum deyða*", at ævinleikin uttan "synd" byrjar á endurnýggjaðu jørðini. Um teir sjeý dagarnir eru merktir av synd, og teir profetera 7000 ár, so kann teljingin av hesum 7000 árunum bert byrja við, at syndin verður staðfest, sum er opinberað í 1. Mós. Sostatt eru teir jarðligu dagarnir uttan synd ikki í norminum og logikkinum í røðini "*kvøldmorgun*" ella "*myrkrið ljós*" og av tí at henda tíðin er uttan "synd", kann hon ikki koma inn í tey 7000 árin, sum eru forritað og profeterað fyri "synd" av sjeý daga vikuni.

Henda læran varpar ljós á týðningin av hesi gerð, sum Gud ásetur rómverska pávadømið í Dan 7,25 : "*hann fer at hugsa um at broyta tíðir og lógir.*" At „*broyta tíðirnar*“, sum Gud hevur ásett, hevur við sær, at tað ikki ber til at uppdaga profetiska karakterin í vikuliga hvíludegnum í Guds „*lóg*“. Og hetta hevur Róm gjørt síðani Konstantin I síðani 7. mars 321, við at bíleggja vikuliga hvíld fyrsta dagin í staðin fyri sjeýnda. Við at fylgja rómversku skipanini verður syndarin ikki loystur frá upprunaligu "syndini", sum er arvað frá Ádami og Evu, men harafturat tekur hann á seg eina eyka "synd", hesaferð sjálvboðin, sum økir um hansara skuld móti Gudi.

Tíðarskipanin "*kvøldmorgun*" ella "*myrkur ljós*" er eitt hugtak, sum Gud hevur valt og at lýða hesum vali stuðlar og heimilar atgongd til profetiska loyndarmálið í Bíbliuni. Einki noyðir menniskjað at taka hetta valið til sín og prógvið er, at menniskjað hevur valt at merkja sína dagskifti á midnátt, tað vil siga 6 tímar eftir vársólsetur ; sum profeterar um leguna hjá teimum, sum vakna ov seint til dýrdarfullu afturkomu Kristusar, brúðgómurin í líknilsinum um tær tíggu moyggjarnar . Teir fínu boðskapirnir, sum Gud gevur, eru sostatt uttan fyri hansara intellektuella røkt. Men fyri hansara útvaldu lýsir skipanin av guddómligu tíðini allar hansara profetiir og serliga ta í Opinberingarbókini, sum Jesus í byrjanini sýnir seg

fram sum at vera " *alfa og omega* ", " *byrjanin ella byrjanin og endin* ". Hvør dagur, sum gongur í okkara lívi, profeterar Guds ætlan, sum hann tekur saman í 1. Mós., 2 og 3, tí " *náttin* " ella " *myrkrið* " umboðar teir seks vanhalgaðu dagarnar, sum eru lagdir fram í 1. Mós. , meðan tann guddómliða hvílan, sum er sett á stovn í 1. Mós . Tað er á hesi meginreglu, at sambært Dan.8:14 er tíðin í kristnu tíðini býtt upp í tveir partar : ein tíð av andaligum " *myrkri* " millum 321, har " *synd* " móti hvíludegnum er sett á stovn, og 1843 har ein tíð av " *ljósi* " byrjar fyri tey útvaldu frá hesi dagfesting av sp. y Skaparin Gud, kemur hann at døma millum tey útvaldu og uppreistrarmenninar , " *seyðir og geitir* " , eins og hann dømdi millum " *ormin, kvinnuna og Ádam* " . Somuleiðis profetera temaini í " *Brøvunum til tær sjeý kirkjurnar, tey sjeý innsiglini og tey sjeý trompetini* " *myrkur* " fyri tey fyrstu seks og guddómligt " *ljós* " fyri sjeýnda og seinasta stigið í hvørjum av hesum temaum í Opinberingini. Hetta er so rætt, at í 1991 fekk offisiella noktan av hesum seinasta " *ljósinum* " av stovnsligu adventismuni, *ljósi* , sum Jesus hevur givið mær síðani 1982 , hann at siga við hann, í Brævinum, sum varð skrivað til " *Laodicea* " .

í Opinberingini 3,17: " Tí at tú *sigur : Eg eri ríkur og ríkur* av *ognum, og havi einki tørv á* : Officiellir adventistar hava gloymt hetta sitatið í 1. Pætursbrævi 4,17 : " *Tí at tíðin er komin , at dómurinn skal byrja í Guds húsi.* " *Men um tað fyrst byrjar við okkum, hvør verður tá endin á teimum, sum ikki lýða evangeliinum Guds?* » Stovnurin hevur verið uppá pláss síðani 1863 og Jesus signaði stovnanina um tíðina av " *Filadelfia* " , í 1873. Sambært guddómliðu meginregluni " *kvøldmorgun* " ella " *myrkur ljós* " , var seinasta og sjeýnda tíðarskeiðið, sum er ímyndað av navninum proviice *at vera nú* " hetta, eitt stórt " *ljós* " er sanniliga komið at lýsa tey profeteraðu *loyndarmálini* , í hesi endaligu tíðini , á kostnað av tí offisiella heimsumfatandi adventistiska stovninum. Navnið „ *Laodikea* ” er væl rættvísgjørt, tí tað merkir „ *dømd fólk ella dómsfólk* “. Tey , sum ikki ella ikki hoyra Harranum til longur , eru dømd at melda seg til fylgjararnar á " *degnum* , sum Gud hevur bannað . " Við at vísa seg óførar at deila við Gud hansara rættvísu fordøming av rómverska " *sunnudegnum* " , fer hvíludegurin ikki longur at tykjast teimum eins týðandi sum í signaðu dóptíðini. Ein boðskapur, sum Jesus Kristus gav tænarum sínum Ellen G. White , í bók síni " *Fyrstu skriftirnar* " og í síni fyrstu sjón, týddi hesa støðuna soleiðis : " *teir mistu eyguni á bæði málinum og Jesusi ... Teir sakk inn í tann ónda heiminn og sóust ikki meira .* "

Mósebók 2 profeterar um tíðina við " *ljósi* " og hesin kapitullin í 1. Mósebók byrjar við **halgan** av " *sjeýnda degi* " . Tað endar við versni 25 : " *Maðurin og kona hansara vóru bæði nakin, og tey skammaðust ikki .* " Sambandið millum hesi bæði temaini vísir, at uppdagan av teirra likamliga nakni verður avleiðingin av, at tey " *synd* " verða áløgd, og sum, sum er greitt frá í 1. Mós. Samanbera vit hesa læruna við ta í " *Laodikea* " , so finna vit hvíludegin í sambandi við " *synd* " sum ger ein " *naknan* ". Í hesum endaliga høpinum er tí ikki longur nóg mikið til at varðveita náðina hjá Kristusi , tí við at leggja fram sítt fulla profetiska ljós til teir offisiellu adventistisku myndugleikarnar millum 1982 og 1991 er kravið hjá Jesusi Kristi vaksið og hann vil fyri hesa tíðina , at við siðvenjuni av sínum heilaga grace og hansara hvíludegi gevur sína tíð, ul fyri hansara opinberingar profeteraðar í Dániel og Opinberingini ; men eisini í allari opinberaðu Bíbliuni, sum er hennara „ *tvey vitni* ” sambært Opinb.

Guds vitnisburður givin á jørðini

So týðningarmikið sum tað er, so eigur vitjan Guds til menniskjað í mynd Jesusar ikki at fáa okkum at gloyma hansara fyrru vitjan í Mósesar tíð. Tí tað var í hesum fjarskotna

samanhangi, at Gud opinberaði honum uppruna jarðligu víddina. Og sum ein opinbering, sum Gud hefur givið, er sagan í 1. Mósebók eins týðningarmikil og tann í Opinberingini, sum er opinberað fyri Jóhannes ápostli. Tann formurin, sum Gud hefur valt at skipa jarðliga lívið, profeterar hansara kærleiksætlan fyri verur, sum hann gevur fullkomið frælsi, soleiðis at tær kunnu svara kærleika hansara og liva saman við honum í allar ævir ella vraka hann og hvørva í deyðans einki, í samsvari við treytirnar í hansara heilsugóða tilboði.

Um Ádam er skaptur einsamallur, so er tað fyrst tí, at hann verður framlagdur sum "*mynd Guds* (1 Mós. 1,26-27)" í leitán eftir kærleika frá einum frælsu mótparti í hansara mynd, tí øll tíðin í hansara fortíðar ævinleika var tann av absolutari einsemi. Hetta gjørdist honum so mikið ótolandi, at hann var til reiðar at bera avleiðingarnar av tí frælsi, hann fór at geva sínum livandi verum. Skapanin av Evu úr einum av Ádams ribbum, meðan hann er í deyðasvøvn, profeterar skapanina av hansara kirkju, tann útvalda samansett av hansara trúgvu útvaldu, ávøkstur avreiddur av hansara sóningardeyða í Jesusi Kristi; Hetta rættvísger leiklutin sum "*hjálpari*", sum Gud leggur til kvinnuna, sum kom úr honum, og hvørs navn Eva merkir "*lív*". Tann útvaldi skal "*liva*" ævigt, og á jørðini hefur hon eitt kall at bjóða Gudi sína "*hjálp*", at samstarva menniskjaliga í at fremja hansara verkætlan sum hefur til endamáls at raðfesta fullkomnan kærleika felags og uttan trupulleikar í hansara ævigu alheimum.

Syndin av ólýdni kemur inn í menniskjað gjøgnum Evu, tað vil siga gjøgnum "kvinnuna", ímynd av hansara útvaldu, sum skulu arva hesa upprunasyndina. Eisini, eins og Ádam, av kærleika til Evu, í Jesusi Kristi, gerst Gud menniskja at deila og bera í staðin fyri sín útvalda, deyðiligu revsingina, sum syndir hansara hava uppiborið. Sagan í 1. Mósebók er tí bæði ein søguligur vitnisburður, sum avdúkar okkara uppruna og umstøður teirra, og ein profetiskur vitnisburður, sum avdúkar frelsugrundregluna um stóru kærleiksfullu verkætlanina hjá tí alvalda skapanum Gudi.

Eftir teir fyrstu seks dagarnar av skapanini, sum eru nevndir í 1. Mósebók 1, seks dagar, sum profetera tey seks túsund árin, sum Gud hefur tilskilað sínum val av teimum jarðligu útvaldu, í 1. Mósebók 2, undir mynd av einum ævigum hvíludegi, fer tann óavmarkaði sjeyndi dagurin at lata upp fyri at taka ímóti teimum royndu og útvaldu.

Gud veit frá byrjan av úrslitinum av síni ætlan, nøvnini á sínum útvaldu, sum koma fram gjøgnum seks túsund ár. Hann hevði alt vald og myndugleika at døma og oyðileggja uppreistrarhugaðu einglarnar uttan at skula skapa okkara jarðligu vídd. Men tað er júst tí, at hann virðir sínar skapningar, sum elska hann og sum hann elskar, at hann skipar fyri alheimssýning á jørðini, sum er skapt til endamálið.

Gud lyftir sannleikans meginreglu upp um alt. Sum spátt er í Sál. 51,6, so definerar Jesus síni útvaldu sum "*fødd av nýggjum*" ella "*fødd av sannleikanum*", soleiðis at tey verða gjørd til at samsvara við støðið í guddómliga sannleikanum. Sambært Jóh. 18:37 kom hann sjálvur fyri at „*vitna um sannleikan*“ og leggur seg fram í *Opinb*. Henda upphækking og æru av sannleiksregluni er í **absolutari mótsøgn** til lygnaregluna, og báðar meginreglurnar taka fleirfaldar formar. Meginreglan um lygnir hefur støðugt lokkað íbúgvarnar á jørðini gjøgnum alla sína søgu. Í nýggjari tíð er lygn vorðin tilverunormurin. Tað er samtykt undir hugtakinum "*bluff*" í handilsliga andanum, men tað er tó ávøkstur djevulsins, "*lygnafaðir*" sambært Jóh. 8,44. Á átrúnaðarligum støði kemur lygnin fram í formi av fleiri átrúnaðarligum falsum, sum eru ymisk alt eftir viðkomandi fólki og støðum á jørðini. Og sjálv kristna trúgv er vorðin tann fullkomna myndin av "*ørkymlan*" (= Bábel) so nóg eru hennara myrku fals.

At lygna er lært á ein vísindaligan hátt. Tí mótsett síni autoriteru tilgongd er vísindaliga hugsanin ófør at geva verulig prógv fyri sínum menningarkenningum um sløg, og fyri teimum milliðnum og milliardum av árum, sum vísindafólk hennara kenna til tilveruna av jørðini. Í mun til hesa vísindaligu hugsan, bjóðar vitnisburðurin um skapan Gud nógv prógv

um hansara veruleika , tí jarðliga søgan ber vitni um hansara gerðir, sum vatnflóðin er fyrsta dæmið um , váttað av tilveruni av sjófossilum á slættunum og enntá á toppunum á hægsta ear mountains. Lagt afturat hesum natúrliga vitnisburðinum er tann vitnisburður, sum mannasøgan hevur latið eftir seg, lívið hjá Nóa, lívið hjá Ábrahami, loysing hebrearanna frá egyptiskari trælalhald og føðing jødiska fólksins , livandi eygnavitni um teirra søgu til heimsins enda ; Lagt afturat hesum er eygnavitnisburðurin hjá ápostlunum hjá Jesu Kristi, sum vóru vitni til undurverk hansara, krossfesting hansara og uppreisn hansara ; til tað stigið, at deyðaóttin fór frá teimum, og teir fylgdu á pínslarvátarleiðini , teirra Meistara og teirra Fyrimynd Jesusi úr Nasaret .

Við at vekja hetta orðið " pínslarvátan " skal eg her lata upp eina forkláring.

Viðmæli : blanda ikki pínslarvátan við revsing.

Tey bæði tingini hava somu útsjónd og kunnu tí lættliga blandast saman. Men henda ørkymlan hevur álvarsligar avleiðingar, tí revsiverkið er í vanda fyri at verða skrivað til tann sanna útvalda av Gudi og umvent kann djevulsins barn verða skrivað til eitt sera villeiðandi pínslarvátan fyri Gud . So, fyri at síggja hetta greitt, mugu vit taka atlit til fylgjandi greining sum byrjar við hesi meginreglu ; Latið okkum fyrst seta spurningin : hvat er pínslarvátan ? Hetta orðið stavar frá grikska orðinum “ martus ” sum merkir : vitni . Hvat er eitt vitni ? Hann er tann, sum trúgvur ella ikki greiðir frá tí, hann sá, hoyrði ella skilti um eitt evni. Evnið, sum hevur okkara áhuga her, er átrúnaðarligt, og millum tey, sum vitna fyri Gudi , eru sonn og følsk vitni. Tað, sum er vist, er, at Gud ger munin á hesum báðum. Sannleikin er honum kendur og hann signar hann, tí fyri sín part strembar hetta sanna vitnið eftir at vísa seg trúfastan við at venja í " verkum " allan sín opinberaða sannleika og hann heldur fram á henda hátt til deyðans góðtøku . Og hesin deyðin er tann ektaði pínslarvátan, tí lívið, sum varð bjóðað deyðanum, var í samsvari við tað heilagleikastøðið, sum Gud kravdi fyri sína tíð. Um tað lívið, sum verður bjóðað, ikki er í hesum samsvari, so er tað ikki pínslarvátan, tað er ein revsing, sum rakar eina livandi veru, sum er avhendað djevlinum til hansara oyðilegging, tí hon fær ikki gagn av verju og signing Guds. Treytað av samsvari við sannleiksstøðið, sum Gud krevur fyri hvørja tíð, fer eyðmerkingin av " pínslarvátani " at hvíla á okkara vitan um tann guddómliga dómin, sum er opinberaður í hansara profetium, sum miða móti endatíðini ; sum er endamálið og evnið í hesum arbeiði.

Tað er umráðandi at skilja , at sannleikin ikki hevur vald at umvenda uppreistrarhuga ; upplivingin hjá tí fyrsta skapta einglinum, sum Gud nevndi , Satan , síðani uppreistur hansara, prógvar tað. Sannleikin er ein meginregla, sum tey útvaldu, tey, sum elska hann og eru til

reiðar at berjast saman við Gudi í Jesusi Kristi, lygnini, sum skaðar Hann, sjálvandi fara at kenna seg drigin at.

At enda kann sigast, at Guddómliga opinberingin er bygd stigvíst á seks túsund ára upplivingar og vitnisburðir, sum eru livdir undir bestu og ringastu umstøðum. Ein tíð uppá seks túsund ár kann tykjast stutt, men fyri tann mannin, sum bert gevur veruligan áhuga fyri árunum í sínum egna lívi, er tað í veruleikanum ein tíð nóg long til at loyva Gudi at leingja yvir øldir, og meira nágreiniliga yvir seks túsund ár, ymisku fasurnar av avrikunum í hansara globalu verkætlan. Einans í Jesusi Kristi gevur Gud sínum útvaldu í endatíðini, viðvíkjandi sínum loyndarmálum og sínum verkum, eina greiða fatan, sum er tilskilað hesi seinastu tíð.

1. Mósebók : Ein lívsneyðug profetisk melting .

Í hesi fatan gevur 1. Mósebók frásøgan grundleggjandi lyklarnar til bíbilsku profetiarnar í Dániel og Opinberingarbókini ; og uttan hesar lyklar er hetta skil ógjørligt. Hesi tingini verða mint á, tá ið neyðugt er, undir profetisku kanningini, men frameftir skal vitast, at orðini, " *avgrund, hav, jørð, kvinna* ", verða berarar av eini ávísari hugsan um guddómliga hugsan í hansara opinbering " Apokalypsa ". Tey eru knýtt at trimum fylgjandi stigum í jarðarskapanini. " *Avgrundin* " vísir til planetina Jørð, sum er fullkomiliga klædd við vatni uttan nakað lív. Síðani, á øðrum degi, tann av skilnaðinum av grundevnunum, " *havið* ", samheiti og deyðasymbol, verður fólkað bert av havdjórum á 5. degi ; umhvørvið hjá henni er fíggindaligt fyri menniskjað, sum er skapt til at anda luft. " *Jørðin* " kemur úr " *havinum* " og verður eisini búsett fimta dagin av djórum og at enda, sætta dagin, av " *manni, sum er myndaður í Guds mynd* " og " *kvinnu* ", sum verður myndað á einum av mannsins ribbum. Saman skulu maðurin og kvinnan gerast við barn tvey børn. Tann fyrsti " *Ábel* ", slag av tí andaliga útvalda (Ábel = Faðir er Gud) verður dripin av øvundsjúku av sínum eldra " *Káin* " slag av tí holdliga, materialistiska manninum (= ogran) profetera soleiðis ævinleikan hjá tí útvalda ein slag, Jesus Kristus og hansara útvaldu, sum vilja líða og doyggja av Caw, allir " *tempulkeypmenn* ", hvørs fylgjandi og ágangandi øvundsjúkur verða vístar og framdar í jarðarsøguni. Lærdómurin, sum Guds Andí gevur, er tí hesin : úr " *avgrundini* " koma fram, **í røð**, " *havið og jørðin* ", symbol fyri tær falsku kristnu átrúnaðirnar, sum føra til glatan av sálum. Til at nevna sína Valdu samkomu, gevur hann henni orðið " *kvinna* " sum er, . um hon er trúgv móti sínum Gudi, " *Brúðrini* ", av " *lambinum* " myndaliga symbolið av Kristusi sjálvum profeterað við orðinum " *maður* " (*Ádam*). Er hon ótrúgv, so er hon framvegis ein " *kvinna* ", men tekur á seg myndina av eini " *skøkju* ". Hesi tingini verða øll staðfest í neyvri kanningini, sum er lögð fram í hesum arbeiði og lívsneyðugi týðningurin av teimum verður eyðsýndur. Tú kanst lættliga skilja, at í 2020 hava hendingarnar, sum eru profeteraðar í profetiumum hjá Dánjali og Opinberingini, fyri tað mesta, longu uppfyltar í søguni, og tær eru kendar av menniskjum. Men tey vóru ikki eyðmerkt fyri tann andaliga leiklutin, sum Gud gav teimum. Søguførðingar skráseta søgulig fakta, men bert Guds profetar kunnu tulka tey .

Trúgv og vantrúgv

Av náttúru eru menniskju, frá uppruna teirra, trúgvandi. Men trúgv er ikki trúgv. Menniskjað hevur altíð trúð á tilveruna av Gudi ella guddómum, yvirskipaðum andum, sum tey skuldu tæna og gleða fyri ikki at fáa skaða orsakað av teirra vreiði. Henda natúrliga trúgv in hevur hildið fram í øldir og túsund ár fram til nútíðina, tá vísindalig uppdaganir hava tikið ræði á heilanum hjá vesturlenska menniskjanum, sum síðani er vorðin ótrúgvur og vantrúgvandi. Viðmerkjast skal, at henda broyting í høvuðsheitum eyðkennir fólkasløg av kristnum uppruna. Tí um somu tíð var trúgv in á ósjónligar andar verandi í Eystri, Fjareystri og Afrika. Hetta er forklárað við yvirnáttúrligum eyðkennum, sum fólkini, sum fremja hesar átrúnaðarligu ritualir, eru vitni til. Í Afrika forbjóða greið prógv um, at ósjónligir andar eru til, vantrúgv. Men tað sum hesi fólkini ikki vita er, at andarnir, sum vísa seg kraftmikið teirra millum, í veruleikanum eru demoniskir andar, sum Gud, sum skapti alt lívið, vraka, og dømdir til deyða við freist. Hesi fólkini eru ikki vantrúgvandi, ella vantrúgvandi, eins og vestmenningar, men úrslitið er tað sama, tí tey tæna illu andum, sum lokka tey og halda tey undir teirra tyrannisku yvirvald. Teirra religiøsitetur er av tí avgudadýrkan heidna slagnum, sum hevur eyðkent menniskjað síðani uppruna; Eva hava verið hansara fyrsta offur.

Í Vesturheiminum er vantrúgv in sanniliga úrslit av einum vali, tí fá fólk eru óvitandi um sín kristna uppruna; og millum verjarnar av tjóðveldisfrælsi eru fólk, sum sitatera orð úr Heilagu Bíbliuni, og vitna sostatt um, at tey ikki eru óvitandi um, at hon er til. Tey eru ikki óvitandi um tey dýrdarriku fakta, sum hon vitnar um fyri Gudi, og tó velja tey ikki at taka tey til eftirtektar. Tað er hetta slagið av vantrúgv, sum Andin kallar vantrúgv og sum er tann absoluta uppreistrarhugaða mótstøðan móti sonnari trúgv. Tí um hann tekur atlit til tey prógv, sum lívið gevur honum um alla jørðina og serliga í yvirnáttúrligu manifestatiónum hjá afrikansku fólkunum, so hevur menniskjað ongan móguleika at rættvísgera sína vantrúgv. Yvirnáttúrligu gerðirnar, sum illu andar fremja, fordøma tí vesturlenska vantrúgv. Skaparin Gud gevur eisini prógv um sína tilveru, virkar við valdi gjøgnum fyribrigdi, sum náttúran framleiðir, sum er honum undir; jarðskjálvtar, gosfjöllgos, oyðileggjandi sjóvarfallsbylgjur, deyðiligar farsóttir, men alt hetta fær nú vísindaligar forkláringar, sum skýma og oyðileggja tann guddómliga uppruna. Til eygað, hendan stóra trúarfíggindan, er lagt afturat tann vísindaliga forkláringin, sum sannførir mannaheilan og bæði eggjar honum í sínum valum, sum føra hann til hansara glatan.

Hvat væntar Gud av sínum skapningum? Hann fer at velja tey millum teirra, sum góðtaka **hansara** lívsfatan, tað vil siga tey, sum fevna um hansara hugsan. Trúgv in verður amboðið, men ikki endin. Tí verður "trúgv in uttan gerningar", sum hon skal bera, sagd at vera "deyð" í Jákupsbrævinum 2,17. Tí er sonn trúgv, so er eisini følsk trúgv. Rætt og skeivt gera allan munin, og Gud hevur ongan trupulleika við at eyðmerkja lýdni fyri at skilja tað frá ólýdni. Í øllum førum er hann framvegis tann einasti dómari, hvørs meining fer at avgera ævigu framtíðina hjá hvørjum einstøkum av hansara skapningum, tí endamálið við hansara vali er serstakt og hansara tilboð um ævigt lív fæst einans gjøgnum Jesus Kristus. Farið á jørðini er rættvísgjørt bert fyri at bjóða móguleikan fyri hesum vali av ævigum útvaldum. Trúgv in er ikki ávøkstur in av ógvusligum átøkum og offrum, men av einum

natúrligum standi, sum skapningurinn fær ella ekki frá fœðing. Men t  tað er til, skal tað n rast av Gudi, annars doyrt tað og hvørvur.

Sonn trúgv er sjáldsamt. T  mótsett t  villeiðandi partinum av tí almennu kristnu trúgvini, er tað ekki n g mikið at seta ein kross omanfyri grøvina hjá einum skapningi fyri at himmalporturini kunnu latast upp fyri honum. Og eg vísi   hetta, t  tað tyktist at vera gloymt, segði Jesus   Matt.7,13-14 : “ *Farið inn um tað smala portrið. T  breitt er portrið og breiður er vegurinn, sum f rir til oyðilegging, og nógv eru, sum ganga inn um tað. Men smalt er portrið og torf rur er vegurinn, sum f rir til lívið, og f  eru tey, sum finna hann.* ” Hendan kenningin er víðari staðfest   Bíbliuni   dóminum um útflytingina av j dunum til Babylon, t  Gud finnur verdar til hansara val bert Dániel og tr ggjar fylgjarar hansara og fimm valdsmiklar kongar; og Ezekiel sum livir í hesi tíðini. Síðani lesa vit   Ezek. GUD. *Um eg skuldi latið villdjór fara gjøgnum landið og avf lka tað, og tað skuldi gerast ein oyðimørk, sum eingin kundi fara ígjøgnum vegna djórini, og hesir tr ggjar menninir vóru mitt   t , sum eg livi, . sigur Harrin YaHWéH, teir vildu hvørki bjarga synum ella d trum, teir skuldu einans verða bjargaðir, og landið skuldi gerast oyðimørk. Ella um eg komi við svørði móti hesum landi og sigi : Lat sv rð fara ígjøgnum landið, . Um eg skuldi  tr ymt menniskjum og djórum  r henni, og hesir tr ggjar menninir vóru mitt   henni, so eri eg   lívi! sigur Harrin YaHWéH, teir vildu hvørki bjarga synum ella d trum, men teir vildu einans verða bjargaðir. Ella um eg sendi eina pest inn   tað landið og helli vreiði m na  t   tað við pest, fyri at skerja menniskju og djór  r t , og N a, Dániel og Job vóru   t , sum eg livi! sigur Harrin YaHWéH, teir vildu hvørki bjarga synum ella d trum, men teir vildu bjarga s lum sínum við rættvísi s ni.* ” Vit fáa soleiðis at vita, at við fl ðaldut ðina ”. av vatni, varð bert N a funnin frelsuverdur millum tey  tta fólkini, sum  rkin vardi.

Jesus segði aftur   Matt.22,14: “ *T  at nógv eru kallað, men f  eru  tvald.* ” Orsøkin er heilt einfalt forklárað av tí høga st ðinum av heilagleikastøðinum, sum Gud, sum vil taka fyrsta pláss   okkara hjarta ella einki, krevur. ” Avleiðingin av hesum kravi er ímóti humanistisku hugsanini   heiminum, sum setur menniskjað fram um alt annað. Jákup  postul ávaraði okkum ímóti hesi m tst ðu og segði, “ *Tit h rd mar! Vita tit ekki at vinalag við heimin er f ggindaskapur við Gud? T  ger tann, sum vil vera vinur heimsins, seg til fígginda Guds.* ”   Jesus sigur okkum aftur   Matt 10,37 : “ *Tann, sum elskar f ðir s n ella móður s n meira enn meg, er ekki verdur til mín, og tann, sum elskar son ella dóttur s n meira enn meg, er ekki verdur til mín.* ” So, um t  eins og eg bjóðar einum vini at l ka hetta átrúnaðarliga kriterið, sum Jesus Kristus krevur, so undrast ekki  , um hann kallar teg ein fanatikara; Hetta er tað, sum hendi m r, og eg skilti t , at eg hevði bara Jesus sum sannan vin; hann, ,, *tann Sanni* “   Opinberingini 3: 7. T  verður eisini kallaður ein integristur, t  t  vísir teg at vera uppr ttan mótvegis Gudi, t  t  elskar og heiðrar við tínum l dni hansara mest heilagu l g; Hetta verður partvíst tann menniskjaligi prísurin, sum skal gjaldast fyri at gleða Harran Jesus, so verdur okkara sjálvsnoktan og alla okkara andakt, sum hann krevur.

Trúgvinn ger, at vit kunnu f a frá Gudi hansara loyniligu tankar, til vit uppdaga st ddina   hansara ótrúligu verkætlan. Og fyri at skilja hansara samlaðu ætlan, skal tann útvaldi taka atlit til himmalska lívið hjá einglunum, sum var frammanundan jarðligu upplivingini. T    hesum himmalska samfelagnum varð b tið av skapningum og val av góðum einglum, sum vóru trúgvir móti Gudi, ekki framt av trúgv   tann krossfesta Kristus ella av avvísing hansara, sum tað verður   j rðini. Hetta staðfestir, at   alheimsst ðinum, er krossfestingin av tí syndarleysa Kristusi Guds **amboð** at ford ma djevulin og hansara fylgjarar og at   j rðini umboðar trúgvinn   Jesus Kristus Guds  tvalda **amboð** at gera kendan um kærleikan, hann kennir til s ni útvaldu, sum elska og virðismeta hann. **Endamalið** við hesi s ning av hansara fullkomnu sjálvsnoktan var at kunna lógliga d ma til deyðis uppreistrarhugaðar himmalskar og jarðligar verur, sum ekki deila hansara tilverukenslu. Og millum sínar jarðligu skapningar

velur hann tey, sum fevna um hansara hugsan , góðtaka hansara gerðir og hansara dómar, tí tey eru egnað at deila hansara ævinleika . At enda fer Hann at hava loyst tann trupulleika, sum frælsið, sum er givið øllum Hansara himmalsku og jarðligu skapningum, hevur skapt, tí uttan hetta frælsi hevði kærleikin hjá Hansara útvaldu skapningum verið virðisleysur og enntá gjørdur ómøguligur. Jú, uttan frælsi er veran einki annað enn ein robottur , við sjálvvirkandi atferð. Men prísurin fyri frælsi verður , at enda , útrýming av uppreistrarhugaðu verunum á himli og jørð.

Hetta prógvar, at trúgvin ikki er grundað á eitt einfalt : “ *Trúgv á Harran Jesus, so verður tú frelstur.* ” Hesi bíbilsku orðini eru grundað á tað, sum sagnorðið " at trúgva " inniber , nevniliga lýdni móti guddómligum lógum , sum eyðkennir sonnu trúgv . Hjá Gudi er endamálið at finna skapningar, sum eru honum lýðin av kærleika. Hann fann nøkur millum himmalsku einglarnar og millum sínar jarðligu menniskjaverur, hann valdi nøkur og fer framhaldandi at velja nøkur til endan av náðitíðini.

Matur til røttu tíðina

Eins og menniskjakroppurin hevur brúk fyri føði fyri at leingja lívið, hevur trúgvin, sum verður framleidd í huganum, eisini brúk fyri andaligari føði . Hvørt menniskja, sum er viðkvæmt fyri kærleikssýningini, sum Gud gevur í Jesusi Kristi, kennir ynskið um at gera nakað fyri seg í skifti. Men hvussu kunnu vit gera nakað sum honum dámar um vit ikki vita hvat hann væntar av okkum ? Tað er svarið uppá hendan spurningin, sum verður nøringin av okkara trúgv. Tí “ *uttan trúgv er tað ógjørligt at gleða Gud* ” sambært Hebr.11,6. Men enn er neyðugt, at henda trúgvin verður gjørd honum livandi og dámlig við at hon er í samsvari við hansara væntanir. Tí Harrin Gud, hin alvaldi, er endamaður og dómari hennara. Fjöldin av kristnum trúgvandi leingist eftir at hava eitt rætt samband við himmalsins Gud, men hetta sambandið er framvegis ógjørligt, tí teirra trúgv hevur ikki verið rætt nørd. Svarið uppá trupulleikan er givið okkum í Matt. 24 og 25. Jesus ber læru sína til okkara seinastu dagar, sum stutt frammanundan tíðini, tá ið hansara aðru framsýning, hesaferð í dýrd hansara guddómleika. Hann lýsir tað við at margfalda myndirnar í líknisum : líknislið um fikutræið, í Matt.24,32 til 34 ; líknislið um náttartjóvin, í Matt.24,43 til 51 ; líknisli um tær tiggju moyggjarnar, í Matt 25 :1 til 12 ; líknislið um talentirnar, í Matt.25,13 til 30 ; líknisli um seyðin og geitir, í Matt. 25,31 til 46. Millum hesi líknisli , kemur umrøðan av " *mati* " fram tvær ferðir : í líknisinum um náttartjóvin og í tí um seyðin og geitirnar tí, hóast útsjónd, tá Jesus sigur , " *Eg var svangur av menniskjanum, og* " trúgvin hjá doyr. “ *Tí at menniskjað skal ikki liva av breyði einans, men av øllum orðum, sum kemur úr Guds munni .*” Matt.4,4 ». Trúarføðin er ætlað at verja hann móti “ *øðrum deyðanum* ” í Opinberingini 20 , tí, sum ger, at hann missir rættin at liva ævigt.

Sum liður í hesi hugleiðing, beina títt eygnabrá og uppmerksemi til hetta líknlsið um náttartjóvin :

V.42 : “ *Vakið tí, tí tit vita ikki, hvønn dag Harri tykkara kemur .* ”

Temað um afturkomu Jesu Krists er definerað og " væntanin " av tí fer at elva til eina andaliga veking í USA í Norðuramerika, millum 1831 og 1844. Hon eitur " adventisma ", limirnir í hesi rørslu eru sjálvir tilnevndir av samtíðarmonnum sínum við hugtakinum " adventistar " ; orð tikið úr latínska orðinum " adventus " sum merkir : atkoma.

V.43 : “ *Men vita tit hetta, at um húsbóndin visti, hvørjari náttarvakt tjóvurin skuldi koma, hevði hann vakt og latið ikki brotið inn í hús hansara .* ”

Í hesum versinum er „ *húsbóndin* ” lærusveinurin, sum bíðar eftir, at Jesus kemur aftur, og „ *tjóvurin* ” vísir til Jesus sjálvan. Við hesi samanbering vísir Jesus okkum fyrimunin við at vita, nær hann kemur aftur. Hann eggjar okkum tí til at uppdaga tað, og okkara lurta eftir hansara ráðum fer at treyta okkara samband við hann.

V.44 : “ *Verið tí eisini tit til reiðar, tí at Menniskjasonurin kemur í tí tíma, sum tit ikki vænta .* ”

Eg havi rættað , í hesum versinum , framtíðartíðina hjá sagnorðunum tí í upprunagrikskum eru hesi sagnorð í nútíð. Faktiskt sigur Jesus hesi orðini til lærusveinar sínar í samtíðini, sum seta hann spurnartekin við hetta evnið. Harrin fer í endatíðini at brúka hetta “ adventistiska ” temað til at síla kristin við at royna tey um profetiska trúgv; til hetta endamálið fer hann í røð skipa yvir tíð , fyra “ adventistiskar ” væntanir ; hvørja ferð rættvísigjörd av nýggjum ljósi, sum Andin gevur, tey trý fyrstu viðvíkjandi profetisku tekstunum í Dániel og Opinberingarbókini.

V.45 : “ *Hvør er tá hin trúfasti og vísur tænar, sum harri hansara hevur sett yvir húsfólki sínum til at geva teimum føði í rættari tíð? »* ”

Ver varin við ikki at fara skeivur í tinum dómi, tí “ *maturin* ” sum tosað verður um í hesum versinum er beint fyri eygunum á tær. Ja, tað er hetta skjalið, sum eg gav mær navnið " Forklára Dániel og opinberingina ", sum er hesin andaligi " *matur* " , sum er ómissandi fyri at nøra tína trúgv, tí tað fær frá Jesu Kristi, øll svar uppá teir spurningar, sum tú lógliga kanst seta, og handan hesi svar, sum óvænataðar opinberingar av Jesu sum 030 í fjórðu og seinastu " adventist " " bíðitíðini " .

At vera persónliga varhugaður av hesum versinum, leggi eg fram hetta skjalið, ávøkstin av mínum trúfesti móti sannleikans Gudi og av mínum varsemi, tí eg vil ikki undrast á afturkomu Jesu Krists. Jesus avdúkar her sína ætlan fyri endatíðina. Hann hevur syrgt fyri hesi tíðini, ein „ *mat* ” , sum er hóskaði til at nøra trúna hjá sínum útvaldu, sum í trúfesti bíða eftir hansara dýrdarfullu afturkomu. Og hesin „ *maturin* ” er profetiskur.

V.46 : “ *Sælur er tann tænarin, sum harri hansara, **tá ið hann kemur**, finnur gera tað ! »* ”

Samanhangurin við hansara dýrdarfullu afturkomu er her staðfestur, hann er tann við fjórðu “ adventistisku ” væntanini. Viðkomandi tænar er sanniliga longu sera glaður fyri at kenna tann opinberaða hugsanina hjá Gudi , tað vil siga hansara dóm um trúgv manna. Men henda sæla fer at víðka og snúgva seg um øll tey, sum , við at fáa hetta seinasta guddómliga ljósið , aftur vilja breiða tað út og deila tað við tey útvaldu, sum eru spreitt um alla jørðina , til Jesu Krists virkna afturkomu.

V.47 : “ *Sanniliga sigi eg tykkum, at hann skal seta hann yvir øllum ognu sínum. »* ”

Harrans vøgur vilja snúgva seg um, til hansara afturkomu, andalig virði. Og tænarin verður fyri Jesus varðmaður av hansara andaliga dýrgripi ; einkarættargoymslan av hansara oraklum og hansara avdúkaða ljósi. Eftir at hava lisið alt hetta skjalið, sært tú, at eg ikki yvirdrivi við at kalla hansara bíbilsku profetisku opinbering fyri ein „ dýrgrip “. Hvat annað navn kundi eg givið eini opinbering, sum verjir fyri “ *øðrum deyða* ” og letur upp vegin, sum

förir til ævigt lív ? Tí tað spreiddir og ger, at møguleikin fyri iva er deyðiligur fyri trúgv og frelsu, at hvørva.

V.4 8 : “ *Men um hann er ein óndur tænarari og sigur við sær sjálvum , Harri mín seinkar komu sína* ”

Lívið, sum Gud hevur skapt, er av binæra slagnum. Alt hevur sítt absolutta øvugta. Og Gud legði fram fyri menniskju tvær leiðir, tvær hættir at fremja síni val : *lív og gott, deyða og ilt ; hveiti og sjógv ; seyðurin og geitin , ljósið og myrkrið* . Í hesum versinum miðar Andin móti tí ónda tænanarum, men einum tænarara tó, sum tilnevni ta falsku trúnnu, sum ikki er nörd av Gudi og fram um alt, ta falsku kristnu trúnnu, sum endar við at røkka og viðvíkja sjálvari adventistisku trúnni, í okkara endatíð. Ikki longur fáa ljós frá Jesusi Kristi tí hann noktaði tí, sum varð lagt fram fyri honum millum 1982 og 1991 og sum boðaði frá komu **hansara** fyri 1994 , henda adventisman har, framleiðir ein ávøkst av óndskapi, sum úrslitið av útstrálingini av Guds sendiboði í november 1991. Lat okkum ikki reveal *hann* " . Tí útsjóndin av ytri trúarligum atferðum er ógvuliga villeiðandi ; Religiøs formalisma kemur í staðin fyri sonna livandi trúgv full av eldhuga fyri sannleikanum.

V.49 : “ *... um hann byrjar at sláa fylgjarar sínar, um hann etur og drekkur saman við drykkjumonnum,* ”

Myndin er eitt sindur forvæntað um hesa tíðina , men geislingin lýsir greitt , í friðartíðum, mótstøðuna og stríðið , sum lýsa og standa frammanundan tí veruligu forfylgingini, sum kemur ; Tað er bara ein spurningur um tíð. Síðani 1995 hevur stovnsliga adventisman " *etið og drukkið við drykkjufólkum* " í tann mun, at hon hevur gjørt samgongu við protestantar og katolikkar við at fara inn í økumeniska samgonguna. Tí í Opinb .

V.5 0 : “ *... harri tænarans skal koma ein dag, sum hann ikki væntar hann, og ein tíma, sum hann ikki veit,* ”

Avleiðingin av at vraka ljósið viðvíkjandi triðju adventistisku væntanini , og dagfestingini 1994, kemur loksins fram í formi av fákunnu um tíðina fyri sonnu afturkomu Jesu Kristis , tað vil siga fjórðu adventistisku væntanina av guddómligu ætlanini. Hendan fákunnleikin er avleiðingin av, at sambandið við Jesus Kristus er slitið, so vit kunnu leggja afturat fylgjandi : adventistarnir, sum eru settir í hesa syrgilig støðu, eru ikki longur í eygum Guds, tað vil siga í hansara dómi, " adventistar " .

V.51 : “ *...hann skal skera hann í stykkir og geva honum lut saman við **hyklarum** : har verður grátur og tanngrísl.* »

Myndin vísir vreiði, sum Gud fer at leggja á teir falsku tænararnar, sum svíku hann. Eg leggi til merkis í hesum versinum hugtakið " **hyklarar** " , sum Andin nevni falsk kristin við í Dan 11,34, men ein breiðari lesnaður er neyðugur fyri at skilja samanhingin í tíðini, sum profetiin miðar eftir, sum fevni um vers 33 og 35 : " og tann klókasti teirra millum skal læra fjøldina. Tað eru tey, sum eina tíð vilja geva seg undir svørðið og eldin, fangaskap og rán. Í tíðini, tá tey falla, verða tey hjálpt eitt sindur, og nógv fara at fylgja teimum gjøgnum **hyklari** . Sumir av vísnum monnum skulu falla burtur, at teir kunnu verða reinsaðir, reinsaðir og gjørdir hvítir, **tí endatíðina kemur** , tí hon kemur ikki fyrr enn tann ásetta tíð ; » Tann " *óndi tænarin* " er tí tann , sum svíkur væntanirnar hjá Gudi , Meistara sínum, og hann kemur við, " *til tíðarinnar enda* " , í leguni hjá " **hyklarum** " . Hann deilir , frá tá av , við tey , Guds vreiði , sum rakar tey til seinasta dóm , har tey verða oyðiløgd , forbrúkt í " *eldvatninum* " sum gevur tann endaliga " *seinna deyðan* " , sambært Opinberingini 20:15 : " Tann , *sum ikki varð funnin skrivaður inn í bókina av la lívi* .

Opinberaða sögan um ta sonnu trúinna .

Sonn trúgv

Tað er nógv at siga um evnið sonna trúgv, men eg leggi longu upp til hendan táttin, sum tykist mær at vera ein prioritet. Tann , sum vil hava samband við Gud , skal vita , at hansara hugtak um lív á jørð og í himli er tað heilt øvugta av okkara skipan á jørðini sum er bygd á teir stoltu og óndu tankarnar , sum djevulin hevur íblástur til ; fígginda hansara, og tann hjá hansara sonnu útvaldu. Jesus gav okkum vegin at eyðmerkja sanna trúgv : “ ***Av ávøksti teirra skulu tit kenna tey .*** ” *Savna fólk vínðrúvur úr tornarunnum ella fíkur úr tistlum?* (Matt.7,16)». Við støði í hesi útsøgn, verð vísur í, at øll, sum krevja navn hansara og sum ikki vísa hansara mildleika, hjálpssemi, sjálvsnoktan, offuranda, kærleika til sannleikan og eldhuga fyri lýdni Guds boðum, hava ongantíð verið og ongantíð verða tænarar hansara ;

Hetta er tað, sum 1. Kor. 13 lærir okkum við at definera karismuna í sonnari heilagleika ; tað, sum krevst av rættvísa dómi Guds : vers 6 : “ *hon gleðist ikki um órættvísi, men hon gleðist um sannleikan .* ”

Hvussu kunnu vit trúgva at tann forfylgdi og tann forfylgjari verða dømd av Gudi á sama hátt ? Hvør er líkleikin millum Jesus Kristus, sum sjálvboðin varð krossfestur, og rómversku pávainkvisitióinina ella Jóhannes Calvin, sum legði menn og kvinnur undir pínu til deyða teirra ? Fyri ikki at síggja munin, skal ein ignorera innblástu orðini í bíbilsku skriftunum. Hetta var soleiðis, áðrenn Bíblían varð breidd út um allan heimin, men síðani hon hevur verið tøk allastaðni á jørðini ; Hvørjar umberingar kunnu rættvísgera menniskjansligar dómsfeilir ? Tað eru ongar. Tí verður tann guddómliga vreiði, sum kemur, sera stór og óstýrilig.

Tey trý og eitt hálv ár, sum Jesus arbeiddi í síni jarðligu tænastrá, eru okkum opinberað í evangeliunum, fyri at vit kunnu kenna støðið á sannari trúgv eftir Guds tykki ; tann einasta, sum hevur týdning. Lív hansara er bjóðað okkum sum fyrimynd ; ein fyrimynd, sum vit mugu taka eftir fyri at verða viðurkend av honum sum lærisveinar hansara. Henda ættleiðing inniber, at vit deila hansara fatan av ævigum lívi, sum hann leggur upp til. Sjálvsøkni er burturvíst har, eins og oyðileggjandi og oyðileggjandi stoltleiki. Tað er ikki pláss fyri harðskapi og óndskapi í tí æviga lívinum, sum bert verður bjóðað teimum útvaldu, sum Jesus Kristus sjálvur viðurkennir. Atferð hansara var friðarliga kollveltandi, tí hann, Meistari og Harri, gjørdi seg sjálfvan til tænastrá hjá øllum, lækkaði seg til tað stigið, at hann vaskaði føturnar á lærusveinum sínum, fyri at geva ítøkiligan týdning í hansara fordøming av teimum stoltu virðunum, sum jødisku trúarleiðararnir í hansara tíð vístu ; ting, sum enn eyðkenna jødisk og kristin trúarfólk í dag. Í absolutari mótstøðu er standardurin, sum er opinberaður í Jesusi Kristi, standardurin um ævigt lív.

Við at vísa tænastrá sínum vegin at eyðmerkja fíggjindar sínar, teir falsku tænastrá hjá Gudi, virkaði Jesus Kristus fyri at frelsa teirra sál. Og lyfti hansara um at vera, til heimsins enda, " *mitt í* " sínum útvaldu, er hildið og tað snýr seg um at upplýsa og verja tey gjøgnum alla tíðina av teirra jarðiska lívi. Tað absolutta kriterið fyri sannari trúgv er, at Gud er verandi hjá sínum útvaldu. Tey eru ongantíð frádømd Hansara ljós og Hansara Heilaga Anda. Og um Gud dregur seg aftur, er tað tí, at tann útvaldi ikki er ein longur ; hansara andaliga støða broyttist í rættvísa dómi Guds. Tí hansara dómur lagar seg til atferðina hjá menniskjanum. Á einstaklingastøði eru broytingar framvegis møguligar báðar vegir ; frá góðum til ilt ella frá illum til gott. Men soleiðis er ikki á felags støðinum hjá trúarbólkunum og stovnum, sum bert broytast frá góðum til ringt, tá teir ikki laga seg til tær broytingar, sum Gud hevur sett í verk. Í læru síni sigur Jesus við okkum : “ *Eitt gott træ kann ikki bera ringan ávøkst, eins og eitt ringt træ ikki kann bera góðan ávøkst (Matt.7,18).* ” Hann gav okkum sostatt at skilja, at katólska trúgvin orsakað av sínum andstyggiligu ávøksti er eitt " *ringt træ* ", og at hon gjøgnum sína følsku læru fer at vera so, eisini tá hon, frádømd kongsligan stuðul, heldur upp at forfylgja fólk. Og svo er vid anglikansku trúgvina , er Henry VIII skapti til at rættvísgera hór og brotsverk síni ; Hvat virði kann Gud geva eftirkomarum sínum, eftirmonnum kongarum ? Hetta er eisini galdandi fyri kalvinistisku protestantisku trúgvina, tí stovnarin av henni, John Calvin, varð óttaður orsakað av hansara umdømi fyri harðskap og teimum mongu avrættingunum, sum hann legitimeraði í sínum býi Geneve, á ein hátt, sum líktist sera nógv katólsku siðvenjuni í hansara tíð, so mikið at hann yvirhálaði tær . Hendan protestantisman var ikki sannlík at gleða tann søta Harran Jesus Kristus, og hon kann í ongunum føri takast sum fyrimynd fyri sonnu trúnni. Hetta er so rætt, at Gud í síni opinbering til Dánjal ignorerar protestantisku trúbotina, og miðar eftir bert pávastýrinum í 1260 ár, og tíðini, tá boðskapurin hjá sjeyndadags adventismuni varð stovnaður, berarar av guddómligum opinberaðum sannleikum, frá 1844, til heimsins enda í,20.

Tey søguligu djevulsku átrúnaðarligu falsini hava øll tættir, sum líkjast Guds góðkenda fyrimynd, men tey passa ongantíð til tað. Sonn trúgv verður støðugt nørd av Anda Kristusar, tað er falsk trúgv ikki. Sonn trúgv kann greiða frá loyndarmálunum í guddómligum bíbilskum profetium, falsk trúgv kann ikki. Tað eru nógvar tulkingar av profetium, sum ganga um í heiminum, hvør meira fantasifullur enn tann seinasta. Ólíkt teimum eru mínar tulkingar einans fingnar úr sitatum úr Bíbliuni ; boðskapurin er tí nágreiniligur, støðugur, samanhangandi og í samsvari við Guds hugsan, sum hann ongantíð víkir frá ; og hin Alvaldi sær til tað.

Fyrireikandi viðmerkingar til Dániels bók .

Navnið Dánjal merkir Gud er dómari mín. Kunnleikin til dóm Guds er eitt høvuðsgrundarlag undir trúnni, tí hann førir skapningin til lýdni móti hansara opinberaða og skilta vilja, einasta treyt fyri at verða signaður av honum alla tíðina. Gud søkir kærleika frá sínum skapningum, sum gera hann veruligan og vísa hann gjøgnum sína lýdnu trúgv. Guds dómur verður tí opinberaður gjøgnum hansara profetiir, sum brúka symbol eins og í líknilsunum hjá Jesusi Kristi. Guds dómur er fyrst opinberaður í Dánielsbók men hann leggur bert høvuðsgrundarlagið undir dómi hansara um kristnu trúarsøguna sum verður opinberað nærri í Opinberingarbókini.

Í Dánjali avdúkar Gud lítið, men hetta kvantitativa lítla hevur stóran kvalitativan týdning , tí tað er grundarlagið undir samlaðu profetisku opinberingini. Byggiarkitektar vita, hvussu avgerandi og avgerandi fyrireikingin av byggiplássinum er. Í profetiini er hetta tann leikluturin, sum er givin teimum opinberingum, sum Dániel profetur fekk. Jú, tá ið týdningurin av teimum er týðiliga skiltur, røkkur Gud tí tvífalda endamálinum **at prógva sína tilveru** og geva sínum útvaldu **lyklarnar til at skilja** boðskapin, sum Andin ber. Í hesum " lítla " finna vit alt tað sama : fráboðanin um eina røð av fyra alheimsráðandi heimsveldum síðani Dániels tíð (Dán. 2, 7 og 8); offisiella tíðarfestingina av jarðligu tænanstuni hjá Jesusi Kristi (Dán. 9) ; fráboðanin um kristna fráfall í 321 (dán. 8), pávastjórnin í 1260 ár millum 538 og 1798 (dán. 7 og 8); og “ adventista ” samgongan (dán. 8 og 12) frá 1843 (til 2030). Eg leggi afturat hesum, Dan 11 sum, sum vit fara at síggja, avdúkar formin og menningina av tí endaliga jarðbundna kjarnorkuheimsbardaganum , sum enn er eftir at fremja áðrenn dýrdarfullu afturkomu frelsarans Guds.

Harrin Jesus Kristus smáliga rópti navnið Dániels fyri at minnst á týdningin av tí fyri nýggja sáttmálan. “ *Tá ið tit tí síggja andstygðina av oyðileggingini, sum Dániel profetur talaði um , standa í tí heilaga staðnum, skal tann, sum lesur, skilja.* (Matt.24,15) »

Um Jesus vitnaði Dánjals vegna, so var tað tí, at Dánjal hevði fingið frá honum læruna um hansara fyrstu komu og hansara dýrdarfullu afturkomu, meira enn nakar annar undan honum. Fyri at míni orð skulu skiljast væl, er neyðugt at vita, at Kristus, sum kom úr himli,

áður legði seg fram fyrir Dánjali undir navninum "**Mikael**", í Dan.10:13-21, 12:3 og hetta navnið er tikið upp av Jesusi Kristi í Opinb.12:7. Hetta navnið "**Micaël**" er betur kent í sínum latínskum katólska formi Michel, navnið, sum er givið kenda Mont Saint-Michel í bretonska Fraklandi. Dánielsbók leggur talgildar smálutir afturat, sum gera, at vit kunnu vita árið, tá hann kom fyrstu ferð. Eg vil vísa á, at navnið "**Mikael**" merkir : Hvør er sum Gud ; og navnið "**Jesus**" týðir til : YaHWéH frelsir. Bæði nøvnini snúgva seg um tann stóra skaparan Gud, tað fyrra við himmalska heitinum, tað seinna við jarðliga heitinum.

Opinberingin av framtíðini verður lögð fram fyrir okkum sum eitt fleirhæddar byggispæl. Fyrstu dagarnar av biografum, fyri at skapa relieffeffektir í teknifilmmum, nýttu filmsframleiðarar glasplátur, hvørs ymisku málaðu mynstur, einaferð lögð yvir, góvu eina mynd á fleiri stigum. Soleiðis er eisini við profetiini, sum Gud hevur hugsað.

Alt byrjar í Dániel 1.1.

DANIALS BÓK .

Tú, sum lesur hetta verkið, veitst, at hin óavmarkaði alvaldi Gud livir, hóast hann goymir seg. Hesin vitnisburðurin um “*Dániel profet*” varð skrivaður fyri at sannføra teg um hetta. Hon ber innsiglið av vitnisburðinum um hin gamla og nýggja sáttmálan, tí Jesus nevndi hann í orðunum, sum vóru ætlað lærusveinum sínum. Hansara uppliving avdúkar virksemd hjá hesum góða og rættvísa Gudi. Og henda bókin ger, at vit kunnu uppdaga dómin, sum Gud gevur víðari trúarsøguna um sína einguddóm, jødiskan í fyrsta samgongu, síðani kristin, í sínum nýggja samgongu, bygd á blóðið, sum Jesus Kristus úthelti, 3. apríl 30. í hansara tíð. Hvør kann betur enn „*Dániel*” avdúka Guds dóm? Navn hansara merkir „Gud er dómari mín“. Hesar livdu upplivingarnar eru ikki ævintýr, men vitnisburðurin um guddómligu signingina av hansara fyrimynd av trúfesti. Gud vísir hann sum eitt av teimum trimum fólkunum, sum hann skuldi bjarga í vanlukku í Ezek 14,14-20. Hesi trý sløgini av tí útvalda eru “*Nóa, Dániel og Job*”. Guds boðskapur sigur okkum greitt, at sjálvt í Jesusi Kristi, um vit ikki líkjast hesum fyrimyndum, so verður frelsudyrnar framvegis stongdar fyri okkum. Hesin boðskapur staðfestir tann smala vegin, tann smala vegin ella tað tronga portrið, sum tey útvaldu skulu fara ígjøgnum fyri at koma inn í himmalin, sambært læru Jesu Krists. Søgan um “*Dániel*” og tríggar fylgjarar hansara verður lögð fram fyri okkum sum fyrimynd fyri tí trúfesti, sum Gud frelsir á neyðdøgum.

Men tað er eisini í hesi søguni um lív Dánjals tann umvendingin hjá trimum valdsmiklum kongum, sum tað eydnaðist Gudi at ræna frá djevlinum, sum teir tilbóðu í fullkomnari fákunnu. Gud gjørði hesar keisararnar til teir mest valdsmiklu talsmenn fyri síni søk í mannasøguni, teir fyrstu, men eisini teir seinastu, tí hesir fyrimyndarmenn fara at hvørva og átrúnaður, virðini, moralur, fara støðugt at minka. Fyri Gud, at ræna eina sál *er* ein langur stríðsgongd og málið um Nebukadnezar kong er eitt ógvuliga avdúkandi fyrimynd av sjangruni. Tað staðfestir líknilið um Jesus Kristus, hendan “*Góða Hirðin*” sum fer úr *seyðinum* at leita eftir tí burturmista seyðinum.

Dánjal 1.

Dan 1,1 *Á triðja ríkisári Jójakims, Júda kongs, kom Nebukadnezar, Bábelkongur, til Jerúsalem og kringsetti hana.*

1a- *Á triðja ríkisári Jójakims kongs í Júda .*

Ríki Jójakim í 11 ár frá – 608 til – 597. 3. árið í – 605.

1b- *Nebukadnezar*

Hetta er bábylonska týðingin av navninum á Nebukadnezar kongi, sum merkir: " Nabu verjir elsta son mín ." Nabu er mesopotamiski gudurin fyri vitan og skrivning. Vit kunnu longu skilja, at Gud ætlar at síggja hetta valdið yvir vitan og skrivning endurgoldið honum.

Dan 1:2 *Og Harrin gav Jójakim Júda kong í hendur hansara og nøkur av amboðunum í Guðs húsi. Nebukadnezar tók ílötini til Sínearland, í hús guds síns, og legði tey í goymslu guds síns.*

2a- *Harrin gav Jójakim Júda kong upp í hendur hansara .*

At Gud slepti jødiska konginum er rættvísgjørt. 2Kr.36:5 : *Jo a kim var fimm og tjúgu ára gamal, tá ið hann tók kongur, og hann ríkti ellivu ár í Jerúsalem. Hann gjørði tað, sum ilt var í eygum Harrans, Guds síns .*

2b- *Nebukadnezar tók ílötini til Sínearland, í hús guds síns, og legði tey í goymslu guds síns.*

Hesin kongurin er heidningur, hann kennir ikki tann sanna Gud, sum Ísrael tænar men hann ansar eftir at heiðra gud sín : Bel. Eftir sína framtíðar umvending skal hann tæna tí sanna Gudi Dániels við sama trúfesti.

Dan 1,3 *Síðan bað kongur Asjpenaz, høvuðshøvdingi sín, fáa nakrar av Ísraelsmonnum, av kongsættini og av ættarættini, fram.*

Dan 1,4 *ungir menn uttan lýta, væl dámligir, vísir, skiljandi og lærdir, førir fyri at tæna í kongshøllini, sum skuldu lærast bókmentir og mál kaldeara.*

4a- Nebukadnezar kongur tykist vinarligur og skilagóður, og hevur bert áhuga í at hjálpa jødiskum børnum at integrera seg væl í sítt samfelag og virðini í tí.

Dan 1:5 *Og kongur ásetti teimum dagliga part av mati á bordi sínum og av víninum, sum hann drakk, fyri at hann kundi ala teir upp í trý ár, og tá ið teir árinu vóru lidnir, skuldu teir tæna kongi.*

5a- Góðu kenslurnar hjá konginum eru eyðsýndar. Hann deilir við tey ungu tað, sum hann bjóðar sær sjálvum, frá sínum gudum til sín mat.

Dán 1:6 *Og millum teirra vóru Dánjal, Hánanja, Misjael og Ázarja av Júda-sonum.*

6a- Av øllum teimum ungu jøðunum, sum vórðu fluttir til Bábylon, skuldu bert fyra teirra vísa fyrimyndarligan trúfesti. Tey fakta, sum fylgja við, eru skipað av Gudi fyri at vísa munin á ávøkstinum, sum tey bera, sum tæna Honum og sum Hann signar, og tey, sum ikki tæna Honum og sum Hann ignorerar.

Dan 1:7 *Og høvdingin hjá hirðmonnunum gav teimum nøvn: Dániel navnið Beltesazar, til Hánanja navnið Sjadrak, til Misjael navnið Mesak og til Azaria navnið Ábednego.*

7a- Vit eru deild av hesum ungu jøðunum, sum játta at bera heidn nøvn, sum sigursharrin áleggur. At geva navn er eitt tekin um yvirvág og ein meginregla, sum hin sanni Gud lærir. 1. Mós.2,19 : *Og úr jørðini Harrin Gud, sum myndaði øll djór á markini og øll himmalsins fugl, førði tey til Menniskjað fyri at vita, hvat hann skuldi kalla tey.*

7b- Dánjal “ Gud er dómari mín ” er umdoypt Beltsazar : “ Bel skal verja ”. Bel tilnevnr djevulin, sum hesi heidnu fólkinum tæntu og heiðraðu í allari fákunnu, offur fyri demoniskum andum.

Hanania “ Náði ella gáva frá YaHWéH ” gerst “ Sadrak ” íblástur frá Aku . Aku var mánagudurin í Bábylon.

Misael “ Hvør er rættvísi Guds ” gerst Mesak “ sum hoyrir til Aku ”.

Azarias " Hjálpin ella Hjálpin er YaHWéH " gerst " Abed-Négo " " Tænari Nego " , og har longu, sólgudurin hjá kaldeum.

Dan 1,8 *Dániel avgjörði ekki at dálka seg við mati kongsins ella við víninum, sum kongurin drakk, og hann bað hövuðshøvdingin um ekki at dálka seg.*

8a- Tað er í lagi at bera eitt heidnt navn, tá tú ert sigraður, men at dálka teg so mikið, at tú fært skomm á Gud, er at biðja ov nógv. Trúfesti hjá teimum ungu monnunum førir teir til at halda seg frá víninum og kjóti kongsins, tí hesi tingini verða siðvenjuliga latin teimum heidnu guddómunum, sum verða heiðraðir í Bábylon. Teirra ungdómur manglar vøkstur og teir grundgeva ikki enn sum Paulus, trúgva vitnið hjá Kristusi, sum metir falskar guddómar vera einki (Róm. 14 ; 1. Kor. 8). Men av ótta fyri at skelka tey veiku í trúnni, ger hann sum tey. Ger hann seg øvugtan hátt, ger hann ikki synd, tí hansara grundgeving er røtt. Gud fordømir dálking, sum verður framd sjálvboðin við fullari vitan og samvitsku ; í hesum døminum er tað tilætlaða valið at heiðra heidnar gudar.

Dan 1,9 *Og Gud gav Dánjali náði og náði í eygum høvdinganum hjá høvdinganum.*

9a- Trúgvín hjá teimum ungu sæst av teirra ótta fyri at órógva Gud ; Hann kann vælsigna tey.

Dan 1,10 *Og høvdingin hjá hirðmonnunum segði við Dániel: «Eg óttast kong, harra mín, sum hevur ásett tykkum, hvat tit skulu eta og drekka. tí hví skuldi hann sæð andlit títt meira niðursett enn andlit hjá ungum fólki í tínum aldri? Tú hevði avdúkað høvdið hjá mær fyri kongi.*

Dan 1,11 *Tá segði Dániel við húsmóðurin, sum høvdingin hevði latið umsjón við Dánjali, Hánanja, Misjael og Azaria:*

Dan 1,12 *Royn tænarar tínar í tíggju dagar, og lat okkum eta urtir og drekka vatn.*

Dan 1,13 *Tá skalt tú hyggja at andliti okkara og á andlitið á teimum ungu, sum eta av kongsmatinum, og gera við tænarar tínar, sum tú sært.*

Dan 1,14 *Og hann gav teimum tað, sum teir baðu um, og royndi teir í tíggju dagar.*

Dan 1,15 *Og tá ið tíggju dagar vóru farnir, sóu teir betri og feitari út enn allir teir ungu menninir, sum ótu av kongsmatinum.*

15 a- Ein andalig samanbering kann gerast millum " tíggju dagarnar " hjá Dánjali og upplivingini hjá trimum fylgisveinum hansara, við " tíggju dagarnar " av profetiskum forfylgingarárum í " Smyrna " boðskapinum í Opinberingini 2,10. Jú, í báðum upplivingunum avdúkar Gud tann dulda ávøkstin hjá teimum, sum siga seg vera hansara fylgjarar.

Dan 1,16 *Húsmóðurin tók mat og vín frá teimum og gav teimum grønmeti.*

16 a- Henda upplivingin vísir, hvussu Gud kann arbeiða við huganum hjá menniskjum til at nýta tænarar sínar eftir sínum heilaga vilja. Tí váðin, sum stýrimaðurin hjá kongi tók, var stórur og Gud mátti blanda seg uppí, so hann skuldi taka undir við teimum uppskotum, sum Dániel hevði lagt fram. Trúarupplivingin er væleydnað.

Dan 1:17 *Og Gud gav hesum fyra ungu monnum kunnleika og skil í øllum bókstavum og vísdom; og Dánjal greiddi frá øllum sjónunum og dreymunum.*

17a- *Gud gav hesum fyra ungu monnum kunnleika, skil í øllum bókstavum og vísdom.*

Alt er ein gáva frá Harranum. Tey, sum ikki kenna Hann, vita ikki, hvussu nógv tað veldst um Honum, um tey eru skilagóð og vís ella óvitandi og býtt.

17 b- *og Dánjal greiddi frá øllum sjónunum og dreymunum.*

Tann fyrsti, sum vísir sítt trúfesti, verður Dánjal heiðraður av Gudi, sum gevur honum profetagávuna. Hetta var vitnisburðurin, hann gav í síni tíð, til hin trúfasta Jósef, fangaðan hjá Egyptum. Millum Guds tilboð valdi Sálomon eisini vísdom ; ok fyri þetta val gaf gud honum allt annat, dyrd ok fe. Dánjal fer í sínum lagi at uppliva hesa hækking, sum hansara trúfasti Gud hevur bygt.

Dan 1,18 *Tá ið kongurin hevði ásett, at teir skuldu fðrast inn, legði høvdingin hjá hirðmonnunum teir fram fyri Nebukadnezar.*

Dan 1,19 *Og kongurin tosaði við teir; og av øllum hesum ungu monnum var eingin, sum líktist Dániel, Hánanja, Misjael og Ázarja. Teir vórðu tí tiknir inn í kongsins tænavaru.*

Dan 1,20 Men í öllum málum um vísdom og skil, tá ið kongurinn spurdi teir, fann hann teir tíggju ferðir betri enn allir gandamenn og stjórnuþámennt, sum vóru í öllum ríki hansara.

20a- Gud vísir sostatt " munin á teimum, sum tæna honum, og teimum, sum ekki tæna honum ", sum stendur í Mal 3,18 . Nøvnini á Dánjali og fylgisveinum hansara fara at koma inn í vitnisburðin í Heilagu Bíbliuni, tí teirra trúfestisýningar fara at virka sum fyrimyndir at eggja teimum útvaldu til heimsins enda.

Dan 1,21 Soleiðis var Dániel til fyrsta árið hjá Kýrusi kongi.

Dánjal 2.

Dan 2,1 Á øðrum ríkisári Nebukadnezarar droymdi Nebukadnezar dreymar. Hann var óróligur í huga, og fekk ekki sovið.

1a- So, í – 604. Gud vísir seg í huga kongsins.

Dan 2,2 Tá sendi kongur boð eftir galdramonnum, stjórnuþámonnum, galdramonnum og Kaldearum at siga honum dreymar sínar. Teir komu og stóðu fyri kongi.

2a- Heidni kongurinn vendir sær síðani til fólkið, hann hevur, higartil, álit á, hvør sær sum serfrøðingur á sínum øki.

Dan 2:3 Og kongur segði við teir: «Eg havi droymt ein dreym; Hugur mín er ørkymlaður, og eg vil fegin kenna hendan dreymin.

3a- Konúgr mælti : Jjenna draum vil ek vita ; hann tosar ekki um týðningin av henni.

Dan 2,4 Kaldear svaraðu kongi á arameiskum: «Kongur, livi um ævir!» Sig tað tænarum tínum, so skulu vit geva tær týðing av tí!»

Dan 2:5 Og kongur segði við Kaldear: «Tað er farið frá mær. Um tit ekki kunngerá meg dreymin og týðing hansara, verða tit rivin sundur, og hús tykkara verða gjørd til ein ruskrúgvu.

5a- Ótrúskapur kongsins og tað ekstrema tiltakið, hann tekur, eru serlig og íblást av Gudi, sum har skapar amboðini til at blanda heidna sjarlatanismu og at avdúka dýrd hansara gjøgnum sínar trúgvu tænarar.

Dan 2,6 Men um tit siga mær dreymin og týðing hansara, tá skulu tit fáa gávur og lønir og stóra heiður frá mær. Sig mær tí dreymin og tulkningina av honum.

6a- Hesar gávur, gávur og stórar heiðurslønir , fyrireikar Gud til sínar trúgvu útvaldu.

Dan 2,7 Teir svaraðu aðru ferð: «Lat kongur siga tænarum sínum dreymin, so skulu vit siga týðing hansara.»

Dan 2:8 Og kongur segði: «Eg síggi sanniliga, at tit fáa tíð, tí tit síggja, at hetta er sloppið undan mær.»

8a- Kongurinn biður sínar vísmenn um nakað, sum ongantíð hevur verið biðið um áður og tað ger hann ekki.

Dan 2:9 Um tit tí ekki siga mær dreymin, skal sama dómur umfata tykkum øll . tú vilt fyrireika teg til at siga mær lygnir og lygnir, meðan tú bíðar eftir, at tíðirnar skulu broytast. Sig mær tí dreymin, so skal eg vita, um tú ert fòrur fyri at geva mær frágreiðingina.

9a- tú vilt fyrirreika teg til at siga mær lygnir og lygnir, meðan tú bíðar eftir at tíðirnar skulu broytast

Tað er eftir hesi meginreglu, at til heimsins enda gerast allir falskir sjónarmenn og spámenn ríkir.

9b- Sig mær tí dreymin, so skal eg vita, um tú ert førur fyri at geva mær frágreiðingina.

Fyri fyrstu ferð vísir henda logiska grundgevingin seg í hugsanum hjá einum menniskja. Charlatans hava lætt við at siga sínum naivu og ov trúgvandi klientum alt, teir vilja. Áheitan kongsins avdúkar teirra mörk.

Dan 2,10 Kaldear svaraðu kongi: «Eingin maður er á jørðini, sum kann siga kongsins mál. ongantíð hevur nakar kongur, hvussu stórir og valdsmikil hann so er, kravt slíkt av nøkrum galdramanni, stjórnuþámanni ella kaldeara.

10a- Orð teirra eru sonn, tí fyrr enn tá hevði Gud ikki grivið inn fyri at avdúka tey, so tey skuldu skilja, at hann er einasti Gud, og at teirra heidnu guddómar eru einki og avgudar, sum eru bygd av hondum og huga menniskjans, sum eru latin yvir til demoniskar andar.

Dán 2,11 Áheitan kongsins er hørd; Tað er eingin, sum kann siga kongi uttan gudarnir, hvørs bústaður ikki er millum manna.

11a- Vísmenninir siga her ein óafturvísandi sannleika. Men við at siga hetta viðganga tey, at tey ikki hava nakað samband við gudarnir, meðan tey alla tíðina verða hoyrd av svikin fólki, sum halda seg fáa svar frá teimum duldu guddómunum gjøgnum teir. Avbjóðingin hjá konginum avdúkar tey. Og fyri at náa hesum var neyðugt at hava tann óútreiðsluliga og óendaliga vísdómin hjá tí sanna Gudi, sum longu var hátignarliga opinberaður í Sálomoni, hesum meistaranum av guddómligum vísdómi.

Dan 2,12 Tá var kongurin reiður og sera vreiður. Hann gav boð um, at allir vísmenn í Babel skuldu tynast.

Dan 2:13 Og dómurin varð kunngjørdur, og vísmenninir vórðu dripnir, og teir leitaðu eftir Dánjali og fylgisveinum hansara fyri at tyna teir.

13a- Tað er við at seta sínar egnu tænarar fyri deyðan, at Gud fer at reisa teir upp í dýrd saman við Nebukadnezar kongi. Hendan strategiin profeterar ta endaligu adventistisku trúarupplivingina, har tey útvaldu bíða eftir deyðanum, sum uppreistrarmenninir hava ásett til eina ávísa dagfesting. Men her verður støðan aftur vend, tí tey deyðu verða tey uppreistrarmenn, sum fara at drepa hvønn annan, tá hin máttmikli og sigursvandi Kristus kemur fram í himli at døma og fordøma tey.

Dan 2,14 Tá talaði Dániel skynsamliga og skynsamliga við Ariok, høvdinga hjá kongs varðmonnum, sum var farin út at drepa vísmenn í Babel.

Dan 2,15 Tá segði hann við Ariok kongshøvdinga: «Hví er kongsdómur so harður?» Arjoc greiddi Dánjali frá málinum.

Dan 2,16 Og Dániel kom til kong og bað hann geva sær tíð til at siga kongi týðing.

16 a- Dánjal virkar eftir sínum náttúru og átrúnaðarligu royndum. Hann veit, at hansara profetisku gávur eru honum givnar av Gudi, sum hann er vanur at leggja alt sítt álit á. Tá ið hann fær at vita, hvat kongurin spyr, veit hann, at Gud hevur svarini, men er tað hansara vilji at gera honum tey kunnug ?

Dan 2,17 Tá fór Dániel heim og segði Hánanja, Misjael og Azaria, fylgisveinum sínum, hetta.

17a- Tey fyra ungu búgva í húsinum hjá Dánjali. “Fuglar av fjøður streyma saman” og teir umboða Guds samkomu. Sjálvt áðrenn Jesus Kristus, "har tveir ella tríggir savnast í mínum navni, har eri eg mitt ímillum teirra" sigur Harrin. Brøðrakærleikin sameinir hesi ungu, sum vísa ein vakran samleikaanda.

Dán 2,18 at biðja himmalsins Gud um miskunn, at Dániel og fylgisveinarnir ikki skuldu verða oyðilagdir saman við hinum vísmonnunum í Babel.

18a- Við so sterkari hóttan móti lívi teirra eru eldhugað bøn og einlig fosta einasta vápn hjá teimum útvaldu. Tey vita tað og vilja bíða eftir svarinum frá teirra Gudi, sum longu hefur givið teimum so nógv prógv um, at hann elskar tey. Við heimsins enda fara tey seinast útvaldu, sum deyðakunngerðin hefur miðsavnað seg um, at virka á sama hátt.

Dan 2,19 *Tá varð loyndarmálið opinberað fyri Dánjali í sjón um náttina. Og Dánjal lovaði himmalsins Gudi.*

19a- Spurdur av sínum útvaldu, er tann trúfasti Gud har, tí hann skipaði fyri royndini fyri at vitna um trúfesti sína fyri Dánjali og trimum fylgisveinum hansara ; til tess at lyfta teir upp í hægstu störv í kongsins stjórn. Hann fer, roynd eftir roynd, at gera tey ómissandi fyri hendan kongin, sum hann skal leiða og at enda umvenda. Henda umvending verður ávøksturinn av trúföstu og ómakaleysu atferðini hjá teimum fyra ungu jøðunum, sum Gud halgaði til eina serstaka missión.

Dan 2:20 Tá *talaði Dániel og segði: «Lovað veri navn Guds um aldur og allar ævir!» Honum eigur vísdómur og styrki.*

20a- Eitt væl rættvísigt rós, tí prógvið um hansara vísdóm er, í hesi uppliving, óneitanliga víst. Hennara styrki gav Jójakim til Nebukadnezar og hon álegði síni hugskot á hugarnar á monnunum, sum skuldu stuðla hennara verkætlan.

Dan 2,21 *Hann broytir tíðir og árstíðir, fjernar kongar og setur kongar, gevur teimum vísu vísdóm og teimum, sum hava skil, kunnleika.*

21a- Hetta versíð sigur greitt allar orsökirnar til at trúgva á og á Gud. Nebukadnezar verður at enda umvendur, tá hann fult og heilt varnast hetta.

Dan 2,22 *Hann avdúkar tað djúpa og dulna, hann veit, hvat er í myrkrinum, og ljósið verður verandi hjá honum.*

22a- Djevulin kann eisini avdúka tað, sum er djúpt og dult, men ljósið er ikki í honum. Hann ger tað fyri at lokka og avleggja menniskju frá tí sanna Gudi, sum, tá hann ger tað, virkar fyri at frelsa síni útvaldu við at opinbera teimum deyðiligu fellurnar, sum teir illu andarnir, sum eru dømdir til jarðliga myrkrið, hava sett, síðani sigurin hjá Jesusi Kristi á synd og deyða.

Dan 2,23 *Gud fedra mína, eg skal æra teg og prísja tær, tí tú hefur givið mær vísdóm og vald og hefur kunngjørt mær tað, sum vit ynsktu tær, og hefur kunngjørt okkum loyndarmál kongsins.*

23a- Vísdómur og styrki vóru í Gudi, í bøn Dániels, og Gud gav honum tey. Vit síggja í hesi upplivingini uppfyllingina av meginregluni , sum Jesus lærði : " biðið , so verður tykkum givið ." Men sum skilst skal trúfesti hjá umsøkjaranum standa ímóti øllum royndum fyri at fáa hetta úrslitið. Kraftin, sum Dániel fær, fer at taka virknan form á tankum kongsins, sum verður lagdur undir eitt óneitan týðiligt prógv, sum noyðir hann at viðganga tilveruna av Gudi Dániels, sum hann og fólk hansara ikki vistu fyrr enn tá.

Dan 2:24 *Eftir hetta fór Dánjal til Ariok, sum kongurin hevði boðið at oyða vísmenn í Babel ; hann for ok mællti til hans sva : Eydi eigi Babilons vitra menn! Fáíð meg fram fyri kong, og eg skal geva kongi skýringina.»*

24a- Guddómligur kærleiki sæst í Dánjali, sum hugsar um at fáa lívið hjá heidnu vísmonnunum. Hetta er aftur ein atferð, sum ber vitnisburð um Guds góðsku og samkenslu, í einum sinnisstandi við fullkomnum eyðmjúkleika. Gud kann vera nøgdur, tænarari hansara æra hann við verkum trúarinnar.

Dan 2,25 *Ariok førði Dániel skjótt fyri kong og segði við hann: «Eg havi funnið ein mann millum fangarnar í Júda, sum kann greiða kongi frá kongi.»*

25a- Gud heldur kongin í stórari angist, og sjálv útlitini fyri at fáa tað svarið, hann so ynskti, fara at fáa vreiði hansara at minka beinanvegin.

Dan 2,26 *Kongur segði við Dániel, sum æt Beltsazar: «Kanst tú siga mær dreymin, sum eg havi sæð, og týðing hansara?»*

26 a- Heidna navnið, sum honum er givið, broytir einki. Tað er Dánjal og ikki Beltsazar, sum fer at geva honum tað væntaða svarið.

Dan 2,27 *Dániel svaraði fyri konginum og segði: «Tað loyndarmál, sum kongurin hevur spurt, sum hvørki vísir menn, stjórnumspámenn, gandamenn ella spámenn eru førir fyri at siga kongi.»*

27a- Dánjal biður fyri vísmonnum. Tað, sum kongurin bað teir um, var uttan fyri teirra røkt.

Dan 2,28 *Men Gud er á himli, sum opinberar loyndarmál og hevur kunngjørt Nebukadnezari kongi, hvat skal henda á síðstu døgum. Hetta er tín dreymur og sjónirnar, tú hevði á songini.*

28a- Hendan byrjanin av eini frágreiðing fer at gera Nebukadnezar uppmerksaman, tí evnið um framtíðina hevur altíð pín og neyðstøtt menniskju, og útlitini fyri at fáa svar uppá hetta evnið eru spennandi og troystarrík. Dánjal beinleiðis uppmerksemi kongsins til tann ósjónliga livandi Gud, sum er undrunarvert fyri kongin, sum tilbiður materialiseraðar gudar.

Dan 2:29 *Meðan tú legðist niður, kongur, komu tankar til tín um, hvat skuldi henda eftir hesa tíðina ; og hann, sum opinberar loyndarmál, hevur kunngjørt tær, hvat henda skal.*

Dan 2:30 *Hetta loyndarmálið er mær ikki opinberað , tí eg havi meira vísdóm enn nakar livandi . men fyri at kongi skal kunna týða tað, so at tú kanst kenna hugsanir hjarta tíns.»*

30a- tað er ikki soleiðis, at tað er í mær ein vísdómur, sum er hægri enn hjá øllum livandi; enn þat er sva at skyring er konungi gefin .

Fullkomin eyðmjúkleiki í verki . Dánjal stígur til viks og sigur við kongin , at hesin ósjónligi Gud hevur áhuga í honum ; hesin Gud máttmiklari og virknari enn teir, hann hevur tænt higartil. Ímynda tær, hvørja ávirkan hesi orðini høvdu á hansara sinn og hjarta.

30b- og at tú kanst kenna hugsanir hjarta tínar .

Í heidnari trúgv verða støðini um gott og ilt hjá tí sanna Gudi ikki tikin við. Kongar verða ongantíð avhoyrdir, tí teir eru óttaðir og óttaðir so stórt er teirra vald. At uppdaga tann sanna Gud fer at gera, at Nebukadnezar stigvíst uppdagar sínar persónligu feilir; sum eingin millum fólk hansara hevði torað at gjørt. Lærdómurin vendir sær eisini til okkara: vit kunnu bert kenna hjartatankarnar, um Gud virkar í okkara samvitsku.

Dan 2,31 *Tú, kongur, hugdi og sá eina stóra myndmynd. Henda standmyndin var ómetaliga stór, og av óvanligum prýði; hon stóð fyri tær, og útsjónd hennara var ræðulig.*

31a- tú sást eina stóra standmynd; Henda standmyndin var ómetaliga stór, og av óvanligum prýði.

Standmyndin skal lýsa røðina av teimum stóru jarðveldunum, sum fylgja hvørjum øðrum til dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists, og harvið ómetaliga stóra útsjóndina . Prýði hennara er tann hjá fylgjandi stjórnarmonnum, sum eru klæddir við ríkidømi, dýrd og heiður, sum menniskju geva.

31b- hon stóð fyri tær, og útsjónd hennara var ræðulig.

Framtíðin, sum standmyndin profeterar, er framman fyri konginum og ikki aftan fyri hann. Ógvusliga útsjóndin hjá henni profeterar fjøldina av mannadeyðum , sum verða orsakað av teimum stríðum og forfylgingum , sum eyðkenna mannasøguna til heimsins enda ; Ráðandi ganga yvir lík.

Dan 2,32 *Høvdið á hesi myndini var av reinum gulli; bróst hans ok armar voru af silfri ; búkur hans og lær voru av kopari ;*

32 a- Høvdið á hesi standmynd var úr reinum gulli .

Dánjal fer at staðfesta tað í versni 38, gullhøvdið er Nebukadnezar kongur sjálvur. Hetta symbolið eyðkennir hann, tí fyrst , skal hann umvenda og tæna við trúgv tí sanna skapanum Gudi. Gull er ímyndin av reinsaðari trúgv í 1. Pætursbrævi 1,7 . Hansara langa stjórnartíð fer at merkja trúarsøguna og rættvísgera hansara umrøðu í Bíbliuni. Harumframt er tað **høvdið** á byggingini av røðum av jarðligum ráðandi. Profetiin byrjar í fyrsta ríkisári hansara í – 605.

32b- bringan og armar hansara voru silfur .

Silvur hefur minni virði enn gull. Tað versnar, gullið er óbroytiligt. Vit eru vitni til eina niðurbróting av menniskjaligum virðum, sum fylgir lýsingini av standmyndini frá topp til botn. Frá – 539 tekur ríkið hjá Medum og Persum eftir Kaldeiska ríkið.

32c- *búkurin og lær hansara vóru av kopari .*

Bronsa hefur eisini minni virði enn silvur. Talan er um eina legering av koparbaseraðum metallum. Tað versnar ógvusliga og broytir útsjónð við tíðini. Tað er eisini harðari enn silvur, sum í sær sjálvum er harðari enn gull, sum einsamalt heldur seg sera smíðandi. Seksualiteturin er í miðdeplinum í Guds útvaldu mynd, men hann er eisini ímyndin av menniskjansligari reproduktiún. Grikska ríkið, tí tað er tað, sum tað er, fer av sonnum at vísa seg at vera sera fjølbroytt, og geva menniskjanum sína heidnu mentan, sum heldur fram til heimsins enda. Griksku standmyndirnar í stoyptari og stoyptari bronసు verða beundraðar av fólkinum til tað seinasta. Nakinleikin í kroppunum er avdúkaður og tess avrættaði moralur er óavmarkaður ; Hesi tingini gera grikska ríkið til eitt eyðkent syndarsymbol, sum fer at vara gjøgnum øldirnar og túsund árin til afturkomu Kristusar. Í Dan.11: 21 til 31 verður grikski kongurinn Antiochus 4, sum kallast Epiphanes, forfylgari av jødiska fólkinum í " 7 ár " millum -175 og -168, lagdur fram sum ein mynd av tí pávaforfylgaranum, sum hann stendur frammanundan í profetisku frásøgnini í hesum kapitli. Hetta versid 32 hefur bólkað seg saman og í røð vekjað heimsveldini, sum føra til Rómverska ríkið.

Dan 2,33 *føtur hansara av jarni; føtur hansara, lutvíst av jarni og lutvíst av leiri.*

33a- *føtur hansara, av jarni*

Sum fjórða profeteraða ríkið er tað í Róm eyðkent av eini mest møguligari herðing, sum er avmyndað av jarni. Tað er eisini tað vanligasta av metallum, sum oxiderar, rustar og oyðileggur seg sjálv. Her er aftur versnanin staðfest og hon økist. Rómverjar eru fjølguddómar ; Tey ættleiða gudarnar hjá sigraðum fíggindum. Soleiðis fer grikska syndin, gjøgnum sína útbreiðslu, at breiða seg til øll fólkasløgini í sínum ríki.

33b- *føtur hansara, lutvíst av jarni og lutvíst av leiri .*

Í hesum umfarinum veikir ein leirpartur hesa harðu yvirvág. Forklaringin er einføld og søgulig. Í 395 brotnaði Rómverska ríkið sundur og eftir tað skuldu tær *tíggju tærnar á standmyndarføtunum* fremja at stovna *tíggju* sjálvstøðug kristin kongsríki men øll sett undir trúarverju av biskupi í Róm sum skuldi gerast pávi frá 538. Hesi tíggju kongarnir eru nevndir í og Dan4.

Dan 2:34 *Og tú sást, til ein steinur varð høgður út uttan hendur og sló standmyndina á føturnar, sum vóru av jarni og leiri, og brast tær sundur.*

34a- Myndin av tí sláandi steininum er íblástur frá siðvenjuni at drepa við at steina. Hetta er standardurin fyri avrætting av sekum syndarum í forna Ísrael. Hesi steinurin kemur tí at steina jarðskar syndarar. Seinasta plágan av Guds vreiði verður heglingur sambært Opinb.16,21. Henda myndin profeterar gerð Kristusar móti syndarum um tíðina, tá hann kemur í dýrdarfullu guddómligu afturkomu. Í Zak.3,9 gevur Andin Kristi myndina av einum steini, høvuðshornsteininum, tann, sum Gud byrjar byggingina av sínum andaliga bygningi við : *Tí sí, steinurin, sum eg havi sett fyri Jósva, í einum steini eru sjeý eygu : Sí, eg skal sjálvur gravera tað, sum skal graverast á, sigur Harri herliðanna ; og eg skal taka burtur misgerðina í hesum landi á einum degi.*» Síðani lesa vit í Sak.4,7 : *Hvør ert tú, stóra fjall, fyri Zerubbabel? Tú verður flataður. Hann skal leggja hornasteinin millum hugna: Náði, náði fyri henni!* Í hesum sama stað, í versunum 42 og 47, lesa vit : *Hann segði við meg : Hvat sært tú? Og eg segði : «Eg sá ein ljósastaka allur úr gulli, við skál á toppinum, og sjeý lampur á, og sjeý rør til lampurnar, sum vóru á ljósastakanum ; ... Tí tey, sum vanvirdu dagin við smáum byrjanum, fara at gleðast, tá ið tey síggja plátuna í hondini á Zerubbabeli. Hesi sjeý eru eygu Harrans, sum renna fram og aftur um alla jørðina .* Fyri at staðfesta hendan boðskapin, finna vit í Opinberingini 5,6, hesa myndina, har tey sjeý eyguni á steininum og ljósastakan verða skrivað til Guds lamb, nevnliga Jesus Kristus : *Og eg sá, mitt í hásetinum og av*

teimum fyra livandi skapningunum og mitt í teimum elstu, sum standa har, eitt lamb. Hann hevði sjeý horn og sjeý eygu, sum eru teir sjeý andar Guds, sum eru sendir út um alla jørðina. Dómurinn um syndarlig fólkasløg verða framd av Gudi sjálvum, eingin menniskjalig hond blandar seg uppí.

Dan 2,35 *Tá varð jarnið, leirið, koparið, silvurið og gullið brotið saman og gjørdust sum sjógvur á summartrøskum; vindurin bar teir burtur, og einki spor varð funnið eftir teimum. Men steinurin, sum rakti myndina, gjørdist eitt stórt fjall og fylti alla jørðina.*

35a- *Tá brotnaðu jarnið, leirið, koparið, silvurið og gullið sundur saman og gjørdust eins og kápur á summartrýstigólvm; vindurin bar teir burtur, og einki spor varð funnið eftir teimum.*

Við afturkomu Kristusar vóru eftirkomararnir av fólkunum, sum vóru ímyndaðir við gulli, silvuri, bronsu, jarni og leiri, allir verandi í syndum sínum og verdir at verða oyðilagdir av honum, og myndin profeterar hesa oyðilegging.

35b- *En steinurinn, er sló likmyndina, varð fjall mikít ok fylldi alla jørðina .*

Apokalypsan fer at avdúka, at henda fráboðanin ikki verður fullkomiliga uppfyllt fyrr enn eftir túsund árinum av himmalska dómnum, við innsetingini av teimum útvaldu á endurnýggjaðu jørðini, í Opínb.4,20, 21 og 22.

Dan 2,36 *Hetta er dreymurinn. Vit vilja geva skýringina fyri konguni.*

36 a- Kongurinn hoyrir loksins, hvat hann hevur droymt um. Slíkt svar kann ikki finnast uppá, tí tað bar ikki til at svika hann. So tann, sum lýsir hetta fyri honum, hevur sjálvur fingið somu sjón. Og hann svarar eisini áheitan kongsins við at vísa seg fòran fyri at tulka myndirnar og geva teimum týdning.

Dan 2,37 *Tú, kongur, ert kongur yvir konga, tí at Gud himmalsins hevur givið tær ríki og vald og styrki og dýrd.*

37a- Eg virðismetí sera nógv hetta versíð, har vit síggja Dánjal venda sær óformliga til tann valdsmikla kongin, nakað sum eingin maður hevði torað at gjørt í okkara pervertaðu og korrúptu døgum. Nýtlan av tí kenda formi er ikki ræðandi Dánjal kennir virðing fyri kaldeiska konginum; Tann óformligi adressuformurinn er heilt einfalt tann mállærufururinn, sum eitt einstøkt evni brúkar, tá ið tosar við ein triðja part. Og " hvussu stórir kongurinn so er, so er hann ikki minni maður " sum sjónleikarin Molière var fòrur fyri at siga í síni tíð. Og drivið av órættvísiligum formaliteti varð fòtt í hansara tíð við Louis 14 , tí stolta " sólkonginum " .

37b- *Kongur, tú ert kongur konganna, tí at himmalsins Gud hevur givið tær valdið .*

Meira enn virðing, so fær Dánjal konginum eina himmalska viðurkenning, sum hann ikki var vitandi um. Faktiskt vátta Himmalski Kongakongurinn, at hann hevur bygt tann jarðliga kongakongurinn. At ráða yvir kongum er keisaraheitið. Symbolið fyri ríkinum er " ørnaveingirnir " sum fer at eyðkenna tað sum fyrsta ríkið í Dan.7.

37c- *valdið,*

Hon tilnevnir rættin at ráða yvir fjøldum og verður mált í nøgd, tað vil siga í massu.

Hon kann venda høvðinum og fylla ein máttmiklan kong við stoltleika. Kongurinn fer at enda at geva seg undir stoltleika, og Gud fer at grøða hann av tí gjøgnum eina harða eyðmýkingarroynd, sum er opinberað í Dán 4. Hann skal góðtaka tankan um, at hann ikki fekk sítt vald við egnari megi, men tí at hin sanni Gud gav honum tað. Í Dan.7 fer henda valdið at taka symbolsku myndina av *Björnini* hjá Medum og Persum.

Valdið verður fingið, onkuntíð, við at kenna eitt tómrúm í sær sjálvum og í lívinum, gera menn sjálvmorð. Vald fantaserar um at fáa stóra eydnu, sum ongantíð kemur. " Spildurnýtt, spildurnýtt " sigur orðatakið, men henda kenslan heldur ikki leingi. Í nútíðarlívinum enda kend og beundrað og ríkað listafólk við at gera sjálvmorð hóast sjónligan, ljómandi og dýrdarríkan eydnu.

37d- *kraftin*

Tað tilnevnir handlingina, trústið undir tvingsli, sum ger, at mótstøðumaðurin boyggur seg í bardaga. Men hesin bardagin má fyrast ímóti sær sjálvum. Vit tosa tá um karakterstyrki. Styrki verður mátað í góðsku og effektiviteti.

Tað hevur eisini sítt symbol : *leyvan* sambært Dómarabókini 14:18 : " *hvat er sterkari enn leyvan, hvat er sötari enn hunang .*" Styrkin hjá leyvuni er í musklunum ; tey av fótum og klógvum men serliga tey av munninum sum umgir og køvir offur síni áðrenn hann etur tey. Óbeinleiðis avdúkingin av hesum svarinum til gátuna, sum Samson setti filistarunum, verður avleiðingin av eini ómakaleysari valdsgerð frá hansara síðu móti teimum.

37.- og *dýrd* .

Hetta orðið broytir týdning í sínum jarðligu og himmalsku fatanum. Nebukadnezar fekk menniskjaliga *dýrd* upp til hesa uppliving. Gleðin at ráða og avgera ørindini hjá øllum verum á jørðini. Eftir er honum at uppdaga ta himmalsku *dýrd*, sum Jesus Kristus skal fáa við at gera seg sjálvan, Meistarán og Harrán, til tænarar hjá tænarum sínum. Til sína frelsu fer hann at enda at taka við hesi *dýrd* og hennara himmalsku umstøðum.

Dan 2:38 *Hann hevur givið í tínar hendur, hvar teir búgva, menniskjabørn og dýr á markini og fuglar himmalsins, og hann hevur sett teg at vera høvdingi yvir teimum øllum : tú ert høvdið av gulli.*

38 a- Henda myndin verður brúkt til at nevna Nebukadnezar í Dan.4,9.

38b- *Tú ert tað gylta høvdið.*

Hesi orðini vísa, at Gud veit frammanundan, hvørji val Nebukadnezar fer at taka. Hetta symbolið, *høvdið av gulli* , profeterar hansara framtíðar halgan og val, til æviga frelsu. Gull er ímyndin av reinsaðari trúgv sambært 1. Pætursbrævi 1,7 : *fyri at royndin av trúgv tykkara, sum er nógv dýrari enn gull, sum fer til grundar, hóast tað verður roynt við eldi, kann verða funnin til lovsang og dýrd og heiður við opinbering Jesu Krists* . Gull , hetta bótandi málmurin , er ein fullkomin mynd av hesum stóra kongi, sum letur seg umskapa av verkinum hjá skaparunum Gudi.

Dan 2,39 *Eftir teg skal eitt annað ríki rísa, sum er lægri enn tú . síðan eitt triðja ríki av kopari, sum skal ráða yvir allari jørðini ;*

39 a- Við tíðini fer menniskjansliga góðskan at versna ; silvurið á bringuni og báðir armarnir á standmyndini er minni enn gullið á høvðinum. Eins og Nebukadnezar , fer Dárius medeari at umvenda seg, Kýrus 2 persi eisini sambært Ezra 1:1 til 4 , allir eisini elskandi Dániel ; og eftir teir Darius persi og Artaxerxes I ^{sambært} Ezra 6 og 7 . Í royndartíðum gleðast tey um at síggja Gud jødanna koma sínum egnu til hjálpar .

39b- *síðan eitt triðja ríki av kopari, sum skal ráða yvir allari jørðini.*

Her versnar støðan av álvara hjá grikska ríkinum. Bronsa, sum er symbolið, sum umboðar tað, merkir óreinleika, tað vil siga synd . Kanningin av dan 10 og 11 fer at loyva okkum at skilja hví. Men longu nú er talan um mentan fólksins sum uppfinnari av tjóðveldisfrælsi og øllum tess perversu og korrúptu frávikum sum sambært meginregluni ikki hava mørk , hetta er orsökkin til at Gud sigur í Orðt.29:18 : *Har eingin opinbering er, er fólkið uttan afturhald; Sælur er tann, sum heldur lógina!*

Dan 2,40 *Tað skal koma eitt fjórða ríki, sterkt sum jarn; eins og jarn brýtur og skelvur alt, soleiðis fer hann at bróta og skelva alt, sum jarn, sum skræðir alt sundur.*

40a- Støðan versnar við hesum fjórða kongsríkinum sum er tað í Róm sum skal ráða yvir undanfarnu heimsveldum og taka allar teirra guddómleikar til sín, soleiðis at tað fer at savna allar teirra neiligu eginleikar við einum nýggjum, eina jarndisciplin av ómissandi harðleika. Hetta ger tað so effektivt , at einki land kann standa ímóti tí ; so mikið, at ríki hansara skuldi røkka frá Onglandi í vestri til Bábylon í eystri. Jarn er sanniliga symbol hennara, frá tvíeggjaðu svørðunum, brynjunum og skjöldunum, soleiðis at herurin í álopinum tekur útsjónina av einum karapaci, sum burstar við spjótpunktum, óttafult virkin móti óskipaðu og spreittu álopinum hjá fíggindum sínum.

Dan 2:41 *Og eins og tú sást fótunnar og tærnar partvíst av leirleiri og partvíst av jarni, soleiðis skal ríkið bítast sundur . men har verður í tí nakað av jarnstyrki, tí tú sást jarnið blandað við leir.*

41a- Dánjal tilskilar tað ikki men myndin tosar. *Fótunnir og tærnar* umboða eina ráðandi fasu, sum skal taka eftir heidna rómverska ríkið, sum *jarni avmyndaði* . Býtt verður hetta rómverska ríkið vígvøllurin hjá teimum smáu kongsríkjunum, sum vórðu myndað eftir at tað varð sundurbrotið. Samgongan av *jarni* og *leiri* ger ikki styrki, men býti og veikleika. Vit *lesa leirleir* . Leirkerarin er Gud sambært Jer.18:6 : *Kann eg ikki gera við tykkum sum hesin leirkerarin, Ísraels hús ? Sigur HARRIN. Sí, eins og leirið er í leirkerasmiðarans hond, soleiðis eru tit í hond míni, Ísraels hús!* Hesin leirurin er tann friðarligi parturin av menniskjanum, sum Gud velur síni útvaldu úr, og ger tey til heiðursskip .

Dan 2,42 *Og eins og tærnar á fótunum vóru partur av jarni og partur av leiri, soleiðis verður ríkið lutvíst sterkt og lutvíst broytiligt.*

42a- Legg til merkis, at Rómverska ríkið vardi til heimsins enda, hóast Rómverska ríkið misti sín samleika og ræði í 395. Forkláringin liggur í, at tað tók ræðið aftur gjøgnum átrúnaðarligu lokkanina av rómversk-katólsku trúnni. Hetta var orsakað av vápnaða stuðlinum, sum Clovis og byzantinsku keisararnir góvu biskupi í Róm umleið 500. Teir bygdu hansara álit og hansara nýggja pávavald, sum gjørdi hann , men bert í mannaeygum, til jarðliga høvðið á kristnu kirkjuni síðani 538.

Dan 2:43 *Tú sást jarnið blandað við leiri, tí at við hjúnalag manna verða tey blandað saman . men tey verða ikki sameind hvør við annan, eins og jarn ikki bindur seg saman við leiri.*

43a- Tær , *tíggju* í tali , verða *tíggju horn* í Dan.7:7 og 24. Eftir kroppin, og fótunnar, umboða tær vesturkristnu tjóðirnar í Evropa í endatíðini, tað vil siga okkara tíð. Við at fordøma hyklarisku samgongunnar hjá evropeisku tjóðunum, avdúkaði Gud fyri 2600 árum síðani brotligheitina í teimum avtalum, sum sameina fólkini í dagsins Evropa, júst sameind við støði í " sáttmálunum í Róm " .

Dan 2:44 *Og á døgum hesar kongar skal Gud himmalsins seta upp eitt ríki, sum ikki skal verða oyðilagt, og tað skal ikki verða latið øðrum fólki . hann skal bróta og oyða øll hesi ríki, og sjálvur skal hann standa um allar ævir.*

44a- *Í tíðini hjá hesum kongunum .*

Málið er staðfest, tær *tíggju tær* eru samtíðar við dýrdarríku afturkomu Kristusar.

44b- *Guð himmalsins skal reisa eitt ríki, sum aldri verður oyðilagt .*

Útval av teimum útvaldu hefur verið gjørt undir Jesu Kristi navni síðani tænaðu hansara, tá hann fyrstu ferð kom til jarðar, fyri at bøta fyri syndir teirra, sum hann frelsir. Men tey tvey túsund árin, sum fylgdu hesi tænaðu, varð hetta valið framt í eyðmjúkleika og forfylging av djevulsku leguni. Og síðani 1843 eru tey, sum Jesus frelsir, fá í tali, sum kanningin av Dan 8 og 12 fer at staðfesta.

Tey 6000 árin av valtíðini av teimum útvaldu koma at enda, 7. ^{ártúsund} letur ævinleikans hvílundag upp fyri teimum einastu útvaldu, sum eru loyst við blóði Jesu Krists síðani Adam og Evu. Allir vilja hava verið valdir orsakað av teirra trúfesti, tí Gud tekur við sær trúgv og lýðin menniskju , frelsir djevulin, hansara uppreistrarhugaðu einglar og ólýðin menniskju til fullkomna oyðilegging av teirra sálum.

44c- *og sum ikki vilja koma undir ræði av øðrum fólki .*

Tí tað ger enda á menniskjansligum yvirvaldum og skiftisskipanum á jørðini.

44d- *hann skal bróta og oyða øll hesi ríki, og sjálvur skal hann standa um allar ævir .*

Andin greiðir frá týðninginum hann gevur orðinum enda ; ein absoluttan týðning. Tað verður ein burturbeining av øllum menniskjum. Og Opinberingin 20 fer at avdúka okkum, hvat hendir í 7. ^{ártúsund} . Vit fara sostatt at uppdaga skrána, sum Gud hefur ætlað. Á oyðimørkini verður djevulin hildin fangi, uttan nakran himmalskan ella jarðligan felagsskap. Og í

himlinum, í 1000 ár, skulu tey útvaldu døma tey óndu deyðu. Tá hesi 1000 árinu eru liðug, skulu tey óndu rísa upp til seinasta dómín. Eldurin, sum skal oyðileggja tey, skal reinsa jørðina, sum Gud skal gera nýggja við at æra hana til at taka ímóti háseti sínum og sínum loystu útvaldu. Myndin av sjónini tekur tí saman um meira fløktar gerðir, sum Apokalypsán um Jesus Kristus fer at avdúka.

Dan 2,45 *Hetta merkir steinurin, sum tú sást varð høgður úr fjallinum uttan hendur, og sum brotnaði jarnið, koparið, leirið, silvurið og gullið. Hin stóri Guð hevur gjørt kongi kunnugt, hvat henda skal eftir hetta. Dreymurin er sannur, og tulkningin av honum er vís.*

45a- At enda, eftir at hann er komin, Kristus er ímyndaður við steininum, túsund ára himmalska dómíninum og útinning hansara av seinasta dómíninum, á nýggju jørðini, sum Gud hevur endurreist, fer tað stóra fjallið, sum er fortalt í sjónini, at taka form og stað í ævir.

Dan 2,46 *Tá fall Nebukadnezar kongur á andlit sítt og tilbað Dániel og bað, at teir skuldu ofra Dániel offur og roykilsí.*

46a- Enn heidningur, reagerar kongurin eftir síni náttúru. Eftir at hava fingið frá Dánjali alt, sum hann hevði biðið um, boygdi hann seg fyri honum og heiðraði sínar skyldur. Dánjal mótmælir ikki avgudadýrkanini, sum hann ger móti honum. Enn er ov tíðliga at mótsiga og seta spurnartekin við hetta. Tíðin, sum eigur Gud, fer at gera sítt arbeiði.

Dan 2:47 *Og kongurin segði við Dániel: «Sanniliga er Gud tykkara Gud gudanna og Harri konganna og avdúkari loyndarmál, tí tú hevur kunnað avdúkað hetta loyndarmálið.»*

47a- Hetta var fyrsta stigið hjá Nebukadnezar kongi móti síni umvending. Hann fer ongantíð at kunna gloyma hesa upplivingina, sum noyðir hann at viðganga, at Dánjal er í sambandi við tann sanna Gud, faktiskt Gud gudanna og Harran konganna. Men heidna fylgið, sum hjálpir honum, fer at seinka umvending hansara. Orð hansara vitna um, hvussu effektivt profetiska arbeiðið er. Guds kraft at siga frammanundan, hvat skal henda, setur tann vanliga menniskjað móti veggnum av einum sannførandi prógvi, sum tann útvaldi gevur seg undir og tann falni stendur ímóti.

Dan 2:48 *Tá lyfti kongurin Dániel og gav honum nógvar stórar gávur; hann gav honum leiðslu yvir øllum Bábellslandslutinum og setti hann høvuðshøvdingi yvir øllum vísmonnum í Bábel.*

48a- Nebukadnezar gjørði við Dániel á sama hátt, sum Fárao hevði gjørt við Jósef undan honum. Tá teir eru skilagóðir og ikki treiskir stongdir og fastir, víta stórir leiðarar, hvussu teir skulu meta um tænastrarnar hjá einum tænara, sum hevur virðismiklar eginleikar. Tey og teirra fólk eru ágóðarar av teimum guddómliðu signingunum, sum hvíla á Hansara útvaldu. Vísdomur hins sanna Guds gagnar soleiðis øllum til góðar.

Dán 2,49 *Dániel bað kongin geva Sjadrak, Mesak og Abednego stjórnarættin í Bábýlonslandslutinum. Men Dánjal sat í kongsgarðinum.*

49a- Hesir fyra ungu menninir stóðu seg frá hinum ungu jøðunum, sum vóru komnir til Bábýlon við teimum, gjøgnum teirra serliga trúfasta hugburð móttvegis Gudi. Eftir hesa stríðsroynd, sum kundi verið vorðin dramatisk fyri øll, kemur góðkenningin hjá tí livandi Gudi fram. Vit síggja soleiðis munin, sum Gud ger millum tey, sum tæna honum, og tey, sum ikki tæna honum. Hann lyftir síni útvaldu, sum hava víst seg verd tað, alment, í eygum øllum fólkasløgum.

Dánjal 3.

Dan 3,1 *Tá gjørði Nebukadnezar kongur eina mynd av gulli, sum var seksti alnir høg og seks alnir breið. Hann setti tað upp í Dura-dalinum í Bábellandslutinum.*

3a- Kongurin var sannførdur men enn ikki umvendur av livandi Gudi Dánjals. Og megalomania eyðkennir hann enn. Teir stóru menninir rundan um hann eggja honum á hesi leiðini eins og revurin í ævintýrinum ger við krákuna, teir rósa honum og virða hann sum ein gud. So endar kongurin við at samanbera seg við ein gud. Sigast skal, at í heidninginum er lætt at reka, tí hinir falsku guddómarnir eru órørligir og frystir í standmyndaformi, meðan hann, kongurin, sum er á lívi, longu er yvirskipaður yvir teimum. Men hvussu illa hetta gullið er brúkt í uppsetingini av standmynd! Eftir øllum at døma hevur fyrra visjónin ikki borið ávøkst enn. Kanska hjálptu sjálvst teir heiðurslønir, sum gudanna Gud vísti honum, at varðveita og enntá økja um stoltleika hansara. Gull, sum er ímyndin av trúnni, sum er reinsað við royndum sambært 1. Pætursbrævi 1,7, fer at avdúka nærveruna av hesum slagnum av hátignarligari trúgv í trimum fylgisveinum Dániels, í nýggju upplivingini, sum verður greitt frá í hesum kapitli. Hetta er ein læra, sum Gud serliga vendir sær til síni útvaldu í seinastu adventistroynd, tá ein deyðakunngerð, sum er profeterað í Opínb.13,15, skal taka lív teirra.

Dan 3:2 *Tá sendi Nebukadnezar kongur boð og savnaði saman høvdingar, landsstýrismenn, høvuðsdómarar, kassameistarar, dómarar, rættarmenn og allar høvdingar í landslutunum, at koma til vígslu av myndini, sum Nebukadnezar kongurin hevði sett upp.*

2a- Ólíkt stríðnum hjá Dánjali í Dan.6, so er upplivingin ikki orsakað av samspælinum hjá fólkinum, sum vóru kring kongin. Her er tað ávøksturin av hansara persónligheit, sum verður avdúkaður.

Dan 3,3 *Tá vóru satraparnir, landsstýrismenninir, landsstýrismenninir, dómararnir, kassameistararnir, rættarmenninir, dómararnir og allir høvdingarnir í landslutunum savnaðir saman til vígslu av myndini, sum Nebukadnezar kongur hevði sett upp. Teir stóðu framman fyri standmyndini, sum Nebukadnezar hevði reist.*

Dan 3,4 *Og ein boðberi rópti við harðari rødd og segði: «Hetta er boðið, sum er givið tykkum, tjóðir, tjóðir og tungumál!*

Dan 3,5 *Tá ið tit hoyra lúður, floytu, harpu, sambuku, psalteri, seyða og alskyns tónleik, tá skulu tit falla niður og tilbiðja gullmyndina, sum Nebukadnezar kongur hevur sett upp.*

5a- *Tá ið tú hoyrir ljóðið av lúðrinum .*

Signalið til royndina verður givið við ljóðinum á lúðrinum , ^{eins} og afturkoma Jesu Krists er ímyndað í Opínb .

5b- *tú skalt boyggja teg niður*

Prostratió er tann likamligi heiðursformurin, sum verður latin. Í Opb .

5c- *og tú fert at elska tað*

Tilbiðjan er tann mentali heiðursformurin, sum verður latin. Í Opínberingini 13,16 ímyndað Gud tað á *pannuni* á manninum, sum fær *merkið hjá djórinum* .

Hetta versið ger, at vit kunnu uppdaga lyklnar til hesi symbolini, sum eru nevnd í Apokalypsuni um Jesus Kristus. *Enni og hond* menniskjans taka saman um hansara tankar og

verk og millum tey útvaldu, fáa hesi symbol *Guds innsigli* í mótsøgn til *merkið hjá djórinum*, eyðmerkt við "sunnudagin" í rómversku katolisismuni, góðtíkin og stuðlað av protestantum síðani teir komu inn í økumeniska samgonguna.

Øll skipanin av hesum tiltakinum, sum Nebukadnezar kongur álegði, verður endurnýggjað við heimsins enda í royndini av trúfesti móti hvíludegnum hjá Skaparanum Gudi. Hvønn hvíludag fer noktan teirra útvaldu at arbeiða at vitna um teirra mótstöðu móti mannalógini. Og sunnudagin fer noktan teirra at luttaka í álagdu felags tilbiðjanini at eyðmerkja teir sum uppreistrarmenn, sum skulu sleppa av við. Síðani verður deyðadómur sagdur. Tilgongdin verður tí fullkomiliga í tráð við tað, sum teir triggir fylgisveinarnir hjá Dánieli fara at uppliva, sjálvir verða fult signaðir av Gudi fyri teirra longu vístu trúfesti.

Men áðrenn heimsins enda varð henda læran skotið upp, fyrst og fremst jødarnar í gamla samgonguni, sum vóru fyri líknandi roynd millum – 175 og – 168, forfylgdir til deyðis av grikska konginum Antiochus 4, sum kallaðist Epiphanes. Og Dan.11 verður vitnað um, at nakrir trúgvir jødar vildu heldur verða dripnir heldur enn at fremja andstygd fyri sínum sanna Gudi. Tí tá í tíðini gjørdi Gud ikki inn fyri at bjarga teimum undursamt, meira enn hann gjørdi seinni fyri tey kristnu, sum Róm drap.

Dan 3,6 *Tann, sum ikki fellur niður og tilbiður, verður beinanvegin kastaður í eldovnin.*

6a- Fyri fylgisveinarnir hjá Dánjali er hóttanin *eldovnurin*. Henda deyðshóttanin er ímyndin av endaligu deyðskunngerðini. Men munur er á teimum báðum upplivingunum í byrjanini og tí í endanum, tí at enda verður eldovnurin revsingin av seinasta dóminum hjá álopsmonnunum, sum forfylgja Guds útvaldu heiløgum.

Dan 3,7 *Tá ið alt fólk ið hoyrði ljóðið av lúðri, floytu, harpu, sambuque, psalteri og als kyns tónleiki, dattu øll fólkasløgini, tjóðirnar og tungumálini niður og tilbóðu gullmyndina, sum Nebukadnezar kongur hevði sett upp.*

7a- Hendan næstan almenna og einmælt atferðin um at leggja fjøldina undir menniskjansligar lógir og fyriskipanir, profeterar enn teirra atferð, tá ið seinasta jarðliga trúarroyndin var. Seinasta alheimsstjórnin á jørðini verður lýdd við sama ótta.

Dan 3,8 *Tá komu nakrir kaldear og ákærdu jødarnar.*

8a- Guds útvaldu eru mark fyri djevulsins vreiði, sum ræður yvir øllum sálum, sum Gud ikki viðurkennir sum sínar útvaldu. Á jørðini tekur hetta djevulska hatur seg í formi av øvundsjúku og samstundis av stórari andstygd. Tey verða tá hildin at hava ábyrgdina av øllum tí ónda, sum menniskjað líður undir, hóast tað er tað øvugta, sum forklarar hesi óndu, sum heilt einfalt eru avleiðingarnar av, at Gud ikki verjir tey. Tey, sum hata tey valdu, ætla at gera tey til ta fólksligu útrættingina, sum skal sleppast av við at drepa tey.

Dan 3:9 *Og teir søgdu við Nebukadnezar kong : «Kongur, liv um ævir!*

9a- Umboð djevulsins koma inn á pallin, søgugongdin gerst greiðari.

Dan 3,10 *Tú hevur givið boð um, at hvør tann, sum hoyrir ljóðið av lúðri, floytu, harpu, sambuque, salteri, seyða og øllum ljóðfórum, skal falla niður og tilbiðja gullmyndina.*

10a- Tey minna kongin á hansara egnu orð og skipanina av hansara kongaliga myndugleika, sum lýdni krevst til.

Dan 3,11 *og at tann, sum ikki vildi falla niður og tilbiðja, skuldi verða kastaður mitt í ein eldovn.*

11a- Eisini verður mint á deyðahóttanina ; fellan letur seg á teir útvaldu heiløgu.

Dan 3:12 *Men tað eru nakrir jødar, sum tú hevur sett landsstýrismenn í Bábylon, Sadrak, Mesak og Abed-Nego, menn, sum ikki virða teg, kongur. teir tæna ikki gudum tínum og tilbiðja ikki gullmyndina, sum tú hevur sett upp.*

12a- Málið var forútsiguligt, høgu stórvini vórðu latin útlenskum jødum, tann svikaliga øvundsjúkan, sum varð kveikt, skuldi vísa sín ávøkst av drápshatur. Og so verða Guds útvaldu útvald og fordømd av fólksligum hevndarhuga.

Dan 3,13 *Tá gav Nebukadnezar, sum var reiður og vreiður, boð um at fáa Sjadrak, Mesak og Abed-Nego at koma. Ok voru }essir menn leiddir fyrir konung.*

13a- Minnist til, at hesir triggir menninir finga frá Nebukadnezari hægstu støður í ríki hansara, tí teir tyktust honum klókari, skilagóðari enn fólkið í hansara egna fólki. Hetta er orsøkin til, at tað at hann verður settur í ein "irriteraðan og øðiligan" stand fer at forklára hansara løtu gloymsku av teirra serligu eiginleikum.

Dan 3:14 *Nebukadnezar segði við teir: «Er tað satt, Sadrak, Mesak og Abed-Nego, at tit ikki tæna gudum mínum og tilbiðja gullmyndina, sum eg havi sett upp?*

14a- Hann bíðar ikki eingongd eftir at tey svара spurningi hansara : Ert tú tilætlað ólýðin mínum boðum ?

Dan 3:15 *Verið nú til reiðar, og tá ið tit hoyra ljóðið av lúðri, floytu, harpu, sambuku, psalteri, seyða og alskyns ljóðfórum, skulu tit falla niður og tilbiðja myndina, sum eg havi gjørt. Um tú ikki tilbiður hann, verður tú beinanvegin kastaður í ein brennandi ovn. Og hvør er tann gudur, sum skal bjarga tykkum úr hond míni?*

15 a- Knappliga varnast kongurinn, hvussu gagnligir hesir menn eru honum, og er hann til reiðar at bjóða teimum ein annan møguleika við at lýða hansara alheims keisaraskipan.

Spurningurinn, sum verður settur, fær eitt óvæntað svar frá tí sanna Gudi, sum Nebukadnezar tykist hava gloymt, tikið upp av virkseminum í sínum keisaralívi. Harumframt eru ongar upplýsingar til at áseta dagfestingina av málinum.

Dan 3,16 *Tá svaraðu Sjadrak, Mesak og Abed-Nego Nebukadnezar kongi og søgdu: «Okkum nýtist ikki at svара tær í hesum máli.»*

16 a- Hesi orðini, sum vóru søgd við tann mest valdsmikla kongin í hansara tíð, tykjast óhugnalig og óvirðilig, men hesir menninir, sum tala tey, eru ikki uppreistrarhugað fólk. Tvørturímóti eru tey fyrmyndir fyri lýdni móti tí livandi Gudi, sum tey avgjørt hava avgjørt at vera trúfósti móti.

Dan 3,17 *Sí, Gud okkara, sum vit tæna, er mentur at bjarga okkum úr brennandi eldovninum, og hann skal bjarga okkum úr hond tíni, kongur.*

17a- Ólíkt konginum hildu tey trúfóstu útvaldu fast við tey prógv, sum Gud gav teimum fyri at vísa, at hann hevði verið við teimum í royndini av sjónini. Við at sameina hesa persónligu upplivingina við tey dýrdarríku minnini um teirra fólk, sum varð loyst frá egyptum og teirra trælalald, av hesum sama trúgva Gudi, trýsta tey sítt dirvi til tað stigið, at tey troysta konginum. Teirra avgerð er total, sjálvt um teir doyggja. Men andin fær teir at profetara sítt inntriv : *hann skal frelsa okkum úr tíni hond, kongur .*

Dan 3,18 *Men um ikki, so skalt tú vita, kongur, at vit vilja ikki tæna gudum tínum og tilbiðja gullmyndina, sum tú hevur sett upp.*

18a- Og um Guds hjálp ikki kemur, so er tað betri hjá teimum at doyggja sum trúfósti útvald enn at yvirliva sum svíkjarar og ræðuskítar. Henda trúfesti verður at finna í royndini, sum grikski forfylgjarin legði á í - 168. Og eftir tað, gjøgnum alla kristnu tíðina millum sonn kristin, sum til heimsins enda ikki vilja blanda Guds lóg við djevulsku mannalógina.

Dan 3,19 *Tá varð Nebukadnezar fylltur av vreiði, og andlit hansara broyttist móti Sjadraki, Mesak og Abednego. Hann talaði aftur og bað, at ovnin skuldi hitast sjev ferðir heitari, enn tað var rætt at hita hann.*

19a- Tað skal skiljast , at hesin kongurinn ongantíð sá ella hoyrði nakran mótmæla avgerðum sínum á lívsleið síni ; sum rættvísger vreiði hansara og broytingina í andlitinum . Djevulin fer inn í hann fyri at leiða hann til at drepa Guds útvaldu.

Dan 3:20 *Síðan bað hann nøkrum av teimum sterkastu monnum í her sínum binda Sjadrak, Mesak og Abednego og kasta teir í eldovnin.*

Dan 3,21 *Og hesir menninir vórðu bundnir og buksur teirra, klæðir og klæðir og kastaðir inn í eldovnin.*

21a- Alt hetta nevnda tilfarið er eldfimt eins og holdkroppar teirra.

Dan 3:22 *Og av tí at boð kongsins vóru harðlig, og ovnurin var ógvuliga heitur, drap eldurin menninar, sum kastaðu Sjadrak, Mesak og Abednego í hann.*

22a- Deyðin hjá hesum monnum vitnar um, hvussu deyðiligur eldurin var í hesum ovninum.

Dan 3,23 *Og hesir trúggjar menninir, Sjadrak, Mesak og Abednego, duttu bundnir niður mitt í eldovninum.*

23a- Boðini hjá konginum verða framd, enntá drepa hansara egnu tænarar.

Dan 3,24 *Tá varð Nebukadnezar kongur ræddur og reisti seg í skundi. Tá talaði hann og mælti við ráðgevar sínar: «Kastaðu vit ikki trúggjar menn bundnar út í eldin?» peir svara konungi: Vist, konungr!*

24a- Kongurin av konganum í síni tíð kann ikki trúgva eygum sínum. Tað, sum hann sær, er omanfyri alt menniskjaligt hugflog. Hann kennir tørvin á at tryggja sær sjálvum við at spyrja tey rundan um seg, um gerðin at kasta trúggjar menn í eldin í ovninum er veruleiki. Ok staðfestu peir honum málið : *J)at er vist, konúngr !*

Dan 3:25 *Og hann svaraði og segði: «Sí, eg síggi fyra menn leysar, sum ganga mitt í eldinum, og teir hava ongan skaða. og myndin av tí fjórða líkist tí av einum gudasoni.*

25a- Tað tykist sum bara kongurin hevði sjónina av fjórða myndini, sum ræður hann. Fyrimyndarlíga trúgv hjá teimum trimum monnunum er heiðrað og svarað av Gudi. Í hesum eldinum kann kongurin skilja menn og hann sær ein mynd av ljósi og eldi standa hjá teimum. Henda nýggja upplivingin fer fram um ta fyrstu. Veruleikin um hin livandi Gud er aftur prógvaður fyri honum.

25b- *og myndin á tí fjórða líkist tí á einum gudsoni .*

Útsjónin á hesum fjórða persóninum er so øðrvísi enn hjá monnum , at kongurin eyðkennir hann við *ein gudanna son* . Úttrykkið er hepni, tí tað er av sonnum eitt beinleiðis inntriv hjá tí, sum fyri menniskju skal gerast **Guds sonur** og **menniskjasonur** , nevnliga Jesus Kristus.

Dan 3,26 *Tá kom Nebukadnezar nærri munninum á brennandi eldovninum og segði: «Sjadrak, Mesak og Abed-Nego, tænarar hins hægsta Guðs, komið út og komið higar!» Og Sjadrak, Mesak og Ábed-Nego komu út úr eldinum.*

26 a- Aftur hesaferð gerst Nebukadnezar til eitt lamb í andlitinum á einum leyvakongi, sum er ómetaliga sterkari enn hann. Henda áminningin vekir vitnisburðin um upplivingina av fyrru sjónini. Gud himmalsins rópar til hansara aðru ferð.

Dan 3,27 *Tá vóru høvdingar, landsstýrismenn, landsstýrismenn og kongsráðgevar savnaðir; Teir sóu, at eldurin hevði einki vald yvir kroppum hesum manna, at hárið á høvðinum ikki var sungið, at undirbuksur teirra ikki vóru skaddar, og at lukturin av eldinum ikki hevði nátt teimum.*

27a- Í hesi upplivingini gevur Gud okkum prógv, bæði fyri okkum og fyri Nebukadnezar, um hansara veruliga alvald . Hann skapti jarðiskar lógir, sum treyta lívið hjá øllum menniskjum og øllum djórum, sum liva á hansara jørð og í hansara vídd. Men hann hevur júst prógvað, at hvørki hann ella einglarnir eru undir hesum jarðligu reglum. Skaparin av alheimslógum, er Gud omanfyri tær og kann, eftir sínum vilja, skipa undurfull mál, sum í síni tíð fara at bera Jesusi Kristi dýrd og umdømi.

Dan 3:28 *Nebukadnezar talaði og segði : «Lovaður veri Gud Sjadraks, Mesjaks og Abednego, sum hevur sent eingil sín og bjargað tænarum sínum, sum høvdu álit á honum og hava brotið kongsins boð og givið upp likam síni, so at teir ikki skuldu tilbiðja nakran Gud sín.»*

28a- Kongsins vreiði er flogin burtur. Aftur á menniskjaligu føturnar lærir hann av upplivingini og gevur boð, sum forða fyri, at tingið hendir aftur. Tí upplivingin er pínufull. Gud vísti bábylonarum, at hann er livandi, virkin og fullur av styrki og mátti.

28b- *sum sendi eingil sín og frelsti tænarar sínar, sum høvdu álit á honum, og sum brótu kongsins boð og góvu upp likam sín heldur enn at tæna og tilbiðja nakran gud uttan sín egna Gud!*

Í høgum ljósleika ger kongurinn vart við, hvussu beundrandi er trúfesti hjá monnum, sum hansara galni stoltleiki vildi drepa. Tað er eingin ivi um, at hann ger vart við, at tað hevði verið møguligt hjá honum orsakað av hansara valdi at sloppið undan hesi heimsku stríðsgongdini, sum stoltleikin elvir til, sum bara ger, at hann ger feilir við vanda fyri ósekum fólki.

Dan 3:29 *Men hetta er boð, sum eg gevi: Hvørt fólk, tjóð ella mál, sum talar ilt móti Gudi Sjadraks, Mesjaks og Abed-Nego, skal hann verða høgður sundur, og hús hansara skal gerast til grót, tí eingin annar gudur er, sum kann frelsa hann.*

29 a- Við hesi yvirlýsing gevur Nebukadnezar kongur sína verju til Guds útvaldu.

Samstundis hóttir hann tann, sum talar ilt um Gud Sadraks, Mesak og Abednego, og hann tilskilar, at hann verður rivin í stykki, og hús hansara verður minkað til eina rúgvu av skiti, tí eingin annar gudur er, sum kann frelsa sum hann. Í ljósinum av hesi hóttan, er tað vist, at so leingi Nebukadnezar kongur ræður, fáa Guds trúgvu útvaldu ongar trupulleikar orsakað av ætlanum.

Dan 3,30 *Eftir hetta lyfti kongurinn Sjadrak, Mesak og Abed-Nego í Bábellandslutinum.*

30a- “Alt er væl, sum endar væl” fyri tey trúgvu útvaldu hjá tí livandi Gudi, skapanum av øllum tí, sum livir og er til. Tí hansara útvaldu skulu rísa upp seinast, og tey skulu ganga á mold hinna deyðu, fyrrverandi fíggindar teirra, á endurreisnu jørðini, í allar ævir.

Í seinastu royndini fæst eisini hesin happy ending. Sostatt er fyrsta royndin og seinasti ágóðin av beinleiðis inntrivinum hjá tí livandi Gudi til fyrimuns fyri síni útvaldu, sum hann kemur at frelsa í Jesusi Kristi, frelsaranum, tí navn hansara Jesus merkir "YaHWÉH frelsir."

Dánjal 4.

Dan 4,1 *Nebukadnezar kong, til øll fólkasløg, tjóðir og tungumál, sum búgva á allari jørðini. Friður veri tykkum í yvirflóð!*

1a- Tónin og formurin prógva tað, kongurinn, sum tosar, er tann, sum umvendi seg til Gud Dánjals. Hansara útrykk líkjast skriftunum í brøvunum í nýggja sáttmálanum. Hann bjóðar frið, tí hann er nú sjálvur í friði, í sínum menniskjahjarta, við kærleikans og rættvísis Gud, hin sanna, hin einasta, hin einstaka.

Dan 4,2 *Tað tyktist mær gott at kunngerast tey tekin og undurverk, sum hin hægsti Gud hevur gjørt móti mær.*

2a- Kongurinn ger nú, sum Jesus segði við tey blindu og lamellu, sum hann grøddi: “Farið og víst tykkum í templinum og kunngið, hvat Gud hevur gjørt fyri tykkum.” Kongurinn er lívgaður av sama ynski, sum Gud hevur givið íblástri til. Tí umvendingar eru møguligar hvønn dag, men Gud gevur teimum ikki øllum ávirkanina av tí, sum ein kongakongur upplivir, ein valdsmikil og sterkur keisari.

Dan 4,3 *Hvussu stór eru tekin hansara! Hvussu máttmikil eru undurverk hansara! Ríki hans er eitt ævigt ríki, og vald hans varir ætt eftir ætt.*

3a- Skil og víska um hesi ting gevur honum tann frið og sonnu eydnu, sum longu er tøk her niðanfyri. Kongurin lærði og skilti alt.

Dan 4,4 *Eg, Nebukadnezar, var friður í húsi mínum og sælur í hølli mínum.*

4a- Rolig og glað ? Ja, men enn ein heidningur ikki umvendur til tann sanna Gud.

Dan 4,5 *Eg hevði ein dreym, sum ræddi meg; tankarnir, sum eg varð eltur við á songini og sjónirnar í huga mínum, fyltu meg við ræðslu.*

5a- Hesin Nebukadnezar kongur er sanniliga framlagdur fyri okkum sum tann burturvilsti seyðurin, sum Gud í Kristi kemur at leita sær út fyri at bjarga honum og bjarga honum frá vanlukku. Tí eftir hesa friðarligu og sælu jarðisku tíð skuldi framtíðin hjá konginum vera glatan og ævigur deyði. Fyri hansara ævigu frelsu kemur Gud at órógva og pína hann.

Dan 4:6 *Tá bað eg, at teir skuldu føra allar vísmenn Babel fram fyri meg, so at teir skuldu siga mær dreymisins týðing.*

6a- Eftir øllum at døma hevur Nebukadnezar álvarsligar minnisturpulleikar. Hví ringir hann ikki til Dánjal beinanvegin ?

Dan 4,7 *Tá komu gandamenn, stjørnuspámenn, kaldear og spámenn. Eg segði teimum dreymin, men teir góvu mær ikki útleggingina.*

7a- Ting henda eins og í fyrstu sjónini, heidnu spámenninir vilja helst viðurkenna sín óføri heldur enn at siga ævintýr fyri konginum, sum longu hevur hótt lív teirra.

Dan 4:8 *Seinast av øllum kom Dániel, sum eitur Beltsazar eftir navni guds míns, fram fyri meg, og andi hinna heilagu gudanna var í honum. Eg segði honum dreymin:*

8a- Orsøkin til burturleggingina er givin. Bel var framvegis gud kongsins. Eg minnst her, at Dárius medeari, Kýrus persi, Dárius persi, Artaxerxes I sambært Ezra. 1, 6 og 7, øll í síni tíð vilja meta um jødisku útvaldu og teirra einasta Gud. Um Kýrus profeterar Gud í Jes.44:28, og sigur: *Eg sigi um Kýrus: Hann er hirði mín, og hann skal fullføra alt mína gleði; hann skal siga um Jerúsalem: Lat tað verða bygt upp aftur! Og um templið: Lat tað verða grundað! - Tann profeteraði hirðin skal fremja tann profetiska viljan hjá Gudi, sum hann viðurkennir, at hann er lýðin. Hesin annar teksturin staðfestir hansara profeteraðu umvending: Jes.45:2: Soleiðis sigur Harrin við sín salvaða, við Kýrus, og í vers 13: Tað eri eg, sum havi reist Kýrus upp í rættvísi míni, og eg skal gera allar vegir hansara beinar; Hann skal endurbyggja borg mína og lata fangar mínar leysar, uttan loysigjald ella løn, sigur Harri herliðanna. Og avrikið av hesi verkætlan sæst í Ezra 6,3-5: Fyrsta árið hjá Kýrus kongi gav Kýrus kongur hesi boð um Guds hús, sum er í Jerúsalem: Húsið skal byggjast upp aftur, so at tað skal vera eitt stað, har offur kunnu verða framd, og tað skal hava fast grundarlag. Hann skal vera seksti alnir høgur, seksti alnir breiður, tríggar røðir av høgðum steinum og eitt røð av nýggjum timbri. **Kostnaðurin verður goldin av kongshúsinum.** Harumframt skulu gull- og silvurílotini úr Guds húsi, sum Nebukadnezar hevði tikið burtur úr templinum í Jerúsalem og flutt til Babel, verða endurreist og førd til templið í Jerúsalem til staðin, har tey vóru, og verða sett í hús Guds. **Kostnaðin verður goldin av kongshúsinum.** Gud veitir honum teir heiðurslønir, hann hevði givið Sálomoni kongi. Men ver varin! Henda kunngerð fer ikki at loyva útrokningini, sum er skotið upp í Dan.9,25, at verða nýtt til at fáa dagfestingina av fyrstu komu Messias; tað verður tann hjá Artaxerxes kongi persa. Kýrus læt templið byggja upp aftur, men Artaxerxes gav loyvi til at byggja múrarnir í Jerúsalem upp aftur og at alt jødiska fólkikið kom aftur til tjóðarland sítt.*

Dan 4,9 *Beltsazar, galdráhøvdingi, tí at eg veit, at andi hinna heilagu gudanna er í tær, og sum einki loyndarmál er trupult fyri tær, sig mær týðningin av teimum sjónum, sum eg havi sæð í dreyminum.*

9a- Vit mugu skilja, hvar kongurin er. Í huganum hevði hann verið heidningur og viðurkent Gud Dániels sum bara ein annan gud, uttan so at hann var førur fyri at forklára dreymar. Tað kom honum ikki í hug, at hann skuldi skifta gudar. Gud Dániels var bara ein annar gudur.

Dan 4,10 *Hetta eru sjónirnar í huga mínum, meðan eg var á songini. Eg hugdi at, og sí, miðskeiðis í jörðini eitt stórt træ.*

10a- Í myndunum, sum Jesus fer at brúka til at geva sínar lærur til tað andaliga fólkið, hann vil læra, verður træið myndin av menniskjanum, frá reyðinum, sum boyggur seg og bøgir seg til tann máttmikla og tignarliga sedrisviðin. Og eins og menniskjað kann meta um vælsmakkandi fruktina á einum træi, so virðismetir ella ikki Gud ávøkstin, sum hansara skapningar bera, frá tí hugnaligasta til tað minst hugnaliga, enntá andstyggiliga og andstyggiliga.

Dan 4,11 *Og træið vaks stórt og sterkt, og hæddin rakk til himmals, og sjónarringurin var til endarnar á allari jörðini.*

11a- Í sjónini um likneiminnar var kaldeski kongurinn longu samanborin við eitt tré eftir teirri mynd av valdi, styrki og ríki, sum honum hevði verið givið av sanni Gudi.

Dan 4,12 *Bløð hansara var vakurt, og ávøkstur hansara nógvur; hann bar mat fyri øll; djórini á markini tóku sær skjól undir skugga hennara, og alt livandi dró føði sína úr henni.*

12a- Hesin valdsmikli kongurinn deildi við øll tey í hansara ríki ríkidømi og mat, sum varð framleitt undir hansara leiðslu.

12b- *fuglar himmalsins gjørdur sær bústað millum greinarnar;*

Orðingin er ein endurtøka av Dan 2,38. Hesir fuglarnir á himlinum umboða bókstaviliga tann frið og ró, sum ræður undir hansara stjórn. Í andaligari merking merkja teir himmalsku einglarnar hjá Gudi, men í hesi eini tilvísing í Præd 10,20 er tað Gud sjálvur, sum talan er um, tí hann einsamallur granskar tankarnar hjá hvørjum einstøkum : *Banna ikki kongin, enntá í huga tínum, og banna ikki ríki í songarrúmi tínum ; tí fuglurin í luftini bar rødd tína, beingjaða djórið boðaði orð tíni .* Í flestu sitatum vekja himmalfluglarnir ørnir og rovfuglar, sum eru ráðandi hjá beingjaðu sløgnum. Fuglar seta búgv har føði teirra er nógv ; Myndin staðfestir sostatt vælferð og matmettan.

Dan 4,13 *Í sjónunum í huga mínum, tá ið eg lá á songini, sá eg, og sí, ein av vaktarmonnunum og teimum heilagu kom niður av himli.*

13a- Kortini hava himmalsku einglarnir ikki brúk fyri at sova, og tí eru teir í varandi virkseimi. Tey, *sum eru heiløg* og í tænastu Guds, *koma niður av himli* at bera boðskapur hansara til hansara jarðligu tænarar.

Dan 4,14 *Og hann rópti hart og segði: «Høgið træið niður og skerið greinarnar av tí! rista bløðini og spreidda fruktirnar; latið djórini flýggja undan henni og fuglarnar millum greinar hennara!*

14a- Sjónin boðar frá, at kongurinn missir ríki sítt og valdið yvir tí.

Dan 4,15 *Men lat stubban vera, har røturnar eru í jörðini, og binda hann við jarns- og koparketum millum grasið á markini. Lat hann verða vátan av døgghiminsins, og lat hann hava grasið á jörðini sum lut sín eins og djórini!*

15 a- *Men lat stamman standa har røturnar eru í jörðini .*

Konungur mun vera í ríki sínum ; hann verður ikki útvístur.

15b- *og binda hann við leinkjum av jarni og bronsi millum grasið á markini .*

Tað er ikki neyðugt við ketum av jarni ella messing, tí Gud fer heilt einfalt at fáa sín smíðandi skapning at missa vit og vit í øllum sínum viðurskiftum, likamligum, sálarligum og moralskum. Hin veldigi kongurinn skal taka seg sjálvan fyri djór á markini. Teir stóru menn í ríki hansara verða tí noyddir at taka hansara yvirvald av ríkinum burtur.

15c- *Lat hann verða vátan av døgghiminsins, og lat hann hava grasið á jörðini sum lut sín eins og djórini!*

Vit kunnu ímynda okkum, hvussu ørkymlaðir hansara eldru verða, tá teir fara at síggja hann eta grasið úr jörðini, sum eina kúgv ella ein seyð. Hann fer at nokta yvirdekkadum bústøðum, heldur vil búgva og sova í haganum.

Dan 4,16 *Menniskjahjarta hansara skal verða tikið frá honum, og djórahjarta skal honum verða givið; og sjeý tíðir skulu ganga yvir honum.*

Í hesi upplivingini, gevur Gud enn eitt prógv um sín veruliga alvald. Av tí at Skaparin av lívinum hjá øllum sínum skapningum, kann hann hvørja løtu, til sína dýrd, gera ein skilagóðan ella tvørturímóti ørkymla ein. Av tí at tað framvegis er ósjónligt fyri eygunum, ignorera menn hesa hóttan, sum støðugt vigar á teimum. Men rætt er, at hann bert sjáldan grípur inn, og tá hann ger tað, er tað av eini ávísari orsök og endamáli.

Revsingin er mátað. Tað verður galdandi fyri Nebukadnezar kong í *sjeý tíðir*, tað vil siga bert sjeý ár. Tað er eingin legitimitetur í at brúka hesa varandi tíð til annað enn kongin sjálfvan. Her aftur, við at velja talið “ 7”, byrjar skaparin Gud við sínum “ kongaliga innsigli ” ta gerð, sum skal fremjast.

Dan 4,17 *Hetta er orðið hjá vaktarmonnunum og boð hinna heilagu, at tey livandi skulu vita, at hin hægsti ræður í mannaríkinum og gevur tað tí, sum hann vil, og setur tann lágligasta av menniskjum yvir tað.*

17a- *Hesin setningurin er ein kunngerð hjá teimum, sum hyggja*

Andin undirstrikar tann serstaka karakterin av hesum guddómliga inntrivinum, sum hann gevur ein leiklut sum “ kunngerð ” orsakað av *teimum, sum hyggja*. Menniskjað skal læra, at hóast villeiðandi útsjónd, so er tað støðugt eygleitt av himmalskum verum. Gud vil gera hetta dømið til eina læru, sum er vend til menniskju fram til heimsins enda. Við at nevna *tey, sum hyggja*, avdúkar hann tann fullkomna felags samleikan hjá einglunum í Guds legu, sum setur teir saman í sínum verkætlanum og gerðum.

17b- *sva at lifandi megi vita, at hinn hæsti ræður í mannaríki, og gevur tað, hvørjum honum vil*

Gud stýrir øllum og stýrir øllum. Ofta, við at gloyma henda dulna veruleika, heldur menniskjað seg vera harra yvir síni ætlan og sínum avgerðum. Hann heldur seg velja sínar leiðarar, men tað er Gud, sum setur teir í embæti, eftir sínum góða vilja og sínum dómi yvir lutir og verur.

17c- *ok at hann reisi þar hinn villigasta manna*.

Orðatakið er satt : " Fólkið fáa teir leiðarar, tey hava uppiborið ." Tá fólkið hevur uppiborið ein óreinan mann sum leiðara, áleggur Gud teimum hann.

Dan 4,18 *Hetta er dreymurin, sum eg, Nebukadnezar kongur, havi sæð. Tú, Beltesazar, gevur skýringina, tí allir vísmenn í mínum ríki kunnu ikki geva mær hana; tú kanst, tí tú hevur innan í tær anda heilagu gudanna.*

18a- Nebukadnezar batnar, men enn er hann ikki umvendur. Hann helt framvegis fast um, at Dániel tænr *heilagum gudum*. Einguddómur er ikki skiltur av honum enn.

Dan 4,19 *Tá undraðist Dániel, sum æt Beltasar, eina løtu, og tankar hansara órógvaðu hann. Kongur svaraði og mælti: Beltazar, lat ikki dreymin og tulatingina órógva teg! Og Beltsazar svaraði: «Harri mín, latið dreymin vera um fíggindar tínar og týðing hansara um mótstøðumenn tínar!»*

19a- Dánjal skilir dreymin og tað, sum skal henda, er so ógvusligt fyri kongin, at Dánjal heldur vil síggja hann framdan á fíggindum sínum.

Dan 4:20 *Træið, sum tú sást, sum vaks stórt og sterkt, hvørs hædd rakk til himmals, og tað sást til allar partar av jørðini;*

Dan 4,21 *Hetta træið, sum hevði gott bløð og nógvan ávøkst og gav øllum føði, sum djórinu á markini fingur skjól undir tí, og fuglar himmalsins høvdu bústað millum greinar hans.*

21a- *blaðfjøðurin var vakur*

Kropslig útsjónd og klæðir.

21b- *og nógvur fruktir*.

Yvirflóðin av vælferð.

21c- *sum bar mat til øll*

Sum útvegaði øllum fólki sínum mat.

21d- undir sum djórini á markini tóku sær skjól .

Kongurin, sum verjir tænarar sínar.

21.- og millum hvørs greinar gjørdu fuglar himmalsins bústað .

Undir hansara stjórn livdi fólk hansara í stórum tryggleika. Fuglar flúgva burtur og fara av trænum við minsta vanda.

Dan 4,22 Tú, kongur, ert vorðin stórur og sterkur, og stórleiki tín er vaksin og hækkaður til himmals, og vald títt røkkur til enda jarðarinnar.

Dan 4:23 Og kongurin sá ein av vaktarmonnunum og teimum heilagu koma niður av himli og siga : «Høgið træið niður og oyðileggið tað . men lat stubban vera, har røturnar eru í jørðini, og bind hann við ketum av jarni og bronsi millum grasið á bønum ; lat hann vera vátan av himmalsins døgg, og lutur hansara vera hjá djórunum í markini, til sjeý tíðir eru lidnir yvir honum.

Dan 4,24 Hetta er tulkingin, kongur, hetta er boð hins hægsta, sum skal koma yvir harra mín, kong;

Dan 4:25 Teir skulu reka teg frá monnum, og bústaður tín skal vera hjá djórum á markini, og tú skalt eta gras sum oksar . tú verður vátur av himmalsins døgg, og sjeý tíðir skulu ganga yvir teg, til tú veitst, at hin hægsti ræður í mannaríkinum og gevur tað tí, sum hann vil.

25a- til tú veitst, at hin Hægsti ræður í mannaríkinum og gevur tað tí, sum honum lystir.

Dánjal nevnið Gud við at nevna hann við orðatakinum “ hin hægsti ”. Hann beinir svo hugsanir konungsins til tilveru hins eina Guds ; ein hugsan, sum kongurin hevur stórar trupulleikar við at skilja, orsakað av hesum fjølguddómssliga upprunanum, sum eru arvaðir frá faðir til son.

Dan 4,26 Boðini um at lata stubban vera, har røturnar á trænum eru, merkja, at ríki títt verður títt, tá tú viðurkennir, at hann, sum ræður, er í himli.

26 a- Tá hann viðurkennir, at hann, sum ræður, er í himlinum, steðgar upplivingin av eyðmýkingini, tí kongurin verður sannførdur og umvendur.

Dan 4,27 Tí, kongur, má ráð mítt vera tær væl dámt. Ger enda á syndir tínar við at fremja rættvísi og á órættvísi tínar við at vísa teimum óhepnu samkenslu, so verður eydnan tín longd.

27a- Tá kongurin setur í verk tað, sum Dánjal nevnið í hesum versinum, verður hann sanniliga umvendur. Men hesin persónurin er givin yvir til stoltleika, hansara óumstrídda vald hevur gjørt hann kaprisligan og ofta órættvísan sum tær fyrru upplivingarnar, sum eru avdúkaðar, hava lært okkum.

Dan 4,28 Alt hetta varð uppfyllt yvir Nebukadnezar kong.

28a- Hendan útsøgnin hjá Dánieli bannar aðrari tulking av hesi profeti, sum fordømir til ógildug tey profetisku grundarlagið, sum Jehova Vitni og ein og hvør annar trúarbólkur kenna, sum vildi verið ímóti regluni, sum Dániel hevur skilgreinað. Harumframt gevur innihaldið í øllum kapitlinum prógv fyri hesum. Tí søgan fer at læra okkum, hví kongurin verður raktur av banningini í profetiini um træið.

Dan 4,29 Tá ið tólv mánaðir vóru farnir, gekk hann í kongshøllini í Babel.

29 a- 12 mánaðir, ella eitt ár ella “ ein tíð ” ganga millum sjónina og hon verður framd.

Dan 4:30 Kongur talaði og segði: «Er ikki hetta stóra Babel, sum eg havi bygt til ríkishús við kraft míns og til dýrd míns hátign?

30a- Hetta er tann ørkymlandi lötan, tá kongurin hevði gjørt tað betur at tigað. Men vit kunnu skilja hann, tí hansara Babel var sanniliga eitt reint undur, enn skrásett sum eitt av " heimsins sjeý undrum ". Gróðurrikir hangandi garðar av grønum, tjørnum, rúmligum torgi og vølli á einum torgi, sum er 40 km hvørjumegin. Vørur á toppinum, sum tveir vognar kundu fara framvið hvørjum øðrum eftir allari longdini av vøllunum ; motorvegin í tíðini. Eitt av portunum hennara, sum er umbygt í Berlin, er í miðjuni á tveimum veggjum, sum eru

samansettir av bláum emaljeraðum steinum, sum merkið hjá konginum er graverað á : ein leyva við ørnveingjum, sum Dan.7:4 nevnir. Hann hevði okkurt at vera stoltur av. Men Gud sær ikki stoltleika í orðum sínum, hann sær stoltleika men fram um alt gloymsku og vanvirðing fyri sínum fyrru upplivingum . Vissuliga er hesin kongurin ikki einasta stolta veran á jørðini, men Gud hevur sett sær fyri honum, hann vil hava hann í sínum himli og hann vil hava hann. Hetta hevur uppiborið forkláring : Gud dómir sínar skapningar út um útsjónina. Hann kannar hjørtu teirra og tankar teirra, og viðurkennir uttan nakrantíð at verða skeivur, seyðin, sum er frelsuverdur. Hetta fær hann at halda fast um og onkuntíð gera undurverk, men hátturin er rættvísgjörður av dygdini á tí endaliga úrslitinum, sum fæst.

Dan 4:31 *Meðan orðið enn var í munnnum kongsins, kom rødd av himli og segði: «Nebukadnezar kongur, ríkið er tikið frá tær.»*

31a- Nebukadnezar er eitt offur fyri Guds kærleika, sum setti honum eina fellu og ávaraði hann um tað í sínum profetiska dreymi. Himmalsdómurinn kann hoyrast, men lat okkum gleðast tí tað ónda, sum Gud fer at gera honum, fer at bjarga lívi hansara og gera tað ævigt.

Dan 4,32 *Teir skulu reka teg frá monnum, og bústaður tín skal vera hjá djórunum í markini, og teir skulu fáa teg at eta gras sum oksar. og sjeý tíðir skulu ganga yvir tær, inntil tú veitst, at hin hægsti ræður í mannaríkinum og gevur tað tí, sum honum lystir.*

32 a- Í sjeý ár, ella sjeý ferðir , missir kongurin sína ljósskygni og hugur hansara sannførir hann um, at hann bert er eitt djór.

Dan 4,33 *Og beinanvegin varð orðið um Nebukadnezar uppfyllt. Hann varð koyrdur úr mannamillum, hann át gras sum oksar, likam hans var vátur av himmalsins døg; til hár hansara vaks sum ørnafjaðrar og negl hansara sum fuglanegl.*

33a- Kongurin vitnar um, at alt, sum varð kunngjørt í sjónini, av sonnum er gingið út fyri honum. Við at skriva sín vitnisburð vekir tann umvendi kongurin upp hesa eyðmýkjandi upplivingina, og tosar um seg sjálfvan í triðja persóni. Skomm trýstir hann enn til at taka eitt stig aftur. Ein onnur forkláring er framvegis møgulig, at hesin vitnisburður varð skrivaður saman av kongi og Dánjali nýggja bróður hansara í sannum Gudi.

Dan 4,34 *Og tá ið ásetta tíðin var farin, lyfti eg, Nebukadnezar, eygu míni upp til himmals, og orsøkin kom til mín. Eg lovaði hin hægsta , eg prísaði og dýrmaði honum, sum livir um ævir, hvørs vald er ævigt vald, og hvørs ríki varir ætt eftir ætt.*

34a- Hin vísi og alvaldi Gud fær kærleikan hjá tí burturmista seyðinum. Hon hevur lagt seg saman við seyði sínum og margfaldar síni lovsang fyri dýrd hansara.

34b- *hvørs vald er ævigt, og hvørs ríki varir ætt eftir ætt .*

Formulin snýr seg um 5. ^{ríkið}, hesaferð, ævigt, av sjónini hjá *Menniskjasoninum* av Dan.7:14 : *Og honum varð givið vald og dýrd og ríki; og øll fólkasløg, tjóðir og tungumál tæntu honum. Ríki hansara er eitt ævigt ríki, sum ikki fer burtur, og ríki hansara er tað, sum ikki skal oyðileggjast .* Og eisini í sjónini av myndini í Dan.2:44 : *Og á døgum hesar kongar skal Gud himmalsins seta upp eitt ríki, sum aldri skal verða oyðilagt, og tað skal ikki verða latið øðrum fólkum : hann skal bróta og oyðileggja øll hesi ríki, og hann skal sjálfur standa um allar ævir .*

Dan 4,35 *Allir íbúgvar jarðarinnar eru sum einki í eygum hansara, hann ger eftir vilja sínum í himmalsins her og millum jarðarinnar íbúgvar, og eingin er, sum kann steðga hond hansara ella siga við hann: Hvat gert tú?*

35a- Dýrd veri hinum livandi Gudi ! Tí hesaferð hevur kongurin skilt alt og hann er umvendur.

Dan 4:36 *Tá komu vit aftur til mín ; dýrd ríkis míns, hátign og dýrd mín vórðu mær endurgivin; ráðgevar mínir og mínir ættarmenn spurdu meg aftur; Eg varð endurreist í ríki mítt, og vald mítt bara øktist.*

36 a- Eins og tann rættvísi og rættvísi Job, sum Gud gav aftur synir, døtur og eftirkomarar við endan av síni neyð, fær kongurin aftur álitid á sínum ættarmonnum og byrjar aftur stjórn sína

nú vísur millum teir sonnu vísu, sum eru upplýstir av tí livandi Gudi. Hendan upplivingin prógvar, at Gud gevur ríkið, sum hann vil hava. Tað var hann, sum gav teimum stóru kaldearunum íblástur til at krevja kong sín aftur.

Dan 4:37 *Nú eg, Nebukadnezar, prísi og hevji og heiðri himmalkonginum, hvørs verk eru sannleiki og vegir hans rættvísir, og teir, sum ganga í stoltleika, hann er førur fyri at eyðmýkja.*

37a- Hann kann siga tað, tí hann rindaði fyri at kunna siga tað.

Fyri at sleppa undan tí ringasta, kann tað vera sera pínufult at draga tann ; men stakkirnir kunnu rættvísgera líðingina. Fyri at fáa ævinleikan kann tað vera neyðugt at fara ígjøgnum harðar ella sera harðar royndir, rívið av stoltleikanum fer at rættvísgera tær, tá tað ber til. Jesus Kristus visti sínar móguleikar og gjørði Paulus blindan á veg til Damaskus, soleiðis at tann andaliga blindi „forfylgjarin av brøðrum sínum” skuldi gerast hansara trúgv og eldhugaði vitni, eftir at hann hevði fingið sjónina av eygum sínum aftur, men fram um alt sjónina av anda sínum.

Dánjal 5.

Dan 5:1 *Tá gjørði Belsazar kongur stóra veitslu fyri harrum sínum, sum vóru túsund í tali, og drakk vín fyri teimum.*

1a- Nebukadnezar kongur sovnaði í Guds friði, tá hann var rættiliga gamal og sonur hansara Nabonidus tók við eftir hann, sum ikki var sinnaður at ráða, so hann læt sonin Belsazar ráða í hansara stað. Blanda ikki hetta navnið sum merkir " Bel verjir kongin ", ein avbjóðing sum Gud ætlar at taka upp, við tað sum Nebukadnezar gav Dánjali : Beltesazar sum merkir " Bel skal verja ". Við uppruninum til hesi nøvn liggur tilbiðjanin av Bel ella Belial aftanfyrir sum einasti fyriskipari av fjølguddómi : Satan, djevulin. Sum vit síggja, fylgdu eftirmenninir hjá tí umvenda konginum ikki honum á hesi leiðini.

Dan 5:2 *Og tá ið Belsazar hevði smakkað vínið, sendi hann boð og førði gull- og silvurílotini, sum Nebukadnezar, faðir hansara, hevði tikið úr templinum í Jerúsalem, til tess at kongurin, harrar hansara, konur hansara og hjákonur hansara kundu drekka í teimum.*

2a- Fyri henda heidna kongin eru hesi gull- og silvurløt bert herfang, sum er tikið frá jøðunum. Hann hevur valt at ignorera tann sanna Gud, sum Nebukadnezar hevði umvendið seg til, tekur hann ikki atlit til, at hesin livandi Gud dømir allar hansara gerðir. Við at brúka til eitt óhugnaligt og vanhalgað endamál hesi tingini, sum eru vígd og halgað í tænastu fyri Skapara Gudi, ger hann seinasta feilin í sínum stutta lívi. Í síni tíð hevði Nebukadnezar vitað at taka atlit til virknu kraftina hjá Gudi jøðanna, tí hann hevði skilt, at hansara tjóðargudar í sannleikanum ikki vóru til. Øll fólkasløgini, sum vóru undir Bábylons kongi, høvdu hoyrt hansara máttmikla vitnisburð til fyrimuns fyri himmalkongin, nógv meira so hansara nærmastu familju. Gud hevur tí alla orsök til nú at vísa seg rættvísan og miskunnarleysan.

Dan 5,3 *Tá førdu teir gulllótini, sum vóru tikin úr templinum, úr húsi Guds, sum er í Jerúsalem; og kongur og ættarmenn hansara, konur hansara og hjákonur hansara nýttu tað at drekka.*

3a- Dánjal heldur fast um, hvaðani hesi skipini, sum vóru tikin úr templinum, úr Guds húsi í Jerúsalem. Longu tá hann sá, at jødiski Gud loyvdí hesum at verða burturbeitt úr templi hansara, átti ungi kongurin at skilt, at hin sanni Gud revsar og revsar harðliga tey, sum tæna honum illa. Heidnir gudar gera ikki slíkt og teirra embætismenn royna bert at gleða menn, hvørs trúgv teir útnytta.

Dan 5,4 *Og teir drukku vín og lovaðu gudunum av gulli, silvuri, kopari, jarni, viði og steini.*

4a- Profan nýtsla er útgingin, tað er avgudadýrkandi nýtsla, hæddin á andstygd fyri Gudi. Týðningarmikið er, at í stórari sýning av ósketni veitslur kongurin saman við vinum sínum, meðan býur hansara er hóttur av medum og persum, sum umringa hann.

Dan 5:5 Og í tí lótu komu fingrar av mannsins hond og skrivaðu yvir móti ljósastakanum á gipsið á veggnum í kongshöllini. Kongurinn sá hendan endan á hondini, sum skrivaði.

5a- Tá undrini í Nebukadnezars tíð hava verið vanvird, hefur hetta nýggja undrið ikki til endamáls at umvenda, men at oyðileggja lívið hjá teimum seku sum vit fara at síggja. Framman fyri óndum ákærum, sum vildu hava deyða syndara, skrivaði Jesus Kristus eisini við fingrinum í sandin syndirnar, sum teir framdu í loyndum.

Dan 5,6 Tá broyttist andlit kongsins, og tankar hansara ræddust hann; liðirnar á lendarunum vóru loystar, og knøini slógu hvørt móti øðrum.

6a- Undrið gevur beinanvegin sínar ávirkanir. Hóast rúsdrekka, reagera vit hansara, hann er ræðsluslugin.

Dan 5,7 Kongurinn rópti hart at fáa stjørnuspámenninar, Kaldear og spámenn inn; og kongur talaði og segði við vísmenninar í Bábel: «Hvør tann, sum lesur hesa skriftina og greiðir mær frá, hvat hon týðir, skal verða klæddur í purpur og hava gullketu um hálsin og verða triði høvdingi í ríkinum.»

7a- Aftur hesaferð verður Dánjal ignoreraður; Hansara vitnisburðir vórðu vanvirðir av kongaliga skiftinum. Og aftur í ógvusligari angist lovar ungi kongurinn hægstu heiðurslønir til tann, sum vísir seg at vera førur fyri at avdúka boðskapin, sum er skrivaður á veggini, á ein yvirnátúrligan hátt. Tann, sum ger hetta, fær triðja plássið í ríkinum, tí Nabonidus og Belsazar sita á fyrsta og øðrum plássi.

Dan 5,8 Tá komu allir vísmenn kongsins inn; men teir dugdu ikki at lesa skriftina og geva kongi útleggingina av henni.

8a- Eins og undir Nebukadnezar er málið framvegis ógjørligt hjá heidnu vísmonnunum.

Dan 5:9 Tá varð Belsazar kongur ógvusliga ræddur, og andlit hansara broyttist, og ættarmenn hansara vóru ræðsluslugin.

Dan 5:10 Og drotningin kom inn í veitsluhúsið av orðum kongs og harrahans og segði: «Kongur, livi um ævir! Lat ikki tankarnar órógva teg, og lat ikki andlitið broyta lit!

Dan 5,11 Tað er ein maður í tínum ríki, sum er andi hinna heilagu gudanna í; og á døgum faðirs tíns var í honum upplýsing, vit og vísdómur sum gudanna vísdómur. Tí hefur Nebukadnezar kongur, faðir tín, kongur, faðir tín, sett hann til høvdingar yvir galdramonnum, stjørnuspámonnum, Kaldeum og spámonnum;

Dan 5,12 tí at í honum varð funnið ein stórir andi, kunnleiki og skil, at týða dreymar, at greiða frá myrkum orðum og at loysa torfórar spurningar, sjálvt Dániel, sum Beltsazar kongur hevði nevnt. Lat tí Dánjal verða kallaður, og hann skal greiða frá týðinginum!»

12a- Hesin vitnisburðurin frá drotningini er undrunarverður og hann fordømir alla kongsfamiljuna : tað vistu vit... men vit valdu ikki at taka tað til eftirtektar.

Dan 5,13 Tá varð Dániel førður inn fyri kong. Kongurinn talaði og segði við Dániel: «Ert tú tann Dániel, sum var ein av hertøkunum av Júda, sum kongur, faðir mín, førði út úr Júda?»

Dan 5,14 Eg havi hoyrt um teg, at andi gudanna er í tær, og at ljós, skil og ógvusligur vísdómur er funnið í tær.

Dan 5,15 Nú eru vísmenninir og stjørnuspámenninir førdir fram fyri meg, so teir skulu lesa hesa skriftina og siga mær týðing hennara. men teir kundu ikki geva forkláringina av orðunum.

Dan 5,16 Eg havi hoyrt, at tú dugir at greiða frá og loysa torfórar spurningar; Nú kanst tú lesa hesa skrift og siga mær tulkingina, tá verður tú klæddur í purpur, og tú skalt hava gullketu um hálsin, og tú skalt hava triðja plássið í stjórnini í ríkinum.

16 a- Triðja plássið eftir Nabonidus pápa sín og seg sjálfvan.

Dan 5,17 Dániel svaraði fyri kongi: «Varðveit gávur tínar og gev øðrum lønir tínar! Eg vil tó lesa skriftina fyri kongi og geva honum tulkingina.

17a- Dánjal er gamal og gevur ekki týdning til heiðurslönir ella til vörur og virði av silvuri og gulli, men möguleikin at minna hendan unga kongin á sínar feilir, sínar syndir, sum hann skal gjalda fyri við lívinum, kann ikki noktast og hann er Guds tænarari fyri hetta slagið av gerðum.

Dan 5,18 *Kongur, hin hægsti Gud gav Nebukadnezari, faðir tínum, ríki og stórleika, dýrd og hátign;*

18a- Nebukadnezars stjórn hevði verið verk og gáva hins sanna Guds, eins og hansara stórleiki, sum hann skeivt hevði skrivað til sína egnu styrki, gjøgnum stoltleika, áðrenn hann varð ørkymlaður av Gudi í sjeý ár.

Dan 5,19 *og av tí stórleika, sum hann hevði givið honum, óttaðust og skelvaðu øll fólkasløg, tjóðir og tungumál fyri honum. Konungr læt til bana, er hann vildi, ok spardi hann lif, er hann vildi; Hann reisti upp tann, hann vildi, og hann førði niður tann, hann vildi.*

19a- *Kongur drap tann hann vildi.*

Serliga fekk hetta Gudsgivna valdið hann at revsa uppreistrarhugaða jødiska fólkid og avrætta nógv av teirra umboðum.

19b- *ok spardi hann lif þeim er hann vildi.*

Hetta fingur Dánjal og teir fangaðu jøðarnir ágóðan av.

19c- *hann uppalaði tey, sum hann vildi.*

Dánjal og tríggir trúföstu felagar hansara vórðu av Nebukadnezar kongi lyftir upp um kaldeararnar.

19d- *ok eyðmýkti hann þa, hann vildi.*

Áðalmenninir í hansara ríki máttu samtykkja at verða stýrdir av ungum útlendingum úr jødiskari fangaskapi. Við hansara veldigu hond varð jødiskur tjóðarstoltleiki eyðmjúkur og oyðilagdur.

Dan 5,20 *Men tá id hjarta hansara varð upphøgt og andi hansara varð herdur til stoltleika, varð hann kastaður niður úr kongshásæti sínum, og dýrd hansara varð tikin burtur;*

20a- Upplivingin hjá Nebukadnezar kongi hjálpir okkum at skilja øvund, sum verður skrivað til pávakongin í Dan.7,8. Dánjal vísir kongi, at absolutt vald er givið av Gudi til tann, sum hann vil, sambært hansara skrá. Men, við at minnast eyðmýkingina hjá Nebukadnezar kongi, minnir hann hann á, at hvussu valdsmikil hann so er, so er ein jarðligur kongur treytaður av óavmarkaða valdinum hjá himmalska konginum.

Dan 5,21 *Hann varð koyrdur úr mannabørnum, og hjarta hansara varð gjørt sum djórini, og bústaður hansara var hjá villøsnum; og honum varð givið gras at eta sum oksar, og likam hansara varð vátt av himmalsins døg, til hann visti, at hin hægsti Gud ræður í mannaríkinum og gevur tað, sum hann vil.*

21a- Eg leggi til merkis, bara í hesum versinum, umrøðuna av “villum rossum”. Eslið er eitt eyðkent symbol uppá treiskni: “treiskt sum eslið”, serliga um tað eisini er “vilt” og ikki tamt. Tað er symbolið, sum umboðar andan hjá menniskjanum, sum noktar at hoyra lærdómin, sum Gud gevur gjøgnum royndirnar í lívinum og gjøgnum bíbilsku opinberingar hansara.

Dan 5,22 *Og tú, Belsazar, sonur hansara, hevur ikki eyðmýkt hjarta títt, hóast tú visti alt hetta.*

22a- Faktiskt var tað Belsazar, sum uppførði seg sum ein “villur rassur” við at ignorera upplivingina hjá “pápa sínum” (abba sínum).

Dan 5,23 *Tú hevur lyft teg upp móti himmalsins Harra; vörur úr húsi hans vórðu borin fram fyri teg, og tú drukku vín við teimum, tú og ættarmenn tínir, konur tínar og hjákonur tínar; Tú hevur prísað gudum av silvuri, gulli, kopari, jarni, træi og steini, sum ikki síggja, ikki hoyra og ikki vita, og tú hevur ikki dýrmett Gud, hvørs hond er andadráttur tín og allir vegir tínir.*

23a- Belsazar vanhalgaði gulltøtini, sum vóru halgað Skaparanum Gudi til átrúnaðarligu tænaðstuna í templi hansara. Men við at brúka teir til at rósa falskum heidnum gudum, hevur hann avrikað hæddina av **andstygd**. Henda myndin fyrireikar ta av Apop.17:4: *Henda*

kvinnan var klædd í lilla og skarlats liti og prýdd við gulli, gimsteinum og perlum. **Hon helt í hondini ein gullbikar fullan av andstygdum og óreinskapi av skøkjuskapi hennara** . Har fær hon navnið „ *Bábylon hin stóra* “ í vers 5.

Dan 5:24 *Tí sendi hann hendan partin av hondini, sum skrivaði hesa skrift.*

24a- Afturfyri uppdagar Belsazar ov seint, at tann sanni livandi Gud er til, sum virkar og reagerar á undurfullan hátt uppá atferðina hjá menniskjum.

Dan 5,25 *Hetta er skriftin, sum varð skrivað: Mene, Mene, Tekel, Ufarsin.*

25a- Týðing : talt, talt, vigað og býtt

Dan 5,26 *Og hetta er tulkingin av hesum orðum. Talið: Gud hevur talt ríkistíð títt og gjørt enda á tí.*

26 a- Tann fyrsti " *taldi* " miðar móti byrjanini av stjórnartíðini, og tann seinni " *taldi* " miðar móti endanum av hesi stjórnartíðini.

Dan 5,27 *Vigaður: Tú ert vigaður á vektini, og tú ert funnin vantandi.*

27a- Vektin her er ímyndin av guddómligum dómi . Menn hava tikið tað til sín at tilnevna rættartænastur ; ein sera ófullkomin rættvísi. Men Guds er fullkomin og grundað á myndina av einum tvísíðugum *skala* , vigar hann gerðirnar av góðum og illum, sum tann, sum verður dømdur, hevur avrikað. Er stóddin á tí góða lættari enn á tí ónda, er guddómlig fordøming rættvísigjörd. Og hetta er málið um Belsazar kong.

Dan 5,28 *Býtt: Ríki títt verður býtt sundur og latið Medum og Persum.*

28a- Meðan hann var í andstyggiligum drekkamunni í kongshúsi sínum, undir leiðslu av Dárius kongi, fóru medar inn í Bábylon við áarbotninum, sum fyribils varð snúður og turkaður.

Dan 5:29 *Tá gav Belsazar boð um, at teir skuldu klæða Dániel purpurklæði og settu gullketu um hálsin á honum og boðaðu frá, at hann skuldi vera triði stjóri í ríkinum.*

Dan 5,30 *Somu nátt varð Belsazar, kongur Kaldea, dripin.*

Dan 5,31 *Og Dárius, Media, tók ríkið, tá ið hann var seksti og tvey ára gamal.*

31a- Hesin nágreiniligi eygnavitnisburðurin um Dániel er ikki viðurkendur av søgufrøðingum, sum kenna hesa gerð til persiska kongin Kýrus 2 hin stóra í – 539.

Dánjal 6.

Læran í hesum kapitli 6 er eins og tann í Dániel 3. Hesaferð leggur hon Dániel fram í eini roynd av fyrimyndarliga trúfesti, sum øll tey útvaldu, sum Gud hevur kallað í Jesusi Kristi, skal herma eftir og endurgeva. Viðmerkingar eru hjálpsamar, men les bara og minst til lærdómin. *Darius* kongur virkar eins og *Nebukadnezar* gjørði í síni tíð og, aftur, *62 ára gamal*, fer hann at játta dýrd livandi Guds Dániels; ein umvending, sum Dániels vitnaði um trúfesti, tá Gud varði hann fyri *leyvunum*. Frá byrjan av teirra sambandi hevur hann kærleika og áhuga fyri Dánjali, sum tænr honum trúfastur og erliga, og sum hann sær *ein yvirskipaðan anda*.

Dan 6:1 *Og Dárius vildi seta hundrað og tjúgu høvdingar yvir ríkið, sum skuldu vera um alt ríkið.*

1a- Darius kongur avdúkar sín vísdóm við at lata 120 landsstýrismenn, sum eru settir á stovn yvir 120 landslutir, stjórnina av kongsríkinum.

Dan 6:2 *Og hann setti trýggjar høvdingar yvir teimum og Dániel teirra millum, fyri at høvdingarnir skuldu geva teimum frágreiðing, og at kongurin ikki skuldi missa.*

2a- Dánjal er framvegis millum høvuðsleiðararnar, sum hava eftirlit við satrapunum.

Dan 6:3 *Dániel var yvir høvdingum og satrapum, tí at ein yvirskipaður andi var í honum; ok hugsadi konungur at festa hann yfir ollu ríki.*

3a- Darius varnast aftur yvirvágina hjá Dánjali í hansara skilagóða og vísa huga. Og ætlan hansara um at raðfesta hann fram um alt fer at vekja øvundsjúku og hatur móti Dánjali.

Dan 6,4 *Tá leitaðu høvdingarnir og høvdingarnir eftir orsök til at ákæra Dániel um ríkið. Men teir kundu einki høvi finna, ella nakað at átala, tí at hann var trúfastur, og eingin feilur ella nakað ilt sást í honum.*

4a- Dánjal tænr Gudi, hvar hann setur hann, soleiðis at hann tænr konginum við somu andakt og trúfesti. Hann tykist sostatt *ófoytandi*; eitt kriterium, sum er at finna millum síðstu daga adventistisku heilagu sambært Opinberingini 14,5.

Dan 6:5 *Og menninir søgdu: «Vit finna onga orsök móti hesum Dánjali, uttan at vit finna tað í lóg Guds hansara.»*

5a- Hesar grundgevingar avdúka hugsanina hjá djevulsku leguni um seinastu jarðligu trúarroyndina, har hvílundagshvílan á sjeýnda degi í Guds lóg fer at loyva at drepa hansara trúføstu tænarar, tí teir vilja ikki samtykkja at virða restina av fyrsta degi, sum er gjørdur skyldugur, sunnudagin í rómversku trúarlógini.

Dan 6:6 *Tá komu hesir hövdingar og hövdingar við øði til kong og talaðu við hann og søgdu: «Dárius kongur, livi um ævir!»*

6a- Hendan ófriðarlíga inngongdin er ætlað at minna kongin á styrkina í tølunum, hansara evni at skapa ófrið, og tí tørvin á, at hann styrkir sítt yvirvald.

Dan 6,7 *Allir hövdingarnir í ríkinum, landsstýrismenninir, satraparnir, ráðgevarnir og landsstýrismenninir, eru samdir um, at ein konglig fyriskipan skal verða givin, við strangari fyriskipan, at hvør tann, sum biður til nakran gud ella mann innan tríati dagar, uttan til tín, kongur, skal verða kastaður av leyvum í grøvina.*

7a- Inntil tá hevði Dárius kongur ikki roynt at noyða menninar í ríki sínum at tæna einum gudi heldur enn einum øðrum. Í fleirguddómi er trúarfrælsið fullkomið. Og fyri at sannføra hann, smikra ráðgevarnir hann, heiðra hann, Dárius kong, sum ein gud. Her aftur, eins og hjá øllum stórum ráðandi, vaknar stoltleikin og fær hann at góðkenna hesa skipan, sum tó ikki kom úr huga hansara.

Dan 6:8 *Nú skalt tú, kongur, staðfesta skipanina og skriva skipanina, so hon ikki kann broytast, eftir lógini hjá Medum og Persum, sum ikki broytast.*

8a- Henda kunngerðin profeterar beundrandi tann, sum fer at gera rómverskan sunnudag skyldugan við endan á døgum. Men lat okkum leggja til merkis, at hesin óbroytiligi karakterurin í lógini hjá medum og persum, sum feilfríir og syndarligir menn hava sett á stovn, er þúra órættvísgjørdur. Óbroytiligheitin eigur tann sanna livandi Gud, Skaparin.

Dan 6,9 *Síðan skrivaði Dárius kongur boð og boð.*

9a- Hetta stigið er alneyðugt, tí við at hava sjálvur skrivað kunngerðina og verjuna, noyðist óbroytiliga lógin hjá medum og persum at verða vird.

Dan 6:10 *Og tá ið Dániel visti, at boðini vóru skrivað, fór hann inn í hús sítt, og vindeyguni í ovara kamarinum vóru opin móti Jerúsalem. ok þriar sinnum um daginn knei hann nidr ok bad ok lofadi gud sinn, sem fyrr hafdi hann gert.*

10a- Dánial broytir ikki sína atferð, og letur seg ikki ávirka av hesum menniskjansliga máti. Við at lata vindeygað upp vísir hann, at hann ynskir, at hansara trúfesti móti hinum alvalda Gudi skal verða kendur av øllum. Hesa tíðina vendir Dániel sær móti Jerúsalem, har Guds tempul, hóast tað er oyðilagt, liggur. Tí Andin Gud opinberaði seg leingi í hesum heilaga templinum, sum hann hevði gjørt sín bústað, sín jarðliga bústað.

Dan 6,11 *Tá komu menninir inn við ófriði og funnu Dániel biðjandi og kalla á Gud sín.*

11a- Skipararnir lógu í bíðirøð og hugdu eftir honum fyri at fanga hann í gerð av at vera ólýðin kongliga fyriskipanini ; í lötuni eitt “flagrant brotsverk”.

Dan 6:12 *Tá komu teir fram fyri kong og søgdu við hann um kongliga skipanina og søgdu: «Hevur tú ikki skrivað boð um, at hvør tann, sum innan tríati dagar biður til nakran gud ella mann, uttan til tín, kongur, skal verða kastaður í leyvaholið?» Konungr svarar: Sa lutr er vist, eptir log Medu ok Persa, er obreytilig er.*

12a- Kongurin kann bara staðfesta kunngerðina, sum hann sjálvur skrivaði og undirskrivaði.

Dan 6:13 *Og teir tosaðu aftur og søgdu við kongin: «Dániel, sum er av Júda herleiddu, hevur ikki givið tær gætur, kongur, ella fyriskipanina, sum tú hevur skrivað, men biður sína triggjar ferðir um dagin.»*

13a- Fangaður reyðhentur í bønargerðini, verður Dánjal fordømdur. Kongurin virðismetir Dánjal fyri hansara trúfasta og erliga atburð. Hann vil beinanvegin gera sambandið millum seg sjálvum og hendan Gud, sum hann tænar við so eldhuga og trúfesti, tí hann biður til hansara javnan triggjar ferðir um dagin. Hetta greiðir frá pínuni og neyðini, sum fordømingin hjá Dánjali fer at elva honum og byrjanina av umvending hansara, sum kemur.

Dan 6,14 *Tá ið kongurin hoyrði hetta, var hann sera harmur; hann setti sær fyri at bjarga Dánjali, og til sólarmyrking strembaði hann eftir at bjarga honum.*

14a- Kongurin ger tá vart við, at hann er manipuleraður og hann setur sær fyri at bjarga Dánjali, sum hann virðismetir sera nógv. Men hansara átøk verða til fánýtis og kongurin

uppdagar harmiliga áðrenn alt tað : *brævið drepur, men andin gevur lív* . Við at seinni geva monnum hetta útrykkið, vísir Gud markið fyri virðing fyri lógunum. Lívið kann ikki regulerast á bókstavum í lögfrøðiligum tekstum. Í sínum guddómliga dómi tekur Gud atlit til smálutir, sum deyði bókstavurin í hansara skrivaðu lóg ignorerar, og menniskju uttan Gud hava ikki vísdóm til at gera tað sama.

Dan 6:15 *Men hesir menninir eggjaðu konginum og søgdu við hann: «Vitst tú, kongur, at lógin hjá Medum og Persarum krevur, at hvørt fyriskipan ella fyriskipan, sum kongurin hevur staðfest, skal vera endalig.»*

15 a- Samspælararnir minnast, at avgerðirnar, sum kongurin á Medum og Persum tók, vóru óafturvendandi (órættvísgjørðar). Hann er sjálvur fangaður av síni arvaðu mentan. Men hann skilur, at hann hevur verið offur fyri einum samspæli móti Dánjali.

Dan 6:16 *Tá bað kongur, at teir skuldu fáa Dániel og kasta hann í leyvaholuna. Kongurin talaði og segði við Dániel: Guð tín, sum tú tænist støðugt, frelsi teg!*

16 a- Kongurin noyðist at kasta Dániel í leyvaholuna, men hann ynskir av heilum hjarta, at tann Gud, sum hann tænist so trúfastur, skal blanda seg uppí fyri at bjarga honum.

Dan 6,17 *Og teir komu við einum steini og lögdu hann á munnin á holinum; Kongur innsiglaði tað við sínum egna innsiglisringi og innsiglisringum harra síns, so at einki skuldi broytast viðvíkjandi Dánjali.*

17a- Her ber upplivingin hjá Dánjali líkleika við jarðarferðina av Kristi, hvørs rund steinhurð eisini varð innsiglað fyri at forða fyri menniskjaligum inntrivum.

Dan 6,18 *Síðan fór kongurin inn í høll sína; hann var um nóttina fastandi, hann kallaði ikki hjákonu til sín, og hann kundi ikki geva seg upp at sova.*

18a- Hesin atburðurin hjá konginum vitnar um hansara einleika. Við at gera hetta vísir hann, at hann vil gleða Gud Dániels og fáa sína frelsu frá honum. Hetta er byrjanin til umvending hansara til tann eina Gud.

Dan 6,19 *Og kongur reistist tíðliga um morgunin og fór skundandi til leyvaholið.*

19a- Ein fyrireiking av reinleika og síðani ein svøvnleys nátt orsakað av, at hugur hansara er píndur av tankanum um deyða Dániels og hetta skunda sær til leyvaholið um morgunin, eru ikki tær gerðir, sum ein heidnur kongur praktiserar, men tær hjá einum beiggja, sum elskar beiggja sín í Gudi.

Dan 6,20 *Og hann kom nærri grøvini og rópti á Dániel við sorgblíðari rødd. Kongurin talaði og segði við Dániel: Dániel, tænnari hins livandi Guðs, hevur Guð tín, sum tú tænist støðugt, kunnað bjargað tær frá leyvunum?*

20a- *Tá ið hann nærkaðist grøvini, rópti hann Dánjal við sorgblíðari rødd .*

Kongurin vónar men hann óttast og óttast tað ringasta fyri Dániel. Men vón hansara sæst av, at hann ringir til hennara og setir henni ein spurning.

20b- *Dánjal, tænnari hins livandi Guðs, hevur Guð tín, sum tú áhaldandi tænist, kunnað bjargað tær undan leyvunum?*

Við at kalla hann tann „ *livandi Gud* “, vitnar Dárius um, at hansara umvending byrjaði. Men spurningurin hjá honum " **var hann førur** fyri at bjarga tær frá leyvunum? " vísir okkum, at hann ikki kennir hann enn." Annars hevði hann sagt : « *Vildi hann frelsa teg frá leyvunum ?* » .

Dan 6:21 *Og Dánjal segði við kongin: «Kongur, liv um ævir !*

21a- Í munninum á samspælarunum hevði útrykkið í 6. versu lítlan týdning, men í tí hjá Dánjali profeterar tað eina atgongd til ævigt lív, sum er tilskilað Guds útvaldu.

Dan 6,22 *Gud mín hevur sent eingil sín og stongt munnin á leyvunum, so at tær ikki hava gjørt mær nakað ilt, tí at eg varð funnin sakleysur fyri honum. og fyri tær eisini, kongur, havi eg einki ilt gjørt.*

22a- Í hesi upplivingini ger Darius kongur vart við, hvussu býtt, óráttvíst og ósamtykt av tí sanna Livandi Gudi, sum Dánjal tænr uttan at goyma seg, er óbroytiliga ætlanin við menniskjansligum kongligum fyriskipanum.

Dan 6,23 *Tá var kongurin sera glaður og bað, at teir skuldu fáa Dániel upp úr holinum. Dániel varð tikin upp úr holinum, og eingin mein varð funnin á honum, av tí at hann treivst á Guð sín.*

23a- *pá var konungr mjök feginn .*

Hendan reaktiónin av natúrligari og sjálfvylgjandi gleði avdúkar eina framtíðarvalda av Gudi, tí kongurin hevur nú vissuna um sína tilveru og sítt vald.

23b- *Dánjal varð tikin upp úr holinum, og einki sár varð funnið á honum.*

Eins og klæðini hjá teimum trimum fylgisveinum Dániels, sum vórðu kastað í ovurhitaða ovnin, ikki vórðu brend.

23c- *tí at hann hevði lítið á Gud sín .*

Hetta álit varð opinberað í hansara avgerð um ikki at lýða kongliga fyriskipanini, sum hevði frátikið Gudi bønir hansara ; eitt ógjørligt og óhugsandi val hjá hesum fyrimyndarligum manni við reint menniskjansligari trúgv.

Dan 6:24 *Og kongurin bað, at teir skuldu føra teir menninar, sum høvdu ákært Dániel, og kasta teir í leyvaholið, teir og børn teirra og konur teirra ; og áðrenn teir komu til botnin á holuni, tóku leyvurnar fatur á teimum og brutu øll bein teirra í sundur.*

24a- Gud vendi borðunum móti teimum óndu, sum ætlaðu ilt. Í tíðini hjá teimum persisku kongunum, sum skuldu koma, skuldi upplivingin endurtakast fyri jøðan Mordokai, sum leiðarin Haman vildi drepa saman við fólki sínum í tíðini hjá Ester drotning. Eisini har , er tað Haman, sum endar við at hanga á galganum, sum er reist fyri Mordokai.

Dan 6:25 *Eftir hetta skrivaði Darius kongur til øll fólkasløg, tjóðir og tungumál, sum búgva á allari jørðini , og segði: «Friður veri tykkara í stórum!»*

25a- Henda nýggja skriftin hjá konginum er tann hjá einum manni, sum hin livandi Gud hevur sigrað. Nú er hann í fullkomnum friði í hjarta sínum, brúkar hann sína boðandi støðu til at venda sær til alt fólkið í ríki sínum tann vitnisburð um frið sín , sum hann hevur fingið frá tí sanna Gudi.

Dan 6,26 *Eg boði, at ótti og ræðsla skal vera í øllum ríki mínum fyri Gudi Dánjals. Tí at hann er hin livandi Guð, og hann stendur í allar ævir; ríki hansara verður ongantíð oyðilagt, og ríki hansara skal vara til endans.*

26 a- *Eg skipi fyri, at um alt ríki mítt*

Kongur skipar men hann noyðir ongan.

26b- *vit hava ótta og ræðslu fyri Gudi Dánjals .*

Men ríkaður av hesi uppliving, áleggur hann ótta og ræðslu fyri Gudi Dániels fyri at avrætta høvundarnar til eitt nýtt rák, sum er elvt móti Dánjali.

26c- *Tí hann er hin livandi Gud, og hann stendur í allar ævir.*

Hann vónar, at hesin vitnisburður verður móttikin í hjørtu fólksins í ríkinum, og fyri hetta loftar hann og upphvjar hann.

26d- *ríki hansara verður ongantíð oyðilagt, og ríki hansara skal vara til endans .*

Ævigi karakterurin hjá 5. ^{kongsríkinum} hjá standmyndini er aftur kunngjørdur.

Dan 6,27 *Hann er frelsarin og frelsarin, sum ger tekin og undur á himli og á jørð. Hann er tann, sum bjargaði Dániel undan valdi leyvanna.*

27a- *Hann er tann, sum frelsir og bjargar .*

Kongurin vitnar um tað, hann hevur sæð, men henda frelsa og frelsa snýr seg bert um likamliga likamið, lívið hjá Dánjali. Tað verður neyðugt at bíða eftir komu Jesu Krists fyri at skilja Guds ynski um at loysa og frelsa frá syndini. Men lat okkum vísa á, at kongurin sjálvsagt kendi tørvin á at reinsa seg fyri at gleða hin livandi Gud.

27b- *sum ger tekin og undur á himli og á jørð .*

Dániels bók ber vitnisburð um hesi tekin og undurverk, yvirnátúrligar gerðir, sum Gud framdi, men ver varin, djevulin og hansara illu andar kunnu eisini falsa ávís guddómlig undurverk. Fyri at eyðmerkja millum teir báðar møguligu upprunarnar, er tað nóg mikið at skilja, hvør fær gagn av tí boðaða boðskapinum. Førir tað til lýdni móti Skaparanum Gudi, ella til ólýdni ?

Dán 6,28 *Dániel eydnaðist væl, meðan Dárius var kongur, og meðan Kýrus persa var kongur.*

28a- Vit skilja, at Dánjal ikki fer aftur til føðiland sítt, men lærdómurin, sum Gud lærði hann í Dan.9, fer at hava fingið hann at góðtaka uttan at líða hesa ørindi, sum Gud hansara hevur avgjørt.

Dánjal 7.

Dan 7,1 *Á fyrsta ríkisárinum Belsazars Bábelkongs droymdi Dániel ein dreym, og sjónir komu honum í huga, meðan hann lá á songini. Síðan skrivaði hann dreymin og greiddi frá høvuðslutum.*

1a- *Fyrsta árið hjá Belsazzari Bábelkongs .*

Tað vil siga í – 605. Síðani sjónina í Dan.2 eru 50 ár liðin. Eftir deyða stóra kongs Nebukadnezar tók abbasonurin Belsazar við eftir hann.

Dan 7:2 : *Dániel byrjaði og segði : Eg sá í sjón míni um náttina, og sí, teir fyra himmalvindarnir stríddust á tí stóra havinum.*

2a- *teir fyra himmalvindarnir brustu í*

Tað eru alheimsstríð, sum føra til, at ráðandi víðka sítt vald ímóti teimum fyra kardinalpunktunum , móti Norðuri , Suðri, Eystri og Vestri.

2b- *á tí stóra havinum .*

Myndin er ikki smikrandi fyri menniskjað, tí havið, sjálvt eitt stórt, er ein ímynd av deyðanum. Hetta er ikki, í Guds ætlan, tað umhvørvið, sum er fyrireikað menniskjanum, sum er gjørt í hansara mynd, sambært 1. Mós. Umhvørvið hjá henni er jørðin. Men menniskjað hevur mist, síðani upprunasýndina, gjøgnum sína ólýdni, sína guddómligu mynd og tað er ikki longur í sínum reinu og heilagu eygum annað enn órein og gýtandi havdjór, sum eta hvørt annað undir íblástri frá djevulinum og illum andum. Í hesi sjónini ímyndar havið tann dulnevnda massan av menniskjum.

Harumframt snýr økið, sum profetiin fevnir um, fólkasløg, sum eru knýtt saman av teirra strandarøkjum, sum hava mark til Miðjarðarhavið . Havið hevur tí ein stóran leiklut í stríðsliku gerðunum hjá hertøkunum hjá ráðandi .

Dan 7:3 *Og fyra stór dýr komu upp úr havinum, ymisk hvørt frá øðrum .*

3a- *Og fyra stór dýr komu upp úr havinum .*

Vit finna í eini nýggjari sjón læruna, sum er givin í Dániel 2, men her avloysa dýr partarnar av kroppinum á standmyndini .

3b- *ymisk frá hvørjum øðrum .*

Eins og tilfarið í *standmyndini* av Dan.2.

Dan 7:4 *Tann fyrsti var sum leyva , og hevði ørnveingir; Eg hugdi til veingir hansara vóru slitnir av ; hann varð tikin upp av jørðini og gjørdur til at standa á fótum sínum sum maður, og honum varð givið manshjarta.*

4a- *Tann fyrsti var sum ein leyva , og hevði ørnveingir.*

Her gerst *gullhøvdið* á kaldeiska konginum í Dan.2 *ein leyva við ørnveingjum* ; merki inngraverað á bláu steinarnar í Bábylon, stoltleikin hjá Nebukadnezar kongi í Dan.4.

4b- *Eg hugdi eftir, til veingirnir vóru slitnir av honum.*

Profetiin tosar um tey sjeý árinum ella sjeý tíðirnar, har Nebukadnezar kongur varð gjørdur býttur av Gudi. Hesi 7 árinum (*sjeý tíðir*) av eyðmýking, sum profeterað er í Dan.4,16, *varð hansara menniskjaliga hjarta tikið burtur* , og í staðin fyri eitt djórahjarta.

4c- *hann varð tikin upp av jørðini og gjørdur til at standa á fótum sínum sum maður, og honum varð givið manshjarta.*

Hansara umvending til Skapara Gud verður her staðfest. Hansara royndir gera, at vit kunnu skilja, at , fyri Gud, er menniskjað bert menniskja, tá ið hjarta hansara ber mynd av tí hjá Gudi. Hann fer at avdúka tað í síni holdgerð í Jesusi Kristi tað fullkomna guddómliga fyrmyndin av kærleika og lýdni.

Dan 7:5 *Og sí, eitt annað djór sum ein björn stóð á einari síðu ; Hann hafði þrju riv i munn milli tenna, ok sogdu þau til hans : Reis upp, et mikit hold.*

5a- *Og sí, eitt annað djór sum ein björn stóð hinumegin .*

Eftir kaldeiska kongin gerast *silvurkistan* og *armarnir* hjá medum og persum *ein björn* . Nágreinileikin " *sum stóð á eini síðu* " lýsir persisku yvirvaldið, sum kom fram í øðrum lagi eftir medaríkið, men hertøkur hennara, sum Kýrus kongurin fekk 2 persiski, góvu henni eitt vald, sum var nógv størri enn tað hjá medum.

5b- *hann hafði þrju rib i munn milli tenna sinna, ok sogdu þau til hans : Reis upp, eta mikit hold .*

Persararnir fara at ráða yvir Medum og hertaka trý lond : Lydia hjá ríka konginum Kroesus í – 546, Bábylonia í – 539, og Egyptaland í – 525.

Dan 7:6 *Eftir hetta hugdi eg, og sí, ein annan sum ein leopard , sum hevði á bakinum fyra veingir sum ein fuglur . Hetta djórið hevði fyra høvd, og vald varð givið tí.*

6a- *Eftir hetta hugdi eg, og sí, ein annan sum ein leopardur .*

Somuleiðis gerst *bronsubúkurin* og *lærini* hjá griksku stjórnarmonnunum *ein leopardur við fyra fuglaveingjum* ; Blettirnir á grikska *leopardinum* gera hann til **eitt syndarsymbol** .

6b- *og hevði á bakinum fyra veingir sum fugl .*

Teir *fyra fuglaveingirnir*, sum eru knýttir at *leopardinum* , lýsa og staðfesta ógvusligu ferðina á hertøkunum hjá unga konginum Alexander Mikla (millum -336 og -323).

6c- *Hetta djórið hevði fyra høvd, og vald varð givið tí*

Her, " *fyra høvd* " men í Dan.8 verður tað " *fyra stór horn* " sum tilnevna griksku ráðandi eftirmenn Alexander Mikla : Seleucus, Ptolemaius, Lysimachus og Kassander.

Dan 7:7 *Eftir hetta sá eg í náttarsjónunum og sí, fjórða djórið, ræðuligt og ræðuligt og ógvuliga sterkt; hann hafði stórar jarntenn, hann át, brast í stykkir ok traðkaði undir fótum tað, sum eftir var ; Tað var øðrvísi enn øll dýrini undan tí, og tað hevði tíggu horn.*

7a- *Eftir hetta sá eg í náttarsjónunum og sí eitt fjórða djór, ræðuligt og ræðuligt og ógvuliga sterkt .*

Her gerast *jarnbeinini* í Rómverska ríkinum aftur eitt skrímsl *við jarntennum og tíggu hornum* . Tí sambært Apo.13:2 ber hann einsamallur kriteriini hjá teimum 3 undanfarnu heimsveldunum : Styrki leyvans , staðfest í hesum versinum har tað er tilskilað : *óvanliga sterkur* ; kraftin hjá *bjørnini* , og skjótleikin hjá *leopardinum við arvinum av synd síni*, sum er ímyndaður við blettunum.

7b- hann hevði stórar jarntenn, hann át, brast í sundur og traðkaði undir fótum tað, sum eftir var;

Hesar smálutir kenna hann til blóðbað og dráp, sum eru framd av symbolinum av rómverskum **jarni**, sum halda fram til heimsins enda, gjøgnum hansara pávavald.

7c- Tað var øðrvísi enn øll dýrini undan tí, og tað hevði tíggju horn.

Tey tíggju hornini umboða frankar, lombardar, alamannar, anglosaksar, visigotar, burgundar, suear, herular, vandalar og ostrogotar. Hetta eru tey **tíggju** kristnu ríkini, sum verða myndað eftir at Rómverska ríkið er farið niður frá 395, sambært forkláringunum, sum eingilin gav Dánjali í versni 24.

Dan 7:8 Og eg hugdi eftir hornunum, og sí, eitt annað lítið horn kom upp millum teirra, og framman fyri tí horninum vóru trý av teimum fyrstu hornunum rivin upp. og sí, hon hevði eygu sum manns eygu og munn, sum talaði hástórt.

8a- Eg hugsaði um hornini, og sí, eitt annað lítið horn kom upp millum teirra .

Lítla hornið kemur úr einum av teimum tíggju hornunum, sum tilnevni ostrogotiska Italia har býurin Róm og sonevndi páva " heilagi sætið " eru, við Lateran-palassið á Caelian-fjallinum; Latínsk navn merkir: himmalin.

8b- og trý av hinum fyrstu hornunum vórðu rykt út fyri tí horninum .

Rivin horn eru kronologiskt: teir triggir avsettu kongarnir í versni 24, nevniliga Herulirnir millum 493 og 510, síðani í røð, Vandalarnir í 533, og Ostrogotarnir í 538 sum vórðu drivnir úr Róm av Belisarius hermanni undir boðum av Justinianus^{og} avgjörðum at 5. Tí vit mugu leggja til merkis avleiðingina av úttrykkinum framman fyri hesum horninum. Hetta merkir, at Hornið ikki hevur nakað persónligt hernaðarligt vald og fær gagn av vápnaðu hermegini hjá kongunum, sum óttast tað og óttast trúarvald hansara og harvið helst vilja stuðla og lýða tí. Hendan grundgevingin verður staðfest í Dan.8,24 har vit fara at lesa: *hansara vald fer at vaksa, men ikki av hansara egnu styrki* og vers 25 fer at tilskila: *orsakað av síni vælferð og eydnu av hansara snildum, fer hann at hava øvund í hjarta sínum*. **Harvið verður prógvað, at sannleikin bert fær staðfesting við at bólka saman líknandi boðskapur, sum eru spjaddir um ymsu kapitlarnar í Dánielsbók og breiðari um alla Bíbliuna.** Skildir, kapitlarnir í bókini " innsigla " profetiina og boðskapin í henni, teir mest smáu og týðningarmiklu eru framvegis óatkomuligir.

8c- og sí, hon hevði eygu sum manns eygu .

Í Opinberingini 9 sigur Andin við hugtakinum sum. Á henda hátt leggur hann upp til eina líkleika av útsjónd, sum ikki er veruleiki. Eisini her mugu vit leggja til merkis líkleikan til *tann holdgjörda menniskjað í hansara fullkomleika í Jesusi Kristi, men hann hevur* bara sjálvsmyndina. Men tað er meira, tí " *eyguni* " eru symbolsk fyri klárskygnið hjá profetunum, sum Jesus eisini er fullkomna fyrimyndin fyri. Og Andin vísir á profetisku sjálvsøgnina hjá pávadøminum, sum endar við at stovna sín embætisliga sæti í Vatikaninum, eitt orð, sum merkir: at profetara, úr latínska orðinum " vaticinare ". Hetta verður staðfest í Opinb.2,20, tá Andin samanber hesa rómversk-katólsku kirkjuna við *Jesabel*, sum drap profetarnar hjá YaHWÉH, fremmandu kvinnuni, sum tilbað Baals, gift við Akab kongi. Samanberingin er rættvís gjörd, tí pávisman setir til deyðis á stakkin hjá inkvisitiónum teir sonnu profetarnar hjá Gudi í Kristi.

8d- og ein munn, sum talaði við øvund.

Í hesum kapitli 7 leggur tann guddómligi Filmsframleiðarin og leikstjórin í " zoom " fram ta kristnu tíðina, sum serliga snýr seg um hann, tíðarskeiðið millum endan á Rómverska ríkinum og dýrdarfullu afturkomu Kristusar í Mikaeli, hansara himmalska navn millum einglarnar. Hon boðar frá komu av einum *øvundsjúkum kongi, forfylgjara av teimum heiløgu hins Hægsta*, sum ræðist guddómligar átrúnaðarligar støðir, roynir at *broyta tíðir og lógina*, tey tíggju boðini men eisini aðrar guddómligar fyriskipanir. Andin boðar hansara

endaligu revsing ; hann verður „*týndur av eldi vegna óvundsjúku orð hansara*“. Tí verður stöðan um himmalska dómin í sjeynnda ártúsund lögð fram beint eftir umrøðuna av *hansara óvundsjúku orðum* . Áðrenn hana hevði Nebukadnezar kongur eisini víst *óvund* men hann tók eyðmjúkur læruna um eyðmýking, sum Gud gav honum.

Himmalski dómurinn

Dan 7,9 *Eg hugdi at, til háseti vórðu sett. Og hin gamli av døgum settist. Klæði hansara vóru hvít sum snjó, og hárið á høvðinum var sum rein ull ; háseti hansara var eins og eldslogar og hjól hansara eins og brennandi eldur.*

9a- *Eg hugdi eftir, meðan trónur vórðu settar.*

Hendan sjónin umboðar dómstíðina, sum verður framd av teimum loystu heiløgu Jesu Kristis í nærveru Hansara, *sitandi á trónum, í himlinum* sambært Opinberingini 4, í teimum *túsund árunum*, sum eru nevnd í Opinberingini 20. Hesin dómurinn fyrireikar treytirnar til **seinasta dómin** , hvørs útinning er lýst í vers 11.

9b- *Og hin gamli av døgum settist.*

Hetta er guddómligi Kristus, einasti skapari Gud. Virkseimið í sagnorðinum *sita* vísir steðg á einum standandi virkseimi, tað er myndin av hvíld. Himmalin er í fullkomnum friði. Á jørðini vórðu tey óndu oyðilögð við afturkomu Kristusar.

9c- *Klæði Hansara vóru hvít sum kavi, og hárið á høvðinum var sum rein ull .*

Hvít er ímyndin av fullkomnum reinleika Guds sum snýr seg um alla hansara náttúru á støði við hansara klæðir , ímynd av hansara verkum og hárinum á høvðinum sum er ein krúnur av reinum og fullkomnum vísdómi fríur fyri allari *synd* .

Hetta versid leggur upp til Jes.1,18 : *Komið, og lat okkum rættvísa saman! sigur Harrin. Hóast syndir tykkara eru sum skarlak, skulu tær verða hvítar sum kavi; hóast tær eru reyðar sum karmosin, skulu tær verða sum ull.*

9d- *háseti hansara var sum eldslogar,*

Hásætið tilnevnir staðin hjá tí stóra dómaranum, tað vil *siga* dómin av hugsanini um Gud. Hon er sett undir myndina av *eldslogunum* sum verða *eyguni* á tí rættvísgerandi Kristusi í Opinb.1,14 har vit finna lýsingarnar av hesum versinum. Eldurin oyðileggur, sum gevur hesum dóminum endamálið *at* oyðileggja fíggindar Guds og hansara útvaldu. Av tí at hesi longu eru deyð, snýr hesin dómurinn seg um *seinna deyðan* , sum endaliga fer at raka tann dømnda.

9.- *og hjólini sum brennandi eldur.*

Hásætið hevur *hjólini* í mun til ein *brennandi eld* , sum verður tendraður á jørðini : Opinberingin 20,14-15 : *seinni deyðin er eldvatnið* . Hjólini leggja tí upp til, at dómarrar flytast úr himli til jarðar til útinning av teimum dómum, sum eru sagdir . Hin livandi Gud , tann stóri dómarrin , er í ferð við at røra seg og tá ið jørðin verður endurnýggjað og reinsað , fer hann at røra seg aftur at seta sína kongliga háseti upp sambært Opinberingini 21:2-3 .

Dan 7,10 *Ein eldá rann og kom út framman fyri honum. Túsund túsund tæntu honum, og tíggju túsund ferðir tíggju túsund stóðu fyri honum. Dómararnir settu seg niður, og bøkurnar vórðu latnar upp.*

10a- *Ein á av eldi rann og kom út undan honum .*

Tann reinsandi *eldurin* , sum skal koma niður av himli at eta sálir teirra falnu deyðu og síðani upprisnu, sambært *Opinb . Men eldur kom niður av himli og oyddi teir .*

10b- *Túsund túsund tæntu honum .*

Tað vil *siga* ein millión sálir, útvaldar , **sum** eru loystar av jørðini.

10c- *og tíggju túsund milliónir stóðu í hansara nærveru .*

Tíggju milliardir jarðligar sálir, sum Gud **hevur kallað**, verða reisnar upp og kallaðar fyri Honum og dómarrum Hansara at fara undir tann rættvísa guddómliga dómin um *seinna deyða* ,

nakað sum er staðfest í Lukas 19:27 : *At enda, teir fíggindar mínir, sum ikki vilja, at eg skuldi ráða yvir teimum, førið higar **fyri meg og drepa teir**.* Á henda hátt staðfestir Andin orðini, sum hann talaði gjøgnum Jesus í Matt.22,14 : ***Tí nógv eru kallað, men fá eru útvald*** . Hetta verður serliga galdandi á síðstu døgum sambært Lukas 18,8 : ... *Men tá ið Menniskjasonurin kemur, skal hann finna trúgv á jørðini?*

10d- *Dómararnir settu seg niður, og bøkurnar vórðu opnaðar*

Hægstirættur fer at døma við støði í teimum vitnisburðum, sum loyvdu dóminum og ákærunum hvør sær lagaðar til hvørja dómnda sál. Í *bókum* hansara er lívið hjá einum skapningi, sum Gud hevur goymt í minninum, við teimum trúgvu einglunum sum vitnum, sum í lýtuni eru ósjónlig fyri jarðbúgvum.

Dan 7:11 *Tá hugdi eg fyri teimum stóru orðunum, sum hornið talaði; og sum eg hugdi, var dýrið dripið.*

11a- *Eg hugdi tá, av teimum øvundsjúku orðunum, sum hornið talaði*

Sum orðini „vegna øvundsjúk orð“ vísa, er hetta versið ætlað at vísa okkum orsaka- og avleiðingarsambandið, sum skilgreinar Guds dóm. Hann dómir ikki uttan orsök.

11b- *og meðan eg hugdi at, varð djórið dripið.*

Um fjórða djórið, sum umboðar skiftið, Keisara Róm - tíggju evropeisk kongsríki - Páva Róm, verður oyðilagt av eldi, er tað **orsakað** av øvundsjúka munnliga virkseminum hjá páva Róm ; virksemin, sum heldur fram til Kristusar afturkomu.

11c- *og likam hansara varð oyðilagt, latið til eldin at brenna.*

Dómurin rakar samstundis *lítla hornið* og *tey tíggju borgarligu hornini*, sum stuðlaðu honum og luttóku í syndum hansara sambært Opínb.18,4. *Eldvatnið hjá seinna deyðanum skal eta og oyðileggja tey.*

Dan 7,12 *Og hini djórini vórðu tikin av valdinum, men lív teirra varð langt í eina tíð.*

12a- *Hini djórini vórðu strikað valdið.*

Her, eins og í Opínberingini 19,20 og 21, avdúkar Andin, at ein onnur ørindi er í væntu fyri vanligu syndarnar í heidninginum, at vera arvingar av upprunasyndini, sum er førd frá Ádami til menniskjafjældina í allari jarðligu søguni.

12b- *men teimum fingi játtað lívslongd í ávísa tíð.*

Hesin neyvleikin er ætlaður at merkja fyrimunin hjá undanfarnum heimsveldum við ikki at hava upplivað endan á teirra yvirvaldi við heimsenda eins og var galdandi fyri 4. ^{rómverska} djórið undir sínum seinasta formi av alheimskristnari stjórn um tíðina, tá Jesus Kristus kom aftur. Endin á 4. ^{ald} var merktur av, at hon varð fullkomiliga oyðiløgd. Eftir hetta verður jørðin *formleys* og *tóm* í mynd av *avgrundini* í 1. Mós.

Jesus Kristus, menniskjasonurin

Dan 7,13 *Eg sá í náttarsjónunum, og sí, ein sum menniskjasonin kom við skýggjum himmalsins; hann kom nær hinum gamla døgum, og teir førdu hann nær til sín.*

13a- *Eg sá í náttarsjónum, og sí, ein sum menniskjasonur kom við himmalskýggjum.*

Henda útsjónin av menniskjasoninum varpar ljós á týdningin, sum er givin dóminum, sum júst er nevndur. Dómurin eigur Kristus. Men í tíðini hjá Dánieli var Jesus ikki komin enn, so Gud ímyndar sær, hvat hann fer at fremja gjøgnum sína jarðligu tænastru, tá hann fyrstu ferð kemur til jørðina hjá menniskjum.

13b- *hann kom nær hinum gamla døgum, og teir førdu hann nær til sín.*

Eftir deyða sín skal hann reisa seg sjálvan upp, fyri at leggja fram sín fullkomna rættvísi, sum varð ofrað sum offur til tann forrættaða Gud, fyri at fáa fyrigeving frá sínum trúgvu útvaldu, sorteraðum og valdum av sær sjálvum. Myndin, sum er lögð fram, lærir meginregluna um frelsu, sum fæst við trúgv á Guds sjálvbodna offur í Kristi. Og hon staðfestir sítt gildi hjá Gudi.

Dan 7,14 Og honum varð givið vald og dýrd og ríki; og öll fólkaslög, tjóðir og tungumál tæntu honum. Ráð hansara er eitt ævigt vald, sum ekki skal ganga undan, og ríki hansara tað, sum ekki skal oyðast.

14a- Og honum varð givið vald, dýrd og ríki.

Dáturnar í hesum versinum eru samantiknar í hesum versunum frá Matt.28,18 til 20, sum staðfesta, at dómurin eigur Jesus Kristus: *Jesus, tá ið hann nærkaðist, tosaði við teir soleiðis: **Alt vald er mær givið í himli og á jørð*** . Farið tí og gerið öll fólkaslög til lærusveinar, doypað tey í navni Faðirsins og Sonarins og Heilaga Andans, lærið tey at halda alt, sum Eg havi boðið tykkum. Og sí, Eg eri við tykkum altíð, til endan av tíðini .

14b- og öll fólkaslög, tjóðir og tungumál **tæntu honum** .

Í absolutum tølum verður tað á nýggju jørðini, tann gamla endurnýggjað og ærað eftir sjeynða ártúsund. Men tey loystu vilja hava verið vald út úr øllum fólki, tjóðum og monnum av øllum tungumálum við teirri serstøku frelsu, sum Jesus Kristus fekk, tí tey **tæntu honum** í lívinum. Í Opínb.10,11 og 17,15 merkir hetta útrykkið kristna Evropa og Vesturheimin. Vit finna í hesum bólkinum ta *milliónina* av teimum frelstu útvaldu , sum tæna Gudi í versi 10.

14c- og ríki hansara skal aldri verða oyðilagt .

Smálutirnir, sum eru nevndir í Dan.2,44 um hann, eru staðfestir her : *hansara ríkistíð verður ongantíð oyðilagd*.

Dan 7,15 Eg, Dánjal, var órógvaður í andanum innan í mær, og sjónirnar í høvdi mínum órógvaðu meg.

15 a- Eg, Dánjal, var órógvaður í andanum innan í mær .

Vandin hjá Dánjali er rættvísgjørdur, sjónin boðar frá einum vanda fyri Guds heiløgu.

15b- og sjónirnar í høvðinum skelkaðu meg.

Skjótt fer sjónin hjá honum um Mikael at hava somu ávirkan á hann, sambært Dan.10:8 : *Og eg varð einsamallur eftir og sá hesa stóru sjónina: styrkin hjá mær miseyðnaðist, andlitið broytti lit og varð niðurbrotið, og eg misti alla styrki*. Forklárning : *Menniskjasonurin og Mikael* eru ein og sami guddómligi persónur . *Ræðsla* fer at eyðkenna stjórnartíðina hjá Róm, tí í hesum báðum fylgjandi yvirvaldum, fer hann ekki at geva fólkinum heilag yvirmenn sum Nebukadnezar, Darius meda og Kýrus II persa.

Dan 7,16 Og eg kom til ein av teimum, sum stóðu har, og spurdi hann um sannleikan í øllum hesum. Hann segði mær, og gav mær forkláringina:

16 a- **Her byrja víðari forkláringarnar, sum eingilin gevur.**

Dan 7:17 Hesi stóru djórini, sum eru fyra, eru fyra kongar, sum skulu rísa upp av jørðini .

17a- Legg til merkis, at henda definitiónin er eins nógv galdandi fyri tær røðir, sum eru avdúkaðar í Dan.2 av myndini av *standmyndini* , sum her í Dan.7, av tí av *djórunum* .

Dan 7,18 Men teir heiløgu hins hægsta skulu taka ríkið og eiga ríkið um allar ævir, um allar ævir og allar ævir.

18a- Sama viðmerking sum fyri tær fyra røðirnar. Aftur her snýr tað fimta seg um tað *æviga ríkið* hjá teimum útvaldu, sum Kristus byggir á sigur sín **á synd** og deyða.

Dan 7:19 Tá ynskti eg at vita sannleikan um fjórða djórið, sum var ymiskt frá øllum hinum, ógvuliga ógvusligt, sum hevði tenn av jarni og klógvar av kopar, sum gýttu, bróta í stykkir , og stemplaðu leivdirnar undir fótum ;

19a- sum hevði jarntenn .

Her finna vit, í *tennunum* , *jarnið* longu ímynd av harðleikanum í rómverska ríkinum, sum er tilnevnt av *fótunum* á *standmyndini* av Dan.2.

19b- og *bronsunegl* .

Í hesum eyka upplýsingum tilskilar eingilin : og *negl av bronsu* . **Arvurin av grikskari synd** er sostatt staðfestur av hesum óreina tilfarinum, ein legering, sum ímyndaði grikska ríkið í **búkinum og lærunum** á standmyndini av Dan.2.

19c- *sum ótu, brutu tað og traðkaðu undir fótum tað, sum eftir var .*

At eta , ella at vinna á teimum sigraðu lutunum, sum gera vøkstur – at bróta , ella at tvinga og oyðileggja – at traðka undir fótum , ella at vanvirða og forfylgja – Hetta eru tær gerðir, sum teir báðir fylgjandi “ Rómverjarnir ” og teirra borgaraligi og átrúnaðarligi stuðul fara at praktisera til afturkomu Kristusar . Í Opínb.12,17 : Andin nevnrir teir seinastu “ adventistarnar ” við orðinum “ leivd .”

Dan 7:20 *og tey tíggju hornini, sum vóru í høvðinum á honum, og hitt, sum kom upp, og hornið, sum hevði eygu og munn, sum talaði stórt, og størri andlit enn hini .*

20a- Hetta versið fær eina mótstríðandi smálutir í vers 8. Hvussu " *lítla hornið*". " her **eina størri útsjónð enn hini**? Her skilur hann seg frá hinum *kongunum* av teimum *tíggju hornunum* . Hon er sera veik og broytilig og tó , gjøgnum trúgv og ótta fyri Gudi, sum hon sigur seg umboða á jørðini, ræður hon yvir teimum og manipulerar tey eftir sínum vilja, uttan í sjáldsomum undantøkum.

Dan 7:21 *Og eg sá sama hornið stríðast við tey heiløgu og vinna á teimum.*

21a- Paradoksið heldur fram. Hon sigur seg líknevna hægstu heilagleika og Gud ákærir hana fyri at forfylgja sínum halgimennum. Bert ein forkláring tá : hon liggur sum hon andar. Eydnan hjá henni er tann av eini ómetaliga villeiðandi og oyðileggjandi lygn , sera oyðileggjandi fyri leiðina, sum Jesus Kristus hevur slóð.

Dan 7,22 *til tann gamli av døgum kom og dømdi tey heiløgu hins hægsta, og tíðin kom, tá ið tey heiløgu áttu ríkið.*

22a- Til alla lukku eru gleðiboðskapurin staðfestur. Eftir myrku gerðirnar hjá páva Róm og tess borgarligu og átrúnaðarligu stuðlum, fer endaligi sigurin til Kristus og hansara útvaldu.

Vers 23 og 24 siga, hvørja raðfylgju skiftið skal vera.

Dan 7:23 *Soleiðis talaði hann við meg : Fjórða djórið er fjórða ríki, sum skal vera á jørðini, øðrvísi enn øll ríki, og sum skal eta alla jørðina, og skal traðka hana niður og bróta hana í stykkir.*

23a - Heidna Rómverska ríkið í sínum keisaraliga formi millum – 27 og 395.

Dan 7:24 *Og tey tíggju hornini úr hesum ríkinum eru tíggju kongar, sum skulu rísa upp. Annar skal rísa upp eftir teimum, sum verður øðrvísi enn hin fyrsti, og hann skal leggja tríggar kongar undir seg.*

24a- Tað er hesi nágreiniligheit takkað verið, at vit kunnu eyðmerkja hesi *tíggju hornini* við tey *tíggju* kristnu kongsríkinu, sum eru myndað á vestara økinum hjá tí fallna og sundurbrotna rómverska ríkinum. Hetta økið er tað í okkara núverandi Evropa : ES (ella ES) .

Dán 7,25 *Og hann skal tala orð móti hinum hægsta og troytta heiløgu hins hægsta og hugsa um at broyta tíðir og lógir. og hini heiløgu skulu verða givin upp í hendur hansara í eina tíð og tíðir og hálva tíð.*

25a- *Hann úttalar orð móti hinum hægsta .*

Gud miðsavnar í hesum versinum sína fordøming av teimum syndum, sum hann ákærir rómversku pávastýrinum og forgangsmonnunum í Róm, sum tað ónda, sum varð fram, varð fólksligt, rættvísigt og lært teimum óvitandi fjøldini. Andin lýsir ákærurnar, byrjandi við teimum mest álvarsligu : *orð móti tí Hægsta* . sjálvum. Paradoksalt siga pávarnir seg tæna Gudi og umboða hann á jørðini. Men tað er júst hetta sjálvsøkið , sum er skyldan , tí Gud góðtekur á ongan hátt hetta pávaliga sjálvsøkið . Og sostatt , ávirkar alt, sum Róm skeivt lærir um Gud, Hann persónliga.

25b- *hann op hins heiløgu hins hægsta .*

Órættvísa forfylgingin av teimum heiløgu í versu 21 verður her mint á og staðfest. Dómar verða felddir av trúardómstólum, sum kallast " Heilaga inkvisitióin". " Pína verður brúkt til at noyða ósek fólk at viðganga sína skuld.

25c- og hann vil vona at broyta tíðir og lógir .

Henda ákæra gevur lesaranum móguleika at endurstovna grundleggjandi sannleikarnar um tilbiðjan av tí sanna og einasta livandi Gudi.

Tann vakra skipanin, sum Gud hevði sett á stovn, varð broytt av teimum rómversku trúgvandi. Sambært 2. Mósebók 12,2 segði Gud við hebreararnar, tá teir fóru úr Egyptalandi : **Hesin mánaðurin skal vera byrjanin á mánaðum hjá tykkum; tað verður fyrri teg fyrsti mánaðurin í árinum** . Hetta er ein skipan, ikki bert eitt uppskot. Og av tí at frelsan kemur frá jøðunum eftir Jesusi Kristi, síðani Útferðina, fer hvør vera, sum kemur inn í frelsu, eisini inn í Guds familju har hansara skipan skal ráða og virðast. Tann sanna frelsulæran er henda , og hevur verið so síðani ápostlanna tíð. Í Kristi hevur Guds Ísrael tikið ein andaligan tætt, tað er tó hansara Ísrael, sum hann hevur raðfest sína skipan og sínar lærur fyri. Sambært Róm 11,24 er tann umvendi heidningurin yvirprent í hebraisku rötina og stammuna hjá Ábrahama, ikki øvugt. Hann er ávaraður av Paulusi móti tí vantrúgv , sum er vorðin deydilig fyri uppreistrarhugaðu jøðarnar í gamla sáttmálanum og hon verður líka deydilig fyri uppreistrarhugaðu kristnu í tí nýggja ; sum beinleiðis snýr seg um rómversk-katólsku trúna, og kanningin av Dan.8 fer at staðfesta hetta, síðani 1843, fyri protestantiskum kristnum.

Vit eru bert í byrjanini av eini langari profetiskari opinbering har tann guddómliga ákæran, sum er framd í hesum versinum, er alnærverandi so ógvusligar og dramatiskar eru avleiðingarnar. Tíðirnar broyttar av Róm varhuga :

1 – hvíludagshvílan í 4. Guds ^{boð} Sjeyndi dagurin er síðani 7. mars 321 skiftur út við fyrsta dagin, sum Gud metir vera ein vanhalgaður dagur og vikubyrjanin. Harumframt varð hesin fyrsti dagurin álagdur av rómverska keisaranum Konstantin I, "hann varð vígdur til tilbiðjan av " ósigradu virðiligu sólini ", sólini, sum heidningarnir guddómligaðu, longu í Egyptalandi, eitt bíbilskt syndarsymbol. Dániel 5 vísti okkum, hvussu Gud revsar tey vreiði, sum eru gjørd móti honum, menniskjað verður soleiðis ávarað og tað veit, hvat bíðar honum, tá Gud dømir hann, eins og hann dømdi og drap Belsazar kong. Hvíludagurin, sum Gud hevur halgað frá grundarlagi heimsins, hevur tann dupulta eginleikan viðvíkjandi **tíð og** guddómlegari lóg, sum okkara vers nevnir.

2 – Ársbyrjanin , sum upprunaliga fór fram um várið , eitt orð, sum merkir fyrstu ferð , varð broytt til at fara fram í byrjanini av vetrinum.

3 – Sambært Gudi hendir dagsbrotytingin við sólarlag, í raðfylgjuni nátt og dag , ikki á midnátt, tí hon er punkterað og merkt av teimum stjörnum , sum hann skapti til hetta endamál.

Brotytingin í lógini gongur nógv longri enn evnið um hvíludagin. Róm vanhalgaði ikki gullílotini í templinum; Ting so heilag, at at nerta við ørkina, sum tey vóru funnin í, var at verða møtt við beinanvegin deyða av Gudi.

25c- og hini heiløgu skulu verða givin upp í hendur hansara í eina tíð, tíðir og hálva tíð .

Hvat merkir *ein tíð* ? Upplivingin hjá Nebukadnezar kongi gevur okkum svarið í Dán 4,23 : *Teir skulu reka teg frá monnum, og bústaður tín skal vera hjá djórunum í markini, teir skulu fáa teg at eta gras sum oksar; **og sjev tíðir skulu ganga yvir tykkum**, til tit vita, at hin hægsti ræður í mannaríkinum og gevur tað tí, sum hann vil.* Eftir hesa harðu upplivingina sigur kongurin í versu 34 : ***Eftir ásettu tíðina lyfti eg, Nebukadnezar, eygu míni upp til himmals, og vit míni vendu aftur til mín*** . *Eg signaði hin hægsta , eg prísaði og dýrmaði honum, sum livir í allar ævir, hvørs vald er ævigt vald, og hvørs ríki varir ættarlið til ættarlið* . Vit kunnu leggja afturat, at hesar *sjev tíðirnar* umboða *sjev* ár, síðani varandi tíðin byrjar og endar í lívsgongdini hjá einum. Tað, sum Gud kallar *eina tíð* , er sostatt tíðin, sum jørðin tekur til at fullføra eina sólar snúning. Nógvir boðskapur koma burturúr hesum. Gud er ímyndaður av sólini, og tá ein skapningur rísur í stoltleika, fyri at seta hann aftur í sítt pláss,

sigur Gud við hann : " Far runt í mínari guddómleika og lær, hvør eg eri ." Fyri Nebukadnezar eru sjeý umfór neyðug, men effektiv. Ein annar læra fer at snúgva seg um, hvussu leingi pávastjórnin varir, sum eisini er profeterað við hugtakinum " tíð " í hesum versinum. Samanborið við upplivingina hjá Nebukadnezar, revsar Gud kristnan stoltleika við at lata hann í ørkymlan í eina tíð, tíðir og hálva tíð av profetiskum árum. Frá 7. mars 321 fekk stoltleiki og fákunnleiki í heimsku menn at samtykkja at virða ta skipan, sum broytti eitt Guds boð ; sum hin eyðmjúki trælur Kristusar ikki kann lýða, annars hevði hann skorið seg burtur frá sínum frelsandi Gudi.

Hetta versið førir okkum til at leita eftir tí veruliga virðinum og dagfestingunum fyri byrjan og enda av hesi profetisku varandi tíð. Vit fara at finna útav, at tað umboðar 3 ár og hálvt ár. Faktiskt kemur hesin uppskriftin aftur í Opimb .

Dán 7,26 *Tá skal dómurin koma, og teir taka valdið frá honum, og tað verður oyðilagt og gjørt til einkis um allar ævir.*

2a- Legg til merkis áhugan í hesi nágreiniligheit : dómurin og endin á yvirvaldinum hjá pávunum henda samstundis. Hetta prógvar, at dómurin, sum tosað verður um, ikki byrjar, fyrr enn Kristus kemur aftur. Frá 2021 eru pávarnir enn virknir, so dómurin, sum er nevndur í Dániel, byrjaði ikki í 1844, adventistiskar brøður.

Dan 7,27 *Og ríkið og valdið og stórleiki ríkisins undir øllum himlinum skal verða givið fólkinum, teimum heiløgu hins hægsta. Hansara ríki er eitt ævigt ríki, og allir stjórnarar skulu tæna honum og lýða honum.*

27a- Dómurin er tí væl framdur eftir afturkomu í dýrd Kristusar og hvørving til himmals av hansara útvaldu.

27b- *og allir stjórnarleiðarar skulu tæna og lýða honum .*

Sum dømi vísir Gud okkum teir tríggar stjórnarleiðararnar, sum eru lagdir fram í hesi bókinum : Kaldeanska kongin Nebukadnezar, Medianska kongin Dárius og persiska kongin Kýrus 2.

Dan 7,28 *Her endaðu orðini. Eg, Dánjal, var ógvuliga órógvaður av mínum hugsanum, og andlit mítt broyttist, og eg goymdi hesi orð í hjarta mínum.*

28a- Rugling Dániels er enn rættvís gjørd, tí á hesum stigi mangla prógvini fyri samleikanum hjá páva Róm enn styrki ; Hansara samleiki er framvegis ein sera sannførandi " hypotesa ", men framvegis ein " hypotesa ". Men Dániel 7 er bert tann seinna av sjeý profetisku plátunum, sum eru lagdar fram í hesi Dánielsbók. Og longu nú hava vit kunnað sæð, at boðini, sum verða borin fram í Dan.2 og Dan.7, eru eins og fylgja saman. Hvørt nýtt borð fer at bera okkum fleiri elementir, sum við at leggja seg yvir tær longu gjørdar kanningar , fara at styrkja og styrkja boðskapin um Gud, sum sostatt verður greiðari og greiðari.

Hypotesan um, at " lítla hornið " í hesum kapitli 7 er pávaliga Róm, er enn ikki staðfest. Málið verður gjørt. Men lat okkum longu minnst hesa søguligu røðina, sum snýr seg um Róm, " 4. skrímsldjórið við jarntenum ". Hon tilnevnir Rómverska ríkið og síðani " tíggju hornini " av teimum frælsu og sjálvstøðugu evropeisku kongsríkjunum, sum vórðu avtikin, í 538, av tí ætlaða páva " lítla horninum ", hesum " øðrvísi konginum ", framman fyri hvørjum " trý horn ella tríggar kongar " , Heruli , Vandalar og Ostrogotar millum og 24 vóru.

Dánjal 8.

Dan 8,1 *Á triðja ríkisári Beltsazars kongs sást mær ein sjón, Dániel, umframt tað, sum eg hevði sæð fyrr.*

1a- Tíðin er farin : 3 ár. Dánjal fær eina nýggja sjón. Í hesum eru bert tvey djór, sum eru greitt eyðmerkt í versum 20 og 21 við *medar og persar og grikkar*, sum í undanfarnu sjónunum vóru 2. og 3. ríkið av teimum profeteraðu røðunum. Við tíðini laga djórini seg í sjónunum alsamt meira eftir ritualunum hjá hebrearum. Dan.8 leggur fram *veðr og geit* ; dýrini, sum vóru ofrað í offerinum á sóningardegnum í jødisku ritualinum. Vit kunnu sostatt leggja til merkis syndamerkið í yvirsetingini av grikska ríkinum : *búkin og lærini av bronsu* hjá Dan.2, *leopardin* hjá Dan.7 og *geitin* hjá Dan.8.

Dan 8:2 *Og tá ið eg sá hesa sjónina, tyktist mær, at eg var í Súsa-borgini, sum er í Elam-landslutunum. og í sjón míni var eg við áanna Ulai.*

2a- Dánjal er í Persia nærhendis ánni Karoun sum í hansara tíð er Ulai. Persiski høvuðsstaðurin og *áin* , sum *ímyndar eitt fólk* , vísa eitt landafrøðiligt tilvísingarstað fyri sjónina, sum Gud fer at geva teimum. Profetisku boðskapirnir fáa tí virðismiklar landafrøðiligar dátur inn í henda kapitlunum 2 og 7.

Dan 8,3 *Og eg lyfti eygu míni upp og hugdi, og sí, ein veðr stóð framvið ánni, sum hevði tvey horn. Hesi horn vóru høg, men annað var hægri enn annað, og tað reis seinast.*

3a- Hetta versio tekur saman um søguna hjá Persia, sum er avmyndað av hesum *veðrinum* , hvørs *hægsta horn* umboðar hann, tí hann í fyrsta umfari varð ráðaður av sambandsmanninum Medum, og hann stóð upp yvir hann seinast við komu til valdið hjá Kýrus kongi 2 persiski, í 539, seinasti samtíðarmaðurin hjá Dánjali sambært Dan.10:1. Men her vísi eg á ein trupulleika við veruligari dagfesting, tí søgufrøðingar ignorera fullkomiliga eygnavitnisburðin hjá Dánjali, sum í Dan.5,31 kennir hertøkuna av Bábylon til mediska kongin Darius, sum skipar Bábylon í 120 satrapiir sambært Dan.6,1. Cyrus kom til valdið eftir deyða Darius so ikki í 539 men eitt sindur seinni, ella tvørturímóti, kundi hertøkan hjá Darius verið eitt sindur áðrenn dagfestingina – 539.

3b- Ein guddómligur smálutur kemur fram í hesum versinum, í tí formi, sum verður brúktur til at nevna eitt lítið og eitt stórt horn. Hetta staðfestir, at útrykkið " *lítla horn* ", varliga slept, er serliga og einans knýtt at samleikanum hjá Róm.

Dan 8,4 *Og eg sá veðrin snúgva seg vestureftir og norðureftir og sunnaneftir; einki djór kundi standa ímóti honum, og eingin var at frelsa offur hansara; hann gjørði, sum hann vildi, og hann gjørdist valdsmikil.*

4a- Myndin av hesum versinum lýsir tær fylgjandi fasurnar av hertøkunum hjá persum, sum føra teir móti ríkinum, yvirvaldinum hjá kongakonginum.

Í *Vesturheiminum* : Cyrus II gjørði samgongu við kaldear og egyptar millum – 549 og – 539.

Í *norðri* : Lydia av Kroesus kongi verður hertikin í – 546 .

Í *sudri* : Kýrus hertekur Bábylon, og tekur við eftir mediska kongin Darius eftir – 539 og seinni fer persiski kongurinn Cambyses 2 at hertaka Egyptaland í – 525.

4b- og hann varð valdsmikil .

Hann fær tað *keisaravaldið* , sum ger Persia til tað fyrsta ríkið, sum er profeterað í hesum kapitli 8. Tað var 2. ^{ríkið} í sjónunum í Dan.2 og Dan.7. Í hesum valdinum røkti persiska ríkið seg til Miðjarðarhavið og rændi á Grikkaland, sum steðgaði tí við Marathon í 490 f.Kr.

Dan 8:5 *Og tá ið eg hugdi væl, sí, kom ein geit vestan úr og gekk higar og aftur á allari jørðini, men nerti hana ikki. Henda geitin hevði eitt stórt horn millum eyguni.*

5a- Vers 21 eyðmerkir greitt geitin : *Geitin er kongurinn í Javan, og tað stóra hornið millum eygu hansara er fyrsti kongurinn . Javan, er forna navnið á Grikkalandi. Við at ignorera teir veiku griksku kongarnar, byggir Andin sína opinbering á tann stóra grikska sigursharran Alexander Mikla.*

5b- sí, geitur kom av vestri .

Enn eru landafrøðiligar ábendingar givnar. Geitin kemur úr Vesturheiminum í mun til Persiska ríkið tikið sum landafrøðiligt tilvísingarstað.

5c- og fór yvir alla jørðina á sínum yvirflati, uttan at nerta við hana .

Boðskapurin er analogur við teir fyra fuglaveingirnar hjá leopardinum í Dan.7,6. Hann leggur dent á, hvussu skjótt hertøkurnar hjá hesum unga makedonska konginum vóru, sum skuldi víðka sítt ræði til Indus-áina um tíggu ár.

5d- Hesin geitin hevði eitt stórt horn millum eyguni

Samleikin er givin í vers 21 : *Stóra hornið millum eygu hansara er fyrsti kongurinn. Hesin kongurinn er Aleksandur Mikli (– 543 – 523). Andin gevur honum útsjónina av Einhyrninginum, einum mytiskum fantastiskum djóri. Hann fordømir sostatt ótømandi fruktagóða hugflogið hjá einum grikskum samfelag, sum fann uppá ævintýr, sum vóru galdandi fyri átrúnað, og hvørs andi hevur gingið yvir øldirnar fram til okkara tíð í villeiðandi kristna Vesturheiminum. Hetta er ein táttur í *syndini* , sum verður staðfestur av myndini av *geitini* , djórinum, sum hevði leiklutin sum *synd* í árliku heilagu ritualinum á " Sóningardegnum". ". Krossfestingin av Messiasi, sum Jesus framdi í síni guddómligu fullkomleika, skuldi henda ritualin steðga eftir honum ... við valdi, við oyðileggingini av templinum og jødisku tjóðini av rómverjum í 70.*

Dan 8:6 *Og hann kom til veðrin, sum hevði horn, sum eg sá standa við áanna, og rann á hann í vreiði síni.*

6a- Alexander hin Mikli fór undir álop sítt móti persum, hvørs kongur var Darius III Seinni varð hann sigraður við Issus, hann flýddi, og legði eftir seg boga sín, skjöldin og kápuna, umframt konu sína og arving sín, í 333 f.Kr.

6b- og hann leyp á hann í allari vreiði síni .

Henda **vreiði** er søguliga rættvísgerð. Tað var frammanundan hesum skifti millum Darius og Alexander : " Áðrenn Alexander hitti Darius, sendi persiski kongurinn honum gávur, sum vóru ætlaðar at undirstrika hvør sína støðu sum kongur og barn - Alexander var enn tá ein ungur prinsur nýbyrjari í krígslistini (grein I, linja 89). Darius sendir honum ein bólt, eina písku, eina hestatjúgu og eina silvurkistu fulla av gulli. Eitt bræv, sum fylgir við dýrgripinum, greiðir nærri frá teimum elementunum: Bólturin er soleiðis, at hann framhaldandi kann spæla sum tað barnið, hann er, tjúgván skal læra hann at hava tamarhald á sær sjálvum, pískan skal rætta hann, og gullið umboðar skattin, sum makedonar skulu rinda persiska keisaranum.

Alexander vísir einki tekin um vreiði, hóast óttan hjá sendiboðunum. Í staðin biður hann tey ynskja Darius tillukku við hansara fínu. Darius, sigur hann, veit framtíðina, tí hann gav Alexander ein bólt, sum umboðar hansara framtíðar hertøku av heiminum, tjúgván merkir, at øll vilja leggja seg undir hann, pískan skal vera til at revsa tey, sum tora at reisa seg í móti honum, og gullið bendir á skatt, hann skal fáa frá øllum hansara undirmonnum. Profetisk

detalja, Alexander hevði ein hest, sum hann gav navnið " Bucephalus " sum merkir, við einum augmentativum fortekni, " høvd ". Í øllum bardögum sínum verður hann á " høvdinum " á her sínum, vápn í hondini. Og hann verður í " tíggju ár " stjórnandi " høvdið " á heiminum, sum profetiin fevnir um. Hansara frægd fer at stuðla grikskari mentan og *syndini*, sum stigmatiserar hana.

Dan 8:7 *Og eg sá hann koma nærri veðrinum og var vreiður við hann. hann sló veðrin og breyt bæði hornini á honum, men veðrin var ikki nóg sterkur til at standa ímóti honum; hann kastaði hann til jarðar og traðkaði hann, og eingin var at bjarga veðrinum.*

7a- Stríðið, sum Alexander Mikli byrjaði : í – 333, við Issus, varð persiska legan vunnin.

Dan 8,8 *Geitin varð sera máttmikil; en er hann var sterkr, brotnadist horn hans mikla. Fýra stór horn stóðu í staðin á himmalsins fýra vindum.*

8a- hansara stóra horn brast

Í 323 doyði ungi kongurinn (– 356 – 323) uttan arving sum 32 ára gamal, í Bábýlon.

8b- Fýra stór horn stóðu í staðin á himmalsins fýra vindum.

Avloysararnir hjá deyða konginum vóru hermenn hansara : Diadochi. Teir vóru tíggju í tali, tá Alexander doyði og í 20 ár stríddust teir sínámillum so mikið, at tá tey 20 árin vóru liðug, vóru bara fýra yvirlivandi. Hvør teirra stovnaði eitt kongsætt í landinum, sum hann ráddi yvir. Tann størsti er Seleucus, kendur sum Nicator, sum stovnaði " Seleucid " dynastið sum ræður yvir kongsríkinum Sýria. Tann seinni er Ptolemaios Lagos, hann stovnaði " Lagid " ættina sum ræður yvir Egyptalandi. Tann triði er Kassandros sum ræður yvir Grikkalandi, og tann fjórði er Lysimachus (latínskt navn) sum ráddi yvir Trakia.

Profetiski boðskapurin, sum er grundaður á landafrøði, heldur fram. Tey fýra kardinalpunktini í teimum fýra himmalvindunum staðfesta samleikan hjá londunum hjá viðkomandi stríðsmönnum.

Afturkoman Róm, lítla hornið

Dan 8:9 *Og úr einum teirra kom eitt lítið horn , og gjørdist ógvuliga stórt, suðureftir og eystureftir og móti dýrdarlandinum.*

9a- Tátturinn í hesum versinum lýsir útbyggingarnar av einum ríki, sum aftur verður eitt ráðandi heimsveldi. Nú er í undanfarnu lærdómum og í heimssøguni eftirfylgjaríkið Grikkaland Róm. Henda eyðmerking er víðari grundgivin við útrykkinum " lítið horn " sum hesaferð er, mótvegis tí, sum varð gjørt fyri styttri Miðhornið, greitt nevnt. Hetta ger, at vit kunnu siga, at hetta " lítla hornið " ímyndar, í hesum sambandi, tað vaksandi republikanska Róm. Tí hon grípur inn í Eysturríki, sum heimsins lögreglumaður, ofta tí hon verður heitt á um at loysa eina lokala ósemju millum mótstøðufólk. Og hetta er júst tann orsök, sum rættvísger fylgjandi mynd.

9b- *Úr einum teirra kom eitt lítið horn út .*

Fyrri ráðandi var Grikkaland, og tað er úr Grikkalandi, at Róm kemur at ráða í hesum eysturøkinum, har Ísrael er ; Grikkaland, eitt av teimum fýra hornunum.

9c- *sum víðkar seg nógv móti suðri, móti eystri og móti teimum vakrastu av londum.*

Rómverski vøksturin byrjar frá landafrøðiligu staðsetingini *móti suðri* fyrst. Søgán staðfestir hetta, har Róm fór upp í punisku kríggini móti Kartago, nú Tunis, umleið ár 250 f.Kr.

Næsta útbyggingarstigið fór fram *eystureftir*, og grindir inn í *eitt av teimum fýra hornunum* : Grikkaland, umleið 200 f.Kr. Komnir á grikska jørð, fór rómverski herurin ongantíð úr henni aftur og alt Grikkaland skuldi gerast rómversk niðurseturíki frá 160 f.Kr.

Úr Grikkalandi helt Róm fram við síni útbygging við at seta fótin í Palestina og Judea, sum í 63 f.Kr. Tað er hetta Judea, sum Andin tilnevnir við hesum vakra orðatakinum : *Tað vakrasta av londum*, eitt orðatak, sum er siterað í Dan.11,16 og 42, og Ezek.20,6 og 15.

Hypotesan er staðfest, " lítla hornið " er Róm .

Hesaferð er eingin ivi longur um, at pávastyrið í Dan 7 er avmaskerað, eisini, sleppur teimum nyttuleysu öldunum, leiðir Andin okkum til tann syrgiliga tíman, tá ið, slept av keisarunum, tekur Róm uppafur sína yvirvald undir einum átrúnaðarligum formi av kristnari útsjónd, sum hann leggur upp til tað symboveal the . Hetta eru gerðirnar hjá tí “*øðrvísi*” konginum í Dan.7.

Keisara Róm og síðani páva Róm forfylgja teimum heiløgu .

Tveir fylgjandi lestrar til hetta einasta versið

Dan 8,10 *Og hann lyfti seg upp til himmalsins her og kastaði nakað av herinum og stjørnunum niður á jørðina og traðkaði tær.*

10a- *Hon reis upp til himmalsins her .*

Við at siga "hon", heldur Andin samleikan Róm sum mark, í tíðarrøðini av tess útbyggingum, eftir ymiskum stjórnarformum, sum hann vísir á í Opinb. Ok var þat í hans tíma, at Jesus Krístr var fæddur af Andanum, í enn jomfru líkami Mariu, ungu konu Josefs ; bæði vald av eini orsök, at tey hoyrdu til ætt Dávids kongs. Eftir deyða sín, einaferð risin upp av sær sjálvum sum hann hevði boðað frá, gav Jesus ápostlum og lærusveinum sínum uppgávuna at boða gleðiboðskapin um frelsu (evangelíið) fyri at gera útvald fólk um alla jørðina. Tá var Róm møtt við kristnum blíðni og friðarskapi ; hon í leiklutinum sum slaktarin, lærusveinar Kristusar í tí hjá teimum slaktaðu lombunum. Við kostnaðinum av nógvum pínslarváttaðum blóði breiddist kristna trúgv um allan heimin og serliga í høvuðsstaðnum í ríkinum, Róm. Forfylgjandi keisaraliga Róm reisir seg upp ímóti teimum kristnu. Í hesum versi 10 ganga tvær gerðir hjá Róm saman. Tann fyrri snýr seg um tað keisaraliga og tann seinna, tað pávaliga.

Í keisarastýrinum kunnu vit longu kenna tær gerðir, sum eru nevndar til hansara :

Hon reis upp til himmalher : hon møtti teimum kristnu. Aftanfyrri hetta symbolska útrykkið, *her himmalsins* , er tann kristni útvaldi sambært hvørjum Jesus longu hevði nevnt sínar trúgvandi : *borgarar í himmiríkinum* . Harumframt samanber Dan.12,3 teir sonnu *heiløgu* við *stjornurnar* , sum eisini eru, *avkom Ábrahams* í 1. Mós.15,5. Við fyrstu lestri er tað longu fyri heidna Róm ein øvundsjúk gerð og ein óverdig og órættvíslig hækking _at tora at pínslarvátta Guds synir og dótur . Í aðru viðgerð er pástandurin hjá biskupi í Róm um at leiða sum pávi tann útvaldi hjá Jesusi Kristi frá 538 eisini ein øvundsjúk gerð, og ein enn meira óverdig og órættvísigjörd hækking .

Hon gjørdi ein part av hesum her og stjornur falla til jarðar, og hon traðkaði tær : Hon forfylgir tær og drepur tær fyri at avskepla fólkatalið í hennara arenum. Forfylgjararnir eru í høvuðsheitum Nero, Domitianus og Diocletianus, tann seinasti offisielli forfylgjarin millum 303 og 313. Í fyrstu lestrinum er hetta dramatiska tíðarskeiðið umrøtt í Apos 2 undir symbolsku nøvnunum "*Efesus*", tíðin, tá ið Jóhannes fær sína guddómligu opinbering, sum kallast "Apos" . Í aðru lestri, sum er álagt páva Róm, eru hesar gerðir settar í Apo 2 undir tíðarskeiðini, sum eita "*Pergamum*" ella, samgonga brotin ella hór og "*Thyatira*" ella, andstygdir og deyðir. Við at siga, *og hon traðkaði tær*, ároknar Andin teimum báðum Róm sama slag av blóðugum gerðum. Sagnorðið *traðkað* og útrykkið *traðkað* eru funnin at rokna til heidna Róm í Dan.7,19. Men *traðkandi* virkseimið heldur fram til endan av 2300 *kvøldmorgninum* av versi 14 í hesum kapitli 8 sambært útsøgnini í versi 13 : *Hvussu leingi verður heilagleiki og her traðkað* ? Henda gerð varð framd í tíðini av kristnu tíðini og mugu vit tí kenna hana til pávaliga Róm og hansara kongsligu stuðlar ; sum søgan staðfestir. Latið okkum tó leggja til merkis ein týðandi mun. Heidna Róm fær bert bókstaviliga tey heiløgu Jesu Krists *niður* , *meðan pávaliga Róm, gjøgnum sína fólksku átrúnaðarligu undirvísing, fær tær niður* andaliga, áðrenn tað forfylgir tey aftur bókstaviliga.

Sporadisku forfylgingarnar hildu fram við skiftum av friði til komuna av keisaranum Konstantin I. sum gjörði enda á forfylgingunum móti teimum kristnu við fyriskipanini úr Milano, hansara rómverska hövuðsstaði, í 313, sum er endin á tíðarskeiðnum av teimum " *tíggju árunum* " av forfylgingum, sum eyðkenna tíðina hjá " *Rev* ". Við hesum friðinum fær kristna trúgv eini burturúr, og Gud missir nógv. Tí uttan forfylgingarforðingina eru skyldurnar hjá teimum óumvendu til hesa nýggju trúgv í hópatali og fjølgast um alt ríkið og serliga í Róm har blóðið hjá pínslarvátanum hevur rennað mest.

Tað er tí til hesa tíðina, at vit kunnu knýta byrjanina av seinnu lestrinum av hesum versinum. Tann, har Róm varð kristin við at lýða boðum Konstantin keisara, sum í 321 júst hevði givið út fyriskipan, sum skipaði fyri at broyta vikuliga hvíludagin : sjeyndadags hvíludagurin varð skiftur út við fyrsta dag í vikuni ; tá, sum heidningarnir vígdu til tilbiðjan av gudinum " *ósigraða virðiliga sól* ". Hendan gerðin er eins álvarslig og *at drekka úr gullketunum í templinum* , men hesaferð fer Gud ikki at reagera, tímin av endaliga dóminum verður nóg mikið. Við sínum nýggja hvílidegi skuldi Róm víðka sína kristnu læru um alt ríkið, og lokali myndugleikin, biskupurin í Róm, skuldi fáa álit og stuðul, til hægsta hækking av pávaheitinum, sum byzantinski keisarin Justinian I gav honum við kunngerð í 533. Tað var ikki fyrr enn fíggjandaligu ostrogotarnir vórðu burturvístir, at fyrsti ríkjandi pávin, Vigilius, tók pávasessin í Róm, á Lateran-palassinum, sum varð bygt á Caelian-fjallinum. Dagfestingin 538 og koman fyrsta pávans merkir, at tær gerðir, sum eru lýstar í versni 11, sum fylgir, eru framdar. Men tað er eisini byrjanin á teimum 1260 daga-árunum av stjórnartíðini hjá pávunum og øllum tí, sum teir viðvíkur og sum varð opinberað í Dan.7. Ein framhaldandi stjórnartíð, har tey heiløgu verða, enn einaferð, *traðkað undir fótum* , men hesaferð, av rómversku pávatráarvaldinum og borgarligu stuðlunum, kongunum, og best av øllum... í navni Kristusar.

Serligar gerðir av pávismuni, sum vórðu stovnaðar í 538.

Dan 8:11 *Og hann rópti seg sjálvan til herhøvdingan og tók frá honum tað æviga ~~offrið~~, og ~~kastaði niður~~ staðin og støðina í halgidómi sínum.*

11a- *Hon reisti seg á odda her .*

Hetta høvdið her er logiskt og bíbilskt Jesus Kristus, sambært Ef.5,23 : *tí maðurin er høvdið á konu síni, eins og Kristus er høvdið á kirkjuni, sum er likam hansara, sum hann er frelsari av.* Sagnorðið " *hon reis upp* " er væl valt, tí júst, í 538, er Jesus í himlinum, meðan pávadømið er á jørðini. Himmalin er uttan fyri hennara røkt men " *hon reis upp* " og fekk menn at trúgva, at hon avloysir hann á jørðini. Úr himli hevur Jesus lítlan móguleika at bjarga menniskjum úr felluni, sum djevulin hevur sett teimum. Harumframt, hví skuldi hann gera tað, tá ið hann sjálvur avhendir teir í hesa fellu og allar hennara banningar ? Tí vit hava lisið væl, í Dan.7,25, " *tey heiløgu verða latin í hendur hansara í eina tíð, tíðir (2 ferðir) og hálva tíð* " ; tey eru tilætlað frelst av Gudi Kristi, orsakað av *broyttu tíðunum og broyttu lógini* . Lógin broytt í 321 av Konstantin viðvíkjandi hvíludegnum, sjálvandi, men fram um alt, *lógin broytt* av rómverskari papismu, eftir 538 har har, tað er ikki bara hvíludagurin sum er ávirkaður og álopin, men øll lógin sum er umarbeidd í rómversku útgávuni.

11b- *tók burtur tað æviga ~~offrið~~.*

Eg vísi á, at orðið offur ikki er til staðar í upprunaliga hebraiska tekstinum. Sum sagt, so bendir nærveran av henni á samanhingin í gomlu samgonguni, men soleiðis er ikki sum eg júst havi víst á. Undir nýggja sáttmálanum steðgaði *offur og offur* , deyði Kristusar, *miðskeiðis í vikuni* , sum er nevndur í Dan 9,27, hevði gjørt hesar ritualir óneyðugar. Men nakað var eftir av gamla sáttmálanum : tænanstian hjá hövuðsprestinum og fyrigevaranum fyri syndir fólksins, sum eisini profeteraði himmalsku tænanstian, sum Jesus framdi til fyrimuns fyri sínum einasta útvalda, sum varð loyst við blóði hansara síðani uppreisn hansara. Kristus fór upp til himmals, so hvat var eftir at taka frá honum ? Hansara prestafunktióin er hansara einsamalli leiklutur sum fyrigevari fyri at fyrigeva syndirnar hjá

sínum útvaldu. Jú, síðani 538 hefur stovnanin av einum høvdi í Kristi kirkju á jørðini, í Róm, gjørt himmalsku tænastráttu hjá Jesusi til fánýtis og nyttuleysa. Bønir fara ikki longur ígjøgnum hann og syndarar eru framvegis berarar av teirra syndum og teirra skuld móttvegis Gudi. Hebr.7,23 staðfestir hesa greining og sigur, “ *Men hesin, av tí at hann er í allar ævir, hefur eitt óbroytiligt prestdømi.* ” Broytingin av leiðaranum á jørðini rættvísger teir andstyggiligu ávøkstirnar, sum hesin kristindómurinn ber uttan Kristus; fruktir, sum Gud profetaraði fyri Dánjali. Hví vórðu kristin rakt av hesi ræðuligu banning? Vers 12 sum kemur gevur svarið: *vegna synd.*

Eyðmerkingin av tí æviga, sum júst er framd, verður grundarlag undir útrokningunum við at nýta varandi tíðirnar 1290 og 1335 dag-ár, sum verða lagdar upp til í Dan.12:11 og 12; raðfesta grundarlagið var dagfestingin 538, løtan, tá ið *æviga prestdømið* varð stolið av tí jarðliga pávaleyðaranum.

11c- og kollveldi ~~staðin~~ undir halgidóms síns.

Vegna samanhingin í nýggja sáttmálanum, millum tær báðar møguligu merkingarnar av hebraiska orðinum "mecon", sum er týtt sum "stað", havi eg varðveitt týðingina "base", sum er líka lóglig og betur lagað til samanhingin í kristnu tíðini, sum profetiin miðar eftir.

Ein skjótur lesnaður sær einki annað enn eina gjølla kanning, sum er leiðd av Andanum, letur eyguni upp fyri smálutum í Dánielsbók har halgidómurinn *ofta verður nevndur*, sum førir til ørkymlan. Tað ber tó til ikki at verða svikin alt eftir sagnorðinum, sum merkja gerðina, sum verður gjørd á *halgidóminum*.

Her í Dan.7:11: *grundarlagið hjá henni er sligið av pávadøminum.*

Í Dan.11:30: tað er *vanhalgað* av grikska konginum, sum forfylgdi jøðunum Antiochus 4 Epifanes í – 168.

Í Dan.8,14 og Dan.9,26 er tað ikki ein spurningur um ~~halgidóm~~ men um *heilagleika*. Hebraiska orðið "qodesh" er støðugt skeivt týtt í øllum týðingum av teimum vanligastu útgávuunum. Men upprunaliga hebraiska teksturin er óbroyttur fyri at vitna um upprunaliga sannleikan.

Viðmerkjast skal, at hugtakið "*halgidómur*" einans merkir staðin, har Gud stendur persónliga. Síðani Jesus reis upp frá deyðum og fór upp til himmals, hefur eingin *halgidómur verið á jørðini*. At *skúgva grundarlagið undir hansara halgidómi* merkir tí at undirgrava tey lærugrundarlag, sum viðvíkja hansara himmalsku tænastráttu, sum lýsir allar frelsutreytir. Jú, tá ið tann kallaði er doyptur, skal hann kunna fáa gagn av góðkenningini av Jesusi Kristi, sum dømir trúgv hansara eftir verkum hansara og samtykkir ella ikki at fyrigeva syndir sínar í navni offurs síns. Dópurin er byrjanin á eini uppliving, sum verður livað undir rættvísa dómi Guds, ikki endin á henni. Hvat merkir, at tá beinleiðis sambandið millum tey jarðliga útvaldu og hansara himmalska fyrigevara verður avbrotið, er frelsan ikki longur møgulig, og tann heilagi sáttmálin er brotin. Tað er eitt ógvusligt andaligt drama, sum er ignorerað av manna fjøldini, sum er svikin og lokkað síðani 7. mars 321 og árið 538, har *æviga prestdømið* hjá Jesusi Kristi varð tikið av pávanum til hansara egna gagns. At *skúgva grundarlagið undir sínum halgidómi niður* er eisini at rokna teimum 12 ápostlunum, sum umboða grundarlagið ella grundarlagið hjá tí útvalda, andaliga húsinum, eina falska kristna læru, sum rættvísger og legaliserar synd móti guddómligari lóg; sum eingin aboti vildi gjørt.

Dan 8,12 Herurin varð latin upp við dagliga offrinum vegna synd; hornið kastaði sannleikan til jarðar, og eydnaðist í sínum fyrirøkum.

12a- Her varð avhendað við tí æviga offrinum.

Á einum meira symbolskum máli hefur hetta útrykkið sama týðning sum tað í Dan.7:25: *her varð latið upp ...* Men her leggur Andin afturat við tí æviga.

12b - vegna synd

Tað vil siga, sambært 1. Jóh.3,4, orsakað av brotinum á *lógina*, sum er broytt í Dan.7,25. Tí Jóhannes segði og skrivaði : *Tann, sum syndar, brýtur lógina, og syndin er lógarbrot* . Hetta brot er frá 7. mars 321, og tað snýr seg fyrst og fremst um at sleppa Guds heilaga hvíludegi ; hvíludegin , sum hann **hevur halgað** , síðani heimsins skapan, á tí eina og æviga “ **sjeynda degi** .”

12c- *hornið kastaði sannleikan til jarðar* .

Sannleikin er aftur eitt andaligt orð, sum tilnevnr lógina sambært Sálm.119:142-151 : *Lóg tín er sannleiki...øll boð tíni eru sannleiki* .

12d- *og eydnast í sínum fyrítøkum* .

Um Andi Skapara Guds hevur boðað frá tí frammanundan, so undrast tú ikki á, at tú hevur ignorerað hetta svik, størsta andaliga svikið í allari mannasøgu ; men eisini tann mest álvarsliga í sínum avleiðingum av missi av menniskjasálum fyri Gudi. Vers 24 vil staðfesta við at siga : *Kraft hansara skal vaksa, men ikki av hansara egnu styrki; hann fer at gera ótrúligar oyðileggingar, hann fer at eydnast í sínum fyrítøkum , hann fer at oyðileggja tey valdsmiklu og fólkið hjá teimum heiløgu.*

Fyrireiking til halgan .

Í lærunum, sum trúarrítualirnar í gamla sáttmálanum geva, kemur hetta evnið um fyrireiking til halgan støðugt fram. Fyrst var millum trælátíðina og innferðina til Kána'an neyðugt at halda páskirnar fyri at halga fólkið, sum Gud fór at leiða til teirra tjóðarjörð, Ísrael, lovaða landið. Faktiskt tók tað 40 ár av royndum um reinsan og halgan, fyri at koma inn í Kána'an skuldi gerast.

Somuleiðis var viðvíkjandi hvíludegnum, sum varð merktur á sjeynda degi frá sólarmyrking til sólarmyrking, neyðugt við fyrireikingartíð frammanundan. Teir seks dagarnir við verðsligum virksemlu kravdu kropsvask og klædnaskifti, hesi tingini vóru eisini áløgd prestinum, soleiðis at hann uttan lívsvanda kundi koma inn í templisins heilaga stað at røkja sína rituellu tænastu.

Sjey daga og 24 tímar langa skapanarvikan er gjørd eftir fyrimynd av teimum sjeý túsund árunum av Guds frelsuætlan. So teir fyrstu 6 dagarnir umboða tey fyrstu 6 túsundárin, har Gud velur síni útvaldu. Og 7. seinasta ártúsund er tann stóri hvíludegurin, har Gud og hansara útvaldu, sum eru savnað í himlinum, njóta eina sonna og fullkomna hvílu. Syndararnir vera allir fyríbils deyðir ; uttan Satan, sum er einsamallur á eini ófólkaðari jørð í hesum tíðarskeiðnum á „túsund ár“, sum er opinberað í Opinberingini 20. Áðrenn tey útvaldu koma inn í “himmalin” mugu tey reinsast og halgast. Reinsan er grundað á trúgv á sjálvbodna offrið hjá Kristusi, men halgan fæst við hansara hjálp eftir dópin, tí reinsan er roknað, tað vil siga fingin frammanundan í navninum á eini trúarreglu, men halgan er ávøksturin, sum í veruleikanum fæst í allari sál hansara av tí útvalda við hansara veruliga Gud Jesusi gjøgnum hansara livandi Gud. Tað fæst við einum bardaga, sum hann leiðir ímóti sær sjálvum, ímóti síni ringu náttúru, fyri at standa ímóti syndini.

Dániel 9,25 lærir okkum, at Jesus Kristus kom at doyggja á krossinum fyri at fáa frá sínum útvaldu, at tey ikki skuldu synda meira, tí hann kom **at gera enda á syndini** . Nú hava vit júst sæð í vers 12, at tann kristni útvaldi varð avhendaður til pávadespotismu vegna synd. Reinsan er tí neyðug fyri at fáa halgan *uttan, sum eingin sær Gud*, sambært tí, sum stendur í Hebr.12:14 : *Stremba eftir friði við øll menniskju og heilagleika, uttan sum eingin sær Harran* .

Brúkt til tey 2000 árin í kristnu tíðini frá deyða Jesu Krists til afturkomu hansara í 2030, verður henda fyrireiking og halganartíðin avdúkað í versunum 13 og 14, sum fylgja. Mótsett upprunaligu trúnni hjá adventistunum er henda tíðin ikki tann við dómi, sum lýst í Dániel 7, men tann við halgan, sum er gjørd neyðug orsakað av aldargamla syndarvinum, sum er legitimeraður av andstyggiligu læruni hjá páva Róm. Eg vil vísa á, at trúbotararbeiðið,

sum varð farið undir frá 1200-talinum og frameftir, ^{ikki} fremjaði ta reinsan og halgan, sum tann trúfald heilagi og fullkomiliga reini Gud Frelсарin kravdi í øllum rættvísi.

Dan 8,13 *Eg hoyrði ein halgimenn tala; ok mællti annarr helgi vid þann, er taladi: Hversu leingi mun sjónin fyllaz um dagliga ~~offrið~~ ok syndina, er oydi ger? Hvussu leingi verður halgidómurinn og herurinn traðkaður niður?*

13a- *Eg hoyrði ein halgimenni tala; ok mællti annarr helgi vid þann er taladi .*

Einans sannir halgimenni gerast varug við syndirnar, sum eru arvaðar úr Róm. Vit finna tey aftur í sjónarmyndini, sum er lögð fram í Dan.12.

13b- *Hvussu leingi verður visjónin uppfyllt?*

Tey heiløgu biðja um eina dagfesting, sum skal merkja endan á rómverskum andstygdum.

13c- *á tí æviga ~~offrinum~~.*

Tey heiløgu biðja um eina dagfesting, sum skal merkja, at Kristus tekur **æviga prestdømið** upp aftur .

dag- og á oyðileggjandi synd ?

Teir heiløgu biðja um eina dagfesting, sum skal merkja afturkomu sjeyndadags hvíluðagsins, hvørs brot verður revsað við rómverskari oyðilegging og stríðum ; og fyri hansara brotsmenn fer henda revsing at vara til heimsins enda.

13.- *Hvussu leingi verður halgidómurinn og herurinn traðkaður niður?*

Teir heiløgu biðja um eina dagfesting, sum skal merkja endan á **pávaforfylgingunum**, sum verða nýttar móti teimum, Guds útvaldu halgimennum.

Dan 8:14 *Og hann segði við meg: Tvey túsund og trý hundrad dagar; tá verður halgidómurinn reinsaður.*

14a- Síðani 1991 hefur Gud beint fyri mínum kanning av hesum skeivt týdda versinum. Her er hansara sjálv týðing av hebraiska tekstinum.

Ok sagði hann til min : Til kvelds ok morguns tvau t)usund 3 hundrud ok réttlætt mun vera heilagleiki.

Tú sært, at valskeiðið 2300 kvøld-morgun hefur sum endamál **halgan** av teimum útvaldu, sum Gud hefur valt frá tí degi, sum verður ásett fyri hetta valskeiðið. Tann ævigi rættvísi, sum varð fingin við dópnum higartil, verður settur í spurnartekin við. Kravið hjá tí trúfald heilaga Gudi, í Faðir, Syni og Heilaga Anda, er broytt og styrkt av neyðini hjá teimum útvaldu ikki at synda meira móti hvíludegnum, ella móti nøkrum øðrum fyriskipanum, sum kemur úr Guds munni. Tann *trongi* frelsuvegurin, sum Jesus lærði, er soleiðis endurreistur. Og mynstrið av teimum útvaldu, sum er lagt fram í **Nóa, Dánjali og Job**, rættvísger milliúnina av teimum útvaldu fyri tær tíggju milliardirnar, sum doyðu av seinasta dóminum í Dan.7,10.

Dan 8,15 *Og tá ið eg, Dánjal, sá hesa sjónina og royndi at skilja hana, stóð ein, sum líktist einum manni, framman fyri mær.*

15 a- Logiskt vildi Dániel skilja týðningin av sjónini og hetta fer at vinna honum í Dán.10 :12, eina rættvísgerða góðkenning frá Gudi, men hann verður ongantíð fult og heilt givin sítt ynski sum Guds svar í Dán.12:9 vísir : *Og hann segði: Far tín veg, Dániel: tí orðini eru stongd og innsiglað av tíðini til tíðina .*

Dan 8:16 *Og eg hoyrði mansrødd mitt í Ulai; rópti hann og mælti: Gabriel, greið honum sjónina.*

16 a- Myndin av Jesusi Kristi mitt í Ulai forútsigur læruna, sum er givin í sjónini í Dan.12. Eingilin Gabriel, nærmasti tænarari Kristusar, hefur til uppgávu at greiða frá týðninginum av allari sjónini frá byrjan hennara. Latið okkum tí fylgja væl við teimum eykaupplýsingum, sum verða avdúkaðar í versunum, sum fylgja.

Dan 8,17 *Og hann kom nærri har, sum eg var; og tá ið hann nærkaðist, varð eg bangin, og eg datt niður á andlitið. Hann segði við meg: Gev gætur, mansbarn, tí at sjónin snýr seg um eina tíð, sum verður endin.*

17a- Sjónin av himmalskum verum fer altíð at hava hesa ávirkan á holdmannin. Men lat okkum vera uppmerksom, sum hann bjóðar okkum. Tíðin til viðkomandi enda fer at byrja við endan av allari visjónini.

Dan 8:18 *Og tá ið hann talaði við meg, lá eg har við stórum skelvi, við andlitinum til jørðina. Hann nerti við meg og fekk meg at reisa meg upp, har eg var.*

18a- Í hesi upplivingini leggur Gud dent á holdsbanningina, sum ikki passar til reinleikan í himmalkroppunum hjá teimum trúgvu einglunum.

Dan 8:19 *Og hann segði við meg: «Eg skal vísa tær, hvat skal henda í seinasta parti av vreiði, tí at tíðin er ásett til endans .*

19a- Hugtakið Guds vreiði kemur, men henda vreiði er rættvísgjørd av kristnum ólýdni, sum er ein arvir av rómverskari pávalæru. Steðgurin á hesi profeteraðu guddómligu vreiði verður tí partvísur, tí hon fer bert veruliga at steðga eftir fullkomna oyðilegging av menniskjanum við dýrdarfullu afturkomu Kristusar.

Dan 8,20 *Veðrurin, sum tú sást, sum hevði tvey horn, eru kongar Meda og Persa.*

20a- Tað er upp til Gud at geva sínum útvaldu tilvísingarpunkt, soleiðis at tey skilja meginregluna um røðina av symbolum, sum verða lögð fram. Medar og Persar merkja søguliga samanhangin í byrjanini av opinberingini. Í Dan.2 og 7 vóru teir á øðrum plássi.

Dan 8,21 *Geitin er kongurin í Javan, og tað stóra hornið millum eygu hansara er fyrsti kongurin.*

21a- Afturfyri er Grikkaland onnur røðin ; tann triðja í Dan.2 og 7.

21b- *Tað stóra hornið millum eygu hansara er fyrsti kongurin .*

Sum vit hava sæð, snýr tað seg um tann stóra grikska sigursharran, Alexander Mikla. Tað stóra hornið, ímynd av hansara ágangandi og stríðsfúsa persóni, sum Darius III kongur var skeivur at eyðmýkja, tí tað kostaði honum ríkið og lívið. Við at seta hetta hornið ikki á pannuna, men millum eyguni, vísir Andin sína ómetaliga ómetaliga girnd eftir hertøku, at bert deyði hansara fer at steðga. Men eyguni eru eisini profetisk klárskygni, og síðani føðing hansara er ein serlig ætlan kunngjørd honum av einum klárskygdum og hann trýr á sína profetisku ætlan alt lívið.

Dan 8,22 *Og tey fyra hornini, sum stóðu upp í staðin fyri tað brotna hornið, fyra ríki skulu rísa upp úr teirri tjóðini, men tey skulu ikki vera líka sterk.*

22a- Vit finna tey fyra griksku dynastiini, sum teir fyra generalarnir, sum tóku eftir Alexander, stovnaðu, enn á lívi eftir 20 ár við stríðum millum tey tiggju, sum tey vóru í byrjanini.

Dan 8,23 *Og tá ið ríki teirra er liðugt, tá ið syndarar eru týndir, skal ein kongur standa upp, sum er óhugnaligur og snildur.*

23a- Um vit sleppa millumtíðini, vekir eingilin upp kristnu tíðina við yvirvaldinum hjá páva Róm. Við hesum vísir hann høvuðsendamálið við tí opinbering, sum er givin. En þessi skyring ber annarri kenning, er kemur fram i fyrsta setning þessa vers : *At enda þeira ræddar, þa er syndarar verda neyttir.* Hvørjir eru hesir neyðtiknu syndararnir , sum eru frammanundan tíðini hjá pávastjórnini ? Tað vóru teir uppreistrarhugaðu tjóðarjødarnir, sum vrakaðu Jesus Kristus sum Messias og frelsara, frelsara, ja, men bert frá syndum, sum vóru framdar og bert til fyrimuns fyri tey, sum hann viðurkennir við dygdini á teirra trúgv. Teir vóru í roynd og veru *forbrúktir* í 70 av hermonnunum í Róm, teimum og teirra býi Jerúsalem, og hetta fyri aðru ferð eftir oyðileggingina, sum varð framd undir Nebukadnezar í -586, gav Gud prógv um, at gamla samgongan var endað síðani deyða Jesu Krists, har í Jerúsalem hevði verið torration the tvey í sepa. handling kom frá Gudi sjálvum.

23b- *ein óhugnaligur og snildur kongur skal rísa upp.*

Hetta er Guds lýsing av papismu, sum sambært Dan.7,8 er eyðkend av *sínum øvund* og her av *sínum óhugna* . Hann leggur afturat og *kunstigt* . Kunst snýr seg um at dulnevna sannleikan

og taka á seg útsjónndina av tí, sum ein ikki er. Bragdið er at svika næstan, hetta gera skiftandi pávar.

Dan 8,24 *Vald hansara skal økjast, men ikki av hansara egnu valdi; hann skal elva til ótrúligan ófrið, hann skal eydnast í sínum fyrítøkum, hann skal oyðileggja tey valdsmiklu og fólkið hjá teimum heilagu.*

24a- *Hansara vald fer at vaksa.*

Jú, lýst í Dan.7:8 sum eitt „litið horn“, sigur vers 20, at tað hevur „størri útsjónnd enn hini.“

24b- *men ikki av egnari styrki.*

Her staðfestir søgan aftur, at uttan vápnaða stuðulin frá kongunum hevði pávastýrið ikki kunnað yvirlivað. Fyrsti stuðulin hevur verið Clovis kongur hjá frankunum í Merovingisku ættarliðnum og eftir hann, tann hjá Karolingiska ættarliðnum og seinast, tann hjá Capetianska ættarliðnum, hevur stuðulin hjá franska kongsveldinum sjáldan miseydnast honum. Og vit fara at síggja, at hesin stuðulin hevur ein prís at gjalda. Hetta verður gjørt sum dømi við hálshøggini av franska konginum Louis XVI, Marie Antoinette drotning, kongsmonnunum og rómversk-katólsku prestunum, sum í hovuðsheitum hovuðu ábyrgdina, við guillotini, sum varð sett upp í Fraklandi í hovuðsstaðnum og landslutarbýunum, av fronsku kollveltingarmonnunum millum 1793 og 1794; tvær tíðir av "Ræðslum" skrivaðar við blóðbókstavum í minninum um menniskjað. Í Opinb.2,22 verður henda guddómliga revsingin profeterað við hesum orðum: *Sí, eg skal kasta hana í song, og tey, sum dríva hór við henni, í stóra trongd*, uttan so at tey umvenda seg um gerningar sínar. *Eg skal drepa børn hennara*; og allar kirkjurnar skulu kenna, at eg eri tann, sum kannar hugsanir og hjórtu, og eg skal lóna hvørjum tykkara eftir verkum tykkara.

24c- *Hann fer at elva til ótrúligan ófrið.*

Á jørðini kann eingin telja tey, men í himlinum veit Gud nágreiniliga tal teirra og á tímanum, tá ið seinasta dómin verður revsað, verða tey øll bót, frá teimum minstu til tey ógvusligastu, av teirra hævundum.

24.- *honum fer at eydnast í sínum fyrítøkum.*

Hvussu kundi tað ikki eydnast honum, tá Gud gav honum hendan leiklutin at revsa syndina, sum hansara fólk framdi, sum sigur, at Jesus Kristus hevur vunnið frelsu?

24.- *hann skal oyða hinar veldigu og fólk teirra heilagu.*

Við at geva seg fram sum umboð Guds á jørðini og hótta tey við útihýsing, sum skuldi stongja teirra inngongd til himmalin, fær pávadømið undirgivni tey stóru og kongurnar í vesturlandinum, og enn meira av teimum smáu, ríku ella fátøku, men øllum óvitandi, orsakað av teirra vantrúgv og teirra líkasælu.

Frá byrjan av trúbotartíðini, sum Peter Waldo setti í verk í 1170, reageraði pávastjórnin við vreiði við at eggja ímóti teimum trúgvu Guds tænarum, teimum einastu sonnu halgimennunum, sum altíð eru friðarligir og lýðin, drápsligar katólskar samgongur, sum vóru stuðlaðar av dómstólunum hjá inkvisitióini av sínum. Hetta dómarnir, sum soleiðis skipaðu fyri slíkum ógvusligum pínunum móti teimum heiløgu og øðrum, sum allir eru ákærdir fyri ræðslu móti Gudi og Róm, noyðast allir at standa fyri sínum ákærum fyri tí sanna Gudi á tímanum av tí júst seinasta dóminum, sum er profeteraður í Dan.7,9 og Opinb.20,9 til 15.

Dan 8,25 *Vegna vælferð sína og snildir sínar skal hann vera øvundsjúkur í hjarta sínum og oyðileggja mong, sum vóru í friði, og fer at reisa seg móti høvdinganum av høvdinganum; men tað verður brotið, uttan átøk av nøkrum hond.*

25a- *Orsakað av hansara vælferð og eydnuni við hansara bragdum*

Hendan vælferðin leggur upp til hansara ríking, sum versíð knýtir at *hansara bragdum*. Tað er faktiskt neyðugt at brúka *snildur*, tá ein er lítill og veikur, fyri at fáa frá teimum ríku, pengar og ríkidømi av øllum slag, sum Opinberingin 18,12 og 13 nevni.

25b- *hann mun hava øvund í hjarta sínum.*

Hetta hóast læruna hjá Nebukadnezar kongi í Dán 4 og tann meira syrgiliga hjá abbasoninum Belsazar í Dán 5.

25c- *hann mun eyða marga menn, er friðar lifdu .*

Friðarligheit er ein ávøkstur av sonnum kristindómi, men bert fram til 1843. Tí áðrenn ta dagfestingina, og helst fram til endan av fransku kollveltingini, við endan av teimum 1260 árunum av pávastjórnini, sum er profeterað í Dan 7,25, er falska trúgvinn eyðkend av harðskapi, sum ræðist ella svarar uppá harðskap. Tað er bert í hesum tíðum, at mildleiki og friður gera mun. Reglurnar, sum Jesus setti, eru ikki broyttar síðani ápostólska tíð, tann útvaldi er ein seyður, sum játtar at verða ofraður, ongantíð ein seyðamaður.

25d- *og hann skal reisa seg ímóti høvdinga høvdinganna .*

Við hesum neyvleika er eingin ivi longur. Leiðarin , sum er nevndur í versunum 11 og 12, er sanniliga Jesus Kristus, *kongur konganna og harri harranna* , sum kemur fram í dýrd afturkomu síni í Opinb. Og tað er frá honum, at lógliga *æviga prestdømið* varð tikið burtur av rómverskari pávaskapi.

Dan 8,26 *Og sjónin um kvøldarnar og morgnarnar, sum tosað verður um, er sonn. Halt hesa sjónina loyniliga fyri tær, tí hon snýr seg um tíðir, sum eru farnar langt frammanundan.*

26 a- *Og sjónin um kvøldarnar og morgnarnar, sum talan er um, er sonn .*

Eingilin vátar guddómliga uppruna profetiina um " 2300 kvøld-morgun " í versu 14. Hann vendir tí ans, seinast, til hesa gátu, sum útvaldu heiløgu Jesu Krists skal klára og skilja, tá ið tíðin kemur til at gera tað.

26b- *Fyri tín part skalt tú halda hesa sjónina loyniliga, tí hon snýr seg um tíðir, sum eru farnar langt frammanundan.*

Kortini eru millum tíðina hjá Dánieli og okkara umleið 26 øldir gingnar. Og so finna vit okkum í *endatíðini* har hetta loyndarmálið skal lýsast ; tingið verður gjørt, men ikki áðrenn kanningina av Dan.9 sum skal geva tann neyðuga lykilin til at fremja ætlaðu útrokningarnar.

Dan 8,27 *Eg, Dánjal, var sjúkur og sjúkur í nógvar dagar; Síðan fór eg upp og fór um kongsins mál. Eg undraðist á sjónina, og eingin visti av henni.*

27a- Hendan smálutin viðvíkjandi heilsuni hjá Dánjali er einki persónligt. Tað týðir fyri okkum tann ógvusliga týdningin av at fáa frá Gudi upplýsingarnar um 2300 profeteraða kvøld-morgunin ; tí eins og sjúka kann føra til deyða, so fer fákunnan um gátuna at døma tey seinastu kristnu, sum liva á *endatíðini , til ævigan andaligan deyða .*

Dánjal 9.

Dan 9:1 *Á fyrsta ríkisári Dárius, sonar Áhasverusar, av avkomi Meda, sum varð kongur yvir ríki Kaldea;*

1a- Sambært eygnavitnisburði Dániels, sum tí er óafturvísandi, fáa vit at vita, at Dárius kongur av Dan.5 :30 er sonur Áhasverusar, av ættini hjá Medum ; Persiski kongurinn Cyrus II hevur enn ikki avloyst hann. Fyrsta ríkisárið var tað árið, tá hann hertók Bábylon og tók hana sostatt frá kaldeum.

Dan 9,2 *Á fyrsta ríkisári hansara sá eg Dániel eftir bókunum, at tað skuldu vera sjeyti ár í oyði í Jerúsalem, eins og talið av teimum árum, sum Harrin hevði talað við Jeremia profet.*

2a- Dánjal vísir til profetisku skriftirnar hjá Jeremia profeti. Hann gevur okkum her eitt vakurt dømi um trúgv og álit, sum sameinir Guds tænarar undir hansara eygnabrái. Hann staðfestir

sostatt hesi orðini í 1. Kor.14,32 : *Andar profetanna eru undirgívnir profetunum* . Dánjal búði í Bábýlon stóran part av teimum 70 árunum, sum vóru profeterað um útflytingina av hebraiska fólkinum. Hann er eisini áhugaður í evninum um afturkomu hansara til Ísraels, sum hann heldur verður rættiliga skjótt. Fyri at fáa svar frá Gudi, vendir hann sær til hansara eina stórbæra bøn, sum vit fara at kanna.

Fyrirmyndarbønin um trúna hjá einum halgimenni

Fyrsta læran í hesum kapitli 9 í Dánielsbók er at skilja, hví Gud vildi hava hana at koma fram í hesum partinum av Dánielsbók.

Í Dan.8,23 gjøgnum profetisku fráboðanina um teir *forbrúktu syndarnar* , fingur vit staðfesting av, at jødarnir í tjóðini Ísrael aftur vórðu dømdir og oyðilagdir við eldi av rómverjum í 70, orsakað av øllum tí, sum Dánjal fer at játta í bøn síni. Hvør var nú hetta Ísrael framlagt í fyrsta samgongu við hin livandi Gud frá Ábrahama til teir 12 ápostlarnar og lærusveinarnar hjá Jesu Kristi, sjálvur var hann jødi ? Bert eitt sýni av øllum menniskjanum, tí síðani Ádam eru menn teir somu burtursað frá teirra húðarliti sum gongur frá sera ljósum til sera myrkan. Men hvør teirra rasu, teirra tjóðskapur, ting, sum verða førd genetiskt frá pápa og móður til synir og døtur, so er teirra sálarliga atferð eins. Sambært meginregluni um tulipánabløðini, " Eg elski teg, eitt sindur, nógv, brennandi, galna, als ikki ", endurgeva menn hetta úrvalið av kenslum mótvegis tí livandi Gudi, skapanum av øllum lutum, tá hann uppdagar sína tilveru. Eisini sær tann stóri Dómarin millum tey, sum siga seg vera hansara fylgjarar, trúgv fólk, sum elska og lýða honum, onnur, sum siga seg elska hann, men eru honum ólýðin, onnur, sum liva sína trúgv í líkasælu, enn onnur, sum liva hana við einum harðum og beiskum hjarta, sum ger tey til fanatíkarar og í yvirmáttinum kiprodition og stuðul ent. Hesar atferðir vóru at finna millum jødarnar, eins og tær enn eru at finna millum menniskju um alla planetuna Jørð og í øllum átrúnaðum, sum tó ikki eru javnar.

Bønin hjá Dánjali kemur at seta spurnartekin við teg, í hvørjari av hesum atferðum kennir tú teg sjálvan aftur ? Um tað ikki er tað hjá einum, sum elskar Gud og lýðir honum sum vitnisburður um hansara trúfesti, so set spurnartekin við títt trúarhugtak ; umvenda og geva Gudi ávøkst av einligari og veruligari umvending eins og Dánjal fer at gera.

Onnur orsøkin til, at henda bøn er til staðar í hesum kapitli 9, er, at orsøkin til seinastu oyðileggingina av Ísrael, í árinum 70 av rómverjum, verður viðgjörd og ment har : fyrsta koma Messias á menniskjans jørð . Og eftir at hava vrakað hendan Messias, hvørs einastu feilir vóru fullkomileika hansara, sum fordømdu teir, reisti trúarleiðararnir fólkíð ímóti honum, við ærumeiðandi ákærum, sum allar vóru avmonteraðar og mótstríðandi av faktunum. Tí grundaðu teir sína endaligu ákæru á ein guddómligan sannleika, og ákærdu hann, ein mann, fyri at siga seg vera son Guds. Sálirnar hjá hesum trúarleiðarum vóru svartar sum kolini í einum brennandi eldstaði, sum fer at eta tey í rættvísari vreiði. En hinn mesti sakir Gydinganna var eigi at hafa drepit hann, heldr at hann hafdi eigi kent eptir gudligri upprisu hans. Við undrum og góðum verkum, sum tólv ápostlar hansara gjørdu, herdu teir seg sum Fárag í hansara tíð og vitnaðu um hetta við at drepa tann trúfasta deknin Stefanus, sum teir sjálvir steinaðu uttan at nýta hesaferð til rómverjar.

Triðja orsøkin til hesa bøn er, at hon tekur á seg leiklutin sum ein endalig, neyðturvilig eygleiðing við endan av eini langari uppliving, sum er livað í mun til Gud ; ein vitnisburður, eitt slag av testamenti, sum jødiski samgongan hevur latið restina av menniskjanum. Tí tað er í hesi útflyting til Bábýlon, at sýningin, sum Gud hevur fyrireikað, steðgar. Tað er rætt, at jødarnir fara aftur til sína heimjørð, og at Gud í eina tíð verður heiðraður og lýddur, men trúfesti fer skjótt at hvørva, so mikið, at teirra yvirlivils bert kann rættvísgerast við teirra seinastu trúarroynd, sum er grundað á fyrstu komu Messias, tí hann skal vera, ein sonur Ísraels, ein jødi a.

Fjórða orsökinn til hessa bön er grundað á, at teir feilir, sum eru upplýstir og játtaðir, allir vóru framdir og endurnýggjaðir av kristnum í teirra tíð, frá tí at hvíludagurin varð sleptur 7. mars 321 til okkara tíð . Seinasti offisielli stovnurin, sum er signaður síðani 1873 og einsæris síðani 1844, hevur ikki sloppið undan tíðarbanningini, síðani Jesus spýði hann í 1994. Kanningin av seinastu kapitlunum í Dániels og Opinberingarbókini fer at greiða frá hesum dagfestingum og teimum seinastu loyndarmálunum.

Latið okkum nú lurta væl eftir, tá ið Dánjal tosar við hin alvalda Gud.

Dan 9,3 *Tá setti eg andlit mítt móti Harranum Guði, at biðja hann við bøn og bøn, við føstu og í sekk og øsku.*

3a- Dánjal er nú gamal, men trúgvinn viknar ikki, og sambandið við Gud er varðveitt, nørt og varðveitt. Í hansara føri, at hjarta hansara er djúpt einligt, bera føstan, sekkin og øskan ein veruligan týðning. Hesir síðir vísa styrkina í hansara ynski um at verða hoyrdur og svaraður av Guði. Føsta vísir yvirvágina, sum verður givin Guds svári í mun til gleðina av at eta. Í hesi tilgongdini er tankin um at siga við Gud, at eg ikki longur vil liva uttan títt svar, uttan at fara so langt sum at gera sjálmorð.

Dan 9,4 Tá *bað eg til Harrans, Gud mín, og játtaði: «Harri, hin stóri og ræðuligur Gud, sum heldur sáttmála og miskunn við teimum, sum elska teg og halda boð tíni!»*

4a- *Harri, stórur og ótrúligur Gud*

Ísrael er í útlegd til Bábylon og hevur soleiðis greitt at læra, at Gud er stórur og óttafullur.

4b- *Tú, sum varðveitir sáttmála tín og miskunnar teimum, sum elska teg og halda boð tíni!*

Daniel vísir, at hann kennir Gud, tí hann dregur síni argument úr tekstinum í øðrum av teimum tíggju boðum Guds, sum teir óhepnu katolikkarnir ikki kenna yvir øldirnar av myrkrinum, tí fullveldisliga tók pávadoymið stig til at taka tað burtur úr síni útgávu av teimum tíggju boðunum, tí ein ad the command to number var fokus á ; eitt gott dømi um óhugna og svik, sum varð fordømt í fyrra kapitli.

Dan 9,5 *Vit hava syndað, vit hava framt órætt, vit hava gjørt óndskap og hava gjørt uppreistur og hava snúð okkum frá boðum og dómum tínum.*

5a- Tað kundi ikki vera meira satt og greitt, tí tað vóru hesir feilir, sum førdu Ísrael í útflyting, uttan at Dániel og triggir av hansara fylgisveinum ikki vóru sekir um hetta slag av feilum ; Hetta forðar honum ikki í at styðja fólks síns mál, samstundis sum hann ber skuldarbyrðuna við sær.

Hetta er tá vit mugu gera okkum greitt í 2021, at vit, kristin, eisini tæna hesum sama Guði, sum ikki broytist sambært hansara yvirlýsing í Mal 3,6 : *Tí Eg eri HARRIN, eg broytist ikki; og tit, Jákupsbørn, eru ikki oyðiløgd* . Tað hevði verið hóskaði at sagt " ikki enn neyðtikið " . Tí síðani Malakias skrivaði hesi orðini, kom Kristus fram, børn Jákups vrakaðu og drupu hann, og sambært orðinum, sum profeterað varð í Dan.8,23, endaðu tey við at verða neyðtikin í 70 av rómverjum. Og um Gud ikki broytist, merkir tað, at ótrúgv kristin, sum bróta hansara boð, fyrst og fremst tann halgaða hvíludagin, verða rakt enn harðari enn hebreararnir og tjóðarjødarnir í síni tíð.

Dan 9,6 *Vit hava ikki lurtað eftir tænarum tínum, profetum, sum talaðu í navni tínum við kongar okkara, høvdingar okkara, fedrar okkara og alt fólkið í landinum.*

6a- Tað er rætt, at hebreararnir eru sekir um hetta, men hvat við teimum kristnu, sum sjálv í tí seinasta stovni, sum hann hevur sett á stovn, eru sekir um somu gerðir ?

Dan 9:7 *Rættvísi tín er, Harri, men okkum er vanvirðing í dag, Júdamonnum, íbúgvunum í Jerúsalem og øllum Ísrael, nær og fjar, í øllum teimum londum, har tú hevur rikið teir vegna misbrot teirra móti tær.*

7a- Revsingin av Ísrael var ógvuslig, har vóru nógv deyðsføll og bert tey yvirlivandi vóru heppin at verða útvíst til Bábylon og haðani spreitt seg um øll londini í Kaldeiska ríkinum og

Persíska ríkinum sum tók eftir tað. Jødiska tjóðin er upployst í fremmandum londum og tó fer Gud sambært lyfti sínum skjótt at sameina jødarnar aftur á teirra tjóðarjörð, fedraland teirra. Hvørja kraft og megi hevur hesin livandi Gud ! Í bøn síni vísir Dánjal alla ta umvending, sum hetta fólkið skal vísa, áðrenn tað kemur aftur til sítt heilaga land, men bert tá Gud er við teirra lið.

Dánjal játtar jødiskt ótrúskap revsað av Gudi, men hvør revsing so fyri kristin, sum gera tað sama ? útflyting, ella deyða ?

Dan 9,8 *Harri, okkum er vanvirðing, kongum okkara, høvdingum okkara og fedrum okkara, tí vit hava syndað móti tær.*

8a- Tað ógvusliga orðið, orðið “ synd ” er siterað. Hvør kann gera enda á syndini , sum elvir til so stóra líðing ? Í hesum kapitlinum verður svarið givið. Ein læra er verd at læra og minnst til : Ísrael fekk avleiðingarnar av valum og atferð hjá kongunum, leiðarunum og feðrunum, sum ráddu yvir tí. So her er eitt dømi, har ólýdni móti korrúptum leiðarum kann eggjast til at vera verandi í Guds signing. Hetta er valið, sum Dánjal og hansara triggir fylgisveinarnir gjørdu og teir eru signaðir fyri tað.

Dan 9,9 *Harranum, Gudi okkara, eigur miskunn og fyrigeving, tí at vit hava verið uppreistur móti honum.*

10a- Í syndarstöðu er bert ein vón eftir ; at líta á tann góða, miskunnsama Gud at geva fyrigeving. Tilgongdin er ævig, jøðin í gamla sáttmálanum og tann kristni í tí nýggja hava sama tørv á fyrigeving. Her fyrireikar Gud aftur eitt svar, sum hann skal gjalda dýrt fyri persónliga.

Dan 9,10 *Vit hava ikki lýtt rødd Harrans, Guðs várs, at ganga eftir lógum hansara, sum hann hevur lagt fyri okkum við tænarum sínum, profetunum.*

10a- Hetta er eisini galdandi fyri tey kristnu í árinum 2021.

Dan 9,11 *Allur Ísrael hevur brotið lóg tína og víkt frá at lýða rødd tíni. Tá vórðu banningar og skemt, sum vóru skrivaðar í lóg Mósesar, Guds tæna, útheltar yvir okkum, tí at vit hava syndað móti Gudi.*

11a- Í Móselóg ávaraði Gud av sonnum Ísrael móti ólýdni. Men eftir hann varð Ezekiel profetur, samtíðarmaður Dániels, útvístur 13 ár eftir Dániel, tað vil siga 5 ár eftir at Jójakin kongur, beiggi Jójakims, sum hann tók eftir hann, fann seg fangaðan við Kebar-ánna, sum liggur millum Tigris og Eufrat. Har gav Gud honum íblástur og fekk hann at skriva boðskapir, sum vit í dag finna í okkara Bíbliu. Og tað er í Ezekiel 26, at vit finna eina røð av revsingum, hvørs fyrmynd er at finna nýtt andaliga men ikki bert, í teimum sjeyp trompetunum í Apokalypsu í Opinb. Syndir verða revsaðar í nýggja sáttmálanum eins og tær vóru í tí gamla.

Dan 9:12 *Hann hevur uppfyllt orð síni, sum hann talaði móti okkum og móti høvdingum okkara, sum ráddu yvir okkum, og hevur ført yvir okkum eina stóra vanlukku , sum ikki er komin undir øllum himli sum tann, sum er komin yvir Jerúsalem.*

12a- Gud hevur ikki veikt, hann uppfyllir sínar fráboðanir um at signa ella banna við somu umorgan, og tann " vanlukkan ", sum rakti fólkið hjá Dánieli, er ætlað at ávara tjóðirnar, sum læra hetta. Men hvat síggja vit ? Hóast skrivliga vitnisburðin í Bíbliuni, so er henda læran framvegis ignorerað sjálvt av teimum, sum lesa hana. Minnst til henda boðskapin : Gud fyrireikar jødarnar og eftir teir, teimum kristnu tvær aðrar stórar vanlukkur , sum verða avdúkaðar í restini av Dánielsbók.

Dan 9,13 *Sum skrivað stendur í Móselóg, er øll henda ógæva komin yvir okkum; og vit hava ikki kallað á Harran, Guð vár, vit hava ikki vent okkum frá misgerðum okkara, vit hava ikki givið sannleika tínum gætur.*

13a- Vanvirðingin av tí, sum Gud hevði skrivað í Bíbliuna, er eisini ævig, í 2021 eru kristin eisini sekur í hesum feilinum og tey trúgva, at Gud ikki fer at mótmæla teimum. Tey venda sær heldur ikki frá sínum órættvísnum og geva meira gætur eftir hesum bíbilska sannleikanum,

sum er so týðningarmikil fyri okkara endatíð, hansara profetiski sannleiki avdúkaður intenst og skiljandi, tí lyklarnir til skil eru í sjálvari Bíbliuni.

Dan 9,14 *Harrin hevur vart við hesa vanlukku og hevur latið hana yvir okkum. tí at Harrin, Guð vár, er rættvísur í øllum tí, sum hann hevur gjørt, men vit hava ikki lýtt rødd hans.*

14a- Hvat meira kann eg siga ? Sanniliga ! Men vita væl, at ein nógv størri vanlukka er fyrireikað av Gudi til núverandi menniskjað, og av somu orsök. Tað kemur, millum 2021 og 2030, í formi av einum kjarnorkukríggi, sum hevur ta guddómligu uppgávuna *at drepa ein triðing av menniskjum* sambært Opinberingini 9,15.

Dan 9,15 *Og nú, Harri, Gud vár, tú hevur fòrt fólk títt út úr Egyptalandi við sterkari hond og hevur gjørt tær navn, sum tað er í dag, vit hava syndað, vit hava framt órætt.*

15 a- Dánjal minnir okkum á, hví vantrúgv er fordømandi av Gudi. Á jørðini ber tilveran hjá jødiska fólkinum vitni um hetta óvanliga fakta orsakað av einum yvirnátturligum megi, útflytingini hjá hebraiska fólkinum úr Egyptalandi. Øll teirra søga er grundað á hetta undurfulla fakta. Vit hava ikki móguleika at vera vitni til hesa útflyting, men eingin kann nokta, at eftirkomararnir av hesi uppliving enn eru okkara millum í dag. Og fyri at gagnnýta hesa tilveruna betur, avhendaði Gud hetta fólkið til nazistiskt hatur undir seinna heimsbardaga. Uppmerksemi menniskjans varð sostatt beint móti teimum yvirlivandi, sum í 1948 fingi sína umbúgving á jørðini í teirra forna heimlandi, sum varð mist síðani 70. Gud gjørdi einki annað enn at lata falla aftur á høvdið á teimum orðini hjá feðrum teirra, sum høvdu sagt við rómverska landsstýrismannin Pontius Pilatus um blóð hansara Jesus, fyri at fáa okkara børn ." Gud svaraði teimum til brævið. Men kristin úr øllum kirkjusamkomum hava skommliga ignorerað hesa guddómligu læruna, og ein kann skilja hví, tí tey øll deila sína banning. Jødarnir vrikaðu Messias, men tey kristnu vanvirdu lógir hansara. Guds fordøming av báðum er tí fullkomiliga rættvísgjørd.

Dan 9,16 *Harri, eftir stóru miskunn tíni, lat vreiði tína og vreiði tína venda burtur frá bý tínnum Jerúsalem, frá tínnum heilaga fjalli; tí at vegna syndir várar og misgerðir fedra vára er Jerúsalem og fólk títt vordíð til spott fyri øllum, sum rundan um okkum eru.*

16 a- Dánjal tekur her upp eitt argument , sum Móses hevði lagt fram fyri Gudi : hvat vil fólkið siga , sum er vitni til revsingina hjá fólki hansara ? Gud er vitandi um trupulleikan, síðani hann sjálvur kunnger um jødarnar, gjøgnum munn Paulusar í Róm 2,24 : *Tí navn Guds er spottað millum heidningarnar fyri tykkum, sum skrivað stendur* . Hann vísir til tekstin í Ezek.16,27 : *Og sí, eg havi rætt hond mína út móti tær og minkað um tann lut, sum eg hevði givið tær, og latið teg í hendur fígginda tína, døtrum Filista, sum hava rodnað av tínnum óndu leiðum* . Í síni samkenslu hevur Dániel enn nógv at læra um dómin, sum Gud fer at koma yvir bý hansara Jerúsalem. Men tá ið hann sigur: " *Jerúsalem og fólk títt eru ein spott fyri øllum, sum eru um okkum* ," er hann ikki skeivur, tí um revsingin av Ísrael hevði framleitt í heidningunum ein heilsugóðan ótta og eitt ynski um at tæna hesum sanna Gudi, so hevði revsingin havt ein veruligan áhuga. men henda syrgiliga upplivingin bar lítlan ávøkst, tó ikki týðningarleys, tí vit skylda henni umvendingina hjá Nebukadnezar kongi og Dario kongi Meda.

Dan 9,17 *Hoyr nú, Gud vár, bøn og bønir tænara tíns, og lat andlit títt lýsa yvir tín halgidóm, sum er oyðilagdur, fyri Harrans skuld.*

17a- Tað, sum Dánjal biður um, verður givið, men ikki tí, at Gud elskar hann, men bara tí, at henda afturkoman til Ísrael og umbyggingin av templinum eru í hansara ætlan. Dániel er tó óvitandi um, at templið, sum av sonnum verður bygt upp aftur, verður oyðilagt aftur í 70 av rómverjum. Hetta er orsøkin til, at tær upplýsingar, hann skal fáa í hesum kapitli 9, grøða hann av tí týðningi, sera jødiskum, sum hann enn gevur steintemplinum, sum er bygt í Jerúsalem ; templið av Kristusar holdi fer skjótt at gera tað til fánytis, og tað verður av hesi orsök, aftur oyðilagt í 70 av rómversku hermonnunum.

Dan 9,18 *Set oyra títt, Gud mín, og hoyr! Lat eyguni upp og hygg at okkara oyðimørkum, hygg at býnum, sum navn títt er kallað á! Tí at vit bera ikki bønir okkara fram fyri teg fyri rættvísi okkara, men fyri stóru miskunn tína.*

18a- Tað er rætt, at Gud hevði valt Jerúsalem at gera tað til tað stað, sum varð halgað av síni dýrdarríku nærveru. Men staðið er bert heilagt, tá ið Gud er har, og síðani árið – 586, var hetta ikki longur so. Og tvørturímóti vitnaðu oyðimørkini í Jerúsalem og templinum um, at rættvísið var ópartneytisligt. Hendan læran var neyðug fyri, at menniskju kundu hyggja at tí sanna Gudi sum eina livandi veru, sum sær, dømir og reagerar ólíkt teimum avgudadýrkandi heidnu guddómunum, sum bert hava samband við teir ringu einglarnar í djevulsins legu. Tann trúgvni maðurin tænr Gudi men tann ótrúgvni maðurin brúkar Gud til at geva sær sjálvum átrúnaðarligan legitimitet hjá teimum rundan um seg. Guds samkensla, sum Dánjal appellerar til, er verulig og hann fer skjótt at geva tað vakrasta prógv við um tað, í Jesusi Kristi.

Dan 9,19 *Harri, hoyr! Harri, fyrigev! Harri, gev gætur! Ger og drála ikki, fyri kærleika til tín, Gud mín! Tí at borg tín og fólk títt eru kallað við navni tínum.*

19a- Eldri aldurin hjá Dánjali rættvísger hansara áheitan, tí eins og Móses er hansara kærasta persónliga ynski at kunna uppliva hesa afturkomu til sítt "heilaga" land. Hann ynskir at vera vitni til uppreisnina av tí heilaga templinum, sum enn einaferð skal bera Gudi og Ísrael dýrd.

Dan 9:20 *Meðan eg enn talaði og bað og játtaði synd mína og synd fólks míns Ísraels og bað Harran, Gud míns, um heilaga fjall Guds míns;*

20a- Tað er ikki undarligt, at Gud elskar Dánjal, hann er ein fyrimynd fyri eyðmjúkleika, sum gleðir hann og lýkur tað kriterið um heilagleika, sum hann krevur; Hvør maður er feilfríur, so leingi hann livir í einum holdlikami og Dánjal er einki undantak. Hann játtar sínar syndir, tilvitaður um sín ógvusliga veikleika sum vit øll mugu gera. Men hansara persónligi andaligi eginleiki kann ikki dekka fólksins synd, tí hann er bert ein maður, sjálvur ófullkomin. Loysnin kemur frá Gudi í Jesusi Kristi.

Dan 9,21 *Meðan eg enn talaði í bøn, fleyg maðurin Gabriel, sum eg áður hevði sæð í sjón, skjótt ímóti mær, um kvøldoffurtíðin var.*

21a- Tíðin, sum Gud hevur valt til vitjanina hjá Gabriel, er tann, tá ið kvøldoffrið verður, tað vil siga, tá tað er æviga offrið av einum lambi, sum profeterar kvøld og morgun um framtíðar sjálvbodna offrið av tí fullkomiliga heilaga og sakleysa likaminum hjá Jesusi Kristi. Hann skal doyggja krossfestur fyri at bóta fyri syndirnar hjá sínum útvaldu, sum eru hansara einasta sanna fólk. Leinkjan við opinberingina, sum verður givin niðanfyri, til Dánjal, er tí raðfest.

Bønarenda : Guds svar

Dan 9,22 *Hann lærði meg og tosaði við meg. Hann segði við meg: Dánjal, eg eri komin nú at lata skil títt upp.*

22a- Orðingin "opna títt vit" merkir, at til tá, vóru vit stongd. Eingilin tosar um evnið um Guds frelsuætlan, sum varð hildin fjald til tíðina, tá hann møtti Guds útvalda profeti.

Dan 9,23 *Tá ið tú fórt at biðja, fór orðið út, og eg eri komin at siga tær tað; tí tit eru elskaðir. Gev gætur eftir orðinum, og skil sjónina!*

23a- *Tá tú byrjaði at biðja, kom orðið fram*

Gud himmalsins hevði skipað alt, lötuna av møtinum á tímanum av ævigum og eingilin Gabriel tilnevnir Kristus við "Orðinum" eins og Jóhannes fer at gera í byrjanini av sínum evangeli: *orðið varð gjørt til hold*. Eingilin kemur at boða honum frá "Orðið" sum merkir, at hann kemur at boða honum frá komu Kristusar profeterað síðani Móses sambært 5. Mós. *Tað skal vera eins og tú bað Harran, Gud tín, á Hóreb á samkomudegnum, tá ið tú segði: «Lat meg ikki aftur hoyra rødd Harrans, Guds míns, og ikki síggja hendan mikla eldin aftur, so at eg ikki doyggi!»* Harrin segði við meg: *Tað, sum teir hava sagt, er gott. Eg skal reisa teimum ein profet úr brøðrum teirra sum tykkum, og leggja orð míni í munn hansara, og hann skal tala við teir alt, sum eg boði honum. Og um nakar ikki lurtar*

eftir mínum orðum, sum hann talar í mínum navni, skal eg krevja tað av honum. Men tann profetur, sum heldur sær til at tala eitt orð í mínum navni, sum eg ikki havi boðið honum at tala, ella sum talar í navni annarra guda, skal hesin profeturin verða dripin.

Hesin teksturin er grundleggjandi fyri at skilja skuldina hjá jøðunum í teirra noktan av Messias Jesusi, tí hann lýkti øllum teimum kriterium, sum vóru profeterað um hansara komu. Tikin úr menniskjum og sendari av guddómliga orðinum, samsvaraði Jesus við hesa lýsing og undrini, hann gjørði, vitnaðu um guddómliga gerð.

23b- *tí tú ert ein elskaður*

Hví elskar Gud Dánjal ? Bara tí at Dánjal elskar hann. Kærleikin er orsökkin til, at Gud skapti lívið hjá frælsum skapningum framman fyri sær. Tað er hansara tørstur á kærleika, sum hevur rættvísgerð tann sera høgá prís, hann skal gjalda fyri at fáa hann frá nøkrum av sínum menniskjaligu jarðligu skapningum. Og við deyðaprísinum, sum hann skal rinda, verða tey, sum hann velur, hansara fylgisveinur í allar ævir.

23c- *Gev gætur eftir orðinum, og skil sjónina!*

Hvat orð er tað, orðið hjá einglinum ella tað guddómliga " Orðið " sum er fjalt í Kristi ? Tað, sum er vist, er, at bæði eru møgulig og fylgja saman, tí sjónin fer at snúgvá seg um " Orðið ", sum skal koma í holdi í Jesusi Kristi. At skilja boðskapin er tí av alstórum týðningi.

Profetian um 70 vikur

Dan 9,24 *Sjeyti vikur eru ásettar yvir fólk títt og yvir tíni heilagu bý, at gera misbrotið liðugt og gera enda á syndum, at gera sátt fyri misgerð og at fáa æviga rættvísi inn, at innsigla sjónina og profetiina og at salva tað allarheilaga.*

24a- *Sjeyti vikur eru avskornar frá fólki tínum og tínum heilaga býi .*

Hebraiska sagnorðið " hatac " merkir fyrst at skera ella skera ; og bert í ímyndarligum týðningi, " at áseta ella viðgera ". Eg varðveiti fyrsta týðningin , tí hann gevur týðning til hesa gerð hjá Ábrahama , sum konkretiserar samgongu sín við Gud við einum offri, í 1. Mós . *men hann deildi ikki fuglarnar* . Hendan ritualin lýsti sambandið, sum varð gjørdur millum Gud og tænarar hansara. Hetta er orsökkin til, at hetta sagnorðið " coup er " fer at fáa sín fulla týðning í " samgonguni, sum er gjørdur við nógv í eina viku " í versni 27. Hesir " nógvu " eru tjóðarjødarnir, hvørs gagns gagn av trúnni á Kristus, sum er krossfestur, verður lagdur fram fyrst. Annar áhugin við hesum sagnorðsskurði er, at tær 70 vikurnar av árum í hesum kapitli 9 eru skornar á " 2300 kvøld-morgun " í Dan.8:14. Og ein læra kemur fram av hesi tíðarrøð, sum setur kristnu trúna fram um jøðisku trúna. Á henda hátt lærir Gud okkum, at hann í Jesusi Kristi gevur sítt lív fyri at bjóða tað sum endurloysing fyri hvønn trúgvandi, sum er verdur hansara frelsu í øllum menniskjanum . Gamli sáttmálin skuldi tí hvørva, tá ið Jesus úthelti sítt blóð fyri at skerja sín nýggja sáttmála við tey útvaldu á allari jørðini.

Dánielsbók hevur til endamáls at kenna hesa alheimsfrelsu við at leggja okkum fram við umvendingunum hjá kongunum í samtíðini við Dániel ; Nebukadnezar, Dárius Media og Kýrus Persa.

Boðskapurin er ein hátíðarlig ávaring, sum hóttir jøðiska fólknið og teirra heilaga bý Jerusalem, sum ein freist uppá 70 vikur er givin til. Her gevur aftur kodan í Ezekiel 4,5-6 ein dag fyri eitt ár, varandi tíðin, sum umboðar øll 490 árini. Dánjal skal hava ringt við at skilja týðningin av eini hóttan móti sínum longu oyðilagda býi.

24b- *at gera enda á misbrotum og syndum .*

Ímynda tær, hvat gekk í huganum hjá Dánjali, tá hann hoyrði hetta, eftir at hann júst hevði kallað Gud í bøn um fyrigeving fyri syndir sínar og syndir fólks síns. Hann fer skjótt at skilja, hvat tað snýr seg um. Men vit skilja sjálvi væl tað guddómliga kravið, sum kemur fram. Gud vil fáa frá sínum útvaldu, at hann frelsir, at tey ikki synda meira, at tey gera enda á teirra brotum á lógir hansara og soleiðis gera enda á syndum í samsvari við tað , *sum Jóhannes*

ápostul skrifvar í 1. Jóh . Hetta málið er ætlað monnum, sum skulu berjast móti síni ringu náttúru fyri ikki at synda longur.

24c- *at bóta fyri órættvísi og fáa æviga rættvísi inn .*

Fyri jøðan Dániel , vekir hesin boðskapurin upp ritualið um " sóningardagin ", ein árlig hátíð, har burturbeining av syndum verður hildin við at ofra eina geit. Hetta eyðkenda syndarmerkið umboðaði Grikkaland í Dán 8 og nærveran av tí setti profetiina í andaliga stemningin á hesum „ sóningardegi “. Men hvussu kann deyði av einum geitum taka syndir burtur , um deyðin hjá hinum dýrunum sum ofrað eru um árið ikki hevur eydnast at taka tær burtur ? Svárið uppá hesa tvístøðu er givið í *Hebr . tí tað er ógjørlegt hjá blóðinum av seyði og geitum at taka syndir burtur . Pvi er Kristus kom i heiminn, þa sagdi hann : Offur ok offur lyst þu eigi, en likam hefir þu buit mer ; Tú hevur ikki dámt brennioffur ella offur fyri synd. Tá segði eg : Sí, eg komi (Í bókrulluni er skrivað um meg) at gera, Gud, vilja tín .* Forklárangarnar, sum Paulus ápostul gevur, eru sera greiðar og logiskar. Tað fylgir við, at Gud hevur varðveitt sær sjálvum, í Jesusi Kristi, sóningarverkið fyri syndirnar, sum eingilin Gabriel kunngjórði Dánjali. Men hvar var Jesus Kristus í hesi ritualinum um “ sóningardagin ” ? Hansara fullkomna persónliga sakloysi, sum symbolskt gjórði hann til páskalambið hjá Gudi, sum tekur burtur syndir heimsins, tók á seg syndirnar hjá sínum útvaldu, sum vóru ímyndaðar við geitini av bótarritualinum. Lambið varð fjalt við geitinum soleiðis, at lambið doyði fyri geitin, sum tað hevði tikið sær av. Við at góðtaka deyða sín á krossinum fyri at bóta syndir sínar útvaldu, syndir, sum hann tók á seg, gav Gud í Kristi teimum tað vakrasta prógv við um kærleika sín til teirra.

24.- *og bera ævigan rættvísi .*

Hetta er tann eydnuríka avleiðingin av deyða frelsarans Messias. Hendan rættvísi, sum menniskjað, síðani Ádam, ikki kundi framleiða, verður roknað til tey útvaldu, soleiðis at við teirra trúgv á hesa sýning av guddómligum kærleika, av reinum náði, verður fullkomna rættvísi Jesu Kristis roknað teimum , í fyrstuni , til trúarbardagin vinnur á syndini. Og tá ið hetta hvørvur heilt, verður sagt, at rættvísi Kristusar verður givin. Næmingurin verður sum sín Meistari. Tað er á hesum lærugrundarlagnum, at trúgvin hjá Jesu ápostlum varð bygd. Áðrenn tíð og myrkar kreftir umskapa tey, og harvið víðka tann smala vegin, sum Jesus Kristus lærði. Hesin *rættvísi* verður *ævigur* bert fyri tey trúgvu útvaldu, tey, sum hoyra og svara við lýdni teimum rættvísu krøvunum frá Gudi.

24.- *at innsigla sjónina og profetin .*

Tað vil siga, soleiðis at sjónin kann verða uppfyllt við framkomuni av tí kunngjórda profetinum. Sagnorðið at innsigla vísir á Guds innsigli, sum sostatt gevur profetiini og profetinum, sum fer at leggja fram ein myndugleika og eina guddómliga legitimitet, sum er fullkomin og óumstríðilig. Verkið, sum er um at verða fullgjørt, er innsiglað við hansara guddómliga kongaliga innsigli. Symbolska talið á hesum innsiglinum er “ sjeý :7 ”. Tað merkir eisini ta fylling, sum eyðkennir náttúruna hjá skaparanum Gudi og Anda hansara. Við stóði í hesum vali er byggingin av hansara verkætlan yvir sjeý túsund ár, og tí býtti hann tíðina í vikur við sjeý døgum eins og tey sjeý túsund árin. Profetian um tær 70 vikurnar gevur sostatt ein leiklut til nummarið (7) innsigli hins livandi Guds í Opinb. Fylgjandi vers fara at staðfesta týðningin av hesum talinum “ 7 ”.

24f- *og at salva tað alra heilaga .*

Hetta er salvingin av Heilaga Andanum, sum Jesus skal fáa, tá hann verður doypur. Men lat okkum ikki taka feil, dúgván, sum lendi á hann av himli, hevði bara eitt endamál, tað at sannføra Jóhannes um, at Jesus sanniliga var tann kunngjórði Messias ; Himmalin ber vitni til hansara. Á jørðini var Jesus altíð Kristus og í formi av útvaldum spurningum, sum vóru settir prestunum, er læra hansara í synagoguni sum 12 ára gamal prógv um hetta. Fyri fólk sítt, sum hann var føddur og uppvaksin millum, skuldi hansara embætisliga uppgáva byrja við dópinum á heysti ár 26 og hann skuldi geva lív sítt á vári ár 30. Heitið Heilagi av teimum heilagu

tilnevnir hann verdiliga, tí hann líknar í holdinum tann livandi hebraiska Gud í tíðini. Men hin livandi Heilagi av Heilagum hevði eitt materielt symbol á jørðini ; tann mest heilagasta staðið ella halgidómurin í templinum í Jerúsalem. Tað var eitt symbol uppá himmalin, tann víddin, sum menniskjað ikki var atkomilig, har Gud og einglar hansara bógva. Sæti av guddómligum dómi og stað á hásæti hansara, bíðaði Gud sum dómari eftir blóði Kristusar fyri at staðfesta fyrigeving av syndum teirra útvaldu í teimum 6 túsund árunum, sum vóru ásett til hetta val. Deyði Jesusar uppfylti sostatt ta endaligu „ sóningarhátíðina “. Fyrigeving er fingin og tey fornu offrini, sum Gud hevur góðkent, eru øll staðfest. Salvingin av tí allarheilaga varð gjørd á sónardegnum við at stroyta blóðið av tí dripna geitinum á sáttargerðina, eitt altartalvu, sum varð sett omanfyri ørkina, sum innihelt tey brotnu boð Guds. Til hetta endamálið fekk høvuðspresturinn eina ferð um árið loyvi at fara inn um skilnaðarslørið inn í tað mest heilagasta stað. So eftir uppreisn sína tók Jesus sóningina av blóði sínum til himmals fyri at fáa valdið, lógligheitina at frelsa sína útvaldu við at rokna sína rættvísi og rættin at fordøma óumvendar syndarar, eisini teir óndu einglarnar og teirra leiðara Satan, djevulin. Tað heilagasta, sum eisini merkir himmalin, blóðið, sum Jesus úthelti á jørðini, fer at loyva honum, í Mikaeli, at reka djevulin og hansara illu andar úr himlinum, nakað sum er opinberað í Opinberingini 12,9. Sostatt var feilurin hjá jødisku trúgvandi ikki at skilja profetiska karakterin í árliga " sóningardegnum ". Teir hildu skeivt, at djórablóðið, sum varð bjóðað í hesum hátíðarhaldinum, kundi staðfesta eitt annað djórablód, sum varð úthelt um árið. Menniskja skapt í Guds mynd ; djórið , sum landlívið framleiðir , hvussu kunnu vit rættvísgera ein virðisjavnstøðu fyri tey bæði sløgini ?

At vera Gud, var Jesus Kristus sjálvur salvingaroljan sum Heilagi Andin og við at stíga upp til himmals hevur hann við sær salvingina av síni lógligheit, sum hann hevur vunnið sær á jørðini.

Lykilin til útrokningar

Dan 9,25 Vita tí og skilja! Frá tí, at orðið gekk út um at byggja Jerúsalem, til hin salvaða, høvdingin, skulu ganga sjev vikur og seksti og tvær vikur: gøtur og gryvjur skulu byggjast aftur, men í vandamiklum tíðum.

25a- Vita hetta so, og skil!

Eingilin hevur rætt at kalla Dánjal til uppmærkssemi , tí hann hevur við dátur at gera , sum krevja stóra andaliga og intellektuella hugsavnan ; tí útrokningar skulu gerast.

25b- ***Frá tí at orðið kom um, at Jerúsalem skuldi byggjast upp aftur, til Hin Salvaði, Leiðarin***

Bara hesin parturin av versinum hevur alstóran týðning, tí hann tekur saman um endamálið við sjónini. **Gud gevur fólki sínum , sum bíðar eftir sínum Messiasi , móguleikan at vita , hvørjum ári hann kemur fram fyrri teimum** . Og hesaferð, tá orðið boðaði frá, at Jerúsalem skuldi byggjast upp aftur, skal ásetast eftir, hvussu leingi tey profetaðu 490 árin vara. Fyri hesa umbyggingarkunngerð , í Ezrabókini, finna vit tríggar móguligar kunngerðir, sum triggir persiskir kongar hava skipað á rað : Kýrus, Darius og Artaxerxes. Tað vísir seg, at kunngerðin, sum seinni setti á stovn í -458, loyvir at klára tey 490 árin í árinum 26 í okkara tíð. Tað verður tí henda fyriskipan Artaxerxes, sum skal varðveitast, tá hugsað verður um tíðina, tá hon varð skrivað : vár sambært Ezra 7:9 : *hann fór úr Bábylon fyrsta dagin í fyrsta mánaðinum, og hann kom til Jerúsalem fyrsta dagin í fimta mánaðinum, góða hond Guds hansara var yvir honum . Árið, tá kongurinn gav boð, er givið í Ezra 7:7 : Og nógvir av Ísraelsmonnum, av prestunum og Levitum, av sangarum, av duravørðum og av netinum, komu til Jerúsalem á sjevnda árinum Artaxerxes kongs .*

At fráferðin av kunngerðini er eitt vár , Andin miðar eftir síni profeti, vápáskirnar, har Jesus Kristus doyði krossfestur . Útrokningarnar fara at føra okkum til hetta málið.

25c- tað eru sjey vikur og seksti og tvær vikur, verða gøtur og gjógvar endurreist, men í vandamiklum tíðum.

Vit byrja við 70 vikum. Eingilin talar um 69 vikur ; 7 + 62. Fyrstu 7 vikurnar enda við tíðini, tá Jerusalem og templið verða endurnýggjað, í truplum tíðum tí jødarnir arbeiða undir varandi mótgongdini hjá arabarum, sum komu at búseta seg í økinum, sum varð latið frítt av teirra útflyting. Hetta versið úr Neh 4,17 lýsir støðuna væl : *Teir, sum bygdu múrin, og teir, sum bóru byrðar, arbeiddu við einari hond og hildu vápn í hinari* . Hetta er ein detalja, sum er tilskilað, men høvuðsmálið er í 70. ^{vikur} talið.

Vikan ⁷⁰.

Dan 9,26 *Og eftir 62 vikur skal ein salvaður verða avhøvdaður, og ~~eingin skal vera~~ fyri hann. Fólkið hjá einum høvdinga, sum kemur, skal oyðileggja býin og ~~halgidómin~~, heilagleikan, og endin á teimum kemur sum við vatnflóð; Avgjørt er, at oyðileggingin skal vara til kríggið endar.*

26 a- *Eftir tær seksti-tvær vikurnar verður ein salvaður avhøvdaður* .

Hesar 62 vikurnar eru frammanundan 7 vikum , sum merkir, at tann veruligi boðskapurin er " eftir tær 69 vikurnar " *verður ein salvaður avskorin* , men ikki bara ein og hvør salvaður, tann, sum soleiðis verður kunngjørdur, inniheldur sjálvan guddómligu salvingina. Við at brúka frymlin " *ein salvaður* " , fyrireikar Gud jødiska fólkið til teirra motti við ein mann av vanligari útsjónd, langt frá guddómligum tvingslum. Í samsvari við líknili hansara um vingarðsmenninar, leggur Menniskjasonurin , sonur vingarðsmeistarans , seg fram fyri vingarðsmonnunum eftir at hava sent sínar sendiboð, sum vóru undan honum , og sum teir misnýttu. Frá einum menniskjaligum sjónarhorni er Jesus bara *ein salvaður*, sum kemur eftir øðrum salvaðum.

Eingilin segði „ *eftir* ” samlaðu tíðina á 69 vikur, og vísti sostatt á ^{70. vikuna} . So, stig fyri stig, beina einglans dátur okkum móti páskum um várið ár 30 sum verður staðsett mitt í hesi 70. ^{vikuni} av dag-árum.

26b- *ok mun hann ongan ~~eftirmann~~ hafa fyrir hann* .

Henda týðingin er alt meira ólóglig, tí høvundurin, L. Segond, tilskilar í margini, at bókstavliga týðingin er : ***eingin fyri hann*** . Og fyri meg passar bókstavliga týðingin perfekt til mín, tí hon sigur, hvat veruliga hendi, tá hann varð krossfestur. Bíblían vitnar um, at ápostlarnir sjálvir høvdu steðgað við at trúgva, at Jesus var tann væntaði Messias, tí , eins og restin av jødiska fólkinum, bíðaðu teir eftir einum stríðsmessiasi, sum skuldi kasta rómverjar úr landinum.

26c- *Fólkið hjá einum leiðara, sum skal koma, skal oyðileggja býin og ~~halgidómin~~-halgidómin* .

Hetta er Guds svar uppá jødisku tjóðarvantrúgvina : *eingin fyri hann* . Vreiði móti Gudi verður endaliga goldin við oyðileggingini av Jerúsalem og fólksku *heilagleika hennara* ; tí síðani árið 30 hevur ikki verið meira *heilagleiki* á jødiskari jørð ; halgidómurin ikki longur er eitt . Til hesa gerð brúkti Gud rómverjar, teir, sum jødisku trúarleiðararnir høvdu fingið Messias krossfestan ígjøgnum, ikki tordu og ikki dugdu at gera tað sjálvir, meðan teir vistu , uttan teir , hvussu teir skuldu steina deknin Stefan " trý ár og seks mánaðir " seinni .

26d- *og endi hansara skal koma sum við vatnflóð* .

So var tað í 70, at eftir fleiri ár av rómverskari umlegging , datt Jerúsalem í hendur teirra , og fyltur av oyðileggjandi hatur, lívgaður av einum guddómligum eldhuga, oyðilögdu teir ógvusliga , sum kunngjørt, *býin og heilagleikan*, sum ikki var longur, til tað *ikki var ein steinur eftir á øðrum* áðrenn hann segði hann all2 . *hesi tingini? Sanniliga sigi eg tykkum, at her verður ikki ein steinur eftir á øðrum, sum ikki verður kastaður niður* .

- *Avgjørt er, at oyðileggingin skal vara til kríggið endar*.

Í Matt.24:6 segði Jesus : *Og tit skulu hoyra um kríggj og søgur um stríð : hyggið eftir, at tit ekki verða ræddir, tí alt hetta skal henda. Men hetta verður ekki endin enn.* Eftir rómverjar hildu kríggj fram gjøgnum tey tvey túsund árin í kristnu tíðini og tað langa friðartíðarskeiðið, vit hava havt síðani seinni heimsbardagi endaði, er serstakt men forritað av Gudi. Menniskjað kann sostatt framleiða ávøkstin av síni perversión til endan á sínum fantasium, áðrenn tað rindar deyðiligu prísín.

Men vit mugu ekki gloyma, tá ið tosað verður um rómverjar, at teirra pávaskifti fer at leingja um verkini hjá tí heidna " *oyðileggjaranum* ella *oyðileggjaranum* " og har eisini til endan á stríðnum, sum varð ført móti teimum útvaldu Kristusar Guds.

Dan 9:27 *Og hann skal staðfesta sáttmála við mong í eina viku : og miðskeiðis í vikuni skal hann steðga offur og offur . Og [verða] á veinginum andstygdir av oyðilegging og enntá til oyðilegging (ella heila oyðilegging), og tað verður brotið , [sambært] tí, sum er ásett, á oyðileggjaða [landinum] .*

27a- *Hann fer at gera eina solida samgongu við fleiri í eina viku*

Andin profeterar um stovnan av nýggja sáttmálanum ; tað er *fast*, tí tað gerst grundarlagið undir frelsuni, sum verður bjóðað fram til heimsins enda. Undir hugtakinum nógv , er Gud miðað eftir jødiskum ríkisborgarum , ápostlum sínum og sínum fyrstu jødisku lærusveinum , sum fara at gera sáttmála hansara seinastu **sjeý árin** av freistini, sum jødisku tjóðina er givin at offisielt góðtaka ella vraka tann krossfesta Messias. Tað er hesin sáttmálin, sum er " *skorin* " í versu 24 millum Gud og umvendar jødiskar syndarar. Á heysti 33 , verður endin á hesi seinastu viku merktur av teirri aðrari órættvísu og andstygiligu gerðini, sum umboðar steiningina av Stephani nýggja dekninum. Einasti feilur hansara var at siga jøðunum sannleikar, sum teir ekki orkaðu at hoyra, meðan Jesus legði orð síni í munnin á honum. Tá Jesus sá ein lærusvein av hansara søk dripin , skrásetti hann offisiellu tjóðaravvísingina av hansara fyrigeving. Frá heysti 33 e.Kr , elvdu jødiskir uppreistrarmenn til rómverska vreiði, sum varð vent í hópatali móti Jerusalem í 70 e.Kr.

27b- og um *miðju viku* skal hann lata offur og offur steðga .

Hendan miðviku ella *miðvikutíðin* er várið 30 , sum profetiin um 70 vikur miðar eftir. Hetta er løtan, tá ið allar tær gerðir, sum eru nevndar í versu 24, verða framdar : **endin á syndini, sóning hennara, koma profetsins, sum uppfyllir sjónina við at staðfesta sín æviga rættvísi og salvingin av tí upprisna Kristus, sum fer upp til himmals Sigrandi og Alvaldandi**. Her verður bótandi deyðin hjá Messiasi vekkjaður í tí partinum av eini avleiðing , sum hann hevur við sær : endaliga steðgin á *djóraoffrum og offrum* , sum verða gjørd kvøld og morgun í jødiska templinum , men eisini frá morgni til kvølds , fyri syndir fólksins . Deyði Jesu Krists ger tey djóramerki, sum formyndaðu hann í gamla sáttmálanum, útgingin, og hetta er tann neyðuga broytingin, sum offur hansara hevur ført við sær. Rivið av tempulsørinum, sum Gud fremur í lötuni, tá Jesus gongur út, staðfestir tann endaliga endan á jarðligum átrúnaðarligum ritualum, og oyðileggingin av templinum í 70 styrkir hesa staðfesting. Afturfyri skuldu árliku jødisku hátíðirnar, sum allar vóru profetiskar um hansara komu , hvørva ; men í ongum føri fær síðvenjan við vikuliga hvíludegnum sín sanna týðning í hesum deyðanum : hon profeterar um himmalsku hvíluna í sjeýnda ártúsund , sum Jesus Kristus við sigri sínum fær fyri Gud og sínar sonnu útvaldu , sum hann roknar við sínum fullkomna *æviga rættvísi*, sum er nevnt í versu 24 .

Byrjanin á hesi " *vikuni* " av dag-árum hendir á heysti 26 við dópinum av Jesusi sum varð doypur av Jóhannesi doypara.

27c- *Og á veingjunum verða andstygdir av oyðilegging .*

Orsaka, men hesin parturin av versinum er skeivt týddur í L.Segond útgávuni, tí hann varð skeivt tulkaður. Við atliti at teimum opinberingum, sum eru givnar í Jóhannesar Apokalypsu, leggi eg fram mína týðing av hebraiska tekstinum, sum aðrar týðingar staðfesta . Orðingin " *á vonginum* " , sum er symbolsk fyri himmalskan karakter og

ræði , leggur upp til eina átrúnaðarliga ábyrgd, sum beinleiðis miðar móti pávaliga Róm , sum " *risur upp* " í Dan 8,10-11, og tess seinnu daga átrúnaðarligu bandamonnum . *Ørnveingir* ímynda hægstu hækking av keisaraheitinum, til dómis *leyvan við ørnveingjum* sum snýr seg um Nebukadnezar kong, ella av Gudi sjálvum, sum bar á *ørnveingjum* sítt hebraiska fólk, sum hann loysti úr egyptiskari trælահald. Øll heimsveldi hava tikið upp hetta symbolið av *ørnini* , eisini, í 1806, Napoleon I sum verður staðfest við Opinb . Men síðani tá hevur USA eisini havt hesa keisaraørnina á grøna dollaranum í sínum tjóðargjaldoyra : dollaranum.

Letur fyrra evnið eftir sær, kemur Andin aftur at miða eftir sínum yndisfíggingunda : Róm. Eftir jarðligu uppgávuna hjá Jesusi Kristi er tann marknaðarførði aktørurin av teimum *andstygdum* , sum *elva til* endaligu oyðileggingina av jørðini , sanniliga Róm , hvørs heidna keisarafasa júst hevur oyðilaggt Jerusalem í 70 í versu 26 . Og gerðin at fremja " *andstygdur av oyðilegging* " fer at halda fram í tíðini til heimsins enda . Andstygdinar , í fleirtali, eru tí at kenna , fyrst , til keisaraliga Róm sum fer at forfylgja teimum trúgvandi útvaldu *við* at seta teir til deyðis í sjónligum " pallsetingum " fyri at undirhalda blóðtysta rómverska fólk, ting sum fara at steðga í 313. Men ein onnur andstygd kemur næsta av sebbath og tað con- 7, 321 ; Henda gerð kann framvegis kennast av Rómverska ríkinum og keisaraleiðaranum Konstantin ¹ Við honum kom Rómverska ríkið undir ræðið hjá byzantinsku keisarunum . Í 538 framdi keisari Justinianus I aftur eina aðra ^{andstygd} *við at seta* á stovn í sínum rómverska sæti pávastýrið hjá Vigilius I og henda leinging av *andstygdunum* til heimsins enda skal tá kennast til hesa pávafasu , sum Gud hevur fordømt síðani Dan7 . Vit minnast, at navnið " *lítla horn* " merkir tær báðar ráðandi fasurnar í Róm í Dan.7 og Dan.8. Gud sær í hesum báðum fylgjandi fasunum bert samhaldsfesti í sama andstyggiliga verki.

Kanningin av undanfarnu kapitlunum hevur gjørt, at vit hava eyðmerkt tey ymisku sløgini av andstygdum, sum hetta versuð skrivar til hansara.

27d- og til útrýming (ella fullkomna oyðilegging) og **tað verður brotið** , [sambært] *tí, sum er avgjørt, á tí oyðilagda* [landinum] .

“ **Tað verður brotið** [eftir] *tí, sum er ásett* ” og opinberað í Dan.7:9-10 og Dan . 8:25 *Vegna vælferð sína og eydnu av snildum sínum, skal hann vera øvundsjúkur í hjarta sínum og oyðileggja nógv, sum vóru í friði, og skal reisa seg ímóti høvdinga høvdinganna ; men tað verður brotið, uttan átøk av nøkrum hond.*

Hebraiski teksturin bjóðar hesa guddómligu hugsan øðrvísi enn núverandi týðingar.

Hendan nuansan er grundað á Guds ætlan um at fáa menniskjans skuld at falla á planetu Jørð, sum tey bígva á ; tað, sum Opinberingin 20 lærir okkum. Latið okkum leggja til merkis, at tann falska kristna trúgvinn ignorerar hesa guddómligu verkætlan, sum skal vera at útrýma menniskjum av jørðini, við dýrdarfullu afturkomu Kristusar. Teir ignorera opinberingarnar, sum eru givnar í Opinberingini 20, og bíða til fánýtis eftir, at ríki Kristusar verður sett á stovn á jørðini. Men ein fullkomin oyðilegging av yvirflatuni er forritað her og í Apo.20 . Dýrdarfulla afturkoman hins sigursríka Kristusar í allari hansara guddómleika fer at endurreisa jørðina hennara kaotisku útsjónd í byrjanini av hennara søgu, sum er lýst í 1. Mósebók 1. Risastórir jarðskjálvtar fara at raka hana og hon fer aftur undir navninum *avgrundin til sín* byrjanarlaga kaotiska stand " *formleyst* , " wahu og void " . Tað verður eingin maður eftir á lívi á henni, men hon verður *fongsul* djævulsins einstøk á henni í *túsund ár* til deyðatíman hansara.

Á hesum stigi av kanningini skal eg geva eyka upplýsingar viðvíkjandi fyrst og fremst " ⁷⁰ viku " sum júst er kannað. Uppfyllingin av henni í profetiskum døgum-árum er tvífaldað við bókstavligari uppfylling. Tí takkað verið vitnisburðinum frá einum jødiskum kalendara , kenna vit uppsetingina av páskavíkuni í árinum 30. Hon hevði sum miðdepil, ein

mikudagsaftan av tí av og á hvíludegnum rættvísgjörður av jødisku páskunum sum datt inn í ár hósðagin. Á henda hátt kunnu vit fullkomiliga umbyggja útviklingina av hesum páskum, sum Jesus doyði í. Handtikin týskvøldið, dømdur um náttina, varð Jesus krossfestur mikumorgunin klokkan 9. Tað gongur út klokkan 15. Áðrenn klokkan 18, legði Jósef úr Arimatea líkið í grøvina og rullaði steinin, sum stongdi hana, burtur. Páskasabbaturin hósðagin gongur. Fríggjamorgunin keypa gudsóttafullu kvinnurnar kryddaríur, sum tær fyrireika um dagin til at balsamera likamið av Jesusi. Fríggjakvøldið klokkan 18 byrjar vikuligi hvíludagurin, ein nátt, ein dagur gongur í hvíld, sum Gud hevur halgað. Og leygarkvøldið klokkan 18 byrjar fyrsti dagurin í verðsligu vikuni. Náttin gongur og við fyrsta morgunljósinum fara kvinnurnar til grøvina í vón um at finna onkran at rulla steinin burtur. Teir finna steinin rullaðan burtur og grøvina opna. Inn í grøvina síggja Maria Magdalena og Maria, móðir Jesusar, ein sitandi eingil, sum sigur teimum, at Jesus er risin upp, eingilin sigur teimum, at tey skulu fara og ávara beiggjar sínar, ápostlarnar. Dvøljandi í garðinum sær Maria Magdalena ein mann í hvítum klæðum, sum hon tekur til urtagarðsmann í skiftinum, sum fylgir við, kennir hon Jesus aftur; Og her, ein sera týðandi detalja, sum oyðileggur eina sera víðgongda trúgv, sigur Jesus við Mariu : " *Eg eri ikki enn farin upp til Faðir mín.* " Tjóvurin, sum var á krossinum og Jesus sjálvur fóru ikki inn í paradísið, Guds ríki, sjálfvan tann dagin, teir vórðu krossfestir, tí 3 heilar dagar seinni, var Jesus enn ikki farin upp til himmals. So kann eg siga í Harrans navni, lat tey, sum einki hava at siga frá honum, tuga ! Fyri ikki at noyðast at líða spott ella skomm ein dag.

Tað seinna er at nýta dagfestingina – 458 sum fyrst merkir byrjanina av teimum 70 vikunum av døgum-árum, sum eru ásettar fyri jødiska fólkið, sum Gud gav tvey høvuðs eyðkennismerki : hvíludagin og umskering holdsins.

Sambært Róm 11 eru umvendir heidningar, sum fóru inn í nýggja sáttmálan, yvirprent inn í hebraisku og jødisku rótina og stamman. Men grundarlagið undir nýggja sáttmálanum er reint jødiskt og Jesus var áhugaður í at minna okkum á hetta í Jóh. 4,22 : *Tit tilbiðja tað, sum tit ikki vita ; Vit tilbiðja tað, sum vit vita, tí frelsan er frá jødunum.* Í dag fær hesin boðskapurin ein livandi týdning, tí Jesus vendir sær til skeivt umvendar heidningar í øllum tíðum. Fyri at oyðileggja teir betur, skumpaði djævulin teir at hata jødarnar og teirra samgongu ; sum vendi teimum burtur frá boðum Guds og frá hansara heilaga hvíludegi. Vit mugu tí rætta hendan feilin og **hyggja at nýggju samgonguni við jødiskum samleika**. Ápostlarnir og teir nýumvendu jødisku lærusveinarnir eru teir " *mongu* ", sum gera eina fasta samgongu við Jesus, í Dan.9:27, men teirra grundarlag er framvegis jødiskur, teir eru eisini varhugaðir av byrjanini av tíðarskeiðnum av teimum " *70 vikunum* ", sum Gud gav jødisku tjóðini at góðtaka ella vraka standardin av menniskjaliga volliance av tí nýggja Jesus a . Um vit leggja frá hesi grundgeving, verður dagfestingin – 458 byrjanin til " 2300 kvøld-morgun " í Dan.8,14.

Við endan av hesi langa profetisku tíðini, 2300 ár, skuldu trý ting steðga sambært Dán 8,13.

- 1- tað æviga prestagjaldið .
- 2- tann niðurbrotandi syndin
- 3- forfylging av heilagleika og her.

Tey trý tingini eru eyðmerkt :

- 1- æviga jarðliga prestdømið hjá pávanum .
- 2- restina av fyrsta degnum umdoypt : Sunnudagur.
- 3- Forfylging av heilagleika og kristnum halgimennum, borgarunum í himmiríkinum.

Hesar broytingar miðaðu ímóti :

- 1- Endurnýggja Jesusi Kristi hansara heilaga æviga himmalska prestdømi.
- 2- Endurnýggja alla guddómligu lógina eisini hvíludagshvíluna á 7. ^{degi} .
- 3- Síggja ein enda á forfylgingunum av kristnum heilagleika og halgimennum.

Útrokningin, sum er skotið upp fyri " 2300 kvøld-morgun " byrjandi frá degnum – 458, endin á hesi varandi tíð endar á vári 1843 : $2300 - 458 = 1842 + 1$. Í hesi útrokning hava vit 1842 heil ár sum vit skulu leggja +1 afturat fyri at tilnevna várið í byrjanini av árinum 1843 har tað profeteraða " 2300 kvøld-morgun " endar. Hendan dagfestingin er byrjanin til eitt afturvendandi Guds inntriv, sum sostatt vil loysa sínar sonnu halgimenni frá teimum átrúnaðarligu lygnum, sum eru arvaðar frá páva-rómversku katolisismuni í 1260 ár. Soleiðis, við at taka stig til at skapa eina andaliga veking í USA, har protestantar høvdu funnið friðskjól, gav Andin William Miller áhuga fyri profetiini í Dániel 8,14 og tvær fylgjandi dagfestingar, sum vóru lagdar fram, kunngjördu afturkomu Jesu Krists, tann fyrsta fyri várið 1843 , tann seinni fyri reinsingina av Jesusi4. ning at reinsa jørðina. Eftir tvey vónbrot á ásettu døggunum gevur Andin eitt tekin til tey mest áhaldandi, sum tóku lut í teimum báðum trúarroyndunum. Ein himmalsk sjón fekk um morgunin 23. oktober 1844 av einum av teimum heiløgu, sum var farin yvir um bøn. Himmalin læt upp og avdúkaði eina senu, sum vísti Jesus Kristus sum høvuðsprest, sum virkar í himmalska halgidóminum. Í sjónini gekk hann frá tí heilaga staðnum til tað allarheilagasta. Soleiðis tók Jesus Kristus eftir 1260 ár av myrkri aftur samband við síni trúgvandi, sum vóru vald út av teimum báðum fylgjandi royndunum.

- 1- **Uppafturtøkan av tí æviga** . Tað var tí gjøgnum hesa sjónina, at Gud offisielt tók ræðið á sínum æviga og himmalska prestdømi aftur tann 23. oktober 1844.
- 2- **Afturkoman av hvíludegnum** . Sama mánað fór ein annar av teimum heilagu at halda sjeyndadags hvíludag, eftir vitjan av frú Rachel Oaks, sum gav honum ein bókling úr kirkjuni hjá sær , " Sjeyndadagsbaptistarnir ." Ein eftir øðrum, við tíðini, tóku teir halgimenni, sum vóru valdir av teimum báðum royndunum, eisini sjeyndadags hvíludagin til sín. Soleiðis gjørði Gud enda á tí oyðileggjandi syndini, sum heidna Róm hevði sett á stovn, men sum pávaliga Róm lógfesti undir navninum " sunnudagur ".
- 3- **Endin á forfylgingum** . Triðja evnið var um heilagleika og kristin forfylgd í 1260 ár. Og aftur í 1843 og 1844 ráddi trúarfríður um allan vesturheimin, sum profetiin var við. Hetta er tí, at kollveltandi Frakland við síni guillotinu tugaði tey, sum høvdu ábyrgdina av teimum framdu átrúnaðarligu ræðuleikunum. So eftir tey seinastu blóðugu árinum av revsingini av trúarhórmonnum sambært Opinberingini 2,22-23, við endan av teimum 1260 árunum sum byrjaðu í 538, er dagfestingin knýtt at burturbeining av tí *æviga við stovnan av pávastjórnini* , t.e. Og tað samvitskufrelsið , sum er raðfest, ger, at tey heiløgu kunnu tæna Gudi eftir sínum vali og teirra vitan um, at Gud fer at økja. Í 1843 verða *heilagleikin og herurin hjá teimum heilagu* , teir borgarar í himmiríkinum, sum Jesus Kristus hevur valt, ikki longur forfylgdir, *sum profetiin í Dániel 8 :13-14 hevði boðað frá.*

Allar hesar upplivingar hava verið skipaðar og leiðdar av tí Alvalda Gudi, sum í fullkomnari ósjónleika stýrir huganum hjá menniskjum, soleiðis at teir fremja hansara ætlanir, alla hansara skrá, til heimsins enda, tá hansara val av teimum útvaldu verður liðugt. Tað er greitt av øllum hesum, at menniskjað ikki velur at heiðra hvíludagin og ljós hansara, tað er Gud, sum gevur honum hesi tingini, sum hoyra honum til, sum tekin um hansara góðkenning og hansara veruliga kærleika til hann, sum lært verður í Ezekiel 20 :12-20 : *Eg gav teimum eisini mínar hvíludagar at vera eitt tekin millum meg og teir, at eg skuldi vita, hvør eg sabbati og mín... tey skulu vera eitt tekin millum meg og tykkum, so at tey kunnu vita, at eg eri Harrin, Gud tykkara* . Av tí at hann er tann, sum leitar eftir sínum burturvilsta seyði, lat okkum vera vís í, at eingin valdur embætismaður verður saknaður.

Í Dan 8, í tí einstaka svarinum, sum Gud gevur í vers 14 til spurningin í vers 13, er orðið " *heilagleiki* " fullkomiliga hóskandi, tí heilagleiki snýr seg globalt um alt, sum er ogn Guds

og sum serliga snýr seg um hann. Hetta var galdandi fyri hansara *æviga himmalska* prestdømi , hansara *hvíludag*, sum varð *halgaður* frá grundarlagnum heimsins dagin eftir, at Ádam varð skaptur, og *hansara heiløgu* , hansara trúgvu útvaldu. Upplivingarnar, sum eru profeteraðar í Dániel 8,13-14, vórðu uppfyltar millum 1843, dagfestingina, tá guddómliga fyriskipanin kom í gildi, og heystið 1844, bæði grundað á væntanina um afturkomu Jesu Krists fyri hesar dagfestingar, eisini stóla á tankan um, at hesar upplivingarnar hjá Jesusi , sum væntaðu meg " adventist " , úr latínskum " adventus " sum júst merkir " tilkoma ". Hesa " adventistisku " upplivingina finna vit í kapitli 12 í hesi Dánielsbók, har Andin kemur at undirstrika týdningin av hesi seinastu offisieraðu " samgonguni " .

Dánjal 10.

Dán 10,1 *Á triðja ríkisári Kýrus, Persiakongs, varð Dániel, sum æt Beltsazar, opinberað eitt orð. Hetta orðið, sum er satt, boðar frá stórari vanlukku. Hann gav orðinum gætur og skilti sjónina.*

1a- *Á triðja ríkisári Kýrus, Persiakongs, varð Dániel, sum æt Beltsazar, opinberað eitt orð.*

Kýrus 2 ráddi frá – 539. Dagfestingin av sjónini er tí – 536.

1b- *Hetta orðið, sum er satt, boðar frá stórari vanlukku.*

Hetta hugtakið, *stór vanlukka*, boðar frá drápinum í stórum máttum.

1c- *Hann gav orðinum gætur og skilti sjónina.*

Um Dánjal skilti týdningin, so skilja vit hann eisini.

Dan 10,2 *Tá syrgdi eg, Dánjal, í trýggjar vikur.*

Hendan persónliga *sorgin*, sum ávirkar Dánjal, staðfestir jarðarferðarslag av drápinum, sum fer fram, tá ið tann stóra vanlukkan, sum er kunngjörd, er framd.

Dan 10,3 *Eg át ikki lekkurt mat, og ikki kom kjót ella vín í munn mín, og eg salvaði meg ikki, fyrr enn trýggjar vikur vóru farnar.*

Hendan fyrireiking av Dánjali, sum søkir økta heilagleika, profeterar ta dramatisku støðuna, sum eingilin fer at profetera í Dan.11,30.

Dan 10:4 *Men í fyrsta mánaði, fjórða og tjúgunda dagin í mánaðinum, var eg við ta stóru ána, sum er Hidekel.*

Hiddekel eitur Tigur á fronskum. Hetta er *áin*, sum vatnaði Mesopotamia við Euftrat, sum gekk yvir og vatnaði kaldeisku býin *Bábylon* orsakað av revsaðu stoltleikanum hjá Nebukadnezar kongi. Dánjal kundi ikki skilja tað, men henda kláringin var ætlað mær. Tí tað var bert í 1991 at eg gjørði kunnugar við teimum sonnu forkláringunum í Dániel 12 har *áin Tigris* fer at hava leiklutin sum ein "**tigur**" sum etur mannasálar. Ein trúarroynd er avmyndað við hansara vandamikla yvirferð. Bara tey útvaldu kunnu fara yvir um hana og halda fram við ferðini saman við Jesusi Kristi. Hetta er aftur ein mynd, sum er avritað frá ferðini yvir Reyðahavið hjá hebrearunum, ein ómøgulig og deydiligur ferðing hjá egyptisku fiskimonnunum. Men tann, sum Dániel 12 nevnir, velur teir seinast valdu "adventistarnar", hvørs uppgáva heldur fram til Kristusar afturkomu. Tey seinastu av teimum fara at uppliva ta seinastu **stóru vanlukkuna**, tess ekstrema form sum fer at krevja inntriv Kristusar í eina máttmikla og dýrdarríka afturvending, frelsandi og hevndarfulla.

Fyrsta vanlukkan, sum varð kunngjörd Dánjali, er nevnd í Dan.11,30. Tað snýr seg um tað forna jødiska fólk, men ein onnur líknandi *vanlukka* verður kunngjörd við einari líknandi mynd í Opinberingini 1. Hetta verður framt eftir triðja heimsbardaga har *ein triðingur av monnunum verður dripin*. Og henda ósemja er lögð fram í Opinberingini 9,13 til 21 við symbolum, men hon er ment á greiðum máli í hesi Dánielsbók at enda í kapitli 11 í versunum 40 til 45. Soleiðis at vit finna fylgjandi, í hesum kapitli 11, ta stóru vanlukkuna hjá jøðunum, sum tann stóra vanlukkan hjá Dan1. trúgvir jøðar í endatíðini, sum vilja umvenda seg til Kristus Hendan vanlukkan er framkallað har undir hugtøkunum "neyðtíð" og høvuðsmarkið verður siðvenjan av hvíluðegnum, sum Gud halgar.

Samanbering av teimum báðum sjónunum um fráboðaðu vanlukkurnar .

1- Til børn Dániels fólks í gamla sáttmálanum : Dan.10,5-6.

2- Til børn Dániels fólk í nýggja sáttmálanum : Opinberingin 1,13-14.

Fyri at skilja fult út, hvønn týdning vit mugu leggja á hesar báðar vanlukkurnar, mugu vit skilja, at hóast tær fylgja hvørjari aðrari í tíðini, so er tann fyrra ein mynd, sum profeterar ta seinnu, sum fer at hava sum sítt mark, við afturkomu Jesu Krists, tey seinastu trúføstu børnini hjá Gudi av slagnum hjá Dánjali og hansara trimum fylgisveinum. Eftir áratíggju av friði, og síðani eitt ógvusligt og oyðileggjandi atomkríggj, verður rómverski sunnudagshvíludagurin álagdur av alheimsstjórnini, sum tey, sum yvirlivdu vanlukkuna, skipa fyri. Tá kemur deyðin

aftur at hótta lívið hjá teimum trúföstu útvaldu, eins og á dögum Dániels, Hananja, Misael og Azaria ; og eins og í tíðini hjá “ Makkabeum ” í –168, sum vanlukkan , sum boðað varð frá í hesum kapitlinum í Dánjali, miðar eftir ; og at enda, teir seinastu adventistarnir, sum eru trúgvir móti sjeyndadags hvíludegnum í 2029.

Men áðrenn hesa endaligu royndina fer tann langa pávastjórnin í 1260 ár longu at hava fingið fjøldina av skapningum at doyggja í Guds navni.

Samanumtikið kann sigast, at um vit skilja boðskapin, sum henda sjónin, sum varð givin Dánjali, ber, skilja týðningin av tí, sum hann gevur Jóhannesi í Opinb.1,13 til 16.

Dan 10:5 *Og eg lyfti eygu míni upp og hugdi, og sí, ein mann í línklæðum og gyrdur um lendar sínar við gulli av Ufaz.*

5a- *Har var ein maður klæddur í lín .*

Eitt rættvísisverk, sum er ímyndað við líni, verður framt av Gudi gjøgnum eitt menniskja. Í myndini, sum er lýst, tekur Gud útsjónina av grikska konginum Antiochus 4, kendur sum Epiphanes. Hann var forfyljarin av jødunum millum – 175 og – 164, tíðina, hansara stjórn vardi.

5b- *hann hevði um lendar sínar belti av gulli úr Ufaz .*

Sett á nýruni merkir beltið tvungnan sannleika. Harumframt kemur gullið, sum tað er gjørt úr, úr Ufaz, sum í Jer 10,9 miðar móti heidnari avgudadýrkandi nýtslu.

Dan 10,6 *Likam hansara var sum beryl, andlit hansara sum elding, eygu hansara sum eldslogar, armar hansara og føtur hansara sum brent kopar, og ljóðið av røddini sum larmur av fjøldini.*

6a- *Kroppurin var sum krysollittur .*

Gud er høvundur til sjónina men hann boðar frá komu heidnan guds harvið hesin dýrdarfulli yvirnáturligi tátturin.

6b- *andlit hansara skein sum eldingar.*

Grikski samleikin hjá hesum Gudi er staðfestur. Hetta er Zeus, grikski gudurin hjá Antiochus kongi 4. Eldingin er ímyndin av olympiska gudinum Zeus ; gudurin hjá olympisku gudunum í grikskari mytologi

6c- *eygu hansara vóru sum eldslogar.*

Hann vil oyðileggja tað, sum hann hyggur at og ikki góðtekur ; eygu hansara verða á jødunum sambært Dan.11:30 : ... *hann skal seta eygu síni á tey, sum hava forlatt heilaga sáttmálan.* Vanlukka kemur ikki uttan orsök, fráfall dálkar fólkið.

6d- *armar og føtur hansara vóru sum brent bronsur .*

Tann avrættarin, sum verður sendur av Gudi, verður eins syndarligur og hansara offur. Hansara oyðileggjandi gerðir, sum eru ímyndaðar við armum og fótum, eru av bronsusymboli fyri grikskari synd í standmyndini av Dan.2.

6.- *og ljóðið av rødd hansara var sum larmur av fjøldini .*

Grikski kongurin fer ikki at virka einsamallur. Hann skal hava aftan og framman fyri sær eina fjøld av so heidnum hermonnum sum hann sjálvur at lýða boðum hansara.

Hæddarpunktið og hæddarpunktið í hesi profetisku fráboðan verður nátt, tá ið Dan.11,31 verður uppfyllt : *Hermenn skulu koma fram eftir boðum hansara; Teir skulu vanhalga halgidómin, virkið og lata stedga støðug øfrið og seta upp tað andstygd, sum oyðileggur.* Fyri bíbilska erligheit havi eg strikað orðið offur sum ikki er skrivað í hebraiska tekstinum, tí Gud hevur ætlað fyri " dagliga " tveir ymiskar fylgjandi leiklutir í gamla sáttmálanum og í tí nýggja. Í gomlum dögum snúði tað seg um at ofra lamb sum brennioffur morgun og kvöld. Í søguni vísir tað til himmalsku forbønina hjá Jesusi Kristi, sum minnir um offur hansara at biðja fyri bønnum teirra útvaldu. Í hesum sambandi í Dan.11,31, tí í gamla samgonguni, fer grikski kongurin at gera enda á offrunum av *ævigu* Móselógini. Sostatt er tað bert samanhangurin í tíðini, sum tað verður vekjað, sum avger tulkingina av tænastrá um æviga

forbøn hjá einum jarðligum presti ella hjá tí himmalska hövuðsprestinum : Jesusi Kristi. Tað *æviga* er tí knýtt at eini menniskjaligari tænastráðu ella, sekundært og endaliga, at guddómligu himmalsku tænastráðu hjá Jesusi Kristi.

Dan 10:7 *Eg sá einsamallur sjónina, og menninir, sum vóru við mær, sóu hana ikki;*

7- Hesin felags óttin er bert tann svaka myndin av, at visjónin verður framd. Tí á tí kunngjörda sláturdegnum vil hin rættvísi gera væl at flýggja og goyma seg, sjálvst um tað er í búkinum á jørðini.

Dan 10,8 *Og eg var einsamallur eftir og sá hesa stóru sjónina. styrkin hjá mær miseydnadist, andlitið broytti lit og varð niðurbrotið, og eg misti alla styrki.*

8a- Gjøgnum sínar kenslur heldur Dánjal fram at spáa um avleiðingarnar av tí vanlukku, sum kemur.

Dan 10,9 *Eg hoyrði ljóðið av orðum hansara; og tá ið eg hoyrði ljóðið av orðum hansara, datt eg niður, ørkymlaður, á andlitið til jarðar.*

9a- Á vanlukkudegnum fer røddin hjá forfylgjandi konginum at elva til somu ræðuligu ávirkanir ; knøini fara at banka saman og beinini fara at spennast, ikki før fyrri at bera kropparnar, sum fara at falla til jørðina.

Dan 10,10 *Og sí, ein hond nerti meg og risti knø og hendur mínar.*

10a- ***Til alla lukku fyrri hann er Dániel bara tann profeturin, sum er ákærður fyrri at boða fólki sínum frá, at henda stóra vanlukkan kemur og hann er ikki sjálvur miðsavnadur av rættvísu vreiði Guds.***

Dan 10:11 *Og hann segði við meg: «Dánjal, elskaði maður, ansa eftir teimum orðum, sum eg sigi við teg, og stand upprættur á tí staðnum, har tú ert; tí at eg eri nú sendur til tín. Tá ið hann hevði talað soleiðis við meg, stóð eg skalv.*

11a- *Dánjal, elskaði maður, gev gætur eftir teimum orðum, sum eg sigi við teg, og stand upprættur á tí staðnum, har tú ert*

Ein elskaður av Gudi hevur onga orsök til at óttast hansara himmalsku inntriv. Guds vreiði er móti ágangandi, óndum og grimmum uppreistrarhugaðum syndarum. Dánjal er tað óvugta av hesum fólki. Tað skal standa, tí tað er sjálvst tekin um ørindismunin, sum í síðsta enda fer at falla til tey útvaldu. Sjálvst um tey liggja í moldini av jarðiska deyðanum, verða tey vakt og sett á føtur aftur. Tey óndu verða verandi í songini og tey mest óndu verða vaknað til endaliga dómin, sum skal oyðileggjast fyrri allar ævir. Eingilin sigur " á tí staðnum, har tú ert ." Og hvar er hann ? Í náttúruni við ána " Hiddekel ", á fronskum, Euftrat, sum fer at tilnevna kristna Evropa av nýggju samgonguni í Opinberingini. Fyrsta læran er, at menniskjað kann mæta Gudi hvar sum helst og verða signað av honum har. Hendan læran kollveitir avgudadýrkandi fordómarnar um, at fyrri nógv fólk bert kann Gud mætast í kirkjum, heilagum bygningum, templi, altartalvum, men her er einki av tí. Í síni tíð fer Jesus at endurnýggja hesa læruna og siga í Jóh. 4,21 til 24 : *Kvinna, segði Jesus við hana: Trúgv mær, tímin kemur, tá ið tað hvørki verður á hesum fjallinum ella í Jerúsalem, at tit skulu tilbiðja Faðirin . Tit tilbiðja tað, sum tit ikki vita; Vit tilbiðja tað, sum vit vita, tí frelsan er frá jøðunum. Men tann tímin kemur, og nú er komin, tá ið hinir sonnu tilbiðjararnir skulu tilbiðja Faðirin í anda og sannleika; tí at hesir eru teir tilbiðjarar, sum Faðirin søkir. Gud er andi, og tey, sum tilbiðja hann, mugu tilbiðja í anda og sannleika.*

Onnur læran er meira smálig, hon er grundað á Hiddekel-ána, tí Andin hevur ætlað at lata fatanina av bók síni upp fyrri sínum seinastu trúgvu tænarum, hvørs royndir og royndin, sum teirra val verður framd við, er lýst við myndini av vandamiklu yvirgongdini av Hiddekel-ána á fronskum, Tiger, eins og djórið í hesum testinum.

11b- *tí at eg eri nú sendur til tín. Tá ið hann hevði talað soleiðis við meg, stóð eg skalv.*

Møtið er ikki longur bara ein sjón, tað gerst ein dialogur, eitt skifti millum tvær Guds skapningar, annar kemur av himli, hin enn av jørðini.

Dan 10,12 *Hann segði við meg: Óttast ekki, Dánjal; tí frá fyrsta degi, tú setti hjarta títt at skilja og at eyðmýkja teg fyri Gudi tínum, vóru orð tíni hoyrd, og tað er vegna orð tíni, at eg komi .*

Um alt hetta versíð havi eg bara eitt at siga. Um tú skalt missa minnið, so minst í øllum førum til hetta versíð, sum vísir okkum, hvussu vit kunnu gleða okkara skapara Gud.

Vísan er dømi um sjangruna ; ein logisk raðfylgja, sum byggir á, at hvør orsök fær sína ávirkan til Gud : tysturin eftir skil, sum fylgir við sonnum eyðmjúkleika, verður hoyrdur og uppfyltur.

Her byrjar ein long opinbering, sum ikki endar fyrr enn í endanum av Dánielsbók, tann í kapitli 12 .

Dan 10,13 *Og høvdingin í Persaríkinum stóð mær í tjúgu og ein dagar; men sí, Mikael, ein av høvuðshøvdingunum, kom mær til hjálpar, og eg bleiv verandi har hjá Persakongunum.*

13a- *og høvdingin í Persiaríkinum stóð mær ímóti í 21 dagar .*

Eingilin Gabriel hjálpir Cyrus II persiska konginum og uppgávan hjá honum fyri Gudi er at ávirka hansara avgerðir, soleiðis at tær gerðir, sum verða framdar, ikki standa ímóti hansara stóru ætlan. Dømið um hetta miseyðnaða eingilsins prógvar, at Guds skapningar av sonnum eru latnir frælsir og sjálvstøðugir og tí hava ábyrgdina av øllum teirra valum og verkum.

13b- *men sí, Mikael, ein av høvdingunum, kom mær til hjálpar .*

Dømið, sum er avdúkað, lærir okkum eisini, at um verulig neyð er " kann ein av høvuðsleiðarunum, Michael ", blanda seg uppí fyri at noyða avgerðina. Hendan hægri hjálpin er ein guddómlig hjálp, tí Mikael merkir : " Hvør er sum Gud ". Tað er hann, sum skal koma til jarðar at verða holdgjørdur sum Jesus Kristus. Í himlinum var hann fyri einglarnar ímyndin av Anda Guds hjá teimum. Í hesum føri kann útrykkið " ein av høvuðsleiðarunum " *lógliga undra okkum*. Ja, hetta kemur ikki óvart á, tí eyðmjúkleikin, mildleikin, deilingin og kærleikin, sum Jesus skal vísa á jørðini, vóru longu sett í verk í hansara himmalska lívi saman við sínum trúføstu einglum. Himmalsins lógir eru tær, sum hann vísti í síni jarðligu tænastrá. Á jørðini gjørdi hann seg til tænarar hjá tænarum sínum. Og vit læra, at hann í himli gjørdi seg javnmettan við aðrar høvuðseinglar.

13c- *og eg bleiv verandi har hjá Persakongunum .*

Yvirvaldið hjá dynastinum hjá persiskum kongunum fer tí at halda fram í eina tíð til grikska yvirvaldið.

Dan 10,14 *Nú eri eg komin at siga tær, hvat skal henda fólki tínum á seinnu døgum; tí sjónin snýr seg enn um tær tíðirnar.*

14a- Til heimsins enda verður fólk Dániels varhugað, í tí gamla eins og í nýggja samgonguni, tí fólk hansara er Ísrael, sum Gud frelsir frá egyptiskari synd, frá synd Ádams gjøgnum Jesus Kristus og frá syndini, sum Róm raðfesti í kristindóminum reinsað við blóði Jesusar.

Endamálið við opinberingini, sum eingilin hevur borið Dánjali, er at ávara fólk sítt um teir sorgarleikir, sum koma. Dánjal kann longu skilja, at tað, sum er opinberað fyri honum, ikki longur viðvíkur honum persónliga, men hann er eisini vísur í, at hesar lærur í framtíðini verða gagnligar fyri tænarar hansara fólks og harvið fyri øll tey, sum Gud vendir sær til og ætlar tær gjøgnum hann.

Dan 10:15 *Og meðan hann segði hesi orð við meg, hugdi eg móti jørðini og tigaði.*

15 a- Jóhannes hevur enn í huganum ta ógvusligu sjónina av vanlukkuni og hann roynir at hugsavna seg um at hoyra tað, hann hoyrir, hann torir ikki longur at lyfta høvdið fyri at hyggja at tí, sum tosar við hann.

Dan 10,16 *Og sí, ein, sum líktist menniskjabørnum, nerti við varrar mínar. Ek lauk upp munn minn ok mællti, ok mællti við þann, er fyrir mer stod: Herra, sjon hefir fyllt mik med otta, ok hefi ek mist alla styrk.*

1a- *Og sí, ein, sum hevði útsjónd av mannasonum, nam við varrar mínar .*

Meðan ógvusliga sjónin var ein óverulig fiktiv mynd, sum varð skapt í huganum hjá Dánieli, so sýnir eingilin seg tvørturímóti í einum menniskjaligum formi, sum er eins og tann jarðliga menniskjað. Í fyrsta lagi varð hann eisini skaptur í Guds mynd, men í einum himmalskum likami, sum var leyst av jarðiskum lógum. Hansara himmalska náttúra gevur honum atgongd til báðar dimensiónirnar, hava ein virknan kapasitet í hvørjari. Hann nertir við varrar á Dánjali, sum fólir hesa snertingina.

Dan 10,17 *Hvussu kann tænarari harra míns tosa við harra mín? Nú svíkir megí mín, og eg fáí ikki andadrátt meira.*

17a- Hjá tí reint jarðiska menniskjanum er støðan sera øðrvísi, jarðiskar lógir ráða og óttin hevur fingið hann at missa styrkina og andan.

Dan 10,18 *Tá nerti hann, sum hevði mannalík, meg aftur og styrkti meg.*

18a- Við blíðum áheitan megnar eingilin at fáa Dániel styrki aftur við at róa hann.

Dan 10,19 *Og hann segði við meg: «Óttast ikki, mín elskaði maður, friður veri við tær!» dirvi, dirvi! Og meðan hann talaði við meg, varð eg styrktur og segði: «Lat, harri mín, tala, tí at tú hevur styrkt meg!»*

19a- Ein friðarboðskapur ! Eins og tann , sum Jesus fer at venda sær til lærusveinar sínar ! Einki sovorðið at tryggja einum ræðsluslugin sinn. Orðini dirvi, dirvi, hjálpa honum at fáa andan og fáa styrki aftur.

Dan 10,20 *Hann segði við meg: «Veitst tú, hví eg eri komin til tín? Nú vendi eg aftur at bardaga móti oddamanninum í Persia; og tá ið eg fari, sí, kemur Javans høvdingi.*

20a- *Nú fari eg aftur at berjast móti Persialeiðara .*

Hesin leiðari í Persia er Kýrus II hin stóri, sum Gud heldur vera sín salvaða ; sum ikki forðar honum í at noyðast at berjast ímóti honum fyri at stýra avgerðunum hansara veg.

20b- *og tá ið eg fari, sí, kemur Javans høvdingi .*

Tá eingilin fer úr Kýrus 2, fer eitt álop frá tátíðar grikska leiðaranum at lata upp fyri vaksandi fíggindaskapinum millum tær báðar persisku og griksku yvirvaldið.

Dan 10,21 *Men eg skal gera tær tað, sum skrivað er í sannleiksbókini. Eingin hjálpir mær ímóti teimum, uttan Mikael, leiðari tykkara.*

21a- Henda opinberingin, sum Dánjal fer at fáa, eitur sannleikans bók. Í dag í 2021, kann eg staðfesta uppfyllingina av øllum tí, sum er opinberað í tí, tí skil á tí hevur verið fult givið av ódeyðiligu Andanum hjá Mikaeli okkara leiðara, fyri Dániel í gamla sáttmálanum og fyri meg, í nýggja sáttmálanum, síðani Jesus Kristus krevur hetta navnið at døma teir illu andarnar, sum enn eru virknir til hansara Glo.

Dánjal 11.

Gætur ! Hóast kapittulin er broyttur, heldur kjakið millum eingil og Dánjal fram í samhaldsfesti við seinasta versið í kapitli 10 .

Dan 11:1 *Og eg, á fyrsta ári ríkisdjóra Dáriusar Media, var eg við honum at hjálpa honum og styrkja hann.*

1a- Skapaður av Gudi til at liva í allar ævir, sigur eingilin, sum tosar við Dánjal, við hann, at hann hjálpti og stuðlaði Dario, mediakongi, sum tók Bábylon sum 62 ára gamal og sum enn ráddi í Dan.6. Hesin kongurin elskaði Dániel og Gud sín, men, fangaður, hevði hann sett lív

sítt í vanda við at afhenda hann til leyvurnar. So var tað hann, aftur, sum gjørdi seg inn á fyrri at steingja munnin á leyvunum og bjarga lívinum. So var tað eisini hann, sum hjálpti hesum Dariusi kongi at skilja, at Gud Dániels er tann einasti sanni Gud, skaparin av øllum tí, sum er, sum livir, og at eingin annar er sum hann.

Dan 11,2 *Nú skal eg kunna tykkum um sannleikan. Sí, trýggir kongar skulu enn vera í Persia. Tann fjórði fer at savna meira ríkidømi enn allir hinir; og tá ið hann verður valdsmikil gjøgnum ríkidømi síni, skal hann øsa alt upp ímóti ríkinum í Javan.*

2a- *Nú skal eg siga tær sannleikan.*

Sannleikin er bert kendur av tí Sanna Gudi og tað er navnið, sum Gud gevur sær sjálvum í sambandinum við síni seinastu útvaldu í Kristi sambært Opinb.3,14. Sannleikin er ikki bara tann guddómlika lógin, hennara fyriskipanir og boð. Tað fevnir eisini um alt, sum Gud ætlar og skrupult fremur í síni tíð. Vit uppdaga bara hvønn dag í okkara lívi, ein part av hesi stóru skrá, har vit ganga fram til endan av okkara lívi og saman, til endan av endaligu bjargingarverkætlanini, sum skal síggja tey útvaldu fáa atgongd til lovaða ævinleikan.

2b- *Sí, trýggir kongar skulu vera enn í Persia*

kongur eftir Kýrus 2 : Kambyses 2 (– 528 – 521) slaktar sonin Bardiya sum grikkar hava eyknevnt Smerdis.

kongur : tann falski Smerdis, ^{Gaumáta}-galdramaðurin, sum rændi navnið Smerdis, ráddi bert í stutta tíð .

kongur : Dárus I ^{persi} (– 521 – 486) sonur Histapis .

2c- *Tann fjórði fer at savna meira ríkidømi enn øll hini.*

4. kongur : Xerxes I (– 486 – 465). Beint eftir hann ^{skal} Artaxerxes I ráða og loysa allar jødisku fangarnar **á sjeynða ríkisári** hansara, um várið – 458 sambært Ezra 7,7-9.

2d- *og tá ið hann er valdsmikil gjøgnum ríkidømi sína, skal hann øsa alt upp ímóti ríki Javans*

Xerxes I ^{kígaði} og friðaði uppreistrarhugaða Egyptaland, síðani førði hann kríggj móti Grikkalandi, herjaði á Attika og oyðilegði Athen. Men hann varð sigraður við Salamis í – 480. Grikkaland fer at halda ræðið yvir sínum øki. Og persiski kongurin er verandi í Asia, og ger tó álop, sum prógva ynski hansara um at hertaka Grikkaland.

Dan 11,3 Men ein veldigur kongur skal standa upp, sum skal ráða við stórum valdi og skal gera alt, sum honum lystir.

3a- Sigraður á sínum øki, fer persiski kongurin Xerxes I eltur, at enda við at finna deyðan, myrður av tveimum av hansara æðrum. Hann varð sigraður av einum ungum manni, sum hann svikaliga hevði spottað. Grikkaland valdi Alexander hin Mikla, ein ungan makedonara 20 ára gamal, sum kong (føddur í 356 f.Kr., ráddi í 336 f.Kr., deyður í 323 f.Kr.). Profetian nevnr hann sum stovnarann av 3. ^{ríkinum} av standmyndini av Dan.2, triðja djórið av Dan.7 og annað djórið av Dan.8.

Dan 11:4 *Og tá ið hann stendur upp, skal ríki hansara verða brotið og býtt sundur í himmalsins fyra vindar. tað skal ikki hoyra eftirkomarum hansara til, og tað verður ikki so valdsmikið, sum tað var, tí tað verður slitið sundur, og tað fer til onnur enn tey.*

4a- Vit finna har nágreiniliga ta definitiúnina, sum er givin á stóra brotna horninum á griksku geitini í Dán.8:8 og forkláringina av tí av versu 22 : *Tey fyra hornini, sum komu upp at avloysa hetta brotna hornið, hetta eru fyra ríki, sum koma upp úr hesi tjóð, men sum ikki koma at hava líka nógva styrki .*

Eg minnst, hvat tey „fyra stóru hornini ” umboða.

horn : grikska seleukid-dynastið stovnað í Sýria av Seleukus ^{I Nicator} .

horn : grikska Lagid - dynastið stovnað í Egyptalandi av Ptolemaius I ^{Lagos} .

horn : grikska ættin , sum Lysimachus stovnaði í Trastevere.

horn : grikska dynastið , sum Kassander stovnaði í Makedónia .

Dan 11,5 Suðurkongurinn skal vera sterkur. Men ein af oddamönnum hansara verður sterkari enn hann og vil hava vald; hansara yvirvald verður valdsmikið.

5a- Suðurkongurinn verður sterkur .

Ptolemaios I Soter Lagos –383 –285 kongur í Egyptalandi ella “ suðurkongur ”.

5b- Men ein af oddamönnum hansara verður sterkari enn hann og vil hava vald; hansara yvirvald verður valdsmikið.

Seleukus I Nikator –312–281 kongur í Sýria ella “ kongur í norðri ”.

Dan 11:6 Og eftir nokkur ár skulu teir gera samgöngu saman, og dóttir suðurkongsins skal koma til norðurkongsins at gera frið. Men hon vil ekki halda styrki arms síns, heldur ekki hann heldur, ella armur hansara; Hon verður afhendað upp hjá teimum, sum komu við henni, hjá pápanum og hjá tí, sum stuðlaði henni tá.

6a- Profetiin sleppur stjórnartíðini hjá Antiochus I (–281–261), øðrum " norðurkongi ", sum fór í fyrsta " Sýriska kríggið " (-274-271) móti " suðurkongi " Ptolemaios II Filadelfi (–282–286). Síðani kemur ²“ Sýriska kríggið ” (- 260 - 253) sum gróvar nýggja “ norðurkongin ” Antiochos 2 Theos (– 261 – 246) móti egyptar .

6b- Eftir nokkrum árum fara tey at gera samgöngu, og dóttir suðurkongsins kemur til norðurkongin fyri at fáa semju aftur.

Skörvandi atferðin byrjar. Fyri at giftast við Berenike, skilti Antiochus II frá síni lógligu konu, sum æt Laodike. Pápin fylgir dótttrini og býr hjá henni heima hjá versoninum.

6c- Men hon vil ekki halda styrki arms síns, heldur ekki hann heldur, ella armur hansara; Hon verður afhendað upp hjá teimum, sum komu við henni, hjá pápanum og hjá tí, sum stuðlaði henni tá.

Men beint áðrenn hann doyði, avarvar Antiochus II Berenike. Laodicea hevur seg og fær hana dripna saman við pápa sínum og lítlu gentuni (armurin = barnið). Viðmæli: í Opínb.3,16 fer Jesus at skiljast frá síni offisiellu adventistisku konu, sum symbolskt eitur Laodicea ; hetta er júst meira so, tí Antiochos 2 kallar seg “ Theos ”, Gud. Í Onglandi kláraði Henrik VIII kong seg betur, skilti seg frá trúarmyndugleikanum í Róm, stovnaði sína anglikansku kirkju og drap sínar sjeu konur hvør eftir aðrari. Síðani kemur ³“ Sýriska kríggið ” (-246-241).

Dan 11,7 Ein grein skal upp úr røttum hansara í stað hansara; hann skal koma til herin, hann skal inn í virki norðurkongs, hann skal ráða teimum, sum honum lystir, og hann skal gera seg sjálvan valdsmiklan.

7a- Ein skjótur úr røttum hansara skal rísa í hansara stað.

Ptolemaios 3 Euergetes -246-222 bróðir Berenike.

7b- hann mun koma til herins, hann mun ganga inn í virki norðurlands kongs .

Seleukus 2 Kallinikos -246-226

7c- hann vil ráða tí, sum honum lystir, og hann vil gera seg sjálvan valdsmiklan .

Ríkið eigur suðurkongurinn. Hendan egyptiska yvirvaldið er jøðunum til fyrimuns ólíkt seleucidisku grikkunum. Tað skal beinanvegin skiljast, at millum teir báðar mótsettu ráðandi liggur økið Ísrael, sum tær báðar stríðandi legurnar skulu fara yvir í sínum álopum ella í sínum afturtøkum.

Dan 11,8 Og hann skal taka burtur og bera til Egyptalands gudar teirra og smeltaðu myndir teirra og dýrabaru silvur- og gullvørur teirra. Tá verður hann verandi nokkur ár burtur frá norðurkonginum.

8a- Til viðurkenning lögdu egyptar afturat navni hansara, Ptolemaios 3, navnið " Evergetes " ella vælgerari.

Dan 11:9 Og hann skal koma ímóti ríki Suðurkongsins og venda aftur til sítt egna land.

9a- Svárið hjá Seleukus 2 miseyðnaðist til byrjanina av ⁴“ Sýriska krígnum ” (-219-217) sum setti Antiochus 3 ímóti Ptolemaios 4 Filopator.

Dan 11,10 Synir hansara skulu fara út og savna saman stóran herfjöld; ein teirra kemur fram, breiða seg sum streymur, rennur yvir, so kemur aftur; og teir skulu skumpa fíggindaskap til virkið hjá suðurkongi.

10a- Antiochus 3 Megas (-223 -187) móti Ptolemaius 4 Filopótori (-222-205). Tey eyka eyknevnini avdúka spottstøðuna hjá ptolemaiska fólkinum, tí Philopator merkir á grikskum, kærleiki til faðirin ; ein pápi, sum Ptolemaios hevði dripið... Aftur hesaferð miseydnast seleucidisku álopini. Ráðið verður verandi hjá Lagid leguni.

Dan 11,11 Suðurkongurinn verður illur og fer út at berjast móti norðurkonginum; hann skal øsa stóran mannfjöld, og herar norðrungskingsins skulu verða givnir upp í hendur hansara.

11a- Hesin beiski seleucidiski ósigurinn var eitt gott ting fyri jøðarnar, sum helst valdu egyptar, tí teir bar seg væl at teimum.

Dan 11,12 Og henda fjøldin skal vera stolt, og hjarta kongsins skal lyftast; hann fær túsundtals niður, men hann fær ikki sigur.

12a- Støðan broytist við " **Sýriska krígunum** " (-202-200) sum fer at grópa Antiochus 3 móti Ptolemaios 5 Epifanes (-205 -181).

Dan 11,13 Tí at norðurkongurinn skal koma aftur og savna saman størri fjöld enn tann fyrri; Eftir nøkur tíð, nøkur ár, fer hann avstað við stórum her og stórum ríkidømi.

13a- Tíverri fóru seleucidisku grikkarnir aftur til sítt øki at ráða yvir Egyptalandi.

Dan 11,14 Tá skulu nógvir reisa seg móti Suðurkongi, og harðskapsmenn millum fólk títt skulu reisa seg til at fremja sjónina, og teir skulu falla.

14a- Nýggi kongurinn í Suðuregyptalandi, Ptolemaius 5 Epifanes - ella Illustrious (-205-181), fimm ára gamal, varð settur í trupulleikar av álopinum hjá Antiochus 3 stuðlað av mótstøðumonnum. Men jøðar stuðla egyptiska konginum við at berjast móti Seleukidum. Teir eru ikki bara sigraðir og dripnir, men hava júst gjørt sýrisku seleucidisku grikkarnar til deydiligar fíggindar fyri lívið.

Jøðiska uppreisturinn, sum er avdúkaður í hesum versinum, er rættvísgjørdur av einum fyrimuni hjá jøðunum fyri egyptisku leguni; Teir eru tí fíggindaligir móti Seleucid-leguni sum fær tamarhald á støðuni aftur. Men ávaraði Gud ikki fólk sítt ímóti samgongunum við egyptar? " Egyptaland, tann reyvin, sum stingur hondina á honum, sum hallast á hana," sambært Jes 36:6: " Sí, tú hevur sett hann í Egyptalandi, tú hevur gjørt til stuðul hetta brotna reyðin, sum gongur inn og stingur hondina á honum, sum hallast á hann: soleiðis er hann, sum kongurinn í Egyptalandi hevur álit á øllum." Henda ávaring tykist at verða ignorerað av jøðiska fólkinum og samband teirra við Gud er í ringasta lagi; revsing nærkast og slær. Antiochus 3 fær teir at gjalda dýrt fyri fíggindaskap teirra.

Viðmæli: hetta jøðiska uppreisturinn hevur til endamáls at " uppfylla visjónina " í tann mun, at tað fyrireikar og byggir upp hatur sýraranna móti jøðiska fólkinum. So skal tann **stóra vanlukkan**, sum er kunngjørd í Dan.10,1, koma at raka teir.

Dan 11,15 Norðurkongurinn skal koma og reisa høllir upp og taka virkaðar borgir. Hermenninir suðuri og kongsins elitan vilja ikki standa ímóti, teimum vilja mangla styrkina at standa ímóti.

15 a- Yvirvaldið hevur varandi skift síðu, tað er í Seleucid-leguni. Framman fyri honum er egyptiski kongurinn bert fimm ára gamal.

Dan 11,16 Tann, sum kemur ímóti honum, skal gera eftir vilja hansara; Hann fer at steðga á í teimum vakrastu av londum og útrýma tí, sum fellur honum í hendur.

16 a- Antiochus III megnar enn ikki at hertaka Egyptaland og hansara tystur eftir hertøku ger hann irriteraðan, jøðiska fólkið gerst hansara syndabukk. Hann tømir yvirskotið av vreiði síni á pínslarváttaðu jøðisku tjóðina, sum er tilnevnd við útrykkinum " tað vakrasta av londum " sum í Dan 8,9.

Dan 11,17 *Og hann skal seta sær fyrri at koma við øllum hermonnum ríkis sínum og gera frið við Suðurkongin. hann vil geva honum dóttur sína til konu, við tí fyrri eyga at fáa hansara oyðilegging; men hetta fer ikki at henda, og fer ikki at eydnast honum.*

17a- Av tí at kríggið ikki eydnaðist, royndi Antiochus III sambandsleiðina við ptolemaisku leguna. Hendan strategibroytingin hevur eina orsök : Róm er vorðið verji Egyptalands. Hann royndi tí at loysa ósemjuna við at geva dótrina Kleopatru, ta fyrstu av navninum, í hjúnalag við Ptolemaios 5. Hjúnabandið fór fram, men hjúnini vildu varðveita sítt sjálvstøðu frá seleukidisku leguni. Ætlanin hjá Antiochus III at yvirtaka Egyptaland er miseydnað aftur.

Dan 11:18 *Og hann skal seta eyguni móti oyggjunum og taka nógvar av teimum; men ein leiðari vil gera enda á tí vanvirðing, sum hann vildi bera á hann, og fær hana at falla aftur á hann.*

18a- Hann fer at hertaka lond i Asia en endar med ad finna a leidinni romverska herinn, her tilnefndur eins og i Dan.9:26 med hugtakinum " *hofdingi* " ; Hetta er tí, at Róm framvegis er eitt tjóðveldi, sum sendir sínar herar á eina muskuløsa friðarvirksemi undir leiðslu av Legatunum, sum umboða valdið hjá senatorunum og fólkinum, plebunum. Skiftið til keisarastýrið fer ikki at broyta hetta slagið av hernaðarligari skipan. Hesin leiðarin eitur Lucius Scipio, kendur sum Africanus, Antiochus kongur tók váðan at mæta honum og hann varð sigraður í Magnesia-bardaganum í 189 og dømdur at rinda Róm eina ógvusliga skuld uppá 15.000 talentir sum krígsbót. Harumframt verður yngsti sonur hansara, komandi Antiochus 4 Epiphanes, forfylgjari av jøðunum, sum skal fremja í vers 31 ta “ *vanlukku* ”, sum er profeterað í Dan.10,1, tikin sum gísli av rómverjum.

Dan 11,19 *Síðan fer hann til virkini í landi sínum; og hann skal snáva og falla og ikki verða funnin.*

19a- Dreyrnir um hertøku endaðu við, at kongurin doyði, og í staðin kom elsti sonurin Seleucus 4 (-187-175).

Dan 11,20 *Og tann, sum kemur í hansara stað, skal føra ein gjaldsmann inn í tann góða partin av ríkinum, men innan fáar dagar skal hann verða brotin, hvørki í vreiði ella í kríggi.*

20a- Fyri at gjalda skuldina til rómverjar, sendir kongurin ráðharra sín Heliodorus til Jerusalem at leggja hald á dýrgripirnar í templinum , men offur fyrri eini ógvusligari sjón í templinum, sleppur hann hesi verkætlan í ræðslu. Hesin eksaktarin er Heliodorus sum síðani skal lata Seleucus IV myrdan, sum hevði latið honum uppgávuna í Jerusalem. Ætlan er verd at gera nakað, og Gud fekk hesa vanhald av sínum heilaga templi at gjalda fyrri tað við deyða vígslarans, sum, eftir at hava verið myrður, *doyði hvørki av vreiði ella av stríði* .

Antiochus 4 maðurin, sum er avmyndaður í sjónini um stóru vanlukkuna .

Dan 11,21 *Ein vanvirður maður skal taka pláss hansara og ikki verða klæddur í kongs tign; hann skal birtast mitt í friði og skal taka ríkið við sniðgeving.*

21a- Hetta er Antiochus, tann yngsti av synunum hjá Antiochus III Fangi og gísli hjá rómverjum, vit kunnu ímynda okkum ávirkanina, sum varð framleidd á persónin hjá honum. Tá hann var vorðin kongur, hevði hann hevnd at taka á lívið. Harumframt loyvi upphald hansara hjá rómverjum eitt ávíst skil við teir. Hansara trónustøka í Sýria var grundað á intrigur, tí ein annar sonur, Demetrius, sum var eldri, hevði framíhjárætt fram um hann. Tá hann sá, at Demetrius gjørði sáttmála við Perseus, kong í Makedonia, fíggingda hjá rómverjum, favoriseraði hann seinni og setti vin sín Antiochus á trónuna.

Dan 11,22 *Herarnir, sum verða útheltir sum vatnflóð, skulu renna yvir fyrri honum og verða oyðilagdir, og sáttmálahøvdingin.*

22a- *Hermenninir, sum fara at breiða seg sum streymur, verða yvirkoyrdir fyrri honum og oyðilagdir* .

Fíggindaskapurin byrjaði aftur við “**Sýriska krígnum**” (-170-168).

Hesaferð lótu rómverjar Antiochus IV taka stríðið hjá pápa sínum uppáftur móti ptolemaiska leguni í Egyptalandi. Hon hefur ongantíð meira uppiborið sitt syndarsymbol, grikskt er það satt í hesum sambandi. Heldur døma fakta, sum Gud gjørði tá. Í Lagid-leguni er Ptolemaius 6 incestuøst giftur við systur síni Kleopatru 2. Yngri beiggi teirra Ptolemaius 8, sum eitur Physcon, er í sambandi við tey. Vit kunnu skilja tá, hví Gud letur Antiochus knúsa her teirra.

22b- *umframt leiðari í samgonguni.*

Menelaus, sum er samstarvsfelagi hjá Seleukidum, gírnist støðuna sum lógliga høvuðspresturin Onias, fær hann myrdan av Andronikusi og tekur hansara pláss. Er hetta enn Guds Ísrael? Í hesum leikinum byrjar Gud at minnst gerðir, sum Róm fer at fremja gjøgnum øldirnar. Jú, keisararíkið Róm fer at drepa Messias og pávaríkið fer at gírnast og taka hansara æviga prestdømi frá honum, eins og Menelaus drap Onias fyri at avloysa hann.

Dan 11,23 *Og eftir at hann hevur lagt seg saman við honum, skal hann svika; hann fer avstað, og hann fer at sigra við fáum fólki.*

23a- Antiochus ger samgongur við øll, klárur at bróta tær, um tað er hansara áhugamál. Hesin persónurin er einsamallur ein mynd av søguni hjá kongunum í Fraklandi og í Evropa; samgongur gjørdar, samgongur brotnar og blóðug kríggj millum stutt friðartíðarskeið.

Men hetta versíð heldur eisini fram, í tvílestri, at geva okkum eina robotportrett av pávastýrinum, sum skal forfylgja teimum heiløgu í 120 ár. Tí grikski kongurin og papisman eru sera lík: *svik og bragd* í báðum.

Dan 11,24 *Hann skal koma í frið inn í fruktagóðu staðirnar í landslutinum; hann vil gera tað, sum fedrar hansara ikki gjørdu, ella fedrar hansara; hann skal býta út herfangið, herfongið og ríkidømið; hann mun mynda ætlanir móti virkjunum, og hetta í eina ávísa tíð.*

24a- Tann ómetaliga stóra skuldin, sum rómverjar skuldu skyldast, skal rindast. Til hetta endamálið skattar Antiochus 4 sínar landslutir og harvið jødiska fólkið, sum hann ræður yvir. Hann tekur har, sum hann ikki hevur sáað, og strikar tey trælafólkini, sum eru komin undir hansara vald, av teirra ríkidømi. Hann slepti ikki sínum máli um at hertaka Egyptaland við valdi ella við valdi. Og fyri at verða virðismettur av hermonnum sínum og fáa teirra stuðul, deilir hann herfongið við hermenn sínar og heiðrar ríkiliga sínar griksku gudar, tann høvuðser tann olympiski Zeus, gudurin av gudum í grikskari mytologi.

Í tvílestri fer rómverska pávastýrið at virka á sama hátt. Av tí at hann er veikur av náttúruni, skal hann lokka og ríka teir stóru menninar í kongsríkjunum fyri at verða viðurkendur og stuðlaður av teimum og teirra herdeildum.

Dan 11,25 *Og hann skal við stórum her føra sín styrki og vald móti Suðurkongi. Suðurrkongurin skal fara í bardaga við stórum og sera sterkum her; men hann vil ikki standa ímóti, tí at óndir ætlanir verða hugsaðar ímóti honum.*

25a- Í 170 f.Kr., hertók Antiochus IV Pelusium og tók alt Egyptaland uttan høvuðsstaðin Alexandria.

Dan 11,26 *Teir, sum eta av kjøtinum á borði hansara, skulu oyðileggja hann; hermenn hansara fara at breiða seg sum streymur, og tey deyðu falla í stórum tali.*

26 a- Ptolemaius 6 fór síðani í samráðingar við abba sín Antiochus 4. Hann fór upp í Seleukidisku leguna. Men ósamdur av egyptar, varð hann í Alexandria avloystur av beiggja sínum Ptolemaios 8, sostatt svikin av familjuni, sum *át mat av borði hansara*. Stríðið heldur fram og tey deyðu falla í stórum tali.

Dan 11,27 *Báðir kongarnir skulu leita í hjørtum sínum ilt og tala lygnir við eitt borð. Men hetta fer ikki at eydnast, tí endin kemur ikki fyrr enn til ásetta tíð.*

27a- Aftur hesaferð miseydnast intrigurnar hjá Antiochus IV. Sambandið við systkinabarnið Ptolemaius 6, sum kom við honum, er grundað á svik.

27b- *Men hetta fer ikki at eydnast, tí endin kemur ikki fyrr enn til ásetta tíð.*

Hvönn *enda* tosar hetta versió um ? Faktiskt leggur tað upp til fleiri *endar* , fyrst og fremst endan á krígunum millum Antiochus III og egyptisku systkinabørn og systkinabarn hansara. Hesin *endin* er nær. Aðrir *endar* vilja snúgva seg um tíðina av teimum 1260 árunum av pávastjórnini í Dan.12:6 og 7 og *tíðina av endanum* av versí 40 í verandi kapitli sum fer at síggja uppfyllingina av triðja heimsbardaga sum setur stöðið fyri seinastu **stóru alheimsvanlukkuni** .

Men í hesum versinum hevur hetta útrykkið einki beinleiðis samband við "*endatíðina* ", sum er nevnd í versí 40, sum vit fara at uppdaga og vísa á. Bygnaðurin í hesum kapitlinum er snildisliga villeiðandi í útsjón.

Dan 11,28 *Hann kemur aftur til sítt egna land við stórum ríkidømi; hann vil vera fíggingi móti tí heilaga sáttmálanum í hjarta sínum, hann vil handla ímóti honum, so fer hann aftur til land sítt.*

28a- *Hann kemur aftur til land sítt við stórum ríkidømi .*

Lastaður við ríkidøminum, sum vóru tikin frá egyptum, fer Antiochus IV avstað aftur móti Antiokia, og letur Ptolemaius VI eftir seg, sum hann hevði sett sum kong yvir helvtina av tí hersetta Egyptalandi. Men hesin hálvsigurin irriterar ónøgda kongin.

28b- Tann irritatióin, sum kongurin møtir, ger jødarnar til vreiði hansara. So, við at fara ígjøgnum hús teirra, fer hann at tøma nakað av hesi vreiði á tey, men hann verður ikki blíðkaður.

Dan 11,29 *Á eina ásetta tíð kemur hann aftur móti suðri; men hesa seinastu ferð verður ikki sum áður.*

29 a- Vit fara inn í árið við stóru vanlukkuni.

Í -168 fekk Antiochus at vita, at systkinabørn hansara aftur høvdu sætt seg ímóti honum, Ptolemaius 6 hevði gjørt frið við beiggja sín Ptolemaius 8. Tey hersettu egyptisku londini vóru komin aftur til egyptisku leguna. Hann fer tí aftur á herferð móti systkinabørnum sínum, avgjördur at bróta alla mótstöðu, men...

Dan 11,30 *Skip úr Kittim skulu koma ímóti honum; mótfallin, vil hann venda aftur. Tá verður hann, øðiligur móti tí heilaga samgonguni, ikki óvirkin; Tá ið hann kemur aftur, fer hann at líta á tey, sum hava slept tí heilaga sáttmálanum.*

30a- *Skip úr Kittim koma móti honum .*

Andin tilnevnir sostatt rómverska flotan, sum hevur heimstað á núverandi oynni Kýpros. Haðani stýra teir fólkunum í Miðjarðarhavinum og strandarfólkunum í Asia. Eftir at pápi hansara Antiochus III varð møttur við rómverska veto. Hann fær eina eyðmýking, sum ger hann øðiligan. Rómverski legaturin Popilius Laenas sporar ein sirkul á jørðini um fótarnar og gevur honum boð um ikki at fara avstað, fyrr enn hann hevur avgjørt at berjast móti Róm ella lýða honum. Antiochus, fyrrverandi gíslin, hevur lært læruna, sum pápi hansara fekk og hann skal siga frá sær hertøkuna av Egyptalandi, sum er lagt heilt undir rómverskt vernd. Í hesum sambandi við spreingjandi vreiði fær hann at vita, at trúgva honum at vera deyðan, gleðast jødarnir og halda veitslu. Tey fara at læra tann harða vegin, at hann enn er sera nógv á lívi.

Dan 11,31 *Hermenn koma fram eftir boðum hansara; Teir skulu vanhalga halgidómin, virkið, teir skulu lata áhaldandi øffrið steðga, og teir skulu seta upp tað andstygð, sum ger-oyði (ella oyðileggjara) .*

31a- Hetta versió staðfestir tey viðurskifti, sum eru greitt frá í apokryfu frásøgnini um 1. Macc.1:43-44-45 : *Síðan skrivaði Antiochus konungr til alt ríki sítt, at tey skuldu øll vera eitt fólk, og at hvør maður skuldi sleppa síni egnu lóg. Allar tjóðirnar samtyktu hesa skipan Antiochus kongs, og nógv í Ísrael samtyktu hesa trældóm, ofraðu avgudum og brutu (dálkaðu) hvílundagin.* Vit finna í hesi lýsingini royndirnar, sum Dánjal og triggir fylgisveinur hansara upplivdu í Bábylon. Og Gud leggur okkum fram í 1. Makkabeusar eina lýsing av, hvat verður tann seinasta stóra vanlukkan, sum vit, sum liva í Kristi, skulu møta beint áðrenn Jesu Kristis

dýrdarfullu afturkomu. Millum okkara tíð og ta hjá makkabeisku jøðunum var ein onnur stór vanlukka orsökkin til deyða teirra heiløgu Jesu Krists í 120 ár.

31b- *Teir skulu vanhalga halgidómin, virkið, teir skulu lata áhaldandi offrið steðga, og teir skulu seta upp tað andstygd, sum ger oyði (ella oyðileggjara).*

Hesar gerðir verða staðfestar í hesum søguliga vitnisburðinum, sum jøðiski og rómverski søgufrøðingurin Josefus hevur gjørt vart við. Týðningurin av málinum rættvísger tað, so lat okkum hyggja at hesum vitnisburðinum, har vit finna smálutir, sum eru eins og sunnudagslógin um síðstu dagarnar, sum alheimsskipanin, sum tey, sum yvirlivdu triðja heimsbardaga, myndaðu, kunngjörði.

Her er ein tíðlig útgáva av 1. Makk.1,41-64 :

IMa 1:41 Tá gav kongurin boð um, at alt fólkíð í ríki hansara skuldi gerast eitt :

IMa 1,42 øll máttu gevast við sínum siðum. Allir heidningar lögdu seg undir kongsins boð .

IMa 1,43 og eisini í Ísrael tóku nógv fólk undir við hansara tilbiðjan, ofraðu avgudum og vanhalgaðu hvíludagin.

IMar 1,44 Kongurin sendi sendimenn til Jerúsalem og til Júdabýir við boðum um, at teir skuldu fylgja siðum í øðrum londum.

IMr 1,45 fyri at gera enda á brennioffrunum í templinum, ofrunum og drykkjuoffrunum.

Hvíludagarnir og høgtíðirnar skuldu vanhalgast,

IMa 1,46 dálka halgidómin og alt tað, sum heilagt er,

IMa 1,47 at byggja altar, tilbiðjanarstøð og tempul til avgudar, at ofra svín og órein dýr.

IM 1,48 Teir skuldu lata synir sínar vera óumskornir og soleiðis gera seg andstyggiligar við alskyns óreinskapi og vanhalgan.

IMa 1,49 Við einum orði skuldi lógin gloymast og øll hennara varðveitsla vanrøktast.

IMa 1,50 Tann, sum ikki vildi lýða kongsins boðum, skuldi verða dripin.

IMa 1,51 Hetta er útrykkið í brøvum kongsins, sum vóru send um alt ríki hansara; hann setti umsjónarmenn yvir øllum fólkinum og gav øllum Júda borgum boð um at ofra.

IMa 1,52 Og nógv av fólkinum lýddu, eisini tey, sum fóru frá lógini; teir gjørdi ilt í landinum,

IMa 1,53 at noyða Ísrael at leita sær friðskjól.

IMr 1,54 Fimtanda dagin í Kislev mánaði, í árinum 145, setti kongurin upp andstygd oyðileggingar á brennioffuraltarinum, og teir reistu altar í borgunum kring Júda.

IMa 1,55 Teir brendu roykilsí við húsadyrnar og á gøtunum;

IMa 1,56 Og hvørja ferð teir funnu lógarbøkurnar, rivu teir tær upp og kastaðu tær í eldin.

IMa 1,57 og um sáttmálabók varð funnin hjá nøkrum, ella um nakar helt Guds lóg, skuldi hann verða dripin eftir kongsins fyriskipan.

IMa 1,58 Teir revsaðu ísraelsmenn, sum vóru fangaðir í misbroti, mánað eftir mánað í borgum sínum.

IMr 1,59 og 25. dagin í hvørjum mánaði vórðu offur borin á altarinum, sum varð sett upp í staðin fyri brennioffuraltarið.

IMa 1,60 Eftir hesi lóg drópu teir kvinnur, sum høvdu umskorið børn síni, til deyðis.

IMr 1,61 við smábørnum hangandi á hálsinum; Eisini skyldfólk teirra og tey, sum høvdu gjørt umskering, vórðu dripin til deyðis.

IMa 1,62 Hóast alt hetta, vóru nógv í Ísrael trúføst og vóru nóg dirvi til ikki at eta óreinan mat.

IMa 1,63 Teir valdu heldur at doyggja enn at dálka seg við mati, sum var ímóti tí heilaga sáttmálanum, og tí vórðu teir dripinir.

IMa 1,64 Hetta var ein stór roynd fyri Ísrael.

I þessari sögu skulu vit leggja til merkis vers 45 til 47, sum staðfesta, at ofrini av *ævigum forbøn steðgaðu* og vers 54, sum vitnar um vanhalgan av halgidóminum : *kongurinn setti upp andstyggð av oyðilegging á brennioffuraltarinum*.

Við upprunanum til hesi óndskap, hetta fráfall Ísraels : *1Má 1,11 Tað var tá, at eitt ættarlið av perverteraðum fólki reis upp í Ísrael, sum dróg nógv fólk aftan á seg: "Latið okkum gera samgongu við tjóðirnar, sum eru rundan um okkum," søgdu teir, "tí síðani vit skildu okkum frá teimum, eru nógv vanlukkur hendar okkum."* Vanlukurnar vóru longu avleiðingin av teirra ótrúskapi móti Gudi og teir fóru at fáa enn fleiri vanlukkur á seg sjálvar við teirra uppreistrarhugburði.

Í hesum blóðuga sorgarleikinum rættvísgerði grikska yvirvaldið væl sítt alnærverandi syndarmerki í *bronsuni á standmyndini* av Dan.2 ; flekkaði *leopardurin* í Dan.7 ; og *stinkandi geitin* hjá Dan.8. Men tað er ein smálutur, sum enn skal leggjast til merkis. Tann revsandi trúboðarin, sum Antiochus IV sendi til Jerusalem í -168, eitur Apollonius, og hetta grikska navnið, sum merkir "Oyðileggjari" á fronskum, verður valt av Andanum at fordøma í Opinb. tað vil siga tey, sum skulu skipa fyri tí endaligu *stóru endaligu vanlukkuni*. Apollonius kom til Jerúsalem við 22.000 hermonnum og **ein hvíludag**, undir eini sjónligari almennari vápnasýning, drap hann allar jødisku áskoðararnar. Teir dálkaðu hvíludagin við hesum vanhalgaða áhuganum, og Gud læt teir drepa. Og vreiði hansara minskar ikki tí aftanfyrir hetta blóðuga fakta er skipað fyri hellenisering av jødunum. Athenski Gerontius, kongligi umboðsmaðurin, álegði øllum fólkinum hellenisering av tilbiðjan og síðum í Jerúsalem eins og í Sámariu. Templið í Jerusalem verður síðani vígt olympiska Zeus og tað á Gerizimfjallinum gestabliða Zeus. Soleiðis síggja vit, at Gud tekur sína vernd aftur frá sínum egna templi, frá Jerúsalem og frá allari tjóðini. Heilagi býurin er mettaður av vreiði, hvørt meira andstyggiligt enn tað seinasta. Men tað var bert Guds vilji, sum var galdandi, so stór var tann moralska og átrúnaðarlíga slakan eftir ávaringina, sum útflytingin til Bábýlon skipaði fyri.

Dan 11,32 *Hann vil lokka tey, sum eru sáttmálasvikarar, við smikrum. Men tey av fólkinum, sum kenna Gud sín, vilja gera avgerandi,*

32 a- *Hann fer at lokka svikararnar í sambandinum við smikri.*

Hesin nágreinileikin staðfestir, at guddómliga revsingin var uppiborin og rættvísgerð. Á heilagum støðum var vanhalgan vordin normurin.

32b- *Men tey av fólkinum, sum kenna Gud sín, vilja gera avgerandi,*

Í hesum sorgarleikinum skildu einlig og verd trúgvandi seg burturúr við sínum trúfesti og vildu heldur doyggja sum pínslarvátta heldur enn at siga frá sær at heiðra Skaparan Gud og hansara heilagu lógir.

Aftur hesaferð, við øðrum lestri, líkist henda blóðuga upplivingin av 1090 veruligum døgum umstøðunum í pávastjórnini á 1260 dagar-ár, sum eru profeteraðar í ymiskum formum í røð í Dan.7,25, 12,7 og Opinb.12,6-14 ; 11,2-3 ; 13:5.

Hyggja vit aftur á aktuellar hendingar úr fornöldini

Fyri at skilja, hvat hendir, fari eg at taka myndina av einum myndamanni, sum filmar við myndatólinum eina senu, sum hann fylgdi væl við. Hesa tíðina zoomar hann út, meðan hann fær hædd og sjónarringurin gerst breiðari og breiðari. So nýtt til trúarsøguna, hevur eygnabrá Andans umsjón við allari trúarsøguni hjá kristindóminum, frá smáu byrjanunum, líðingartímunum, pínslarvátartíðini, til dýrdarfulla endan, sum er merktur av afturkomu bíðaða frelsarans.

Dan 11,33 *og tann klókasti teirra millum skal læra fjøldina. Tað eru tey, sum eina tíð vilja geva seg undir svørðið og eldin, fangaskap og rán.*

33a- *og hin klókasti teirra millum skal læra fjøldina.*

Ápostlarnir hjá Jesusi Kristi, eins og Paulus úr Tarsus sum vit skylda 14 brøv í nýggja sáttmálanum. Hendan nýggja átrúnaðarliga undirvísingin hefur eitt navn: " evangeliid ", tað vil siga Góðu Tíðindini um frelsu, sum av guddómligari náði bjóða teimum útvaldu. Á henda hátt flytur Andin okkum fram í tíðini og nýggja markið undir kanning gerst tann kristna trúgvinn.

33b- *Tað eru tey, sum eina tíð vilja geva seg undir svørðið og eldin, fangaskap og rán.*

I eina tíma sagdi andinn í gegnum engilinn og thetta tíma verður 1260 lang ar profetad en undir vissum romverskum keisara Caligula, Nero, Domitian og Diocletian merkti ad vera kristin ad thurfa ad deyja pínslarvátur. Í *Opinb . Drepur nakar við svørði, skal hann verða dripin við svørði. Her er áhaldni og trúgv teirra heilagu .*

Dan 11:34 *Og tá ið teir falla, skulu teir fáa hjálp við lítlum, og nógv skulu leggja seg saman við teimum í hyklarí.*

34a- Tað er sanniliga í hesi tíðini við grimmu yvirvaldinum hjá pávadøminum, at hjálpin hjá hyklararunum í hesum versí kom fram. Teirra eyðmerking er grundað á teirra vanvirðing fyri teimum virðum og boðum, sum Jesus Kristus lærði, og í hesum førinum fyri hesi marknaðarførdu tíðini, forboðið móti at drepa við svørði. Við at endurskoða søguna kanst tú tá skilja, at tann breiða protestantiska rørslan frá 15.º til okkara tíð hefur verið dømd hyklarisk av tí rættvísa dómáranum Jesusi Kristi. Teirra fullkomna fráfall síðani 1843 verður tí lættari at skilja og góðtaka.

Dan 11:35 *Og nakrir av vísmonnunum skulu falla, so teir skulu verða reinsaðir og reinsaðir og hvítir, til endatíðina kemur, tí at endin kemur á ásettu tíð.*

35a- *Nakrir av vísmonnunum skulu falla, fyri at teir skulu verða reinsaðir, reinsaðir og gjørdir hvítir, til endatíðin .*

Dømt eftir hesi útsøgn, so er støðið í kristna lívinum roynd og val , við evninum at tola og fara undir forfylgingar til heimsins enda. Á henda hátt skilir nútímans menniskja, vant við frið og tolsemi, einki longur. Hann kennir ikki sítt lív aftur í hesum boðum. Tí verða frágreiðingar givnar um hetta evnið í *Opinb.7* og 9,5-10. Eitt langt tíðarskeið við trúarfriði uppá 150 verulig ár, ella " fimm profetiskir mánaðir ", varð forritað av Gudi, men síðani 1995 er hetta tíðarskeiðið endað og trúarstríð eru byrjað aftur. Islam drepur í Fraklandi og aðrastaðni um allan heimin ; og virksema hennara er ætlað at økjast, til hon setur eld á alla jørðina.

35b- *tí hon kemur bert til ásetta tíð*

Hesin endin verður tann hjá heiminum og eingilin sigur okkum, at einki tekin um frið ella kríggj loyvir nøkrum at síggja hann koma. Tað veldst um ein faktor : " *tíðina, sum Gud hefur merkt* ", tað vil siga endan á teimum 6000 árunum, sum eru ætlað hansara vali av jarðligum útvaldum. Og tað er tí, at vit eru minni enn tíggu ár burtur frá hesum tíðarskeiðnum, at Gud hefur givið okkum náðina at vita dagfestingina av tí: 20. mars í várinum frammanundan 3. apríl 2030, tað vil siga 2000 ár eftir sónardeyða Kristusar. Hann skal tykjast máttmikil og sigursharri fyri at bjarga sínum útvaldu og oyðileggja teir drápsligu uppreistrarmenninar, sum ætlaðu at drepa teir.

Katóliska pávastýrið í " kristna " Róm : Stóri forfylgjarin í trúarsøguni í vesturheiminum.

Tað er móti honum, at Antiochos 4 modelið skuldi leiða okkum. Týpan hefur fyrireikað sína antitypu og hvat kunnu vit siga um hesa samanberingina ? Sanniliga av einum fantastiskum støddi , virkaði grikski forfylgjarin í 1090 veruligar dagar, men papisman, í sær sjálvum, fer at herja í næstan 1260 veruligar ár, hon fer sostatt upp um øll søgufyrirmyndirnar.

Dan 11,36 Kongur skal gera eftir vilja sínum; hann skal hevja seg sjálfan og gera seg stóran yvir allar gudar, og hann skal tala ótrúlig ting móti gudum gudanna; honum skal trívast, til vreiðin er fullgjört, tí at tað, sum ásett er, verður fullgjört.

36 a- Orðini í hesum versinum eru framvegis tvídráttarlig og kunnu framvegis lagast til grikska kongin og rómverska pávakongin. Tann avdúkandi bygnaðurin í profetiini skal varliga dyljast fyri yvirflatuligum lesarum. Ein lítil detalja tilnevnið tó pávamarkið; tað er nágreinileiki : **tí tað, sum er avgjört, verður framt.** Hetta sitatið bergtekur Dan.9,26 : *Og eftir tær 62 vikurnar skal ein salvaður verða avhøvdaður, og hann skal einki hava . Fólkið hjá einum høvdinga, sum skal koma, skal oyðileggja býin og ~~halsidómin~~, heilagleikan, og endi teirra kemur sum við flóðaldu ; **avgjört er** , at oyðileggingin (ella oyðileggingin) heldur fram til kríggið endar .*

Dan 11:37 Hann skal ikki hugsa um gudar fedra sína og gudin hjá kvinnum : hann vil ikki hava atlit til nakran gud, men vil hámeta seg sjálfan fram um allar.

37a- Hann vil ikki hava fyrilit fyri gudum fedra sína .

Her er tað, tann líta detaljan, sum upplýsir okkara vit. Her hava vit formlig prógv fyri, at kongurin, sum orð hansara miðaði móti, ikki kann vera Antiochus 4 sum hevði virðing fyri gudunum hjá fedrum sínum og teirra millum tann størsta, Zeus gudin hjá gudunum á Olympus, sum hann bjóðaði jødiska templið í Jerusalem. Vit fáa sostatt óafturvísandi prógv fyri, at tann marknaðarførði kongurin av sonnum er rómverska pávastýrið í kristnu tíðini. Frameftir vilja øll tey orð, sum eru avdúkað, snúgva seg um hendan *kongin øðrvísi* enn Dan.7 og *óhugnaligur og snildur* enn Dan.8 ; Eg leggi afturat, hesin *oyðileggjandi ella oyðileggjandi kongurin* í Dan.9,27. " Stigini á rakettini " stuðla øll *pávahøvðinum , lítið og óvundsjúkt*, sett ovast á yvirvaldunum.

Virðir páva Róm Gudarnar hjá fedrum sínum ? Officielt nei, tí umvendingin til kristindómin førði til, at hon slepti nøvnunum á heidnum rómverskum guddómum. Hon hevur tó varðveitt formarnar og stílin í teirra tilbiðjan : tær skornu, høggmynndaðu ella støddu myndirnar, sum tilbiðjarar hennara byggja og knæla í bøn fyri. Fyri at varðveita hesa atferð, sum Gud fordømdi í øllum hansara lógum, gjørði hon Bíbliuna óatkomiliga fyri vanlig deydilig menniskju og tók annað av teimum tíggju boðunum hjá tí livandi Gudi burtur, tí hon bannar hesi siðvenju og avdúkar revsingina, sum er ætlað brotsmonnum hennara. Hvør kann vilja goyma revsingina , sum er álagd uttan djevulin ? Persónligheitin hjá pávastýrinum fellur tí í kassan av tí definitión, sum er skotið upp í hesum versinum.

37b- *heldur ikki til tann guddómleika, sum gleðir kvinnur .*

Tað er við tí heidnu rómversku trúgvini, sum papisman hevur slept í huga, at Guds andi vekir upp hetta skelvandi evnið. Tí hon vendi sínum opinbart kynsliga arvi bakið fyri at vísa virði um heilagleika. Hesin tillagaði guddómurin er Priapus, tann mannligi fallusurin, sum heidnu fedrarnir í kirkjuni í Róm heiðra sum guddómur. Hetta var enn ein arvir av grikskari synd. Og fyri at bróta við hesum kynsliga arvinum, verjir hon ov nógv reinleikan í holdinum og andanum.

Dan 11,38 Men hann skal heiðra gudin av virkjunum á støði sínum; hesum gudi, sum fedrar hansara ikki kendu, vil hann geva heiður við gulli og silvuri, við dýrum steinum og dýrum lutum.

38 a- *Tó vil hann heiðra virkisgudin á sínum sokkel.*

Ein nýggjur heidnur gudur er føddur : *virkisgudurin* . Sollurin er í menniskjansligum huga og hæddin er javnur við tað inntrykk, hann *ger* .

Heidna Róm bygdi heidnar tempul opin fyri øllum vindow ; høvuðsstaðir, sum vóru stuðlaðir av súlum, vóru nógv mikið. Men við at taka seg inn í kristindómin miðaði Róm eftir at avloysa tað oyðilagda jødiska fyrmyndin. Jøðarnir høvdu eitt lukkað tempul við einum máttmiklum útsjónd, sum gav tí dýrd og álit. Róm fer tí at herma eftir honum og aftur byggja romanskar kirkjur, sum líkjast virkaðum slottum, tí ótryggleiki ræður og teir ríkastu harrarnir virka

bústaðir sínar. Róm ger tað sama. Hon bygdi sínar kirkjur í strævnum stíli til dómkirkjutíðina, og tá broyttist alt. Tey rundu takini gerast pílar, sum peika móti himlinum, og hetta, hægri og hægri. Uttandura fasadurnar fáa útsjóndina av blondum, tær eru ríkaðar við glasmyndum í øllum litum, sum lata eitt glitrandi ljós gjøgnumganga innan, sum hugtekur embætisfólkini, fylgjararnar og tey vitjandi .

38b- *hesum gudi, sum fedrar hansara ikki kendu, vil hann geva heiður við gulli og silvuri, við dýrum steinum og dýrum lutum.*

Fyri at gera teir enn meira lokkandi, eru innaru veggirnir **prýddir við gulli, silvuri, dýrum perlum og dýrum lutum** : *skøkjan Bábylon Stóra* í Opínb.17,5 veit, hvussu hon skal vísa seg fram fyri at lokka og lokka sínar kundar.

Hin sanni Gud letur seg ikki lokka, tí hesin stórleikin ikki gagnar honum. Í profeti síni fordømir hann hetta pávaliga Róm, sum hann **ongantíð** hevði minsta samband við. Fyri hann eru hansara romansku ella gotisku kirkjur bara meira heidnir guddómar, sum bert tæna til at lokka andalig fólk, sum eru vend burtur frá honum : ein nýggjur gudur er føddur : virkisgudurin og hann lokkar fjøldina, sum trúgva, at tey fara at finna Gud við at fara inn í múrar hansara undir óproportionelt høgum loftum.

Dan 11,39 ~~*Og hann skal arbeiða við einum fremmandum gudi móti virkjunum, og hann skal arbeiða við einum fremmandum gudi móti virkjunum, og hann skal heiðra tey, sum viðurkenna hann, og seta tey til høvdingar yvir mongum og geva teimum lond sum løn.*~~

39 a- *Og hann arbeiðdi við virkjunum á virkjunum við tí fremmanda gudinum .*

Fyri Gud er bara ein virkin gud framman fyri honum, tað vil siga ein, sum er honum *fremmandur* : tað er djevulin, Satan, sum Jesus Kristus ávaraði ápostlar sínar og lærusveinar sínar ímóti. Í hebraiska tekstinum er talan ikki um at " virka ímóti " men um at " gera við ". Sama boðskapur verður lisin í Opínb.13,3, í formi : ... *drekin gav honum vald sína og háseti sína og stórt vald* . Drekin sum er djevulin í Opínb.12,9 *men* samstundis keisaraliga Róm sambært Opínb.12,3.

Harumframt tók rómverski myndugleikin við at umvenda seg til kristnu trúgvina , tann sanna Gud, sum var fremmandur fyri honum, tí hann upprunaliga var Gud jødanna, hebrearar eftirkomarar Ábrahams.

39b- *og hann vil heiðra tey, sum viðurkenna hann .*

Hesir heiðurslønir eru átrúnaðarligrir. Pávadómið fær teimum kongunum, sum viðurkenna tað sum Guds umboð á jørðini, innsiglið av guddómligum myndugleika fyri teirra egnu myndugleika. Kongar gerast bert sanniliga kongar, tá kirkjan hevur vígt teir í einum av sínum guddómligu *virkjum* , í Fraklandi, Saint-Denis og Reims.

39c- *hann fer at fáa teir at ráða yvir fleiri*

Papisman gevur keisaraheitið, sum tilnevni ein fullveldiskong, sum ræður yvir øðrum vasalkongum. Teir kendastu : Karl stóri, Karl Kvint, Napoleon ¹, Hitler .

39d- *Hann skal býta teimum jørð út sum løn.*

Hendan yvirveldið í jarðligu og himmalsku tíðini hóskaði sambært pástandi sínum væl til jarðarkongurnar. Tí hann loysti teirra ósemjur, serliga viðvíkjandi hertikin ella uppdagaðum londum. Soleiðis varð Alexander 6 Borgia, tann ringasti av pávunum, ein drápsmaður í embætinum, í 1494 førður til at festa eina meridianlinju fyri at deila millum Spania og Portugal tilskrivningina og ogn av økinum í Suðuramerika, sum varð funnið aftur síðani fornøld.

Triði heimsbardagi ella 6. ^{trompet} í Apo.9 .

Hon minskar um menniskjað við einum triðingi av fólkatálinum og, við at gera enda á tjóðarsjálvstýrinum, fyrireikar hon ta alheimsskipanina, sum skal raðfesta ta endaligu stóru vanlukkuna, sum er kunngjørd í Apo.1. Millum ágangandi leikararnar er islam úr muslimskum londum, so eg bjóði tykkum bíbilska sjónarhornið um hetta evnið.

Leikluturinn hjá islam

Islam er til, tí Gud hefur brúk fyri tí. Ikki fyri at bjarga, hvíllir hesin leikluturinn einans á náðini, sum Jesus Kristus hefur ført, men fyri at sláa, drepa, avrætta, figgindar hansara. Longu í gamla sáttmálanum, fyri at revsa ótrúskap Ísraels, hevði Gud nýtt " filistarska " fólkid . Í søguni, fyri at revsa kristnt ótrúskap, heitir hann á muslimar. Við upprunanum hjá muslimum og arabarum er Ísmael, sonur Ábrahams og Hagar, egyptiska tænarin hjá Sáru konu hansara. Og longu tá var Ísmael í ósemju við Ísak lógliga sonin. So mikið, at við Guds samtykki, eftir áheitan hjá Sáru , vórðu Hagar og Ísmael koyrd úr leguni av Ábrahami. Og Gud tók sær av teimum burturvístu, hvørs eftirkomarar, hálvbrøður, skuldu halda figgindaligan hugburð móti eftirkomarum Ábrahams ; tann fyrsti, jødiskur ; tann seinni, í Jesusi Kristi, kristnum. Soleiðis profeteraði Gud um Ísmael og arabisku eftirkomarar hansara í 1. Mós . *hond hans mun vera i moti hverjum, ok hverra hond mun vera i moti honum ; og hann skal búgva framman fyri øllum brøðrum sínum ."* Gud vil gera vart við sínar tankar og dóm yvir tingini. Tey útvaldu av Kristusi mugu kenna og deila hesa ætlan Guds, sum brúkar fólkasløg og vald á jørðini eftir sínum hægsta vilja. Viðmerkjast skal, at profeturin Muhammed , stovnarin av islam , varð føddur seinast í 6. ^{old}eftir at rómversk-katólkska pávasman varð stovnað í 538. Islam sá út til at raka heidnu katolisismuna og kristin yvirhøvur, tá tey vórðu rakt av Guds banning. Og soleiðis hefur verið síðani 7. mars 321, tá ið Konstantin I keisari ^{slepti} sjeýnda dags hvíludagshvíldini til fyrimuns fyri sín fyrsta dag, sum varð vígdur " ósigraðu sólini " (Sol Invictvs), okkara núverandi sunnudag. Eins og nógv kristin í dag vildi Konstantin av órøttum merkja eitt brot millum kristin og jødar. Hann átalaði tey kristnu á síni tíð fyri jødagerð við at æra Guds heilaga hvíludag. Hesin órættvísgerði dómurin frá einum heidnum kongi varð goldin og verður framvegis goldin til endans við revsingunum av teimum " *sjeý trompetunum* ", sum eru avdúkaðar í Opinberingini 8 og 9, tað vil siga ein óavbrotin røð av vanlukkum og drama. Endaliga revsingin kemur í formi av ógvusligum vónbrotum, tá Jesus Kristus kemur fram at taka síni útvaldu burtur av jørðini. Men temaið, sum júst hefur verið viðgjørt, tað um " Triðja heimsbardaga ". " er í sær sjálvum tann sætta av hesum profeteraðu guddómligu revsingunum, har islam er ein týðandi aktørur." Tí Gud hevði eisini profeterað um Ísmael, og segði í 1. Mós.17,20 : " *Um Ísmael havi eg hoyrt teg. Sí, eg skal signa hann og geva hann fjølmentan og fjølga hann ovurstóran; Hann skal føða tólv høvdingar, og eg skal gera hann til stóra tjóð ."* Eg leggi hesar parentes aftur fyri at taka upp aftur kanningin av Dan.11 :40.

Dan 11:40 Tá ið endan er komin, skal *Suðurkongurinn skumpa ímóti honum. Og norðurkongurinn skal koma ímóti honum sum hvirla, við vagnum og hestamonnum og nógvum skipum ; tað fer at ganga fram í landið, breiða seg sum streymur og yvirflóð.*

40a- *Við endatíðina*

Hesaferð er tað sanniliga endin á mannasøguni ; endan á tíðini hjá núverandi tjóðum á jørðini. Jesus segði frammanundan um hesa tíðina, og segði í Matt.24,24 : *Og hesin evangeliid um ríkið skal prædikast um allan heimin til vitnisburð fyri øllum tjóðum. Tá kemur endin.*

40b- *suðurkongurinn fer at bresta ímóti honum .*

Her mugu vit beundra tann ómetaliga guddómliga smálutin, sum ger, at tænarar hansara kunnu skilja tað, sum eftir er dult fyri øðrum menniskjum. Yvirflatuliga, men bert á yvirflatuni, tykist stríðið millum Seleuci-kongarnar og ptolemaisku kongarnar at taka upp aftur og halda fram í hesum mest villeiðandi versinum. Tí í veruleikanum fóru vit úr hesum samhangni í versinum 34 til 36 og tíðin, tá henda nýggju konfrontatióin endaði, snýr seg um kristnu tíðina hjá páva-katólksku skipanini og hjá alheimsprotestantismuni, sum fór inn í sín økumeniska samgongu. Hendan samanhangsbroytingin noyðir okkum at umbýta leiklutir.

Í leiklutinum sum " *hann* " : pávakatólska Evropa og tess sambandskristnu átrúnaðir.

Í leiklutinum sum " *suðurkongurinn* " : at hertaka islam sum skal umvenda menniskju við valdi ella trælka tey , sambært gerðum, sum stovnarin Mohammed stóð á odda fyrri.

Latið okkum her leggja til merkis valið av sagnorðinum : *at sláa* ; á hebraiskum , " *nagah* " sum merkir at sláa við hornunum. Sum lýsingarorð merkir tað ein øðiligan ágangsmann , sum vanlig slær . Hetta sagnorðið passar fullkomiliga saman við arabiska islaminum, sum hevur verið ágangandi móti vesturheiminum uttan steðg síðani seinni heimsbardagi endaði. Sagnorðini " *at berjast , at berjast, at bresta saman* " vísa sera tætt nærleika , harvið hugsanin um tjóðargrannalag ella grannalag av býum og gøtum. Báðir móguleikarnir staðfesta islam, sum er væl raðfest í Evropa orsakað av átrúnaðarligum áhugaloyssi hjá evropearum. Stríðið hevur verið harðnað síðani jødar komu aftur til Palestina í 1948. Neyðin hjá palestinum hevur sett muslimskar fólkasløg ímóti vesturlenskum kristnum landnámsmonnum. Og, í 2021, vaksa islamistiskir ágangir og skapa ótryggleika millum evropeisk fólkasløg, fyrst og fremst Frakland, fyrrverandi landnámsmaðurin hjá norðurafrískum og afrikanskum fólkasløgum. Verður ein størri tjóðarsamanbrestur ? Kanska, men ikki áðrenn innanhýsis støðan versnar so mikið, at hon framleiðir ógvusligar bólka-til-bólkasamanbrestir á jørðini í sjálvum stórbýnum. Frakland verður í borgarakrígssstöðu hendan dagin ; í veruleikanum, av ektaðum trúarstríði : Islam móti kristindóminum ella teimum vantrúgvandi uttan Gud .

40c- *Og norðurkongurinn kemur ímóti honum sum ein hvirla , við vagnum og reiðmonnum og nógvum skipum.*

Í Ezek.38: 1 eitur hesin *norðurkongurinn Magog , prinsur av Rosh* (Russlandi) *av Meshech* (Moskva) *og Tubal* (Tobolsk) og vit lesa í vers 9 : *Og tú skalt koma upp, og koma sum ein hvirla , og vera sum skýggj at dekka alt landið, tú og fólkíð, og.*

Umbýti av leiklutum : Í leiklutinum sum " *norðurkongurinn* ", ortodoksa Russland og tess sambandsmuslimsku *fólkasløg* . Her bendir valið av sagnorðinum " *vil hvirvla yvir hann* " aftur á eitt knappligt massivt yvirraskilsálop úr luftini . Moskva, høvuðsstaðurin í Russlandi, er av sonnum góð fjarstøða frá Bruxelles, evropeiska høvuðsstaðnum, og París, hernaðarliga spjótstaðnum. Evropeiska vælferðin hevur blindað leiðararnar so mikið, at teir undirmeta hernaðarligu móguleikarnar hjá valdsmikla Russlandi. Í sínum ágangi fer hon at senda flogfør og túsundtals stríðsvagnar á landleiðir og fjöld av sjó- og kavbátakrigsskipum. Og fyrri at gera revsingina sterka, hava hesir evropeisku leiðararnir ikki steðgað við at eyðmýkja Russland og leiðarar tess frá eldsálum Vladimir Zhirinovskij til núverandi nýggja " Tsar ", Vladimir Putin (Vladimir : heimsins prinsur á russiskum) .

Tá ið aktørarnir eru eyðmerktir, fara avvarðandi triggir " kongarnir " at mæta hvørjum øðrum í tí, sum tekur formi av einum 7. " Sýriskum kríggi " , har nýggja tjóðskaparliga Ísrael verður við ; sum fylgjandi vers fer at staðfesta. Men í løtuni er tann " kongurinn " (*hann*) sum Russland ræðist Evropa í Róm-sáttmálanum.

40d- *tað fer at ganga fram í landið, breiða seg sum streymur og yvirflóð.* Ovurstóra hernaðarliga yvirvágin gjørði, at Russland kundi herja á Evropa og hertaka alt økið. Fransku hermenninir eru eingin dystur fyrri hana ; tey eru knúst og oyðiløgd.

Dan 11,41 *Hann skal koma inn í tað dýrdarríka landið, og mong skulu verða týnd; men Edóm, Móab og høvdingar Ammonita skulu verða bjargaðir úr hondum hans.*

41a- *Hann fer inn í tað vakrasta av londum, og mong skulu falla*

Russiska útbyggingin fer fram móti sínum Suðri har Ísrael er , sambandsmaðurin hjá vesturlondunum sum aftur er herjaður av russiskum hermonnum ; Jødar fara framvegis at doyggja.

41b- *men Edóm, Móab og høvdingar Ammonita skulu verða bjargaðir úr hondum hans.*

Hetta er ein avleiðing av hernaðarligu samgongunum, sum fara at seta hesi nøvn , sum umboða nútíðar Jordan, á russisku síðuna. Í 2021 er Russland longu offisielli sambandsmaðurin hjá Sýria, sum tað vápnar og verjir.

Dan 11,42 *Og hann skal rætta hond sína út yvir londini, og Egyptaland skal ikki sleppa undan.*

42a- Tað er bert síðani 1979, at henda politiska uppsetingin hevur staðfest profetiina. Tí tað árið, í Camp David í USA, gjørdi egyptiski forsetin, Anwar Sadat, offisielt eina samgongu við ísraelska forsætisráðharran, Menachem Begin. Strategiska og politiska valið, sum varð gjørt tá, var at styðja málið hjá teimum sterkastu í tíðini, tí Ísrael varð máttmikið stuðlað av USA. Tað er í hesum sambandi, at Guds andi ásetir honum tiltakið at royna at “*sleppa undan*” oyðilegging og vanlukku. Men við tíðini skiftir spælið hendur, og Ísrael og Egyptaland finna seg, síðani 2021, næstan slept av USA. Í sýriska økinum áleggur Russland sína lóg.

Dan 11,43 *Og hann skal hava vald yvir gull- og silvursgoymslunum og øllum dýrabarum Egyptalands; Libyar og Etiopiar fara at fylgja honum.*

43a- *Hann skal hava vald á goymslunum av gulli og silvuri og yvir øllum dýrgripum Egyptalands.*

Egyptaland gjørdist sera ríkt takkað verið inntøkunum frá bummgjaldi, sum varð goldið fyri at brúka Suez-veitina. Men hetta ríkidømið er bert tað vert í friðartíð tí í krigstíð gerast handilsleiðirnar oydnar. Egyptaland er vorðið ríkt gjøgnum ferðavinnuna. Úr øllum krókum á jørðini koma fólk at hugleiða um pyramidurnar, søvnini, sum eru ríkað við áhaldandi uppdaganum av egyptiskum gravum, sum eru goymdar undir jørð síðani fornöld. Í hesum grøvum avdúkaði tann hjá unga konginum Tutankhamon fastar gulllutir av ómetaliga stórum virði. Russland fer tí at finna í Egyptalandi okkurt at nøkta sín girnd eftir krigsherfangi.

Við endan av hvíludegnum 22. januar 2022, kom Andin mær við einum argumenti, sum staðfestir **uttan møguliga ósemju**, tulkningina, sum eg gevi til Dániel 11. Latið okkum leggja til merkis í teimum báðum versunum 42 og 43, týðningin av tí greiðu, **ókodaðu** umrøðuni av navninum í so "Egyptalandi" sum er . Nú , í versunum 5 til 32, varð Ptolemaius Lagid "Egyptaland" maskerað men eyðmerkt sum "suðurkongur". **Broytingin í søguligum høpi er sostatt staðfest og óafturvísandi prógvað**. Byrjað verður við samanhangi av fornöld, endar søgan í Dániel 11 við "endatíðini" av heiminum, har "Egyptaland", í sambandi við vesturlendsku kristnu og agnostisku leguna síðani 1979, er markið hjá **nýggja "suðurkongi"**, tað vil siga, stríðsmannsins islam, nothoth "oroxyd", og serliga tann hjá tí **nýggja "oroxyr"**.

43b- *Libyarar og Etiopiar fara at fylgja honum.*

Týðarin hevur rætt týtt orðini "Puth og Kush" í profetiini, sum tilnevna fyri "Libya", tey muslimsku londini, sum liggja norðan fyri Sahara, strandalondini á afrikansku strondini og fyri Etiopia, svarta Afrika, øll londini, sum liggja sunnan fyri Sahara. Ein stórur partur av teimum tóku eisini undir við og tóku til sín islam; í málinum um Fílabeinsstrondina, við samspæli hjá franska forsetanum Nicolas Sarkozy, sum vit eisini skylda libyska kaosinum.

Soleiðis, rakt av Russlandi, gerst "Egyptaland" offur hjá øllum rovdjórum, og muslimsku grindarnir, beiggjarnir, snúgva seg niður á tað, fyri at reinsa líkið av tí og taka sín part av herfanginum, sum enn er eftir, eftir russiska álopið.

Við at nevna greitt "Libya og Etiopia" tilnevni *Andin* afrikanskar trúarsambandsmenn hjá "suðurkonginum", sum skulu identifiserast við Arabia, har profeturin Mohammed kom fram í 632, fyri at breiða út, úr Mekka, sína nýggju trúgv, sum kallast islam. Tað er stuðlað av valdsmikla Turkalandi, sum er komið aftur, í hesum endaliga høpi, til eina fundamentalistiska, sigrandi og

hevndarfulla muslimska átrúnaðarliga skyldu, eftir eyðmýkingina av síni lötuvísu undirgívnri fyri vesturlenskum verðsligum virðum. Men onnur muslimsk lond, sum ikki liggja í "suðri", so sum Iran, Pakistan, Indonesia, kunnu melda seg til "suðurkongin" at berjast móti vesturlensku fólkunum, hvørs moralsku virði eru hatað av øllum muslimskum fólki. Hetta hatur er í sannleikanum bert tað hjá tí sanna Gudi Jesusi Kristi, sum vesturlensk kristin vanvirða. Hann revsar soleiðis gjøgnum islam og ortodoksi, jødiskt, katólskt, ortodokst, protestantiskt og enntá adventistiskt ótrúskapi í vesturheiminum; øll eingudstrúgvín sekur móti honum.

Dan 11:44 *Og tíðindi úr eystri og norðri skulu ræða hann, og hann skal fara út við stórari vreiði at oyðileggja og gera enda á mongum.*

44a- *Tíðindi úr eystri og norðri koma at ugga hann.*

Hesi bæði kardinalpunktini "eystur og norður" snúgva seg bert um russiska landið, alt eftir um tað verður nevt úr páva-Evropa ella úr Ísrael, tí profetiin tilnevnir tey sum fylgjandi álop av Russlandi í versum 40 og 41. Hetta merkir, at óttin, sum er nevndur, kemur úr russiskum øki, men hvat kann f ro? Hvat hendi við landi hansara fyri at skelka hann so nógv? Svarið er ikki í Dánjalsbók, men í Opinb.9, sum avdúkar og miðar móti protestantisku trúgvini, hvørs heimsvirki er í USA. Gátan verður ruddað upp við at taka atlit til tilveruna hjá USA. Síðani 1917, tá uppreistrarhugaða Russland tók sína socialistisku og kommunistisku stýri, hevur ein gjógv varandi skilt tað frá imperialistiska kapitalistiska USA. Ein einstaklingur kann ikki ríka seg á kostnað av næsta sínum, um hann er kommunistur; Hetta er orsökkin til, at teir báðir møguleikarnir eru ósemjuførir. Undir friðarøskuni smøla haturselðarnir og bíða eftir at verða lýstir. Bara kappingin og kjarnorkuhóttanin megnaðu at fyrbyrgja tí ringasta. Tað var javnvágin í kjarnorkuræðsluni. Men uttan at brúka kjarnorkuvápn fer Russland at yvirtaka Evropa, Ísrael og Egyptaland. Við javnvágunum brotnum fer USA at kenna seg svikið og hótt, so, fyri at minka um talið av teirra deyðu, fara tey inn í kríggið, og sláa hart fyrst. Ein kjarnorkuoyðilegging av Russlandi fer at elva til ótta millum russisku herarnar, sum eru spreittir um hersettu økini.

44b- *og hann fer út við stórari vreiði at oyða og týna mannamúgvur.*

Inntil ta tíðina verður Russland í hýri um at hertaka og taka herfang, men knappliga broytist hugburðurin, russiski herurin fær ikki longur heimland at venda aftur til og vónloysið verður til eitt ynski um at "oyðileggja og útrýma fjøldini"; sum verður "tridngurin av teimum dripnu monnunum" av 6. trompet í Opinb. Allar tjóðir, sum eru útgjörðar við kjarnorkuvápnnum, verða sostatt noyddar av faktunum at brúka tey móti sínum møguligu persónligu fíggindum.

Dan 11:45 *Hann skal seta tjald sínar upp millum hav á tí dýrdarrika heilaga fjallinum; tá kemur hann til endans, við ongum at hjálpa honum.*

45a- *Hann skal seta tjöld sínar upp millum hav, móti hinum dýrdarrika og heilaga fjallinum.*

Tjöld millum hav, tí hansara slott eru ikki longur á jørðini. Desperata støðan hjá russisku hermonnunum er týðiliga lýst av Andanum, sum dømdu teir til hesa ørindi. Undir eldi frá mótstøðumonnum sínum vórðu teir skumpaðir aftur til Ísraels land. Hataðir av øllum, fingur teir ongan stuðul ella samkenslu og vórðu útrýmdir í jødiskum londum. Russland fer sostatt at rinda ein høgan prís fyri rættarmálið, sum Gud hevur skrivað til tað síðani stuðulin til andaligu fíggindar Ísraels í gomlu samgonguni, tá tað varð útvíst til Bábylon. Hon seldi ross til fólkíð í Týrus, ein býur við heidnari girnd. Ezek.27,13-14 staðfestir, at Gud sigur við Týrus: *Javan, Tubal (Tobolsk) og Mesek (Moskva) vóru keypmenn tínar; Teir góvu trælir og bronsufløt í staðin fyri handilsvørur tínar. Teir úr húsinum hjá Togarma (Armenia) veittu tykkara marknaðir við rossum, reiðmonnum og múlum.* Tað var eisini ein handilsligur snávingarsteinur hjá jødunum, sum eisini handlaðu við tí: Ezek.27:17: *Júda og Ísraelsland vóru keypmenn tykkara; Teir góvu hveitið hjá Minnith, køkuna, hunangin, oljuna og balsamið, í staðin fyri tínar vørur. So gjørdist Týrus ríkur fyri teirra kostnað. Harumframt*

tosar Gud beinleiðis við Satan í Ezek . Sum skilst var tað hann, sum fekk gagn av tí marglæti og ríkidømi, sum var savnað í teimum stóru heidnu býunum, sum tæntu honum undir dulnevninum av teimum margfeldu heidnu guddómunum, heldur ótilvitað, men altíð og allastaðni í tilbiðjanarformum, sum Gud metir vera andstyggiligar. Hann ber í hjartanum vektina av eini frustratióin, sum er savnað, eisini, gjøgnum øldir og túsund ár av mannasøguni. Hendan frustratióinin rættvísger hansara vreiddi, sum lutvíst er útvent í formi av hesi seinastu ógvusliga oyðileggjandi altjóða ósemju.

Men henda guddómliga vreiddi móti handilsferðsluni í fornari tíð bjóðar okkum at skilja, hvat Gud kundi hugsað um samtíðar altjóða ferðslu í einum altjóða høpi, sum er heilt bygdur á marknaðarbúskapin. Eg haldi, at oyðileggingin av World Trade Center tornunum í New York 11. september 2001 er eitt svar. Tí meira tí, at profetiin í Opinb.

At enda í Dan.11 er arvafiggindin hjá USA, Russland, oyðilagdur. Hetta fer tí at geva teimum absolutt vald yvir øllum, sum yvirliva altjóða stríðið. Vei sigursharranum ! Hann skal boyggja seg og geva seg undir sigurslógina, hvar hann so er á jørðini, við at yvirliva.

Dánjal 12.

Dan 12,1 *Tá skal Mikael reisa seg, hin stóri høvdingin, sum stendur fyri børnum fólks tínum; og tað verður ein neyðtíð, sum ongantíð hevur verið, síðani tjóð var til ta somu tíð. Tá skal fólk títt verða frelst, tey, sum eru funnin skrivað í bókini.*

1a- *Tá skal Mikael reisa seg,*

*Hendan tíðin er tann við heimsins enda, har Jesus Kristus, við at hava seinasta orðið, kemur aftur í dýrd og kraft av sínum guddómleika, sum kappingarførar átrúnaðir leingi hava stríðst fyri. Vit lesa í Opinb.1,7 : Sí, hann kemur við skýggjum. Og hvørt eyga skal síggja hann, eisini tey, sum stungu hann; og allar ættir jarðarinnar skulu gráta fyri honum. Ja. Amen! Vit mugu venja okkum við hetta hugskotið, tí fyri hvønn av sínum leiklutum , gav **Gud sær sjálvum eitt** annað navn , og tí í Dániel og Opinb . Navn hansara, Jesus Kristus, umboðar hann bert fyri tey útvaldu á jørðini, sum hann kom at frelsa undir hesum navni.*

1b- *tann stóri høvdingin,*

*Hesin stóri leiðarin er tí YaHWéH Mikael Jesus Kristus og tað er frá honum, at í sínum eyðkenda óhugna, pávastjórnin hevur tikið burtur til sín egna gagn, hansara uppgávu sum **ævigur himmskur fyribønari** til 1843, hetta síðani árið 538, dagfesting av byrjanini av pávastjórnini á Laelime í Mola. . Hetta evnið varð viðgjørt í Dániel 8.*

1c- *verji hjá børnum fólks tínum ;*

*Ein verjuleikari ger seg inn á, tá álop er. Og soleiðis verður í teimum seinastu tímum av jarðiska lívinum hjá teimum útvaldu, sum vóru trúføst, eisini tá teir seinastu uppreistrarmenninir dømdu teir til deyða. Her kunnu vit finna øll fyrimyndirnar, sum eru lagdar upp til í søgunum hjá Dánjali, tí tær verða uppfyltar í eini endaligari syrgiligari støðu. Í hesi seinastu **stóru vanlukkuni** , fara vit at uppliva aftur tey undurfullu inntrivini, sum eru greitt frá í Dan.3, *ovnin og hansara fyra livandi persónar*, í Dan.5, *at Gud tók Bábýlon tað stóra* , í Dan.6, *leyvurnar* gjørdar óskaðiligar men eisini endan á tí **stóru vanlukkuni** , sum er forskuggað av tí, sum rakti á Jew,1. tann 18. desember, á hvíludegi.*

1d- *og tað verður ein neyðtíð, sum ongantíð hevur verið, síðani tjóð var til ta somu tíð.*

Dømt eftir hesi útsøgn, so fer tann seinasta stóra vanlukkan at fara upp um ta hjá jøðunum, sum grikkar skipaðu fyri. Faktiskt slógu grikkar bara jødarnar, sum teir funnu á gøtunum ella heima hjá teimum. Við heimsins enda eru viðurskiftini sera ymisk, og nútímans tøkni ger, at fólk hava fullkomiligt tamarhald á fólkunum, sum búa á jørðini. Við at brúka menniskjaliga uppdaganartøkni kunnu vit tí finna hvønn sum helst hvar sum helst, hvar tey so goyma seg. Listar yvir fólk, sum standa ímóti teimum kunngjørdu skipanunum, kunnu tí gerast á nágreiniligan hátt. Í hesum endaliga høpi verður útrýmingin av teimum útvaldu gjørd menniskjaliga møgulig. Hóast full av trúgv og vón um sína frelsu, so fara tey útvaldu at

uppliva þínufullar tímar; fyri tey, sum enn verða fræls, frádømd alt, hini eru í uppreistrarfongslunum og bíða eftir avrættingini. Neyð fer at ráða í hjørtunum á teimum útvaldu, sum verða illa viðfarin, um ikki verða dripin.

1.- *Tá skal fólk títt verða frelst, tey, sum eru funnin skrivað í bókini.*

Hetta er lívsins bók, tí uttan teldu gjørði Gud eisini ein lista yvir allar skapningar, sum Ádam og Eva og eftirkomarar teirra framleiddu. Við endan av lívinum hjá hvørjum einstøkum persóni varð endaliga ørindið avgjørt av Gudi, sum helt tveir listar: tann hjá teimum útvaldu og tann hjá teimum falnu, í samsvari við tær báðar leiðirnar, sum eru lagdar fram fyri menniskjanum í 5. Mós.30,1 9-20: *Eg kalli himmal og jørð at vitna í dag móti tykkum, at Eg havi sett fyri tykkum de banning og banning, lív. Vel lívið, so tú kanst liva, tú og avkom títt, at elska Harran Gud tín, at lýða rødd hansara og at halda seg til hansara: tí í hesum veldst lív títt og longdin á tínum døgum ...* Tað er í ljósinum av valinum av tínum óndskapi, at endaliga ørindið hjá rómverska pávadøminum, *brend okkum í Dan-9 er. hetta orsakað av hansara øvundsjúku orðum móti Gudi gudanna sambært Dan.11,36.*

Í Opinberingini 20,5 fylgir afturkomu Kristusar við uppreisn teirra deyðu í Kristi, sum verður kallað *fyrsta uppreisnin: Sælur og heilagur er tann, sum hevur lut í fyrstu uppreisnini*, tí yvir slíkari hevur seinni deyði ikki vald.

Dan 12,2 *Og nógv av teimum, sum sova í mold jarðarinnar, skulu vakna, summi til ævigt lív, summi til skomm og ævigt vanvirðing.*

2a- *Og mong av teimum, sum sova í mold jarðarinnar, skulu vakna, summi til ævigt lív;*

Latið okkum fyrst leggja til merkis, at í vanligum normaliteti sova tey deyðu væl í **dustinum á jørðini** og ikki í einum undurfullum paradísi ella einum brennandi helviti sum falskar kristnar ella heidnar trúgvir læra og trúgva. Hesin nágreinileikin endurreisir sonnu støðuna hjá teimum deyðu sum lært í Præd.9,5-6-10: *Fyri øll, sum liva, er vón; og sjálvt livandi hundur er betri enn deyð leyva. Tí tey livandi vita, at tey skulu doyggja; men tey deyðu vita einki, og eingin løn er teimum meira, síðan minni teirra er gloymt. Og kærleiki teirra og hatur teirra og øvund teirra eru longu farin til grundar; og teir skulu ongantíð aftur hava nakran lut í øllum tí, sum verður gjørt undir sólini. ... Hvat hond tín finnur at gera, ger tað við tínum krafti; tí at eingin verk, eingin hugsan, eingin kunnleiki ella vísdómur er í grøvini, hagar tú fert. (Bústaður teirra deyðu sum er **dustið á jørðini**).*

Tað er eingin hugsan eftir deyðan tí hugsanin livir í heilanum á menniskjanum, bert, tá hann enn er á lívi og nørdur av blóðinum, sum hjartaslátturin sendir. Og hetta blóðið skal sjálvt reinsast við lungnaandrátti. Gud segði ongantíð annað, síðani hann segði við Ádam, sum var vorðin syndari við ólýdni, í 1. Mós. **tí tú ert mold, og til mold skalt tú venda aftur**. Fyri at staðfesta hesa støðu av einki hjá teimum deyðu, lesa vit í Sál.30,9: *Hvat nyttar tað tær at úthella blóð mítt, at føra meg niður í grøvina? Hevur dust rós til tín? Sigur hon frá tínum trúfesti?* Nei, tí hon kann ikki sambært Sál.115:17: *Tey deyðu prása ikki Harranum, og hvør sum helst, sum fer niður í tøgna.* Men hetta forðar ikki fyri, at Gud kann reisa upp aftur eitt lív, sum áður hevur verið til og tað er henda skapandi kraftin, sum ger hann til Gud og ikki til ein eingil ella menniskja.

Báðar leiðirnar hava tvey endalig úrslit og Opinberingin 20 sigur okkum, at tær eru skildar av *túsund árunum* í sjeýnda ártúsund. Meðan alt menniskjalívið hvørvur av jørðini í byrjanini av hesum *túsund árunum*, verða tey falnu ikki reis upp fyrr enn eftir at teirra dómur er framdur av teimum heiløgu og Jesusi Kristi í hansara himmalska ríki. Við hesum boðskapi, sum er knýttur at *lúðrinum*, staðfestir Opinberingin 11,18, og sigur: *Tjóðirnar vóru ill; og vreiði tín er komin, og tíðin er komin at døma tey deyðu, at løna tænarum tínum profetum, teimum heiløgu og teimum, sum óttast navn títt, smá og stór, og at oyðileggja tey, sum oyðileggja jørðina*. Í hesum versinum førir *dómurin* yvir tey deyðu Gud til at reisa upp, fyrst og fremst, sínar trúføstu deyðu útvaldu, so teir kunnu døma tey óndu, sum eru hildin í deyðastøðu.

2b- og hini til skomm og æviga vanvirðing.

Ævinleikin fer bert at hoyra teimum livandi til. Eftir teirra endaligu oyðilegging í Seinasta Dómi, verður opprobrium og *skomm* teirra *falnu* bert verandi í æviga minninum um tey útvaldu, einglarnar og Gud.

Dan 12,3 *Tey, sum eru vís, skulu lýsa sum himmalsins ljós, og tey, sum venda mongum til rættvísi, skulu lýsa sum stjörnurnar um allar ævir.*

3a- *Tey, sum hava verið skilagóð, fara at lýsa sum himmalsins prýði.*

Vit lyfta menniskju upp um djór. Tað sæst av evninum at grundgeva, at gera niðurstøður við at eygleiða fakta ella við einføldum niðurstøðum. Um menniskju ikki vóru uppreistrarhugað í tí frælsi, sum Gud gevur teimum, so høvdu vit ført alt menniskjað móti somu viðurkenning av tilveruni hjá Gudi og hansara lógum. Tí síðani Móses hevur Gud skrásett tær mest týðandi hendingarnar í hansara opinbering fyri menniskjum. Her er grundgevingarleiðin at ganga. Eingudstrúgv kom fram í søguni hjá hebraiska fólkinum. Hansara vitnisburður og hansara skriftir hava tí framum allar aðrar skriftir, sum verða skrivaðar til henda sama einstaka Gud. At Guðs fólk verður stríðst, er framvegis ein vanligur móguleiki, men at tær heilagu skriftirnar verða stríðst, gerst djevulsins verk. Trúgvín, sum Jesus Kristus hevur stovnað, tekur sínar keldur og tilvísingar úr hebraisku skriftunum í gamla sáttmálanum, sum gevur henni lógligheit. Men rómversk-katólska læran virðir ikki hesa meginreglu, og tí kunnu hvørki hon ella koranin í islam siga seg vera frá tí livandi Gudi, skapara av øllum tí, sum livir og er til. Jesus staðfesti meginregluna við at minna á í Jóh. 4,22, at *frelsan kemur frá jøðunum: Tit tilbiðja tað, sum tit ikki vita; Vit tilbiðja tað, sum vit vita, tí frelsan er frá jøðunum.*

Í hesum fyrsta bólki av teimum útvaldu tilnevni Gud menn, sum eru frelst uttan serliga vitan, orsakað av teirra trúfesti, sum er víst við lívsváða síðani Ádam og Evu; og hetta til 1843. Tey eru frelst, tí verk teirra hava vitnað um teirra vit og teirra góðtøku av guddómligum lógum, sum vísa seg við teirra lýdni. Í hesum bólkinum fingur teir mest trúgvandi og **fríðarligu protestantarnir** til várið 1843 gagn av tolsemi Guds, sum bert gjørdi siðvenjuna av sínum heilaga hvíludegi umsitin frá tí degi. Opinberingin 2:24-25 vil staðfesta hetta undantakið: Men til tykkum *sigi eg, sum eru í Thyatira, sum ikki hava hesa læru, og ikki hava kent dýpdina hjá Satan, sum tey siga, Eg leggi onga aðra byrð á tykkum; bert tað, tú hevur, halt fast um tað, til eg komi.*

3b- og teir, sum venda mongum til rættvísi, skulu skína sum stjörnurnar um allar ævir og allar ævir.

Hesin seinni bólkurin er settur frá orsakað av tí høga halganarstöðinum, sum hann hevur umboðað á jørðini síðani 1843. Valdur við hjálp av trúarroynd, sum í fyrsta umfari var grundað á vónina um afturkomu Jesu Krists, í røð fyri várið 1843 og heystið 1844, er hansara offisiella halgan av heilsuárinum eftir langa øldina av Gudi. av myrkri, gloymsku og vanvirðing fyri tí.

Í hesum býtinum í tveir bólkar, er tað, sum ger teir ymiskar, teirra støða viðvíkjandi rættvísi Guds, tað vil siga teirra støða viðvíkjandi hansara tíggju boðum og hansara øðrum heilsu- og øðrum fyriskipanum. Í upprunatekstinum í 2. Mós.20,5-6, annað boð, sum Róm kúgaði, avdúkar greitt týðningin, sum Gud gevur lýdni sínum boðum og tað minnir um tær báðar leiðirnar og tær báðar mótsettu endaligu ørindini: ... *Eg eri ein øvundsjúkur Gud, sum vitjar misgerðina hjá feðrum á mær og mínum ættarliðum, sum broytir Eg vísi miskunn teimum túsundtals, sum elska meg og halda boð míni.*

Í hesum versinum avdúkar Andin orsökina til, at *stjörnurnar eru til í okkara jarðligu skapanarverki.* Teir høvdu bara orsök til at vera til fyri at virka sum ímynd av teimum jarðligu útvaldu, sum Gud valdi; og tað er 1. Mós.1,17, sum avdúkar boðskap teirra: *Gud setti tey í himmalrúmið fyri at geva ljós á jørðina.* Síðani brúkar Gud tær til at vísa Ábrahami fjøldina

av eftirkomarum hansara í 1. Mós.15,5 : *Tel himmalsins stjörnur, um tú kanst telja tær ; soleiðis verða eftirkomarar tínar.*

Men stöðan hjá hesum andaligu stjörnunum kann broytast alt eftir, hvørji verk tann loysti trúgvandi fremur. Við at falla andaliga gjøgnum sítt ólýdni, *fellur stjórnan*, hon *dettur av himlinum*. Myndin verður vekjað fyri at lýsa fall protestantisku trúarinnar í 1843, sum varð kunngjørt við einum veruligum himmalskum merki í 1833, í *innsiglinum* í Opínb. Og aftur í Opínb.12,4 : *Hala hansara dró ein triðing av himmalstjörnunum og kastaði tær til jarðar.* Hesin boðskapurin kemur at endurnýggja tann í Dan.8:10 : *Hann reis upp til himmalsins her, hann gjørði falla til jørðina ein part av hesum herinum og av stjörnunum, og hann traðkaði tær.* Andin ároknar rómversku pávastýrinum andaliga fall ein triðing av teimum loystu trúgvandi ; svikin fólk, sum til fánýtis vilja trúgva á frelsu Kristusar og krevja hansara rættvísi.

Dan 12,4 *Men tú, Dániel, skalt tú stongja orðini og innsigla bókina til endatíðina. Nógv fara tá at lesa hana, og kunnleikin økist.*

4a- Hendan **endatíðin** hevur fleiri stig á rað, men hon byrjaði, offisielt, á vári 1843, við at guddómliga fyriskipanin kom í gildi, sum er forskrivað í Dan 8,14 : ***Til kvøld-morgun 2300 og heilagleikin verður rættvísgjørdur***. Í 1994 var seinna endatíðin merkt av, at alheims adventistiska stovnurin varð fordømdur. Síðani 1843 hevur Dániels bók verið lísín, men hon hevur ongantíð verið tulkað rætt áðrenn hetta verkið, sum eg enn fyrireiki í 2021 og hetta síðani 2020. Tað er tí henda dagfestingin, sum merkir apogeid av **kunnleika hennara** og harvið, tann sanna endaliga **endatíðin**, sum fer at enda við tí sanna vitan og vænta Kristusar, í ár hevur 2020 longu verið væl merkt av Gudi síðani alt menniskjað hevur verið rakt av deyðiligheit av Covid-19 Virusinum sum kom fram í Kína í 2019, men í páva-katólska Evropa, bert síðani 2020. Í 2021 mutatera virus og halda fram at sláa menniskjaligt rehuman gulliity.

Adventistatrúarroyndin Myndprýdd

Dan 12,5 *Og eg, Dánjal, hugdi at, og sí, tveir aðrir menn stóðu, annar hinumegin áanna, og hin hinumegin áanna.*

5a- Minnast ! Dánjal er á bakkanum av ánni " Hiddekel ", Tigris, hesin mannaætarin. Nú eru tveir menn hvørjumegin áanna, sum merkir, at annar hevur kunnað farið yvir um hana og hin er um at gera tað. Longu í Dan.8,13 varð kjak skift millum tveir halgimenni.

Dan 12:6 *Og ein teirra segði við mannin í línklæðum, sum stóð á vatninum í ánni : «Nær skal hesi undrum enda ?*

6a- Í Dan.8,14 høvdu spurningarnir hjá teimum heiløgu fingið frá Gudi svarið um 2300 kvøld-morgunin, sum ásetti dagfestingina 1843. Her er tilgongdin endurtøka og spurningurin hesaferð snýr seg um heimsins enda ; lötuna, tá ið profetiir ikki longur verða til gagns. Spurningurin er settur Kristusari, sum er umboðaður av hesum *manninum í línklæðum*, sum stendur *omanfyri áanna*, og eygleiðir, hvussu menn fara yvir um hana. Gud tekur upp myndina av yvirgongdini um Reyðahavið, sum bjargaði hebrearum, men druknaði teirra egyptisku fíggindar.

Dan 12:7 *Og eg hoyrði mannin í línklæðum, sum var yvir vatninum í ánni. Hann lyfti upp høgru hond sína ok vinstru hond sína móti himni, ok svor við hann, sum um ævir livir, at tað skal vera í eina tíð, tíðir og hálva tíð, og at alt hetta skal enda, tá ið vald hins heilaga fólkið er fullkomiliga brotið.*

7a- *Og eg hoyrði mannin í línklæðum, sum var uppi á vatninum í ánni; hann lyfti høgru hond sína og vinstru hond móti himli,*

Í stöðuni sum dómari Arbiter lyftir Jesus Kristus sína signandi høgru hond og sína revsandi vinstru hond móti himlinum fyri at gera eina hátíðarlaga yvirlýsing.

7b- og hann svór við hann, sum um ævir livir, at tað skal vera um eina tíð, tíðir og hálva tíð .

Vib at nefna profetisku varandi var pávast65ar, sýnir Kristus og minnst dóm sín, sum í fortíðini dømdi kirkju hansara til at líða krav pávastjórnarinnar og banningar av teimum barbarisku innrásunum, sum vóru frammanundan ; Hetta er orsakað av, at hvíludagurin varð sleptur síðani 7. mars 321. Tey trúgvandi í adventistaroyndartíðini verða sostatt ávarað. En ein onnur orsök førir Gud til at vekja upp þessa pávaríki ; Hetta er dagfestingin, tá hon byrjaði, nevnliga 538 e.Kr. Valið er skilagott, tí henda dagfestingin 538 skal vera grundarlagið undir teimum útrokningum, sum profetiin fer at leggja okkum fram við at leggja okkum fram nýggjar profetiskar varandi tíðir í versunum 11 og 12.

7c- ok at allir þessi hlutir muni enda þa er styrkr heilags folks er **fullkomiliga brotinn** .

Hesin stutti setningurin tekur væl hesaferð saman um ta veruligu lötuna av endanum : tann, har við endan av seinastu **stóru vanlukkuni** , tey útvaldu fara at finna seg á staðnum at verða útrýmd, útrýmd av jørðini ; legg til merkis neyvleikan : **heilt brotið** .

Dan 12:8 *Eg hoyrði, men skilti ikki : ok mselti ek: Herra minn, hvad mun verða af þessum lutum?*

8a- Stakkals Dánjal ! Um fatanin av bók hansara framvegis er ein gáta fyri tey, sum liva í 2021, hvussu uttan fyri hansara røktina og ónýtilig fyri hansara egnu frelsu var tann fatanin !

Dan 12:9 *Og hann segði: «Far tú, Dániel, tí at orðini eru stongd og innsiglað til endatíðina.»*

9a- Svárið hjá einglinum fer at lata Dániel vera svangan men tað staðfestir seinu uppfyllingina av profetiini, sum er tilskilað til *tíðina við endan* av kristnu tíðini.

Dan 12:10 *Og nógv skulu verða reinsað og hvít og reinsað ; teir gudleysu vilja gera ilt, og eingin av hinum gudleysu skal skilja, men teir, sum hava skil, skulu skilja.*

10a- *Nógv verða reinsað, hvítnað og raffinerað*

Við at endurtaka her nágreiniliga sitatið orð fyri orð úr Dan.11,35, staðfestir eingilin pávasamleikan hjá tí øvundsjúka og despotiska **konginum** , **sum lyftir seg upp um allar gudar** og enntá tann einasta sanna **Gud** , í vers 36.

10b- *teir óndu vilja gera ilt og eingin av teimum óndu skal skilja,*

Eingilin vekir upp eina meginreglu, sum fer at halda fram til heimsins enda, framhaldið av tí ónda er avmyndað í profetiumum hjá Dánieli við framhaldinum av "*messinginum* " av grikskari synd og "*jarninum* " av rómverskari valdi til afturkomu Kristusar. Teir óndu verða tvífalt forðaðir fyri at skilja : fyrst av teirra egnu sjálvsnoktan, og í øðrum lagi av *Gudsgivnari villleiðingarmegi* , sum ger teir førar fyri **at trúgva** lygn *sambært 2 Tess . .*

10c- *men teir, sum hava skil, skulu skilja.*

Hetta dømið prógvar, at andaligi *intelligensurin* er ein serlig gáva, sum Gud hevur givið, men frammanundan er ein góð nýtsla av grundleggjandi *intelligensi*, *sum er givin øllum vanligum menniskjum*. Tí sjálvt innan fyri hendan normin blanda menniskju útbúgving og útbúgvingar av henni við *vit* . So minnst eg hendan munin : instruktión ger, at dátur kunnu førast inn í mannaminnið, men bert *vit* loyva teimum góðari og klókari nýtslu.

Dan 12:11 *Og frá tí tíðini, tá ið tað æviga øffrið verður tikið burtur, og tað andstygdið , sum er oyðilagt, verður sett upp , skulu túsund og tvey hundrad og níti dagar ganga.*

11a- *Frá tí tíðini, tá ið áhaldandi øffrið steðgar-*

Eg skal minna tykkum aftur á, men orðið "*øffur*" stendur ikki í upprunahebraiska tekstinum. Og hesin nágreinileikin er avgerandi, tí hesin *ævigi* snýr seg um himmalska prestdømið hjá Jesusi Kristi. Við at endurgeva hansara forbøn á jørðini, tekur pávaskapurin burtur frá Jesusi Kristi hansara leiklut sum forbønari fyri syndir hansara útvaldu.

Hendan rænaða parallella jarðliga tænanastan byrjar í 538 ; dagfesting, tá Vigilius I , fyrsti ráðandi pávin, ^{setti búgv} í Róm, í Lateran-palassinum, á Caelian-fjallinum (himmalin).

11b- *og har ein andstyggilig oyðilegging verður raðfest .*

Tað er, síðani 538, dagfestingina, tá pávaliga rómverska stjórnin byrjar, nefnt í Dan.9:27 : *og tað verða á veinginum andstygdir av oyðilegging, til ein útrýming og tað verður brotið [sambært] tí, sum er ásett, á [landinum] oyðileggjað .*

Í hesum versinum, sum miðar móti dagfestingini 538, miðar Andin nú bert móti pávaliga Róm, sum forklarar eintal av orðinum " andstygð ". Hetta var ikki galdandi í Dan.9,27, har talan var um báðar fasurnar í Róm, heidnar og síðani pávaligar.

Latið okkum leggja til merkis áhugan og týdningin av bólkingini í hesum versinum av tveimum tingum : " *burturbeining av tí dagliga* " frá Kristi í Dan 8,11 og pávaliga " *vonginum* ", sum ber " *ta andstyggiligu oyðileggingina* ", sum er nevndur í Dan 9,27. Við at knýta hesar báðar gerðir at somu dagfesting 538 og at somu eind, staðfestir og prógvar Andin, at høvundurin til hesar misgerðir av sonnum er rómversk papisma.

Í *Dán* . Papisman endurgav tað, men í 1260 long blóðug ár.

1 1c- *tað verða túsund og tvey hundrað og níti dagar.*

Til tess at gera tær profetisku varandi tíðirnar, sum eru nevndar, sum snúgva seg um endatíðina, ófalsaðar, er eindin sett framman fyri talið í øllum spádómum Dániels : *dagar 1290 ; dagar 1335* (næsta vers) ; *Dán.8,14 : kvøld-morgun 2300* ; og longu í Dan.9,24 : vikur 70.

Vit hava bara eina sera einfalda útrokning at gera : $538 + 1290 = 1828$.

Áhugin fyri hesi dagfesting 1828 er at geva adventistatiltakinum ein alheimsligan karakter , tí hann miðar eftir triðja av teimum fimm árunum av adventistaráðstevnum , sum vóru hildnar í Albury Park í London í nærveru av kongsfamiljuni í Onglandi .

Dan 12,12 *Sælur er tann, sum bíðar og kemur til túsund trý hundrað og fimm og tríati dagar.*

12a- Tað er bert hetta versið, sum gevur okkum týdningin av hesum báðum profetisku varandi tíðunum. Evnið er tað um at bíða eftir afturkomu Kristusar, men ein serlig bíðitíð grundað á talgild uppskot, sum Bíblían gevur. Ein nýggj útrokning er neyðug : $538 + 1335 = 1873$. Eingilin leggur okkum fram tvær dagfestingar , sum merkja ávikavist byrjan og enda av adventistisku trúarroyndini , sum varð framd millum árinum 1828 og 1873 . væntanir um dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists til USA, tískil til protestantisk lond.

Í myndini av yvirgongdini av ánni " Tiger " er tigrin, sum etur mannasáilir, tær dagfestingar 1843-1844 , sum fáa tann dømdu protestantin at fara frá andaligum lívi til andaligan deyða. Tvørturímóti kemur tann, sum hevur staðið royndina, livandi og signaður av Gudi úr hesi vandamiklu yvirferðini. Hann fær frá Gudi eina ávísa sælu : " *Vælsignaður er hann, sum røkkur 1873 !*" »

Dan 12:13 *Og tú, far móti tínum enda ; tú skalt hvíla, og tú skalt standa fyri arvi tínum við endan á døgum.*

13a- Dánjal fer at uppdaga eftir fyrstu uppreisnina, sum hann verður risin upp í, týdningin av øllum tí, sum hann hevur borið okkum víðari. Men fyri tann adventista, sum enn livir, verður læra hansara víðari fullförd við teimum opinberingum, sum eru í Jóhannesar Apokalypsu.

Dánjalsbók goymir væl sítt ovurstóra ríkidømi. Vit hava har lagt til merkis tær eggjandi lærur, sum Harrin vendir sær til síni útvaldu av teimum allarseinastu døgnum, tí hesir seinastu dagarnir fara at finna aftur tann normin um ótta og ótryggleika, sum hevur rátt gjøgnum alla mannasøguna á jørðini. Aftur hesaferð, men fyri seinastu ferð, verða tey útvaldu útvald og hildin at hava ábyrgdina av teimum vanlukkum, sum fara at raka uppreistrarfólkunum, sum yvirliva triðja heimsbardaga, sum er kunngjørt í Dan.11,40-45 og Opinb.9,13. Ezekiel 14 leggur fram tey eyðkendu trúarfyrmyndirnar : Nóa, Dániel og Job. Eins og Nóa noyðast vit at sleppa undan og standa ímóti heimsins hugsanargongd við at byggja okkara ørk við trúfesti móti Gudi. Eins og Dániel mugu vit vera fastbundin at gera okkara skyldu sum útvald fólk við at nokta stóðinum, sum falskur átrúnaður hevur sett. Og eins og Job, so noyðast vit at góðtaka

líðing líkamliga og sálarliga, tá ið Gud loyvir henni, og hava ein fyrimun fram um Job : gjøgnum hansara royndir hava vit lært, hví Gud loyvir hesum royndum.

Dánielsbók gjørdi okkum eisini møguleika at skilja tað ósjónliga himmska lívið betur. Hetta, við at uppdaga hendan persónin, sum eitur Gabriel , eitt navn, sum merkir “ hann, sum sær andlit Guds ”. Hann er til staðar í øllum teimum týðandi uppgávuunum í guddómligu frelsuætlanini. Og vit mugu gera okkum greitt, at í himmska Guds ríki vóru hann og allir teir góðu einglarnir frádømdir nærveruna hjá Mikaeli , einglaliga útrykkinum hjá Gudi, í tíðini, tá hann var í jarðligu holdgerðini, sum var 3-5 ár . Í einum stórum kærleiksbyti deilir Mikael eisini sín myndugleika, og játtar at vera bert “ *ein av høvuðsleiðarunum* ” . Men Gabriel kunnaði hann eisini um Dániel , tann útvalda millum tey útvaldu , sum “ *leiðara fólks tíns* .” Og Dan.9 avdúkar okkum sera greitt alt, sum Jesus kemur at fremja fyri at frelsa síni trúgvu útvaldu. Guddómliga frelsuverkætlanin er sostatt greitt kunngjørd, síðani framd 3. apríl 30 við krossfesting Jesu Krists.

Dánjalsbók vísti okkum, at trúgv bert kann vísast av einum vaksnum. Og at barnið sambært Gudi gerst vaksið við at koma inn á trettanda árið. Vit kunnu eisini leggja til merkis tann beiska ávøkstin, sum barnadópurin ber, og tann átrúnaðarligi føðiarvin í øllum følskum átrúnaðum. Jesus segði í Markus 16,16 : *Tann, sum trýr og verður doypur, verður frelstur ; Tann, sum ikki trýr, verður dømdur* . Hetta merkir tí , at áðrenn dópin skal trúgvin vera til staðar og vísast . Eftir dópin setur Gud hana til royndar. Eisini ein onnur perlu, sum er opinberað í Dániel, eru hesi orðini hjá Jesusi úr Matt.7,13 staðfest : *Far inn um tað smala portrið . Tí breitt er portrið og breiður er vegurin , sum førir til oyðileggingar, og nógv eru tey, sum fara ígjøgnum tað ; og eisini í Matt.22,14 : Tí at nógv eru kallað , men fá eru útvald ; sambært Dan.7:9, tíggju milliardir kallaðar til svars fyri Gudi fyri , einans , eina millión loyst útvald frelst , tí tey vilja veruliga hava tænt skaparanum Gudi væl , í Kristi í Heilaga Andanum.*

Kapittul 12 hevur júst lagt grundarlagið undir bygnaðin í Opinberingarbókini við at minnst aftur á dagfestingarnar 538, 1798, 1828, 1843-1844 duldar og tillagaðar men grundleggjandi fyri tíðarbytið í Opinberingarbókini, og 1873. Ein onnur dagfesting, sum 1994 og konstruerað av the happie , verður.

Inngangur til profetiskan symbolikk

Í øllum bíbilskum líknisum brúkar Andin jarðlig element, sum kriteriini kunnu ímynda dulnevndar eindir, sum leggja fram felags kriterium. Hvørt symbol, sum verður brúkt, skal tí kannast úr øllum sínum tættum, fyri at fáa burtúr teimum lærdómum, sum Gud goymir. Latið okkum taka til dømis orðið “ *sjógvur* ” . Sambært 1. Mós.1,20 fólkadi Gud tað við djórum av øllum slag, óteljandi og dulnevndum. Umhvørvið hjá henni er deydiligt fyri menniskjað, sum livir av at anda luft. Tað gerst sostatt eitt deyðasymbol fyri menniskjað, sum við rætti eisini kann óttast saltleika hennara, sum ger jørðina ófruktbara. Eyðsæð er hetta symbolið ikki til fyrimuns fyri menniskjað og orsakað av týdninginum av deyðanum fer Gud at geva navn sítt til vaskið av ablutionum hjá hebrearum, sum formyndar dópsvatnið. Nú at doypa merkir at doypa, at doygja druknaður fyri at liva aftur í Jesusi Kristi. Tann órættvísgerði gamli maðurin rísur upp aftur berandi rættvísi Kristusar. Vit síggja her alt ríkidømið í einum elementi í guddómligari skapan : *havið* . Undir hesi læruni skilja vit betur týdningin, sum Gud gevur hesum versinum úr Dániel 7,2-3 : “ ... og sí, teir fyra vindarnir á himlinum stríddust á *tí stóra havinum* . Og fyra stór djór komu upp úr *havinum* , hvørt ymiskt

frá øðrum . Veit, at " *teir fyra vindarnir á himlinum* " leggja upp til tey alheimsstríðini, sum fáa sigursfólkini til ráðandi valdið. Her ímyndar " *stóra havið* " menniskjaligu fjøldina av heidnum fólki, sum ikki heiðra Gud, í hansara eygum eru javnbjóðis djórunum í " *havinum* ". Í útrykkinum, " *fyra himmalvindar* ", umboðar " *fyra* " tey 4 kardinalpunktini í ættunum Norður, Suður, Eystur og Vestur. " *Vindarnir á himlinum* " bera broytingar í útsjónini á himlinum, skumpa skýggini, teir elva til ódnir og bera regn ; Við at trýsta skýggini til viks, stuðla tey sólarljósi. Somuleiðis elva kríggj til stórar politiskar og samfelagsligar broytingar, ógvusligar kollveltingar, sum geva ræði til nýggja sigursfólkið, sum Gud hevur valt, men uttan at verða signað av Honum. Av tí at hann er tilnevndur sum " *djór* ", hevur hann ikki rætt til tær signingar , sum ætlanin er at bjóða veruligum monnum ; hansara trúgvu útvaldu, sum ganga í tí guddómliga ljósinum síðani Ádam og Evu, og hetta til heimsins enda. Og hvørji eru hansara útvaldu ? Tey, sum hann kennir mynd sína í, síðani menniskjað varð skapt í Guds mynd sambært 1. Mós.1,26. Legg til merkis hendan munin : menniskjað er gjørt ella skapt av Gudi í hansara mynd, meðan djórið er framleitt av umhvørvinum, sjó-, land- ella himmalskum, eftir teirri skipan, sum Gud hevur givið. Valið av sagnorði merkir munin á status.

Sum annað dømi taka vit orðið " *jørð* ". Sambært 1. Mós. 1,9-10 er hetta navnið " *jørð* " givið turru jørðini, sum kom úr " *havinum* " ; ein mynd, sum Gud fer at nýta í Opinb.13, til at ímynda protestantisku trúna, sum kom burtúrur katólsku trúnni. Men lat okkum kanna enn onnur viðurskifti í " *jørðini* ". Tað er menniskjanum til fyrimuns, tá ið tað nørir hann, men óhóskandi, tá ið tað tekur útsjónina av turrari oyðimørk. Tað ræður tí um, at góð vatn frá himli skal vera til signing fyri menniskjað. Henda vatning kann eisini koma frá teimum áum og áum , sum fara yvir um hana ; Hetta er orsökkin til, at sjálvt Guds orð verður samanborið við „ *keldu til livandi vatn* ” í Bíbliuni. Tað er nærveran ella fráveran av hesum " *vatni* ", sum avger náttúruna á " *jørðini* ", og andaliga, dygdina á trúnni hjá menniskjanum, sum er samansett av 75% vatni.

Latið okkum sum eitt triðja dømi taka stjørnurnar á himlinum. Fyrst, " *sólin* ", á positivu síðuni, hon lýsir ; sambært 1. Mós.1,16, er tað ljósið av " *degnum* ", tað hitar og stuðlar vøkstrinum av plantum, sum menniskjað brúkar sum føði. Á neiligu síðuni brennur tað grøði orsakað av yvirhita ella manglandi regni. Galileo hevði rætt, hann er í miðdeplinum í okkara alheimi og allar gongustjørnurnar í hansara skipan snúgva seg um hann. Og hann er serliga tann størsti, Bíblían nevnið hann sum " *tann størsti* " í 1. Mós.1,16, tann heitasti og hann er ikki bíligur. Øll hesi kriteriini gera hann til ta fullkomnu myndina av Gudi, sum allir hesir eginleikar eru at finna í. Eingin kann síggja Gud og liva, eins og hann kann seta føtur sínar á " *sólina* " ; einasta maskulina stjórnan, hinar eru allar feminiseraðar planetur ella stjørnur. Eftir hann, " *mánin* ", " *tann minsti* " : sambært 1. Mós. 1,16 er hann lýsari náttarinnar, myrkrið, sum hann stýrir yvir. " *Mánin* " hevur tí ein neiligan boðskap til hana. Hóast tann nærmasta okkum, hevur henda stjórnan leingi hildið loyndarmálið um sítt dulna andlit. Hon skínur ikki av sær sjálvari men eins og allar hinar gongustjørnurnar, sendir hon aftur til okkum, í eini progressivari ringrás, eitt veikt ljós, sum hon fær frá " *sólina* ". Eftir øllum hesum kriterium er " *mánin* " tað fullkomna symbolið at umboða, í fyrsta lagi, jødisku trúgvina, og í øðrum lagi, falska kristnu trúgvina av rómversk-katólsku pávatrúnni, frá 538 til dagin í dag, og av lutherskari, kalvinistiskari og anglikanskari protestantismu, síðani 1843. Tað eru eisini á himlinum tvær " *stjørnur* ", sum tey:11. deila við " *sólina og mánan* " Tað at " *merkja árstíðirnar, dagarnar og árini* ", og tað at " *lýsa jørðina* ". Tey lýsa, fyri tað mesta, bert í myrkri, um náttina. Tað er tað hugsjónarlíga symbolið at umboða Guds tænarar, teir sonnu, til profetiin kennir teimum eitt fall ; sum vísir eina broyting í teirra andaligu støðu. Hetta verður boðskapurin, sum Gud fer at brúka til at vekja fall kristindómsins offur fyri rómversku lygnini í Dan.8:10 og Opinb.12:4 ; og fallið av alheimsprotestantismuni í Opinb.6,13 og 8,12. Í einsemi tilnevnir " *stjørnan* " katólska pávadømið í Opinb.8,10-11,

protestantisku trúna í Opb.9,1 ; og savnað í krúnuni í tali av 12, sigursvalda samkoman, í Opib.12,1. Dan.12,3 tilnevnið tey sum ímyndin av “*teimum, sum hava lært fjøldina rættvísi,*” tað vil siga, “. *tey, sum lýsa jørðina*” við ljósinum, sum Gud gevur.

Hesi fimm symbolini fara at hava ein týðandi leiklut í profetiini um Apokalypsuna. Tú kanst tí venja teg við at uppdaga tey duldu boðini, sum kriteriini hjá teimum framløgdu symbolunum bera. Men sum vildi verið ringt at uppdagað, so Gud vísir sjálvur lykilin til loyndardómin í versum í Bíbliuni, so sum orðini "*høvd og hala*" sum bert kunnu skiljast við tí týðningi, sum Gud gevur teimum í Jes.9,14, har vit lesa : "*dómarin ella elsti er høvdið, profeturin, hann lærir.*" Men vers 13 bjóðar parallelt, ber tí somu merkingar, "*pálmagreinin og reyrin*"; "*ein reyður*" sum skal umboða rómverska pávadæmið í Opinberingini 11,1.

Eisini er ein symbolskur týðningur við tølum og tølum. Sum grundregla hava vit í hækkanði raðfylgju :

Fyri talið " 1 " : einkulheit (guddómlig ella talgild) .

Fyri talið " 2 " : ófullkomileika.

Fyri talið " 3 " : fullkomileiki.

Fyri talið " 4 " : almenningur (4 kardinalpunkt) .

Fyri talið " 5 " : maður (mannligt ella kvinnuligt menniskja).

Fyri talið " 6 " : himmalski eingilin (himmalska veran ella sendiboðin).

Fyri talið " 7 " : fylling. (Also : innsigli skaparans Guds)

Omanfyri hetta talið hava vit samansetingar av samanleggingum av teimum fyrstu sjeju grundsiffrunum ; dømi : $8 = 6+2$; $9 = 6+3$; $10 = 7+3$; $11 = 6+5$ og $7+4$; $12 = 7+5$ og $6+6$; $13 = 7+6$. Hesi val hava ein andaligan týðning í mun til tey tema, sum verða viðgjørð í hesum kapitlunum í Apokalypsu. Í Dánielsbók finna vit profetisku boðskapirnar um kristnu messiansku tíðina í kapitlunum 2, 7, 8, 9, 11 og 12.

Í Opinberingarbókini, sum Jóhannes ápostul varð opinberað, er symbolska kodan í kapitlunum ógvuliga avdúkandi. Kristna tíðin er býtt upp í tveir høvuðssøguligar partar.

Tann fyrri, sum er knýttur at talinum " 2 ", fevnir um meirilutatíðarskeiðið av læru "ófullkomileikanum " í kristnu trúnni umboðað frá 538 av rómversk-katólskari papismu, arvingi til tann átrúnaðarlaga normin, sum heidni rómverski keisarin Konstantin 'setti á stovn síðani 7. mars 321. Kapittul 2 fevnir um alla tíðina millum 94 og 1843.

Seinni parturin, sum er umboðaður við talinum " 3 ", snýr seg um, frá 1843, " adventistisku " tíðina, eina tíð, tá Gud krevur, at ápostólska læru " fullkomileikan " verður endurreist í samsvari við skrána, sum guddómliga fyriskipanin, sum er nevnd í Dan.8,14, profeteraði. Hendan fullkomileikin verður náddur stígvíst til Kristusar afturkomu, sum væntast á várari 2030.

Omanfyri talið 7 vekir talið 8, ella $2+6$, ófullkomileikatíðina (2) hjá djevulskum verkum (6). Talið 9, ella $3+6$, vísir fullkomileikatíðina (3) og líka djevulsk verk (6). Talið 10, ella $3+7$, profeterar um fullkomileikatíðina (3), fyllingina (7) av tí guddómliga verkinum.

Talið " 11 ", ella í høvuðsheitum $5+6$, vísir til tíðina hjá franskari gudloysi, har menniskjað (5) verður sett í samband við djevulin (6).

Talið " 12 " ella $5+7$, avdúkar sambandið millum menniskjað (5) og skaparann Gud ($7 =$ fylling og kongaliga innsigli hansara).

Talið " 13 " ella $7+6$, merkir fyllingina (7) í kristnu trúgvini, sum er knýtt at djevlinum (6) ; páva fyrsta (*hav*) og protestantiska (*land*) á síðstu døgum.

Talið " 14 " ella $7+7$, snýr seg um adventistaverkið og tess alheimsboðskapir (*æviggt evangelið*).

Talið "15", ella 5+5+5 ella 3x5, vekir upp tíðina hjá menniskjansligum (5) fullkomileika (3). Tað er tann, sum merkir endan á náðitíðini. Andaliga „hveitið“ er búgvið at verða avreitt og goymt í himmsku kornbúðunum. Fyrireikingin av teimum útvaldu er liðug, tí tey eru komin á tað støðið, sum Gud krevur.

Talið "16" í Opinberingarbókini vísir til tíðina, tá Gud hellir út "tær sjeý seinastu vreiðiskálirnar" á trúarfíggindar sínar, tann ótrúgva kristindómin í kapitli 13.

Talið "17" tekur sín týdning, eins og tað fyrra, í tí temanum, sum Gud gevur tí í profeti síni, tað vil siga í Opinberingini 17, ímyndina av "**dóminum** yvir tí stóru skøkjunni" hjá Gudi. Í Bíbliuni snýr fyrsta nýtslan av hesum symbolska talinum seg um páskavíkuna, sum byrjar 10. ^{dagin} í ársins fyrsta mánaði og endar 17. ^{dagin}. Uppfylt til bókstavin í mun til dagarnar fyri deyða "Guds lambs" Jesu Krists, er páskirnar profeteraðar í døgum-árum í 70. ^{av} "70 vikunum" av árum í Dan 9:24 til 27. Profetiin um se 70. ^{vikun} av dare 27 og árinum the36 vísir. profetiin er páskirnar, sum liggja um várið „*miðskeiðis*“ í hesum sjeý árunum í profetisku vikuni, sum er nevnt í Dán 9,27.

Fyri teir seinastu sonnu "adventistarnar", fer talið 17 at snúgva seg um 17 øldir av at praktisera rómverska sunnudagin, ein synd, sum varð sett á stovn 7. mars 321. Ársdagurin fyri endan av hesum 17 øldum, 7. mars 2021, opnaði "endatíðina". Hendan "tíðin" er til fyrimuns fyri at fremja hesa seinastu ávaringsrevsing sum, tilnevnið Triðja heimsbardaga, eisini er profeterað av Gudi við "sættu lúðrini", sum er opinberað í Opinb. byrjanin á guddómligum revsingum.

Kapittul „18“ snýr seg um revsingina hjá „*Bábylon hinu stóru*“.

Kapittul "19" snýr seg um samanhingin við dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists og hansara møti við menniskjaligar uppreistrarmenn.

Kapittul 20 tosar um sjeýnda ártúsund, á oyddu jørðini har djevulin er hildin fangi og í himlinum, har tey útvaldu fara víðari at døma lív og verk hjá teimum óndu uppreistrarmonnunum, sum doyðu vrakaðir av Gudi.

Kapittul "21" finnur symbolismuna 3x7, tað vil siga fullkomileikan (3) av guddómligari halgan (7) endurgivin í hansara útvaldu loyst av jørðini.

Vit síggja sostatt, at profetiin tekur sum tema tey útvaldu av adventismuni í Opinberingini 3, 7, 14 = 2x7 og 21 = 3x7 (vøkstur móti fullkomileika halganar).

Kapittul 22 vísir tíðina, tá Gud á tí endurnýggjaðu og endurnýggjaðu jørðini setur sína trónu og tey útvaldu í sínum æviga ríki.

Adventisma

Hvørjir eru tá hesir synir og døtur Guds? Latið okkum siga tað beinanvegin, tí hetta skjalið fer at geva øll neyðug prógv, henda guddómliga opinberingin er ætlað av Gudi til "adventistisk" kristin. Tí um tú vilt ella ikki, so er vilji Guds fullveldismaður, og síðani várið 1843, tá ein kunngerð, sum er profeterað í Dániel 8,14, kom í gildi, hevur "Sjeýndadagsadventist" standardurin verið tann einasta rásin, sum enn knýtir Gud og

Hansara menniskjaligu tænarar saman. Men ver varin ! Hesin standardurinn mennist stöðugt, og noktan av hesi menning, sum Gud ynskir, hevur vunnið sær sína offisiellu stovnsligu umboðan at verða spýtt av Jesusi Kristi síðani 1994. Hvat er adventisma ? Hetta orðið kemur úr latínska orðinum “ adventus ” sum merkir : advent. Tann hjá Jesusi Kristi, fyri hansara stóru endaligu afturkomu í dýrd Faðirsins, varð væntað á vári 1843, á heysti 1844, og á heysti 1994. Hesar skeivu væntanir, sum vóru frammanundan í Guds ætlan, hava tó ført við sær syrgiligar andaligar avleiðingar, sum hesar profetiskar vóru væntaðar, , av tí stóra skaparanum Gudi. Soleiðis verður tann, sum viðurkennir í hesum skjali tey ljós, sum Jesus Kristus leggur upp til, av beinleiðis avleiðing ein " adventist ", " av sjeynða degi ", um ikki hjá monnum, so verður tað soleiðis hjá Gudi ; hetta, so skjótt sum hann sleppur trúarhvílu fyrsta degi, at praktisera hvílu av sjeynða degi, sum kallast hvílu dagur, helgaður av Gudi síðani skapan heimsins. At hoyra til Gud inniber fleiri guddómlig krøv ; Við hvíludegnum noyðist tann útvaldi adventisturin at fata, at hansara likamligi likam eisini er Guds ogn, og sum so noyðist hann at nøra og ansa eftir tí sum eina dýrabara guddómliga ogn, eitt holdligt halgidóm. Tí Gud hevur fyriskrivað menniskjanum, í 1. Mós. 1,29 hansara hugsjónarlaga kost : " *Og Gud segði: Sí, eg havi givið tykkum hvørja urta, sum gevur fræ, sum er á allari jørðini, og hvørt træ, sum er ávøkstur av einum træi, sum gevur fræ í, tað skal vera tykkum føði .* "

Adventistiska hugsanin er óskiljandi frá tí kristnu verkætlanini, sum Gud hevur opinberað. Afturkoman Jesu Krists er nevnd í nógvum bíbilskum sitatum: Sálm.50,3 : “ **Gud okkara kemur ; framman fyri honum er eldur, um hann harður ódn** ” ; Sálm.96,13 : “ *...fyri Harranum! Tí hann kemur, tí hann kemur at døma jørðina ; Hann skal døma heimin við rættvísi og fólkasløgini við trúfesti síni.* » ; Jes.35,4 : “ *Sigið við tey, sum hava órógv: Verið gott dirvi, óttast ikki; her er Guð tín, hevnd skal koma, Guds endurgjald; **Hann skal sjálvur koma og frelsa tykkum*** ” ; Hósea 6,3 : “ *Latið okkum vita, latið okkum søkja at kenna Harran; hansara koma er eins vís og tann hjá morgunroðini. **Hann skal koma til okkara sum regn, sum várregnið, ið vatnar jørðina*** ” ; í nýggja sáttmála skriftunum lesa vit : Matt.21,40 : “ *Men tá ið víngarðarharrin kemur, hvat skal hann gera við teir bøndurnar?* » ; 24:50 : “ *... harri tænarans skal koma ein dag, sum hann ikki væntar hann, og ein tíma, sum hann ikki veit,* ” ; 25,31 : “ *Tá ið Menniskjasonurin kemur í dýrd síni, og allir heilagir einglar við honum, tá skal hann sita á dýrdarháseti síni.* » ; Jah.7,27 : “ *Men vit kenna hendan mannin, hvaðani hann er; men tá ið Kristus kemur, skal eingin vita, hvaðani hann er.* » ; 7:31 : “ *Nógv av fólkinum trúðu á hann og søgdu: “ **Tá ið Kristus kemur, skal hann gera fleiri undurverk enn hesi, sum hesin maðurin hevur gjørt?** ”* » ; Hebr.10,37 : “ *Enn eina líttla løtu, og tann, sum skal koma, skal koma, og drálar ikki.* ” Seinasti vitnisburðurin um Jesus : Jah.14:3 : “ *Og um eg fari og geri tykkum stað til reiðar, so komi eg aftur og taki tykkum til mín, so at tit eisini kunnu vera har sum eg eri* ” ; Vitnisburðurin hjá einglunum : Ápostlasøgan 1,11 : “ *Og teir søgdu: Galileumenn, hví standa tit og hyggja upp í himmalin? **Hesin sami Jesus, sum er tikin upp frá tykkum til himmals, skal koma á sama hátt, sum tit hava sæð hann fara til himmals.*** ”

. Adventistiska verkætlanin um Messias kemur fram í : Jes.61:1-2 : “ *Andi Harrans YaHWéH er yvir mær, tí at YaHWéH hevur salvað meg til at boða teimum eyðmjúku góð tíðindi; Hann hevur sent meg at grøða tey sundurbrotnu, at kunngerá fangum frælsi og teimum, sum eru bundin, frælsi; at boða frá náðiárinum hjá YaHWéH, ...* ” Her, tá hann las hendan tekstin í synagoguni í Nasaret, steðgaði Jesus upp at lesa og læt bókina aftur, tí restin, viðvíkjandi " *hevndardegnum* " skuldi ikki uppfyllast fyrr enn 2003 ár seinni, fyri hansara guddómliga og dýrdarrika afturkomudag Guds **okkara** " ; *at troysta øll, sum syrgja; »*

Adventisman hevur nógv andlit í dag, og fyrst og fremst tann offisiella stovnsliga táttin, sum í 1991 vrakaði tey nýggjastu ljósini, sum Jesus bjóðaði henni, gjøgnum tað eyðmjúka menniskjaliga amboðið, sum eg eri. Smálutir koma, har tað er hóskandi, í hesum skjalinum. Tað eru nógvir splintrandi adventistiskar bólkar spreittir um allan heimin. Hetta

Ljósið er ætlað teimum sum eitt prioritet. Hon er tað “ stóra ljósið ”, sum okkara eldra andaliga systir, Ellen White, vildi leiða adventistafólkið móti. Hon legði sítt arbeiði fram sum tað „ lítla ljósið “, sum førir til tað „ tað stóra “. Og í sínum seinasta almenna boðskapi, tá hon helt Heilagu Bíbliuna í luftini við báðum hondum, segði hon : " Brøður, eg rósi tykkum hesa bókina ." Ynski hansara er nú vorðið veruleiki ; Dániel og Opinberingin eru fullkomiliga avdúkað við strangari nýtslu av bíbilskeim kodum. Fullkomið samljóð avdúkar stóra vísdóm Guds. Lesari, hvør tú so er, eg heiti á teg um ikki at gera feilirnar í fortíðini, tað er tú, sum skalt laga teg til guddómligu ætlanina, tí hin Alvaldi fer ikki at laga teg til títt sjónarmið. At nokta ljósinum er ein deydilig synd uttan nakra viðgerð ; blóðið, sum Jesus Kristus hevur úthelt, fjalir tað ikki. Eg lati hesa týðandi parentes aftur og vendi aftur til ta kunngjördu “ *vanlukkuna* ”.

Áðrenn eg komi til søguna um Apokalypsuna, skal eg greiða tykkum frá, hví yvirhøvdur eru profetiarnar, sum eru íblástar av Gudi, lívsneyðugar fyri okkum menniskju, tí teirra vitan ella teirra vanvirðing fer at hava við sær ævigt lív ella endaligan deyða. Orsøkin er hendan : menniskjum dámar væl stabilitet og sum so, óttast tey broytingar. Sostatt verjir hann hendan stabilitetin og umskapar sína trúgv til siðvenju, og kastar burtur alt, sum kemur fram í einum tatti av nýggjum. Soleiðis virkaðu jødarnir í tí gamla guddómliga samgonguni fyrst, til teirra oyðilegging, sum Jesus ikki aftrar seg við at fordøma sum " *ein synagoga hjá Satan* " í Opinb.2,8 og 3,9. Við at halda seg til siðvenjuna hjá fedrunum, trúðu teir, at á henda hátt fóru teir at kunna verja sambandið við Gud. Men hvat hendir í hesum málinum ? Menniskjað lurta ikki longur eftir Gudi, tá ið hann tosar við hann, men biður Gud lurta eftir, tá ið hann tosar. Í hesi støðu finnur Gud ikki longur sína frágreiðing, jú meira tí, um tað er rætt, at hann sjálvur ikki broytist í sínum persóni og sínum dómi, sum ævigt er tann sami, so er tað eisini rætt, at hansara verkætlan er í støðugum vøkstri og í ævigari broyting. Eitt vers er nóg mikið til at staðfesta hesa hugsan : “ *Vegur teirra rættvísu er sum tað skínandi ljósið, sum skínur hjartari og hjartari til fullkomnan dag.* (Orðt 4,18) ». “ *Vegurin* ” í hesum versinum svarar til “ *vegin* ”, sum er innihaldsríkur í Jesusi Kristi. Hetta prógvar, at sannleikin um trúna á Kristus eisini mennist við tíðini, eftir Guds vali, í samsvari við hansara ætlan. Valevnir til ævinleikan skulu geva orðum Jesusar tann týðning, tey hava uppiborið, tá hann segði við tey : “ *Honum, sum varðveitir verk míni til endans, honum skal eg geva...* (Op. 2,26).” Nógvalda, at tað er nóg mikið at halda tað, tú hevur lært frá byrjan til endan ; og hetta var longu feilurin hjá tjóðarjødunum og læran hjá Jesusi í líknilsinum hjá honum um talentirnar. Men hetta er fyri at gloyma, at sonn trúgv er eitt varandi samband við Anda hins livandi Guds, sum varðar av at geva børnum sínum henda mat, sum kemur úr munnni hansara alla tíðina og allar lottur. Orð Guds er ikki avmarkað til tær heilagu skriftirnar í Bíbliuni, eftir tað er varandi eftir, " Logos ". » livandi, Orðið lottuvíst gjørdist hold, Kristus virkar í Heilaga Andanum fyri at halda fram við sínum samrøðu við tey, sum elska hann og søkja hann av allari sál. Hetta kann eg vitna um, tí eg havi persónliga fingið gagn av hesum íkastinum av nýggjum ljósi, sum eg deili við tey, sum elska tað eins nógv og eg. Nýggjeikin, sum er fingin úr himli, betra støðugt um okkara fatan av tess avdúkaðu verkætlan og vit mugu vita, hvussu vit avgera og sleppa útgivnum tulkingum, tá tær gerast útgivnar. Bíblían bjóðar okkum at gera hetta : “ *Roynið alt ; halda fast við tað, sum er gott ;* (1.Ts.5,21)».

Dómur Guds er áhaldandi lagaður til hesa framsøknu menning av ljósinum, sum er íblást og opinberað teimum útvaldu goymslunum av hansara oraklum. Sostatt elvir strangt at halda siðvenjuna til tap, tí tað forðar menniskjanum í at laga seg til menningina av bjargingarætlanini, sum verður avdúkað stigvíst til heimsins enda. Tað er eitt útrykk, sum fær sítt fulla virði á átrúnaðarlíga økinum, tað er : sannleikin í nútíðini ella nútíðarsannleikin . Fyri

at skilja hesa hugsan betur, mugu vit hyggja inn í fortíðina, har vit á ápostlanna tíð hövdu eina fullkomna trúarlæru. Seinni, í tíðum við ógvusligum myrkri, sum varð profeterað, varð læran hjá ápostlunum skift út við tær hjá teimum báðum " Róm " ; tað keisarialiga og tað pávaliga, tær báðar fasurnar av somu guddómligu verkætlan, sum eru fyrireið til djevulin. Harvið rættvísger umleggingararbeiðið navnið, tí talan er um at róta følskar læru og planta tey oyðiløgdu góðu fræini av ápostólsku læruni aftur. Við stórum tolsemi gav Gud tíð, nógva tíð, til at ljós hansara skuldi endurreisast til fulla fullkomileika. Ólíkt heidnu gudunum, sum ikki reagera, tí teir eru ikki til, livir skaparinn Gud ævigt, og hann vísir, at hann er til, við sínum reaktiónum og sínum óeinastandandi gerðum ; tíverri fyri menniskjað, í formi av harðligum revsingum. Hann, sum skipar fyri náttúruni, sum stýrir eldingum, toru og blikkum, sum vekir gosfjöll og fær tey at spýta eld á seku menniskju, sum elvir til jarðskjálvtar og elvir til oyðileggjandi sjóvarfallsbylgjur, er eisini tann, sum kemur at hvísla í huganum á sínum útvaldu, hvat framgongdin av hansara verkætlan er, sum hann hevði fyrireið. “ *Vissuliga ger Harrin, drottin, einki, uttan at hann opinberar loyndarmál sítt fyri tænarum sínum, profetunum ,*” sambært Ámos 3:7.

Fyrsta eygnabráið á Apokalypsuna

Í síni framløgu lýsir Jóhannes, ápostul Harrans Jesu Krists, fyri okkum tær myndir, sum Gud gevur honum í sjón og teir boðskapir, sum hann hoyrir. Í útsjónd, men bert í útsjónd, avdúkar Opinberingin, týðingin av griksku "apocalupsis", einki, tí hon varðveitir sín loyndarfulla tátt, óskiljandi fyri fjøldina av teimum trúgvandi, sum lesa hana. Loyndarmálið ræðir tey, og tey eru reducerað til at ignorera loyndarmálini, sum verða avdúkað.

Gud ger ikki soleiðis uttan vit. Við hesum lærir Hann okkum, hvussu heilag Hansara opinbering er, og at hon sum so bert er ætlað Hansara útvaldu. Og her er tað hósandi at vera greiður um evnið, hansara útvaldu eru ikki tey, sum siga seg vera, men einans tey, sum hann sjálvur viðurkennir sum sínar tænarar, tí tey skilja seg frá falskrúgvandi við teirra trúfesti og teirra lýdni.

“ *Opinberingin hjá Jesusi Kristi, sum Gud gav honum, fyri at vísa tænarum sínum tað, sum skjótt skuldi henda ; (Op. 1,1-2) ».*

So hann, sum lýsti í Jóh. 14,6, “ *Eg eri vegurin, sannleikin og lívið ; eingin kemur til Faðirin uttan gjøgnum meg* ”, kemur, gjøgnum sína Apokalypsu, sína opinbering, at vísa tænarum sínum sannleikans veg, sum ger, at teir kunnu fáa ævigt lív, sum er bjóðað og lagt upp til í hansara navni. Tí fáa tað bert tey, sum hann metir vera verd at fáa tað. Eftir at hava víst ítøkiliga við síni jarðligu tænastrá, hvat er fyrimyndin fyri sannari trúgv, fer Jesus at viðurkenna tey, sum eru verd hann og hansara sjálvbodna sónoftur, við tað at tey veruliga hava tikið seg upp á hesa fyrimyndarlaga leiðina, sum hann gekk frammanundan teimum. Hansara fulla og fullkomna vígsla til Guds tænastrá er tann uppskotni normurin. Um Meistarinn segði við Pilatus : “ *...Eg eri komin í heimin at vitna um sannleikan...* (Jóh. 18,37) ” í hesum sama heimi, so mugu hansara útvaldu gera tað sama.

Hvør gáta hevur sína forkláring, men fyri at fáa hana skal ein brúka lyklarnar, sum lata upp og lata aftur atgongdina til loyndarmálini. Men tíverri fyri tey yvirflatuliga forvitnu, er ein hovuðslykil Gud sjálvur, persónliga. Í frítíðini og eftir sínum ófeilbarliga og fullkomiliga rættvísa dómi letur hann upp ella letur aftur menniskjansliga vit. Henda fyrsta forðingin ger opinberaðu bókina óskiljandi og Heilaga Bíblían yvirhøvur gerst, tá hon verður lögð undir lesnað hjá falskrúgvandi, eitt savn av átrúnaðarligum alibis-greinum. Og hesir falsku trúgvandi eru sera nógvir, og tí hevði Jesus á jørðini margfaldað sínar ávaringar um teir falsku Kristusar, sum skuldu koma fram til heimsins enda, sambært Matt.24,5-11-24 og Matt.7,21 til 23, har hann ávarar ímóti falsku pástandunum hjá teimum, sum hart fylgja hansara.

Apokalypsan er tí opinberingin av søguni um ta sonnu trúnnu, sum Jesus Kristus viðurkennir sum Faðir og sum Heilagi Andi, sum kemur frá Faðirinum, einasta skapanum Gudi. Henda sanna trúgvín kvalifiserar sínar útvaldu, sum fara ígjøgnum myrkar øldir av tíðum við ógvusligum átrúnaðarligum ørkymlan. Henda støðan rættvísger stjornusymbolið , sum Gud skrivir til tey útvaldu , sum hann kennir aftur, sjálvst um tey lottuvíst, tí eins og tey, sambært 1. Mós. 1,15, lýsa tey í myrkrinum, " *fyri at geva ljós á jørðina .* " »

Annar lykilin til Apokalypsuna er fjaldur í bókini hjá Dánjali profeti, ein av bókunum í gamla sáttmálanum, sum er tann fyrsti av teimum " *tveimum vitnunum* " hjá Gudi, sum eru nevnd í Opinb.11,3; tann seinni er Apokalypsan og bøkurnar í nýggja sáttmálanum. Undir síni

jarðligu tænastráttur varði Jesús ans hjá lærusveinum sínum til hendan Dániel profet, hvørs vitnisburður er flokkaður í søguligu bókunum í tí heilagu jødisku " Tóruni " .

Guddómliga opinberingin tekur stöði í tveimum andaligum sulum. Tað er so rætt, at bøkurnar hjá Dánieli og tann í Apokalypsu, sum er givin Jóhannesi, eru hvør sínar og fylgjandi fyri at bera, sum tvær sulum, høvuðsstaðin í eini guddómligari himmalskari opinbering.

Apokalypsan er tí søgan um sanna trúgv, sum Gud definerar í hesum versinum :
" *Sælur er tann, sum lesur og tey, sum hoyra orðini í hesi profeti, og halda tað, sum skrivað er í henni! Tí tíðin er nær (Op. 1,3) .*"

Sagnorðið " les " hevur ein nágreiniligan týdning fyri Gud, sum setur tað í samband við at skilja boðskapin, sum er lisin. Hesin tankin kemur fram í Jes 29,11-12 : " *Øll opinberingin er tykkum sum orðini í eini bók, sum er innsiglað, sum ein letur einum manni, sum er lesiførur og sigur: Les hetta! Ok hann svarar: Eigi kann ek, þviat þat er innsiglað; ella sum ein bók, sum er givin einum manni, sum ikki dugir at lesa, og sigur: Les hetta! Og hvør svarar: Eg dugi ikki at lesa .*" Við hesum samanberingum staðfestir Andin, at tað ikki er møguligt at skilja teir guddómligu boðskapirnar, sum eru kodaðir fyri tey, sum " heiðra hann við munni sínum og varrum sínum, men hjertu teirra eru langt frá honum," sambært Jes 29,13 : " *Harrin segði: Tá ið hetta fólk ið nærkast mær, heiðra tey meg við munni sínum og varrum sínum; men hjarta hansara er langt frá mær, og óttin hann hevur fyri mær er bert ein fyriskipan í mannsiðvenjuni .* -

Ein triði lykil kemur saman við tí fyrsta. Tað er eisini at finna í Gudi, sum fullveldisliga velur millum síni útvaldu, tann, sum hann skal gera føran fyri at " lesa " profetiina fyri at upplýsa brøður og systrar sínar í Jesusi Kristi. Tí Paulus minti okkum á í 1. Kor.12,28-29 : " *Og Gud hevur sett nakrar í kirkjuna: fyrst ápostlar, í øðrum lagi profetar, í triðja lagi lærarar, síðani undurverk, síðani grøðingargávur, hjálpir, stjórn, ymisk tungumál. Eru allir ápostlar? Eru teir allir profetar? Eru tey øll læknar? "*

Í tí skipan, sum Gud hevur leiðt, improviserar ein ikki ein profet við persónligari menniskjaligari avgerð. Tað er sum Jesús lærði í líknilsinum, vit skulu ikki skunda okkum at taka fremsta sessin, men heldur, vit skulu sita aftast í rúminum, og bíða, um tað skal henda, eftir at Gud bjóðar okkum at flyta okkum á fremstu røð. Eg hevði onga serliga ambitión um at hava nakran leiklut í hansara verki, og eg hevði bara stóran lyst fyri ynskinum um at skilja týdningin av hesum undarlig boðskapi, sum eg las í Apokalypsu. Og tað var Gud, sum, áðrenn eg skilti týdningin, kallaði meg í sjón. So undrast ikki á tann serliga lýsandi karakterin í teimum verkum , sum eg leggi fram ; tað er ávøksturin av eini ektaðari ápostólskari missión.

Løtuóførið at skilja hansara loyndarmál, sum eru avdúkað í kodu, er tí vanligt og væntað í tí skipan, sum Gud hevur sett á stovn. Fákunna er ikki ein feilur, so leingi tað ikki er avleiðingin av noktan av tí givna ljósinum. Við noktan av tí, sum hann avdúkar gjøgnum profetarnar, sum hann sendir til hesa uppgávu, er guddómligi setningurin beinanvegin : hann er slit av sambandi, vernd og vón. Soleiðis fekk ein profetur á missión, Jóhannes, eina koddada sjón frá Gudi, við endan av tíðini, leggur ein annar profetur á missión fram fyri tykkum í dag tær avkoddadu sjónirnar í Dániel og Opinberingarbókini, og bjóðar tykkum allar trygdirnar fyri guddómligari signing við teirra hátignarliga klárleika. Til hesa avkoding er bert ein kelda : Bíblían, einki annað enn Bíblían, men øll Bíblían, undir lýsing Heilaga Andans. Guds uppmærkssemi og kærleiki er miðvíst móti teimum einfaldastu menniskjaskapningunum, eins og lýðin børn, sum eru vorðin sjáldsom í endatíðini. Skil á guddómligari hugsan kann bert fáast í tóttum og intensum samstarvi millum Gud og tæna hansara. Sannleikin kann ikki stjalast ; tað er uppiborið. Tað verður móttikið av teimum, sum elska tað, sum ein guddómlig útlát, ein frukt, ein kjarni hjá tí elskaða og tilbiðjaða Harranum.

Öll byggingin av tí stóru Opinberingini, sum bókurnar Dániel og Opinberingin hava ført við sær á ein fylgihátt, er risastór og villeiðandi fløkt. Tí í veruleikanum nevnið Gud ofta somu evni undir ymiskum og fylgjandi tátum og smálutum. Á mínum núverandi meistarastøði í evninum er avdúkað trúarsøga faktiskt sera einføld at taka saman.

Enn er ein fjórði lykil : okkum sjálvi. Vit mugu verða vald, tí okkara sál og øll okkara persónligheit skulu deila við Gud allar hansara fatanir av góðum og illum. Um onkur ikki hoyrir honum til, so fer hann heilt sikkurt at avbjóða hansara læru um eitt ella annað punkt. Dýrdarrika Opinberingin sæst bert greið í halgaðu huganum hjá teimum útvaldu. Sannleikin er soleiðis, at tað kann ikki semjast um tað, tú mást taka tað sum tað er ella lata tað vera; Sum Jesus lærði, verður alt avgreitt við “ ja ” ella “ nei .” Og tað, sum menniskjað leggur afturat, kemur frá tí Ónda.

Eftir er eitt grundleggjandi kriterium, sum Gud krevur : totalt eyðmjúkleiki. Stoltleiki í einum verki er lógligur, men stoltleiki verður ongantíð : “ *Gud stendur ímóti teimum stoltu, men gevur teimum eyðmjúku náði* (Jákup 4,6).” Stoltleiki er røtin til tað ónda, sum elvdi til oyðilegging djevulsins við sínum skrímsligu avleiðingum fyri seg sjálvan og fyri allar Guds himmalsku og jarðligu skapningar, er tað ógjørligt hjá eini stoltari veru at fáa val í Kristi.

Sannur eyðmjúkleiki snýr seg um at viðurkenna okkara menniskjaligu veikleikar og trúgva orðum Kristusar, tá hann sigur við okkum : “ *Uttan meg kunnu tit einki gera* (Jóh. 15,5).” Í hesum “ *einki* ” liggur, sum prioritet, møguleikin at skilja týðningin av tess koddadu profetisku boðskapum. Eg skal siga tær hví og geva tær frágreiðingina. Í sínum vísdómi, sínum guddómligu vit, gav Harrin Dánjali íblástur við sínum profetium í elementum, sum vóru skild sundur við áratíggjum. Áðrenn hann gav mær íblástur til hugskotið um at gera eina samanberandi samanseting av øllum hesum profetium skildar í kapitlar, hevði eingin gjørt tað áðrenn meg. Tí tað er bert gjøgnum hendan teknikk, at tær ákærur, sum Gud leggur fram, fáa nágreinileika og týðning. Loyndarmálið við ljósinum liggur í samansetingini av øllum profetisku tekstunum, parallelkanningini av dátunum úr teimum serstøku kapitlunum og fram um alt í at leita í allari Bíbliuni eftir andaliga týðninginum av teimum symbolum, sum mótast. So leingi hesin hátturin ikki varð brúktur, stúrdi Dánjalsbók, uttan sum profetiin um Apokalypsu framvegis er heilt óskiljandi, stúrdi tær guddómligu ákærurnar, sum vóru nevndar, ikki ov nógv fyri teimum, sum tær snúðu seg um. Tað er fyri at broyta hesa støðu, at Heilagi Andi Jesu Kristis gav mær íblástur til at gera greitt, hvat higartil hevði verið hildið óskýrt. Eyðmerkingin av teimum fyra høvuðsmálunum við guddómligari vreiði verður sostatt avdúkað á ein óumstríddan hátt. Gud viðurkennir ongan annan myndugleika enn tann í sínum skrivaða orði, og tað er hetta, sum fordømir og ákærir, sum hansara “ *tvey vitni* ” sambært Opinb.11,3, jarðligar og himmalskar syndarar. Latið okkum nú hyggja at hesi profetisku søguni, sum er opinberað í samandrátti.

Fyrsti partur : Søgna um Ísrael í útflyting síðani – 605

Dánjal kemur til Bábylon (-605) Dan.12.

Sjónirnar hjá Dánjali um stjórnarleiðarar á rað

1-Kaldeiska ríkið : Dán.2,32-37-38 ; 7:4.

2-Meda- og Persaríkið : Dan.2,32-39 ; 7,5 ; 8:20.

3-Grikska ríkið : Dán.2,32-39 ; 7,6 ; 8,21 ; 11,3-4-21.

4-Rómverska ríkið : Dán.2,33-40 ; 7,7 ; 8,9 ; 9:26 ; 11:18-30.

5-Evropeisku ríkin : Dán.2,33 ; 7,7-20-24.

6-Pávastýrið : ..... Dán.7,8 ; 8,10 ; 9:27 ; 11:36.

Annar partur : Dánjal + Opinberingin

Profeti um fyrstu komu Messias, sum jødarnir vrakaðu : Dániel 9.

Forfylgingar av jøðunum av grikska konginum Antiochus IV Epifanes (-168) : fráboðan um *stóra vanlukku* : Dan.10:1. Uppfyllingin : Dán.11,31. Rómverskar forfylgingar (70) : Dán.9,26.

Eftir Kaldear, Medar og Persar, Grikkar, r6d R6m, keisara, sidan páva, fra 538. I Rom møtir kristna trúgvín sínum deyðiligu fígginda í sínum tveimum fylgjandi keisara- og pávafasum : Dan.2:40 til 43 ; 7,7-8-19 til 26 ; 8,9 til 12 ; 11:36 til 40 ; 12,7 ; Ápo.2 ; 8,8 til 11 ; 11,2 ; 12,3 til 6-13 til 16 ; 13,1 til 10 ; 14:8.

Frá 1170 (Pierre Valdo), trúbotarverkið til afturkomu Kristusar: Opinberingin 2,19-20-24 til 29 ; 3,1 til 3 ; 9,1 til 12 ; 13:11 til 18.

Millum 1789 og 1798 revsiverkætlanin hjá franskari kollveltingargudloysi : Opinberingin 2:22 ; 8,12 ; 11:7 til 13.

Ríkið hjá Napoleon I : Opinberingin 8,13.

Frá 1843, royndin av adventistisku trúnni og avleiðingarnar av henni: Dániel 8,14 ; 12,11-12 ; Ápo.3. Fall siðbundnu protestantismuna : Opinberingin 3,1-3 ; hansara revsing : Opinberingin 9,1 til 12 (5. ^{lúðurin}). Adventistiskar undangongumenn signaðir : Opinberingin 3,4-6.

Frá 1873, offisiella signingin av alheims sjeyndadagsadventistastovninum: Dániel 12,12 ; Opinberingin 3,7 ; innsigli *Guds* : Opb 7 ; hansara alheimsuppgávu ella boðskapir hjá teimum trimum einglunum: Opinb.

Frá 1994, undir roynd av profetiskari trúgy, datt tann stovnsliga adventistiska trúgvín : Opinberingin 3,14 til 19. Avleiðingin : hon fór upp í protestantisku leguna, sum varð vrakað síðani 1844 : Opinberingin 9,5-10. Revsing hansara : Opinb.14,10 (*hann skal drekka, hann eisini* , ...).

Millum 2021 og 2029, 3. heimsbardagi : Dániel 11:40 til 45 ; Opinb. 9,13 til 19 (6. ^{lúðurin}).

Í 2029, endin á tíðini við felags og einstaklinga náði : Opinb.

Alheims trúarroyndin : álagda sunnudagslógín : Opinberingin 12,17 ; 13:11 til 18 ; 17:12 til 14 ; tær sjeý seinastu plágurnar : Opinb.

Á vári 2030, “ *Harmageddon* ” : deyðakunngerð og dýrdarfulla afturkomu Kristusar : Dániel 2,34-35-44-45 ; 12,1 ; Opinberingin 13,15 ; 16:16. *Sjeýndi lúðurin* : Opinberingin 1:7 ; 11:15 til 19 ; 19,11-19 *Sjeýnda seinasta plágan* : Opinb.16,17. *Avreiðingin ella hvørvingin* av teimum útvaldu : *Opinb* . 16:19 ; 17 ; 18 ; 19:20-21.

Frá várinum 2030, sjeýnda ártúsund ella stóra hvíludagurin fyri Gud og hansara útvaldu : sigraður, er Satan bundin á oyðiløgdu jørðini í *túsund ár* : Op . Ápo.4 ; 11:18 ; 20:4 til 6.

Umleið 3030, seinasti dómurin : dýrd teirra útvaldu : Opinb. *Annar deyðin* á jørðini : Dániel 7:11 ; 20,7 til 15. Á endurnýggjaðu jørðini: Opinb . Dán.2,35-44 ; 7,22-27.

Tákn um Róm í profeti

Tann óskýrði tátturinn í profetiunum liggur í, at ymisk symbol verða nýtt, hóast tey snúgva seg um somu eind. Tey gerast tí komplementerandi, í staðin fyri at útihýsa hvørjum øðrum. Hetta ger, at Gud kann halda tann loyndarfulla partin av tekstunum og at konstruera eina robotportrett av teimum ymisku tættunum í tí marknaðarførda evninum. Soleiðis er eisini við sínum høvuðsmáli : Róm.

Í Dan.2, í sjónini av standmyndini, er tað fjórða heimsveldið, sum hevur sum sítt symbol "*jarnfóturnar*". "*Jarnið*" er ein spegilmynd av sínum harða karakteri og sínum latínska motto "*DVRA LEX SED LEX*", týtt sum : " lógin er harðlig, men lógin er lógin ". Harumframt minna "*jarnfóturnir*" útsjónina av rómverskum legionerunum í jarnbróstplátum á høvdinum, høvdinum, herðunum, armunum og *fótunum* , sum gingu fram til gongu í longum, skipaðum og disiplinaryaðum sulum.

Í Dan 7 er Róm, í sínum báðum heidnu fasum, tí republikanska og tí keisaraliga, framvegis fjórða ríkið, sum verður lýst sum "*eitt ógvusligt skrímsl við jarntennum* ." Jarnið í tennunum bindur hana saman við *jarnbeinunum* hjá Dan.2 . Hon hevur eisini "*tíggju horn*" sum umboða tíggju sjálvstøðug evropeisk kongsríki sum skuldu myndast eftir fall Rómverska ríkisins. Hetta er læran, sum er givin í Dan.7,24.

Dan.7,8 lýsir, at eitt ellivta "*horni*" kemur fram, sum í profetiini verður fremsta markið fyri allari guddómligari vreiði. Tað verður kallað "*lítla hornið*" men, paradoksalt, Dan.7,20 kennir tað "*størri útsjónd enn hini* ." Forklaringin verður givin í Dan.8,23-24, "*tann óhugnaligi og snildur kongurinn ... skal trívast í sínum ætlanum ; hann skal oyðileggja tey valdsmiklu og fólkið hjá teimum heilagu* ." Hetta er bert ein partur av teimum gerðum, sum Gud kennir til hesa seinnu rómversku yvirvaldið, sum varð framt frá 538, við stovnan av pávastýrinum, sum álegði rómversk-katólsku trúnaði við keisaramyndugleikanum hjá Justinianus ¹Vit noyðast at taka upp allar tær ákærur, sum Gud leggur fram á ein spreittan hátt, gjøgnum alla profetiina, móti hesi einaræðisligu og despotisku, men átrúnaðarligu, skipanini, sum rómverska papisman umboðar. Um Dan.7:24 kallar hann "*øðrvísi enn tann fyrsta*" , so er tað júst tí at hansara vald er átrúnaðarligt og hvílir á trúgv teirra valdsmiklu , sum óttast hann og óttast hansara ávirkan við Gud ; sum Dan.8,25 skrivur til "*eydnuna av hansara snildum* ." Onkur heldur tað kanska vera óvanligt, at eg knýti kongin í Dániel 7 saman við kongin í Dániel 8. Eg skal tí vísa grundgevingina fyri hesum sambandi.

Í Dan.8 finna vit ikki longur tær fyra keisararøðirnar í Dan.2 og 7, men bert tvey av hesum heimsveldum, harafturat týðiliga eyðmerkt í tekstinum : tað media- og persiska ríkið, sum er tilnevnt við einum "*veðri*" og tað grikska ríkið, sum er umboðað av einum "*geitum*" , sum stendur frammanundan rómverska ríkinum. Í 323 doyði tann stóri grikski sigursharrin Alexander hin Stóri, "*stóra hornið á geitini varð brotið* ." Men uttan arving varð ríki hansara býtt millum herovastar hansara. Eftir 20 ár av stríði teirra millum, vóru bert 4 kongsríki eftir "*fýra horn reistust í teimum fýra himmalvindunum at avloysa tað*". Hesi fýra hornini eru Egyptaland, Sýria, Grikkaland og Trakia. Í hesum kapitli 8 leggur Andin okkum fram føðingina av hesum fjórða ríkinum, sum í byrjanini bert var ein vesturlendskur býur, fyrst monarkistiskur, síðani republikanskur síðani – 510. Tað var í síni republikansku skipan, at Róm stigvíst fekk vald við at umskapa til rómverskar nýlendskar tjóðir fólkinum, sum calle.

Soleiðis er í versí 9, undir navninum " *lítla hornið* ", sum longu nevnir rómversku pávastyrið í Dan 7, framd við at koma republikanska Róm í søguna hjá Eystri, har Ísrael er funnið, við inntrivinum í Grikkalandi, " *eitt av teimum fyra hornunum* ." Sum eg júst havi sagt, varð tað kallað í -214 at loysa ósemju millum tvær grikskar samgongur, Achaean Samband og Aetolisku Samband, og úrslitið var fyri Grikkaland, at Grikkaland misti sjálvstýri sítt, og kolonial undirlegging av rómverjum í -146 evoked the following cire of Italia the following the conquests. vious *profetiir* . Landaførðiliga staðsetingin av grundgevingini er tann í Italia har Róm liggur. Í føðingini av stovnarunum Romulus og Remus er ein honúlvur, sum súgvaði teir. Á latíni er orðið hon-úlvur " lupa " sum merkir hon-úlvur men eisini skøkja. Soleiðis var hesin býurin frá skapanini merktur av Gudi fyri sína tvífaldu profetisku ætlan. Vit finna hana sum ein úlv í seyðahúsinum hjá Jesusi, sum fer at samanbera hana við eina skøkju í Opinb. Síðani varð útbyggingin móti " *sudri* " framd við at hertaka Suðuritalia (– 496 til – 272), síðani við at koma sigursvandi fram úr krígunum, sum vóru førd móti Kartago, núverandi Tunis, frá 264 f.Kr. Næsta stigið móti " *eystri* " hennara er tað við inntrivi hennara í Grikkalandi sum vit júst hava sæð. Tað er har, at tað verður lýst sum " *rísa úr einum av teimum fyra hornunum* ". » av tí sundurbýtta grikska ríkinum, sum varð arvað frá Alexander Mikla. Alsamt meira valdsmikil, í -63, fer Róm at enda við at áleggja sína nærveru og sítt kolonialvald á Judea sum Andin kallar " *tað vakrasta av londum* " tí tað er hansara verk síðani skapanina eftir útflytingina av sínum fólki úr Egyptalandi. Hetta orðatakið verður endurtikið í Ez. Søguligur nágreinileiki : enn einaferð varð Róm kallaður av Hyrcanus at berjast móti beiggja sínum Aristobulus. Teir triggir rómversku hertøkurnar, sum eru lýstar, í sama landaførðiliga formi sum tær hjá medo-persiska " *veðrunum* " í sama kapitli, eru í samsvari við søguliga vitnisburðin. Guds ætlan er soleiðis uppiborið : útrykkið " *lítla horn* " í Dan.7,8 og Dan.8,9 snýr seg, í báðum tilvísingunum, um rómverska samleikan. Málið er prógvað og óumstrítt. Við hesi vissu fer tann guddómligi Andin at kunna fullføra sína læru og sínar ákæru móti hesi pávatráarskipan, sum savnar um seg sjálvan allar himmalsins torn. Rættin frá páva Róm til keisaraliga Róm er sýnd í Dan 7, her, í Dan 8, hoppar Andin yvir øldirnar, sum skilja tey, og frá versí 10, tekur hann upp aftur sum sítt mark, páva eindina, sín yndis deyðiliga fígginga ; og ikki uttan orsök. Tí hon tekur undir við kristnu trúgvini hjá borgarunum í himmiríkinum, sum Jesus Kristus hevur savnað: " *reis upp til himmalher* ." Hetta varð framt í 538 við keisaraskipanini hjá Justinian I, ^{sum} bjóðaði Vigilius I ^{trúarmyndugleika} og pávatrónuna í Vatikaninum. Men vápnaður við hesi valdi, virkar hann ímóti Guds heilögum, sum hann forfylgir í navni kristnu trúarinnar, eins og søguligu eftirmenn hansara fara at gera í næstan 1260 ár (millum 538 og 1789-1793). Ein søgulig nágreinileiki staðfestir rættleikan av hesi varandi tíð, vitandi at kunngerðin varð skrivað í 533. Tey 1260 árinu endaðu tí í hesi útrokning í 1793, árið, tá í kollveltandi " *Ræðsluni* " varð fyriskipað avtøku av rómversku kirkjunum. " *Hon fekk nakrar av stjórnum at falla niður á jørðina og traðkaði tær* ." Myndin verður *tikin* upp aftur í Opinb . Lyklarnir eru givnir í Bíbliuni. Viðvíkjandi *stjórnum* eru tær í 1. Mós.1,15 : " *Gud setti tær á himmalhválmin at geva ljós á jørðina* " ; í 1. Mós.15,5 verða tey samanborin við eftirkomarar Ábrahams : " *Hygg móti himli og tel stjórnum, um tú kanst telja tær ;* *slík verða eftirkomarar tínar* " ; í Dan.12,3 : " *tey, sum venda mongum til rættvísi, skulu lýsa sum stjórnur um aldur og allar ævir* ." Orðið " *hala* " fer at fáa stóran týðning í Apokalypsuni hjá Jesusi Kristi, tí tað symboliserar og tilnevnir " *profetin, sum lærir lygnir* ", sum Jesaja 9,14 avdúkar fyri okkum, og letur sostatt okkara fatan av tí guddómliga kodaða boðskapinum upp. Pávastyrið í Róm er tí, gjøgnum øldirnar av sínum yvirvaldi og síðani uppruna sína, stýrt av følskum profetum, eftir tí heilaga og rættvísa dóminum, sum Gud hevur opinberað.

Í Dán 8,11 ákærir Gud pávadømið fyri at reisa seg ímóti Jesusi Kristi, einasta " *Høvðinginum yvir stjórnarmonnum* ", sum vers 25 fer at tilskila, eisini nevndur " *Kongur konganna og Harri harranna* ," í Opinberingini 17,14 ; 19:16. Vit lesa : " *Hon lyfti seg upp til*

herhövdingan, og tók dagliga offur hansara og sló undir halgidóms hansara niður ." Henda týðingin er øðrvísi enn vanligar týðingar, men hon hefur tann virðing, at hon virðir upprunaliga hebraiska tekstin strangt. Og í hesum formi fær Guds boðskapur samsvar og neyvleika. Hugtakið "ævið" snýr seg her ikki um "offur", tí hetta orðið er ikki skrivað í hebraiska tekstinum, nærveran av tí er ólóglig og ikki rættvísgerð ; harafturat skeiklar tað týðningin av profetiini. Jú, profetiin miðar móti kristnu tíðini, har sambært Dan.9,26 vórðu *offur og offur* avtikin. Hetta hugtakið "ævið" snýr seg um eina einkarættarlíga ogn hjá Jesusi Kristi, sum er hansara prestdømi, tað vil siga hansara fyrigevaravald til fyrimuns fyri hansara einasta útvalda, sum hann eyðmerkir og velur. Nú, við at taka ímóti hesum pástandi, signar pávastjórnin tey bannaðu og banna tey signaðu Guds, sum hon lógið ákærir fyri ræðslu, setur seg upp sum fyrmynd fyri guddómligari trúgv ; ein pástandur, sum Gud fullkomiliga mótmælir í hansara profetisku opinbering, sum ákærir hann í Dan.7,25 fyri at "*mynda ætlanina at broyta tíðir og lógina* ." Ræðsla er tí í øllum arbeiðinum hjá pávástýrinum, og ger hana sostatt óverda at bera ella geva nakran átrúnaðarlígan dóm. Tað *ævið* er tí, í samsvari við læruna í Hebr. 7,24, "*óbroytiliga prestdømið*" hjá Jesusi Kristi. Tí kann papisman ikki krevja sending av sínum valdi og myndugleika frá Gudi í Jesusi Kristi ; hann kundi tí bara stjála tað frá honum ólógliga við øllum teimum avleiðingum, sum slíkt stuldur fer at hava fyri hann og tey, hann lokkar. Hesar avleiðingar eru avdúkaðar í Dan.7,11. Við seinasta dómi skal hann líða "*seinni deyðan, kastaður livandi í eld- og svávlvatnið*," sum hann sjálvur hefur leingi hótt kongar og øll menniskju við, so at teir vilja tæna og óttast hann : "*Eg hugdi tá vegna tey óvundsjúku orð, sum hornið talaði, og meðan eg hugdi de animal var til, brend* ." Afturfyr fer Opinberingin í Apokalypsuni at staðfesta hendan setningin um rættvísa dómin hjá tí sanna Gudi harðlígan og frustreraðan, í Opinb.17,16 ; 18,8 ; 19:20. Eg valdi at týða sum,

" *og kollveldi grundarlagið undir halgidómi hansara* " orsakað av andaliga karakterinum av teimum ákærum, sum vóru lagdar móti pávástýrinum. Faktiskt kann hebraiska orðið „mecon” týðast sum : *stað ella grundarlag* . Og í hesum førinum er tað *sjálvt grundarlagið undir andaliga halgidóminum*, sum verður kollvelt. Hetta hugtakið "*grundarlagið*" snýr seg sambært Ef . Meinti arvurin hjá Sankta Pæturi er tí móttíðandi av Gudi sjálvum. Fyr papismuna er einasti arvurin hjá Pæturi framhald av arbeiðinum hjá avrættarum hansara, sum krossfestu hann eftir hansara guddómliga Meistara. Hansara inkvisitionsstýri endurgav trúgv tað upprunaliga heidna fyrmyndin. Havi "*broytt tíðina og lógina*", sum Gud hevði sett á stovn, vitnar henda ótoleranta og grimma stjórnin, sum pávahøvd vóru drápsmenn, illgitnir brotsmenn, so sum Alexander VI Borgia og sonur hansara keisari, avrættari og kardinalur, um tann integreraða djevulska náttúruna hjá rómverska pávaliga katólinum. Risastórar dráp av friðarlígam fólki vórðu slept av hesum trúarmyndugleika, av tvingsils- umvendingum, undir deyðarevsing, og trúarskipanunum av krossferðunum, sum vóru framdar móti muslimunum, sum hertóku Ísraels land ; eitt land, sum Gud hefur bannað síðani ár 70, har rómverjar komu at oyðileggja "*býin og heilagleikan*", í samsvari við tað, sum er kunngjørt í Dan.9,26, sum avleiðing av avvísingini av Messiasi av jøðunum. "*Grundarlagið undir halgidómi hansara*" snýr seg um allar teir lærusannleikar, sum ápostlarnir fingur, sum førdu teir víðari til komandi ættarlið gjøgnum skriftirnar í nýggja sáttmálanum ; tað seinna av Guds „*tveimum vitnum*“, sambært *Opinberingini 11,3*. Úr hesum tøgna vitninum hefur pávisman bert varðveitt nøvnini á hetjunum í bíbilsku trúnni, sum hon hefur tilbiðið og tænt í fjøldum av sínum fjøldum fylgjarum. Sannleikin sambært Róm er skrásettur, partvíst í "missal" (leiðbeiningini til messuna), sum kemur í staðin fyri "*tvey vitni*" Guds ; skriftirnar í gomlu og nýggju sáttmálunum, sum tilsamans mynda ta heilagu Bíbliuna, sum hon stríddist ímóti við at drepa sínar trúgvu fylgjarar.

Vers 12 í Dan.8 fer at avdúka okkum, hví Gud sjálvur noyddist at reisa hesa andstyggiligu og andstyggiligu trúgv upp. "*Herurin varð latin upp við tí dagliga vegna synd* ." So vóru tær ræðuligu og andstyggiligu gerðirnar hjá hesi stjórn til, eftir ynski Guds,

fyrir at revsa “ *synd* ” sum sambært 1. Jóh. 3,4 er lógarbrotið. Og hetta er ein gerð, sum longu kann kennast til Róm, men í sínum heidnu keisarafasu, tí syndin so álvarsliga, sum hefur uppiborið slíka revsing, rakti Gud á tveimum ógvuliga viðkvæmum punktum : hansara dýrd sum Gud skaparin og sum sigursharri í Kristi. Vit síggja í Opinberingini 8,7-8, at stovnanin av pávastýrinum, í 538, er onnur revsingin, sum Gud hefur álagt, og sum ávaringsmerkið av “ *seinnu trompetinum* ” profeteraði. Ein onnur revsing er frammanundan, sum er framd av barbarisku innrásunum í Evropa, sum vóru vorðnar ótrúgv kristnar. Hesar gerðir strekkja seg millum 395 og 476, orsøkin til revsingarnar, sum vórðu framdar, er enn at finna áðrenn 395. Soleiðis er dagfestingin 7. mars 321, staðfest, á hvørjum heidni rómverski keisarin, Konstantin I av hvørjum friður varð bjóðaður teimum kristnu í praksis av he replando av ríkinum, av fyrsta degi. Nú, hesin fyrsti dagurin varð vígdur heidnari tilbiðjan av guddómligu ósigraðu sólini. Gud fekk tvífalda vreiði : missin av sínum hvíludegi, minnisvarði um verk sítt sum skapari og um sín endaliga sigur yvir øllum fíggindum sínum, men eisini, í staðin fyri, útbyggingina av heidna heiðurin, sum varð givin fyrsta dagin, inn í sjálvar røðirnar av lærusveinum Jesu Kristi. Fá munnu skilja týdningin av feilinum, tí tað skal gerast greitt, at Gud ikki bara er skapari av lívinum, hann er eisini skapari og skipari av tíðini, og tað er bara til hetta endamálið, at hann skapti stjørnurnar á himlinum. Sólin kemur fram fjórða dagin fyri at merkja dagarnar, mánin fyri at merkja náttina, og sólin aftur og stjørnurnar fyri at merkja árinum. Men vikan er ikki merkt av stjørnunum, hon byggir einans á eina suverena avgerð hjá skapanum Gudi. Hon skal tí umboða tekin um sín myndugleika og Gud skal ansa eftir tí.

Ljós á hvíludegnum

Innanhýsis skipanin í vikuni er eisini útrykkið fyri hansara guddómliga vilja og hetta fer Gud at minna okkum á í rættari tíð í tekstinum í fjórða boð sínum : “ *Minst til hvíludagin, at halda hann heilagan. Tú hevur seks dagar at gera alt arbeiði títt, men tann sjeyndi er dagur Harrans Guds tíns, hann skalt tú ikki gera nakað arbeiði, tú, ella kona tín, ella dýr tíni, ella fremmandamaðurin, sum er innan fyri portrið tínar, tí YaHWéH hevur gjørt himmal og jørð, havið er í si ; Tí signaði hann sjeynda dagin og halgaði hann .* ”

Hygg væl eftir, í hesum sitatinum er tað bara ein spurningur um tøluni " seks og sjeý " ; orðið hvíludagur er ikki eingongd nevnt. Og í sínum formi " sjeyndi ", skipanartali, heldur Skaparin Løgmaður fast um ta støðu, sum hesin sjeyndi dagurin hevur. Hví hetta áheitan ? Eg skal geva tær eina orsök til at broyta, um neyðugt, tína áskoðan á hetta boð. Gud vildi endurnýggja tíðarskipanina, sum hann setti á stovn frá heimsins grundarlagi. Og um hann heldur so nógv fast við, so er tað tí, at vikan er bygd upp í myndini av fullfíggaðu tíðini í hansara spariverkætlan : 7000 ár ella meira nágreiniliga, 6000 + 1000 ár. Tí at hava skeiklað sína frelsuætlan, við at sláa Horeb-klettin tvær ferðir, varð Móses forðaður í at koma inn í jarðliga Kána'an. Hetta var læran, sum Gud vildi geva um hansara ólýdni. Síðani 1843-44 hevur hvíldin á fyrsta degi havt somu avleiðingar, men hesaferð forðar hon fyri at koma inn í himmalska Kána'an, lønina fyri trúna hjá teimum útvaldu, sum sóningardeyði Jesu Krists bjóðar. Hesin guddómligi dómurinn fellur á uppreistrarmenninar, tí eins og gerð Mósesar er restin av fyrsta degi ikki í samsvari við ætlanina, sum Gud hevur forritað. Nøvn kunnu broytast uttan stórvegis avleiðingar, men eginleikin hjá tølum er teirra óbroytiligheit. Hjá Skapanum Gudi, sum hevur umsjón við sínum skapanarverki, fer tíðarinnar stigvísa útvikling fram gjøgnum eina røð av sjeý daga vikum. Óbroytiliga verður fyrsti dagurin fyrsti dagurin og " sjeyndi " verður " sjeyndi ." Hvør dagur fer ævigt at varðveita tað virðið, sum Gud gav honum, frá byrjan av. Og 1. Mósebók lærir okkum, í kapitli 2, at sjeyndi dagurin er objekt fyri eini serligari ørindi : hann er " halgaður " ella settur burturúr. Higartil hevur menniskjað verið óvitandi um sanna orsøkina til hetta serliga virðið, men í dag, hennara vegna, gevi eg Guds frágreiðing. Í ljósinum gerst Guds val greitt og rættvísigt : sjeyndi dagurin profeterar sjeynda túsund árið av tí alheims guddómligu verkætlanini uppá 7000 sólár, harav tey seinastu " túsund árin ", sum eru nevnd í Opinb. Og hendan lønin verður fingin til vega takkað verið Jesu sigri á synd og deyða. Tann halgaði hvíludagurin er ikki longur bert minnið um, at Gud hevur skapt okkara jarðliga alheim, hann merkir eisini hvørja viku framgongdina móti inngongdini í himmiríkið, har Jesus sambært Jóh. 14,2-3 " *fyrireikar eitt stað* ". " fyri síni elskaðu útvaldu." Her er ein sera góð orsök til at elska og heiðra Hann hendan heilaga sjeynda dagin, tá ið Hann kemur at markera endan á okkara vikum, við sólarmyrking, við endan av 6. ^{degi}.

Frá nú av, tá ið tú lesur ella hoyrir orðini í hesum fjórða boðnum, mást tú hoyra aftanfyrir orðini í tekstinum, Gud siga við menniskjað: " Tú hevur 6000 ár at framleiða trúarverk teirra útvaldu, tí tá ið endin á hesi tíð er komin, verður tíðin á teimum 1000. *millener longni til seum* ; tað verður bert víðkað til míni útvaldu, sum eru komin inn í mína himmalsku ævinleika, við tí sonnu trúnni, sum Jesus Kristus viðurkennir .

Hvíludagurinn kemur sostatt fram sum eitt symbolskt og profetískt tekin um ævigt lív, sum er tilskilað teimum loystu á jörðinni. Eisini avmyndaði Jesus tað við " perluni *dýrabara* " í líknilsinum hjá honum, sum er siterað í Matt.13,45-46 : " *Himmiríkið er sum ein keypmaður, sum søkir vakrar perlur. Hann fann eina perlu av stórum verði ; og hann fór og seldi alt, sum hann átti, og keypti hana.* " Hetta versið kann fáa tvær umvendar forkláringar. Orðini „ *himmiríkið* “ vísa til Guds frelsuætlan. Við at avmynda sína verkætlan samanber Jesus Kristus seg sjálfvan við ein " *keypmann* " av " *perlum* ", sum leitar eftir *perluni* , tí vakrastu, tí fullkomnastu og harvið, tí, sum skipar fyri hægsta prís. Fyri at finna hesa sjáldsomu og tí dýrabaru *perluna* , fór Jesus úr himlinum og dýrd hansara og á jörðinni fyri kostnaðin av sínum ógvusliga deyða, loysti hann hesar andaligu perlurnar, so tær skuldu gerast hansara ogn í allar ævir. Men umvent er *keypmaðurin* tann útvaldi, sum tystir eftir tí absoluta, eftir guddómligari fullkomleika, sum verður lønin fyri sonnari trúgv. Her aftur, fyri at vinna hesa virðisløn av himmalsku kallinum, sleppur hann fánýtis og órættvís sum jarðligum virðum fyri at halga seg til at geva Skaparanum Gudi eina tilbiðjan, sum honum dámar. Í hesi útgávuni er tann *dýrabara perlan* ævigt lív, sum Jesus Kristus bjóðar sínum útvaldu á vári í árinum 2030.

Henda *perlan av stórum virði* kann tí bert snúgv seg um seinastu tíðina av adventismuni ; tann, hvørs seinastu umboð skulu liva til Jesu Krists sonnu afturkomu. Tí savnar henda *dýrabara perlan* hvíludagin, afturkomu Kristusar og heilagleika teirra seinastu útvaldu. Tann lærufullkomleikin , sum er funnin í hesi seinastu tíðini , gevur teimum heiløgu myndina av *perluni* . Teirra serligu uppliving av at koma inn í ævinleikan livandi staðfestir hesa *perlumyndina* . Og teirra tilknýti til sjeyndadags hvíludagin, sum tey vita, profeterar sjeynda ártúsund, gevur hvíludegnum og sjeynda ártúsund myndina av einum serligum dýrabarum gimsteini, sum einki kann samanberast við uttan ein " *perla av dýrum* ". Hetta hugskotið kemur fram í Opinb.21,21 : " ***Tey tólv portrini vóru tólv perlur ; hvør hurð var æini perlu*** . *Býartorgið var av reinum gulli, sum gjøgnumskygt glas* . Hetta versið leggur dent á serstøku halganarstöðið, sum Gud krevur, og samstundis , ta serstøku lønina fyri at fáa ævigt lív við at koma inn í sjeynda ártúsund hvíludagin gjøgnum symbolsk " *portur* ", sum ímynda adventistisku trúarroyndirnar . Tey seinastu loystu eru ikki betri enn tey, sum vóru undan teimum. Tað er bert tann lærusannleikin , sum Gud hevur gjørt teimum kunnugt , sum rættvísger teirra mynd sum *perlur* , sum kemur eftir teirri av skorinum *gimsteinum* . Gud ger ongantíð undantøk fyri fólk , men alt eftir umrøddu tíð hevur Hann tilskilað sær rættin at gera undantøk frá tí heilagleikastøði, sum krevst fyri at fáa frelsu. Tann kristna tíðin, sum er kannað, snýr seg í høvuðsheitum um tíðina, sum er merkt av afturvendandi trúarlíga offisieraðari synd síðani stovnan av rómverska pávastýrinum, tað vil siga síðani 538. Eisini eru byrjanirnar av trúbotini fevndar av hansara samkenslu og hansara miskunn , og brotið av campute í Dancre, sum ikki var: ce várið 1843. Í smálíggum ábendingum er keypið av perluni lagt upp til av Jesu í Opinberingini 3,18 : " *Eg ráði tykkum til at keypa frá mær* ". *gull roynt í eldinum, at tú kanst verða ríkur, og at tú kanst verða klæddur, og at skomm av nakni tíni ikki kemur fram, og at tú kanst smyrja eygu tíni ; Hesi tingini, sum Jesus bjóðar teimum, sum mangla tey, eru tey elementini, sum geva tí útvalda sína symbolsku útsjón av " perlu " í eygum og dómi Harrans Jesu Krists. " Perlan " skal " keypast " frá Honum, hon fæst ikki ókeyp. Prísurin er tann av sjálvsnoktan, grundarlagið undir trúarstríðnum. Í ávikavist raðfylgjuni leggur Jesus upp til at selja eina trúgv, sum er roynd av royndini, sum gevur tí útvalda hansara andaliga ríkiðomi ; hansara reina og ómakaleysa rættvísi, sum fjalir andaliga nakni hins fyrigivna syndarans ; hjálpina frá Heilaga Andanum, sum letur eyguni og vit syndafulla menniskjans upp fyri tí ætlan, sum Gud hevur opinberað í sínum heilagu skriftum í Bíbliuni.*

Í tíðini 6000 árinum í kristnu tíðini bíðaði Gud til endan av hesi jarðligu ringrásini fyri at fáa síni seinastu útvaldu at uppdaga stórleika hansara heilaga sjeynda dag ella halgaða

hvíluðag til hvílu hansara. Tey útvaldu, sum skilja týðningin av henni, hava nú alla orsök til at elska og virða hana sum eina gávu frá Jesusi Kristi. Hvat teimum viðvíkur, sum ikki dáma tað og berjast ímóti tí, so hava og fara tey at hava alla orsök til at hata tað, tí tað fer at merkja endan á teirra djórajárligu tilveru.

Skipanin í Dániel 8:14.

Dan.8,12 heldur fram og sigur, “*Hornið kastaði sannleikan niður á jørðina og eydnaðist í tí, sum tað gjørði.*” “*Sannleiki*” er sambært Sálm 119:142 “*lógin.*” Men tað er eisini tað absolutta øvugta av “*lygnini*”, sum sambært Jes.9,14 eyðkennir pávaliga “*falska profetin*” við hugtakinum “*hala*”, sum beinleiðis ákærir hann í Opinb.12,4. Faktiskt kastar hon sannleikan til jørðina fyri at seta sínar átrúnaðarligu „*lygnir*” upp í hansara stað. Hansara “*fyrítøkur*” kundu bert “*eydnast*”, tí Gud sjálvur førði til hansara útsjónd fyri at revsa kristna ótrúskapin, sum varð praktiserað síðani 7. mars 321.

Vers 13 og 14 fáa lívsneyðugan týðning fram til heimsins enda. Í vers 13 undrast teir heiløgu á, hvussu leingi neyðtøkan av tí “*dagliga*” og tí av tí “*oyðileggjandi syndini*” fer at vara; ting, sum vit júst hava eyðmerkt. Men lat okkum dvølja eitt sindur við hesa “*oyðileggjandi synd*”. Umrødda oyðileggingin er tann av mannasálum ella lívum. At enda fer alt tað decimeraða menniskjað, í “*túsund árunum*” í sjeynða ártúsund, planetuni Jørð í sínum upprunaliga formi “*formleys og tóm*” sum fer at vinna henni, í Opinb .

Teir “*heiløgu*” spyrja eisini hvussu leingi kristna “*heilagleikin og her*” verður traðkaður? “. Í hesi senuni bera hesir “*halgimenni*” seg at sum trúgvir tænarar Guds, lívgaðir sum Dániel, sum er givin sum fyrimynd í Dán 10,12, av tí lógliga ynskinum “*um at skilja*” guddómligu verkætlanina. Tey fáa fyri tey trý evnini, sum eru tikin upp, bert eitt svar, sum er givið í vers 14.

Sambært teimum rættingum og ábötum, sum Gud hefur ført meg til at gera úr upprunaliga hebraiska tekstinum, er svarið : " *Til kvöld og morgun, tvey túsund og trý hundrað, og heilagleikin verður rættvísgjörður.*" Tað er ikki longur har, tann óskýrði siðvenjuteksturin : " *Til tvey túsund og trý hundrað kvöld og morgnar og halgidómurin verður reinsaður .*" Tað er ikki longur ein spurningur um *halgidóm* men um **heilagleika** ; harumframt er sagnorðið " *reinsað* " skift út við " **rættvísgjört** ", og triðja broytingin snýr seg um útrykkið " *kvöldmorgun* " sum av sonnum er í eintali í hebraiska tekstinum. Á henda hátt tekur Gud alla rættvísgering burtur frá teimum, sum royna at broyta samlaða talið við at býta tað við tvey, og siga seg skilja kvöldini frá morguninum. Hansara tilgongd er at leggja fram útrokningareindina " *kvöldmorgunin* " sum definerar ein 24 tíma dag í 1. Mós. Fyrst tá avdúkar Andin nummarið á hesi eind : " 2300 ". Samlaða talið av profetiskum dögum, sum eru nevndir, er sostatt vart. Sagnorðið " *rættvísgjörður* " hefur sum rót, á hebraiskum, orðið " *rættvísi* " " *tsédèq* ". Tann týðingin, sum eg leggi upp til, er tí í sær sjálvum rættvísgjörd. Síðani týðir ein feilur viðvíkjandi hebraiska orðinum " *qodesh* " hetta hugtakið við " *halgidómur* " sum á hebraiskum er " *miqdash* ". Orðið " *halgidómur* " er væl týtt í vers 11 í Dániel 8, men tað hefur einki pláss í vers 13 og 14, har Andin brúkar orðið " *qodesh* ", sum skal týðast sum " *heilagleiki* " .

Tá vit vita, at " *oyðileggjandi syndin* " serliga miðar ímóti at sleppa hvíludegnum, sum sjálvur er objektið fyri eini ávísari guddómligari **halgan , lýsir hetta orðið " heilagleiki "** munandi týðningin av profetiska boðskapinum. Gud boðar frá, at við endan av nevnda " *2300 kvöldi og morgni* " verður virðing fyri restini av hansara sanna " *sjeynða degi* " *kravd av honum, frá øllum persónum, sum krevja heilagleika og " ævigan rættvísi "*, sum Jesus Kristus hefur fingið. Endin á " *oyðileggjandi syndini* " fevnir um at gevast við trúartilbiðjanini sunnudagin, fyrrverandi sólardagin, sum Konstantin I heidni keisarin, setti á stovn. Gud endurstovnar sostatt aftur teir lærunormarnar um frelsu, sum ráddu á ápostlanna tíð. Hetta hugtakið „*heilagleiki*” fevnir einans um allar lærusannleikarnar í grundarlagnum undir kristnu trúnni. Havi sum fyrimynd og uppruna læruna, sum er givin jøðunum, fær kristna trúgvín einki nýtt, uttan at avloysa djóraoffur, við blóðinum, sum Jesus Kristus hevði úthelt á sáttargerðini, sum er goymt í einum undirgrundarhelli, sum liggur undir fótum hansara við Golgata, sum tað gleddi frelsara okkara at vísa Wscoy og2. evnini, sum orðið " *heilagleiki* " viðvíkur, eru framsøkin og røkka yvir tíðina í einum lívi, men síðani 2018 er henda tíðin tald og avmarkað, og í dag, í 2020, eru bert 9 ár eftir at endurreisa allar hennara tættir.

Dániel 8,14 er ein sálardrúpsskipan, tí broytingin í Guds dómi hefur við sær, at Kristusar frelsutilboð fyri øll, sum praktisera rómversk-katólsk sunnudagskristin, missa. Andin í arvasiðvenjuni fer tí at elva til ævigan deyða hjá fjøldini, sum oftast eru óvitandi um sína fordøming av Gudi. Tað er her, at sýningin av sannleikskærleikanum ger, at Gud kann merkja " *munin* ", viðvíkjandi tí ørindi, sum rakar " *tey, sum tæna honum og tey, sum ikki tæna honum* (Mal. 3,18) " .

Summir uppreistrarhugaðir andar vilja mótmæla sjálvari hugsanini um eina broyting, sum kann skyldast Gudi, sum sjálvur lýsir : " *Eg broyrtist ikki* ", í Mal 3,6. Tað er tá , at vit mugu gera okkum greitt , at tann broytingin , sum varð framd í 1843-44 , bert snýr seg um at endurstovna ein upprunaligan standard , sum leingi hevði verið skeivur og umskapaður . Hetta er orsøkin til, at signingin hjá teimum útvaldu í trúbotini, sum hóast teirra ófullkomin verk eru roknað, hefur ein serligan karakter, hvørs lærutáttur ikki kann leggjast fram sum fyrimynd fyri sonnu trúnni. Hesin serligi dómurin fyri teir fyrstu reformatorarnir er so serligur, at Gud tekur hann upp og opinberar hann í Opinberingini 2,24, har hann sigur við protestantar, áðrenn 1843: " *Eg leggi onga aðra byrð á tykkum, bert tað, sum tit hava goymt, til eg komi* . "

" *Vei* ", sum er knýtt at gildiskomuni av hesi fyriskipan í Dán 8,14, er so " *stórt* ", at Gud gevur boð um tað við at boða frá trimum " *stórum vei* " í Opinberingini 8,13. Og við so

álvarsligum avleiðingum er það bráðneyðugt at vita, nær hon kemur í gildi. Hetta var júst það, sum „heiløgu” í Dán 8,13 stúrdi fyrri. Varandi tíðin verður nú avdúkað at vera “2300 profetiskir dagar” ella 2300 verulig sólár, sambært koduni, sum varð givin Ezekieli, einum samtíðarprofeti hjá Dánieli (Ez.4,5-6). Hesin kapittulin 8, hvørs tema er at gera enda á rómverskari “synd”, fer at finna tey elementini, sum hann manglar í Dán 9 har, eisini har, verður talan um at “gera enda á synd”, men hesaferð, til upprunaligu “syndina” sum elvdi til missin av ævigum lívi, síðani Ádam og Eva. Operatióin verður grundað á jarðligu tænastráta hjá Messiasi Jesusi og á sjálvboðið offur av hansara fullkomna lívi, í endurloysing av syndum hansara útvaldu, og eg vil gera það greitt, av teimum einans. Tíðin fyrri komu hansara millum menniskju er ásett við profetium í profetiskum døgum. Boðskapurin snýr seg um jødiska fólkid sum prioritet, tí tey eru í samgongu við Gud. Hann gevur jødiska fólkunum, at “gera enda á synd”, eitt tíðarskeið uppá “sjevti vikur” sum umboðar 490 verulig dag-ár. Men hon vísir eisini amboðini at dagfesta útgangsstøðið í útrokningini. “Frá tí, at orðið kom út um, at Jerúsalem skuldi byggjast upp aftur, til tey salvaðu, eru... (7 + 62 = 69 vikur).” Tríggir persiskir kongar góvu hetta loyvið, men bert tann triði, Artaxerxes I framdi það fult út sambært Ezra 7,7. Kongliga fyriskipan hansara varð givin á vári 458 f.Kr. Tíðarskeiðið í teimum 69 vikunum setur byrjanina av tænastráta hjá Jesusi Kristi í árinum 26. Miðað eftir serliga teimum seinastu “sjevti árunum”, sum eru tilskilað til verk Jesusar, sum við sínum sóningardeyða raðfestir grundarlagið undir nýggja samgonguni, leggur Andin fram í versi 27 av Dank.9 hans völd, the weeps”, “hann ger offrið og offrið stæðga”; ting, sum eru ofrað upp til Jesus Kristus til bót syndanna. Men deyði hansara kemur áðrenn alt annað fyrri at „gera enda á syndini“. Hvussu skulu vit skilja hendan boðskapin? Gud bjóðar eina sýning av kærleika sínum, sum skal fanga hjertu teirra útvaldu, sum afturfyrri kærleika og takksemi vilja berjast við hansara hjálp móti syndini. 1. Jóh.3,6 staðfestir, og sigur:“
. Tann, sum verður verandi í honum, ger ikki synd; tann, sum syndar, hevur hvørki sæð hann ella kent hann.” Og hann styrkir sín boðskap við nógvum øðrum sitatum.

Á lærustøðinum kemur tann nýggi sáttmálin, sum Jesus Kristus bygd, bert í staðin fyrri tann gamla. Sostatt hvíla báðir sáttmálarnir á sama profetiska grundarlagi, sum er opinberað í Dan.9,25. Dagfestingin – 458 kann tí virka sum grundarlag fyrri at rokna tær 70 vikurnar, sum eru ásettar fyrri jødiska fólkid, men eisini fyrri teimum 2300 veruligu dag-árunum í Dan.8,14, sum snúgva seg um kristnu trúna. Takkað verið hesi nágreiniligu dagfestingini kunnu vit staðfesta, at Messias doyði í árinum 30 og at kunngerðin í Dan 8,14 kom í gildi í árinum 1843. Báðir boðskapirnir koma til at “gera enda á syndini” við ævigum, deyðiligum avleiðingum fyrri tey, sum treisk ignorera antin til deyðin rakar tey, ella eftir endan á tíðini við felags og einstøku náðini, sum kemur frammanundan dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists. Fram til hetta seinasta punktið ger lívið ráð fyrri einligum umvendingum, sum geva atgongd til støðuna hjá tí valda.

P viðgerð fyrri Apokalypsu .

Skrivingin av bókini er heilt gjørd av Gudi. Hann er tann, sum velur orðini og í Opinb.22 :18-19, ávarar hann týðararnar og skrifflærdurnar, sum skulu hava ábyrgdina av at senda ella avskriva upprunasøguna, frá ættarliði til ættarlið, um, at minsta broyting í orðunum fer at fáa teir at missa sína frelsu. So vit hava her eitt heilt serligt verk av sera høgum heilagleika. Eg kann samanbera tað við eitt rísa “ gátuført ”, hvørs samling ikki kundi gerast liðug, um sjálvst tað minsta upprunaliga stykkið skuldi broyrtast. Verkið er tí guddómliga kolossalt og eftir síni náttúru, er alt, sum Gud sigur har, satt, men satt fyri kulminatióinina av hansara frelsuverkætlan ; tí hann vendir hesi profetiini til sínar “ tænarar ”, meira nágreiniliga, “ *trælir sínar* ”, um heimsins enda. Profetiin verður bert tulkandi, tá tey profeteraðu elementini eru um at verða uppfyllt ella, fyri tað mesta, uppfyllt.

Longdin á samlaðu tíðini, sum guddómliga bjargingarverkætlanin skuldi vara, hevur altíð verið ignorerað av monnum. Á þessum hætti gat guds þionasta á alla tíma vona at vera vitni til heimsins enda, ok vitnar Paulus um þetta með orðum sínum : " *Þetta segi ek, brædr, at tímínn er stutt ; Frá nú av skulu tey, sum hava konur, vera sum um tey ikki hava nakra, og tey, sum gráta, sum um tey ikki gráta, og tey, sum gleðast, sum um tey ikki gleðast, og tey, sum keypa, sum um tey ikki hava ognir, og tey, sum brúka heimin, sum um tey ikki brúka hann, tí at formurin á hesum heimi fer burtur* (1 Kor . - 1: 7) .

Vit hava, fram um Paulus, tann fyrímun at finna okkum sjálvi í hesi tíðini, tá Gud fer at gera enda á sínum vali av ævigum útvaldum. Og í dag skulu hansara íblástu ráð verða sett í verk av teimum sanniliga útvaldu í okkara endatíð. Heimurin fer at ganga undan, og bert æviga lívið hjá teimum útvaldu heldur fram. Eisini eru orðini hjá Gudi í Kristi, “ *Eg komi skjótt,* ” í Opinb.1,3, sonn, fullkomiliga rættvísígjørd og lagað til hesa seinastu tíð okkara ; níggju ár eftir afturkomu hansara, tá ið hesin teksturin varð skrivaður .

Vit sóu í Dán 7,25, at Róm hevði eina ætlan um at “ *broyta tíðir og lóg* ” Guds. At skilja loyndarmálini í Apokalypsuni hjá Jesusi Kristi, sum varð givin Jóhannesi ápostlinum, sum varð varðhaldsfongslaður á oynni Patmos, er í hvøvuðsheitum grundað á vitan um ta sonnu tíðina, sum Gud hevur ásett. Tíðarevnið er tí grundleggjandi fyri at skilja Apokalypsuna, sum Gud byggir upp á hesa tíðarhugsan. Hann fer tí at spæla við ónákvæmið í hesum dátum, soleiðis at bókin varðveitir sín gátuføra, óskaðiliga karakter, sum ger, at hon kann fara yvir tær 20 øldirnar av okkara tíð uttan at verða oyðiløgd av teimum ákærdu og fordømdu eindunum. Broyttu tíðirnar, og serliga kalendarin, sum Róm setti á stovn á einum skeivum dagfesting, sum er knýtt at Jesu føðing, hava ikki latið tey útvaldu verða svikin, tá tey tulka guddómligar profetiir ; Hetta er tí, at Gud í sínum profetium leggur fram varandi tíðir, hvørs byrjan og endi eru grundað á søguligar gerðir, sum serkønir søgufrøðingar lættliga kunnu eyðmerkja og dagfesta .

Men í Apokalypsuni er hugtakið tíð frumkent, tí allur bygnaðurin í bókini er grundaður á tað. Sostatt var fatanin av henni treytað av røttu tulkningini av hvíludegnum, sum Gud kravdi og endurreisti í 1844. Mín tænasta, sum byrjaði í 1980, var ætlað at avdúka týdningin av profetiska leiklutinum hjá hvíludegnum, sum profeterar stóru hvíluna av sjeýnda ártúsund Gudi og hansara útvaldu. Sambært 2. Pæt. 3,8, “ *ein dagur er sum túsund ár, og túsund ár sum ein dagur,* ” sambandið, sum varð knýtt millum myndina av teimum sjeý skapanardøggunum, sum eru opinberaðir í 1. Mós. Við hesi vitan gerst profetiin greið og avhendir, perlu fyri perlu, øll síni loyndarmál.

Sostatt fær profetiin bert lív og virknað, um boðskapurin kann knýstast at einum dagfesting í søguni hjá kristnu tíðini. Hetta er tað, sum íblásturin frá Heilaga Anda Guds í Jesusi Kristi hevur gjørt meg fòran fyri at fremja. So eg kann lýsa hesa „ *lítlu bókina, opna* “, sum staðfestir, at tann guddómliga verkætlanin, sum er kunngjørd í Opinberingini 5,5 og 10,2, er lokin.

Hvat arkitektúrinum viðvíkur, so fevnir Apokalypsusjónin um tíðina í kristnu tíðini millum endan á ápostólsku tíðini, umleið 94, og endan av sjeýnda ártúsund, sum fylgir endaligu afturkomu Jesu Kristis í 2030. Hon deilir tí við kapitl 2, 7, 8, 9, 11 og 12 í Dániel yvirlitið yvir kristnu tíðina. Fyri tey kristnu er høvuðslæran, sum fæst við at kanna hesa bók, tann avgerandi dagfestingin várið 1843, sum Dán 8,14 ásetir, men eisini heystið 1844, har trúarroýndin endaði. Tað var aftur frá heysti 1844, at Gud legði grundarlagið undir sjeýndadagsadventistisku trúna. Hesar báðar dagfestingar hava so stóran týdning, at Gud fer at brúka tær til at skipa sína Apokalypsu sjón. Fyri at skilja virðið á hesum báðum tættu dagfestingunum, mugu vit knýta 1843 at byrjanini av eini trúarroýnd á profetiska orðið. Tey fyrstu andaligu offrini dattu frá hesi dagfesting gjøgnum teirra vanvirðiligu avvísing av fyrstu adventistisku fráboðanini hjá William Miller. Men royndartíðin bjóðar teimum ein annan móguleika við síni seinnu fráboðan um Jesu afturkomu fyri 22. oktober 1844. 23. oktober endar rættarmálið og dómur Guds kann soleiðis orðast og opinberast. Felagsroyndin er liðug, men einstaklingaumlegging er framvegis mógulig. Harumframt halda faktiskt allir adventistar rómversku sunnudagshvíluna, sum enn ikki er eyðmerkt sum synd. Og hvíludagurin verður stígvíst tikin við av adventistum hvør sær, uttan at hansara høvuðsleiklutur verður realiseraður av øllum adventistum. Hendan grundgevingin førir meg til at stuðla dagfestingini vár 1843 til enda av falsku protestantisku trúnni og heystdagfestingina 23. oktober 1844 til byrjanina av adventismuni signað av Gudi Longu, millum hebrearar, vóru vár og heyst knýtt at hátíðarhaldinum, sum vóru komplementerað við at geva rimetr. æviga rættvísið við " *lambinum* ", sum varð dripið um várið " páskir ", øðrumegin, og endin á syndini við " *geitini* ", sum varð dripin til " sáttardagin ". "syndir, av heysti, harafturímóti." Báðar trúarhátíðirnar fingtu sína uppfylling í páskum ár 30, har Messias Jesus gav sítt lív. Várið 1843 og 22. oktober 1844 eru sostatt eisini knýtt saman av týdningi tí endamálið við trúarroýndini er sanniliga at " *gera enda á syndini* " sambært Dan.7:24; tað, sum er tann odiusa siðvenja um vikuliga hvílu á fyrsta degi, meðan Gud skipaði fyri tí fyrri sjeýnda, sum hann enntá halgaði til hetta nýtslu, frá enda fyrstu viku jarðarskapanarinnar; í 2021, 5991 ár áðrenn okkum.

Vit kunnu eisini stuðla dagfestingini av kunngerðini í Dániel 8,14, sum definerar dagfestingina á vári 1843. Fyri at rættvísgera hetta valið, mugu vit meta um, at henda løtan sker øll tey viðurskifti, sum higartil vóru raðfest millum Gud og hansara skapningar; Gud sum síðani tann dagin hevur farið undir eitt endaligt val bygt á tvær fylgjandi adventistiskar kunngerðir. Frá várinum 1843, varð hvíludagurin kravdur, men Gud vildi bert geva hann til vinnararnar av stríðnum frá heystinum 1844, sum eitt signað og halgað tekin um, at teir hoyrdu Honum til, í samsvari við bíbilsku læruna í Ezek 20:12-er e 20.

Í hesi bókini er kapitl 5 ætlaður at minna okkum á, at uttan sigurin, sum Jesus Kristus, " *Guds lambið* ", rindaði so dýrt, hevði øll guddómlig hjálp, alt opinberað ljós verið ógjørligt, og tí hevði eingin menniskjasál verið frelst. Hansara profetiska ljós frelsir hansara útvaldu eins nógv og hansara sjálvboðin góðtikna krossfesting. Trúgvín á offur hansara roknar okkum hansara " *æviga rættvísi* " sambært Dán 7,24, men Opinberingin hjá honum lýsir okkum vegin og vísir okkum tær andaligu fellurnar, sum djevulin hevur sett, fyri at fáa okkum at deila hansara ógvusligu ørindi. Í hesum føri tekur frelsan ein ítøkiligan form.

Her er eitt dømi um hesar fínu fellurnar. Bíblían verður av røttum mett og mett at vera skrivaða orð Guds. Men hetta orðið skrivaðu menn, sum vóru fordyptir í samanhangi av teirra tíð. Nú, um Gud ikki broytist, broytir fíggindin djevulin, Satan, av hóskandi strategi og atferð mótvegis Guds útvaldu, við tíðini. Hetta er orsøkin til, at djevulin, sum virkar sum ein " *dreka* " mynd av hansara opna forfylgingarstríði, í síni tíð, men bert fyri ta tíðina, kundi Jóhannes lýsa í 1. Jóh. 4,1 til 3: " *Elskaðu, trúgv við ikki hvørjum anda; men roynd andarnar fyri at vita, um teir eru frá Gudi, tí at nógvir falsprofetar eru farnir út í heimin. Við hesum kenna tit Anda Guds: Ein og hvør andi, sum játtar, at Jesus Kristus er komin í holdi, er av*

*Gudi; og hvør andi, sum ikki játtar Jesus, er ikki av Gudi, og hesin er andi antikristus, sum tit hava hoyrt koma og nú longu er í heimum. " Í orðum sínum tilskilar Jóhannes " at koma í holdi " bert fyri at eyðmerkja Kristus av sínum eygnavitnisburði. Men hansara útsøgn " hvør andi, sum játtar, at Jesus Kristus er komin í holdi, er av Gudi " hevur mist sítt virði, síðani kristna trúgvinn datt í fráfall og synd frá 7. mars 321, við at sleppa at síðvenja tann sanna hvíludagin á tí sanna sjeýnda degnum, sum Gud halgaði. Syndarvenjingin hevur, fram til 1843, minkað um virðið á " at játta Jesus Kristus komin í holdi " og síðani somu dagfesting, hevur hon tikið alt virði burturúr tí; teir seinastu fíggindarnir hjá Jesusi Kristi krevja " **navn hansara** " sum hann kunngjórði í Matt 7,21 til 23 : " *Ikki hvør tann , sum sigur við meg: 'Harri, Harri,' skal koma inn í himmiríkið, men tann, sum ger vilja Faðirs míns, sum er í himli. Nógv skulu siga við meg á tí degi: Harri, Harri, hava vit ikki profeterað í **tínum navni** ? Hava vit ikki ríkið út illar andar í **tínum navni** ? Og hava vit ikki gjørt nógv undurverk í **tínum navni** ? Tá skal eg siga teimum greitt: ' **Eg kendi tykkum ongantið, farið frá mær, tit, sum gera órætt.** ' " **Ongantið kent** " !* Hesi " undurverkini " gjórdu tí djevulin og hansara illu andar.*

Apokalypsan í stuttum

Í prologinum í kapitli 1, byrjanini av hansara dýrdarriku opinbering, leggur Andin okkum fram matskránna fyri veitsluna, sum er fyrireikað. Har finna vit temaið í fráboðanini um dýrdarriku afturkomu Jesu Krists, skipað longu í 1843 og 1844, fyri at royna almennu og helst amerikansku protestantisku trúna ; Hetta temaið er alneyðugt : vers 3, *Tí tíðin er nær* ; vers 7, *sí, hann kemur við skýggjunum...* ; vers 10, *Eg var í Andanum á Harrans degi, og eg hoyrði **aftan fyri meg eina harða rødd sum ljóð av lúðri***. Fluttur av Andanum, finnur Jóhannes seg sjálvan á dýrdarriku afturkomu Jesusar degi, á *Harrans degi*, "*ein stórir og ógvusligur dagur*" sambært Mal 4:5, og hann hevur **aftanfyri seg** søguligu fortíðina í kristnu tíðini framløgd undir symbolinum av sjei nøvnum, sum eru lænt úr *sjei býum í Asia* í dag. Síðani fara tey trý temaini *brøv, innsigli og lúður, eins og í Dániel*, at fevna um alla kristnu tíðina parallelt, men hvørt teirra er býtt upp í tveir kapitlar. Nærri kanning fer at avdúka, at hetta býtið er gjørt á týðandi dagfestingini 1843, sum er ásett í Dan.8,14. Innan hvørt tema, koma boðskapur, sum eru lagaðir til tey andaligu støðini, sum eru ásett í Dániel, fyri tær marknaðarførdu tíðirnar, at merkja 7 lötur av umrøddu tíðini ; 7, talið av guddómligari **halgan, sum virkar sum „innsigli“** hennara, og sum verður temaið í Apo.7.

Fylgjandi forkláring varð ongantíð gjord virkin, tí hugtakið tíð er bert avdúkað av týdninginum av nøvnum á teimum "sjei kirkjunum", sum eru nevndar í fyrsta kapitli. Í temanum í brøvnunum, úr Opinb.2 og 3, finna vit ongan neyvleika í forminum : "fyrsti eingilin, seinni eingilin... osfr." » ; eins og tað verður við „*innsiglinum, lúðrunum og teimum sjei seinastu plágunum av vreiði Guds*“. "Á henda hátt hava nøkur kunnað trúð, at boðini vóru ætlað, veruliga og bókstaviliga, til kristin, sum búðu í hesum býum í forna Kappadokia, í núverandi Turkalandi. Tann raðfylgjan, sum profetiin leggur fram hesi býarnøvn, fylgir kronologiskt teirri raðfylgju, sum átrúnaðarlígar søguligar hendingar vórðu uppfyltar gjøgnum alla kristnu tíðina. Og tað er sambært teimum opinberingum, sum Dánielsbók longu hevur fingið, at Gud definerar tann karakterin, sum hann gevur hvørjari tíð við týdninginum av navninum á býnum. Í røð er avdúkaða skipanin týdd soleiðis :

1- *Efesus* : merking : sjóseting (tað hjá samkomuni ella halgidóminum hjá Gudi).

2- *Smyrna* : merking : myrra (hugnaligur luktur og balsaming av teimum deyðu fyri Gudi ; rómverskar forfylgingar av teimum trúgvandi útvaldu millum 303 og 313).

3- *Pergamum* : merking : hór (síðani hvíludagurin varð sleptur, 7. mars 321. Í 538 setti pávaskipanin á stovn átrúnaðarlíga embætisliga restina av fyrsta degi umdoypt sunnudagur).

4- *Thyatira* : merking : andstygd og deyðilig líðing (tilnevnir tíðina hjá protestantisku trúbotini sum opinbart fordømdi djævulska náttúruna í katólsku trúnni ; tíð viðvíkjandi 16. ^{old} har takkað verið mekaniskari prenting, varð eggjað til spjaðing av Bíbliuni).

5- *Sardis* : tvífalt og mótsett merking : krampanði og gimsteinur. (Tað avdúkar dómin, sum Gud sendir víðari trúarroyndina frá 1843-1844 : krampanði týdningurin snýr seg um vrakaðu protestantisku trúna : "*Tú ert deyður*" , og dýrgripin tilnevnir tey útvaldu, sum eru sigursharir yvir royndini : "*tey vilja ganga klæði av henni í hvítum*").

6- *Filadelfia* : merking : Brøðrakærleiki (dýrasteinarnir av *Sardes* hava verið savnaðir í sjeyndadags adventistastovninum síðani 1863 ; boðskapurin er latin fyri árið 1873 definerað av Dan.12:12. Vælsignað tá taken móti hennara váða " av *warne*).

7- *Laodicea* : merking : fólk dømdu : " *hvørki kalt ella heitt men lunkað* " (tað er *Filadelfia* sum hevur " *sína krúnu tikið* " : " *Tú ert eym, eym, fátæk, blind, og nakin* ". Stovnurin hevði ikki ímyndað sær, at tað fór at verða roynt og roynt av at e99,19 . d teirra guddómligu signing til sínar undangongumenn í 1844 : í 1994, stovnurin fall , men boðskapurin helt fram gjøgnum spreittar adventistar, sum Gud eyðmerkti og valdi av teirra kærleika til sítt opinberaða profetiska ljós , og av tí blíða og undirgivna náttúruni í øllum Jesusi disc eras).

" *Í framhaldinum* " av jarðligu tíðini, sum endaði við dýrdarfullu afturkomu Kristusar Guds, fer Apo 4 at lýsa við symbolinum av " 24 hásetum ", eina senu av himmalska dóminum (*í himlinum*), har Gud fer at savna sínar útvaldu, soleiðis at teir døma tey óndu deyðu . Saman við Opinberingini 20 fevnir hesin kapittulin um „ túsund árin ” í sjeynða ártúsund. Kláring : hví 24, og ikki 12, trónir ? Vegna býtið av kristnu tíðini í tveir partar á dagfestingunum 1843-1844 av byrjan og enda av trúarroyndini í tíðini.

Síðani, sum ein týðandi tilsíðis, fer Opinberingin 5 at varpa ljós á týðningin av at skilja profetabókina ; sum bert verður gjørdur møguligur við tí sigri, sum okkara guddómligi Harri og frelsari Jesus Kristus fær.

Tíðin í kristnu tíðini verður endurskoðað í Opinberingini 6 og 7 undir eygnabránum av einum nýggjum tema ; tann hjá teimum " sjei innsiglundum ". Teir fyrstu seks fara at leggja fram høvuðsleikararnar, sum eru pallsettir og tíðarmerkini, sum eyðkenna teir báðar partarnar av býtinum av kristnu tíðini : fram til 1844, fyri Apo.6 ; og frá 1844, fyri Apo.7.

Síðani kemur temaið um " *trompetarnar* ", sum ímynda ávaringsrevsingar fyri tær fyrstu seks í Opinb .

Aftanfyri Apo.9, Apo.10 miðar móti tíðini av heimsins enda , við at vekja upp andaligu støðuna hjá teimum báðum stóru fíggindunum hjá Jesusi Kristi, sum siga seg vera fylgjarar hansara : katólsku trúna og protestantisku trúna , saman við offisiellari adventismu , sum er fallin síðani 1994. Kapittul 10 í fyrsta partinum av bókini endar. Men týðandi høvuðsevni verða viðgjørd og ment í kapitlunum, sum koma eftir.

So fer Apo.11 at taka yvirlitið yvir kristnu tíðina uppáftur og menna , í høvuðsheitum , týðandi leiklutin hjá fronsku kollveltingini , hvørs raðfesta tjóðargudloysi verður brúkt av Gudi, undir symbolska navninum " *djórið, sum rísur úr avgrundini* ", til at oyðileggja valdið hjá katólsku stýrinum " *djórið* , sum rísur úr Aposes 1:3. *Tann* alheims trúarfriðurin, sum er nevndur í *Opinb* . sum er framd við afturkomu í dýrd Jesu Krists , er ^{legd} fram .

Í Opinberingini 12 gevur Andin okkum eitt annað yvirlit yvir kristnu tíðina . Hann lýsir sínar upplýsingar, serliga um støðuna hjá djevlinum og hansara einglastuðlum . Hann lærir okkum, at eftir sigur sín á krossinum, í himmalska navninum hjá *Mikaeli* , sum longu er nevnt í Dán 10,13, 12,1, navnið, sum hann bar í himlinum áðrenn sína menniskjaligu holdgerð í Jesusi, reinsaði Harri okkara himmalin fyri teirra óndu nærveru og teir mistu fyri allar ævir atgongd til Gud. Her eru nøkur góð tíðindi ! Sigurin hjá Jesusi hevði gleðiligar himmalskar avleiðingar fyri okkara himmalsku brøður, sum vóru leyslatnir frá freistingum og hugsanum hjá illum andum. Síðani hesa burturvísing hava tey verið avmarkað til okkara jarðligu vídd , har tey verða dripin saman við jarðligu fíggindum Guds , í 2030 við dýrdarfullu afturkomu Kristusar Guds . Í hesum yvirlitinum avmyndar Andin røðirnar hjá " *drekanum* " og " *orminum* ", sum tilnevna ávikavist tær báðar strategiirnar í djevulsins stríði : opið stríð, av tí fordømda keisaraliga ella pávaliga Róm , og villeiðandi átrúnaðarlaga lokkan av rómverska Vatikanska pávadøminum , unhumanistiska pávadøminum , unhumanist . Í smálutum myndum, sum eru læntar úr

upplivingunum hjá hebrearum, " *letur jörðin munnin upp* " fyri at svølgja pávaálopið hjá katólsku samgongunum. Sum vit júst hava sæð, so verður arbeiðið framt av gudleysu fronsku kollveltingarmonnunum. Men tað verður eisini byrjað av protestantisku hermonnunum hjá einum følskum, ágangandi, stríðsfúsum kristindómi. Yvirlitið endar við eini evokatiónum av " *restini av eftirkomarum kvinnur* ". Andin gevur síðani sína definitiún av teimum sonnu heiløgunum í endatíðini : " *Her er tol teirra heilagu, sum halda Guds boð og halda vitnisburðin um Jesus .* " Andin tilnevnir við hesum orðum tey, sum eins og eg halda seg til hansara profetisku opinbering og ikki lata hana ríva burtur av nøkrum , savna til endans perlurnar, sum himmalin hevur givið .

Kapittul 13 innleiðir teir báðar ágangandi trúarfíggindarnar, sum eru berarar av kristnu trúnni. Í hesum sambandi avmyndar hann tey sum tvey " *djór* ", har tað seinna kom fram úr tí fyrra, sum sambandið millum orðini " *hav og land* " í søguni í 1. Mósebók, sum definera tey í hesum kapitli 13, leggur upp til . Hesi bæði " *djórini* " eru, fyri tað fyrsta, katólkska, móðurkirkjan, og fyri tað seinna, tær protestantisku reformeraðu kirkjurnar, sum komu burturúr henni, døtur hennara.

Dekkandi bert annan part av kristnu tíðini síðani 1844, vekir upp teir tríggar boðskapirnar í sjeyndadagsadventistisku sannleikunum á ævigum treytum : dýrd Guds, sum krevur endurreisn av praksis hansara heilaga hvíludag, hansara fordøming av rómversku katolisismuni, sum hansara fordøming av tí " *menniskjaliga* og djevulska myndugleikan hjá bæði keisaraliga og pávaliga Róm. Tá ið tíðin fyrireikandi missiúnin endar, í røð, við burturbeining av teimum útvaldu heiløgunum, sum eru avmyndað av " *avreiðingini* ", og oyðileggingini av uppreistrarhugaðu lærarunum og øllum vantrúgvandi, gerðir avmyndaðar av " *árganginum* ", verður jörðin aftur tann " *avgrundin* " av fyrsta skapanardegi, sum er avmyndað. Tað fer tó at halda lív í " *túsund ár* " ein valdur íbúgv, Satan, djevulin sjálvur, sum bíðar eftir oyðilegging síni við seinasta dóm saman við øllum hinum uppreistrarhugaðu monnum og einglum .

Opinbering 15 snýr seg um tíðina, tá royndartíðin er liðug.

Op .

Opinb . Tað er í hesum hugtøkum, at Andin tilnevnir keisaraliga og pávaliga " *stórbýin* ", Róm. Dómur Guds yvir hana verður soleiðis týðiliga opinberaður. Kapitlið boðar eisini frá framtíðar dómi hennara og oyðilegging við eldi, tí lambið og hansara trúgvu útvaldu skulu vinna á henni.

Opinb .

Opinbering 19 lýsir dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists og hansara konfrontatiónum við ræðslusligu jarðligu uppreistrarherdeildirnar.

Opinbering 20 miðar móti tíðini í túsund árunum í sjeynða ártúsund livað sera ymiskt, í himlinum av teimum útvaldu, og á oyðilagdu jörðini, í einsemi av Satan. Við endan av túsund árunum fer Gud at skipa fyri seinasta dóminum : oyðilegging við himmalskum og undirgrundar jarðligum eldi av øllum teimum jarðligu menniskjansligu og himmalsku eingla uppreistrarmonnunum.

Opinbering 21 ímyndar dýrdina av samkomuni , sum er myndað av savningini av teimum útvaldu, sum eru loyst við blóði Jesu Krists. Fullkomileikin hjá teimum útvaldu er lýstur við samanberingar við tað, sum jörðin bjóðar mest dýrabara fyri eygum manna : gull, silvur, perlar og gimsteinar.

Opinbering 22 vekir í mynd afturvendandi til tað mista Eden, funnið og sett upp í allar ævir á syndarjörðini endurnýggjað og umskapað til at gerast alheimshásætið hjá tí eina og einasta stóra Gudi, skapanum, lóggevaranum og loysnarinum , sum ræður yvir øllum sínum alheimum við sínum jarðligu loystum.

Her endar hetta skjóta yvirlitið yvir Opinberingarbókina, hvørs nærri kanning fer at staðfesta og styrkja tað, sum júst er sagt.

Eg leggi hesa høggt andaligu forkláring afturat, sum avdúkar duldu grundgevingina í Guds hugsan. Hann ber ógvísligar boðskapir fram gjøgnum smálígar ábendingar um, at Bíblían fer at upplýsa okkum. Við at fylgja, í byggingini av Apokalypsuni, somu mannagongdum, sum hann brúkti til byggingina av sínum opinberingum, sum hann fekk Dánjali, staðfestir Gud, at hann „*ikki broytist*“ og at hann verður „*ævígt tann sami*“. Eisini fann eg í Apokalypsuni sama hátt at seta parallelt trý tema sum eru "*brøvini til samkomurnar*", "*innsiglini*" og "*trompetarnir*". Sambært Apokalypsán er myndprýdd við eini bók, sum er stongd við "*sjey innsigli*", fer bert opningin av "*sjeynda innsiglinum*" at loyva atgongd til prógvini, sum fara at staðfesta í kapitlunum 8 til 22, tulatingarnar og illgrunin, sum eru reistir við kanningini av kapitlunum 1 til 6 skilja í kapitlunum 1 til 6. sterf. Og undrast ikki á, tí temaið í henni er júst hvíludagurin, sum hevur gjørt allan munin á sonnari og følskari heilagleika síðani 1843. Vit finna tí í Apo 7, tann stóra sannleikan, sum gátuføri protestantisku trúgvina á vári 1843. Apokalypsán fer bara at staðfesta hetta grundleggjandi reve. Men fyri adventismuna, sum kom fram sum sigursharri tann dagin, fer Apokalypsán at avdúka fyri 1994, eina roynd, sum fer at gáta hana aftur. Hetta nýggja ljósið fer, enn einaferð, "*aftur*," at gera "*munin á teimum, sum tæna Gudi og teimum, sum ikki tæna Honum*," ella meira.

Annar partur : Nærri kanningin av Apokalypsuni .

Opinberingin 1 : Forsøgn – Afkoman Kristusar – adventistatemaíð

Framløgan

Vers 1 : “*Opinberingin hjá Jesusi Kristi, sum Gud gav honum, fyri at vísa tænarum sínum tað, sum skjótt skal henda: og hann sendi og merkti tað við eingli sínum til tænara sín Jóhannes, ...*”

Jóhannes, ápostulin, sum Jesus elskaði, er goymslan av hesi guddómligu opinberingini, sum hann fær frá Faðirinum í navni Jesu Krists . Jóhannes, á hebraiskum “Yohan”, merkir : Gud hevur givið ; og tað er eisini mítt fornavn. Segði Jesus ikki : “*Tann, sum hevur, skal fáa meira*” ? Hesin boðskapurin er “*givin*” av “*Gudi*” Faðirinum, tí við óavmarkaðum innihaldi. Tí síðani uppreisn sína hevur Jesus Kristus tikið sínar guddómligu eginleikar uppafur, og tað er sum ein himmalskur Faðir, at hann kann, úr himli, virka til fyrimuns fyri sínar tænarar ella meira nágreiniliga sínar “*trælir*” . Sum orðtakið sigur, “forávarað er forvápnað .” Gud er av hesi meining og hann prógvar tað við at senda tænarum sínum opinberingar um framtíðina. Orðingin “*sum skal gerast skjótt ” kann tykjast undrunarverd, tá vit vita, at boðskapurin varð givin í* 94 e.Kr., og at vit nú eru í 2020-2021 , tíðina , tá hetta skjalið varð skrivað. Men við at uppdaga hansara boðskapur, fara vit at skilja, at hetta “*skjótt*” fær ein bókstavligan týdning, tí móttakarar teirra verða samtíðar við dýrdarriku afturkomu Jesu Krists. Hetta temaið verður alneyðugt í Opinberingini , tí Opinberingin er ætlað teimum seinastu “*adventistunum*” , sum Gud hevur valt , við trúgv , sum er víst í eini endaligari roynd , sum er bygd á dáturnar í Opinberingini 9 :1 til 12 , sum snúgva seg um temaið um “*fimta lúðurin* . ” Í hesum kapitlinum , nevna vers 5 og 10 eitt profetiskt tíðarskeið uppá „*fimm mánaðir*” , sum higartil hevur verið mistulkað . Í míni kanning av evninum hevur henda varandi tíðin ásett eina nýggja dagfesting, sum skal boða frá Jesu afturkomu fyri 1994 , tað sanna árið 2000 av sonnu føðing Kristusar . Henda trúarroyndin hevur fyri seinast snúð seg um offisiellu adventismuna, sum var vorðin lýggj og formalistisk, og sum fyrireikaði seg til at gera sáttmála við tey, sum Gud avdúkar sum sínar fíggindar í síni Apokalypsuni. Síðani 2018 havi eg kent dagfestingina av sonnu afturkomu Jesu Krists og hon er ikki grundað á nakrar dátur úr profetiumum í Dániel og Opinberingarbókini , hvørs talgildu varandi tíðir allar hava verið uppfyltar við at uppfylla sín sílaleiklut til ásettu tíðirnar. Tann sanna afturkoman hjá Jesusi kann skiljast út frá 1. Mósebók, har vit halda, at teir sjeý dagarnir í okkara vikum eru bygdir á myndina av teimum 7.000 árunum av allari verkætlanini, sum Gud hevur ætlað , at beina fyri synd og syndarar , og at fáa inn í sín ævinleika sínar elskaðu útvaldu útvaldu tey fyrstu árinum ,000. Eins og lutfallið í hebraiska halgidóminum ella tjaldtemplinum , er tíðin á 6000 ár samansett av trimum triðingum av 2000 árum. Byrjanin á seinasta triðinginum varð merkt, 3. apríl 30. av sóningardeyða frelsara okkara Jesu Krists. Ein jødiskur kalendari staðfestir hesa dagfesting. Hansara afturkoma er tí sett til várið 2030, ella 2000 ár seinni. At vita, at afturkoma Kristusar er fyri okkum , so nær, er orðið “*skjótt*” í Jesu orðum fullkomiliga

rættvísgjört. Soleiðis, hóast hon varð kend og lísín gjögnum öldírnar , varð Opinberingarbókin stongd, frýst , innsíglað, til endatíðína, sum snýr seg um okkara ættarlið.

Vers 2 : “ ... *sum vitnaði um Guds orð og um vitnisburð Jesu Krists og um alt tað, sum hann sá .*

Jóhannes váttar, at hann fekk sína sjón frá Gudi. Ein sjón, sum er *vitnisburðurin um Jesus Kristus* , sum Opinb . Boðskapurin er grundaður á myndir “ *sæddar* ” og orð hoyrd. Jóhannes varð rændur úr jarðligum tilvildum av Anda Guds , sum opinberaði honum í myndum tey stóru temaini í trúarsøguni í kristnu tíðini ; tað endar við hansara dýrdarfullu og óttafullu afturkomu fyri fíggindar sínar.

Vers 3 : “ *Sælur er tann, sum lesur og tey, sum hoyra orðini í hesi profeti og halda tað, sum skrivað er í henni ! Tí tíðin er nær .*

Eg taki fyri meg tann partin, sum er mín, sæluna fyri " *tann, sum lesur* " orðini í profetiini, tí Harrin gevur sagnorðinum lesa ein nágreiniligan logiskan týðning. Hann greiðir frá hesum í Jes.29,11-12 : “ *Øll opinberingin er tykkum sum orðini í eini bók, sum er innsiglað, sum verða latin einum manni, sum dugir at lesa, og sigur: Les hetta! Ok hann svarar: Eigi kann ek, þviat þat er innsiglað; ella sum ein bók, sum er givin einum manni, sum ikki dugir at lesa, og sigur: Les hetta! Og hvør svarar: Eg dugi ikki at lesa .* ” Vers 13 , sum fylgir , avdúkar orsökina til hesa óføri : “ *Harrin segði: Tá ið hetta fólkið nærkast mær, heiðra tey meg við munni sínum og við varrum sínum; men hjarta hansara er langt frá mær, og ótti hansara fyri mær er bert ein fyriskipan í mannsiðvenjuni . Hugtakið " innsiglað " ella "innsiglað" lýsir útsjóndina á Apokalypsuni, ólesandi tí innsiglað. Tað er tí at lata upp og avnsigla tað heilt, at eg, annar Jóhannes av endatíðini, eri kallaður av Gudi ; hetta soleiðis, at øll hansara sonnu útvaldu, “ *hoyra og halda* ” sannleikarnar, sum eru opinberaðir í orðunum og myndunum av profetiini. Hesi sagnorðini merkja „ at skilja og seta í verk “. Í hesum versinum ávarar Gud síni útvaldu um, at tey fáa, frá einum av teirra brøðrum í Kristi, " *hann, sum lesur* ", ljósið, sum greiðir frá loyndarmálunum í profetiini, soleiðis at tey kunnu , í sínum lagi, gleðast um tað og seta hansara læru í verki. Eins og í Jesu tíð verður tí sera neyðugt við trúgv, áliti og eyðmjúkleika. Við hesum háttinum sílar og fjernar Gud fólk, sum eru ov stolt til at verða undirvíst. So sigi eg við tey útvaldu : “ *Gloym mannin, hendan lítla embætismann týðaran og sendaran, og hygg at tí sanna Høvundanum : hin alvalda Gudi Jesusi Kristi .* ”*

Vers 4 : “ *Jóhannes til tær sjey kirkjurnar, sum eru í Asia : Náði veri við tykkum, frá honum, sum er, sum var, og sum skal koma, og frá teimum sjey andunum, sum eru framman fyri hásaeti hansara, ...* ”

Vísingin til " *sjey ting* " er illgrunasamur , tí *tingið* við stórum A er eitt, ævigt. " *Sjey samkomur* " merkir tí neyvan samlaðu *samkomuna* hjá Jesusi Kristi í sjey merktum og fylgjandi tíðarskeiðum. Málið verður staðfest og longu nú vita vit, at Gud býtir kristnu tíðina upp í 7 ávísar tíðir. Vísingin til Asia er gagnlig og rættvísgjörd , tí nøvnini, sum eru lögð fram í vers 11, eru nøvnini á býum, sum eru í Lítlaasia, í forna Anatolia , sum liggur vestan fyri núverandi Turkaland. Andin staðfestir longu markið í Evropa og byrjanina á asiatiska meginlandinum. Men orðið *Asia* , eins og orðið Anatolia, goymir ein andaligan boðskap. Tað merkir : **rísandi sól** á akkadiskum og grikskum , og leggur soleiðis upp til leguna hjá Gudi , sum Jesus Kristus vitjar, tann " *rísandi sólin* " , í Lukas 1,78-79 : " *Gjøgnum tarmar miskunnar Guds okkara, sum sólin ovafrá hevur vitjað okkum , fyri at geva ljós til tey, sum sita í myrkrinum til veg til feet og í skugga okkara .* » Hann er eisini “ *rættvísissólin* ” í Mal 4,2 : “ *Men tykkum, sum óttast navn mítt , skal rættvísissólin rísa við grøðing í veingjum sínum ; tit fara út og hoppa sum seyðir úr básinum* ” Frymilin fyri heilsanini er í samsvari við brøvini, sum kristin skiftu um á Jóhannesar tíð. Men Gud er tilnevndur við einum nýggjum orðataki, sum áður ikki var kent : " *frá honum, sum er, sum var og sum skal koma.* " Hetta útrykkið týðir

bert, á upprunagrikskum máli og øðrum týðingum, týdningin av hebraiska navninum á Gudi: "YaHweh". Hetta er sagnorðið "at vera" samansett í triðja persóni í eintali av ófullkomnu tíðini í hebraiskum. Hendan tíðin, sum kallast ófullkomin, vísir tað framaða, sum er longd í tíð, tí nútíðin er ikki til í samansetingini av hebraiskum. "og hvør kemur", staðfestir víðari temaið um afturkomu Jesu Krists, adventisman. Opinleikin í kristnu trúnni fyri heidningum er soleiðis staðfestur; til teirra lagar Gud navn sítt til. Síðani tykist eitt annað nýtt at tilnevna Heilaga Andan: "teir sjeý andarnir, sum eru framman fyri háseti hansara." Hetta sitatið kemur fram í Opinberingini 5,6. Talið 7 merkir halgan, í hesum førinum, tann av tí guddómliga Andanum, sum er útheltur út í skapningar hansara, tí, "framman fyri háseti hansara". Í Opinb.5,6 er "dripna lambið" knýtt at hesum symbolum, profetiin staðfestir sostatt guddómliga alvaldið hjá Jesusi Kristi. "Teir sjeý andar Guds" eru ímyndaðir av "sjeý greinaða ljósastakanum" í hebraiska tjaldtemplinum, sum profeterar frelsuætlanina um Guds ætlan. Hansara skrá varð sostatt greitt lýst. Síðani Ádam, 4000 ár, og við deyða sínum Jesus sagnar syndirnar hjá teimum útvaldu 3. apríl 30., rívu hann sostatt syndarsløríð og letur upp atgongd til himmalin til tey útvaldu loystu seinastu tvey túsund av teimum seks túsund árunum, sum eru programmerað til val av teimum útvaldu spreitt av the, until the ear.

Vers 5: "... og frá Jesusi Kristi, hinum trúfasta vitninum, hinum fyrstfødða frá deyðum og høvdinganum yvir konganum á jørðini! Honum, sum elskar okkum og hevur loyst okkum frá syndum okkara við blóði sínum.

Navnið "Jesus Kristus" er knýtt at jarðligu tænanum, sum Gud kom at fremja á jørðini. Hetta versíð minnir okkum á verk hansara, sum eru framd fyri at fáa frelsu við náði, sum hann bjóðar sínum útvaldu einans. Í sínum fullkomna trúfesti móti Gudi og hansara virðum, var Jesus "tað trúgva vitnið" lagt upp til sum fyrmynd at líkjast, fyri ápostlum sínum og lærusveinum sínum í øllum tíðum, eisini okkara. Deyði hansara varð profeteraður við deyðanum á tí fyrsta djórinum, sum varð dripið fyri at klæða Ádam og Evu í nakni eftir synd teirra. Gjøgnum hann var hann tí sanniliga „fyrstfødði av teimum deyðu“. Men tað er eisini, orsakað av sínum guddómliga týdningi, at deyði hansara einsamallur hevði virknað og vald at fordøma djevulin, synd og syndarar. Hann er framvegis tann "fyrstfødði" fram um allar "fyrstfødðir" í trúarsøguni. Tað var við deyða hansara í huga, gjørdur neyðugur fyri at loysa syndina hjá sínum útvaldu, at Gud fekk øll tey "fyrstfødðu" menniskju og djór í uppreistrarhugaða Egyptalandi at doyggja, myndin av syndini, fyri at "loysa" sítt hebraiska fólk úr trælaldinum, sum longu var ímyndin og myndin av". Sum „fyrstfødði“ eigur hann andaliga frumburðarrættin. Við at vísa seg sjálvan sum „høvdinga yvir kongum jarðarinnar“ ger Jesus seg sjálvan til tænarar hjá sínum loystum. "Kongar jarðarinnar" eru teir, sum koma inn í ríki hansara loyst við blóði hansara; teir skulu arva endurnýggjaðu jørðina. Tað er eitt undrunarvert ting at uppdaga støðið á eyðmjúkleika, samkenslu, vinarlagi, brøðrasamleika og kærleika hjá himmalskum verum, sum hava verið trúgvar móti guddómlegu støðinum í himmalska lívinum. Á jørðini vaskaði Jesus føturnar á ápostlum sínum, samstundis sum hann staðfesti, at hann er „Meistarinn og Harrin“. Í himlinum verður hann ævigt „prinsurin“ hjá „kongum“ sínum. Men "kongarnir" vilja eisini vera tænarar hjá brøðrum sínum. Eisini við at geva sær sjálvum heitið "prinsur" setur Jesus seg sjálvan á støðið við djevulin, mótstøðumann og sigraða kappingarneyta hansara, sum hann kallar "mótstøðumanninum" høvdingin í hesum heimi." Guds holdning í Jesusi varð motiverað av andlitinum til andlits á teimum báðum "høvdingunum"; ørindini hjá heiminum og skapningunum eru treytað av kraftini hjá stóra sigursharranum Jesusi Michael YaHweh. Men Jesus skyldar sín sigur bert partvíst sínum guddómleika, tí hann bardist móti djevlinum á javnbjóðis treytum, í einum holdlikami, sum er eins og okkara, 4000 ár eftir stríðið, sum fyrsti Ádam tapti. Hansara hugburður og avgerð um at vinna og bjarga sínum útvaldu einsamallur gav honum sín sigur. Hann slóðaði vegin fyri sínum útvaldu, og

vísti, at eitt lýðin " lamb " kann vinna á teimum "úlvunum ", sum eta hold og andar, við hjálp frá tí trúgva og sanna Gudi.

Vers 6 : “ og hefur gjørt okkum til eitt ríki, prestar hjá Gudi og Faðiri sínum, honum veri dýrd og kraft um allar ævir ! Amen ! »

Tað er Jóhannes, sum definerar, hvat er Samkoman hjá teimum útvaldu. Í Jesusi Kristi heldur forna Ísrael fram í andaligum formum, sum eru profeteraðir í ritualunum í gamla sáttmálanum. Við at tæna „ Kongi konganna og Harra harranna ”, fáa tey sanniliga útvaldu lut í Hansara kongsdømi, og saman við Honum mynda tey borgarar í himmiríkinum. Teir eru eisini andaligir „ prestar , “ tí teir virka í templi likams síns, har teir tæna Gudi, og bjóða seg sjálvar í heilagleika til hansara tænastu. Og gjøgnum bønir sínar til Gud, bera tey víðari parfurnar, sum vóru ofraðar á parfumuáltarinum í forna templinum í Jerúsalem. Skilnaðurin millum Jesus og Faðirin er villeiðandi, men hann passar við fatanina, sum nógv følsk kristin hava av evninum. Hetta gongur so langt sum at siga seg „ heiðra ” Sonin fyri Faðirsins kostnað. Hetta er feilurin, ella syndin, hjá kristnu trúnni síðani 7. mars 321. Fyri nógv er hvíludagshvíldin ein fyriskipan, sum bert snúði seg um jødarnar í gamla sáttmálanum, Faðirsins skipan. Faðirin og Jesus eru ein persónur, so fara tey at líða vreiði Jesusar, sum tey hildu seg heiðra. Í síni guddómligu náttúru sum Faðir heldur Jesus, og í allar ævir, “ dýrd og kraft, um aldur og allar ævir!” Amen! » “ Amen ” sum merkir : tað er satt ! Sanniliga !

Adventistatemaíð

Vers 7 : “ Sí, hann kemur við skýggjum. Og hvørt eyga skal síggja hann, eisini tey, sum stungu hann ; og allar ættir jarðarinnar skulu gráta fyri honum. Ja. Amen! »

Tað er júst tá hann kemur aftur , at Jesus fer at vísa sína dýrd og sína kraft. Sambært Ápostlasøguni 1:11 kemur hann aftur “ á sama hátt sum hann fór upp til himmals , ” men fyri afturkomu hansara verður tað í eini ógvusligari himmalkari dýrd, sum fer at ræða fíggindar hansara ; " tey, sum gjøgnumgjördu hann " við at seta seg ímóti hansara veruligu verkætlan. Tí hetta útrykkið snýr seg bert um menniskju, sum eru samtíðar við hansara komu. Tá ið tænarar hansara verða hóttir við deyða ella avrættaðir, deilir Jesus teirra ørindi, tí hann identifiserar seg við teir : " Og kongurin skal svara teimum : Sanniliga sigi eg tykkum, so vítt sum tit gjördu tað móti einum av hesum minstu brøðrum mínum, gjördu tit tað móti mær." (Matt.25,40) ». Jødarnir og rómversku hermenninir , sum krossfestu hann, eru ikki við í hesum boðskapinum. Guds andi roknar hesa gerð til øll menniskju, sum forða Hansara frelsuverki og fáa Hansara tilboð um náði og æviga frelsu at miseydnast fyri seg sjálvan og onnur. Við at nevna „ ættirnar á jørðini “, miðar Jesus móti teimum falsku kristnu, sum ættirnar í Ísrael skulu víðkast inn í nýggja sáttmálan við. At uppdaga við afturkomu hansara, at teir fyrireikaðu seg at drepa hansara sonnu útvaldu, fara teir at hava rættar orsökir til at harmast, uppdaga seg sjálvar fíggindar Guds, sum skuldi bjarga teimum. Smálutirnir í skránni á teimum allarseinastu døgnum verða avdúkaðir spjaddir um kapitlarnar í Opinberingarbókini. Men eg kann siga, at Opinberingin 6,15-16 lýsir støðuna við hesum orðum : “ Kongarnir á jørðini, ættarmenninir, yvirmenninir, teir ríku, teir valdsmiklu, hvør trælur og hvør frælsur maður, goymdu seg í hellunum og í fjallabjörgunum. Og teir søgdu við fjøllini og klettarnar: «Fallið niður á okkum og fjalið okkum fyri andliti hansara, sum í hásetinum situr, og fyri vreiði lambsins! ”.

Vers 8 : “ Eg eri Alfa og Omega, sigur Harrin Gud, sum er og sum var og sum skal koma, hin alvaldi . »

Tann , sum tosar soleiðis , er tann søti Jesus , sum hefur funnið sína guddómligu dýrd í himli , hann er " hin Alvaldi " . Vit hava bara brúk fyri at knýta hetta versíð saman við tað í Opinberingini 22,13-16 fyri at hava prógv fyri tí : “ Eg eri Alfa og Omega, hin fyrsti og

hin seinasti, byrjanin og endin... /... Eg, Jesus, havi sent eingil mín at vitna tykkum um hetta í kirkjunum. Eg eri rótin og eftirkomarin Dávids, tann bjarta og morgunstjórnan . Eins og í vers 4, so leggur Jesus seg fram undir eginleikumum hjá skapanum Gudi, vinmanni Mósesar, hvørs hebraiska navn er " YaHweh " sambært 2. Mós.3,14 . Men eg vil vísa á, at Guds navn broytist alt eftir, um tað er hann, sum nevnr seg sjálvan ella um menn nevna hann : " Eg eri " gerst " Hann er " í formi " YaHWéH " .

Viðmerking lagt afturat í 2022 : Orðingin " *alfa og omega* " tekur saman um alla opinberingina , sum Gud bjóðar í Bíbliu síni , frá 1. Mósebók 1 til Opinberingina 22 . Men síðani 2018 er tann profetiski týðningurinn av " seks túsund " árum , sum eru givin teimum seks døgnum í vikuni, staðfestur uttan at seta spurnartekin við virðið á tí sum seks veruligir dagar , har Gud skapti jørðina og lívið, sum hon skuldi stuðla. Men, við at varðveita sín profetiska týðning, hava hesir seks dagarnir ella " 6000 " árinum gjørt tað møguligt at definera fyri várið 2030 endaligu sigursfullu afturkomu Jesu Krists og hvørvingina av hansara trúgvu halgimenum. Við útrykkinum " *alfa og omega* " gevur Jesus sínum síðstu daga heiløgum ein lykil, sum ger, at teir kunnu uppdaga veruligu tíðina av hansara aðru komu. Men tað var ikki fyrr enn á vári 2018 , at vit skiltu, hvussu vit skuldu brúka hesi 6.000 árinum, og fyrr enn 28. januar 2022, at seta tey í samband við hesi útrykk : " *alfa og omega* ", " *byrjanin og endin* " .

Vers 9 : “ *Eg, Jóhannes, bróðir tykkara og felagi tykkara í trongd og í ríki og tolsemi Jesusar, var á oynni, sum eitur Patmos, fyri orð Guds og fyri vitnisburð um Jesus.* »

Fyri ein sannan træl hjá Jesu Kristi eru hesi trý tingini knýtt at hvørjum øðrum : parturin av trongd, parturin av ríkinum og parturin av áhaldni í Jesu. Jóhannes vitnar um samanhingin, hann fær sína guddómligu sjón í. Tá rómverjar funnu hann eftir øllum at døma óoyðileggjandi, einskildu hann at enda í útlegd á oynni Patmos, fyri at avmarka vitnisburð hansara til menniskju. Gjøgnum alt lív sítt steðgaði hann ongantíð upp at vitna fyri Guds orði fyri at æra Jesus Kristus . Men vit kunnu eisini skilja, at Jóhannes varð fýrdur til Patmos fyri at fáa, í friði, vitnisburðin um Jesus, sum myndar opinberingina, sum hann fær har frá Gudi.

Latið okkum leggja til merkis í forbindingini , at teir báðir høvundarnir til tær báðar profetiarnar Dániel og Opinberingin vóru undursamt vardir av Gudi ; Dánial verður bjargaður úr leyvutennunum og Jóhannes verður bjargaður óskaddur úr einum vatni við kókandi olju. Teirra uppliving lærir okkum eina læru : Gud skilur millum sínar tænarar við at verja á ein máttmiklan og yvirnátturligan hátt tey, sum æra hann mest og leggja fram útsjónina av einum fyrimynd, sum hann serliga ynskir at eggja til. Profetiska tænanastan er sostatt útnevnd í 1.Kor.12,31 sum tann “ framúrskarandi *vegurin* . ” Men tað eru profetar og profetar. Ikki allir profetar eru kallaðir at fáa sjónir ella profetiir frá Gudi. Men øll tey útvaldu verða eggjað til at profetera, tað vil siga at vitna um sannleikar Harrans fyri næsta sínum fyri at leiða tey til frelsu.

Sjón Jóhannesar um adventistatíðina

Vers 10 : “ *Eg var í Andanum á Harrans degi, og eg hoyrði eina harða rødd aftan fyri meg, sum lúður,* ”

Orðingin " *Harrans dagur* " fer at eggja til syrgilig tulkingar. Í týðing síni av Bíbliuni aftrast J. N. Darby ikki við at týða hana við orðinum " sunnudagur " , sum Gud heldur vera tað visnandi " *merkið* " av " *djórinum* " , sum djevulin leiðir í Opinb.13,16 ; Hetta er í beinleiðis mótsøgn til hansara kongaliga " *innsigli* " , hansara sjeýnda dag av halgaðari hvíld. Etymologiskt merkir orðið " sunnudagur " av sonnum " *Harrans dagur* " , men trupulleikin stavar frá, at tað vígir fyrsta dagin í vikuni til hvíld, sum Gud ongantíð skipaði fyri, eftir at hava fyri sín part, ævigt halgað sjeýnda dagin til hetta endamál. Hvat merkir so “ *Harrans dagur* ” sum víst verður til í hesum versinum í roynd og veru ? Men svarið er longu givið í

versi 7 har sagt verður, “*Sí, hann kemur við skýggjum.*» Her er tað, “*dagur Harrans*”, sum Gud miðar eftir: “*Sí, eg skal senda tykkum Elias profet, áðrenn hin stóri og ógvusligi dagur Harrans kemur.* (Mal.3,5)”; tann, sum gjørði adventismuna og hennara triggjar "væntanir" um afturkomu Jesusar, longu frambær við øllum teimum góðu og ringu avleiðingunum, sum hesar triggjar royndirnar førdu við sær, í 1843, 1844 og 1994. Soleiðis livandi í 94, verður Jóhannes fluttur av Andanum til sjálva gloyruliga sevini hansara í Jesusi. So hvat er “*aftanfyri*” hann? Øll søguliga fortíðin í kristnu tíðini; síðani Jesu deyða, 2000 ár av kristnari trúgv; 2000 ár, har Jesus stóð millum síni útvaldu, og hjálpti teimum, í Heilaga Andanum, at vinna á tí ónda, eins og hann sjálvur hevði vunnið á djevlinum, syndini og deyðanum. "Tann *harða røddin*", sum "hoyst" *aftanfyri* hann, er tann hjá Jesusi, sum grípur inn sum "ein trompet", fyri at ávara síni útvaldu og avdúka teimum, hvørjar tær djevulsku átrúnaðarligu fellurnar eru, sum tey fara at mæta í lívi sínum í øllum teimum "sjei" tíðarskeiðunum, sum fylgjandi versio fer at nevna.

Vers 11: “*Hvør segði, Tað, sum tú sært, skriva í eina bók og send tað til tær sjei kirkjurnar: til Efesus, til Smyrna, til Pergamus, til Tiatiru, til Sardis, til Filadelfia og til Laodikeu.*».

Sjónligi formurin á tekstinum tyktist leggja fram sum bókstavligar adressatar nevndu býirnar í Asia í Jóhannesar tíð; hvør hevur sín boðskap. Men hetta var bert ein villeiðandi táttur, sum hevði til endamáls at dylja tann sanna týðningin, sum Jesus gevur sínum boðskapum. Í allari Bíbliuni hava eginnøvn, sum verða givin monnum, ein duldan týðning í teirra rót, antin hebraisk, kaldeisk ella griksk. Henda meginregla er eisini galdandi fyri tey griksku nøvnini á hesum sjei býunum. Hvørt navn avdúkar karakterin í tíðini, sum tað umboðar. Og tann raðfylgjan, sum hesi nøvn verða lögð fram í, svarar til raðfylgjuna av framgongdini í tíðini, sum Gud hevur forritað. Vit fara at síggja í kanningini av Opínb. Merkir ávikavist "at sjóseta" og "dømd fólk," finna vit "*alfa og omega, byrjanina og endan*," av tíðini við kristnari náði. Tað er ikki undarligt, at Jesus innfórði seg sjálván í versio 8, undir hesi skilgreining: “*Eg eri Alfa og Omega.*” Hann innskrivar sostatt sína nærveru saman við sínum trúföstu trælum gjøgnum alla kristnu tíðina.

Vers 12: “*Eg vendi mær fyri at vita, hvør røddin var, sum talaði við meg. Og tá ið eg vendi mær, sá eg sjei gullljósastakar.*”

Handlingin at "*venda sær*" førir Jóhannes til at hyggja at allari kristnu tíðini, síðani hann sjálvur varð fluttur til lötuna, tá Jesu dýrdarrikur kom aftur. Eftir neyvleikanum "*aftan*" hava vit her "*eg vendi mær*", og aftur "og, eftir at hava vendi mær"; Andin heldur sterkt fast um hetta eygnabráið móti fortíðini, soleiðis at vit fylgja henni í hennara logikki. Og hvat sær Jean tá? "*Sjei gull kertustubbar*". Her er aftur málið illgrunasamt eins og "*sjei samkomurnar*". Tí fyrmyndin av "*kertustubbanum*" var í hebraiska tjaldtemplinum og hon hevði sjei greinar sum longu ímyndaðu, saman, halgan av Anda Guds og ljósi hansara. Henda eygleiðing merkir, at eins og "*sjei samkomurnar*", ímynda "*sjei kertustubbarnir*" halgan av Guds ljósi, men í sjei merktum lötum í allari kristnu tíðini. Kertustukkurin umboðar tey útvaldu í eini tíð, hann fær oljuna av Guds Anda, sum hann er treytaður av at upplýsa tey útvaldu við sínum ljósi.

Fráboðan um stóra vanlukku.

Vers 13: “*og mitt í teimum sjei ljósastakarunum var ein, sum líktist menniskjasoninum, klæddur í skikkju niður til fótarnar og gyrður um bringuna við einum gullbelti.*»

Her byrjar symbolska lýsingin av Harranum Jesusi Kristi. Hendan sjónin lýsir lyfti Jesusar : Lukas 17,21 : " *Teir siga ikki : 'Hygg her,' ella 'Har.'*" *Tí sí, Guds ríki er innan í tykkum .* » ; Matt.28,20 : " *og lærið tey at halda alt, sum Eg havi boðið tykkum. Og sí, eg eri við tykkum allar dagar, alt til veraldar enda.* ". Henda sjónin líkist sera nógv teirri í Dániel 10 har vers 1 leggur hana fram sum fráboðan um eina " *stóra vanlukku* " fyri hansara jødiska fólk. Tann í Opinberingini 1 boðar eisini frá eini " *stórari vanlukku* ", men hesaferð, fyri kristnu samkomuna . Samanberingin av teimum báðum sjónunum er sera uppbyggjandi , tí smálutir eru lagaðir til hvønn av teimum báðum sera ymisku søguligu samhangnum. Tær symbolsku lýsingarnar, sum verða lagdar fram, snúgva seg um Jesus Kristus í sambandi við Hansara endaligu dýrdarfullu afturkomu. Teir báðir " *vanlukkurnar* " hava til felags, at tær verða framdar við endan av teimum báðum samgongunum, sum Gud hevur stovnað á rað. Latið okkum nú samanbera tær báðar sjónirnar : "... *ein menniskjasonur* " í hesum versinum var " *ein maður* " í Dánjali , tí Gud var ikki enn vorðin hold í Jesusi. Tvørturímóti finna vit í " *menniskjasoninum* " tann " *menniskjasonin* ", sum Jesus støðugt nevnir, tá ið hann tosar um seg sjálfvan í evangeliunum. Um Gud helt so nógv fast við hetta útrykkið , er tað tí, at tað legitimerar hansara evni at frelsa menniskju. Her er hann " *klæddur í langa kápu* , " " *klæddur í lín* " í Dániel. Lykilin til týðningin av hesum *langa kápanum* er givin í Opinberingini 7,13-14. Tað er borið av teimum, sum doyggja sum pínslarvátar fyri sonnu trúnni : " *Og ein av teimum elstu svaraði og segði við meg: Hesir, sum eru klæddir í hvítar klædir, hvørjir eru teir, og hvaðani eru teir komnir ? Ek sagdi til hans : Herra minn, þu veit. Og hann segði við meg: «Hetta eru tey, sum eru komin úr stórari trongd; teir hava vaskað klædir sínar og gjørt tær hvítar í blóði lambsins.* » . Jesus ber " *gullbelti á bringuni* " tað vil siga á hjartanum, men " *á lendar sínum* ", styrkisymbol, í Dániel. Og " *gullbeltið* ". » symboliserar **sannleikan** sambært Ef.6,14 : " *Standið tí, havandi lendar tykkara gyrdar við sannleika ; latið teg í rættvísis bringuverjuna ;* ". Sannleikin verður eins og Jesus bert heiðraður av teimum, sum elska hann.

Vers 14 : " *Høvd hansara og hár hansara vóru hvít sum ull, hvít sum kavi ; eygu hansara vóru sum eldlogi ;* »

Hvítt, ímyndin av fullkomnum reinleika , eyðkennir Gud Jesus Kristus sum , sostatt , andstyggur synd. Nú kann fráboðanin um eina " *stóra vanlukku* " bert hava til endamáls at revsa syndarar. Hendan orsökkin snýr seg um bæði vanlukkur , so vit finna her og í Dánjali Gud , tann stóra dómbaran , hvørs „ *eygu eru sum eldslogar* “. Hansara eygnabrá forbrúkar synd ella syndaran, men tann útvaldi av Jesusi velur at siga synd frá sær, ólíkt tí falska jødanum og falska uppreistrarhugaða kristna, sum dómurin á Jesusi Kristi at enda fer at forbrúka. Og seinasti samhangurin í hesi „ *vanlukkuni* “ nevnir søguligu fíggindar hansara, sum allir eru eyðmerktir í kapitlunum í hesi bókini og í tí hjá Dánjali. Apo.13 leggur tey fram fyri okkum undir ástøðinum av tveimum " *djórum* " , sum eru eyðmerkt við teirra nøvnum " *hav og land* ", sum merkir katólsku trúnni og protestantisku trúnni, sum kom burturúr henni , sum nøvn teirra benda á sambært 1. Mós.1,9-10. Tá hann kemur aftur, gerast tey bæði sambandsdjórini eitt, sameind at berjast móti hvíluðegnum og fylgjarum hansara. Fíggindar hansara verða ræðsluslugin, sambært Opinb.6,16, og teir standa ikki.

Vers 15 : " *Føtur hansara vóru sum fínt kopar, sum tað brendi í ovni ; og rødd hansara var sum ljóðið av nógvum vatnum.* »

Føtur Jesusar eru eins reinir og restin av likami hansara, men í hesi mynd verða teir dálkaðir við at traðka blóðið av uppreistrarhugaðum syndarum. Eins og í Dan.2,32, " *messing* , " eitt óreint legeringsmetal , ímyndar synd. Í Opinb.10 :2 lesa vit , " *Og hann hevði eina líttla bók opna í hondini. Hann setti høgra fót sín á sjógvin , vinstra fót sín á land ;* ". Opinberingin 14 :17-20 gevur hesi gerð navnið " *avreiðing* " ; eitt tema, sum er ment í Jesaja 63. Tey „ *mongu vøtnini* ” ímyndar , í Opinb . navn fyri pávaligu rómversk-katólsku kirkjuna. Hesin samgongan í síðstu løtu fer at sameina tey til at seta seg

ímóti hvíludegnum, sum Gud halgaði. Teir fara so langt sum at gera av at drepa hansara trúgvu eygleiðarar. Vit kunnu tí skilja symbolini fyri hansara rættvísu vreiði. Í sjónini vísir Jesus sínum útvaldu, at hansara einasta persónliga guddómliga „*rødd*“ er kraftmiklari enn røddin hjá øllum fólki á jørðini tilsamans.

Vers 16 : “ *Hann hevði sjeý stjórnrur í høgru hond síni. Úr munni hansara kom eitt hvast, tvíeggjað svørð ; og andlit hansara var sum sólin, sum skein í styrki síni.* »

Symbolið um tær “ *sjeý stjórnrurnar* ” hildnar “ *í høgru hond hansara* ” minnir um hansara varandi yvirvald sum einsamøll kundi geva Guds signing ; um ofta og massivt skeivt kravt av hansara vantrúgvandi fíggindum. *Stjórnan* er symbolið fyri trúarboðberanum, tí eins og *stjórnan* í 1. Mós.1,15, er leikluturin “ *at upplýsa jørðina* ”, í hennara føri, við guddómligum rættvísi. Á afturkomudegnum fer Jesus at reisa upp (reisa upp aftur ella reisa upp aftur eftir eina fullkomna løtuoyðilegging, sum kallast deyði) síni útvaldu úr øllum tíðarskeiðum, sum nøvnini á teimum *sjeý samkomunum eru ímyndað* . Í hesum dýrdarrika samanhangi, fyri hann og hansara trúgvu útvaldu, sýnir hann seg sjálvan fram sum “ *Guds orð* ”, hvørs ímynd “ *um hvassum tvíeggjaðum svørði* ” er nevnt í Hebr. Hetta er tímin, tá hetta *svørðið* skal geva lív og deyða, sambært trúnni, sum er víst hesum guddómliga orðinum, sum er skrivað í Bíbliuni, sum Opinberingin 11:3 ímyndar sum at vera “ *tey bæði vitnini* ” hjá Gudi. Hjá menniskjum eyðkennir bert andlitsútsjónin tey og ger , at tey kunnu skiljast ; Tað er tí elementíð við eyðkenni fyri dygd. Í hesi sjónini lagar Gud eisini andlitíð til tann miðvísa samanhingin. Í Dániel, í sjónini, symboliserar Gud andlit sítt við “ *elding* ” eitt typiskt symbol fyri grikska gudin Zeus, tí fíggindin í profetiini verður grikska seleucidiska fólkið hjá Antiochus IV kongi , sum uppfylti profetiina í - 168. Í sjónini av hesi andlitinum á Apokalypsuni er eisini . lýsir *í síni styrki* .” Tað er rætt, at henda seinasta royndin at útrýma av jørðini nakran, sum heldur tann heilaga guddómliga hvíludagin, er apogeið í uppreistrarstríðnum til fyrimuns fyri at virða “ *dagin hjá ósigraðu sólini* ”, sum keisari Konstantin ¹setti á stovn 7. mars 321 . Hendan uppreistarlegan fer at finna framman fyri sær “ *sólina av guddómligum rættvísi* ” í allari síni guddómligu megi, og hetta, fyrsta dagin í vári 2030.

Vers 17 : “ *Tá ið eg sá hann, datt eg til føtur hansara sum deyður. Hann legði høgru hond sína á meg og segði : “Óttast ikki !”* »

Við at reagera á henda hátt, forútsigur John bara ørindini hjá teimum, sum fara at mæta honum, tá hann kemur aftur. Dánjal hevði uppført seg á sama hátt, og í báðum førum tryggjar og styrkir Jesus tæna sína, trúfasta tæna sína. “ *Høgra hond hansara* ” staðfestir signing hansara og í hansara trúfesti, ólíkt uppreistrarmonnunum í hinari leguni, hevur tann útvaldi onga orsök til at óttast Gud, sum kemur at frelsa hann av kærleika. Orðingin “ *óttast ikki* ” staðfestir tann *endaliga* samanhingin, sum síðani 1843 er eyðkendur av hesum adventistiska boðskapinum hjá fyrsta einglinum í *Opinb . og tilbiðið hann, sum skapti himmal og jørð og hav og vatnkeldur.* » ; tað vil siga skaparin Gud .

Vers 18 : “ *Eg eri hin fyrsti og hin seinasti og hin livandi. Eg var deyður ; og sí, eg eri livandi um allar ævir og allar ævir. Eg haldi lyklarnar til deyðans og Hades.* »

Tað er av sonnum Jesus, sigursharrin á djevlinum, syndini og deyðanum, sum talar í hesum orðum. Orð hansara “ *tann fyrsti og tann seinasti* ” staðfesta boðskapin um byrjanina og endan av tíðini, sum profetiin fevnir um, men samstundis staðfestir Jesus hansara guddómleika, sum gav lív frá tí fyrsta til tað seinasta av hansara menniskjaligum skapningum . Hann, sum „ *heldur deyðalyklarnar* ”, hevur valdið at gera av, hvør skal liva og hvør skal doyggja. Tímin, tá hann kemur aftur, er tá hansara heiløgu verða reis upp í “ *fyrstu uppreisnini* ”, sum er tilskilað teimum “ *signaðu deyðu í Kristi* ” sambært Opinberingini 20,6. Latið okkum rýma allar myturnar í síðvenjunum um falska kristindómin av grikskum og rómverskum arvi, og skilja, at “ *bústaðurin hjá teimum deyðu* ” er bara jørðin av jørðini, sum hevur savnað tey deyðu, sum er umskapað til dust , eftir

tí, sum er skrivað í 1. Mós. 3,19 : " *Í sveittanum av andlitinum fert tú at eta breyð, til tú kemur aftur til jørðina, frá tí tú vart tikin; tí at mold ert tú, og mold skalt tú venda aftur.* » . Hesar leivdir verða ongantíð aftur til nakra nyttu, tí Skaparin teirra fer at reisa tær upp við allari teirra persónligheit inngraveraðari í Hansara guddómlika minni, í einum *óforgjörligum himmalskum likami* (1 Kor. 15,42) eins og tann hjá einglunum, sum vóru trúfastir móti Gudi : " *Tí í hjúnalagnum eru teir ikki einglar sum given í Gudi, men teir ikki eru given í Gudi :* " Matt.22,30 » .

Profetiski boðskapurin um framtíðina er staðfestur

Vers 19 : " *Skriva tí tað, sum tú hevur sæð, og tað, sum er, og tað, sum skal vera aftaná:* "

Í hesi definitiónini staðfestir Jesus profetisku dekningin av heimstíðini í kristnu tíðini, sum endar við hansara afturkomu í dýrd. Ápostólska tíðin snýr seg um útrykkið " *sum tit hava sæð* " og Gud tilnevnir sostatt Jóhannes sum eitt ektað eygnavitni til ápostólsku tænaðstuna. Hann var vitni til „*fyrsta kærleikan*“ hjá tí útvalda, sum er nevndur í Opín. " *... tey, sum eru* " snýr seg um endan á hesi ápostólsku tíð, har Jóhannes er á lívi og virkin. " *... og tey, sum skulu henda eftir tey* " vísir til tær átrúnaðarligu hendingarnar, sum verða framdar fram til tíðina, tá Jesu Krists kemur aftur, og frameftir, til endan av sjeýnda ártúsund.

Vers 20 : " *loyndarmálið um tær sjeý stjörnurnar, sum tú sást í høgru hond míni, og tær sjeý gullljósastakararnir. Tær sjeý stjörnurnar eru einglarnir í teimum sjeý kirkjunum, og teir sjeý ljósastakararnir eru tær sjeý kirkjurnar.* » .

" *Einglarnir í teimum sjeý samkomunum* " eru teir útvaldu í øllum hesum sjeý tíðarskeiðunum. Tí orðið " *eingil* ", úr grikska " *aggelos* ", merkir boðberi, og tað tilnevnir bert himmalsku einglarnar, um orðið " *himmalskur* " tilskilar tað. Somuleiðis eru teir " *sjeý kertustubbarnir* " og teir " *sjeý samkomurnar* " , sum illgruni er um í míni viðmerking, her sameindir. Andin staðfestir tí mína tulking : teir " *sjeý kertustubbarnir* " umboða halgan av Guds ljósi í teimum sjeý tíðarskeiðunum, sum nøvnini á teimum " *sjeý samkomunum* " eru tilnevndir.

Opinberingin 2 : Samkoma Kristusar . **frá sjósetingini til 1843 .**

Í temanum um brøv , finna vit í Opinb . 2 , fýra *boðskapir* , sum miða móti tíðini millum 94 og 1843 , og í *Opinb . unch* , ok fólkdæmndi ; byrjan og enda á tíðini við kristnari náði. Í Opinb . Eisini í røð av tíð kann byrjanin á kapitli 3 í Opinberingarbókini lógliga knýtast at dagfestingini 1843, sum var byrjanin á adventistisku trúarroyndini. Ein hóskandi boðskapur kemur at sanktionera ta royndu protestantisku trúna : “ *Tú ert deyður .* ” Hesar forkláringar vóru neyðugar fyri at staðfesta sambandið millum boðskapirnar og tær dagfestingar, sum vóru ásettar í Dániel. Men sjónin í Opinberingarbókini ber opinberingar um byrjanina av kristnu tíðini , sum Dánjal ikki mentist . Brøvini ella boðini, sum Jesus vendir sær til tænarar sínar gjøgnum alla okkara tíð, skúgva burtur ta átrúnaðarligu misskiljingina av følskum og villeiðandi illusiónum, sum snúgva seg um fjøldina av kristnum trúgvandi. Har finna vit tann veruliga Jesus við sínum lógligu krøvum og sínum altíð rættvísgjørdu ábreiðslum. Teir fýra *bókstavirnir* í Apo.2 miða eftir , á rað , fýra tíðarskeið, sum liggja millum 94 og 1843.

1. tíðarskeið : Efesus .

Í 94 var seinasta vitnið um sjósetingina av Kristussamkomu

Vers 1 : “ *Og til eingil kirkjunnar í Efesus skriva : Hetta sigur hann, sum heldur tær sjeý stjørnurnar í høgru hond síni, sum gongur mitt í teimum sjeý gullljósastakunum :* ”

Við navninum *Efesus* , frá fyrstu týðingini av grikska " Efesus " sum merkir at seta á stovn, tosar Gud við sínar tænarar um tíðina, tá samkoman hjá Kristusi varð sett á stovn , á tíðini hjá rómverska keisaranum Domitianus (81-96). Andin miðar sostatt móti tíðini, tá Jóhannes fær frá Gudi opinberingina, sum hann lýsir fyri okkum. Hann er tann seinasti ápostulin, sum undursamt er á lívi og umboðar, av sær sjálvum, seinasta eygnavitnið til sjósetingina av Samkomuni hjá Jesusi Kristi. Gud minnst sína guddómligu kraft ; Tað er hann einsamallur, sum " *heldur í høgru hond síni* " , ímynd av síni signing , lívið hjá sínum útvaldu , " *stjørnurnar* " , hvørs verk hann dømir , ávøkstin av teirra trúgv . Alt eftir hvat málið er, signar ella bannar hann. Gud " *gongur* " , skilja at hann gongur fram í tíðini av síni verkætlan við at fylgja , ættarlið eftir ættarlið , lívinum hjá sínum útvaldu og heimsins hendingum , sum hann skipar ella stríðist við : " *og lærir teir at halda alt tað , sum eg havi boðið tykkum . Og sí, eg eri við tykkum allar dagar, alt til veraldar enda.* Matt.28,20 » . Til heimsins enda skulu hansara útvaldu fremja tey verk, sum hann frammanundan hevur fyrireikað teimum : “ *Tí vit eru verk hansara, tí vit eru skapt í Kristi Jesusi til góð verk, sum Gud frammanundan hevur fyrireikað, so vit ganga í teimum.* Ef.2,10 » . Og tey noyðast at laga seg til tær serligu umstøðurnar, sum krevjast í hvørjari av teimum sjeý tíðarskeiðunum. Tí læran, sum er givin í “ *Efesus* ” , er galdandi fyri allar sjeý tíðirnar ; tær " *sjeý stjørnurnar verða hildnar í høgru hond hansara* " kann hann lata falla og falla til jarðar, tær, sum viðvíkja uppreistrarhugaðum kristnum. Hav í huga, at ein " *kertustubbi* " bert er til gagns, tá hann

gevur ljós, og fyri at geva ljós skal hann fyllast við olju, sum er eitt symbol uppá guddómliga Andan.

Vers 2 : “ *Eg kenni verk tíni, arbeiði títt og tolsemi títt. Eg veit, at tú ikki orkar ónd fólk; at tú hevur roynt tey, sum siga seg vera ápostlar og ikki eru, og funnið tey lygnarar; »*

Gætur ! Samskiftistíðirnar hjá sagnorðum hava alstóran týdning , tí tær avgera marknaðarførdu lötuna í ápostólsku tíðini. Í hesum versinum vísir sagnorðið, sum er samansett í nútíð, til árið 94, meðan tey í fortíð vísa til tíðina, tá rómverski keisarin Nero framdi forfylgirnar, millum árinum 65 og 68.

Í 94 elskaðu kristin sannleikan, sum enn var intaktur og óskeivur , og tey hataðu teir " óndu " heidningarnar , serliga teirra millum teir ráðandi rómverjarnar tá . Tað er ein orsök til hetta, tað vil siga, at Jóhannes ápostul enn livir eins væl og nógv onnur forn vitni um sannleikan, sum Jesus Kristus lærði . " Lygnararnir " eru sostatt lætt avdúkaðir . Tí í hvørjari tíð roynir óumvenda illgresið at blanda seg við tað góða kornið, tí óttin fyri Gudi er enn stórur, og frelsuboðskapurin er lokkandi og lokkandi. Tey innføra skeivar hugsanir í læruna. Men í royndini av sannleikskærleikanum miseydnast tey og verða avdúkað av teimum sanniliga upplýstu útvaldu . Somuleiðis , viðvíkjandi fortíðini í ápostólsku tíðini , " *tú hevur roynt* " , minnst Andin, hvussu deyðaroyndin fekk svikaligu maskurnar hjá teimum falsku kristnu at falla , teir veruligu " *lygnararnir* " miðsavnadur í hesum versinum, millum 65 og 68, tá Nero avhendaði Valda Kristusar til hansara offerhats av . Róm . Men lat okkum vísa á, at Jesus vekir upp hendan eldhuga frá eini farnari tíð.

Vers 3 : “ *at tú hevur áhaldni, at tú hevur liðið fyri navns míns skuld og ikki ert troyttur. »*

Her aftur skalt tú geva gætur eftir tíðunum í sagnorðssamsetingunum !

Um vitnisburðurin um áhaldni framvegis er varðveitt, so er tann um líðing ikki longur. Og Gud hevur skyldu at minnst aftur á viðtøkuna av líðing , sum varð opinberað og hátignarliga heiðrað umleið 30 ár frammanundan, millum 65 og 68 , tá blóðtysti rómverjarin, Nero, avhendaði tey kristnu til deyða , bjóðað sum sjónleikur , til sítt perversa og korrúpta fólk . Tað var bert hesa tíðina, at útvalda legan " *líddi* " í hansara " *navni* " og " *ikki troyttaðist* . "

Vers 4 : “ *Tó havi eg hetta ímóti tær, at tú ert farin frá tínum fyrsta kærleika. »*

Tillagaða hóttanin gerst neyvari og er staðfest. Um hesa tíðina vóru tey kristnu trúföst, men tann eldhugi, sum varð vístur undir Nero, var veiktur ella ikki til longur ; tað, sum Jesus kallar " *at missa sín fyrsta kærleika* " , og sostatt leggur upp til fyri tíðina 94, at ein annar kærleiki er til, nógv lægri enn tann fyrsti .

Vers 5 : “ *Minst tí til, hvaðani tú ert fallin, og angra og ger tey fyrstu verkini. annars skal eg koma til tín og taka ljósastakan tín úr staðnum, um tú ikki angrar. »*

Bara virðing ella bara viðurkenning av sannleikanum gevur ikki frelsu. Gud krevur meira av teimum, sum hann frelsir, fyri at gera tey til fylgisveinar sínar í allar ævir. Trúgvinn á ævigt lív inniber niðurskriving av tí fyrsta lívinum. Boðskapurin hjá Jesusi er ævigt tann sami sambært Matt 16,24 til 26 : “ *Tá segði Jesus við lærusveinar sínar: Um nakar vil koma eftir mær, so skal hann avnokta seg sjálfvan og taka upp kross sín og fylgja mær. Tí tann, sum vil bjarga lívi sínum, skal missa tað, og tann, sum missir lív sítt fyri mína skuld, skal finna tað. Tí hvat gagnar tað menniskjanum, um hann vinnur allan heimin og missir sína egnu sál? Ella hvat skal maður geva í staðin fyri sál sína?* " Hóttanin um at taka Anda hansara burtur , sum er ímyndað av " *kertustubbanum* " , vísir, at fyri Gud er sonn trúgv langt frá at vera eitt einfalt merki, sum er fest á eina sál. Í tíðini í Efesus var symbolski ljósastandurin hjá Anda Guds í Eysturlondum, í Jerúsalem har kristna trúgvinn varð fødd og í teimum kirkjum, sum Paulus stovnaði í Grikkalandi og í núverandi Turkalandi. Trúarmiðdepilin fer í næstum at flyta til Vesturheimin og í høvuðsheitum til Róm í Italia.

Vers 6 : “ *Men hetta hevur tú, at tú hatar verk nikolaitanna, sum eg eisini hati. »*

Í hesum brævinum eru rómverjar nevndir symbolskt, eftir "teimum óndu": "nikolaitarnir", sum merkir, sigursfólk ella fólk av Sigrinum, tað vil siga tíðarinnar ráðandi. Á grikskum er hugtakið "Nike" navnið á sigri persónliga. Hvat eru so "verk nikolaitanna" hatað av Gudi og hansara útvaldu? Heiðinskapur og átrúnaðarlig synkretisma. Tey heiðra eina rúgvu av heidnum guddómum, og teir størstu av teimum hava ein dag í vikuni, sum er vígdur teimum. Okkara núverandi kalendari, sum tilskrivur teir sjeý dagarnar í vikuni nøvnini á teimum sjeý stjørnunum, gongustjørnunum ella stjørnuni í okkara sólskipan, er ein beinleiðis arður frá rómversku trúgvini. Og kultin av fyrsta degi, sum er vígdur "ósigraðu sólini", fer í tíðini, frá 321, at geva skaparanum Gudi eina serliga orsök til at hata átrúnaðarligu "verkini" hjá rómverjum.

Vers 7: "Tann, sum hevur oyra, skal hoyra, hvat Andin sigur við kirkjurnar: Honum, sum sigur, skal eg geva at eta av lívsins træi, sum er mitt í paradísi Guds." »

Tveir boðskapur í hesum versinum tosa um jarðliga sigurstíðina, „tann, sum sigur,” og himmalsku lønina.

Hesin uppskriftin er tann seinasti boðskapurin, sum Jesus vendir sær til sínar tænarar í eini av teimum sjeý tíðarskeiðunum, sum profetiin miðar eftir. Andin lagar tað til serligu umstøðurnar í hvørjari tíð. Tann í Efesus er byrjanin á tíðini, sum profetiin fevnir um, so Gud leggur honum fram æviga frelsu í formi av byrjanini av jarðarsøguni. Myndin av Jesusi varð vekjað har undir tí av *lívstrænum* í tí jarðliga garðinum, sum Gud hevði skapt fyri at seta ósekt og reint menniskja har. Opinberingin 22 profeterar hesa endurreisn av einum endurnýggjaðum Eden til eydnu hjá teimum sigursvandu útvaldu á nýggju jørðini. Formulin legði fram hvørja ferð ein tátt í tí æviga lívinum, sum Jesus Kristus bjóðaði sínum útvaldu einsamøll.

tíðarskeið : Smyrna :

Millum 303 og 313 var seinasta rómverska "keisaraliga" forfylgingin .

Vers 8: "Og til eingil samkomunnar í Smyrna skriva: Hetta sigur hin fyrsti og hin seinasti, sum var deyður og er livandi aftur:" »

Við navninum "Smyrna" í øðrum bókstavinum, týtt úr grikska orðinum "smurna" sum merkir "myrra", miðar Gud eftir tíðini av eini ógvusligari forfylging undir leiðslu av rómverska keisaranum Diocletian. "Myrra" er ein parfumu, sum parfumeraði fótarnar hjá Jesusi stutt áðrenn deyða hansara og sum varð borin honum sum offur við føðing hansara av teimum Magu, sum komu úr Eystri. Jesus uppdagar aftur í hesi royndini tann eldhugan av veruligari trúgv, sum hann ikki longur fann í 94. Tey, sum játta at doyggja í hansara navni, mugu vita, at Jesus hevur vunnið á deyðanum, og at hann einaferð aftur livandi, fer at kunna reisa tey upp, eins og hann gjørði fyri seg sjálvan. Profetiin er bert ætlað kristnum, sum Jesus sjálvur er "fyrsti" umboðfyri. Við at assimilera sín persón til lívið hjá tænarum sínum, verður hann eisini umboðaður av „seinasta" kristna.

Vers 9: "Eg veit trongd tykkara og fátækradømi tykkara (hóast tit eru ríkir), og spottan hjá teimum, sum siga seg vera jøðar, men ikki eru tað, men eru ein synagoga hjá Satan." »

Forfylgd av rómverjum vórðu kristin frádømd ognir sínar og oftast avrættað. Men hetta materiella og holdliga fátækradømið ger tey andaliga rík í trúarkriteriunum um Guds dóm. Hinvegin goymir hann ikki sín dóm og avdúkar, við sera greiðum orðum, virðið, hann gevur jødisku trúgvini, sum hevur noktað guddómliga frelsustandardinum, við ikki at viðurkenna Jesus Kristus, sum Messias, sum Heilaga Skriftin profeteraði. Jøðarnir, sum eru forlatnir av Gudi, verða tiknir í leiðsluna av djevlinum og hansara illum andum, og teir gerast fyri Gud og hansara sonnu útvaldu, "ein synagoga hjá Satan."

Vers 10: "Ver ikki bangin fyri tí, sum tú skalt líða. Sí, Djevulin skal kasta nakrar av tykkum í fongsul, fyri at tit skulu verða royndar; Ver trúfastur til deyðan, og Eg skal geva tær lívsins krúnu." »

Í hesum versinum verður djevulin nevndur Diocletianus, hesin grimmi rómverski keisari við sínum tilhoyrandi "tetrarkum" hevði eitt harðligt haturlát móti teimum kristnu, sum hann vildi útrýma. Fráboðaða forfylgingin ella "trongdin" vardi í "tíggju dagar" ella "tíggju ár" millum 303 og 313. Til nøkur teirra, sum hava verið "trúgv til deyðis" sum høgt signaðir pínslarvátar, fer Jesus at geva "lívskrúnuna"; ævigt lív er tekin um sigur teirra.

Vers 11: "Tann, sum hevur oyra, skal hoyra, hvat Andin sigur við kirkjurnar: Tann, sum sigur, fær ikki skaða av seinna deyðanum." »

Endatíðarboðskapurin hevur sum tema: deyðan. Hesaferð vekir Andin frelsu við at minna á, at tey, sum ikki góðtaka fyrsta pínslarvátardeyðan fyri Gud, noyðast at líða, uttan at kunna sleppa undan honum, "seinna deyðan" í "eldvatninum" í seinasta dóminum. Ein "annar deyði" sum ikki fer at ávirka tey útvaldu, tí tey eru komin inn í ævigt lív í allar ævir.

tíðarskeið: Pergamum

Í 538 varð pávastýrið sett á stovn í Róm.

Vers 12: "Og til eingil samkomuna í Pergamum skriva: Hetta sigur hann, sum hevur hvassa tvíeggjaða svørðið:" »

Við navninum *Pergamum* vekir Gud upp tíðina av andaligum *hórdómi*. Í navninum *Pergamum*, tvær grikskar røtur, "péras, og gamos", týða til "brot á hjúnalag". Hetta er tann ørkymlandi tímin av byrjanini av teimum *vanluksum*, sum fara at raka tey kristnu fólkasløgini til heimsins enda. Við at miða eftir dagfestingini 313, legði tíðin frammanundan upp til valdsstigið og heidna stýrið hjá keisaranum Konstantin I sonur tetrarkin Constantius Chlorus, og sigursharri yvir Maxentius. Við keisaraligari kunngerð frá 7. mars 321, slepti hann vikuligu hvílu av tí heilaga hvíludegnum á sjeýnda guddómliga degi, okkara núverandi leygardag, og valdi heldur í staðin tann fyrsta dagin, sum tá var vígdur heidnu kultini av sólgudinum, "Sol Invictus", tann Ósigraða. Við at vera honum lýðin framdu kristin "andaligt hórdóm", sum frá 538 og frameftir skuldi gerast tann offisielli normurin í rómverskari papismu, sum var knýttur at Pergamustíðini. Tey ótrúgvu kristnu fylgja Vigilius, nýggja trúarleidararum, sum Justinianus¹ keisari setti á stovn. Hesin ætlanarmaðurin nýtti sambandið við Theodoru, skøkjuna, sum var gift við keisaranum, til at fáa hetta pávastarvið størri av hansara nýggja alheimsliga trúarvaldi, tað vil siga katólska. Soleiðis fordømir Gud undir navninum *Pergamum* siðvenjuna um "sunnudag", eitt nýtt navn og orsök til andaligt *hórdóm*, undir hvørjum fyrrverandi "sólardagurin", sum varð arvaður frá Konstantin, framvegis verður heiðraður av eini rómverskari kristnari kirkju. Hon sigur seg vera Jesus Kristus og sigur seg vera, við heitinum hjá sínum pávaleiðara, "vicar av Guds soninum" (Avloysari ella avloysari av Guds soninum), á latíni "VICARIVS FILII DEI", hvørs bókstavgangur er "666" »; eitt tal, sum er í samsvari við tað, sum Opinberingin 13:18 skrivar til átrúnaðarlaga partin av „*djórinum*“. Tíðin, sum kallast *Pergamum*, byrjar tí við tí ótolerantu og rænandi pávastjórnini, sum tekur frá Jesusi Kristi, hinum alvalda Gudi í holdinum, hansara heiti sum høvd fyri samkomuni, sambært Dan.8:11; Ef.5,23: "Tí at maðurin er høvd konu sínar, eins og Kristus er høvd kirkjunnar, og hann er frelsari líkamsins." » Men ver varin! Henda gerðin er íblást av Gudi sjálvum. Í veruleikanum, var tað hann, sum tók seg aftur og gav pávastýrinum kristnu trúna, sum var vorðin offisielt vantrúgv. Óhugnaleikin hjá hesi skipan, fordømdur í Dan. 8,23, fer so langt sum at fáa hann at taka stig til at "broyta tíðirnar og lógina", sum Gud hevur sett á stovn, persónliga, sambært Dán.7:25. Og harumframt, vanvirðandi ávaring hansara um ikki andaliga at kalla nakað menniskja "faðir", hevur hann sjálvur tilbiðið undir heitinum "Heilagi Faðir", sostatt lyfta seg sjálvum upp um skapara-lóggevaran Gud, og hann fer ein

dag at uppdaga tað at vera gevandi : " *Og kalla upon e man tín father; tí at ein er Faðir tykkara, sum er í Himli.* (Matt. 23,9) » . Hesin menniskjaligi kongurinn hevur eftirmenn, sum stjórnin og yvirskot hennara halda fram til dómadagin, sum tann størsti, sterkasti og rættvísasti, tann sanna " Himmalska Faðirinn " hevur skipað fyri.

Justinianus I keisari stovnaði hesa trúarskipan, sum Gud metti vera " hórdóm " móti honum. Týðningurin av óhugnanum skal tí merkjast og graverast í søguna. Í 535 og 536, undir stjórn hansara, vóru tvey risastór gosfjöll, sum myrktu lofthavið og elvdu til eina deyðiliga pestfarsótt í 541, sum ikki endaði fyrr enn 767, við einum toppi av álop í 592. Tann guddómliga banningin kundi ikki hava tikið ein ógvusligari form, og smálutir um hetta evnið verða veittar í fylgjandi versum .

Vers 13 : " *Eg veit, hvar tú býrt, eg veit, at Sátans háseti er har. Tit halda fast við navn mítt og hava ikki avnokað trúgv mína, líka á døgum Antipas, trúfasta vitni mítt, sum varð dripin millum tykkara, har Satan býr.* »

Profetian leggur dent á " *trónuna* " og staðin, har hon er, orsakað av frægðini og teimum heiðurum, sum syndarar enn geva henni í dag. Tað er enn einaferð " Róm " sum tekur upp aftur sína yvirvald, hesaferð undir hesum falskum kristna og heilt heidna átrúnaðarlíga tátinum. Tann, sum sigur seg vera hansara " avloysari " (ella vikarur), pávin, fær ikki eingongd frá Gudi, at hann vendir sær persónliga til hansara. Móttakarinn av profetiini er ein útvaldur, ikki ein fallin, ella ein ræningarmaður, sum æra heidnar ritualir. Hetta høga stað í rómversk-katólsku trúnni hevur sína *pávatrón* í Róm, í Lateran-palassinum sum Konstantin I rúmliga ^{bjóðaði} biskupi í Róm. Hetta Lateran-palassið liggur á Caelia-fjallinum, einum av " sjevi høllunum í Róm " sum liggur í suðureystri av býnum; navnið Caelius merkir : himmal. Hesin hólmurin er tann longsti og størsti av teimum sjevi, í vídd. Nærhendis Laterankirkjuni, sum enn umboðar í dag, fyri pávadømið og prestarnar, týðningarmesta katólsku kirkjuna í heiminum, stendur størsta obeliskurin, sum er til í Róm, har eru 13, sum røkka 47 metrar í hæddini. Funnið undir 7 metrum av jørð og brotið í tríggjar partar, varð tað sett upp í 1588 av Sixtus V páva sum, samstundis, skipaði fyri yvirvaldinum av Vatikanríkinum í fylgjandi profetisku tíðini, sum kallaðist *Thyatira*. Hetta symbolið fyri egyptiska sóltíðin hevur eina stóra áskrift á stelinum, sum ber tað, sum minnir um tilboðið hjá Konstantini. Faktiskt var tað sonur hansara Constantius II, sum eftir deyða pápa síns førði hann úr Egyptalandi til Róm, partvíst fyri at uppfylla eitt ynski hjá páva sínum, sum vildi hava hann til Konstantinopel. Henda vígslan til dýrd Konstantin I.

er meira skyld guds ynski enn syni Konstantinus. Av tí at alt obeliskurin við sínum høga sokkel staðfestir tann profeteraða leinkjan, sum ger Konstantin I til borgarliga myndugleikan, sum raðfestir restina av " sólardegnum ", og pávin, tá ein einfaldur biskupur av kristnu kirkjuni í Róm, tann religiøsa myndugleikin undir sólardegnum, tann "'s dag. Ovast á hesum obeliskinum eru fyra avdúkandi symbol, sum fylgja hvørjum øðrum í hesi stigandi raðfylgju : 4 leyvur sita á hennara punkti, orienteraðar til tey fyra kardinalpunktini, omanfyri tey eru fyra fjöll, sum eru yvirhálað av sólarstrálum, og omanfyri hendan bólkin ræður ein kristin krossur. Peikað á tey fyra kardinalpunktini, tilnevnið leyvumerkið kongsdømi í síni alheimsmegi; sum staðfestir lýsing hansara, sum er avdúkað í Dán. 7 og 8. Opinb.17,18 vil staðfesta orðtakið um Róm : " *Og tann kvinnan, sum tú sást, er tann stóra býurin, sum ræður yvir kongum jarðarinnar.* » Harumframt vekir tann egyptiska kartusan, sum er inngraverað á obeliskin, " tað óreina ynskið, sum ein kongur vendir sær til Ammon " sólgudin. Alt hetta avdúkar, hvussu tann veruliga kristna trúgv er, sum hevur rátt í Róm síðani Konstantin I, ¹⁰⁰ vil siga síðani 313, sigursdag hansara. Hendan obeliskurin, og tey symbol, sum hon ber, bera vitni um " *eydnuna* " hjá djevulsins tæna, sum er profeteraður í Dan 8,25, sum gjøgnum Konstantin I eydnaðist at geva kristnu trúnni útsjónina av eini átrúnaðarlígaru synkretismu, sum Gud avgjørt fordømdi í Jesu Kristi. Eg

taki saman um boðskapin í hesum symbolum : “ krossur ” : kristna trúgv ;
 “ sólstrálar ” : sóltíðbiðjan ; " fjøll ” : jarðlig vald ;
 “ fýra leyvur ” : kongsdømi og alheimsstyrki ; " obelisk " : Egyptaland, synd , síðani uppreistur Fáraos í Útferðini, og fyri syndina, sum er avgudadýrkanin av sólgudinum Amon. Gud kennir hesi kriteriini til rómversk- katólsku trúna, sum Konstantin 'mentist . Ok til þessa symbol, med egyptiskum kartusum, leggur hann til sinn dom um trúarskyldu biskupanna í Róm, er hann metir báðir óreinar ; Teir verða longu kallaðir " pávar " av trúarbrøðrunum í býnum. Sambandið millum kristnu trúna og sólkultin, sum Konstantin sjálvur longu praktiserar og heiðrar, er upprunin til eina ógvusliga banning, sum menniskjað fer at rinda, áhaldandi, til heimsins enda. Hendan Lateranska *trónan* er ikki kappingarneyti hjá rómversku keisarunum, tí síðani Konstantin I. ^{búgva} teir ikki longur í Róm, men í Eystara parti av ríkinum, í Konstantinopel. Sostatt, við at ignorera profetisku opinberingina, sum Jesus Kristus gav Jóhannesi, eru fjøldin av menniskjum offur fyri størsta átrúnaðarliga svikkinum gjøgnum tíðirnar. Men teirra fákunnu er sekur, tí teir elska ikki sannleikan og eru soleiðis, av Gudi sjálvum, latin yvir til lygnir og lygnarar av øllum slag. Manglandi útbúgvingin hjá fólkunum í *Pergamum -tíðini* forkklarar, hvussu væl pávastýrið eydnaðist, sum fylgjandi rómversku keisararnir tá álegðu og stuðlaðu. Hvat ikki forðar ávís sum sonnum valdum embætismonnum í at nokta og vraka hendan nýggja ólógliga myndugleikan ; sum fær Jesus at viðurkenna tey sum sínar sonnu tænarar. Tá ið rómverska lokaliseringin av teimum útvaldu er gjørd, legg til merkis, at Andin var har í 538 tænarum, sum hildu trúna á Jesu navn, meðan teir heiðraðu sunnudagin. Men á hesum staðnum í Róm sóust tey seinastu pínslarvátar ella " trúgvu vitnini " bert í tíðini hjá Neron, í 65-68 og hjá Diokletianus millum 303 og 313. Við at miða eftir býnum Róm minnst Andin trúfesti " hjá "Antipas" hansara „*trúgva vitni*” um farnar tíðir. Hetta grikska navnið merkir : móti øllum. Tað tykist at tilnevna ápostul Paulus, fyrsta kunngeraran av evangeliinum um Jesus Kristus í hesum býnum, har hann doyði sum pínslarvátur, hálshøgður, í 65, undir Nero keisara. Gud mótmælir sostatt skeiva og villeiðandi heitinum “ vikarur Guds sonar ” hjá pávunum. Tann sanni vikarurin var hin trúgvi Paulus, og ikki tann ótrúgvi Vigilius, ella nakar av hansara eftirmonnum.

Hin alvaldi skaparinn Gud hevur graverað í náttúruna týðandi løturnar í trúarsøguni í kristnu tíðini ; tíðir, tá ið banningin fær ein intensan karakter við álvarsligum avleiðingum fyri tað kristna fólk. Longu undir jarðligu tænastrálinum gav Jesus Kristus sínum tólv undraðu og undraðu ápostlum prógv um, at hann var meistaraskapur yvir einum ódnarveðri á Galileavatninum ; ein ódn, sum hann róði í einum løtu, eftir hansara boðum. Í okkara tíð tók tíðarskeiðið millum 533 og 538 hendan serliga bannaða karakterin, tí við at seta pávastýrið á stovn av keisaranum Justinian I vildi Gud revsa tey kristnu, sum lýddu fyriskipanini, sum keisarin Konstantin I kunngjórði sum gjórði skyldugt restina av *wee den the March the day of the " 321*. Í hesum tíðarskeiðnum, sum hann hevði bannað, elvdi Gud til, at tvey gosfjøll vaknaðu, sum køvdu norðaru hálvu á planetuni og létu spor eftir seg á sunnaru hálvu líka so langt sum til Antarktís. Nakrar fáar mánaðir frá hvørjum øðrum, sum liggja í mótsettum endum á ekvatorinum, var útbreiðslan av myrkrinum sera effektiv og sera deydiligur. Milliardir av tonsum av dusti hava breitt seg út í lofthavið, og tað hevur frátikið fólk ljós og teirra vanligu matvørur. Sólin á sínum hæddarpunkti bjóðar sama ljós sum fullmánnin sum sjálvur hvarv heilt. Søguførðingar hava lagt til merkis hendan vitnisburðin, sambært hvørjum herarnir hjá Justinian tóku Róm aftur frá Ostrogotum undir einum kavastormi miðskeiðis í juli. Fyrsta gosfjallið, sum eitur " Krakatoa ", liggur í Indonesia og vaknaði í oktober 535 við óhugsandi stødd, og umskapaði eitt 50 km fjallaøki til eitt sjóøki. Og tann seinni, sum eitur " Popango ", liggur í Miðamerika og hann goysti í februar 536.

Vers 14 : “ *Men eg havi nòkur fá ting ímóti tykkum, tí at tit hava har teir, sum halda læru Bileams, sum lærði Bálak at kasta snávingarstein fyrri Ísraelsbørn, at eta avgudaoffur og at fremja hor.* »

Andin lýsir andaligu støðuna, sum varð raðfest í Róm. Síðani 538 hava tey trúgvu valdu embætisfólkini tá verið vitni til, at ein átrúnaðarligur myndugleiki varð settur á stovn, sum Gud samanber við profetin " *Bileam* ". Hesin maðurin tænti Gudi men læt seg lokka av lokkan av vinningi og jarðligum góðum ; alt tað, sum rómverska pávastýrið deildi. Harumframt elvdi " *Bileam* " til oyðilegging av Ísrael við at avdúka " *Balak* " hvørji amboð hann kundi fáa tað at falla : tað var nóg mikið til at trýsta hann til at góðtaka hjúnalag millum jødar og heidningar ; ting, sum Gud harðliga fordømdi. Við at samanbera hann við „ *Bileam* „, “ gevur Gud okkum eina robottmynd av pávastýrinum. Tann útvaldi skilir tá týðningin av teimum gerðum, sum Gud sjálvur letur djevulin og hansara himmalsku og jarðligu partnarar fremja. Banningin hjá kristnu kirkjuni hvílir á, at heidni " *dagin hjá ósigraðu sólini* " verður samtykt, sum ótrúgv kristin hava hildið síðani 321. Og pávastýrið, eins og “ *Bileam* ”, fer at virka fyrri teirra fall og intensivera teirra guddómligu banning. " *Kjót ofrað avgudum* " er bert myndin samanborin við heidna " *sólardagin* ". Róm fær heidningin inn í kristnu trúgvina. Men tað, sum tú skalt skilja, er, at tey eru av sama slag og bera undir Guds dómi somu álvarsligu avleiðingar .... Tí meira tí, at banningarnar, sum " *Bileam* " í kristnu tíðini hevur elvt til, halda fram til heimsins enda, merktar av dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists. Ótrúskapurin hjá teimum kristnu verður eisini samanborin við tað hjá hebrearunum, sum góvu seg yvir til " *óreinleika* ", eftir at Gud hevði fingið tey at hoyra síni tíggju boð. Millum 321 og 538 gjørdur tey vantrúgvandi kristnu seg sum tey. Og hetta tiltakið heldur fram enn í dag.

Vers 15 : “ *Soleiðis hava tit eisini tey, sum halda læru nikolaitanna.* »

Í hesum boðskapinum, kemur navnið á teimum “ *nikolaitum* ”, sum eru nevnd í *Efesus*, aftur í hesum brævinum. Men " *verkini* ", sum viðvíkja teimum í *Efesus*, gerast her " *læran* ". Summir rómverjar hava faktiskt, síðani *Efesus*, vorðið kristnir, síðani vantrúgvandi kristin síðani 321, og hetta, á ein offisiellan átrúnaðarligan hátt síðani 538, við at heiðra rómverskspávakatólsku " *læruna* " .

Vers 16 : “ *Umvendið tí; annars komi eg skjótt til tín, og skal berjast ímóti teimum við svørði munns míns.* »

Við at vekja upp “ *bardagan* ” undir leiðslu av hansara “ *Orði* ”, “ *svørði munnsins* ”, fyrireikar Andin samanhangin í fjórða boðskapinum, sum kemur. Tað verður tann í 16. ^{old}, har Bíblían, hennara heilaga skrivaða orð, hennara “ *tvey vitni* ” sambært Opinb.

Vers 17 : “ *Tann, sum hevur oyra, skal hoyra, hvat Andin sigur við kirkjurnar: Honum, sum sigur, skal eg geva nakað av tí dulna mannanum og geva honum ein hvítan stein ; og á steininum stendur eitt nýtt navn skrivað, sum eingin veit uttan tann, sum fær tað.* »

Sum altíð vekir Andin ein tått í æviga lívinum. Her leggur hann tað fram fyrri okkum undir myndini, sum manna, sum varð givið teimum svongu hebrearunum í turru, ófruktbara og turru oyðimørkini, profeteraði. Gud lærði tá, at hann kundi verja og leingja um lívið hjá sínum útvaldu við sínum skapanarmegi ; sum hann skal fremja við at geva sínum loystu útvaldu ævigt lív. Hetta verður kulminatióin í allari hansara spariverkætlan.

Tann útvaldi av tíðini verður løntur við ævigum lívi, sum Andin lýsir í myndum. " *Manna* " myndin av himmalskum mati er fjald í himmiríkinum, Gud sjálvur er framleiðari av henni. Í fornari symbolismu var manna á tí mest heilaga staðnum sum longu symboliseraði himmalin har Gud ræður fullveldisliga á síni trónu. Í rómverskari siðvenju umboðaði " *hvíti steinurin* " " ja " atkvøðuna, tann svartu tilnevndi " nei ". " *Hvíti steinurin* " merkir eisini reinleikan í lívinum hjá tí útvalda, sum er vorðin ævigur. Hansara æviga lív er eitt guddómligt ja, sum týðir eina eldhugaða og massiva vælkomst frá

Guds síðu. Av tí at tann útvaldi er risin upp í einum himmalskum likami, verður hansara nýggja støða samanborin við eitt „*nýtt navn*“. Og henda himmalska náttúran er fyri sínar útvaldu ævigt loyndarfull og einstaklingslig: “*eingin veit hana*”. Vit noyðast tí at arva og fara inn í hesa náttúruna fyri at uppdaga, hvat hon er.

tíðarskeið : Tjatira

Millum 1500 og 1800 vóru trúarstríðini

Vers 18 : “*Og til eingil samkomunnar í Thyatira skriva : Hetta sigur Guds sonur, sum hevur eygu sum eldslogi, og hvørs føtur eru sum fínt bronsa :*”

Fjórða brævið, undir navninum "Thyatira", vekir upp eina tíð, tá kristna trúgvín hjá katólsku og protestantisku samgongunum bjóðaði ein andstyggiligan sjónleik gjøgnum teirra blóðugu samanbrestir. Men hesin boðskapurin heldur risa yvirraskilsí. Í navninum *Thyatira* týða tvær grikskar røtur "thua", teiro "andstygð" og "geva deyðan við líðing". Grikska hugtakið, sum rættvísger hesa tulking av andstygð, merkir í Bailly griksku orðabókini svínið ella villsvínið, tá tey eru í rúti. Og her, er neyðugt við onkrari kláring. öld var merkt av at protestantar vaknaðu, sum avbjóðaðu myndugleikan hjá rómversku pávastýrinum. Eisini fyri at styrkja sín tíðarbundna myndugleika stovnaði pávadømið, sum Sixtus V pávi umboðaði, sítt Vatikanríki, sum skuldi geva honum borgaraligan legitimitet knýtt at sínum átrúnaðarliga myndugleika. Hetta er orsök til, at pávastjórnin síðani 16. ^{old} hefur flutt sætið, sum higartil lá í Lateran-palassinum, til sína ogn í Vatikaninum, sum longu var eitt sjálvstøðugt pávaríki. Men henda flyting er bara svik, tí tann, sum sigur seg vera úr Vatikanríkinum, situr enn í Lateran-palassinum; tí tað er har, í Lateran, at pávarnir taka væl ímóti sendiboðunum hjá fremmandum londum, sum vitja teir. Og so varð í 1587 tann umvælda obeliskurin, sum varð reist aftur nærhendis Lateran-palassinum síðani 3. august 1588, funnin undir 7 metrum av jørð og í trimum stykkjum. Vatikanríkið liggur uttan fyri Róm, á Vatikanus-høllini, á vesturbakkanum av Tiber-ánni sum hevur mark við býin frá norðri til sunnan. Meðan vit hugdu at ætlanini um henda Vatikanbýin, undraðist eg á at uppdaga, at hann hevði form sum eitt svínahóvd, við oyrunum norðanfyri og snútinum sunnanfyri. Boðskapurin í grikska "thua" er sostatt tvífalt staðfestur og rættvísgerður av Gudi, sum skipar fyri hesum. Katólska trúgvín, sum er arvað úr *Pergamum*, røkkur hæddina av sínum andstygðum. Hon reageraði harðliga við hatur og grimd móti teimum, sum, upplýst av Bíbliuni, loksins breiddu út takkað verið prentsmiðjuni, fordømdu hennara syndir og hennara eksaktiónir. Betra, til tá varðhaldsmaður av teimum heilagu skriftunum, sum hon hevði endurgivið av munkum sínum í klostrum og klosterum, forfylgdi hon Bíbliuni, sum fordømdi hennara órættvísi. Og hon hevur upplýsararnar drepaðar við valdi blinda og sjálvnøgd kongs; teir lýðin úttinnarar av hansara testamenti. Tey útrykk, sum Jesus leggur seg fram undir, og vísir á, "tann, sum hevur eygu sum eldlogi og hvørs føtur eru sum fínt bronsa", avdúka hansara revsiverk móti sínum trúarfíggindum, sum hann fer at oyðileggja, tá hann kemur aftur til jørðina. Tað vóru júst tær báðar kristnu hugmyndafrøðirnar, sum stríddust hvør móti øðrum til deyðis "við svørði" og skotvápnum í hesum søguliga høpi í *Thyatira* tíðini. "Føtur hansara" hvíla síðani á "havinum og á landi" ímyndini av katólsku trúnni og protestantisku trúnni í Opinb.10,5 og Opb.13,1-11. Katolisisma og protestantisma, bæði syndarlig (synd = *messing*), óumvend, verða lýst sum "fínt *messing*" sum dregur vreiði dómins hjá Gudi Jesusi Kristi til sín. Við at taka hesa myndina upp, sum hann boðar frá stóru "vanlukkuni" við í Opinberingini 1,15, avdúkar Gud tíman, tá teir seinastu forfylgjararnir, sum sameinaðust móti hansara trúföstu børnum, stríddust til deyðis sum villdjór, sum fara at ímynda tey gjøgnum alla profetiina. Frá Frans I^m Ludvík XIV fylgdu trúarstríð hvørjum øðrum. Og neyðugt er at leggja til merkis, hvussu Gud avdúkar banningina hjá franska fólkinum, vápnaðan stuðul til pávadømið síðani Clovis, fyrsta kongin hjá frankunum. Fyri at markera hæddarpunktið í hesi banning, setti Gud tann unga Ludvík

XIV, " fimm ára gamal ", á trónuna í Fraklandi. Hetta bíbliuversíð úr Præd.10,16, lýsir boðskapin : " *Vei tær, land, hvørs kongur er barn, og hvørs hövdingar eta um morgunin!* " Louis XIV oyðilegði Frakland við sínum yvirflóð av útreiðslum á Versailles-palassinum og sínum dýru stríðum." Hann legði eftir seg eitt Frakland, sum stóð í fátækradømi og eftirmaður hansara Louis XV livdi bert fyri tí libertinismu, sum hann deildi við óloysiliga fylgisveininum í ótrúskapinum, Dubois kardinalin. Ein ógvusligur persónur , Louis XV misti fullkomiliga tamarhaldið . var ørkymlaður um ørindini hjá fólki sínum og tann fólksliga vreiði , sum hetta vakti , var at falla á eftirmann hansara, arbeiðsmannakongin, tann friðarliga Ludvík XVI. Við at rætta seg móti einum blíðum og friðarligum manni við hesi vreiði, avdúkaði Gud ætlan sína um at sláa niður arvaliga kongsstýrið, fyri tað blinda álitid, sum tað órættvíst hevur lagt á pávatrúarlig sjálvsøgd síðani Clovis.

Vers 19 : " *Eg veit verk tíni, kærleika tín, trúgv tína, tænaðu tína, tol títt, og seinastu verk tíni eru fleiri enn tey fyrstu.* »

Hesi orðini vendir Gud til tænarar sínar " *trúfastar til deyðis* " , sum bjóða seg sjálvar til offur í mynd Meistara síns ; teirra „ *verk* “ eru góðkend av Gudi, tí tey vitna um teirra ektaða „ *kærleika* “ til teirra Frelsara . Teirra „ *trúgv* ” verður rættvísgjörd, tí hon fylgir „ *trúgvvari tænaðu* “. Orðið " *støðufesti* " , sum er siterað her , fær ein merkiligan søguligan týdning. Tað var í " Constance-torninum " í býnum Aigues-Mortes, at Marie Durand livdi út sína fangaskap sum trúarfyrmynd í 40 long og roynd ár. Nógv onnur kristin góvu sama vitnisburð, ofta vóru tey ókend fyri søguna. Hetta tí, at talið av pínslarvátum vaks við tíðini. Seinastu verkini snúgva seg um stjórnartíðina (1643 til 1715) hjá Louis XIV kongi, undir hvørjum " drekanadurnar " av kroppinum skipaðu fyri hesi gerð, veiddu niður tey trúgvu protestantisku kristnu, sum vóru drigin aftur í skógin og oyðilögdu støðini. Legg væl til merkis avdúkandi leiklutin hjá navninum " *dreki* ", sum merkir " djevulin ", og opnu ágangandi virksemd hjá keisaraliga Róm og pávaliga Róm í Opinberingini 12: 9-4-13-16 . Tann, sum kallaði seg " *sólkongin* ", førði upp á hæddina stríðið hjá katolisismuni um at verja " *sólardagin* ", sum varð arvaður frá Konstantin Men fyri at vitna ímóti honum, sló Gud alla tíðina av hansara langa stjórnartíð í myrkrið, og noktaði honum hitan og fulla ljósið av sonnu sólini við álvarsligum avleiðingum fyri matvøruveitingina hjá franska fólkinum.

Vers 20 : " *Men eg havi nøkur fá ting ímóti tær, tí at tú loyvir Jesabel kvinnuni, sum kallar seg profetinu, at læra og villeiða tænarar mínar til at fremja hor og eta avgudaoffur.* »

Í 1170 læt Gud Pierre Vaudès týða Bíbliuna til provensalska málið. Hann var tann fyrsti kristni, sum endurfann læruna um integreraðan ápostólska sannleikan, eitt nú virðing fyri tí sanna hvíludegnum og at taka vegetarismu til sín . Kendur sum Pierre Valdo , var hann upphavsmaðurin til " Vaudois " sum búsettust í ítalska alpu Piemonte. Reformatiónsarbeiðið, sum teir umboðaðu, varð mótmælt av pávadøminum og boðskapurin hvarv. So Gud loysti alt Evropa til eina drápsliga mongolska innrás og síðani eina ógvusliga farsótt av pesti orsakað av mongolum sum oyðilegði frá 1348 og frameftir, ein triðing og næstan helvtina av fólkatálinum. Boðskapurin í hesum versinum , " *tú sleppur kvinnuni Jesabel...* " , er ein ábreiðsla, sum er ætlað reformatórunum, sum ikki góvu verkinum hjá Pierre Valdo tann týdning , sum tað hevði uppiborið , tí tað var fullkomið. Millum 1170 og 1517 ignoreradu teir ta fullkomnu læruna um sannleikan um kristna frelsu og teirra trúbot, sum varð farið undir við endan av hesi tíð, er partvís og sera ófullfíggað.

Viðmæli : tann lærufullkomileikin, sum Pierre Valdo skilti og brúkti, vísir, at í honum legði Gud fram ta fullfíggaðu skrána fyri reforminum, sum tað var hóskaði at fremja. Faktiskt vórðu tingini framd í tveimum stigum, hvíludagskravið byrjaði ikki fyrr enn í 1843-1844, í samsvari við tíðina, sum er merkt av kunngerðini í Dan 8,14 .

Fyri at avmynda páva-rómversk-katólsku trúna, samanber Gud hana við fremmandu konu Akab kongs, ta ógvusligu "Jesabel", sum drap Guds profetar og úthelti ósekt blóð. Eintakið er satt við modelið og hevur eisini tann vansa, at tað heldur nógv longri í rakstri. Við at nevna hana "profetinnu", miðar Gud eftir navninum á nýggja staðnum á hansara "trónu": Vatikaninum, sum á fornfranskum og latíni merkir "vaticinare": at profetera. Søguligar smálutir um staðið eru ógvuliga avdúkandi. Upprunaliga var hetta staðið merkt av, at eitt rómverskt tempul var vígt til "ormin" gudin Aesculapius. Hetta symbolið fer at vísa á djevulin og pávastýrið í Opinberingini 12,9-14-15. Nero keisari setti sínar vognkappróðrarringar har, og "Símun Magus" varð jarðaður á einum kirkjugarði har. Tað er, sum tað tykist, hansara leivdir, sum skuldu heiðrast sum tær hjá Pæturi ápostli, sum varð krossfestur í Róm. Her aftur, ein basilika, sum Konstantin bjóðaði, hátíðarhelt kristna dýrd. Økið var upprunaliga mýrilendi. Lygnin, sum soleiðis er bygd, fer at rættvísgera nýggja navnið á hesi Vatikanbasilikuni, sum, størri og pyntað í 15. ^{ald}, fer at taka villeiðandi navnið "Saint Peter's Basilica in Rome". Hesin heiður, sum í roynd og veru er givin einum **galdramanni** og til "ormin" Aesculapius, fer at rættvísgera navnið "**galdur**" sum Andin tilskrivur rómversk-katólsku trúarritualunum í Opinb. og *rødd brúðgómssins og brúðarinnar skal ikki longur hoyrast í tær; tí at keypmenn tínir vóru stórir menn á landi; tí at við **galdrum tínum** eru allar tjóðir villleiðdar.* "Júst fer liðugtgerðin av verkunum í hesi basiliku "Saint-Pierre de Rome", sum kravdi ógvusligar peningaupphæddir, at fáa prestin Tetzal at selja sínar "indulgensur". Tá ið munkur-lærarin Martin Luther sá fyrigevingina av syndum selda fyri pengar, uppdagaði hann sannleikan í síni rómversk-katólsku kirkju. Hann fordømdi sostatt djevulska náttúruna og nakrar av feilunum við at seta sínar kendu 95 ritgerðir upp á hurðina í týsku kirkjuni í Augsburg í 1517. Hann gjørdi sostatt arbeiðið við trúbotini offisielt, sum Gud hevði lagt upp til Pierre Valdo síðani 1170.

Talandi beinleiðis við sínar reformeraðu tænarar í tíðini, tey sonnu, uppsagdu friðarligu offrini, áttalar Andin tey fyri at hava loyvt *Jesabel at læra og lokka tænarar sínar*. Vit kunnu lesa í hesi ábreiðslu alla læruófullkomleika í hesi byrjan av reforminum. Hon "*lærir og lokkar*" sínar "*tænarar*", teir hjá Jesusi, sum ger hana til eina kristna kirkju. Men læra hansara er tann í *Pergamustíðini*, har ákæran um "*óreinleika*" og myndin av "*kjøti, sum varð ofrað avgudum*" longu vóru fordømd. Hóast villeiðandi útsjón, so er í hesum versinum týðningarmikla eindin ikki "*kvinnan Jesabel*" men tann protestantiski kristni sjálvur. Frá byrjan av, við at siga við hann "*tú fert frá kvinnuni Jesabel...*" leggur Andin upp til feilir, sum teir fyrstu protestantarnir deila. Hann avdúkar síðani karakterin av hesum feilinum: heidna avgudadýrkan. Við hesum avdúkar hann slag av "*byrðu*", sum hann ikki enn leggur á hann, tá, men sum hann fer at krevja frá 1843. Og í hesum boðskapinum miðar skaparin Gud eftir rómverska "sunnudegnum", hvørs siðvenja er í hansara eygum eitt avgudadýrkandi heidningsverk, sum heiðrar eina falska sólgomlu guddómleika í søguni. Frá 1843 og frameftir mátti hann siga frá "sunnudegnum" ella sambandinum við Jesus Kristus, einasta frelsara jarðligar syndarar.

Vers 21: "*Eg gav henni rúmd at angra, og hon vildi ikki angra hor sín.* »

Hendan tíðin er opinberað síðani Dán 7,25 og hon er staðfest í trimum formum í Apokalypsu í kapitlunum 11, 12 og 13. Hetta eru útrykkini: "*ein tíð av tíðum og hálva tíð; 1260 dagar, ella 42 mánaðir*" sum allir vísa til ótolerantu pávastjórnina í verki millum 538 og 1798. Sannleikans útbreiðsla gjøgnum Bíbliuna og prædikan av sonnum reformatorum bjóðaði katólsku trúnni sín seinasta móguleika at umvenda seg og sleppa sínum syndum. Hon gjørdi einki, og forfylgdi og píndi, í navni síns inkvisitoriska valds, friðarligu sendiboð hins livandi Guds. Soleiðis endurgav hon uppreistrarverkini hjá jødiska fólkinum, og gav líknislinum hjá Jesusi eina aðru uppfylling: tað er líknisið um vingarðsmenninar, sum drepa teir fyrstu sendimenninar hjá Gudi, og síðani drepa, tá ið hann leggur seg fram fyri teimum, sonin hjá vingarðsmeistarunum at stjála arv hansara.

Vers 22 : “ Sí, eg skal kasta hana í song, og tey, sum dríva hór við henni, í stóra trongd, um tey ikki umvenda seg um gerningar sínar. »

Gud fer at viðgera hana sum eina „ skøkju ”, sum er kastað á rúm, sum ger, at vit kunnu knýta „ kvinnuna Jesabel ” í hesum evninum saman við „ skøkjuna Bábylon hina stóru ” í Opinb. Tann spádda „ stóra trongdin ” kemur eftir at bíbilska boðanin miseydnadist. Hesin sami boðskapurin fer at staðfesta, at henda „ stóra trongdin ” verður eyðmerkt við „ djórið, sum stígur upp úr botnleysu grøvini ” í Opinberingini 11,7. Tað kemur eftir verkið hjá teimum “ báðum vitnunum ” hjá Gudi, sum eru skriftirnar í tí gamla og nýggja guddómliga sáttmálanum í tí heilagu Bíbliuni. Andaligt “ hór ” er staðfest og nevnt og “ tey ” sum Gud ákærir fyri at fremja tað við “ Jesabel ” eru fransku kongarnir og kongsmenninir. Saman við katólsku prestunum skuldu kongsfólkini gerast høvuðsmálið fyri vreiði hjá kollveltandi tjóðargudloysi, sum bert var útrykk fyri vreiði hins alvalda Guds Jesus Kristus. Teir umvendu seg ikki, so tann dupulta vreiði rakti teir í tíðini, sum Gud ásetti við endan av pávastjórnini millum 1793 og 1798.

Orðið “ trongd ” vísir til avleiðingina av guddómligu banningini sambært Róm 2,19 : “ Neyð og angist yvir hvørja sál menniskjans, sum ger ilt, fyrst av jøðanum, og eisini av grikkunum! ”. Men tann “ trongdin ”, sum revsar syndirnar hjá katólska kongsveldinum og tess sambandsmanni rómversk - **katólsku** kirkjuni, sum er ímyndað í Opinb .

Vers 23 : “ Eg skal drepa børn hennara við deyðanum; og allar kirkjurnar skulu kenna, at eg eri tann, sum kannar hugsanir og hjørtu, og eg skal lóna hvørjum tykkara eftir verkum tykkara. »

“ At doyggja deyðan ” er tað útrykkið, sum Andin brúkar til at vekja teir báðar “ ræðslurnar ” í kollveltingarskipanini í 1793 og 1794. Við hesum útrykkinum vísir hann frá sær eina og hvørja hugsan um einfaldan andaligan deyða, sum fer at snúgvá seg um protestantarnar í 1843 í boðskapinum, sum er borin fram til Sadis tíðina : Menniskjað hevur ongantíð kent slíkt blóðugt arbeiði, sum er framt við drápsmaskinunum, sum Louis lækni fann uppá, men virðismett av Guillotin lækna, hvørs navn varð givið sjálvum ljóðfórinum, kallað frá tá av : guillotina. Summartómar góvu síðani eina rúgvu av deyðaboðum, við teirri eyka meginreglu at sláa dómarar og ákærarar dagin fyri við deyða. Sambært hesi meginreglu tyktist menniskjað at skula hvørva og tað er av hesi orsök, at Gud kallaði hesa útrýmandi kollveltingarskipan “ avgrund ”. Í síðsta enda hevði hann gjørt jørðina, „ avgrundina ” utan nakran lívsform á fyrsta skapanardegi, sambært 1. Mós. Men tað er bert í himlinum, undir tí himmalska dóminum, sum tey savnaðu útvaldu fremja, at “ allar kirkjurnar (ella samkomurnar) ”, tað vil siga tey útvaldu í teimum sney tíðarskeiðunum, fara at uppdaga hesi søguligu viðurskiptini við tí týðningi, sum Gud hevur givið teimum. Rættvísi Guds er fullkomin ; tey, sum dømdu skeivt, vórðu rakt av rættvísi hansara, „ eftir teirra ” egnu ” verkum. ” Teir drupu órættvíst og verða raktir av deyðanum í skifti av fullkomnum guddómligum rættvísi : “ og Eg skal lóna hvørjum tykkara eftir verkum tykkara . ”

Vers 24 : “ Men til tykkum sigi eg, sum ikki hava hesa læru og ikki kenna dýpdina hjá Satan, sum tey siga: Eg leggi onga aðra byrð á tykkum; »

Tey, sum fordøma katólsku trúna og kalla hennara átrúnaðarlígu ritualir “ Satans dýpi ”, kunnu bert vera teir reformatorarnir, sum komu fram frá umleið 1200 til fronsku kollveltingina í 1789. Hvør teirra atferð so var, so var teirra læra sera langt frá tí reina sannleikanum, sum Andin lærði ápostlarnar hjá Jesusi og Kristi. Bert trý positiv ting eru merkt til teirra fyrirmin : trúgvín á Jesu offur einans, álit á Bíbliuna einans og gávan av sær sjálvum og lívi sínum ; øll onnur lærupunkt vóru arvað frá katolisismuni og tí undir spurnartekin við. Soleiðis, hóast ófullkomin í læruni um sannleikan í kristnu trúnni, vistu teir valdu reformatorarnir, hvussu teir skuldu frelsa lív sítt, sum varð bjóðað Gudi sum livandi offur, og meðan teir bíðaðu eftir 1844, dagfestingini av gildiskomuni av kunngerðini í Dan

8,14, tænaði Gud teirra fyrirbils. Hetta er tað, sum hann sigur sera greitt, tá hann sigur : “ *Eg leggi onga aðra byrð á tykkum .* ” Støðan við einum serligum guddómligum dómi kemur greitt fram í hesum orðum.

Vers 25 : “ *Bara tað, sum tú hefur, halt fast við, til eg komi. »*

Orsøkirnar, sum gera Gud føran fyri at signa ófullkomnu protestantisku trúna, mugu varðveitast og praktiserast av teimum útvaldu, til Jesu Krists kemur aftur.

Vers 26 : “ *Og tann, sum sigur og varðveitir verk míni til endans, honum skal eg geva vald yvir tjóðunum. »*

Hetta versió avdúkar, hvat fer at elva til missin av frelsu frá hesi trúbotartíðini til afturkomu Kristusar. Tey útvaldu noyðast at halda til endans tey verk, sum Jesus Kristus hefur fyrireiðað og opinberað, áhaldandi til heimsins enda. Tey kallaðu falla við at nokta Guds nýggju krøvum. Enn duldi hann ongantíð ætlan sína um stigvíst at økja um ljós sítt, fyrr enn tíðina, tá hann kemur í dýrd. “ *Vegur hins rættvísa er sum skínandi ljósið, sum skínur meira og meira til fullkomnan dag* ” (Orðt.4,18) ; Hetta bíbliuversió prógvar tað. Og tað er tí innan karmarnar av hansara verkætlan, at frá 1844 , fara tey guddómligu krøvini at koma fram á teimum dagfestingum, sum hansara serstaka bíbilska profetiska orð spáar og profeterar. Tað er bert sum ein himmalskur dómari, at tann útvaldi fær frá Gudi „ vald yvir tjóðunum “.

Vers 27 : “ *Hann skal ráða teimum við jarnstavi; »*

Hetta útrykkið leggur upp til rættin at døma til deyða. Rætt at tey útvaldu skulu hava lut við Jesu Kristi í teirra dómi yvir tey óndu, sum er sett á stovn til seinasta dómin , í “ *túsund árunum* ” á stóra hvíludegnum í sjeýnda ártúsund.

Vers 28 : “ *Og eg skal geva honum morgunstjørnuna. »*

Gud fer at geva honum sítt fulla guddómliga ljós, sum er ímyndað á okkara núverandi jørð við sólarinnar ljósi. Men Jesus segði : “ *Eg eri ljósið .* ” Hann boðar sostatt frá ljósinum av himmalska lívinum, har Gud sjálvur er ljóskeldan, sum ikki longur er treytað av eini himmalskari stjörnu sum okkara sól.

Vers 29 : “ *Tann, sum hefur oyra, hoyri, hvat Andin sigur við kirkjurnar! »*

Byggingin av Apokalypsuni er sum eitt torn samansett av sjeý hæddum, tann sjeýnda verður tíðin á møtinum við Gud. Í hesi konstruktiónini , eru kapitlar 2 og 3 grundleggjandi karmarnir um allari kristnu tíðini millum 94 og 2030. Øll tey tema, sum verða vekjað upp í Apokalypsuni, finna sítt pláss í hesum grundleggjandi karmum. Men í hesum grundstykkinum hava fyrstu hæddirnar bert leiklutin sum trappur, sum føra til ovaru hæddina. Týdningurin av opinberingini sæst á stigi 3, sum eitur *Pergamum* . Hesin týdningurin er enn meira styrktur á 4. stigi, sum eitur *Thyatira* . Tað er í hesi tíðini, at kristna trúgvín verður ørkymlað og villleiðandi. Dómur Guds yvir andaligu støðuna í hesi tíð fær avleiðingar til heimsins enda. Tí fari eg, fyri at styrkja tykkara fatan av hesum dómi, at taka saman um hendan boðskapin, sum Gud sendi sínum protestantisku útvaldu í stjórnartíðini hjá Louis XIV.

Samandráttur : Um **trúbotina** var kristna atferðin margfeld. Tað eru sannir halgimenni, sum verða forfylgdir, men altíð friðarligir, og fólk, sum blanda átrúnað og politikk saman, sum brynja seg og vanda slag fyri slag aftur til kongaligu katólsku herdeildirnar. Í Dániel 11:34 nevnir Andin tey sum “ *hyklarar .* ” Fá trúarfólk hava skilt , at tað at vera kristin er at líkjast Jesu í øllum lutum , at lýða hansara boðum og geva seg undir hansara forboð ; Vápnanýtslan er ein teirra , og hetta var hansara seinasta læra , tá hann varð handtikin . Jesu ábreiðsla er rættvís gjørd av , at við at halda fram at praktisera katólskar arvar, stuðla protestantar sjálvir við sínum fyrmynd læruni og lokkanini, sum hoyrir katólsku *Jesabel til* . Teirra ófullkomna trúarsíðvenja ger teir óvirðiligar í dóminum hjá Gudi , sum teir vanæra fyri fíggingum hansara . Hetta skeiðið í byrjanini av trúbotini førir hann til at gera serstakar dómur ; sum hann leggur dent á við at siga : “ *Eg leggi onga aðra byrð á tykkum , bara tað tit hava , haldið fast við , til eg komi .* ” Men læruófullkomleiki er lógligur í hesi byrjan og Gud góðtekur tænaðina hjá teimum, sum góðtaka forfylging og deyða í

hansara navni. Teir kundu ekki geva meira , geva það mesta : sítt lív. Gud leggur dent á hendan offuranda, sum hann nevnir sum “ *verk fleiri enn tey fyrstu* (vers 19).” Heidningin í rómversku katolisismuni hefur verið samanborin við *kjót , sum er ofrað avgudum* . Fordømingin av rómverskum sviki byrjaði við teimum fullkomiliga upplýstu verkunum hjá Pierre Valdo (Vaudés) sum , longu í 1170, skrivaði eina útgávu av Bíbliuni á øðrum máli enn latíni , provensalskum . Hansara vitan og fatan av guddómligum krøvum var undrunarvert fullkomin og eftir hann minkaði protestantiska trúgvinn . Undir íblástri frá John Calvin herdist protestantiska trúgvinn enntá og tók ímyndina av sínum katólska mótstøðumanni. Og útrykkið " Trúarstríð " . " vitnar um eina andstygð fyri Gudi., tí tey útvaldu hjá Jesusi Kristi, tey sonnu, venda ekki aftur teimum sløgum, sum tey verða lögð. Hevnd teirra skal koma frá Harranum sjálvum. Við at brynja seg vístu protestantarnir, hvørs motto var " sola scriptura " , " Skriftin einsamøll " , eitt vanvirðing fyri Bíbliuni, sum forbjóðaði teirra harðskapi. Jesus fór sera langt hesum viðvíkjandi við at læra lærusveinar sínar, at teir skuldu venda " hinum vøddanum " til tann, sum slær teir.

Hesa tíðina, tá ið katólska forfylgingin drepur trúföstu tænararnar hjá Jesusi, er trífalt undirstrikað í Apokalypsuni, her í hesi *Thyatira tíðini* , men eisini í 5. ^{innsiglinum} í kapitli 6 og í 3. ^{trompetinum} í kapitli 8. Her, í vers 22 , eggjar Jesus sínum pínslaváttaðu tænarum til teirra pínslaváttan til teirra ella . av Róm og kongligu tænarum hansara . Lyklaorðið, sum er fjalt í navninum *Pergamum* , sæst greitt, katólska trúgvinn er sekur í *hórdómi* móti Gudi , og tey, sum fremja það við henni, katólsku kongarnir, teirra samgongur og teirra falska ættarlið vilja gjalda , undir guillotinu hjá fronsku kollveltingarmonnunum , blóðið hon órættvíst. Apo . 2:22-23 : “ Sí, eg skal kasta hana í song, og **tey, sum gera hór við henni, í stóra trongd , uttan tey umvenda seg um gerningar sínar . Eg skal drepa børn hennara ; og allar kirkjurnar skulu vita , at eg eri tann , sum kannar sinn og hjörtu , og eg skal lóna hvørjum einstøkum av tykkum eftir verkum tykkara ”** Men ver varin ! Tí eftir 1843 verða " **tey, sum fremja hór við hana " eisini protestantarnir** , so Gud fer at fyrireika við kjarnorku " triðja heimsbardaga " , eina nýggja revsing av katólskum, ortodoksum, anglikanskum, protestantiskum og adventistiskum hórdómi. Samstundis sigur Andin í 5. ^{innsiglinum} : Opinb 6,9 til 11 : “ *Tá ið hann læt fimta innsiglið upp, sá eg undir altarinum sálir teirra, sum vóru dripin vegna Guds orð og vegna vitnisburðin, tey høvdu hildið. Og teir róptu við harðari rødd og søgdu : «Hvussu leingi, Harri, heilagi og sannur, dømir tú ikki og hevnir blóð okkara á teimum, sum búgva á jørðini ? Hvítur skikkja varð givin hvørjum teirra ; ok var þeim sagt, at þeir skyldu hvila enn litla stund, til þess skyldi fullt vera meðþionustu þeirra ok brædr þeirra, er drepnir skyldu sem þeir voru. ”*

Hendan senan úr 5. ^{innsiglinum} kann vera forvirrandi og villeiðandi fyri eitt óupplýst sinn. Lat það vera greitt, at henda myndin avdúkar okkum loyniliga tankan um Gud , tí sambært, Præd.9:5-6-10 , *sova tey deyðu í Kristi í einum standi, har minnið á teimum er gloymt , og taka ikki lut longur í øllum tí, sum verður gjørt undir sólini* . Bíblían gevur fyrsta deyðanum týðningin av eini oyðilegging av allari veru ; tann deyði maðurin er sum um hann ongantíð hevði verið til, við tí muni, at, eftir at hava verið til, er øll hansara tilvera inngraverað í tankan um Gud. Tað er tí til sínar livandi tænarar , at Gud vendir sær til hendan troystarboðskapin fyri at eggja teimum . Hann minnir tey á , at sambært lyftum hansara , eftir deyðasvøvn , er ein tíð ásett til teirra veking , tá tey verða , av honum , upprisin . Tey fáa tá móguleika at døma , undir eygnabrái og dómi Guds í Jesusi Kristi, teirra pínarar, sum eisini eru risin upp , men við endan av *túsund árunum* . Í boðskapinum um *Thyatira* , fer *deyðin* , sum er kunngjørdur fyri *tey, sum fremja hór við katólsku Jesabel* , at hava eina *dupulta uppfylling*. Á jørðini er arbeiðið hjá kollveltingarmonnunum fyrsta stigið, men eftir tað, kemur, í síni tíð og í øðrum stiginum , *seinni deyðin* av seinasta dóminum, tímin tá " *allar samkomurnar* " kristin, ótrúgv ella trúgv , av øllum tíðarskeiðum í kristnu tíðini vilja síggja tann rættvísa dómin móti andaligum *appdulli* .

Í síni symbolsku mynd kemur 4. ^{trompetin} í kapitli 8 at staðfesta virkseimið hjá " *stóru trongdini* ", sum er forritað til at revsa *hórdóm* hjá pávanum og teimum monarkistunum, sum stuðlaðu henni. *Sólin*, tað guddómliga ljósið, *mánin*, tann myrka katólska trúgvín, og *stjórnnurnar*, tað trúgvandi fólk, *eru rakt í triðingum* ella lutvíst, av forfylgingini av gudloysi hjá fronsku kollveltingarmonnunum í 1793 og 1794.

At enda í boðskapinum, sum er ætlaður friðarligum protestantum, staðfestir Andin sína fordøming av vápnanýtsluni við at minna á, at tað bert er til tann seinasta dómin, sum er fyrireikaður undir himmalska dóminum í sjeýnda áratúsund, at tann útvaldi verður hevndur. Hann hevur tí ikki loyvi at hevna seg sjálvan, áðrenn hendan himmalska dómin har hann síðani skal døma sínar forfylgjarar, saman við Jesusi Kristi, og luttaka í dóminum um teirra deyðadóm. " *Hann skal ráða teimum við jarnstavi, eins og ílót hjá leirkerasmiði verða brotin sundur.* " Endamálið við hesum dómi verður at áseta líðingartíðina hjá teimum seku dømdu til annan deyða av seinasta dómi. Vers 29 tosar um : *morgunstjórnnuna*. " *Og eg skal geva honum morgunstjórnnuna.* " Hetta útrykkið merkir sólina, mynd av guddómligum ljósi. Vinnarin fer inn í tað guddómliga ljósið í allar ævir. Men fyri hesum æviga samanhangi fyrireikar hetta hugtakið fimta bókstav, sum kemur. *Morgunstjórnan* er nevnd í 2. Pæt. 1: 19-20-21 : " *Og vit hava tað tryggari profetiorð : sum tit gera væl, at tit ansa eftir, sum ljós, sum skínur á myrkum stað, til dagurin lýsir, og dagstjórnan rísur upp í hjørtum tykkara : . vita vit hetta fyrst, at eingin profeti í Skriftini er av nøkrum privatari tulating, tí profeti kom ongantíð av menniskjans vilja, men heilagir menn av Gudi talaðu, sum teir vóru drivnir av Heilaga Andanum .* Hetta versíð undirstrikar týdningin av profetiska orðinum, tí samhangurin í komandi tíð verður andaliga treytaður av, at tann guddómliga fyriskipanin, sum er profeterað í Dan.8,14, kemur í gildi. " *Til klokkan 2300 kvøld-morgun og heilagleiki verður rættvís gjørdur .* " Men tá var hetta versíð bert kent í týðingini : " *Til 2300 kvøld og morgnar og halgidómurin verður reinsaður .* " Sjálvt undir hesi týðing var Guds boðskapur hin sami, men minni nágreiniligur, hann kundi í hesum formi tulkast sum at boða frá heimsins enda við afturkomu í dýrd Harra og frelsara okkara Jesu Krists. Gud brúkti amerikanska protestantin William Miller til at uppfylla tær báðar adventistisku trúarroyndirnar í 1843 og heystið 1844. Sum Dániel 12,11-12 lærir okkum, so tók guddómlig fyriskipan millum hesar báðar dagfestingar, í 1843, frá falnum protestantum ta frelsandi rættvísi, sum Jesus Kristus bjóðaði ; tí tey ikki longur lúka stóðið í tí nýggja heilagleikanum, sum Gud krevur. Rættvísi Jesusar er ævigt, men tað gagnar bert teimum sonnu útvaldu, sum Jesus sjálvur hevur útvalt, og hesum, í øllum tíðum og fram til heimsins enda.

Her, millum *Thyatira* og *Sardis*, fyrsta dagin í vári 1843, kemur fyriskipanin í Dán 8,14 í gildi og vit fara at uppdaga avleiðingarnar av henni í teimum boðskapum, sum Andin vendir sær til tey kristnu hesa dagin.

Opinberingin 3 : Samkoman síðani 1843 – 1844 . **ápostólska kristna trúgvín endurreist .**

tíðarskeið : Sardis :

Dómurin _____, _____ sum _____ Jesus

Kristus sagdi eftir adventistarættarmálini várið 1843 og 22. oktober 1844 .

Vers 1 : " *Og til eingil samkomuna í Sardis skriva : Hetta sigur tann, sum hevur sjeý andar Guds og sjeý stjórnnurnar : Eg kenni verk tíni . Eg veit, at tú tykist at vera á lívi, og tú ert deyður. »*

" *Sardis* " tíðin , temaið í fimta brævinum, fer at varpa ljós á tvær mótsettar protestantiskar kristnar atferðir, sum verða skrivaðar til : tey falnu, sum Jesus lýsir til : " *Tú fert framvið fyri at vera á lívi, og tú ert deyður* " ; og til tey útvaldu, í vers 4 : " *tey skulu ganga við mær í hvítum klæðum, tí tey eru verd.* " Eins og innihaldið í teimum báðum boðskapunum ber navnið " *Sardes* " ein dupultan týdning, hvørs týdningar eru púrusta mótsettir . Eg varðveiti høvuðshugsanir í hesi griksku rót : krampanði og gimsteinur, tað er deyði og lív. Grimaserandi og krampanði definerar eitt sardoniskt flenn ; á grikskum er sardonion ovara bandið á veiðineti ; sardina er fiskur ; og í mótsatta merking eru sardo og sardonix gimsteinar; sardonix er eitt ymiskt slag av brúnum kalsedon . Í byrjanini av hesum brævinum leggur Jesus seg sjálvan fram sum " *tann, sum hevur teir sjeý andar Guds og tær sjeý stjørnurnar* " tað vil siga halgan av Andanum og dómin yvir tænarar sínar í teimum sjeý tíðunum. Eins og í Dan 12 stendur hann yvir deyðans á, royndini av adventistrúnna, og her ber hann dóm sín. Latið okkum leggja til merkis nýtsluna av óformliga "tu" sum vísir, at tann, tú tosar við, er ein í felags merking. Allur protestantiski normurin snýr seg um. Jesus ger enda á tí protestantiska undantakinum, sum er nevnt í boðskapinum um *Tiatira* . Nýggja " *byrðin* " (sum tey uppreistrarhugaðu trúgvandi síggja hana) er nú áløgd og kravd. Siðvenjan við rómverskum sunnudegi eigur at verða slept og í staðin fyri leygardagssabbatin. Henda fyriskipan í Dan.8,14 vendir støðuni, sum keisarin Konstantin ¹ hevði sett á stovn síðan 7. mars 321. Í 1833, 11 ár áðrenn 1844, við einum áhaldandi regni av skjótistjörnum, sum vardi frá midnátt til klokkan 5 um morgunin, og sum var sjónligt um alt amerikanska økið, hevði Gud lýst og profeterað um stóra fallið hjá protestantiskum kristnum. Fyri at sannføra teg um hesa tulkning, vísti Gud Ábrahami stjørnurnar á himlinum og segði við hann : " *Soleiðis verða eftirkomarar tínir.* " Stjørnufallið í 1833 profeteraði tí eitt massivt fall av hesum eftirkomarum Ábrahams. Hetta himmalska merkið er nevnt í temanum í ⁶ *innsiglinum* . í Opinberingini 6,13. Jesus segði : " *Tit síggja út til at liva, men tit eru deyðir.* " Tann, sum hann tosar um, hevur tí umdømið at umboða Gud, og henda detaljan svarar til protestantismuna, sum, trúgvandi á sína trúbot, heldur seg hava sættað seg við Gud . Guddómligi dómurin fellur : " *Eg kenni verk tíni,* " " *og tú ert deyður.* " Tað er frá Gudi sjálvum, stóra Dómaranum, at hesin dómur kemur. Protestanturin kann ignorera hendan dómin, men hann sleppur ikki undan avleiðingunum av honum. Í 1843 kom fyriskipanin í Dániel 8,14 í gildi og eingin kristin skal vera óvitandi um lóg hins livandi Guds. Hendan fákunnleikin stendst av vanvirðingini av tí bíbilska profetiska orðinum, sum Pætur ápostul eggjar okkum til at geva alt okkara uppmerksemi til í 2. *Pæt. tit vita hetta fyrst, at eingin profeti í Skriftini er av nøkrum egna tulkning.* " Fara óvart millum allar tekstirnar í Bíbliuni hjá nýggja samgonguni, gera hesi versini , serliga frá 1843 , munin á lívi og deyða."

Vers 2 : " *Verið vakandi og styrkið tað, sum eftir er, sum er klárt at doyggja ; tí at eg havi ikki funnið verk tykkara fullkomið fyri Gudi mínum.* »

Um tey ikki koma inn í nýggja heilagleikastandard, so fer " *restin* " av protestantismuni at " *doyggja* ". Tí Gud fordømir hann av tveimum orsökum. Tann fyrsta er siðvenjan av rómverskum sunnudegi fordømd við gildiskomu av kunngerðini í Dan.8:14 ; Tann seinni er áhugaleysi fyri profetiska orðinum, tí við at ignorera læruna, sum Gud gav gjøgnum adventistisku upplivingina, fara protestantisku eftirkomararnir at bera skuldina, sum teir arvaðu frá feðrum sínum. Um bæði punktini sigur Jesus : " *Eg havi ikki funnið verk tykkara fullkomin fyri Gudi mínum.* " Við at siga " *fyrir Gudi mínum* ", minnir Jesus protestantar á normin um tey tíggju boðini, sum eru skrivað við fingri Guds, Faðirinum, sum teir vanvirða til fyrimuns fyri Soninum, sum skal frelsa teir. Hansara fullkomiliga lýðin trúgv , sum hann gav sum fyrimynd, hevur einki til felags við protestantisku trúna, arving til nógvar katólskar syndir, eisini fyrst og fremst vikuligu hvíluna fyrsta dagin. Frelsurðurðin letur seg aftur í allar ævir á felags protestantiska trúarnorminum, " *stjørnurnar* " av " *sætta innsiglinum* " falla.

Vers 3 : “ *Minst tí til, hvussu tú hevir tikið ímóti og hoyrt, halt fast og umvenda teg. Vakja tit ikki, skal eg koma á tykkum sum ein tjóvur, og tit vita ikki, hvønn tíma eg skal koma á tykkum.* »

Hetta sagnorðið , “ *minnist til,* ” inniber eina kritiska hugleiðing um verkini í fortíðini. Men bert tey sanniliga útvaldu eru nóg eyðmjúk til at kritisera síni egnu verk. Harumframt vekir hetta boðið “ *minnist* ” til “ *minnist* ” í byrjanini av fjórða boðnum, sum boðar um halgaðu hvíluna á sjeýnda degi. Her er aftur tvífalt boðin embætisprotestantisman at umhugsa móttøkuna, sum hon gav teimum profetisku boðunum, sum William Miller setti í verk á vári 1843 og á heysti 1844, men eisini tekstinum í 4. ^{av}teimum 10 boðum Guds, sum hon hevir brotið mest deydiliga í 1. orðað : “ *Um tit ikki vakja, so komi eg sum ein tjóvur, og tit vita ikki, hvørja tíð eg komi á tykkum.* ” » Vit fáa at síggja, hvussu síðani 2018, hesin boðskapur hevir fingið ein livandi veruleika. Uttan vakt, umvending og ávøkstin av umvendingini er protestantiska trúgvin avgjørt deyd.

Vers 4 : “ *Tó hava tit nakrar fáar menn í Sardes, sum ikki hava dálkað klæði síni ; teir skulu ganga við mær í hvítum , tí teir eru verdir .* »

Ein nýggjur heilagleiki verður føddur. Í hesum boðskapinum vitnar Jesus heilt einfalt um tilveruna av “ *nøkrum fáum monnum* ”, sambært teimum smálutum, sum vóru opinberaðir fyri Ellen G. White sum var teirra millum, fingi einir 50 menn Guds góðkenning. Hesir „ *fáu menninir* ” vísa til menn og kvinnur, sum eru góðkend og signað, hvør sær, fyri vitnisburðin um sína trúgv í samsvari við Harrans væntanir. Jesus segði , “ *Tó hava tit nakrar fáar menn í Sardes, sum ikki hava dálkað klæði síni; og tey skulu ganga við mær í hvítum , tí tey eru verd.* ” Hvør kann tvíhalda um eina virðing , sum Jesus Kristus sjálvur viðurkennir ? Til sigursharrarnar av trúarroyndunum í 1843 og 1844 lovar Jesus ævigt lív og fulla jarðliga viðurkenning sum skal taka offisiellan form í komandi boðskapinum úr *Filadelfia* . Dálkingin av “ *klæðinum* ” verður skyldað frælsu atferðini hjá menniskjanum. “ *Klæðið* ” er tann rættvísi, sum Jesus Kristus hevir roknað, í hesum førinum “ *hvítt* ”, og dálkan av tí merkir missin av hesum rættvísi fyri siðbundnu protestantisku leguna. Her merkir fráveran av dálking tvørturímóti, at árokningin av “ *ævigu rættvísi* ” hjá Jesusi Kristi sambært Dán.9,24 verður longd . Skjótt , fer vitanin og praksis um hvíludagin at geva teimum ein veruligan heilagleika, ávøkst og tekin um rættvísi, sum Jesus Kristus hevir givið. Hetta klóka og skilagóða valið fer skjótt at gera tey ævig í halgan og himmalsku dýrd, sum „ *hvítu klæðini* “ í komandi versni 5 avmynda . Andin skal lýsa teir sum “ *lýtaleysir* ” : “ *og í munni teirra var eingin svik funnin, tí teir eru lýtaleysir* ” (Op. 14,5).” Tey finna, „ *fríð við øll menniskju og heilagleika, uttan sum einki hold skal síggja Harran* , ” sambært Paulusi í Hebr. Ítøkiliga fara hesi “ *hvítu klæðini* ” at taka støði í afturtøkuni frá syndini, sum er siðvenjan á rómverska sunnudegnum. Av tí at teir hava bíðað trúføst eftir honum tvær ferðir, í hansara stað, sum tekin um hansara góðkenning, er Guds innsigli givið teimum við hvíludegnum, sum kemur at gera hvítar útvaldu Harrans, sum varðveita hansara rættvísi. Soleiðis er uppfylt “ *reinsan av halgidóminum* , ” sum Dániel 8:14 varð týtt í tá. Undir hesum eygnabrái, frá 23. oktober 1844, gav Jesus í himmalskari sjón til tey sigursvaldu myndina av síni ferð frá tí heilaga staðnum til tað mest heilaga stað í jarðliga halgidóminum. Hann mintist soleiðis í mynd, lötuna, tá ið hann doyði á krossinum, syndin hjá hansara útvaldu varð sónað fyri, og framdi soleiðis “ *sóningardagin* ”, hebraiska “ *Yom Kippur* ”. Hendan hendingin longu var farin fram, var endurnýggjanin av virkseminum í sjónini bert ætlað at seta spurnartekin við fyrsta avrikið av ævigum rættvísi, sum varð fingið við deyða Jesusar. Hvat er bókstaviga uppfylt fyri tey falnu úr Sardes, hvørs vísta trúgv er ónøktandi fyri Skaparan Gud. Av tveimum orsökum kann Gud vraka tey orsakað av vantandi kærleika til sín kunnngjörda profetiska sannleika, og orsakað av brotinum á hvíludagin, sum er vorðið umsitin síðani 1843 við gildiskomu av kunngerðini í Dániel 8,14.

Vers 5 : “ *Tann, sum sigur, verður klæddur í hvít klæði ; Eg skal ekki strika navn hansara úr lívsins bók, men eg skal játta navn hansara fyri faðir mínum og fyri einglum hansara.* »

Tann útvaldi, sum Jesus Kristus hevur loyst, er ein lýðin vera, sum er tilvitað um, at hon skyldar sítt lív og sína ævinleika skaparanum Gudi, góðum, vísnum og rættvísnum. Hetta er loyndarmálið við hansara sigri. Hann kann ikki koma í ósemju við hann, tí hann góðtekur alt, sum hann sigur og ger. Soleiðis fær hann sjálvur gleði til sín frelsara, sum kennir hann og kallar hann við navni sínum, síðani heimurin varð grundaður, har hann sá hann við síni forkunnleika. Hetta versið vísir, hvussu fánýtisligir og villeiðandi følsku pástandirnir hjá følskum trúarfólkum eru sjálvt fyri tey, sum gera teir. Seinasta orðið verður til Jesus Kristus sum sigur við øll : “ *Eg kenni verk tykkara.* ” Sambært hesum verkum býtir hann seyð sín, og setur til høgru *seyðin*, og til vinstru uppreistrarhugaðu *geitir og ravnar úlvar*, sum eru ætlaðir til *eldin í seinna deyðanum av seinasta dómi*.

Vers 6 : “ *Tann, sum hevur oyra, hoyri, hvat Andin sigur við kirkjurnar!* »

Meðan bókstaviliga øll kunnu hoyra profetisku orðini hjá Andanum, so kunnu tvørturímóti bert hansara útvaldu, sum hann gevur íblástur og mennir, skilja teirra týðning. Andin vísir til ávís fakta, framd í søguligari tíð, skal tann útvaldi tí hava áhuga fyri átrúnaðarligari og verðsligari søgu, og í allari Bíbliuni, sum er samansett av frásøgnum um vitnisburðir, lovsangir og profetiir.

Viðmæli : Í vers 3 segði Jesus Kristus við tann falna protestantin, “ *Minst tí til, hvussu tú hevur tikið ímóti og hoyrt, og halt fast og umvenda teg. Um tit ikki vakja, komi eg á tykkum sum ein tjóvur, og tit vita ikki, hvønn tíma eg komi á tykkum.* ” Umvent, fyri arvingarnar hjá sigursmonnunum, síðani várið 2018, er hesin boðskapurin umskapaður til : “ Um tit hyggja, so komi eg ikki sum ein tjóvur, **og tit vita**, hvønn tíma eg komi **til** tykkara. ” Og Harrin helt síni lyfti, tí í dag í 2020 hava hansara útvaldu havt vitan um dagfestingina av hansara sonnu afturkomu avdúkaða til várið 2030. Men, protestantiska trúgv er dømd at ignorera hesa nágreinileika, sum er tilskilað, einans, av Jesusi, til hansara útvaldu. Tí mótvegis hansara atferð mótvegis óndum tænarum, “ *ger Harrin einki uttan at ávara tænarar sínar profetarnar* ” Am.3:7.

tíðarskeið : Filadelfia :

Adventisman fer inn í alheimsmíssión .

Millum 1843 og 1873 varð tann guddómligi hvíludagurin leygardagin, tann sanni sjeyndi dagurin, sum Gud hevði vígt, endurreist og samtyktur av undangongumonnunum í sjeyndadagsadventismuni, sum tók stóði í einum offisiellum amerikanskum kristnum trúarstovni, sum síðani 1863 kallaðist : “ the Advent Seventh Church- ”. Í samsvari við læruna, sum er fyrireikað í Dan.12,12, er boðskapurin hjá Jesusi ætlaður hansara útvaldu, sum eru halgaðir við hvíludagshvíluni, á degnum í árinum 1873. Samstundis fáa hesi útvaldu gagn av sælu Dan.12 :12 : “ *Sælur er hann, sum bíðar, upp til da3 !* ”.

Nýggju standardirnir, sum vóru settir á stovni síðani 1843, gjørdust almennir í 1873 .

Vers 7 : “ *Og til eingil samkomuna í Filadelfia skriva : Hetta sigur tann, sum er heilagur, tann, sum er sannur, tann, sum hevur lykilin hjá Dávidi, hann, sum letur upp, og eingin letur aftur, og letur aftur, og eingin letur upp :* ”

Við navninum „ *Filadelfia* “ vísir Jesus sín útvalda. Hann segði : “ *Av hesum skulu øll vita, at tit eru lærusveinar mínir, um tit hava kærleika hvør til annan.* Jóh 13,35 » Og hetta er málið um *Filadelfia*, hvørs grikskar røtur merkja : brøðrakærleiki. Hann hevur valt tey útvaldu, sum yrkja hana, seta teirra trúgv til royndar, og fyri hesar sigursharrarnar rennur kærleiki hansara yvir. Hann leggur seg fram í hesum boðskapinum og sigur : “ *soleiðis sigur* ”

hin heilagi, hin sanni .” Tað Heilaga , tí tað er ein tíð , tá halgan av hvíludegnum og teimum útvaldu er kravd eftir kunngerðini í Dan.8:14 sum kom í gildi á vári 1843 . Tann Sanni , tí í hesum profetiska tímanum er sannleikslógin endurreist ; Gud uppdagar aftur heilagleikan í sínum 4. ^{boði} sum kristin hava traðkað síðani 7. mars 321. Hann sigur eisini : “ tann, sum hevur lykilin hjá Dávidi .” Hetta eru ikki lyklarnir hjá Sankta Pæturi, sum verða kravdir sum ogn hjá Róm. “ Lykilin hjá Dávidi ” eigur “ sonur Dávíds ”, Jesus sjálvur, persónliga. Eingin annar enn hann kann veita æviga frelsu, tí hann fekk hendan lykilin við at bera hann “ á øksl sína ” í formi av krossi sínum, sambært Jes.22,22 : “ Eg skal leggja á øksl hansara lykilin til hús Dávíds: tá ið hann letur upp, kann eingin lata aftur; tá ið hann letur aftur, letur eingin upp .” Hesin lykilin, sum vísir krossin av hansara pínu, lesa vit her í uppfylling av hesum versinum : “ tann, sum letur upp, og eingin letur aftur, tann, sum letur aftur, og eingin letur upp .” Frelsuhurðin hevur verið latin upp fyri sjeyndadags adventismuni undir bygging og stongd fyri rómversku sunnudagstrúarfylgjarunum síðani várið 1843. Av tí at teir hava verið fúsir at leggja seg undir teir lærusannleikar, sum eru lagdir fram, og hava heiðrað við síni trúgv hansara profetiska orð, veit Andi Jesusar Philaphian tíðarskeiðið ” sagt . Sí, av tí at tú hevur lítlan vald og hevur varðveitt orð mítt og ikki avnoktað navn mítt, havi eg sett opnar dyr fyri tær, sum eingin kann lata aftur .

” Hesin lítli trúarbólkurin hevði verið, offisielt, einans amerikanskur síðani 1863. Men í 1873, á eini almennari ráðstevnu, sum varð hildin í Battle Creek, læt Andin upp eina alheims trúboðarahurð fyri honum, sum skuldi halda fram til Jesu Krists sonnu afturkomu. Eingin fer at forða fyri tí og Gud fer at syrgja fyri tí. Tað er umráðandi at leggja til merkis, at alt tað góða, sum Jesus eyðmerkir í teimum sonnu heiløgunum, eisini definerar orsökarnar, sum protestantiska trúgvin fall fyri í 1843. Hesin boðskapurin er júst tann øvugti av tí, sum Jesus vendir sær til tey falnu í *Sardis* í vers 3, tí tey miðvísu verkini eru í sær sjálvum vend.

Tey 12 ættirnar í Apo.7 vaksa

Vers 8 : „ Eg veit verk tíni . Sí, av tí at tú hevur lítið vald og hevur hildið orð mítt og ikki avnoktað navn mítt, havi eg sett opnar dyr fyri tær, sum eingin kann lata aftur. »

Tann útvaldi av tíðini verður dømdur javnt eftir sínum verkum, sum Jesus roknað honum sum rættvísi. Hansara “ lítla kraft ” staðfestir føðingina av bólkinum grundað á teir “ fáu menninar ” í vers 4. Í 1873 boðaði Jesus adventistunum frá teirra framgongd móti hansara afturkomu við symbolinum um himmalsku opnu hurðina, sum letur upp á vári 2030, tað vil siga í árunum 157. Í boðskapinum, sum fylgir, tí, sum er ætlaður Laodikea, fer Jesus at standa framman fyri hesi hurð , og vísir sostatt, hvussu nær hann kemur aftur : “ Sí, eg standi við hurðina og banki. Um nakar hoyrir rødd mína og letur hurðina upp, skal eg ganga inn til hansara og eta døgurða saman við honum, og hann saman við mær. Opinberingin 3,20 »

Atgongd til kristnu trúna loyvd jødum

Vers 9 : “ Sí, eg skal gera teir úr sýnagogu Satans, sum siga seg vera jødar, men ikki eru teir, men lúgva; Sí, eg skal fáa tey at koma og tilbiðja fyri føtur tínar og vita, at eg havi elskað teg. »

Við at vísa á inntøkuna av sonnum jødum eftir rasu og holdi í adventistabólkin staðfestir hetta vers 9 endurreisnina av hvíludagshvíluni ; Sunnudagurin er ikki longur ein forðing fyri teirra umvending. Tí síðan 321 hevur fráfall hennara eisini havt ta avleiðing, at tað forðaði einligum jødum at taka kristnu trúna til sín. Dómur hansara um jødarnar eftir rasu var ikki ein persónlig meining hjá Paulusi, trúgva vitinum ; tað var tann hjá Jesu Kristi, sum staðfestir tað í hesi Opinberingini, longu í Apop.2,9, í boðskapinum, sum vóru ætlaðir tænarum hansara, sum vóru ræðsluslugin av jødunum og forfylgdir av rómverjum í *Smyrnatíðini* . Latið okkum leggja til merkis, at rasujødar noyðast at viðurkenna kristnu frelsuna í adventistastandardinum fyri at fáa gagn av Guds náði. Alheims adventisman

ber einsamøll tað guddómliga ljósið, sum hon er vorðin **einans offisiella goymslan** av síðani 1873. Men ver varin ! Hetta ljósið, læran og boðskapurin eru einkarættur hjá Jesusi Kristi ; Eingin maður og eingin stovnur kann nokta hennara menning uttan at seta sína frelsu í vanda. At enda í hesum versinum sigur Jesus “ *at Eg havi elskað tykkum .*” Merkir hetta , at hann eftir hesa signingartíðina kanska ikki elskar hana longur ? Ja, og hetta verður týðningurin av boðskapinum, sum verða givin “ *Laodikea* ”.

Guds boð og trúgvín á Jesus

Vers 10 : “ *Av tí at tú hevur hildið orð um tolsemi mítt , skal eg eisini varðveita teg frá tí royndartíð , sum skal koma á kendu jørðini , fyri at roynd tey, sum búa á jørðini .* »

Hugtakið tolsemi staðfestir samanhangin við adventistiskari bíðitíð, sum tosað verður um í Dániel 12,12 : “ *Sælur er tann, sum bíðar, og kemur til túsund trý hundrad og fimm og tríati dagar.* ” . Royndin snýr seg um trúna hjá “ *íbúgvunum á jørðini* ”, teimum, sum búa á “ *kendu jørðini* ” tað vil siga viðurkend av Jesusi Kristi, skaparanum Gudi. Tað kemur at roynd menniskjansligan vilja og avdúka uppreistrarandan í “ *økumenisku* ” leguni, sum við grikska “ *oikomené* ” tilnevni “ *kenda landið* ” í hesum versi.

Hetta lyftið bindur bert Jesus við eini treyt, at stovnurin varðveitir dygdina á trúnni frá byrjanini. Skal adventistaboðskapurin halda fram til tíðina, tá endaligu alheims trúarroyndina er profeterað í hesum versinum, so verður hann ikki neyðturviliga í stovnsligum formi. Tí hóttanin hongur yvir hesum boðskapinum í versi 11 sum fylgir , til tá totalt positiv og signað av Gudi. Lyftið hjá Jesusi skal snúgv seg um, at eftirkomarar hansara *verða* eftir á lívi í 2030. *Tá verða tey sonnu útvaldu í 1873 sovnað “ í Harranum ” sambært Opinb . Ja, sigur Andin, at tey skulu hvíla frá arbeiði sínum, tí at verk teirra fylgja teimum.* » Hetta er tí ein onnur sæla, sum Jesus Kristus hevur givið hesum fyrimyndarliga útvalda. Men tað, sum Jesus signar, er atferð, sum verður víst við verkum. Arvingarnir av “ *Filadelfia* ” vilja trúgvir endurgeva , í 2030, hansara verk, hansara trúgv, hansara viðtøku av sannleikunum, sum himmalsins Gud hevur givið í teimum seinastu formunum, sum hann skal hava givið teimum ; tí tey fara at ganga undir stórar broytingar til endans tá fatanin av tí guddómligu verkætlanini verður fullkomin.

Adventistalyftið um Jesus Kristus og ávaring hansara

Vers 11 : „ *Eg komi skjótt. Halt fast við tað, tú hevur, so eingin kann taka tína krúnu.* »

Boðskapurin “ *Eg komi skjótt ”* er av adventistiska slagnum. Jesus staðfestir soleiðis, at allar aðrar trúarjáttanir verða sleptar . Væntanin um, at hann kemur aftur í dýrd, verður til heimsins enda eitt av høvuðskriteriumum, sum eyðmerkir hansara sonnu útvaldu. Men restin av boðskapinum vigar við tungum hóttan : “ *Halt fast um tað, tú hevur, so eingin tekur tína krúnu.* ” Og hvern kann taka krúnu hans uttan óvinir hans ?” Eftirkomarar teirra noyðast tí fyrst at eyðmerkja teir, og tað er tí, at teir ikki hava gjørt tað, at teir, offur fyri teirra humanistiska anda, gera ein samgongu við teir, frá 1966.

Vers 12 : “ *Tann, sum sigur, skal eg gera hann til súlu í templi Guds míns, og hann skal ikki fara út longur ; Eg skal skriva á hann navn Guds míns og navn borgarinnar Guds míns, hina nýggja Jerúsalem, sum kemur niður av himni frá Guði mínum, og nýggja navn mítt.* »

Í sínum seinastu signingarorðum, sum eru vígd teimum sigursharrunum, savnar Jesus allar frelsumyndirnar, sum eru fingnar. “ *Ein súla í templi Guds míns* ” merkir : ein fastur stuðul til at bera mín sannleika í mínum samkomu , tí útvalda. “ *...og hann fer ongantíð út aftur* ” : frelsa hansara verður ævig. “ *... ; Eg skal skriva navn Guds míns á hann* ” : Eg skal gravera í hann myndina av Guds persóni, sum var burtur í Eden. “ *... og navnið á býnum Guds míns* ” : hann skal hava lut í dýrd hins útvalda, sum er lýst í Opinb. “ *... av tí nýggja*

Jerúsalem, sum kemur niður av himli frá Gudi mínum, ” “ Nýggja Jerúsalem ” er navnið á savningini av teimum dýrdargjørdum útvaldu, sum eru vorðnir heilt himmalskir sum himmalsku einglarnir hjá Gudi. Opinberingin 21 lýsir tað í symbolskum myndum av gimsteinum og perlum, sum vitna um styrkina í kærleikanum, sum Gud kennir til sínar loystu av jørðini. Hon fer niður á ta endurnýggjaðu jørðina at liva har ævigt í nærveru Guds, sum setur hásæti sína har. “... og mítt nýggja navn ” : Jesus setur broytingina av navni sínum í samband við, at hann fór frá jarðligu náttúruni til himmalsku náttúruna. Tey frelstu útvaldu, sum eru eftir á lívi ella upprisin, fara at liva somu uppliving og fáa eitt himmalskt, dýrðarligt, óförgjörlikt og ævigt likam.

Í hesum versinum er áheitanin á samanberingina við Gud rættvísgjörd við, at Jesus sjálvur er funnin av teimum útvaldu í sínum guddómliga tátti.

Vers 13 : “ *Tann, sum hevur oyra, skal hoyra, hvat Andin sigur við kirkjurnar !* »

Tann útvaldi skilti læruna, men hann er tann einasti, sum kann skilja hana. Tað er rætt, at hesin boðskapur bert varð fyrireikaður til hansara. Hesin boðskapur staðfestir, at tulkningin og fatanin av teimum opinberaðu loyndarmálunum einans er treytað av Gudi, sum roynir og velur sínar tænarar.

Offisiella endatíðaradventisman hevur ikki verið lærd og dømd av Jesusi, hon verður spýtt út eftir at hon noktaði boðskapinum um 3. adventistisku væntanina

“ Eg komi skjótt. ” Halt fast við tað, tú hevur, so at eingin kann taka tína krúnu. ” Tíverri er endin enn langt burturi fyri offisiellu adventismuna í tíðini, og við tíðarinnar sliti, 150 ár seinni, verður trúgvin ikki longur tann sama. Ávaring Jesusar var rættvísgjörd, men hon varð hvørki hildin eftir ella skilt. Og í 1994 fer adventistiski stovnurin faktiskt at missa sína “ krúnuna ”, við at vraka tað seinasta “ stóra ljósið ” enn, sum Ellen G. White, sendiboð Jesu Krists, profeteraði í bók síni “ Fyrstu skriftirnar ” í kapitlinum “ Mín fyrsta sjón ”, á síðu 14 og hesum er ein eyka tekstur úr. Eg vil eisini vísa á, at hann profeterar ævinleikan hjá adventistaarbeiðinum og tekur saman um alla læruna, sum tær tríggar samkomurnar í **Opinb 3 : 1843-44 Sardis, 1873 Filadelfia, 1994 Laodikea leggja fram.**

Lagnan hjá adventismuni avdúkað í fyrstu sjónini hjá Ellen G. White

“ Meðan eg bað í familjugudstænastuni, hvíldi Heilagi Andin yvir mær, og eg tyktist rísa hægri og hægri upp um hendan myrka heimin. Eg vendi mær burtur fyri at síggja mínar adventistisku brøður, sum vóru eftir í hesum heimi, men eg kundi ikki uppdaga teir. Ein rødd segði tá við meg : “ Hygg aftur, men eitt sindur hægri. ” Eg hugdi upp, og sá eina bratta, smala leið, høgt omanfyri hendan heimin. Her fóru adventistarnir fram móti tí heilaga býnum. Aftanfyri tey, í byrjanini av slóðini, var eitt bjart ljós, sum eingilin segði mær var midnáttarrópið. Hetta ljósið lýsti slóðina eftir allari longdini, soleiðis at føturnir ikki snávaðu. Jesus fór undan teimum at leiða teir ; og so leingi teir festu eyguni á hann, vóru teir tryggir.

Men skjótt gjørdust nøkur troytt og søgdu, at býurin enn var sera langt burtur, og at tey høvdu hildið, at tey fóru at koma har fyrr. Síðani eggjaði Jesus teimum við at lyfta sín dýrðarfulla høggra arm, sum eitt ljós spreitti úr, sum breiddi seg yvir adventistarnar. Teir róptu : “ Alleluja ! ” Men summir teirra vrakaðu bragdliga hetta ljósið og søgdu, at tað var ikki Gud, sum hevði leitt teir. ” Ljósið, sum var aftan fyri tey, sløknaði at enda, og tey funnu seg í djúpum myrkri. Tey snávaðu og mistu bæði markið og Jesus úr eygsjón, duttu síðani av slóðini og sakk niður í tann ónda heimin niðriundir. » .

Sögan um hessa fyrstu sjónina, sum Gud gav ungu Ellen Gould-Harmon, er ein kodað profeti, sum hefur eins nógv virði sum tær í Dániel ella Opinberingarbókini. Men fyri at fáa gagn av tí, mugu vit tulka tað rætt. So eg skal geva forkláringina.

Orðingin "midnáttarróp" vísir til fráboðanina um komu brúðgómans í líknislinum um tær tíggju moyggjarnar í Matt 25,1 til 13. Støðin at bíða eftir afturkomu Kristusar á vári 1843 og tann á heysti 1844 var fyrsta og seinna avrik; Saman umboða hesar báðar væntanirnar "fyrsta ljósið" í søguni, sum varð sett "aftanfyrir" hópin av "sjeyndadags adventistum", sum gingu fram í tíðini, á leiðini ella vegnum, sum Jesus Kristus signaði. Fyri adventistisku undangongufólkini umboðaði 1844 dagfestingina av heimsendanum og seinasta bíbilska dagfestingin, sum profetiska orðið kundí leggja upp til tey útvaldu tá í tíðini. Tá teir høvdu gingið framvið hesi endaligu dagfestingini, bíðaðu teir eftir Jesu afturkomu og hildu, at tað var nær við. Men tíðin gekk og Jesus kom enn ikki aftur; hvat sjónin vekir upp við at siga: "teir funnu útav, at býurin var sera langt burtur og at teir høvdu hugsað at koma har fyrr"; antin í 1844 ella stutt eftir ta dagfestingina. So mótløysi tók fatur á teimum til umleið árið 1980, tá eg kom á pallin og fekk hetta nýggja og dýrdarríka ljósið, sum byggir upp **triðju adventistisku væntanina**. Hesaferð er Jesu afturkoma sett **til heystið 1994**. Sanniliga snúði kunngerðin av hesum boðskapi seg bert um ein mikrokosmos av alheims adventismu, sum liggur í Fraklandi í Valence-sur-Rhône. Guds val av hesum lítla býnum í Suðureystur Fraklandi hefur sína forkláring. Tað var her, at Pius VI pávi doyði í varðhaldi í 1799, og uppfylti tað fakta, sum er profeterað í Opinberingini 13,3. Harumframt var Valence býurin, har Gud stovnaði sína fyrstu adventistisku kirkju á landinum í Fraklandi. So var tað har, at hann kom við sínum guddómliga dýrdarfulla seinasta ljósi og við árslok 2020, staðfesti eg at hava støðugt og trúgv fingið frá honum hansara seinastu dýrabarastu opinberingar, sum eg leggi fram í hesum skjalinum. Mikrokosmosurin í adventismuni í Valence virkaði sum ein alheims sjón fyri at uppfylla tann partin, sum snúði seg um seinasta dýrdarljósið í árunum, tað vil siga eina triðju uppfylling av líknislinum um tær tíggju moyggjarnar.

hjá systur okkara Ellen. Henda sjónin avdúkar okkum tann dóm, sum Jesus ger um upplivingina, sum livdi í Valencia. . . Jesus kennir tann sanna adventistin við atferðini, hann hefur móttvegis tí ljósi, sum verður lagt fram. Tann sanni adventisturin vísir sína gleði við "Halleluja!" »; signaður av Andanum, fylti hann ílat sítt við olju. Umvent vraka falskir adventistar óhugnaliga hetta ljósið." Henda avvísing av guddómligum ljósi er deyðilig fyri tey, tí Gud hefur ávarað tey ímóti hesi neiligu reaktión í innblástum boðum, ætlað teimum, til sendiboð sín; tey verða tóm skip, sum ikki hava oljuna, sum framleiðir „ljósið“ í lampuni. Óneyðuga avleiðingin er kunngjørd: "ljósið, sum var aftan fyri tey, sløknaði at enda"; Tey nokta grundleggjandi grundarlagið undir adventismuni. Jesus brúkar sína meginreglu: "Tí tann, sum hefur, skal fáa meira, og hann skal hava yvirflóð, men tann, sum ikki hefur, verður tikið frá honum sjálvst tað, sum hann hefur. Matt.25,29 » . " ... teir endaðu við at missa eyguni á bæði málinum og Jesusi," teir gerast óviðkvæmir fyri adventistaboðunum, sum boða frá afturkomu Kristusar, ella teir nokta málinum hjá adventistarørsluni skrivað í sjálvum navninum "adventist"; "og datt síðani av leiðini og sakk inn í tann ónda heiminn niðriundir," í 1995 bundu tey seg offisielt til protestantisku samgonguna og økumenismuna. Teir mistu sostatt Jesus, og inngongdina til himmalin sum var endamálið hjá adventistisku trúnni. Teir lögdu seg saman *sambært* Dan.11,29, "hyklarararnir", og "drykkjumenninir", sum Jesus boðaði frá í Matt.24: 50; ting, sum vóru víst í byrjanini av arbeiðinum.

Í dag ganga hesi profetisku orðini út. Tey vórðu uppfylt millum 1844, dagfestingina av fyrsta ljósinum "liggur aftanfyrir tey", og 1994, dagfestingina av tí stóra profetiska ljósinum, sum fyrsta adventistiska kirkjan, sum varð stovnað í Fraklandi, vrakaði, í býnum Valence-sur-Rhône, sum Gud brúkti til sína sýning. Í dag er offisiella adventisman í "djúpa myrkrinum" hjá økumenismuni við sannleikans fíggindum, protestantum og katolikkum.

tíðarskeið : Laodikea :

Endin á stovnsligu adventismuni – Noktanin av triðju adventistisku væntanini.

Vers 14 : “ *Og til eingil í Laodikeu kirkju skriva : Hetta sigur Amen, hin trúgvi og sanna vitnið, byrjanin á skapan Guds :* ”

Laodikea er navnið á sjeyndu og seinastu tíðarskeiðnum ; tann um endan á signingini av stovnsligu adventismuni. Hetta navnið hevur tvær grikskar røtur “ laos, dikéia ” sum merkja : “ dømt fólk ”. Áðrenn meg týddu adventistar tað : “ dómsfólk ,” men stovnurin var óvitandi um, at hesin dómurinn fór at byrja við tí, sum 1. Pæt. *Men um tað fyrst byrjar við okkum, hvør verður tá endin á teimum, sum ikki lýða evangeliinum Guds? »* Jesus kemur fram og sigur : “ *Hetta eru orðini hjá Amen, hins trúgva og sanna vitni, upphavi Guds skapan :* ” Orðið *Amen* merkir á hebraiskum : í sannleika. Sambært vitnisburðinum hjá Jóhannesi ápostli brúkti Jesus tað ofta (25 ferðir), og endurtók tað tvær ferðir, í byrjanini, áðrenn sínar yvirlýsingar. Men í siðbundnari átrúnaðarligari siðvenju er tað vorðið punktum fyri endan á bønnum ella útsagnum. Tað verður tá ofta tulkað í tí merkingini “ so veri tað ” arvað frá katolisismuni. Og Andin brúkar hesa fatan “ *í sannleika* ” til at geva orðinum *Amen* sín fullkomiliga rættvísgjörda tvífalda týðning. *Laodikea* er tímin, tá Jesus bjóðar eitt stórt ljós til at lýsa profetiarnar, sum eru fyrireikaðar til endatíðina, til fulnar. Bókin, sum tú lesur, er prógv um hetta. Tað, sum fer at elva til slitið millum Jesus og tann offisiella adventistastovnin, er ein noktan av hansara ljósi. Í einum logiskum og rættvísgjörðum vali legði Gud adventismuna, millum 1980 og 1994, undir eina trúarroynd, sum varð gjörd eftir tí, sum hevði havt við sær , at protestantarnir mistu og adventistisku undangongumenninir signaðu . Royndin var longu grundað á trúgv á Jesu afturkomu, sum varð kunngjörd fyri várið 1843, síðani fyri heystið 1844. Í mínum skifti, frá 1983, fór eg at deila eina fráboðan um afturkomu Jesu fyri 1994, eftir at hava brúkt “ *fimm mánaðir av me-5th the* ” 5. 0. Við at kenna hetta temaið til banningina av protestantismuni í 1844, førði tíðarskeiðið “ *fimm mánaðir* ” nevnt, ella 150 verulig ár, til 1994. Síggja bert afturkomu Jesu Krists at merkja endan á hesum tíðarskeiði, og lutvíst blindað av Gudi á eini detalju í tekstinum, vardi eg to be a divith what I. Eftir almennar ávaringar lýsti stovnurin meg útvísing í november 1991. ; hetta, meðan tað

enn vóru trý ár eftir at prógva og avsanna mínar fráboðanir. Tað var bert seinni, umleið 1996, at sanni týðningurin av hesi uppliving gjørdist mær greiður. Orðini, sum Jesus segði í brævi sínum til “ *Laodikea* ”, vóru júst uppfyllt og fingu nú ein nágreiniligan týðning. Í 1991 elskaðu lunkaðir adventistar ikki longur sannleikan líka nógv sum teir gjørdu í 1873. Nútíðarheimurin hevur eisini veikað teir við at forføra teir og vunnið hjørtu teirra. Eins og í “ *Efesus* ” tíðini hevur offisiella adventisman mist sín “ *fyrsta kærleika* ” . Og Jesus „ *tekur ljósastaka hennara og krúnuna burtur* “, tí hon er eisini ikki verd tey longur. Í ljósinum av hesum faktum gerst boðskapurin lýsandi greiður. Orðið „ *Amen* ” staðfestir kravið um fullkomnan sannleika og endan á einum signaðum sambandi. *Tað „ trúgva og sanna vitnið “* vraka tann ótrúgva og lögna útvalda. “ *Meginreglan um Guds skapan* ” , tí skaparinn, kemur til at lukka vitið hjá teimum óverdugu og einsæris lata vit hansara útvaldu upp fyri teimum sannleikum, sum eru innihaldsríkir og fjaldir í søguni í 1. Mósebók. Samstundis, við at vekja upp “ *meginregluna um Guds skapan* ” , sum hann setur í samband við orðini “ *Amen* ” , staðfestir Andin eina sera tætta endaliga afturkomu av Jesu Kristi : “ *skjótt* ” . Hóast tað, so ganga framvegis 36 ár millum 1994 og 2030, dagfestingina, tá menniskjað á jørðini endar.

Tann deyðiligur lýðin

Vers 15 : „ *Eg veit verk tíni . Eg veit, at tú hvørki ert kaldur ella heitur. Kanst tú vera kaldur ella heitur! »*

Tað óformliga “tu” verður brúkt til at venda sær til stovnin. Hetta er ávøksturinn av átrúnaðum, sum eru arvaðar frá pápa til son og dóttur, har trúgvinn gerst siðbundin, formalistisk, vanlig og bangin fyri nøkrum nýggjum ; støðuna, har Jesus ikki longur kann signa hana, meðan hann hevur so nógv nýtt ljós at deila við hana.

Vers 16 : “ *So av tí at tú ert lýggjur, og hvørki kaldur ella heitur, skal eg spýggja teg úr munni mínum.* »

Eygleiðingina gjørdi Jesus í november 1991, tá profeturin, sum bar hansara boðskap, varð strikaður av embætisstovninum. Á vári 1994 verður hon spýtt út, sum Jesus boðaði frá. Hon skuldi sjálf geva prógv fyri hesum við at fara inn, í 1995, í tann økumeniska samgonguna, sum katólska kirkjan skipaði fyri, har hon skuldi melda seg til uppreistrarhugaðu protestantarnar, tí hon nú deildi teirra banning.

Villeiðandi illusíonir grundaðar á andaligan arv

Vers 17 : “ *Av tí at tú sigur, Eg eri ríkur og ríkur av ognu, og havi einki tørv á, og tú veitst ikki, at tú ert eymligur og eymligur og fátækur og blindur og nakin,* ”

" ... ríkur , " var tann útvaldi adventisturin í 1873, og tær mongu opinberingarnar, sum Ellen G. White vóru givnar, ríkaðu hana andaliga enn meira. Men profetiskt vórðu tulkningarnar av tíðini skjótt avloystar, sum James White, maður Harrans sendiboð, við rætti helt. Jesus Kristus, hin livandi Gud, sniðgav sínar profetiir til teirra fullkomnu og feilleysu endaligu uppfylling. Hetta er orsøkin til, at tíðargongdin, sum fær ógvusligar broytingar í heimin, rættvísger eina varandi spurnartekin við tær tulkningar, sum verða móttiknar og undirvístar. Harrans signing er varðveitt ; Jesus segði : " *Til hann, sum varðveitir verk míni til endans.* " Men í 1991, tá hann vrakaði ljósið, var endin enn langt burturi. Hon mátti tí vera uppmerksum fyri øllum nýggjum ljósi, sum Harrin legði upp til við teimum amboðum, hann sjálvur valdi. Hvat fyri ein mótsetningur er millum illusíonirnar hjá stovninum og tí standinum, sum Jesus sær og dømir hann í ! Av øllum teimum hugtøkum, sum eru nevnd, er orðið " *nakin* " tað mest álvarsliga fyri ein stovn, tí tað merkir, at Jesus hevur tikið burtur hansara æviga rættvísi, tað er í munni hansara, ein deyðadómur og til annan deyða av seinasta dómi ; sambært tí, sum stendur í 2. Kor.5,3 : " *Tí stynja vit í hesum tjaldinum, og leingjast eftir at verða klædd í okkara himmalska bústað, um vit sanniliga kunnu verða funnin klædd og ikki nakin.* " »

Ráðini hjá tí trúgva og sanna vitinum .

Vers 18 : “ *Eg ráði tær til at keypa frá mær gull, sum er roynt í eldinum, fyri at tú kanst verða ríkur, og at tú kanst verða klæddur, og at skomm av nakni tíni ikki kemur fram, og smyrja eygu tíni við eygnasalvu;* »

Eftir frágreiðingini frá 1991 hevði stovnurin enn trý ár at viðgera og framleiða ávøkstin av umvending, sum ikki kom. Og tvørturímóti eru sambond hansara við teir falnu protestantarnar herd so mikið, at hann hevur gjørt eina offisiella samgongu, sum varð útgivin í 1995. Jesus leggur seg fram sum einsamalla keypmannin av sonnu trúnni, " *gullið, sum er roynt við eldinum* " av royndini. Prógv fyri, at hann fordømdi kirkjuna, sæst í, at tað " *hvíta klæðið* " ikki er til staðar, sum undangongufólk hansara vóru " *verd* " í Opínb.3,4. Við hesi samanberingina lýsir Jesus tað faktum, at hann av sonnum er undirgivin, áðrenn 1994, adventistarnar í " *Laodicea* " til eina adventistiska væntan, sum er eins og tær, sum vóru frammanundan dagfestingunum 1843 og 1844 ; fyri at royna trúna á tær triggjar upplivingarnar, sum lært verður í boðskapinum, sum í 1844 varð skrivaður til adventistarnar í " *Sardis* " . Í einum lukkaðum uppreistrarhugburði kundi stovnurin ikki skilja, hvat Jesus átalaði hann fyri ; hon var „ *blind* “, eins og fariseararnir í tænastrá hjá Jesusi á jørðini. Hon kundi tí ikki skilja boðini hjá Kristi um at keypa " *perluna dýrabara* " í

líknilsinum í Matt 13,45-46 sum definerar myndina av støðinum um ævigt lív, sum Gud krevur, sum er opinberað í hesum versinum 18 í Opb. 3 .

Tað miskunnsama kallið

Vers 19 : “ *So nógv, sum eg elski, áminni eg og rætti eg. Ver tí eldhugaður og umvend!* »

Revsingin er fyri tey, sum Jesus *elskar*, til hann spýtir tey út. Kallið til umvending varð ikki hoyrt. Og kærleikin er ikki arvaður, hann er vunnin gjøgnum virðing. Stovnurin hevur hert seg, setur Jesus eina einstaka áheitan í verk við at siga við valevnini til himmalska kallið :

Alheimskallið

Vers 20 : “ *Sí, eg standi við dyrnar og banki. Hoyrir nakar rødd mína og letur hurðina upp, so komi eg inn til hansara og eti saman við honum, og hann saman við mær .*

Í Opinberingini kemur orðið " *portrið* " fram í Opinberingini 3,8, her í Opinberingini 3,20, í Opinberingini 4,1, og í Opinberingini. 21:21. Opinberingin 3 :8 minnir okkum á, at *hurðar* lata upp og lata atgongdina aftur. Tey gerast sostatt ímyndin av trúarroyndunum, sum lata upp ella stongja atgongdina til Kristus, til hansara rættvísi og til hansara náði.

Í hesum versinum 20 hevur orðið " *hurð* " triggjar ymiskar men fylgjandi merkingar . Hann peikar á Jesus sjálván : “ *Eg eri hurðin .*” Jóh.10,9 » ; *himmelshurðin læt upp* í Opib 4,1 : “ *Ein hurð varð latin upp í himlinum.* » ; og *dyrnar* í menniskjahjartanum, sum Jesus kemur at banka ímóti fyri at bjóða tí útvalda at lata hjarta sítt upp fyri honum fyri at geva prógv um sín kærleika.

Tað er nóg mikið, at skapningur hansara letur hjarta hennara upp fyri hansara opinberaða sannleika, fyri at ein innilig samfelag skal gerast møgulig millum hana og hennara guddómliga skapara. Kvøldmáltíðin verður deild um kvøldið, tá náttin kemur at gera enda á dagsins arbeiði . Menniskjað fer skjótt inn í hetta slagið av nátti " *har eingin kann arbeiða longur .*" (Jóh. 9,4) » . Endin á náðitíðini fer at frysta fyri allar ævir tey seinastu trúarvalini hjá menniskjum, monnum og kvinnum, sum eru javnt ábyrgdarfull og strangt fylgjandi á holdsins støði.

Samanborið við Filadelfia-boðskapin, er tann útvaldi í *Laodikea -tíðini*, í nærleikanum av afturkomu Jesu Krists. „ *Opnu hurðina í himlinum* “ lata upp sum framhald av hesum boðskapinum í Opinberingini 4,1.

Andans seinasta áminning

Til tann einstaka sigursharran sigur Jesus :

Vers 21 : “ *Honum, sum sigur, skal eg geva at sita saman við mær í háseti mínum, eins og eg havi vunnið og sat saman við faðir mínum í háseti hansara.* »

Hann boðar sostatt frá virkseminum av himmalska dóminum, sum fylgir hesum boðskapi og sum verður temaið í Apo.4. Men hetta lyftið bindur hann bara til ein sanniliga valdan vinnara.

Vers 22 : “ *Tann, sum hevur oyra, hoyri, hvat Andin sigur við kirkjurnar !* »

Temaið " *brøv* " endar við hesum nýggja stovnsliga feilinum. Tann seinasta, tí framyvir verður ljósið borið av einum íblástri, síðani av einum lítlum bólki. Tað verður sent hvør sær frá persóni til persón og við internetinum, sum Jesus sjálvur fer at beina fyri við at leiða síni útvaldu móti kelduni til útbreiðsluna av sínum nýggjastu sannleikum, eins heilag sum hansara guddómliga persónur. So hvar hann so er á jørðini : “ *Tann, sum hevur oyra, hoyri, hvat Andin sigur við kirkjurnar !* »

Næsta evnið verður sett í himmalska áratúsund um dómin yvir tey óndu, sum tey heiløgu fremja. Alt evnið hvílir á spreittum lærum í Opinberingini 4, 11 og 20. Men Opinberingin 4 staðfestir greitt himmalska samanhangin í hesum virksesemi, sum kronologiskt fylgir seinastu tíðini hjá tí jarðliga útvalda.

Opinberingin 4 : Himmalski dómurin .

Vers 1 : “ Eftir hetta hugdi eg, og sí, **ein hurð stóð opin í himlinum** . Fyrsta røddin, sum eg hoyrði, sum av lúðri, tala við meg, segði : **Kom upp higar, og eg skal vísa tykkum ting, sum skulu gerast aftaná** .

Við at siga: “ Fyrsta røddin, sum eg hoyrði, sum av lúðri , ” definerar Andin boðskapin í hesi “ Laodikeisku ” tíðini sum tann , sum Hann flutti Jóhannes til í Opinb . Laodikea er tí tann tíðin, hvørs endi er merktur av “ Harrans degi ”, tí við hansara stóru dýrdarfullu afturkomu.

Í hansara orðum stuðlar Andin sterkt hugskotinum um, at hetta evnið skal fylgjast við boðskapinum um *Laodicea* . Hesin nágreinileikin er týðningarmikil, tí stovnurin hevur ongantíð kunnað prógvað mótstøðumonnnum sínar lærur um himmalskan dóm. Í dag komi eg við prógvi um hetta, sum er gjørt møguligt við røttu definitiónini av dagfestingunum, sum eru knýttar at boðskapinum í brøvunum í *Opinb* . 2 og 3. Millum *Laodikea* og Op. 4, við " sjeypda lúðri " í *Opinb* . Við "avreiðingini " í Opinberingini 14 hevur hann tikið síni útvaldu upp til himmals og latið teimum uppgávuna at døma saman við sær fortíðar jarðliga lívið hjá teimum óndu deyðu. Tað er tá, at “ tann, sum sigur, skal ráða tjóðunum við jarnstavi ” sum kunngjørt í Opinberingini 2,27. Um forfylgjararnir høvdu , eins og eg , vissuna um ørindini, sum varð tilskilað teimum, so er eingin ivi um, at teir broyttu sína atferð. Men tað er júst teirra harða avgerð um at ignorera nakra ávaring, sum førir tey til ringastu gerðir og tey fyrireika seg sostatt ringastu revsing, sum ikki kann endurgevast í núverandi jarðligum umstøðum. Latið okkum tí venda aftur til tekstin í hesum kapitli 4. “ Tann fyrsta røddin, sum eg hoyrði, sum av lúðri, sum talaði við meg, segði: Kom oman higar, og eg skal vísa tær tað, sum skal henda aftaná .” Jóhannes vísir til *Opinb* . Hetta temaið um afturkomu Kristusar í dýrd er longu nevnt í vers 7 har tað stendur skrivað : “ Sí, hann kemur við skýggjum.” Og hvørt eyga skal síggja hann, eisini tey, sum stungu hann; og allar ættir jarðarinnar skulu gráta fyri honum. Ja. Amen! ” Tillagaða sambandið millum hesar tríggar tekstirnar staðfestir tann dýrdarrika endaliga samanhangin í afturkomu Harrans Jesusar degi, sum eisini verður kallaður *Mikael* av hansara innvígdu útvaldu og hansara trúgvu einglum . Um røddin hjá Jesusi verður samanborin við eina *trompet* , so er tað tí, eins og hetta sonor ljóðfærið hjá herunum, á odda fyri tí , ljóðar Jesus .

himmalsku einglahermonnum . hermenn sínar at byrja bardagan . Harumframt hevur *rødd* hansara ikki latið vera við at ávara síni útvaldu um at seta tey á varðhald fyri at fyrireika tey til at vinna, eins og hann sjálvur vann á synd og deyða. Við at vekja hetta orðið " *trompet* " , vísir Jesus okkum tað mest loyndarfulla og týðningarmikla evnið í allari hansara opinbering. Og tað er rætt, at fyri hansara seinastu tænarar fjaldi hetta temaið eina úttøkuroynd. Her í *Opinb*.4,1 er tann lýsta sjónleikurin ófullfíggaður, tí hann miðar bert móti hansara útvaldu, sum hann kemur at bjarga frá deyðanum. Atferðin hjá teimum óndu í hesum sama samanhangi verður lýst í Opinberingini 6,16 við hesum avdúkandi orðum : “ Og teir søgdu við fjøllini og klettarnar: “ Fallið á okkum og fjalið okkum fyri andliti hansara, sum situr á hásetinum, og fyri vreiði lambsins. tí at hin stóri vreiðidagur hansara er komin, og hvør skal standa? ” Til hendan spurningin, sum hongur , eftir øllum at døma uttan svar , fer Gud at leggja fram í kapitli 7, sum kemur næst

teimum, sum kunnu standa ímóti : tey innsiglaðu útvaldu, sum eru ímyndað við talinum 144.000 , ein fjøld av 12 fermetrum, ella 144. " Men hetta eru bert tey útvaldu, sum vóru eftir á lívi við afturkomu Kristusar. Nú, í hesum sambandi í Opinberingini 4 , snýr hvørvingin til himmals seg eisini um tey útvaldu, sum doyðu síðani Ábel , sum Jesus reisir upp fyri at geva teimum eisini ta løn, sum er lovað fyri teirra trúgv : ævigt lív. So tá Jesus segði við Jóhannes : “ *Kom oman higgar !* ” , forútsigur Andin bert, við hesi mynd, uppstigingina móti himmalska Guds ríki hjá øllum teimum útvaldu, sum eru loyst við blóði Jesu Krists." Hendan himmalsferðin merkir endan á menniskjansligu jarðligu náttúruni, tey útvaldu eru upprisin eins og Guds trúgvu einglar, í samsvari við læruna hjá Jesusi í Matt.22,30 . Holdið og banningin eru av, tey fara eftir teimum uttan at angra . Henda løtan í mannaøguni er so ynskilig, at Jesus støðugt minnst hana í síni opinbering síðani Dániel. Eins og jørðin , bannað vegna menniskjað, stynja tey sonnu útvaldu fyri frelsu síni. Vers 2 tykist at vera avritað úr Opinb.1,10 ; Satt at siga , Andin staðfestir sterkari sambandið millum tey bæði, sum vísa til somu hending í søguni um Guds verkætlan , afturkomu hansara á hansara " *stóra degi* " , sum er profeterað í Opinb.16,16 .

Vers 2 : “ *Beinanvegin var eg í Andanum. Og sí, ein háseti varð sett í himlinum, og ein sat á hásetinum .* ”

Eins og í upplivingini hjá Jóhannesi, so ræður uppstigingin hjá teimum útvaldu til " *himmalin* " " *tey í anda* " og tey verða projiserað inn í himmalsku víddina, sum hefur verið ævigt óatkomilig fyri menniskju, tí Gud ræður har og er sjónligur.

Vers 3 : “ *Og tann, sum har sat, sá út sum jaspis og sardiussteinur; og hásetið var umgyrt av einum regnboga sum ein smaragd .* ”

Har finna tey seg frammi fyri Guds háseti, sum tann eini Skaparin Gud situr dýrdarfullur á. Henda ólýsandi himmalska dýrd kemur tó til sjóndar við gimsteinum, sum menniskju eru viðkvæm fyri. “ *Jaspissteinarnir* ” fáa sera ymiskar tættir og litir, og umboða sostatt margfeldið í guddómligu náttúruni. Reyður í liti, líkist “ *sardonyx* ” honum. " *Regnbogin* " er eitt náttúrufyribrigdi, sum altíð hefur undrað fólk , men vit hava framvegis brúk fyri at minnst uppruna hansara. Tað var tekin um sáttmálan , sum Gud lovaði menniskjanum ongantíð aftur at oyðileggja tað við flóðalduvatninum , sambært 1. Mós 9,9 til 17 . Eisini, hvørja ferð regn møtir sólini, tykist tann symbolska myndin av Gudi, regnbogin, at tryggja hansara jarðligu skapningar. Men tá ið Pætur tosar um vatnflóðina, minnst hann okkum á, at ein “ *eld- og svávuflóð* ” er í guddómligu ætlanini (2. Pæt. 3,7) . Tað er júst við atlitum at hesi útrýmandi " *eldflóðini* " , at Gud skipar , í sínum himli , fyri einum dómi yvir tey óndu , hvørs dómur verða teir loystu útvaldu og Jesus , teirra Endurloysari .

Vers 4 : “ *Og eg sá fjóra og tjúgu háseti kring hásetið , og á hásetunum sótu fjóra og tjúgu elstar , klæddir í hvítar klædir, og á høvðinum gullkrúnur .* ”

Her eru tá, ímyndaðir av 24 *elstum* , teir loystu av teimum báðum profetisku tíðunum, sum eru opinberaðir eftir hesi meginreglu : millum 94 og 1843 , grundarlagið hjá teimum 12 ápostlunum ; millum 1843 og 2030, andaliga " adventistiska " Ísrael av teimum " *12 ættunum* " innsiglað við " *Guds innsigli* " , 7. dags hvíludag í Opinb. Henda uppseting verður staðfest , í Opinb. " *12 ættirnar* " eru umboðaðar av " *12 hurðum* " í formi av 12 " *perlum* " . Temaið um dómin er skilgreint í Opinberingini 20,4 , har vit lesa : “ *Og eg sá háseti; og teimum , sum sótu á tí , varð givið valdið at døma . Og eg sá sálir teirra, sum vórðu hálsþøgd fyri vitnisburðin um Jesus og fyri Guðs orð, og sum ikki høvdu tilbiðið djórið ella mynd hansara og ikki høvdu fingið merki hansara á pannu sína ella á hendur sínar. Teir komu aftur til lívs og ráddu saman við Kristi í túsund ár . Ríkið hjá teimum útvaldu er dómarastrjórn. Men hvønn døma vit ? Opinberingin 11,18 gevur okkum svarið : “ *Tjóðirnar vóru ill ; og vreiði tín er komin, og tíðin er komin at døma tey deyðu , at løna tænarum tínum profetum, teimum heiløgu og teimum, sum óttast navn títt, smá og stór, og at oyðileggja tey, sum oyðileggja jørðina.* ” Í hesum versinum minnst Andin røðina*

av trimum temaum, sum eru opinberað fyri endatíðina : " sætta lúðurin " fyri " *tjóðirnar vreiðar* ", tíðina fyri " *sjei seinastu plágurnar* " fyri " *vreiði tín er komin* ", og himmalski dómurinn av teimum " *túsund árunum* " fyri, " *tíðin de* " er komin at døma. Endin á versinum stendur tann endaliga skráin , sum verður framd við endaliga dóminum um *eld- og svávvulvatnið* , sum skal oyðileggja tey óndu . Hesi skulu øll taka lut í seinnu uppreisnini .
legði upp til, við endan av „ *túsund árunum* “, sambært Opinb. 20:5 : „ *Hini deyðu livdu ikki aftur, fyrr enn tey túsund árini vóru liðug* .” Andin gevur okkum sína definitión av teimum óndu : “ *tey, sum oyðileggja jørðina* .” Aftanfyrri hesa gerð er “ *tann oyðileggjandi ella oyðileggjandi syndin* ” sum er nevnd í Dan.8,13 ; syndin , sum elvir til deyða og oyðilegging av jørðini ; sum førði Gud til at avhenda kristindómin til grimma rómverska pávastýrið millum 538 og 1798 ; sum avhendir ein triðing av mannaættini til kjarnorkueld eftir ella í 2021. Eingin hevði ímyndað sær, at , síðani 7. mars 321 , brotið á heilaga hvíludagin á tí sanna sjeýnda degnum fór at hava so nógvar ógvusligar og syrgiligar avleiðingar við sær. Teir 24 *elstu* eru bert skildir í fyriskipanini í Dániel 8:14, tí teir hava til felags, at teir eru frelstir av sama blóði Jesusar Krists . Tí , funnin verd, sambært Opinb. 3 :5, bera tey øll tey “ *hvítu klæðini* ,” og “ *lívskrúnuna* ”, sum er lovað sigursmonnunum í trúarstriðnum, í Opinb. 2:10. „ *Gullið* “ á *krúnunum* ímyndar trúgv, sum er reinsað við royndum sambært 1. Pæt.

Í hesum kapitli 4 kemur hugtakið “ *sitandi* ” 3 ferðir. Talið 3 er eitt symbol uppá fullkomleika, og Andin setur hetta temaið um dómin í sjeýnda ártúsund undir merkið um fullkomnu hvíluna hjá sigursmonnunum , sambært tí, sum skrivað er : " *Sit við høggru hond mína, til eg geri fíggingar tínar til fótastólur tín* " Sál.12:1 og 4 . Hann og tey , sum sita , eru í **hvíld** og við hesi mynd, leggur Andin fram væl , sjeýnda ártúsund , sum tann stóri hvíludagurin ella hvílan profeteraði , síðani skapanina , við tí halgaðu hvíldini av sjeýnda degi í okkara vikum .

Vers 5 : “ **Og úr hásetinum gingu eldingar, røddir og toru. Fyri hásetinum brendu sjei eldlampur, sum eru teir sjei andar Guds** .

Tey eyðkenni, sum „ *koma úr hásetinum* ”, eru beinleiðis skrivað til sjálvan skaparan Gud. Sambært 2.2.19,16 høvdu hesi fyrbrigdi longu merkt, í ræðsluni hjá hebraiska fólkinum , nærveru Guds á Sinaifjallinum. Hetta uppskotið minnir tí um tann leiklut, sum tey tíggju Guds boð fara at hava í hesi gerð at døma tey óndu deyðu. Henda áminningin vekir eisini upp, at ósjónligur fyri vandanum fyri óunniligum deyða fyri sínar skapningar í fortíðini, sæst Gud, sum ikki hevur broytt sína náttúru, uttan vanda av sínum loystu útvaldu upprisin og dýrdargjörður. **Gætur ! Hesin stutti setningurin, sum nú er tulkaður, verður eitt landamærki í bygnaðinum í Opinberingarbókini. Hvørja ferð tað kemur fram, skal lesarin skilja, at profetiin vekir upp samanhangin við byrjanina av dóminum í sjeýnda ártúsund , sum verður merktur av beinleiðis og sjónliga inntrivinum hjá Gudi í Mikael, Jesus Kristus .** Á henda hátt fer bygnaðurin í allari bókini at bjóða okkum fylgjandi yvirlit yvir kristnu tíðina undir ymiskum temaum, sum eru skild sundur av hesum lyklatrykkinum : " *tað vóru eldingar, røddir og toru* ." Vit finna tað aftur í Opinb.8,5 har “ *jarðskjálvti* ” er lagt afturat lyklinum. Tað fer at skilja evnið um ævigu himmalsku forbønina hjá Jesusi Kristi frá evninum um *trompetarnar* . Síðani verður í Opinb.11,19 “ *stórt hegling* ” lagt afturat lyklinum. Forklaringin kemur fram í Opinberingini 16,21, har hetta „ *stóra heglið* “ endar evnið um *sjeýndu av teimum sjei seinastu plágunum hjá Gudi* . Somuleiðis gerst “ *jarðskjálvtin* ” í Opinb.16,18 “ *ein stórur jarðskjálvti* .” Hesin lykilin er grundleggjandi fyri at læra at stýra lærunum í Opinberingarbókini og at skilja meginregluna um bygnaðin í henni .

Tá vit venda aftur til okkara vers 5, leggja vit til merkis, at , settar hesaferð „ *framman fyri hásetinum* ”, eru „ *sjei lampur, sum brenna í eldi* “. Teir ímynda teir „ *sjei andar Guds* “. Talið “ *sjei* ” ímyndar halgan , her, tann hjá Guds Anda. Tað er gjøgnum anda hansara, sum

inniheldur alt lívið, at Gud stýrir øllum sínum skapningum ; hann er í teimum , og setur tey „*framman fyri háseti sínum* ,” tí hann skapti tey fræls, móti sær. Myndin av teimum “ *sjei brennandi lampunum* ” ímyndar halgan av guddómligum ljósi ; tess fullkomna og intensa ljós burturbeinir ein og hvønn møguleika fyri myrkri. Tí myrkur er ikki pláss í æviga lívinum hjá teimum loystu.

Vers 6 : “ *Aftur fyri hásetinum var eitt glashav sum krystall. Mitt í hásetinum og rundan um hásetið vóru fyra livandi verur fullar av eygum framman og aftan .* ”

Andin tosar við okkum á sínum symbolska máli. Tað, sum er „*framman fyri hásetinum* “ , vísir til hansara himmalsku skapningar , sum møta, men ikki luttaka í dóminum . Í stórum tali taka hesi útsjónina av einum *havi* , hvørs karakterreinleiki er so reinur, at hann samanber hann við *krystall* . Hetta er grundleggjandi eginleikin hjá teimum himmalsku og jarðligu skapningunum, sum hava verið trúgvir móti Skaparanum Gudi. Síðan kallar Andin á annað tákn, sum snýr seg um Gud, mitt í hásetinum , og *hansara* himmalsku skapningum úr øðrum heimum og øðrum víddum , *um hásetið* ; *um* merkir skapningar, sum eru spreittar undir eygnabránum hjá Gudi, sum situr á hásetinum . Orðingin " *fýra livandi verur* " vísir til alheimsstøðið hjá livandi verum. Eygnafjöldin er rættvísgjörð við orðinum fjöld, og teirra støða " *framman og aftan* " ímyndar fleiri ting. Í fyrsta lagi gevur tað hesum *livandi verum* eitt margvegis, ella margdimensionelt, sjónarhorn. Men meira andaliga vísir útrykkið " *framman og aftan* " til ta guddómligu lógina, sum Guds fingur hevur graverað á Sinaifjallinum, á tey fyra andlitini á teimum báðum steintalvunum. Andin samanber alheimslívið við alheimslógina. Báðar eru Guds verk, sum graverar á stein, á hold ella í huganum, støðið fyri fullkomnum lívi til eydnuna hjá hansara skapningum, sum skilja og elska hann. Hesar fjøldina av eygum hyggja og fylgja við brennivíni og samkenslu við tí, sum hendir á jørðini. Í 1. Kor. 4 :9 sigur Paulus , “ *Tí tað tykist mær, at Gud hevur gjørt okkum ápostlar seinast av øllum, dømd til deyða, tí vit eru vordin til sjónleik fyri heiminum, fyri einglum og fyri menniskjum .* ” Orðið „ *heimur* ” í hesum versinum er grikska „ kosmos “. Tað er hesin kosmos, sum eg defineri sum margdimensionellar heimar. Á jørðini fylgja tey útvaldu og teirra stríð av ósjónligum áskoðarum, sum elska tey við sama guddómliga kærleika, sum Jesus Kristus opinberaði. Tey gleðast um sína gleði og gráta saman við teimum, sum gráta, so harður og neyðturviligur er bardagin. Men hesin kosmos tilnevnr eisini tann vantrúgvandi heimin eins og rómverska fólkið, áskoðarar av drápinum av trúgvum kristnum á teirra arenum.

Opinberingin 5 leggur okkum fram hesar trýggjar bólkarnar av himmalskum áskoðarum : *tær fyra livandi verurnar, einglarnir og teir elstu* , allir sigursharrir, teir eru sameindir undir kærleiksfulla eygnabránum hjá tí stóra skaparanum Gudi í allar ævir.

Leinkjan, sum knýtir " *eygnafjöldina* " saman við guddómligu lógini, er í navninum " *vitnisburður* " , sum Gud gevur lóg síni um tey tiggju boðini. Minst verður til, at henda lógin varð hildin á tí "heilagasta staðnum " , sum einans var tilskilað Gudi og bannað menniskjum uttan til hátíðina " Sóningardagin ". Lógin varð verandi hjá Gudi sum ein „ *vitnisburður* “ , og „ *tvær bord* ” hennara geva teimum ímyndarligu „ *tveimum vitnunum* “ , sum eru nevnd í Opinberingini 11,3, ein annan týðning. » Í hesi læruni avdúkar „ *fjöldin av eygum* ” , at ein fjöld av ósjónligum vitnum, sum vóru vitni til hendingar á jørðini, vóru til. Í guddómligari hugsan er orðið vitni óskiljandi frá orðinum trúfesti. Grikska orðið " *martus* " týtt sum " pínslarvátur " definerar tað fullkomiliga, tí tann trúfesti, sum Gud krevur, hevur eingi mørk. Og í øllum førum skal eitt " vitni " um Jesus virða guddómligu lógina í hansara tiggju boðum, sum Gud samanber og dómir hann við.

GUDLÓG profeterar .

Her, opni eg parentes , fyri at vekja tað guddómliga ljósið, sum fekk á vári 2018. Tað snýr seg um lógina um tey tíggu Guds boð. Andin førði meg til at fata týdningin av hesi kláring: “*Móses vendi aftur og kom niðan av fjallinum, og hevði tær báðar vitnisburðartalvurnar í hondini; talvurnar vóru skrivaðar báðumegin , tær vóru skrivaðar á eini síðu og á hinari síðuni . Talvurnar vóru verk Guds, og skriftin var skrift Guds, inngraverað á talvurnar (2 Mós.32,15-16).*” Eg undraðist fyrst á, at eingin nakrantíð hevði tikið atlit til hesa nágreinileika, sum upprunaligu lógartalvurnar vóru skrivaðar eftir á teirra fýra andlit, tað vil siga, “*framman og aftan*” sum “*eyguni á teimum fýra livandi verunum*” í tí fyrra versinum, sum varð kannað. Hesin áhaldandi nevndi nágreinileikin hevði eina orsök, sum Andin loyvdi mær at uppdaga. Allur teksturin varð upprunaliga býttur javnt og javnt tvørtur um tær fýra síðurnar á teimum báðum steintalvunum . Fremst á tí fyrsta vísti fyrsta boðið og helvtin av tí seinna ; ryggurin bar annan part av seinna og allan triðja. Á øðrum borðinum vísti fremsta síðan fjórða boðið í síni heild ; ryggurin bar tey seks seinastu boðini. Í hesi uppsetingini leggja tey bæði sjónligu rectos fram fyri okkum fyrsta boðið og tað seinna, í helvt, og tað fjórða , sum snýr seg um halgaðu hvíluna á sjeypda degi. Eitt eygnakast á hesi tingini fær hesi trý boðini fram, sum eru tekin um heilagleika í 1843, tá ið hvíludagurin er endurreist og kravdur av Gudi. Hesa dagin gjørdust protestantar offur fyri arvaða rómverska sunnudegnum. Avleiðingarnar av adventistavalinum og protestantiska valinum verða soleiðis vístar á baksíðuni á teimum báðum talvunum. Tað sær út til, at uttan at halda hvíludagin, síðani 1843, er eisini brotið triðja boð : “*Guds navn er tikið til fánýtis*” , bókstavigliga “*løgið*” , av teimum, sum ákalla tað uttan rættvísi Kristusar ella eftir at hava mist tað. Teir endurnýggja sostatt feilin, sum jøðarnir hava fram, hvørs pástandur um at hoyra til Gud verður avdúkaður sum ein lygn av Jesusi Kristi í Opínb.3,9 : “*tey úr sýnagogu Satans, sum siga seg vera jøðar, men ikki eru tað, men lúgva* . Í 1843 , var hetta galdandi fyri protestantisku arvingarnar hjá katolikkum. Men áðrenn triðja boð , avdúkar seinni partur av tí seinna dómin, sum Gud gevur tær báðar høvuðsmótsettu legurnar. Til protestantarnar, arvingar rómversku katolikkum , sigur Gud : “*Eg eri øvundsjúkur Gud, sum vitjar misgerðir fedranna á børnunum til triðja og fjórða ættarlið teirra, sum hata meg*” ; tíverri fyri honum, offisiella adventisman “*spýggjaði*” í 1994 fer at deila teirra ørindi ; men hann sigur eisini , umvent , til teir heiløgu , sum vilja halda hansara heilaga hvíludag og hansara profetiska ljós frá 1843 til 2030 : “*og sum vísir miskunn í túsundtals ættarliðum teimum , sum elska meg og halda boð míni* .” Talið “*túsund*” , sum er nevnt, vekir smálga upp “*túsund árini*” í sjeypda ártúsund Apo.20 sum verður lønin hjá teimum sigursvandu útvaldu, sum eru komin inn í ævinleikan. Ein onnur læra kemur fram. Frádømdir hjálp frá Heilaga Anda Jesu Krists, fara protestantarnir og adventistarnir, sum Gud slepti á rað í 1843 og 1994, tí ikki førir fyri at virða tey seinastu seks boðini, sum eru skrivað aftast á talvuni 2 , har fremra síðan er ætlað guddómliga hvíld se. Tvørturímóti fáa eygleiðararnir av hesi hvílu hjálp frá Jesusi Kristi at lýða hesum boðum, sum snúgva seg um skyldur menniskjans mótvegis sínum menniskjaliga næsta. Guds verk so fjarskotnar sum at geva Mósesi lógartalvurnar fáa í endatíðini, í 2018, ein týdning , ein leiklut og eina nýtslu, sum er eins undrunarverd og óvæntað . Og boðskapurin um sabbatsrestaurering verður harvið styrktur og staðfestur av tí alvalda Gudi Jesusi Kristi.

Her er tann formurin, sum tey tíggu boðini eru lögð fram í.

Talva 1 – Fremst : ávísingarnar .

Gud leggur seg fram

“*Eg eri Harrin , Gud tín, sum førði teg úr Egyptalandi, úr træláhúsinum .*” (Øll tey útvaldu, sum eru rænd úr syndini og frelst av tí sónarblóði, sum Jesus Kristus hevur úthelt, eru umhugsað ; *trældómshúsið* er synd ; eftirlíkaði ávøkstur djevulsins).

boð : Katólsk synd síðani 538 , protestantisk ^{síðani} 1843 , og adventistisk síðani 1994) .

“ *Havið ekki aðrar gudar áðrenn meg .* ”

2. boð : 1. ^{partur} : Katólska synd síðan 538.

“ *Ger tær ekki mynd ella nakra mynd av nøkrum, sum er á himli omanfyri, ella á jørðini niðriundir, ella í vatninum undir jørðini. Ikki boyggja teg niður fyri teimum ella tæna teimum ;* ” .

Talva 1 – Aftur : Avleiðingarnar .

boð : 2. partur .

“ *... tí Eg, YaHWéH , Gud tín, eri ein óvundsjúkur Gud, sum vitjar misgerð fedranna á børnunum til triðja og fjórða ættarlið av teimum, sum hata meg, (katolikkar síðani 538 ; protestantar síðani 1843 ; adventistar síðani 1994) og vísir miskunn til tey, sum halda mær túsundtals mínar .* ” (**Sjeyndadagsadventistar, síðani 1843 ; seinni, síðani 1994.**)

boð : brotið av katolikkum síðani 538 , protestantum síðani 1843 , og adventistum síðani 1994) .

“ *Tak ikki navnið á YaHWéH , Gudi tínum, lygn ; tí at Harrin letur ikki órevsa tann, sum tekur navn hansara lygn .* »

Talva 2 – Fremst : ávísing .

boð : brotið av tí hjá kristnu samkomuni síðani 321 ger tað til “ *oyðileggjandi synd* ” í ^{Dan.8}:13; Tað hevur verið brotið av katólsku trúnni síðani 538, og protestantisku trúnni síðani 1843. Men tað hevur verið heiðrað av sjeyndadagsadventistisku trúnni síðani 1843 og 1873 .

“ *Minst til hvíludagin , at halda hann heilagan. Arbeiði seks dagar, og ger alt títt arbeiði. Men sjeyndi dagurin er hvíludagur Harrans, Guðs tíns: á honum mást tú ikki gera nakað arbeiði, tú ella sonur tín ella dóttir tín ella trælur tín ella trælkona tín ella fæ tín ella fremmandur tín, sum er innan fyri borgar tín. Tí í seks døgum gjørdi Harrin himmal og jørð, hav og alt, sum í teimum er, og hvíldi hann sjeynda dagin : tí signaði Harrin hvíludagin og halgaði hann .* »

Talva 2 : Verso : avleiðingarnar : Hesi seinastu seks boðini hava kristnu trúna brotið síðani 321 ; av katólsku trúnni síðani 538 ; av protestantisku trúnni, síðani 1843 , og av adventistisku trúnni " *spýggjað* " í 1994. Men tey eru vird í sjeyndadags adventistisku trúnni signað av Heilaga Anda Jesu Krists , síðani 1843 og 1873 ; tann “ *seinasta* ” frá 1994 til 2030 .

boð

“ *Æra faðir tín og móður tína, so at tú kanst liva langir í tí landi, sum Harrin, Gud tín, gevur tær.* »

boð

“ ~~Tú skalt ikki drepa.~~ ” *Fremja ikki morð .* (av ræðuligu brotsverkslagnum morð ella í navni av følskari átrúnaði)

boð

“ *Frem ikki hór.* »

boð

„ *Stjal ikki .* “ »

boð

„ *Ber ikki falskt vitni móti næsta tínum .* »

boð

„ *Girnast ikki hús næsta tíns ; Girnast ikki konu næsta tíns, ikki træl hansara ella trælkonu hansara, ikki oksa hansara ella asna hansara ella nakað, sum næsti tín eigur.* »

Eg lati her hesa hátignarligu og lívsneyðugu parentesina aftur .

Vers 7 : “ *Tann fyrsti livandi veran var sum ein leyva, hin seinni livandi veran var sum ein kálvur, tann triðja livandi veran hevði andlit sum eitt menniskja, og tann fjórða livandi veran var sum ein flúgvandi ørn .* ”

Latið okkum siga tað beinanvegin, hetta eru bara symbol. Sama boðskapur er lagdur fram í Ezekiel 1 :6 við ymiskum lýsingum. Tað eru fyra eins djór, sum hvørt hevur fyra ymisk andlit. Her hava vit enn fyra djór, men hvørt hevur bara eitt andlit, ymiskt fyri øll fyra djórini. Hesi skrímsl eru tí ikki verulig, men teirra symbolski boðskapur er sublimur. Hvør teirra leggur fram ein standard fyri ævigum alheimslívi, sum snýr seg, sum vit hava sæð, um Gud sjálvan og hansara margvísandi alheimsverur. Tann, sum innihelt í síni guddómligu fullkomileika, hesi fyra kriteriini fyri alheimslívinum, er Jesus Kristus, í hvørjum eru at finna, kongsdømið og styrkin hjá *leyvuni* sambært Dóm 14,18; offur- og tænastráðandi *kálvsins*; mynd Guds í menniskjanum; og ræðið á hægstu himmalsku hæddini hjá *flúgvandi ørnini*. Hesi fyra kriteriini eru at finna í øllum tí æviga alheimsliga himmallívinum. Tey eru tann standardurin, sum greiðir frá eydnuni við guddómligu verkætlanini, sum uppreistrarhugaðir andar stríðast fyri. Og Jesus legði fram fullkomna fyrmyndina av hesum fyri ápostlum og lærusveinum sínum í síni stuttu jarðligu tænastráðandi; fara so langt sum at vaska føturnar á lærusveinum sínum, áðrenn hann avhendaði likam hansara til pínu av krossfesting, at bóta, í teirra stað, sum ein " *kálvur* ", fyri syndir allar hansara útvaldu. Tí skal hvør einstakur kanna seg sjálvan fyri at vita, um sjálvsnoktan av hesum æviga lívsstöðinum er í samsvari við hansara náttúru, hansara ynski og hansara ynski. Hetta er standardurin fyri tilboðnum um frelsu, sum skal takast ella vrakast.

Vers 8 : “ *Teir fyra livandi verurnar høvdu hvør seks veingir, og teir vóru fullir av eygum rundan um og innan. Teir steðga ikki á dag og nátt at siga : Heilagur, heilagur, heilagur er Harrin Gud, hin alvaldi, sum var og sum er og sum skal koma! »*

Við bakgrundini av himmalska dóminum lýsir henda senu meginreglur, sum verur, sum eru trúgvar móti Gudi, ævigt brúka í himli og á jørð.

Himmalkropparnir hjá verum úr øðrum heimum hava ikki brúk fyri veingjum at røra seg, tí teir eru ikki undir lógunum í jarðarvíddini. Men Andin tekur til sín jarðlig symbol, sum menniskjað kann skilja. Við at kenna teimum “ *s seks veingir* ”, avdúkar hann okkum tað symbolska virðið á talinum 6, sum gerst talið á himmalska persóninum og tí hjá einglunum. Tað snýr seg um heimin, sum varð verandi uttan synd og einglarnar, sum Satan, uppreistrarhugaði eingilin, varð tann fyrsti skaptur av. Gud hevur tikið talið " *s jey* " sum sítt persónliga kongliga " *innsigli* ", kann talið 6 metast sum " *innsiglið* ", ella í førinum hjá djevlinum, " *merkið* ", av hansara persónligheit, men hann deilir hetta nummarið 6 við teir heimar, sum vóru reinir og allar einglarnar, sum Gud skapti, teir góðu og teir ringu. Undir einglinum kemur maðurin, hvørs nummar verður " *5* ", sum er rættvísgerður av sínum 5 sansum, teimum 5 fingrunum á hondini og teimum 5 tærnum á fótinum. Niðanfyrir kemur nummar 4 av alheimstekninum, sum er tilnevndur av teimum 4 kardinalpunktunum, Norður, Suður, Eystur og Vestur. Niðanfyrir kemur talið 3 av fullkomileika, síðani 2 av ófullkomileika og 1 av samleika, ella fullkomnari samleika. Eyguni á teimum fyra livandi verunum eru " *alt rundan um og innan* " og *harumframt* " framman og *aftan* ". Einki sleppur undan eygnabránum av hesum alheimsliga margdimensionella himmalska lívinum, sum tann guddómligi Andin kannar í síni heild, tí upprunin er í honum. Henda læran er gagnlig, tí, á núverandi jørð, orsakað av synd og óndskap syndaranna, við at halda teir " *innan* " í sær, kann menniskjað goyma fyri øðrum monnum sínar loyniligu tankar og sínar óndu ætlanir, sum eru beint móti næsta sínum. Í himmalska lívinum er slíkt ómøguligt. Himmalska lívið er so klárt sum krystallur síðani óndskapur varð ríkin úr tí, . saman við djevlinum og hansara

óndu einglum, kastaðir niður á jörðina, sambært Opinb.12,9, eftir sigur Jesusar á synd og deyða. Boðanin um Guds heilagleika verður framd í síni fullkomileika (3 ferðir : *heilag*) av íbúgvunum í hesum reinu heimunum . Men henda kunngerð er ikki framd við orðum ; Tað er fullkomileikin í teirra einstøku og felags heilagleika, sum í varandi verkum boðar frá fullkomileikanum í heilagleika Guds, sum skapti tey. Gud avdúkar sína náttúru og navn í tí formi, sum er siteraður í Opinberingini 1,8 : “ *Eg eri Alfa og Omega, sigur Harrin Gud, sum er, og sum var, og sum skal koma, hin Alvaldi.* ” Orðingin “ *sum er, sum var og sum skal koma* ” lýsir fullkomiliga æviga náttúruna hjá Skaparanum Gudi. Nokta at kalla hann við navninum, sum hann hevur givið sær sjálvum, „YaHweh ,“ kalla menn hann „hin æviga . “ Tað er rætt, at Gudi ikki hevði brúk fyri einum navni, tí av tí at hann er einkultur og uttan guddómligan kappingarneyta, hevur hann ikki brúk fyri einum navni, sum skal skilja hann frá øðrum gudum , sum ikki eru til. Gud játtaði tó at svara áheitanini hjá Mósesi, sum hann elskaði og sum elskaði hann . So gav hann sær sjálvum navnið " YaHWÉH " sum týðir til sagnorðið " at vera " , samansett í triðja persóni eintali av hebraiska ófullkomna . Hendan “ ófullkomna ” tíðin merkir eina fullførda tíð, sum røkkur inn í tíð, tí eina tíð, sum er longri enn okkara framtíð, formurin “ sum er, sum var, og sum verður ” týðir fullkomiliga týðningin av hesi hebraisku ófullkomnu tíðini. Frymilin " *hann, sum er, sum var, og sum skal koma* " er tí Guds máti at týða hansara hebraiska navn " YaHweh " , tá hann skal laga tað til vesturlendsk mál , ella onnur enn hebraiskt . Parturin " og at koma " tilnevnið endaliga adventistiska fasuna í kristnu trúnni, sum er raðfest í Guds ætlan við kunngerðini í Dan 8,14 síðani 1843. Tað er tí í holdinum hjá teimum útvaldu adventistunum, at boðanin um trífalda heilagleika Guds er framd. Guddómleikin hjá Jesusi Kristi hevur ofta verið umstríddur , men hann er óumstríddur. Bíblían sigur um hetta í Hebr 1,8 : “ *Men við Sonin segði hann.* : *Títt háseti, Gud, er um ævir og ævir ; Ríkisstavur tíns er rættvísisstavur; » .* Og til Filip, sum biður Jesus vísa sær Faðirin, svarar Jesus : “ *Havi eg verið hjá tær so leingi, og tú kennir meg enn ikki, Filip! Tann, sum hevur sæð meg, hevur sæð Faðirin ; Hvussu sigur tú: Vís okkum Faðirin?* (Jóh. 14,9) » .

Vers s 9-10-11 : " *Tá ið livandi skapningarnir geva dýrd og heiður og tøk til hann, sum situr á hásetinum, til hann, sum livir í allar ævir, falla teir fyra og tjúgu elstu niður fyri honum, sum situr á hásetinum, og tilbiðja og tilbiðja hann, sum livir í allar ævir og allar ævir, og teir eru Gud okkara, sum livir í allar ævir og allar ævir. at fáa dýrd og heiður og vald ; tí tú hevur skapt alt, og av tínum vilja eru tey til og eru skapt .”*

Kapittul 4 endar við eini senu við æru av Skaparanum Gudi. Hendan senu vísir , at tað guddómliga kravið , " *óttast Gud og gevið honum dýrd ...* " , sum kemur fram í fyrsta boðskapinum hjá einglinum í Opinb . men fram um alt av teimum útvaldu, sum vóru eftir á lívi um dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists ; tí tað er bert fyri tey, at Opinberingar- Apokalypsan er fyrireikað og fult upplýst í tíðini, sum Gud hevur valt , tað vil siga síðani várið 2018 . Tey loystu vísa soleiðis í tilbiðjan og lovsangi , alla sína takksemi móti Jesusi Kristi , tann form, sum hin Alvaldi vitjaði tey í fyrri at frelsa tey frá synd og deyða, løn hansara. Ótrúgvandi menniskjað trýr bert tí, sum tað sær, eins og Tummas ápostul , og av tí at Gud er ósjónligur, er tað dømt at ignorera sín ekstrema veikleika, sum ger tað til eitt leikutoy, sum tað manipulerar eftir sínum guddómliga vilja. Hon hevur í øllum førum ta umbering , sum ikki vil rættvísgera hana, fyri ikki at hava kent Gud, eina umbering, sum Satan ikki hevur, tí hann kendi Gud, valdi hann at fara í bardaga móti honum ; Tað er næstan ikki trúligt, men satt, og tað snýr seg eisini um teir óndu einglarnar, sum fylgdu honum. Paradoksalt nokk bera teir mongu ymisku og enntá mótsettu ávøkstirnar av fríum vali vitni um tað ektaða og fullkomna frælsið, sum Gud hevur givið sínum himmalsku og jarðligu skapningum .

Opinberingin 5 : Menniskjasonurin .

Tá ið hann legði Jesus fram fyri fólkinum, segði Pilatus : " *Her er maðurin .* " Tað var neyðugt, at Gud sjálvur kom og tók holdsform, so " *Maðurin* " eftir hjarta hansara og ynskjum hansara kundi koma fram. Deyðin hevði rakt fyrsta parið av menniskjum , orsakað av syndini av ólýdni móti Gudi. Sum tekin um teirra nýggju skommfullu støðu hevði Gud fingið tey at uppdaga teirra likamligu nakni, sum bert var eitt ytra tekin um teirra innara andaliga nakni. Frá hesi byrjan varð fyrsta fráboðanin um loysing teirra gjørd við at geva teimum klæðir úr djóraskinum. Soleiðis varð dripið fyrsta djórið í mannasøguni, ein kann rokna við, at tað var ein ungur veðrur ella eitt lamb orsakað av symbolismuni. 4000 ár seinni kom Guds lamb , sum tekur burtur heimsins syndir , at bjóða sítt lógliga fullkomna lív fyri at loysa tey útvaldu millum menniskjað. Henda frelsa , sum Gud bjóðar í reinari náði , hvílir tí heilt á deyða Jesu sum ger at hansara útvaldu fáa gagn av hansara fullkomnu rættvísi ; og samstundis , deyði hansara sónar fyri teirra syndir, sum hann vilja bar. Síðani tá er Jesus Kristus vorðin einasta navnið , sum kann frelsa ein syndara á allari okkara jørð , og frelsa hansara er galdandi síðani Ádam og Evu .

Av øllum hesum orsøkum er hesin kapitulin 5, sum er settur undir nummarið " *Maður* " , vígdur honum. Ikki bara frelsir Jesus síni útvaldu við sínum sóningardeyða, men hann frelsir tey við at verja tey gjøgnum alla teirra jarðligu lívsferð. Og tað er til hetta endamálið, at hann ávarar tey um andaligu vandarnar, sum djevulin hevur lagt á teirra leið. Teknikkur hansara er ikki broytt : eins og í ápostlanna tíð, talar Jesus við teir í líknilsum, soleiðis at heimurin hoyrir men skilur ikki ; sum ikki er galdandi fyri hansara útvaldu, sum eins og ápostlarnir fáa hansara forkláringar beinleiðis frá honum. Hansara opinbering " Apokalypsa " er eftir undir hesum ótýdda grikska navninum , hesum risastóra líknilsinum, sum heimurin ikki skal skilja. Men fyri hansara útvaldu er henda profetiin sanniliga hansara " **Opinbering** " .

Vers 1 : " *Og eg sá í høgru hond hansara, sum sat á hásetinum, eina bók skrivað innan og aftan, innsiglað við sjeý innsigli .* "

Á hásetinum stendur Gud og hann hevur í høgru hond, tí undir hansara signing, eina bók skrivað " *innan og uttan* ". Tað, sum er skrivað " *innan* " er tann avkryptaði boðskapurin, sum er tilskilaður hansara útvaldu, sum er framvegis stongdur og misskildur av heimsins fólki, sum eru fíggindar Guds. Tað, sum er skrivað " *uttanfyri* " , er tann dulnevndi teksturin, sjónligur men óskiljandi fyri menniskjansliga fjøldina. Opinberingarbókin er innsiglað við „ *sjeý innsigli* “. Í hesi neyvleikanum sigur Gud okkum , at bert opningurin av „ *sjeýnda innsiglinum* “ ger, at tað verður fullkomiliga opnað. Tí so leingi sum innsigli er at innsigla hana, kann bókin ikki latast upp. Øll opningin av bókinum verður sostatt treytað av tíðini, sum Gud hevur ásett til evnið " *sjeýnda innsiglið* ". Tað verður nevnt sum " *innsigli hins livandi Guds* " í Opinberingini 7, har tilnevnt restina av sjeýnda degi, hansara heilaga hvílundag, verður endurreisn hansara knýtt at dagfestingini 1843 sum tí eisini verður tíðin fyri opningini av " *sjeýnda innsiglinum* " sum førir, inn í hansara námsfrøði tann týðandi *se av* " .

Vers 2 : " *Og eg sá ein sterkan eingil boða við harðari rødd , Hvør er verður at lata bókina upp og loysa innsigli hennara? »*

Hendan senun er ein parentes í montasjuni av profetiini. Tað er ikki í himlinum, samanhangurin í fyrra kapitli 4, at Opinberingarbókin skal latast upp. Tey útvaldu hava brúk fyri tí áðrenn Jesu Krists afturkomu, meðan tey eru útsett fyri djevulsins snerrum. Kraftin er í Guds legu, og tann veldigi eingilin er eingil YaHWÉH, tað vil siga Gud í sínum einglaformi Mikael. Innsiglaða bókin er ógvuliga týðningarmikil og heilag, tí hon krevur sera høga virðing at bróta innsiglini og lata hana upp.

Vers 3 : “ *Og eingin á himli, á jørð ella undir jørðini var førur fyri at lata bókina upp ella hyggja í hana .* »

Bókin, sum Gud sjálvur hevur skrivað, kann eingin av hansara himmalsku ella jarðligu skapningum lata upp.

Vers 4 : “ *Og eg græt nógv, tí at eingin varð funnin verdur at lata upp og lesa bókina ella at hyggja í hana .* ” »

Jóhannes er eins og vit ein jarðlig skapningur og tárini hjá honum vísa ørkymlanina hjá menniskjanum, sum mæta teimum fellum, sum djevulin hevur sett. Hann tykist at siga við okkum : “ Uttan opinbering, hvør kann verða frelstur ? » . Hon avdúkar sostatt høga syrgiliga stigið av fákunnu um innihaldið í henni, og deyðiligu avleiðingina av henni : dupultan deyða.

Vers 5 : “ *Og ein av teimum elstu segði við meg : Grát ikki; Sí, leyvan av Júdaætt, Dávidsrót, hevur vunnið til at lata rulluna upp og loysa sjeý innsigli hennara .* »

Teir „ gomlu menninir , sum Jesus loysti av jørðini , eru væl fyri at lyfta navnið á Jesusi Kristi upp um allar livandi verur . Teir viðurkenna í honum tað vald, sum hann sjálvur lýsti at hava fingið frá Faðirinum og frá himmalsku verunum í Matt 28,18 : “ *Jesus, tá ið hann kom nærri, segði soleiðis við teir : Alt vald er mær givið í himli og á jørð .* ” Tað var við at miða eftir hansara holdning í Jesusi , at Gud gav Jákupi íblástur, sum , profeterandi um synir sínar, segði um Júda : “ *Júda er ein ung leyva. Tú ert aftur úr blóðbaðinum, sonur mín ! Hann boyggur knæ, hann leggur seg sum leyva, sum leyva : hvør skal reisa hann upp ? Kongsstavurin skal ikki víkja frá Júda, og lóggevarin skal ikki víkja frá fótum hans, fyrr enn Silo skulu koma, og honum skulu fólkasløgini lýða; Hann bindur eslið við víntræið, og asnabarnið við tað besta víntræið ; Hann vaskar klæði síni í víni og klæði síni í víndrúvublóði. Eygu hansara eru reyð av víni, og tenn hansara eru hvítar av mjólk* (1 Mós. 49 :8-

12). Blóðið av víndrúvunum verður temaið í “ *víntíðarskeiðnum* ” , sum er kunngjørt í Opinb . *Andi Harrans skal hvíla yvir honum , andi vísdóms og skil, andi ráðs og kraft, andi kunnskapar og ótta fyri Harranum. Hann skal anda ótta fyri Harranum; Hann dømir ikki eftir útsjónd, og heldur ikki avgerð eftir hoyringum. Men hann skal døma hin fátæka við rættvísi og avgera við rættvísi fyri eyðmjúkum jarðarinnar; Hann slær jørðina við orði sínum eins og við stavi, og við andadrátti av varrum sínum drepur hann gudleysu. Rættvísi verður belti í lendar hansara, og trúfesti belti í lendar hansara .* ” Sigurin hjá Jesusi á synd og deyða, løn hansara, gevur honum lógligan og lógligan rætt at lata Opinberingarbókina upp , soleiðis at hansara útvaldu kunnu verða ávarað og verd móti teimum deyðiligu átrúnaðarligu fellunum, sum hann hevur sett , gjøgnum djevulin , . fyri at lokka tey vantrúgvandi. Bókin verður tí fullkomiliga latin upp um tað mundið, tá ið fyriskipanin í Dániel 8,14 kemur í gildi, tað er fyrsta várdag í árinum 1843 ; sjálvt um ófullkomna fatanin av henni fer at krevja onkra endurkanning yvir tíð, fram til 2018 .

Vers 6 : “ *Og eg sá eitt lamb standa mitt í hásetinum og teimum fyra livandi verunum og millum hinar elstu. Hann hevði sjeý horn og sjeý eygu, sum eru teir sjeý andar Guds, sum eru sendir út í alla jørðina .* »

Tað er neyðugt at leggja til merkis nærveru *lambisins* “ *mitt í hásetinum* ” , tí hann er Gud í síni margfeldu halgan , vera samstundis, tann einstaki skaparin Gud, høvuðseingilin Mikael, Jesus Kristus Guds lambið, og Heilagi Andin ella “ *sjeý andar Guds sendir út í alla*

jörðina ". Hansara " *sjey horn* " ímynda halgan av hansara valdi og hansara " *sjey eygu* " halgan av hansara eygnabrái, sum djúpt kannar tankar og gerðir hjá hansara skapningum.

Vers 7 : " *Og hann kom og tók rulluna úr høgru hond hansara, sum sat á hásetinum .* »

Hendan sjónin lýsir orðini í Opinb . Hesin boðskapurin er ætlaður at siga okkum, at innihaldið í Opinberingini verður óavmarkað, tí tað er givið av Gudi, Faðirinum, sjálvum ; og hetta við at hava lagt á tað , alla sína signing vísta við hansara " *høgru hond* " .

Vers 8 : " *Og tá ið hann hevði tikið rulluna, dattu tey fyra djórini og teir fyra og tjúgu elstu niður fyri lambinum, hvør teirra høvdu harpur og gullskálir fullar av lukti, sum eru bønir teirra heilagu .* »

Latið okkum minnast til hendan symbolska lykilin úr hesum versinum : " *gullskálir fyltar við parfumu, sum eru bønir teirra heilagu .* " Allir himmalskir og jarðligir skapningar, sum eru valdir av sínum trúfesti, byggja seg fyri " *lambinum* " Jesusi Kristi at tilbiðja hann. " *Harpurnar* " ímynda alheimsliga samljóðið í felags lovsangi og tilbiðjan .

Vers 9 : " *Og teir sungu ein nýggjan sang og søgdu: "Tú ert verður at taka bókina og lata upp innsigli hennara; tí at tú varð dripin og hevur við blóði tínum loyst menn úr øllum ættum og tungumálum og fólkkum og tjóðum fyri Gud;* »

Hesin " *nýggi sangurin* " hátíðarheldur frelsu frá syndini og , fyribils , hvørvingina av teimum, sum eggjaðu uppreistrinum. Tí tey fara bert at hvørva fyri allar ævir eftir síðsta dóm. Tey loystu av Jesusi Kristi koma úr øllum bakgrundum, øllum litum og mannaættum, " *úr øllum ættum, tungumálum, fólkkum og tjóðum* " ; sum prógvar, at frelsuverkætlanin bert er skotið upp í navni Jesu Krists , í samsvari við tað, sum Apostlasøgan 4,11-12 lýsir : " *Jesus er tann steinurin, sum tit byggiharrar vrakaðu, men sum er vorðin hornahøvdið.* " *Frelsa er í ongum øðrum; tí at einki annað navn undir himlinum er givið millum menniskju, sum vit skulu verða frelst við.* » » . **Allir** aðrir átrúnaðir eru tí ólógligir og djevulskir illusoriskir svik. Ólíkt falskum átrúnaðum er tann sanna kristna trúgv skipað av Gudi á ein logiskt samanhangandi hátt. Tað er skrivað, at Gud ikki virðir persónar ; Hansara krøv eru tey somu fyri allar hansara skapningar, og frelsan, sum hann bjóðaði, hevði ein prís, sum hann sjálvur kom at rinda . Hann hevur liðið fyri hesa endurloysing, og hann fer bert at frelsa tey fólk, sum hann metir vera verd at fáa gagn av hansara pínslarvátan .

Vers 10 : " *Tú hevur gjørt tey til ríki og prestar hjá Gudi okkara, og tey skulu ráða á jørðini .* "

Himmiríkið, sum Jesus prædikaði, hevur tikið skap. Fá „ *rættin at døma* , " verða tey útvaldu samanborin við kongar sambært Opinb. Í sínum gamla sáttmálavirksemi bjóðaðu " *prestarnir* " symbolsk djóraoffur fyri synd. Í " *túsund árunum* " av himmalska dóminum fara tey útvaldu eisini, gjøgnum sín dóm, at fyrireika tey seinastu ofrini til eitt stórt alheimsoffur , sum skal oyðileggja , í einum , allar falnar himmalskar og jarðligar skapningar. Eldurin í „ *eldvatninum av seinna deyðanum* " fer at beina fyri teimum á dómadegi. Tað er bert eftir hesa oyðilegging , at endurnýggjaða jørðin, endurnýggjað av Gudi, tekur ímóti teimum loystu útvaldu . Tað er bert tá, at saman við Jesusi Kristi, *kongi konganna og harra harra* í Opinberingini 19:16 , " *skulu teir ráða á jørðini .* "

Vers 11 : " *Og eg hugdi og hoyrði rødd av mongum einglum kring hásetið og kring djórini og kring tey elstu, og talið av teimum var tíggu túsund ferðir tíggu túsund og túsund túsund .* "

Hetta versið leggur fram fyri okkum, sameind, teir triggjar áskoðarabólkarnar, sum eru vitni til teir jarðligu andaligu bardagarnar. Andin nevnr hesaferð greitt einglarnar sum ein ávísan bólk, hvørs tal er sera stórt : " *túsundtals túsundtals og túsundtals túsundtals .* " Einglar Harrans eru í løtuni tættir stríðsmenn, settir í tønastu fyri hansara loystu, hansara jarðligu

útvaldu, sum teir varða, verja og undirvísa í hansara navni. Á fremstu røð skráseta hesi fyrstu vitnini fyri Gudi einstøku og felags søguna um lívið á jørðini.

Vers 12 : “ *Teir søgdu við harðari rødd: „Lambið, sum varð dripið, er vert at fáa vald og ríkidømi og vísdóm og styrki og heiður og dýrd og signing .* »

Einglarnir hjálptu á jørðini í tænastríð hjá teirra leiðara Mikaeli, sum strikaði seg av øllum sínum guddómligu kreftum fyri at gerast tann fullkomni Maðurin, sum ofraði seg sjálfvan við endan av tænastríð síni, sum eitt sjálvboðið offur, fyri at loysa syndirnar, sum hansara útvaldu høvdu framt. Við endan av náðitilboði hansara, reis tey útvaldu upp og fóru inn í lovaðu ævinleikan, endurreisa einglarnir til tann guddómliga Kristus Guds, allar teir eginleikar, sum hann hevði í Mikaeli : “ *vald, ríkidømi, vísdóm, styrki, heiður, dýrd og lovsang .* ” »

Vers 13 : “ *Og eg hoyrði hvønn skapning, sum er á himli og á jørð og undir jørðini og á sjónum og alt, sum í teimum er, siga: Sign, heiður, dýrd og kraft veri honum, sum situr á hásetinum, og lambinum, um allar ævir!* ” »

Guds skapningar eru einmæltir. Tey elskaðu øll sýningina av kærleika hansara, sum varð vístur við gávuni av sær sjálfvum í Jesusi Kristi. Verkætlanin, sum Gud hevur hugsað, er ein dýrdarfull eydna. Hansara úrval av kærleiksfullum verum er fullfíggjað. Versið tekur støði í boðskapinum hjá fyrsta einglinum í Opinberingini 14,7 : “ *Og hann segði við harðari rødd : ”Óttist Gud og gevið honum dýrd, tí at dómstímin er komin .* ” og tilbiðið hann, sum hevur skapt himmal og jørð og hav og vatnkeldur .” Seinasta valið, sum varð gjørt síðani 1843, var grundað á fatanina av hesum versum. Og tey útvaldu hoyrdu og svaraðu við at endurreisa í kristnu trúnni síðvenjuna um sjeýnda dagshvíluna, sum ápostlarnir og lærusveinar Jesusar høvdu, til hon varð slept síðani 7. mars 321. Skaparin Gud varð heiðraður av virðingini fyri fjórða boðnum, sum liggur hansara hjarta nær. Úrslitið er ein sjón av himmalskari dýrd, har allir hansara skapningar, fylgjandi til bókstavin boðskapinum hjá fyrsta einglinum í Opinb . “. Legg til merkis, at orðini endurtaka í umvendari raðfylgju orðini, sum einglarnir hava nevnt í versum 13 frammanundan. Síðani uppreisn sína hevur Jesus fingið sítt himmalska lív aftur : sín guddómliga „ *kraft, ríkidømi og vísdóm* . Á jørðini noktaðu seinastu fíggindar hansara honum “ *rós, heiður, dýrd og styrki* ” , sum honum sum skapara Gudi skuldu eiga. Kallaði á “ *styrki sína* ” , vann hann loksins á teimum øllum og knústi teir undir fótum sínum. Eisini, fyltur av kærleika og takksemi, saman, hansara heilagu og reinu skapningar lógliga endurreisa honum hansara dýrdarmenn .

Vers 14 : “ *Og tær fyra livandi verur søgdu : Amen ! Og teir elstu komu fram og boygdu seg niður .*

Íbúgvarnir í teimum reinu heimunum góðtaka hesa endurgjald og siga : “ Sanniliga ! Tað er satt ! ” Og tey jarðligu útvaldu, sum eru loyst av sublimeraðum kærleika, byggja seg niður fyri sínum Alvalda Skapara Gudi, sum kom at verða holdgjørdur í Jesusi Kristi.”

Opinberingin 6 : Leikarar , guddómligar revsingar . **og tekin um tíðina í kristnu tíðini .**

Eg minnst læruna, sum er givin í Opinberingini 5 : bókin kann bert latast upp, tá ið “*sjeýnda innsiglið*” er tikið av. Fyri at fremja hesa opning, skal tann útvaldi av Kristi **alneyðugt** góðkenna siðvenjuna av sjeýndadags hvíludegnum ; og hetta andaliga valið kvalifiserar hann, at fáa frá Gudi, sum góðkennir hann, hansara vísdóm og hansara andaliga og profetiska skil. Soleiðis, uttan at sjálvur teksturin tilskilar tað, fer tann útvaldi at eyðmerkja “*Guds innsigli*”, sum er nevnt í Opinb. 7,2, við “*sjeýnda innsiglið*”, sum enn letur Opinberingarbókina aftur, og hann fer at seta í samband, við hesi bæði “*innsigli*”, tann sjeýnda dagin, sum Gud halgaði til at hvíla. Trúgvín kemur at skilja millum ljós og myrkur. So, fyri øll, sum ikki góðtaka tann halgaða hvíludegin, verður profetiin framvegis ein lukkað, hermetisk bók. Hann kann væl kenna nøkur týðilig viðurskifti, men tær lívsneyðugu og skerandi opinberingarnar, sum gera munin á lívi og deyða, fer hann ikki at skilja. Týðningurin av “*sjeýnda innsiglinum*” kemur fram í Opinb. Nú er tað júst í boðskapunum í hesum „*sjeý trompetunum*”, at Guds ætlan verður greið. Tí temaið um *trompetarnar* í Opinb. og “*innsigli*”, í Opinberingini 6 og 7. Tann guddómlika strategiin er eins og tann, sum hann brúkti til at byggja upp sína profetisku opinbering, sum hann fekk Dániel. Eftir at hava verið kvalifiseraður til hetta embætið við mínari góðtøku av siðvenjuni av tí halgaða hvíludegnum og við hansara fullveldisvali, læt Andin upp Opinberingarbók sína fyri mær við at avsegla “*sjeýnda innsiglið*.” Latið okkum nú finna útav, hvør hansara “*innsigli*” er.

Vers 1 : “*Eg hugdi, tá ið lambið opnaði eitt av teimum sjeý innsiglinum, og eg hoyrði eina av teimum fyra livandi verunum siga sum við torurødd, Kom og síggj!*»

Hendan fyrsta „*livandi veran*“ merkir kongsdømið og styrkina hjá „*leyvuni*“ í Opinberingini 4:7, sambært Dóm. Hendan *torurøddin* er guddómli og kemur úr *Guds háseti* í Opinb.4,5. So tað er hin alvaldi Gud, sum talar. At hvørt “*innsigli*” verður latið upp, er ein innbjóðing frá Gudi til mín, so eg kann síggja og skilja boðskapin í sjónini. Jesus hevði longu sagt við Filip : “*Kom og síggj*” fyri at eggja honum til at fylgja honum.

Vers 2 : “*Og eg hugdi, og sí, ein hvítan hest. Tann, sum reið á henni, hevði boga ; Honum varð givin ein krúna, og hann fór út at vinna og at vinna .*

Hvítt vísir fullkomna reinleika hennara ; hesturin er myndin av tí útvalda fólkinum, sum hann leiðir og lærir sambært Jak.3:3 : “*Um vit leggja bitar í munnin á hestunum, so teir lýða okkum, so ráða vit eisini øllum likami teirra*” ; hansara “*boga*” ímyndar pírlarnar í hansara guddómlika orði ; hansara “*krúna*” er “*lívsins krúna*” fingin við pínslarvátta hansara sjálvboðin góðtíkin av honum ; sigur hansara var loystur síðan hann skapaði tað fyrsta andlit til andlits ; Tað er eingin ivi um, at henda lýsingin er tann av hinum alvalda Gudi Jesusi Kristi. Hansara endaligi sigur er vísur, tí hann hevur longu, á Golgata, vunnið á djevlinum,

syndini og deyðanum. Zakarias 10,3-4 staðfestir hesar myndirnar við at siga: “ *Vreiði Mín er kveikt móti hirðunum, og Eg skal revsa geitirnar; tí at Harrin herliðanna vitjar seyði sín, Júdahús, og hann ger teir sum sín dýrdarhest í bardaganum; frá honum skal hornið koma, frá honum neglið, frá honum stríðsbogin; frá honum munu koma allir leiðarar saman.* ” Sigur hins guddómliga Kristusar varð kunngjörður við “ **halgan av sjeynda degi** ” av okkara vikum, frá skapan heimsins; hvíludagin, sum profeterar restina av “ *sjeynda* ” ártúsund, sum kallast “ *túsund ár* ” í Opinberingini 20 :4-6-7, sum Jesus við sigri sínum fer at fáa síni útvaldu inn í ævir. Staðfestingin av hvíludegnum frá grundarlagnum av jarðiska heiminum staðfestir hetta útrykkið : “ *vinstri sigrandi.* ” Hvíludagurin er tað profetiska tekinið, sum boðar frá hesum guddómliga og menniskjaliga sigrinum móti syndini og djevlinum og sum so, er tað á tí, at Gud grundar alla sína skrá um “ *halgan* ” tað vil siga av tí, sum hoyrir honum til og sum hann rænr frá djevlinum.

Vers 3 : “ *Tá ið hann læt upp annað innsiglið, hoyrði eg seinna livandi veran siga, Kom.* ”

„ *Seinni livandi skapningurin* “ vísir til „ *kálvin* “ í offrunum í Opinb. Offur-andi lívgaði Jesus Kristus og hansara sonnu lærusveinar, sum hann lýsti við : “ *Um nakar vil koma eftir mær, so avnókti hann seg sjálvan og taka upp kross sín og fylgi mær.* ”

Vers 4 : “ *Og ein annar hestur fór út, ein reyður. Ok var vald gefit honum, er a henni sat, at taka frid af jordi, ok at peir skyldu drepa hver annan; og honum varð givið eitt stórt svørð.* ”

Tað “ *reyða* ” ella “ *eldreyða* ” merkir synd, sum Høvuðs-oyðileggjarin, Satan, eggjar til í myndini av “ *Abbadon Apollyon* ” í Opinberingini 9,11; “ *eldur* ” at vera amboðið og ímyndin av oyðileggingini. Eisini hann leiðir sína óndu legu, sum er samansett av falnum óndum einglum og lokkaðum og manipuleraðum jarðligum kreftum. Hann er bara ein skapningur, sum “ *fær* ” frá Gudi “ *vald at taka frið av jørðini, soleiðis at menniskju skulu drepa hvønn annan.* ” Hendan gerðin verður roknað við Róm, “ *skøkjuna Bábylon hina stóru* ” í Opinberingini 18,24 : “ *Og tí í henni varð funnið blóð profeta og heiløga og av øllum, sum vóru dripin á jørðini.* ” „ *Oyðileggjarin* ” av trúføstum kristnum verður sostatt eyðmerktur eins væl og hansara offur . “ *Svørðið* ” hann fær tilnevnr ta fyrstu av teimum fyra ógvusligu guddómligu revsingunum, sum eru nevndar í *Ezekiel 14: 21-22* : “ *Ja, soleiðis sigur Harrin, YaHWéH: Hóast eg sendi móti Jerúsalem mínar fyra ógvusligu revsingar, svørðið, hungursneyðin, villdjórini har altíð vera mann og pemina. nant sum sleppur undan, sum skal koma úr tí, synir og døtur ...* ”.

Vers 5 : “ *Tá ið hann opnaði triðja innsiglið, hoyrði eg triðja livandi skapning siga, Kom og síggj!* “ *Eg hugdi, og sí, ein svartur hestur. Tann, sum reið á henni, helt eitt par av vogni í hondini.* ”

„ *Triðja livandi skapningurin* “ er „ *menniskjað* “, sum er skapt í Guds mynd í Opinb.4,7. Hesin persónurin er fiktivur, men hann er onnur guddómliga revsingin fyri synd sambært Ezek.14,20. Virkandi ímóti matvøruveitingini hjá monnum, hesaferð er tað *hungursneyð*. Í okkara tíð verður tað álagt bæði bókstaviliga og andaliga. Í báðum umsóknnum ber hon deydiligar avleiðingar, men í síni andaligu merking av frádøming av guddómligum ljósi, hevur hon sum beinleiðis avleiðing deyðan av “ *øðrum deyða* ” tilskilaður teimum falnu, við seinasta dómi. Boðskapurin hjá hesum triðja reiðmanninum kann takast saman soleiðis : av tí at menniskjað ikki longur er í Guds mynd, men í djóramynd, so frádømi eg honum tað, sum ger, at hann livir : hansara holdliga føði og hansara andaliga føði. Vognin er ímyndin av rættvísi, her tann hjá Gudi, sum dómir trúarverk teirra kristnu.

Vers 6 : “ *Og eg hoyrði eina rødd mitt í teimum fyra livandi verunum siga, Eitt mát av hveiti fyri ein penna, og trý mát av byggi fyri ein penna; men skaða ikki oljuna og vínið.* ”

Henda röddin er tann hjá Kristi, sum er vanvirdur og frustreraður av ótrúskapinum hjá falskrúgvandi. Fyri sama prís síggja vit minni nøgd av hveiti enn av byggj. Aftanfyri hetta gávumilda byggtilboðið liggur ein boðskapur um eitt sera høgt andaligt støði. Jú, í 4. Mós. 5:15, leggur lógin fram eitt offur av „byggj” fyri at loysa ein trupulleika við *øvundsjúku*, sum ein maður hevur móti konu síni. So les nærri, í síni heild, hesa mannagongdina, sum er lýst í versunum 1, 2 til 31, um tú vilt skilja. Í ljósinum av henni skilti eg, at Gud sjálvur, *brúðgómur*in í Jesu Kristi av samkomuni, *brúður* hansara, her leggur fram klagu um " *illgruna um øvundsjúku* "; sum verður staðfest við umrøðuni av teimum „ *beisku vatnunum* “, sum eru nevnt í „ *triðja lúðrinum* “ í Opínb. Í mannagongdini í 4. Mósebók skuldi kvinnan drekka støvvatn, uttan avleiðingar, um hon var ósek men, tá hon gerst beisk, um hon var sekur, verður hon bannað. *Hórdómur*in hjá brúðrini varð *fordømdur* í ^{Opínb.} 2,12 (fjalt við navninum *Pergamum* : hjúnalagsbrot) og Opínb. Longu í Dánjali varð sama tilgongd " staðfest " av Dániel 8, rómverski samleikin av " *lítla horninum* " í Dan.7 framlagdur sum ein " hypotesa ". Hendan parallel av Dániel 2, 7 og 8 var tað nýggjleikin, sum gjørði, at eg kundi prógva rómversku eyðmerkingina; hetta fyri fyrstu ferð síðani adventisman var til. Her í Apokalypsuni verða tingini lögð fram á sama hátt. Eg vísi yvirlitið yvir parallellu kristnu tíðina av teimum trimum høvuðsevnum, brøvum, innsigli og trompetum. Og í Opínberingini røkir temaið " *lúður* " sama leiklut sum Dániel 8 fyri Dániels bók. Hesi bæði elementini geva prógv, uttan sum profetiin bert vildi bjóða tann " *illgruna* ", sum eg havi kallað " hypotesu " í kanningini av Dániel. So hetta orðið, " *illgruni um øvundsjúku* " sum er opinberað í 4. Mós.5: 14, er galdandi fyri Gud og Samkomuna frá Opínb.1 til Opínb.6; síðani við upplatingini av bókini, sum er gjørd møgulig við at eyðmerkja " *sjeynða innsiglið* " við sjeyndadags hvíladagin, temaið í Opínberingarbókini 7, verður " *illgrunin um hórdóm* " hjá tinginum " staðfestur " í temanum " *trompetunum* " og kapitlunum 10 til 22, sum fylgja honum. Andin gevur sostatt, í kapitli 7, leiklutin sum tollstøð, har heimild at koma inn skal fáast. Í málinum um Opínberingina er tann myndugleikin Jesus Kristus, hin alvaldi Gud og Heilagi Andin, sjálvur. Atgongdarhurðin er opin fyri honum, sigur hann, sum " *hoyrir rødd mína* ", sum letur upp fyri mær, tá eg banki á dyrnar hjá honum (hjartadyrnar), og sum etur nátturða saman við mær og eg saman við honum, " sambært Opínberingini 3,20. " *Vínið og oljan* " eru hvør sín ímynd av blóðinum, sum Jesus Kristus hevur úthelt, og av Anda Guds. Harumframt, eru tey bæði brúkt til at grøða sár. Boðini, sum eru givin um at „ *gera teimum ikki mein* ", merkir, at Gud revsar, men tað ger hann framvegis við eini blanding av miskunn síni. Hetta verður ikki galdandi fyri tær „ *sje seinastu plágurnar* " av hansara „ *vreiði* " á teimum seinastu jarðligu døgnum sambært Opínberingini 16:1 og 14:10.

Vers 7 : " *Tá ið hann opnaði fjórða innsiglið, hoyrði eg røddina á fjórðu livandi skapninginum siga : Kom og síggj!* " »

" Fjórða livandi veran " er " *ørnin* " av hægstu himmalsku hæddini. Hon boðar frá, at Guds fjórða revsing kemur fram : deydiligheit.

Vers 8 : " *Og eg hugdi, og sí, ein bleikan hest. Hann, sum sat á honum, æt Deyði, og Hades fylgdi honum. Og teimum varð givið vald yvir einum fjórðingi av jørðini, at drepa við svørði og hungri og deyða og djórum jarðarinnar .*

Fráboðanin er staðfest, tað er av sonnum " *deyði* ", men í síni merking av deydiligheit álagd í umstøðurevsingum. Deyðin hevur rakt alt menniskjað síðani upprunasýndina, men her er bert " *ein fjórðingur av jørðini* " raktur av honum, " *av svørðinum, hungursneyð, deydiligheit* " orsakað av farsóttarsjúkum, og " *villdjórum* " bæði djórum og menniskjum. Hesin " *fjórðingur*in av jørðini " miðar móti ótrúgvum kristnum Evropa og teimum valdsmiklu tjóðunum, sum fara at koma úr tí umleið 16. ^{old}: tey bæði amerikansku meginlondini og Avstralia .

Vers 9 : “ *Tá ið hann lat fimta innsiglið upp, sá eg undir altarinum sálir teirra, sum vóru dripin fyri Guds orð og fyri vitnisburðin, sum teir høvdu hildið .* ”

Hetta eru offrini fyri teimum " djóralívsligu " gerðum , sum verða framdar í navninum á falsku kristnu trúnni . Tað er undirvíst av rómversk - katólsku pávastýrinum , sum longu er *symboliserað* í Opinb . Tey eru sett “ *undir altartalvuna* , ” tí undir leiðslu av krossi Kristusar, sum ger, at tey fáa gagn av hansara “ *æviga rættvísi* ” (sí Dán.9,24) . Sum Opinberingin 13,10 fer at vísa á, eru tey útvaldu offurpínslarvátar og ongantíð avrættarar ella drápsmenn av menniskjum. Teir útvaldu, sum eru nevndir í hesum versinum, sum Jesus viðurkendi, hermdu hann enntá í deyðanum sum pínslarvátar : “ *fyri Guds orð og fyri vitnisburðin, sum teir høvdu givið* ” ; tí sonn trúgv er virkin, ongantíð eitt einfalt, skeivt tryggjandi merki. Teirra “ *vitnisburður* ” snúði seg júst um at geva lív sítt til Guds dýrd.

Vers 10 : “ *Og teir róptu við harðari rødd og søgdu : Hvussu leingi, Harri, heilagi og sannur, til tú dømir og hevur blóð okkara á teimum, sum búgva á jørðini ? »* ”

Lat ikki hesa myndina svika tykkum, tí tað er bara blóð teirra, sum er úthelt á jørðini, sum rópar um hevnd í oyrum Guds , eins og blóðið hjá Ábeli, sum beiggi hansara Káin drap sambært 1. Mós. 4,10 : “ *Og Gud segði: Hvat hevur tú gjørt? Røddin av blóði bróður tíns rópar til mín av jørðini.* ”. Sanni støðan hjá teimum deyðu er avdúkað í Prædk.9 :5-6-10. Burtursæð frá Enok, Mósesi, Eliasi og teimum heiløgu, sum vóru risin upp, tá Jesus Kristus doyði , hava hini „ *ongan lut í nøkrum, sum verður gjørt undir sólini, tí hugurin og minnið um teir eru farin til grundar* “. “ *Tað er eingin vísdómur, eingin hugsan ella vitan í bústaði teirra deyðu, tí minnið um tey er gloymt.* ” **Hetta eru Guds-íblástu kriteriini viðvíkjandi deyðanum** . Falsk trúgvandi eru offur fyri følskum lærum, sum eru arvaðar frá heidninginum hjá grikska heimspekinginum Platon, hvørs meining um deyðan ikki hevur pláss í kristnu trúnni, sum er trúgv móti sannleikans Gudi. Latið okkum geva Platon sítt rætt og Gudi sítt rætt : sannleikan um alt, og latið okkum vera logisk, tí deyðin er tað absolutta øvugta av lívinum , ikki ein nýggjur tilverufurmur.

Vers 11 : “ *Hvør teirra fekk hvítan kjóla ; og tað varð sagt við teir, at teir skuldu hvíla seg enn eina líttla tíð, til teirra medtænarar og brøður teirra, sum skuldu verða dripnir sum teir vóru, skuldu vera uppfyltir .* ”

“ *Hvíti kjólin* ” er ímyndin av reinleikanum hjá pínslarvátarunum, sum Jesus fyrstu ferð var í í Opinberingini 1,13. “ *Hvíti kálin* ” er ímyndin av hansara rættvísi, sum er álagt í tíðini við átrúnaðarligum forfylgingum. Tíðin hjá pínslarvátunum røkkur frá Jesu tíð til 1798. Við endan av hesum tíðarskeiðnum, sambært Opinb. ves nevnt sum “ *djórið* , sum stígur *upp úr havinum* ” í Opinberingini 13,1 . Eftir kollveltingardrápið verður átrúnaðarligur friður í lag í kristna heiminum. Vit lesa aftur : “ *Og tað varð sagt við teir, at teir skuldu hvíla seg enn eina líttla tíð, til medtænarar teirra og brøður teirra, sum skuldu verða dripnir, sum teir vóru, skuldu vera fullir.* ” Restin av teimum deyðu í Kristi heldur fram til Hansara endaligu dýrdarfullu afturkomu. Um vit ganga út frá, at boðskapurin í hesum “ *fimta innsiglinum* ” er ætlaður teimum protestantunum, sum eru forfylgdur av katólsku pávainspitiðini í “ *Thyatira* ” tíðini, so fer tíðin at seta tey útvaldu til deyðis at steðga orsakað av tí fronsku kollveltingarvirkseminum, sum skjótt, millum 1789 og 1798, fer at oyðileggja mo aggressi av franska pávaveldinum. “ *Sætta innsiglið* ”, sum fer at lata upp, fer tí at snúgva seg um hesa fransku kollveltingarskipanina, sum Opinberingin 2,22 og 7,14 kalla “ *stóra trongd* ”. Í tí læruófullkomileikanum, sum eyðkennir hana, verður protestantiska trúgv ein offur fyri ótoleransuni hjá gudleysu kollveltingarskipanini. Tað er við hansara gerðum, at talið av teimum, sum skuldu avrættast, verður nátt.

Vers 12 : “ *Eg hugdi, tá ið hann læt upp sætta innsiglið ; og har var ein stórir jarðskjálvti, og sólin gjørdist svørt sum háarsekkur, og allur mánin gjørdist sum blóð , .* ”

"Jarðskjálvtin", sum er givin sum tekin um tíman hjá "6. innsiglinum", ger, at vit kunnu seta handlingina leygardagin 1. november 1755 umleið kl. Landafrøðiligi miðdepilin var tann sera katólski býurin Lissabon, har 120 katólskar kirkjur vóru. Gud vísti sostatt á, hvørji vreiði sína var, sum hesin „jarðskjálvtin“ eisini profetaraði í andaligari mynd. Tann profetaraða handlingin verður framd í 1789 við uppreistrinum hjá franska fólkinum móti teirra kongsveldi; Gud hevði fordømt hann og hansara sambandsmann rómversk-katólsku pávaskapin, og teir báðir vórðu sliginir niður í 1793 og 1794; dagfestingar av kollveltandi "tveimum Ræðslum". Í Opinb.11,13 verður franska kollveltingartiltakið samanborið við ein „jarðskjálvti“. Við at kunna dagfesta tær gerðir, sum eru nevndar, gerst profetian meira nágreinilig. " ... sólin gjørdist svørt sum sekk " 19. mai 1780, og hetta fyrbrigdið, sum varð upplivað í Norðuramerika, fekk navnið "myrkur dagur". Tað var ein dagur uttan nakað sólarljós, sum eisini profetaraði ta handling, sum franska kollveltingargudloysi framdi móti ljósinum av skrivaða Guds orði, sum her er ímyndað av "sólini"; Heilaga Bíblían varð brend í einum auto-da-fé. "Allur mánin gjørdist sum blóð", at enda á hesum myrka degi, avdúkaðu tjúkkku skýggini mánan í einum framkomnum reyðum liti. Við hesi mynd staðfesti Gud ørindini, sum vóru tilskilað páva-kongaliga myrkursleguni, millum 1793 og 1794. Blóð teirra skuldi ríkiliga úthellast av hvassa blaðnum á kollveltingargillotini.

Viðmæli: Í Opinb. Hetta staðfestir eisini týðningin av boðskapinum um "fimta innsiglið", sum vit júst hava sæð. Tað er gjøgnum virkseimið hjá gudloysi, at endaligu drápinum av teimum trúgvandi útvaldu verða framd.

Vers 13: "Og stjørnurnar á himlinum duttu niður á jørðina, eins og eitt fikutræ kastar ótíðarhóskandi fikur sínar, tá ið tað skalkast av sterkum vindi. »

Hetta triðja tíðarmerkið, hesaferð himmalska, varð bókstaviliga uppfyllt 13. november 1833, sjónligt úr øllum økinum í USA millum midnátt og kl. Men eins og fyrra tekin, boðaði tað frá eini andaligari hending av óhugsandi stødd. Hvør kundi talt talið av hesum stjørnum, sum duttu í regnskjólaformi yvir alt himmalin frá midnátt til kløkkan 5 um morgunin? Hetta er myndin, sum Gud gevur okkum av fallinum hjá protestantiskum trúgvandi í 1843, dagfestingina, tá tey gjørdust offur fyri fyriskipanini í Dan 8,14, sum kom í gildi. Millum 1828 og 1873 er virkseimið hjá ánni "Tigris" (Dan.10:4), navnið á manndrepandi djórinum sostatt staðfest í Dan.12:5 til 12. Í hesum versinum umboðar "fikutræið" trúfesti Guds fólks, uttan at hetta trúfesti verður sett í spurnartekin við myndini av teimum "grønu fikunum", sum eru kastaðar á jørðina. Somuleiðis varð protestantiska trúgvin móttikin av Gudi við fyrivarnum og fyribils treytum, men vanvirðing av profetiska boðskapinum hjá William Miller og avvísing av endurreisnini av hvíludegnum førði til niðurgongd hennara í 1843. Tað var gjøgnum hesa noktan, at "fikurin" varð verandi við at rísa til Gud, "vildi avvísa hann". Hon verður verandi í hesi støðu, fallin úr náði Harrans til tíðina, tá hon kemur aftur í dýrdarfullu í 2030. Men varðveit, við at nokta nýggjastu ljósunum, síðani 1994, er offisiella adventisman vorðin, "hon eisini", ein "grøn fikur" ætlað at doyggja tvær ferðir.

Vers 14: "Himmalin dróg seg aftur sum ein rulla, tá ið hon varð rullað upp; og hvørt fjall og oyggj varð flutt av sínum stað. »

Hesin jarðskjálvtin er hesaferð alheimsligur. Í tímanum, tá Gud kemur fram, fer Gud at raka jørðina og alt, sum hon ber í menniskjum og djórum. Hendan hendingin fer fram, tá ið „sjeýnda av teimum sjeý seinastu plágunum av vreiði Guds“ verður sambært Opinberingini 16:18. Hetta verður tímin til uppreisnina hjá teimum sonnu útvaldu, "hinum fyrstu", tann hjá teimum "signaðu", sambært Opinb.20,6.

Vers 15: "Kongarnir á jørðini, ættarmenninir, yvirmenninir, teir ríku, teir valdsmiklu, hvør trælur og hvør frælsur maður, goymdu seg í hellunum og í fjallabjörgunum. »

Tá Skaparinn Guð vísir seg í allari síni dýrd og kraft, kann einki menniskjaligt vald standa, og einki skjól kann verja fíggindar hansara fyri hansara rættvísu vreiði. Hetta versioð vísir, at Guðs rættvísi terroriserar allar sekar flokkar av menniskjum.

Vers 16 : “ *Og teir søgdu við fjøllini og klettarnar, Fallið á okkum og fjalið okkum fyri andliti hansara, sum situr á hásetinum, og fyri vreiði lambsins.* »

Tað er sjálvst lambið, sum situr á guddómliga hásetinum, men hesa tíðina er tað ikki longur tað dripna lambið, sum leggur seg fram fyri teimum, tað er “ *Kongur konganna og Harri harranna* ”, sum kemur at knúsa fíggindar sínar á síðstu døgum.

Vers 17 : “ *Tí at tann stóri vreiðidagur hansara er komin, og hvør kann standa ?* »

Avbjóðingin er at “ *yvirliva* ”, tað vil siga at yvirliva eftir Guðs rættvísa inntriv.

Tey, sum kunnu “ *standa* ” í hesum ógvusliga tímanum, eru tey, sum skuldu doyggja, sambært ætlanini í sunnudagskunngerðini, sum er nevnd í Opinb. Ræðslan hjá teimum, sum skuldu drepa teir, sum er opinberaður í fyrra versinum, er greitt frá. Og soleiðis verða tey, sum skulu kunna yvirliva á dýrdarriku afturkomu Jesu Krists degi, evnið í Opinberingini 7, har Guð fer at opinbera okkum ein part av síni ætlan, sum snýr seg um tey.

Opinberingin 7 : Sjevndadags adventisman . **innsiglað við innsigli Guðs : hvíludagin .**

Vers 1 : “ *Eftir hetta sá eg fyra einglar standa við fyra horn jarðarinnar ; Teir hildu aftur teimum fyra vindunum á jørðini, so at eingin vindur skuldi blása á jørðina, á havið ella á nakað træ.* »

Hesir „*fyra einglarnir*“ eru himmalsku einglarnir hjá Gudi, sum eru við í einum alheimsligum gerningi, sum „*fyra hornini á jørðini*“ ímynda. Teir “*fyra vindarnir*” ímynda alheimskríggj, ósemjur ; Tey verða sostatt “ *hildin aftur* ”, forðað, sperrað, sum førir til alheims trúarfrið. “ *Havið* ” ímyndin hjá katolisismuni og “ *jørðin* ” ímyndin hjá reformeraðu trúnni eru í friði við hvønn annan. Og hesin friðurin snýr seg eisini

um "træið", myndina av menniskjanum sum einstaklingi. Sögan lærir okkum, at hesin friðurin varð álagdur av veikingini av pávavaldinum, sum varð knúst av franskari tjóðargudloysi millum 1793 og 1799, dagfestingina, tá Pius VI pávi doyði varðhaldsfongslaður í fongslinum í Citadel í Valence-sur-Rhône, har eg var føddur og búgvi. Hendan gerðin er skyld „*djórinum, sum stígur upp úr botnleysu grøvini*“ í Opinberingini 11,7. Tað verður eisini nevnt „*4. lúðurin*“ í Opinberingini 8,12. Eftir hana, í Fraklandi, fer keisarastjórnin hjá Napoleon I sum er ímyndað við "ørn" í Opinb.

Vers 2 : "Og eg sá ein annan eingil stíga upp úr eystri, sum hevði innsigli hins livandi Guds ; kalladi hann med harri roddu til þa fíora eingla, er gefit var at meina jord ok haf, ok mællti hann : » .

„Sólin rísandi“ vísti til, at Gud vitjaði í Jesusi Kristi, jarðliga seyð sín í Lukas 1,78. „Innsigli hins livandi Guds“ sæst í himmalsku leguni hjá Jesusi Kristi. Við "hardari rødd", sum staðfestir hansara myndugleika, gevur eingilin boð til tær alheimsdemonisku einglakreftirnar, sum hava fingið heimild frá Gudi "at gera skaða", til "jørðina" og til "havið", tað vil siga til protestantisku trúna og til rómversk-katólsku trúna. Hesar andaligu tulkningar forða ikki fyri bókstavigari umseting, sum skal snúgva seg um "jørðina, havið og trøini" í okkara skapan; sum hevði verið ringt at sloppið undan við at nýta kjarnorkuvápn, tá „*sætta lúðurin*“ í Opinb.

Vers 3 : "Skaða ikki jørðina, havið ella trøini, fyrr enn vit hava innsiglað tænarar Guds várs á enni teirra. »

Hendan smálutin ger, at vit kunnu staðseta byrjanina av innsiglingarvirkseminum hjá teimum útvaldu frá várinum 1843 til heystið 1844. Tað var eftir 22. oktober 1844, at fyrsti adventisturin, skiparin Joseph Bates, varð innsiglaður við at taka, hvør sær, sjeynða hvíludagin. Hann skuldi skjótt hermast eftir, stigvíst, av øllum sínum adventistisku brøðrum og systurum tá. Innsiglingin byrjaði eftir 22. oktober 1844, og skuldi halda fram í teir "fimm mánaðirnar" sum eru profeteraðir í Opinb. „*fimm mánaðir*“ ella 150 verulig ár sambært dag-ársreglunum í Ezekiel 4:5-6. Hesi 150 árinu vóru profeterað fyri trúarfríði. Friðurin, sum varð settur á stovn, hevur stuðlað boðanini og almennari menning av "Sjeyndadagsadventista" boðskapinum, sum í dag er umboðaður í øllum vesturlondum og alla aðrastaðni, har hetta hevur verið møguligt. Adventistamissionin er alheimslig, og sum so er hon einans treytað av Gudi. Hon hevur tí einki at fáa frá øðrum kristnum játtanum og skal, fyri at verða signað, einans stóla á tann íblástur, sum Jesus Kristus, himmalski hævdingahævdingi hennara, gevur, sum gevur vit av lestrinum av "heilagu Bíbliuni"; Bíbliuna, skrivaða orðið hjá Gudi, sum umboðar hansara „*tvey vitni*“ í Opinb. Byrjað í 1844, fer friðartíðin, sum Gud tryggjaði, at steðga á heysti 1994 sum kanningin av Opinb.

Týðningarmikið viðmerking um "Guds innsigli" : Sabbaturin einsamallur er ikki nóg mikið til at rættvísgera leiklutin sum "Guds innsigli." Innsiglingin inniber, at hon fylgir við teimum verkum, sum Jesus hevur fyrireikað til sínar heiløgu : kærleikan til sannleikan og **profetiskan sannleika**, og vitnisburðurin um ávøkstin, sum er lagdur fram í 1. Kor 13. Nógv, sum halda hvíludagin uttan at lúka hesi kriteriini, fara at sleppa honum, tá ið deyðahóttanin fyri at halda hann kemur upp. Hvíludagurin er ikki arvaður, tað er Gud, sum gevur tí útvalda hann, sum eitt tekin **um, at hann hoyrir honum til**. Sambært Ezek.20:12-20 : "Eg gav teimum eisini hvíludagar mínar til tekin millum meg og teirra, so teir skulu vita, at eg eri Harrin, sum halgar teir.../...Heilagt hvíludagar mínar, so teir skulu vera tekin millum meg og tykkum, so teir skulu kenna, at eg eri Harrin, Gud tykkara. » . Utan at mótsiga tí, sum júst er sagt, men heldur fyri at staðfesta tað, lesa vit í 2. Tim 2,19 : "Tó stendur fasti grundvøllur Guds, sum hevur hetta innsigli : **Harrin kennir tey, sum hansara eru** ; og: Tann, sum nevnir navn Harrans, skal hann víkja frá órætti. » _

Vers 4 : “ *Og eg hoyrði talið av teimum, sum innsiglaðir vóru, hundrað og fjóruti og fyra túsund, av øllum ættum Ísraels sona :* ”

Paulus ápostul vísti í Róm . Frelstur av trúgy, eins og hann, víðka hesir umvendu heidningar andaliga tær 12 ættirnar í Ísrael. Kjøtliga Ísrael , hvørs tekin var umskering , datt, latið djevlinum, fyri noktan sína av Messias Jesusi. Tann kristna trúgvinn, sum datt í fráfall síðani 7. mars 321, er eisini eitt andaligt Ísrael, sum er fallið síðani tann dagin . Her leggur Gud fram fyri okkum eitt ektað andaligt Ísrael, sum hann hevur signað frá 1843 . Hetta er tann, sum ber alheims uppgávuna hjá sjeyndadagsadventismuni. Og longu nú hevur talið, " 144000 " , nevnt , uppiborið eina forkláring. Tað kann ikki takast bókstaviliga, tí eftir at hava samanborið eftirkomarar Ábrahams við " *stjörnurnar á himlinum* " , tykist talið nógv ov lítið. Fyri Skapara Gud tala tøl eins nógv og bókstavir. Hetta er tá vit mugu skilja, at hugtakið " *tal* " í hesum versinum ikki skal tulkast sum ein talgild nøgd, men sum ein andalig koda, sum tilnevnir eina átrúnaðarlaga atferð, sum Gud signar og setur burturúr (halgar). So er " 144.000 " forklárað soleiðis : $144 = 12 \times 12$, og $12 = 7$, talið á Gudi + 5 , talið á menniskjanum = samband millum Gud og menniskja. Terningurin í hesum talinum er ímyndin av fullkomleika og fýrkantinum hjá tí , tann á yvirflatuni. Hesi lutfall verða tey í nýggja Jerúsalem, sum eru lýst í Opinberingini 21,16 í andaligari reglugerð . Hugtakið " *túsund* " , sum fylgir , ímyndar eina óteljandi fjøld . Faktiskt merkir " 144.000 " ein fjøld av fullkomnum loystum monnum, sum gera sáttmála við Gud. Hendan tilvísingin til Ísraels ættir skal ikki undra okkum, tí Gud hevur ikki slept síni verkætlan hóast fylgjandi miseydnaðar samgongur hansara við menniskju. Jødiska fyrimyndin, sum varð lagt fram síðani útflytingina úr Egyptalandi, helt ikki fram fyrr enn Kristus uttan vit. Og gjøgnum hansara kristna sannleika og virðing fyri øllum hansara boðum , eisini tí um hvíludagin serliga, og um hansara moralsku, saniteru og aðrar fyriskipanir, endurreist, finnur Gud , í dissident adventismu . í trúgvvari á síðstu døgum, fyrimyndin av Ísrael, sum samsvarar við hansara hugsjón. Latið okkum leggja afturat, at í tekstinum í 4. ^{boðnum} , sigur Gud um hvíludagin við sín útvalda : “ *Tú hevur seks dagar at gera alt títt arbeiði ... men tann 7. er dagur YaHWéH , Gudi tíns.* ” Tað vísir seg, at 6 24-tíma dagar tilsamans eru 144 tímar. Vit kunnu tí leggja afturat, at tey 144.000 innsiglaðu eru trúgvir eygleiðarar av hesi guddómligu fyriskipan. Lív teirra er punkterað av hesi virðing fyri teimum seks døgnum, sum eru heimilaðir til teirra verðsligu verk. Men sjeynda ^{dagin} heiðra teir halgaða hvílulutin í hesum boði. Andaligi karakterurin hjá hesum “ adventistiska ” Ísrael verður vístur í versunum 5 til 8, sum fylgja. Nøvnini á teimum hebraisku patriarkunum, sum eru nevnd, eru ikki tey, sum myndaðu holdliga Ísrael. Tey, sum Gud hevur útvalt, eru bert har fyri at bera ein duldan boðskap í rættvísgeringini av sínum uppruna. Eins og við nøvnunum á teimum " *sjeý samkomunum* " , bera tey á teimum " *tólv ættunum* " ein dupultan boðskap. Tað einfaldasta er avdúkað av teirra týðing . Men tann ríkasti og mest fløkti parturin er grundaður á útsagnirnar, sum hvør mamma ger, tá hon grundgevur fyri at geva sínum barni navn.

Vers 5 : “ *av Júda ætt, tólv túsund innsiglaðir ; av Rubens ætt tólv túsund ; av Gads ætt tólv túsund ;* »

Fyri hvørt navn merkir talið " *tólv túsund innsiglað* " : ein fjøld av monnum, sum eru í sambandi við Gud, innsiglaðir við hvíludegnum.

Júda : Lov veri Harranum ; móðurorð í 1. Mós. 29,35 : “ *Eg skal prísja YaHWéH* ”.

Ruben : Síggja ein son ; móðurlig orð í 1. Mós.29,32 : “ *Harrin hevur sæð mína eyðmyking* ” .

Gad : Eydna ; móðurlig orð í 1. Mós 30,11 : “ *Hvussu sælur !* »

Vers 6 : “ *av Asjers ætt tólv túsund ; av Naftali ætt tólv túsund ; av Manasse-ætt tólv túsund ;* »

Fyri hvørt navn merkir talið " *tólv túsund innsiglað* " : ein fjöld av monnum, sum eru í sambandi við Gud, innsiglaðir við hvíludegnum.

Asher : Sælur : móðurlig orð úr 1. Mós.30,13 : " *Hvussu sælur eri eg !* »

Naftali : Stríðandi : móðurlig orð í 1. Mós.30,8 : " *Eg havi stríðst guddómliga móti systur míni og havi vunnið .* ”

Manasse : Gloym : faðirlig orð í 1. Mós. 4 1:51 : " *Gud hevur latið meg gloyma allar mínar trupulleikar .* ”

Vers 7 : " *av Símeons ætt tólv túsund ; av Levi-ætt tólv túsund ; av Íssakars ætt tólv túsund ;* " Fyri hvørt navn merkir talið " *tólv túsund innsiglað* " : ein fjöld av monnum, sum eru í sambandi við Gud, innsiglaðir við hvíludegnum.

Símeon : Hoyring : Móðurlig orð úr 1. Mós.29,33 : " *Harrin hevur hoyrt, at eg eri ikki elskaður .* ”

Levi : Viðheft : móðurorð í 1. Mós.29,34 : " *Tí hesaferð skal maður mín knýta seg at mær .* ”

Issakar : Løn : móðurorð í 1. Mós.30,18 : " *Gud hevur givið mær løn mína .* ”

Vers 8 : " *av Zebulons ætt tólv túsund ; av ætt Jósefs tólv túsund ; av Benjamins ætt tólv túsund innsiglaðir .* »

Fyri hvørt navn merkir talið " *tólv túsund innsiglað* " : ein fjöld av monnum, sum eru í sambandi við Gud, innsiglaðir við hvíludegnum.

Zabulon : Bústaður : móðurorð í 1. Mós.30 :20 : " *Hesaferð skal maður mín búgva hjá mær .* ”

Jósef : Hann fjernar (ella hann leggur afturat) : móðurlig orð í 1. Mós.30 : 23-24 : " *Gud hevur fjernar mína spott... / (... má YaHWéH leggja mær ein annan son afturat)* ”

Benjamin : Sonur høgru hond : míni ævigu og faðirligu orð í 1. Mós.35 :18 : " *Og tá ið hon var um at geva upp sál sína, tí hon var um at doyggja , kallaði hon hann Ben-oni (Sonur mínar sorg) men pápi hansara kallaði hann Benjamin (Sonur høgru hond).*

Hesi 12 nøvn, og móður- og faðirorð, lýsa upplivingina, sum seinasta samkoman av adventista, sum Gud valdi, livdi ; " *brúðurin fyrireikað* " til mannin Kristus í Opinberingini 19,7 . Undir tí seinasta navninum, sum er lagt fram, tað av " *Benjamin* " , profeterar Gud um endaligu støðuna hjá sínum útvalda, sum er hóttur við deyðanum av uppreistrarhugaðum monnum. Navnabroytingin, sum faðirin, Ísrael, álegði, profeterar um inntriv Guds til fyrimuns fyri síni útvaldu. Hansara dýrdarfulla afturvenda vendir borðunum. Tey , sum skuldu doyggja , verða ærað og tikin upp til himmals , har tey ganga saman við Jesusi Kristi , tí alvalda og dýrdarrika skapanum Gudi . Orðingin " *Synir høgru hond* " fær sín fulla profetiska týdning : høgra hond var tann útvaldi, ella seinasta andaliga Ísrael, og synir hennara, teir loystu útvaldu, sum yrkja hana. Eisini eru teir seyðurin, sum er settur við høgru hond Harrans (Matt.25,33).

Vers 9 : " *Eftir hetta hugdi eg, og sí, ein stóran fjöld, sum eingin kundi telja, av hvørjari tjóð og ætt og fólki og tungumáli. Teir stóðu framman fyri hásetinum og fyri lambinum, klæddir í hvítar klædir og høvdu pálmagreinar í hondunum .* »

Hesin „ *stóri fjöldin, sum eingin kundi telja* “ staðfestir andaliga kodaða symbolska karakterin hjá „ *tølunum* ” „ 144.000 ” og „ 12.000 ” , sum eru nevnd í undanfarnu versunum. Harumframt er ábending gjørd til eftirkomarar Ábrahams við útrykkinum : " *eingin maður kundi telja teir* " ; sum viðvíkur " *stjørnunum á himlinum* " sum Gud hevði víst honum og segði : " *slíkt verður eftirkomarar tínar* " . Upprunin hjá teimum er margfaldur , frá hvørjari tjóð, hvørjari ætt, hvørjum fólki og øllum málum, og frá øllum tíðarskeiðum. Men temaið í hesum kapitlinum miðar serliga móti tí andaliga adventistiska boðskapinum við sínum alheimsliga karakteri, sum Gud hevur givið. Teir eru í „ *hvítum klæðum* , tí teir vóru klárir at doyggja sum pínslarvátta, og vórðu dømdir til deyða við kunngerð, sum

teir seinastu uppreistrarmennirnir góvu út sambært Opinberingini 13,15 . " Pálmarnir " , sum teir halda í hondum, ímynda teirra sigur móti syndaleguni.

Vers 10 : “ *Og teir róptu við harðari rødd og søgdu , Frelsa til Gud okkara, sum situr á hásetinum, og til lambið. »*

Handlingin vekir samanhangin um dýrdarríku afturkomu Jesu Krists , parallelt við lýsingina av reaktiónum hjá uppreistrarleguni, sum er lýst í Opinb.6,15-16. Her eru orðini, sum tey frelstu valdu embætisfólkini siga, tað absolutta øvugta av teimum hjá uppreistrarmonnunum. Langt frá at skelka tey, gleðir afturkoma Kristusar tey, tryggjar teimum og frelsir tey. Spurningurin, sum uppreistrarmennirnir settu: " *Hvør kann standa ?* " fær sítt svar her : teir adventistarnir, sum vóru trúgvir móti teirri uppgávu, sum Gud gav teimum til heimsins enda, við lívsváða, um tað var neyðugt." Hesin trúfesti er grundaður á teirra tilknýti til virðing fyri tí heilaga hvíludegnum , sum Gud hevur halgað frá heimsins grundarlagi , og teirra kærleika , sum hann vísti til hansara profetiska orð . Hetta er enn meira so , tí tey vita nú , at hvíludagurin profeterar ta stóru hvíluna í sjeýnda ártúsund , sum tey , sigursvinnir eftir Jesus Kristus , kunnu koma inn í við at fáa tað æviga lívið , sum er lovað í hansara navni .

Vers 11 : “ *Og allir einglarnir stóðu um hásetið og teir elstu og tær fyra verurnar ; og teir duttu niður á andlitið fyri hásetinum, fyri Gudi , .*

Scenán, sum er lögð fram fyri okkum, vekir upp inngongdina í ta stóru himmalsku hvíluna hjá Gudi. Vit finna myndirnar úr kapitli 4 og 5 , sum snúgva seg um hetta evnið.

Vers 12 : “ *og siga : Amen ! Sign, dýrd, vísdómur, tøkk, heiður, kraft og mátt veri Gudi várum um allar ævir og allar ævir! Amen ! »*

Glaðir við hesum vakra endanum á upplivingini av jarðligu frelsu, vísa einglarnir sína gleði og sína takksemi móttvegis Gudi av góðsku, sum er okkara Skaparin , teirra, okkara, tann, sum tók initiativ til endurloysing av syndunum hjá teimum jarðligu útvaldu , við at koma at krevja seg sufferci har at . rættvísi. Hesar fjøldina av ósjónligum eygum hava fylgt hvørjum fasa av hesi frelsuætlan og hava undrast á ta hátignarligu sýningina av Guds kærleika. Fyrsta orðið, tey siga, er “ *Amen !* ” Sanniliga ! Tað er satt ! Tí Gud er sannleikans Gud, hin Sanni. Annað orðið er “ *lovsangur* ” tað var eisini fyrsta navnið á teimum 12 ættunum : “ *Júda* ” = Lovsangur. Triðja orðið er “ *dýrd* ” og Gud er við rætti knýttur at síni dýrd, tí *hann fer at minnast hana* í Opinb . Kanningin av hesum skjali hevur til endamáls at gera tað kunnugt fyri øllum valdu umboðunum. Hesin guddómliki vísdómurin er uttanfyri okkara hugflog. Smálutir, hugaspøl, alt er har í guddómligum sniði. Í fimta lagi kemur „ *tøkk* “. Tað er tann átrúnaðarlíga tøkk, sum verður framdur í *heilagum orðum og verkum*. Í sætta kemur “ *heiður* . ” *Hetta er tað, sum uppreistrarmennirnir hava mest frustrerað Gud við* . Teir viðgjørdu hann við vanvirðing við at tvíhalda um hansara opinberaða vilja. Tvørturímóti hava tey valdu embætisfólkini givið honum , í tann mun teirra móguleika er , tann heiður, sum honum lógliga skyldast. Í sjeýnda og áttanda koma “ *kraft og styrki* . ” Hesi bæði tvingandi tingini vóru neyðug fyri at fáa tyrarnar á jørðini niður, fyri at knúsa teir øvundsjúku uppreistrarmenninar, meðan teir enn hildu valdið yvir jørðini. Uttan hesa *vald og styrki* , høvdu tey seinast útvaldu doyð eins og so nógvir aðrir pínslarvátar í kristnu tíðini.

Vers 13 : “ *Og ein av teimum elstu svaraði og segði við meg : Hvørjir eru hesir, sum eru í hvítum klæðum, og hvaðani eru teir komnir ? »*

Spurningurin, sum er settur, er ætlaður at avdúka okkum serstøku symbolið á teimum “ *hvítu klæðunum* ” í mun til tey “ *hvítu* ” klæðini í Opinb . 3,4 og “ *fína línið* ” , sum í Opinb. ts hvørving til himmals .

Vers 14 : “ *Eg segði við hann : Harri mín, tú veitst. Og hann segði við meg : « Hetta eru tey , sum eru komnir úr stórari trongd ; teir hava vaskað klæðir sínar og gjørt tær hvítar í blóði lambsins. »*

Av tí at " hvítu klæðini " eru í ávísu gomlum monnum, kann Jóhannes faktiskt vóna svar frá einum teirra. Og væntaða svarið kemur : " *Hetta eru tey , sum koma úr stóru trongdini* " , tað vil siga tey útvaldu , offur og pínslarvátar av trúarstríðum og gudloysi sum " 5. innsigli " varð opinberað okkum , í Opb 6,9 til 11 : " *Ein hvítur kápi varð givin hvørjum teirra ; ok var þeim sagt, at þeir skyldu hvila enn litla stund, til þess skyldi fullt vera meðþionustu þeirra ok brædr þeirra, er drepnir skyldu sem þeir voru.* » Í Opb . Í staðfesting lesa vit í Opnb.11,13 : " *...sney túsund menn doyðu í jarðskjálvtanum* " ; " *Sney* " fyri trúgvandi, og " *túsund* " fyri fjøldina. Franska kollveltingin er sum ein jarðskjálvti, sum eisini drepur Guds tænarar. Men henda " *stóra trongdin* " var bert ein fyrsti formur fyri hesi avriki. Annar formurin verður framdur við " *6. trompet* " í Apo.9, ein smálutur í ritgerðini í Apo.11 fer at avdúka hetta fakta. Fjøldin av ótrúgvum kristnum verða avrættað undir triðja heimsbardaga sum " *6. trompetin* " ímyndar og staðfestir. Men síðani 1843 hevur Gud valt tey útvaldu, sum hann halgar og tey seinastu, sum hann setur frá, eru ov dýrabær í hansara eygum til at verða oyðiløgd. Hann fyrireikar tey til tann endaliga vitnisburðin í søguni um jarðligu frelsu ; ein vitnisburð um trúfesti, sum teir fara at geva honum við at vera trúfastir móti sínum sneyndadags hvíludegi, eisini tá ið uppreistrarlegan hóttir hann við deyða. Hendan seinasta royndin av Guds ætlan sæst í boðskapinum, sum eru borin til " *Filadelfía* " í Opnb.3,10 og í Opnb.13,15 (deyðaboð) . Fyri Gud er ætlan eins góð og gerð, og í tann mun, tey tá hon verður sett til royndar, Teir góðtaka deyðavandan, teir verða av honum assimleraðir í bólkin av pínslarvátum og verða sostatt tilskrivaðir " *hvíta kápuna* " hjá sonnum pínslarvátum . Tey sleppa undan deyðanum bert orsakað av frelsandi inntrivinum hjá Jesusi Kristi. Í hesi seinastu royndini, eftir aðru " *stóru trongdina* " , við vitnisburðinum um teirra trúfesti , vilja tey aftur " *vaska klæðir sínar og gera tey hvít í blóði lambsins* " við at vera trúføst til deyðan, sum tey verða hótt við . Við endan av hesi seinastu trúarroyndini verður talið av teimum, sum skuldu doyggja sum pínslarvátar , fullfíggað og deyðiliga " *hvílan* " hjá teimum pínslarváttaðu halgimennunum av " *fimta innsiglinum* " endar við teirra uppreisn. Síðani 1843 og serliga síðani 1994 ger tað halganararbeiðið, sum Gud hevur farið undir, ónýtiligan deyða hins sonnu útvaldu, sum vóru á lívi og trúføst til tíman, tá hann kemur aftur, og endin á náðitíðini, sum er frammanundan, ger tað enn meira ónýtiligt.

Vers 15 : " *Tí eru teir framman fyri háseti Guds og tæna honum dag og nátt í templi hansara. Hann, sum situr á hásetinum, skal búgva teirra millum ;* »

Tað er skilligt, at fyri Gud umboðar hetta slagið av útvaldum eina serliga høga elitu. Hann fer at veita honum serligar heiðurslønir . Í hesum versinum brúkar Andin tvær tíðir, nútíð og framtíð. Sagnorðini , sum eru samansett í nútíðini " *tey eru* " og " *tey tæna honum* " avdúka samhaldsfesti í teirra atferð í teirra holdlikami, sum er tempul Guds , sum býr í teimum. Og henda handlingin verður víðkað í himlinum eftir teirra hvørving av Jesusi Kristi. Í framtíðartíðini gevur Gud sítt svar uppá teirra trúfesti : " *Hann, sum er á hásetinum, skal reisa tjald sítt yvir teimum* " í allar ævir.

Vers 16 : " *Tey skulu ikki hungra longur, tey skulu ikki tysta longur, og sólin skal ikki lýsa á tey ella nakar hiti.* »

Hesi orðini merkja fyri tey seinu adventistavaldu , at tey vóru " *svong* " eftir at hava verið frádømd mat og " *tyst* " tí tey vóru frádømd vatn av teirra pínu- og fangavørðum. „ *Eldurin í sólini* “, hvørs „ *hiti* “ verður øktur í fjórðu av Guds sney seinastu plágum, fer at hava brent tey og fingið tey at líða . Men tað var eisini av eldinum av pyrunum hjá pávainkvisitiónini , hitt slagið av " *hita* " , at pínslarvátarnir av " *fimta innsiglinum* " vórðu neyðtíknir ella píndir . Orðið " *hiti* " vísir eisini til eldin av vanligum og atomvápnum , sum verða nýtt í sambandi við *sættu trompetina* . Tey, sum yvirliva hesa seinastu stríðið, munnu hava gingið ígjøgnum eldin. Hesi tingini henda ongantíð aftur í æviga lívinum, har tey útvaldu einans koma inn.

Vers 17 : “ *Tí at lambið, sum er mitt í hásetinum, skal hirða tey og leiða tey til livandi vatnkeldur, og Gud skal turka hvørt tár av eygum teirra.* »

“ *Lambið* ” er faktiskt, eisini, tann góði hirðin, sum skal hirða sín elskaða seyð. Hansara guddómleiki verður her aftur staðfestur av hansara støðu “ *mitt í hásetinum* ”. Hansara guddómliga kraft leiðir hansara útvaldu „ *til keldurnar í lívsins vatni* “, sum er ein ímynd av ævigum lívi. Og við at miða eftir tí endaliga samanhanginum, har tey seinastu útvaldu hansara verða í tárur, tá ið hann kemur aftur, fer hann at „ *turka hvørt tár úr eygum teirra* “. Men tár hava eisini verið partur av øllum hansara útvaldu, sum eru illa viðfarin og forfylgd gjøgnum alla søguna hjá kristnu tíðini, ofta til teirra seinasta andadrátt.

Viðmæli: Hóast villeiðandi útsjónina, sum sæst í okkara 2020-tíð, har sonn trúgv tykist at vera horvin, profeterar Gud umvending og frelsu av “ fjøldum ” sum koma úr øllum rasu-, tjóðskapar- og másligum uppruna jørðina. Tað er ein veruligur framíhjárættur, sum hann gevur sínum útvaldu at vita, at sambært Opinberingini 9 :5-10, hevur tíðin við alheims trúarfatan og friði verið forritað av honum í eini “ 150 ” ár (ella *fimm* profetiskar mánaðir) millum 1844 og 1994. Hetta sermerkta kriterið hjá Spiritinum er the one kriterium of Spiritv1. :8 : “ *Djórið, sum tú sást, var, og er ikki.* ” *Hon skal stíga upp úr avgrundini og fara til glatan. Og tey, sum búgva á jørðini, hvørs nøvn eru ikki skrivað í lívsins bók frá grundvølli heimsins, skulu undrast, tá ið tey síggja djórið : tí tað var, og er ikki, og skal enn vera.* ” **Tey sanniliga útvaldu fara ikki at undrast á at síggja tað, sum Gud kunngjörði teimum við sínum profetiska orði, henda.**”

Opinberingin 8 : Tær fyra fyrstu trompetarnir .

Fyrstu fyra revsingar Guds

Vers 1 : “ *Og tá ið hann opnaði sjeynða innsiglið, var tøgñ í himlinum í umleið hálfvan tíma.* »

Opningin av " *sjeynða innsiglinum* " er ógvuliga týðningarmikil, tí hon gevur heimild til at lata upp fullkomiliga Opinberingarbókina " *innsiglað við sjeý innsigli* " sambært Opinberingini 5,1. Tøgñin, sum merkir hesa fernisering, gevur handlingini ein serligan hátíðarhald. Tað hevur tvær grundgevingar. Tann fyrri er tankin um slitið av sambandinum millum himmal og jørð, orsakað av, at hvíludagin varð slept 7. mars 321. Tann seinni er greitt soleiðis frá : við trúgv eyðkenni eg hetta " *sjeynða innsiglið* " við " innsiglið hjá tí livandi *Gudi* " í kapitli 7 , sum samsvarar við hvíludagin . . Hann mintist týðningin av tí við at gera tað til evnið í fjórða av sínum tíggju boðum. Og har fann eg prógv, sum avdúka, hvønn týðning tað hevur fyri Gud, okkara hátígnarlíga Skapara. Men longu í 1. Mósebók legði eg til merkis, at sjeynði dagurin varð lagdur fram hvør sær í kapitli 2. Teir fyrstu seks dagarnir eru viðgjørdir í kapitli 1. Harumframt er sjeynði dagurin ikki stongdur, eins og teir fyrri, við frymlinum " *tað var kvøld og morgun.* " Hesin serligheitin er rættvísgjørður av sínum profetiska leiki í sjeynða ártúsund av Guds frelsuverkætlan. Sett undir merkið um ævinleikan hjá teimum útvaldu, sum eru loyst við blóði Jesu Krists, er sjeynða ártúsund í sær sjálvum sum ein endaleysur dagur. Til staðfesting av hesum er í síni framløgu í hebraisku bíbliuni, Tóruni, teksturin í fjórða boðnum skildur frá hinum og frammanfyri eitt tekin, sum krevur eina tíð við virðiligari tøgñ. Hetta merkið er hebraiski bókstavurin “ Pé ” og soleiðis einstøk merkir eitt brot í tekstinum, tað tekur navnið “ péтуhot ” . Sjeynði dagur hvíludagshvíld hevur tí alla grundgeving fyri at verða merkt av Gudi á ein ávísan hátt. Síðani várið 1843 hevur tað elvt til, at siðbundna protestantiska trúgv, arvingur til katólska “ sunnudagin ”, er mist. Og síðani somu roynd, men á heysti 1844, er tað aftur vorðið tekin um at hoyra til Gud, sum Ezekiel 20:12-20 gevur honum : " *Eg gav teimum eisini mínar hvíludagar sum tekin millum meg og teirra, fyri at teir skulu vita, at eg eri Harrin , sum halgar teir, at teir kunnu vera tekin.../...sabbath kann eg vera, Harrin , Gud tín.* " Tað er bert gjøgnum hann, at tann útvaldi síðani kann koma inn í loyndarmálið hjá Gudi og uppdaga nágreiniliga skrána fyri hansara opinberaðu verkætlan."

Sum sagt, so tosar Gud í kapitli 8 um ketur av banniboðum. Soleiðis at eg hyggi at sannleikanum um hvíludagin frá tí parti av teimum banningum, sum fráfall av honum, av

kristnum síðani 7. mars 321, hefur elvt til í ketum í kristnu tíðini. Hetta er tað, sum fylgjandi versioð fer at staðfesta við at knýta temaið um hvíludagin at teimum " *sjeý trompetunum* ", sum eru symbol uppá tær " *sjeý guddómligu revsingarnar* ", sum fara at raka kristna ótrúskapin 7. mars 321 .

Vers 2 : “ *Og eg sá teir sjeý einglarnar, sum stóðu framman fyri Gudi; »*

Tað fyrsta av teimum framíhjárættindum, sum fæst við at halga sjeýndadags hvíludagin , sum Gud hefur halgað seg sjálfvan , er at skilja tann týdning, sum Hann gevur evninum " *tær sjeý trompetarnir* ". Við formi av tilgongdini, sum er givin tí, letur hetta temaið fullkomiliga upp fyri vitinum hjá tí valda. Tí tað førir prógv um ákærana um " *synd* ", sum er nevnd í Dan.8,12 móti kristnu samkomuni , av Gudi . Jú, hesar „ *sjeý revsingarnar* ” høvdu ikki Gud givið, um henda syndin ikki var til. Harumframt eru hesar revsingar í ljósinum av 3. Mósebók 26 rættvísgjörðar av hatur móti boðum Hansara. Í gamla sáttmálanum hevði Gud longu tikið somu meginreglu til sín, at revsa ótrúgva og spilta holdliga Ísrael . Skaparin og lóggevarin Gud, sum ikki broytist, gevur okkum her eitt vakurt prógv. Báðir samgongurnar eru undir somu krøvum um lýdni og trúfesti.

Atgongdin til temaið " *trompet* " fer at loyva okkum at vísa á raðfylgjandi fordømingar av øllum kristnum átrúnaðum : katólskum, ortodoksum, protestantiskum síðani 1843 , men eisini adventistiskum síðani 1994 . Hon avdúkar eisini alheimsrevsingina av “ *sættu trompetinum* ”, sum skal sláa tey saman áðrenn royndartíðin er liðug. Vit kunnu sostatt máta týdningin av henni . " *Sjeýnda lúðurin* ", sum er knýtt at afturkomu Kristusar, tað vil siga beinleiðis virksema Guds, verður viðgjörð hvør sær, eins og hvíludagurin, í kapitli 11, síðani verður hon í stóran mun ment í kapitli 18 og 19.

Av seinastu 17 øldunum síðani 321 , ella meira nágreiniliga 1709 ár , vóru 1522 ár merkt av banningum, sum vóru orsakað av brotinum á hvíludagin til endurreisn hansara, sum varð ásett til árið 1843 í kunngerðini í Dan.8:14. Og frá tí degi, tá hon varð endurreist, til Jesu Krists kom aftur í 2030, bjóðaði hvíludagurin sína signing í eini 187 ár. Hvíludagurin hefur tí gjørt ótrúgvum monnum meira skaða enn gagn fyri trúføstu útvaldu. Banningin ræður og hetta temaið hefur tí sítt pláss í hesum kapitli 8 sum leggur fram guddómligar banningar.

Vers 3 : “ *Og ein annar eingil kom og stóð við altarið og hevði gull roykilsiskannu ; Og honum varð givið nógv roykils, til at hann skuldi ofra tað saman við bønnum alra heilagu á gullaltarinum, sum stóð framman fyri hásetinum. »*

Í Dániel 8,13 , eftir at hava nevnt " *oyðileggjandi syndina* ", tosaðu teir heiløgu í sjónini um tað " *aviga* ", sum snúði seg um " *óbroytiliga* " himmalska " *prestðomið* " hjá Jesu Kristi , sambært Hebr 7,23 . Á jørðini tók pávastýrið tað frá honum síðani 538 sambært Dan.8,11. Í 1843 kravdi semja við Jesus Kristus, at hon skuldi endurrindast . Hetta er endamálið við temanum, sum vit viðgera í hesum vers 3, sum letur himmalin upp og vísir okkum Jesus Kristus í sínum symbolska leiki sum himmalskur høvuðsprestur, sum er fyríbønari fyri syndir hansara útvaldu, og teirra einans. Havi í huga, at á jørðini, millum 538 og 1843, eru henda senu og hesin leikluturin parodieraður og rændur av virkseminum hjá teimum rómversk-katólsku pávunum, sum fylgja hvørjum øðrum í tíðini, áhaldandi frustrera Gud av sínum lógliga hægsta fullveldisrætti.

Av tí at tað er lagt fram í hesum kapitli 8 og av tí at tað steðgaði samstundis sum hvíludagurin varð sleptur, er hetta temaið um forbøn Jesu Krists eisini lagt fram fyri okkum undir tí partinum av banningini av steðginum av hesi forbøn fyri teimum kristnu fjøldini , ótilvitað offur fyri heidnu sólini á tí rómverska degnum " ; hetta, enntá og fram um alt, eftir villeiðandi og lokkandi navnabroytingina : “ *sunnudagur* ” : Harrans dagur. Ja, men frá hvørjum harra ? Tíverri ! Tann niðanfyrir.

Vers 4 : “ *Roykurin av roykilsinum fór upp saman við bønnum teirra heilagu úr hond einglans fyri Gudi. »*

“Parfumurnar”, sum fylgja við “bønum *teirra heilagu*”, ímynda tann lekkra luktin av offrinum hjá Jesusi Kristi. Tað er hansara sýning av kærleika og trúfesti, sum ger, at bønirnar hjá hansara útvaldu verða góðtiknar av hansara guddómliga dómi. Tað er umráðandi at leggja til merkis í hesum versinum týðningin av sambandinum millum orðini “*roykur*” og “*bønir teirra heilagu*”. Hendan smálutin verður brúktur í Opinberingini 9,2 til at nevna bønirnar hjá falskum protestantiskum kristnum, síðani nýggja støðan varð sett á stovn í 1843.

Tað, sum Gud vísir til í hesum versinum, er tann støðan, sum var millum ápostólsku tíðina og bannaðu dagfestingina 7. mars 321. Áðrenn hvíludagurin varð sleptur, tók Jesus bønirnar hjá teimum útvaldu og bað fyri honum vegna. Hetta er ein lærurík mynd, sum merkir, at tað loddrætta sambandið millum Gud og hansara útvaldu verður varðveitt. Tað verður soleiðis, so leingi tey vísa trúfesti móti hansara persóni og hansara sannleikslæru, tað vil siga til 321. Í 1843 fer Jesu prestdømi at taka alt sítt signaða virksemlu upp aftur til fyrimums fyri teir útvaldu adventistisku heiløgu. Men millum 321 og 1843 fingur reformatorar gagn av hansara náði, eitt nú teir í tíðini hjá *Thyatira*.

Vers 5: “*Og eingilin tók roykilsiskannuna og fylti hana við eldi av altarinum og kastaði hana á jørðina. Og tað komu røddir og toruslátur og eldingar og jarðskjálvti.*»

Handlingin, sum er lýst, er sjónliga harðlig. Tað er tann hjá Jesusi Kristi við endan av síni fyrigevingartænastu, tá ið endatímin á náðitíðini kemur. Leikluturin hjá “*altarinum*” endar, og “*eldur*”, myndin av sónardeyða Jesu Krists, verður “*kastaður á jørðina*”, og krevur revsing frá teimum, sum hava undirmett tað, og fyri summi, vanvirt tað. Heimsins endi, sum er merktur av beinleiðis inntrivi Guds, verður her lykklafórmulinn, sum er opinberaður í Opinberingini 4,5 og 2. Mós. Yvirlitið yvir kristnu tíðina endar við hesi “adventistisku” komu Jesu Krists.

Eins og við hvíludegnum, so er temaið um himmalsku fyrigevingina hjá Jesusi Kristi lagt fram í tättinum um banningina av dómi hansara millum 321 og 1843. Teir heiløgu, sum seta spurnartekin við Andan um tað, høvdu í Dan 8,13 góða orsök til at vilja víta, nær tað “*æviga*” prestdømið skuldi takast upp aftur av Jesusi.

Viðmæli: Uttan at seta spurnartekin við fyrri tulkningina, gevir eina aðra forkláring fullkomna meining. Í hesi seinnu tulkningini kann endin á temanum um fyrigevingina hjá Jesusi Kristi knýttast at dagfestingini 7. mars 321, lötuna, tá ið kristin sleppa hvíludegnum, og Gud fer inn í eina vreiði, sum verður søtt av vesturlenska kristindóminum, við teimum “*sjey trompetunum*”, sum koma frá. Hendan duplta forkláringin er alt meira rættvísgjørð, tí at sleppa hvíludegnum hevur avleiðingar til heimsins enda, í 2030, árið, tá, gjøgnum sína dýrdarfullu sjónligu afturkomu, Jesus Kristus í allar ævir fer at taka burtur frá rómversku pávastýrinum og hennara seinasta amerikanska protestantiska stuðli at serve og umboða hann, teirra falsku krav. Jesus fer síðani at taka upp aftur sítt heiti sum “*Høvd*” í kirkjuni, sum pávadømið hevur rænt. Jú, ólíkt teimum trúgvu útvaldu, fara tey falnu ótrúgvu kristnu at ignorera kunngerðina í Dan.8,14 og avleiðingarnar av henni til heimsins enda; sum rættvísger teirra ræðslu, tá Jesus kemur aftur sambært læruni í Opinb.6, 15-16. Áðrenn 2030 verða tær fyrstu seks “*trompetarnir*” uppfyltar millum 321 og 2029. Við “*sættu trompetinum*”, seinastu ávaringsrevsingini áðrenn endaligu útrýmingina, revsaði Gud tey uppreistrarhugaðu kristnu sera harðliga. Eftir hesa sættu revsingina fer hann at skipa umstøðurnar fyri seinastu alheims trúarroyndini og í hesum sambandi verður tað opinberaða ljósið boðað og kent fyri øllum teimum, sum yvirliva. Tað er í andlitinum á einum prógvaðum sannleika, at tey útvaldu og tey falnu tá, við sínum fríum vali, fara fram ímóti eini deydahóttan móti teirra endaligu ørindi, sum verður: ævigt lív fyri tey útvaldu, endaligur og absoluttur deyði fyri tey falnu.

Vers 6: “*Og teir sjey einglarnir, sum høvdu tær sjey lúðrarnar, fyrireikaðu seg at blása.*»

Úr hesum versinum bjóðar Andin okkum eitt nýtt yvirlit yvir kristnu tíðina, og tekur sum tema " *sjeý trompet* " ella " sjeý fylgjandi revsingar ", sum eru býttar út um alla kristnu tíðina síðani 7. mars 321, árið, tá " *synd* " varð offisielt og **borgaraliga** raðfest. Eg minnst, at í prologinum í Opínberingarbókini 1 er " *røddin* " hjá Kristi longu í sær sjálvum samanborin við ljóðið av einum " *trompet* ". Hetta tólið, sum verður brúkt til at ávara fólkíð í Ísrael, ber innan í sær allan týðningin av Apokalypsu opinberingini. Ávaringin ávarar móti fellum, sum fíggindin setur.

Vers 7 : " *Tann fyrsti ringdi. Ok var hegl ok eldr blandat med blodi, ok var kastad a jord ; triðingurin av jørðini brendi upp, og triðingurin av trøunum brendi upp, og alt grønt gras brendi upp. »*

Fyrsta revsing: hon varð framd millum 321 og 538, av ymiskum innrásum í Rómverska ríkið av sonevndum " barbariskum " fólki. Serliga minnst eg fólkíð hjá " Hunum ", hvørs leiðari Attila við rætti kallaði seg " Guds plágu ". Ein plága, sum setti eld á ein part av Evropa; norður Gallia, norður Italia og Pannonia (Kroatia og vestur Ungarn). Hansara motto var, Ó hvussu frægt! " Har hesturin hjá mær fer, veksur grasið ikki aftur. " Hansara gerðir eru fullkomiliga samantiknar í hesum versinum 7; Einki manglar, alt er har. " *Hagling* " er ímyndin av oyðileggingini av gróðri og " *eldur* " ímyndin av oyðileggingini av nýtslutilfari. Og sjálvandi er " *blóð úthelt á jørðina* " symbolskt fyri mannalív harðliga dripin. Sagnorðið " *kasta* " vísir vreiði skaparans, lóggevara og frelsara Guds, sum gevur íblástur og leiðir gerðina eftir at hava " *kastað eld av altarinum* " í vers 5.

Samstundis lesa vit í 3. Mós. 26: 14-17 : " *Men um tit ikki vilja lurta eftir Mær og ikki gera øll hesi boð, men um tit vanvirða lógir Mínar og um sál tykkara andstyggir dómar Mínar, so at tit ikki vilja gera øll Míni boð, men bróta sáttmála Mín, so skal Eg gera hetta við tykkum. Eg skal senda á tykkum ræðslu, neyðtøku og fepur, sum fáa eygu tykkara at sláa og sál tykkara pína ; og tú skalt sáa fræ títt til fánýtis : fíggindar tínir skulu eta tey. Eg skal seta andlit mítt ímóti tær, og tú verður sigraður fyri fíggindum tínum ; teir, sum hata teg, skulu ráða yvir tær, og tú skalt flýggja, tá ið eingin eltir teg. »*

Vers 8 : „ *Onnur klokkan ringdi . Ok var nokkut sem eitt mikít fjall brennandi af eldi kastad i haf ; og ein triðingur av havinum gjørdist til blóð , .*

Onnur revsing: Lykilin til hesar myndirnar er í Jer 51 :24-25 : " *Eg skal gjalda Bábýlon og øllum íbúgvunum í Kaldea fyri alt tað ónda, teir hava gjørt í Zion fyri eygum tykkara, sigur Harrin . Sí, eg eri ímóti tær, oyðandi fjall, sigur Harrin , tú, sum oyðileggur alla jørðina! Eg rætti hond mína móti tær og rulla teg niður av klettunum og gera teg til brennandi fjall. »* Tað er í hesum vers 8, at Andin vekir upp rómversku pávastyrið undir sínum symbolska navni " *Bábýlon* " sum kemur fram í formi " *Bábýlon hin stóra* " í Opínb.14,8, 17,5 og 18,2. " Eldur " passar til hennara persónligheit, og vekir bæði tann, sum skal eta hana við afturkomu Kristusar og seinasta dómi, og tann, sum hon brúkar til at elda í hatur tey, sum góðtaka og stuðla henni : evropeisku kongarnar og teirra katólsku fólkasløg. Her eins og í Dánjali umboðar " *havið* " menniskjað, sum profetiska klæðið varðar av ; menniskjað hjá dulnevndum fólki, sum í høvuðsheitum vóru heidnir hóast tær sjónligu kristnu umvendingarnar, sum vórðu framdar. Fyrsta avleiðingin av, at pávastyrið varð sett á stovn í 538, var at leypa á fólkasløg fyri at umvenda tey við vápnaðum hermegi. Orðið " *fjall* " merkir ein máttmiklan landafrøðiligan trupulleika. Hetta er tann, sum er hóskandi til at skilgreina pávastyrið, sum, fíggindi Guds, er tó reist upp av hansara guddómliga vilja ; Hetta fyri at geva eina herðing til trúarlívið hjá teimum vantrúgvandi kristnu týtt av forfylgingum, líðingum og deyða teirra millum og uttanhýsis fólki av ymiskum trúgvum. Tvingsilsatrúgvinn er eitt nýtt orsakað av brotinum á Guds heilaga hvíludag. Vit skylda honum óneyðugu drápinum av tvingsilssumvendingum, sum Karlamagnus framdi og

skipanirnar um krossferðirnar, sum vóru beint móti muslimsku fólkunum, sum Urban II pávi setti í verk ; alt, sum varð profeterað í hesum „ *seinna lúðrinum* “.

Vers 9 : “ *og triðingur av teimum skapningum, sum vóru í sjónum og høvdu lív, doyði, og triðingur av skipunum varð oyðilagdur .*

Avleiðingarnar eru alheimsligar og fara at halda fram til heimsins enda. Orðini " *hav* " og " *skip* " fara at finna sín týdning í samanbrestunum við muslimarnar í Miðjarahavinum, men eisini við afrikansku og suðuramerikansku fólkinum har tann álagda hertakandi katólska trúgvinn fer at geva orsök til ógvuslig dráp av upprunafólkunum.

Samstundis lesa vit í 3. Mós . *Eg skal bróta stoltleika tín av valdi, Eg skal gera himmal tín sum jarn , og jørð tína sum brons. Kraft tín verður oyðslað, jørð títt gevur ikki avgrøði, og trøini í landinum geva ikki ávøkst sín.* " Í hesum versinum boðar Gud frá eini átrúnaðarligari herðing, sum í kristnu tíðini verður framd við at Róm fer frá heidningdómi til pávadóm." Áhugavert er at leggja til merkis, at í sambandi við hesa broyting slepti rómverska yvirvaldið " *Capitol* " fyri at seta pávadómið upp í Lateran-palassinum, sum liggur júst á " *Caelius* ", tað vil siga himlinum. Harða pávastýrið staðfestir ta profeteraðu átrúnaðarligu herðingina. Ávøksturinn av kristnu trúnni er broyttur. Blíðni Kristusar er skift út við ágang og grimd ; og trúfesti móti sannleikanum broytist til ótrúskap og eldhuga fyri átrúnaðarligum lygnum.

Vers 10 : „ *Triðja klokkan ringdi . Og ein stór stjórna datt av himni, sum brendi sum kyndil ; og tað datt niður á triðingin av áunum og vatnkeldunum.* »

Triðja revsing : Tað ónda, sum er føtt, økist og røkkur sín hægsta móti endanum av miðöldini. Framgongdin við maskinprenting stuðlaði útgávuni av Heilagu Bíbliuni. Við at lesa hana uppdaga vald embætisfólk teir sannleikar, sum hon lærir. Hon rættvísger sostatt leiklutin hjá teimum “ *báðum vitnunum* ” sum Gud gevur henni í Opinb . "Við at stuðla sínum egnu átrúnaðarligu dogmum, byggir katólska trúgvinn bert á Bíbliuna fyri at rættvísgera nøvnini á teimum halgimenum, sum hon hevur sínar undirmenn tilbiðja." Tí at hava eina bíbliu er fordømt av henni og útsetir tann, sum hevur hana, fyri pínu og deyða. Tað er uppdagan av bíbilska sannleikanum, sum rættvísger myndina, sum er givin í hesum versinum : “ *Og ein stór stjórna datt av himli, sum brendi sum kyndil.* ” Eldur heldur enn fast við myndina av Róm, sum hesaferð er ímyndað av eini " stórari *brennandi stjórnu* " sum " *stóra brennandi fjallið* ". Orðið “ *stjórna* ” avdúkar sín pástand um at “ *geva ljós á jørðina* ” átrúnaðarliga sambært 1. Mós.1,15 ; og hetta í navni Jesu Krists, sum hon sigur seg vera sum tann sanni “ *kyndilin* ”, ljósberarin, sum hon verður samanborin við í Opinberingini 21,23 . Hon er enn eins " *stór* " sum tá hon fyrst byrjaði , men hennara forfylgingareldur er vaksin, og farið frá " *blásandi* " til " *eldsbrunandi* ". Forklaringin er einföld, fordømd av Bíbliuni, vreiði hennara er alt størri, tí hon noyðist opinbart at seta Guds útvaldu ímóti. Hvat sambært Opinb.12,15-16 noyðir hana at flyta frá strategiini hjá tí snildu og villeiðandi “ *orminum* ” til tann hjá tí opinbart forfylgjandi “ *drekanum* ”. Hennara mótstøðumenn eru ikki bara tey friðarligu og lýðin útvaldu Guds, har er eisini og fram um alt frammi fyri henni, ein følsk protestantisma, meira politisk enn átrúnaðarlig, tí hon ignorerar boðini, sum Jesus Kristus gevur og tekur vápn upp, hon drepur, drepur eins nógv og katólska legan. " *Triðingurin av áunum* " , tað vil siga ein partur av fólkunum í kristna Evropa, er fyri katólskum ágangi, eins og " *vatnkeldurnar* " .

Fyrimyndin fyri hesum vatnkeldum er Gud sjálvur sambært Jer 2,13 : “ *Tí fólk mítt hevur fram tær syndir : Tey hava forlatt meg, kelduna av livandi vatni, og hava høgt sær brunn , brotnar brunn, sum ikki kunnu halda vatni.* "Í fleirtali, í hesum versinum, tilnevnir Andin við " *vatnkeldunum* " tey útvaldu, sum eru myndað í Guds mynd." Jóh. 7,38 staðfestir, og sigur , “ *Tann, sum trýr á meg, sum skriftin sigur, úr búki hansara skulu áir av livandi vatni renna.* ” " Hetta útrykkið vísir eisini á siðvenjuna um at doypa børn, sum frá føðing ,uttan at verða spurd , fáa eitt

átrúnaðarligt merki, sum fer at gera tey til evni fyri eini óvaldari átrúnaðarligari søk." Tá tey vaksa upp, fara tey einaferð at taka vápn upp og drepa mótstøðufólk, tí teirra átrúnaðarliga merki krevur tað av teimum. Bíblián fordømir hesa meginreglu, tí hon sigur : “ *Tann, sum trýr og verður doyptur, verður frelstur, men tann, sum ikki trýr, verður dømdur* (Mark. 16,16).”

Vers 11 : “ *Navnið á stjórnuni er Ormviður ; og ein triðingur av vatninum gjørdist ormmur, og nógvir menn doyðu av vatninum, av tí at tað varð vorðið beiskt.* »

Í mun til tað reina, tysta-sløkkjandi vatnið, sum tilnevnið Bíbliuna, skrivaða Guds orð, verður katólska læran samanborin við " *absint* ", ein beiskur, eitrandi og enntá deyðiligur drekkamuður ; hetta er rættvísgjørt, tí endaliga úrslitið av hesi læru verður eldurin av “ *seinna deyðanum av seinasta dómi* ” . Ein partur , " *ein triðingur* " av monnum , er umskapaður av tí katólsku ella falskt protestantisku læruni, sum er fingin. “ *Vøtnini* ” eru bæði menn og bíbilsk læra. Í 16. ^{ad} misnýttu vápnaðir protestantiskir bólkar Bíbliuna og læruna í henni , og í myndini av hesum versinum verða menn dripnir av monnum og av falskari trúarlæru. Hetta er tí, at menn og trúarlæra eru vorðin beisk. Við at siga, at „ *vatnið varð gjørt beiskt* “, svarar Gud eini ákæru um „ *illgruna um øvundsjúku* “, sum hevur verið í bíðirøð síðani Opinberingina 6:6 í 3. *innsiglinum* . Hann staðfestir, tá ið hansara skrivaða orð kemur at gera tað, ákæruna um hórdóm, sum hann hevur ført móti tinginum síðani 7. mars 321, sum var frammanundan tíðini av tí átrúnaðarliga offisiella hórdóminum, sum eitur Pergamum í Opinberingini 2,12 fyri 538 .

Samstundis lesa vit í 3. Mós.26,21-22 : “ *Um tit ganga ímóti mær og nokta at lurta eftir mær, so skal eg revsa tykkum sjei ferðir meira eftir syndum tykkara. Eg skal senda villdýr tykkara millum, sum ræna tykkara børn tykkara og oyðileggja fæ tykkara og gera tykkum fá í tali ; og gøtur tínar verða oyðnar.* » Parallella kanningin av 3. Mós. 3. *lúðri* í Opinberingarbókini avdúkar dómin, sum Gud gevur víðari byrjanina av trúbotartíðini. Hansara sonnu útvaldu eru framvegis friðarlig og siga seg úr starvi, og góðtaka deyðan ella fangaskapin sum sannar pínslarvátar. Men burtursæð frá teirra hátignarliga dømi sær hann bert grimm " *djór* ", sum berjast hvørt við annað, oftast, av persónligum stoltleika, og sum drepa menniskju við illskapinum hjá kjøtetandi villdjórum. Hetta hugskotið fer at taka skap í Opinb.13,1 og 11. Hetta er hæddarpunktið í tíðini , tá ið tann útvaldi í norminum um **neyð verður furdur** “ *út í oyðimørkina* ” (= roynd) í Opb.12,6-14 við teimum skrivligu bíbilsku “ *tveimum vitnum* ” hjá Gudi í Op. Ótoleranta stjórnin hjá pávadóminum, sum varð profetarað í 1260 ár, er um at enda.

Vers 12 : „ *Fjórða klokkan ringdi . Og triðingurin av sólini, triðingurin av mánanum og triðingurin av stjórnum varð raktur, so at triðingurin av teimum myrknadi, og dagurin skein ikki í ein triðing, og náttin eisini.* »

Fjórða revsing : Andin ímyndar her „*stóru trongdina*“ , sum er *kunngjörd* í Opinberingini 2,22. Í symbolum avdúkar hon sínar ávirkanir fyri okkum : í part er “ *sólin* ” , ímyndin av Guds ljósi, rakt. Eisini varð partvíst " *mánin* ", ímynd av trúarleguni av myrkrinum, sum í 1793 snúði seg um hyklarar katolikkar og protestantar, eisini raktur. Undir symbolinum " *stjórur* " er eisini ein partur av teimum kristnu, sum eru kallað *at upplýsa jørðina*, hvør sær raktur. Hvør kann tá soleiðis sláa tað sanna og falska kristna trúarljósið ? Svar : Hugmyndafrøðin um gudloysi mett sum tíðarinnar stóra ljós . Ljós hennara myrkir øll onnur. Rithøvundar , sum skriva bøkur um hetta evnið , eru høgt virdir og kalla seg " *upplýsaras* ", so sum Voltaire og Montesquieu . Enn ,hetta ljósið oyðileggur , fyrst, menniskjalív í ketu, útheldur blóð í streymum. Eftir høvðini á Louis XVI kongi og konu hansara Marie-Antoinette fall eisini tey hjá praktiserandi katolikkum og protestantum undir guillotinar hjá kollveltingarmonnum. Hendan gerð av guddómligum rættvísi rættvísger ikki gudloysi ; men endin rættvísger amboðini , og Gud kann bert skúgva

tyrannarnir til viks við at seta teir ímóti við einum yvirskipaðum, valdsmiklari og sterkari tyranni. “ *Kraft og styrki* ” er Harrans í Opínb. 7:12.

Samstundis lesa vit í 3 Mos 26: 23-25 : “ *Um hesar revsingar ikki rætta tykkum, og tit standa mærlíki, so skal eg eisini standa ímóti tykkum og revsa tykkum sjeý ferðir meira fyri syndir tykkara. Eg skal bera svørd á tykkum, sum skal hevna sáttmála mín ; tá ið tit savnast í borgum tykkara, skal eg senda pest ímillum tykkara, so at tit verða givin upp í hendur fíggingdans.* » . “ *Svørðið, sum skal hevna mína samgongu* ” er tann leikluturinn, sum Gud gav franska tjóðskapargudloysingarstýrinum við at avhenda henni høvdini, sum eru sekur í andaligum hórdómi, sum varð framt móti honum. Eins og versplágan hevur henda gudleysa skipanin sett í verk eina meginreglu um hópdráp, soleiðis at avrættararnir í gjár gjørdust offur í morgin . Sambært hesi meginreglu tyktist henda helvitisskipanin at noyðast at svølgja alt menniskjað í deyðanum. Hetta er orsökini til, at Gud fer at geva tí navnið “ *avgrundin* ”, “ *djórið, sum rísur úr avgrundini* ”, í Opínb.11,7 har hann mennir sítt tema. Hetta er tí, at í 1. Mós.1,2 merkir hetta navnið jørðina uttan lív, uttan form, kaotiska og sum í longdini, tann systematiska oyðileggingin, sum gudloysingsskipanin fór undir, vildi endurgivið. Sum dømi finna vit ørindini hjá katólsku og monarkistisku Vendée umdoypt “ *Venge* ” av kollveltingarmonnunum, hvørs ætlan var at gera tað til eitt oyðilagt og óbyggt land.

Vers 13 : “ *Og eg hugdi og hoyrði eina ørn flúgva gjøgnum himmalin og siga við harðari rødd , Vei, vei, vei íbúgvum á jørðini, vegna hinar røddirnar av lúðrinum hjá teimum trimum einglunum, sum skulu blása !* »

Franska kollveltingin gav sínar drápsligu ávirkanir men hon náddi tí máli, sum Gud ynskti. Hon gjørdi enda á átrúnaðarligum harðræði, og eftir hana , varð tolsemi lagt á. Hetta er tíðin, tá ið sambært Opínberingini 13,3 varð katólska „ *djórið úr havinum* “ „ *deyðiliga sært, men grøtt* “ orsakað av máttmikla myndugleikanum hjá Napoleons „ *ørnini* “, sum er lögð fram í hesum versinum , sum endurvenjing tað gjøgnum sína Konkordat . “ *... ein ørn, sum flýgur mitt á himlinum* ” ímyndar hæddina á yvirvaldinum hjá Napoleon ^I keisara. Hann víðkaði sítt vald yvir øllum evropeiskum fólkaslögum og miseyðnaðist móti Russlandi. Hetta valið bjóðar okkum stóran nágreinileika um tíðarfesting av hendingum, tíðarskeiðið 1800 til 1814 er sostatt lagt upp til. Ógvusligu avleiðingarnar av hesi stjórnartíð eru eitt solidt mark, sum sostatt rættvísger komuna á týðandi dagfestingini í Dániel 8:14, 1843. Hendan týðandi skipanin í søguni hjá landinum í Frakklandi gerst , fyri Gud , berarin av eini ógvusligari fráboðan, tí eftir tað vilja triggir trúgvin “ *misstruck* ” av . . Endurtikið triggjar ferðir, er tað fullkomileikin av “ *vanlukku* ” ; hetta er tí, at við at fara inn í árið 1843, sum Opínberingini 3,2 lærir, krevur Gud av kristnum , sum krevja frelsu Jesusar Krists , at tey endaliga klára trúbotina , sum byrjaði í 1170, dagin, tá Pierre Valdo fult og heilt endurreisti bíbilska sannleikan , og at tey framleiða “ *fullkomin* ” verk ; henda fullkomileikin er kravdur í Opínberingini 3,2 og við fyriskipanini í Dániel 8,14. Avleiðingarnar av, at hon kemur í gildi, koma her fram í formi av trimum stórum “ *vanlukkum* ” , sum vit nú fara at kanna hvør sær. Eg vil aftur vísa á, at tað, sum ger hetta tíðarskeiðið við trúarfriði, paradoksalt nokk, til eina stóra “ *vanlukku* ”, er arvirin hjá franskari tjóðargudloysi, sum gjøgnumsyrgir og fer, til heimsins enda, at gjøgnumsyrgja hugflogið vesturlendsk mannasinn. Hetta fer ikki at hjálpa teimum at fremja tær reformir, sum Gud kravdi frá 1843. Men longu nú hevði “ *sætta innsiglið* ” í Opínb . fráboðanin um tey trý stóru “ *veiðirnar* ” í versinum , sum er kannað .

Í síni opinbering vekir Andin upp útrykkið “ *íbúgvur á jørðini* ” fyri at nevna tey menniskju, sum eru miðsavnad av teimum trimum stóru “ *veiunum* ” , sum eru profeterað. At vera avskorin frá Gudi og skild sundur av teirra vantrúgv og synd, sameinir Andin tey aftur við “ *jørðina* .” Tvørturímóti tilnevnið Jesus síni sonnu trúgvu útvaldu við útrykkinum “ *borgarar í himmiríkinum* ” ; heimland teirra er ikki „ *jørðin* ” men „ *himmalin* ”, har Jesus hevur „ *fyrireikað teimum stað* ” sambært Jóh. 14:2-3. So hvørja ferð hetta útrykkið “ *íbúgvur*

á jörðini " verður siterað í Apokalypsuni, er tað fyri at nevna uppreistrarhugað menniskja, sum er skilt frá Gudi í Jesusi Kristi.

Opinberingin 9 : 5. og 6. trompetin · **Tann " fyrsta " og tann " seinna stóra vanlukkan " .**

trompetin : " Fyrsta stóra vanlukkan " .
fyrí protestantar (1843) og adventistar (1994)

Viðmæli : Í fyrsta lestrinum leggur hetta temaið í " 5. trompet " fram í symbolskum myndum tann dóm, sum Gud fær á tær protestantisku trúgvirnar, sum eru farnar í vanvirðing síðani ^{várið} 1843. Men tað fær eyka lærur, sum staðfesta tær profetisku fráboðanir , sum hvíti Gollend, sum hevði givið okkara Mr. sum sendiboð hansara. Hansara profetiska verk lýsti serliga tíðina av seinastu endaligu trúarroyndini ; hansara spádómar verða staðfestir í hesum boðum. Men tað, sum systir okkara ikki visti, var, at ein triðja adventistbíðitíð varð ætlað av Gudi fyri at royna sjálva sjeyndadagsadventistkirkjuna. Vissuliga hevur henda triðja væntanin ikki tikið á seg almennu menningina hjá teimum báðum undanfarnu , men umfangið av teimum nýggju sannleikunum, sum eru avdúkaðir , sum eru knýttir at henni, kompensera fyri hesum sjónliga veikleikanum. Hetta er orsøkin til, at, eftir at hava verið royndur av Jesusi Kristi millum 1983 og 1991 í Valence-sur-Rhône , Fraklandi, og á Mauritius , eftir at hon hevði noktað sínum seinastu profetisku ljósum, varð offisiella stovnsleran adventisma " spýggjað " av frelsaranum av sálum í date the " 4. 5 og 10 í hesum kapitli 9. Hetta er orsøkin til, at hesin ímyndarligi dómurin, sum Harrin ger móti teimum ymisku tættunum í protestantisku trúnni, í aðru lestri er galdandi fyri stovnsliga sjeyndadags adventismuna , sum datt í fráfall , aftur við noktan av guddómligum profetiskum ljósi ; Hetta hóast ávaringarnar,

sum Ellen G. White gav í kapitlinum “Ljósnoctanin” í bókini, sum er ætlað adventistiskum lærarum “Evangeliska tænanstán”. Í 1995 kom tann offisielli samgongan millum adventismuna og protestantismuna at staðfesta tann rættvísa dómin, sum Gud profeteraði. Vert er at leggja til merkis, at bæði fallini hava somu orsök : avvísingina og vanvirðingina av tí profetiska orðinum, sum Gud legði upp til, av einum tænarum, sum hann valdi til hesa uppgávu .

“*Vanlukkan*” er tímin hjá tí ónda, hvørs eggjari og íblástur er Satan , fíggindi Jesusar og hansara útvaldu halgimenni. Andin vil opinbera okkum í mynd tað, sum verður av einum lærusveinum hjá Jesu Kristi, tá ið hann verður vrakaður av honum at verða latin djevlinum ; sum tá er ein sanniliga stór “*vanlukka*” .

Vers 1 : „ *Fimta klokkan ljóðaði . Og eg sá eina stjørnu falla av himli niður á jørðina. Lykilin til botnleysu grøvina varð honum givin , .*

Ein “*fimta*” men stór ávaring er ætlað teimum útvaldu Kristusar, sum eru sett sundur síðani 1844. “*Stjørnan , sum datt av himli*” er ikki “*stjørnan Absinthe*” í fyrra kapitlinum , sum ikki “*datt*” “*á jørðina*”, men “*á áir og vatnkeldur*” . Tað er tann í „ *Sardis* “*tíðini* , har Jesus minnst, at hann „*heldur tær sjey stjørnurnar í hondum sínum*“ . Fyri síni “*verk*” lýst “*ófullkomin*” , kastaði Jesus “*stjørnuna*” hjá protestantiska sendiboðnum til jørðina .

Adventist-royndin varð merkt á vári 1843 við endanum av eini fyrstu væntan av afturkomu Jesu Kristis. Ein onnur bíðitíð til hesa afturkomu endaði 22. oktober 1844. Tað var bert eftir hesa seinnu royndina, at Gud gav teimum sigrandi vitan og venjing av sínum heilaga hvíludegi leygardagin. Hesin hvíludegurin tók tá á seg leiklutin sum “*Guds innsigli*” sum er nevnt í vers 4 í hesum kapitli 9. Innsiglingin av tænarum hansara byrjaði tí eftir endan av seinnu royndini, á heysti 1844. Hugsanin er soleiðis : útrykkið “*sum hevði fallið*” miðar eftir dagfestingini av decre , the e4nd of 1.1. fyrsta adventistaroyndin, í mótsøgn til ta heystið 1844 , sum merkir byrjanina av innsiglingini av teimum sigursvaldu og ta av temanum í hesi “*5. lúðri*” , hvørs endamál fyri Gud er at avdúka fall protestantisku trúarinnar og tað av adventismuni, sum fer at gera samgongu við hann í m.a. 10. Soleiðis, meðan “*fimm mánaðirnir*” í hesum tema byrja á heysti 1844, er samhangurin við byrjanini av innsiglingini, sum høvuðsevni, protestantiska trúgvini “*var fallin*” áðrenn hesa dagfesting, á vári 1843. Vit kunnu tá síggja, hvussu júst guddómliga opinberingin virðir fullkomin søgulig fakta . Teir báðir dagfestingarnar 1843 og 1844 hava hvør sín ávísan leiklut knýttan at sær.

Slept av Jesusi , sum gav hana djevlinum , datt protestantiska trúgvini í ta katólsku “*grøvina*” ella “*dýpdina hjá Satan*” , sum reformatorarnir sjálfvir fordømdu um trúbotina í Opinb.2,24 . Subtilt, við at siga, at tað fellur “*á jørðina*” , staðfestir Andin samleikan hjá protestantisku trúnni, sum er symboliserað við orðinum “*jørð*” , sum minnir um fráferðina frá katolisismuni, sum kallast “*hav*” í Opinberingini 13 og 10,2. Í boðskapinum “*Filadelfia*” leggur Jesus fram “*hurðar*” sum eru opnar ella stongdar. Her letur ein lykil upp fyri teimum eina heilt aðra leið, tí hann gevur teimum atgongd til “*avgrundina*” , sum er ímynd av lívsins hvørving. Hetta er tíðin , tá ið fyri tey “*ljósið verður myrkur*” og “*myrkrið verður ljós*” . Við at taka sum arv meginreglurnar í tjóðveldisligum heimspekiligum hugsanum, missa tey eyguni á tí veruliga heilagleikanum í trúnni, sum er reinsað við blóði Jesu Kristis. Latið okkum leggja til merkis neyvleika “*tað varð honum givið*” . Hann, sum soleiðis gevur hvørjum einstøkum eftir verkum hansara, er Jesus Kristus hin guddómligi dómarin. Tí hann er eisini varðhaldsmaður av lyklunum ; “*lykilin hjá Dávidi*” fyri tey signaðu útvaldu í 1873 og 1994 , sambært Opinberingini 3,7 , og “*lykilin til botnleysu grøvina*” fyri tey falnu í 1843 og 1994 .

Vers 2 : “*og hon læt botnleysu grøvina upp. Og reykur reis upp úr grøvini, sum reykur av einum stórum ovni ; og sólin og luftin myrknadust av roykinum úr grøvini. »*

Protestantiska trúgvinn broytir sín harra og sína ætlan, og verk hennara verða eisini broytt. Hon fær sostatt ta óvundsjúku ørindini at skula fara undir oyðileggingina av seinasta dóminum við „eldinum” av „seinna deyðanum”, sum verður nevndur í Opinberingini 19,20 og 20,10. Taka myndina av "einum eld- og sváulvatni" verður hesin "eldurin" av seinasta dómi ein "stórir ovnur", sum hóttir brotsmenninar av Guds boðum síðani kunngerð teirra á Sinaifjallinum sambært 2. Mós.19:18: "Sinaifjallið var fullkomiliga í undesced it smoke, tí Sinaifjallið var fullkomiliga í royki; **Og roykurin reis sum roykur úr ovni**, og alt fjallið ristist harðliga." Andin brúkar síðani filmsteknikkin, sum kallast "flashback", sum avdúkar verkini, sum vórðu framd, meðan tey falnu enn vóru á lívi og tæntu djevlinum. Orðið "roykur" hevur her tvífoldan týðning: tann av eldinum í "stóra ovninum" sum vit lesa um í Opinb. og teir hava onga hvíld dag ella nátt, sum tilbiðja djórið og mynd hansara, og tann, sum fær merkið av navni hansara, "men eisini tað av "bønum teirra heilagu" sambært Opinb.5,8, her, tær hjá teimum falsku heilagu. Tí eitt ríkilig trúarvirksemi, sum vísir seg við bønum, rættvísger hesi orð, sum Jesus vendir sær til hansara í Sardis, í 1843: "Tú fert framvið fyri at vera á lívi; og tú doyði." Deyður, og tvær ferðir deyður, tí deydin, sum verður lagdur upp til, er "seinni deydin" av "seinasta dómi". Hetta trúarvirksemi svikar øll uttan Gud og hansara útvaldu, sum hann upplýsir. Hetta víðgongda svikið er "intox" sum nútíðarheimurin sigur. Og tað er sanniliga tankin um rúsdrekka, sum Andin leggur upp til við myndini av "royki", sum breiðir seg í "luftini" so mikið at skýma "sólina". Um seinni er ímyndin av sonnum guddómligum ljósi, so er tað av "luft" . vísir til økið, sum er tilskilað djevlinum, sum í Ef 2,2 kallast „høvdingin yvir luftini“, og sum Jesus kallar „høvdingin í hesum heimi“ í Jóh. Í heiminum er endamálið við skeivum upplýsingum at goyma sannleikar, sum skulu vera loyniligar. Á átrúnaðarligum støði er tað tað sama: sannleikin er bert fyri tann útvalda. Fjöldin av protestantiskum bólkum hevur sanniliga havt tann virknað at maskera tilveruna av sjeyndadagsadventistisku trúnni; hetta til 1995 tá teir tóku ímóti henni í sínar røðir fyri hennara "stóru vanlukku". Í hesi nýggju andaligu støðuni verða tey offur fyri seinna deyðanum, sum fer at umskapa yvirflatuna á jørðini til ein eldovn. Boðskapurin er ræðuligur og vit kunnu skilja, at Gud ikki bjóðaði hann greitt. Tað er tilskilað teimum útvaldu, so tey skilja, hvørjari ørindi tey eru sloppin undan.

Vers 3: "Og úr roykinum komu høsnarunga og breiddu seg út á jørðina; og teimum varð givið vald, eins og vald skorpíónanna á jørðini." »

Bønirnar, sum eru ímyndaðar við "royki", koma úr munnini og huga hjá falnum protestantum, og tí eru menn og kvinnur ímyndaðar við "høsnarunga" orsakað av teirra stóra tali. Tað vóru sanniliga fjøldir av menniskjaverum, sum duttu í 1843 og eg minni tykkum á, at í 1833, tígguju ár frammanundan, hevði Harrin givið eina fatan av hesi fjøldini við "stjørnufallinum", sum varð framt náttina til 13. november 1833 millum klokkan 13.00. Aftur hesaferð ber útrykkið "á jørðini" tann dupulta týðningin av jarðligum útbreiðslum og protestantiskum samleika. Hvørjum dámar tær oyðileggjandi og oyðileggjandi "høsnarungarnar"? Ikki bøndur, og Gud virðismetir ikki trúgvandi, sum svíkja Hann og arbeiða saman við mótstøðumanninum fyri at oyðileggja Hansara útvaldu avreiðingar, og tí er hetta symbolið nýtt til tey. Síðani verður í Ezekiel 2, hesum stutta kapitlinum á 10 versum, orðið "uppreistrarmaður" nevnt 6 ferðir fyri at nevna teir jødisku "uppreistrarmenninar", sum Gud viðger sum "torn, tistlar og skorpíónir". Her snýr hetta hugtakið "skorpion" seg um protestantisku uppreistrarmenninar. Í vers 3 fyrireikar ábendingin um hansara vald til nýtsluna av einum týðningarmesta smálíggum symboli. Kraftin hjá "skorpíónum" er at stinga síni offur deyðiliga við stinginum av teirra "hala". Og hetta orðið "hala" fær í guddómligari hugsan ein grundleggjandi týðning, sum er opinberaður í Jesaja 9,14: "Profeturin, sum lærir lygnir, er halarin." Djór brúka "halarnar" til at elta og píska burtur flugur og onnur sníkjuskordýr, sum arga tey. Her

finna vit myndina av tí følsku " *profetuni Jesabel* " , sum brúkar sína tíð uppá at revsa og fáa Gud og hansara sviknu ótrúgvu tænarar at líða. Siðvenjan við sjálvbodnum flaggslagi fyri at bóta fyri synd er harafturat ein partur av læruni í katólsku trúnni. Í Opínb .
. Henda ímyndin av pávakirkjuni er eisini galdandi, síðani 1844, fyri falnu protestantisku trúgvandi, sum eru vorðin profetar fyri Gudi, sum læra lygnir, tað vil siga følskar profetar. Orðið „ *hala* “ verður greitt siterað í vers 10.

Byggingin av 3. ^{adventist} bíðar **(hesaferð, frá sjevnda degi)**

Vers 4 : “ *Og teimum varð boðið, at teir ikki skuldu gera nakað grønt ella nakað træ mein, men bert teimum menniskjum, sum ikki hava Guds innsigli á enni sínum .* ” »

Hesar " *høsnarungarnar* " eta ikki grøna , men tær eru skaðiligar fyri menn , sum ikki eru vardir av " *Guds innsigli* " . Hendan umrøðan av „ *Guds innsigli* “ staðfestir samanhangin í tíðarskeiðnum, sum longu er umrøtt í Opínberingini 7. Boðini eru tí parallel, kapittul 7 viðvíkjandi teimum innsiglaðu útvaldu og kapittul 9, teimum forlatnu falnu. Eg minni tykkum á, at sambært Matt.24,24, er tað ógjørlegt at lokka ein ektaðan útvaldan. So svika falsku profetarnir hvør annan.

Nágreinileikin, " *Guds innsigli á enni ,* " *vísir byrjanina av innsiglinum av Guds* útvaldu adventistisku tænarum , nevnliga 23. oktober 1844. Smálutin er nevndur beint áðrenn sitatið av profetiska " *fimm mánaða* " tíðarskeiðnum í fylgjandi vers ; ein varandi tíð uppá 150 verulig ár sum verður grundað á hesa dagfesting.

Vers 5 : “ *Og tað varð teimum givið ikki at drepa teir, men at teir skuldu pínast í fimm mánaðir . og pínan, sum teir elvdu til, var eins og pínan, sum ein skorpion elvir til, tá ið hon stingur ein mann.* »

Guds boðskapur savnar í síni mynd gerðir, sum eru framdar í ymiskum tíðum ; sum ørkymlar og ger myndatalkingina trupla. Men tá hesin teknikkurin er skildur og móttikin, gerst boðskapurin sera greiður. Hetta vers 5 var grundarlagið undir míni fráboðan um afturkomu Jesu Krists í 1994. Tað inniheldur teir dýrabaru profetisku " *fimm mánaðirnar* " sum, byrjandi í 1844, loyva okkum at áseta dagfestingina 1994. Men fyri at fremja Guds ætlan, mátti eg absolutt knýta hetta datur Jesus Kristus aftur. Soleiðis, lutvíst blindaður av einum nágreinileika í tekstinum, sum hevði gjørt hesa vón ómøguliga, helt eg fast við tann vegin, sum Skaparin ynskti. Faktiskt sigur teksturin : " *Tað varð teimum ikki givið at drepa teir, men at pína teir í fimm mánaðir .* " Nágreinileikin " *ikki at drepa teir* " loyvdi ikki at taka temaið um "6. trompet " , eitt skrímslsligt drápsstríð, við í tíðina, sum " 5. trompet " fevnir um tíðina á 150 verulig ár. Men í síni tíð var William Miller longu partvíst blindaður til at fremja eina gerð, sum Gud vildi ; at uppdaga ein feil, sum loyvdi vónini um afturkomu Kristusar at verða lívgað upp á heystið 1844 ; ein skeivur feilur, tí tær fyrstu útrokningarnar, sum staðfesta várið 1843, eru staðfestar í dag í okkara nýggjastu útrokningum. Vilji og kraft Guds eru fullveldis og lukkutíð fyri hansara útvaldu, kann einki og eingin forða hansara ætlan. Fakta er, at hesin feilurin av kunngerðini førði til, at offisiellu adventismuna vitnaði, í 1991, um ein vanvirðingshugburð móttvegis eini vón um afturkomu Jesu Krists, sum varð kunngjörd fyri 1994. Og tað ringasta fyri adventistar er at hava verið frádømdur seinasta profetiska ljósið, sum lýsir hvørja bók í Dánielsbrævinum. kann hava prógv fyri í dag við at lesa hetta skjalið . Við hesum eru tey eisini frádømd hini nýggju ljósinum, sum Gud hevur givið mær síðani várið 2018 viðvíkjandi lóg síni og viðvíkjandi afturkomu Kristusar, sum kemur aftur, vit nú vita, á vári 2030 ; og hetta á nýggjum grundarlagi, sum eru skildir frá profetisku

byggingini í Dániel og Opinberingarbókini. Millum 1982 og 1991 voru tey fyri meg knýtt at virkseminum hjá falsprofetum sum skuldu halda fram til Jesu Krists afturkomu. Sannførdur um hesa grundgeving, sum harafturat er rættvísgjörd, sá eg ikki tíðaravmarkingina, sum forboðið setti. *fimm mánaðirnir um at drepa* " ásetti . Og tá umboðaði dagfestingin 1994 árið 2000 av sonnu føðing Jesu Krists. Eg leggi afturat , at eingin áðrenn meg hevur funnið orsökina til mín feil ; sum staðfestir eina avriking í samsvari við Guds vilja. Latið okkum nú venda okkum til neyvleikanum " *men at pína teir í fimm mánaðir .* " Frymilin er ógvuliga villeiðandi , tí tann " *pínan* " , sum víst verður til , er ikki fyri ofrunum teir profeteraðu " *fimm mánaðirnar* " . Tann " *pínan* " , sum Andin vísir til, verður førd teimum falnu við seinasta dóm, har hon verður orsakað av brenningunum av " *eldvatninum* " , revsingini av " *seinna deyðanum* " . Hendan " *pína* " er kunngjörd í boðskapinum hjá triðja einglinum í Opinberingini 14,10-11 sum undanfarna versió vekjaði við at nevna " *roykin* " " *av teirra pínu* " ; ein boðskapur, sum adventistar kenna væl, tí hann er ein partur av teirra alheimsuppgávu. Vitandi frammanundan, at henda offisiella adventisman fer at falla, sigur andin í hesum boðskapinum: " *Hann skal eisini drekka av víninum av vreiði Guds, sum er úthelt uttan blanding í vreiði hansara, og hann verður píndur í eldi og svávuli framman fyri hinum heilagu einglunum og framman fyri lambinum .* " Hesin nágreinileikin " *hann eisini* " miðar eftir , í røð, protestantisku trúnni, tá tann offisiella ótrúgva adventisman vrakað í 1994 av Jesusi Kristi sjálvum. Síðani tann dagin, sum staðfesting av hansara banning, hevur hesin nýggi " *uppreistrarmáðurin* " meldað seg til økumeniska samgonguna, sum savnar katolikkar og protestantar, sum longu eru avskornir frá Gudi. Men áðrenn offisiella adventisman fall, var uppskriftin " *hann eisini* " galdandi fyri teir falnu protestantarnar, tí eftir at hava fallið í 1844, skuldu teir frameftir deila ørindini hjá katolikkum, ortodoksum og følskum jøðum. Faktiskt snýr " *hann eisini* " seg um allar ikki-katólskar, sum heiðra katólsku kirkjuna í Róm, við at fara inn í hennara økumeniska samgongu, og við at heiðra skipanirnar hjá Konstantini I hansara " *sólardagur* " sunnudagur , og føðidagur, (jól 25. desember) . Við at velja eintalsformin " *hann eisini* " , heldur enn fleirtal " *tey eisini* " , minnir Andin okkum á, at trúarval er eitt einstaklingaval, sum ger tann einstaka ábyrgdarfullan , rættvísgjördan ella sekan mótvegis Gudi, og ikki samfelagnum ; sum " *Nóa, Dániel og Job, sum hvørki vildu frelsa synir ella døtur* " sambært Ezek.14,18.

Pínurnar av seinna deyðanum á seinasta dóminum

Vers 6 : " *Á teimum døgum søkja menn deyðan, og finna hann ikki ; teir vilja tráa eftir at doyggja, og deyðin skal flýggja frá teimum.* »

Hugskotini fylgja hvørjum øðrum sera logiskt. Havi júst nevnt " *pínurnar av øðrum deyða* " , profeterar Andin í hesum versio 6, um dagarnar av umsetingini, sum koma við endan av 7. ^{ártúsund}, miðað móti útrykkinum " *í teimum døgum* ". Hann avdúkar okkum síðani serligu viðurskiftini við hesi endaligu revsingini, sum er ógvuliga ræðulig. " *Menn vilja leita deyðan, men teir finna hann ikki ; teir vilja ynskja at doyggja, og deyðin skal flýggja frá teimum .* " Tað, sum menniskju ikki vita, er, at uppreisnarlikamið hjá teimum óndu fer at hava sera ymiskar eginleikar enn núverandi holdligu likamarnir. Sum teirra endaliga revsing fer Skaparin Gud at endurskapa teirra lív, og gera tað ført fyri at halda fram í tilvitaðum standi til teirra seinasta atom verður oyðilagt. Harumframt verður longdin á líðingartíðini lagað hvør sær til hvønn einstakan, alt eftir dóminum um hansara ella hennara einstøku skuld. Markus 9,47-48 staðfestir hetta við hesum orðum : "... *verða kastað í helvitis, har ormur teirra ikki doyr, og eldurin ikki sløkkir.* " Eisini skal viðmerkjast, at protestantiska trúgv deilir við katólsku kirkjuna nógvar falskar trúarlærur ; umframt sunnudagin, fyrsta hvílundag, er trúgv á ódeyðiligheit sálarinnar, sum førir protestantar til at trúgva á tilveruna av helviti, sum katolikkar kenna." Soleiðis hevði tann katólska hóttanin um helviti, har tey fordømdu ævigt verða pínd í eldi, ein hóttan, sum legði allar kongar í kristnum londum undir hana, nakað av

sannleika í sær, men fram um alt nógvann lygn. Tí í fyrsta lagi fer helviti, sum Gud hevur fyrireikað, ikki at taka skap fyrr enn við endan av " *túsund árunum* " av himmalska dóminum yvir tey óndu av teimum heiløgu. Og í øðrum lagi verður líðingin ikki ævig, hóast hon er langtíðar, í mun til núverandi jarðligu umstøðurnar. Millum tey, sum fara at síggja deyðan flýggja frá teimum, verða fylgjarar og eldhugaðir verjar av heidnu griksku trúarlæruni um sálarinnar ódeyðiligheit. Gud fer sostatt at bjóða teimum upplivingina av at ímynda sær, hvør teirra ørindi hevði verið, um teirra sál veruliga var ódeyðilig. Men tað eru fram um allar tilbiðjarar " ósigraðu sólinnar dag ", sum vilja mæta guddómleika sínum ; sjálv jørðin, sum bar tey, var vorðin ein " sól " við samanrenningini av magma av eldi og svávuli.

Tann deyðiligu svikaligu útsjónina

Vers 7 : " *Hesar høsnaðingarnar vóru sum hestar, sum vóru fyrireikaðir til bardaga ; og á høvðinum vóru krúnur sum gull, og andlit teirra líktust menniskjum.* »

Við sínum symbolum lýsir vers 7 virkisætlanina hjá falnu protestantisku leguni. Trúarbólkarnir (*rossini*) eru savnaðir til ein andaligan " *bardaga* " , sum bert verður framdur við endan av náðitíðini, men endaliga málið er har. Hesin bardagin eitur „ *Harmageddon* “ í Opinberingini 16,16 . Tá er rætt at leggja til merkis, at Andin heldur fast um samanberingina við veruleikan av lutunum ; sum hann ger við at falda nýtsluna av hugtakinum " *sum* ". Hetta er hansara máti at nokta følsku pástandunum hjá viðkomandi trúgvandi fólki. Alt er bert ein villeiðandi útsjón : tann " *krúnan* " , sum er lovað trúarsigraranum, og sjálv trúgvinn (*gullið*), sum bert hevur " *líkleika* " við ta sonnu trúna. " Andlitini " á hesum falsku trúgvandi eru sjálvi villeiðandi , tí tey hava bert eina menniskjaliga útsjón eftir. Hann, sum lýsir hendan dómin, rannsakar tyngdina og hjørtuni. Hann kennir loyniligu tankarnar hjá menniskjum og deilir sína veruleikasjón við síni útvaldu.

Vers 8 : " *Teir høvdu hár sum kvinnuhár, og tenn teirra vóru sum leyvutenn.* »

Sambært 1Kor.11,15 , virkar hárið hjá kvinnum sum eitt klæði fyri tær. Og leikluturin hjá einum sløri er at goyma andlitið, ella samleikan, hjá tí sløraða evninum. Hetta versið 8 fordømir við sínum symbolum villeiðandi útsjónina hjá kristnum trúarbólkum. So hava tær ytra útsjónina (*hárið*) hjá kirkjukvinnum (kvinnum , í Ef.5,23-32) , men andar teirra eru lívgaðir av illskapinum (*tennum*) hjá " *leyvum* . " Vit kunnu betur skilja, hví andlit teirra bara hava eina menniskjaliga útsjón. Tað er ikki uttan orsök, at Jesus samanber tey við leyvur. Tað minnir sostatt um sinnisstöðuna hjá rómverska fólkinum, sum fekk tey fyrstu kristnu at eta av leyvum á teirra arenum. Og henda samanberingin er rættvísgjörd, tí við heimsins enda, vilja tey, enn einaferð, drepa tann seinasta sanna útvalda av Jesusi Kristi.

Vers 9 : " *Teir høvdu bróstverjur sum jarnbróstverjur, og ljóðið av veingjum teirra var sum ljóðið av vognum við nógvum hestum, sum runnu í bardaga.* »

Hetta versið miðar móti falsinum av panoply av tí sanna hermanninginum hjá Jesusi Kristi, sum ber " *bróstverjuna* " av rættvísi (Ef . 6,14), men her er henda rættvísi harð sum " *jarn* " longu eitt symbol fyri rómverska ríkið í Dániel. " *Grasshopper* " gera larm við " *veingjunum* " , tá teir eru virknir. Samanberingin, sum kemur, snýr seg tí um handling. Fylgjandi nágreinileiki staðfestir sambandið við Róm, hvørs vognrenningar við " *fleiri hestum* " gleddu rómverjar í teirra umferðum. Í þessari mynd merkir " *fleiri hestar* " : fleiri trúarbólkar savnaðir til at draga rómverska " *vognin* " tað er at æra valdið í Róm ; Róm, sum dugdi at manipulera aðrar trúarleiðarar fyri at leggja teir undir seg gjøgnum sínar lokkanir. Soleiðis tekur Andin saman um virkseimið hjá uppreistarleguni. Og henda samkoman til fyrimuns fyri Róm fyrireikar tey til tann seinasta " *Harmageddonbardagan* " , sum er beint móti mótstøðumonnum sunnudagsins, trúføstum eygleiðarum av hvíluðegnum, sum Gud hevur halgað, og ótilvitað, móti Kristi, teirra Verja Verja.

Vers 10 : " *Teir høvdu halar sum skorpíonir og stingur, og í halanum var vald at særa menniskju í fimm mánaðir.* »

Hetta versioð lyftir slærið frá versí 3, har orðið „hala” varð lagt upp til sum „kraft skorpíónanna“. Tað er greitt siterað, hóast týðningurinn ikki er greiður fyri tann, sum ikki leitar eftir tí í Jesaja 9,14. Hetta er ikki mítt mál, so eg minnst hendan týðningarmikla lykilin: „*profeturin, sum lærir lygnir, er halarin.*” Eg klári kodaða boðskapin í hesum hugtøkum: Hesir bólkar høvdu lygnar profetar (*halar*) og uppreistrarmenn (*skorpíónir*) og lygnar tungur (*stingur*), og tað var í hesum falska profetunum (*halar*), *sum var kraftin at skaða menniskju*, tað vil siga at lokka teir og sannføra teir um at heiðra rómverska religiøsa sunnudagin av fiante *peaar*) fyri month⁵; sum óbøtandi útsetir tey fyri „*pínunum av øðrum deyðanum*” í seinasta dóminum við endan av 7. ^{ártúsund}. Tá eg hugsi at fjøldin ikki sær týðningin av hvíludegnum! Um tey trúðu á hendan avkodaða opinberaða boðskapin, so broyttu tey hugsan.

Vers 11: „*Og teir høvdu sum kong yvir sær eingil av botn grunninum, hvørs navn á hebraiskum er Abaddon, men á grikskum er Apolljón.*»

Meira og meira nágreiniligt røkkur guddómliga ákæran sín hægsta: hesir trúarbólkar hava sum kong, Satan, „*eingil avgrundarinnar*”, sum verður bundin á oyðiløgdu jørðini í „*túsund ár*” sambært Opinberingini 20,3. Orðið „*avgrundin*” í 1. Mós. 1,2 vísir til jørðina, áðrenn hon ber nakað lívstekin. Hetta hugtakið merkir sostatt jørðina, sum er gjørd oyðin, øll lívssløg verða oyðiløgd við dýrdarfullu afturkomu Kristusar. Hon verður í hesum standi í „*túsund ár*”, við bert einglinum Satan hildin fangi á henni. Tann, sum *Gud* kallar í *Opinb.* Smálga vísir Andin okkum, hvussu hesin eingilin fer at oyðileggja Guds verk, sum hann stríðist ímóti. „*Hebraiskt og grikskt*” eru málini í upprunaligu bíbilsku skriftini. So, síðani protestantiska trúgvinn datt í 1844, byrjanin á temanum í hesi „5. trompet”, hevur djævulin endurvunnið hana við sínum kenda áhuga fyri Heilagu Bíbliuni. Men í mun til dýrdarríku byrjanina av trúbotini, verður hon nú brúkt til at oyðileggja Guds ætlan. Satan nýtir við falnu reformeraðu trúnni, hesaferð við góðum úrsliti, tað, sum hann til fánýtis hevði roynt at fingið Kristus sjálvan niður, í tímanum, tá hann royndi mótstøðuna.

Vers 12: „*Fyrsta vei er farið. Sí, tað koma tvær veir afturat eftir hetta.*»

Her endar, í versí 12, hetta heilt serliga evnið í „5. trompet”. Henda løtan vísir, at menniskjað er farið inn í árið 1994 í sínum vanligu kalendara. Inntil tá hevur átrúnaðarligur friður hildið fram millum allar einguddómligar átrúnaðir. Eingin varð dripin av andaligari orsök til átrúnaðarlaga skyldu. Forboðið móti drápi í vers 5 varð tí virt og uppfyllt sum *Gud* hevði boðað frá.

Men 3. august 1994 drap fimm franskar embætismenn í allar fyrsta muslimska átrúnaðarlaga álopinum hjá GIA nærhendis fronsku sendistovuni í Algier, og síðani jólaaftan 24. desember 1994 varð eitt álop á eitt franskt flogfar, sum drap trý fólk í Algier, harímillum ein franskur ríkisborgari. Summarið eftir fóru algirsku islamistisku vápnaðu bólkarinn hjá GIA undir deydiligar álop á RER í París, franska høvuðsstaðnum. Og í 1996 vórðu 7 franskir katólskir prestar hálshøgdir í Tibhirine í Algeria. Hesir vitnisburðir geva sostatt prógv um, at teir profeteraðu „*fimm mánaðir*” eru farnir upp um. Trúarstríð kunnu tí byrja aftur og halda fram til heimsins enda, sum er merktur av afturkomu hins dýrdargjörda Kristusar.

Trompetin : Onnur stóra “ Vanlukkan ” .

Sætta revsingin av øllum falskum kristnum heilagleika

Triði heimsbardagi

Vers 13 : „*Sætta klokkann sló . Og eg hoyrði eina rödd frá teimum fyra hornunum á gullaltarinum , sum stendur fyri Gudi ;*

Hendan sætta ávaringarrevsingin er tað „ seinna ” stóra „*vei*“, sum er kunngjørt í Opinberingini 8,13. Hon kemur frammanundan endanum á tíðini við felags og einstaklinga náði og verður sostatt framd millum 2021 og 2029 . Við hesum versum 13 fer innslagið í temaið um “*6 trompet*” at staðfesta afturvendandi kríggið og heimildina “*at drepa*” . Hetta nýggja evnið snýr seg um somu trúarbólkar sum teir í ^{fyrri}“*5. trompet*” . Táknini, sum verða nýtt, eru eins. So kunnu tingini forklárast soleiðis : fólkíð í “*5. trompet*” er vant við at “*ikki drepa*” , farið so langt sum at banna deyðarevsing í Evropa og í ávísimum statum í USA. Teir funnu ein máta at fáa altjóða handil at virka lönandi, sum gjørdi teir ríkar. Teir eru tí ikki longur krígsstuðlar, men friðarverjar fyri hvønn prís sum helst. Stríð millum kristnar fólkasløg tykist tí at vera útilokað, men tíverri er ein triðja eingudstrúgv nógv minni friðarlig, tað er islam, sum gongur á tveimum fótum : tann hjá yvirgangsmonnunum, sum virka og tann hjá hinum fylgjarunum, sum klappa fyri teirra drápsgerðum. Hesin samrøðumaðurin ger tí útlitini fyri einum varandi friði ómøgulig, og tað verður nógv mikið hjá skapanum Gudi at “*ringja*” sína heimild til, at samanbresturin millum siðmenningar og átrúnaðir skal henda við munandi deyðiligum ávirkanum. Á restini av jørðini fer hvørt fólk eisini at hava sín siðbundna fígginda, tey býti, sum djevulin og hansara illu andar hava fyrireikað viðvíkjandi allari planetuni.

Men her miðar profetiin móti einum ávísimum øki, tí ótrúgva kristna Vesturheiminum.

Seinasta revsingin, áðrenn tær “*sjei seinastu plágurnar*” sum eru frammanundan afturkomu Kristusar, kemur í navninum á “*6. trompet*” . Longu, áðrenn vit fara inn í smálutirnar í temanum, vita vit, at hetta temaið av sonnum er tað seinna av teimum “*stóru vanlukkunum*” , sum “*ørnin*” í Napoleonsveldinum boðar frá í Opinb. Nú, í einum montasju, sum er lagað til hetta endamál, kennir profetiin í Apo 11 hetta navnið “*annað vei*” til fronsku kollveltingina, sum kallast “*djórið , sum rísur úr avgrundini*” . Tað er eisini evnið í “*4. trompet*” í Opinb. Andin leggur okkum tí upp til, at eitt tætt samband er millum hendingarnar, sum “*4. og 6. trompet*” *snúgva seg um* . Vit fara at finna útav, hvørji hesi sambond eru.

Tá ið “*6. lúðurin*” ljóðar , lýsir *røddin* hjá Kristi, fyribønari framman fyri *roykilsisaltarinum* , eina skipan. (Eftir myndini av jarðliga tjaldtemplinum, sum profeteraði hansara framtíðar himmalska leiklut sum fyrigevari fyri bønnum teirra útvaldu).

Vesturevropa Markið fyri vreiði Jesu Krists

Vers 14 : “*Og hann segði við tann sætta eingil, sum hevði lúðurin , Loys teir fyra einglarnar, sum eru bundnir í stóru ánni Euftrat .*»

Jesus Kristus lýsir : “*Loys teir fyra einglarnar , sum eru bundnir í stóru ánni Euftrat*” : leys alheims demonisku kreftirnar , sum eru miðsavnaðar í Evropa , sum eru ímyndaðar við navninum Euftrat ; Vesturevropa og tess amerikansku og avstralsku útbyggingar har tær hava verið hildnar síðani 1844, sambært Opinberingini 7:2 ; Hetta eru teir *fyra einglarnir , sum fingi valdið at skaða jørðina og havið* . Tulkingarlyklarnir eru einfaldir og logiskir. “*Euftrat*” er áin, sum veitaði forna Bábylon hjá Dánjali. Í Opinb. “*Bábylon*” tilnevnir Róm, viðkomandi fólkasløg eru evropeisku fólkasløgini. Við at útnevna Evropa sum høvuðsmarkið fyri síni drápsligu vreiði, ætlar Kristus Gud at revsa tey, sum svíkja hann og gera so lítið av líðingunum, hann upplivdi á sínum pínufulla krossi, sum versíð frammanundan júst hevur mint á, við at nevna orðið “*altar*” , sum profeteraði tað í symbolsku ritualunum í gamla sáttmálanum.

Við at miða eftir Evropa miðar Andin hevnd sína móti tveimum londum, sum miðsavna sína skuld móti tí. Hetta er katólska trúgvín, móðurkirkjan og elsta dóttirin, sum hon kallar Frakland, sum hevur stuðlað henni so nógv gjøgnum øldirnar, síðani byrjan hennara, við Klovis, fyrsta ^{kongi} av frankum.

Fyrsta sambandið við "4. trompet" kemur fram, það er Frakland, eitt kollveltandi fólk, sum sáaði sítt fræ av vantrúgv millum allar kristnu tjóðirnar á jørðini, við at breiða út skriftirnar hjá sínum heimspekingum, gudloysingar fríhugsandi. Men það var eisini páva Róm, sum franska kollveltingin skuldi oyðileggja og tøgna. Ein samanberandi kanning av trompetunum við ávaringsrevsingunum, sum eru lagdar fram fyri hebrearum í 3. Mósebók 26, gevur tí fjórða leiklutin sum eitt guddómligt "svørð", sum "hevnir sáttmála sín". Hesaferð, gjøgnum "6. trompet", "fer Jesus sjálvur at hevna sína samgongu við at sláa tey bæði seku fólkinum og teirra evropeisku bandamenn. Tí sambært Opinb. Afturfyri fer tann guddómligi Kristus at bera teimum sínar gávur: vanligar og atombumbur; alt frammanundan einum deyðiligum smittuvandamiklum virusi, sum kom fram í Evropa við árslok 2019. Millum gávnar, sum skulu viðmerkjast, er tilboðið av Frælsisstandmyndini hjá Fraklandi til býin New York í USA. Fyrimyndin var so frálík, at eftir Fraklandi gjørdust onnur evropeisk lond lýðveldi. Í 1917 skuldi Russland endurtaka fyrimyndina við sama drápi.

Alheims kjarnorkukríggi

Vers 15: "Og teir fyra einglarnir vórðu leyslatnir, sum vóru fyrireikaðir til eina tíma, ein dag, ein mánað og eitt ár, til tess at drepa triðingin av menniskjunum." »

Teir fyra einglarnir eru fyrireikaðir at "skaða jørðina og havið" sambært Opinberingini 7,2, og teir fyra einglarnir eru leyslatnir at drepa ein triðing av menniskjunum, og tiltøkini eru ætlað og væntað í langa tíð, sum henda smálutin vísir: "sum vóru fyrireikaðir til eina tíma, ein dag, ein mánað og eitt ár." Men síðani nær er henda revsing vorðin neyðug? Síðani 7. mars 321, tann dagin, tá samtyktin av sólardegnum, sum Konstantin I álegði, ^{varð} framd. Sambært Opinb. Søkt í tali av øldum frá 7. mars 321, úrslitið er hetta talið 17 í 7. mars 2021; frá hesi degi fara tey seinastu 9 árinum av guddómligu banningini at løyva „6. trompet“ Opinb.

Latið okkum leggja til merkis umrøðuna av "einum triðingi av menniskjum" sum minnir okkum á, at hóast ógvuslig hon so er, so varðveitir henda triðja oyðileggjandi heimsstríðið ein partvísan karakter (*ein triðing*) av ávaring; Tað er tí við til at fáa átrúnaðarlígar umvendingar og at leiða tey útvaldu til at taka seg fult inn í adventistiska arbeiðið, sum Jesus Kristus leiðir. Hendan oyðileggingin kemur at revsa og bjóða til umvending menniskjað sum hevur fingið gagn av "150 veruligum árum" av trúarfriði, profeterað av "fimm mánaðunum" av "fimmtu trompet".

Fyri at skilja týðningin av hesi revsing, triðja heimsbardaga síðani 1914, mugu vit draga parallelur og samanbera hana við triðju útflytingina av jødunum til Bábýlon. Í hesum seinasta stríðsliga inntrivinum, í -586, oyðilegði Nebukadnezar kongur Júdaríkið, seinastu leivdina av tjóðini Ísrael; Jerúsalem og tess heilaga tempul eru vorðin oyðimørk. Oyðimørkini, sum triði heimsbardagi hevur latið eftir seg, fara at geva prógv um, at tann kristni samgongan hevur fráfallið eins nógv og jødiski samgongan hjá hebraiska fólkinum. So, eftir hesa sýning, verða tey vantrúgvandi ella trúgvandi yvirlivandi útsett fyri seinastu alheims trúarroyndini, sum gevur ein endaligan frelsuøguleika til trúgvandi av øllum eingudstrúgvum; men Skaparin Gud lærir bert ein sannleika, sum snýr seg um Jesus Kristus og hansara heilaga hvílundag leygardagin, tann einasta sanna sjeýnda dagin.

Drápið, sum varð kunngjørt fyri hetta alheimsstríðið, er ein annar táttur í "seinnu vanlukkuni", sum knýtir hana saman við tí franska kollveltingargudloysi av "fjórðu trompet". Frakland og serliga høvuðsstaðurin, París, er í krosshárum hins alvalda Guds. Í Opinb. Hetta ger, at vit skilja, at hann fer at virka ímóti henni á sama ógvusliga og avgerandi hátt. Vit mugu gerast tilvitað um okkara ovurstóru ábyrgd í, at tann sonna trúgvinn hvørur. Eftir at hava hatað átrúnað, datt tjóðveldisstýrið í hendurnar á despotunum hjá Napoleon I sum átrúnaðurin bert var ein gagnlig folia til hansara persónligu dýrd. Tað er

sínum stoltleika og opportunismu, at katólska trúgvinn skyldar sína yvirlivilsi við at stovna Konkordatið, sum var oyðileggjarin av meginregluni um guddómliga sannleikan.

Ein demografiskur neyvleiki : tvey hundrað milliónir stríðsmenn .

Vers 16 : “ Talið á hestamonnum hersins var tvær túsundtals túsundtals: Eg hoyrði talið av teimum. »

Vers 16 gevur okkum eina týðandi kláring av talið av stríðsmönnum, sum luttaka í stríðnum : “ tvey túsundtals túsundtals ” ella tvey hundrað milliónir hermenn. Frá 2021 , tá eg skrivi hetta skjalið, er einki stríð komið upp á hetta talið í sínum samanbrestum. Enn í dag, við einum heimsfólkatali uppá sjeý og eina hálva milliard menniskju, kann profetiin ganga út. **Tann nágreinileikin , sum hetta versioð hevur við sær , fordømir allar tulkingar , sum hava skrivað hesa ósemju til gerðir í fortíðini .**

Eitt hugmyndafrøðiligt stríð

Vers 17 : “ Og soleiðis sá eg hestarnar í sjónini og teir, sum sótu á teimum, sum høvdu bróstverjur av eld, jacint og svávuli. Høvdini á hestunum vóru sum høvd á leyvum ; og úr munnni teirra kom eldur og roykur og svávul. »

Í hesum versinum 17, talið av guddómligum dómi, finna vit symbolini fyri “5. trompet ” : bólkarnar (hestarnir) og teir, sum boða teimum (reiðfólkini). Teirra einasta rættvísi (brynja) er gerðin at brenna við eldi, og hvør eldur ! Kjarnorkueldur sambæriligur við eldin í undirgrundarmagmanum á jørðini. Andin ásetir teimum eyðkennini hjá Hyacintini , sum samsvarar við endurtøkuna av útrykkinum at enda í versinum at roykja . Hetta longu symboliserar bønirnar hjá teimum heiløgu í fyrra temanum, tað er karakterurin í hennara parfumu, sum vit mugu minnast til, og har, skilja vit, hvat umrøðan av henni merkir. Henda plantan er eitrandi, irriterar fyri húðina, og lukturin gevur tær høvuðpínu. Hetta settið av kriterium definerar bønirnar hjá teimum engageraðu stríðsmönnum. Eingin av hesum bønnum er móttikin av Skaparanum Gudi ; Tey fáa hann at kenna seg kvalmaðan og djúpt andstyggiligur. Tað skal skiljast, at í hesum í høvuðsheitum átrúnaðarlaga og hugmyndafrøðiliga stríðnum eru bert átrúnaðir við, sum eru totalt avskornir frá henni, men tó í høvuðsheitum einguddómligir: jødadómur, katolisisma, protestantisma, ortodoksi, islam. Her er eitt nýtt lyklamerki úr Jesaja 9:14 nevnt : “ høvdið er dómarin ella elsti .” So á odda fyri teimum bólkum, sum eru í stríði, eru rættardómarar í dag kallaðir “ forsetar ” í tjóðveldunum. Og hesir forsetar eru giftir við styrkini hjá “ leyvuni ”, djórakongi og frumskógarkongi. Týdningurin av styrki er givin tí í Dómarabókini 14,18. Í boðskapi sínum profeterar Andin eina stríðsliga skyldu, sum er fjarstýrd av sera valdsmiklum, autoriterum og trúarbundnum ríkisleiðarum, tí tað er úr teirra “ munn ”, at teirra bønir, sum eru lýstar við orðinum “ roykur ”, koma út. Úr teirra sama “ munn ” koma boð um oyðilegging við “ eldi ”, bønir við “ royki ” og oyðileggingar av fjøldum, sum geva boð um at nýta kjarnorkubumbur, sum eru avmyndaðar við “ svávuli ”. “.. Eyðsæð vil Andin varpa ljós á týdningin av hesi kjarnorkumegi, sum er til taks hjá einum manni. Ongantíð í søgu jarðarinnar hevur slík oyðileggjandi megi verið treytað av avgerð hjá einum menniskja. Málið er sanniliga merkisvert og vert at undirstrika. Men fyri okkum, sum liva í hesum slagnum av politiskari skipan, skelka hesi ógvusleikar okkum ikki longur eingongd. Vit eru øll offur fyri einum slag av felags galskapi.

Vers 18 : “ Av hesum trimum plágum varð ein triðingur av mannaættini dripin av eldinum, roykinum og svávulinum, sum rann úr munnni teirra. »

Vers 18 leggur dent á hetta frá fyrra versinum, og sigur, at “ eldur , roykur og svávul ” eru plágur, sum Gud ynskir ; sum versioð staðfesti við at leggja til hevndarmannin Kristus boð um at drepa ein triðing av menniskjum.

Kjarnorkumegin hjá tjóðarleidarunum.

Vers 19 : “ *Tí at kraftin á hestunum var í munninum og í halanum ; Halar teirra vóru sum ormar við hövdum, og við teimum gjördu teir skaða.* »

Vers 19 staðfestir átrúnaðarliga hugmyndafrøðiliga karakterin av stríðnum við at siga : Tí valdið hjá bardagabólkunum (*hestunum*) var í teirra orðum (*munni teirra*) og í teirra falsku profetum (*halunum*) sum í útsjónd vóru lokkarar (ormar) ávirkaðu stjórnarleidararnar, sum bólkurin fithehead the) við. Tann soleiðis skilgreinaða meginreglan svarar eginleika fyri eginleika til ta skipan av fólki, sum er galdandi í dag í endatíðini .

Hesin triði heimsbardagi sum letur upp temaið um " *trompetarnar* " ella ávaringsrevisingarnar er so týðningarmikið, at Gud kunngjörði tað fyrst til jøðarnar í gamla samgonguni, á rað í Dan 11 :40-45 og Ezekiel 38 og 39 , og síðani , til tey kristnu í nýggja samgonguni sum í hesi divend *sum í* " bókini . náðitíðina. So her finna vit hesar ríku fylgilærurnar.

Dániel 11,40-45.

Orðingin , „ *endans tíð* “ førir okkum til at kanna hesa seinastu tjóðarstríðið , sum er avdúkað og ment í profetiini í Dan 11,40 til 45. Har uppdaga vit høvuðsfasurnar í skipanini. Upprunaliga í stóran mun hevði heimstað í Vesturevropa, og ágangandi islam, kendur sum " *sudurkongurin* ", stríddist við tað ovurstóra katólska evropeiska fólkið ; rómversk-katólska pávatrúgvín er evnið , sum profetiin miðar eftir síðani Dan.11:36 . Tann rómverski pávaleiðarin, sum higartil er vístur til, er framlagdur undir hugtakinum " *hann* " ; sum " *kongur* ", verður hann álopin av " *sudurkongi* ", islam sum " *fer at bresta saman við honum* " . Valið av sagnorðinum “ *at bresta saman* ” er nágreiniligt og skilagott, tí bert tey, sum eru í sama øki, “ *bresta saman* ” við hvønn annan. Tað var tá, at, við at nýta móguleikan, sum varð bjóðaður, støðan hevði stungið Vesturevropa í fullkomið órudd og panikk, fór " *nordurkongurin* " " *at hvirvla sum ein ódn* " á hetta rovdjórið í vanda, fyri at taka ímóti tí og hertaka tað. Hann brúkar " *nógv skip* " , " *stríðsvognar* " og stríðsmenn, sum ikki eru annað enn " *hestamenn* " og búgva norðanfyri, og ikki norðanfyri Vesturevropa, men norðanfyri euroasiatiska meginlandið. Og meira nágreiniliga í norðara parti av Ísrael sum vers 41 leggur upp til við at kalla tað “ *tað vakrasta av londum* ”. Umrødda Russland er eitt fólk av " *hestamonnum* " (kosakkunum) , alarum og veitarum av rossum til søguligu fíggindar Ísraels. Hesaferð, grundað á øll hesi dátur, gerst tað lætt at eyðmerkja hendan " *nordurkongin* " við valdsmikla ortodoksa Russland, eysturlendska átrúnaðarliga mótstøðumannin hjá vesturlenskari pávaromanismuni síðani offisiella kristna átrúnaðarliga skilnaðin í 1054 .

Vit hava júst funnið nakrar av hernaðarligu aktørunum í triðja heimsbardaga. Men Evropa hevur máttmiklar bandamenn, sum hava vanrøkt tað nakað orsakað av búskaparligu kappingini, sum er vorðin katastrofal síðani eitt virus, koronavirusið covid-19, kom. Blóðleysir stríðast búskapirnir fyri at yvirliva, har hvørt fólk alsamt meira vendir sær inn á seg sjálvt. Men tá ósemjan byrjar í Evropa, fer amerikanski sambandsmaðurin at bíða eftir síni tíð at virka.

Í Evropa møta russiskar herdeildir líttla mótstøðu. Eitt eftir øðrum eru norðevropeisku fólkasløgini hersett. Frakland einsamalt leggur líttla hernaðarliga mótstøðu upp og russisku herarnir eru hildnir aftur í norðara parti av landinum. Sunnari partur hevur álvarsligar trupulleikar við islam longu raðfest í hópatali á hesum økinum. Eitt slag av felags áhugamálaavtalu knýtir muslimskar stríðsmenn og russar saman. Báðir eru bráðfeingis herfang og Frakland er eitt ríkt land, sjálvt um tað er búskaparliga oyðilagt. Arabarar eru ránsmenn av siðbundnum arvi.

Á ísraelsku síðuni er stöðan katastrofal, landið er hersett. Muslimsku arabisku fólkaslögini rundan um vóru spard : EDOM, MÓAB, Ammonsborn : núverandi Jordan.

Nakað, sum ekki kundi verið framt áðrenn dagfestingina 1979, tá Egyptaland fór úr arabisku leguni at gera samgöngu við Ísrael, vendi valið, sum varð gjört tá, við máttmiklum stuðli frá USA, ímóti tí; Tað er hersett av russarum. Og við at tilskila " *hon sleppur ikki undan* ", avdúkar Andin opportunistiska náttúruna av valinum, sum varð gjört í 1979. Við at taka síðuna av teimum sterkastu í tíðini, helt hon, at hon fór at sleppa undan vanlukkuni, sum var farin at fylgja henni. Og vanlukkan er stór, hon verður strikað av ríkidøminum av hersetingarrussum. Og sum um tað ikki var nokk, so ræna libyar og etiopar eisini tað eftir russarum.

Kjarnorkufasan í heimsstríðnum

Vers 44 merkir eina stóra broyting í stöðuni hjá lutunum. Meðan russiskar herdeildir herseta Vesturevropa, Ísrael og Egyptaland, eru tær skelkaðar av " *tíðindum* ", sum snúgva seg um teirra egna russiska øki. Andin nevnið " *eystur* " viðvíkjandi hersetingini av Vesturevropa men eisini " *norðurin* " viðvíkjandi hersetingini av Ísrael; Russland vera " *eystanfyri* " av tí fyrra og " *norðanfyri* " av tí seinna. Tíðindini eru so álvarsom, at tey elva til drápsligan øði. Her fer USA inn í bardagan, og velur at oyðileggja russiskt øki við kjarnorkueldi. Kjarnorkufasan í stríðnum byrjaði síðani. Deyðiligir soppar eru farnir upp nógvastaðni, fyri at týna og " *útrýma fjøldini* " av manna- og djóralívi. Tað er í hesi gerð, at " *ein triðingur av monnunum verður dripin* " í samsvari við fráboðanina um " *6. trompet* ". Stoytt aftur til " *fjöllini* " í Ísrael, vórðu russisku herdeildirnar hjá " *norðurkongi* " oyðilagdar uttan at fáa minstu hjálp: " *uttan at nakar kom honum til hjálpar* ."

Ezekiel 38 og 39 .

Ezekiel 38 og 39 vekja eisini upp á sín egna hátt hesa seinastu søgustríðið. Tað eru áhugaverdar smálutir, so sum hesin nágreinileikin, sum avdúkar ætlan Guds um at " *seta spennu á kjálkan* " á russiska konginum fyri at draga hann inn og fáa hann í stríðið. Henda myndin lýsir ein freistandi móguleika at gerast ríkur saman við sínum fólki, sum hann ikki fer at megna at standa ímóti.

Í hesi longu profetiini gevur Andin okkum nøvn sum tilvísingarpunkt : Gog, *Magog*, *Rosch* (russiskt), *Mesch* (Moskva), *Tubal* (Tobolsk). Samanhangurin í síðstu døgum er staðfestur av eini smálutir viðvíkjandi teimum fólki, sum eru álopin : " *Tú skalt siga : Eg skal fara upp ímóti einum landi, sum er opið, eg skal koma ímóti monnum, sum eru væl fyri, sum búgva trygt, allir teir í bústøðum uttan múrar, og sum hvørki hava lás ella hurðar* " (Ezk. 38,1). Nútíðar býir eru sanniliga heilt *opnir* . Og mótstøðukreftirnar eru syrgiliga ójavnar. Andin leggur her í munnin á " *norðurkongi* " hjá Dánjali hesaferð sagnorðið " *eg skal koma* " sum leggur upp til ein massivan, skjótan og loftálop sambært sagnorðinum og myndini " *vil hvírvla sum ein ódn* " í Dan.11:40, frá einum rættiliga fjarskotnum stað. Í hesi profeti Ezekiels er eingin loyndarmál um viðkomandi lond; Russland og Ísrael eru greitt eyðmerkt. Loyndarmálið var bert í Dan.11,36-45 har tað snúði seg um rómverska pávadømið og tess evropeiska øki. Og við at geva navnið " *norðurkongur* " til Russland sum ræðist pávakatólka Evropa, vísir Gud til sína opinbering, sum varð givin Ezekieli. Tí eg minni tykkum á, at tað er í høvuðsheitum í mun til landafrøðiligu stöðuna hjá Ísrael, at Russland liggur í " *norðri* ". Faktiskt er tað " *eystanfyri* " stöðuna hjá rómversk-katólka pávanum í Vesturevropa. Tað er tí fyri at staðfesta stöðuna hjá russisku hermonnunum í hesum páva-Evropa, sum teir herseta og ráða yvir, at Andin staðsetur komuna av teimum ringu tíðindunum úr " *Eystri* ". " *Eg skal regna eld og svávil yvir hann og yvir hermenn hansara* (Ezk. 38,22) " ; „ *Eg skal senda eld inn í Mágog* ,“ lesa vit í Ezek 39,6. Hetta er so

orsökin til tey ringu tíðindini, sum øsa “*norðurkongin*” í Dan.11,44. Eins og í Dánjali verður russiski álopsmaðurin hornaður og oyðilagdur á Ísraels fjøllum : “*Tú skalt falla á Ísraels fjøllum, tú og allir hermenn tínir*” (Ezk. 39,4). “. Men hvør USA er aftanfyri hesa tiltøk, er framvegis ein gáta. Eg finni eina sera áhugaverda smálutir í Ezekiel 39,9. Tekstururinn nevnir móguleikan at gera eld í “*sjey ár*” við at brenna vápnini, sum vórðu nýtt í hesi ógvusligu heimsstríðnum. Viður er ikki longur rávøran til nútímans vápn, men tey “*sjey árin*”, sum eru nevnd, endurspeglja styrkina í hesum stríðnum og nøgdina av vápnum . Frá 7. mars 2021 eru bert níggju ár eftir til Kristus kemur aftur ; seinastu 9 árin av Guds banning, har seinasta altjóða stríðið verður framt ; eitt stríð , sum ræðuliga oyðileggur lív og ognir . Sambært versni 12 verða russisku líkin grivin í „*sjey mánaðir*“.

Tann ógvusligi og ómissandi guddómligi rættvísarin

Líkin verða nógv og Gud leggur okkum fram í Ezekiel 9 eina fatan av tí drápsvillini, sum hann fer at skipa fyri. Tí triði heimsbardagi, sum væntast fyri tíðarskeiðið millum 2021 og 2029, er mótmýndin av 3. ^{kríggnum} undir leiðslu av Nebukadnezar móti forna Ísrael í -586 Her er tað, sum tann stóri skaparinn Gud, frustreraður og vanvirdur av fólki sínum, boðar í Ezek.9,1 til 11:

" Eze . " 9:1 *Tá rópti hann í oyru míni við harðari rødd : “Komið nærri, tit, sum skulu revsa býin, hvør við sínum oyðileggjandi tóli í hondini . ”*

Eze . 9:2 *Og sí, seks menn komu um ovara portrið norðureftir, hvør við sínum oyðingarvápni í hondini. Millum teirra var ein maður í línklæðum og hevði eitt skrivihús um miðjuna. Teir komu og stóðu nærhendis bronsualtarinum.*

Eze . 9:3 *Og dýrd Ísraels Guds fór upp frá kerúbunum, sum hann var á, til húsgátt; og hann rópti mannin í línklæddum, sum hevði blekkhornið við liðina.*

Eze . 9:4 *Og Harrin segði við hann: «Far gjøgnum býin, gjøgnum Jerúsalem, og set merki á enni teirra, sum suffa og rópa fyri øllum andstygðum, sum verða gjørd í býnum.»*

Eze . 9:5 *Og í hoyring míni segði hann við hinar : «Farið eftir honum inn í býin og sláið; lat eyga títt ikki hava miskunn, og ikki hava miskunn !*

Ez. 9:6 *Drepa og oyðileggja gomlu menninar, ungu menninar, jomfrúrnar, børnini og kvinnurnar; men nærkast ikki nøkrum , sum hevur merkið á sær ; og byrja við mínum halgidómi ! Tey byrjaðu við teimum elstu, sum vóru frammanfyri húsið.*

Ez. 9:7 *Hann segði við teir : «Dreinkið húsið og fyllið forgarðarnar við deyðum .» Kom út !... Teir fóru út og slógu í borgina.*

Ez. 9:8 *Og meðan teir slógu, meðan eg enn var eftir, datt eg á andlitið og rópti: «Á ! Harri, drotti, vilt tú oyðileggja alt, sum eftir er av Ísrael, tá ið tú hellur vreiði tína út yvir Jerúsalem ?*

Ez. 9:9 *Hann svaraði mær : «Misgerð Ísraels og Júda húsi er stór og ógvuslig ; landið er fult av blóðbaði, borgin er full av órættvísi, tí at tey siga: Harrin hevur farið frá landinum, Harrin sær ikki.*

Ez. 9:10 *Eg skal eisini ikki hava miskunn, og eg vil ikki hava miskunn ; Eg skal fáa gerningar teirra aftur á teirra egna høvd.*

Ez. 9:11 *Og sí, maðurin í línklæði, sum hevði blekkhornið við síðuna av sær, svaraði og segði : «Eg havi gjørt, sum tú hevur boðið mær.» »*

Ikki øll tey, sum verða dripin av átrúnaðarligum orsøkum, eru pínslarvátar fyri trúnnu. Tað eru nógvir fanatikarar í hesum flokki, sum eru til reiðar at geva sítt lív , móguliga, fyri sína trúgv , men eisini fyri nakra politiska ella aðra hugmyndafrøði. Tann sanni pínslarvátin í trúnni er fyrst og fremst einans í Jesusi Kristi. Tá er tað , neyvan , ein útvaldur, hvørs lív, sum er ofrað í offur, bert er gleðiligt fyri skaparann Gud , um deyði hansara varð frammanundan einum lívi í samsvari við hansara opinberaðu krøv til hansara tíð.

Latið okkum nú finna, í temanum " 6. trompet ", ^{evokatióinina} av moralska samanhinginum í tíðunum eftir kríggjð.

Óumvendingin hjá teimum yvirlivandi

Mótsett tí, sum flestu menn halda og óttast, so oyðileggjandi sum tey eru, fara kjarnorkuvápn ikki at oyðileggja menniskjað ; tí tað verða " yvirlivandi " eftir at stríðið er av. Um kríggj segði Jesus í Matt . *Men hetta verður ikki endin enn.* " Oyðingin av menniskjanum verður orsakað av gerð Skapara Guds eftir hansara dýrdarfullu afturkomu í persóninum Jesusi Kristi." Tí tey yvirlivandi skulu verða undir eini endaligari trúarroynd . Síðani 1945, dagfestingin av fyrstu nýtsluni av atomvápninum, hava fleiri enn tvey túsund spreingingar framdar til royndir av teimum landveldunum, sum eiga tað, verið ; Tað er rætt, at, í røð, yvir eitt tíðarskeið uppá 75 ár og jørðin er ómetaliga stór , hóast avmarkað, hon tolir og stuðlar teimum sløgum, sum menniskjað leggur á hana. Í komandi kjarnorkustríðnum , tvørturímóti , fara fjøldin av spreingingum at henda um stutta tíð og spjadingin av geislavirkni ger tað ógjøriligt at halda fram við lívinum á jørðini. Við síni afturkomu fer hin guddómligi Kristus at gera enda á líðingini hjá pínufullum, uppreistrarhugaðum menniskjum.

Vers 20 : " *Hinir menninir, sum ikki vórðu dripnir av hesum plágum, angraðu enn ikki verk handa sína, so at teir ikki tilbóðu illu andar og avgudar av gulli, silvuri, kopari, steini og træi, sum hvørki kunnu síggja, hoyra ella ganga; »*

Í vers 20 profeterar Andin um herðingina hjá teimum yvirlivandi fólkunum. " *Hinir menninir, sum ikki vórðu dripnir av hesum plágum, angraðu ikki verk handa sína .* " " *Annað vei* " , sum varð kunngjørt í tíðini hjá ríkinum , er sanniliga ein guddómlig " *plága* " , men hon kemur frammanundan " teimum *sjei seinastu vei* " , sum fara at falla á sekar syndarar , eftir at náðitíðin í Opinb. 15 er liðug . Her er vert at minnst til, at hesar " *plágur* " allar revsa rómverska álopið móti tíðarskipanini, sum tann Alvaldi Skaparin Gud hevur skapt.

" *... teir steðgaðu ikki við at tilbíðja illu andar og avgudar av gulli, silvuri, bronsu, steini og træi, sum hvørki kunnu síggja ella hoyra ella ganga .*"

Í hesi uppteljing miðar Andin móti kultmyndunum av katólsku trúnni, sum eru tilbíðjanarlutir hjá fylgjarunum av hesi avgudadýrkandi trúgv. Hesar effigies umboða, fyrst og fremst, " Jomfrú Mariu ", og aftanfyrri hana, í hópatali, meira ella minni dulnevndar halgimenni, tí hon letur øllum nógv frælsi at velja sítt yndis halgimenni. Stóri marknaðurin er opin alt samdøgrið Tey bjóða pútur til allar armholur, í øllum sniðum og støddum. Og hetta slagið av siðvenju irriterar serliga tann , sum líddi á Golgata krossinum ; eisini verður hevnd hansara ógvuslig. Og longu nú, eftir at hava gjørt sínum valdu embætismonnum kunnugt í 2018 sína máttmiklu og dýrdarfullu afturkomu fyri árið 2030, frá 2019, slær hann syndarar á jørðini við einum deyðiligum smittuvandamiklum virusi. Hetta er bert eitt lítið tekin um hansara komandi vreiði, men hann hevur longu effektivitet á síni síðu, tí vit skylda honum longu eina búskaparliga oyðilegging, sum ongantíð hevur verið í søguni hjá Vesturheiminum av kristnum uppruna. Og tá ið tey eru oyðiløgd, kjakast tjóðir, síðani berjast og stríðast.

Tann ábreiðslan, sum Gud vendir sær til, er júst meira rættvísgjørð, tí undir Jesu Kristis útsjónd kom tann sanni Gud í holdi, millum menniskju og har sum ein teirra , hann " *sá, hoyrði og gekk* " , ólíkur skorinum ella mótaðum avgudum, sum ikki kunnu gera hetta.

Vers 21 : " *Og teir angraðu ikki morð síni og trolldóm síni og hordóm síni og stuldur síni.* »

Við vers 21 endar temaið. Við at tosa um " *teirra morð* " avmyndar Andin ta deyðiligu sunnudagslógina, sum í síðsta enda fer at krevja deyða hjá trúføstum eygleiðarum av tí heilaga hvíludegnum, sum Gud halgaði. Við at nevna " *teirra fortryllingar* " , miðar hann móti katólsku fjøldini, sum tey, sum rættvísgera hansara " sunnudag " , hendan falska Harrans dag og ektaða heidna " sólardag " heiðra. Við at minnst aftur á " *hordóm teirra* " , peikar Andin

fingerin á protestantisku trúna, arving til katólska " hordómið " hjá falsku " profetuni Jesabel " í Opinberingini 2,20. Og við at rokna teimum " stuldur teirra " , leggur hann upp til tey andaligu stuldur, sum eru framd, fyrst og fremst móti sjálvum Jesusi Kristi, sum pávakongurinn " tók frá sær tað æviga " prestdómið og hansara lógliga rættvísgjörda heiti " Høvuðs samkoman ," av :5 . men eisini hansara skipan av " tíð og lóg hansara , " sambært Dan.7:25. Hesar høgt andaligu tulkingar útiloka ikki vanligar bókstavligar umsóknir, men tær fara langt út um tær í Guds dómi og avleiðingunum av tí fyri sekar gerningsmenn.

Opinberingin 10 : Lítla opna bókin .

Afturkoma Kristusar og revsing av uppreistrarmonnunum

Lítla opna bókin og avleiðingarnar av henni

Afturkoma Kristusar við endan av fjórðu adventistabíðini

Vers 1 : " Og eg sá ein annan veldigan eingil koma niður av himli, klæddan í ský ; Oman fyri høvdið var ælabogin, og andlit hansara var sum sólin, og fótur hansara sum eldstólpar. »

Kapittul 10 staðfestir heilt einfalt andaligu støðuna, sum varð raðfest higartil. Kristus kemur fram í táttinum av Gudi í tí heilaga guddómliga samgonguni, í myndini av " regnboganum " , sum varð givin Nóa og eftirkomarum hansara eftir vatnflóðina. Tað var eitt tekin um lyfti Guds um ongantíð aftur at oyðileggja lívið á jørðini við vatnflóð. Gud skal halda lyfti sítt , men gjøgnum munn Pæturs hevur hann kunngjørt , at jørðin nú er " varðveitt til eld " ; ein eldsflóð. Hetta verður bert framt við Seinasta Dómi í sjeýnda ártúsund. Eldur er ikki liðugur at oyðileggja lív enn, tí hann er eitt vápn, sum Gud longu hevur brúkt móti býunum í Sodoma og Gomorra dalinum. Í hesum kapitlinum lýsir Andin í stuttum

hendingarnar, *sum fylgja*, 6. trompet. "Kapitlið byrjar við myndini av dýrdarríku afturkomu hins hevandi Kristusar.

Profetiin er fult avseglað

Vers 2 : „, Hann hevði *eina líttla rullu opna í hondini*. *Hann setti hógra fot sinn a haf, en vinstra fot sinn a land* ; »

Frá byrjan av bókini, sambært Opinberingini 1,16, kemur Jesus at berjast móti tilbiðjarunum av guddómligu "*sólini*". Leikluturin hjá symbolum gerst greiðari : "*andlit hansara var sum sólin*" og hvat verður av fíggindum hansara, tilbiðjarunum av "*sólini*" ? Svar : Fótastólur hansara, og vei teimum ! Tí „*føtur hansara eru sum eldsútur*“. Hetta bíbliuversið verður tá uppfyllt : "*Set teg við høggru hond mína, til eg geri fíggindar tínar til fótastól tín* (Sl.110,1 ; Matt.22,44)." Teirra skuld varð økt av, at áðrenn hann kom aftur, hevði Jesus "*opnað líttla bókina*" í Opinberingarbókini við at avnsigla, síðani 1844, "*sjeýnda innsiglið*" sum enn hevði hildið tað stongt í Opinb. ljós. So, menninir hesa tíðina eru uttan umbering, tá teir velja ikki at heiðra hann. "*Líttla bókin*" varð síðani "*opnað*" av Heilaga Anda Kristusar og *sóltilbiðjararnir* vóru ikki ørkymlaðir. Í vers 2 er teirra ørindi lýst. Fyri at skilja týðningin av symbolunum "*hav og land*", sum eru at finna í hesum versinum, mugu vit kanna Opinberingina 13, har Gud setur tey í samband við tvey andalig "*djór*", sum koma fram í 2000 árunum av kristnu tíðini. Fyrsta "*djórið, sum rísur úr sjónum*", ímyndar ta ómenniskjaligu, tí djóralívsligu, skipanina hjá samgonguni millum borgara- og átrúnaðarlig vald, í teirra fyrsta søguliga formi av kongsveldum og rómversk-katólsku pávismu. Hesi kongsríki eru ímyndað av teimum "*tíggju hornunum*", sum eru knýtt at symbolinum, sum tilnevni Róm í Dan.7 við "*líttla horninum*" og Opinb.12, 13 og 17 við "*teimum sjeý høvðunum*". Hetta "*djórið*", sambært dóminum um guddómlig virði, vísir tey tákn, sum eru nevnd í Dániel 7 : forgangsveldini í Rómverska ríkinum, í umvendari raðfylgju av tí í Dan.7 : *leopardur, bjørn, leyva*. "*Djórið*" er tí sjálvrt rómverska skrímslið í Dan.7:7. Men *her*, í Opinb. Og Andin roknar honum "*gudsspottanir*" tað vil siga átrúnaðarligar lygnir. At "*krónur*" eru á teimum "*tíggju hornunum*" vísir tíðina, tá tey "*tíggju hornini*" í Dan.7,24 komu í ríki. Hetta er eisini tíðin, tá ið "*líttla hornið*" ella "*øðrvísi kongurin*" sjálvur er virkin. "*Djórið*" eyðmerkt, boðar uppfylgjarin frá framtíð síni. Hon fer at virka frítt í "*eina tíð, tíðir (2 ferðir) og hálva tíð*". Hetta útrykkið merkir 3 og eitt hálvt profetiskt ár, ella 1260 verulig ár, í Dan.7,25 og Opinb.12,14; vit finna tað í formi av "*1260 dagar*"-árum ella profetiskum "*42 mánaðum*" í Opinb.11,2-3, 12,6 og Opb.13,5. Men í vers 3 í hesum kapitli 13 boðar Andin frá, at hon verður rakt og "*sum deyðiliga særd*", júst av franskari gudloysi millum 1789 og 1798. Og takkað verið Konkordatinum hjá Napoleon I "*verður hennara deyðiligu sár grøtt*". So tey, sum ikki elska guddómliga sannleikan, fara at kunna halda fram í frítíðini at heiðra lygnirnar, sum drepa sál og likam.

Tá ið dagarnir eru farnir, kemur ein mynd av tí fyrsta „*djórinum, sum reis upp úr havinum*" "*fram*". Hetta nýggja djórið er eyðkent av, at tað hesaferð fer at "*rísa upp av jørðini*". Við at draga av myndini í 1. Mósebók, har "*jørðin*" kemur úr "*havinum*", sigur Andin okkum smálga, at hetta seinna "*djórið*" kom úr tí fyrsta, og tilnevni sostatt ta sonevndu reformeraðu katólsku kirkjuna; nágreiniliga definitión av protestantisku reformeraðu trúnni. Í 2021, umboðar tað longu størsta hernaðarliga valdið á planetuni Jørð og hevur verið ein myndugleiki síðani sigurin móti Japan og nazistiskum Týsklandi í 1944-45. Hetta er sjálvandi USA, upprunaliga í høvudsheitum protestantiskt, men í stóran mun katóliskt í dag, orsakað av stóra talinum av latínamerikanskari fráflyting, sum tað hevur fingið. Við at ákæra hann fyri at hava gjørt „*fyrsta djórið tilbiðjan áðrenn nærveru hansara*“, fordømir Andin arv hansara frá rómverska sunnudegnum. Tað vil siga, at átrúnaðarlig merki eru villeiðandi. Nútíðar protestantiska trúgv er so knýtt at hesum rómverska arvi, at hon fer so

langt sum at kunngera eina avmarkandi lóg, sum ger sunnudagshvíld skylduga undir revsing av revsiltøkum : handilslig boykott í fyrstuni, og deyðarevsing í longdini. Sunnudagurin er tilnevdur sum "merkið" av myndugleikanum hjá rómverska "djórinum", fyrsta "djórinum". Og talið "666" er tann summan, sum fæst við bókstavunum í heitinum "VICARIVS FILII DEI", tað, sum Andin kallar "talið á djórinum". Ger roknistykkið, talið er har:

SJÓNSKØÐI .

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

Ein týðandi kláring: Merkið verður móttikið "á hondini" ella "á enni" bert í tann mun, at "hondin" ímyndar verkið, gerðina, og "enni" tilnevnir persónliga viljan hjá hvørjari skapningi frælsan at taka síni egnu val, sum Ezekiel 3:8 sigur okkum : "Eg skal herða høvdið móti tær, at høvdi títt skal seta ."

Her eru framtíðar „fótastólar“ hjá Jesusi Kristi, tí Rættvísa guddómliga Dómaranum, greitt eyðmerktir. Og smálaga, við at vísa prioritet "høgri fótur" ella "vinstri fótur", vísir Andin, hvønn hann metir vera meira sekan. Eldgandi „høgri fótur“ er fyri rómversk-katólsku pávatrúnna, sum Gud roknar fyri úthelling av blóðinum av „øllum teimum, sum eru dripin á jørðini“, sambært Opinberingini 18:24. Hansara prioritet fyri vreiði er tí uppiborið. Síðani, líka sekur, fyri at hava aftur hermt eftir tí, við at skapa "myndina" av tí fyrsta katólska "djórinum", protestantiska trúgv, kallað "jørðin", fær eldin frá "vinstra fóti" hjá Jesusi Kristi sum soleiðis hevur blóðið av teimum seinast útvaldu halgimennunum sum hon var sadd við hansara goingout.

Vers 3 : "og hann rópti við harðari rødd, sum tá ið ein leyva rykkur. Tá ið hann rópti, søgdu tey sjei toran sínar røddir. »

Loyndarmálið, sum er goymt ella innsiglað í versunum 4 til 7, sum "røddin hjá teimum sjei torunum" boðar frá, er í dag lyft. "Røddin" hjá Gudi verður sostatt samanborin við ljóðið av "toru", sum er knýtt at talinum "sjei", sum ímyndar hansara halgan. Henda røddin boðar frá einum boðskapi, sum menniskju hava goymt og ignorerað leingi. Hetta er árið við dýrdarfullu afturkomu okkara guddómliga og hátignarlaga Harra Jesu Kristis. Dagurin varð avdúkaður fyri sínum valdu umboðum í 2018; Hetta er várið 2030, har síðani sónardeyða Jesusar 3. apríl 30. triði triðingur av 2000 árum av teimum 6000 árunum, sum Gud hevur forritað til hansara val av teimum útvaldu, endar.

Vers 4 : "Og tá ið teir sjei torurnar høvdu sagt røddir sínar, ætlaði eg at skriva ; og eg hoyrði eina rødd av himli siga : «Innsigla tað, sum teir sjei torurnar søgdu, og skriva tað ikki.» »

Í hesi senuni strembar Gud eftir tveimum málum. Tann fyrsti er, at hansara útvaldu skulu vita, at Gud hevur sanniliga ásett eina tíð til heimsins enda ; tað er ikki sanniliga dult, tí tað veldst um okkara trúgv á skrána um 6000 ár, sum teir seks profanu dagarnir í okkara vikum profetera. Annað endamálið er at steðga leitinum eftir hesi dagfesting, til hann sjálvur letur upp fyri skilnaði. Hvat varð framt, fyri hvørja av teimum trimum adventistroyndunum, sum vóru gagnligar til at síla og velja tey útvaldu, sum vóru funnin verd at fáa gagn av tí ævigu rættvísi, sum Jesus Kristus bjóðaði , í 1843, 1844 og 1994 .

Vers 5 : "Og eingilin, sum eg sá standa á havinum og á jørðini, lyfti høggru hond sína upp til himmals, "

Í hesum hugburði av stórum sigursríka dómara, fótur hansara lagdir á fíggindar sínar, fer Jesus Kristus at orða ein hátíðarlígan eið, sum fremur hann guddómliga.

Vers 6 : "og svór við hann, sum livir um aldur og aldur, sum skapti himmalin og tað, sum er í honum, og jørðina og tað, sum í honum er, og havið og tað, sum í honum er, at tíð ikki skuldi vera longur, "

Eið Jesu Krists er givið í navni Skapara Guds og er ætlað hansara útvaldu, sum heiðra skipanina hjá fyrsta einglinum í Opinberingarbrævinum 14,7 ; hetta, við at vísa við teirra lýdni, teirra “*ótta*” fyri Gudi, við at halda hansara fjórða boð, sum gevur æru til hansara skapandi gerð. Yvirlýsingin um, at “*tíðin skal ikki vera longur*” staðfestir, at í síni skrá hevði Gud veitt tær triggjar fánýtisligu adventistisku væntanirnar í 1843, 1844 og 1994. Sum eg longu havi sagt, vóru hesar fánýtisligu væntanirnar til gagns fyri at síla kristnar trúgvandi. Tí meðan avleiðingarnar hjá teimum vóru til fánýtis, vóru tær dramatiskar og andaliga deyðiligar fyri tey, sum tær raktu, ella, fyri tey útvaldu, orsökirnar til teirra signing og halgan av Gudi.

Fráboðan um 3. ^{stóra}vei, sum er profeterað í Opinb.8,13.

Vers 7 : “*men á døgum, tá ið sjeýnda einglins rødd skal blása, skal loyndarmál Guds verða fullgjørt, eins og hann hevur kunngjört tænarum sínum, profetunum.*” »

Tíðin at byggja upp profetiskar dagfestingar er liðug. Teir, sum vóru staðfestir av teimum profetaðu dátunum, hava røkt sín leiklut, at royna, í røð, trúnnu hjá protestantunum í 1843-44, og hjá adventistunum í 1994. Tað verða tí frameftir ikki fleiri skeivar dagfestingar, ikki fleiri skeivar væntanir ; tíðindini, sum eru byrjað síðani 2018, verða tey røttu, og tey útvaldu hoyra, til teirra frelsu, ljóðið av “*sjeýndu trompetinum*”, sum skal merkja inntrivið hjá Kristusi av guddómligum rættvísi ; tíman, tá sambært Opinb.11,15 : “*ríki í hesum heimi eru latin Harra okkara og Kristi hansara,*” og soleiðis tikin frá djevlinum.

Avleiðingarnar og tíðarætlanin av profetisku tænastráti

Vers 8 : “*Og røddin, sum eg hoyrði av himli, talaði aftur við meg og segði : Far og tak lítlu bókinu, sum er opin í hondini á einglinum, sum stendur á havinum og á jørðini.*” »

Vers 8-11 lýsa upplivingina av uppgávuni hjá tænanarum, sum hevði til uppgávu at leggja fram kodaðu profetiina á greiðum máli.

Vers 9 : “*Og eg fór til eingil og segði við hann: Gev mær lítlu bókinu. Og hann segði við meg : Tak tað og svølg tað upp ; tað verður beiskt í búkinum, men í munninum verður tað søtt sum hunangur.*” » .

Komandi fyrst, lýsir “*tarpínurnar*” sera væl líðingina og neyðina, sum uppreistrarhugað kristin nokta uppskotna ljósinum. Hesar líðingar fara at røkka sínum hæddini til seinastu trúarroyndina, í tímanum sunnudagslógarrinnar, tá lívið hjá teimum útvaldu verður hótt við deyða. Tí til endans verða ljósið og tess goymslufólk stríðst av djevlinum og hansara himmalsku og jarðligu illum andum, tilvitaðum ella ótilvitaðum bandamonnum hjá hesum “*Oyðileggjaranum*”, “*Abaddon ella Apollyon*” í Opinberingini 9,11 . “*Søtleikin av hunangi*” avmyndar eisini fullkomiliga gleðina av at skilja loyndarmál Guds, sum hann deilir við sínar sonnu útvaldu, sum tysta eftir sannleikanum. Eingin onnur vøra á jørðini miðsavnar sín natúrliga søta søtleika sum hon . Vanliga virðismeta og leita menniskju eftir hesum søta smakkinum, sum er teimum hugnaligum. Somuleiðis søkir tann útvaldi av Kristusi í Gudi søtleika av einum kærleiksfullum og friðarligum sambandi eins og hansara leiðbeining.

Við at geva síni opinbering “*Apokalypsu*” (= Opinberingin) “*søtleikan av hunangi*”, samanber Guds andi hana við “*himmalska manna*” sum hevði “*smakkin av hunangi*” og sum nørði hebrearar, í oyðimørkini, tey 40 árini sum vóru frammanundan teirra inngongd úr takenlandinum . Eins og ein hebrai ikki kundi yvirlivað uttan at eta hetta “*manna*”, síðani 1994, endan á teimum “*fimm mánaðunum*”, sum eru profeteraðir í Opinb . 9,5-10, yvirlivir adventistiska trúgvin bert við at nørast av hesum seinasta profetiska andaliga “*matinum*” (Matt . 24,45) Hendan læran, sum sannleikans Gud gevur mær at gera vart við bert henda hvíladagsmorgunin ^{klokkan} 4. 16. januar 2021 (men 2026

fyri Gud), hevði verið til gagns at svarað tí, sum ein dagin spurdi meg um profetikanningina " Hvat kann hetta bera mær ? "Svarið hjá Jesusi er stutt og einfalt : andaligt lív fyri at sleppa undan andaliga deyðanum ." Um Andin ikki tekur upp myndina av " *køku* ", men bert " *søtleikan av hunangi* ", so er tað tí, at likamliga lívið hjá hebraaranum snúði seg um hesa mat av " *manna* ". Viðvíkjandi Opinberingini er maturin bert til andan hjá teimum útvaldu. Men, í hesi samanberingina, tykist tað sum neyðugt, ómissandi og kravt av tí livandi Gudi sum treyt fyri at varðveita andaliga lívið. Og hetta kravið er logiskt , tí Gud fyrireikaði ikki hendan matin til at verða ignoreraður og vanvirdur av tænarum sínum á síðstu døgum. Tað er tað mest halgaða elementíð síðani offur Jesu Krists og seinasta form og endaliga framførsla av Heilagu Kvøldmáltíðini " ; Jesus gevur sínum útvaldu til matna, likam sítt og sína profetisku undirvísing .

Vers 10 : “ *Og eg tók lítlu bókina úr hondini á einglinum og át hana upp ; Tað var í munninum søtt sum hunangur, men tá ið eg hevði svøglgt tað, vóru innvøllirnir beiskir.* »

Í livdu upplivingini uppdagaði tænarin í einsemi tað blendandi ljósið, sum Jesus profeteraði og hann fann faktiskt í tí, fyrst og fremst, " *søtleikan av hunangi* ", eina hugnaliga gleði, sum kann samanberast við sukursøtleikan av hunangi. Men kuldin, sum adventistlimirnir og lærararnir, sum eg vildi leggja hann fram fyri, vístu , framleiddi í kroppinum ektaðar búkpínur, sum kallast kolitis. So eg vitni um andaligu og bókstavligu uppfyllingina av hesum.

Men ein onnur forkláring snýr seg um ta seinastu tíðina, tá profetiska ljósið verður lýst. Hon byrjar í friðartíð, men endar í krígstíð og drápsræðslu. Dan.12,1 profeteraði tað sum “ *eina neyðtíð, sum ongantíð hevur verið, síðani tjóð var til ta somu tíð* ” ; her er okkurt at elva til “ *pínu í tarmunum* ”. Tí meira sum vit lesa í Lam. 1,20,: “ *Harri, hygg at míni neyð! Innan í mær kókar, hjarta mítt órógvar innan í mær, tí at eg havi verið uppreistrarhugaður. Uttanfryri hevur svørðið elvt til ófrið, innanfryri deyðin.* » Eisini í Jer. 4,19 : “ *Tarmar mínir ! Mín innaru : Eg líði inni í hjartanum, hjartað slær, eg kann ikki tiga; tí tú hoyrir, sál mín, lúðurljóðið, krígsrópið.* » Beiskleikin í " *innaru* " ger eina samanbering millum endaligu adventistmissiónina og ta, sum varð latin Jeremia profeti. Í báðum upplivingunum arbeiða tey útvaldu í umhvørvisfíggindaskapinum hjá teimum uppreistrarhugaðu ráðandi í teirra tíð. Jeremias og teir seinnu sonnu adventistarnir fordøma syndirnar, sum borgarligu og trúarleiðararnir á teirra døgum hava framt og við hesum verður vreiði teirra seku vend móti teimum, til heimsins enda, sum er merktur av dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists, " *kongi konganna og harra harranna* " í Opinb.16.

Endin á fyrsta parti av Opinberingini .

Í hesum fyrsta partinum funnu vit prologin og tey trý parallellu temaini, Brøvini, sum vóru ætlað einglunum í teimum sjeý kirkjunum, tey sjeý innsigli ella tíðarmerkini, og tey seks trompet ella ávaringarrevsingarnar, sum Guds vreiði hevði við sær.

Vers 11 : “ *Tá søgdu teir við meg : Tú mást aftur profetera fyri nógvum fólkasløgum, tjóðum, tungumálum og kongam.* »

Vers 11 staðfestir alla dekningin av seinastu 2000 av teimum 6000 árunum av Guds fyrireikaðu skránni. Eftir at vera komin til tíðina við dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists, fer evokatióinin av profetiini at taka yvirlitið yvir kristnu tíðina upp aftur í kapitli 11 undir einum øðrum tema : " *Tit mugu profetera aftur um nógv fólkasløg, tjóðir, mál og kongar .* "

Opningur av øðrum parti av Opinberingini .

Í hesum seinna partinum, í parallellum yvirliti yvir kristnu tíðina, fer Andin at miða eftir týðandi hendingum, sum longu eru nevndar í fyrsta parti av bókini, men her, í seinna parti, fer hann at avdúka okkum sín dóm á ein meira ment hátt um hvørt av hesum temaum . Her verður aftur í hvørjum kapitli nýtt ymisk, men altíð fylgjandi symbol og myndir. Tað er við at savna allar hesar lærur, at profetiin eyðmerkir tey miðvísu evnini. Síðani Dánielsbók er henda meginreglan um at parallella kapitlarnar í profetiunum brúkt av tí avdúkandi Andanum , sum tú sært.

Opinberingin 11, 12 og 13

Hesir triggir kapitlarnir fevna um tíðina í kristnu tíðini parallelt, og varpa ljós á ymiskar hendingar , men sum altíð eru sera fylgjandi. Eg fari at taka saman , síðani smálutir, temaini.

Opinberingin 11

Pávastjórnin – Tjóðargudloysi – Sjeynða trompetin

Vers 1-2 : Ríkistíðin hjá falska katólska pávaprofetiinum í 1260 ár : Forfylgjarin.

Vers 3-6 : Undir hesi ótolerantu og forfylgingarríku stjórnartíðini verða " *tey bæði vitnini* " hjá Gudi, *tær heilagu skriftirnar hjá teimum báðum samgongunum, plágað og forfylgd, av " djórinum "*, rómversku trúarsamgonguni, sum er samgongu við kongsríkini í Vesturevropa.

Vers 7 til 13 snúgva seg um " djórið, *sum rísur úr avgrundini* " ella, " Fransku kollveltingina " og tjóðargudloysi hennara, sum kemur fram fyri fyrstu ferð í mannasøguni.

Vers 15 til 19 fara at hava sum tema eina partvísa menning av " *sjeynda trompetinum* ".

Leikluturin hjá pávastjórnini lýstur

Vers 1 : " *Og mær varð givin ein reyv, sum líktist einum stavi, sum segði : Reis teg upp og máta Guds tempul og altarið og tey, sum tilbiðja har.* »

Máltíðin er ein revsingartíð, sum orðini „ *stavur* “ avdúkar. Revsing er rættvísgjörd " *orsakað av synd* " endurreist borgarliga síðani 321 og átrúnaðarliga síðani 538. Síðani hesa seinnu dagfestingina hevur synd verið álagd av pávastýrinum, sum her er ímyndað við " *reyðinum* ", sum tilnevnir " *tann falska profetin, sum lærir lygnir* " í Jes.9,13-14. Hesin boðskapur speglar tann í Dán 8,12 : " *her varð avhendað við tí dagliga vegna synd* ", har " *her* " tilnevnir kristnu samkomuna, " *dagliga* ", prestdømið hjá Jesusi tikið burtur av pávastýrinum, og " *synd* ", fráfall av nógvum meðpe a3 einans synd er. sjónarmið og symbol. Hon staðfestir tann revsileiklutin, sum Gud gevur stovnanini av rómversku pávastýrinum. Sagnorðið " *máta* " merkir " *døma* ." Revsingin er tí úrslit av einum dómi frá Gudi, sum er førður móti " *Guds templi* ", felags samkomu Kristusar, " *altarinum* " ímyndini av krossinum av offri hansara, og " *teimum, sum tilbiðja har* ", tað vil siga teimum kristnu, sum krevja frelsu hansara.

Vers 2 : " *Men ytra forgarðin í templinum slepp út og máta hann ikki ; tí at hon er givin tjóðunum, og teir skulu traðka heilaga borgina undir fótum í fjøruti og tveir mánaðir.* »

Týdningarmikla orðið í hesum versinum er „ *uttanfryi* “. Tað tilnevnir einans yvirflatligu trúna hjá rómversku katolisismuni, sum talan er um, í myndini av hennara stjórnartíð á 1260 dagar-ár, sum er lögð fram her í formi " *42 mánaðir* ". " *Tann heilagi býurin* " myndin av teimum sonnu útvaldu " *verður traðkað undir fótum av tjóðunum* ", sum eru í sambandi við páva-despot-stýrið, tað vil siga kongunum í evropeisku kongsríkjunum ", sum fremja hór við " katólsku " *Jesabel* " undir *hennara* langa ótolerantu stjórnartíð í 1260 veruliga Gudinum millum hesa veruliga faisee, 593. th við at stóla á symbolismuna í hebraiska halgidóminum : tjalldtemplið hjá Mósesi og templið, sum Sálomon bygdi. Í báðum førum finna vit á " *foragarðinum, uttan fyri templið* ", holdligar átrúnaðarligar ritualir : offuraltarið og ablutiósvaskið. Sannur andaligur heilagleiki er at finna inni í templinum : á tí heilaga staðnum, har eru : sjey- lampa ljósastakurin, borðið við teimum 12 sýnisbreyðunum og roykilsisaltarið, sum er sett framman fyri slørið, sum goymir tað heilagasta stað, mynd av himlinum, har Gud situr á kongliga háseti sínum. Einleikin hjá valemnum til kristna frelsu er bert kendur Gudi, og á jørðini er menniskjað svikið av tí " *ytru* " fasadutrúgvini, sum rómversk-katólska trúgvinn umboðar fyrst í søguni hjá kristnu trúgvini í okkara tíð.

Heilaga Bíblían, Guðs orð, Forfylgd

Vers 3 : " *Eg skal geva tveimum vitnum mínum vald, og tey skulu profetera í túsund og tvey hundrað og seksti dagar í sekk.* »

Undir hesi langa stjórnartíðini, sum her er staðfest í formi av " 1260 døgum ", verður Bíblían, sum " tey bæði vitnini " ímynda, lutvíst ignorerað til trúbotartíðina, tá hon enntá verður forfylgd av katólsku samgongunum, sum eru fyrimunarlig fyri pávunum, sum teir stuðla við svørðum. Myndin " klædd í sekk " vísir eina neyðstöðu, sum Bíblían fer at tola til 1798. Tí við endan av hesum tíðarskeiðnum fer franska kollveltingargudloysi at brenna hana á almennum støðum, eisini royna at fáa hana at hvørva heilt.

Vers 4 : " *Hesi eru tey bæði oljutrøini og tey bæði ljósastakan, sum standa framman fyri Harra jarðarinnar.* »

Hesi " *tvey oljutrø og tveir ljósastakar* " eru ímyndirnar fyri teimum báðum fylgjandi sáttmálunum, sum Gud skipaði fyri í síni frelsuætlan. Tvær samanhangi trúartíðarskeið, sum bera hansara Anda, hvørs arvur er Bíblían og tekstirnir í henni um teir báðar sáttmálarnar. Ætlanin um teir báðar sáttmálarnar varð profeterað í Zak . Og longu, frammanundan " *teimum báðum vitnunum* " í vers 3 , segði Gud um tey í vitnisburðinum hjá Zakariasí : " *Hesir eru teir báðir oljusynirnir, sum standa framman fyri Harranum yvir allari jørðini.* » Í hesi symbolismuni merkir " *olja* " tann guddómliga Andan. " *Kertustukkurin* " profeterar Jesus Kristus, sum í einum menniskjaligum líkami fer at bera ljós Andans í síni halgan (= 7) og breiða kunnleikan um tað millum menniskju, eins og tann symbolski kertustukkurin spreiddir ljósið við at brenna oljuna, sum er í sínum " *sjey* " ílötum.

Viðmæli : " *Sjey* " lampukertustubbin er miðskeiðis á miðvasanum ; hetta, eins og miðskeiðis í vikuni, sum ger , 4. ^{dagin} í páskavíkuni , dagin, tá ið Jesus Kristus við sínum sóningardeyða gjørdi " *offrið og offrið steðga* " , hebraiska trúarrítualið, í samsvari við guddómligu ætlanina, sum er profeterað í Dan.9,27. Sjey - lampu " *kertustukkurin* " bar tí eisini ein profetiskan boðskap.

Vers 5 : " *Um nakar vil gera teimum mein, kemur eldur úr munni teirra og etur fíggindar teirra ; og vil nakar gera teimum mein, tá má hann verða drepin á hendan hátt.* »

Her , eins og í Opb . Hetta er ein handling, sum hann einans tilskilar sær sjálvum. Óndskapur fer at koma úr munni Skapara Guds. Gud identifiserar seg við Bíbliuna, sum verður kallað " *Guds orð* , " soleiðis at tann, sum ger honum skaða, ræður beinleiðis á hann persónliga.

Vers 6 : " *Hesir hava vald at lata himmalin aftur, so at tað ikki regnar á døgum teirra profeta ; og hava vald yvir vatni at gera tað til blóð og at sláa jørðina við øllum plágum, so ofta sum teir vilja.* »

Andin siterar fakta, sum eru fráboðað í Bíbliuni. Í sinni tíma fekk Elias profetur af Gudi, at eigi skyldi regna nema við hans ord ; Undan honum fekk Móses frá Gudi valdið at gera vatn til blóð og at sláa jørðina við 10 plágum. Hesir bíbilsku vitnisburðirnir hava júst størri týðning , tí á síðstu døgum verður vanvirðing fyri skrivaða og innblásta Guds orði revsað við plágum av sama slag, sambært Opinb .

Tjóðargudloysi frá fronsku kollveltingini

Myrku ljósini

Vers 7 : " *Og tá ið teir hava klárað vitnisburð sín, skal djórið, sum stígur upp úr grøvini, berjast ímóti teimum og vinna á teimum og drepa teir.* »

Andin opinberar okkum her nakað týðningarmikið at leggja til merkis ; Dagurin 1793 merkir endan á bíbilsku vitnisburðinum, men fyri hvønn ? Fyri fíggindar hansara í tíðini , sum høvdu forfylgt Bíbliuni við at vraka guddómliga myndugleika hennara sum stuðul til trúar ; tað vil siga kongarnir, kongs aristokratarnir , rómversk-katólska pávastýrið og allir prestarnir. Hesa dagin fordømir Gud eisini tey falsku protestantisku trúgvandi, sum í roynd og veru longu ikki taka atlit til hansara læru. Í *Dán* . " Hetta er bert fyrsti partur av vitnisburðinum í Bíbliuni, sum endar, tí í 1843 fer leikluturin hjá henni aftur at fáa

lífsneyðugan týðning við at bjóða teimum útvaldu at uppdaga adventistiskar profetiir." Raðfestingin av tjóðargudloysi í Fraklandi fer at miða móti Bíbliuni og royna at fáa hana at hvørva. Nógva blóðuga nýtslan av " hansara guillotinu " ger hann til eitt nýtt " djór ", sum, hesaferð, skuldi " *risa upp úr avgrundini* ". Við hesum hugtakinum, sum er lænt úr skapanarsøguni í 1. Mósebók 1 :2 , minnir Andin okkum á, at um Gud, Skaparin hansara, ikki var til, so hevði einki lív ment seg á jørðini. " *Avgrundin* " er ímyndin av jørðini, sum er frádømd íbúgvar, tá hon er " *formleys og tóm* ". Tað var soleiðis " *í byrjanini* " , sambært 1. Mós. 1,2, og tað verður so aftur í " *túsund ár* " , við heimsins enda, eftir dýrdarríku afturkomu Jesu Krists, sum er temaið, sum fylgir hesum í hesum kapitli 11. Hendan samanberingin við upprunaliga kaosið er væl uppiborið border resor og politikan í stórum republikki. Tí uppreistrarhugaðir menn duga at sameinast fyri at oyðileggja, men teir eru sera býttir um teir formar, sum skulu gevast umbyggingini. Hesin vitnisburður bjóðar eftir honum sýningina av tí ávøksti, sum menniskjað kann bera, tá ið tað er heilt avskorið frá Gudi ; frádømd sína gagnligu virkseimi.

Men við at kalla tað " *avgrundin* " leggur Andi Skapara Guds eisini upp til samanhang og støðu í upprunaligu skapanini av okkara jørð. Soleiðis, miðandi móti fyrsta degi av hesi skapan, vísir hann okkum eina jørð, sum er stødd í absolutt " *myrkur* " , tí tá hevði Gud enn ikki givið jørðini ljósið av nakrari stjörnu. Og hetta hugskotið knýtir andaliga hetta „ *djórið, sum stígur upp úr botnleysu grøvini* “, saman við „ *ffjórða innsiglið* “ í Opinberingini 6,12, sum er lýst sum ein „ *sól, sum er svart sum háarsekkur* “. Sambandið er eisini gjørt við “ *4. lúðrið* ” í Opinberingini 8,12, sum er lýst við “ *sløgunum hjá triðja, sólarinnar, triðja mána og triðja stjörnunum* ”. Gjøgnum hesar myndirnar gevur Andin honum ein serliga „ **myrkan** ” persón . Men tað er í **hesum** " **myrka** " tátinum og ríkinum , at Frakland fer at æra sínar frælsu hugsarar við at geva teimum heitið " **upplýsing** ". Vit minnast tá orðini hjá Jesusi Kristi, sum eru siterað í Matt 6,23 : “ *men um eyga títt er ilt, so verður alt likam títt fullt av myrkri. Um tí ljósið, sum er í tykkum, er myrkur, hvussu stórt er tað myrkrið!* " Soleiðis fer tann myrka frælsa hugsanin í kríggj móti trúarandanum og hesin nýggi **libertariski andin** fer at halda fram í tíðini og breiða seg yvir vesturheimin... kallaður kristin og hann fer at varðveita sína óndu ávirkan til heimsins enda." Við fronsku kollveltingini setti " myrkrið " seg ævigt inn við syndini . Tí við henni koma tær bøkurnar, sum heimspekingarnir av frælsu hugsanini hava skrivað ; sum knýtir tað saman við “ *syndini* ”, sum eyðkennir Grikkaland í profetiunum í Dániel 2-7-8. Hesar nýggju bøkurnar fara at kappast við Bíbliuna og eydnast at káva hana, í risa mun. “ *Stríðið* ” sum verður fordømt er tí fram um alt hugmyndafrøðiligt. Eftir kollveltingina og eftir seinna heimsbardaga , .

Hetta myrkrið fer at taka útsjónina av hægstu humanismu, mótsett og harvið bróta við upprunaliga ótoleransuna , men hugmyndafrøðiliga " *stríðið* " heldur fram . Vesturlendsk menniskju vilja vera fús at ofra alt fyri hetta „ *frælsið* “. Faktiskt fara tey at ofra sínar tjóðir, sína trygd og sleppa ikki undan deyðanum, sum Gud hevur programmerað.

Vers 8 : “ *Og deyðu lík teirra skulu liggja á gøtuni í tí stóru býnum, sum andaliga eitur Sodoma og Egyptaland, har eisini Harri okkara varð krossfestur.* »

Tey " *lík* " , sum eru nevnd , eru tey hjá teimum " *báðum vitnunum* " , hvørs fyrstu álopsmenn eisini vórðu avrættaðir á " *torginum* " í sama " *býi* " . Hesin " *býurin* " er París, og " *staðurin* " , sum nevnt varð, varð kallaður , í røð, " *staðurin Louis XIV* " , " *staðurin Louis XV* " , " *staðurin fyri kollvelting* " , og tilnevnið núverandi " *staðin fyri samtykt* " . Gudloysi ger ongan fyrimum fyri nakran átrúnaðarligan slag. Tey guillotineradu ofrini eru júst rakt fyri teirra trúartilknýti. Og sum boðskapurin “ *4. trompet* ” lærir, so eru skotmálini tað sanna ljósið (sólin) , tað falska felagið (mánin) og ein og hvør einstakur átrúnaðarligur boðberi (stjórnan) . Harumframt verða ávísir korrúptir átrúnaðarligrir formar góðtiknir, um teir eru í samsvari við normarnar hjá ráðandi gudloysi. Summir prestar verða sostatt spottandi kallaðir " *defrocked* " . L'Esprit samanber París,

franska hövuðsstaðin , við " *Sodoma* " og " *Egyptaland* " . Fyrstu fruktirnar av frælsi vóru kynslig yvirskot, sum fylgdu við broti á siðbundnu sosialu og familjukonventiónirnar. Henda samanberingin fer at hava syrgiligar avleiðingar við tíðini. Andin vísir okkum, at hesin býurin fer at líða ørindini hjá " *Sodoma* " og teimum hjá " *Egyptalandi* " , sum fyri Gud er vorðin tað eyðkenda ímyndin av synd og uppreistri móti honum. Leinkjan, sum er staðfest omanfyri við ta " *griksku* " heimspekiligu " *syndina* ", sum er fordømd í Dániel 2-7-8, er her staðfest. Fyri at skilja hesa guddómligu stigmatisering av grikskari synd , lat okkum taka atlit til, at Paulus ápostul, tá hann royndi at brúka heimspekilig orð til at leggja evangelið fram fyri íbúgvunum í Athen, miseydnaðist hann og varð koyrdur av staðnum. Við tíðini og til endans, kallaðist hesin býurin " París " .

Hetta er orsökkin til, at heimspekiliga hugsanin ævigt verður fíggjindin hjá skaparanum Gudi . , at halda, og vitna við sínum gerðum , um rættleikan í samanberingin við hesi bæði nøvnini , symbol uppá kynsliga og átrúnaðarlaga synd. Aftanfyri navnið " París " liggur arvurin av " Parisii " , eitt orð, hvørs keltiskur uppruni merkir " tey av grýtuni " , eitt dramatiskt profetiskt navn. Í rómverskari tíð var staðið eitt virki hjá heidnum tilbiðjarum av Isis, gudinnuni hjá egyptar, júst , men eisini tann náttúruvøkru og kynisku myndina av París, soninum hjá konginum í Troya, gamla Priam . Høvundur til eitt hórdóm við ta vøkru Helenu, konu grikska kongin Menelaus, skal hann hava ábyrgdina av einum stríði við Grikkaland. Eftir eina miseydnaða umlegging tóku grikkar seg aftur, og ein rísa træhestur varð eftir á strondini. Trojararnir hildu, at tað var ein grikskur gudur, og førdu hestin inn í býin. Ok um midja nott , er vin ok veitslan voru buin, komu grikskir hermenn ut af hestum sínum ok opnu portunum fyrir grikskum hermonnum, sem hljóðlega komu aftur ; og allir íbúgvarnir í býnum vórðu dripnir , frá kongi til tey lægstu av undirmenn. Hendan trojanska tiltakið fer at elva til, at París missir seinastu dagarnar, tí hon, um hon ignorerar læruna, endurtekur sínar feilir við at fáa sínar fíggjindar, sum hon hevði koloniserað, at seta búgv á sínum øki . Áðrenn hann tók navnið París , varð býurin nevndur " *Lutèce* " sum merkir " *stinkandi mýri* " ; alla skrána um hansara syrgilig ætlan. Samanberingin við " *Egyptaland* " er rættvís gjörd, tí við at taka tjóðveldisskipanina til sín, gjørdist Frakland offisielt fyrsta syndarlaga skipanin í vesturheiminum. Henda tulkning *verður staðfest* í Opín . Við at siga : " *har Harri teirra varð krossfestur* " , ger Andin eina samanbering millum avvísingina av kristnu trúnni av franskari gudloysi og jødisku tjóðskaparligu avvísingina av Messiasi Jesusi Kristi. ; tí tær báðar støðurnar eru eins og tær fara at bera somu avleiðingar og somu ávøkst av gudloysi og órættvísi. Henda samanberingin verður hildið fram í versunum, sum koma eftir.

Við at kalla hövuðsstaðin „ *Egyptaland* “ samanber Gud Frakland við Fárao, sum er ein fyrimynd fyri menniskjansligari mótstøðu móti hansara vilja. Hon fer at varðveita hesa uppreistrarstøðu til hon verður oyðiløgd. Tað verður ongantíð nøkur umvending frá hansara síðu. Kallandi " *ilt gott og gott ilt* , " fer hon at fremja tær ringastu syndirnar, sum Gud hevur útrættað ; hetta við at kalla " *ljós* " , teir " *myrku* " stovnandi hugsarar av " *hansara manna rættindum* " , sum seta seg ímóti Guds rættindum. Og av nógvum fólki, verður hansara fyrimynd hermt eftir, enntá , í 1917, av valdsmikla Russlandi sum fer at oyðileggja tað við einum atomskoti um tíðina av " *sættu trompet* " , sum varð profeterað við navninum " *Parisii* " á keltiskum máli, sum merkir " *tey av grýtuni* " . Hon verður tí verandi til sín enda ófør at síggja Gud í teimum royndum, sum fara at oyðileggja hana so mikið, at hon oyðileggur hana. Tí hann hevur miðað eftir henni og hann sleppur ikki fyrr enn hon ikki er meira.

Vers 9 : " *Og menn av øllum fólkasløgum, ættum, tungumálum og tjóðum skulu síggja lík teirra í hálvann annan trýggjar dag og lata ikki lík teirra verða løgd í grøvur.* »

Í Fraklandi fór fólkið inn í kollvelting í 1789 , og í 1793 avrættaðu tey kong sín og síðani drottning sína, sum bæði vórðu alment hálshegð á stóra miðtorginum í býnum, sum í røð varð kallað " *Place Louis XV* " , " *Place de la Révolution* " , og í løtuni *Concela*

decord ". Við at seta " *hálfvan annan dag* " til tíðina av oyðileggjandi handlingini, tykist Esprit at fevna um bardagan í Valmy, har kollveltingarmenninir í 1792 møttu og vunnu á royalistisku hermonnunum í evropeisku kongsríkjunum, sum ráddu á republikanska Frakland , eitt nú Eysturríki, landið hjá drotning Marie-Antoin 'uppruna. Fyri at skilja uppruna til hetta hatur, skal havast í huga, at 1260 ár við alskyns eksaktiónum frá páva-kongliga samgonguni endaðu við at irritera franska fólkið, sum varð útnyttað, illa viðfart, forfylgt og fullkomiliga oyðilagt . Tær báðar seinastu stjórnartíðirnar hjá Ludvíki XIV við síni andstyggiligu sýning og Ludvíki XV , ein korrúptur ræðsluslugin kongur , endaðu við at fylla tolsemi Guds og menniskjans . Gætur ! Tjóðveldið er og verður ikki ein signing fyri Frakland. Hon fer víðari til sín enda , í sínum fimta formi, at bera banningar Guds og seg sjálva at fremja tey mistøk, sum fara at elva til hennara fall. Hendan blóðuga skipanin , við sínum uppruna , verður landið við " mannarættindum " og humanismu sum endar við at verja tey seku og frustrera , við sínum órættvísi , offrið . Hann fer enntá at taka ímóti fíggindum sínum og seta teir niður á sítt øki, og herma eftir , til tað ringasta, kenda døminum um trojanska býin, sum er kendur fyri at innføra træhestin, sum grikkar hava latið eftir seg , sum sæst áður.

Vers 10 : “ *Og fyri teir, sum búgva á jørðini, skulu teir gleðast og gleðast og senda hvørjum øðrum gávur, tí hesir báðir profetarnir pínđu teir, sum búgva á jørðini.* »

Í hesum versinum miðar Andin eftir tí tíðini, tá ið eins og gangrena ella krabbamein, tað franska heimspekiliga ónda fer at breiða seg og breiða seg sum ein pest í øðrum vesturlenskum tjóðum. Tað merkir “ tíðarmerkið ” av “ 6. ^{innsiglinum} ” ; tann, har “ *sólin gerst svørt sum sekkur* ” : ljósið í Bíbliuni hvørvur, køvnt av heimspekiligu bókunum hjá frælsum hugsarum.

Í andaligum lesnaði, ólíkt “ *borgarum í himmiríkinum* ”, sum definerar tey útvaldu hjá Jesusi, nevnir “ *íbúgvarnir á jørðini* ” amerikanskar protestantar og meira generelt menniskju, sum gera uppreistur móti Gudi og hansara sannleika . Fólkið í evropeisku kongsríkjunum og enn meira tey amerikansku hyggja móti Fraklandi. Har knúsar eitt fólk sítt kongsveldi og katólsku kristnu trúgvina, sum hóttir fólkið, sum lesur Bíbliuna, “ *tey bæði vitnini* ”, við “ *pínunum* ” av sínum “ *helviti* ” ; veruligar “ *pínur* ” sum tó bert eru tilskilaðar til seinasta dómin, *fyrir at oyðileggja tey falsku trúgvandi* , sum sjálvi svikaliga brúka hetta slagið av hóttan, sambært Opinb. Eisini útlendingar, sum eru offur fyri somu misnýtslum uttan fyri Frakland, eru farnir at vóna, at teir kunnu fáa gagn av hesum átaki. Hetta er júst tí meira tí, við tí franska stuðlinum, sum Louis XVI gav, í heiminum, nøkur ár frammanundan, høvdu nýggju USA í Norðuramerika funnið sítt sjálvstýri, og loyst seg frá yvirvaldinum hjá Onglandi. Frælsi er á ferð og fer skjótt at røkka nógvum fólkasløgum. Sum tekin um hetta vinalagið, “ *senda tey hvørjum øðrum gávur.* ” Ein av hesum gávum var franska gávan til amerikanararnar av “ *Frælsisstandmyndini* ”, sum varð reist í 1886 á eini oyggj yvirav New York. Amerikanararnir vendu bendingini aftur við at bjóða honum eitt eftirlík sum , reist í 1889, liggur í París á eini oyggj mitt í Seine nærhendis Eiffeltorninum. Gud miðar eftir hesum slagnum av gávu, sum avdúkar tað deiling og skifti, sum er banningin av **ov nógvum frælsi**, sum hevur til endamáls at ignorera hansara andaligu lógir.

Vers 11 : “ *Og eftir hálfvan annan dag kom lívsins andi frá Gudi inn í teir, og teir stóðu á føtum ; og stórir ótti kom á teir, sum sóu teir.* »

Tann 20. apríl 1792 varð Frakland hótt av Eysturríki og Preussen og feldi kongin , Ludvík XVI, 10. august 1792. Kollveltingarmenninir vóru sigursmenn í Valmy 20. september 1792. Kongur Rob Ludvík XVI varð gillotineraður 21. januar 1792. tann 28. juli 1794. "Sáttmálin " varð avloystur av " Skránni " tann 25. oktober 1795. Teir báðir " Ræðslurnar " frá 1793 og 1794 hildu saman bert eitt ár . Millum 20. apríl 1792 og 25. oktober 1795 haldi eg júst hetta tíðarskeiðið á “ *hálfvan annan dag* ” profeterað , ella “ *hálvtt triðja ár* ” vera

veruligt . Men eg haldi, at varandi tíðin eisini ber ein andaligan boðskap. Hetta tíðarskeiðið umboðar eina hálfva viku, sum kann vekja eina ábending um jarðligu tænastráttina hjá Jesu Kristi, sum varði júst " hálfvan annan dag " profetiskt og endaði við deyða Messias Jesu Krists. Andin samanber hansara gerð við ta í Bíbliuni , hennara " tvey vitni " , sum eisini virkaðu og lærdu, áðrenn tey vórðu brend á Place de la Révolution í París. Við hesi samanberingina er Bíblían , henda trúgvín , eyðmerkt við Jesus Kristus sum, í henni, aftur er krossfestur og " gjøgnumgjørdur " sum Opinberingin 1,7 vísir á. Blóðflóðin, sum varð úthelt, endaði við at ræða franska fólkið. Eisini, eftir at hava avrættað leiðaran av blóðugu stevnuni, Maximilien Robespierre, og vinir hansara Couthon og Saint-Just, steðgaðu samandrátturn og systematisku avrættingarnar. Guds andi hevur vakt andaliga tystin hjá menniskjum og trúarsíðvenjan er vorðin lóglig aftur , og fram um alt, frí. Tann heilsugóði " óttin fyri Gudi " er komin aftur og áhugin fyri Bíbliuni er komin aftur, men til heimsins enda verður hon stríðst og kappast við av teimum heimspekiligum bókunum, sum frælsir hugsarar hava skrivað, hvørs grikska fyrimynd er keldan til allar hennara ymisku formar.

Vers 12 : “ *Og teir hoyrdu eina rødd úr himli siga við teir : « Komið upp higar . Og teir fóru upp til himins í ský ; og fíggjindar teirra sóu teir. »*

Henda guddómliga útsøgnin er galdandi fyri bíbilsku „ tvey vitnini ” eftir 1798.

Samanberingin við Jesus heldur fram, tí tað er hann, sum hansara útvaldu sóu (eftir Elias profet) stíga upp til himmals fyri eygum teirra. Men , aftur, fara hansara útvaldu av seinastu tíðini at virka á sama hátt. Fíggjindar teirra fara eisini at síggja teir stíga upp til himmals í skýnum har Jesus skal draga teir til sín. Tann stuðul, sum Gud gevur hansara máli, er tann sami, fyri Jesus Kristus, hansara útvaldu, og í hesum samanhangi av fronsku kollveltingini, Bíbliuna eftir 1798. Fyri at staðfesta endan á profeteraðu varandi tíðini av teimum " 1260 døgum " -árunum , í 1799 , doyði Pius VI pávi í varðhaldi við Valence-maun 4-8. 94 , ein long friðartíð uppá 150 ár profeterað í formi " fimm mánaðir " í Opinb 9,5-10 . Deyðin hjá Louis XVI, endin á kongsveldinum og deyðin hjá einum fangaðum páva geva eitt deyðiligt slag fyri átrúnaðarligu ótoleransuna hjá " djórinum, sum rísar úr havinum " í Opinberingini 13,1-3. Konkordatið í Skránni grøðir sár hennara, men hon fær ikki longur gagn av tí oyðilagda kongliga stuðlinum , hon fer ikki longur at forfylgja fyrr enn endatíðina, tá protestantiskt ótoleransa kemur fram undir navninum " djórið, sum rísar av jørðini " í Opinberingini 13,11.

Vers 13 : “ *Og tá var ein stórur jarðskjálvti, og tíggjundi partur av býnum datt niður ; Sjey túsund menn doyðu í jarðskjálvtanum, og hinir vóru bangin og góvu himmalsins Gudi dýrd. »*

Í hesi tíðini (tann tíman) varð tann " jarðskjálvtin " longu profeteraður við framførsluni av tí í Lissabon í 1755, viðkomandi í temanum " sætta innsiglið " í Opinb. 6,12 , uppfyltur í andaligum formi . Sambært Guds Anda misti býurin París " ein tíggjundapart " av fólkatálinum. Men ein annar týdningur kann snúgvá seg um sambært Dan.7,24 og Opinb.13,1, tíggjunda partin av teimum " tíggju hornunum " ella vesturlendsku kristnu kongsríkjunum, sum eru undir pávaliga rómverska katolisismuni. Frakland, sum Róm metir sum " elsta dóttir " rómversk-katólsku kirkjunnar , fellur í gudloysi, frátekur henni stuðulin og fer so langt sum at oyðileggja myndugleikan. lúðurin avdúkaði tað, “ ^{em} triðingur av sólini er raktur ” ; boðskapurin " sjei túsund menn vórðu dripin í hesum jarðskjálvtanum " staðfestir málið við at siga : ein fjøld (eitt túsund) av trúarligum " monnum " (sjei : trúarlig halgan av tíðini), vórðu dripin í hesum politiska samfelagsliga jarðskjálvtanum.

Vers 14 : “ *Annað vei er farið. Sí, triðja vei kemur skjótt.*

Soleiðis lívgaði tann intensa blóðútlátið Gudsóttan upp, og " Ræðslan " steðgaði , í staðin fyri kom ríkið hjá Napoleon I " ørnin " boðaði frá teimum trimum seinastu

" *trompetunum* ", trimum " *stórum vanlukkum* " fyrir íbúgvagnar á jörðini. Av tí at fráboðanin fylgir fronsku kollveltingini frá 1789 til 1798, kann " *seinna vanlukkan* ", sum verður skrivað til hana í versu 14, ikki snúgvá seg beinleiðis um hana. Men fyrir Andan er tað amboðið at siga okkum, at ein nýggjur formur av fronsku kollveltingini kemur fram beint áðrenn dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists. Nú, sambært Opimb. 8,13, snýr " *seinna vei* " greitt seg um temaið í 6. ^{trompet} í Opimb. Vit kunnu skilja, at eins og drápið, sum fronsku kollveltingarmenninir elvdu til, skipar Gud fyrir drápinum í triðja heimsbardaga, hesaferð kjarnorku, sum fer at minka munandi um talið av íbúgvum á jörðini, áðrenn tað verður fullkomiliga burturbeitt, sum fer at endurreisa upprunaliga " *avgrundina* " táttin, eftir endaliga oyðileggjandi inntrivið hjá Jesu Kristi.

Tvífaldi týðningurin av „*øðrum vei*” knýtir fjórðu *trompetina* saman við tí sættu av andaligari orsök. Bygnaðurin í Apokalypsuni býtir tíðina í kristnu tíðini í tveir partar. Í tí fyrra revsar " *vanlukkan* " tey seku, sum vórðu revsað áðrenn 1844 og í tí seinna, tey, sum vórðu revsað eftir 1844, beint áðrenn heimsins enda. Nú hava báðar revsigerðirnar tann týðning, sum Gud gevur fjórðu revsing síni í 3. Mósebók 26,25 : " *Eg skal senda svørðið, sum skal hevna sáttmála mín.* " Fyrsta revsingin kom á tey, **sum ikki finga** boðskapin um trúbotina, verkið, sum Jesus fyrireikaði til sínar útvaldu, og tann seinna, á tey, sum ikki svaraðu Guds kravi **um at klára** hesa trúbotina frá 1843 og frameftir Tað opinberaða ljósið, sum Gud byggir hesa varandi trúbotina við, verður lagt fram til hobaur.

Við at taka upp tey ting og gerðir, sum Gud roknaði við menninar í fronsku kollveltingini frá 1789 til 1795, finna vit tey, sum hann kann rokna við vesturlendskum monnum á síðstu døgum. Vit finna sama vanvirðing, sama gudloysi og hatur móti trúarskipanum og móti teimum, sum kenna tær; atferð, sum hesaferð stendst av óvanligu menningini av vísindum og tøkni. Í friðarárunum hertóku gudloysi og falskur átrúnaður vesturheimin. Gud hevur tí góða orsök til at leggja upp til okkum, til hetta temaið, ein dupultan lestur; Atferðin hjá teimum " *yvirlivandi* " er høvuðsmunurin á kollveltingartíðini og vísindaligu tíðini á seinastu døgum mannaættarinnar. Fyri at vera greiðari, so *umvendu* " tey *yvirlivandi* " av fyrsta *lestrinum*, sum snýr seg um " *fjórðu trompet* ", sambært Opimb.

Triðja " *stóra vei* " (fyrir syndarar): Dýrdarfulla afturkoman Kristusar hevdarmanns.

Vers 15 : " *Sjeyndi eingilin ljóðaði (trompet sín). Og harðar røddir vóru í himlinum, sum søgdu : «Ríkin í hesum heimi eru vordin ríki Harra okkara og Kristi hansara ; og hann skal ráða um allar ævir og allar ævir. »*

Seinasta temaið í kapitlinum er tað um " *sjeynda trompet* ", sum tilnevnr, minni eg tykkum á, lötuna, tá ið tann ósjónligi skaparin Gud ger seg sjónligan fyrir eygum fígginda sína, og staðfestir Opinberingin 1,7 : " *Sí, hann kemur við skýggjum, og hvørt eyga skal síggja hann ; sjálvt tey, sum gjøgnumgjördu tað.* " " *Teir, sum gjøgnumgjördu hann* ", sum gjøgnumgjördu Jesus, eru fíggindar hansara í øllum tíðarskeiðum í kristnu tíðini eisini teimum í teimum seinastu. Teir gjøgnumgjördu Hann, forfylgdu trúföstu lærusveinar Hansara, sum Hann lýsti um : " *So vítt sum tit gjördu tað móti einum av hesum minstu brøðrum Mínun, gjördu tit tað móti Mær* (Matt.25,40)." Av himlinum rísa harðar røddir upp at hátíðarhalda tiltakið. Hetta eru himmalbúgvarnir, sum longu hava sagt seg fyrir at hátíðarhalda útkoyringina av himlinum av djevlinum og hansara illum andum av tí sigursvanda Kristusi, sum kallast " *Mikael* " í Opimb. Søgjan um jarðligu syndina fer at steðga fyrir manglandi syndarar, sum eru oyðilagdir av munni hins guddómliga Kristusar. Djevulin, " *høvdingin í hesum heimi* " sambært Jesu, missir ognina av tí syndarlíga heiminum, sum Gud hevur oyðilagt. Hann verður verandi á oyðilögdu jörðini í túsund ár afturat uttan at skaða nakran, og bíða

eftir síni fullkomnu útrýming við seinasta dómi saman við öllum hinum syndarum, sum Gud fer at reisa upp til hetta endamálið.

Stóra himmalska eyðnan hjá teimum útvaldu, sum eru leysloyst við blóði Jesu Krists

Vers 16 : “ *Og teir fyra og tjúgu elstu, sum sótu framman fyri Gudi á háscætum sínum, fall á andlitið og tilbóðu Gud ,* ”

Tey útvaldu eru komin inn í Guds himmalska ríki, sita á trónum í Guds nærveru, tey skulu ráða, døma tey óndu sambært Opinb.20,4. Hetta versíð vekir upp samanhangin við himmalsku byrjanina hjá teimum loystu í Opinberingini 4. Hetta versíð leggur fram, hvønn form sonn tilbiðjan av Gudi skal hava. Prostratió, knæ, andlit til jørðina, er tann formurin, sum Gud hevur lógfest .

Vers 17 : “ *Og siga : Vit takka tær, Harri Gud, hin alvaldi, sum ert, og sum vart, fyri at tú hevur tikið yvir títt stóra vald og hevur rátt. »*

Tey loystu endurnýggja sína tøkk og boyggja seg niður fyri Jesusi Kristi, " *hinum alvalda Gudi, sum er og sum var* " " **og sum er komin** ", sum Opinberingin 1,4 boðaði frá. “ *Tú hevur tikið fast um títt stóra vald* ” sum tú hevði givið upp fyri at frelsa tíni útvaldu og sónað syndir teirra við deyða tínum í tíni “ *lamb* ” tænaðu ; “ *lambið Guds, sum tekur burtur syndir heimsins .* ” Tú hevur “ *tikið ríki títt* ” ; tann tillagaði samanhangurin er sanniliga tann, har Andin tók Jóhannes í Opinb.1,10 ; søgan um samkomu Kristusar á jørðini er í fortíðini. Í hesum stigi eru " *tey sjevingini* " aftanfyrir tey valdu embætisfólkini. Ríkistjórnin hjá Jesusi, sum er endamálið við vónini um trúna hjá teimum útvaldu, er vorðin veruleiki.

Vers 18 : “ *Tjóðirnar vóru reiðar ; og vreiði tín er komin, og tíðin er komin at døma tey deyðu, at lóna tænarum tínum, profetum, teimum heiløgu og teimum, sum óttast navn títt, smá sum stór, og at oyða tey, sum oyðileggja jørðina. »*

Í hesum versinum 18 finna vit sera gagnligar upplýsingar um raðfylgjuna av profetaðu hendingunum . trompetin *drap ein triðing av fólkinum* , tað vil siga, " *Tjóðirnar vóru ill* ", og fyri okkara eygum, í 2020-2021 , eru vit vitni til orsökarnar til hesa ^{irritation} : Covid -19 og búskaparlíga oyðileggingin elvdi til, islamskur álop, og *skjótt* , russiska álopið við. Eftir hesa ógvusligu og oyðileggjandi stríðsgongdina , eftir at sunnudagslógin varð kunngjørd av " *djórinum á jørðini* " , tað vil siga protestantisku og katólsku samgonguni av amerikanskum og evropeiskum yvirlivandi, helt Gud út yvir tey " *tær sjeving seinastu plágurnar av vreiði hansara* " , sum eru lýstar í Opinberingini 16. Um sjevingda tíðina vísti Jesus seg fyri at frelsa síni útvaldu og oyðileggja tey falnu. Síðani kemur skráin, sum er fyrireikað til " *túsund árini* " í sjevingda ártúsund. Í himlinum verður dómurin yvir tey óndu sambært Opinberingini 4:1 : “ *og tíðin er komin at døma tey deyðu .* ” Tey heiløgu fáa sína lón : ævigt lív , sum Jesus Kristus hevur lovað sínum útvaldu . Teir fáa loksins morgunstjørnuna og krúnuna lovað teimum útvaldu , sum eru funnin sigursharri í trúarstríðnum : " *at lóna tænarum tínum profetunum* . " Gud minnir okkum her á týðningin av profeti fyri allar tíðir (Sambært 2. Pæt. 1,19) og serliga á síðstu døgum. “ *Teir heiløgu og tey, sum óttast navn títt* ” tað vil siga tey, sum hava svarað positivt uppá boðskapin hjá teimum trimum einglunum í Opinb.14,7 til 13 ; tann fyrsti av teimum minnir um tann vísdóm , sum snýr seg um at óttast hann, vera honum lýðin og ikki tvíhalda um boð hansara, og sigur : " *Óttast Gud og gev honum dýrd* " , í hansara ástøði av Gudi skapanum, " *tí dómstíðin er komin, og tilbið hann, sum gjørði himmalin, havið, jørðina av vatninum, og* " .

Vers 19 : “ *Og Guds tempul í himli varð latið upp, og sáttmálaørk hansara sást í templi hansara. Og tað vóru eldingar, røddir, toru, jarðskjálvti og stórt heglingur. »*

Øll tey tema, sum eru vekjað upp í hesi Opinberingarbókini, savnast móti hesi søguligu løtuni av stóru dýrdarríku afturkomu okkara guddómliga Harra Jesusi Krists. Hetta versíð miðar eftir tí samanhangi , har hesi tema verða uppfyllt og liðug : .

Opinberingin 1 : Adventisma : .

Vers 4 : “ *Jóhannes til tær sjeý kirkjurnar , sum eru í Asia : Náði veri við tykkum, frá honum, sum er, sum var, **og sum skal koma** ;*

Vers 7 : “ ***Sí, hann kemur við skýggjum**. Og hvørt eyga skal síggja hann, eisini tey, sum stungu hann; og allar ættir jarðarinnar skulu gráta fyri honum. Ja. Amen!* »

Vers 8 : “ *Eg eri Alfa og Omega, sigur Harrin Gud, sum er og sum var **og sum skal koma**, hin alvaldi.* »

Vers 10 : “ ***Eg var í Andanum á Harrans degi**, og eg hoyrði eina harða rødd aftan fyri meg, sum lúður,* ”

Opinberingin 3 : Sjeýnda samkoman : endi á “Laodikea” tíðini (= fólk dømd).

Opinberingin 6,17 : Stóri vreiðidagur Guds móti uppreistrarhugaðum menniskjum “ **tí tann stóri vreiðidagur hansara er komin**, og hvør kann standa? »

Opinberingin 13 : “ *djórið, sum kemur upp av jørðini* ” (protestantisk og katólsk samgonga) og sunnudagslóg hennara ; vers 15 : “ *Og hann hevði vald at geva mynd djórsins lív, so at mynd djórsins bæði skuldi tala **og fáa øll, sum ikki vildu tilbiðja mynd djórsins, verða dripin.*** »

Opinberingin 14 : Tey bæði temaini “ *avreiðingin* ” (heimsins endi og hvørving av teimum útvaldu) og “ *víngangurin* ” (dráp av falsku hirðunum av teirra lokkaðu og sviknu fylgjarum) . _ _

Opinberingin 16 : Vers 16 : “ **tann stóri bardagsdagurin Harmageddon** ” . _

Í hesum versinum 19 finna vit lykilaformulin fyri beinleiðis og sjónliga inntrivið hjá Gudi, " *og tað vóru eldingar, røddir, toru, jarðskjálvti* " , sum longu eru siteraðir í Opinb.4,5 og 8,5 . Men her leggur Andin afturat “ *og tungt hegling* ” ; eitt „ *hegling* “ , sum endar evnið um **sjeýndu** av teimum „ *sjeý seinastu plágunum* “ í Opinberinginini 16,21.

Samanhangurin við afturkomu Jesu Krists er tí merktur av seinasta adventistiska temanum, sum førir hesaferð , á vári 2030, ta sonnu frelsu, sum verður bjóðað teimum útvaldu , sum er fingin við blóðinum, sum Jesus Kristus hevur úthelt. Tað er tíðin komin til hansara konfrontatión við uppreistrarmenninar, sum fyrireika seg at drepa hansara útvaldu, sum nokta rómverska sunnudagin og halda sína trúfesti móti hvíludegnum, sum Gud halgaði frá fyrstu viku av hansara skapan av heiminum. " *Sætta innsiglið* " í Opinb . Evnið um ósemju er tikið upp í hesum versinum 19 . Hetta er tann guddómliga lógin, sum er varðveitt í „ *vitnisburðarørkini* ” á tí heilagasta staðnum í tjaldtemplinum og í hebraiska „ *templinum* ” . Ørkin skyldar sítt álit og sín sera høga heilagleika bert tí, at hon inniheldur lógartalvurnar, sum eru graveraðar við fingrinum hjá Gudi sjálvum , persónliga , í nærveru Mósesar, hansara trúfasta tænara. Bíblían hjálpir okkum at skilja, hvat elvir til ræðsluna hjá uppreistrarmonnunum, tá Jesus Kristus kemur aftur. Tí hetta lýsa versini 1-6 í Sálmi 50 :

“ *Ein sálmur hjá Asaf. Gud, Gud, YaHWéH , talar og kallar jørðina, frá sólarisni til sólarsetur. Úr Zion, tí fullkomna vakurleikanum, lýsir Gud. Hann kemur, Gud vár, hann tigar ikki; Framman fyri honum er ein gýtandi eldur, rundan um hann ein harður ódn . Hann rópar til himmal omanfyri og til jørðina, at døma fólk sítt : Savna mær mínar trúgvandi, sum hava gjørt sáttmála við meg við offri! - Og **himmalin skal kunngera rættvísi hansara** , tí Gud er dómari.* »

Í einum ræðslusamanhangi fara uppreistrarmenninir at síggja tekstin í fjórða av Guds tíggju boðum sýndan á himlinum við eldbókstavum. Og við hesi guddómligu gerðini skulu tey vita, at Gud fordømir tey til fyrsta og “ *seinna deyðan* ” .

Hetta seinasta versió í temanum " *sjeýnda trompet* " avdúkar og staðfestir tann týdning, sum Gud gevur lóg síni, sum uppreistrarhugaður falskur kristindómur stríðist fyri. Guddómlig lóg hevur verið lítilsvird undir fyrisøgnini um eina meint móttøðu millum lóg og náði. Hesin feilurin stendst av eini skeivari lesing av orðunum, sum Paulus ápostul segði í sínum brøvum. So eg fari her at skúgva nakran iva burtur við at geva greiðar og einfaldar forkláringar. Í Róm. 6 setur Paulus tey, sum eru „*undir lógini*“ í mun til tey, sum eru „*undir náðini*“, bert orsakað av samanhuginum í hansara tíð, tá ið nýggi sáttmálin byrjar. Við frymlinum " *undir lógini* " tilnevni hann jødarnar í gamla samgonguni, sum nokta nýggja samgonguni, sum er grundað á fullkomna rættvísi Jesu Krists. Og hann tilnevni tey útvaldu, sum fara inn í hesa nýggju samgonguna, við frymlinum " *við lógini* ". Tí hetta er tann ágóðin, sum náðin hevur við sær, í hvørs navni Jesus Kristus í Heilaga Andanum hjálpir sínum útvalda og lærir hann at elska og vera lýðin tí heilagu guddómligu lógini. Við at vera honum lýðin, er hann tá „*við lógini*“ og at vera „*undir náði*“, er hann heldur ikki „*undir lógini*.“ Eg minnst aftur á, at Paulus sigur um guddómligu lógina, at hon er " *heilag og at boðið er rættvíst og gott* " ; tað, sum eg deili við hann í Jesusi Kristi. Meðan Paulus revsar syndina, og roynir at sannføra lesararnar um, at teir ikki hava brúk fyri at synda meira, tí teir eru í Kristi, brúka nútíðar uppreistrarmenn sínar tekstir til at fáa hann at vera í mótsøgn til hann við at gera Jesus Kristus, sum teir siga seg vera, ein " *syndarinnar tænarar* " *stovnaði 7. mars 321*. Meðan Paulus lýsti í Gal. **Langt frá tí!** " Latið okkum leggja til merkis týdningin av neyvleikanum, " **langt frá tí**", sum fordømir átrúnaðarligu fatanina av falsku uppreistrarhugaðu nútíðarkristnu trúnni, og hetta síðani 7. mars 321, dagin, tá rómverska " *syndin* " kom inn í vestur- og eysturkristnu trúnni við myndugleikanum hjá einum heidnum keisara, Constant Roman ^{1e}.

Í hesum sambandi við " *sjeýndu trompet* " koma tey fyrstu seks túsund árin, sum Gud setti av til sítt val av jarðligum útvaldum, í síni samlaðu sjeý túsund ára verkætlan, til endans. Sjeýnda ártúsund, ella " túsund ár " í Opinb .

Opinberingin 12 : Stóra miðætlanin .

Kvinnan – Rómverski ágangsmáðurinn – Kvinnan í oyðimörkinni – Parantesis : bardagi á himlinum – Kvinnan í oyðimörkinni – Trúbótin – Gudloysi- Adventistaleivdin

Sigrandi kvinnan, brúður Kristusar, Guds lamb

Vers 1 : “ *Eitt stórt tekin sást á himlinum : ein kvinna klædd í sólina, við mánanum undir fótum sínum, og á hövðinum ein krúna av tólv stjörnum.* »

Her fylgja fleiri tema aftur í fleiri málningum ella senunum. Fyrsta myndin lýsir útvalda samkomuna, sum skal fáa gagn av sigrinum hjá Jesusi Kristi, einasta hövðinum, sambært Ef.5,23. Undir symbolinum av eini „*kvinnu*“ er „*brúðurin*“ hjá Kristusi umhyljað av „*rættvísissólina*“, sum er profeterað í Mal 4,2. Í dupultari nýtslu ímyndar „*mánin*“ myrkrið og er „*undir fótum hansara*.“ Hesir fíggindar eru søguliga og í tíðarrøð, jøðarnir í gamla sáttmálanum, og tey falnu kristnu, katolikkar, ortodoksar, protestantar og adventistar, í tí nýggja. Á hövðinum ímyndar „*ein krúna av tólv stjörnum*“ sigur hansara í samgonguni hjá Gudi, 7, við menniskjað, 5, sum merkir talið 12.

Forfylgda kvinnan áðrenn endaliga sigurin

Vers 2 : “ *Og hon var við barn og rópti, meðan hon var í barnsburðarpínu og í barnsburðarpínu.* » -

Í vers 2 vísa „*føðingarpínurnar*“ til jarðligu forfylgingina, sum var frammanundan himmalsku dýrdartíðini. Hesa myndina brúkti Jesus í *Jóh . men tá ið hon hevur føtt barnið, minnst hon ikki longur pínuna, av teirri gleði, sum hon hevur, at maður er føddur í heimin. So hevur tú eisini nú sorg ; men eg skal síggja tykkum aftur, og hjarta tykkara skal gleðast, og gleði tykkara skal eingin taka frá tykkum.* »

Heidni forfylgjari av kvinnum : Róm , stóri keisarabýurin

Vers 3 : “ *Og eitt annað tekin sást á himlinum ; og sí, ein stórir reyður dreki, sum hevði sjey høvd og tíggju horn, og á hövðum hansara sjey krúnur.* »

Vers 3 eyðmerkir forfylgjara hansara : djevulin, sjálvandi, men hann virkar gjøgnum jarðligar, holdligar kreftir, sum forfylgja teimum útvaldu, eftir hansara vilja. Í síni gerð brúkar hann tvær fylgjandi strategiir ; tann hjá „*drekanum*“ og tann hjá „*orminum*“ . Tann fyrsti, tann hjá „*drekanum*“ er tað opna álopið, sum heidna keisaraliga Róm brúkti. Vit finna sostatt tey symbolini, sum longu eru sædd í Dan.7,7 har Róm kom fram í formi av einum fjórða skrímsldjóri við „*tíggju hornum*“ . Heidni samhangurin er staðfestur av nærveruni av teimum „*diademunum*“ sum her eru settar á tey „*sjey høvdini*“, sum er symbolið fyri rómverska býin sambært Opinberingini 17. Hesin nágreinileikin hevur uppiborið okkara fulla uppmerksemi, tí hann vísir okkum, hvørja ferð henda myndin verður lögð fram, við staðsetingini av „*tiarunum*“, tann profeteraða søguliga samhangin.

Trúarforfylgjari av kvinnum : Pávakatólska Róm .

Vers 4 : “ *Hala hansara sópaði ein triðing av stjörnunum á himlinum og kastaði tær til jarðar. Drekin stóð fyri kvinnuni, sum skuldi føða, fyri at gloypa barn hennara, tá ið hon hevði føtt.* »

Hetta vers 4 tekur upp aftur, undir nýggjum symbolum, boðskapin í Opinberingini 11,1 til 3 har pávaliga Róm fær heimild frá Gudi, undir heitinum „*stavur*“, at „*traðka undir fótum tann heilaga býin í 42 mánaðir*“ .

Í Dánjali skuldu „*tíggju hornini*“ í Rómverska ríkinum verða avloyst av pávanum „*lítla horninum*“ (frá 538 til 1798). Henda røðin er staðfest her í Opinberingini 12, í vers 4.

Hugtakið "hala", sum miðar móti falsku "profetvinnuni Jesabel" í Opinberingini 2,20, lýsir hesa røð av falskkristnum pávatrúgvandi Róm . Ákæran, sum er nevnd í Dan 8,10, er her endurnýggjað. Ofrini fyri hansara bragdum og lokkanum, verd "ormin" í 1. Mósebók, verða traðkað undir fótum undir symbolinum "himmalsins stjørnur", tað vil siga undir heitinum "borgarar í himmalríkinum", sum Jesus kennir til lærusveinar sínar. "Triði parturin er drigin niður í sínum falli." Tann triði er ikki nevndur í bókstavligari merking, men sum allastaðni í profetiumum, sum ein týðandi partur av samlaða talinum av kristnum, sum verða roynd. Ofrini kunnu enntá fara upp um hetta lutfallið við einum bókstavligum triðingi. _

Vers 5 : "Og hon føddi son, sum skuldi ráða øllum tjóðum við jarnstavi. Og barn hennara varð tikið upp til Guds og háseti hansara. »

Í dupultari umsókn minnir profetiin á, hvussu djevulin stríddist fyri málinum hjá Messiasi frá føðing hansara til sigursdeyða hansara. Men hesin sigurin er tann hjá tí fyrstfødða, eftir sum øll hansara útvaldu fara at eydnast, at halda fram við sama stríði til tey fáa endaliga sigurin. Tá, tá tey fáa eitt himmalskt likam, vilja tey deila við hann, hansara dóm yvir tey óndu og tað er har, at saman, "tey vilja hirða tjóðirnar við einum jarnstavi" sum skal geva dómin um "pínurnar av øðrum deyða" av seinasta dómi. Upplivingin hjá Kristi og tann hjá hansara útvaldu leggja saman til eina felags uppliving, og myndin av "barninum, sum er tikið upp til Gud og til hansara háseti", sostatt til himmals, er tann av jarðligu "frelsun" av teimum útvaldu, sum verður framd í 2030, við afturkomu hevndarfulla Kristusar. Tey verða frelst frá „barnsburðarpínu“. Barnið er ímyndin av eini væleydnaðari og sigrandi ektaðari kristnari umvending.

Vers 6 : "Og konan flýddi út í oyðimørkina, har hon hevði eitt stað, sum Gud hevði fyrireikað, at tey skuldu fáa hana at eta har í túsund og tvey hundrað og seksti dagar. »

Forfylgda samkoman er friðarlig og óvápnad, einasta vápn hennara er Bíblían, Guds orð, Andans svørð, hon kann bara flýggja fyri sínum álopsmonnum. Vers 6 minnir um tíðina, tá ið forfylgjandi pávan ráddi í „1260 profetiskum døgum“ ella 1260 veruligum árum sambært reglunum í Ezekiel 4:5-6. Hendan tíðin er fyri kristnu trúnnu ein tíð við pínufullum royndum, sum leggur upp til við umrøðuni av orðinum "oyðimørk" har tað er "leiðt av Gudi". Hon hevur sostatt lut í neyðini hjá teimum „báðum vitnunum“ í Opinberingini 11:3. Í Dan 8,12 varð hesin guddómligi setningurin orðaður soleiðis : "herurin varð latin upp við tí dagliga vegna synd" ; syndin, sum varð framd við at sleppa at halda hvíludagin síðani 7. mars 321.

Opna parentes : ein bardagi á himlinum .

Vers 7 : "Og stríð var í himli. Mikael og einglar hansara stríddust móti drekanum. Og drekin og einglar hansara stríddust , .

Tann fráboðaða hvørvingin av teimum heilagu hevur uppiborið eina forkláring, sum Andin leggur fram fyri okkum í einum slag av parentes. Hetta verður gjørt møguligt orsakað av sigri Jesu Krists á synd og deyða. Hesin sigur varð staðfestur eftir uppreisn hansara, men Andin opinberar okkum her, hvørjar avleiðingar hann hevði fyri himmalbúgvagnar, sum høvdu havt við illu andar og Satan sjálvan at gera upp til ta lötuna.

Sera týdningarmikið : hesin himmalski stríðsgongdin, sum varð ósjónlig fyri mannaeygum, varpar ljós á týdningin av teimum gátuføru orðunum, sum Jesus úttalaði, tá hann var á jørðini. Í Jóh. 14 :1-3, segði Jesus, "Latið ikki hjarta tykkara vera órógvad. Trúgv á Gud, og trúgv á meg. Í húsi fadirs míns eru nógvar bústaðir. Var tað ikki so, so hevði eg sagt tær tað. Eg skal fyrireika tykkum eitt stað. Og um eg fari og fyrireiki tykkum stað, so skal eg koma aftur og taka tykkum til mín, so har sum eg eri, eisini tit kunnu vera; » Týdningurin, sum "fyrireiking" av hesum "staðnum" er givin, kemur fram í versinum, sum kemur næst.

Vers 8 : “ *Men teir vunu ekki, og pláss teirra varð ekki longur funnið í himlinum.* »

Hetta himmalska stríðið hefur einki til felags við okkara jarðligu stríð ; Tað elvir ikki til deyða beinanvegin, og teir báðir mótsettu partarnir eru ikki javnir. Tann stóri skapari Gud, sum leggur seg fram undir tí eyðmjúka og brøðrasamliga táttinum hjá høvuðseinglinum " *Mikaeli* ", er tó tann alvaldi Gud, sum allir hansara skapningar skulu boyggja seg niður og vera lýðin fyri honum. Satan og hansara illu andar eru so uppreistrarhugaðir verur , sum lýða bert undir tvingsli , og at enda , teir kunnu ikki standa ímóti og eru noyddir at lýða, tá ið tann stóri Gud reka teir úr himlinum við sínum alvaldi . Undir síni jarðligu tænastu varð Jesus óttaður av teimum óndu einglunum, sum lýddu honum og vitnaðu um, at hann av sonnum var " *Sonur Guds* " í guddómligu ætlanini , og útnevndu hann sum so.

Í hesum versinum sigur Andin : " *Teirra stað varð ikki funnið longur í himlinum.* " Hetta „ *staðin* ” , sum himmalsku uppreistrarmenninir høvdu í Guds ríki, mátti rýmast, soleiðis at hetta himmalska ríkið kundi verða „ *reinsað* ” og „ *fyrirreikað* ” til at taka ímóti teimum útvaldu Kristusar á degnum, tá hann seinasti stríði móti teimum jarðligu uppreistrarmonnunum, tá hann kemur í dýrd. Tað er tá , at , við at taka sínar útvaldu við sær, " teir verða altíð hjá honum, har hann er " tað vil siga í tí reinsaða himlinum soleiðis " *fyrirreikaður* " at taka ímóti teimum. Parturin av jørðini verður tá oyðileggingin av tí slagnum, sum orðið „ *botnleys grøv*“ profeteraði síðani 1. Mós. Í ljósinum av hesi stríðsgongd er guddómliga frelsuverkætlanin lýst og hvørt lyklorð í ætlan hennara avdúkar sín týdning. Soleiðis er tað við hesum versunum, sum eru siterað í Hebr. 9,23 : " *Tí var tað neyðugt, um líkindini á himlinum skuldu verða reinsað við hesum, at tað himmalska sjálv skuldi verða reinsað við betri offrum enn hesum.* " » Sostatt var tað neyðuga " stórri offrið " tað um sjálvbodna deyða Messias, sum æt Jesus, sum varð bjóðað fyri at bóta fyri syndir sínar útvaldu, men fram um alt fyri at fáa fyri sínar skapningar og fyri seg sjálvan tann lógliga lógarrættin til deyða at døma himmalsku og jarðligu uppreistrarmenninar. Soleiðis varð " *himmalski halgidómur Guds* " *reinsaður* " , fyrst og síðani, við afturkomu hins sigursríka Kristusar, verður tað vendingin á jørðini, sum hann *tilnevnir sum hansara "fótastólur* " men ikki sum hansara " halgidómur " í Jes.66,1-2 : " *Soleiðis sigur Harrin: Himmalin er mínur og fótur mín. Hvat hús vilt tú byggja mær ella hvønn stað vilt tú geva mær at búgva í? Alt hetta gjørði hond mín, og tað varð alt til, sigur Harrin . Hetta er tann, sum eg skal líta á: á tann, sum er neyðturvin og angrandi í andanum, á tann, sum óttast orð mítt.* » ; ella, sambært Ezek.9: 4 , á “ . *tey , sum suffa og gráta av andstygdunum* " framdar .

Vers 9 : “ *Og tann stóri drekin varð kastaður út, tann gamli ormurin, sum kallast Djevulin og Satan, sum villeiðir allan heimin;* »

Himmalsku verur vóru tær fyrstu, sum finga gagn av andaligu reinsingini, sum sigursríki Kristus fór undir. Hann rak út av himlinum djevulin og hansara eingla-illu andar, sum vóru „ *kastaðir niður* ” í tvey túsund ár á jørðini. Djevulin veit sostatt " *tíðina* " , sum er eftir hjá honum persónliga og hjá hansara illum andum at virka ímóti teimum útvaldu halgimennum og tí guddómliga sannleikanum.

Viðmæli : Jesus avdúkaði ikki bara Guds persón fyri menniskjanum, hann innfórði tey eisini í tann óttafulla persónin, djevulin, sum gamli sáttmálin segði lítið um, og gjørði hann næstan óvitandi. Síðani Jesus vann á djevlinum, er bardagin millum tær báðar legurnar øktur orsakað av, at illu andarnir, sum nú liva ósjónligir millum menniskju á jørðini, eru innilokaðir og í allari okkara jarðligu vídd, sum fevnir um gongustjórnum og stjørnum á himlinum . Hetta eru einastu uttanlandaverur í okkara jarðarvídd.

Eg skal her minnst til, at rætta fatanin av samlaðu frelsuverkætlanini av tí skránni, sum Gud hefur hugsað, er ein einkarættur, sum er tilskilaður hansara útvaldu. Tí falsk trúgv er viðurkend av, at hon altíð er skeiv í sínum tulkingum av síni verkætlan. Hetta hefur verið víst , síðani jøðarnir góvu Messiasi , sum profeteraði í Heilagu Skriftunum , leiklutin at bera

eina holdliga frelsu, meðan Gud bert hevði ætlað eina andaliga frelsu; tað av synd. Somuleiðis gleðir falska kristna trúgvinn í dag til afturkomu Jesu Krists, stovnan av ríki og valdi hansara á jørðini; ting, sum Gud ikki setti í sína skrá, sum hansara profetiska opinberingin lærir okkum. Tvørturímóti fer hansara dýrdarfulla koma at merkja endan á teirra lívi, sum hevur verið berarin av teirra syndum og allari teirra skuld móti honum.

Tann útvaldi av Kristusi veit, at frælsa lívið byrjaði í himlinum, og at eftir jarðligu parentesunum, sum eru gjørdar neyðugar til fullkomna sýning av hansara kærleika og hansara rættvísi, fer skaparin Gud at leingja um lívið hjá sínum skapningum, sum hava verið trúfastir á himli og á jørð, ævigt í sínum himmalska formi. Teir himmalsku og jarðligu uppreistrarmenninir verða tá dømdir, oyðilagdir og oyðilagdir.

Himmiríkið er frígivið.

Vers 10: "Og eg hoyrði eina harða rødd siga í himlinum, Nú er frelsa og styrki komin og ríki Guds okkara og kraft Kristusar hansara; tí at ákærari brøðra okkara er kastaður niður, sum ákærði teir fyri Gudi okkara dag og nátt." »

Hetta "Nú" miðar móti dagfestingini 7. apríl 30. apríl, fyrsta dagin í vikuni eftir mikudagin 3. apríl, har Jesus, við at taka ímóti krossinum, sigraði á djevlinum, syndini og deyðanum. Hendan fyrsta dagin í vikuni segði hann við Mariu: "Nert ikki við meg; Eg eri enn ikki farin upp til Faðir mín. Sigur hansara skuldi enn gerast offisiellur í himlinum og so, í sínum guddómlika alvaldi, undir sínum endurfunna einglanavni "Mikael", elti hann djevulin og hansara illu andar úr himlinum. Tað er vert at leggja til merkis sitatið "ákærarin av brøðrum okkara, sum ákærði teir fyri Gudi okkara dag og nátt." Hon avdúkar okkum tað ómetaliga alheimsbrøðrasamfelagið hjá Guds legu, sum deilir sína avvísing av uppreistrarleguni við tey útvaldu á jørðini. Hvørjir eru hesir "beiggjarnir"? Tey av himli og tey av jørðini, eitt nú Job, sum partvíst verður latin djevlinum fyri at prógva honum, at hansara „ákærun“ eru ógrundaðar.

Vers 11: "Og teir vunnu á honum við blóði lambsins og við vitnisburðarorði sínum, og teir elskaðu ikki lív sítt til deyða." »

Mynstrið, sum tosað verður um í hesum versinum, er at finna í boðskapinum um "Smyrna" dagin, og hesin boðskapurin vísir, hvønn trúarstöði Jesus Kristus krevur fyri allar profetaðar tíðir til Hansara dýrdarfullu afturkomu.

Sigurin hjá "Mikaeli", guddómlika himmalska navninum á frelsara okkara Jesu Kristi, rættvísger hansara hátíðarligu yvirlýsingar, sum eru gjørdar í Matt 28,18 til 20: "Jesus kom og talaði til teirra og segði: **Alt vald á himli og á jørð er mær givið.** Farið tí og gerið øll fólkasløg til lærusveinar, doypið tey í navni Faðirsins og Sonarins og Heilaga Andans, lærið tey at halda alt, sum Eg havi boðið tykkum. Og sí, eg eri við tykkum allar dagar, alt til veraldar enda." »

Soleiðis, við grundarlagið undir sínum fyrsta sáttmála, opinberaði Gud fyri Mósesi søguna um uppruna okkara jarðligu vídd, men tað er bert fyri okkum, sum liva á seinastu døgum menniskjans, at hann avdúkar fatanina av síni globalu frelsuverkætlan, við at lata parentes av upplivingini av jarðligu synd í longu árinum, sum fer at hava varað. Vit deila tí við Gud væntanina um eina æviga endursamkomu av øllum hansara trúføstu himmalsku og jarðligu útvaldu. Tað er tí ein framhjárættur hjá teimum útvaldu at venda okkara ans móti himlinum og íbúgvum hansara. Fyri sín part hava tey ikki latið vera við at hava áhuga í ørindinum hjá teimum útvaldu og okkara jarðligu søgu, frá skapanini til heimsins enda, sambært tí, sum stendur í 1Kor.4,9: "Tí Gud, tað tykist mær, hevur gjørt okkum ápostlar seinastu av menniskjum, dømdir til deyða verið einglar til **aspecta til heimin, síðani vit hava.**" »

Landsstöðan versnar.

Vers 12 : “ *Gleðist tí, tit himlar, og tit, sum búgva í teimum! Vei jørðini og havinum ! Tí at Djevulin er komin niður til tykkara í miklari vreiði, av tí at hann veit, at stutta tíð hefur hann.* »

Teir „ *búgvarnir í himlinum* “ vóru teir fyrstu at „ *gleðast* “ um sigur Kristusar. Men mótparturin av hesi gleði er intensiveringin av " vanlukkuni " fyri " íbúgvagnar á jørðini " . Tí djevulin veit, at hann er ein dømdur maður á freist, og at hann hefur " *lítla tíð* " at virka ímóti síni frelsuætlan. Gerðirnar, sum demoniska legan, sum er innilokað á jørðini, hefur framt í 2000 ár, eru allar avdúkaðar av Jesusi Kristi í síni Opinberingarabók ella Apokalypsu. Hetta er endamálið við hesum arbeiði, sum eg skrivi fyri tykkum. Og síðani 2018 hava tey útvaldu hjá Jesusi Kristi deilt hesa vitan um tíðarendan, sum er tilskilaður djevlinum til hansara lokkanarverk; Tað endar á vári 2030 við dýrdarfullu afturkomu teirra guddómliga Meistara. Parentesin í hesum temanum endar við vers 12.

At lata parentes aftur um bardagan á himlinum

Uppafturtøka av temanum um kvinnuna førði inn í oyðimørkina

Vers 13 : “ *Tá ið drekin sá, at hann varð kastaður til jarðar, forfylgdi hann kvinnuni, sum hevði fott barnið.* »

Hendan parentesin ger, at Andi kann taka upp temaið um pávastjórnina í vers 6. Hugtakið " *dreki* " í hesum vers merkir enn djevulin, Satan, sjálvan. Men bardagi hansara móti " *kvinnu* " er framdur gjøgnum rómverska handling, í røð keisaralig, síðani pávalig.

Vers 14 : “ *Og kvinnuni fingur tveir veingir av stórari ørn, so hon kundi flúgva út í oyðimørkina, til sín stað, har hon verður nørd í eina tíð, tíðir og hálva tíð, frá andlitinum á orminum.* »

Í hesum vers 14 tekur hann boðskapin upp aftur við at vísa á, hvussu leingi pávastjórnin vardi í formi av " trý og eitt hálvt ár " , " *ein tíð, tíðir og hálva tíð* " , sum longu er nýtt í Dan.7,25. Í hesi endurtøkuni , verða nýggjar smálutir avdúkaðir í tíðarrøð. Ein smálutur skal viðmerkast : " *drekin* " í 4. vers er skiftur út við " *ormin* " á sama hátt sum " *drekin* " í 3. vers er skiftur út við " *halanum* " . Hugtøkini " *ormur og hala* " avdúka okkum eina broyting av virknum taktikki , sum Gud , tann " *stóra ørnin* " , gevur íblástur í djevulin og hansara illu andar. Eftir opna álopið hjá " *drekanum* " koma tær snildu og átrúnaðarligu lygnirnar hjá " *orminum* " sum eru uppfyltar av pávastjórnini 1260 profeterað ár. Umrøðan av „ *orminum* “ ger, at Gud kann leggja okkum upp til eina samanbering við umstøðurnar hjá upprunasyndini. Júst sum Eva varð lokkað av " *orminum* " , sum djevulin tosaði ígjøgnum ; " *kvinnan* " , " *brúðurin* " hjá Kristi , er útsett fyri royndini av teimum lögnum orðunum, sum djevulin leggur fram fyri henni gjøgnum " *munnin* " hjá sínum umboðum av páva-rómversku katolisismuni.

Vers 15 : “ *Og ormurin kastaði vatn sum flóð úr munni sínum eftir kvinnuni, fyri at fáa hana at verða førð burtur av flóðalduni.* »

Vers 15 lýsir ta katólsku forfylgingina , sum tann ótrúgva kristna trúgv er útsett fyri ; sum „ áarvatn “ , sum „ ber við sær “ alt , sum hann røkkur . Rómversk -katólski páva " *munnurin* " hefur sett sínar fanatisku og grimmu katólsku deildir í verk móti teirra trúarmótstøðumonnum. Tað fullkomna avrikið av hesi handling er skapanin av korpsinum av " *dreka* " av Louis XIV , sum Le Tellier biskupur ráðgevur . Hesin hernaðarligi stovnurin , sum varð skaptur til at veiða friðarliga protestantiska mótstøðu , var ætlaður at " *draga* " øll tey veiku og eyðmjúku , sum Kristus valdi inn í hansara dogmur , og noyða tey at velja ímillum at umvenda seg til katolisismu ella at verða førð í fangaskap ella til deyða eftir ógvusliga misnýtslu og pínu .

Vers 16 : “ *Og jørðin hjálpti kvinnuni, og jørðin læt upp munn sín og svølgdi vatnflóðina, sum drekin kastaði úr munni sínum.* »

Andin bjóðar okkum tvær yvirlappandi tulkningar fyri hetta einasta versið. Legg til merkis, at "kvinnan" og "jørðin" her eru tvær týðandi eindir, og at "jørðin" *kann ímynda protestantisku trúna ella bókstavligu jørðina*, jørðina á okkara planetu. Hetta fer at geva hesum versinum tvær tulkningar, sum fylgja hvørjari aðrari kronologiskt í guddómligu opinberingini.

boð : **falsk djóraprotestantisma** : Í tíðarrøð svarar fyrst "kvinnan" til myndalýsingina av teimum friðarligu protestantum 'trúbótini', hvørs offisielli "munnur" (tann hjá Martini Luther í 1517) fordømdi katólskar syndir; sum rættvísgerði navn teirra: "protestant" ella tey, sum mótmæla katólskum átrúnaðarligum órættvísi, sum syndar móti Gudi og drepur hansara sonnu tænarar. Ein annar hyklariskur partur av protestantismuni, sum er symboliseraður við orðinum "jørð", læt eisini "munnin" upp fyri at fordøma katólsku trúna, men hann tók vápn og harðligu sløg hennara "svølgdu upp" ein munandi part av stríðsmonnunum í katólsku samgongunum. Orðið "land" ímyndar her teir kendu "Huguenottarnar", protestantisku stríðsmenninar í Cévennes, og teir úr hernaðarligum virkjum sum La Rochelle undir "trúarstríðunum", har Gud hvørki varð tæntur ella heiðraður av teimum báðum mótsettu stríðsbólkunum.

boðskapur : **hevndarsvørðið hjá franskari** ^{tjóðargudloysi}. Í aðru lestri, og í tíðarrøð, avdúkar hetta versið 16, hvussu franska kollveltingin fullkomiliga fer at slúka pávaálopið hjá katólsku kongsríkjunum. Hetta er høvuðsboðskapurin í hesum versinum. Og tað er tann, sum Gud gevur leiklutinum sum "4. trompet" í Opinb. 8,12, **og** "djórið", sum *rísur úr avgrundini* í Op. 11 : **7**, í analogi við 3 Mos. Henda myndin er grundað á revsingina *hjá uppreistrarmanninum "Kóra"* í 4. Mós. Í fullkomnum samljóði við guddómligu opinberingina og søguliga uppfyllingina minnir henda samanberandi myndin um avvísingina av guddómligu lógini hjá uppreistrarmonnunum í báðum støðum.

Drekasins seinasti figgindi : Adventistiska leivdin av kvinnum .

Vers 17 : " *Og drekin var vreiður við kvinnuna og fór at berjast við leivdirnar av avkomi hennara, sum halda Guds boð og hava vitnisburðin um Jesus Kristus.* »

Farið yvir í tøgn tey 150 árinum av virkseminum hjá protestantum, sum eru raktir av guddómligu banningini, temanum í "5. trompet", vekir Andin seinasta jarðliga bardagan hjá djevlinum og hansara himmalsku og jarðliga minions, og hann vísir okkum skotbráini fyri teirra felags hatur. Hesi seinastu mark verða tey útvaldu, seinastu eftirkomararnir og arvingarnir hjá adventistisku undangongumonnunum í 1873, sum henda seinasta royndin varð kunngjørd sambært Opinberingini 3,10. Pionerar, hvørs uppgávu teir skulu klára, og bera teirra somu guddómligu signing. Teir noyðast fast og trúfast at stuðla tí arbeiði, sum Jesus hevur latið teimum : at nokta at heiðra á nakran hátt "merkið á djórinum", tað er rómverska sunnudagin, við at halda, trúfastliga, og hvat tað so er, siðvenjuna av hvíluhvílu, í leygardegnum, tann sanna sjeýnda dagsins e sheblid av øllum. Tað er hesin sannleiki, sum kemur fram í hesi lýsing av "leivdini av avkomi kvinnunnar" í hesum versinum : "tey, sum halda Guds boð," tey tíggju og ikki tey níggju ; "og sum halda fast um vitnisburð Jesusar," tí teir lata ongan taka hann frá sær ; hvørki "drekararnir" ella "ormarnar". Og hesin „vitnisburðurin um Jesus" er tað dýrabarasta, sum er, tí sambært Opinb. Tað er hesin profetiski vitnisburðurin, sum ger, at tað "ógjøriligt hjá djevlinum at villleiða sjálv tey útvaldu" hjá Kristi, sannleikans Gudi, sum Matt 24,24 lærir : "Tí at tað skulu rísa falskir Kristusar og falskir profetar; Teir skulu gera stór tekn og undurverk, fyri at villeiða, **um tað ber til**, sjálv tey útvaldu .".

Ein sigur hjá Satan næstan... fullkomin

Vers 18 : " *Og hann stóð á havsins sandi* »

Hetta seinasta versió vísir okkum ein sigursælan djævul , sum hevur megnað at draga niður í sítt fall og deyðiligu fordøming **heildina av teimum kristnu trúarstovnunum** , sum hann ræður yvir og heldur undir sínum myndugleika. Í Jes 10,22 lýsir Gud : “ *Hóast fólk títt Ísrael er sum havsins sandur, so skal ein leivd venda aftur: oyðilegging er loyst, fer hon at yvirflóða rættvísi.* » Soleiðis sleppa sambært hesi profetiini við heimsins enda bert misálit adventistar , sum mynda " *leivdina av kvinnuni* ", " *tann útvalda, brúður Kristusar* " og andaliga " *Ísrael* " Guds , undan hesi satanisku yvirvaldi. Eg minnst, at undir navninum " Adventist ", definerar Andin trúarstöðið um frelsu teirra seinast útvaldu síðani 1843 ; í 2020 er tað átrúnaðarlig atferð, men ikki longur ein stovnur , sum Gud dømði, fordømði og vrakaði (“ *spýði* ”) í 1994 .

Opinberingin 13 : Falsku brøðurnir í kristnu trúgvini .

Havdjórið – Jarðardjórið

Talið 13 umboðar fyri pátrúgvandi avgudadýrkarar ein hepnan sjarmu ella ein óhepnan sjarmu alt eftir meiningunum hjá hvørjum einstøkum persóni og landinum . Her, í síni dýrdarriku opinbering, opinberar Gud okkum sína egnu talkotu, grundað á tøluni 1 til og við 7 og teirra ymisku samansetingar. Talið 13 fæst við at leggja talið " 6 " , talið á einglinum Satan, og talið " 7 " saman, talið á Gudi og harvið tí lógligu trúgvini, sum er givin skapanum Gudi í Jesusi Kristi. Vit finna sostatt í hesum kapitli teir " falsku brøðurnar hjá kristnu trúgvini " men sannar deyðiligir figgindar teirra sonnu útvaldu. Hetta „ *tara* ” goymir seg millum tað „ *góða kornið* ” undir villeiðandi átrúnaðarligum útsjónum, sum hesin kapitlin avdúkar.

Fyrsta dýrið : sum rísar upp úr havinum .

Fyrsti bardagin við Dreka-Orminum

Vers 1 : “ *Og eg sá eitt djór rísa upp úr havinum, sum hevði tíggju horn og sjeý høvd , og á hornunum vóru tíggju krúnur , og á høvðunum vóru gudsspottandi nøvn .* ” -

Sum vit sóu í kanninginini av Opinberinginini 10, so finna vit í hesum kapitlinum tey bæði sokallaðu kristnu „ *djórini* ” í okkara tíð. Tann fyrri, “ *sum kemur upp úr sjónum* , ” eins og í Dan.7,2, snýr seg um katólsku trúna og hennara forfylgingarstjórn í “ *42 profetiskar mánaðir* , ” ella 1260 verulig ár. Tá vit taka upp symbolini hjá heimsveldunum, sum eru frammanundan, í Dan.7, so finna vit ríkestíðina hjá “ *lítla horninum* ” , sum skuldi koma fram eftir at tey “ *tíggju hornini* ” fingju síni ríki sambært Dan.7:24. " Tiararnar " , sum eru settar

á " *tíggju hornini* " , vísa , at tað er hesin søguligi samanhangurin , sum er miðsavnaður . Her er pávaliga Róm ímyndað við " *sjeý høvdum* " sum serliga eyðkenna tað í tvíaldari merking. Tann mest bókstavliga er tann um „ *sjeý høll* ” , sum Róm er bygt á sambært Opinberingini 17,9. Hin , meira andaligi, tekur framíhjárætt ; útrykkið " *sjeý høvd* " merkir halgan av rættarvaldinum : " *sjeý* " er talið av halgan , og " *høvd* " merkir rættardómaran ella elsta í Jes.9,14 . Hetta hægri rættarvaldið er at kenna til pávaliga Róm, tí tað leggur seg fram í formi av einum sjálvstøðugum ríki, bæði borgaraligum og átrúnaðarligum, hvørs høvd er pávin. Andin sigur : " *og á høvdi hansara nøvn av gudsspottan .* " Orðið " *gudsspottan* " er eintal og vit mugu týða tað sum : " *nøvn á lygnum* " , eftir týðninginum av orðinum " *gudsspottan* " . Jesus Kristus leggur " *lygnina* " til rómversku pávastýrið. Hann gevur honum tí heitið " *faðir lygnanna* " , sum hann nevndi djevulin við, Satan sjálvan í Jóh. 8,44 : " **Tit eru av faðir tykkara djevulin** , og ynski faðirs tykkara vilja tit fremja. Hann var drápsmaður frá upphavi og stendur ikki í sannleikanum, tí eingin sannleiki er í honum. Tá ið hann talar lygn, talar hann av síni egnu keldu; tí at hann er lygnari og faðir lygnar .”

Vers 2 : “ *Djórið, sum eg sá, var sum ein leopardur ; føtur hansara vóru sum føtur björn og munnur hansara sum munnur leyva . Drekin gav honum vald sítt og hásetið og stórt vald. »*

“ *Fjórða djórið* ” í Dán 7: 7, sum verður kallað “ *ógvusligt, ógvusligt og ógvuliga sterkt* ”, fær her eina nágreiniligari lýsing. Faktiskt leggur hon fram, í sær sjálvum, kriteriini hjá teimum trimum heimsveldunum, sum vóru frammanundan henni síðani Kaldeiska ríkið. Hann eigur smidleikan hjá " *leopardinum* " , knúsandi kraftina hjá " *björnini* " og grimmu kjøtetandi styrkina hjá " *leyvuni* " . Í Opinb . So, eins og " *lítla hornið* " í Dan.7:8-24 tekur eftir tí í Dan.8:9, fær her pávadømið sítt vald frá Rómverska ríkinum ; sum søgan staðfestir við keisarakunngerðini, sum skuldi Justinianus I gjalda '533 (skrivning) og 538 (umsókn). Men , ver varin ! “ *Drekin* ” vísir eisini til “ *djevulin* ” í Opinb . Vit skilja, hví Gud ger tær báðar eindirnar til “ *lygnafedrar* ” í fyrra versinum.

Viðmæli : Á hernaðarligum støði varðveitir pávaliga Róm styrkina og valdið í sínum keisaraliga formi, tí evropeisku kongsherarnir tæna honum og nøkta avgerðir hansara. Sum Dan. 8,23-25 lærir, liggur styrki hansara í " *eydnuni við hansara snildum* " , sum snúgva seg um at siga seg umboða Gud á jørðini, og sum so, at kunna lata upp ella stongja atgongdina til ævigt lív, sum er lagt upp til í evangeliinum um Kristus : " *Við endan av teirra ráði, tá ið syndarar eru forbrúkandi . Hansara vald fer at vaksa, men ikki av hansara egnu styrki ; hann fer at gera ótrúligar oyðileggingar, hann fer at eydnast í sínum fyrítøkum , hann fer at oyðileggja tey valdsmiklu og fólkið hjá teimum heiløgu. Vegna vælferð sína og eydnuna av snildum sínum , fer hann at hava øvund í hjarta sínum, hann fer at oyðileggja nógvar menn, sum livdu friðarliga, og hann fer at reisa seg ímóti høvdingahøvdinganum; men tað verður brotið, uttan átøk av nøkrum hond. »*

Seinast í 1260-árunum gjørði gudloysi í fronsku kollveltingini enda á sínum despotiska valdi, sum varð raðfest síðani 538 .

Vers 3 : “ *Og eg sá eitt av høvdum hansara sum um tað var deyðiliga sært ; men deyðiliga sár hansara varð grøtt. Og allur heimurin undraðist eftir djórinum. »*

Ongantíð angrandi gjøgnum alla sína søgu, er tað av tvingsli, at pávarætturin noyðist at siga frá sær sítt forfylgingarvald. Hetta verður framt frá 1792 tá kongsveldið, vápnaði stuðulin, verður skúgvaður niður og avhøvdaður av fronskari gudloysi. Sum spátt er í Opinberingini 2,22, vil henda gudleysa “ *stóra trongdin* ” oyðileggja rómverska trúarvaldið hjá “ *kvinnuni Jesabel* ” og skotbráid hjá henni eru “ *tey, sum dríva hór við henni* ” ; kongaharrar, kongsmenn og katólskir prestar. Soleiðis skal hon hava verið " *sum*

deyðiliga særd. Men av opportunistiskum orsökum ^{vildi Napoleon I keisari} stovna tað aftur í 1801 í navninum á sínum Konkordati. Hon fer ongantíð beinleiðis at forfylgja aftur. Men hansara lokkandi kraft fer at halda fram fyri fjøldina av katólskum trúgvandi, sum øll vilja trúgva hansara lygnum og hansara pástandum til dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists : " *Og allur heimurin var í beundran eftir djórinum .* " " *Øll jørðin fylgdi djórinum ,*" og hetta orðið *jørð* , í tvíaldari merking, snýr seg um planetina, men eisini um ta reformeraðu protestantisku trúnnu, sum kom burturúr henni. Økumeniska (= jarðliga, á grikskum) samgongan síðani tá staðfestir hesa fráboðan. Um Andin hevði viljað sagt henda boðskapin á greiðum máli , so høvdu vit lisið : " øll protestantiska trúgv in fylgdi ótolerantu katólsku trúgvini." Henda útsøgnin verður staðfest við kanninginini av øðrum „ *djórinum* “, sum hesaferð „ *kemur upp úr jørðini* “ í versu 11 í hesum kapitli 13.

Vers 4 : “ *Og teir tilbóðu drekan, tí hann hevði givið djórinum vald ; Teir tilbóðu djórið og søgdu : «Hvør er sum djórið, sum kann gera stríð við hann ? »*

Við at tilnevna bæði keisaraliga Róm og Satan, sambært Opínb.12,9, verður *drekin*, tí *djevulin sjálvur, tilbiðin* av teimum, sum heiðra pávastýrið ; hetta av avleiðing og í allari fákunnu , tí tað er hann, sum “ *gav djórinum vald sítt* ”. Sostatt er tann páva " *eydnan í fyrirøkuni* " , sum er profeterað í Dan 8,24, staðfest av søguni. Hon ræður yvir kongum gjøgnum sítt trúarvald, á ein absoluttan hátt, leingi óumstríddur. Hon útlutar jørð og heiðrar við titlum tey, sum tæna henni, fyri at lona teimum, sum vit kunnu lesa í Dan.11:39 : " *Tað er við fremmanda gudinum, at hann skal virka móti virkaðu støðunum; og hann skal heiðra tey, sum kenna hann, hann skal gera tey til stjórnarleiðarar yvir mongum, **hann skal býta teimum jørð út sum løn.***" Hetta varð bókstaviliga framt á ein kendan hátt, tá ið Alexander VI Borgia pávi (ein illgittur drápsmaður) býtti landið í 1494 og gav Portugal eystara oddan av Brasil og India , og Spania restina av teimum nýfundnu londunum . Andin heldur fast við. **Tann útvaldi av Jesusi Kristi skal vera fult sannførdur um, at katólska trúgv in er djevulsk, og at allar hennara ágangandi ella humanistisku gerðir eru stýrðar av Satan, móttstøðumanni Guds og teimum útvaldu.** Hesin denturin er rættvísgjörður, tí hann profeterar í Dan.8,25, “ *um eydnuna hjá hansara fyrirøkum og eydnuna við snildum hansara.*” Átrúnaðarligi myndugleikin, sum kongur, tey valdsmiklu og tey kristnu fólkinu í Evropa viðurkenna, gevur henni eitt álit, sum er grundað á álit , sum í veruleikanum er ógvuliga broytiligt. Men tá Gud og djevulin leggja seg saman til revsiverk, fylgja fjøldirnar, menniskjafjöldin av fólki lýðin tí fólki leiðini, sum er sporað og fram um alt, álagd. Á jørðini krevur valdið vald , tí fólki dámar væl at kenna seg valdsmikil, og á hesum økinum er pávastýrið, sum sigur seg umboða Gud, ein meistari í sjangruni. Eins og í Opínberingini 6 setir evnið ein spurning : “ *Hvør er sum djórið, og hvør er førur fyri at stríðast ímóti tí?* ”. Kapittul 11 og 12 góvu svarið . : Gud í Kristi sum skal vekja í 1793, franska kollveltingargudloysi sum skal slúka hann í blóðbaði. Men til hetta " *hevndarsvørðið* " (leikluturin, sum er skrivaður til ⁴revsingina í 3. Mós. 26,25) kemur fram , longu, berjast vápnaðu protestantarnir móti tí, uttan tó at kunna vinna á tí. Menn , protestantar, fraklendingar og týskarar, og anglikanarar , allir eins harðir og hon, vilja berjast móti henni frá 16. øld vanda hennara deyðiligu sløgum aftur, tí teirra trúgv er fram um alt politisk.

Vers 5 : “ *Og honum varð givin munnur, sum talaði stór ting og spottan ; og honum fekk heimild at halda fram í fjøruti og tveir mánaðir. »*

Hesi orðini eru eins og tey, sum vit kunnu lesa í Dan 7 :8 sum snýr seg um rómverska pávaliga " *lítla hornið* " sum rísur eftir " *tíggu hornunum* " hjá evropeisku kongsríkjunum. Her finna vit hansara " *øvundsjúku* " men her leggur Andin " *gudsspottanir* " afturat honum, tað vil siga skeivar ætlanir og átrúnaðarligar lygnir, sum " *hansara eydna* " varð bygd á. Gud staðfestir hansara stjórn á " *1260* " veruligum árum, sum eru

framlögð í bíbilska profetiska formi " *fjóruti-tveir mánaðir* ", sambært " *ein dagur fyri eitt ár* " kodu í Ezek 4,5-6 .

Vers 6 : " *Og hon læt upp munn sín til at spotta Gud , at spotta navn hansara og tjaldbúð hansara og tey, sum búgva í himlinum.* »

Eg skal her gera vart við tann felags týdning, sum menniskjað gevur orðinum " *blasfemi* " tað vil siga háðing . Hendan fatanin er villeiðandi, tí við at tilnevna lygnir , *taka* " gudsspottanir " als ikki táttin av háðing , og viðvíkjandi teimum, sum Gud leggur til páva Róm , hava tær tvørturímóti útsjónina av einum følskum og villeiðandi heilagleika.

Pávamunnurin " *sigur gudsspottanir móti Gudi* " ; sum staðfestir hansara samleika í Dan.11,36 har vit kunnu lesa : " *Kongurin ger tað, sum hann vil; hann mun hækka sik ok sækja sik yfir alla guda, ok mun hann tala otrulig hluti i moti guda guda ; honum skal trívast, til vreiðin er fullgjørt, tí at tað, sum ásett er, verður fullgjørt.* " Andin ásetir pávastýrinum lygnir, ella " *gudsspottan* " , sum eyðkenna allar hennara trúarlærur ; " *móti Gudi, at spotta navn hansara* ," tekur hon Guds navn til fánýtis, skeivar persón hansara, ákærir honum sínar drápsligu djevulsku gerðir ; " *tjaldbúð hansara* ", tað vil siga andaligi halgidómur hansara, sum er samkoma hansara , hansara útvaldi ; " *og tey, sum búgva í himlinum* " , tí hon leggur himmalin og íbúgvvarnar fram á sín egna lygnaliga hátt, við at vekja í sínum dogmum himmalsku helviti , ein arv frá grikkum, sum staðsettu hann undir jørðini, paradísinum og reinsiverkinum. " *Himmelbúgvvarnir* ," reinir og heilagir , líða og eru harmir, tí fyrmyndin av óndskapi og grimd, sum er íblástur til menniskju av jarðligu demoniska leguni, verður órættvíst roknað teimum.

Vers 7 : " *Og honum varð givið at berjast við tey heiløgu og vinna á teimum. Og honum varð givið vald yvir øllum ættum, fólki, tungumálum og tjóðum.* »

Hetta versioð staðfestir boðskapin í Dan.7,21 : " *Og eg sá, og sama hornið bardist við tey heiløgu og vann á teimum .* Evropeiskur og heimskristindómur er sanniliga markið, tí rómversk-katólska trúgvinn varð álagd øllum evropeiskum fólkasløgum, sum í roynd og veru vóru samansett av borgaraliga sjálvstøðugum " *ættum, fólki, málum og tjóðum* ." Hennara „ *stjórn yvir hvørjari ætt, fólki, tungumáli og tjóð* ” staðfestir hennara mynd sum „ *skøkjan Bábýlon stóra* , ” í Opinb . „ *vatn* “ , sum ímynda „ *fólkasløg, fjøldir, tjóðir og mál* ” sambært Opinberingini 17:15 . Tað er áhugavert at leggja til merkis , at orðið " *ætt* " ikki er til staðar í hesum kapitli 17. Orsøkin er tann endaligi samanhangurin í tí marknaðarførda tíðarskeiðnum , sum snýr seg um Evropa og vesturkristindómin , har ættarformurin varð avloystur av teimum ymisku tjóðarformunum .

Hinvegin vóru evropeisku fólkasløgini í høvuðsheitum skipað í " *ættir* " sum rómverska Gallia, sum var sundurbýtt og býtt sundur av ymiskum " *málum* " og málførum . Kronologiskt var Evropa fólkað av " *ættum* " , síðani av " *fólki* " undir kongum, og seinast, við 18. ^{ald} , av republikanskum " *tjóðum* " , so sum USA í Norðuramerika sum eru týðandi útvøxsturin hjá tí. Stjórnarskipanin hjá " *fólki* " stendst av undirgivni fyri rómversku pávastýrinum, tí tað er hetta, sum viðurkennir og raðfestir myndugleikan hjá kongunum í kristna Evropa , síðani Clovis I, ^{kong} av frankum.

Vers 8 : " *Og øll, sum búgva á jørðini, skulu tilbiðja hann, hvørs nøvn ikki eru skrivað í lívsins bók lambsins, sum varð dripið frá grundarlagi heimsins.* »

Í endatíðini, tá ið táknið " *jørð* " merkir protestantisku trúna, fær hesin boðskapur ein nágreiniligan týdning : allir protestantar vilja tilbiðja katólsku trúna ; øll , uttan tey útvaldu , sum Andin í smálutum gevur hesa skilgreining : " *tey, hvørs nøvn ikki eru skrivað frá grundarlagi heimsins í lívsbók Lambsins, sum varð dripið.* " " Og eg minni tykkum her á, at hansara útvaldu eru " *borgarar í himmiríkinum* " í mun til uppreistrarmenninar, sum sjálvir

eru " *ibúgvarnir á jörðini* ". Fakta vitna um sannleikan í hesi profetisku fráboðanini, sum Guds Andi hevur orðað. Tí síðani byrjanina av trúbotini, uttan í málinum um Peter Waldo í 1170, hava protestantar tilbiðið katólsku trúna við at heiðra hennara " sunnudag ", sum er arvaður frá heidna keisaranum Konstantin I ^{stóani} 7. mars 321. Henda ákæra fyrireikar temaið um seinna " *djórið* " 11.

Vers 9 : " *Hevur nakar oyru, hoyri hann !* " »

Tann, sum hevur " *oyrað* " av skilnaði, sum Gud hevur latið upp, fer at skilja boðskapin, sum Andin leggur upp til.

Fráboðan um revsingina, sum hevndarsvørðið hjá fronsku tjóðargudloysini framdi

Vers 10 : " *Tann, sum leiðir í fangaskap, skal fara í fangaskap ; Dreypur nakar við svørði, skal hann verða dripin við svørði. Her er áhaldni og trúgv teirra heilagu.* »

Jesus Kristus minnst aftur á ta friðarligu lýdni, sum hann alla tíðina krevur av sínum útvaldu. Eins og teir fyrstu pínslarvátararnir mugu tey útvaldu av grimmu pávastjórnini góðtaka ta ørindi, sum Gud hevur fyrireikað teimum. Men hann boðar frá , hvat hansara rættvísi verður , sum í rættari tíð skal revsa trúarligu krøvini hjá kongum og pávum eins og prestum teirra . Havi " *ført* " tey valdu í fangaskap, fara tey sjálvi í fongslini hjá fronsku kollveltingarmonnum. Og hava tey " *dripið við svørðinum* " tey útvaldu, sum Jesus elskaði, verða tey sjálvi dripin av hevndar " *svørðinum* " hjá Gudi, hvørs leiklutur verður røktur við guillotinu hjá somu fronsku kollveltingarmonnum. Tað er gjøgnum fronsku kollveltingina, at Gud fer at svara ynskinum um *hevnd* , sum blóðið hjá pínslarvátunum vísir í Opinberingini 6,10 : " *Og teir róptu við harðari rødd og søgdu: Hvussu leingi, Harri, heilagi og sannur, til tú dømir og hevur blóð okkara á teimum, sum búgva á jörðini?* ". Og kollveltandi guillotina fer at „ *sláa børnini við deyða* " hjá katólska kongsveldinum og páva-rómversku prestunum, sum kunngjørt í Opinberingini 2,22 . Men millum offrini hjá henni finna vit eisini hyklarar protestantar, sum blandaðu trúgv við borgarapolitiskar meiningar og verjaðu, " *svørð* " í hondini, sínar persónligu meiningar og sín átrúnaðarliga og materiella arv . Hetta var atferðin hjá John Calvin og hansara illgrunasamu og blóðugu samstarvsfeløgum í Geneve . Vísandi til tær gerðir, sum vórðu framdar í 1793 og 1794, førir profetiin okkum inn í samanhingin við tann langa trúarfriðin, sum varð stovnaður í tey " 150 " árinum, sum profetisku " *fimm mánaðir* " í Opinberingini 9,5-10 profeteraðu . Men eftir 1994 , endan av hesum tíðarskeiðnum, frá 1995, varð rætturin " *at drepa* " av átrúnaðarligum orsökum endurstovnaður. Møguligur fíggindin gerst síðani greitt islamska átrúnaðurin til stríðsliga útbyggingina sum fer at føra til " *Triðja heimsbardaga* " millum 2021 og 2029 . Stutt áðrenn afturkomu Kristusar, sum væntast á vári 2030, kemur annað " *djórið* " fram. lagt fram í hesum kapitli 13.

Annað djórið : sum kemur upp av jörðini .

Seinasti bardagin hjá lamb-drekanum

Vers 11 : " *Og eg sá eitt annað djór koma upp úr jörðini, og tað hevði tvey horn sum lamb, og tað talaði sum ein dreki.* »

Lykilin til at eyðmerkja orðið " *jørð* " er at finna í 1. Mós. 1,9-10 : " *Og Gud segði: Vatnið undir himlinum skulu savnast á einum stað, og turra landið skal koma fram. Og soleiðis var tað. Gud kallaði turra landið jørð, og savningin av vatnunum kallaði hann hav. Gud sá, at tað var gott.* »

Soleiðis, eins og tann turra „ *jørðin* “ kom úr „ *havinum* “ annan dagin, tá jørðin varð skapt, kom hetta seinna „ *djórið* “ úr tí fyrra. Hetta fyrsta " *djórið* " tilnevnir katólsku trúgvina, tað seinna, sum kom burturúr henni, snýr seg um protestantisku trúgvina, tað vil siga reformeraðu kirkjuna. Hendan undrunarverda opinberingin skal tó ikki longur undra

okkum, tí kanningarnar av undanfarnu kapitlunum hava avdúkað okkum, á ein fylgihátt, andaligu støðuna, sum Gud gevur í sínum guddómlika dómi til hesa protestantisku trúgv, sum, eftir tíðarskeiðið, sum kallast "Thyatira", ikki fullførir tað undir reformatiónini. Enn var henda liðugtgerð kravd av fyriskipanini í Dan.8:14, sum hon skyldar Guds boðskapi í Opínb.3:1: "Tú ert mettur at vera livandi; og tú doyði." Hesin andaligi deyðin kastar hana í hendur djevulsins, sum fyrireikar hana við sínum íblástri til hansara "bardaga í Harmageddon", í Opínb.16,16, í seinasta tímanum av jarðligu syndini. Tað er í tímanum av hesi seinastu trúarroyndini, sum er profetarað í boðskapinum, sum er ætlað hennara adventistisku tænarum í Filadelfia tíðini, at hon fer at taka ótolerant átøk, sum gera hana til tað "djórið, sum rísur upp av jørðini." Hon hevur "tvey horn" sum vers 12 sum kemur skal rættvísgera og eyðmerkja. Tí sameind í økumeniska samgonguni eru protestantisku og katólsku trúgvirnar sameindar í stríðnum móti hvíludegnum, sum Gud halgar á tí ektaða sjeýnda degi í vikuni; leygardagin ella hvíludagin hjá jødunum, men eisini hjá Ádami, Nóa, Mósesi og Jesusi Kristi, sum ikki settu spurnartekin við tað undir tænavu síni og undirvísing síni á jørðini, tí ákærurnar um brot á hvíludagin, sum uppreistrarhugaðu jødarnir førdu móti Jesusi, vóru ógrundaðar og órættvísgerdar. Við at gera undurverk við vilja á hvíludegnum var motið hjá honum at umdefinera Guds sanna hugtak um hvíludagshvíld. Hesar báðar átrúnaðir, sum siga seg hava frelsu fingin við "lambinum, sum tekur burtur syndir heimsins", hava uppborið, fyri síni lýsandi kriterium, myndina av einum „lambi, sum talar sum drekin“. Tí at tala fyri ótoleransu móttvegis hvíludagshaldarum, sum teir fara so langt sum at døma til deyða, er tað av sonnum opið stríð, strategiin hjá "drekanum", sum kemur aftur.

Vers 12: "Og hann nýtti alt valdið hjá tí fyrsta djórinum framman fyri sær og fekk jørðina og tey, sum har búgva, at tilbiðja tað fyrsta djórið, hvørs deyðiliga sár varð grøtt." »

Vit eru vitni til eitt slag av stafett, katólska trúgvin ræður ikki longur, men fyrrverandi myndugleikin hjá henni er latin protestantisku trúgvini. Hetta er tí, at henda protestantiska trúgv er offisielt tann hjá tí valdsmiklasta landinum á jørðini: USA í Norðuramerika ella USA Samsmeltingin av evropeiskum og amerikanskum protestantiskum trúgvum er longu framd, eisini enntá sjeýndadags adventistiska stovnurin, síðani 1995. av ymiskum trúarjáttanum. Um menniskju halda hesi ting vera vanlig, orsakað av teirra yvirflatligu huga og teirra átrúnaðarlíga áhugaleysi, so broytir skaparin Gud, sum ikki broytist, heldur ikki sína hugsan, og hann revsar hetta ólýdni, sum ignorerar hansara søguligu lærus, sum Bíblían vitnar um. Við at verja í skiftandi røð rómverska sunnudagin fyrsta dagin ein hvíludag, sum Konstantin I setti á stovn, ger annað protestantiska "djórið" "fyrstu katólsku djóratilbiðjan" sum viðurkendi sína offisiellu átrúnaðarlígu støðu og gav tí sítt villeiðandi navn "sunnudagur". Andin minnst, at hesin seinasti samgongan millum protestantar og katolikkar varð gjørd møgulig, tí "deyðiliga sárið", sum "djórið, sum stígur upp úr avgrundini", hevði elvt til, varð "grøtt". Hann kallar hann aftur, tí annað djórið fær ikki hendan møguleikan at verða grødd. Tað verður oyðilagt við dýrdarkomu Jesu Krists.

Vers 13: "Hann gjørði stór undurverk, so at hann læt eld koma niður av himli á jørðina fyri eygum manna." »

Síðani sigurin á Japan í 1945 er protestantiska Amerika vorðið heimsins fremsta kjarnorkuveldi. Hansara sera høga tøkni verður støðugt hermd eftir men ongantíð javnað; hon er altíð eitt stig frammanfyri sínar kappingarneytar ella mótstøðumenn. Hetta fremsta rætt verður staðfest í sambandi við "Triðja heimsbardaga" har tað sambært Dan.11:44, fer at oyðileggja figgindan, Russland, landið hjá "norðurkongi" í hesi profetiini. Hansara álit verður tá ómetaliga stórt, og tey, sum yvirлива stríðið, ørkymlað og beundrandi, fara at lata honum lív sítt og viðurkenna hansara myndugleika yvir øllum mannalívnum. "Eldur úr himli" hoyrði bert Gudi til, men síðani 1945 hevur Amerika átt og stýrt honum. Hon skyldar

honum sín sigur og øllum sínum núverandi áliti sum fer at vaksa víðari við sínum sigri í komandi kjarnorkukrígnum.

Vers 14 : “ *Og hann villleiðir tey, sum búgva á jørðini, við teimum undrum, sum hann hevði vald at gera fyri eygum djórsins, og sigur við tey, sum búgva á jørðini, at tey skuldu gera eina mynd av djórinum, sum hevði sár av svørði, og sum livdi.* »

Tey tøkniligu “ *undurverkini* ”, sum verða framd, eru óteljandi. “ *Íbúgvarnir á jørðini* ” eru vorðnir treytaðir av øllum hennara uppfinningum, sum taka teirra lív og tankar upp. So leingi Amerika ikki biður tey gevast við hesum amboðum, sum upptaka teirra sál, eins og rúsevnismissnýttarar, eru “ *íbúgvarnir á jørðini* ” til reiðar at legitimera átrúnaðarligt ótoleransu móttvegis einum “ sera lítlum bólki ”, “ *leivdini av kvinnuni* ” í Opinberingini 12,17. “ *... at gera eina mynd av djórinum* ” er at kopiera gerðirnar hjá katólsku trúgvini og endurgeva tær undir protestantiskum myndugleika. Hendan afturvendandi hugflogið verður grundað á tvær gerðir. Tey „ *yvirlivandi* “ hava yvirlivað ógvusligar krigshendingar, og Gud fer áhaldandi og stigvíst at raka tey við teimum „ *sjeý seinastu vreiði plágunum* “, sum eru lýstar í Opinberingini 16.

Sunnudagsdeyðakunngerðin

Vers 15 : “ *Og hann hevði vald at geva myndini av djórinum lív, so at mynd djórsins bæði kundi tala og fáa øll, sum ikki vildu tilbiðja myndina av djórinum, verða dripin.* »

Ætlan djævulsins, íblástur frá Gudi, skal taka skap og verða framd. Andin avdúkar, hvussu tað ekstrema tiltakið verður tikið í sættu av teimum „ *sjeý seinastu plágunum* “. Við almennari kunngerð, sum allir yvirlivandi uppreistrarmenn á jørðini góðtaka, verður avgjørt, at á einum degi millum tíðliga á vári og 3. apríl 2030, verða teir seinastu eftirstandandi adventistarnir, sum halda sjeýnda dags hvílundag, dripnir. Logiskt er henda dagfestingin árið, tá Jesu Kristus kemur aftur. Várið í ár 2030 er neyvan lótan, tá hann ger seg inn á fyrri at forða fyrri, at deydiligu verkætlanin hjá uppreistrarmonnunum verður framd móti sínum útvaldu, sum hann kemur at bjarga við at “ *styttta dagarnar* ” av teirra “ *stóru neyð* ” (Matt. 24,22).

Vers 16 : “ *Og hann letur øll, bæði smá og stór, rík og fátøk, fræls og træl, fáa merki á høggru hond ella á enni teirra,* ”

Samtykta tiltakið býtti tey, sum yvirlivdu tíðarskeiðið, í tvær legur. Uppreistrarmaðurin eyðkennir seg við “ *einum merki* ” av menniskjaligum myndugleika, sum tilnevni tann katólska “ *sunnudagin* ”, tann forna “ *dagin hjá ósigraðu sólini* ”, sum ein av hansara tilbiðjarum, rómverski keisarin Konstantin I ^{álegði} síðani 7. mars 321. “ *Merkið* ” er móttikið “ *av menniskjanum og* ”. Tað er eisini móttikið “ *á enni* ” sum ímyndar persónliga viljan hjá hvørjari menniskjaligari skapning, hvørs ábyrgd sostatt er totalt engagerað undir rættvísa dóminum hjá skapanum Gudi. Fyri at sannroyna við Bíbliuni hesa tulkning av symbolismuni um “ *hondina* ” og “ *enni* ”, er hetta versið í 5. Mós 6,8, har Gud sigur um boð síni : “ *Tú skalt binda tey sum tekin á hendur tínar, og tey skulu vera sum frontlettir millum eygu tíni.* »

Undanfarnar hevndargerðir

Vers 17 : “ *Og at eingin kundi keypa ella selja, uttan tann, sum hevði merkið, navnið á djórinum ella talið á navni hansara.* »

Aftanfyrri hetta orðið “ *persónur* ” er legan hjá adventistiskum halgimennum, sum hava verið trúgvir móti hvíludegnum, sum Gud hevur halgað. Av tí at tey nokta at virða “ *merkið* ”, sunnudagin, av restini av fyrsta heidna degnum, verða tey sett til viks. Fyrst, vóru tey offur fyrri einum kendum “ *boykotti* ” í amerikanskum tiltøkum móti móttstøðummonnum, sum stóðu ímóti teimum. Fyri at hava rætt til handil, skal ein virða “ *merkið* ”, sunnudagin, sum snýr seg

um protestantar, " *navnið á djórinum* ", " vikari Guds sonar ", sum snýr seg um katolikkar, ella " *nummarið á navni hansara* ", tað vil siga nummarið 666.

Vers 18 : " *Her er vísdómur. Tann, sum hevur vit, rokna talið á djórinum. Tí at tað er tal á einum manni, og tal hansara er seks hundrað og seksti og seks.* »

Menniskjansligur vísdómur er ikki nóg mikið til at skilja boðskapin um Anda Guds. Tað er neyðugt at arva tað frá honum, eins og í málinum um Sálomon, hvørs vísdómur fór fram um vísdómin hjá øllum monnum og gjørði sítt umdømi um alla kendu jørðina. Áðrenn arabisk tøl vórðu tikin í nýtslu, høvdu bókstavirnir í teirra bókstavaaraði eisini virðið á tølum hjá hebrearum, grikkum og rómverjum, soleiðis at samansetingin av virðunum á teimum bókstavum, sum mynda eitt orð, avger talið á tí. Tað fæst við " útrokning " sum versið tilskilar. " ... *nummarið á navni hansara* " er " 666 ", tað er *talið* , sum fæst við at leggja talvirðið á rómversku bókstavunum, sum eru í latínska navni hansara " VICARIVS FILII DEI " saman ; nakað víst í kanninginini av kapitli 10. Hetta navnið er í sær sjálvum størsta " *gudsspottan* " ella " *lygnin* " av hansara pástandum, tí á ongan hátt gav Jesus sær sjálvum ein " avloysara " , merking av orðinum " vikar " .

Opinberingin 14 : Tíðin hjá sjeyndadags adventismuni .

Boðini hjá teimum trimum einglunum – avreiðingin – árgangurin

Hetta er ein kapittul, sum miðar eftir tíðini millum 1843 og 2030.

Í 1843 fekk serliga nýtslan av profetiini í Dán 8,14 at bíða eftir afturkomu Jesu Kristi, sum varð sett til várið á tí degi. Hetta er byrjanin til eina røð av trúarroyndum , har áhugin fyri profetiandanum , ella " vitnisburðinum *um* Jesus " sambært Op inb . Tey vístu " **verkini** " loyva einsamøll valinum ella ikki. Hesi verk kunnu takast saman í

tvey möguleg val: góðtøka ella avvísing av tí móttikna ljósinum og tess guddómligu krøvum.

Í 1844, eftir eina nýggja bíðitíð, sum er sett til heystið 1844, fer Jesus at leiða síni útvaldu móti eini uppgávu at klára trúbotarverkið, sum byrjar við at endurreisa siðvenjuna av hvíludegnum, sum Gud hevur halgað síðani heimsins skapan. Hetta er tað týðningarmesta evnið um "heilagleika", sum er "rættvísgjørt" frá 1844, dagin, tá hetta brotið verður mint aftur til kunnleika hjá tænarum hansara. Hendan týðingin av Dan.8,14, týdd til mína tænavu sum: "tvey túsund og trý hundrað kvøld og morgun og halgidómurin verður reinsaður", er ektað, í samsvari við upprunahebraiska tekstin: "tvey túsund og trý hundrað kvøld og morgun og heilagleikin verður rættvísgjördur". Øll kunnu uppdaga, at brotið á guddómliga hvíludagin síðani 321 fylgir við nógvum øðrum fráfalli av lærusannleikum, sum Gud hevði raðfest á ápostlanna tíð. Eftir 1260 ár við lögnum eftirmanni ræður oyðileggja trúna, hevur pávisman latið í protestantisku læruni nógvar lygnir ótolandi fyri sannleikans Gud. Hetta er orsökkin til, at Andin í hesum kapitli 14 leggur fram trý hvøvdsevni, sum eru, í røð: adventistiska missiónin ella boðskapurin hjá teimum "trimum einglunum"; "avreiðingin" av heimsins enda, sortering og burturbeining av teimum útvaldu; "árgangurin" av vreiðivírunum, endaliga revsingin hjá falsku hirðunum, falsku trúarlærarunum í kristindóminum.

Kent síðani 1844 at verja tey útvaldu fyri guddómligari vreiði, er seinasta royndin tilskilað til sjálvan endan av tíðini, sum er givin menniskjanum at støðast millum tann opinberaða guddómliga viljan og tað uppreistrarhugaða menniskjaliga kravið, sum er fallið í tað mest totala fráfall. Men valið, sum er gjørt, hevur avleiðingar fyri øll tey, sum doyggja síðani 1844. Einans tey upplýstu og trúgvu útvaldu "doyggja í Harranum" sambært læruni í versu 13 har tey eru lýst "signað" ella móttakarar av náði Kristusar, tí allari hansara signing longu er staðfest til einglanum "ikki nóg mikið til at verða doyptur" adventistur "til at verða mettur, av Gudi, sum ein útvaldur.

Um smálutirnir í fráfallinum enn eru at uppdaga, so eru harafturímóti tey týðandi punktini undirstrikað og tikin saman av Andanum í formi av "boðunum hjá teimum trimum einglunum" í versunum 7 til 11. Hesir boðskapurir eru knýttir saman av eini røð av avleiðingum.

Eg minnst tað her, eftir viðmerkingina á permuni á síðu 2 í hesum verki, varpa hesir triggir boðskapurir ljós á triggjar boðskapurir, sum longu eru opinberaðir í symbolskum myndum í Dániels bók í Dan.7 og 8. Áminning teirra, í hesum kapitli 14 í Opinberingarbókini, undirstrikar og staðfestir tann ekstrema týðningin, sum Gud gevur teimum.

Adventistisku loysnararnir sigrandi

Vers 1: "Og eg hugdi, og sí, eitt lamb stóð á Zionsfjallinum, og saman við tí vóru hundrað og fýra og fýra túsund [fólk], sum høvdu navn hansara og navn faðirs síns skrivað á enni teirra. »

"Zionsfjallið" vísir til staðin í Ísrael, har Jerúsalem varð bygt. Hon ímyndar vónina um frelsu og tann form, sum henda frelsan fer at taka við endan av royndunum av jarðligu og himmalsku trúnni. Henda verkætlanin verður fullkomiliga fullførd við endurnýggjanini av øllum lutum, viðvíkjandi jørð og himli sambært Opinberingini 21,1. Tey "144.000 [fólkini]" ímynda tey útvaldu Kristusar, sum vóru vald millum 1843 og 2030, tað vil siga adventistisk kristin, sum eru roynd, prógvað og góðkend av Jesusi Kristi, hvørs dómur er galdandi felags og hvør sær. Felagsdómur dómir stovnin og einstaklingadómur snýr seg um hvørja veru. Tey "144.000 [fólkini]" umboða tey útvaldu, sum Jesus Kristus hevur valt millum fylgjararnar av adventistisku trúnni. Hetta talið er strangt symbolskt og sjálva talið av teimum útvaldu er ein loyndarmál, sum Gud veit og heldur. Orsökkin til teirra val kann skiljast av definitionini av ætlaðu myndini. "Á enni teirra" sum ímyndar teirra vilja og teirra tankar,

eru "navnið á lambsinum", Jesus, og "navnið á Faðir hansara", Gud, sum varð opinberaður í gamla sáttmálanum, innskrivað. Hetta merkir, at teir hava endurtikið og endurgivið Guds mynd, sum Skaparin Gud hevði givið fyrsta manninum áðrenn synd, tá ið hann myndaði hann og gav honum lív; og henda myndin er tann av hansara persóni. Tey eru tann ávøksturin, sum Gud vildi fáa við at loysa í Jesusi Kristi syndirnar hjá sínum einasta trúgvva útvalda. Tað sær út til, at á þannum hjá teimum útvaldu, antin í teirra huga, hugsan og vilja, er funnið Guds innsigli í Opinb.7,3, ella hvíludagurin í fjórða boðnum í tíggjubókini og óskiljandi persónurin hjá lambinum Jesusi Kristi og tí í hansara opinbering sum Faðirsáttmála, Gud sáttmálan. Soleiðis stendur tann sanna kristna trúgv inikki ímóti teimum átrúnaðarligu normunum, sum eru knýttir at Soninum og Faðirinum, sum fylgjararnir av rómverska sunnudegnum halda, um ikki í orðum, so í øllum førum í verki.

Vers 2: "Og eg hoyrði eina rødd av himli, sum rødd av nógvum vatnum og sum rødd av einum stórum toru. og røddin, sum eg hoyrði, var eins og røddin hjá harpuleikarum, sum spældu harpu sínar." »

Teir mótstríðandi persónarnir, sum eru nevndir í hesum versinum, eru í veruleikanum fylgjandi. "Stóru vøtnini" ímynda fjøldina av livandi verum, sum, tá tær verða lýstar, fáa útsjónina av einum "stórum toru". Tvørturímóti avdúkar Gud gjøgnum myndina av "harpuni" tann fullkomna samleikan, sum sameinir hansara sigursverur.

Vers 3: "Og teir sungu nýggjan sang framman fyri hásetinum og fyri teimum fyra livandi verunum og teimum elstu. Og eingin kundi læra sangin uttan teir hundrad og fjóruti og fyra túsund, sum vórðu leyskeyptir av jørðini." »

Gud staðfestir og undirstrikar her ta sera høgu halgan av "adventistisku" trúnni, sum er sett á stovn síðani 1843-44. Valdu umboðini hjá henni standa seg frá øðrum symboliseraðum bólkum; "trónuna, tær fyra livandi verur og teir elstu"; seinni tilnevnir øll tey, sum eru loyst frá upplivingini, sum livdu á jørðini. Men tann guddómliga Opinberingin, sum kallast Opinberingin, miðar bert eftir teimum tvey túsund árunum av kristnu trúnni, sum fyriskipanin í Dan 8,14 skilur í tvær fylgjandi fasur. Fram til 1843-44 vóru tey útvaldu ímyndað av 12 „elstu“ av teimum „24“, sum eru nevndir í Opinb. Hinir 12 „elstu“ eru adventistarnir "12 ættirnar" "innsiglaðar" í Opinberinginini 7,3-8 frá 1843-44.

Vers 4: "Hesir eru teir, sum ikki hava verið dálkaðir við kvinnum, tí teir eru jomfrúir; teir fylgja lambinum, hvar hann fer. Hesir vóru leystir av manna millum, og teir vóru fyrstagróðurin til Guds og til lambsins; »

Orðini í hesum versinum eru bert galdandi í andaligari merking; orðið "kvinnur", sum merkir kristnar kirkjur, sum eru farnar í fráfall síðani uppruna teirra, so sum rómversk-katólska trúgv, ella síðani 1843-44, fyri protestantisku trúnni, og síðani 1994, fyri adventistisku stovonstrúnni. „Dálkan“, sum víst verður til, snýr seg um syndina, sum stendst av brotinum á guddómligu lógina, og hvørs „løn er deyði“, sambært Róm 6,23. Tað var fyri at ríva tey burtur frá syndarligu siðvenjuni, sum Jesus Kristus halgaði, tað vil siga, setti burturúr, tey symbolsku "144.000 [fólk]". Teirra "jomfrúskapur" er eisini andalig og tilnevnir teir sum "reinar" verur, hvørs rættvísi er gjørd hvít av blóðinum, sum Jesus Kristus hevur úthelt til teirra fyrimun. Arvingar av syndini og dálking hennara, eins og allir eftirkomararnir hjá Ádami og Evu, hevur teirra trúgv, sum Jesus Kristus viðurkennir, fullkomiliga "reinsað" teir. Men fyri at henda trúgv skal verða viðurkend av Jesusi Kristi, skal henda reinsan vera verulig og konkretiserað í teirra "verkum". Hetta inniber tí, at syndir, sum eru arvaðar frá følskum kristnum ella jødiskum átrúnaðum ella breiðari sagt, einguddómligum átrúnaðum, verða sleptar. Og í síni profetisku opinbering, miðar Gud serliga eftir, at hann ikki virðir tíðarskipanina, sum hann setti á stovn frá fyrstu vikuni, tá hann skapti jørðina og sína himmalsku skipan.

Aftanfyri myndina av at “*syngja ein nýggjan sang*” er ein ávís uppliving, sum bert tey innsiglaðu “144.000 [fólk]” liva. Eftir “*sangin hjá Mósesi*” sum hátíðarhelt dýrdarriku útferðina úr Egyptalandi, syndarsymbol, hátíðarheldur “*sangurin*” teirra “144.000” útvaldu teirra loysing frá syndini, tí tey lýddu fyriskipanini í Dán 8:14 og samstarvaðu í teirra halgan ynsktu, og enntá kravdu synd 14. Hesa dagin minti ein himmalsk sjón reinsingina av syndum, sum varð framd á krossinum á Golgata við deyða Jesu Krists. Hesin boðskapurin var bæði ein ábreiðsla og ein læra, sum Gud legði fram fyri einum slag av protestantiskum trúgvandi, sum var arvingur til rómverska sunnudagin og nakrar av øðrum lögnum syndum hansara. Í typologiini av hebraiskum ritualum var henda “*reinsan av syndum*” ein átrúnaðarlig hátíð um heystið, har blóðið av dripnu geitini varð borið til tað mest heilaga stað á sáttargerðini, sum varð sett á hetta óatkomiliga og forboðna stað restina av árinum. Blóðið av hesum geitum, ein symbolsk mynd av syndini, profeteraði blóðið hjá Jesusi Kristi sum sjálvur gjørdist berari av syndum sínum útvaldu fyri at sóna í teirra stað ta revsing, tey hava uppborið; Jesus varð sjálvur gjørdur til synd. Í hesum hátíðarhaldinum umboðar geitin synd og ikki Kristus, sum ber hana. Tað er til hesa likamligu rørsluna hjá høvuðsprestinum, sum fer frá tí heimildarheilaga staðnum til tað mest heilaga staðin, sum er bannað restina av árinum, at hetta versið vísir á, tá ið tað sigur: “*teir fylgja lambinum, hvar hann fer.*” Við at minnst aftur á hesa senuna í sjónini 23. oktober 1844, minti Andi Kristusar sínar útvaldu, ótilvitaðar arvingar av lærulygnum, á forboðið at synda. Soleiðis, frá 1844, ger syndin av sjálvbodnum uppruna praktiserað, sum er málið um rómverska sunnudagin, sambandið við Gud ógjørlegt, og tann eftirlatna syndin loyvir leinging av hesum sambandi sum førir tann útvalda viðkomandi til fyllingina av hansara halgan við móttøkuni, skilnaðinum av a revinealinum.

Av tí at tey verða mett sum „*fyrstafruktir Gudi og lambinum*“, eru tey tað besta, sum Gud hevur funnið í sínum vali av teimum jarðligu útvaldu. Í hebraisku ritualunum vóru „*fyrstagróðurin*“ lýstur „*heilagur*“. Offur av hesum djóra- ella grønmetis fyrstu fruktum vóru tilskilað Gudi fyri at heiðra hann og fyri at merkja menniskjansliga takksemi mótvegis hansara góðsku og gávumildni. Ein onnur orsök, faktiskt “*heilagir fyrstu fruktir*”, er teirra móttøka av tí guddómliga ljósinum, sum er opinberað teimum í síni heild, tí tey liva í endatíðini, tá ið tað opinberaða ljósið røkkur sínum apogee, sínum andaliga hægsta punkti.

Vers 5: “*Og í munni teirra varð eingin svik funnin, tí teir eru lýtaleydir.*»

Tann sanni útvaldi, tann, sum er føddur av sannleikanum gjøgnum nýføðingina, kann ikki annað enn hata “lygnina”, sum hann ikki finnur gleði í. At lúgva er andstyggiligt, tí tað bert hevur skaðiligar avleiðingar við sær og fær góð fólk at líða. Hann, sum trýr “*lygnini*”, veit tá pínuna av vónbrotum, beiskleikan av at verða svikin. Eingin, sum Kristus hevur valt, kann gleðast um at lokka og svika síni medmenniskju. Tvørturímóti tryggjar sannleikin, hann byggir positivt upp sambond við sannar brøður, men fram um alt fyrst og fremst við skaparan og loysaran Gud okkara frelsu, sum krevur og lyftir navn sítt sum “*sannleikans Gud*”. Sostatt, ikki longur at praktisera lærusynd, við at lýða opinberaða sannleikanum, verður tann útvaldi dømdur “*skyldleysur*” av sjálvum sannleikans Gudi.

Boð frá Fyrsta Eingli

Vers 6: “*Og eg sá ein annan eingil flúgva mitt í himlinum, sum hevði tað æviga evangeliðið at prædika teimum, sum búgva á jørðini, og øllum tjóðum, ættum, tungumálum og fólki.*»

“*Ein annar eingil*” ella ein annar boðberi boðar frá einum fullum guddómligum ljósi, sum er ímyndað av “*miðjum himlinum*” ella hæddini á sólini. Hetta ljósið er tengt at “*evangeliinum*” ella “*góðu tíðindunum*” um frelsu, sum Jesus Kristus hevur borið. Hon eitur “*ævig*”, tí boðskapurin í henni er ektaður og kennir onga broyting yvir tíð. Á henda hátt

váttar Gud, at tað er í samsvari við tað, sum varð lært ápostlunum hjá Jesusi Kristi. Hendan afturvendandi sannleikan kom frá 1843 eftir tær mongu skeivingarnar, sum vóru arvaðar frá rómversk-katólsku trúnni. Boðanin er almenn í analogi við boðskapin, sum er lagdur fram í Dániel 12,12, sum avdúkar guddómligu signingina av adventistaarbeiðinum. " *Tað æviga evangeliid* " verður her tosað um sum tann sanni ávøkstur av trúnni, eftir tí guddómliga kravinum, sum er avdúkað við fyriskipanini í Dániel 8,14. Áhugin fyri profetiska orðinum er ein lógligur ávøkstur av norminum í „ *æviga evangeliinum* “ .

Vers 7 : “ *Og hann segði við harðari rødd, Óttist Gud og gevið honum dýrd, tí at dómstími hansara er komin. og tilbiðið hann, sum hevur skapt himmal og jørð og hav og vatnkeldur.* »

Í vers 7 fordømir fyrsti eingilin brotið á hvíludagin, sum í guddómligu tíggjubókini ærir dýrdina hjá skapanum Gudi. Hann kravdi sostatt endurreisn hansara frá oktober 1844, men skrivaði brot sítt til protestantarnar, síðani várið 1843.

Boð frá seinna einglinum

Vers 8 : “ *Og ein annar eingil fylgdi við og segði, Bábýlon er fallin, er fallin, tann stóra, tí hon fekk allar tjóðir at drekka av víninum av vreiði hor síns !* »

Í vers 8 avdúkar seinni eingilin ógvusligu skuldina hjá pávaligu rómversk-katólsku kirkjuni, sum lokkaði og svikaði menn við at umnevna heidna "sólardagin" hjá Konstantin I^{vi} navninum "dagur Harrans" týðing av latínsku montasjuni, sum er í upprunanum til hansara "sunnudag" : dies dominica. Endurtikið tvær ferðir, staðfestir útrykkið, " *Bábýlon hin stóra er fallin, er fallin,* " at fyri hana og tey, sum arva hana, er tíðin við guddómligum tolsemi avgjørt komin at enda. Hvør sær er umvending framvegis møgulig, men fyri kostnaðin av at framleiða ávøkst, tað vil siga “ **verk** ” av umvending, einans.

Áminning : “ *hon datt* ” merkir : hon er tikin og vunnin av **sannleikans** Gudi eins og ein býur fellur í hendur fígginda síns. Hann reisir og lýsir upp eftir 1843, millum 1844 og 1873, fyri sínar trúgvu sjeyndadags adventistisku tænarar, tað “ *loyndarmálið* ”, sum eyðkennir tað í Opinberingini 17,5. Lokkan av hansara **lygnum** missir sín virknað.

Í vers 8 er dómurin, sum varð gjørdur í undanfarnu boðunum, staðfestur, við eini ræðuligari ávaring. Tað tilvitaða og **sjálvbodna** valið av hvíludegnum, sum Konstantin I setti á stovn '321, hevur gjørt síðani 1844, uppreistrarmenninar, sum rættvísgera hann, passivar fyri guddómligu fordømingini av *pínunum av seinna deyðanum* av seinasta dómi. Fyri at dylja ákæru sína móti sunnudegnum, goymir Gud hana undir navninum á einum illgitnum " *merki* ", sum er ímóti hansara egna guddómliga " *innsigli* ". Hetta tekin um ein menniskjansligan myndugleika, sum setur spurnartekin við hansara tíðarskipan, er ein ógvuslig vreiði, sum er verd at verða revsað av Honum. Og tann revsingin, sum er kunngjørd, verður sanniliga ógvuslig : " *hann verður pínur við eldi og svávuli* " sum skal oyðileggja uppreistrarmenninar, men bert við seinasta dómstíðina.

Boð frá triðja eingli

Vers 9 : “ *Og ein annar, ein triði eingil, fylgdi teimum og segði við harðari rødd, Um nakar tilbiður djórið og mynd hansara og fær merki hansara á pannuna ella í hondina,* ”

Fylgjandi og fylgjandi slag av hesum triðja boðskapinum við tey bæði undanfarnu er tilskilað við frymlinum “ *fylgdi teimum* ”. “ *Harða røddin* ” staðfestir tann sera høga guddómliga myndugleikan hjá tí, sum boðar hana frá.

Hóttanin er ætlað teimum menniskjaligu uppreistrarmonnunum, sum stuðla og góðtaka stýrið hjá " *djórinum, sum kemur upp av jørðini* " og sum ættleiða og heiðra, við sínum lýdni, sunnudagin, " *merkið* " av hansara myndugleika, sum er nevnt í Opinb.

Beinleiðis móttökun av hesum "merkinum" móti "Guds innsigli", tað vil siga frá fyrsta sunnudegi til sjeýnda hvíludeg, er staðfest av, at bæði eru móttikin "á enni", viljasetrið, sambært Opinb. 1: "navnið á lambsinum og navnið á Faðir hansara". Móttøkan "á hondini" er klárað av hesum versunum úr 5. Mós.

"Hoyr, Ísrael! Harrin, Gud okkara, er tann einasti Harrin. Tú skalt elska Harran, Gud tín, av øllum hjarta tínum, av allari sál tíni og av allari styrki tíni. Og hesi boð, sum eg gevi tær í dag, skulu vera í hjarta tínum. Tú skalt kenna tey dúgliga fyri børnum tínum og tosa um tey, tá ið tú situr í húsi tínum, og tá ið tú gongur eftir vegnum, og tá ið tú leggur teg, og tá ið tú reisist upp. Tú skalt binda tey sum tekin á hendurnar, og tey skulu vera sum frontlettir millum eyguni. Tú skalt skriva tey á durastavin í húsi tínum og á portur tíni." "Hondin" merkir handling, venjing og "fronturin", hugsanarviljan. Í hesum versinum sigur Andin: "Tú skalt elska YaHWÉH Gud tín av øllum hjarta tínum, av allari sál tíni og av allari styrki tíni"; tað, sum Jesus endurgevur í Matt. 22:37 og sum hann leggur fram sum „fyrsta og størsta boðið“. Tey valdu embætisfólkini, sum bera "Guds innsigli", skulu tí lúka hesi trý kriteriini: "Elska Gud av øllum hjarta"; at heiðra við at venja tað restina av hvíludegnum á sínum halgaða sjeýnda degi; og hava „navnið á lambsinum“ Jesus Kristus „og navnið á Faðirinum“, YaHWÉH í huganum. Við at tilskila "og navn Faðirs síns", staðfestir Andin neyðugleikan av at lýða teimum tíggju boðum Guds og teimum fyriskipanum og fyriskipanum, sum stuðla heilagleikanum hjá teimum útvaldu í gamla sáttmálanum. Longu á hansara døgum staðfesti Jóhannes ápostul hetta við at siga í 1. Jóh.5,3-4:

"Tí hetta er kærleikin til Guds, at vit halda boð hansara. Og boð hansara eru ikki tyngjandi, tí tað, sum er føtt av Gudi, vinnur á heiminum; og sigurin, sum vinnur á heiminum, er trúgv okkara. »

Vers 10: "Hann skal sjálvur drekka av vreiði Guds víni, sum er úthelt uttan blanding í vreiði hansara, og hann skal pínast við eldi og svávuli fyri ásjón hinna heilagu einglarnar og fyri ásjón lambsins. »

Guds vreiði verður ríkiliga rættvísgerð, tí tey, sum fáa "merkið hjá djórinum", virða menniskjansliga synd, meðan tey krevja rættvísi Jesu Krists. Í Opinb.6:15-17 ímyndaði Andin avleiðingarnar av teirra endaligu konfrontatiónum við oyðileggjandi rættvísu vreiði Jesu Krists.

Ógvuliga týðandi viðmerking: Fyri at skilja hesa guddómligu vreiði betur, mugu vit skilja, hví vanvirðing fyri tí heilaga hvíludegnum vekir so nógva vreiði Guds. Tað eru venial syndir, men Bíblián ávarar okkum ímóti syndini móti Heilaga Andanum, og sigur okkum, at tað ikki longur er nakað offur fyri at fáa guddómliga fyrigeving. Í tíðini hjá ápostlunum, er einasta dømið, sum okkum er givið um hetta slagið av synd, at ein kristin, sum hevði umvendi seg, noktaði Kristusi. Men hetta er bert eitt dømi, tí í veruleikanum snýr gudsspottan móti Heilaga Andanum seg um at nokta og nokta einum vitnisburði, sum Gud Andi gevur. Fyri at sannføra og læra menniskju, gav Andin íblástur til tær heilagu skriftirnar í Bíbliuni. So tann, sum tvíheldur um vitnisburðin, sum Andin gevur í Bíbliuni, fremur longu gudsspottan móti Anda Guds. Kann Gud gera betur fyri at gera sín vilja kenda enn at leiða tey, sum eru kallað til Bíbliuna og hennara skriftir? Kann hann greiðari siga sín vilja, sína hugsan og sín fullveldisdóm? Í 16. ^{øld merki} hetta vanvirðing av Bíbliuni, sum hon stríddist ímóti, tann endaliga endan á tolsemi Guds við rómversk-katólsku trúgv; endin á tolsemi hansara fyri eini læru, sum hann ongantíð kendi aftur. Síðani, í 1843, merkti vanvirðingin fyri profetiska orðinum endan á móttøkuni av protestantisku trúnni í øllum sínum margfaldum formum, sum vóru arvaðar frá rómverska sunnudegnum, tað vil siga frá "merkinum á djórinum". Og at enda framdi adventisman aftur gudsspottan móti Heilaga Andanum við at vraka ta endaligu profetisku opinberingina, sum Jesus legði fram fyri henni gjøgnum sín eyðmjúka tænarar, sum eg líknevni; gudsspottan sum hevur verið staðfest og styrkt av teirra

samgöngu við Sunday Observers síðani 1995. Spottan móti Andanum fær allíð frá Gudi tað rættvísa svarið hon hefur uppiborið; ein rættvísur dómur um fordøming til tann fyrsta og tann „*seinna deyðan*“, sum er staðfestur í hesum versinum 10.

Vers 11: „*Og roykurin av pínu teirra stígur upp um allar ævir; og teir hava onga hvíld dag ella nátt, sum tilbiðja djórið og mynd hansara, og hvør tann, sum fær merki navns hansara.*»

„*Roykurin*“ verður bert um seinasta dómstíðina, tá teir falnu uppreistrarmenninir verða „*píndir í eldinum og svávulinum*“ í Opínb.19,20 og 20,14; hetta, við endan av sjeýnda ártúsund. Men longu áðrenn hesa ógvusligu løtu, fer tímin við dýrdarríku afturkomu Jesu Krists at staðfesta teirra endaligu ørindi. Boðskapurin í hesum versinum tosar um evnið „*hvíld*“. Fyri sín part eru tey útvaldu uppmerksum til hvílutíðina, sum Gud hefur halgað, men tey falnu hava tvørturímóti ikki somu umsorgan, tí tey geva ikki guddómligum yvirlýsingum tann týðning og álvara, sum tær hava uppiborið. Tí vil Gud sum svar uppá teirra vanvirðing, í tímanum, tá tey verða endaliga revsað, onga hvíld at mýkja teirra líðing.

Vers 12: „*Her er tol teirra heilagu, her eru tey, sum halda Guds boð og trúna á Jesus.*»

Orðini „*áhaldni ella tolsemi*“ eyðkenna teir sonnu halgimenni hjá tí guddómliga Messiasi Jesusi frá 1843-44 til Hansara afturkomu í dýrd. Í hesum versinum verður „*navn Fadirsins*“ frá vers 1 „*Guds boð*“, og „*navn lambsins*“ er skift út við „*trúgv á Jesus*.“ Raðfylgjan av raðfestingum er eisini broytt. Í hesum versinum nevnir Andin fyrst „*Guds boð*“, og í øðrum lagi „*trúgv á Jesus*“; sum søguliga og virðisliga er tann skipanin, sum Gud hefur góðkent í síni frelsuætlan. Vers 1 raðfesti „*navnið á lambsinum*“ fyri at knýta tey „*144.000*“ útvaldu at kristnu trúnni.

Vers 13: „*Og eg hoyrði eina rødd úr himli siga: «Skriva: Sælir eru teir deyðu, sum doyggja í Harranum frá nú av. Ja, sigur Andin, at tey skulu hvíla frá arbeiði sínum, tí at verk teirra fylgja teimum.*»

Orðingin „*frá nú av*“ hefur uppiborið eina nærri frágreiðing, tí hon er so týðningarmikil. Tí hon miðar eftir dagfestingini várið 1843 og heystið 1844, har ávikavist kunngerðin í Dániel 8,14 kemur í gildi, og tær báðar adventistrættarmálini, sum William Miller skipaði fyri, enda.

Við tíðini hefur offisiella stovnsliga adventisman mist eyguni av avleiðingunum av hesum frymlinum „*frá nú av*.“ Bert teir stovnandi undangongumenninir av adventistisku trúnni skiltu avleiðingarnar av Guds kravi um hvílutugin longu í 1843. Fyri at taka hesa siðvenju av sjeýnda degi til sín, vórðu teir førdir til at fata, at sunnudagurin, sum varð praktiseraður higartil, var bannaður av Gudi. Eftir teir gjørdist arvaða adventisman siðbundin og formalistisk, og fyri nógv flestu tilhaldarar og lærarar vóru sunnudagur og hvílutdagur órættvíst settir á eitt javnstøðustig. Hesin missur av kensluni av tí heilaga og av tí sonnu heilagleikanum førði til manglandi áhuga fyri tí profetiska orðinum og tí triðja adventistiska boðskapinum, sum eg bar fram millum 1983 og 1994. Síðani hetta vanvirðing, sum adventisman í Fraklandi vísti, hefur heimsúmfatandi adventistiska stovnurin gjørt ein stóran synd e9. Hóttanin um „*pínu*“ í vers 10 snýr seg um hana í skifti, við uppskotinum um útrykkið „*hann vil eisini drekka*“; síðani 1994, stovnsliga adventisman, eftir protestantisku trúnni, dømd og fordømd síðani 1843.

Sum hetta versið bendir á, so elvir kunngerðin í Dániel 8,14 til, at protestantisk kristin í 1843 verður skild sundur í tvær legur, harímillum adventistabólkurin, sum fær ágóðan av sæluni, sum verður úttalað: „*Sæl eru tey deyðu, sum doyggja í Harranum frá nú av!*“» . Tað sigur seg sjálv, at Jesus, sum boðaði frá í „*Laodicea*“, at hann fór at „*spýggja*“ hana, adventistiska stovnurin, offisielli boðberi Kristusar í 1991, dagfestingina av offisiellu avvísingini av ljósinum, kallað „*nakin*“ ikki longur kann fáa gagn av hesi sælu.

Avreiðingartíð

Vers 14 : “Og eg hugdi, og sí, eitt hvítt skýggj, og á skýnum sat ein, sum líktist menniskjasoninum, hevði gullkrúnu á høvdinum og hvassan sigl í hondini. »

Henda lýsingin vekir upp Jesus Kristus um dýrdarfullu afturkomu hansara. „Hvíta skýggið” minnir um umstøðurnar, tá hann fór avstað og fór upp til himmals, sum hann upplivdi tvey túsund ár frammanundan. „Hvíta skýggið“ vísir hansara reinleika, hansara „gullkrúna“ ímyndar hansara sigurstrúgv, og „hvassi siglin“ ímyndar Guds „hvassa orð“ í Hebr.

Vers 15 : “Og ein annar eingil kom út úr templinum og rópti við harðari rødd til tann, sum sat á skýnum, Set segl tín í og heysta. tí at heystatíðin er komin, tí at heyst jarðarinnar er búgvín. »

Undir táttnum "avreiðingin", eins og í líknili sínum, minnist Jesus, at í hesum skuldi tíðin koma til endaliga at skilja "tað góða kornið frá sjógvinum". Við síni opinbering fær hann okkum at uppdaga hetta evnið, sum skilur tær báðar legurnar : hvíludagin hjá teimum útvaldu og sunnudagin hjá teimum falnu, tí aftan fyri hetta trúarnavnið goymir tilbiðjan og myndugleikin hjá einum heidnum sólguddómi. Og hóast broytingarnar í mannatíðini, so hyggur Gud framvegis at henni fyri tað, sum hon veruliga er fyri hann. Ymsu meiningar menniskjans ávirka ikki hansara dóm ; í síni tíðarskipan er fyrsti dagurin profanur, hann kann í ongum føri taka á seg guddómligan heilagleika. Hetta er einans knýtt at sjeypa degi halgaður í síni tíðarskipan graverað frá byrjan av ævigari jarðligari tíð ; hetta í eina tíð uppá 6000 sólár.

Vers 16 : “Og tann, sum sat á skýnum, sló segl sín á jørðina. Og jørðin varð avreidd. »

Andin staðfestir framtíðar uppfyllingina av „avreiðing jarðarinnar“. Kristus frelsarin og hevningarin fer at syrgja fyri tí og fremja tað í samsvari við fráboðan sína, sum hann gjørði í líknili sínum til ápostlarnar í Matt 13,30 til 43. "Avreiðingin" snýr seg í høvuðsheitum um at flyta teir útvaldu heiløgu til himmals, sum vóru trúgvir móti skaparinum Gudi.

Tíðin til avreiðingina (og hevndina)

Vers 17 : “Og ein annar eingil kom út úr templinum, sum er í himli, hann hevði eisini ein hvassan sigl. »

Um fyrri "eingilin" hevði eina uppgávu, sum var til fyrimuns fyri tey útvaldu, so hevur hesin "hin eingilin" tvørturímóti eina revsiuppgávu, sum er beint móti teimum falnu uppreistrarmonnum. Hesin seinni "siglin" ímyndar eisini tað "hvassa Guds orð", sum er sett í verk av hansara vilja, men ikki við hansara hond tí, ólíkt avreiðingini, fyri druvuavreiðingina, er útrykkið "í hond hansara" burturstaddur. Revsiverk verður tí latið umboðum, sum fremja guddómliga viljan ; faktiskt ofrini fyri hansara lokkan.

Vers 18 : “Og ein annar eingil kom út av altarinum, sum hevði vald yvir eldinum, og talaði við harðari rødd við tann, sum hevði hvassa siglin, og segði : «Støð tín hvassa sigl og savna klumparnar av vínvíðinum á jørðini : tí at jarðarinnar víntrúvur eru búnar. »

Síðani kemur, eftir hvørvingina av teimum útvaldu til himmals, løtan "avreiðingina". Í Jes.63,1-6 mennir Andin virksemd, sum hetta symbolska hugtakið miðar eftir. Í Bíbliuni verður saftin av reyðum drúvum samanborin við mannablóð. Nýtslan av henni av Jesusi, í Heilaga Kvøldmáltíðini, staðfestir hesa hugsan. Men "árgangurin" er tengdur at "Guds vreiði" og hann fer at snúgv seg um tey, sum hava arbeitt óverdigt undir táttnum hjá tænarum hansara, tí blóðið, sum Kristus sjálvboðin hevði úthelt, hevði ikki uppiborið teirra mongu svik. Tí Jesus kann kenna seg svikin av teimum, sum skeikla hansara frelsuætlan so mikið, at tey rættvísgera syndina, sum hann gav lív sítt fyri og bar líðing, soleiðis at praksis hennara skuldi steðga. Tilætlaðir brotsmenn av hansara lóg mugu tí svara honum. Í sínum

blinda galskapi fara teir so langt sum at vilja drepa hansara sonnu útvaldu, fyri at útrýma av jørðini siðvenjuna um sjeyndadags hvíludagin, sum Gud hevur halgað og kravt síðani 1843-44. Tey útvaldu høvdu ongan myndugleika frá Gudi at brúka vald móti sínum trúarfíggindum ; Gud hevði tilskilað hesa gerð einans fyri seg sjálvan. " *Hevnd er mín, hevnd er mín,*" lýsti hann við sínar útvaldu, og tíðin er komin at fremja hesa hevnd.

Í hesum kapitli 14 vekja versini 17 til 20 upp hetta evnið um "*avreiðingina*". Syndarligar druvur verða lýstar sum búnar, tí tær hava við sínum verkum víst til fulnar sína sonnu náttúru. Blóð teirra fer at renna sum saft av víndrúvum í vatn, tá ið teir verða traðkaðir av fótunum á víndrúvuplukkarum.

Vers 19 : "*Og eingilin sló segl sín inn í jørðina. Og hann savnaði víntrø jarðarinnar og kastaði tað í stóru vreiði Guðs vínpersu.* »

Handlingin er váttað av hesi fráboðan, sum henda senurin avdúkar. Gud profeterar við vissu revsingina av katólskari og protestantiskari øvund. Tey fara at líða avleiðingarnar av Guðs vreiði, sum er avmyndað av vatninum, har tær avreiddu víndrúvurnar verða knústar av fótunum hjá teimum, sum traðka.

Vers 20 : "*Og vínpressan varð traðkað uttan fyri býin ; og blóð kom úr vínpressuni, upp til hestatjúgurnar, eitt túsund og seks hundrað stig langt.* »

Jes.63,3 tilskilar : "*Eg havi traðkað vínpressuna einsamallur ; eingin maður var hjá mær...* ". Árgangurin uppfyllir revsingina hjá Bábylon Stóra Býnum í Opinberingini 16,19. Hon hevur fylt bikarið av guddómligari vreiði, sum hon nú skal drekka til dregs. "*Vínpressan varð traðkað uttan fyri býin* " tað vil siga uttan nærveru av teimum útvaldu, sum longu vóru tikin upp til himmals. Í Jerúsalem vórðu avrættingar av teimum, sum vóru dømd til deyða, framdar uttan fyri múrarnar í heilaga býnum fyri ikki at dálka hann. Hetta var galdandi fyri krossfestingina av Jesusi Kristi, sum minnir um, gjøgnum hendan boðskapin, tann prís, sum tey, sum undirmettu hansara egna deyða, skuldu rinda. Tíðin er komin til, at fíggindar hansara skulu úthella blóð sítt í skifti fyri at bóta fyri sínar mongu syndir. "*Og blóð kom úr vínpressuni, til tjúgurnar á hestunum.* " Markið fyri vreiðini eru kristnir trúarlærarar, og Gud vísir til teir við myndini av tí "*bitanum* ", sum reiðfólk leggja "*í munnin á hestunum* " fyri at beina fyri teimum. Henda myndin er skotið upp í Ják.3,3, hvørs tema er júst : trúarlærarar. Jákup sigur frá byrjan av kapitli 3: „*Brøður mínir, latið ikki nógv av tykkum verða lærarar, tí tit vita, at vit skulu verða dømd harðari*.“ Handlingin hjá "*avreiðingini* " rættvísger hesa klóku ávaring. Við at tilskila "*sjálvt til hestatjúgurnar* ", leggur Andin upp til, at vaskið snýr seg fyrst og fremst um rómversk-katólsku prestarnar í "*Bábylon Stóru*", men at tað røkkur til protestantiskar lærarar , sum síðani 1843 hava gjørt eina " oyðileggjandi " nýtslu av Heilaga Andanum í Re1v:1. Her *finna* vit umsetingina av ávaringini, sum *er givin í Opb* .

Fyri boðskapin "*yvir túsund og seks hundrað stade fjarstøðu* " , í samhaldsfesti við fyrra boðskapin, røkkur revsingin til ta reformeraðu trúnnu síðani 16. ^{old}, sum talið 1600 vísir á. Hetta er tíðin, tá Martin Luther gjørði ákærana móti katólsku trúnni offisiella í 1517. Men tað er eisini í hesi 16. ^{old} , at protestantisku lærurnar um "*falskar Kristusar* " og falskar kristnar vórðu myndaðar , sum legitimeraðu harðskapin og svørðið, sum Jesus Kristus bannaði . Apokalypsán bjóðar sínar egnu lykklar til tulkning og henda 16. ^{old} er tilnevnd í Opinberingini 2,18 til 29 undir symbolska navninum á tíðini "*Thyatira* ". Orðið "*leikvøllur* " avdúkar teirra trúarvirksemi, teirra luttøku í renningini, vinningurin á spælinum er sigurskrúnan, sum er lovað vinnaranum. Hetta er læran hjá Paulusi í 1. Kor 9,24 : "*Vita tit ikki, at tey, sum renna í kapping, renna øll, men ein fær vinningin ?*" *Rennið soleiðis, at tit kunnu vinna tað.* " Vinningurin av himmalska kallinum er tí ikki vunnin á bara nakran hátt ; trúfesti og áhaldni í lýdni er einasti máttin at vinna í trúarstríðnum. Hann staðfestir í Fil . Í "*avreiðingini* " verða hesi orðini hjá Jesusi staðfest : "*Tí at nógv eru kallað, men fá eru útvald* (Matt. 22,14) ."

Opinberingin 15 : Endin á royndartíðini .

Áðrenn " *avreiðingin og árgangurinn* " eru fullfærð kemur óttafulla lötan við endanum av royndartíðini. Tann, har menniskjanslig val verða sett í stein av tíðini, uttan nakran hátt at venda teimum valum aftur. Tá endar tilboðið um frelsu í Kristi. Hetta er evnið í hesum sera stutta kapitli 15 í Apokalypsu Jesu Krists. Endin á náðitíðini kemur eftir tær fyrstu seks " *trompetarnar* " í kapitli 8 og 9, og áðrenn " *tær sjei seinastu plágurnar hjá Gudi* " í kapitli 16. Tað sigur seg sjálv, at hon fylgir seinasta valinum av tí leið, sum Gud gevur menniskjanum at ganga. Undir autoriteru stýrinum hjá " *djórinum, sum stígur upp úr jørðini* " í Opinberingin 13,11-18, færa teir báðir seinastu leiðirnar, annar til tann halgaða leygardagin ella hvíludagin hjá Gudi, hin til sunnudagin hjá rómverska pávamyndugleikanum. Ongantið hava valini millum lív og tað góða, deyða og tað ónda, verið so greið. Hvønn óttast menniskjan mest ? Gud, ella menniskja ? Hetta er stóðan. Men eg kann eisini siga : Hvønn elskar menniskjan mest ? Gud ella menniskja ? Tey útvaldu vilja svara í báðum færum : Gud, sum veit gjøgnum sína profetisku opinbering smálutir um endan á síni verkætlan. Ævigt lív verður tá sera nær, innanfyri teirra hond.

Vers 1 : " *Og eg sá eitt annað tekin á himlinum, stórt og undurfult : sjei einglar við teimum sjei seinastu plágunum, tí í teimum er vreiði Guds fullkomin.* »

Hetta versið leggur fram tær „ *sjei seinastu plágurnar* ”, sum fara at raka falsk trúgvandi fyri teirra val av rómverska sunnudegnum. Evnið í hesum kapitlinum, endin á royndartíðini, letur upp fyri tíðini við „ *sjei seinastu plágunum av Guds vreiði* “.

Vers 2 : " *Og eg sá sum eitt glashav blandað við eldi, og tey, sum høvdu vunnið sigur á djórinum og á mynd hansara og á talinum á navni hansara, standa á glashavinum og høvdu Guds harpur.* »

Til tess at eggja tænarum sínum, sínum útvaldu, leggur Harrin síðani fram eina senu, sum vekir teirra nærverandi sigur við ymiskum myndum, sum eru tiknar úr øðrum brotum í profetiini. " *Á glashavinum, blandað við eldi, standa tey,* " tí tey fóru ígjøgnum eina trúarroynd, har tey vórðu forfylgd (*blandað við eldi*) og komu sigursvinnir út. „ *Glashavið* “ vísir reinleikan hjá tí útvalda fólkinum, eins og í Opinberingin 4,1.

Vers 3 : " *Og teir syngja sang Mósesar, tæna Guds, og sang lambsins og siga: Stór og undurfull eru verk tíni, Harri Gud, hin alvaldi! Tíni vegir eru rættvísir og sannir, tjóðanna kongur!* »

" *Mósesangurinn* " hátíðarhelt dýrdarríku útferðina hjá Ísrael úr Egyptalandi, landinum og syndarsymbolinum. Inngongdin í jarðliga Kána'an, sum fylgdi 40 ár seinni, ímyndaði inngongdina hjá teimum seinastu útvaldu í himmalska Kána'an. Afturfyri, eftir at hava givið lív sítt til at bóta syndir teirra útvaldu, fór Jesus, " *lambið* ", upp til himmals, í síni dýrd og síni guddómligu himmalmegi. Tey seinastu trúgvu vitnini hjá Jesusi, øll adventistar í trúgv og verki, uppliva aftur himmalsferðina, tá Jesus kemur aftur at frelsa tey. Við at lyfta hansara „ *stóru og beundrandi verk* “, geva tey útvaldu æru til skaparan Gud, sum innihelt hansara virði í Jesusi Kristi : hansara fullkomna „ *rættvísi* ” og hansara „ *sannleika* . Evokatióin av orðinum " *sannur* " knýtir samanhangin av gerðini at endanum av " *Laodikeisku* " tíðini, har hann vísti seg sum " *tann Amen og tann sanna* ". Hetta er so tímin við „ *frelsu* “, sum merkir endan á tíðini, tá „ *kvinnan fœddi* “ í Opinberingin 12,2. " *Barnið* " verður borið í heimin í formi av reinleikanum av tí himmalska persóninum, sum er opinberaður í og gjøgnum Jesus

Kristus. Tey útvaldu kunnu rósa Gudi fyri hansara “ *alvalda* ” stöðu, tí tað er hesi guddómligu megi, tey skylda sína frelsu og frelsu. Jesus Kristus hevur savnað og valt sínar loystu úr øllum jarðligu tjóðunum, og er sanniliga „ *Kongur tjóðanna* “. Tey, sum vóru ímóti honum og hansara valdu embætisfólkum, eru ikki fleiri.

Vers 4 : “ *Hvør skal ikki óttast, Harri, og æra navn títt? Tí ein tú ert heilagur. Og allar tjóðir skulu koma og tilbiðja fyri tær, av tí at dómur tínir eru opinberaðir.* »

Á greiðum máli merkir hetta : Hvør vildi noktað at óttast teg, skapari Gud, og tora at svika teg um tína rættar dýrd við at nokta at virða tín heilaga sjeyndadags hvíludag ? Tí **einans tú ert heilagur** og einans tú hevur halgað tín sjeynnda dag og tey, sum tú gavst hann, sum tekin um teirra góðkenning og hoyra til tín heilagleika. Jú, við at vekja “ *ótta* hansara ”, *vísir* Andin á boðskapin hjá fyrsta “ *einglinum* ” í Opinb. og *tilbiðið* (*bøna tykkum fyri*) *Hann, sum hevur gjørt himmal og jørð og hav og vatnkeldur.* ” Í Guds ætlan verða tær oyðilagdu uppreistrarligu tjóðirnar upprisnar upp til eina dupulta ætlan : tað at eyðmýkja seg framman fyri Gudi og geva honum æru, og tann at fara undir sína rættvísu endaligu revsing, sum oyðileggur tey endaliga, í “ *eldsvatnið og ljóssteinin* ” av seinasta dóminum, sum er kunngjørdur í boðskapinum um “ *triðja eingil* ” av presti 14,10. Áðrenn hesi tingini verða fullførd, noyðast tey útvaldu at fara ígjøgnum tíðina við guddómligum dómum, sum verður víst við virkseminum hjá teimum “ *sjei plágunum* ”, sum eru kunngjørdar í fyrsta versinum.

Vers 5 : “ *Eftir hetta hugdi eg, og sí, at vitnisburðartjaldið í himli var opið.* »

Hendan opningin av himmalska “ *templinum* ” gevur boð um endan á forbønini hjá Jesusi Kristi, tí tíðin við frelsukalinum er liðug. “ *Vitnisburðurin* ” *vísir* til tey tiggju Guds boð, sum vóru sett í heilagu ørkina. So frá hesi løtu er skilnaðurin millum tað valda og tað mista avgerandi. Á jørðini hava uppreistrarmenninir júst avgjørt, við lógarkunngerð, skylduna at virða vikuligu hvíluna av fyrsta degi raðfest borgaraliga og staðfest átrúnaðarlaga, í røð, av rómversku keisarunum, Konstantin I og Justinianus I sum gjørdi Vigilius I til fyrsta trúarpávan í The temporal, at 3. seinasta deyðakunngerðin ^{varð} profeterað í Apo.13 : 15 ^{til} 17 og sett undir ráðandi virkseimið hjá amerika nsku protestantisku trúnni stuðlað av evropeisku katólsku trúnni.

Vers 6 : “ *Og teir sjei einglarnir, sum høvdu tær sjei plágurnar, komu út úr templinum, klæddir í reint og ljóst lín og gyrdir við gullbeltum um bringuna.* »

Í symbolismuni í profetiini umboða teir “ *sjei einglarnir* ” Jesus Kristus einsamallan ella “ *sjei einglar* ” trúgvir móti hansara legu eins og hann. “ *Tað fína línið, reint og ljóst* ” ímyndar “ *rættvísu verkini hjá teimum heilagu* ” í Opinberingini 19,8. “ *Gullbeltið um bróstið* ”, sum tí er hæddin á hjartanum, vekir upp kærleikan til sannleikan, sum longu er nevndur í myndini av Kristi, sum er lögð fram í Opinb.1,13. Sannleikans Gud fyrireikar seg til at revsa lygnarleguna. Við hesi áminning leggur Andin upp til „ *ta stóru vanlukkuna* “, hvørs mynd varð opinberað av andliti hansara í mun til „ *sólina, tá hon skínur í síni styrki* “. Tíðin til endaliga sýningina millum Jesus Kristus og heidnu sóltilbiðjandi uppreistrarmenninar er komin.

Vers 7 : “ *Og eitt av teimum fyra djórunum gav teimum sjei einglunum sjei gullgløsir fullar av vreiði Guds, sum livir um allar ævir.* »

Jesus var sjálvur fyrimyndin, sum „ *tær fyra livandi verurnar* ” í Opinberingini 4 lýstu. Hann er eisini, “ *Gud, sum livir um allar ævir* ” gjørdur “ *reiður* ”. Hansara guddómleiki tilskrivur honum sostatt allar leiklutirnar : Skaparin, Endurloysari, Forbønari, og varandi, Dómari, tá gerst hann enda á síni fyribøn, gerst hann rættvísis Gud, sum slær og revsar við deyða sínar uppreistrarhugaðu mótstöðumenn, tí teir hava fyllt “ *bikarið* ” av hansara *rættvísa* “. “ *Bikarið* ” er nú fullt, og henda vreiði fer at taka stöði í teimum “ *sjei seinastu* ” revsingunum, har guddómliga miskunn ikki longur fer at hava sítt pláss.

Vers 8 : “ *Og templið varð fyllt við royki av dýrd Guds og av kraft hansara; og eingin kundi koma inn í templið, fyrr enn tær sjeý plágurnar hjá teimum sjeý einglunum vóru lidnar.* »

Fyri at lýsa hetta evnið um náðisteðgin, leggur Andin í hesum versinum fram myndina av einum " *templi, sum er fyllt við royki orsakað av " nærveru " Guds , og hann sigur : " Og eingin kundi koma inn í templið, fyrr enn tær sjeý plágurnar hjá teimum sjeý einglunum vóru lidnar ."* Gud ávarar sostatt síni útvaldu um, at tey verða verandi á jørðini í tíðini, tá ið " *sjeý seinastu plágurnar* " av vreiði hansara eru. Tey seinast útvaldu fara at uppliva upplivingina hjá hebrearum aftur um tíðina av teimum " *tíggu plágunum* " , sum raktu uppreistrarhugaða Egyptaland. Plágurnar eru ikki fyri tey, *men* fyri uppreistrarmenninar, mark fyri guddómligari vreiði. Men nærveran av teirra inngongd í " *templið* " er soleiðis staðfest, móguleikin verður givin, við endan av " *sjeý seinastu plágunum* " .

Opinberingin 16 : Tær sjeý seinastu plágurnar . **av vreiði Guds .**

Kapittul 16 lýsir, hvussu hesar „ *sjeý seinastu plágurnar* “ verða útheltar, sum „ *vreiði Guds* ” verður víst á.

Kanningin av øllum kapitlinum fer at staðfesta hetta, men viðmerkjast skal, at skotbráini fyri " *Guds vreiði* " verða eins og tey, sum vórðu rakt av revsingunum av teimum seks fyrstu " *trompetunum* " . Andin avdúkar sostatt, at revsingarnar av teimum " *sjeý seinastu plágunum* " og tær av teimum " *sjeý trompetunum* " revsa somu synd : brotið á hvíluhvíluna av " *sjeýnda degi , sum Gud halgaði* " frá grundarlagnum av heiminum.

Eg lati upp parentes her, seint. Legg til merkis munin á teimum guddómligu " *trompetunum* ” og “ *plágunum ella plágunum* ” . " Trompetirnar " eru øll menniskjadráp, *sum* eru sett í verk av menniskjum, men sum Gud skipa fyri , tann fimta er av andaligum slag. “ *Plágur* ” eru óhugnaligar gerðir, sum Gud beinleiðis áleggur gjøgnum natúrligu amboðini hjá sínum livandi skapningi. Opinberingin 16 leggur okkum fram við teimum " *sjeý seinastu plágunum* " , sum benda okkum á , at tær vóru frammanundan øðrum " *plágum* " , sum menniskju høvdu áðrenn náðitíðina endaði , sum andaliga skilur í tveir partar, " *endatíðina* " , sum er nevnd í Dan.11,40 . Í tí fyrra er hesin endamálið tann í tjóðatíðini, og í tí seinna , tann í tíðini hjá alheimsstjórnini, sum er skipað undir verju og tiltaki hjá USA. Í hesi dagføringini, sum er gjørd hvíludagin 18. desember 2021, kann eg staðfesta hesa forkláring, tí síðani byrjanina av 2020 hevur alt menniskjað verið rakt av búskaparligum oyðileggingum orsakað av einum smittuvandamiklum virusi, Coronavirus Covid - 19 , sum fyrstu ferð kom fram í Kina . Í einum høpi við globalistiskum skiftum og vitan, mentalt amplifýing sínar veruligu ávirkanir , panikk, hava leiðararnir av fólkunum steðgað deyðir , menningin og áhaldandi vøxsturin av øllum vesturevropiska og amerikanska búskapinum. Órættvíst mett sum ein heimsfarsótt, er Vesturheimurin , sum helt seg einaferð fór at vinna á deyðanum , ørkymlaður og hjálparleysur. Í panikki hava tey gudleysu givið seg likam og sál til ta nýggju trúgv, sum kemur í staðin fyri hana : ta alvaldu læknávisindi. Og landið hjá sníkum, tað ríkasta á jørðini, nýtti móguleikan at gera menn fangar og trælir fyri teirra sjúkuavgerðum, teirra koppsetingum, teirra viðgerðum og teirra fyrirøkuavgerðum. Samstundis hoyra vit fyriskipanir

í Fraklandi, sum eru paradoksar fyrri at siga tað sum er, sum eg taki saman soleiðis: "ráðiligt er at lufta íbúðirnar og at vera í verndarmaskuni í fleiri tímar, aftanfyrri sum tann, sum brúkar tað, køvur." Varpa ljós á "vit" hjá ungu leiðarunum í Fraklandi og øðrum hermandi londum. Áhugavert er at leggja til merkis, at landið, sum stóð á odda fyrri hesi oyðileggjandi atferð, var fyrst Ísrael; fyrsta landið, sum Gud hevur bannað í trúarsøguni. At vera í masku, sum upprunaliga var bannað, tá hon ikki var tøk, varð síðani gjørt skyldugt fyrri at verja móti eini sjúku, sum ávirkaði andadráttin. Guds banning ber óvæntaðar, men oyðileggjandi sera virknar ávøkstur. Eg eri sannfjórður um, at millum 2021 og byrjanina av "sættu trompetinum", triðja heimsbardaga, fara aðrar "Guds plágur" at raka sekan menniskju ymsastaðni á jørðini, og serliga í oyðilagda Vesturheiminum; "plágur" sum "hungursneyð" og aðrar veruligar alheimsfarsóttir, longu kendar sum pestin og kolera. Gud krevur hetta slagið av revsing í Ezek. *Legg til merkis*, at hesin listin ikki er úttømandi, tí í nýggjari tíð taka guddómligar revsingar fleiri formar: Krabbamein, AIDS, Chikungunya, Alzheimers ... osfr. Eg leggi eisini til merkis, at ótti kemur fram orsakað av alheimsupphitingini. Fjöldin av menniskjum er ræðsluslugin og ræðsluslugin av tankanum um at bráðna ísin og flóðaldurnar, sum kunnu standast av hesum. Aftur ein ávøkstur av tí guddómligu banningini, sum rakar menniskjansligar sinn og byggir múrar av skilnaði og hatur. Eg leggi hesar parentes aftur fyrri at taka kanningina upp aftur í hesum sambandi við endan av náðini, sum eyðkennir "sje seinastu plágurnar av Guds vreiði".

Ein onnur orsök rættvísger valdið av málum. „Sje seinastu plágurnar“ framdu oyðileggingina av skapanini við heimsins enda. Fyri Gud, Skaparan, er tíðin komin til oyðilegging av hansara verki. So fylgir hann skapanargongdini, men í staðin fyrri at skapa, oyðileggur hann. Við "sje seinastu pláguni" á jørðini, verður mannalívið sløkt, og eftir jørðini enn einaferð ein "avgrund" í einum kaotisku standi, við einasta íbúgva sínum, Satan, hævundi syndarinnar; oyðilagda landið verður fongsul hansara í „túsund ár“ til seinasta dóm, tá ið hann saman við øllum hinum uppreistrarmonnunum verður oyðilagdur sambært Opinberingini 20.

Vers 1: "Og eg hoyrði eina harða rødd úr templinum siga við teir sje einglarnar: Farið og hellið tær sje skálirnar av vreiði Guds út á jørðina." »

Hendan "harða røddin, sum kom úr templinum" er tann hjá skapanum Gudi, sum er frustreraður í sínum mest lógliga rætti. Sum Gud Skaparin, er Hansara myndugleiki hægsti og tað er hvørki rættvíst ella skilagott at avbjóða ynski Hansara um at verða tilbiðin og æraður við at halda hvíludagin, sum Hann hevur "halgað" til hetta endamál. Í sínum stóra og guddómliga vísdómi hevur Gud gjørt tað soleiðis, at tann, sum mótmælir hansara rættindum og myndugleika, verður óvitandi um hansara týðningarmestu loyndarmál, áðrenn hann í "seinna deyðanum" sonar prísini fyrri hansara vreiði móti hinum alvalda Gudi.

Vers 2: "Hin fyrsti fór og helt skál sína út á jørðina. Og sárlig og ringur bóli komu á menninar, sum høvdu merki djórsins og á teir, sum tilbóðu mynd hansara." »

At vera ráðandi valdið og leiðandi myndugleikin í seinasta uppreistrinum, er prioriteraða markið í hesum sambandi "landið" ímyndin av falnu protestantisku trúnni.

Fyrsta plágan er "eitt illkynjað sár" sum elvir til likamliga líðing hjá kroppinum hjá uppreistrarmonnunum, sum hava valt at lýða hvíludegnum, sum menniskju hava álagt. Markið er katolikkar og protestantar, sum yvirlivdu kjarnorkustríðið og sum við hesum valinum av fyrsta degi, rómverska sunnudagin, hava "merkið hjá djórinum".

Vers 3: "Hin seinni helt skál sína út í havið, og tað gjørdist blóð, sum blóð av einum deyðum manni; og alt livandi doyði, alt, sum var í havinum." »

Tann "seinni" slær "havið" sum hann umskapar til "blóð", eins og hann gjørði fyrri egyptisku Nilu á Mósesar tíð; "havið", ímynd av rómversku katolisismuni, sum vísir til Miðjarðarhavið. Hesa tíðina týndi Gud alt djóralív í „havinum“. Hann byrjar

skapnargongdina í aftursvari, í longdini verður "jörðin" aftur "formleys og tóm"; tað fer aftur í sín upprunaliga "avgrundar" stand.

Vers 4 : " *Hin triði helti skál sína út á áir og vatnkeldur. Og tey gjørdust blóð.* »

Tað "triðja" rakar tað feska "vatnið" av "áunum og vatnkeldunum", sum knappliga gerast aftur "blóð". Ikki meira vatn at sløkkja tosta. Revsingin er harðlig og uppiborin, tí tey eru um at úthella "blóðið" av teimum útvaldu. Henda revsingin var tann fyrsta, sum Gud við stavinum hjá Mósesi legði egyptar, "blóðdrekkarar" hjá hebrearum, sum vórðu viðgjørdir sum djór í tí harða trælaldinum, har nógv doyðu.

Vers 5 : " *Og eg hoyrði eingil vatnsins siga, Tú ert rættvísur, sum ert, og sum vart; tú ert heilagur, tí tú hevur nýtt hendan dómin.* »

Legg longu til merkis, í hesum versinum, hugtøkini "rættvíst" og "heilagur", sum staðfesta mína góðu týðing av tekstinum í fyriskipanini í Dán 8,14 : "2300 kvøld og morgun og heilagleiki verður rættvísgjørdur"; "heilagleiki" fevnir um alt, sum Gud heldur vera heilagt. Í hesum endaliga høpi hevur álopið á hansara "halgaða" hvíludag uppiborið í øllum rættvísi dóm Guds, sum broytir "vatnið" at drekka til "blóð". Orðið "vatn" merkir symbolskt og tvífalt mannafeildina og átrúnaðarlíga undirvísing. Perverterað av páva Róm, vóru í Opinberingini 8,11 bæði broytt til "ormvið". Við at siga "tú ert rættvísur...tí tú hevur nýtt hendan dómin" rættvísger eingilin tað mátið, sum tann sanni fullkomni rættvísingin krevur, sum bert Gud kann fremja. Subtilt, og sera nágreiniliga, ger Andin formin "og hvør kemur" at hvørva úr Guds navni, tí hann er komin; og hansara útsjón letur upp eina varandi gávu fyri honum og hansara loystu, uttan at gloyma teir heimar, sum vóru reinir og teir heilagu einglarnar, sum vóru honum trúgvir.

Vers 6 : " *Tí at teir hava úthelt blóð heilagum og profetum, og tú hevur givið teimum blóð at drekka: teir eru verdir.* »

Uppreistrarmenninir eru til reiðar at drepa tey útvaldu, sum bert skylda sína frelsu inntrivinum hjá Jesusi, og Gud ároknar teimum eisini tey brotsverk, sum teir fóru at fremja. Av somu orsökum verða teir tí viðfarnir eins og egyptar í Útferðini. Hetta er aðru ferð Gud sigur : " *Teir eru verdir.* " Í hesum seinasta umfarinum finna vit sum ágangsmannin hjá teimum útvaldu adventistunum, sendiboðin úr Sardes, sum Jesus hevði sagt við : " *Tú fert fyrri at vera á lívi, og tú ert deyður.* " Men samstundis segði hann um tey útvaldu í 1843-1844 : " *Teir vilja ganga við mær, í hvítum klæðum, tí teir eru verdir.* " Soleiðis hvørjum einstøkum ta virðing, sum honum skyldast eftir trúarverkum hansara : " *hvít klæði* " til tey trúgvu útvaldu, " *blóð* " at drekka fyri tey falnu ótrúgvu uppreistrarmenninar.

Vers 7 : " *Og eg hoyrði ein annan eingil úr altarinum siga, Harri Gud hin alvaldi, sannir og rættvísir eru dómar tínir.* »

Henda røddin, sum kemur frá "altarinum", krossins symboli, er tann hjá tí krossfesta Kristusi, sum hevur serligar orsøkir til at góðkenna hendan dómin. Tí tey, sum hann revsar í hesi løtu, hava torað at kravt frelsu hansara, meðan tey rættvísgjørdu eina ræðuliga synd, við at helst lýða mans boðum; Hetta er hóast ávaringarnar í Heilagu Skriftini : í Jes.29,13 " *Harrin segði : Tá ið hetta fólk ið nærkast mær, heiðra tey meg við munni sínum og við varrum sínum; men hjarta hansara er langt frá mær, og óttin, hann hevur fyrri mær, er bert ein fyriskipan í mannaíðvenjuni.* Matt.15,19 : " *Til fánýtis tilbiðja teir meg, og teir læra menniskjans boð sum lærur.* »

Vers 8 : " *Tann fjórði helt skál sína út á sólina. Ok var honum gefit at brenna menn med eldi;* »

Tann fjórði virkar “ á sólina ” og ger, at hon hitar upp meira enn vanligt. Kjætið hjá uppreistrarmonnunum er “ brent ” av hesum harða hitanum. Eftir at hava revsað brotið á “ heilagleika ”, fer Gud nú at revsa avgudadýrkanina av “ sólardegnum ”, sum er arvað frá Konstantin “ Sólina ”, sum nógv óvitandi heiðra, er nú farin at “ brenna ” húðina á uppreistrarmonnunum. Gud vendir avgudinum móti avgudadýrkarunum. Hetta er hæddarpunktið í „ stóru vanlukkuni “, sum er kunngjørd í Opinberingini 1. Løtan, tá tann, sum skipar fyri “ sólina ”, brúkar hana til at revsa sínar tilbiðjarar.

Vers 9 : “ Og menniskjuni vórðu brend av stórum hita, og tey spottaðu navn Guds, sum hevur vald yvir hesum plágum, og tey angraðu ikki fyri at geva honum dýrd. »

Í tí herðingsstiginum, teir hava nátt, angra uppreistrarmenninir ikki sína skyld og teir eyðmýkja seg ikki fyri Gudi, men teir háða Hann við at “ spotta ” Hansara “ navn ”. Tað var longu í teirra náttúru ein vanlig atferð, sum er at finna millum yvirflatulig trúgvandi ; Tey royndu ikki at kenna hansara sannleika og tulka hansara vanvirðiligu tøgna til sín fyrir. Og tá ið trupulleikar stinga seg upp, banna teir hansara “ navn ”. At ikki „ umvenda seg “ staðfestir samanhingin hjá teimum „ yvirlivandi “ í „ sættu lúðrini “ í Opinberingini 9,20-21. Uppreistrarhugaðir vantrúgvandi eru religiøs ella ikki-religiøs fólk, sum ikki trúgva á tann alvalda Skaparan Gud. Eygu teirra vóru ein deyðafella fyri tey.

Vers 10 : “ Fimti eingilin helti skál sína út á hásetið hjá djórinum. Og ríki hans var klætt myrkri ; ok bitu menninir tunguna af pínu, »

Tann “ fimti ” miðar serliga móti “ trónuni hjá djórinum ”, tað vil siga økinum í Róm, har Vatíkanið liggur, eitt lítið átrúnaðarligt pávaríki, har Pæturskirkjan stendur. Men sum vit hava sæð, so liggur tann sanna “ trónan ” hjá pávanum í forna Róm, á Caelian-høllini í móðurkirkjunni hjá øllum kirkjunum í heiminum, Basilikuni hjá Sankta Jóhannesi Lateran. Gud stökkur hann inn í eitt blekk “ myrkur ”, sum setur hvønn sjónligan persón í støðuna hjá einum blindum persóni. Effektin er ógvuliga sárber, men fyri hetta útgangsstøðið av átrúnaðarligum lygnum, sum verða framløgd sum ljósið hjá tí eina Gudi og í navni Jesu Krists, er tað heilt uppborið og rættvísgjørt. “ Umvending ” er ikki longur møgulig, men Gud leggur dent á, at hugurin hjá sínum livandi marknaðum verður herdur.

Vers 11 : “ Og teir spottaðu Gud himmalsins fyri pínu og sár sínar, og teir angraðu ikki gerningar sínar. »

Hetta versíð hjálpir okkum at skilja, at plágurnar halda fram at koma og ongantíð steðga. Men við at leggja dent á, at “ umvending ” ikki er til staðar og “ gudsspottanir ” halda fram, gevur Andin okkum at skilja, at vreiði og óndskapur hjá uppreistrarmonnunum bara økist. Tað er tað málið, sum Gud søkir, sum trýstir tey til markið, soleiðis at tey áseta deyða teirra útvaldu.

Vers 12 : “ Sætti eingilin helti skál sína út á stóru ána Eufkrat. Og vatnið í henni turkaði, til tess at vegurin kundi verða gjørdur fyri kongum, sum komu eystanífrá. »

Tann “ sætti ” miðar eftir Evropa, sum er tilnevnt við symbolska navninum á “ ánni Eufkrat ”, sum sostatt tilnevnt, í ljósinum av myndini í Apo 17,1-15, tey fólkasløg, sum tilbiðja “ skøkjuna Bábýlon hina stóru ”, katólska páva Róm. “ Turkingin av vatninum ” kundi givið ábendingar um nærverandi oyðilegging av fólkunum hjá henni, men enn er ov tíðliga til, at hetta er so. Faktiskt er málið ein søgulig áminning, tí tað var við partvísari turking av “ Eufkrat-ánni ”, at medakongurin Darius tók kaldeisku “ Bábýlon ”. Boðskapurin hjá Andanum er tí fráboðanin um nærverandi fullkomna ósigurin hjá rómversk-katólsku “ Bábýlon ” sum enn varðveitir stuðlar og verjar, men í stutta tíð. „ Bábýlon hin stóra ” verður hesaferð sanniliga „ falla „, “ sigrað av tí alvalda Gudi Jesusi Kristi.

Samráðingin hjá teimum trimum óreinu andunum

Vers 13 : “ *Og eg sá tríggar óreinar andar sum froskar koma úr munnnum drekanum og úr munnnum djórsins og úr munnnum falskafrofsins.* »

Vers 13-16 lýsa fyrireikingarnar til „*Harmageddonbardagan*“, sum ímyndar avgerðina um at drepa teir mótviljaðu hvíludagshaldarar, sum vóru ótroyttliga trúgvir móti Skapararnum Gudi . Upprunaliga kom djevulin fram gjøgnum andaligheit, sum upplíknaði persónin Jesus Kristus, fyri at sannføra uppreistrarmenninar um, at teirra val av sunnudegnum var rættvísigt. Hann eggjar teimum tí til at taka lívið av trúföstum móttøðumonnum, sum heiðra hvíludagin. Tann djevulska trioin savnar tí djevulin, katólsku trúna og protestantisku trúna saman í sama bardaga, tað vil siga " *drekan, djórið og falska profetin* ." Her er tann " *bardagin* ", sum tosað verður um í Opib.9,7-9, fullfördur. Umrøðan av " *munnum* " staðfestir tey munnligu skiftini av samráðingunum , sum føra til at skipa fyri drápi av teimum sonnu valdu embætismunnum ; sum tey antin eru púra óvitandi um ella púra nokta. " Froskar " eru uttan iva fyri Gud djór , sum eru flokkað sum órein, men í hesum boðskapinum vísir Andin á tey stóru lop, sum hetta djórið er ført fyri at gera . Millum evropeiska " *djórið* " og amerikanska " *falska profetin* " er tað breiða Atlantshavið og møtið teirra báðum inniber at gera stór lop. Millum enskar og amerikanarar eru fraklendingar karikatureraðir sum " froskar " og " froskaetarar " . Tað óreina er ein sergrein í Fraklandi, hvørs moralsku virði eru fallin saman við tíðini, síðani kollveltingina í 1789 har tað setti frælsi fram um alt annað . Tann óreini andin, sum lívgar trioina, er tann av frælsi, sum vil hava " hvørki Gud ella Meistara " . Tey hava øll staðið ímóti Guds vilja og myndugleika, og eru tí samd um hetta málið. Tey koma saman, tí tey líkjast.

Vers 14 : “ *Tí teir eru andar illu andanna, sum gera undurverk, sum fara út til kongar jarðarinnar at savna teir saman til bardagan á tí stóra degi Guds hins alvalda.* »

Síðani banningina av kunngerðini í Dan.8,14 hava illu andar víst seg við stórum eyndu í Onglandi og USA. Spiritualisma var tíðarinnar móti , og menn gjørdust vanir við hetta slagið av sambandi við ósjónligar , men virknar, andar. Í protestantisku trúnni hava sera stórir trúarbólkar samband við illu andar , og halda seg hava samband við Jesus og einglar hansara. Demonarnir hava stóran lætta við at svika kristin, sum Gud hevur vrakað, og teir fara framvegis at kunna sannføra tey lættliga um at savnast saman at drepa , til tann seinasta , tey gudsóttafullu kristnu og jødarnar , haldarar av hvíludegnum . Hetta ekstrema tiltakið, sum hóttir báðar bólkarar við deyðanum, fer at sameina teir í signingini av Jesu Kristi. Fyri Gud er henda samkoman ætlað at *savna* uppreistrarmenninar “ *til bardagan á tí stóra degi Guds hins alvalda.* ” Henda savningin er ætlað at geva uppreistrarmunnum eina ætlan um at drepa , sum ger teir sjálvar verdar at líða deyðan á hondum teirra, sum hava verið lokkað og svikin av teirra átrúnaðarligu lygnum. Høvuðsorsøkin til stríðið var júst valið av hvíludegnum, og smálga vísir Andin á, at teir ætlaðu dagarnir ikki eru javnir. Tí tann, sum snýr seg um tann halgaða hvíludagin, er einki minni í síni náttúru enn “ *stóri dagur Guds hin alvalda.* ” Dagarnir eru ikki javnir og heldur ikki móttøðukreftirnar. Meðan hann rak djevulin og hansara illu andar úr himlinum, fer Jesus Kristus sum tann máttmikli „ Mikael ” at áleggja fíggindum sínum sigur sín .

Vers 15 : “ *Sí, eg komi sum tjóvur. Sælur er tann, sum vakir og varðveitir klæði síni, so hann ikki gongur nakin, og tey ikki síggja skomm hansara.* »

Legan, sum stríðist ímóti teimum, sum halda guddómliga hvíludagin, er tann hjá teimum falsku ótrúgvu kristnu *eisini* teimum av protestantismuni, sum Jesus segði við , í Opib. *Um tit ikki vakja, komi eg á tykkum sum ein tjóvur, og tit vita ikki, hvønn tíma eg komi á tykkum* . Tvørturímóti lýsir Andin teimum adventistaútvaldu, sum fáa gagn av hansara fulla profetiska ljósi í endaligu tíðini av " *Laodicea* " : " *Sælur er hann, sum vakir, og heldur klæði síni* ", og vísandi til adventistastovnin, sum er spýddur síðani 1994, sigur hann *eisini* : " *so at*

hann ger ekki hansara, at vit ganga ekki!". Lýst og verandi "nakin", við afturkomu Kristusar, verður hon í leguni av skomm og avvísing, í samsvari við 2. **Kor.**

Vers 16: "Teir savnaðu teir saman á einum stað, sum á hebraiskum eitur *Harmageddon.* »

Umrødda "samkoman" snýr seg ekki um eina landafrøðiliga staðseting, tí talan er um eina andaliga "samkomu", sum í síni deyðiligu verkætlan savnar leguna hjá Guds fíggindum. Harumframt merkir orðið "har" fjall og tað hendir soleiðis, at tað er sanniliga ein dalur av Me guid do í Ísrael men einki fjall av tí navninum.

Navnið "*Harmageddon*" merkir: "dýrabart fjall", eitt navn, sum tilnevnir, fyri Jesusi Kristi, hansara samkomu, hansara útvalda, sum savnar øll síni útvaldu. Og vers 14 hevur avdúkað okkum næstan greitt, hvat "*Harmageddon*" *bardagin* er; fyri uppreistrarmenninar er markið guddómligi hvíludagurin og hansara eygleiðarar; men fyri Gudi er markið fíggindar hansara trúföstu útvaldu.

Hetta "dýrabara fjallið" merkir, samstundis, "Sinai fjallið", sum Gud fyri fyrstu ferð kunngjórði Ísrael lóg sína frá eftir útflytingina úr Egyptalandi. Tí markið hjá uppreistrarmonnunum er sanniliga bæði hvíludagurin á sjeypda degi, sum er halgaður av fjórða boði hansara, og trúföstu eygleiðararnir. Fyri Gud er tann "dýrabara" karakterurin hjá hesum "fjallinum" uttan ósemju, tí tað hevur ongan javnlíka í allari mannsøguni. Fyri at verja tað móti avgudadýrkan hjá menniskjum, læt Gud menniskjum ókenda, hvar tað veruliga var. Falskt staðsett í Suðri á egyptisku hálvoyggi í siðvenjuni, er tað í sannleikanum staðsett í Norðeystri av "Midian", har "Jethro" búði, pápi "Sephora", konu Mósesar, tað vil siga í Norðuri av núverandi Saudi Arabia. Íbúgvarnir geva tí veruliga Sinai fjallinum navnið "al Law z" sum merkir "Lógin"; eitt rættvísigt navn, sum vitnar fyri bíbilsku søguni, sum Móses skrivaði. Men tað er ekki á hesum landafrøðiliga "staðnum", at uppreistrarmenninir fara at mæta tí dýrdarriku og guddómliga sigursríka Kristusi. Tí hetta orðið "stað" er villeiðandi og í veruleikanum fær tað ein alheimsligan tætt, tí tey útvaldu eru, hesa tíðina, enn spreidd um alla jørðina. Tey livandi útvaldu og tey, sum eru risin upp, verða "savnað" av teimum góðu einglum hjá Jesusi Kristi at fylgja Jesusi á himmalskýggjunum.

Vers 17: "Hin sjeypdi helt skál sína út í luftina. Og har kom út úr templinum, úr hásetinum, ein harðlig rødd og segði: Tað er gjørt!" »

Undir merkinum um "sjeypdu pláguna, sum er úthelt út í luftina", áðrenn uppreistrarmenninir fremja sína brotsverkætlan, kemur Jesus Kristus, tann sanni, fram alvaldur og dýrdarfullur, í eini óeinastandandi himmalskari dýrd, í fylgi við óteljandi einglum. **Vit finna lötuna við "sjeypda lúðrinum"** har sambært Opinberingini 11,15, Jesus Kristus, hin alvaldi Gud, tekur heimsins ríki frá djevlinum. Í Ef. "Luft" er tað elementíð, sum alt jarðligt menniskja deilir, og sum tað ræður yvir til dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists. Tíðin fyri hansara dýrdarfullu komu er tá hansara guddómliga kraft tekur frá djevlinum hesa yvirvald og vald yvir menniskjum og ger enda á tí.

Gerið vart við tolsemi Guds sum hevur bíðað í 6000 ár eftir lötuni tá hann skal siga: "Tað er gjørt!" og skilir so virðið hann gevur "sjeypda halgaða degnum" sum profeterar um komuna av teirri lötuni, tá ið frælsið, sum er latið hansara ótrúgvu skapningum, fer at steðga. Uppreistrarhugaðir skapningar fara at lata vera við at frustrera, irritera, vanvirða og vanvirða Hann, tí teir verða oyðilagdir. Í Dan.12:1 profeteraði Andin hesa dýrdarfullu komu, sum Hann skrivar til "Mikael", himmalska einglanavnið hjá Jesusi Kristi: "Tá skal Mikael standa upp, tann stóri høvdingin, sum stendur fyri børnum fólks tínum; og tað verður ein neyðtíð, sum ongantíð hevur verið, síðani tjóð var til ta somu tíð. Tá verður fólk títt frelst, tey, sum eru funnin skrivað í bókini. Gud ger tað ekki lætt at skilja sína frelsuætlan, tí Bíblían nevnir ekki navnið "Jesus" fyri at tilnevna Messias og hon gevur honum symbolsk nøvn, sum avdúka hansara duldu guddómleika: "Emmanuel" (Gud við okkum) Jes.7:14: "Tí vil

Harrin sjálfur geva tær eitt jomfrú hansara og vil hold vera; el"; "**Ævigur Faðir**" í Jes.9,5 : "*Tí at okkum er barn føtt, okkum er sonur givin, og stjórnin skal vera á øksl hansara. Navn hansara verður kallað Undurfullur, Ráðgevi, Hin veldigi Gud, **Hin ævigi Faðirin**, Friðarhøvdingin.*

Vers 18 : "*Og tað vóru eldingar og røddir og toru og ein stórir jarðskjálvti, sum ikki hevur verið, síðani menniskju vóru á jørðini, so stórir jarðskjálvti.* »

Her finna vit orðatakið í lyklatilvísingarversinum í Opinberingarbókini 4,5 endurnýggjað í Opinberingarbókini 8,5 . Gud er komin úr sínum ósjónleika, ótrúgv og vantrúgvandi trúgvandi, men eisini, trúgv adventist útvald, kunnu síggja Skaparan Gud Jesus Kristus í dýrd hansara afturkomu. Opinberingin 6 og 7 hava avdúkað okkum mótsettu atferðina hjá teimum báðum legunum í hesum ógvusliga og dýrdarríka samanhangi.

Og undir einum kraftmiklum jarðskjálvta, eru tey í ræðslu vitni til fyrstu uppreisnina, sum er tilskilað teimum útvaldu Kristusar, sambært Opinberingini 20,5, og teirra hvørving til himmals, har tey eru saman við Jesusi. Tað hendir, sum tað varð kunngjørt í 1. Tess.4,15-17 : "*Tí hetta siga vit tykkum **við orði Harrans**, at vit, sum eru á lívi og eru eftir til Harrans komu, skulu ikki ganga undan teimum, sum sovna. Tí Harrin skal sjálfur stíga niður av himni við rópi, við høvuðseingilsins rødd og við lúðurrópi Guds; Tá verða vit, sum eru á lívi og eru eftir, tikin upp **saman** við teimum í skýggjunum **at móta Harranum í luftini**.* Eg nýti hetta versid til at varpa ljós á ápostólsku fatanina av støðuni hjá teimum " *deyðu* " : "*vit , sum eru á lívi og eru verandi til Harrans komu , **koma ikki fram um tey , sum eru deyð .***" Paulus og hansara samtíðarmenn hildu ikki sum falsk kristin í dag, at tey " *deyðu* " útvaldu vóru í nærveru Kristusar, tí hansara hugleiðing vísir, at tvørturímóti hildu øll, at tey " *livandi* " útvaldu fóru inn í himmalin áðrenn tey " *deyðu* " .

Vers 19 : "*Og tann stóra býurin býttist í tríggar partar, og býir tjóðanna fall, og stóra Bábýlon kom til minnis fyri Gudi, at geva henni bikarið av víninum av vreiði hansara.* »

Teir „ *tríggir partarnir* ” snúgva seg um „ *drekan, djórið og falska profetin* ”, sum eru savnaðir í vers 13 í hesum kapitlinum. Ein onnur tulking er grundað á hendan tekstin úr Sak.11,8 : "*Eg skal oyðileggja teir tríggjar hirðarnar í einum mánaði; Sál mín var ótolin móti teimum, og sál teirra andstygdi eisini meg .* Í hesum førinum umboða teir " *tríggir hirðarnir* " teir tríggjar partarnar av Ísraels fólki : kongin, prestarnar og profetarnar. Við atliti at endaliga samanhinginum, har protestantiska trúgv og katólska trúgv eru sambandsfólk og sameind, eru " *teir tríggir partarnir* " eyðmerktir við : "*drekin* " = djevulin ; "*djórið* " = katólska og protestantiska fólkið lokkað ; "*falski profeturin* " = katólsku og protestantisku prestarnir.

I sigradu leguni steðgar góða skilnaðin, " *stórbýurin varð býttur í tríggar partar* " ; Í teimum sviknu og lokkaðu ofrunum , legunum hjá djórinum og falska profetinum , geva hatur og harmi íblástur til hevnd móti teimum svikaligu lokkarunum, sum hava ábyrgdina av teirra missi av frelsu. Hetta er tá temaið um " *avreiðingina* " verður uppfyllt við eini blóðugari uppseting av stigum, hvørs høvuðsmál eru , logiskt og rættvíst, trúarlærarar. Hendan ávaring úr Ják.3,1 fær síðani sín fulla týdning : "*Brøður mínir, latið ikki nógv av tykkum verða lærarar, tí tit vita, at vit skulu verða dømd harðari .*" Í hesi tíðini við " *plágum* " verður henda gerðin framkallað av hesum sitatinum : "*Og Gud mintist Bábýlon hina stóru at geva henni bikarið av víninum av síni hvassu vreiði .*" Apo.18 verður heilt ætlað at evokatera hesa revsing av gudleysum trúgvandi fólki.

Vers 20 : "*Og allar oyggjarnar flýddu burtur, og fjøllini vórðu ikki funnin.* »

Hetta versid tekur saman um broytingina av jørðini , sum , útsett fyri ógvusligum skelki , tekur á seg ein tátt av alheimsligum kaosi , longu " *formleysur* " og skjótt " *tómur* " ella " *oyðilagdur* " . Hetta er úrslitið, avleiðingin , av teirri

"oyðileggjandi syndini", sum er fordømd í Dániel 8,13 og hvørs endaliga revsing er profeterað í Dan . 9:27.

Vers 21 : “ Og eitt stórt heglingssteinur, sum vigaði **ein talent**, datt av himli á menniskju ; og menn spottaðu Guð vegna heglingsins **plágu**, av tí at **plágan** var ógvuliga stór. »

Teirra illgrunasama uppgáva loyst, verða íbúgvarnir á jørðini aftur oyðilagdir av eini sjúku, sum tað verður ógjørligt hjá teimum at sleppa undan : steinar av "heglingsi" fara at falla á teir. Andin roknar teimum vektina á „ein talent“ ella 44,8 kg. Men hetta orðið „talent“ er meira eitt andaligt svar, sum er grundað á „líknisíð um talentirnar“. Á henda hátt ásetir hann teimum falnu leiklutin hjá teimum, sum ikki gjørdu "talentið" ella gávurnar, sum Gud gav teimum í líknisinum, fruktagóðar. Og henda ringa atferðin endaði við at kosta teimum lívið, tann fyrsta, og tann seinna sum bert var atkomilig hjá teimum sanniliga útvaldu. Til seinasta lívsins andadrátt halda tey fram at "spotta" (háða) "Gud" í himlinum, sum revsar tey.

"Líknisíð um talentirnar" verður tá bókstaviliga uppfyllt. Guð gevur hvørjum einstøkum, eftir vitnisburði um verka hansara trúar ; til ótrúgv kristin vil hann geva deyðan og vil vísa seg eins harðan og grimman sum tey hildu og dømdu hann at vera. Og trúføstu útvaldu mun hann geva ævigt lív eftir trúnni, sum tey høvdu lagt í hansara kærleika og fullkomna trúfesti, sum er stórt í Jesusi Kristi fyri tey ; alt hetta eftir meginregluni, sum Jesus nevnir í Matt.8,13: “ lat tað verða tykkum eftir trúgv tykkara ”.

Eftir hesa seinastu pláguna verður jørðin oyðin, frádømd øllum sløgum av mannalívi. Tað finnur sostatt eyðkenda “avgrundina” í 1. Mós.1,2.

Kapittul 17 : Skøkjan er avmaskerað og eyðmerkt .

Vers 1 : “ Og ein av teimum sjei einglunum, sum høvdu tær sjei sløkurnar, kom og talaði við meg og segði : Kom higar, eg skal vísa tær dómin yvir hina stóru skøkjuna, sum situr á nógvum vatni. »

Úr hesum fyrsta versum vísir Andin endamálið við hesum kapitli 17 : "**dómin**" um "**stóru skøkjuna**", sum er "**sitandi á nógvum vøtnum**" tað vil siga, sum ræður yvir, sambært versum 15, "fólkum, fjøldum, tjóðum og málum" sum, undir symbolinum "*Euphratea*, design al . " *sætta trompetin*" í Áp.9,14 : USA, Suðuramerika, Afrika og Avstralia. Dómararbeiðið er knýtt at samhanginum við tær „sjei seinastu plágurnar“ ella „sjei skálirnar“, sum teir „sjei einglarnir“ høvdu helt út í kapitli 16 frammanundan.

Tann "**dómurin**", sum talan er um, er tann, sum alvaldi Gud ber, sum hvør skapningur á himli og á jørð hevur og vil hava at greiða frágreiðing ; Hetta er fyri at siga, hvussu týðningarmikil hesin kapittulin er. Vit sóu í boðskapinum hjá ^{3. einghi} í kapitli 14, at henda eyðmerkingin førir til ævigt lív ella deyða. Samhangurin við hesum „**dóminum**“ er tí tann við „**djórinum, sum kemur upp av jørðini**“ í kapitli 13.

Hóast søguligar og profetiskar ávaringar, so fall aftur protestantiska trúgvinn í 1843, og tann offisiella adventistiska trúgvinn í 1994, dømd av Gudi óverd til frelsuna, sum Jesus Kristus bjóðaði. Til staðfesting av hesum dómi fóru teir báðir inn í tann økumeniska samgonguna, sum rómversk-katóliska trúgvinn legði upp til, hóast undangongumenninir í

báðum bólkunum hövdu fordømt djevulska náttúruna. Fyri ikki at fremja hesa feilin, skal tann útvaldi absolutt vera sannførdur um, hvør hövuðsfíggindin hjá Jesusi Kristi er: Róm, í allari síni heidnu og pávasøgu. Skuldin hjá protestantisku og adventistisku trúgvini er alt størri, tí undangongumenninir av bæði fordømdu og lærdu hesa djevulska náttúruna hjá rómversku katolisismuni. Hendan vendingin av teimum báðum er ein sviksgerð móti Jesusi Kristi einasta frelsaranum og stóra dómáranum. Hvussu bleiv hetta møgult ? Báðar átrúnaðirnar hava givið týdning bert til jarðligan frið og góðan skil millum menniskju ; eisini, av tí at katólska trúgvini ikki forfylgur longur, gerst hon fyrri tey, góðtikið ella enn betur, tilknýtilig til tað stigið, at tey gera ein sáttmála og ein samgongu við hana. Opinberaða álitid og rættvísi dómurin hjá Gudi verða soleiðis vanvird og traðkað undir fótum. Feilurin var at halda, at Gud í hövuðsheitum søkir frið millum menniskju, tí í sannleikanum, fordømir hann tey skeivleikar, sum verða gjørdir móti hansara persóni, móti hansara lóg og móti hansara meginreglum um tað góða, sum eru opinberaðar í hansara fyriskipanum. Fakta er enn meira álvarsligt, tí Jesus segði seg sera greitt um evnið við at siga í Matt 10,34 til 36 : “ *Haldi ikki, at eg eri komin at bera frið á jørðina; Eg eri ikki komin at bera frið, men svørð. Tí at eg eri komin til tess at fáa mann ímillum faðir sín og dóttur móti móður síni og verdóttur móti vermóður síni; og fíggindar mans skulu vera teir í hansara egna húsi.* ” Fyri sín part hevur offisiella adventisman ikki hoyrt Anda Guds, sum við síni endurreisn av sjeyndadags hvíludegnum millum 1843 og 1873, vísti henni tann rómverska sunnudagin, sum hon kallar “ *merki djórsins* ” síðani stovnanina 7. mars 321. Uppgávan hjá rómverkinum hevur failt í n Sunnudagurin er vorðin vinarligur og brøðrasamligur, ólíkur tí hjá Gudi, sum altíð er tann sami, er tann kristni sunnudagurin, sum er arvaður frá sólheidninginum, hövuðsorsøkin til vreiði hansara. Einasti dómur, sum hevur týdning, er tann hjá Gudi og hansara profetiska opinbering hevur til endamáls at seta okkum í samband við hansara dóm. Sostatt má friðurin ikki dylja lógligu irritatiónina hjá tí livandi Gudi. Og vit mugu døma, sum hann dómir og eyðmerkja borgarligar ella átrúnaðarligar skipanir eftir hansara guddómliga eygnabrái. Sum úrslit av hesi tilgongdini síggja vit „ *djórið* ” og gerðir tess, eisini í tíðum við villeiðandi friði.

Vers 2 : “ *Við henni gjørdu kongar jarðarinnar hor, og jarðarbúgvarnir vórðu fullir av víni av hor hennara.* »

Í hesum versinum er samband gjørt við gerðirnar hjá “ *kvinnuni Jesabel* ”, sum Jesus Kristus ákærir fyrri at hava fingið tænarar *sínar* at drekka andaligt “ *hordómsvín (ella ótrúskap)* ” í Opinberingini 2,20; ting, sum eru staðfest í Opinb.18,3. Hesar gerðir knýta eisini “ *skøkjuna* ” saman við “ *ormviðurstjornuna* ” í Opinberingini 8,10-11 ; absint er hansara eitrandi vín, sum Andin samanber hansara rómversk- katólsku trúarlæru við .

Í hesum versinum er tann ábreiðslan, sum Gud ger móti katólsku trúgvini, rættvísgerð sjálvst í okkara friðartíð, tí tann feilurin, sum verður ábreiddur, ræðist hansara guddómliga myndugleika. Skriftirnar í Heilagu Bíbliuni, sum eru hennara “ *tvey vitni* ”, vitna ímóti lögnum trúarlæruni í hesi rómversku trúgv. Men tað er satt, at hansara falska læra fer at hava tær ringastu avleiðingarnar fyrri hansara lokkaðu offur : ævigan deyða ; sum skal rættvísgera teirra hevndarfullu gerð av „ *vínárinum* ” í Opinberingini 14:18 til 20.

Vers 3 : “ *Hann bar meg burtur í andanum í oyðimørk. Og eg sá eina kvinnu sita á einum skarlakslitum djóri, fult av nøvnum, sum gudsspotta, sum hevði sjev høvd og tíggju horn.* »

“ *... í oyðimørk* ”, sum er symbol uppá trúarroyndina, men eisini uppá tað “ *turra* ” andaliga veðurlagið í samanhanginum við okkara “ *endatíð* (Dán.11,40) ”, hesaferð, seinasta trúarroyndin í jarðligu søguni, ímyndar Andin andaligu støðuna, sum ræður í hesum endaliga samanhangi. “ *Kvinnan ræður yvir einum skarlaks djóri.* ” Í hesi myndini ræður Róm yvir “ *djórinum, sum rísur úr jørðini* ”, sum tilnevni protestantiska USA í tíðini, tá tey

gera " tilbiðjan av djórinum merki " katólskt við at áleggja hvíludag hansara, sum er arvaður frá keisaranum Konstantin ¹Í hesum endaliga høpinum eru ikki fleiri diademur, hvørki á teimum " sjeý høvdunum " hjá trúarríka Róm, ella á teimum " tiggju hornunum " symbolunum, í hesum førinum, hjá teimum borgaraligu ráðandi hjá teimum evropeisku og heimskristnu fólkunum, sum tað manipulerar. Men allur hesin felagsskapurin er syndarlitur : " skarlaks ."

Í Apo.13 :3 lesa vit : " Og eg sá eitt av høvdum hansara sum um tað var deyðiliga sært ; men deyðiliga sár hansara varð grøtt. Og allur heimurin undradist eftir djórinum . Vit vita, at henda grøðing er orsakað av konkordatinum hjá Napoleon ¹Frá hesi tíð av , rómversk-katólska papisman ikki longur forfylgja, tó, lat okkum leggja til merkis týðningin, Gud heldur fram at kalla tað " djórið " : " Og allur heimurin var í beundran eftir djórinum . " Hetta staðfestir forkláringina, sum er givin omanfyri. Fíggindi Guds er framvegis fíggindi hansara, tí syndir hansara móti lóg hansara steðga ikki, í friðartíðum eins og í krígstíðum. Og fíggindi Guds er tí eisini tann hjá hansara trúføstu útvaldu í friðar- ella krígstíðum.

Vers 4 : „ Kvinnan var klædd í purpur og skarlaks og prýdd við gulli, gimsteinum og perlum . Hon helt í hondini ein gullbikar fullan av andstygdum og óreinskapi av skøkjuskapi hennara. »

Her er lýsingin, sum verður lögð fram, aftur móti læruligum andaligum feilum . Gud fordømir hansara trúarritualir ; fjøldina og andstyggiligu eukaristiurnar og fyrst og fremst smakkurin av luksus og ríkidømi, sum førir hana til tær semjur, sum kongar, ættarmenn og øll tey ríku á jørðini ynskja. " Skøkjan " skal nøkta sínar " kundar " ella sínar elskarar.

Hesin " skarlak " liturin hevur sín uppruna í sjálvari " skøkjuni " : " lilla og skarlak . " Hugtakið " kvinna " merkir eina " kirkju ", eina trúarsamkomu, sambært Ef 5,23 men eisini, " tann stóra býin, sum hevur ríkið yvir kongunum á jørðini ", sum vers 18 í hesum kapitli 17 lærir Samanumtikið, kunnu vit kenna aftur litirnar av uniformum av " . Gud ímyndar katólsku messurnar, við at brúka " gull " kelikið, har eitt alkoholvín skal umboða blóð Jesu Krists. Men hvat heldur Harrin um tað ? Hann sigur okkum , at í staðin fyri sítt loysingarblóð sær hann bert „ andstygdin og óreinleikarnar í skøkjuvirksemi hennara “. Í Dan.11,38 varð " gull " nevnt sum prýðið í kirkjum hansara, sum Andin roknar við " gudinum av virkjunum ."

Vers 5 : " Og á enni hennara var eitt navn skrivað: LOYNDA : Bábýlon stóra, móðir skøkjur og andstygdin jarðarinnar. »

Tað " loyndarmálið ", sum er nevnt í hesum versinum er eitt " loyndarmál " bert fyri tey, sum Andi Jesu Krists ikki upplýsir ; Tey eru eisini tíverri tey flestu. Tí, " eydnan og eydnan av snildum " hjá pávastýrinum, sum er kunngjørd síðani Dan 8,24-25, verður staðfest til dómstíðina, við heimsins enda. Fyri Gud er tað " loyndarmálið um órættvísi ", sum varð kunngjørt og longu sett í verk av djevlinum á ápostlanna tíð, sambært 2 Tess.2,7 : " Tí loyndarmálið um órættvísi virkar longu; "Tað er bara neyðugt, at tann, sum enn heldur honum, er horvin . " " Loyndarmálið " er knýtt at sjálvum navninum " Bábýlon ", sum vit gera, tí forni býurin við tí navninum er ikki meira. Men Pætur gav longu hetta navnið andaliga til Róm, í 1. Pæt. Varið er við tvífalda týðninginum av orðinum " jørð " sum eisini merkir her, protestantiska lýdni, tí eins nógv og katólska trúgv er sameind, so er protestantiska trúgv margfeld, at verða tilnevnt sum " skøkjur ", dótur teirra katólsku " mammu ". Døturnar deila „ andstygdin " hjá „ mammuni “. Og tann høvuðs av hesum " andstygdum " er sunnudagurin, " merkið " av hansara átrúnaðarlaga myndugleika, sum er knýtt at honum.

Bókstavligi týðingurin av orðinum " land " er eisini rættvísgerður , tí katólska átrúnaðarlaga ótoleransan er eggjarin til teir stóru altjóða átrúnaðarlugu álopini . Hon dálkaði og gjørði kristnu trúna hataða við at eggja konganum til at umvenda fólkaslógini á jørðini til lýdni hennara. Men eftir at hava mist valdið, hildu hansara " andstygdin " fram, signaðu tey,

sum Gud bannaði og bannaði tey, sum hann signaði. Hennara heidna náttúra kemur fram, tá hon kallar " beiggja " muslimarnar, hvørs trúgv leggur Jesus Kristus fram sum ein av minstu profetunum.

Vers 6 : “ *Og eg sá kvinnuna fulla av blóði teirra heilagu og av blóði pínslarváltanna Jesu. Og tá ið eg sá hana, varð eg stórur undran.* »

Hetta versio tekur upp eitt sitat úr Dan.7,21, og her sigur, at “ *teir heiløgu* ” sum hon berjist og ræður yvir, av sonnum eru “ *vitni Jesusar.* ” Hetta lýsir nógv loyndarmálið um „ *Bábylon hina stóru* “. Rómverska trúgvinn drekkur “ *blóðið* ” hjá teimum útvaldu til tað stigið, at hon er drukkin. Hvør vildi havt illgruna um eina kristna kirkju, eins og nútíðar páva Róm, at vera henda “ *skøkjan* ” gjørd “ *full av blóðinum, sum vitnini hjá Jesusi høvdu úthelt* ” ? Tey útvaldu, men bara tey. Tí Andin gjørdi teimum kunnugt við profeti um drápsætlanirnar hjá fígginda teirra . Henda afturvending til hansara óndu og grimmu náttúru verður tann sjónliga avleiðingin av endanum á náðitíðini. Men hesin óndskapur verður, fram um alt, og enn meira undrunarvert, náttúran av ráðandi protestantisku trúnni í hesi heimsendatíðini. Andin nevnr hvør sær “ *tey heiløgu* ” og “ *vitnini hjá Jesusi.* ” Teir fyrstu “ *heiløgu* ” vóru fyri rómversku, heidnu, republikansku og keisaraligu forfylgingunum ; “ *Vitnini hjá Jesusi* ” eru rakt av heidnum keisara- og pávaríkum Róm. Tí skøkjan er ein býur : Róm ; “ *tann stóri býurin, sum hevur kongsdómi yvir jarðarkongum* ” síðani hon kom til Ísrael, í Judea í - 63, sambært Dan.8:9 : “ *tað vakrasta av londum* ”. Frelsusøgan fer at enda við eini trúarroynd , har “ *vitnini hjá Jesusi* ” koma fram og virka fyri at rættvísgera hetta útrykkið ; Tey vilja sostatt geva Gudi eina góða orsök til at blanda seg uppí fyri at bjarga teimum frá programmeraðum deyða. Í síni tíð hevði Jóhannes góða orsök til at undrast á “ *loyndardómin* ” viðvíkjandi býnum Róm. Hann kendi hana bert í hennara harða og miskunnarleysa heidna keisarabúna, sum hevði sent hann í varðhald á oynni Patmos. Átrúnaðarlig symbol sum “ *gullbikarin* ” , sum “ *skøkjan* ” helt, kundu tí við rætti undra hann.

Vers 7 : “ *Og eingilin segði við meg : Hvi undrast tú ? Eg skal siga tykkum loyndarmálið um kvinnuna og um djórið, sum ber hana, sum hevur sjeý høvd og tiggju horn.* »

" Loyndardómurin " er ikki ætlaður at vara í allar ævir, og frá versio 7 og frameftir fer Andin at geva smálutir, sum fara at loyva Jóhannes og okkum sjálvum at lyfta " loyndarmálið " og greitt eyðmerkja býin Róm og hansara leiklut í myndini av versio 3, hvørs symbol enn einferð eru nevnd.

" *Kvinnan* " vísir til átrúnaðarliga náttúruna hjá páva Róm , pástandin hjá henni um at vera " *brúður Lambsins* ", Jesus Kristus. Men Gud avsannar hendan pástandin við at kalla hana fyri „ skøkju . “

" *Djórið, sum ber tað* " umboðar skipanirnar og fólkasløgini, sum viðurkenna og legitimera átrúnaðarligu pástandir hennara. Tey hava sín søguliga uppruna í teimum " *tiggju hornunum* " hjá kongsríkjunum , sum vórðu myndað í Evropa eftir at tey vórðu leyslatin frá yvirvaldinum hjá keisaraliga Róm í samsvari við myndina , sum er givin í Dan . 7:24. Teir taka eftir keisaraliga Róm av “ *fjórða djórinum* ”. Og hesi ávirkaðu økini eru tey somu til endans. Landamørk flyta seg, skipanir broytast, fara frá kongsveldi til tjóðveldi, men normurin í falskum rómverskum pávakristindómi sameinir tey til tað verra. Í 20. ^old varð henda samgongan undir rómverskari leiðslu konkretiserað av Evropeiska Samveldinum, sum varð sett í gildi við " Róm - sáttmálanum " frá 25. mars 1957 og 2004 .

Vers 8 : “ *Djórið, sum tú sást, var, og er ikki. Hon skal stíga upp úr avgrundini og fara til glatan. Og tey, sum búgva á jørðini, hvørs nøvn ikki eru skrivað í lívsins bók frá grundarlagi heimsins, skulu undrast, tá ið tey síggja djórið;* »

" *Djórið, sum tú sást, var, og er ikki.* " Týðing : Kristna trúarótoleransa var síðani 538, og hon er ikki meira, síðani 1798. Andin leggur upp til varandi tíð, sum er profeterað í ymiskum formum fyri ótolerantu pávastjórnina síðani Dan.7:25 : “ *ein tíð, tíðir og hálva tíð* ;

42 mánaðir ; 1260 dagar ”. Hóast hansara ótoleransa endaði við virkseminum hjá " *djórinum*, *sum stígur upp úr botnleysu grøvini* , " sum tilnevnir fransku kollveltingina og tjóðargudloysi hennara í *Opinb* . Ils " *eingilin í botnleysu grøvini* ." Opinberingin 20:1 fer at geva forkláringina : “ *djevulin* ” verður bundin í “ *túsund ár* ” á tí avmenniskjaliga jørðini, sum kallast “ *avgrundin* .” Við at kenna uppruna sín til hana í " *avgrundini* " , avdúkar Gud , at hesin býurin **ongantíð** hevði nakað samband við hann ; um, undir heidnu yvirvaldi hennara, sum er sera logiskt, men eisini, gjøgnum alt hennara pávatrúarlíga virksemin, móttvegis tí, sum fjøldin av svikin menniskjum trúgva **fyri teirra tap**, tí tey vilja deila við hana, hennara endaliga " *glatan* " her avdúkað. Havi vanvirt profetiska orðið, verða ofrini fyri lokkanunum hjá Róm undrandi, tí átrúnaðarligt ótoleransa fer at " *koma aftur* " í hesum endaliga samanhangi, sum er kunngjörður og avdúkaður. Gud minnir okkum sostatt á, at hann veit nøvnini á teimum útvaldu, síðani „ *heimurin varð grundaður* “ . Teirra „ *nøvn* ” vóru skrivað í „ *lívsins bók lambsins* ” Jesusi Kristi. Og fyri at frelsa tey, læt hann hug teirra upp fyri loyndarmálunum í sínum bíbilsku profetium.

Eg leggi her upp til eina aðra greining av hesum versinum viðvíkjandi orðinum “ *avgrundin* ”. Í hesi hugleiðing taki eg atlit til tann endaliga samanhangin, sum Andin miðar eftir sambært hansara lýsing av " *skarlaksdjórinum* " í versni 3. Sum vit hava sæð, so setur fráveran av " *diademunum* " á teimum " *tíggju hornunum* " og teimum " *sjei høvdunum* " tað í " *endatíðina* " ; tann í okkara tíð. Eg havi leingi hildið, at hugtakið " *heimskur* " bert kundi snúgvá seg um eina ótolerantu og despotiska gerð, og sum sostatt bert kundi kennast sum ótolerantu skipanin í teimum allarseinastu døgnum, sum var merkt av seinastu royndini av alheimstrúnni. Men faktiskt, við endan av hesum vetrinum 2020 í guddómligari tíð, er eitt annað hugskot inspirerað í mær. " *Djórið* " drepur faktiskt støðugt menniskjasálar, og ofrini fyri tess versnaðu og óhugnalígu humanistisku læru eru nóg fleiri enn tey, sum standast av tess ótoleransu. Hvaðani kemur henda nýggja lokkandi og svikaliga humanistiska atferðin ? Tað er ávøksturinn av arvinum av frælsari hugsan, sum kom burtúr teimum kollveltandi heimspekingunum , sum Gud miðar eftir í *Opinb.11,7* undir navninum “ *djórið, sum stígur upp úr botnleysu grøvini* .” Tann " *skarlaks* " liturin, sum er knýttur at " *djórinum* " í okkara tíð, í versni 3 í hesum kapitli, fordømir syndina, sum er elvd av tí yvirskotinum av frælsi, sum menniskjað hevur givið sær sjálvum. Hvønn umboðar hon ? Vesturlendsku ráðandi av kristnum uppruna hvørs trúargrundarlag er arvað frá evropeiskari katolisismu : USA og Evropa heilt lokkað av katólsku trúgvini. „ *Djórið* ” , sum Gud vísir okkum , er endaúrslitið av teimum gerðum, sum eru profetaraðar í boðskapinum um „ *fimta trompet* ”. Protestantiska trúgvinn, lokkað av katólsku trúnni gjørd friðarlig, sameinir protestantismuna og katolisismuna bannaða av *Gudi* , saman við offisiellari stovnsligari adventismu í 1994, fyri " *fyrirreiking av stríðnum* " av *Opb* . seinastu trúføstu tænarar Guds , , sum halda og halda hvílundag hansara ; sjeinda dags hvíld skipað av fjórða av hansara tíggju boðum. Í friðartíðum , lyfta røður teirra brøðrakærleika og samvitskufrelsi upp. Men hetta óhugnalíga og lygnalíga frælsið gjørdi libertariskar leiðir til " *seinna deyðan* " tær fjøldir , sum fólk vesturheimin ; sum er eyðkent, partvíst, av gudloysi, partvíst, av líkasælu, og í minni parti, av átrúnaðarligum skyldum, sum verða gjørdar virðisleysar , tí tær eru fordømdar av *Gudi* , orsakað av teirra lögnum átrúnaðarligu læru . Á henda hátt hevur hetta humanistiska " *djórið* " sanniliga tikið sín uppruna í " *avgrundini* " , sum Andin avdúkar í hesum versinum , í tann mun, at tann kristna trúgvinn er vorðin ímyndin og umsetingin av humanistisku hugsanini hjá heimspekingunum, grikskum, fronskum ella útlenskum kollveltingarmonnum . **Eins og kossurin hjá Judasi til Jesus, drepur tann falski, lokkandi humanistiski kærleikin í friðartíðini meira enn svørðið .** " *Djórið* " í okkara friðartíð arvar eisini tann karakterin av " *myrkri* " , sum orðið " *avgrundin* " gevur tí í 1. Mós. 1:2 : “ Jørðin var formleys og tóm, og *myrkur* var yvir *djúpinum* , og *andi Guds* gekk

yvir vatnunum." Og hesin " **myrki** " karakterurin hjá samfeløgum av kristnum uppruna er í sær sjálvum paradoksalt arvaður frá " **upplýsingini** " , **navninum** , **sum fronskir** kollveltandi frælsugsarar fáa .

Við at leggja upp til hesa samanseting røkkur Andin sínum máli, sum er at avdúka sínum trúgvu tænarum sín dóm um okkara vesturheim og tær ábreiðslur, hann vendir sær til hann. Hann fordømir sostatt sínar mongu syndir og síni svik móti Jesusi Kristi, einasta frelsaranum, sum teirra gerðir vanæra.

Vers 9 : " *Her er vit , sum hevur vísdóm : tey sjeý høvdini eru sjeý fjøll, sum konan situr á .* »

Hetta versió staðfestir útrykkið, sum Róm leingi varð nevnt við : " Róm, býurin við sjeý høllum ." Eg fann hetta navnið nevnt í einum gomlum skúlalandafrøðiligum atlasí frá árinum 1958. Men hetta er ikki umstrítt; Tey " *sjeý fjøllini* " , sum verða kallað " høll " , bera enn í dag nøvnini: Kapitolin, Palatin, Kaelin, Aventin, Viminal, Esquilin og Kvirinal. Í síni heidnu fasu bóru hesir høllir " høggar staðir " allir tempul, sum vóru vígd guddómligum avgudum , sum Gud fordømdi. Og fyri at heiðra " *virkisgudin* " , bygdi katólska trúgvín aftur sína basiliku, á Ca elius tilnevndi " himmalin " sambært Róm. Á Capitol, " høvdinum " , stendur býráðshúsið, borgarligi tätturin í rættarskipanini . Latið okkum vísa á, at sambandsmaðurin í síðstu døgum, Amerika, eisini ræður frá einum " Capitol " , sum liggur í Washington. Her er aftur táknið " høvdið " rættvísgjørt av hesum høga rættarvaldinum , sum skal avloysa Róm, og ráða aftur yvir íbúgvunum á jørðini , " *í hansara nærveru* " sambært Apop.13:12.

Vers 10 : " *Eisini eru sjeý kongar : fimm eru fallnir, annar er, hin er ikki komin enn, og tá ið hann kemur, skal hann vera verandi stutta tíð.* " »

Í hesum versinum kennir Andin við útrykkinum " sjeý kongar " til Róm " sjeý " stjórnarskipanir sum eru í røð , fyri tey fyrstu seks : kongsveldið frá -753 til -510 ; tjóðveldið, konsulatið , einaræðisveldið, triumviratið, ríkið síðani Oktavianus, keisaran Augustus undir hvørjum Jesus varð føddur, og tetrarkið (4 tilknýttir keisarar) í sjeýndu støðu millum 284 og 324, sum staðfestir nágreinileikan " *tað skal vara stutta tíð* " ; faktiskt 30 ár. Nýggi keisarin Konstantin I fór ^{skjót} úr Róm og búsettist í Eystri í Byzantium (Konstantinopol umdoypt til Istanbul av turkum) . Men frá 476 , brotnaði vesturveldið Róm sundur og " *tíggju hornini* " hjá Dánjali og Opinberingini fingur sítt sjálvstýri við at mynda kongsríkini í Vesturevropa. Síðani 476 hevur Róm verið undir hersetingini hjá barbarisku ostrogotunum, sum tað varð avhendað frá í 538 av Belisarius hermanni, sum Justinianus keisara , sum búði í Eystri í Konstantinopol, sendur við hermonnum sínum .

Vers 11 : " *Og djórið, sum var og ikki er, tað er eisini áttanda kongurin, og er av teimum sjeý, og fer til glatans.* »

" Áttandi kongurin " er pávatráarstýringin, sum varð sett á stovn í 538 við fyrimunarligari keisaraligari fyriskipan Justinianus ^{1 keisara}. Hann svaraði sostatt áheitan frá konu síni Theodora, fyrrverandi " skøkju " , sum gjørði seg inn á vegna Vigilius, ein av vinum hansara. Sum vers 11 sigur, kemur pávastýrið fram í tíðini hjá teimum " sjeý " stjórnunum, sum eru nevndar, meðan hon myndar ein nýggjan, óvanligan form, sum Dánjal vísti á sum ein " *øðrvísi* " kongur. Tað, sum er frammanundan tíðini hjá teimum " sjeý " undanfarnu kongunum, er heitið hjá rómverska trúarleiðaranum, sum longu er skrivað til keisararnar hjá honum og síðani uppruna hansara : " Pontifex Maximus " , eitt latínskt útrykk , sum er týtt sum " Sovereign Pontiff " , sum eisini er , síðani 538, tann embætisliga pávaheitið hjá rómverska katólinum. Rómverska stýrið , sum er til, tá ið Jóhannes fær sjónina , er ríkið , tað vil siga sætta rómverska stjórnin ; og í hansara tíð bar keisari sjálvur heitið " fullveldispávi " .

Afturkomin av Róm á søguliga støðuna stendst av franska konginum, Clovis I. " umvendi " til falsku kristnu trúna í tíðini, í 496 ; tað vil siga til rómversku katolisismuna ,

sum hevði verið lýðin Konstantin I. sum longu hevði verið rakt av Guds banning síðani 7. mars 321. Eftir keisaraliga yvirvaldið varð Róm herjað og rátt av fremmandum fólki, sum komu í stórum fólkaflýtingum. Misskiljingin av ymiskum málum og mentanum er rótin til ófriðin og innanhýsis stríðini, sum hava oyðilagt rómverskan samleika og styrki. Hesa gerð brúkar Gud í okkara døgum í Evropa fyri at veikja hana og avhenda hana til fíggindar sínar. Banningin av upplivingini av "Bábelstorninum" varðveitir sostatt gjøgnum øldirnar og túsundárinu allar sínar ávirkanir og sín virknað í at føra menniskjað í vanlukku. Hvat Róm viðvíkur, so kom tað loksins undir yvirvaldið hjá ostrogotisku arienunum, sum vóru læruliga ímóti rómversk-katólsku trúnni, sum byzantinsku keisararnir stuðlaðu. Hon mátti leysast frá hesi yvirvald, soleiðis at stovnan av rómversku pávastýrinum í 538 kundi gerast møgulig á jørð hennara Fyri at fremja hetta sambært Dan.7:8-20, "vórðu try horn lækkað" áðrenn páva-tíðina (*lítla hornið*); eru varhugað fólkasløg fíggindalig móti rómversku katolisismuni hjá biskupunum í Róm, á rað, í 476, Heruli, í 534, Vandalar, og tann 10. juli 538, "av einum snjóstormi", leyslatin av hersetingini av ostrogotum av hermanninginum Belisarius - námu- og ótolerant pávastýri, sum hesin keisari setti á stovn, eftir áheitan frá tí ætlandi Vigilius, fyrsta ráðandi pávanum. Frá teirri løtu gjørdist Róm aftur "tann stóri býurin, sum ræður yvir kongunum á jørðini", í vers 18, sum fer til "tapi", sum Andin tilskilar, her, eina aðru ferð, eftir vers 8.

Páavadómurin gongur tí ikki aftur til Sankta Pætur sum hann sigur men til kunngerðina hjá Justinianus í byzantinska keisaranum, sum gav henni heitið og átrúnaðarlaga myndugleikan. Soleiðis varð sunnudagur skipaður av rómverska keisaranum Konstantin I 7. mars 321, og pávinsman, sum rættvísger hann, varð sett upp av byzantinska keisaranum Justinian I árinum 538; tvær dagar við teimum ógvusligastu avleiðingunum fyri alt menniskjað. Tað var eisini í 538, at biskupur í Róm á fyrsta sinni tók pávaheitið.

Vers 12: "Tey tíggju hornini, sum tú sást, eru tíggju kongar, sum enn ikki hava fingið ríki, men fáa vald sum kongar ein tíma saman við djórinum." »

Her, ólíkt Dan. 7:24, miðar boðskapurin eftir eini sera stuttari tíð, sum liggur við endan av "endatíðini".

Eins og í Dániels tíð høvdu tey "tíggju hornini" í Rómverska ríkinum ikki enn fingið ella fingið sítt sjálvstýri aftur í tíðini hjá Jóhannesi. Men, tí samhangurin, sum er miðsavnaður í hesum kapitli 17, er tann um heimsins enda, so er tað tann leikluturin, sum tey "tíggju hornini" hava í júst hesum samhang, sum Andan vekjur, sum versini, sum fylgja við, fara at staðfesta. Tann profetaraði "tímin" vísir til tíðina av endaligu trúarroyndini, sum varð kunngjørd, í Opinb.

Sambært profetisku lógini, sum Ezekiel profetur fekk (Ezk. 4:5-6), er ein profetiskur "dagur" verður eitt veruligt "ár", og tí er ein profetiskur "tími" verður 15 veruligar dagar. Stóra áheitan av boðskapinum hjá Andanum, sum fer at nevna tríggar ferðir útrykkið "um ein tíma" úr kapitli 18, førir meg til at leggja afturat, at hesin "tímin" miðar eftir tíðini millum byrjanina av 6. av "sjei seinastu plágunum" og *afturkomu* í dýrd av okkara *guddómliga* Harra í skiftandi Harra Jesus av "the returns snatch" í skrá. Hesin "tímin" er tí tann, sum varir í "Harmageddonbardaganum".

Vers 13: "Hesir hava eitt hugskot og skulu geva djórinum vald og vald sítt." »

Andin vísir á tíðina fyri hesi endaligu royndini og sigur um tey "tíggju hornini": "Hesi hava eitt hugskot og skulu geva djórinum vald og vald sítt." Hetta felags málið er at tryggja, at sunnudagshvöld verður vird av øllum, sum yvirleva triðja kjarnorkuheimsbardaga. Oyðileggingin minkaði nógv um hernaðarlaga valdið hjá fornu evropeisku tjóðunum. Men sigursmenninir av stríðnum, amerikansku protestantarnir, fingi frá teimum yvirlevandi eina totala fráfall av sínum fullveldi. Motivið er djevulskt, men tey falnu eru óvitandi um tað, og teirra hugur, sum er latin Satan, kann bert fremja hansara vilja.

Tað er bert frá samgonguni hjá " *drekanum* ", " *djórinum* " og " *falska profetinum* ", at tey " *tíggju hornini* " sleppa sínum myndugleika til " *djórið* ". Og henda avnoktan er orsakað av, hvussu harðar tær líðingar eru, sum Guds slátur fáa tey at ganga ígjøgnum. Millum kunngerðina av deyðakunngerðini og umsetingina av henni er eitt tíðarskeið uppá 15 dagar givið hvíludagshaldarum at taka " *merkið á djórinum* ", teirra rómverska " *sunnudag* " dálkaðan av heidnari sóltíðarstjórn. Av tí at afturkoma Jesu Krists er ásett til várið undan 3. apríl 2030, um ikki feilur er í tulkningini av hugtakinum " *tími* ", eigur deyðakunngerðin at verða kunngjørd fyri hesa dagfesting ella ein dagfesting millum hana og várdagin 2030 í okkara núverandi vanligu kalendara.

Fyri at skilja, hvør endaliga tíðarstøðan verður, hugsa um fylgjandi viðurskifti. Endin á náðitíðarskeiðnum er bert eyðmerktur av teimum valdu embætismonnunum, sum knýta hann at kunngerðini av sunnudagslógini; meira nágreiniliga, eftir henni. Fyri savnið av vantrúgvandi og uppreistrarhugaðum fólki, sum enn eru á lívi, sæst kunngerðin av sunnudagslógini bert sum eitt mál fyri almennum áhuga uttan avleiðingar fyri tey. Og tað er bert eftir at hava verið fyri teimum fyrstu fimm plágunum, at teirra hevndarfulla vreiði fær tey til fult og heilt at góðtaka avgerðina um at " *drepa* " tey, sum verða lögð fram fyri teimum sum tey, sum hava ábyrgdina av teirra himmalsku revsing.

Vers 14 : " *Hesir skulu berjast við lambið, og lambið skal vinna á teimum, tí at hann er harri harranna og kongur konganna, og teir, sum eru við honum, eru kallaðir og útvaldir og trúfastir.* »

" *Teir skulu stríðast við lambið, og lambið skal vinna á teimum ...* ", tí hann er hin alvaldi Gud, sum eingin máttur kann standa ímóti. " *Kongur konganna og harri harranna* " fer at áleggja sína guddómligu megi á teir mest valdsmiklu kongarnar og harrarnar á jørðini. Og tey útvaldu, sum hava skilt hetta, vilja vinna saman við honum. Andin minnst her tey trý kriteriini, sum Gud krevur av teimum, sum hann frelsir, og sum eru farin á frelsuleiðina, sum byrjar fyri tey við andaligu støðuni sum " *kallað* " og sum síðani verður umskapað, tá hetta er so, til støðuna sum " *útvald* ", av " *trúfesti* ", sum verður víst mótvegis skaparanum Gudi og øllum hansara bíbilska ljósi. Bardagin, sum víst verður til, er bardagin „ *Harmageddon* „ í Opinberingini 16:16; " *tíman* " tá " *trúfesti* " hjá teimum " *útvaldu* " " *kallaðu* " verður sett til royndar. Í Opinb.9,7-9 avdúkaði Andin fyrireikingina hjá protestantisku trúnni til hetta andaliga „ *stríðið* ". Dømd til deyða, orsakað av teirra trúfesti móti hvíludegnum, vitna tey útvaldu um álitid, sum er lagt á tey lyfti, sum Gud hevur profeterað, og hesin vitnisburðurin, sum honum er givin, gevur honum ta " *dýrd* ", sum hann krevur í boðskapinum hjá fyrsta einglinum í Opinb.14 :7. Verjarnir og stuðlarnir av tvingsilssunnudegi finna, í hesi uppliving, deyðan, sum teir fara at fyrireika at geva teimum útvaldu Jesu Krists. Eg minni her á, til tey, sum eru ivasom og ivast í, at Gud gevur hvíludøgum so stóran týdning, at okkara menniskja hevur mist sína ævinleika orsakað av tí týdningi, hann hevði givið " *tveimum trøum* " í jarðliga garðinum. " *Harmageddon* " er grundað á somu meginreglu í staðin fyri tey " *tvey trøini* " hava vit í dag " *dagin við at kenna gott og ilt* ", *sunnudagin*, og " *dagin við halgaða lívinum* ", *hvíludagin* ella *leygardagin*;

Vers 15 : " *Og hann segði við meg : Vatnið, sum tú sást, har skøkjan situr, eru fólkasløg og fjøldir og tjóðir og tungumál.* »

Vers 15 gevur okkum lykilin, sum ger, at vit kunnu kenna til " *vatnið* ", sum " *skøkjan situr* ", samleikan hjá evropeisku fólkunum, sum verða kallað " *kristin* ", men fram um alt, lögid og villeiðandi " *kristin* ". Evropa hevur tann eginleika at savna fólkasløg, sum tosa ymisk " *mál* "; sum veikir tey feløg og samgongur, sum eru gjørdar. Men í nýggjari tíð virkar enska málið sum brúgv og stuðlar altjóða skiftum; Víðgongda útbúgvingin av menniskjum minkar um virksemd av vápninum av guddómligari banning og mótmælir ætlanini hjá

Skaparanum. Svar hansara verður tí ógvusligari : deyði við stríði og at enda, við ljómandi dýrdarfullu komu hansara.

Vers 1 6 : “ *Tey tíggju hornini, sum tú sást, og djórið skulu hata skøkjuna, skulu strika hana og gera hana nakna, skulu eta hold hennara og eta hana við eldi.* »

Vers 16 boðar frá skránni fyri komandi kapittul 18. Tað staðfestir vendingina av " teimum tíggju hornunum og djórinum " sum, eftir at hava stuðlað og góðkent hana, enda við at oyðileggja " skøkjuna ". Eg minnst her, at " djórið " er skipanin hjá felagsskapinum av borgarligum og átrúnaðarligum valdi og at tað í hesum sambandi tilnevnið, valdið hjá tí offisielt protestantiska amerikanska fólkinum og hjá tí katólsku og protestantisku evropeisku fólkunum, meðan " skøkjan " tilnevnið prestarnar, tað vil siga, teir religiøsu trúarvaldið hjá teimum, Pávi. Sostatt standa í vendingini katólsku evropeisku fólkinum og protestantisku amerikansku fólkinum, bæði offur fyri rómversku lygnini, ímóti prestastýrinum í rómversku pávakatólsismuni. Og tey fara at „*eta hana við eldi*“, tá Jesus við sínum dýrdarriku inntrivi fer at ríva hennara svikaliga, djevulska lokkandi masku niður. Tey " *tíggju hornini* " vilja " *strippa hana og gera hana nakna* " tí hon livdi í luksus, hon verður strippað, og av tí at hon klæddi seg í eina heilagleikaútsjón, fer hon at síggjast " *nakin* " tað vil siga í andaligari skomm, uttan nakran himmalskan rættvísi at klæða hana. Nágreinileikin, " *teir vilja eta hold hansara* ", vísir blóðuga illskapin í revsing hansara. Hetta versíð staðfestir " *víntíðar* " temaíð í Opinberingini 14,18-20 : Vei vreiðivírunum !

Vers 1 7 : “ *Tí at Gud hevur lagt í hjórtu teirra at fremja vilja sín og samtykt og geva djórinum ríki sítt, til orð Guds verða uppfyllt.* »

Vers 17, undir dómstalinum, avdúkar okkum ein týðandi hugsan um himmalska Gud, sum menniskju hava skeivt at vanvirða ella at viðgera við líkasælu. Gud heldur fast við her, soleiðis at hansara útvaldu eru sannførd um, at hann er einasti Meistari í tí " ógvusliga spælinum ", sum fer fram til ásettu tíð. Skráin varð ikki sniðgivin av djevlinum, men av Gudi sjálvum. Alt, sum hann boðaði frá í síni stóru og hátignarligu opinbering um Dániel og Opinberingina, er antin longu fullført ella er eftir at fremja. Og av tí at " *endin á einum lutum er betri enn byrjanin* " sambært Præd 7,8, miðar Gud fyri okkum hesa seinastu trúfestisroyndina, sum skal skilja okkum frá falskum kristnum og gera okkum verd at koma inn í hansara himmalsku ævinleika eftir kjarnorkuoyðileggingina í triðja heimsbardaga. Vit kunnu bara bíða við tryggleika, tí alt, sum verður skipað á jørðini, er eitt " *snið* ", sum Gud sjálvur hevur hugsað. Og um Gud er fyri okkum, hvør kann so vera ímóti okkum, uttan tey, hvørs drápsligu " *ætlanir* " vilja venda sær ímóti teimum ?

Hvat merkir nágreinileikin " *til Guds orð eru uppfyllt* " ? Andin vísir til endaliga ørindini, sum er tilskilað pávanum " *lítla hornið* " sum longu er profeterað, í Dan 7:11 : " *Tá sá eg vegna tey stóru orð, sum hornið talaði ; ok medan ek horfdi, var dýrit drepit, ok likam hans var oytt, latin eldinn at brenna* " ; í Dán 7,26 : “ *Tá kemur dómurin, og teir taka vald hansara burtur, og tað verður oyðilagt og oyðilagt um allar ævir* ” ; og Dan.8:25 : “ *Vegna vælferð sína og eydnu av snildum sínum, verður hann øvundsjúkur í hjarta sínum og oyðileggur nógv, sum livdu friðarliga, og fer at reisa seg ímóti høvdingahøvdinganum ; men tað verður brotið, uttan at nakra hond ger* nakað. Restin av „ *Guds orðum* ” um endan á Róm verður lögð fram í Opinberingarbrævinum 18, 19 og 20.

Vers 1 8 : “ *Og tann kvinnan, sum tú sást, er tann stóra býurin, sum ræður yvir kongum jarðarinnar.* »

Vers 18 gevur okkum tey mest sannførandi prógvini um, at „ *tann stóri býurin* “ av sonnum er Róm. Latið okkum siga tað, eingilin tosar persónliga við Jóhannes. Eisini við at siga við hann : " *Og tann konan, sum tú sást, er tann stóra býurin, sum ræður yvir jarðarkongunum* ", verður Jóhannes førdur til at skilja, at eingilin tosar um Róm, " býin við sjey høllum ", sum í hansara tíð ráddi á keisaraligan hátt yvir teimum ymisku kongsríkjunum

hjá öllum hansara impire. Í sínum keisaraliga tatti hefur hon longu " *kongsdømi yvir jarðarkongunum* " og fer at varðveita hann undir sínum pávaliga yvirvaldi.

Í hesum kapitli 17 sært tú, at Gud hefur savnað sínar opinberingar, soleiðis at vit við vissu kunnu eyðmerkja " *skøkjuna* ", fíggingdan hansara av tí kristna " aldarsorgarleikinum " . Hann gevur sostatt nummarinum 17 eina ektaða kenslu av sínum dómi. Tað er henda eygleiðingin, sum fekk meg at varpa ljós á ársdagin fyri 17. ^{hundrað ára} stovnan av syndini, sum er samtyktin av sólardegnum 7. mars 321 (officiel dagfesting men 320 fyri Gud), sum vit upplivdu í hesum árinum 2020, nú farið. Vit síggja, at Gud av sonnum hefur merkt tað við eini banning, sum ongantíð hefur verið í søguni hjá kristnu tíðini (Covid-19), sum hefur elvt til eitt heimsbúskaparligt fall, sum er meira katastrofalt enn seinni heimsbardagi . Hinir banningarnar av tí rættvísa guddómliga dóminum koma næst, vit fara at uppdaga tær, dag eftir dag.

Opinberingin 18 : Skøkjan fær sína revsing .

Eftir at hava avdúkað smálutirnar, sum gera tað møguligt at eyðmerkja skøkjuna, fer kapitlul 18 at føra okkum inn í tann heilt serliga samanhangin við endanum á " *Harmageddonbardaganum* ". Orð avdúka innihaldið í henni : " *túmin revsi Bábýlon hins stóra, móður skøkju jarðarinnar* " ; tíðina við blóðugu " *avreiðingini* ”.

Vers 1 : “ *Eftir hetta sá eg ein annan eingil koma niður av himli, sum hevði stórt vald; og jørðin varð lýst av dýrd hansara.* »

Eingilin, sum ber stóran myndugleika, er á Guds síðu, í roynd og veru Gud sjálvur. Mikael einglahøvdingi er eitt annað navn, sum Jesus Kristus bar í himlinum áðrenn tænastrá sína á jørðini. Þat var undir þessu nafni ok med þeim valdi, er helgum einglum var kendur, at hann rak dioflann ok hans diofla af himni, eptir sigr sinn a krossinum. Tað er tí undir hesum báðum nøvnum, at hann kemur aftur til jarðar, í dýrd Faðirsins, at taka av henni sínar dýru útvaldu ; dýrabart, tí tey eru trúføst og hetta trúfesti hefur verið víst, tá tey eru roynd. Tað er í hesum sambandi, at hann kemur at heiðra við sínum trúfesti tey, sum skynsamliga hava verið lýðin, við at geva honum ta „*dýrd*”, sum hann hefur kravt síðani 1844 sambært Opinberingini 14,7. Við at halda hvíludagin æraðu hansara útvaldu Hann sum Skapara Gud, sum Hann einsamallur lógliga eigur síðani Hann skapti himmalsk og jarðlig lív.

Vers 2 : “ *Hann rópti við harðari rødd og segði , Bábýlon hin stóra er fallin, er fallin ! Hon er vorðin bústaður hjá illum andum, friðskjól hjá øllum óreinum anda, friðskjól hjá øllum óreinum og haturfullum fuglum , .*

“ *Hon er fallin, hon er fallin, Bábýlon hin stóra !* ". Vit finna sitatið úr Opinb. Heilagleikamaskan í rómverska pávabábylon er eisini farin at falla. Tað er í roynd og veru “ *bústaður hjá illum andum, friðskjól hjá øllum óreinum anda, friðskjól hjá øllum óreinum og haturfullum fuglum,* ”. Umrøðan av " fuglinum " minnir okkum á , at aftan fyri jarðligar gerðir liggja himmalsku íblásturin hjá teimum óndu einglum í leguni hjá Satan, teirra leiðara og fyrsta uppreistrarmanni av guddómligu skapanini.

Vers 3 : “ *Tí at allar tjóðir hava drukkið av víninum av vreiði hordóms hennara, og kongar jarðarinnar hava drivið hor við henni, og keypmenn jarðarinnar eru vorðnir ríkir av yvirflóð hennara góðgæti.* »

“... *tí at allar tjóðir hava drukkið av víninum av vreiði hor hennara, ...* ” Trúarligur ágangur kom upp av eggjan frá rómversk-katólska pávavaldinum, sum, segði seg vera í tænastráttum fyri Jesusi Kristi, vísti fullkomiligt vanvirðing fyri atferðarlærunum, sum hann lærði á jørðini til lærusveinar sínar og ápostar. Jesus fullur av mildleika, pávarnir fullir av vreiði ; Jesus, fyrimynd fyri eyðmjúkleika, pávarnir, fyrimyndir fyri fáfongd og stoltleika, Jesus livir í materiellum fátækradømi, pávarnir liva í marglæti og ríkidømi. Jesus bjargaði lívum, hava pávarnir órættvíst og óneyðugt fingið óteljandi fjöld av mannalívum at doyggja. Hesin pávaligi rómversk-katólski kristindómurinn hevði tí ongu líking við trúnnu, sum Jesus hevði fyrimynd fyri. Í Dánjali profetaraði Gud „*um, at snildur hansara eydnaðust*“, “men hví eydnaðist hetta ? Svárið er einfalt : tí Gud gav honum tað. Tí vit mugu minnast til, at tað var undir heitinum um revsing av “ *seinnu trompetinum* ” í Opínb. segði: “ *Eg skal bróta stoltleika tín av valdi, eg skal gera himmal tín sum jarn og jørð tína sum kopar.* ” Í nýggja sáttmálanum varð pávastýrið reist upp til at uppfylla hesar somu banningar. Í ætlan síni er Gud samstundis Offur, Dómari og Bræði fyri at nøkta krøvini í hansara kærleikslóg og hansara fullkomna rættvísi. Síðani 321 hevur brotið á hvíludagin kostað menniskjanum dýrt, og hevur galdið sín skatt í nyttuleysum stríðum og drápum, og í deyðiligum og oyðileggjandi farsóttum, sum Skaparinn Gud hevur skapt. Í hesum versinum er „*hor*” (ella „*ótrúskapur*”) andaligt, og tað lýsir óverdiga átrúnaðarlíga atferð. “ *Vínið* ” ímyndar hansara læru, sum í navni Kristusar destillerar djævulska “ *vreiði* ” og hatir millum øll fólkasløg, sum eru vorðin, orsakað av tí, offur fyri ágangi ella ágangsmönnum.

Skuldin í katólsku læruni má ikki goyma skuldina hjá øllum menniskjanum, sum í síni næstan heild ikki deilir tey virði, sum Jesus Kristus hevur upphækkað. Um jarðarkongarnir drukku “ *horvínið* ” (*ótrúskap*) av “ *Bábylon* ”, so er tað tí, at sum “ *skøkja* ” var hennara einasta umhugsni at gleða sínar kundar ; Tað er reglan, kundin skal vera nøgdur annars kemur hann ikki aftur. Og katolisismen hevur lyft upp á hægsta stig grýtu, enntá til brotsverk, og kærleikan til ríkidømi og luksulív. Sum Jesus lærði, streyma fuglar av fjøður saman. Óndir og stoltir menn høvdu verið glataðir allíkavæl við henni ella uttan hana. Áminning : óndskapur kom inn í mannalívið gjøgnum Káin, drápsmannin av beigggja sínum Ábel, heilt í byrjanini av jarðarsøguni. “ *Keypmenninir á jørðini eru vorðnir ríkir við kraftini í luksus hennara.* ” Hetta forklarar, hvussu væl rómversk-katólska pávastýrið eydnaðist. Keyptmenninir á jørðini trúgva bara á pengar, teir eru ikki religiøsir fanatíkarar men um religiónin ríkar teir, so gerst hann ein góðtíkin, enntá virðismikil, samstarvsfelagi. Tann endaligi samhangurinn í temmanum førir meg til at eyðmerkja í høvuðsheitum amerikanskar protestantiskar keypmenn, tí landið tilnevnir andaliga protestantisku trúnnu. Síðani 16. ^{oia}, hevur Norðuramerika, í høvuðsheitum protestantiskt í uppruna sínum, tikið ímóti latínamerikanskum katolikkum og síðani tá, hevur katólska trúgvinn verið eins umboðað sum protestantiska trúgvinn. Fyri hetta landið, har bert “ *vinna* ” telur, hava trúarmenn ikki longur týðning. Vunnir yvir av gleðini av at ríka seg eggjað av Geneve-reformatorinum, John Calvin, funnu protestantiskir keypmenn í katólsku trúnni eitt amboð at ríka seg, sum upprunaliga protestantiska normurinn ikki bjóðaði. Protestantisku templini eru tóm við berum veggjum, meðan katólsku kirkjurnar eru yvirfyltar við leivdum úr dýrabarum tilfari, gulli, silvuri, fíllabeini, øllum tilfari, sum hetta temaið nevnir í versni 12. Ríkidømið í katólsku tilbiðjanini er tí, fyri Harran Gud, forkláringin fyri amerikansku trúnni. Dollarin, nýggja Mammon, er komin at avloysa Gud í hjørtum, og evnið um læru hevur mist allan áhuga. Andstøðan er til men bert í politiskum formi.

Vers 4 : “ *Og eg hoyrði eina aðra rødd úr himli siga, Komið út úr henni, fólk mítt, fyri at tit ikki fáa lut í syndum hennara, og fyri at tit ikki fáa av hennara plágum.* »

Vers 4 tosar um lötuna av endaliga skilnaðinum : “ *Kom út úr henni, fólk mítt* ”; Hetta er tímin, tá ið tey útvaldu verða tikin upp til himmals at mæta Jesusi. Tað, sum hetta versioð lýsir, er tíðin av “ *avreiðingini* ”, temaioð í Opib.14,14-16, tey eru tikin burtur, tí sum versioð sigur, skulu tey ikki “ hava lut ” í teimum “ plágum ”, sum fara at raka pávaliga Róm og prestarnar. Men teksturin sigur, at fyri at vera millum talið av teimum útvaldu, sum eru tikin burtur, skal ein ikki hava “ *luttikið í syndum sínum.* ” Og av tí at høvuðssyndin er sunnudagshvíld, “ *merkið á djórinum* ”, sum katolikkar og protestantar heiðra í endaligu trúarroyndini, kunnu trúgvandi í hesum báðum høvuðstrúarbólkunum ikki luttaka í hvørvingini av teimum útvaldu. **Tørvurin á at “ *Koma úr Bábylon* ” er stóðugur**, men í hesum versinum miðar Andin eftir lötuni, tá ið seinasti móguleikin at lýða hesum boði Guds kemur, tí kunngerðin av sunnudagslógini merkir endan á royndartíðini. Henda kunngerð stuðlar tilvitanini hjá øllum, sum yvirliva “ *sætta trompet* ” (Triði heimsbardagi), sum ger teirra val ábyrgdarfult undir vakna eyganum hjá Skapara Gudi.

Vers 5 : “ *Tí at syndir hennara eru røkkaðar til himmals, og Gud hevur minst misgerðir hennara.* »

Í orðum hansara leggur Andin upp til myndina av „ Babelstorminum “, hvørs navn er at finna í rótini til tað „ Bábylon “ . Síðani 321 og 538 hevur Róm, “ *tann stóri býurin* ” har “ *skøkjan* ” hevur sína “ *trón* ”, sítt “ *heilaga* ” pávasæti síðani 538, margfaldað sínar feilir móti Gudi. Av himli helt hann teljing og skrásetti sínar uppsamlaðu syndir í 1709 ár (síðani 321). Við síni dýrdarfullu afturkomu hevur Jesus avdúkað pávastýrið og fyri Róm og tess falska heilagleika er tíðin komin at gjalda fyri teirra brotsverk.

Vers 6 : “ *Endurgjaldið henni, sum hon hevur goldið, og gevið henni tvífalt eftir verkum hennara . Í koppinum har hon helt, hell dupult fyri hana.* »

Eftir gongdini í temaunum í Opinberingini 14, kemur *árgangurin eftir avreiðingina* . Og tað er til tey óndustu av teimum katólsku og protestantisku ofrunum fyri lygnum í katolisismuni, at Gud vendir sær til orð síni : “ *Gjald henni aftur, sum hon hevur goldið, og gev henni tvífalt eftir verkum hennara .* ” Søgán skrivar, at verk hansara vóru pyrrur og pínur hjá hansara inkvisitorisku dómstólum. So hetta er tað slagið av ørindi, sum katólskir trúarlærarar fara at líða tvær ferðir so nógv, um tað ber til. Sama boðskapur er endurtikin í formi : “ *Í koppinum, har hon helt, hell tvífalt til hana .* ” Myndin av drekkibikarinum brúkti Jesus til at nevna pínuna, sum likam hansara fór at ganga undir, til endaligu pínuna á einum krossi, sum Róm longu hevði reist, við fótin á Golgatafjallinum. Á henda hátt minnir Jesus okkum á, at katólska trúgvin hevur víst eitt andstyggiligt vanvirðing fyri teimum líðingum, sum hann hevur játtað at tola, so tað er hansara túrur at uppliva tær. Eitt gamalt orðatak fer at taka sítt fulla virði í hesi løtu : ger ongantíð móti øðrum tað, sum tú ikki vilt hava tey at gera móti tær. Í hesi gerð uppfyllir Gud hevndarlógina : eyga fyri eyga, tann fyri tann ; ein fullkomiliga rættvís lóg, sum hann varðveitti til einstaklinganýtslu. Men á felags stóði varð umsóknin av henni heimild til menniskju, sum tó fordømdu hana, og hildu seg kundu vera rættvísari og góðari enn Gud. Avleiðingin er katastrofal, óndskapurin og uppreistrarhugin hjá honum hava versnað og rátt yvir vesturlensskum fólkum av kristnum uppruna.

Í Opib . Hesin nágreinileikin miðar móti hansara átrúnaðarlíga virkseimi og hansara serligu nýtslu av eukaristiska bikarinum. Hansara vanvirðing fyri hesi heilagu rituali , sum Jesus Kristus lærði og halgaði, vann honum eina líka serliga revsing. Kærleiks Gud gevur rættvísis Gudi rúmd og tankin um dóm hansara er týðiliga opinberaður fyri menniskjum.

Vers 7 : “ *So nógv sum hon hevur dýrmett seg sjálva og livað í marglæti, so nógv pínu og sorg gevur henni. Tí hon sigur í hjartanum , Eg siti drottning, eg eri eingin einkja, og eg skal ikki síggja sorg .* »

Í versio 7 varpar Andin ljós á mótstøðuna millum lív og deyða. Lívið órørt av deyðans vanlukku er glað, ørkymlandi, óseriøst, í leitan eftir nýggjum gleðum. Pávarómverski “ *Babylon* ” leitaði eftir tí ríkidømi, sum keypir lívið í luksus. Og fyri

at fáa tað frá teimum valdsmiklu og frá kongum, brúkti og brúkar hon enn navnið á Jesusi Kristi til at selja í " indulgensum " syndanna fyrigeving. Hetta er ein detalja, sum vigar sera tungt í heiliváginum av Guds dómi, sum hon nú skal bóta fyri sálarliga og likamliga. Kritikkurin av hesum ríkidømi og marglæti er grundaður á, at Jesus og ápostlar hansara livdu fátækt, nøktaðu seg við tær beru neyðturviligu lutirnar. " Pína " og " sorg " koma sostatt í staðin fyri " ríkidømið og luksus " hjá rómversk-katólsku pávaprestunum.

Undir sínum svikaliga virkseimi sigur Bábylon í hjartanum , " *Eg siti sum drotning* " ; sum staðfestir „ *kongsdømi hansara yvir kongum jarðarinnar* " í Opinberingini 17:18. Og sambært Opinb.2,7 og 20 er " *hásætið* " hjá einum í Vatikaninum (vaticinate = profetara) , í Róm. " *Eg eri ikki einkja* " ; maður hennara, Kristus, hvørs kona hon sigur seg vera, er á lívi. " *Og eg skal ikki síggja nakra sorg .* " Uttanfyri kirkjuna er eingin frelsa, segði hon við allar sínar mótstøðumenn. Hon endurtók tað so nógvar ferðir, at hon loksins trúði tí. Og hon er sanniliga sannførd um, at hennara stjórnartíð fer at vara í allar ævir. Síðani hon búði har, hevur Róm ikki fingið navnið " ævigur býur " ? Harumframt hevði hon góða orsök til at halda seg vera menniskjaliga órørda og ósárbæra, tí hon varð stuðlað av vesturlendsku valdunum á jørðini. Hon óttaðist heldur ikki Guds kraft, síðani hon segði seg tæna og umboða hann á jørðini.

Vers 8 : " *Tí skulu plágur hennara koma um ein dag, deyði, sorg og hungursneyð; Tí Harrin Guð er veldigur, sum hevur dømt hana.* »

Hetta versið ger enda á øllum hansara illusíónum : " *tí, á einum degi* " ; tann, har Jesus kemur aftur í dýrd, " *plágur hansara koma* " tað vil siga, at revsingin frá Guði kemur ; " *deyði, sorg og hungursneyð* " faktiskt er tað í umvendari raðfylgju, at tingini henda. Ein doyr ikki av hungri uppá ein dag, so í fyrsta lagi er andaliga " *hungursneyð* " missur av lívsins breyði, sum er grundarlagið undir kristnu trúartrúnni. Síðani verður " *sorg* " borið til at markera deyða fólks, sum eru okkum nær, sum vit deila familjukenslur við. Og at enda rakar „ *deyðin* “ tann seka syndaran, tí „ *løn syndarinnar er deyði* “, sambært Róm 6:23. „ *Og tað skal verða týnt í eldi* ,” í samsvari við tær profetisku fráboðanir, sum verða endurtiknar í Dániel og Opinberingarbókini. **Hon hevur sjálv fingið so nógvar verur at verða brendar á bálinum , órættvíst , at tað er í fullkomnum guddómligum rættvísi, at hon sjálv skal glatast í eldinum.** " *Tí Harrin, sum dømir hana, er valdsmikil* " ; Undir sínum lokkandi virkseimi tilbað katólkska trúgvinn Mariu, móður Jesusar, sum bert kom fram í formi av tí lítla barninum, sum hon helt í ørmunum. Hesin tátturin hóskaði til menniskjalig sinn, sum vóru tilbøgilig til sentimentalitet. Ein kvinna, betri, ein mamma, hvussu tryggjandi trúgvinn gjørdist ! En þetta er sannleiksstund, ok er Krístr, er hann dæmir, hefir þegar birtizt í dyrd almattkans guds ; og henda guddómliga kraftin hjá Jesusi Kristi, sum avdúkaði hana, oyðileggur hana, við at avhenda hana til hevndarveiði hjá sínum sviknu ofrum.

Vers 9 : " *Og allir kongar jarðarinnar, sum hava drivið hor og livað í rúsdrekka saman við henni, skulu gráta og gráta um hana, tá ið teir síggja roykin av brenni hennara.* »

Hetta versið avdúkar atferðina hjá „ *kongunum á jørðini, sum framdu hor og luksus við henni* “. Hetta fevnir um kongar, forsetar, einaræðisharrar, allar tjóðarleiðarar, sum hava stuðlað eydnuni og virkseminum hjá katólksku trúnni, og sum í seinasta rættarmáli góðtóku avgerðina um at drepa hvíludagshaldarar. Tey skulu „ *gráta og gráta um hana, tá ið tey síggja roykin av hennara brennandi* “. Tað er eyðsæð, at jarðarkongarnir síggja, at støðan rennur undan teimum. Teir leiða ongan longur og eygleiða bert eldin í Róm, sum tey sviknu ofrini tendraðu, útinandi amboðini til guddómliga hevnd. Teirra grátur og harmljóð eru rættvísgerð av, at tey verðsligu virðini, sum førdu tey til hægsta vald, bráðliga ganga saman.

Vers 10 : " *Standandi fjart, av ótta fyri pínu hansara, siga teir : Vei ! Óhepn ! Tann stóra býurin, Bábylon, tann veldiga býurin ! Um ein tíma er dómur tín komin !* »

" Ævigi býurin " doyr , hann brennur og jarðarkongarnir halda frástöðu frá Róm. Tey óttast nú fyrri at skula deila hansara ørindi. Tað, sum hendir, er **fyrri tey** ein ógvuslig **vanlukka** : “ *Vei ! Vei ! Stóri býurin, Bábýlon , vei verður endurtikið tvær ferðir sum, “ hon er fallin, hon er fallin, Bábýlon hin stóra .” “ Tann veldiga býurin !”* » ; so valdsmikil , at hon stýrði heiminum gjøgnum sína ávirkan á leiðarar kristnar tjóðir ; Tað er júst orsakað av hesum bandinum, sum Gud fordømdi, at Ludvík XVI kongur og eysturríkska kona hansara Marie-Antoinette fóru upp á stigatalvuna á guillotini, eins og teirra stuðlar, offur fyrri " *stóru trongdini* ", sum Andin hevði boðað frá, í Opinberingini 2,22-23. “ *Um ein tíma er dómur tín komin !* » ; afturkoma Jesusar merkir heimsins endatíðina. Seinasta royndin merkti tann symbolska “ *ein tíman* ” sum er profeteraður í Opinb.3,10, men tað verður nóg mikið til, at Jesus Kristus kemur fram, fyrri at øll núverandi stóðan verður vend, og hesaferð verður “ *ein tími* ” í bókstavligari merking nóg mikið til at fáa hesa undrunarverdu broytingina.

Vers 1 1 : “ *Og keypmenn jarðarinnar gráta og syrgja fyrri henni, tí at eingin keypir farm teirra longur,* ”

Andin miðar hesaferð móti " *keypmunnunum á jørðini* " og miðar serliga móti tí amerikanska handilsandanum, sum yvirlivandi um alla jørðina hava tikið til sín , sum umrøtt í kanningini av fyrra kapitli 17. Teir eisini " *gráta og syrgja yvir henni, tí eingin keypir teirra farm meira ; ...* ». Hetta versíð undirstrikar skuldina í kærleikanum hjá protestantunum til katólsku trúna, sum teir *syrgja* , og vitnar sostatt um teirra persónliga tilknýti til *hana* av búskaparligum áhuga . Meðan í absolutari mótsøgn varð reformarverkið reist upp av Gudi fyrri at fordøma rómversk-katólska pávaskuld og endurreisa skildar sannleikar ; tað, sum sannir trúbótarmenn sum Pætur Waldo, Jóhannes Wycliff og Martin Luther gjørdur í síni tíð. Keypmenninir síggja eisini við sorg tey virði, sum teir virðismeta, sláa fyrri eygum sínum, tí teir liva bert fyrri gleðini at ríka seg gjøgnum handilsvirksemi sítt ; at gera vinnu tekur saman um gleðina av teirra tilveru.

Vers 1 2 : “ *farmur av gulli, silvuri, gimsteinum, perlum, fínum líni, lilla, silki, skarlati, alskyns sötum træi, alskyns flabeini, alskyns sera dýrum lutum av træi, av kopari, av jarni og av marmor,* ”

Áðrenn eg nevni tey ymisku tilfarið, sum er grundarlagið undir avgudadýrkandi rómversk-katólsku trúgvini, minnst eg her júst hetta punktið um ta sonnu trúna, sum Jesus Kristus lærði. Hann hevði sagt við samversku kvinnuna : “ *Kona,* ” *segði Jesus við hana, “trúgv mær, tímin kemur, tá ið tit hvørki tilbiðja Faðirin á hesum fjallinum ella í Jerúsalem. Tit tilbiðja tað, sum tit ikki vita; Vit tilbiðja tað, sum vit vita, tí frelsan er frá jøðunum . Men tann tími kemur, og nú er, tá ið hinir sonnu tilbiðjarar skulu tilbiðja Faðirin í anda og sannleika ; tí at hesir eru teir tilbiðjarar, sum Faðirin søkir. Gud er andi, og tey, sum tilbiðja hann, mugu tilbiðja í anda og sannleika . (Jóh. 4,21-23) » . So, sonn trúgv hevur ikki brúk fyrri nøkrum tilfari ella tilfari, tí hon byggir einans á eina sinnisstøðu. Og sostatt hevur henda sanna trúgvín lítlan áhuga fyrri bráðfeingis og tjóvaheiminum, tí hon ríkar ongan, uttan, andaliga, tey útvaldu. Tey útvaldu tilbiðja Gud í anda, tí í teirra hugsan, men eisini í sannleika , sum merkir, at teirra tankar skulu byggjast á tann standardin, sum Gud vísir á. Alt uttanfyri hendan normin er eitt slag av avgudadýrkandi heidning, har tann sanni Gud verður tæntur sum avgudur. Undir hertøkunum tók republikanska Róm átrúnaðirnar í hertiknu londunum til sín. Og nóg av átrúnaðarligu dogmunum hjá henni var av grikskum uppruna, fyrsta stóra siðmenningin í fornöldini. Í okkara tíð, í pávaformi, finna vit allan hendan arvin saman við teimum nýggju “ kristnu ” “ halgimennunum ” byrjandi við teimum 12 ápostlunum hjá Harranum. Men, eftir at hava gingið so langt sum at kúga annað Guds boð, sum fordømir hesa avgudadýrkan, varðveitir katólska trúgvín tilbiðjanina av myndum, sum eru skornar, málaðar ella koma fram í demoniskum sjónum. Tað er tí í ritualunum hjá hesum kultum, at vit finna hesar skornu avgudar, sum krevja tilfar fyrri at taka skap; tilfar, sum Gud sjálvur leggur*

fram listan yvir : “ ... ; ... *farm av gulli, silvuri, gimsteinum, perlum, fínum líni, lilla, silki, skarlati, alskyns sötum træi, alskyns lutum av fílabeyni, alskyns lutum av sera dýrabarum viði, av messing, av jarni og av marmor, ...* ». “ *Gull, silvur, gimsteinar og dýrar lutir* ” “ *virða virkisgudin* ” hjá pávakongi í Dan.11:38. Síðani klæða " *lilla og skarlak* " skökjuna *Bábylon Stóru* .

Í Opínb.17,4 ; " *gull, gimsteinar og perlur* " eru hennara *prýði* ; “ *fínt lín* ” merkir hansara krav um heilagleika, sambært Opínberingini 19:8 : “ *Tí fínt lín er rættvísi teirra heilagu* .” Hini tilfarini, sum eru nevnd, eru tey, sum hon ger sínar skornu avgudar úr. Hesi luksustilfarið vísir høgga andaktin hjá tí avgudadýrkandi katólska tilbiðjaranum .

Vers 1 3 : “ *av kaneli, av kryddum, av salvum, av myrru, av roykilsí, av víni, av olju, av fínum mjøli, av hveiti, av oksum, av seyði, av rossum, av vognum, av likami og sálum manna.* »

Tey „*parfumu, myrru, roykilsí, vín og olju*“ , sum eru nevnd, benda á hansara átrúnaðarligu ritualir . Hini tingini eru føðsluevni og vørur, sum vísa á ríkistíð Sálomons, Dávidssonar, byggiharra av tí fyrsta templinum, sum varð bygt Gudi , sambært *1. Kongabók* 4,20-28 . 8:11 . Tann endaliga nágreinileikin í versinum, sum snýr seg um " *likam og sál menniskjans* ", fordømir hennara samstarv við kongarnar, sum hon deilir, ólógliga, tíðarbundna valdið við. Í Kristi nafni rættvísgerði hon trúarlíga andstyggiligar gerðir, so sum trælahað, pínu og dráp av Guds skapningum ; nakað , sum Gud goymir sær sjálvum á trúarøkinum ; til tað stigið, at hann tekur saman um sínar gerðir við hesum orðum : " *blóðið av øllum teimum, sum eru slaktaðir á jørðini, varð funnið í henni* ", í vers 18 í hesum kapitli 18. Við at nevna " *menniskjans sálir* " , ároknar Gud honum missin av teimum " *sálum* ", sum eru avhendaðar djevlinum av hansara forreligiøsa virkseimi og.

Aminning : Í Bíbliuni og guddómligu hugsanini merkir orðið " *sál* " ein persón í øllum sínum viðurskiftum, hansara líkamliga kropp og hansara sálarliga ella sálarliga hugsan , hansara intellekt og hansara kenslur. Teoriin, sum leggur "*sálina* " fram sum eitt lívselement , sum loysir seg frá likaminum við deyðanum og yvirlivir tað , er reint av grikskum heidnum uppruna. Í gamla sáttmálanum eyðkennir Gud " *sálina* við blóðið " hjá sínum menniskja- ella djóraskapningum : 3 Mos 17,14 : " ***Tí lívið hjá øllum holdi er blóðið, sum er í tí. Tí segði eg við Ísraelsmenn: Tit skulu ikki eta blóð av nøkrum holdi; tí at lívið hjá øllum holdi er blóð tess*** ; » . Hann tekur sostatt øvugta áskoðan á framtíðar grikskar teoriir og fyrireikar eina bíbilska skruðgongu móti teimum heimspekiligum hugsanum, sum verða foddar millum heidnar fólkasløg. Lívið hjá menniskjum og djórum er treytað av, hvussu blóðið virkar. Spilt , ella skitið av køving, veitir blóðið ikki longur súrevni til elementini í fysiska kroppinum eisini heilan , stuðulin til tankan. Og um seinni ikki verður súrevnisríkt, steðgar hugsanarreglan og einki er eftir á lívi eftir hetta endaliga stigið ; um ikki minnið um samansetingina av tí deyðu " *sálini* " í æviga hugsanini um Gud við atlit til framtíðar " *uppreisn* " hennara, nær hann fer at " *vekjja upp* " hana , ella nær hann fer at " *vekjja hana upp aftur* ", sum stóðan er, til ævigt lív ella til endaligu oyðileggingina av " *seinna deyðanum* " .

Vers 1 4 : “ *Ávøkstirnir, sum sál tín ynskti, eru farnir langt frá tær ; og alt viðkvæmt og vakurt er burtur fyri tær, og tú finnur tað ongantíð aftur.* »

Til staðfesting av tí, sum er greitt frá í fyrsta versinum, leggur Andin “ *ynskini* ” í páva Róm til “ *sál* ”, lokkandi og villeiðandi persónligheit hansara. Arvingur til grikskar heimspekir, var katólska trúgvinn tann fyrsta, sum setti spurningin um at kenna sálin til djór og menniskju, sum vóru funnin á nýggjum londum. Faktiskt hevur spurningurin sítt svar ; tað byggir á val av rætta hjálparsagnorðinum : menniskjað **hevur** ikki sál, tí tað **er** sál.

Andin tekur saman um avleiðingarnar av sonnum deyða, sum Hann raðfesti og opinberaði í Præd.9,5-6-10. Hesar smálutir verða ikki endurtiknir í skriftunum í nýggja sáttmálanum. Vit síggja tí týðningin av at kanna alla Bíbliuna. Oyðilagt fer " *Bábylon* " at

hava "mist" um allar ævir "teir fruktir, sum sál hennara ynskti" og "alt tað viðkvæma og stórbæra", sum hon metti og leitaði eftir. Men Andin tilskilar eisini: "fyri tykkum"; tí tey útvaldu, ólíkt henni, fara at kunna leingja, ævigt, virðingina fyri undrunum, sum Gud fer at bjóða teimum at deila.

Vers 15: "Keypmenninir við hesum, sum gjørdust ríkir av henni, skulu standa fjart burtur, av ótta fyri pínu hennara; teir skulu gráta og syrgja, .

Í versunum 15-19 miðar Andin móti „*keypmonnunum, sum gjørdust ríkir við henni*.” Endurtøkur avdúka dent á útrykkið "um ein tíma", sum er endurtikið triggjar ferðir í hesum kapitli, eins og rópið "Vei! Vei!". Talið 3 ímyndar fullkomileika. Gud heldur tí fast við at staðfesta óafturvendandi karakterin í profetisku fráboðanini; henda revsingin verður framd í allari síni guddómligu fullkomileika. Rópið: "Vei! Vei!", sum keypmenninir hava sjósett, bergtekur ávaringsrópið, sum hansara útvaldu hava sjósett í Opinberingini 14,8: "Hon er fallin! Hon datt! Bábylon hin stóra. Hesir keypmenninir hyggja fjart frá oyðilegging hansara, „av ótta fyri pínu hansara“. Og tey hava rætt at óttast hendan ávøkstin av rættvísu vreiði hins livandi Guds, tí við at angra oyðileggingina av henni, seta tey seg í hansara legu, og verða aftur oyðiløgd av drápligu menniskjansligu vreiði hjá teimum ótroystarligu ofrunum fyri átrúnaðarligum sviki. Hetta versió ger okkum tilvitað um ta ógvusligu ábyrgdina, sum handilslig áhugamál hava í tí eydnu, sum rómversk-katólska kirkjan hevur fingið. "Keypmenninir" stuðlaðu skøkjunum og hennara ringasta grimmu og despotisku avgerðum, bert av lysti til fíggjarliga og materiella ríking. Teir vundu blinda eygað fyri øllum hansara sera andstyggiligu grindadrápum og hava uppiborið at deila hansara endaligu ørindi. Eitt søguligt dømi snýr seg um parisarar, sum tóku síðu við katólsku trúnni móti reformeraðu trúnni frá byrjan av trúbotini í tíðini hjá Frans I kongi^{og} eftir hann.

Vers 16: "og vil siga: Vei! Óhepni! Tann stóra borgin, sum var klædd í fínt lín og purpur og skarlak og prýdd við gulli og gimsteinum og perlum! Uppá bara ein tíma var so nógv ríkidømi oyðilagt! »

Hetta versió staðfestir markið; "Bábylon stóra, klædd í fínt lín, purpur og skarlak"; litirnar á kongaklæðunum, tí tað var av hesi orsök, at teir spottandi rómversku hermenninir klæddu herðarnar á Jesusi við einum kápu av „*lilla*“. Teir kundu ikki ímynda sær tann týðning, sum Gud gav teirra gerðum: sum eitt bótoffur, gjørdist Jesus berari av syndunum hjá sínum útvaldu, sum vóru tilnevndir við hesum litum, *skarlati ella lilla*, sambært Jes.1,18. "Ein tími" verður nógv mikið til at oyðileggja Róm, pávan og prestarnar, eftir dýrdarfullu afturkomu Jesu Kristis, sum kemur at forða fyri deyða teirra útvaldu. Í hesi endaligu royndini fer teirra trúfesti at gera allan munin, so vit kunnu skilja, hví Gud serliga heldur fast við at styrkja teirra trúgv og tað absolutta álitid, sum tey skulu venja seg við at seta á hann. Leingi kundi menniskjað bara vera sannført um, at slík oyðilegging "um ein tíma" var eitt undur og tí eitt beinleiðis inntriv frá Gudi, eins og við Sodoma og Gomorra. Í okkara tíð har menniskjað hevur meistarað kjarnorkueld, er hetta minni undrunarvert.

Vers 17: "Og allir flogskipararnir, allir, sum sigldu hagar, sjómenninir og allir, sum reka havið, stóðu fjart burturi, »

Hetta versió snýr seg serliga um „*tey, sum nýta havið, flogskipararnir, sjómenninir, sum sigla til hetta stað, allir stóðu langt burturi*“. Tað var við at nýta ynskið hjá kongunum at ríka seg, at sjálv pávakirkjan gjørdist ríkað. Hon stuðlaði og rættvísgerði hertøkuna av londum, sum menniskju ikki kendu til tíðina, tá tey vórðu funnin, tá hennara katólsku tænarar framdu ógvuslig dráp av fólkatali í Jesu Kristi navni. Hetta var í hovuðsheitum galdandi í Suðuramerika og blóðugu ferðirnar undir leiðslu av Cortés generali. Gullið, sum varð tikið úr hesum økjum, fór aftur til Evropa fyri at ríka katólsku kongarnar og samsýnda pávadómið. Harumframt minnir denturin á sjópartin á, at tað er sum ein skipan av "djórinum, sum rísur úr sjónum", at sambandið við "sjómenninar" varð styrkt til teirra felags ríking.

Vers 18 : " og teir róptu, tá ið teir sóu roykin av brenni hennara : Hvør borg er sum henda stóra borg ? »

“Hvør býur var sum hin stóri býurin ? ” rópa sjómenninir, sum síggja " roykin úr eldinum ." Svarið er einfalt og skjótt : einki. Tí eingin býur hefur savnað so nógv vald, borgarligt sum ein keisarabýur, tá átrúnaðarligt síðani 538. Katolisismen hefur verið útflutt til øll lond á planetuni uttan Russland har eysturortodoksa trúgvin vrakaði hana. Eftir at hava tikið ímóti honum, bardist og forfylgdi Kína eisini honum. Men hon ræður enn í dag yvir øllum Vesturheiminum og útvøkstrinum í Amerika, Afrika og Avstralia. Tað er heimsins fremsta ferðafólkaátrúnaðarliga stað , sum dregur vitjandi úr øllum heiminum til sín. Summi koma at síggja " fornar oyðimørk " , onnur fara har at síggja staðin, har pávin og kardinalar hansara búgva.

Vers 19 : “ Teir kastaðu dust á høvdið, teir grótu og syrgdu, teir róptu og søgdu : Vei ! Óhepni ! Tann stóri býurin, har øll, sum hava skip á sjónum, eru vorðin rík gjøgnum hennara ríkidømi, er oyðiløgd uppá ein tíma! »

Hetta er triðja endurtøkan har øll tey undanfarnu útrykkini eru savnað, eins og neyvleikin " í einum tíma, varð tað oyðilagt ". " Tann stóri býurin , har øll , sum hava skip á sjónum , eru vorðin rík av hennara ríkidømi ." Ákæran gerst sera greið: tað er gjøgnum ríkidømið hjá pávastýrinum, at reiðararnir gjørdust ríkir við at bera heimsins ríkidømi til Róm. Róm fekk sína ríking av at deila ognir hjá mótstøðumonnum sínum, sum vóru dripnir av sínum æviga bandamanni, borgaraliga kongsvaldinum, sínum vápnaða vongi. Sum søguligt dømi hava vit deyða " templaranna " , hvørs ogn varð býtt millum krúnuna hjá Filippi Messu og rómversk-katóliska prestastýrið. Seinni verður hetta galdandi fyri " protestantarnar " .

Vers 20 : “ Gleðist um hana, himmal ! Og tit heiløgu, ápostlar og profetar, gleðist eisini ! Tí at Gud hefur rættvís gjørt teg við at døma hana. »

Andin heitir á himmalbúgvvarnar og teir sonnu heiløgu, ápostlarnar og profetarnar, á jørðini , um at gleðast um oyðileggingina av rómverska Bábýlon. Gleðin verður tí í mát við tær pínur og líðingar , sum hon hefur fingið tænarar sannleikans Guds at tola ella vildi fáa teir at tola , hvat teimum seinastu útvaldu viðvíkur , sum eru trúgv móti tí halgaða hvíludegnum .

Vers 21 : “ Tá tók ein veldigur eingil upp ein stein sum ein stóran myllustein og kastaði hann í havið og segði : Soleiðis skal tann stóri býurin Bábýlon verða kastaður niður og verður ikki funnin aftur. »

Samanberingin av Róm við ein „ stein ” gevur trý hugskot. Fyrst kappast pávadómurin við Jesus Kristus, sum sjálvur er ímyndaður við einum " steini " í Dan 2,34 : " Tú hugdi á, til ein steinur varð skorin út uttan hendur, og sló myndina á fótarnar av jarni og leiri, og brast teir í stykki. » Onnur vers í Bíbliuni kenna eisini hetta symbolið av " steini " til hansara í Sak.4,7 ; " høvuðshornasteinurin " í Sálm.118,22 ; Matt.21,42 ; og Ápostlasøgan 4:11 : “ **Jesus er tann steinurin , sum tit byggimenn vrakaðu , og sum er vorðin hornasteinurin .** ” Annað hugskotið er ábendingin um pávakravið um at taka eftir ápostulin " Pætur " ; høvuðsorsøkin til “ eydnuna í hansara fyrirøkum og eydnuni í hansara snildum , ” ting, sum Gud fordømir í Dan.8,25. Hetta er júst tí meira, tí Pætur ápostul ongantíð var høvdið á kristnu kirkjuni, tí hetta heitið eigur Jesus Kristus sjálvur. Pávaliga “ bragðið ” er tí eisini ein “ lygn ”. Triðja uppskotið snýr seg um navnið á pávatrárvirkinum , hansara virðismiklu basilika, sum kallaðist " Saint Peter's of Rome " , hvørs sera dýra bygging førði til, at sølan av " indulgensum " varð samtykt , sum avdúkaði hann í eygunum á reformerandi munkinum Martin Luther. Henda forkláringin er framvegis tætt knýtt at øðrum hugskotinum. Vatíkanið virkaði sum kirkjugarður men meint grøvin hjá Pæturi ápostli Harrans var í roynd og veru tann hjá " Símunum Pæturi galdramanninum " , tilbiðjara og presti hjá ormagudinum, sum æt Aesculapius.

Koma vit aftur til okkara tíð, so profeterar Andin móti rómverska “ *Bábylon* ” . Hann samanber framtíðar oyðileggingina av henni við myndina av einum “ *stórum myllusteini* ” av “ *steini* ” , sum ein “ *eingil kastar í havið* ” . Við hesi líknisi førir hann móti Róm eina ákæru, sum er eyðmerkt í Matt 18,6 : “ *Men hvør sum helst, sum ger ein av hesum smáu, sum trúgva á meg, var honum betri, at ein myllusteinur varð hongdur um hálsin á honum, og at hann varð druknaður í havsins dýpi* .” Og í sínum føri skandaliseraði hon ikki ein av hesum smáu, sum trúgva á hann, men fjøldir. Eitt er vist: Tá tað er “ *oyðilagt, verður tað ongantíð funnið aftur* .” Hon fer ongantíð at særa nakran aftur.

Vers 22 : “ *Og ljóð av harpuspælarum, floytuspælarum og trompetspælarum skal ikki longur hoyrast í tær, og eingin handverkari skal ikki longur hoyrast í tær* ” ;

Andin vekir síðani upp tey tónleikaligu ljóðini, sum lýstu ørkymlan og gleðina hjá íbúgvunum í Róm. Tá tey eru oyðiløgd, hoyrast tey ikki har longur. Í andaligari merking vísir tað til Guds sendiboð, hvørs orð hoyrdust við somu ávirkan sum tónleikaligu ljóðini hjá “ *floytu- ella trompetspælarunum* ” ; ein mynd, sum er givin í líknisi í Matt.11,17. Hann nevnir eisini “ *larmar* ” , sum handverkarar, sum vóru yvirfyrtir við arbeiðsskipanum, gjørdur, tí úr einum fornari býi komu bert “ *larmar* ” av fakligum virksemlu fram, teirra millum, “ *larmurin av myllusteininum* ” , sum vendi sær til at mala kornkornið, ella til at skerpa skerandi tól sum sigl, svørð og s ; hetta, longu í forna kaldeiska Bábylon, sambært Jer.25,10.

Vers 23 : “ *Ljós ljósins skal ikki lýsa í tær longur, og rødd brúðgómsins og brúðarinnar skal ikki hoyrast í tær, tí at keypmenn tínir vóru stórir menn á jørðini, og allar tjóðir vóru villedar av tínum rútum* ”

„ *Ljósið á lampuni skal ikki longur lýsa í tær* . ” Á andaligum máli ávarar Andin Róm um, at ljósið í Bíbliuni ikki longur kemur at bjóða henni móguleikan at verða upplýst fyri at kenna sannleikan sambært Gudi.“ Myndirnar úr Jer . Andaliga eru tær røddirnar av teimum kalli, sum Kristus og hansara útvalda samkoma hava gjørt til mistar sálir at verða umvendar og frelstar. Hesin móguleikin verður burtur fyri allar ævir, eftir at hann er oyðilagdur. “ *Tí at keypmenn tínir vóru teir stóru menn á jørðini* .” Tað var við síni lokkan av jarðarinnar stóru monnum, at Róm var ført fyri at víðka sína katólsku trúgv til nógv fólkasløg á jørðini. Hon brúkti tey sum umboð fyri sína átrúnaðarligu vinnu. Og úrslitið er, at „ *allar tjóðir eru svikin av tínum rúnaðum* .“ Her nevnir Gud katólskar messurnar sum “ *fortryllingar* ” , sum eyðkenna heidnu kulturnar hjá óndum trolmonnum og heksum. Tað er rætt, at við at brúka endurtakandi formalistiskar frymlar og fánýtisligar endurtøkur, letur katólska trúgvini lítið pláss til skaparan Gud at útrykkja seg. Hann roynir ikki eingongd at gera tað, tí hann kennir henni ein “ *fremmandan gud* ” í Dan.11,39 og kendi hana ongantíð sum tænarar ; “ *vikarurin hjá Guds soninum* ” , heitið hjá pávanum, er tí ikki hansara vikarur . Í næsta versinum verður orsøkin givin.

Vers 24 : “ *og av tí at í henni varð funnið blóð profeta og heiløga og øll, sum eru dripin á jørðini* . »

“ *... og av tí at blóðið av profetum og halgimennum varð funnið í henni* ” : Harðligt, óflexibelt, óviðkvæmt og grimt gjøgnum alla sína søgu, hevur Róm ristað ein veg gjøgnum blóðið av sínum ofrum. Hetta var galdandi fyri heidna Róm men eisini fyri páva Róm sum fekk sínar mótstøðumenn dripnar av kongunum, upplýstu Guds tænarar sum tordu at fordøma hansara djevulska náttúru. Summi vóru vard av Gudi, so sum Waldo, Wycliffe og Luther , onnur vóru ikki og endaðu lívið sum pínslarvátar fyri trúnni, á stakum, blokkum, pillorum ella galga . Profetisku útlitini fyri at síggja hansara gerð endaliga steðga, kunnu bert gleða himmálúgvvarnar og teir sonnu halgimenni á jørðini. “ *... og av øllum, sum eru dripin á jørðini* ” : Tann, sum ger hendan dómin, veit, hvat hann tosar um , tí hann hevur fylgt við gerðum Róm síðani stovnanina í 747 f.Kr. Heimsstøðan á síðstu døgum er tann nýggjasti ávøksturur, sum tann sigrandi og ráðandi Vesturheimurin av hinum fólkasløgnum á

jörðini ber. Monarkiska og tá republikanska Róm gloypti fólkaslögnum á jörðini, sum tað legði undir seg. Fyrimyndin hjá hesum samfelagnum hevur verið tann hjá 2000 ára sonnum og fólkskum kristindómi . Aftaná oyðilegði heidna Róm, páva Róm ímyndina av Kristi friði og tók frá menniskjanum ta fyrimynd, sum hevði givið fólkinum eydnu. Við at rættvísgera slaktið av teimum sonnu lombunum, lærusveinunum hjá Jesusi Kristi , læt tað upp fyri átrúnaðarligum samanbrestum, sum føra menniskjað til ein ræðuligur fólkadrápstriðja heimsbardaga. Tað er ikki uttan orsök, at normurin um háls-slit verður alment vístur fram av islamskum vápnaðum bólkum. Hetta hatur móti islam er eitt seint svar uppá stríðini í krossferðunum, sum Urban II setti í verk úr Clermont -Ferrand 27. november 1095.

Opinberingin 19 : Harmageddonbardagin hjá Jesusi Kristi .

Vers 1 : “ *Eftir hetta hoyrði eg eina harða rødd av stórari fjøld í himli siga : 'Halleluia ! Frelsa, dýrd og kraft eigur Gud okkara , .*

Halda vit fram frá fyrra kapitli 18, so eru tey loystu og frelstu útvaldu seg sjálvi í himlinum, berarar av tí „*nýggja navninum*“, sum merkir teirra nýggju himmalsku náttúru . Gleði og gleði ráða og teir trúføstu himmalsku einglarnir lyfta tann frelsandi Gud. Hesin „*stóri fjøldin*“ er øðrvísi enn „*fjøldin, sum eingin kundi telja*“, sum er nevnd í Opinberinginini 7,9. Tað umboðar eina samkomu av Guds heilagu himmalsku einglum , sum lyfta Hansara " dýrd " tí í vers 4 *fara* tey jarðligu útvaldu , sum teir " *24 elstu* " ímynda , at svara og staðfesta sína tilhald til tey orðini , sum eru talað , og siga : " Amen ! » Hvat merkir : Sanniliga !

Raðfylgjan av hugtøkunum “*frelsa, dýrd, vald*” hevur sín logikk. “ Frelsan ” varð givin teimum jarðligu útvaldu og teimum heilagu einglunum , sum góvu “ *dýrd* ” til Skaparan Gud , sum fyri at frelsa tey, kallaði á sín guddómliga “ *kraft* ” at oyðileggja felags fíggindar.

Vers 2 : “ tí at dómar hansara eru sannir og rættvísir ; tí at hann hefur dæmt hina stóru skøkjuna, sum spilti jørðina við hordómi sínum, og hefur hevnt blóð tænarara sína av hennara hond. »

Tey útvaldu, sum høvdu til felags tostan eftir sannleika og sonnum rættvísi, eru nú fult nøgd og uppfylt. Í sínum blinda galskapi helt menniskjað, sum var skorið burtur frá Gudi, at tað kundi gera tey seinastu fólkasløgini eydnurík við at mýkja støðið á sínum rættvísi ; Einans tað ónda nýtti hetta valið og eins og gangrena , herjaði tað á allan menniskjakroppin. Tann góði og miskunnsami Gud vísir í dómi sínum um “ *Bábylon hina stóru* ” , at tann, sum gevur deyðan, skal líða deyðan. Hetta er ikki ein óndskapsgerð, men ein rættvísigerð. So, tá tað ikki longur veit, hvussu tað skal revsa tey seku, gerst rættvísi órættvísi.

Vers 3 : “ *Og teir søgdu aðru ferð : Alleluia ! ...og roykurin fer upp um aldur og aldur.* »

Myndin er villeiðandi , tí " *roykurin* " av eldinum, sum oyðileggur Róm, fer at hvørva eftir oyðileggingina. " *Aldurnar* " tilnevna ævinleikans meginreglu, sum bert snýr seg um sigursharrarnar av teimum alheims himmalsku og jarðligu royndunum. Í hesum útrykkinum , leggur orðið " *roykur* " upp til oyðilegging og útrykkið " *øld og øld* " gevur tí eina æviga ávirkan, tað vil siga eina endaliga oyðilegging ; hon kemur ongantíð upp aftur. Faktiskt kann " *roykurin* " í ringasta føri rísa í huganum hjá teimum livandi sum minni um eina dýrdarfulla guddómliga gerð, sum Gud hefur framt móti Róm, blóðuga fíggindanum.

Vers 4 : “ *Og teir fyra og tjúgu elstu og hinar fyra livandi verur fall niður og tilbóðu Gud, sum sat á hásetinum, og søgdu , Amen ! Haleluja !* »

Sanniliga ! Lov veri Harranum ! ... siga saman tey loystu av jørðini og heimunum, sum hava verið reinir. Tilbiðjanin av Gudi er merkt av at bøna ; ein lógligur formur, sum einans er tilskilaður honum.

Vers 5 : “ *Og ein rødd kom úr hásetinum og segði : Lovið Gudi okkara, allir tit tænarar hansara, tit, sum óttast hann, bæði smáir og stórir !* »

Henda røddin er tann hjá “ *Mikael* ” , Jesusi Kristi , teimum báðum himmalsku og jarðligu útrykkunum, sum Gud opinberar seg undir fyri sínum skapningum. Jesus sigur : " *tit, sum óttaðust hann* ", og minnist sostatt á tann " *ótta* " fyri Gudi, sum krevst í boðskapinum hjá fyrsta einglinum í Opinb.14,7. " *Óttin fyri Gudi* " er bert ein samandrátur av tí skilagóða hugburðinum hjá einum skapningi móti sínum Skapara , sum hefur lívs og deyðavaldið yvir henni . Sum Bíblían lærir í 1. Jóh. 4,17-18 , “ *fullkomin kærleiki rekur ótta burtur* ” : “ *Í hesum er kærleiki okkara fullkomin, fyri at vit kunnu hava dirvi á dómadegi.* ” *Eingin ótti er í kærleikanum, men fullkomin kærleiki rekur óttan burtur; tí ótti hefur revsing við sær, og tann, sum óttast, er ikki fullkomin í kærleika.* ” So tess meira tann útvaldi elskar Gud, tess meira lýðir hann honum, og tess minni orsök hefur hann til at óttast hann. Tey útvaldu eru av Gudi útvald millum tey smáu, eins og ápostlarnir og teir eyðmjúku lærusveinarnir, men eisini úr teimum stóru sum hin stóri kongurin Nebukadnezar. Hesin kongakongurin í síni tíð er eitt fullkomið dømi um, hvussu ein kongur, hvussu stórir hann so er millum menniskju, bert ein veik skapningur framman fyri tí alvalda Skapara Gudi.

Vers 6 : “ *Og eg hoyrði sum rødd av stórari fjøld, sum rødd av nógvum vøtnum og sum rødd av sterkum toru, sum siga , Alleluja ! Tí Harrin, Gud okkara, hin alvaldi, ræður.* »

Hetta versíð savnar útrykk, sum longu eru sædd. „ *Stóra fjøldin* “ samanborið við „ *larmin av nógvum vøtnum* “ er umboðað av Skapanum í Opinberingini 1,15 . Tey " *røddir* " , sum verða frammi , eru so " *nógvar* " , at tær bert kunnu samanberast við rumblings , " *torularmin* " . „ *Halleluja!* “ *Tí Harrin, Gud okkara, hin alvaldi, ræður.* » *Hesin boðskapurin merkti virksemd hjá “ sjeýnda lúðrinum ” í Opinb .*

Vers 7 : “ *Latið okkum gleðast og gleðast og geva honum dýrd ; tí at brúðleyp lambsins er komið, og kona hansara hefur gjørt seg til reiðar ,*

" Gleðin " og " *gleðin* " eru fult rættvísgjörð, tí tíðin við " *bardaga* " er av . Í himmalsku " *dýrd* " , " *brúðrini* " , hefur samkoman teirra útvaldu loyst av jörðini lagt seg saman við sínum " *brúðgómi* " , Kristusi , hinum livandi Gudi " *Mikael* " , YaHweh . Í nærveru av øllum teirra himmalsku vinum fara tey loystu og Jesus Kristus at halda „ *brúðleypshátíðina* “ , sum sameinir tey . " *Brúðurin hefur fyrireikað seg* " við at endurreisa allar teir guddómligu sannleikarnar, sum katólska trúgvinn hefur fingið at hvørva í síni útgávu av kristnu trúnni . " Fyrireikingin " var long, bygd á 17 øldir av trúarsøgu, men serliga síðani 1843, dagfestingin av byrjanini av guddómlika kravinum um tær ymisku endurnýggjanirnar, sum vóru vorðnar ómissandi, tað vil siga allar teir sannleikar, sum teir forfylgdu protestantisku reformatorarnir ikki endurnýggjaðu . Liðugtgerðin av hesi fyrireiking varð framd av teimum seinastu mótstøðuføru sjeyndadagsadventistunum, sum vóru verandi í góðkenning Guds og ljósinum, sum Jesus gav honum til endan og longu til hesa byrjanina av 2021, tá eg skrivi hesa útgávuna av hansara ljósum .

Vers 8 : “ *Og henni varð givið at vera ílatin í fínum líni, reint og ljóst. Tí at tað fína línið merkir rættvísu gerningar hinna heilagu.* »

" *Fínt lín* " vísir til " *rættvísu verkini hjá teimum* " sonnu seinastu " *heilagu* . " Hesi " *verk* " , sum Gud kallar " *rættvís* " , eru ávøksturinn av guddómliðum opinberingum, sum eru givnar í røð síðani 1843 og 1994. Hetta verkið er nýggjasta ávøksturinn, sum avdúkar guddómliðu íblástrarnar, sum eru givnar síðani 2018 til tey, sum hann elskar og signar og " *fyrireikar* " hesa ddtion í " *vit* " . Um Gud signar " *rættvísu verkini* " hjá sínum sonnu " *heiløgum* " , so bannaði hann tvørturímóti og stríddist , til hon varð oyðiløgd , leguna hjá falskum heiløgum , hvørs " *verk* " vóru " *órættvís* " .

Vers 9 : “ *Og eingilin segði við meg : Skriva : Sæl eru tey , sum eru kallað til brúðleypskvøldmáltíð lambsins ! Og hann segði við meg : Hesi orð eru sonnu orð Guds .*

Hendan sælan er latin teimum heiløgu, sum eru loyst við blóði Jesu Krists, hvørs undangongumenn vóru umhugsaðir av tí í Dan.12:12 (*Vælsignaðir eru teir, sum bíða til 1335 dagar*) av teimum undangongumonnum, sum júst verða symboliseraðir av " *144.000* " ella 12 X710. At koma inn í himmalin í ævir er sanniliga ein orsök til stóra eydnu, sum fer at gera guddómliða " *eydnurík* ” tey, sum hava henda móguleikan. Eydnan er ikki einasti faktorurin fyri at fáa gagn av hesum framíhjárætti, men tilboðið um frelsu er givið okkum av Gudi sum ein " *annar móguleiki* " eftir arvin og fordømingina av upprunasyndini. Lyftið um frelsu og framtíðar himmalskar gleðir er váttað sum Guds munnliga skylda, sum er verd okkara trúgv, tí Hann heldur varandi sínar skyldur. Royndirnar á síðstu døgum fara at krevja vissur, har ivi ikki longur fær pláss. Tey útvaldu noyðast at stóla á trúgv , sum er bygd á Guds opinberaðu lyfti , tí tað , sum skrivað er , er áður sagt . Hetta er orsøkin til, at Bíblían, Heilaga Skriftin eitur : Guds orð .

Vers 10 : “ *Og eg fall til føtur hansara at tilbiðja hann ; en hann mællti til min : Ver vara at gera eigi ! Eg eri medtænarin tín og brøðrum tínum, sum hava vitnisburðin um Jesus. Tilbið Gud. Tí at vitnisburðurin um Jesus er andi profetisins.* »

Gud nýtir feilin hjá Jóhannesi til at avdúka okkum sína fordøming av katólsku trúnni, sum lærir limirnar hetta slagið av skapanartilbiðjan. Men, tað miðar eisini móti protestantisku trúnni sum eisini fremur henda feilin við at heiðra heidna " *sólardagin* " arvaður úr Róm. Eingilin, sum tosar við hann, er uttan iva " *Gabriel* " , tann guddómliði trúboðarin, sum er tætt við Gud, sum longu hefur víst seg fyri Dánjali og Mariu, " *surrogat* " móður Jesusar. So høgur sum hann er, vísir " *Gabriel* ” sama eyðmjúkleika sum Jesus. Hann krevur bert heitið " *medtænara* " hjá Jóhannesi til teir seinastu tiggju misálitisfólkadventistavaldu í endatíðini. Síðani 1843 hava tey útvaldu havt við sær „ *vitnisburðin um Jesus* “ , sum sambært hesum versinum merkir „ *profetiandan* “ . Adventistar hava til sín egna skaða avmarkað henda " *profetianda* " til tað arbeiðið, sum Ellen G. White, sendiboð Harrans, framdi millum 1843 og 1915. Teir hava sostatt sjálvir sett mark fyri tí ljósi, sum Jesus gav. Nú

er " *profetiandin* " ein varandi gáva, sum stendst av einum ektaðum sambandi millum Jesus og lærusveinar hansara, og sum hvílir fram um alt á hansara avgerð um at lata einum tænara, sum hann velur, eina missión við øllum myndugleikanum í hansara guddómleika. Hetta arbeiðið ber vitni um, at "*profetiandin* " framvegis er sera virkin og kann halda fram til heimsins enda.

Vers 11 : " *Tá sá eg himmalin opnaðan, og sí, eitt hvítt hest! Hann, sum sat á honum, kallaðist Trúfastur og Sannur, og í rættvísi dømíð hann og stríðist.* »

Í hesi senuni førir Andin okkum aftur til jørðina, áðrenn endaliga sigurin og oyðileggingin hjá "*Bábylon hinari stóru* ." Andin lýsir lýtuna, tá, við afturkomu síni, hin dýrdarriki Kristus møtir teimum jarðligu uppreistrarmonnunum. Í tí dýrdargjørda Jesusi Kristi kemur Gud úr sínum ósjónleika : "*himmalin er opin* ." Hann kemur fram í myndini av "*fyrsta innsiglinum* " í Opínb. 6,2, sum ein reiðari, tað vil siga ein Leiðari, sum hevur sett sær fyri "*at vinna og at vinna* " á einum "*hvítum hesti* ", myndin av legu hansara merkt av reinleika og heilagleika. Navnið "*trúfastur og sannur*", sum hann gevur sær sjálvum í hesi senu, setur handlingina í útbyggingina av seinastu tíðini, sum navnið "*Laodikea*" profeterar í Opínb.3,14. Hetta navnið merkir "dømd fólk", sum her er staðfest við neyvleikanum : "*Hann dømíð*". Við at nágreina, at hann "*stríðist við rættvísi*", vekir Andin upp lýtuna í "*Harmageddon - bardaganum*" í Opínb.

Vers 12 : " *Eygu hansara vóru sum eldslogi ; á høvðinum vóru fleiri diademur ; hann hafdi nafn skrifad, er engi veit nema hann sjalfr ;* »

Vitandi um samanhingin í sjónleikinum, kunnu vit skilja, at "*eygu hansara*" samanborið við ein "*eldsloga*" hyggja at markinum av vreiði hansara, teir *sameindu uppreistrarmenninir* " fyríreikaðir til bardaga " síðani Opínb. *harrar* . "*Hansara skrivaða navn, sum eingin veit uttan hann sjálvur*" vísir hansara ævigu guddómliðu náttúru.

Vers 13 : " *og hann var klæddur í eitt klæði, sum var dyppað í blóð. Hansara navn er Guds orð.* »

Hetta „ *blóðdálkaða plaggið* “ merkir tvey ting. Tann fyrsti er hansara rættvísi, sum hann fekk við at úthella sítt egna "*blóð*" til loysing av sínum útvaldu. Men hetta offrið, sum hann sjálvboðin ger fyri at bjarga sínum útvaldu, krevur deyða teirra álopsmenn og forfylgjarar. Hansara "*plagg*" verður aftur klætt við "*blóði*", men hesaferð verður tað tað hjá fíggindum hansara "*traðkað í vínpressuni av Guds vreiði*" sambært Jesaja 63 og Opínberingin 14:17 til 20. Hetta navnið "*Guds orð*" avdúkar týðningin av hansara lívsneyðugu e revelth e . th ok af himni eptir uppreisn hans. Okkara frelsari var Gud sjálvur fjaldur í jarðiskari útsjónd. Hansara varandi undirvísing, sum hansara valdu embætisfólk fáa, fer at gera allan munin millum frelstu leguna og mistu leguna.

Vers 14 : " *Herarnir, sum vóru í himli, fylgdu honum á hvítum hestum, klæddir í hvítum og reinum líni.* »

Myndin er dýrdarfull, tað "*hvíta*" av reinleika eyðkennir heilagleika Guds legu og fjøldina av einglum, sum vóru trúgvir. „ *Fína línið* “ avdúkar teirra „ rættvísu “ og reinu verk

Vers 15 : " *Og úr munní hansara gekk eitt hvast svørð, sum hann skuldi sláa tjóðirnar niður við ; hann mun stýra teimum við jarnstavi ; og hann skal traðka vínpressuna av vreiði og vreiði Guds hins alvalda .*

" *Guds orð* " vísti til Bíbliuna, hansara heilaga " *orð* " sum savnaði saman hansara læru sum leiði tey útvaldu í hansara guddómliða sannleika. Á afturkomudegnum kemur "*Guds orð*" sum eitt "*hvast svørð*" at drepa hansara uppreistrarhugaðu, ósemjuføru, kjakandi fíggindar, sum eru klárir at úthella blóðið av sínum seinast útvaldu. Oyðileggingin av fíggindum hansara lýsir úttrykkið "*Hann skal ráða teimum við jarnstavi*" sum eisini merkir dómsarbeiðið, sum tey útvaldu, sum skulu vinna sambært

Opinberingini 2,27, fremja. Ætlanin um guddómliga hevnd, sum kallast "vintage" í Opinb.14,17-20, verður aftur staðfest her. Hetta temaið er ment í Jes.63 har Andin tilskilar, at Gud virkar einsamallur uttan nakran mann saman við sær. Orsøkin er, at tey útvaldu, sum longu eru fòrd til himmals, ikki eru vitni til dramatikkin, sum rakar uppreistrarmenninar.

Vers 16 : " Og á klæðinum og á lærinum hevði hann eitt navn skrivað : Kongur konganna og Harri harranna. »

" Klæðini " vísa til verk hjá einum livandi verum og " lær hansara " leggur upp til hansara styrki og vald, tí ein týðandi detalja er , at hann kemur fram sum ein reiðari, og fyri at standa á einum hesti, verða musklarnir í " lærunum " , teir størstu í menniskjanum, settir til royndar og gera handlingina móguliga ella ikki. Hansara ímynd sum reiðmaður var týðandi fyrr, tí hetta var tann útsjónin, sum stríðsmenn tóku. Í dag sita vit eftir við symbolismuni í hesi myndini sum sigur okkum , at reiðmaðurin er ein lærari , sum ræður yvir einum hópi av menniskjum , sum er symboliseraður av tí riddaða " hestinum " . Tann , sum Jesus ríður, snýr seg um tey útvaldu hansara, sum í lötuni eru spreitt um alla jørðina. Navn hansara " Kongur konganna og Harri harranna " er ein kelda til sonna troyst fyri hansara elskaðu útvaldu, sum eru undir órættvísu diktatunum hjá kongunum og harrunum á jørðini. Hetta evnið hevur uppiborið kláring. Fyrimyndin av jarðiska kongsdøminum varð ikki gjørd eftir meginreglum, sum Gud góðkendi. Sanniliga gav Gud Ísrael, **sambært áheitan hennara** , at verða stýrt á jørðini av einum kongi, siteri eg, " eins og hinar tjóðirnar " heidningum, sum vóru til tá. Gud svaraði bara áheitanini frá teirra óndu hjørtum. Tí á jørðini er tann besti av kongum bert ein " andstyggilig " vera, sum " heystar har, sum hann ikki hevur sáað " og tann, sum kennir Gud, bíðar ikki eftir at verða kollveltur av fólki sínum fyri at umvæla seg sjálván. Fyrimyndin, sum Jesus leggur fram, fordømir fyrimyndina, sum býtt, óvitandi og ónd fólkasløg bera á jørðini frá ættarliði til ættarlið. Í Guds himmalska heimi er leiðarin tænar hjá sínum fólki, og av hesum fær hann alla sína dýrd. Lykilin til fullkomna eydnu er har, tí eingin livandi vera líður orsakað av sínum medmenniskja. Í síni dýrdarfullu afturkomu kemur Jesus at oyðileggja óndar kongar og harrar, og teirra óndskap, sum teir kenna til hansara við at halda, at teirra stjórn er ein guddómligur rættur. Jesus vil læra tey at hetta er ikki so ; til teirra , men eisini til mannfjöldina, sum rættvísger teirra órættvísi. Hetta er forkláringin av " líknisinum um talentirnar " sum síðani verður framd og brúkt.

Eftir konfrontatióinina

Vers 17 : " Og eg sá ein eingil standa í sólini. Og hann rópti við harðari rødd og segði við allar fuglarnar, sum flugu mitt á himlinum: «Komið, savnað tykkum saman til Guds stóru kvøldmáltíð .

Jesus Kristus " Mikael " kemur í myndini av sólini symbolið av guddómligum ljósi at berjast móti teimum falsku kristnu tilbiðjarunum av sólgudinum sum rættvísger broytingina av hvíludegnum sum keisarin Konstantin ¹gjørdi. Í teirra konfrontatióin við Kristus Gud fara tey at uppdaga, at tann livandi Gud er meira ræðuligur enn teirra sólgudur. Við harðari rødd kallar Jesus Kristus til eina samkomu av kjøtetandi fuglum.

Viðmæli : Eg skal her aftur vísa á, at uppreistrarmenninir ikki ynskja at tilbiðja sólarguddómin tilvitað og sjálvboðin, men teir undirmeta tað fakta, at fyri Gud varðveitir tann fyrsti dagurin, sum teir heiðra fyri sína vikuligu hvíld, dálkan av síni heidnu nýtslu av fortíðini. Somuleiðis avdúkar teirra val eitt stórt vanvirðing fyri tíðarskipanini, sum hann setti á stovn frá byrjan av, at hann skapti jørðina. Gud telur dagarnar, sum eru merktir av, at jørðin snýr seg um sín ás. Í sínum inntrivum fyri fólk sítt Ísrael mintist hann vikuskipanina við at vísa , við at nevna hana , sjeynda dagin, sum kallaðist " hvíldagur ". Nógv trúgva, at tey kunnu verða rættvísgerð av Gudi orsakað av teirra einleika. Hvørki einleiki ella sannføring hava nakað virði fyri tey, sum tvíhalda um sannleikan , sum Gud greitt sigur. Sannleikin í henni er einasti støði , sum ger semju móguliga gjøgnum trúgv á sjálvboðna offrið hjá Jesusi

Kristi. Persónligar meiningar verða ekki hoyrðar ella viðurkendar av Skaparanum Gudi, Bíblían staðfestir hesa meginreglu við hesum versinum úr Jesaja 8,20: “*Til lógina og til vitnisburðin ! Um ein ikki tosar soleiðis, verður eingin morgunroðin fyri fólkið .*”

Tvær " veitslur " eru fyrireikaðar av Gudi : " *brúdleypskvøldmáltíðin hjá Lambsinum* " , hvørs gestir eru teir útvaldu sjálvir hvør sær, tí , samanlagt , umboða teir " *Brúðurina* ". Onnur " *veitslan* " er av tí makabra slagnum og ágóðan av henni eru bert " *fuglarnir* " av rovdjórum, grindar, kondorar, drekar og onnur sløg av ættini.

Vers 18 : “ *At eg skal eta hold konganna, hold hermanna, hold hermanna, hold hesta og teirra, sum sita á teimum, og hold øll menniskju, bæði fræls og træl, bæði smá og stór. »*

Eftir at alt menniskjað er oyðilagt, verður eingin eftir at leggja líkini undir jørðina, og sambært Jer 16 :4, " *verða tey breidd út sum mýl á jørðini .* " Latið okkum finna alt versið, sum lærir okkum ta ørindi, sum Gud goymir teimum, sum hann bannar: “ *Tey skulu doyggja neyðtikin av sjúku; Teimum verður hvørki givið tár ella jarðarferð; teir verða sum møði á jørðini; teir skulu týna av svørði og hungri; og grindir teirra verða føði hjá himmalsins fuglum og djórum á jørðini .* Sambært uppteljingini, sum Andin leggur fram í hesum versi 18, sleppur eingin maður undan deyðanum. Eg minnst, at " *hestarnir* " symbolisera tey fólkasløg, sum teirra borgarligu og trúarleidarar leiða sambært Ják 3 :3 : " *Um vit leggja bitin í munnin á hestunum, soleiðis at teir lýða okkum, so stýra vit eisini øllum kroppi teirra. »*

Vers 19 : “ *Og eg sá djórið og kongar jarðarinnar og hermenn teirra savnaðar saman til at berjast móti honum, sum sat á hestinum, og móti her hansara. »*

Vit hava sæð, at " *Harmageddonbardagin* " var andaligur, og at á jørðini var tátturin í honum at áleggja deyðanum hjá øllum teimum seinastu sonnu trælunum hjá Jesusi Kristi. Henda avgerð varð tikin áðrenn Jesu Kristus kom aftur og uppreistrarmenninir vóru vísir í sínum vali. Men tá ið hon kom í gildi, læt himmalin upp og avdúkaði tann guddómliga hevandi Kristus og einglaherar hansara. Tað er eingin móguleiki fyri bardaga longur. Eingin kann berjast móti Gudi, tá ið hann kemur fram og úrlitið er tað, sum Opinberingin 6,15-17 opinberaði okkum : “ *Kongarnir á jørðini, ættarmenninir, teir ríku, teir sterku, hvør trælur og hvør frælsur maður, goymdu seg í hellunum og í fjallabjörgunum. Og teir søgdu við fjøllini og klettarnar: «Fallið niður á okkum og fjalið okkum fyri andliti hansara, sum í hásetinum situr, og fyri vreiði lambsins! tí at hin stóri vreiðidagur hansara er komin, og hvør skal standa?* "Til seinasta spurningin er svarið : teir útvaldu, sum skuldu verða dripnir av uppreistrarmonnunum ; útvaldir halgaðir av teirra trúfesti móti tí heilaga hvíludegnum, sum profetaraði sigur Jesusar yvir øllum fíggindum sínum og teimum av hansara loystu.

Vers 20 : “ *Og djórið varð tikið og saman við honum tann falski profeturin, sum gjørði undurverk fyri honum, og sum hann svikaði tey við, sum høvdu fingið merkið á djórinum og tey, sum høvdu tilbiðið mynd hansara. Teir vórðu báðir kastaðir livandi í eldvatnið, sum brendi av svávuli. »*

Gætur ! Andin avdúkar okkum endaligu ørindini av seinasta dóminum, meðan Gud fyrireikar tað til " *djórið og falska profetin* " , sum er katólska trúgvín og protestantiska trúgvín, sum falsku adventistarnir hava lagt seg saman síðani 1994. Tí " *brennandi vatnið av eldi og svávuli* " fer at dekkja jørðina av sevendium einans, tively, eftir seinasta dóm. Hetta versið avdúkar okkum undurfullu kenninguna av fullkomna rættvísinum hjá okkara Skapara Gudi. Tað staðfestir munin á teimum, sum veruliga hava ábyrgdina, og teimum sviknu, men seku ofrunum, tí tey hava ábyrgdina av sínum vali. Teir átrúnaðarligu ráðandi eru " *kastaðir livandi í eldvatnið* " , tí teir hava sambært Opinb.14,9 eggjað monnum og kvinnum á jørðini til at virða " *merkið á djórinum* " , hvørs revsing varð kunngjörd.

Vers 21 : “ *Og hini vórðu dripin við svørði hansara, sum sat á hestinum, sum kom úr munninum hansara ; og allir fuglarnir vóru mettir av holdi sínum* " .

Hesi " *onnur* " snúgva seg um ikki-kristnar ella ikki-trúgvandi menniskju , sum fylgdu altjóða rørsluni og lýddu almennu skipanini uttan persónliga skyldu til tað, sum teir kristnu

trúarligu uppreistrarmenninir framdu. Ikki verða dekkjað av rættvísinum í blóðinum, sum Jesus Kristus hefur úthelt, yvirliva tey ikki afturkomu Kristusar, men verða tó dripin av hansara orði, sum er ímyndað av " *svørðinum, sum kom úr munnni hansara* ". Hesar falnu verur, sum eru eygnavitni til, at hins sanna Guds kemur fram, koma til endaliga dómin, men tær fara ikki at líða líðingina av langtíðardeyða í " *eldvatninum* ", sum er tilskilað teimum stóru átrúnaðarligu sekunum, sum eru virknir í uppreistrinum. Eftir at hava verið frammi fyri dýrd hins stóra Skapara Guds, Stóra Dómarin, verða tey knappliga oyðiløgd.

Opinberingin 20 : **túsund árini í sjevnda ártúsund .** **og hin seinasta dómurin .**

Djevulsins revsing

Vers 1 : “ *Og eg sá ein eingil koma niður av himli, sum hevði lykilin til botnsgrøvina og eina stóra ketu í hondini.* »

" *Ein eingil* " ella sendiboð Guds " *fer niður av himli* " til jørðina, sum, frádømd øllum sløgum av jarðligum lívi, menniskja og djór, her tekur navnið " *avgrundin* ", sum tilnevnir hana í 1. Mós. " *Lykilin* " letur upp ella letur aftur atgongdina til hetta oyðilagda landið. Og " *tann stóra ketan* " , sum er hildin í " *hond hansara* " , bendir á, at ein livandi vera fer at verða kettað til tað oyðilagda landið, sum fer at gerast hansara fongsul.

Vers 2 : “ *Hann tók drekan, tann gamla ormin, sum er Djevalin og Satan, og bant hann í túsund ár.* »

Tey útrykk, sum nevna " *Satan* " uppreistrarhugaða eingilin, í Opinb.12,9, eru her aftur siterað. Teir minna okkum á hansara sera høgu ábyrgd í líðingini , sum hansara uppreistrarhugaskapur elvdi til ; likamliga og moralska líðing og pínu, sum ráðandi, sum vóru undir hansara íblástri og ávirkan, álagdu menniskjum, tí teir vóru eins óndir og hann. Sum " *dreki* " leiðdi hann heidna keisaraliga Róm, og sum " *ormur* " leiðdi hann kristna páva Róm , men avmaskeraður um trúbotina, uppførði hann seg aftur sum ein " *dreki* " , sum varð tæntur av vápnaðu katólsku og protestantisku samgongunum og " *drekanadunum* " hjá Louis XIV. Frá leguni hjá teimum demonisku einglunum er " *Satan* " tann einasti, sum yvirlivir, meðan hann bíðar eftir sínum bótdeyða við seinasta dóm, verður hann á lívi í fleiri " *túsund ár* " einsamallur, uttan nakað samband við nakra veru, á jørðini, sum er vorðin eitt formleyst og tómmt oyðimørkfongsul, fólkad bert av líkum og decomp.

Eingilin í avgrundini á oyðilagdu jørðini: Oyðileggjarin í Opinberingini 9,11 .

Vers 3 : “ *Og hann kastaði hann í grøvina, stongdi hann og setti innsigli á hann, fyri at hann ikki skuldi villleiða tjóðirnar meira, fyrr enn tey túsund árini vóru liðug. Eftir hetta skal hann sleppa leysur í eitt lítið kappingarár.* »

Myndin, sum er givin, er nágreinilig, Satan er settur á oyðiløgdu jørðina undir einum klæði, sum forðar honum í at fáa atgongd til himmalin ; soleiðis, at hann finnur seg undir avmarkingunum í tí menniskjaliga norminum, hvørs tap hann elvdi til ella eggjaði til. Hinir livandi verur, himmalskir einglar og menniskju, sum aftur eru vorðnir einglar, eru omanfyri hann, tað vil siga í himlinum, sum hann ikki longur hefur atgongd til síðani sigurin hjá Jesusi Kristi á synd og deyða . Men støðan hjá honum er versnað, tí hann ikki longur hefur nakra selskap, hvørki eingil ella menniskju. Í himlinum eru „ *tjóðirnar* “, sum hetta versioð nevnir uttan at nevna „ *av jørðini* “. Hetta er tí, at tey loystu av hesum tjóðum eru øll í himlinum í Guds ríki. Leikluturin hjá “ *ketuni* ” verður sostatt avdúkaður ; hon noyðir hann at vera einsamallur og einsamallur á jørðini. Í guddómligu skránni verður djevalin fangi

í " *túsund ár* ", og at enda verður hann leyslatin, og hefur atgongd og samband við tey óndu deyðu, sum eru risin upp í aðru uppreisn, til " *seinna deyðan* " av seinasta dómi, á jørðini, sum tá verður, aftur lötuvíst, fólkað aftur. Hann fer aftur at leggja undir seg tær uppreistrarhugaðu tjóðirnar, sum eru dómðar fyri til fánýtis at royna at berjast ímóti teimum heilagu loystu einglunum og Jesusi Kristi stóra dómaranum.

Tey loystu døma tey óndu .

Vers 4 : “ *Og eg sá háseti; og teimum, sum á henni sótu, varð givið vald at døma. Og eg sá sálir teirra, sum vórðu háshøgð fyri vitnisburðin um Jesus og fyri Guðs orð, og sum ikki høvdu tilbiðið djórið ella mynd hansara og ikki høvdu fingið merki hansara á pannu sína ella á hendur sínar. Teir komu aftur til lívs og ráddu saman við Kristi í túsund ár .*

" *Teir , sum sita á trónum* " hava kongliga " *valdið* " at " *døma* " . Hetta er ein týðandi lykil til at skilja týðningin, sum Gud gevur orðinum „ *kongur* “ . Nú, í sínum ríki, í Jesusi Kristi “ *Mikael* ” , deilir Gud sín dóm við allar sínar menniskjaligu skapningar, sum eru loystar av jørðini. Dómurin yvir tey óndu á jørð og í himli verður felags og deildur við Gud. Hetta er einasti táttur í kongsdøminum hjá teimum loystu útvaldu. Ríkið er ikki tilskilað einum flokki av teimum útvaldu, men til øll, og Andin minnist, at í tíðini, sum er farin á jørðini, hava fyrst verið ógvusligar drápsforfylgingar, sum hann vekir upp við at nevna : " *sálir teirra, sum høvdu verið háshøgð vegna vitnisburð um Jesus og vegna* " ; Paulus var ein teirra. Andin vekir sostatt tey kristnu ofrini fyri rómverskari heidning og ótolerantu rómversku pávatrúnni, sum var virkin millum ár 30 og 1843. Síðani miðar hann eftir teimum seinastu útvaldu, sum " *djórið, sum rísur upp av jørðini* " í Opinb . í árinum 2029 til fyrsta várdag undan páskum í árinum 2030 .

Í samsvari við fráboðanina um " *sjeýnda trompet* " í Opinb . Teir noyðast at „ *døma* ” óndar menn og falnar himmalskar einglar. Paulus sigur í 1. Kor. 6,3 : “ *Vita tit ikki, at vit skulu døma einglar? Og vit skulu ikki døma, við tí meira vit, tingini í hesum lívinum?* »

Onnur uppreisnin fyri falnar uppreistrarmenn

Vers 5 : “ *Hini deyðu livnaðu ikki aftur, fyrr enn tey túsund árinu vóru liðug. Hetta er fyrsta uppreisnin.* »

Varið er við felluni ! Orðingin " *Restin av teimum deyðu komu ikki til lívs, fyrr enn tey túsund árinu vóru liðug* " er í parentes og útrykkið, sum fylgir tí " *Hetta er fyrsta uppreisnin* " snýr seg um tey fyrstu deyðu í Kristi, sum vórðu reis upp í byrjanini av teimum " *túsund árunum* ", sum eru nevnd. Parentesin vekir, uttan at nevna hana, fráboðanina um eina aðra " *uppreisn* " , sum er tilskilað teimum óndu deyðu, sum verða rís upp við endan av " *túsund árunum* " til seinasta dómin og deyðiligu revsingina av " *eld- og svávvulvatninum* " ; sum fremur „ *seinna deyðan* “ .

Vers 6 : “ *Sælur og heilagur er tann, sum hefur lut í fyrstu uppreisnini! Annar deyðin hefur ikki vald yvir slíkum; men teir skulu vera prestar Guðs og Krists og ráða saman við Honum í túsund ár.* »

Hetta versið tekur sera einfalt saman um tann opinberaða rættvísa dómin hjá Gudi. Sælan er ætlað teimum sonnu útvaldu, sum luttaka í byrjanini av “ *túsund árunum* ” í “ *uppreisnini av teimum deyðu í Kristi* ” . Tey koma ikki til dóm, men sjálvi verða dómarar í dóminum, sum Gud hefur skipað fyri, í himlinum, í „ *túsund ár* .” Tann " *túsund ára* " *stjórnin* ", sum er kunngjörð, er bert ein " *stjórn* " við dómaravirksemi, og hon er avmarkað til hesi " *túsund árinu* ." Eftir at hava komið inn í ævinleikan, noyðast tey útvaldu ikki at óttast ella líða " *seinna deyðan* ", tí tað eru tvørturímóti tey, sum vilja fáa tey dømdu óndu deyðu at líða hann. Og vit vita, at hetta eru teir størstu og mest óndu, grimmu og drápsligu átrúnaðarligu sekurnar. Teir valdu dómararnir noyðast at áseta, hvussu leingi

líðingartíðin hvør av teimum dømdu verunum hvør sær skal uppliva, í tilgongdini at oyðileggja " *seinna deyða* ", sum einki hevur til felags við núverandi fyrsta jarðliga deyðan. Tí tað er Skaparin Gud, sum gevur eldinum form á hansara oyðileggjandi virksemi. Eldur hevur onga ávirkan móti himmalkroppum og jarðligum kroppum, sum Gud verjir, sum upplivingin hjá teimum trimum fylgisveinum Dániels prógvar í Dániel 3. Til seinasta dómin fer uppreisnarlikamið at reagera øðrvísi enn núverandi jarðliga likamið. Í Markus 9,48, avdúkar Jesus okkum sín serstøku við at siga : “ *har ormur teirra ikki doyr, og eldurin ikki sløknar.* ” Eins og ringarnir í kroppinum hjá einum jarðormi eru hvør sær lívgaðir, soleiðis fer kroppurin hjá tí fordømda at eiga lív niður til sítt seinasta atom. Hvussu skjótt tey verða nýtt, verður tí treytað av, hvussu leingi líðingartíðin er, sum teir heilagu dómarnir og Jesus Kristus hava avgjørt.

Endaliga konfrontatióin

Vers 7 : “ *Og tá ið tey túsund árinu eru liðug, verður Satan leyslatin úr fongslinum.* »

Við endan av " túsund árunum ", í stutta tíð, finnur hann aftur felagsskap. Hetta er tíðin fyri seinnu „ *uppreisnini* “, sum er tilskilað jarðligum uppreistrarmonnum.

Vers 8 : “ *Og hann skal fara út at villleiða tjóðirnar, sum eru í fyra þórtum jarðarinnar, Gog og Mágog, fyri at savna tær saman til bardaga; Talið á teimum er sum havsins sandur* ”

Hesin felagsskapurin er tann hjá teimum " *tjóðum* ", sum eru upprisnar á allari jørðini sum víst verður á við frymlinum um " *fyra jørðarhorn* " ella fyra kardinalpunkt, sum geva gerðini ein alheimsligan karakter. Ein slík samkoma hevur einki sambærligt, uttan á krígsstrategistøðinum eina líking við stríðið í triðja heimsbardaga um " sættu trompetina " í Opinberingini 9,13. Tað er henda samanberingin, sum førir Gud til at geva teimum, sum eru savnað við seinasta dóm, tey nøvn " Gog og Mágog " , sum upprunaliga eru nevnd í Ezek 38,2, og áðrenn tað í 1. Mós . men ein lítil detalja avdúkar samanberandi tættin bert av hesi evokatióin, tí í Ezekiel er Mágog landið hjá Gogi, og tað tilnevnir Russland, sum fer at seta í verk, undir triðja heimsbardaga, størsta talið av hermonnum í allari menniskjansliga stríðssøgu ; sum rættvísger sína ógvusligu útbygging og skjótu hertøku av londum á vesturevropiska meginlandinum.

Andin samanber tey við „ *sandin á havinum* ”, og leggur sostatt dent á týðningin av talinum av ofrum fyri seinasta dóminum. Hetta er eisini ein ábending um teirra undirgívnir fyri djevulinum og hansara menniskjaligu umboðsmenn, sum eru opinberaðir í Opinb. 12,18 ella 13,1 (alt eftir bíbilsku útgávuni): tá vit tosa um " *drekan* " lesa vit : " *Og hann stóð á havsins sandi.* "

Ein óbøtandi uppreistrarmaður, byrjar Satan at vóna, at hann kann vinna á Guds her og hann lokkar hinar dømdu menninar við at sannføra teir um at fara í bardaga móti Gudi og hansara útvaldu.

Vers 9 : “ *Og teir fóru upp um jørðina og kringsettu herbúðir teirra heilagu og hin elskaða býin. Men eldur kom niður av himli og oyddi teir.* "Men ein hertøka av øki merkir einki longur, tá ið ein ikki kann taka ímóti mótstøðumanninum, tí hann er vorðin órørdur ; eins og fylgisveinarnir hjá Dánjali, kann hvørki eldur ella nakað annað skaða teir. Og tvørturímóti rakar " *eldurin úr himli* " teir enntá í " *legu teirra heilagu* ", sum hann ikki hevur nakra ávirkan á. Men hesin eldurin „ *etur* ” fíggindar Guds og hansara útvaldu. Í Zakarias 14 profeterar Andin tey bæði kríggini, sum eru skild sundur við “ *túsund árunum.* ” Tann, sum kemur frammanundan og verður framdur við " sætta trompetinum ", verður lagdur fram í versunum 1 til 3, restin snýr seg um seinna stríðið, sum varð framt í seinasta dómstíðini, og eftir tað, alheimsskipanina, sum er sett á stovn á nýggju jørðini. Í vers 4 tosar profetiin um niðurgongdina hjá Kristi og hansara útvaldu til jarðar við hesum orðum : “ *Føtur hansara skulu standa tann dagin á Oljufjallinum, sum er yvir móti Jerúsalem eystanfyri; Oljufjallið*

skal kloyvast í tvey, eystur og vestur, og har verður ein sera stórir dalur, sum helvtin av fjallinum fer at flyta seg móti norðri, og helvtin av tí móti suðri; "Legan hjá teimum heiløgu av seinasta dómi er soleiðis eyðmerkt og staðsett." Latið okkum leggja til merkis, at tað er bert við endan av teimum himmalsku „túsund árunum“, at „føturnir“ hjá Jesusi „hvíla“ á jørðini, „á Oljufjallinum, sum er yvirav Jerúsalem, eystanfyri.“ Hetta versið, sum varð tulkað skeivt, gav tað orsök til skeivu trúna á jarðarlíga stjórn Jesu Krists í „túsundárinum“.

Vers 10 : “Og djævulin, sum svikaði teir, varð kastaður í eld- og svávulvatnið, har djórið og falski profeturin eru. Og tey skulu verða pín dag og nátt um allar ævir og allar ævir. »

Tíðin er komin at fremja dómin yvir trúarligar uppreistrarmenn, sum er opinberaður í Opínb.19,20. Í samsvari við fráboðanina í hesum versi, eru "djævulin, djórið og falski profeturin" saman, "kastað livandi í eld- og svávulvatnið" sum stendst av virkninginum av "eldinum úr himli" til sum er lagt afturat bráðnaða undirgrundarmagmanum av crust av the crust' brotum. Jørðin fær tá útsjónina av "sóluni", hvørs "eldur" etur holdið á uppreistrarmonnunum, sjálvir eru tilbiðjarar (ótilvitaðir men sekir) av sóluni, sum Gud hevur skapt. Tað er í hesi gerð, at tey jarðligu og himmalsku seku líða „pínurnar“ av „seinna deyðanum“, sum er profeterað síðani Opínberingin 9,5-6. Órættvísi stuðulin til falska hvíludagin elvdi til hendan ræðuliga endan. Tí lukkutíð fyri tey dømdu, hvussu leingi tað so er, so hevur "seinni deyðin" eisini ein enda. Og útrykkið "um allar ævir og allar ævir" er ikki galdandi fyri sjálvar "pínurnar" men fyri tær oyðileggjandi avleiðingarnar av "eldinum", sum elvir til tær, tí hetta eru tær avleiðingarnar, sum verða endaligar og ævigar.

Meginreglurnar í seinasta dóminum

Vers 11 : “Tá sá eg eina stóra hvíta háseti og tann, sum sat á henni. Jørðin og himmalin flýddu burtur frá andliti hansara, og einki stað varð funnið fyri teimum.

“Hvítur” við fullkomnum reinleika, hansara “stóra háseti” er myndin av tí fullkomiliga reina og heilaga persóninum hjá Gudi, skapanum av øllum lívi og lutum. Hansara fullkomileiki tolir ikki nærveruna av "jørðini" í sínum oyðilagda og forbrúka tatti, sum seinasti dómurinn gav henni. Harumframt, við at skurkarnir av øllum uppruna eru oyðilagdir, er tíðin við symbolum av og himmalski alheimurin og hansara milliardir av stjørnum hava ikki longur nakra orsök til at vera til; "himmalin" av okkara jarðligu vídd og alt, sum hann inniheldur, eru tí burturbeind, hvørva í einki. Tímin er komin til ævigt lív á einum ævigum degi.

Vers 12 : “Og eg sá tey deyðu, smá og stór, standa framman fyri hásetinum. Bøkur vórðu latnar upp. Og ein onnur bók varð latin upp, sum er lívsins bók. Og hini deyðu vórðu dømd eftir tí, sum skrivað var í bókunum, eftir verkum teirra. »

Hesi "deyðu" fólkin, sum vórðu dømd sekur, vórðu reis upp til seinasta dómin. Gud ger einki undantak fyri nakran, hansara rættvísi dómur ávirkar tey "stóru" og tey "smáu", tey ríku og tey fátøku og áleggur teimum somu ørindi, deyðan, fyri fyrstu ferð í lívi teirra, javnbjóðis.

Hesi fylgjandi versini geva smálutir um virksemd í seinasta dóminum. Longu profeterað í Dan.7,10, eru "bøkurnar" um vitnisburðirnar hjá einglunum "opnaðar" og hesi ósjónligu vitnini hava gjørt vart við feilirnar og brotsverkini, sum tey dømdu hava framt og eftir dómin í hvørjum máli av teimum útvaldu og Jesusi Kristi, er ein endaligur óafturvendandi óafturvendandi dómur verið. Við seinasta dóm verður tann dómurinn, sum er sagdur, framdur.

Vers 13 : “Havið gav upp tey deyðu, sum vóru í tí; og hvør varð dømdur eftir verkum sínum. »

Meginreglan, sum er skilgreind í hesum versinum, er galdandi fyri báðar uppreisnirnar. Tey “*deyðu*” hvørva á “*havinum*” ella á “*landi*”; Hetta eru teir báðir møguleikarnir, sum eru tilnevndir í hesum versinum. Latið okkum leggja til merkis formin “*bústaður teirra deyðu*” sum eindin “*jørðin*” verður vekjað við. Tí sanniliga er hetta navnið rættvísigt, Gud hevur lýst við syndafulla menniskjað: “*Dust ert tú og til dust skalt tú venda aftur*” í 1. Mós.3,19. „*Bústaður teirra deyðu*“ er tí „*dustið*“ á „*jørðini*“. Deyðin hevur onkuntíð etið menniskju við eldi, sum tí ikki eru “*komin aftur til dust*” sambært vanligu jarðarferðini. Hetta er orsøkin til, at Andin, ikki útilokað hetta málið, tilskilar, at “*deyðin*” sjálvur fer at geva tey, sum hann hevur rakt, í hvørjum formi tey so kunnu vera; skilja niðurbrótingina orsakað av kjarnorkueldi sum ikki letur spor eftir seg av einum fullkomiliga niðurbrotnum mannakroppi.

Vers 14: “*Og deyðin og helheimurin vórðu kastað í eldvatnið. Hetta er hin seinni deyðin, eldvatnið.*»

“*Deyðin*” var ein meginregla, sum var púra ímóti lívsins meginreglu og endamálið við henni var at avrætta verur, hvørs lívsuppliving varð dømd og fordømd av Gudi. Einasta endamálið við lívinum er at leggja Gudi fram við einum nýggjum kandidati til Hansara val av ævigum vinum. Hetta val er farið fram, og tey óndu eru oyðiløgd, hava “*deyðin*” og “*jørðin*” “*bústaður hinna deyðu*” onga orsøk longur til at vera til. Oyðileggjandi meginreglurnar í hesum báðum tingunum eru sjálvar oyðilagdar av Gudi. Eftir “*eldvatnið*”, er pláss fyri lívinum og tí guddómliga ljósinum, sum lýsir tess verur.

Vers 15: “*Og tann, sum ikki varð funnin skrivaður í lívsins bók, varð kastaður í eldvatnið.*»

Hetta versíð staðfestir, at Gud sanniliga hevur lagt fyri menniskjað einar tvær leiðir, tvey val, tvær ørindi, tvær ørindi (5 Mós.30,19). Nøvnini á teimum útvaldu eru kend av Gudi frá grundarlagnum av heiminum ella enn longur aftur, frá forritan av hansara verkætlan, sum hevur til endamáls at geva sær sjálvum frælsar og sjálvstøðugar verur sum felagsskap. Hetta valið fór at kosta honum ógvusliga líðing í einum holdlikami, men ynski hansara um kærleika var størri enn óttin, setti hann verkætlanina í verk og visti frammanundan, hvussu nágreiniliga avrikið okkara søga um himmalska lívið og jarðliga lívið skuldi fremjast. Hann visti, at hansara fyrsti skapningur einaferð fór at gerast hansara deyðiligur fíggindi. Men hóast hesa vitan gav hann honum allar møguleikar at gevast við ætlan síni. Hann visti, at tað var ógjørligt, men hann læt tað henda. Hann kendi soleiðis nøvnini á teimum útvaldu, teirra gerðir, vitnisburðin um alt teirra lív og vegleiði og leiddi tey til sín hvør í síni tíð og tíð. Bara eitt er ógjørligt hjá Gudi: undran.

Hann kendi eisini nøvnini á fjøldini av líkasælum, uppreistrarhugaðum, avgudadýrkandi menniskjaverum, sum tilgongdin at forføða menniskju hevur skapt. Munurin á Guds dómi, sum er opinberaður í Opinb.19,19-20, er galdandi fyri allar hansara skapningar. Sum tey minni seku verða dripin av “*Guds orði*” uttan at vita “*pínurnar av eldinum av øðrum deyða*” sum einans eru ætlaðar teimum seku trúgvandi kristnu og jødunum. Men tann seinna “*uppreisnin*” snýr seg um allar hansara menniskjaligar skapningar, sum eru skaptar á himli, tí Gud lýsti í Róm 14,11: “*Tí skrivað er: Sum eg livi, sigur Harrin, skal hvørt knæ byggja seg fyri mær, og hvørt tunga skal játta fyri*”.

Apokalypsa 21 : Tað dýrdargjörda Nýggja Jerúsalem ímyndað .

Vers 1 : “ *Tá sá eg nýggjan himmal og nýggja jørð; tí hin fyrri himmalin og hin fyrri jørðin vóru farin, og havið var ikki longur.* »

Andin deilir við okkum tær kenslur , sum finga íblástur frá stovnanini av nýggju margvísandi skipanini eftir endan av 7. ártúsund . Frá teirri løtu verður tíðin ikki longur tald, alt, sum livir, fer inn í endaleysa ævinleikan. Alt er nýtt ella meira nágreiniliga endurnýggjað. " *Himmalin og jørðin* " í syndartíðini eru horvin, og symbolið fyri " *deyðanum* " , " *havið* " er ikki longur. Sum Skaparin broytti Gud útsjónina á planetuni Jørð, og gjørði alt, sum umboðaði ein váða ella vanda fyri íbúgvarnar, at hvørva ; so ikki fleiri hav, ikki fleiri fjøll við brattum steintondum . Tað er vorðið ein stórus garður sum tann fyrsti " *Eden* " har alt er dýrd og friður ; sum verður staðfest í Opinberingini 22.

Vers 2 : “ *Og eg sá tann heilaga staðin, nýggja Jerúsalem, koma niður av himli frá Gudi, til reiðar sum brúður, sum er prýdd til mann sín.* »

Hendan nýggja frítíðin fer at taka ímóti samkomuni hjá teimum útvaldu heiløgu , sum eru loyst av jørðini, sum í hesum versinum er nevnd " *heilagi býur* " , *eins* og í Opinb . Hon " *kemur niður av himli* , " úr Guds ríki, sum hon fór inn í við dýrdarfullu afturkomu frelsara hennara. Hon kom síðani niður á jørðina fyri fyrstu ferð við endan av teimum " *túsund árunum* " av himmalska dóminum til seinasta dómin. Eftir hetta, tá hon var komin aftur til himmals, bíðaði hon, til „ *nýggi himmalin og nýggja jørðin* " vóru klár at taka ímóti henni. Legg til merkis, at orðið " *himmel* " er eintal, tí tað vekir fullkomnan samleika, í mótsøgn til fleirtal , " *himmel* " , sum í 1. Mós.

Vers 3 : “ *Og eg hoyrði eina stóra rødd úr himli siga: Sí, tjaldbúð Guds er hjá menniskjum! Hann skal búgva hjá teimum, og tey skulu vera fólk hansara, og Gud sjálvur skal vera hjá teimum.* »

" *Nýggja jørðin* " bjóðar einum virdum gesti vælkomnum, tí " *Gud sjálvur* " , sum sleppur sínum gomlu himmalska hásæti, kemur at seta sína nýggju hásæti á jørðina, har hann hevur vunnið á djevlinum, syndini og deyðanum. " *Guds tjald* " vísir til himmalska likamið hjá Gudi Jesu Kristi " *Mikael* " (= sum er sum Gud) . Men tað er eisini ímyndin av samkomuni hjá teimum útvaldu, sum Andi Jesu Kristis ræður yvir. " *Tjaldbúður* , *tempul* , *synagoga* , *kirkja* , " eru øll hesi hugtøk ímyndir fyri fólkíð hjá teimum loystu heilagu, áðrenn tey vóru bygningar, sum menniskja bygdi ; Hvør teirra merkir eitt stig í gongdini í guddómligu verkætlanini. Og fyrst merkir " *tjaldtemplið* " útferðina úr Egyptalandi hjá hebrearum, sum Gud leiðdi og førði inn í oyðimørkina, sum sjónliga vísti seg av skýnum, sum fór niður sum ein súla á tí heilaga tjaldinum . Hann var tá longu " *hjá monnum* " ; sum rættvísger nýtsluna av hesum hugtakinum í hesum versinum . Síðani merkir " *templið* " fasta byggingina av " *tjaldtemplinum* " ; arbeiði, sum varð skipað og framt undir Sálomoni kongi. Á hebraiskum merkir einans orðið " *synagoga* " : samkoma. Í Opinb.2,9 og 3,9 nevnir Andi Kristusar uppreistrarhugaðu jødisku tjóðina „ *synagogu Satans* “. Seinasta orðið " *kirkja* " merkir samkoma á grikskum (ecclesia) ; málið til útbreiðsluna av kristnari undirvísing í Bíbliuni . Jesus samanbar " *likam hansara* " við " *templið* " í " *Jerúsalem* " , og sambært Ef 5,23 er *samkoman* , *hansara* " *kirkja* " " *likam hansara* " : " *tí maðurin er høvdið á konu síni, eins og Kristus er høvdið á kirkjuni: og hann er frelsari likamsins* . " Vit minnst sorgina hjá ápostlunum hjá Jesu, tá ið hann fór frá teimum og fór til himmals. Hesaferð kann " *maður*

mín búgva hjá mær " siga tann Útvaldi í síni uppseting á " nýtt land ". Tað er í hesum sambandi, at boðskapirnir hjá teimum tólv nøvnunum á teimum " *tólv ættunum* " í Opinberingini 7 kunnu vísa óblandaðu gleðina og eydnuna um teirra sigur.

Vers 4 : " *Hann skal turka hvørt tár av eygum teirra, og deyðin skal ikki vera longur, og hvørki sorg, grátur ella pína skal vera longur, tí tað fyrra er farið.* »

Sambandið við Opinberingin 7,17 verður staðfest við at finna her tað guddómliga lyftið, sum Opinberingin 7 endar við : " *Hann skal turka hvørt tár av eygum teirra.* " Heilivágurin fyri tárnum er gleði og gleði. Vit tosa um tíðina, tá Guds lyfti verða hildin og uppfyllt. Hygg væl at hesi undurfullu framtíð, tí framman fyri okkum er tíðin forritað til " *deyða, sorg, róp, pínu* " sum ikki longur verður, bert, til endurnýggjan av øllum lutum av okkara hátignarliga og undurfulla skapara Gudi. Eg vil vísa á, at hesi ógvusligu tingini bert hvørva eftir tann endaliga dómin, sum verður við endan av " *túsund árunum* ". Fyri tey útvaldu, men fyri tey einans, fara ávirkanin av tí ónda at steðga við dýrdarfullu afturkomu Harrans Guds hins alvalda.

Vers 5 : " *Og hann, sum sat í hásetinum, segði: Sí, eg geri alt nýtt. Og hann segði: «Skriva; tí hesi orðini eru trúføst og sonn.* »

Skaparin Gud, persónliga, bindur seg sjálvan við lyfti, og hann vátar hetta profetiska orðið : " *Sí, eg geri alt nýtt.* " Tað nyttar ikki at leita eftir mynd í okkara jarðligu tíðindum fyri at royna at fáa eina fatan av, hvat Gud fyrireikar, tí tað, sum er nýtt, kann ikki lýsast. Og higartil hevur Gud bert mint okkum á tey pínufullu tingini í okkara tíð við at siga okkum, at tey ikki longur verða í " *nýggju jørðini og nýggja himlinum* ", sum sostatt varðveita alt sítt loyndarmál og yvirraskils. Eingilin leggur afturat hesi útsøgn : " *tí hesi orðini eru trúgv og sonn.* " Náðikallið frá Gudi í Jesusi Kristi krevur ótroyttliga trúgv fyri at fáa lønina av Guds lyftum. Tað er ein torfør leið, sum gongur ímóti heimsins normum. Tað krevur ein stóran offuranda, av sjálvsnoktan, í eyðmjúkleikanum hjá einum træli, sum er undirgivin Harra sínum. Guds royndir at styrkja okkara álit eru tí væl grundgivnar : " *vissa í opinberaðum og útryktum sannleika* " er støðið í sannari trúgv.

Vers 6 : " *Og hann segði við meg: Tað er gjørt! Eg eri alfa og omega, byrjanin og endin. Honum, sum tystur, skal eg geva at drekka ókeypis av lívsins vatnskeldu.* "

Skaparin Gud Jesus Kristus skapar „ *alt nýtt.* " " *Tað er gjørt!* " » ; Sálm.33:9 : " *Tí at hann talaði, og tað hendi; hann skipar, og tað er til.* " Hansara skapandi orð verður uppfyllt, so skjótt sum orðini koma úr munnni hansara. Síðani ár 30, aftanfyrir okkum, er skráin fyri kristnu tíðina, sum er opinberað í Dániel og Opinberingini, framd niður í smálutir. Gud bjóðar okkum at hyggja aftur í framtíðina, sum hann hevur fyrireikað sínum útvaldu ; tey tingini, sum eru kunngjörd, eru framd á sama hátt, við allari vissu. Jesus sigur okkum eins og í Opinberingini 1 :8 : " *Eg eri Alfa og Omega, byrjanin og endin.* " Hugsanin um " *byrjan og enda* " geva vit bert í okkara uppliving av jarðligari synd sum verður fullkomiliga liðug við " *endan* " av sjeýnda ártúsund eftir oyðilegging av syndarum og deyða. Til Guds synir, sum eru spreittir um eitt handilsland, bjóðar Jesus, „ *ókeypis,* „ „ *frá keldu lívsins vatn.* " Hann er sjálvur " *keldan* " til hetta " *lívsins vatn* " sum ímyndar ævigt lív. Guds gáva er ókeypis, henda nágreinileikin fordømir søluna av rómversk-katólskum " *indulgensum* " sum tilnevndu í t ein náði fingin fyri peningaprísir frá pávadøminum .

Vers 7 : " *Tann, sum sigur, skal arva alt; Eg skal vera Gud hansara, og hann skal vera sonur mín.* "

Guds útvaldu eru samarvingar við Jesusi Kristi. Í fyrsta lagi við sínum egna „ *sigri* „ „ *arvaði* " Jesus eina kongliga dýrd, sum allir hansara himmalsku skapningar viðurkendu. Eftir hann skulu hansara útvaldu, eisini " *sigursharrar* ", men gjøgnum hansara " *sigur* ", " *arva hesi nýggju tingini* " sum Gud serliga hevur skapt teimum. Jesus staðfesti sína guddómleika fyri Filip ápostli í Jóh. 14,9 : " *Jesus segði við hann, Havi eg verið so leingi saman við tykkum, og enn kennir tú meg ikki, Filip? Tann, sum hevur sæð meg,*

hefur sæð Faðirin ; Hvussu sigur tú : Vís okkum Faðirin ? " Maðurin Messias legði seg fram sum " tann æviga Faðirin ", og staðfesti sostatt fráboðanina, sum varð profetarað í Jes.9,6 (ella 5), sum snúði seg um hann. Jesus Kristus er tí fyri síni útvaldu , bæði beiggja teirra og Faðir teirra. Og teir eru sjálvir brøður hansara og synir hansara. Men kallið er individuelt, so sigur Andin ,eins og at enda í 7 tíðarskeiðunum í temanum í " Brøvunum " : " til tann, sum vinnur ", " hann verður sonur mín ". Sigur á syndini er kravdur fyri at fáa status sum " sonur " hjá livandi Gudi.

Vers 8 : " Men teir óttafullu og vantrúgvandi og andstyggiligu og drápsmenn og hormenn og trolmenn og avgudadýrkarar og allir lygnarar skulu hava sín part í vatninum, sum brennur við eldi og svávuli, sum er hin seinni deyðin. »

Hesi kriteriini fyri menniskjansligum karakteri eru at finna í øllum heidnum menniskja , tó miðar Andin her eftir, ávøxstunum av falsku kristnu trúgvini ; fordømingin av jødisku trúgvini, sum Jesus greitt lýsir og avdúkar í Opinb.2,9 og 3,9.

Sambært Opinb.19,20 verður " ... vatnið, sum brennur av eldi og svávuli " við seinasta dóm tann parturin, sum er tilskilaður " djórinum og falska profetinum " : katólsku trúnni og protestantisku trúnni. Tann falski kristni átrúnaðurin er ikki øðrvísi enn tann falski jødiski átrúnaðurin. Hansara prioriteringsvirði eru tað øvugta av Guds. So, meðan fariseisku jødarnir skeldaðu lærusveinar Jesusar fyri ikki at vaska sær um hendurnar áðrenn teir ótu (Mat.15,2) , skeldaði Jesus teir ongantíð og segði síðani , í Matt.15,17 til 20 : " Skilja tit ikki, at alt, sum kemur í munnin, fer í búkin og verður kastað? Men tað, sum kemur úr munninum, kemur úr hjartanum, og hetta dálkar menniskjað. Tí úr hjartanum koma óndir tankar, **morð, hórdómur, hordómur, stuldur, fólks vitni, ærumeiðing**. Hetta er tað, sum dálkar menniskjað; men at eta við óvaskaðum hondum dálkar ikki ein mann . Somuleiðis maskar tann falski kristni trúgvín sínar syndir móti Andanum við fyrst og fremst at revsa holdsins syndir. Jesus gav sína meining við at siga við jødarnar í Matt.21,3 : " tollararnir og skøkjurnar skulu fara inn í himmiríkið frammanundan tykkum " ; týðiliga, við teirri treyt, at øll umvenda seg, og umvenda seg til Gud og hansara reinleika. Tað er falsk átrúnaður, sum Jesus kallar " blindar leiðarar ", sum hann spottar í Matteus 23,24, fyri at " síla mýggjabitin út og svølgja kamelin ", ella annars , fyri at " síggja flekkin í eyganum á næsta tínum uttan at síggja stong , sum er í tínum egna " sambært Lukas 2 : 3 : 6

Tað er lítil vón fyri nøkrum, sum viðurkennir seg sjálvan í øllum hesum persónligheitskriteriunum, sum Jesus nevni. Um bara ein passar til tína náttúru, noyðist tú at berjast ímóti tí og vinna á tínum feili. Fyrsti trúarbardagi er móti sær sjálvum ; og tað er mótgongdin , sum er torførast at vinna á.

Í hesi uppteljing, sum privilegierar teirra andaliga týdning, nevni Jesus Kristus , tann stóri guddómliki dómarin, feilirnar, sum verða skrivaðar til falsku kristnu trúnnu av slagnum av páva-rómversku katolisismuni. Við at miða eftir „ teimum ræðuskítunum “, vísir hann til tey, sum nokta at vinna í sínum trúarstríði , tí lyfti hansara eru øll tilskilað „ honum, sum sigur “. Nú , er eingin sigur møguligur hjá einum, sum noktar at berjast. " Trúgv vitnið " skal vera dirvið ; Far út frá ræðuskítinum. " Uttan trúgv ber ikki til at gleða Gud " (Hebr. 11,6) ; útgongd, " tann vantrúgvandi " . Og trúgv, sum ikki er í samsvari við trúnnu á Jesus, sum er givin sum fyrimynd at herma eftir, er bert vantrúgv . " Andstyggdir " eru andstyggiligar fyri Gudi og tær eru framvegis ávøxstur heidninganna ; útgongd, " tað andstyggiliga " . Tað er eitt brotsverk, sum verður skrivað til " Bábýlon hina stóru , móður skøkju og andstygd jarðarinnar " sambært Opinb. " Drápsmenn " bróta sætta boð ; útgongd, " drápsmaðurin " . Morðið er kent av katólsku trúnni og protestantisku trúnni hjá " hyklararunum " sambært Dan.11:34 . Tey " óhóvliga " kunnu broyta sínar leiðir og vinna á sínum óndskapi, annars ; fara úr tí " óhóvliga " . Men tann andaliga " óreinskapurin " , sum verður skrivaður til

katólsku trúna, samanborið við eina "skökju", letur fullkomiliga hurðina til himmals aftur. Harumframt fordómir Gud í hennara "óreinleika", sum førir til andaligt "hórdóm": handil við djevulin. "Trollmenninir" eru teir katólsku prestarnir og protestantarnir, sum eru fylgjarar av demoniskari andaligheit. ; útgongd, "galdramaðurin"; Hendan gerðin verður skrivað til „Bábylon hina stóru“ í Opinberingini 18,23. "Avgudadýrkarar" vísa eisini til katólsku trúna, avgudar hennara og tilbiðjanar- og bønarlutir hennara; útgongd, "avgudadýrkarin". Og at enda nevnir Jesus "lygnararnar", sum hava sum andaliga faðir "djevulin, lygnari og drápsmaður frá byrjan av og faðir lygnanna" sambært Jóh. 8,44; far út "lygnarin".

Vers 9: "Tá kom ein av teimum sjei einglunum, sum høvdu tær sjei skálirnar fullar av teimum sjei seinastu plágunum, og talaði við meg og segði: 'Kom, eg skal vísa tær brúðurina, konu lambsins. »

Í hesum versinum vendir Andin sær til tey útvaldu, sum við sigrinum fara at ganga ígjøgnum ta syrgilig og ógvusligu tíðina við teimum guddómligu "sjei seinastu plágunum". Løn teirra verður at síggja ("Eg skal vísa tykkum") ta dýrd, sum er tilskilað teimum sigursvandu, sum mynda og umboða, í hesum seinasta søguliga skeiðnum á syndarjörðini, "brúðrina, konu lambsins", Jesus Kristus.

Teir „sjei einglarnir, sum høvdu tær sjei skálirnar fullar av teimum sjei seinastu plágunum“ miðaðu móti menniskjum, sum lýktu teimum kriterium í tí falsku kristnu trúgvini, sum eru nevnd í fyrra versinum. Hesar „sjei seinastu plágurnar“ vóru tann parturin, sum Gud skjótt skuldi geva falnu leguni. Hann skal nú vísa okkum, í symboliskum myndum, tann partin, sum kemur aftur til tey sigursloystu útvaldu. Í einum symbolismu, sum avdúkar kenslurnar, sum Gud hevur fyri teimum, vísir eingilin tey útvaldu, hvørs samkoma tilsamans er „brúður Lambsins“. Við at siga, "kona lambsins", staðfestir Andin læruna, sum er givin í Efesusbrævinum 5,22 til 32. Paulus ápostul lýsir eitt hugsjónarligt mann- og konusamband, sum tíverri bert fer at finna sína uppfylling í sambandinum hjá tí útvalda við Kristusi. Og vit mugu læra at endurlesa søguna í 1. Mósebók, í ljósinum av hesi lærdómi, sum Andi hins livandi Guds, skapari av øllum lívinum, og ljómandi uppfinnari av tess fullkomnu virðum, gevur. Orðið "kvinna" knýtir "brúðrina", "tann útvalda" hjá Kristusi, at myndini av "kvinnuni", sum er lögð fram í Opinberingini 12.

Almenna lýsingin av tí dýrdargjörda útvalda

Vers 10: "Og hann bar meg burtur í andanum til eitt stórt og høgt fjall. Og hann vísti mær hin heilaga býin, Jerúsalem, sum kom niður av himni frá Guði, við dýrd Guds. »

Í andanum verður Jóhannes fluttur til lötuna, tá Jesus Kristus og hansara útvaldu fara niður av himli eftir himmalska dómin um "túsund árin" í sjeynða ártúsund. Í Opb. Eftir tey „túsund árin“ uppfyllir tað profeteraða í veruleikanum um „nýggju jørðina“. Síðani Jesu Kristis afturkomu, hava tey útvaldu fingið frá Guði eitt dýrdarligt himmalskt likam, sum er gjørt ævigt. Tey endurspegla sostatt „Guds dýrd“. Hesa umskapan boðar Paulus ápostul frá í 1. Kor. 15,40 til 44: "Tað eru eisini himmalsk likam og jarðlig likam; men ljósstyrkin hjá himmalkroppum er øðrvísi, og tann hjá jarðkroppum er øðrvísi. Ein er dýrd sólarinnar, onnur dýrd mánannar, og onnur dýrd stjörnunnar; sjálvt ein stjörna er øðrvísi í ljósstyrki frá aðrari stjörnu. Soleiðis er eisini við uppreisn teirra deyðu. Likamið er sáað í forgeinging; hann rísur upp óforgjöriligur; tað er sáað í vanvirðing, tað er reist upp í dýrd; tað er sáað veikt, tað verður reist í styrki; tað verður sáað eitt djóralikam, tað verður reist eitt andaligt likam. Um tað er eitt djóralikam, so er tað eisini eitt andaligt likam.

Vers 11: "Og dýrd hansara var sum ein dýrasta steini, sum ein jaspissteinur, klárur sum krystall. »

Síðan í fyrra versinum, er "dýrd Guds", sum eyðkennir hana, staðfest, tí "jaspissteinurin" eisini merkir táttin av "Hann, sum situr á hásetinum" í Opinb.4,3.

Millum tey bæði versini merkja vit ein mun , tí í Opinberingini 4, fyri samanhangin við dómin , hevur hesin " *jaspissteinurin* " , sum ímyndar Gud, eisini útsjóndina av einum " *sardius* " . Her, tá ið trupulleikin við syndini er loystur, sýnir tann útvalda seg fram í einum tatti av fullkomnum reinleika " *gjøgnumskygdur sum krystallur* " .

Vers 12 : " *Tað hevði ein stóran og høgan múr. Hon hevði tólf port, og við portunum tólv einglar, og nøvn vóru skrivað á tey, nøvn hinna tólv ættar Ísraels sona ;*

Myndin, sum Andi Jesu Krists leggur upp til, er grundað á symbolismuna um andaliga " *heilaga templið* " , sum Ef. Í *honum veksur allur bygningurin, hóskaði innrammaður saman, til eitt heilagt tempul í Harranum. Í Honum verða eisini tit bygd saman til bústað Guds við Andanum.* » . Men henda definitiúnin snúði seg bert um tann útvalda í ápostólsku tíðini. " *Høgi múrurin* " avmyndar menningina av kristnu trúnni frá árinum 30 til árið 1843 ; Latið okkum leggja til merkis, at fram til hesa dagin er sannleiksstøðið, sum ápostlarnir skiltu og lærdu, óbroytt . Hetta er orsökkin til, at broytingin av hvíludegnum, sum varð sett á stovn í 321, **brýtur** tann heilaga samgonguna, sum er gjørd við Gud við blóði Jesu Krists. Viðvíkjandi teimum sannu móttakarunum av Opinberingini av hesi profeti, eru tey symbol, sum eru avmynd av Adventista trúnni , sum Gud hevur sett sundur síðani 1843 , avmyndað av " *tólv hurðum* " , " *opnar* " áðrenn útvaldu " *Filadelfia* " (Op. 3 :7) og " *stongt* " áðrenn tey falnu " av " *Sardis* " (Op. 3,1) . Teir „ *bera nøvnini á teimum 12 ættunum, sum eru innsiglaðar við Guds innsigli* " í Opinb.

Vers 13 : " *eystanfyri trý portur, norðanfyri trý portur, sunnanfyri trý portur og vestanfyri trý portur.* »

Hendan stevnan av " *hurðum* " til tey fyra kardinalpunktini lýsir almenna karakterin ; sum fordømir og ger ólógliga ta trúgv , sum sigur seg vera almenna, týdd við griksku rótini " *katholikos* " ella " *katólsk* " . Sostatt er adventisman síðani 1843 fyri Gud einasta kristna trúgvinn, sum hann hevur latið sítt " *æviga evangelium* " (Op. 14,6) til eina alheims uppgávu at læra fólkarnar á jørðini. Burtursæð frá tí sannleika, sum Hann opinberar sín um andaliga útvalda til heimsins enda, er eingin frelsa. Adventisman byrjaði sum ein trúarvekingarrørsla, sum varð motiverað av fráboðanini um afturkomu Jesu Krists, fyrstu ferð væntað á vári 1843 ; og hon skal varðveita henda karakterin til ta sonnu endaligu afturkomu Jesu Krists , sum er ásett til várið 2030 . Av tí at ein " *rørsla* " er eitt virksemt í støðugari menning , annars er hon ikki longur ein " *rørsla* " , men ein " *blokeraður stovnur* " og deyður , sum privilegierar siðvenju og átrúnaðarlíga formalismu ; tað er alt, sum Gud hatar og fordømir ; og hevur longu dømt millum uppreistrarhugaðu jødarnar, teir fyrstu vantrúgvandi.

Nágreiniliga lýsingin í tíðarrøð

Grundleggjandi kristnu trúnnar

Vers 14 : " *Og býarmúrurin hevði tólv grundarlag, og í teimum tólv nøvnini á teimum tólv ápostlunum hjá Lambsinum.* »

Hetta versid lýsir ápostólsku kristnu trúnnar, sum fevnir um , sum vit hava sæð, tíðarskeiðið millum 30 og 1843, og hvørs læra varð skeiklað av Róm í 321 og 538. Tann " *høgi múrurin* " er myndaður av verðsligu samkomuni av " *livandi steinum* " sambært 1 Pætr a :5. útvald og *dýrabar í Guds eygum; og tit sjálvir, sum livandi steinar, verða bygdur upp til eitt andaligt hús, eitt heilagt prestdømi* , at bera fram andalig offur, sum Gudi tekur ímóti í Jesu Kristi .

Vers 15 : " *Og tann, sum talaði við meg, hevði ein gullreyð til máttis, at máta býin og portirini og múr hennara.* »

Her, eins og í Apo. 11,1 , er tað ein spurningur um at " *máta* " ella, um at døma , um virðið á tí dýrdargjørda útvalda , um adventistatíðina (*tey 12 portirini*) og um ápostólsku

trúnna (*grundarlagið og múrin*). Um " *reyðurin* " í Opinb. 11 :1 var " *sum ein stavur* ," eitt revsitólið, so er það absolutta øvugta, tann í hesum versinum ein " *gullreyður* " ; " *Gull* " er ímyndin av " *trúgv, sum er reinsað við roynd* " , sambært 1 Pæt 1,7 : " *fyrí at royndin av trúgv tykkara, sum er nógv dýrari enn gull, sum fer til grundar, hóast hon verður roynt við eldi, kann verða funnin til lovsang og dýrd og heiður við opinbering av Jesusi Kristi* " . Trúgvín er tí støðið fyrí Guds dómi.

Vers 16 : " *Býurin var fýrkantur, og longdin var javnbjóðis breiddin. Hann mælti borgina við reyrinum, og fann hana tólv túsund stadar ; longdin, breiddin og hæddin vóru javn.* »

" Fýrkanturin " er yvirflatisliga tann fullkomni hugsjónarligi formurin . Tað er upprunaliga at finna í táttinum av tí " heilaga av teimum heilagu " ella " tí mest heilaga staðnum " í tjaldtemplinum, sum varð bygt á Mósetistíðini. Formurin á " *fýrkantinum* " er prógv um skilagóða implikatió, náttúran vísir ikki nakran fullkomnan " *fýrkant* " . Guds vit sæst í víddini á hebraiska halgidóminum, sum varð myndaður av trimum " *fýrkantum* " . Tveir vórðu brúktir til " *heilaga staðin* " og tann triði, til " *hin heilaga av teimum heilagu* " ella " *mest heilaga staðin* " , sum einans var tilskilaður til nærveru Guds og sostatt, skilt av " *einum sløri* " , mynd av syndini, sum Jesus skal bóta fyrí í síni tíð . Hesi lutfall á trimum triðingum vóru í myndini av teimum 6000 ella tríggar ferðir 2000 árunum, sum vóru ætlað valinum av teimum útvaldu í frelsuverkætlanini, sum Gud hugsaði. At enda í hesum valinum eru tey útvaldu sostatt umboðað av " *torginum* " á tí " *mest heilaga staðnum* " , sum profeteraði kulminatióinina av frelsuverkætlanini ; hetta andaliga stað at gerast atkomiligt orsakað av semjuni, sum sáttmálin í Kristi hevur ført við sær. Og tað andaliga " *torgið* " í tí lýsta templinum fekk soleiðis grundarlagið 3. apríl 30 , tá frelsan byrjaði við sjálvbodna sóningardeyða okkara Endurloysara Jesu Krists. Myndin av " *fýrkantinum* " er ikki nóg mikið til at fullføra hesa definitiúnina av sonnari fullkomleika, hvørs symbolska tal er " *trý* " . Eisini er tað tann av einum " *terningi* " , sum verður lagdur fram fyrí okkum. Hava vit sama mát, í " *longd, breidd og hædd* " , hava vit hesaferð, symbolið " *trý* " av tí fullkomnu " *kubisku* " fullkomleikanum, av samkomuni hjá teimum útvaldu, sum Jesus Kristus loysti. Í 2030 er byggingin av " *fýrakantaða býnum* " (og enntá *kubikk* : " *hæddin á henni* ") , . *grundarlagið og tólv portrini* " verða liðug. Við at geva honum ein kubiskan form, bannar Andin teirri bókstavligu tulkningini av " *býi* " , sum fjøldin gevur honum.

Talið, sum er mált , „ *12.000 støðir* “ , hevur sama týdning sum „ *12.000 innsiglað* “ í Opinberingini 7. Sum áminning : $5 + 7 \times 1000$ ella, menniskja (5) + Gud (7) x fjøld (1000) . Orðið " *leikvøllir* " leggur upp til teirra luttøku í renningini, hvørs endamál er at " *vinna vinningin av høga kallinum* " sambært læruni hjá Paulusi í Fil 3,14 : " *Eg stríði móti málinum til vinningin av høga kallinum hjá Gudi í Kristi Jesusi* . » ; og í 1. Kor.9,24 : " *Vita tit ikki, at tey, sum renna í kapping, renna øll, men ein fær vinningin ? Renn soleiðis, at tú vinnur tað.* " Teir útvaldu sigursmenninir runnu og fingur virðislønina, sum Gud gav í Jesusi Kristi."

Vers 17 : " *Og hann mátaði múrin og fann, at hann var hundrað og fjóruti og fýra alnir, eftir mátinum hjá einum manni, sum var mátið hjá einglinum.* »

Aftanfyrí " *alin* " , villeiðandi tiltøkini, opinberar Gud sín dóm fyrí okkum og hann opinberar okkum, at bert menn, sum eru symboliseraðir við talinum " *5* " , sum hava gjørt samgongu við Gud, hvørs tal er " *7* " , koma inn í samansetingina av tí útvalda . Samlaða hesi bæði tøluni gevur " *12* " sum , tá ið tað verður kvadraterað , gevur talið " *144* " . Nágreinileikin í „ *mannamátinum* " staðfestir dómin yvir „ *menn* “ , sum eru valdir við blóðinum, sum Jesus Kristus hevur úthelt. Talið " *12* " er sostatt til staðar í øllum stigum av verkætlanini um tann heilaga samgongu, sum er gjørd við Gud : 12 hebraiskir patriarkar, 12 ápostlar Jesu Krists og 12 ættir fyrí at lýsa adventistisku trúnna, sum varð stovnað síðani 1843-1844 .

Vers 18 : “ *Múrurin var bygdur av jaspis, og býurin var av reinum gulli, sum klárt glas.* »

Við hesum symbolum avdúkar Gud sína virðing fyri trúnni, sum hansara útvaldu vístu fram til 1843. Tey høvdu ofta lítið ljós, men teirra vitnisburður um Gud kompenseraði og fylti hann við kærleika. “ *Tað reina gullið og tað reina glasið* ” í hesum versinum lýsa reinleika teirra sál. Tey góvu ofta lív sítt fyri at líta á lyfti Guds, sum vóru opinberað gjøgnum Jesus Kristus. Álitið, sum er lagt á hann, verður ikki skuffað, hann fer sjálvur at taka ímóti teimum við “ *fyrstu uppreisnini* ”, teirri sonnu “ *deyðu í Kristi* ”, á vári 2030.

Ápostólski grunnurin .

Vers 19 : “ *Grundarlagið á býarmúrinum var prýtt við øllum slag av dýrgripum : fyrsta grundarlagið var jaspis, annað safir, triðja kalsedon, fjórða smaragd,* ”

Vers 20 : “ *Fimta av sardonix, sætta av sardius, sjeýnda av krysolit, áttanda av beryl, níggjunda av topas, tíggjunda av krysopraxe, ellivta av jacint, tólvta av ametyst.* »

Gud veit tankarnar hjá menniskjum og hvat tey kenna, tá tey beundra vakurleikan av gimsteinum, tá tey verða skorin ella slípað. Fyri at ognar sær hesi ting, brúka summi eydnur til tað stigið, at tey oyðileggja seg sjálvi, so stórir er teirra kærleiki til tey. Í somu tilgongd fer Gud at brúka hesa menniskjansligu kensluna til at vísa tær kenslur, hann hevur fyri sínum elskaðu og signaðu útvaldu.

Hesir ymisku “ *gimsteinarnir* ” læra okkum, at teir útvaldu ikki eru eins klonur, tí hvør persónur hevur sína egnu persónligheit, á tí líkamliga støðinum, týðiliga, men serliga á tí andaliga støðinum, á støðinum hjá sínum persóni. Dømið, sum teir “ *tólv ápostlarnir* ” hjá Jesusi geva, staðfestir hesa hugsan. Millum Jean og Pierre, hvør munur ! Men Jesus elskaði tey bæði við og fyri teirra ymiskleika. Tað sanna lívsríkidømið, sum Gud hevur skapt, liggur í hesum fjølbroytninum av persónligheit, sum øll hava vitað at geva Honum fyrsta pláss í hjørtum og allari sál.

Adventisma

Vers 21 : “ *Tey tólv portrini vóru tólv perlur ; hvør hurð var av einari perlu. Býartorgið var av reinum gulli, sum gjøgnumskygt glas.* »

Síðani 1843 hava tey útvaldu ikki víst eina trúgv, sum er hægri enn tann hjá teimum, sum vóru undan teimum, í dóminum hjá frelsarans dómara. Symbolið “ *eina perlu* ” stendst av atgongdini hjá signaðu adventismuni til fulla fatan av ætlanini um guddómligu frelsu. Fyri Gud hava tey útvaldu adventistarnir síðani 1843 víst seg verðar at taka ímóti øllum hansara ljósi. Men hetta verður latið í støðugum vøkstri, fáa bert teir seinastu misálitis adventistarnir tann seinasta fullkomna formin av profetiskum forkláringum. Tað, sum eg meini við, er, at tann seinasti adventisturin, sum er útvaldur, ikki fer at hava eitt yvirskipað virði enn hinir loystu av ápostólskari tíð. “ *Perlan* ” gevur boð um, at frelsuverkætlanin, sum Gud hevur sett í verk, er liðug. Hon avdúkar eina ávísa uppliving, sum snúði seg um at endurreisa **allar** teir lærusannleikar, sum pávaliga rómversk-katólska trúgv og protestantisku trúnnar, sum var fallin í fráfall, høvdu skeiklað og álopið á. Og at enda avdúkar tað okkum tann ómetaliga stóra týðningin, sum Gud gevur fyri, at kunngerðin í Dániel 8,14 kemur í gildi á vári 1843 : “ *Til tvey túsund og trý hundrað kvøld og morgun og heilagleika verða rættvísgjørð.* ” “ *Perlan* ” er myndin av hesi “ *rættvísgjørdu heilagleika* ” sum, ólíkt øðrum gimsteinum, ikki noyðist at verða klipt fyri at avdúka sín vakurleika. Í hesum endaliga høpi tykist samkoman hjá teimum halgaðu útvaldu harmonisk, “ *skuldleys* ” sambært Opinberingini 14,5, og gevur Gudi alla ta dýrd, hann hevur uppiborið. Profetiski hvílundagurin og sjeýnda ártúsund, sum hann profeteraði, koma saman og verða uppfyllt í allari fullkomleikanum av tí frelsuverkætlanini,

sum tann stóri skaparinn Guð hefur hugsað. Hansara „*dýrabara perla*” í Matt 13:45-46 vísir alla ta þrýði, sum hann vildi geva henni.

Stóru broytingarnar í nýggja Jerusalem

Andinn tilskilar: “*gøtan í býnum var reint gull, sum gjøgnumskygt glas.*» Við at nevna hetta “*staðin av reinum gulli*”, tað vil siga av reinum trúgv, leggur hann upp til eina samanbering við tað í París, sum ber syndarmyndina við at fáa nøvnini “*Sódoma og Egyptaland*” í Opib.11,8.

Vers 22: “*Eg sá einki tempul í býnum; tí at Harrin Guð hin alvaldi er tempul hansara og eisini lambið.*»

Tíðin við symbolum er farin, tey útvaldu eru farin inn í ta sonnu avrikið av guddómligu frelsuverkætlanini. Sum vit skilja tað í dag á jørðini, so fer “*templið*” hjá savningin ikki at hava nakra nyttu longur. Inngongdin í ævinleikan og veruleikan fer at gera nyttuleysar “*skuggarnar*”, sum profeteraðu teir sambært Kol. 2,16-17: “*Latið tí ongan døma tykkum um mat ella drekka ella um halgidag ella um nýmána ella um hvíludagar: sum eru komnir til menn av tí likaminum Kristusi.* Gætur! Í hesum versinum snýr uppskriftin “*av hvíludøgunum*” seg um “*hvíludagarnar*”, sum átrúnaðarligar hátíðarhald hava við sær, og ikki “*vikuliga hvíludagin*”, sum Guð hefur ásett og halgað á sjeýnda degi síðani heimsins skapan. Eins og fyrsta koma Kristusar gjørdi ónýtiligar hátíðarligu ritualirnar, sum profeteraðu um hann í gamla sáttmálanum, so fer inngongdin í ævinleikan at gera tey jarðligu symbolini útgingin og fer at loyva teimum útvaldu at síggja, hoyra og fylgja lambinum, tað vil siga Jesusi Kristi, tí sanna heilaga guddómliga “*útrykkjandi templinum*”, sum vil.

Vers 23: “*Býurin hefur ikki brúk fyri sólini ella mánanum at lýsa á hann; tí dýrd Guds lýsir henni, og lambið er lampan hennara.*»

Í guddómligari ævinleika liva tey útvaldu í varandi ljósi uttan ljóskeldu sum okkara núverandi sól, hvørs tilveru bert er rættvísigjörd við skiftinum av “*degi og nátt*”; “*nátt ella myrkur*” rættvísigjörd vegna synd. Syndin er loyst og farin, er bert pláss eftir fyri “*ljósinum*”, sum Guð hevði lýst “*gott*” í 1. Mós.

Andi Guds er framvegis ósjónligur og Jesus Kristus er tann tátturinn, sum skapningar hansara kunnu síggja hann undir. Tað er í hesum høpi, at hann verður framlagdur sum “*kyndilin*” hjá tí ósjónliga Gudi.

Men andaliga tulkningin avdúkar eina stóra broyting. Eftir at hava komið inn í himmalin, verða tey útvaldu beinleiðis lærd av Jesusi, tey hava tá ikki longur brúk fyri “*sólini*”, symbolinum fyri nýggja samgonguna, ella “*mánanum*” symbolinum fyri gomlu jødisku samgonguni; bæði at vera, sambært Opib. Stutt sagt, so hava tey útvaldu ikki brúk fyri Heilagu Bíbliuni longur.

Vers 24: “*Tjóðirnar skulu ganga í ljósi hennara, og kongar jarðarinnar skulu bera dýrd sína inn í hana.*»

Viðkomandi “*tjóðir*” eru himmalsku ella himmalsku-vorðnu “*tjóðirnar*”. “*Nýggja jørðin*” eisini er vorðin nýggja Guds ríki, og tað er har, at hvør livandi skapningur kann finna skaparan Guð. “*Kongarnir á jørðini*”, sum eru teir útvaldu, vilja “*bera dýrd*” teirra sálarreinleika inn í hetta æviga lívið, sum er sett upp á “*nýggju jørðina*”. Hetta útrykkið “*jarðarkongar*” sum oftast miðar móti, niðursetandi, teimum uppreistrarhugaðu jarðligu myndugleikunum, *tilnevnir*, á ein smáligan hátt, tey útvaldu í Apo. 4,4 og 20,4 har tey verða framlögð “*sitandi*” á “*trónum*”. Somuleiðis lesa vit í Opib.5,10: “*Tú hefur gjørt tey til ríki og prestar hjá Gudi okkara, og tey skulu ráða á jørðini.*”

Vers 25: “*Portur hennara verða ikki stongd um dagin, tí har verður eingin nátt.*»

Boðskapurin varpar ljós á, at verandi ótryggleiki hvørvur. Friður og tryggleiki verður fullkomin í ljósinum av einum ævigum og endaleysum degi. Í lívssøguni varð myrkursins

mynd bert skapt á jörðinni orsakað av stríðnum, sum skuldi seta guddómliga " ljósið " ímóti " myrkrinum " í djevulsins legu.

Vers 26 : “ *Og dýrd og heiður tjóðanna skal verða ferd inn í hana.* »

Í 6000 ár hava menn skipað seg í ættir, fólkasløg og tjóðir. Í kristnu tíðini , í Vesturheiminum , broyttu fólkasløg síni ríki til tjóðir og tey kristnu útvaldu vórðu vald úr teirra orsakað av " *dýrd og heiður* " tey góvu Gudi, í Jesusi Kristi.

Vers 27 : “ *Einki óreint skal koma inn í hana, og eingin, sum ger andstygd ella lygn ; bert tey, sum eru skrivað í lívsins bók Lambsins, koma inn .*

Gud staðfestir tað, frelsan er objekt fyri einum stórum kravi frá hansara síðu. Einans fullkomiliga rein sálir , sum vitna um kærleika til guddómliga sannleikan, kunnu veljast út til at fáa ævigt lív. Aftur hesaferð endurnýggjar Andin sína avvísing av tí " *dálkaða* " *sum tilnevnir ta falnu* protestantisku trúna í " *Sardis* " boðskapinum í Opinb . Tí tey, sum ikki hoyra Gudi til, lata seg manipulera av djevlinum og hansara illum andum.

Aftur hesaferð minnir Andin okkum á, at yvirraskilsi er tilskilað menniskjum, tí Gud, síðani heimurin varð stovnaður, hevur kent nøvnini á sínum útvaldu, tí tey „ *eru skrivað í lívsbók hansara* “. Og við at siga " *í lívsbók Lambsins* ", útilokar Gud alla ikki-kristna trúgv frá síni frelsuætlan . Havi avdúkað í síni Apokalypsu útihýsing av falskum kristnum átrúnaðum, sær frelsuvegurin út sum " *smalur og smalur* " sum Jesus lýsti í Matt 7,13-14 : " *Farið inn um tað smala portrið.* " *Tí at vítt er portrið og breiður er vegurin, sum førir til undirgangs, og mong eru tey, sum ganga inn um tað. Men smalt er portrið og torførur er vegurin, sum førir til lívið, og fá eru tey, sum finna hann .*”

Opinberingin 22 : Tann endaleysi dagur ævinleikans .

Fullkomileikin í jarðligu tíðini við guddómligum vali endaði við Opinberingini 21 : 7 x 3. Talið 22 merkir paradoksalt byrjanina á eini søgu hóast tað er , í hesi bókini , epilóg

hennara. Henda endurnýggjan, sum snýr seg um “*alt*” sambært Gudi, er knýtt at “*nýggju jørðini og nýggja himlinum*”, bæði ævigum .

Vers 1 : “*Og hann vísti mær eina klára á av lívsins vatni, klára sum krystall, sum rann úr háseti Guds og lambsins.* »

Í hesi hátignarligu, lívgevandi myndini av frískleika, minnir Andin okkum á, at samkoman teirra útvaldu, sum er vorðin ævig, avmyndað av “*ánni av lívsvatni*”, er ein skapan, eitt Guds verk, sum er endurskapt andaliga í Kristi, hvørs sjónliga nærvera er tillagað av hansara “*trónu*”; og hetta, við offrinum av “*lambinum*”, Jesusi Kristi; ævinleikin vera ávøksturin av teirri nýfðing, sum hetta offrið framleiddi í teimum útvaldu.

“*Áin*” er eitt skjótt rennandi feskvatn. Hann avmyndar lívið, sum eins og hann er í støðugum virkseimi. Feskvatn er 75% av okkara menniskjaliga landkroppi; tað vil siga, um feskvatn er ómissandi fyri hann, og hetta er orsökkin til, at Gud samanber orð sítt, eins ómissandi fyri at fáa ævigt lív, við “*eina keldu til lívsins vatn*” sambært Opinb. Í hansara opinbering sóu vit í Apo. 17,15 at “*vatnið*” ímyndar “*fólkasløg*”; Her er “*áin*” eitt ímynd av teimum loystu útvaldu, sum eru vorðin ævig.

Vers 2 : “*Mitt á gøtuni í býnum og hvørjumegin áanna var eitt lívsins træ, sum gav tólv ferðir so nógvan ávøkst sín og gav ávøkst sín hvønn mánað, og hvørs bløð vóru til grøðing fyri tjóðirnar.* »

Í hesi seinnu myndini, Jesusi Kristi, er “*lívsins træ*” at finna “*mitt í*” samkomu hansara av útvaldum, sum eru savnað um hann á “*torginum*” hjá samkomuni. Hann er “*mitt*” í teimum men eisini á teirra síðum, umboðaður av “*teimum báðum áarbakkanum*”. Tí guddómligi andi Jesu Krists er alnærverandi; til staðar allastaðni og í øllum. Ávøksturin av hesum “*trænum*” er “*lívið*”, sum verður endurnýggjað, støðugt, tí “*ávøksturin*” fæst í hvørjum av teimum “*12 mánaðunum*” í okkara jarðliga ári. Hetta er enn ein vøkur mynd av tí æviga lívinum og ein áminning um, at tað verður hildið ævigt av Guds vilja.

Jesus samanbar ofta menniskjað við frukt “*trø*” sum “*verða dømd eftir teirra fruktum*”. Hann skrivaði seg sjálvan, frá byrjan av í 1. Mós. 2 :9, symbolsku myndina av einum „ lívsins træi “. Nú hava trøini sum „ klæði “*prýðið* av teirra „*bløðum*“. Fyri Jesus ímyndar “*plaggið*” hansara rættvísu verk og harvið endurloysing hansara av syndum teirra útvaldu, sum skylda honum sína frelsu. So eins og “*bløðini*” á “*trøum*” grøða sjúkur, so “*grøða*” tey rættvísu verkini, sum Jesus Kristus hevur framt, deydiligu sjúkuna av upprunasynd, sum tey útvaldu arvaðu síðani Ádam og Evu, sum høvdu brúkt “*bløðini*” á trøum til at dekkja teirra likamliga og andaliga nakni, sum syndin uppdagaði.

Vers 3 : “*Eingin banning verður longur. Háseti Guds og lambsins skal vera í býnum; tænarar hansara skulu tæna honum og síggja andlit hansara,* .

Frá hesum versinum tosar Andin í framtíðartíð, og gevur boðskapi sínum týðningin av eggjan til tey útvaldu, sum enn skulu berjast móti tí ónda og avleiðingunum av tí, til Kristus kemur aftur og tey verða burturbeind av syndarjørðini.

Tað er “*anathema*”, banningin av syndini, sum Eva og Ádam framdu, sum hevði gjørt Gud ósjónligan fyri mannaeygum. Skapanin av gamla sáttmála Ísrael hevði einki broytt, tí syndin gjørdi framvegis Gud ósjónligan. Tað mátti enn goyma seg undir útsjónindini av einum skýggi um dagin, sum gjørdist flamboyant um náttina. Tað heilagasta stað í halgidóminum var einans tilskilað honum, undir deyðarevsing fyri brotsmann. Men hesi jarðisku viðurskiftini eru ikki meira. Á nýggju jørðini er Gud sjónligur fyri øllum sínum tænarum, hvør teirra tænasta verður, er framvegis ein loyndardómur, men teir fara at hava samband við hann, meðan ápostlarnir gnýggjaðu herðarnar við Jesus Kristus og prátaðu við hann; andlit til andlits.

Vers 4 : “*og navn hansara skal vera á enni teirra.* »

Navnið á Gudi er tað sanna „*innsiglið hjá tí livandi Gudi*“. „Hvíludagshvílan er bert tað ytra „tekin“ um hana. Tí "navnið" á Gudi tilnevnir hansara persón, sum hann ímyndar við andlitunum á teimum "fýra djórunum": "leyvan, kálvurin, maðurin og ørnin", sum fullkomiliga lýsa harmonisku mótsetningar í persóninum hjá Gudi: konglig og sterk, men klár til offur, menniskjalig tótt, men himmalska náttúran. Orð Jesusar vórðu uppfyllt; Fuglar av fjøður streyma saman. Eisini eru tey, sum deila guddómlig virði, vald av Gudi til ævigt lív og tey eru savnað til Hansara. "Enni" hýsir heilanum hjá manninum, drívmiðdeplinum í hansara hugsan og persónligheit. Og hesin lívgaði heilin granskar, hugleiðir og góðkennir ella vraka sannleiksstöðið, sum Gud leggur fram fyri honum fyri at frelsa hann. Heilarnir hjá teimum útvaldu elskaðu kærleikssýningina, sum Gud skipaði fyri í Jesusi Kristi og teir stríddust, sambært teimum reglum, sum vóru settar, fyri at vinna á tí ónda við hansara hjálp, fyri at fáa rættin at liva saman við honum.

Í síðsta enda finna øll, sum deila Guds persón, sum er opinberaður gjøgnum Jesus Kristus, seg sjálvi hjá honum at tæna honum í allar ævir. Nærveran av "navni" Guds "skrivað á enni teirra" forklarar teirra sigur; og hetta serliga í seinastu royndini av adventistisku trúnni, har menniskju høvdu valrætt at skriva á „*enni síni*“ „*navn Guds*“ ella navnið á tí uppreistrarhugaða „*djórunum*“.

Vers 5: „*Nátt verður ikki longur; og teimum skal hvørki brúk fyri lampu ella ljósi, tí Harrin Gud skal geva teimum ljós. Og teir skulu ráða um allar ævir og allar ævir.*»

Sambært 1. Mós. "Lampan" vísir til Bíbliuna, Guds heilaga skrivaða orð, sum avdúkar stöðið um "ljós hansara", tað um tað góða og rætta. Tað verður ikki longur gagnligt, tey útvaldu fáa beinleiðis atgongd til sín guddómliga íblásara, men tað varðveitir í lötuni, á syndarjörð, sín ómissandi "upplýsandi" leiklut, sum førir, einsamallur, til ævigt lív.

Vers 6: „*Og hann segði við meg: Hesi orð eru trúgv og sonn; og Harrin, Gud teirra heilagu profeta, sendi eingil sín at vísa tænarum sínum, hvat skjótt skal henda.*

Fyri aðru ferð finna vit hesa guddómligu staðfestingina: „*Hesi orðini eru trúgv og sonn.*“ Gud roynir at sannføra lesaran um profetiina, tí hansara æviga lív er uppá spæl í hansara valum. Við hesum guddómligu staðfestingum er menniskjað treytað av teimum fimm sansunum, sum Skaparin gav honum. Freistingarnar eru margfeldar og virknar til at avleiða hann frá andaligheit. Guds áheitan er tí fult rættvísgjørd. Vandin fyri sálum er veruligur og alneyðugur.

Tað er hóskandi at dagføra okkara lesnað av hesum versinum, sum leggur fram ein sjáldsama bókstavligan persón í hesi profetiini. Tað er einki symbol í hesum versinum, men staðfestingin um, at Gud er íblásturin hjá profetunum, sum skrivaðu bøkurnar í Bíbliuni, og at hann í seinastu opinberingini, sendi "Gabriel" til Jóhannesar, soleiðis at hann kundi opinbera honum í mynd, hvat, í 2020, fer at henda "skjótt" verið, ella hevur a sera larshed í. Men millum 2020 og 2030 skal tað ógvusligasta av tíðum farast yvir; ógvusligar tíðir, sum eru merktar av deyða, kjarnorkuoyðilegging og teimum ógvusligu „*sjei seinastu plágunum av Guds vreiði*“; Menniskjað og náttúran fara at líða ógvusliga, til tey hvørva.

Vers 7: „*Og sí, eg komi skjótt. Sælur er tann, sum heldur orðini í profetiini í hesi bók!*»

Afturkoman Jesu er kunngjørd til várið 2030. Signingin er fyri okkum, í tann mun vit "halda", til endans, "orðini í profetiini í hesi bókini" Opinberingin.

Hjáorðið "skjótt" definerar knappliga framkomu Kristusar, tá hann kemur aftur, tí tíðin sjálv rennur javnan uttan at akselera ella minka. Síðani Dániel 8:19 minnir Gud okkum á: "tað er ein tíð ásett til endan": "Tá segði hann við meg: Eg skal siga tær, hvat skal henda í seinna parti av vreiði, tí at tað er ein tíð ásett til endan." Tað kann bert henda við endan av teimum 6000 árunum, sum Gud hevur skipað fyri sínum val av teimum útvaldu, tað vil siga fyrsta várdagin undan 3. apríl 2030.

Vers 8 : “ *Eg, Jóhannes, havi hoyrt og sæð hetta. Og tá ið eg hevði hoyrt og sæð, datt eg niður at tilbiðja hann við fótturnar á einglinum, sum vísti mær .* »

Fyri aðru ferð kemur Andin at venda okkum ávaring sína . Í upprunaligu griksku tekstunum týðir sagnorðið " proskuneo " til " at boyggja seg fyri ". Sagnorðið " at tilbiðja " er ein arvir av latínsku útgávuni, sum eitur " Vulgata ". Hendan skeiva týðingin tykist slóðaði fyri, at likamlig prostratióin varð slept í átrúnaðarligu siðvenjuni hjá fráfallna kristindóminum til tað stigið, at tey biðja " standandi ", orsakað av aðrari skeivari týðing av grikska sagnorðinum " istemi ", í Markus 11,25. Í tekstinum hevur formurin " st é kété " týðningin av " vera fastur ella halda fram ", men Oltramare týðingin tikin upp í L.Segond útgávuni , týddi hann til " stasis " sum merkir " standa " í bókstavigari merking . Ein skeiv týðing av Bíbliuni legitimerar sostatt villeiðandi ein óverdigan , óvundsjúkan og óhugnaligan hugburð móttvegis tí stóra Skaparanum Gudi, tí Alvalda , frá fólki, sum missa kensluna av tí sanniliga heilaga . Og hetta er ikki tað einasta... Hetta er orsøkin til, at okkara hugburður til bíbilskar týðingar skal vera varin og varin , enn meira tí í Opinb . Sannleikin er bert at finna í upprunatekstunum, varðveittir á hebraiskum men horvnir og avloystir av griksku skriftunum í nýggja sáttmálanum. Og har, skal tað viðurkennast, kom tann " standandi " bønin fram millum protestantisku trúgvandi, miðsavnað av guddómligu orðunum í " 5. trompet ". Tí, paradoksalt, hevur knæbønin varað longri millum katolikkar, men hetta skal ikki undra , tí tað er í hesi katólsku trúgv, at djevulin leiðir sínar fylgjarar og offur at boyggja seg niður fyri teimum skornu myndunum, sum seinna av teimum tíggju Guds boðum forbjóðar . ; boð, sum katolikkar ignorera , tí í rómversku útgávuni er tað tikið burtúr og skift út.

Vers 9 : “ *Men hann segði við meg : Síggj , at tú ikki gert tað ! Eg eri medtænarin tín og brøður tínir profetar og teirra, sum varðveita orðini í hesi bók. Tilbið-fyri Gudi, boyg teg niður .* »

Feilurin , sum Jóhannes framdi , er Gudi lagdur fram sum ein ávaring , sum er ætlað sínum útvaldu : " ansa eftir ikki at falla í avgudadýrkan ! " " sum er hovuðsfeilurin hjá teimum kristnu átrúnaðunum, sum Gud vrakaði í Jesusi Kristi." Hann leggur hesa senuna til rættis á sama hátt, sum hann legði sína seinastu undirvísing til rættis við at geva ápostlunum boð um at taka vápnini upp til tíman, hann varð handtikin. Tá ið tíðin kom, bannaði hann teimum at brúka hana. Læran varð givin og har stóð : " *Ver varin við ikki at gera tað .* " Í hesum versinum fær Jóhannes forkláringina : “ *Eg eri medtænarin tín .* ” " Einglarnir " , harímillum " *Gabriel* " , eru , eins og menniskju , skapningar hjá skaparanum Gudi , *sum í øðrum* av sínum tíggju boðum bannaði at boyggja seg fyri skapningum sínum, fyri skorinum myndum ella málaðum myndum ; allar teir formar, sum avgudurin kann taka . Vit kunnu sostatt læra av hesum versinum við at leggja til merkis móttsettu atferðina hjá einglunum. Her bannar Gabriel , tann mest verði himmalska skapningurin eftir Mikael, at bøna fyri honum. Hinvegin biður Satan, í sínum lokkandi útsjónum , í skinninum av " Jomfrúni " , um , at minnisvarðar og tilbiðjarastøð verða reist fyri at tilbiðja og tæna henni... myrkursins lýsandi maskan fellur.

Eingilin sigur víðari : " *Og tað hjá brøðrum tykkara, profetunum og teimum, sum halda orðini í hesi bókini .* " Millum henda setningin og tann í Opinberingini 1 :3 leggja vit til merkis munin orsakað av tíðini, sum fór millum byrjanina av avkrypteringstíðini , 1980 , og tað í núverandi útgávuni av 2020. Millum hesar báðar dagfestingar, " *tann , sum lesur* " deildi avkrypteraða ljósið í verkinum hjá Gudi " tey enentered avkrypteraða ljósið í . Hendan margfaldan ger, at enn fleiri av teimum, sum eru kallað, fáa atgongd til val við at hoyra tann avdúkaða sannleikan og seta hann í verk ítøkiliga.

Vers 10 : “ *Og hann segði við meg , Innsigla ikki orðini í profetiini í hesi bók. Tí at tíðin er nær .* »

Boðskapurin er villeiðandi, tí hann er ætlaður Jóhannesi, sum Gud hefur flutt til okkara seinastu tíð frá byrjan av bókini, sambært Opinberingini 1,10. Eisini mugu vit skilja, at boðini um ikki at innsigla orðini í bókini, eru ætlað mær beinleiðis í tí mundinum, tá ið bókin er fullkomiliga avinnsiglað; hon gerst síðani „*lítla opna bókin*“ í Opinberingini 10:5. Og tá ið hon verður "*opnað*" við hjálp og loyvi frá Gudi, er ikki longur spurningur um at lata hana aftur við "*innsigli*". Og hetta, "*tí tíðin er nær*"; á vári 2021, eru 9 ár eftir til dýrdarfullu afturkomu Harrans Guds Jesusar Krists.

Men fyrsta opningin av "*lítlu bókini*" byrjaði eftir kunngerðini í Dan 8,14, tað vil siga eftir 1843 og 1844; tí týðandi fatanin av evninum um seinastu royndina av adventistisku trúnni stavar frá teimum opinberingum, sum beinleiðis Jesus Kristus sjálvur, ella eingil hansara, gav systur okkara Ellen G. White, undir tæmastuni.

Vers 11: "*Tann, sum er órættvísur, skal hann vera órættvísur enn; og hin rættvísi, lat hann gera rættvísi enn, og tann, sum er heilagur, skal hann vera heilagur enn;* »

Við fyrstu lestri staðfestir hetta versið, at kunngerðin í Dan 8,14 er komin í gildi. Skilnaðurin av adventistunum, sum Gud valdi millum 1843 og 1844, staðfestir boðskapin um "*Sardis*", har vit finna protestantarnar "*livandi*", men "*deyðar*" og "*dálkaðar*" andaliga, og adventistisku undangongumenninar "*verdar hvítleika*", kallaðar í hesum versinum "*heilagleika og*." Men opningin av "*lítlu bókini*" er framsøkin sum "*leiðin hjá teimum rættvísu, sum heldur fram at vaksa sum dagsins ljós, frá morgni til hæddina*". Og undangonguadventistarnir vóru ikki vitandi um, at ein trúarroynd fór at gáta teir millum 1991 og 1994, sum kanningin av "*5. trompet*" hefur avdúkað fyri okkum. Knappliga gerast aðrir lestrar av hesum versinum møguligir.

Innsiglingartíðin er um at enda, sum vit lesa í Opinberingini 7,3: "*Gerið ikki mein jørðina, sjónum ella trønum, fyrr enn vit hava innsiglað tænarar Guds várs á enni teirra.*" "Hvar skulu vit seta loyvið at skaða jørðina, havið og trøini?" Tað eru tveir møguleikar. Áðrenn „*sætta lúðurin*“ ella áðrenn „*sjei seinastu plágurnar*“? "*Sætta trompetin*" sum er ein sætta ávaringsreving, sum Gud gevur jarðligum syndarum, tykist mær logiskt í hesum føri at varðveita seinna møguleikan. Tí "*sjei seinastu plágurnar av Guds vreiði*" eru sanniliga miðaðar móti *protestantisku "jorðini"* og katólska "*havinum*". Latið okkum hugsa um, at oyðileggingarnar, sum "*sætta lúðurin*" fremur, ikki forða fyri, men stuðla umvendingini hjá teimum útvaldu, sum eru kallað loyst við blóði Jesu Krists.

Tað er tí, eftir "*sætta lúðurin*" og beint áðrenn "*sjei seinastu plágurnar*", og tá ið innsiglingin steðgar, sum merkir endan á felags- og einstøku náðitíðini, at vit enn kunnu seta orðini í hesum versinum: "*Tann, sum er órættvísur, lat hann vera órættvísan enn; og tann, sum er skitin, lat hann vera óreinur enn; og hin rættvísi, lat hann gera rættvísi enn, og tann, sum er heilagur, skal hann vera heilagur enn;* » Øll fara at kunna síggja her, hvussu Andin kemur at staðfesta í hesum versinum ta góðu týðingina, sum eg legði fram til grundleggjandi "*adventistiska*" versið sum er Dániel 8:14: "*... heilagleikin verður rættvís gjørdur*". Orðini "*rættvísi og heilagt*" eru sterkt stuðlað og tí staðfest av Gudi. Hesin boðskapurin forútsigur tí endatíðina á náðitíðini, men ein onnur forkláring er fylgjandi. Tá ið Andin er komin til endan á bókini, miðar hann eftir tíðini, tá ið tann fullkomiliga avdúkaða bókin gerst tann "*lítla opna bókin*", og frá teirri løtu fer góðtøka ella noktan av henni at gera munin millum "*tann, sum er rættvísur og tann, sum er dálkaður*", og Harri okkara bjóðar "*tínum halgimenni at halga seg enn meira*". Eg minnst eisini, at "*dálkan*" varð skrivað til protestantismuna í "*Sardis*" boðskapinum. Andin miðar við orðum sínum eftir hesi protestantismu og stovnsligu adventismuni, sum hefur deilt hansara banning síðani 1994, dagin, tá hann meldaði seg til hana við at fara inn í økumeniska samgonguna. Viðtøka

av tí avkryptaða boðskapinum í hesi bókini fer tí " *enn einuferð* , men seinast, *at gera munin á tí, sum tæniir Gudi, og tí, sum ikki tæniir honum* " sambært Mal.

So eg taki samanum lærdómin í hesum versinum. Fyrst staðfestir hon adventistiska skilnaðin frá protestantismuni millum 1843 og 1844. Í aðru lestri er hon galdandi móti embætisligu adventismuni, sum kom aftur til protestantisku og økumenisku samgongu eftir 1994. Og eg leggi upp til eina triðju lestur, sum verður galdandi við endan av várinum fyri Jesus kom2. áðrenn 3. apríl á páskum 2030.

Eftir hesar forkláringar eru vit eftir at skilja, at orsökkin til fall stovnsligu adventismuna, sum førði til, at hon varð " *spýggjad* " av Jesusi Kristi í boðskapi sínum, sum varð ætlað Laodikea, er minni noktanin at trúgva á hansara afturkomu fyri 1994, enn noktanin at taka atlit til íkastið frá ljósinum, sum kom til illumina av Daniel8 : eitt ljós, sum sjálvur upprunaliga hebraiska bíbliuteksturin vísir á ein óumstríðiligan hátt. Hesa synd kundi bert verið fordømd av rættvísis Gudi, sum ikki heldur tey seku vera ósekan.

Vers 12 : " *Sí, eg komi skjótt, og løn mín er við mær, at geva hvørjum einstøkum eftir verki hansara skal vera* .

Um 9 ár kemur Jesus aftur í ólýsandi guddómligari dýrd. Í Opinb . Hann legði eisini fram fyri okkum tann partin, sum er tilskilaður hansara *trúgvu* adventistaútvaldu , sum heiðra hansara profetiska orð og hansara heilaga sjeyndadags hvílundag, í Opinb . Orð um sjálvrættvísgering gerast ónýtilig, tí tá verður tað ov seint at umskapa feilirnar í fortíðarvalum.

Vers 13 : " *Eg eri Alfa og Omega, hin fyrsti og hin seinasti, byrjanin og endin* . »

Tað, sum hevur eina byrjan, hevur eisini ein enda. Henda meginregla er galdandi fyri, hvussu leingi Gud hevur givið teimum útvaldu tíðina á jørðini. Millum alfa og omega verða 6000 ár liðin. Í árinum 30 tann 3. apríl merkti sjálvboðin sóningardeyði Jesu Krists eisini alfatíðina í 2000 ára kristnu samgonguni ; Várið 2030 fer kraftmikið at ringja í síni omega tíð .

Men alfa er eisini 1844 við sínum omega 1994. Og seinast, alfa er fyri meg og tey seinast útvaldu, 1995 við sínum omega, 2030.

Vers 14 : " *Sæl eru tey, sum halda boð hansara (og ~~vaska ikki klæðir sínar~~), fyri at tey kunnu hava rætt til lívsins træ og kunnu koma inn um portini inn í býin* . »

Annar formurin av " *stóru trongdini* " er fyri okkum við sínum avleiðingum av deyðum í fjøldum. Tí gerst tað bráðneyðugt at fáa verju og hjálp frá Gudi við Jesusi Kristi. Sum myndin vísir, skal syndarin " *halda boð síni* " ; **tey hjá Gudi og tey hjá Jesusi, " *Guds lamb* " sum merkir, at hann skal avnokta allar formar, sum syndin kann taka.** Tann dulnevnda týðingin av hesum versinum, sum er varðveitt í okkara núverandi bíblium, stavar frá rómversku katolisismuni, sum er leiðd úr Vatikaninum. Hini handritini , tey elstu og tí trúgvvari, siga : " *Sæl eru tey, sum halda boð hansara* ." Og av tí at syndin er lógarbrot, er boðskapurin skeiklaður og avloysir neyðuga og lívsneyðuga lýdni við einfalda pástandin um kristna tilknýti. Hvør fær gagn av brotsverkinum ? Til teirra, sum vilja berjast hvílundagin til dýrdarríku afturkomu Jesu Krists. Tann veruligi boðskapurin verður tikin saman soleiðis : " *Sælur er tann, sum er lýðin Skapara sínum* ." Hesin boðskapurin endurtekur bara tann, sum er nevndur í Opinberingini 12:17 og 14:12, nevniliga : " *tey, sum halda Guds boð og trúinna á Jesus* ." Hetta eru móttakararnir av seinasta boðskapinum, sum Jesus vendi sær til. Dómarin um tað úrslitið, sum fæst, er Jesus Kristus sjálvur, og hansara krav er javnbjóðis teimum líðingum, sum hann hevur havt í hansara pínslarvátan. Lønin fyri tey útvaldu verður sera stór ; tey fáa ódeyðiligheit , og koma inn í ævigt lív gjøgnum adventistiska vegin, sum er ímyndaður av teimum „*tólv portunum*” í tí symbolska „*nýggja Jerúsalem*“ .

Vers 15 : " *Út við hundum, trolmonnum , siðleysum, drápsmonnum, avgudadýrkarunum og øllum, sum elska og gera lygnir !* »

Hvørji eru tey sum Jesus kallar soleiðis ? Henda dulna ákæra snýr seg um alla ta kristnu trúna , sum hefur fráfall ; katólska trúgvinn, fjóltáttaða protestantiska trúgvinn herundir adventistisku trúna sum fór inn í sín samgongu í 1994 ; adventisttrúgvinn so ríkiliga signað av honum í byrjanini av tilveruni, og enn meira viðvíkjandi teimum seinastu umboðum hennara, sum vóru noydd til misálit. " Hundarnir " eru heidningarnir men eisini, og fram um alt, teir , sum siga seg vera beiggjar hansara og svíkja hann . Hetta hugtakið " hundar " er paradoksalt fyri nútíðar vesturlendsk menniskju tað av djórinum , sum verður hildið sum eitt symbol uppá trúfesti , men fyri eysturlendsk fólk sjálv myndin av útrætting . Og her avbjóðar Jesus sjálv teirra menniskjansligu náttúru og metir tey vera óviðkvæm djór . Hini hugtøkini staðfesta hendan dómin. Jesus staðfestir orðini, sum eru sagt í Opinberingini 21,8 og her vísir hugtakið " hundar " afturat hansara persónliga dómi. Eftir ta hátignarligu kærleikssýningina, hann gav menniskjum, er einki ógvusligari enn at verða svikin av teimum, sum krevja hann og offur hansara.

Síðani kallar Jesus teir " *galdramenn* " orsakað av teirra viðurskiftum við óndar einglar, andaligheit, sum fyrst lokkaði katólsku trúna við sýningunum hjá " Jomfrú Mariu ", nakað bíbilskt ógjørligt. Men undrini, sum illu andarnir gjørdu, líkjast teimum, sum " *galdramenn* " hjá Fárao gjørdu fyri Mósesi og Ároni.

Við at kalla tey " *óhóvlig* ", fordømir Jesus loysing av moralinum men fram um alt tær ónatúrligu trúarsamgongurnar , sum protestantisku kirkjurnar gera við katólsku trúna, sum Guds profetar fordøma sum tænarar djevulsins. Tey endurgeva „sum døtur“ „*óreinleikan*“ hjá teirra „ skøkjumóður *Bábylon hina stóru*“, sum er fordømdur í Opinberingini 17:5.

Tey fráfalnu eru eisini „*drápsmenn*“, sum fyrireika seg til at drepa tey útvaldu Jesusar, um hann ikki ger seg inn á fyri at forða teimum við síni dýrdarfullu komu.

Tey eru " *avgudadýrkarar* ", tí tey geva materiella lívinum størri týðning enn andaliga lívið. Tey eru framvegis líkasæl, tá Gud bjóðar teimum sítt ljós, sum tey óhugnaliga vraka við at demonisera hansara sonnu sendiboð.

Og fyri at klára hetta versið , tilskilar hann : " *og tann, sum elskar og ger lygn!* " Við at gera tað , fordømir hann tey, hvørs náttúra er knýtt at lygn, so mikið, at tey eru púra óviðkvæm fyri sannleikanum." Tað hefur verið sagt , at eingin roknskapur er fyri smakki ; Tað sama er galdandi fyri kærleikan til sannleikan ella til lygnirnar. Men fyri sína ævinleika velur Gud, einans, millum sínar skapningar, sum menniskjansliga forføðing gevur upphav til, tey, sum hava hendan kærleikan til sannleikan.

Endaliga úrlitið av frelsuætlan Guds er ræðuligt. Kastað út , í røð, eru teir herdu, óumvendu antediluviansku syndararnir , tann gamli vantrúgvandi jødiski samgongan , tann andstyggiliga pávaliga rómversk-katólska trúgvinn , tann avgudadýrkandi ortodoksa trúgvinn , tann protestantiska trúgvinn við sínum previnistiska karakteri , og seinast tann adventistiska trúgvinn av la . s hava øll líka privilegierað.

" Adventist " boðskapurin hevði deydiligar avleiðingar, fyrst og fremst fyri jøðarnar, sum fall av teirra noktan at trúgva á **fyrstu komu** Messias, sum er kunngjørd í Dan 9,24 til 27. Í øðrum lagi, tey kristnu, sum Jesus rak út, sum øll deila skuldina av at vísa áhugaleysi í nýggjastu " Adventist annossage " **me** . Teirra manglandi kærleiki til hansara sannleika er deydiligur fyri tey. Í 2020 deila hesar stóru offisiellu trúgvirnar allar hendan ógvusliga boðskapin, sum Jesus vendi sær í 1843 til protestantismuna í " *Sardis* " tíðini í Opinb. 3,1 : " *Tú fert fyri at vera á lívi, og tú ert deyður .* "

Vers 16 : " *Eg Jesus havi sent eingil mín at vitna tykkum hetta í kirkjunum. Eg eri rót og ætt Dávids, hin bjarta og morgunstjørna. »*

Jesus sendi eingil sín Gabriel til Jóhannes, og gjøgnum Jóhannes til okkum, sínar trúføstu tænarar á síðstu døgum. Tí tað er bert í dag , at hesin fullkomiliga avdúkaði boðskapurin ger okkum før fyri at skilja teir boðskapir , sum hann vendir sær til sínar tænarar

og lærusveinar í teimum sjeý tíðunum ella sjeý samkomunum . Jesus fjernar iva um sína symbolsku evokatión av Apo.5 : “ *rót og eftirkomarar Dávids* ”. Hann leggur afturat : “ *tann bjarta morgunstjørnan* .” Hendan stjørnan er sólin men hann identifiserar seg bert við hana sum eitt symbol. Tí, ótilvitað, einligar verur, sum elska Jesus Kristus fyri hansara offur, heiðra okkara sól, hesa stjørnuna guddómliga av heidnunum. Um nógv ikki eru tilvitað um tað , eru fjøldin, sjálvst tey, sum eru upplýst um evnið, ikki til reiðar, og heldur ikki før fyri at skilja tyngdina av hesi heidnu avgudadýrkanini . Menniskjað skal gloyma seg sjálvst, at seta seg í Guds stað sum fólir tingini á ein heilt annan hátt tí hugur hansara hevur fylgt gerðum menniskjans í næstan 6000 ár longu. Hon eyðmerkir hvørja handling fyri tað , sum hon í roynd og veru umboðar ; sum ikki er galdandi fyri menn, hvørs stutta lív fram um alt snýr seg um at nókta síni ynski, fyrst og fremst holdlig og jarðlig, men tað er eisini galdandi fyri tey, sum eru andalig og sera trúgvandi og sum framvegis eru sperrað av virðing fyri siðvenjum fedranna.

At enda í boðskapinum úr *Tiatiru* segði Andin við “ *tann, sum sigur* ” : “ *Og eg skal geva honum morgunstjørnuna* .” Her sýnir Jesus seg sjálvan fram sum “ *morgunstjørnan* ”. Sigrarin vil tí fáa Jesus og við honum alt lívsins ljós, sum hevur sína keldu í honum. Áminningin um hetta hugtakið leggur upp til alt uppmerksemi hjá teimum sonnu seinastu " adventistunum " á hesum versum í 1. Pæt. *vita vit hetta fyrst, at eingin spádómur í skriftini er av nøkrum einkaligum tulkingum, tí at spádómur kom ongantíð av mannsins vilja, men heilagir menn Guds talaðu, sum teir vóru drivnir av heilaga andanum* . " Tað kundi ikki verið sagt betur." Eftir at hava hoyrt hesi orðini, umskapar tann útvaldi tey til verk, sum Jesus Kristus hevur tikið til eftirtektar.

Vers 17 : “ *Og Andin og brúðurin siga : Kom! Og tann, sum hoyrir , sigi: Kom! Og tann, sum tystur, komið ; Lat tann, sum vil, taka lívsins vatn ókeypis* .

Frá byrjan av tænnastu síni á jørðini hevur Jesus kallað : “ *Kom* .” Men við at taka myndina av “ *tysti* ” , veit hann, at tann, sum ikki er “ *tystur* ”, ikki kemur at drekka. Hansara kall verður bert hoyrt av teimum , sum “ *tysta* ” eftir hesum æviga lívinum, sum hansara fullkomni rættvísi bjóðar okkum av hansara náði einsamøll, sum ein annan móguleika. Jesus rindaði einsamallur prísinn ; So hann bjóðar tað “ *ókeypiss* ” . Eingin katólsk ella guddómlig “ *indulgensa* ” loyvir, at tað fæst fyri peningaprísinn. Hetta almenna kallið fyrireikar eina samkomu av valdum embætisfólkum úr øllum tjóðum og øllum uppruna. Kallið “ *Kom* ” gerst lykilin til hesa savning av teimum útvaldu, sum trúarroyndin á síðstu døgum fer at skapa. Men tey liva royndina spreitt á jørðini og verða ikki sameind aftur, fyrr enn Jesus Kristus kemur aftur í síni dýrd at taka tey burtur av syndajørðini .

Vers 18 : “ *Eg vitni fyri øllum, sum hoyra orðini í profetiini í hesi bók : Um nakar leggur afturat hesum, so leggur Gud afturat honum tær plágur, sum eru skrivaðar í hesi bók ; »*

Apokalypsan er ikki ein vanlig bíbilsk bók. Tað er eitt bókmentaverk, sum er guddómliga kodað á bíbilskum máli, og sum tey, sum granska í allari Bíbliuni frá byrjan til enda, kunnu kenna aftur. Úttrykk gerast kend gjøgnum endurtøku av lesnaði. Og “ *bíbilsku samsvar* ” loyva okkum at finna líknandi orð. Men júst tí at kodan í henni er sera nágreinilig, verða týðarar og umskrivarar ávaraðir : “ *Um nakar leggur nakað afturat henni, so skal Gud sláa hann við teimum plágum, sum eru lýstar í hesi bókini* .”

Vers 19 : “ *Og um nakar tekur burtur úr orðunum í hesi profetibókini, so skal Gud taka burtur hansara part av lívsins træi og av heilagu býnum, sum eru skrivað í hesi bók* . »

Av somu orsökum hóttir Gud øll, sum „ *taka nakað burturúr orðunum í profetibókini* “. Tann, sum tekur hendan váðan, verður eisini ávaraður : “ *Gud skal taka sín part av lívsins træi og av heilagu býnum, sum eru lýst í hesi bókini* .” Broytingarnar, sum eru gjørdar vart við, fáa tí ógvusligar avleiðingar fyri tey, sum hava framt tær.

Eg vendi tínum ans til hesa læruna. Um broytingin av hesi óskiljandi kodaðu bókini verður revsað av Jesusi Kristi á hesar báðar strangu mátarnar, hvat verður so við tí, sum vraka hennara fullkomiliga skiljandi avkodaða boðskap?

Gud hevur góða orsök til at leggja hesa ávaring greitt fram, tí henda opinbering, hvørs orðini eru vald av honum, hevur sama virði sum teksturin í hansara "tíggju boðum" "inngraveraður við fingri sínum á steintalvur." Nú, í Dan.7,25, profeteraði hann, at hansara kongaliga "lóg" skuldi "broytast" eins og "tíðirnar". Handlingin varð framd, sum vit hava sæð, av rómverska myndugleikanum, í røð keisaraligum í 321, síðani pávaligum, í 538. Hendan gerð, sum hann metti vera "øvundsjúka," verður revsað við deyða, og Gud eggjar okkum til ikki at endurtaka, móti profeti, hetta slagið av feili, sum hann avgjørt fordømir.

Guds verk er framvegis hansara verk líkamikið nær tað verður gjørt. At avdúka hansara profeti er ógjørligt uttan hansara vegleiðing. Hetta merkir, at tað avkrypteraða verkið hevur sama virði sum tað avkrypteraða. So ger tær greitt, at hetta arbeiðið, har hugsanin um Gud týðiliga verður opinberaður, er av sera høgum "heilagleika". Tað er Guds endaliga "vitnisburður um Jesus" til hansara eftirverandi mótstøðuføru sjeyndadags adventist tænarar; og samstundis, við síðvenjuni av tí sanna leygardagssabbatinum, er tað í 2021, tann seinasta "rættvísgerða heilagleikin" forritaður síðani kunngerðin í Dan.8:14 kom í gildi í 1843.

Vers 20: "Tann, sum vitnar um hetta, sigur: 'Ja, eg komi skjótt. Amen! Kom, Harri Jesus! »

Av tí at hon inniheldur tey seinastu orðini, sum Jesus Kristus vendi sær til lærusveinar sínar, er henda Opinberingarbókin av sera høgum heilagleika. Í honum finna vit tað, sum svarar til lógartalvurnar, sum eru graveraðar við Guds fingri og givnar Mósesi. Jesus váttar; Hvør fer at tora at mótmæla hesi guddómligu váttan? Alt er sagt, alt er avdúkað, hann hevur einki meira at siga enn: "Ja, eg komi skjótt." Eitt einfalt "Ja" sum engagerar allan hansara guddómliga persón, er at siga um hansara nærverandi koma er vís, tí hann endurnýggjar sítt lyfti: "Eg komi skjótt"; ein "skjótt" dagfest sum fær sín fulla týdning: á vári 2030. Og hann staðfestir sína útsøgn við at siga "Amen"; sum merkir: "Í sannleikanum".

Hvør sigur tá: "Kom, Harri Jesus"? Sambært vers 17 í hesum kapitlinum eru tey „Andin og brúðurin“.

Vers 21: "Náði Harrans Jesusar veri við øllum teimum heiløgu! »

Hetta seinasta versið í Apokalypsuni endar bókina við at vekja upp "náði Harrans Jesusar." Hetta er eitt tema, sum ofta var ímóti lógini, í byrjanini av kristnu stevnuni. Tá var náðin mótsett lógini av teimum, sum noktaðu Kristusar tilboði. Arvurin av lógini hjá jøðunum hevði við sær, at teir bert sóu guddómligan rættvísi gjøgnum hana. Jesus vildi ikki taka tey burtur frá lýdni móti lógini men hann kom fyri at "uppfylla" tað, sum djóraoffrini høvdu profeterað honum. Hetta er orsøkin til, at hann segði í Matt 5,17: "Haldi ikki, at eg eri komin at avtaka lógina ella profetarnar; Eg eri ikki komin at avtaka, men at uppfylla."

Tað mest undrunarverda er at hoyra kristin seta seg ímóti lógini og náðini. Tí, sum Paulus ápostul greiðir frá, er náðin ætlað at hjálpa menniskjanum at uppfylla lógina til tað stigið, sum Jesus lýsir í Jóh. 15,5: "Eg eri víntræið, tit eru greinarnar. Tann, sum verður verandi í mær, og eg í honum, ber nógvan ávøkst, tí uttan meg kunnu tit einki gera." Hvørji ting at "gera" tosar hann um og hvørja "frukt" tosar hann um? Úr virðingini fyri lógini, sum náði hansara ger móguliga við hjálp hansara í Heilaga Andanum.

Tað hevði verið ynskiligt og heilsugóð, at "náði Harrans Jesu hevði verið", og at hon kundi virkað, "í øllum"; men hetta skeiva versið vísir bert eitt uppnáandi ynski. Latum okkum øll vóna, at tað verða nógv av teimum; so nógv sum gjørligt; okkara beundrandi Gud, Skaparin og Frelsari hevur tað uppiborið; hann er tað hægst verður. Við at tilskila "við øllum teimum heiløgu" fjernar upprunateksturin alla tvídrátt; náði Harrans kann bert gagna

teimum einans , teimum " *sum hann halgar við sannleika sínum* " (Jóh. 17,17). Og til tey, sum halda seg fáa ævigt lív við at ganga tann vegin, sum Jesus Kristus sigur seg ganga, minni eg tykkum á, at millum " *vegin* " og " *lívið* ", er tann óunnligi " *sannleikin* ", sambært Jóh. 14,6. Nógv til ónøgd hjá uppreistrarmonnunum, sum krevja signingina av hesum versinum, síðani 1843, gagnar náði Harrans bert teimum, sum hann halgar við at endurreisa sína heilagu hvíludagshvílu leygardagin. Tað er henda gerð, sum saman við kærleiksvitnisburðinum til hansara " *sannleika* ", ger teir útvaldu halgimenni verdar umrøddu náðina. So náðin kann ikki vígast " *øllum* ." So varðveit teg fyri villeiðandi ringum bíbliutýðingum, sum føra til ógvusliga endaliga vónbrot hjá teimum, sum tíverri stóla á tær !

Tann guddómliga opinberingin, sum er lögð fram í hesum verki, er komin at staðfesta lærdómin, sum er profeteraður í søguni í 1. Mósebók, og hvørs lívsneyðuga týðning vit hava kunnað lagt til merkis. At enda í hesum arbeiðinum tykist mær gagnligt at minnst aftur á hesar høvuðslærurnar . Hetta er rættvísgjørt og eg vil vísa á, at í okkara samtíðarheimi , er kristna trúgvin massivt framlögð í skeivum formi orsakað av mentanararvinum hjá rómversku katolisismuni. Sannleikin, sum Gud krevur, hevur verið verandi í tí einfalda og logiska standi, sum fyrstu ápostlarnir hjá Jesusi Kristi skiltu, men hesin einfaldleikin, sum ofta verður ignoreraður, gerst , av sínum minnilutakakeri , fløktur fyri tey óinnvígdu . Jú, fyri at eyðmerkja síðstu daga heiløgu Jesusar Krists og andaliga bygnaðin í Opinberingini, er fyriskipanin í Dániel 8,14 ómissandi. Men fyri at eyðmerkja hesa fyriskipan, er eisini neyðugt at kanna alla Dánielsbók og at avdúka profetiirnar í henni . Hesi tingini skilt , Apokalypsán leverar sínar loyndarmál til okkum. Hesar neyðugu kanningarnar greiða frá trupulleikanum, sum mótast, tá roynt verður at sannføra tann ótrúgvandi mannin í okkara tíð í Vesturheiminum, og serliga í Fraklandi.

Jesus segði, at eingin kann koma til hansara uttan Faðirin, sum leiðir hann og hann segði eisini, um síni útvaldu , at tey skulu føðast av vatni og Anda. Hesar báðar lærur merkja á ein fylgjandi hátt, at Gud kennir andaliga náttúruna hjá sínum útvaldu millum allar sínar skapningar. Sostatt fer hvør teirra at reagera eftir síni egnu náttúru ; Eisini fer tann, sum hevur fordómar fyri hvíludegnum , sum jødarnir longu hava praktiserað, at góðtaka uttan ov stóran trupulleika tær profetisku opinberingarnar, sum vísa, at tað er kravt av Gudi síðani 1843. Umvent, so fer tann, sum hevur óhóskandi fordómar um hann, at vraka øll tey bíbilsku argumentini, sum verða lögð fram til justu refu. At skilja hesa meginreglu verjir okkum fyri at verða vónbrotin um tey, sum vit leggja sannleikan um Kristus fram fyri. Við at avdúka sannleikan í Guds huga, gevur profetiin fulla kraft til tað „*æviga evangeliid*“, sum lærusveinar Jesusar skulu „*læra tjóðirnar til heimsins enda*“.

" Djórin " í Apokalypsuni .

Kronologiskt og í røð komu fíggindar Guds og hansara útvaldu fram í mynd av " *djórum* ".

Tann fyrri tilnevni keisaraliga Róm, sum er avmyndað av " *drekanum við tíggu hornum og sjeý høvdum í diademum* " í Opinberingini 12 : 3 ; " *Nikolaitarnir* " í Opinberingini 2 : 6 ; " *Djevulin* " í Opinberingini 2,10.

Tann seinni snýr seg um páva -katólska Róm, sum er avmyndað av " *djórinum, sum rísur úr sjónum, við tíggu hornum í diademum og sjeý høvdum* " í Opinberingini 13,1 ; " *hásæti Satans* " í Opinb.2,13 ; " *kvinnan Jesabel* " í Opinb.2,20 ; " *blóðlitaði mánin* " í Opinberingini 6,12 ; " *triðingurin av mánanum* " av " *fjórða lúðrinum* " í Opinberingini 8,12 ; " *havið* " í Opinberingini 10,2 ; " *reyðin sum ein stavur* " í Opinberingini 11,1 ; " *hala* " á " *drekanum* " í Opinberingini 12,4 ; " *ormin* " í Opinberingini 12,14 ; og " *dreki* " í versunum 13, 16 og 17 ; „ *Bábylon hin stóra* " í Opinberingini 14,8 og 17,5.

Tann triðja miðar eftir franskari kollveltandi gudloysi, sum er avmyndað av " *djórinum, sum rísur úr botnleysu grøvini* " í Opinberingini 11 : 7 ; „ *stóru trongdina* " í Opinb.2,22 ; " *fjórða lúðurin* " í Opinberingini 8,12 ; " *munnurin, sum svølgir áanna* " sum

ímyndar katólska fólkið, í Opinberingini 12,16. Hetta snýr seg um fyrsta slagið av „*øðrum vei*“, sum er nevnt í Opinberingini 11,14. Annar formur hennara verður framdur við "sætta *trompetinum*" í Opinb. 9,13, tað vil *siga* sambært Opinb. Menniskjadrá pið, sum avfólkar jørðina (*avgrundina*), er sambandið, sum er sett á stovn millum "*fjórðu og sættu trompetina*". Smálutir um gongdina í hesum stríðnum eru avdúkaðir í Dan.11,40-45.

Fjórða "*djórið*" vísir til protestantisku trúna og katólsku trúna, sambandsmann hennara, í seinastu trúarroyndini í jarðarsøguni. Tað "*kemur upp úr jørðini*," í Opinberingini 13,11; sum merkir, at hon sjálv kom úr katólsku trúnni, sum er ímyndað av "*havinum*". Reformatiónstíðin raðfesti yvirhøvur eina protestantiska trúgv, við fleiri tættum, merkt av fráfalli, vitnaði í verkum Jóhannesar Calvin, um ein stríðsligan, harðan, grimman og forfylgjandi karakter. Gildiskoman av kunngerðini í Dan.8:14, fordømir hana globalt frá vári 1843.

Tann stovnsliga adventistiska trúgv, sum kom livandi fram úr protestantisku trúarroyndini 1843-1844, er farin aftur og komin aftur til støðuna hjá protestantisku trúnni og hennara guddómligu banning síðani heystið 1994; Hetta er orsakað av offisiellu avvísingini av tí guddómliga profetiska ljósinum, sum er opinberað í hesum verki síðani 1991. Hesin andaligi deyðin av stovnsforminum er profeteraður í Opinb.3,16: "*Eg skal spýggja tykkum úr munnni mínum.*"

Endaligu uppfyllingarnar av profetiumum eru fyri okkum, og trúgv hjá øllum verður roynd. Harrin Jesus Kristus fer at viðurkenna, millum øll menniskju, tey, sum hoyra honum til, tað vil *siga* tey, sum taka ímóti hansara lívsneyðugu opinberingum, ávøkstinum av guddómligum kærleika, við gleði og takksamum trúfesti.

Við tíðina av seinasta valinum verða tey útvaldu eyðkend av tí, at tey vilja vita, hví tað falna fallið, guddómliga opinberingin fer soleiðis at gera munin á teimum frelstu og teimum fortaptu, sum frá ápostólsku tíðini "*Efesus*", í Opinb. og í 1843, í "*Sardis*" tíðini, segði hann eisini við protestantarnar, í Op. 3,3: "*minnist til, hvussu tit hava tikið ímóti og hoyrt; og halda og umvenda*"; hetta upp til adventistarnar, sum eru falnir burtur síðani 1994, sum hóast hvíludagshaldarar, fáa frá Jesusi henda boðskapin í Opinb.3,19: "*Eg áminni og revsi so nógv, sum Eg elski; verð tí eldhugaður og umvend teg.*"

Við at fyrireika hesa profetisku opinberingina setti Skaparin Gud, sum hann møtti í persóninum Jesusi Kristi, sær fyri at gera sínar útvaldu førar fyri at eyðmerkja fíggindar sínar greitt; tað er gjørt, og Guds ætlan er uppfyllt. Soleiðis andaliga ríkað, gerst hansara útvaldi „*brúðurin, sum er fyrireikað til brúðleypskvøldmáltíð lambsins*“. Hann "*klæddi hana í fínt hvítt lín, sum er rættvísi teirra heilagu*" í Opinb. Tú, sum hevur lisið innihaldið í hesum verki, um tú hevur móguleikan og signingina at vera millum teirra tal, "*fyrireika teg til at mæta Gudi tínum*" (Amos 4,12), í hansara sannleika!

Nú loyndarfullu profetiirnar í Dánjali og Opinberingarbókini eru fult avdúkaðar, og tíðin fyri sonnu afturkomu Kristusar nú er kend fyri okkum, letur hesin spurningur frá Jesusi Kristi, sum er siteraður í Lukas 18,8, ein nakað ræðandi iva hanga yvir teimum: "*Eg sigi tykkum, Hann skal hevna tey skjótt.*" ***Men tá ið Menniskjusunurin kemur, man hann tá finna trúna á jørðini?*** Tí yvirflóðin av hugfloginum um sannleikan kann ikki kompensera fyri veikleikanum í dygdini á hesi trúgv. Menniskjað, sum verður møtt við afturkomu Jesu Krists, hevur ment seg í einum veðurlagi, sum er til fyrimuns fyri øllum sløgum av sterkt eggjaðum sjálvsøkni. Einstaklinga eydnan er vorðin málið, sum skal náast fyri hvønn prís sum helst, eisini við at knúsa næstan, og hetta í einum langari tíðarskeiði við heimsfriði, sum vardi meira enn 70 ár. Tá vit vita, at tey virðini í himlinum, sum Jesus Kristus leggur upp til, eru í absolutari mótsøgn til hendan støðið í okkara tíð, tykist spurningur hansara syrgiliga rættvísigjörður, tí hann kann snúgva seg um fólk, sum hildu seg vera "útvald", men tíverri

bert verða verandi " kallað " ; tí Jesus fer ekki at hava funnið í teimum tann trúardygdina, sum krevst fyri at vera verd hansara náði.

Bókstavurin drepur, men Andin gevur lív

Hesin seinasti kapittulin er liðugur við avkrypteringina av Apokalypsu-opinberingini. Jú, eg havi júst lagt fram bíbilsku kodurnar, sum loyva okkum at eyðmerkja tey symbol, sum Gud brúkar í sínum profetium, men meðan endamálið við teimum er at avdúka hansara krav um, at hvíludagurin kemur aftur síðani 1843-1844 , kemur orðið hvíludagur ikki fram einaferð í hesum profetisku tekstunum í Dániels ella Opinberingarbókini. Tað er altíð tillagað men ikki greitt nevnt. Orsøkin til ikki at nevna hann greitt er, at praksis av hvíludegnum er ein grundleggjandi normalitetur í ápostólsku kristnu trúnni, tí øll kunnu síggja, at evnið um hvíludagin ongantíð var eitt evni til ósemju millum jødarnar og teir fyrstu ápostlarnar, lærusveinarnar hjá Jesusi Kristi. Men djevulin steðgaði ikki á at ráða yvir honum, fyrst við at eggja jøðunum til at " dálka " hann, síðani tey kristnu, við at fáa hann at " ignorera " heilt. Fyri at fáa hetta úrslitið gav hann íblástur til skeivar týðingar av teimum upprunatekstunum, sum nevndu hann. Eisini hevði henda framløgan av guddómligum sannleika ikki verið fullkomin uttan fordømingina av hesum andstyggiligu misgerðum, hvørs offur eru , fyrst, Gud í Jesusi Kristi , síðani tey, sum hansara sónandi deyði kundi bjóðað ævigt lív.

Eg staðfesti fyri Gudi, at tað er ikki eitt vers í skriftunum um gamla og nýggja sáttmálan, tað er øll Bíblián, sum kennir broyting í støðu hvíludagsins frá fjórða av tíu boðum sínum ; harumframt , halgað av Gudi , frá byrjan av hansara skapan av okkara jarðliga heimi.

Frá protestantiska fráfallnum orsakað av, at kunngerðin í Dániel 8:14 kom í gildi , á vári 1843 til dagin í dag, drepur tað at lesa Bíbliuna . Eg vil gera greitt, at tað er ikki Bíblián, sum drepur sjálvboðin, tað er tann nýtslan, sum verður gjørd av henni út frá týðingarfeilum, sum koma fram í týddu útgávanum av upprunaligu " hebraisku og griksku " tekstunum ; men tað er eisini fram um alt ein trupulleiki orsakað av skeivum tulkningum . Gud staðfestir sjálvur hetta, í mynd, í Opinberingini 9,11 : " Og teir høvdu sum kong yvir sær eingil av botnleysu grøvini, hvørs navn á hebraiskum er Abaddon, og á grikskum er Apollyon . " Eg minnst her tann dulna boðskapin í hesum versinum : " Abaddon og Apollyon " merkja, " á hebraiskum og á grikskum " : Eyðari. „Eingilin í botnleysu grøvini “ oyðileggur trúinna við at brúka tey bíbilsku „ tvey vitnini “ í Opinb.

Eisini síðani 1843 hava falskrúgvandi gjørt tveir feilir í teirra lesnaði av søguliga vitnisburðinum í Bíbliuni. Tann fyrri er at hava givið meira týðning til føðing Jesu Krists enn

til deyða hansara og tann seinni styrkir hendan feilin , við at geva störru týðning til uppreisn hansara enn til deyða hansara. Hesin dupulti feilurinn vitnar ímóti teimum, tí sýningin av kærleika Guds til sínar skapningar hvílir , í hævudsheitum , á hansara sjálvbodnu avgerð um at geva , í Kristi , lív sítt til endurloysing av sínum útvaldu. At raðfesta uppreisn Jesusar er at skeikla Guds frelsuætlan, og fyri tey seku ber tað avleiðingina av, at tey skera seg burtur frá honum og bróta hansara heilaga, rættvísa og góða sáttmála . Sigur Kristusar hvílir á hansara góðtøku av deyðanum, hansara uppreisn er bert tann eydnuríka og rættvísa avleiðingin av hansara guddómligu fullkomleika.

Kolossebrævið 2: 16-17 : “ *Latið tí ongan døma tykkum viðvíkjandi mati ella drekka ella viðvíkjandi hátíðardøgum ella nýggjum mána ella hvíludögum, sum eru skuggi av tí, sum skal koma, men likamið er av Kristi; »*

Hetta versioð verður ofta brúkt til at rættvísgera at steðga við at halda vikuliga „*hvíludagin*“ . Tað eru tvær orsökir til, at hetta valið er so. Tann fyrri er, at útrykkið " *av hvíludögum* " merkir " *hvíludagarnar* " , sum árligu átrúnaðarligu " *hátíðirnar* " hava við sær, sum Gud hevur vígt í 3. Mósebók 23. Hetta eru rørandi " *hvíludagar* " , sum eru settir í byrjanini og onkuntíð í endanum av tíðini hjá teimum átrúnaðarligu " *hátíðunum* " . Tey verða nevnd við orðatakinum „*tú skalt ikki gera nakað trælaverk tann dagin* .” Tey hava einki samband við vikuliga " *hvíludagin* " uttan navn teirra " *hvíludagur* " sum merkir " at steðga , at hvíla " og sum kemur fyri fyrstu ferð fram í 1. Mós 2,2 : " *Gud hvíldi* . " Eisini skal viðmerkjast , at orðið " *hvíludagur* " , sum er nevnt í hebraiska tekstinum í fjórða boðnum , ikki kemur fyri í L.Segond týðingini , sum tilnevnr tað , bert , undir navninum " *hvíludagur* " ella " *sjeyndi dagur* " . Tað tekur tó sína rót frá sagnorðinum, sum er nevnt í 1. Mós. 2,2 : " *hvíla* " ella " *sabbatin* " , sum JNDarby-útgávan av Bíbliuni greitt nevnr .

Onnur orsøkin er hendan : Paulus segði um „*hátíðirnar og hvíludagarnar*“ , at teir eru „*skuggar av tí, sum skal koma*,“ tað vil siga ting, sum profetera ein veruleika, sum var ella skal koma . Um vit ganga út frá, at talan er um " *sjeyndadags hvíludag* " í hesum versinum, so er ein " *skuggi, sum skal koma* " eftir , til tað sjeynda ártúsund kemur, sum tað profeterar. Deyði Jesu Krists avdúkaði týðningin av " *sjeyndadags hvíludegnum* " sum profeterar, orsakað av hansara sigri yvir synd og deyða , tey himmalsku " *túsund árin* " har hansara útvaldu skulu døma tey falnu jarðligu og himmalsku deyðu.

Í hesum versinum vóru " *hátíðirnar, nýmánaðirnar* " og teirra " *hvíludagar* " knýttir at tilveruni av tjóðarforminum hjá gamla sáttmála Ísrael. Við at stovna nýggja sáttmálan við deyða sínum, gjørði Jesus Kristus hesi profetisku tingini til fánýtis ; teir skuldu steðga og hvørva sum ein „*skuggi*” , sum doyvdi fyri veruleikanum av hansara fullgjördu jarðligu tænastru. Meðan vikuligi " *hvíludagurin* " bíðar eftir komu av sjeynda ártúsund fyri at mæta sínum profeteraða veruleika og missa sín nýttu .

Paulus nevnr eisini „*at eta og drekka*“ . Sum trúfastur tænarari veit hann, at Gud hevur tosað um hesi tingini í 3. Mósebók 11 og 5. Mósebók 14 har hann fyriskrivur teir reinu matvørurnar, sum eru loyvdar og teir óreinu matvørurnar, sum eru bannaðar. Orð Paulusar eru ikki ætlað at mótmæla hesum guddómligu fyriskipanum men bert teimum menniskjansligu meiningunum (*sum eingin...*) lýsa um hetta evnið sum hann fer at mæna í Rómbrævinum 14 og 1 Kor.8 har hugsan hansara kemur greiðari fram . Evnið snýr seg um matvørur, sum verða ofraðar til avgudar og fólskar gudar. Hann minnr tey útvaldu , *sum mynda* andaliga Ísrael Guds, á teirra skyldur móttvegis honum , og sigur í 1. Kor. Verður Gud æraður av teimum , sum ignorera og vanvirða hansara opinberaðu fyriskipanir um hesi evni ?

Tað er Jákup, beiggi Jesusar, sum talar vegna ápostlarnar **um evnið um umskering**, í Ápostlasøguni 15: 19-20-21 : “ *Tí eggja eg teimum frá heidningunum ikki at órógva tey, sum venda sær til Gud, men at skriva til teirra, at tey halda seg frá avgudum og dálkingum av avgudum; tí at Móses hevur frá fornari tíð í hvørjari býi tey, sum prædika hann, og hann er lisin í samkomuhúsunum **hvønn** hvíludag.* ”

Ofta brúkt til at rættvísgera frælsið hjá umvendum heidningum móti hvíludegnum, eru hesi versini tvørturímóti besta prógvið um, at ápostlarnir eggja og lærdu . Jákup heldur, at tað ikki er gagnligt at áleggja teimum umskering, og hann tekur saman um tær týðandi meginreglurnar, tí tann djúphugsandi átrúnaðarlíga læran verður lögð fram fyri teimum, tá tey fara “ **hvønn hvíludag** ” til jødisku synagogurnar í teirra støðum .

Ein annar fyrisøgn, sum varð brúkt til at rættvísgera steðgin á flokkingini av mati í reinan og óreinan: sjónin , sum Pæturi fekk í Ápostlasøguni 10. Hansara frágreiðing er ment í Ápostlasøguni 11, har hann eyðmerkir " óreinu djórini " í sjónini við heidnu " menninar " , sum komu at biðja hann fara til rómverska Corneli centurion " . Í hesi sjónini ímyndar Gud óreina náttúruna hjá heidningunum, sum ikki tæna Honum og tæna følskum guddómum. Enn hevur deyði og uppreisn Jesu Krists eina stóra broyting við sær fyri tey, tí náðidyrnar verða latnar upp fyri teimum gjøgnum trúna á sónoffur Jesu Krists. Tað er gjøgnum hesa sjónina, at Gud lærir Pætur hetta nýggja. Tí er tann reina og óreina flokkingin, sum Gud hevur sett á stovn , í 3. Mósebók 11, verandi og heldur fram til heimsins enda. Nema tað, at síðani 1843, við fyriskipanini í Dán 8,14, tekur matur menniskjans upp á støðið í tí upprunaligu " *halgan* " , *sum er sett á stovn og skipað í 1. Mós. ;Hetta verður tín matur .*”

Jesus gav sítt lív í líkamligari og sálarligari pínu fyri at frelsa síni útvaldu. Ivast ikki í tí sera høga heilagleikastøðinum, sum hesin brennandi deyðin krevur afturfyri tann, hann frelsir. Sanniliga !

Jarðliga tíð Jesu Krists .

Perlan hvíludagin 20. mars 2021

Frá byrjan av míni tænastu var eg sannførdur , og eg sang tað , at “ Jesus varð føddur á vári .” Hendan hvíludagin 20. mars 2021 var várjavndøgur klokkan 10:37 í byrjanini av einum andaligum mæti. Andin leiddi meg síðani at leita eftir prógvunum fyri tí, sum higartil hevði verið ein einføld trúarsannføring. Ein jødiskur kalendari hevur givið okkum møguleika at finna lötuna á várjavndøgur í árinum 6 – áðrenn okkara offisiellu kristnu dagfesting av føðing frelsara okkara , á “ hvíludegnum ” 21. mars .

Hví ár –6 ?

Tí okkara offisiella tíðarfesting av føðing Jesu Krists var bygd á tveir feilir. Tað var bert í 6. ^{old}e.Kr., at katólski munkurin Dionysius hin Lítli fór at seta ein kalendara á stovn. Í fráveru av bíbilskum ella søguligum smálutum, setti hann hesa føðing á deyðadagin hjá Heródesi kongi, sum hann setti í 753 frá stovnan av Róm. Síðani tá hava søgufrøðingar staðfest 4 ára feil í hansara útrokning; sum setur deyða Heródesar í 749 frá stovnan av Róm. Men Jesus varð føddur áðrenn *deyða* Heródesar og Matt. Smálutirnir eru týðningarmiklir, tí teksturin sigur, " *tvey ár, sambært tí dagfesting, sum hann hevði spurt varliga um Magirnar.* " Lagt afturat teimum fyra árunum av fyrru feilinum er árið –6, ella 747, tá Róm varð stovnað, staðfest bíbilskt.

Ársins várjavndøgur – 6 .

Falla á hvíludag, í hesum árinum – 6, lærir Bíblían okkum, at ein eingil legði seg fram fyri " *hirðum, sum vardu yvir seyði sínum* ". Sabbaturin bannar handli men ikki at halda og ansa eftir djórum; Jesus staðfesti hetta við at siga: " *Hvør av tykkum, sum hevur ein seyð, sum dettur í grøv, kemur ikki og bjargar honum, sjálvt á hvíludegnum?* ". Soleiðis varð av einum eingli føðingin av " *Góða Hirðinum* ", frelsara og leiðara hjá menniskjaseyðinum kunngjørd, fyrst til menniskjaligu hirðarnar, verjarnar og verjarnar hjá djóraseyðinum. Eingilin segði: " *...tí tykkum er í dag føddur í Dávids býi ein frelsari, sum er Kristus, Harrin.* " Hesin " *í dag* " var tí hvíludagurin og fráboðanin varð gjørd um náttina, Jesu føðing fer fram millum kl. Vit mugu nú staðfesta nágreiniliga tíðina, tá í tíðarskeiðnum í Ísrael várjavndøgur –6 hevur verið. Men hetta ber ikki til enn, tí vit hava ongar upplýsingar um hetta tíðarskeiðið.

Jesu føðing á hvíludegnum ger Guds frelsuætlan lýsandi og fullkomiliga logiska. Jesus lýsti seg sjálvan sum „ *Menniskjasonin* “, „ *Harra hvíludaginn* “ . Tí hvíludagurin er fyribils og nyttan heldur fram til dagin, tá hann kemur aftur, er henda trúgvinn máttmikil og dýrdarfull. Jesus gevur hvíludegnum sín fulla týðning, tí hann profeterar restina av sjeýnda ártúsundnum vundið fyri síni útvaldu einans við sigri sínum á synd og deyða .

Fyri at markera sína inntøku í vaksnamannalívið, í aldrinum " *tólv ár* " , greiðir Jesus andaliga inn í tað trúgvandi fólkið, sum hann spyr um Messias, sum er kunngjørdur í Heilagu Skriftini. Skildur frá foreldrum sínum, sum leita eftir honum í trýggjar dagar, ber hann vitni um sítt guddómliga sjálvstöðu og sína tilvitan um sína uppgávu til fyrimuns fyri jarðlig menniskju.

Síðani kemur tíðin fyri hansara virknu og offisiellu jarðligu tænastu. Læran í Dániel 9,27 leggur tað fram í formi av einum " *sáttmála* " um " *eina viku* " , sum ímyndar sjeý ár millum heystið 26 og heystið 33. Millum hesi bæði heystini er, í miðdepli, *várið* og páskahátíðin ársins 30 har , miðskeiðis á " , p. 3, 30, gjørði Jesus Kristus " *djóraoffrið og offrið* " í hebraisku *ritualinum at steðga* , við at bjóða lív sítt til at bóta fyri syndirnar hjá sínum útvaldu einans. Deyðadagin var Jesus 35 ár og 13 dagar gamal. Jesus doyði sigursharri yvir synd og deyða , og hann kundi leggja anda sín til Gud og siga : " *Tað er fullgjørt.* " Sigur hansara á deyðanum varð tá staðfestur við uppreisn hansara. Hann fylgdi soleiðis og undirvísti ápostlum og lærusveinum sínum, til hann fór upp til himmals fyri eygum teirra áðrenn hvítusunnudag , sambært vitnisburðinum, sum er givin í Ápostlasøguni 1 :1 til 11 . En einglarnir fyrireiddu i þessu tilferi kunngerðina um dýrdarfullu afturkomu hans, svandi : " *Galileumenn, hví standa þer her og hyggja upp til himins? Hesin Jesus , sum varð tikin upp frá tykkum til himmals, skal koma á sama hátt, sum tit sóu hann fara til himmals* . Á hvítusunnudegi byrjaði hann sína himmalsku tænastu sum " *Heilagi Andin* " sum ger hann føran fyri at virka til heimsins enda, samstundis, í andanum hjá hvørjum einstøkum av hansara útvaldu, sum eru spreittir á jørðini. Tað er tá, at navn hansara, sum profeteraði í Jes.7,14, 8,8 og Matt.1,23, " *Emmanuel* " sum merkir, " *Gud við okkum* ", fær, enn meira, sín sanna týðning.

Smálutirnir, sum eru givnir í hesum skjalinum, eru lønir, sum Jesus gevur sínum útvaldu sum takksemi fyri teirra trúarsýning. Soleiðis loyvur deyðadagur hansara okkum at vita og deila við hann tað av hansara endaligu dýrdarfullu afturkomu sum hann forritaði til fyrsta várdag í árinum 2030 ; tað vil siga 2000 ár eftir várið , tá hann varð krossfestur 3. apríl 30.

Heilagleiki og halgan .

Heilagleiki og halgan eru óskiljandi og treytir fyri frelsuni, sum Gud bjóðar í Jesusi Kristi. Paulus minnir okkum á í Hebr .

Hetta guddómliga hugtakið um "**halgan**" skal skiljast fullkomiliga, tí tað snýr seg um " alt, sum hoyrir Gudi til " og eins og allir eigarar, loyvur tað sær ikki at verða burturbeitt uttan avleiðingar fyri tey, sum tora at gera tað . Nú, tað nyttar ikki at lista og gera ein lista yvir tey ting, sum hoyra honum til ; Skaparin av lívinum og øllum í tí, alt eigur hann. Hann hevur tí lívs- og deyðarætt yvir øllum sínum livandi skapningum. Men við at lata øllum rættin at liva saman við honum ella doyggja uttan hann, leggja hansara útvaldu seg saman við honum við einum fríum og sjálvbodnum vali at hoyra honum til í allar ævir. Henda semja við hann ger hansara útvaldu til hansara ogn. Tey, sum hann bjóðar vælkomnum og viðurkennir, fara inn í hansara halganarhugtak , sum longu snúði seg um allar tær lógir, sum lívið á jørðini er undir. Halgan snýr seg tí um at játta at geva seg undir tær likamligu og moralsku lógirnar , sum Gud hevur sett , og tí góðkent . Tað er í hesum dupulta høpi, at hvíludagurin og tey tíggju boðini ítøkiliga bera fram hesa guddómligu halgan, hvørs brot fer at krevja deyða Messias Jesusar.

Hetta halganarhugtakið er so grundleggjandi, at Gud helt tað vera rætt at definera tað beint í byrjanini av Bíbliuni í 1. Mós 2 :3, við at halga sjeýnda dagin. Tað er tí ikki undrunarvert , at hetta talið sjeý gerst hansara " kongliga innsigli " í allari Bíbliuni og serliga í Opinberingini 7,2 : "*Og eg sá ein annan eingil stíga upp úr eystri , sum hevði **innsigli hins livandi Guds** ; kalladi hann med harri roddu til þa fíora eingla, er gefit var at meina jord ok haf, ok mællti hann : » .* Tey, sum hava oyru at hoyra uppskotið um tann smáluga Anda Guds, hava lagt til merkis, at hetta "**innsigli hins livandi Guds**" er nevnt í hesum kapitli " 7 " í Opinberingini.

Hendan páskirnar og hvíludagin 3. apríl 2021, deyðadagin hjá frelsara okkara Jesu Kristi, beindi Guds andi tankar mínar til hebraiska halgidómin hjá Mósesi og templið, sum Sálomon kongur bygdi í Jerúsalem. Eg legði til merkis eina smálutir har, sum staðfestir sterkt tulkningina, eg gav av hesum halgidóminum ; nevnliga ein profetiskur leiklutur í tí stóru frelsuverkætlanini, sum er fyrireikað til tey útvaldu, sum Gud loysti.

Síðani 1948, enn berandi guddómligu banningina orsakað av teirra noktan at viðurkenna Jesus Kristus sum tann "Messias", sum Gud hevur sent, hava jødarnir fingið tjóðarlandið aftur. Síðani tá hevur eitt hugskot, ein tanki tvangsinnlagt tey: at umbyggja Templið í Jerusalem. Tíverri verður hetta ongantíð, tí Gud hevur góða orsök til at forða fyrri tí; hansara leiklutur endaði við deyða og uppreisn Jesu Krists. Heilagleikin í templinum fann sína fullkomnu uppfylling í sál "Messias," í holdi og anda hansara, fullkomin og uttan nakran blett. Jesus avdúkaði hesa læru, tá hann segði í Jóh. 2,14, tá hann tosaði um likam sítt: "Oyðileggið hetta templið, og um trýggjar dagar skal eg reisa tað upp."

Endin á nyttuni av templinum varð staðfestur av Gudi á fleiri økjum. Fyrst læt hann tað oyðileggja í árinum 70 av rómversku hermonnunum hjá Titus, í samsvari við fráboðanina, sum er profeterað í Dániel 9,26. Sidan, er hann hafdi rakt jødarnar ut, hafdi hann stadinn í templinu til islams- tórnar, er bygdi tvær moskur)) ar; tann elsta "Al- Aqsa" og Kuplið á Klettinum. Ísrael hevur tí hvørki móguleika ella heimild frá Gudi at byggja sítt tempul upp aftur. Tí henda endurbyggingin skuldi skeikla hansara profeteraðu frelsuætlan.

Gildistíðin hjá templinum í Jerúsalem varð inngraverað í formi av byggingini av tí. Men fyrri at síggja tað greiðari, mugu vit fyrst kanna tær avdúkaðu smálutirnar í hesum átrúnaðarliga bygninginum, sum ber heilagleika. Latið okkum leggja til merkis, at templið skuldi byggjast av Dávidi kongi, sum vísti ynski um tað og valdi Jerúsalem at hýsa tí; Gud játtaði. Til tess at gera hetta hevði hann pyntað og styrkt hendan forna býin, sum kallaðist „Jebus“ á Ábrahams tíð. Soleiðis gingu millum Dávid og „son Dávíds“, „Messias“, eitt „túsund ár“. En gud leyfði eigi, ok gerdi hann honum kunnigt sakir; hann var vorðin blóðmaður við at lata sín trúfasta tænarar "Uria Hettita" dripa fyrri at taka konu sína, "Batsebu", sum seinni gjørdist mamma Sálomon kongs. So bar Dávid prísin av síni skyld, revsaður við deyða fyrsta sonar síns, føddur av Batsebu, tá, eftir at hava gjørt uttan Guds boð fólkayvirlitið av fólkum sínum, varð hann revsaður og Gud bjóðaði honum at velja sína revsing millum trý val. Sambært 2. Sám.

Í 1. Kongabók 6 finna vit lýsingina av templinum, sum Sálomon bygdi. Hann kallaði tað „hús Harrans“. Hetta hugtakið „hús“ bendir á eitt stað, har familjan savnast. Húsið, sum er bygt, profeterar familjuna hjá tí loysandi skaparanum Gudi. Hon er sett saman av tveimum tilstøðandi elementum: halgidómurin og templið.

Á jørðini verða átrúnaðarligar ritualir framdar, sum verða framdar á tí økinum, sum er loyvt menniskjum. Sálomon kallar tað: tempul. Í útbyggingini av tí heilagasta staðnum, sum tað kallar, halgidómur, og sum tað bert er skilt frá við einum sløri, er rúmið í templinum fjøruti alnir langt, tað vil siga tvær ferðir so stórt sum halgidómurin. Templið fevnir sostatt um 2/3 av øllum húsinum.

Hóast jødiski sáttmálin varð bygdur seinni í Mósetistíðini, so er hann heilt settur undir regnskjólið fyrri sáttmálanum, sum varð gjørdur millum Gud og Ábraham í byrjanini av triðja ártúsund síðani Ádam. "Messias" fer at leggja seg fram fyrri jødiska fólkkinum í byrjanini av fimta ártúsund, tað vil siga 2000 ár seinni. Nú er tíðin, sum Gud hevur givið jørðini til val av útvaldum, 6000 ár. Vit finna sostatt fyrri tíð, lutfallið 2/3 + 1/3 av húsinum hjá YaHWéH. Og í hesi samanberingini svarar 2/3 av sáttmálanum hjá Ábrahami til 2/3 av húsi JaHweh, sum endar á skiljandi slørinum. Hetta slørið hevur ein stóran leiklut, tí tað merkir gongdina frá tí jarðliga til tað himmalska; hetta at vita, at henda broytingin merkir, at profetiski leikluturin hjá jarðliga templinum er liðugur. Hesar fatanir geva skiljandi slørinum týðningin av synd, sum skilur tann fullkomna himmalska Gud frá tí ófullkomna og syndarliga jarðliga menniskjanum síðani Ádam og Evu. Skiljandi slørið hevur ein dupultan karakter, tí tað skal samsvara við himmalsku fullkomleikana og jarðligu ófullkomleikan í teimum báðum samanbundnu stykkjunum. Hetta er tá leikluturin sum Messias kemur fram, tí hann fullkomiliga líknar hendan eginleikan. Í síni guddómligu fullkomleika gjørdist Jesus Kristus

synd við at bera tey av sínum útvaldu í teirra stað fyrri at bóta fyrri teimum og rinda deydiliga prísini.

Henda greining førir okkum til at síggja í halgidóminum myndina av eini profetiskari røð av teimum stóru andaligu fasunum, sum eru merktar 2000 hvørt ár : 1. ^{offur.} sum Ádam ofraði – Offur, sum Ábraham ofraði á Moriahfjallinum, framtíðar Golgata – Offur Kristusar, sum varð valt frammanundan á Gogota fjallinum – rious afturkomu frelsarans Jesu Krists í Mikaeli.

Fyri Gud, sum sambært 2. Pætursbrævi 3,8, " *er ein dagur sum túsund ár, og túsund ár sum ein dagur* " (sí eisini Sálm 90,4) , er jarðliga skráin bygd á myndina av vikuni í eini røð av : 2 dagar + 2 dagar + 2 dagar. Og aftanfyrri hesa røð letur upp ein ævigur " *sjeyndi dagur* " .

Innihaldið í teimum báðum kømrunum í tí heilaga húsinum er ógvuliga avdúkandi.

Halgidómurin ella sera heilaga staðið .

Teir báðir kerúbarnir við útstrektum veingjum

Halgidómurin , sum kallast hin heilagasti , er 20 alnir til longdar og 20 alnir til breiðar . Tað er eitt fullkomið fýrkant. Og hæddin á henni er eisini 20 alnir ; sum ger tað til ein terning ; trífalda myndin av fullkomileika (= 3 : L = W = H) ; hetta sum lýsingin av " *nýggja Jerúsalem, sum kemur niður av himli frá Gudi* " í Opinb. Hetta sera heilaga stað er bannað av Gudi menniskjanum undir deyðarevsing. Orsøkin er einføld og logisk ; Hetta staðið kann bert rúma Gudi, tí tað ímyndar himmalin og ímyndar himmalska karakterin hjá Gudi. Í hansara hugsan er hansara frelsuætlan , har øll tey symbolsku elementini , sum eru sett upp í hesum halgidóminum , hava sín leiklut . Veruleikin er í Gudi í himmalsku víddini , og á jørðini gevur hann gjøgnum symbol lýsingina av hesum veruleika. Eg komi sostatt at nærkast evninum um hesa serligu uppdagingina av hesum páskum 2021. Vit lesa í 1. Kongabók 6,23 til 27 : " *Hann gjørði í halgidóminum tvær kerúbar av villum oljuviði, tíggju alnir høgur. Hvør av teimum báðum veingjunum á einum av kerúbunum var fimm alnir langur, tíggju alnir frá oddanum á einum veingi til odda á hinum. Tann seinni kerubbin hevði eisini tíggju alnir. Mát og snið vóru eins fyrri báðar kerúbarnar. Hvør av teimum báðum kerúbunum var tíggju alnir høgur. Sálomon setti kerúbarnar mitt í húsinum, innan. Veingirnir hjá teimum vóru útbreiddir: vongurin á hinum fyrsta nam við annan av veggjunum, og vongurin á hinum seinna nam við hin vegg; og hinir veingirnir møttust at enda mitt í húsinum .*

Hesir kerúbar vóru ikki til í tjaldtemplinum hjá Mósesi, men við at seta teir í templi Sálomons, lýsir Gud týðningin av hesum mest heilagasta staðnum. Í breiddarætlanini er rúmið krossað av teimum báðum pørunum av veingjum hjá teimum báðum kerúbunum, og gevur tað sostatt ein himmalskan standard, sum í roynd og veru er óatkomiligur fyrri menniskjað, sum bert livir á jørðini. Eg nýti høvið at fordøma og endurstaðfesta ein sannleika um hesar kerúbarnar, sum í einum heidnum mystiskum delirium málarar so kendir sum " Michelangelo " góvu útsjóndina av beingjaðum børnum, sum spældu ljóðføri ella skjóta pílur úr boga. Tað eru eingi smábørn í himlinum. Og fyrri Gud, sambært Sálm.51:5 ella 7 : " *Sí, eg eri føddur í órættvísi, og í synd varð mamma mín við barn* " , og Róm.3:23 : " *Tí øll hava syndað og mangla Guds dýrd* " , er einki sovorðið sum ein ósekur ella reinur synd er føddur av Ádami. Himmalsku einglarnir vóru allir skaptir sum ungir menn, eins og Ádam var á jørðini. Tey eldast ikki og eru ævigt tey somu. Elli er ein serligur jarðligur eginleiki, avleiðingin av synd og deyða, endaliga løn hennara, sambært Róm 6,23.

Ørkin hjá Heilaga Sambandinum

1 Kongabók 8:9 : " *Einki var í ørkini uttan tær báðar steintalvurnar , sum Móses setti har við Horeb, tá ið Harrin gjørði sáttmála við Ísraelsmenn, tá ið teir komu úr Egyptalandi .*"

Í halgidóminum ella mest heilaga staðnum eru tveir risastórir kerúbar við útstrektum veingjum , symbol fyri virkna himmalska karakterinum , men eisini og fram um alt , sáttmálaørkin sum er sett í miðjuna á rúminum millum teir báðar stóru kerúbarnar. Tí tað er fyri at skjóta tað, at húsið er bygt. Í teirri raðfylgju, sum Gud leggur fram fyri Mósesi tey átrúnaðarligu tingini, sum hann skal fremja, er fyrst sáttmálaørkin. Men hetta ílatið er minni dýrabært enn innihaldið : tær báðar steintalvurnar, sum Gud hevur graverað við fingrinum sína ultra heilagu lóg um tey tíggju boðini á. Tað er spegilsmyndin av hansara hugsan, hansara støði, hansara óbroytiliga persóni . Í einari serligari kanning (2018-2030, tann endaliga adventistiska væntanin) havi eg longu víst á profetiska karakterin hjá henni fyri kristnu tíðina. Í halgidóminum lesa vit loynihugsanina um Gud. Har finna vit tey elementini, sum stuðla og gera møguligt samfelag við hann. Við øðrum orðum, so svikar tann syndarin, sum framvegis er sjálvboðin brotsmaður av sínum tíggju boðum, seg sjálvvan, um hann heldur, at hann kann krevja sína frelsu. Sambandið er einans grundað á trúgv, sum er sett á teir symboliseraðu veruleikarnar, sum eru at finna á hesum mest heilaga staðnum. Í tíggju boðum tekur Gud saman um sítt lívsstøði, sum er fyriskipað menniskjum, sum eru myndað í hansara mynd ; sum merkir, at Gud sjálvur heiðrar og setur síni boð í verki. Lívið, sum er givið menniskjanum, byggir á virðing fyri hesum boðum. Og teirra brot føðir synd, sum verður revsað við deyða hins seka. Og síðan Ádam og Evu hevur ólýdni sett alt menniskju undir hesa deyðiligu støðu. Deyðin fall tí yvir menniskju sum ein sjúka, sum ikki hevur nakra viðgerð.

Miskunnarsetrið

Í halgidóminum, omanfyri náðistólin, sum er ein symbolsk mynd av altarinum, sum Guds lamb verður ofrað á, hyggja tveir aðrir smærri einglar at altarinum og veingir teirra ganga saman í miðjuni. Á hesi myndini vísir Gud tann áhuga, sum trúgvir einglar hava fyri frelsuætlanini, sum hvílir á sóningardeyða Jesu Krists. Tí Jesus kom niður av himli at taka mynd av einum menniskjabarni. Hann , sum gav lív sítt á Golgata krossinum , var fyrst teirra himmalski vinur " Mikael " , leiðari einglanna og sjónligt himmalskt útrykk fyri skapandi Andanum Gudi og einglarnir kalla seg við rætti " *medtænarar* " hjá hansara útvaldu .

Í tí allarheilagasta er ørkin, sum er klædd av náðisetrinum, lögð undir veingirnar á teimum báðum størri og minnu kerúbunum. Í hesi mynd finna vit myndina av hesum versinum úr Mal 4,2 : “ Men tykkum, sum óttast navn mítt, skal rættvísissólin rísa við grøðing í veingjum sínum; tit fara út og hoppa sum seyður úr fjósinum .” Miskunnarstólurin , eitt symbol, sum formyndar krossin, sum Jesus varð krossfestur á , fer sanniliga at bera grøðing móti deyðiligu syndarsjúkuni. Jesus doyði fyri at loysa frá syndini og reis upp aftur fyri at loysa síni útvaldu úr óndu hondum hjá óumvendum og uppreistrarhugaðum syndarum. Brot á lógina, sum var í ørkini, hevði við sær deyða fyri øll menniskju á jørðini. Og fyri tey útvaldu, sum Gud hevur valt í Kristi, fyri tey einans, hevur sáttargerðin, sum er sett oman fyri ørkina, sum inniheldur ta brotnu lógina, gjørt tað æviga lívið sigursælt, sum tey skulu koma inn í í tíma fyrstu uppreisnar ; tann hjá teimum heiløgu, sum eru loyst við blóðinum, sum Jesus Kristus hevur úthelt á hesum sáttargerðarmiðlinum. Teirra grøðing frá deyðanum verður tá fullkomin. Sambært Mal 4,2 eru kerúbarnir myndin av tí himmalska Anda Gudinum , sum Opinb . Tí grøðingin, sum er knýtt at náðistólinum, er væl sett undir teir báðar miðveingirnar hjá teimum báðum stóru kerúbunum.

Júst sum í árligu hebraisku ritualinum um " Sóningardagin " varð djórablóðið av geitini stroytt framman og á miskunnarstólin , móti Eystri , var neyðugt , at blóð Jesu Krists eisini veruliga rann á hetta sama miskunnarstólið . Til hetta endamálið , kallaði Gud ikki á tænaðstuna hjá einum menniskjaligum presti. Hann hevði

ætlað og skipað alt frammanundan, við at fáa ørkina og tey heilagu tingini flutt , í tíðini hjá Jeremia profeti , frá tí heilagasta staðnum og frá tí heilaga staðnum inn í ein helli, sum liggur undir jørðini við fótin á Golgatafjallinum , undir einum steinbundnum gólvi , seks metrar djúpt á the cm cuty in the . rómversku hermenninir reistu krossin , sum Jesus varð krossfestur á. Gjøgnum ein langan og djúpan feil , sum jarðskjálvtin, sum er nevndur í Bíbliuni , skapti , rann blóð hansara bókstaviliga út á vinstru síðu av miskunnarstólinum, tað vil siga høggru síðu av tí krossfesta Kristusi . So tað er ikki uttan orsök, at Matt.27,51 vitnar um hesi tingini : " *Og sí, forhangið í templinum slitnaði í tvey frá toppinum til botns; og jørðin skalv, og **klettarnir slitnaðu**, ...*" Í 1982 avdúkaði ein vísindalig kanning, at turkaða blóðið, sum Ron Wyatt savnaði, var óvanliga samansett av 2 3 X kromosomum og einum Y kromosomi Guddómligi skaparin vildi leggja eftir seg, eitt prógv um hansara guddómligu náttúru , sum er lagt afturat hansara negativu og hansara houd andliti . Soleiðis fekk tann brotslógin, sum var í ørkini, sína fullkomnu endurgjald við at taka ímóti á altari sínum tað sanniliga syndarleysa blóð frelsara okkara Jesu Krists. Tí við at avdúka hesi tingini fyri Ron Wyatt, royndi Gud ikki at nøkta menniskjansliga forvitnið , men hann vildi styrkja læruna um halgan av hansara guddómleika í Jesusi Kristi . Tí at hava blóð øðrvísi enn onnur menniskju , . gevir eina orsök til at trúgva á hansara fullkomnu og reinu náttúru, leys av nøkrum synd. Hann staðfestir harvið, at hann er komin at líknevna ein nýggjan ella " *seinasta Adam* " sum Paulus sigur í 1. Kor 15: 4 5 , tí hóast hann varð sæddur, hoyrdur og avrættaður í einum holdi likami, sum líktist okkara, var hann uttan nakað arvasamband við menniskjaættina . Slíkt atlit at smálutum í at fremja sína frelsuætlan avdúkar týðningin, sum Gud gevur ímyndunum í síni læru. Og vit skilja betur, hví Móses varð revsaður fyri at hava falsað hesa guddómligu bjargingarverkætlan við at hava sligið klettin í Horeb tvær ferðir. Aðru ferðina skuldi hann eftir boðum Guds bert tosa við hann fyri at fáa vatnið.

Stavur Mósesar , manna, Móserulla

4.Mós.17:10 : " *Harrin segði við Móses: Kom við stavinum hjá Ároni aftur **framman fyri vitnisburðinum** , at hann skal verða goymdur sum tekin fyri ólýdnisbørnunum, so tú kanst lata teirra knurr steðga framman fyri mær, so at teir ikki doyggja .*"

2 Mós.16:33-34 : " *Og Móses segði við Áron: Tak ein grýtu og legg ein omer fullan av manna í hann og legg hann upp **fyr** Harranum , at hann skal goymast fyr ættarlið tykkara. Sambært boðum, sum YaHWéH gav Mósesi, legði Áron tað **fram fyr vitnisburðin** , so tað kundi varðveitast .*

5. Mós.31 :26 : " *Takið hesa lógarbókina og leggið hana við **sáttmálaørkina** hjá Harranum , Gudi tykkara , so hon skal vera har sum vitni **móti** tykkum .*

Við støði í hesum versunum , lat okkum fyrigeva Paulusi ápostli fyri hansara feil við at seta hesi elementini í ørkina og ikki við síðuna av ella ~~framman~~-fyri henni , í Hebr . ~~Framman~~-fyri ørkini var ein gullpottur , sum innihelt manna, stavurin hjá Ároni, sum sprotti, og sáttmálatalvurnar . Somuleiðis var roykilsisaltarið ikki í halgidóminum, men á tempulsíðuni framman fyr slørinum. Men lutirnir, sum vóru settir við ørkina, vóru har fyr at vitna um undrini, sum Gud gjørði fyr sítt hebraiska fólk, sum gjørdist Ísrael, ein fræls og ábyrgdarfull tjóð .

Við síðuna av ørkini krevur stavurin hjá Mósesi og Ároni álit á Guds sonnu profetum. Sambært 5. Mós.8,3 minnir manna tey útvaldu fyr Jesusi á, at " *menniskjad skal ikki liva av breyði og vatni einans, men av øllum orðum, sum kemur úr munni Harrans .*" Og hetta orðið er eisini umboðað har í formi av rulluni, sum Móses skrivaði, undir Guds diktatiún. Omanfyri ørkina , lærir miskunnaraltarið, at uttan trúgv á sjálvbodna offrið av lívi Jesusar Krists, er sambandið við Gud ógjørligt. Hetta settið er gudfrøðiliga grundarlagið undir nýggja sáttmálanum, sum er settur í gildi við menniskjaliga blóðinum, sum Jesus Kristus úthelti. Og sera logiskt, tann dagin, tá Guds ætlan í honum varð uppiborin og framd, gjørdist

leikluturinn hjá symbolunum og hátíðinni " Yom Kippur " ella " sóndardaginn ", sum profetaraði hana, útgingin og ónýtiligur. Í andlitinum á veruleikanum doyggja skuggarnir burtur. Tí mátti templið, har profetisku ritualirnar vórðu framdar, hvørva og ongantíð koma fram aftur. Sum Jesus lærði, skal tann, sum tilbiðjar Gud, tilbiðja hann " *í anda og sannleika* ", og hava " *fría atgongd* " til himmalska Anda Hansara gjøgnum miðling Jesu Krists. Og henda tilbiðjan er ikki knýtt at nøkrum jarðiskum staði, hvørki í Samaria, ella í Jerúsalem, og enn minni í Róm, Santiago de Compostela, Lourdes ella Mekka.

Hóast trúgvinn ikki er bundin at einum jarðiskum stað, so verður trúgvinn víst við verkum, sum Gud frammanundan hevur fyrireikað síni útvaldu, meðan tey liva á jørðini. Symbolisman um halgidómin steðgaði í byrjanini av fimta ártúsund eftir 4000 ár av syndarligari tíð. Og um Guds ætlan hevði verið bygd yvir 4000 ár høvdu tey útvaldu farið inn í Guds hvílu, sum vikuliga hvíludagurin profetaraði. Men soleiðis var ikki, tí síðani Zakarias, profeterar Gud tveir sáttmálar. Hann greiðir nærri frá tí seinna og sigur í Sak. *Eg skal búgva í miðjum tykkara, og tit skulu vita, at Harri herliðanna hevur sent meg til tykkara.* » Teir báðir sáttmálarnir eru avmyndaðir av " *tveimum oljutrøum* " í Sak 4,11-14 : " *Tá svaraði eg og segði við hann: Hvat merkja hesi bæði oljutrøini, høgrumegin ljósastakan og vinstrumegin hann? **Eg mælti annat sinn** og mælti við hann: Hvat merkja tær báðar olivugreinarnar, sum eru nær við tær báðar gullrørirnar, sum gullið rennur úr? Hann svaraði mær: Veitst tú ikki, hvat tey meina? Eg segði : **Nei, harri mín** . Og hann segði: Hesir eru teir báðir salvaðu, sum standa framman fyri Harranum yvir allari jørðini . At lesa hesi versini fær meg at uppdaga eina hátignarlaga smálutir av skapanum Gudi, Heilaga Andanum, sum gevur íblástur til bíbilska orðið. Zakarias noyðist at spyrja **tvær ferðir**, hvat „, tey bæði oljutrøini " merkja, fyri at Gud skal svara honum. Hetta er tí, at verkætlanin hjá guddómligu samgonguni fer at uppliva **tvær** fylgjandi stig men seinna stigið er undirvíst av lærdóminum frá tí fyrra. Tey eru tvey, men í veruleikanum eru tey bara eitt, tí seinni er bert kulminationin av tí fyrra. Jú, hvat er virðið á gamla sáttmálanum uttan sónardeyða Messias Jesusar ? Einkí, heldur ikki hala av peru, sum munkurin Martin Luther hevði sagt. Og hetta er orsökkin til dramatikkin, sum enn rakar tjóðskaparjødard í dag. Í hesum versunum profeterar Gud eisini um, at teir vraka nýggja sáttmálan við svarinum hjá Zakarias til spurningin: " *Veitst tú ikki, hvat hesi merkja?* " *Eg sigi: **Nei, harri mín** .* Tí faktiskt fara tjóðarjødarnir at ignorera henda týðningin til lötuna av seinastu royndini undan afturkomu Jesu Krists har teir fara at umvenda ella staðfesta sína noktan fyri kostnaðin av teirra tilveru.*

Tað er greitt, at kristna umvendingin hjá heidnum fólki hevur prógvað tað, guddómliga ætlanin er framd í persóninum Jesu Kristi og tað er einasta tekin, sum Gud enn bjóðar tjóðskaparjødum at vera verandi í sínum heilaga samgongu. Soleiðis staðfestur skuldi hesin seinni ella nýggi sáttmálin røkka yvir seinasta triðing av teimum 6.000 árunum av jarðarsyndartíðini. Og tað er bert við síni endaligu dýrdarfullu afturkomu, at Jesus Kristus fer at merkja tíðina, tá ið seinni sáttmálin verður liðugur ; tí til hesa afturkomu er læran, sum symbolini profetara, framvegis gagnlig til at skilja alheimsverkætlanina, sum Gud hevur fyrireikað, tí vit skylda honum vitan um tíðina, tá hann kemur aftur : byrjanina av várinum 2030 . Sostatt dróg Gud í 1844, tá hann gav sínum útvaldu hvíludagin, frá lærunum, sum vóru innskrivaðar í symbolismuna um hebraiska halgidómin og Sálomons templi. Hann fordømir syndina á katólska sunnudegnum, sum er arvað frá Konstantin keisara síðani 7. mars 321, og leggur upp til tørvin á eini nýggjari " reinsan av halgidóminum ", sum sanniliga varð framd einaferð fyri allar í Jesu Kristi, sum varð krossfestur og upprisin. Gud bíðaði faktiskt til 1844 fyri at fordøma sína fordøming av „rómverska sunnudegnum“ greiðari. Tí ættleiðingin hevur sett ta upprunaliga reinu kristnu trúna undir syndarbanningina, sum brýtur sambandið við Gud í samsvari við fráboðanina, sum er givin í Dan.8,12.

Halgan inniber tí neyvan virðing fyri tí heilaga hvíludegnum, sum sjálvur er halgaður av Gudi frá endanum av fyrstu vikuni av hansara skapan av jarðligu skipanini. Tess meira tí

hon profeterar um inngongdina hjá teimum útvaldu í hvíluna, sum er fingin við sigrinum hjá Jesusi, og tí hon er til staðar í fjórða av teimum tíggju boðum Guds, sum eru í vitnisburðarørkini á tí heilagasta staðnum, halgidóminum, ímynd av Andanum av tí heilaga heilaga Gudinum í trimum eydnu. Anda. Alt har er kært fyri hjarta Guds og skal vera líka kært fyri tankar og hjórtu hansara útvaldu, hansara børn, fólk í hansara " húski ". Valið av ektaðu heilagleikanum hjá teimum útvaldu er soleiðis raðfest og eyðmerkt.

Ólíkt Móselógini, sum fer undir tillagingar, so hvørt sum Guds ætlan gongur framá, fær tað, sum er graverað á steinar, ævigt virði til heimsins enda. Og hetta er galdandi fyri tíggju boð hennara, sum einki av teimum kann broytast, nógv minni strikast, sum páva Róm tordi at gera við tað seinna av hesum tíggju boðunum. Ónda ætlanin um at svika valevnini til ævinleikan kemur fram í at leggja eitt boð afturat fyri at halda talið á tíggju. Men tað guddómlika forboðið móti at byggja seg fyri verum, skorinum myndum ella framsýningum er av sonnum tikið burtur. Vit kunnu angra hetta slagið av tingum, men tað ger okkum tó, at vit kunnu avdúka falska trúgv. Tann, sum ikki søkir at skilja og verður yvirflatligur logiskt, fær avleiðingarnar av síni atferð; hann er óvitandi um treytirnar í dómi sínum, til hann verður fordømdur av Gudi.

Templið ella heilagi staðurin.

Latið okkum sleppa tí himmalska trúarliga táttinum, sum sæst úr himli, fyri at hyggja at tí undir tí, sum trúarheilagleikin gevur honum á jørðini. Vit uppdaga tað í teimum evnum, sum eru sett í " tempul " partin av " húsinum hjá YaHWÉH ". Í tjaldtemplinum í Mósesar tíð var hetta rúmið samkomutjaldið. Tað eru trý av hesum elementum, og tey snúgva seg um sýnisbreyðsborðið, ljósastakan við sjei leiðslum og sjei lampum og roykilsisaltarið, sum er sett beint framman fyri slørið mitt í rúminum. Komandi uttanífrá er breiðborðið til vinstru, til Norður, og kertustukkurin er til høgru, til Suður. Hesi symbol eru tey av einum veruleika, sum tekur seg upp í lívinum hjá teimum útvaldu, sum eru loyst við blóðinum, sum Jesus Kristus hevur úthelt. Tey eru fullkomiliga fylgjandi og óskiljandi.

Gullljósastakið við sjei lampum.

Mós.26 :35 : *" Tú skalt seta borðið uttan fyri slørið og ljósastakan móti borðinum, sunnanfyri tjaldtemplið; og tú skalt seta borðið á norðaru síðu ."*

Í templinum er tað sett til vinstru, á sunnari síðu. Lesturin av táknunum er gjørdur í tíð, frá Suðri til Norður. Ljósastakurin umboðar Anda og ljós Guds frá byrjan av gamla sáttmálanum. Heilagi sáttmálin er longu grundaður á offrið av páskalambinum " Guds ", sum er ímyndað og frammanundan, sum er symboliserað við lombum ella ungum veðrum, sum eru ofrað sum offur síðani Ádam. Í Opib.5,6 eru symbolini um ljósastakan knýtt at honum : *" sjei eygu, sum eru teir sjei andar Guds, sum eru sendir út í alla jørðina "* og *" sjei horn "*, sum kenna hann til halgan av valdinum.

Kertustukkurin er til staðar fyri at nøkta tørvin á ljósi hjá teimum útvaldu. Tey fáa tað í navni Jesu Krists, sum halganin (= 7) av tí guddómlika ljósinum heldur í. Henda halgan er ímyndað av talinum " sjei " sum er til staðar í bíbilsku opinberingini síðani sjei daga vikan varð skapt frá byrjan av. Í Zakariasi roknar Andin " sjei eygu " til høvuðssteinin, sum Zerubbabel skal byggja templið hjá Sálomoni upp aftur, sum bábyloniar oyðilögdu. Og hann sigur um hesi " sjei eyguni " : *" Hesi sjei eru eyguni hjá Harranum, sum renna fram og aftur um alla jørðina. "* » Í Opib.5,6 verður hesin boðskapurin skrivaður til Jesus Kristus, *" Guds lambið "*: *" Og eg sá, mitt í hásetinum og teimum fyra djórunum og mitt í teimum elstu, eitt lamb standa sum tað var dripið. **Hann hevði sjei horn og sjei eygu, sum eru teir sjei andar Guds, sum eru sendir út í alla jørðina.**"* Hetta versið staðfestir sterkt halgan av guddómleikanum hjá Messiasi Jesusi. Stóri Skaparin Gud sendi seg sjálvan til jarðar at fremja í Jesusi sítt sjálvbodna sónoffur. Tað er virkseminum hjá hesum guddómlika Andanum, at eg

skyldi tær forkláringar, sum verða lagdar fram í mínum verkum. Ljósið er framsøkið og vitanin veksur við tíðini. Vit skylda honum alt okkara fatan av hansara profetisku orðum.

Altarið við luktilsi .

Við at bjóða sín likamliga likam til deyðan, í fullkomna norminum í anda sínum og allari sál síni, ber Jesus Kristus fyri Gudi ein hugnaligan lukt, sum hebraiska ritualin ímyndar við parfumum. Kristus er umboðaður í hesum parfumum men eisini í leiklutinum sum embætismaðurin, sum bjóðar tær.

Beint framman fyri slørið, og móti vitnisburðarørkinum og miskunnarstólinum, er roykilsisaltarið, sum gevur embætismanninum, høvuðsprestinum, hansara leiklut sum fyrigevari fyri teimum feilum, sum hansara útvaldu einsamallir hava framt. Tí Jesus tók ikki á seg syndirnar hjá øllum heiminum, men bert tær av sínum útvaldu, sum hann gevur tekin um sína takksemi. Á jørðini hevur høvuðspresturinn bert eitt symbolskt profetiskt virði, tí forbønarrætturin eigur bert Kristus frelsaran. Forbøn er hansara einkarættur og hann hevur ein "ævigan" karakter sambært skipanini hjá Melkisedeki sum er tilskilað á ein fylgihátt í Dán 8,11-12: "*Og hon stórsti seg enntá til herleiðaran, og tók burtur frá honum tað áhaldandi ~~øffrið~~, og hansara heilaga ~~offur~~. Herurin varð latin upp við áhaldandi ~~øffrinum~~ vegna synd; hornið kastaði sannleikan niður til jarðar og eydnaðist í sínum fyrítøkum*" ; og í Hebr.7,23. Tey strikaðu orðini "~~offur~~" eru ikki nevnd í upprunaliga hebraiska tekstinum. Í hesum versinum fordømir Gud avleiðingarnar av rómverskum pávavaldi. Beinleiðis sambandið hjá tí kristna við Jesus er skift til gagns fyri pávaleiðaran ; Gud missir sínar tænarar, sum missa sína sál. Í síni guddómligu fullkomleika kann bert Gud í Kristi legitimera hansara forbøn, tí hann bjóðar, sum loysigjald fyri tey, sum hann biður fyri, sítt sjálvbodna samkensluoffur, sum ber ein hugnaligan lukt fyri Gud, sum dømir Kærleika og Rættvísi, sum hann samstundis umboðar. Hansara forbøn er ikki sjálvvirkandi, hann nýtir hana ella ikki, alt eftir um biðjarin hevur uppborið tað ella ikki; Forbønin hjá Jesu Kristi er motiverað av hansara samkenslu við natúrligu holdligu veikleikanum hjá sínum útvaldu, men eingin kann svika hann, hann dømir og berjist við rættvísi og rættvísi og viðurkennir sínar sonnu tilbíðjarar og trælir ; hvat hansara sonnu lærusveinar eru. Í ritualinum ímynda parfurnar tann hugnaliga luktin av Jesusi, sum soleiðis kann bera bønirnar hjá sínum trúgvu halgimennum við sínum persónliga parfumu, sum Gudi dámar. Meginreglan líkist at krydda ein rætt, sum skal etast. Ein profetisk mynd av sigursvanda Kristusi, gerst tann jarðiski høvuðspresturinn útgingin og skal hvørva, eins og templið, har hann praktiserar sínar átrúnaðarligu ritualir. Fyrigevingarreglan er eftir eftir hetta, tí bønirnar, sum tey heiløgu venda sær til Gud, verða lagdar fram í navni og við verðuleikanum hjá Jesusi Kristi himmalska fyrigevaranum og Gudi í fylling samstundis.

Borðið við sýnisbreyðum

Í templinum er tað sett til høggru, á norðaru síðu. Breyðið í nærveruni umboðar ta andaliga føðina, sum er lívið hjá Jesusi Kristi, eitt satt himmalskt manna, sum verður givið teimum útvaldu. Tað eru tólv breyð eins og tað eru tólv ættir í tí guddómliga og menniskjaliga samgonguni, sum er framd í Jesusi Kristi fullkomiliga Gudi (= 7) og fullkomiliga Menniskja (= 5) ; talið tólv er talið á hesi samgongu millum Gud og menniskja, Jesus Kristus er umseting og fullkomna fyrimynd hennara. Tað er á honum, at Gud byggir sínar samgongur á teir 12 patriarkarnar, teir 12 ápostlarnar hjá Jesusi, teir 12 ættirnar, sum eru innsiglaðar í Opinb. Í upplestrinum av stevnuni Norðureftir " templinum ", er hetta borðið á síðuni av nýggju samgonguni og á síðuni av tí stóra Kerúbinum, sum er settur til vinstru í halgidóminum.

Forgarðurin

Offuraltarið.

Í Opinberingini 11 :2 tilskilar Andin eina serliga orindi til “ *garðin* ” í halgidóminum : “ *Men garðin, sum er uttan fyri templið, slepp út, og máti hann ikki; tí at hon er givin tjóðunum, og tey skulu traðka heilaga býin undir fótum í fjóruti-tveir mánaðir.* ” “ Parvis ” vísir til ytra túnið, sum liggur framman fyri inngongdina til tað heilaga staðin ella yvirdekkjaða templið. Vit finna har elementir av átrúnaðarligum rituali, sum snúgva seg um tann likamliga partin av verum. Fyrst er tað offuraltarið, sum tey ofraðu dýrini verða brend á. Síðani komu Jesus Kristus, sum kom at fremja tað fullkomna offrið, er hetta ritualið vorðið útgivið og tað er endað í samsvari við profetiina í Dan 9,27 : “ *Hann skal staðfesta sáttmála við nógv í eina viku, og um miðjan viku skal hann lata offur og offur stedga; oyðileggjarin skal fremja tað mest andstyggiliga, til oyðileggingin og tað, sum er ásett, fellur á oyðileggjaran.* ” Í Hebr.10,6-9 verður málið staðfest : “ *Tú hevur ikki dámt brennioffur og offur fyri synd.* ” Tá segði eg: *Sí, eg komi (Í bókini er skrivað um meg) At gera tín vilja, Gud. Eftir at hava sagt fyrst: **Offur og offur, brennioffur og syndaoffur** (sum verða borin fram sambært lógini), tit ikki ynsktu og hava ikki havt gleði av, sigur hann síðani: Sí, eg eri komin at gera vilja tykkara. Hann avtekur sostatt tað fyrsta fyri at raðfesta tað seinna. Við hesum vilja eru vit halgað við offrinum av likami Jesu Krists einaferð fyri allar . Tað tykist, sum Paulus, sum er ætlaður hævundurin til hetta brævið, sum er ætlað " Hebrearum ", skrivaði tað undir diktation Jesu Krists; sum rættvísger ómetaliga ljósið og ósambæriligu nágreinileikan. Jú, bara Jesus Kristus sjálvur kundi siga við hann : “ (Í bókrulluni er tað ein spurningur um meg) ”. Men vers 8 í tekstinum í Sálm 40 sigur : “ *við bókrulluni, sum er skrivað til mín.* ” Henda broyting kann tí rættvísgerast við hesi persónligu gerð Kristusar við Paulusi, sum var einsamallur í trý ár í Arabia, fyrireikaður og undirvístur beinleiðis av Andanum. Og eg minni tykkum á, at soleiðis var longu við rulluni, sum Móses skrivaði, sum skrivaði hana undir Guds diktation.*

Havið, ein vask við ablutiónum

Annað elementid í forgarðinum er ablutiónsvaskið, sum er ein formynd av dópsritualinum. Gud gav tí navnið „ hav “. Í mannaroyndum er havið samheiti fyri “ deyða ”. Hon svølgdi antediluviarnar við síni flóðaldu og druknaði alt kavalerið hjá Fárao, sum elti Móses og hansara hebraiska fólk. Í dópinum, sum skal vera í fullkomnari doyping, skal tann gamli syndarligi maðurin doyggja fyri at koma úr vatninum sum ein nýggjur skapningur, sum er loyst og endurnýggjaður av Jesusi Kristi, sum roknar honum sín fullkomna rættvísi. Men hetta er bert ein teoretisk meginregla, hvørs umseting verður treytað av slagnum av próvtakaranum, sum leggur seg fram. Kemur hann, eins og Jesus, til dópin, at gera Guds vilja ? Svarið er einstakt og Jesus roknar ella roknar ikki sín rættvísi alt eftir málinum. Tað, sum er vist, er, at tann, sum vil gera hansara vilja, vil virða við gleði og takksemi ta heilagu guddómligu lógina, hvørs brot er synd. Um hann skal doyggja í dópsvatninum, so er eingin spurningur um, at hann verður endurføddur í tænastu Kristusar, uttan av tilvild orsakað av holdliga veikleikanum hjá menniskjanum.

Soleiðis, vaskaður frá syndum sínum og latin seg í ta ároknaðu rættvísi Jesu Krists, eins og presturin í gamla sáttmálanum, kann tann útvaldi kristni fara inn í tað heilaga staðin ella templið at tæna Gudi í Jesusi Kristi. Vegurin til sonnu guddómligu trúgvina verður sostatt avdúkaður av hesi myndaligu konstruktión tí hetta eru bert symbol, veruleikin fer at koma fram í teimum verkum, sum tey rættvísgerdu útvaldu fara at bera fram fyri menniskju, einglar og skaparan Gud.

Guds verkætlan profeterað í myndum

Í ætlan síni tók Gud burtur syndina hjá teimum útvaldu við blóði Jesu Krists, sum varð borið á miskunnarstólin í halgidóminum ella mest heilagasta staðnum. Givið loyvi til serligar

útgrevstur á staðnum hjá Golgata fjallinum í Jerúsalem fram til 1982, avdúkaði adventistiski fornfrøðingurin Ron Wyatt, at blóð Jesusar í roynd og veru rann niðan á vinstru síðu av miskunnarstólinum, sum liggur í einum undirgrundarhelli tjúgu føtur undir krossinum hjá Kristi ; tingið hevði verið við fótin á Golgatafjallinum. Í prestartitívalinum vendir presturin, sum er settur í heilaga staðin, móti miskunnarstólinum og tí himmalska lutunum, sum er sett upp í tí heilagasta staðnum, halgidóminum. Tí er tað, sum er til vinstru hjá menniskjanum, til høgru hjá Gudi. Soleiðis er skivingin av hebraiskum gjørd frá høgru til vinstru hjá menniskjanum, og tekur Norður-Suður ættina, tískil frá vinstru til høgru hjá Gudi. Sva er ætlan tveggja sáttmálanna skrifat í lestrinum av hesum heilagasta stað, frá høgru hond mannsins til vinstru ; ella tað øvugta fyri Gud. Jøðarnir í gamla sáttmálanum tæntu Gudi undir symbolsku myndini av kerúbinum, sum stóð í halgidóminum til høgru hond teirra. Undir sáttmála teirra varð blóðið av geitinum, sum varð dripin á „ Sóningardegnum ”, stroytt framman og á náðistólið. Stroytið varð gjørt sje y ferðir við fingrinum av høvuðsprestinum eystanfyrir . Tað er rætt, at gamli sáttmálin var Eysturfasan í hansara bjargingarverkætlan. Syndararnir, sum skuldu fyrigevast, vóru sjálvir í Eysturlondum, í Jerúsalem. Tann dagin Jesus úthelti blóð sítt, datt tað á sama miskunnarstól, og nýggi sáttmálin, sum varð stovnaður á blóði hansara og rættvísi hansara, byrjaði undir merkinum hjá øðrum kerúbinum, sum liggur á vinstru, sunnaru síðu . So, sum Gud sær, varð henda framgongd gjørd frá hansara vinstru til **hansara "høgru"**, síðuna av hansara signing, sum tað stendur í Sálmi 110,1: " Av Dávidi. *Sálmur. YaHWéH sigur við Harra mín: Set teg við **høgru hond mína**, til eg geri fíggindar tínar fótastólur tín .* Og staðfesta Hebr 7:17, vers 4 til 7 tilskila : “ YaHWéH. *hevur svorið og vil ikki umvenda: «Tú ert prestur um allar ævir, eftir Melkisedeks skipan.» Harrin við høgru hond tína skal knúsa kongar á vreiðidegi sínum. Hann rættvísir millum tjóðirnar, allar eru fullar av líkum; hann smeltar høvd um alt landið. Hann drekkur av streyminum, meðan hann gongur: tí lyftir hann høvdið .* Soleiðis fær tann blíði, men rættvísi Jesus Kristus spottarar og uppreistrarmenn at rinda prísir fyri teirra vanvirðing fyri tí hátignarliga vitnisburðinum um hansara samkenslufulla kærleika til sínar loystu útvaldu.

Soleiðis at hebreararnir, tá ið teir komu inn í rættin ella templið, skuldu leggja ryggin fram fyri " rísandi sólini ", sum heidningar ymsastaðni á jørðini tilbóðu gjøgnum tíðina, vildi Gud hava, at halgidómurin skuldi byggjast, eftir longdini, á Eystur-Vestur-ásinum. Í breiddini var høgri veggurin á tí mest heilaga staðnum tí staðsettur til „ Norður ” og vinstri veggur á „ Suður ” síðuni .

Í Matt.23,37 gav Jesus sær sjálvum myndina av eini " *hønu, sum skjótir høsn sínar undir veingjunum* " : " *Jerúsalem, Jerúsalem, sum drepur profetarnar og steinar teir, sum eru sendir til tín, hvussu ofta vildi eg savnað børn tíni saman, eins og ein høna savnar høsn sínar undir henni, men tit vildu ikki savna!* » . Hetta er tað, sum teir útstrektu veingirnir hjá teimum báðum kerúbunum læra fyri hvønn av teimum báðum fylgjandi samgongunum. Sambært 2. Mós. 19 :4 samanber Gud seg við eina " *ørn* " : " *Tit hava sæð, hvat eg gjørði við egyptar, og hvussu eg bar tykkum á ørnveingjum og førði tykkum til mín sjálvs.* " Í Opinb . Hesar myndirnar lýsa sama veruleika : Gud verjir tey, sum hann elskar, tí tey elska hann, í teimum báðum fylgjandi samgongunum, áðrenn og eftir Jesus Kristus .

At enda, symbolskt, umboðaði hebraiska templið likam Kristusar, tað hjá tí útvalda og samanlagt Brúður Kristusar, hansara útvalda, samkomuna hjá teimum útvaldu. Av øllum hesum orsökum hevur Gud sett heilsufrøðiligar kostreglur, soleiðis at hesir ymisku formarnir av templinum verða halgaðir og virdir ; 1Kor.6,19 : “ *Vita tit ikki, at likam tykkara er tempul Heilaga Andans, sum er í tykkum, sum tit hava frá Gudi, og at tit eru ikki tykkara egnu?* »

Gull, einki annað enn gull

Týdningurin av hesum kriterium skal eisini viðmerkjast : øll møblar og amboð, kerúbarnir og sjálvir innandura veggirnir eru úr gulli ella klæddir við sliginum gulli.

Eyðkennið við gulli er óbroytiligi karakterurinn ; Hetta er einasta virðið, sum Guð gefur honum. Tað er ikki undarligt, at hann gjørdi gull til ímynd av fullkomnari trúgv, hvørs einstaka og fullkomna fyrimynd var Jesus Kristus. Innandura í templinum og halgidóminum ímynda tann innara partin av anda Jesu Kristi, sum er búsettur av halgan, reinleika Guds Heilaga Anda ; hansara persónur var óbroytiligur og hetta var orsökkin til hansara sigur á synd og deyða . Dømið, sum Jesus gav, verður lagt fram av Guði sum fyrimynd, sum øll hansara útvaldu skulu herma eftir ; Hetta er hansara krav, einasta treyt fyri at gerast einsærís og felags í samsvari við ævigt himmalskt lív, løn og løn hjá sigursmonnunum. Tey virðini, sum vóru hansara, mugu gerast okkara, vit mugu líkjast honum sum klonum, sum tað stendur í 1. Jóh. 2,6 : " *Tann, sum sigur seg vera í honum, eigur eisini sjálvur at ganga, eins og hann gekk.* " Týðningurinn av gulli er givin okkum í 1. Pætursbrævi 1,7 : " *Fyri at royndin av trúar tykkara, sum er nógv dýrari enn gull, sum ferst, hóast tað verður roynt við eldi, skal verða funnin til lovsang og dýrd og heiður við opinbering av Jesu Kristi.* " Guð roynir trúna hjá sínum útvaldu. Hóast gull ikki broytiligt, so kann tað innihalda spor av óreinum tilfari, og fyri at fáa tey burtur skal tað hitast og bráðnast. Slagið ella óreinindini rísa síðani upp á yvirflatuna og kunnu takast burtur. Tað er myndin av upplivingini av jarðliga lívinum hjá teimum loystu lærusveinunum, har Kristus rivur tað ónda burtur og reinsar teir, og leggur teir undir ymiskar royndir. Og tað er bert við teirri treyt, at teir vinna í stríðnum, at við lívsenda teirra æviga ørindi verður avgjørd av tí stóra dómáranum Jesu Kristi. Hesin sigur kann bert fáast við hansara stuðli og hjálp, sambært tí hann lýsti í Jóh.15,5-6 og 10-14 : " *Eg eri víntræið, tit eru greinarnar. Tann, sum verður verandi í mær, og eg í honum, ber nógvan ávøkst, tí uttan meg kunnu tit einki gera. Um nakar ikki verður verandi í Mær, verður hann kastaður út sum ein grein og visnar; tá savna vit greinarnar og kasta tær í eldin, og tær brenna.* Lýdni móti Guds boðum er kravt : " *Um tit halda boð míni, skulu tit verða verandi í kærleika mínum, eins og eg havi hildið boð fadirs míns og eri verandi í kærleika hansara.* ". At doyggja fyri vinir sínar gerst tað fullkomna hæddarpunktið á støðinum í hansara sublimeraða kærleika : " *Hetta er boð mítt, at tit skulu elska hvønn annan, eins og eg havi elskað tykkum. Størri kærleika hevur eingin enn hendan, at maður letur lív sítt fyri vinir sínar. Men henda viðurkenning frá Jesu er treytað : " **Tit eru vinir mínir, um tit gera tað, sum Eg boði tykkum.** "*

Fyri sín part var sjeý-lampu-ljósastakurinn úr massivum gulli. Tað kundi tá bara ímynda fullkomleika Jesu Kristis. Gullið, sum síðani varð funnið í kirkjunum í rómversku katolisismuni, er ein spegilmynd av pástandinum um hansara følsku trúgv. Hetta er orsökkin til, at protestantisk tempul tvørturímóti vórðu strikað av øllum prýði, eyðmjúk og strævin. Í symbolismuni um halgidómin og templið, prógvar nærveran av gulli, at halgidómurinn bert kann umboða tann guddómliga Jesus Kristus. Men við víðkan, er skrivað, at hann er Høvdið, høvdið á kirkjuni, sum er líkam hansara í Ef.5,23-24: " *tí maðurin er høvdið á konu síni, eins og Kristus er høvdið á kirkjuni, sum er líkam hansara, sum hann er frelsari av.* " Nú eins og kirkjan leggur seg undir Kristus, soleiðis skulu konur leggja seg undir menn sínar í øllum. "Men so greiðir Andin frá : " *Menn, elskið konur tykkara, eins og Kristus eisini elskaði kirkjuna og gav seg sjálván upp fyri hana, fyri at hann kundi halga hana, eftir at hava reinsað hana við vatnvaski við orðinum, fyri at hann kundi leggja hana fram fyri seg sjálván eina dýrdarfulla kirkju, sum ikki hevur nakað blett ella rukkið við honum.* " Hetta er so, greitt sagt, tað, sum tann sanna kristna trúgv er samansett av. Standardurinn hjá henni er ikki bert teoretiskur, tí hann er ein siðvenja, sum verður sett í verk í øllum sínum veruleika. Samtykt við støðið í hansara opinberaða " orði " er kravt ; sum snýr seg um at halda Guds boð og fyriskipanir og at kenna loyndarmálini, sum eru opinberað í hansara profetium í Bíbliuni. Hetta kriterið, " óábyrgdarfullt ella skyldleyst " av teimum útvaldu, verður mint aftur á og staðfest í Opinb. Tey eru merkt við symbolinum av teimum „ 144.000 “, sum eru innsiglað við „ Guds innsigli “ í Opinb. Teirra uppliving er ein av heila halgan. Henda

kanningin vísir, at tjaldtemplið, halgidómurinn, templið og öll teirra symbol profeteraðu Guds stóru frelsuáttan. Tey funnu hvønn annan . síniendamál og teirra avrik í opinberingini av jarðligu tænastuni hjá Jesusi Kristi, sum er opinberað fyri menniskjum. Sostatt er sambandið, sum hin útvaldi heldur við hann av profetiskum slag og karakteri; tann óvitandi maðurin snýr seg um skaparan Gud, sum veit alt; sum byggir sína framtíð upp og avdúkar hana fyri honum.

Kanningin av templinum, sum Sálomon kongur bygdi, hevur júst víst okkum, at vit ikki mugu blanda tann "tempul" partin, sum menniskju hava atkomiliga, við "halgidómin", sum einans er tilskilaður himmalska Gudi. Sum úrslit av hesum missir orðið "halgidómur", sum er nýtt í staðin fyri orðið "heilagleiki" í Dan.8:14, allan legitimitet hesaferð, tí tað snýr seg um eitt himmalskt stað, har eingin reinsan er neyðug í 1843. Og tvørturímóti snýr orðið "heilagleiki" seg um tey heiløgu, sum skulu verða halgað fyri at bróta á Gudi . .

Við deyða Jesu Kristis varð slørið, sum skilti "templið" frá "halgidóminum", slitið av Gudi, men bert bønirnar hjá teimum heilagu skuldu fáa andaliga atgongd til himmalska halgidómin, har Jesus skuldi biðja fyri teimum. Tempulparturin skuldi halda fram við sínum leiki sum savningarhús fyri tey útvaldu á jørðini. Tað sama hendi í 1843, meginreglan varð endurnýggjað. "Templið" hjá teimum heiløgu er eftir á jørðini og í "halgidóminum", einans himmalskum, byrjar forbøn Kristusar offisielt aftur til fyrimums fyri einans tey útvaldu adventistisku útvaldu. Tað er tí ikki longur ein "halgidómur" á jørðini í nýggja sáttmálanum, har ímyndin av honum hvørvur. Eftir er bert andaliga "templið" hjá teimum loystu útvaldu.

Einastu dálkingar, sum kravdu reinsan, vóru syndir menniskjans á jørðini, tí eingin av teirra syndum kom at dálka himmalin. Hetta kundi bert nærveran hjá djevlinum og hansara uppreistrarhugaðu illum andum gera, og tí rakti Jesus Kristus teir úr himlinum og kastaði teir á syndajørðina, har teir skulu vera verandi til deyða sín.

Eitt er eftir at skilja eftir at hava umrøtt symbolikkina í heilagleikanum. So heilag sum hesi symbol eru, so eru tey bara materiell ting. Sannur heilagleiki er í teimum livandi, tí var Jesus Kristus meira enn templið, sum í sær sjálvum bert var til fyri at hýsa Guds lóg, myndini av hansara persóni og hansara rættvísi, sum tann jarðliga syndaran forrættaði. Tað var bert fyri at stuðla læruni hjá sínum útvaldu, at Gud læt hesi tingini gera gjøgnum Móses og hansara arbeiðsmenn. Tað var fyri at sleppa undan avgudadýrkandi atferð, at Gud loyvi einum manni, tænarans hansara, Ron Wyatt, at finna og nerta við ørkina av hansara vitnisburði í 1982. Tí "*vitnisburðurin um Jesus*" sum "*er profetisandi andi*" er langt yvirskipaður enn hann og meira gagnligur til projektering av hansara e measenar fyrireikað síðani hann kom í persóni. Ron Wyatt fekk loyvi at filma, tá einglar tóku tey tíggu boðini úr ørkini, men hann noktaði at goyma upptøkurnar. Hesi viðurskifti prógva, at Gud frammanundan visti hansara noktan, men hetta valið verjir okkum fyri tí avgudadýrkan, sum ein slík upptøka kundi havt framleitt hjá nøkrum av hansara meira viðbreknu útvaldu. Hesin veruleiki er opinberaður fyri okkum, soleiðis at vit goyma hann í hjartanum sum ein søtan framfjárrætt, sum okkara Kærleiksfulli Gud hevur givið okkum.

Skilnaðirnir í 1. Mósebók .

Nú kanningin av hesi bókini hevur avdúkað okkum loyndarmálini, sum eru fjald í profetiunum í Dániels og Opinberingarbókini, má eg nú kunna tykkum um profetiirnar, sum vóru opinberaðar í 1. Mósebók, eitt orð, sum merkir „byrjan“.

Gætur !!! Vitnisburðurin, sum vit fara at leggja til merkis í hesi kanningini av 1. Mósebók, kom beinleiðis úr munnni Guds, sum dikteraði hann til tænarar sín Móses. Vantrúgv á hesa frásøgn er tann størsta vreiði, sum kann gerast móti Gudi beinleiðis, ein vreiði, sum endaliga letur himmalshurðina aftur, tí hon avdúkar, at „*trúgv, uttan sum tað ikki ber til at gleða Gud*“, er til staðar, sambært Hebrearabráevinum 11:6.

Í prologinum til sína Apokalypsus helt Jesus sterkt fast um hetta orðtakið : "*Eg eri Alfa og Omega, byrjanin og endin*", sum hann siterar aftur at enda í Opinberingini í Opinberingini 22,13 . Vit hava longu lagt til merkis profetiska karakterin í 1. Mósebók , serliga viðvíkjandi sjei daga vikuni , sum profeterar sjei túsund ár. Her nærkast eg hesi 1. Mósebók frá tí partinum av temanum "**skilnaður**" sum eyðkennir hana serliga sum vit fara at síggja.

Mósebók 1

1. dagurin

Mósebók 1:1 : "*Í upphavi skapti Gud himmal og jørð .*"

Sum orðið "*byrjan*" vísir , varð "*jørðin*" av sonnum skapt av Gudi sum miðdepil og grundarlag undir eini nýggjari dimensiún , parallelt við teir formin av himmalskum lívi , sum vóru frammanundan henni . At brúka myndina av einum málara, er tað upp til hann at skapa og fremja framleiðsluna av einum nýggjum málningi. Men lat okkum longu leggja til merkis , at frá uppruna teirra eru "*himmalin og jørðin*" **skild sundur** . "*Himmalin*" vísir til tann tóma, myrka , óendaliga millumstjörnukosmos ; og „*jørðin*” sæst síðani sum ein kúla, sum er klædd av vatni. "*Jørðin*" hevði onga fortilveru til skapanarvikuna, tí *hon* er skapt í byrjanini ella "*byrjanini*" av skapanini av hesi ávísu jarðligu víddini. Tað kemur úr ongum og tekur form eftir boðum Guds at røkja ein leiklut , sum er vorðin neyðugur orsakað av tí frælsi , sum er upprunin til syndina , sum hansara allarfyristi skapningur framdi í himlinum ; tann , sum Jesaja 14:12 nevnið við nøvnunum „*morgunstjørna*“ og „*sonur morgunroðans*“ er vorðin Satan síðani hann mótmælti Guds myndugleika . Hann hevur síðani verið leiðari fyri verandi himmalsku uppreistrarleguni og framtíðar jarðleguni.

1:2 : "*Jørðin var uttan mynd og tóm , og myrkur var á djúpinum, og andi Guds gekk yvir vatnunum .*"

Meðan ein málari byrjar við at leggja jarðlagið á tógvið, leggur Gud fram støðuna, sum ræður í tí himmalska lívinum, sum longu er skapt, og tí jarðliga lívinum, sum hann fer at skapa. Hann tilnevnir sostatt við orðinum "*myrkur*" alt tað , sum ikki er í hansara góðkenning , sum hann fer at nevna "*ljós*" í absolutari mótstøðu . Latið okkum leggja til merkis sambandið , sum hetta versið raðfestir millum orðið "*myrkur*", altíð í fleirtali, tí tættirnir eru fleirfaldir , og orðið "*avgrundin*", sum merkir jørðina, sum ikki ber nakran lívsform. Gud brúkti hetta symbolið til at nevna sínar fíggindar : teir "*gudleysu*" kollveltingarmenninar og fríhugsandi í Opinb . Men, uppreistrarhugaðu protestantarnir komu saman við teimum í 1843, og fóru í skifti undir yvirvald Satans, "*eingil botnleysu grøvina*" í Opinb . sum ótrúgv adventisman kom við í 1995.

Í myndini, sum er givin í hesum versinum , síggja vit, at "*myrkrið*" skilur "*Anda Guds*" frá "*vatnunum*", sum fara at profetera í symboli , í Dániel og Opinberingini , fjøldir av "*fólkum , tjóðum og málum*" undir symbolinum "*hav*" í Dan.7:2-3 og undir "*Opb.10:13. , 16,12 , 17,1-15*". Skilnaðurin verður skjótt skyldaður upprunaligu "*syndini*" , sum Eva og Ádam fara at fremja. Eins og í myndini, sum er givin, er Gud í myrkursheiminum knýttur at uppreistrarhugaðu einglunum, sum fylgja Satani í hansara vali at avbjóða Guds myndugleika.

1. Mós 1 :3 : “ *Og Gud segði : Ljós verði !” Og har var ljós* ” .

Gud setur sítt stöði um “ *góða* ” eftir sínum egna fullveldisdómi. Hesin móguleikin fyri “ *góðum* ” er knýttur at orðinum “ *ljós* ” orsakað av sínum dýrdarríka tatti, sjónligum fyri øllum og av øllum, tí tað *góða* elvir ikki til ta “ *skomm* ”, sum førir menniskjað til at goyma seg fyri at fremja síni óndu verk. Hesa “ *skomm* ” fer Ádam at kenna eftir syndina sambært 1. Mós.3 , samanborið við 1. Mós.2:25.

1 :4 : “ *Og Gud sá, at ljósið var gott ; og Gud skilti ljósið frá myrkrinum .*”

Hetta er **fyrsti dómur**, sum Gud hevur sagt. Hann avdúkar sítt val av tí **góða** , sum orðið „ *ljós* “ vekir upp, og sína fordøming av tí **ónða** , sum orðið „ *myrkur* “ tilnevnir.

Gud avdúkar okkum endamálið við síni jarðligu skapan og harvið tað endaliga úrslitið, sum hansara verkætlan fer at fáa : tann endaliga **skilnaðurin** millum tey, sum elska hansara “ *ljós* ” frá teimum, sum helst vilja hava “ *myrkur* ” . “ *Ljós og myrkur* ” eru tey bæði valini, sum eru gjørd mógulig av frælsisregluni, sum Gud vildi geva øllum sínum himmalsku og jarðligu skapningum. Hesar báðar mótsettu legurnar hava í síðsta enda tveir leiðarar ; Jesus Kristus fyri “ *ljósið* ” og Satan fyri “ *myrkrið* ” . Og hesar báðar mótsettu legurnar , eins og teir báðir pólararnir á jørðini , fara eisini at hava tveir heilt ymiskar endar ; tey útvaldu skulu liva ævigt í ljósi Guds sambært Opínb.21,23 ; og oyðilagdir av afturkomu Kristusar, enda uppreistrarmenninir sum “ *dust* ” á oyðilagdu jørðini sum er vorðin aftur “ *avgrundin* ” í 1. Mós .

1. Mós 1 :5 : “ *Og Gud kallaði ljósið dag, og myrkrið kallaði hann nátt. So var kvøld og morgun , fyrsti dagurin .*

Hesin “ *fyrsti dagurin* ” av skapanini er ætlaður tí endaliga skilnaðinum millum tær báðar legurnar, sum eru myndaðar av valum av “ *ljósi og myrkri* ” , sum skulu mæta hvørjum øðrum á jørðini til endaliga sigurin hjá Jesusi Kristi og endurnýggjanina av jarðligu skapanini. “ *Fyrsti dagurin* ” er sostatt “ *merktur* ” av Guds loyvi til uppreistrarmenninar at berjast móti honum tey “ *sjei túsund* ” árinum, sum øll vikan profeteraði. Tað er sostatt rættiliga hóskaði at gerast merkið , ella “ *merkið* ” av tí følsku guddómliugu tilbiðjanini, sum er funnin gjøgnum seks túsund ár millum heidnar fólkasløg ella ótrúgvjar jødar , men serliga í kristnu tíðini, síðani “ *dagurin hjá Ósigradu sólini* ” varð samtyktur sum vikuligur hvílidagur, ^{sum} Martho22 álegði. s, síðani tann dagfestingin er núverandi “ *kristni* ” sunnudagur vorðin “ *merkið á djórinum* ” eftir tí átrúnaðarlíga stuðli, sum páva-rómversk-katóliska trúgv gav honum frá 538. Tað er greitt, at “ *alfa* ” í 1. Mósebók hevði nógv at bjóða teimum trúgvu tænarunum hjá Jesusi Kristi í “ *omega* ” tíðini. Og tað endar ikki har.

2. dagurin

Mós 1 :6 : “ *Og Gud segði , Lat vera eitt himmal mitt í vøtnunum, og skal hann skilja vøtnini frá vøtnunum .*”

Her er aftur ein spurningur um **skilnað** : “ *vatnið frá vatninum* ”. Handlingin profeterar um **skilnaðin** millum Guds skapningar, sum eru ímyndaðir av “ *vatninum* ”. Hetta versið staðfestir natúrliga **skilnaðin** av himmalska lívinum frá jarðliga lívinum og í báðum, **skilnaðin** av “ *Guds synum* ” frá “ *djevulsins synum* ” tó kallaðir at samliva saman til dómin merktur av deyða Jesu Krists fyri teir óndu uppreistrar einglarnar Jesus gloth í E. Hesin **skilnaðurin** fer at rættvísgera, at menniskjað verður skapt eitt sindur lægri enn himmalsku einglarnar, tí himmalska víddin verður óatkomilig fyri hann. Søgjan um jørðina verður ein av langari sortering til endan. Syndin skapti órudd og Gud skipar hetta órudd við selektivari sortering.

1. Mós.1,7 : “ *Og Gud gjørði himmalin og skilti vøtnini, sum vóru undir himmalinum, frá vatnunum, sum vóru omanfyri himmalin. Og so var tað .*”

Myndin, sum er givin, **skilur** tað jarðliga lívið, sum “*vøtnini, sum eru niðri*” profetara, frá tí himmalska lívinum, sum er “*omanfyri rúmdina* .”

1. Mós.1,8 : “*Og Gud kallaði rúmdina Himmal. So var kvøld og morgun , ein annar dagur .*

Hesin himmalin vísir til loftlagið , sum er myndað úr teimum báðum gassunum (vetni og súrevni), sum mynda vatn, umgir alla jørðina og sum ikki er natúrliga atkomiligt hjá menniskjanum. Gud knýtir hann saman við nærveru av einum ósjónligum himmalskum lívi, sum er soleiðis, tí djevulin sjálvur skal fáa navnið " høvdingi yvir **luftins valdi** " í *Ef* . hugburð, hann longu hevði í himmalheiminum.

3. dagurin

1. Mós.1:9 : “*Og Gud segði , Vatnið undir himlinum skal savnast á einum stað, og turra landið skal koma fram. Og so var tað .*”

Inntil hesa tíðina klæddi " *vatnið* " alla jørðina, men tað innihelt ikki enn nakran form av havdjóralívinum , sum verður skapt á⁵ degi . Hesin nágreinileikin fer at geva allan sín sannleika til virkseimið hjá flóðalduni í 1. Mósebók 6 sum fer at kunna , í sær sjálvum , at breiða formin av djóralívi á kavnu jørðini ; sum fer at rættvísgera at finna havfossil og skeljar har .

1. Mós.1,10 : “*Og Gud kallaði turra landið jørð, og savningin av vatnunum kallaði hann hav. Gud sá, at tað var gott .*

Hesin nýggi **skilnaðurin** er mettur " *góður* " av Gudi, tí handan heimshøvini og meginlondini, gevur hann hesum báðum hugtøkunum " *hav og land* " leiklutin sum tvey symbol, sum ávikavist fara at nevna katólsku kristnu kirkjuna og protestantisku kristnu kirkjuna, sum kom fram úr tí fyrstu undir navninum Reformerada kirkjan. **Skilnaður** teirra , sum varð framdur millum 1170 og 1843, verður tí mettur “ *góður* ” av Gudi. Og eggjan hansara til trúføstu tænarar sínar í trúbotartíðini varð opinberað í Opinberingini 2,18-29 Í hesum versunum er henda týðandi kláring av versunum 24 og 25, sum vitna um eina serliga fyribils støðu : " Men til tykkara sigi eg, so nógv sum eru í Thyatira, sum *tey ikki vita av la tú onga aðra byrðu ; bert tað, sum tú hevur, halt fast um tað, til eg komi* . Aftur hesaferð fær Gud gjøgnum hesa savning skipan í órúddinum, sum uppreistrarhugaðir eingla- og menniskjaandar hava skapt. Latið okkum leggja til merkis hesa aðru læruna, " *jørðin* " fer at geva sítt navn til allari planetuni tí " *turri* " er fyrireikað til at vera náttúruumhvørvið í lívinum hjá menniskjanum, sum henda skapanin er gjørd av Gudi til. Havflatan er fyra ferðir størri enn yvirflatan á turrlandi, kundi planetan tikið navnið " *hav* " betur uppborið men ikki rættvísgerað í guddómligu ætlanini. Orðini í hesum " orðatakinum " : " fuglar av fjøður streyma saman og fuglar av fjøður streyma saman ", eru at finna í hesum bólkingum. Soleiðis vórðu millum 1170 og 1843 trúgvir og friðarligir protestantar frelstir av rættvísi Kristusar sum varð roknað teimum serliga uttan lýdni móti hvíluhvíldini av tí sanna sjeypda degnum : leygardagin . Og tað er kravið um hesa hvíld, sum ger " *jørðina* " til ímyndin av eini falskari kristnari trúgv frá 1843 , sambært Dan.8,14 . Prógvið fyri hesum guddómliga dóminum sæst í Opinb.10,5, tí Jesus leggur „*føtur sínar*” á „*hav og land*“ fyri at knúsa teir við vreiði síni.

1. Mós 1,11 : “*Og Gud segði: Jørðin skal bera fram gras, urta, sum gevur fræ, og frukttrø, sum geva ávøkst eftir sínum slagi, hvørs fræ er í sær sjálvum, á jørðini. Og so var tað .* »

Tann raðfesting, sum Gud hevur givið turrlandi, verður staðfest : fyrst fær hon valdið at " **framleiða** " " *grønt, urt, sum geva fræ, frukttrø, sum geva frukt eftir sínum slag* " ; alt framleitt fyrst til tørvin hjá menniskjanum, og í øðrum lagi til tey jarð- og himmalsku dýrini, sum vilja umganga hann. Hesar framleiðslur av jørðini verða brúktar av Gudi sum symbolskar

myndir til at avdúka sínar lærur fyri sínum tænarum. Menniskjað, eins og " træið ", fer at bera ávøkst, góðan ella ringan.

1. Mós 1,12 : “ *Og jørðin gav gras, urta, sum gav fræ eftir sínum slagi, og træ, sum gav ávøkst, hvørs fræ er í sær sjálvum, eftir sínum slagi. Gud sá, at tað var gott.* »

Hendan 3. ^{dagin}, eingin feilur dálkar verkið, sum Gud hevur skapt, náttúran er fullkomin, tað vil siga dømd “ *góð* ”. Í fullkomnum loft- og jarðreinleika margfaldar jørðin sínar framleiðslur. Fruktirnar eru ætlaðar teimum verum, sum skulu liva á jørðini : menniskjum og djórum, sum aftur skulu framleiða frukt eftir teirra persónligheit.

1.1,13 : “ *Og kvøld varð og morgun , triði dagur .*”

4. dagurin

1. Mós.1,14 : “ *Og Gud segði: “Ljós skulu vera á himmalrúminum, sum skulu **skilja** dagin frá náttini ; fyri at tey kunnu vera tekin um árstíðir, dagar og ár .”*

Ein nýggjur **skilnaður** kemur fram : “ *dagur frá nátt* ”. Fram til hendan fjórða dagin fekk dagsljós ikki av einum himmalkroppi. Skilnaðurin millum dag og nátt var longu til í einum virtuellum formi, sum Gud hevði skapt. Fyri at gera sína skapan óhefta av síni nærveru, fer Gud á fjórða degi at skapa himmalkroppar, sum fara at loyva menniskjum at seta á stovn kalendarar grundað á støðuna hjá hesum kroppum í intersidereal kosmos. Soleiðis fara stjornumerkini at síggjast , stjornuspádómur áðrenn sína tíð men uttan núverandi spádóm sum er knýtt at henni, tað vil siga stjornufrøði.

1. Mós.1,15 : “ *og tey skulu vera ljós á himmalrúminum at lýsa jørðina. Og so var tað .*”

" Jørðin " skal lýsast " dag " eins væl og " nátt " , men " ljósið " av " degi " skal fara fram um tað hjá " nátt " tí tað er tann symbolska myndin av sannleikans Gudi, skapanum av øllum tí, sum livir . Og skiftið í skipanini " *náttardagur* " profeterar hansara endaliga sigur móti øllum fíggindum hansara, sum eisini eru teir hjá hansara elskaðu og signaðu útvaldu. Hesin leikluturin at " *lýsa jørðina* " fer at geva hesum stjørnunum ein symbolskan týðning av átrúnaðarligum virkseimi, sum lærir sannleikar ella lygnir, sum verða lagdar fram í navninum á skapanum Gudi.

1,16 : “ *Og Gud gjørði tey bæði stóru ljósinu til at ráða yvir degnum, og tað minna ljósið at ráða yvir náttini; Hann gjørði eisini stjørnurnar .*

Legg til merkis hesa smálutir : við at vekja " *sólina* " og " *mánan* " , " *teir báðar stóru lýsingarnar* " , tilnevnir Gud sólina við útrykkinum " *tann størsta* " meðan myrkingarnar prógva tað, síggjast teir báðir sól- og mánaskivarnir fyri okkum í somu stødd, annar dekur hin hvør sín. Men Gud , sum skapti hana , veit fyri menniskjanum , at lítla útsjónin stendst av fjarstøðuni frá jørðini , at sólin er 400 ferðir størri men 400 ferðir longri burtur enn mánin . Við hesi neyvleika staðfestir og staðfestir hann sítt hægsta heiti sum skapari Gud. Harumframt , á andaliga støðinum, avdúkar hon sína ósambæriligu “ *stórleika* ” í mun til lítuleika mánans , sum er ímynd av nátt og myrkri. Umsetingin av hesum symbolsku leiklutum snýr seg um Jesus Kristus, sum er kallaður " *ljós* " í Jóh. 1,9 : " *Hetta ljósið var tað sanna ljósið, sum upplýsir hvønn einasta menniskja, sum kemur í heimin .*” Latið okkum leggja til merkis , at tann forni samgongan hjá tí holdliga jødiska fólkinum , sum varð bygd á mánakalendarar , varð sett undir merkið um eina " *myrka* " tíð ; hetta til fyrstu og aðru komu Kristusar . Júst sum hátíðarhaldið av " *nýggjum mánahátíðum* " , tá ið mánin hvørvur og gerst ósjónligur, profeteraði komuna av sólar tíðini hjá Kristi, sum Mal 4,2 samanber við eina " *rættvísissól* " : " Men tykkum, sum óttast navn mítt, skal rættvísissólin *rísa í veingjum sínum ; tú fert út og hoppa sum seyður úr*

básinum, ... ”. Eftir fornu jødisku samgonguna gjørdist " *mánin* " ímyndin av falsku kristnu trúnni, í røð katólsk síðani 321 og 538, síðani protestantisk síðani 1843, og... stovnslig adventistisk síðani 1994.

Versið nevnr eisini „ *stjörnurnar* “. Ljós teirra er svakt, men teir eru so nógvir, at teir hóast alt lýsa himmalin av jarðnáttum. " *Stjórnan* " gerst sostatt ímyndin av trúarboðum, sum eru verandi standandi ella sum falla sum tekin um " *6. innsigli* " í *Apo.6*:13 har stjörnufallið kom at profetera 13. november 1833 til tey útvaldu, massivt fall protestantismuna fyri árið ressen14. boðskapin um " *Sardis* " sum Jesus lýsir við : " *tú fert fyri at vera á lívi og tú ert deyður* ". Hetta fallið verður mint á í Opínb.9,1 : " *Fimti eingilin blásti. Og eg sá eina stjörnu, sum var fallin av himli niður á jørðina* . Lykilin til botnleysu grøvina varð honum givin . Áðrenn protestantarnir fall, vekja Opínberingin 8,10 og 11 upp á tað, sum Gud endaliga fordømdi katolisismuna : " *Triði eingilin ljóðaði í trompet sína. Og ein stór stjórna datt av himni, sum brendi sum kyndil ; og tað datt niður á triðingin av ánum og vatnkeldunum* . » Vers 11 gevur henni navnið " *Absint* " : " *Navnið á hesi stjörnu er Absint ; og ein triðingur av vatninum gjørdist ormvíður , og nógvir menn doyðu av vatninum, tí at tað varð beiskt* . Hetta verður staðfest í Opínb.12,4 : " *Hala hansara dró triðing av stjörnunum á himlinum og kastaði tær til jarðar. Drekin stóð framman fyri kvinnuni, sum skuldi føða, fyri at eta barn hennara, tá ið hon hevði føtt* . Teir átrúnaðarligu sendiboðini skuldu seinni gerast offur fyri avrættingunum hjá fronsku kollveltingarmonnunum í Opínb.8,12 : " *Fjórði eingilin ljóðaði við trompet síni. Og ein triðingur av sólini varð raktur, ein triðingur av mánanum og ein triðingur av stjörnunum, so at ein triðingur av teimum myrknaði , og dagurin skein ikki í ein triðing, og náttin eisini* . Markini hjá teimum fríhugsandi kollveltingarmonnunum, sum eru fíggindar móti øllum átrúnaðarligum sløgum, eru eisini, altíð partvíst (*tann triðja*), " *sólin* " og " *mánin* " .

Í 1. Mós. 15,5 ímynda " *stjörnurnar* " " *avkomið* ", sum Ábrahama varð lovað : " *Og hann førði hann út og segði : "Hygg nú móti himlinum og tel stjörnurnar, um tú kanst telja tær." Og hann segði við hann : Soleiðis skal avkom títt vera* . Gætur ! Boðskapurin vísir á eina stóra nøgd, men sigur einki um dygdina á trúnni hjá hesum fjøldini, har Gud fer at finna " *nógv kallað, men fá útvald* " sambært Matt.22,14. " *Stjörnurnar* " ímynda aftur tey útvaldu í Dán 12 :3 : " *Og tey, sum eru vís, skulu lýsa sum himmalsins ljós, og tey, sum venda mongum til rættvísi, skulu lýsa sum stjörnurnar um allar ævir* .”

1. Mós.1,17 : " *Og Gud setti tey á himmalhválmin til at geva ljós á jørðina,* ”

Vit síggja her av andaligari orsök, at Gud heldur fast um hendan leiklutin hjá stjörnunum : " *at lýsa jørðina* .”

1. Mós.1,18 : " *at ráða yvir degnum og náttini og at skilja ljósið frá myrkrinum. Gud sá, at tað var gott* .

Her staðfestir Gud andaliga symbolska leiklutin hjá hesum stjörnum við at knýta saman " *dag og ljós* " øðrumegin, og " *nátt og myrkur* " hinumegin .

1. Mós.1,19 : " *Og kvøld varð og morgun, fjórði dagurin* .”

Jørðin kann nú fáa gagn av ljósinum og hitanum frá sólini fyri at tryggja hennara fruktagóðsku og framleiðslu av plantuføði. Men leikluturin hjá sólini verður bert týðningarmikil eftir syndina, sum Eva og Adam framdu. Lívið fram til hesa syrgiligu løtu hvílir á undurfullu megi Guds skapanarmegi. Jarðiska lívið er skipað av Gudi til hesa tíðina, tá syndin fer at raka jørðina við allari síni banning.

5. dagurin

1. Mós. 1,20 : " *Og Gud segði: Vatnið skal føða livandi verurnar í rúgvuvís, og fuglar skulu flúgva yvir jørðini á himmalhválvinum* .”

Hendan 5. ^{dagin}gevur Gud " *vøtnunum* " kraft til at " *framleiða í yvirflóð livandi djór* " so nógv og so fjølbroytt, at nútíðarvísindin hevir trupult við at telja tey øll. Djúpt í avgrundini í fullkomnum myrkri upp daga vit ein ókendan lívsform av smáum lýsandi djórum, sum blinka, blinka og broyta ljósstyrki og enntá lit. Somuleiðis fær himmalvíddin lívd av floginum hjá " *fuglunum* ". Her sæst symbolið á " *veingjunum* " sum loyva rørlu í luftini hjá beingjaðum holddjórum. Táknid verður fest á himmalskar andar, sum ikki hava brúk fyri tí, tí teir ikki eru undir jarðarligum og himmalskum fysiskum lógum. Og í beingjaðu sløgunum á jørðini fer Gud at kenna sær myndina av " *ørnini* ", sum rísur hægst í hædd millum øll sløgini av fuglum og flúgvandi djórum. " *Ørnin* " gerst eisini ímyndin av ríkinum, hjá Nebukadnezar kongi í Dan.7:4 og tí hjá Napoleon í Opb.8:13 : " *Eg hugdi, og eg hoyrði eina ørn flúgva mitt á himlinum* , siga við harðari rødd: *Vei, vei, vei røddir av trimum av, sum eru um at ljóða!* " Útsjóndin av hesi keisarastýri profeteraði tær triggjar stóru " *vanlukkurnar* ", sum skuldu raka íbúgvvarnar í vesturlondum undir symbolinum av teimum trimum seinastu " *trompetunum* " hjá Apo. 9 og 11, frá 1843, tá kunngerðin í Dan.8:14 kom í gildi.

Burtursæð frá " *ørnini* ", so vilja hinir " *himmalfuglarnir* " ímynda himmalsku einglarnar, teir góðu og teir ringu.

1. Mós 1,21 : " *Og Gud skapti stórar hvalir og allar livandi verurnar, sum røra seg, sum vatnið gav í rúgvúvís, eftir sínum slagi; Hann skapti eisini hvønn beingjaðan fugl eftir sínum slagi. Gud sá, at tað var gott .*

Gud fyrireikar sjólívið til syndartilstandin, tíðina, tá tann " *størri fiskurin* " fer at gera teir smærru til sína føði, tað er tann forritaða ævinleikin og nyttan av teirra yvirflóð hjá hvørjum slagi. " *Beingjaðu fuglarnir* " sleppa ikki undan hesi meginreglu, tí teir fara eisini at drepa hvønn annan fyri at nøra seg sjálvar. Men áðrenn synd, skaðar einki sjódjór ella fuglur annað, lívgar tey øll og tey samliva í fullkomnum samljóði. Tí metir Gud støðuna at vera „ *góða* . " Havsins " *djór* " og " *fuglarnir* " fara at hava ein symbolskan leiklut eftir syndina. Deyðiligu bardagarnir millum sløgini fara tá at geva " *havinum* " tann týðning av " *deyða* ", sum Gud gevur honum í ablútiónsritualinum hjá hebraisku prestunum. Tankin, sum varð brúktur til hetta endamálið, verður nevndur " *hav* " til minnis um, at farið varð yvir um " *Reyðahavið* ", og bæði tingini eru ein formynd av kristnum dópi. So við at geva tí navnið, „ *djórið* , sum stúgur *upp úr havinum* " í Opib. Somuleiðis fara ørnir, heykarnir og falkarnir at eta lundar og dúgvur, orsakað av syndini hjá Evu og Ádami og teimum, í nógv størri tali, av teirra menniskjaligu eftirkomarum til dýrdarfullu afturkomu Kristusar.

1. Mós.1,22 : " *Og Gud vælsignaði teir og segði: "Førið og fjølgist og fyllið vatnið í havinum! og latið fuglar fjølgast á jørðini ."*

Guds signing verður veruleiki gjøgnum margfaldan, í hesum sambandi tann hjá havdjórum og fuglum, men eisini skjótt, tann hjá menniskjum. Kirkja Kristusar er eisini kallað at margfalda talið av sínum fylgjarum, men her er Guds signing ikki nóg mikið, tí Gud kallar, men hann noyðir ongan at svara hansara frelsutilboði.

1.1,23 : " *Og kvøld varð og morgun, fimti dagur ."*

Latið okkum leggja til merkis, at sjólívið er skapað á fimta degi soleiðis **skilt** frá skapanini av landlívinum, vegna andaligu symbolisku hennara, sum snýr seg um fyrsta formin av bannaðum og fráfallnum kristindómi; hvat katólska trúgvín í Róm fer at umboða síðani 7. mars 321, dagin, tá falski heidni hvíludagurin varð samtyktur, fyrsti dagurin og " *sólardagurin* ", sum seinni varð umdoyptur : sunnudagur, tað vil siga Harrans dagur. Henda forkláring er staðfest av, at rómversk katolisismen kom fram í 5. ^{ártúsund} og protestantisman, sum kom fram í 6. ^{ártúsund}.

6. dagurin

1. Mós 1,24 : “ *Og Gud segði: Jörðin skal fæða livandi verurnar eftir sínum slagi: fæ og skriðdýr og dýr á jörðinni eftir sínum slagi. Og so var tað .*”

dagurin er merktur av skapanini av landlívinum , sum aftur eftir sjógvin " *framleiddi livandi verur eftir teirra slag ·alibrúk, skriðdýr og landdjór, eftir teirra slag .* " Gud setur í gongd eina tilgongd at endurføða allar hesar livandi verurnar . Teir fara at breiða seg um landið.

1. Mós 1,25 : “ *Og Gud gjørði dýrini á jörðinni eftir sínum slagi, fæ eftir sínum slagi og alt skriðdjór á jörðinni eftir sínum slagi. Gud sá, at tað var gott .*

Hetta versið staðfestir gerðina, sum er fyriskipað í tí fyrra. Latið okkum hesaferð leggja til merkis, at Gud er skaparinn og leiðari av hesum landdjóralívinum, sum er framleitt á jörðinni. Eins og við teimum á havinum, so fara landdýr at liva í samljóði til tíðina, tá menniskjans synd er. Gud heldur hesa djóraskapan , har symbolskir leiklutir eru skaptir , vera " *góða* " og hann fer at brúka teir í sínum profetisku boðskapi eftir at syndin er staðfest . Millum skriðdjórini fer " *ormurin* " at hava ein leiðandi leiklut sum eggjandi miðil til synd, sum djevulin brúkar . Eftir synd fara djórini á jörðinni at oyðileggja hvørt annað slag móti slag. Og hesin ágangsføri fer í Opinb . Men lat okkum leggja til merkis, at protestantisman hevur borið hesa banningina, sum fjøldin hevur ignorerað síðani 1843.

1. Mós.1,26 : “ *Og Gud segði: “Latið okkum gera menniskjað í mynd okkara, eftir líki okkara, og tey skulu ráða yvir fiskunum í havinum og yvir himmalsins fuglum og yvir fænum og yvir allari jörðinni og yvir øllum skriðdjórum, sum skriða á jörðinni .”*

Við at siga " *Latið okkum gera* ", setur Gud í samband við sítt skapandi arbeiði tann trúfasta einglaheimin, sum er vitni til hansara gerðir og umgir hann fullan av eldhuga. Undir evninum um **skilnað** , her, bólkað saman á 6. ^{degi}, eru skapan av landdýrum og menniskjanum, sum er nevnt í hesum versinum 26, talið av Guds navni, nevniliga eitt tal, sum fæst við at leggja teir fyra hebraisku bókstavirnar afturat " $Yod = 10 + , Hann = 5 + , Wav = 6 + , Hann = 5 = 26$ " ; bókstavir , sum mynda hansara umskrivaða navn " *YaHwÉH* " . Hetta valið er alt meira rættvísigt, tí, " *gjørdur í Guds mynd* ", " *menniskja* " Ádam kemur at umboða hann symbolskt í jarðligu skapanini sum mynd av Kristi. Gud gevur honum sín likamliga og sálarliga tótt, tað vil siga førleikan at døma millum gott og ilt, sum ger hann ábyrgdarfullan . Skapað sama dag sum djórini, fær „ *menniskjað* “ val av síni „ *líkleika* “ : Gud ella djórið , ella „ *djórið* “ . Nú er tað við at lata seg lokka av " *einum djóri* ", " *orminum* ", at Eva og Ádam fara at skera seg burtúr Gudi og missa hansara " *líkleika* " . Við at geva menniskjanum vald yvir " *skriðdjórunum, sum sníkja seg á jörðinni* ", bjóðar Gud menniskjanum at ráða yvir " *orminum* " og tí ikki lata seg kenna av henni. Tíverri fyri menniskjað verður Eva einstøk og skild frá Ádami, tá hon verður lokkað og gjørd sekur í syndini av ólýdni.

Gud letur menniskjanum alla sína jarðligu skapanarverk við tí lívi, sum hon inniheldur og framleiðir í høvunum, á jörðinni og á himlinum.

1:27 : “ *So skapti Gud menniskjað í síni egnu mynd, í Guds mynd skapti hann tað mann og kvinnu .”*

dagurin varir eins ^{og} hinir, 24 tímar og tað tykist sum um skapanirnar hjá manni og kvinnu eru bólkaðar her við tí mennandi endamáli at taka saman um teirra skapan. Jú , Gen. 2 tekur hesa skapan av menniskjanum upp við at avdúka nógvar gerðir, sum helst vóru framdar yvir fleiri dagar. Søgán í hesum kapitli 1 fær sostatt ein normativan karakter, sum avdúkar tey symbolsku virðini, sum Gud vildi geva teimum fyrstu seks dagarnar í vikuni.

Henda vikan er alt meira symbolsk, tí hon lýsir Guds frelsuætlan. " *Maðurin* " symboliserar og profeterar Kristus og " *kvinnan* " symboliserar og profeterar " *ta útvaldu kirkjuna* " sum verður reist upp úr honum. Harumframt hevur veruliga tíðin ikki týðning áðrenn synd, tí í fullkomileikatilstandinum verður tíðin ikki tald og niðurteljingin av teimum

" 6000 árunum " byrjar fyrsta várið, sum er merkt av fyrstu menniskjansligu syndini . Í fullkomnum regluleika fylgja 12 tímar nætur og 12 tímar dagar hvørjum øðrum áhaldandi. Í hesum versinum leggur Gud dent á líkleikan av menniskjanum, sum er skapt í samsvari við sína egnu mynd. Adam er ikki veikur , hann er fullur av styrki og hann varð skaptur førur fyri at standa ímóti freistingum djevulsins.

1. Mós.1,28 : “ *Og Gud signaði teir og segði við teir: “Føðið og fjølgast og fyllið jørðina og leggið hana undir tykkum. og havið vald yvir fiskinum í havinum, yvir himmalsins fuglum og yvir øllum livandi, sum rørist á jørðini .”*

Boðskapurin er ætlaður av Gudi til alt menniskjað, sum Adam og Eva eru upprunaligu fyrimyndirnar fyri. Eins og djór verða tey aftur signað og eggjað til at føða fyri at fjølgast menniskju. Menniskjað fær frá Gudi ræði yvir djóraverum, sum merkir, at tað ikki má lata seg ráða yvir teimum , gjøgnum sentimentalitet og kensluligan veikleika. Hann skal ikki skaða tey men liva í samljóði við tey. Hetta, í sambandi frammanundan syndarbanningini.

1. Mós.1:29 : “ *Og Gud segði: Sí, Eg havi givið tykkum allar urtir, sum geva fræ, sum eru á allari jørðini, og hvørt træ, sum ávøkst av træi, sum geva fræ í, skal vera tykkum føði .”*

Í síni plantuskapan avdúkar Gud alla sína góðsku og gávumildni við at margfalda talið av fræum av hvørjum slagi av plantum, frukttrøum, korni, urtum og grønmeti. Gud bjóðar menniskjanum fyrimyndina av fullkomnari kost , sum stuðlar góðari likamligari og sálarligari heilsu , sum er til gagns fyri allan menniskjansligan organismu og sál , eisini í dag eins og á Ádams tíð . Hetta evnið hevur verið lagt fram síðani 1843 av Gudi sum eitt krav móttvegis sínum útvaldu og tað fær enn størri týðning í okkara seinastu døgum har matur er offur fyri evnafrøði, góðkenningum, djóraverndarevnum og øðrum sum oyðileggja lívið í staðin fyri at stuðla tí.

1. Mós.1,30 : “ *Og øllum djórum á jørðini og øllum himmalsins fuglum og øllum tí, sum skriður á jørðini, sum lív er í, havi eg givið hvørja grøna urta til føði. Og soleiðis var tað .*

Hetta versið leggur fram lykilin, sum rættvísger móguleikan fyri hesum harmoniska lívinum. Allar livandi verur eru veganar, so tær hava onga orsök til at skaða seg sjálvar. Eftir synd fara dýr oftast at ráða yvir hvørjum øðrum fyri at fáa mat, deyðin fer tá at raka tey øll á ein ella annan hátt.

1. Mós 1,31 : “ *Og Gud sá alt, sum hann hevði gjørt, og sí, tað var sera gott. So var kvøld og morgun, sætti dagurin .*

Við endan av 6. ^{degi} er Gud nøgdur við sína skapan sum , við nærveru menniskjans á jørðini , hesaferð verður mett at vera " **sera góð** " , meðan hon bert var " **góð** " við endan av 5. ^{degi} .

Ætlan Guds um at **skilja** teir fyrstu 6 dagarnar í vikuni frá tí 7. ^{sæst} við, at teir eru bólkaðir í hesum kapitli 1 í 1. Mósebók. Á henda hátt fyrireikar hann bygnaðin av 4. ^{boði} í síni guddómligu lóg, sum hann í teirra tíð fer at leggja fram fyri hebrearum, sum vóru leyslatnir úr egyptiskari trælshald. Síðani Adam , hava menniskju havt 6 dagar av 7, hvørja viku, at fara um sítt jarðliga virkseimi. Hjá Ádami byrjaðu tingini væl, men eftir at hava verið skapt úr honum, fer kvinnan, hansara " *hjálpari* " , sum Gud hevur givið , at fáa synd inn í jarðliga skapanina sum 1. Mós. Av kærleika til konu sína fer Adam aftur at eta forboðnu fruktina og alt parið verður rakt av syndarbanninginum. Í hesi gerð profeterar Adam Kristus, sum kemur at deila og rinda í hansara stað skyldina hjá síni elskaðu útvaldu kirkju . Deyði hansara á krossinum, við fótturnar á Golgatafjallinum, fer at loysa tann framda feilin og, sigursharri á synd og deyða, fær Jesus Kristus rættin at loyva sínum útvaldu at fáa gagn av sínum fullkomna rættvísi. Hann kann soleiðis bjóða teimum ævigt lív, sum er mist síðan Adam og Evu. Tey útvaldu fara samstundis inn í hetta æviga lívið í byrjanini av 7. ^{ártúsund}, tað er tá, at profetiski leikluturin hjá hvíludegnum verður uppfyltur. Tú kanst sostatt skilja hví hetta evnið

um restina av ⁷ degi er lagt fram í kapitli 2 í 1. Mósebók , **skilt** frá teimum fyrstu 6 dögnum , sum eru bólkaðir í kapitli 1 .

Mósebók 2

Sjeyndi dagurin .

1. Mós. 2:1 : “ *Soleiðis vóru himmalin og jørðin liðug, og alt herlið teirra .* ”

Teir fyrstu seks dagarnir eru skildir frá tí „ ***sjeynda*** “ , tí Guds skapanarverk av jørðini og himlinum er liðugt. Hetta var galdandi, fyri grundarlagið undir lívinum, sum varð skapt í fyrstu viku, men enn meira, fyri tey 7000 árin, sum hon eisini profeterar. Fyrstu seks dagarnir boða frá, at Gud fer at virka í mótgongd móti djevulsins legu og hansara oyðileggjandi gerðum í 6000 ár. Hansara arbeiði verður at draga síni útvaldu til sín fyri at velja tey út millum øll menniskju. Hann fer at geva teimum ymisk prógv um sín kærleika og fer at varðveita tey, sum elska og góðtaka hann í øllum hansara viðurskiftum og øllum økjum. Tí tey, sum ikki virka á henda hátt, fara at melda seg til djevulsins bannaðu legu. Nevndi " *herur* " vísir til tær livandi kreftirnar í teimum báðum legunum, sum fara at standa ímóti og berjast hvørjari aðrari á " *jørðini* " og í " *himlinum* " har " *stjørnurnar á himlinum* " ímynda tær. Og hesin stríðsgongdin um val fer at vara í 6000 ár.

1. Mós.2:2 : “ *Og á sjeynda degi endaði Gud verk sítt, sum hann hevði gjørt , og hann hvíldi á sjeynda degi frá øllum verkum sínum, sum hann hevði gjørt .* ”

Við endan av hesi fyrstu viku í jarðarsøguni lærir Guds hvíla eina fyrstu lærdóm : Ádam og Eva hava ikki syndað enn ; sum greiðir frá móguleikanum hjá Gudi at uppliva sanna hvílu. Guds hvíla er tí treytað av, at synd ikki er í hansara skapningum.

Onnur læran er meira smálig og er fjald í profetiska partinum av hesum " ***sjeynda degi*** " sum er ein mynd av " ***sjeynda*** " ártúsund av tí stóru frelsuverkætlanini, sum Gud hevur forritað.

Inngongdin í “ ***sjeynda*** ” ártúsund , sum verður kallað “ *túsund ár* ” í Opinberingini 20,4-6-7, fer at merkja, at val av teimum útvaldu er liðugt. Og fyri Gud og hansara útvaldu frelst livandi ella upprisin, men øll verða dýrd, verður tann hvíld, sum fæst, avleiðingin av sigri Guds í Jesusi Kristi yvir øllum fíggindum hansara. Í hebraiska tekstinum er sagnorðið " *hvíldi* " " shavat " úr somu rót sum orðið " *sabbat* " .

1. Mós. 2,3 : “ *Og Gud signaði sjeynda dagin og halgaði hann, tí at hann hvíldi hann á honum frá øllum verki sínum, sum hann hevði skapt og gjørt .* ”

Orðið hvíludagur er ikki nevnt, men myndin av tí er longu at finna í **halganini** av “ ***sjeynda degi*** ” . Skiljið tí væl orsökina til hesa **halgan** frá Gudi. Hon profeterar lötuna, tá ið offur hennara í Jesusi Kristi fær sína endaligu løn : eydnuna at vera umringað av øllum hansara útvaldu, sum hava víst í síni tíð sína trúfesti í pínslarvátan, líðing, frádøming, oftast, til deyðan. Og í byrjanini av " ***sjeynda*** " ártúsundnum verða tey øll á lívi og noyðast ikki longur at óttast deyðan. Fyri Gud og hansara trúgvu legu, kann ein ímynda sær orsökina til eina størri " ***hvíld*** " enn hesa ? Gud fer ikki longur at síggja tey, sum elska hann, líða, hann noyðist ikki longur at deila teirra líðing, tað er henda " ***hvíld*** " , sum hann heldur hvønn " ***sjeyndadags hvíludag*** " í okkara ævigu vikum. Hesin ávøksturin av hansara endaliga sigri verður fingin við sigri Jesu Kristis á synd og deyða. Í honum, a jordi og millum onnur menniskju, framdi hann eitt verk, er varla er trúligt : hann tók deyðan á seg at skapa sítt útvalda fólk og hvíludagurin kunngjórði menniskjuni síðani Ádam, at hann skuldi vinna á syndini fyri at bjóða teimum rættvísi og ævigt lív til teirra, sum elska hann og trúgvandi tæna honum ; nakað, sum Opinberingin 6,2 boðar frá og staðfestir: “ *Eg hugdi, og sí, ein hvítan hest. Tann, sum reið á henni, hevði boga; honum varð givin krúna, og hann fór út sigursvandi og fyri at vinna .* ”

Inngongdin í sjeýnda ártúsund merkir inngongdina hjá teimum útvaldu í ævinleika Guds , og tí er sjeýndi dagurin í hesi guddómligu søguni ikki stongdur við útrykkinum " *var kvøld, var morgun, tað var ... dagurin* ". Í Apokalypsu síni, sum er givin Jóhannesi, fer Kristus at vekja upp hetta sjeýnda ártúsund og hann fer at avdúka, at tað eisini verður samansett av " *túsund árum* " sambært Opinberingini 20 :2-4 , eins og tey fyrstu seks, sum vóru frammanundan. Tað verður ein tíð við himmalskum dómi, har tey útvaldu skulu døma tey deyðu í bannaðu leguni. Minnið um syndina verður tí varðveitt hesi seinastu " *túsund árin* " av tí stóra hvíludegnum, sum profeterað verður hvørt vikuskifti. Einans seinasti dómurinn fer at gera enda á hugsanini um synd, tá ið , við endan av sjeýnda ártúsund, øll tey falnu verða oyðiløgd í " *eldvatninum av seinna deyðanum* " .

Gud gevur frágreiðingar um sína jarðiska skapan .

Ávaring : Villeiðandi fólk sáa iva við at leggja hendan partin av 1. Mósebók 2 fram sum ein annan vitnisburð, sum vildi verið ímóti tí í frásøgnini í 1. Mósebók 1. Hesi fólk hava ikki skilt frásagnarháttin, sum Gud hevur brúkt. Í 1. Mósebók 1 leggur hann fram allan fyrstu seks dagarnar av skapan síni. Síðani kemur hann aftur úr 1. Mós. 2,4 og gevur fleiri smálutir um ávís evni, sum ikki eru greitt frá í 1. Mósebók 1.

1. Mós. 2,4 : " *Hetta er upprunin hjá himlinum og jørðini, tá ið tey vórðu skapt .* "

Hesar eyka forkláringar eru alneyðugar, tí temaið um synd skal fáa sínar egnu forkláringar. Og vit hava sæð, at hetta temaið um synd er alneyðugt í teimum formum, sum Gud hevur givið sínum jarðligu og himmalsku avrikum. Sjálv byggingin av sjeý daga vikuni ber nógvar loyndarmál, sum bert tíðin fer at avdúka fyri teimum útvaldu Kristusar.

1. Mós. 2 : 5 : " *Tá ið Harrin Gud skapti jørðina og himmalin, var eingin runnur á markini enn spíraður, og eingin urt á markini hevði enn sprottið, tí Harrin Gud hevði ikki latið regn á jørðina, og eingin maður var at dyrka jørðina .* "

Legg til merkis, hvussu navnið " *YaHweh* " sæst , sum Gud nevndi seg sjálvan við eftir áheitan frá Mósesi sambært 2. Mósebók 3:14-15. Móses skrivaði hesa opinberingina undir Gudi, sum hann kallaði " *YaHWéH* ". Guddómliga opinberingin tekur her sína søguligu tilvísing frá útflytingini úr Egyptalandi og skapanini av tjóðini Ísrael.

Aftanfýri hesar eftir øllum at døma sera logisku smálutir liggja profeteraðir hugsanir. Gud tosar um vøkstur av plantulívi, " *runnum og urtum á økinum* ", sum hann leggur " *regn* " og nærveruna av " *menniskjanum* ", sum skal " *dyrka jørðina* " afturat. Í 1656 , eftir synd Ádams , í 1. Mós. 7,11, fer " *regnið* " av " *flóðalduni* " at oyðileggja plantulív , " *runnar og urtir á markini* " umframt " *menniskjað* " og hansara " *grøði* " orsakað av, at syndin verður intensiverað.

1. Mós.2,6 : " *Men ein mjørki fór upp av jørðini og vatnaði alla jørðina .* "

Áðrenn Gud oyðileggur, áðrenn synd, " *vatnar hann jørðina á allari yvirflatuni við einum tjúgu* . " Handlingin er blíð og virkin og hóskar til tað syndarleysa, dýrdarríka og fullkomiliga reina lívið. Eftir syndina fer himmalin at senda oyðileggjandi ódnir og stormar sum tekin um sína banning.

Myndugleikin av menniskjanum .

1. Mós.2:7 : " *Og Harrin myndaði menniskjað úr moldinum av jørðini og blásti lívsanda í nøsina á honum, og menniskjað varð livandi .* "

Skapanin av menniskjanum er grundað á ein nýggjan **skilnað** : tann av " *dustinum á jørðini* " , sum ein partur er tikin úr til at mynda eitt lív, sum er gjørt í Guds mynd. Í hesi gerð avdúkar Gud sína ætlan um at enda fáa og velja útvald fólk av jarðligum uppruna, sum hann skal gera ævig.

Tá Gud skapar hann, er menniskjað objekt fyri serligum uppmerksemi frá sínum Skapara. Legg væl til merkis, at hann „ *myndar* ” hann úr „ *dustinum á jørðini* “, og at hesin

upprunin einsamallur profeterar synd hansara, deyða hansara og afturkomu hansara til „dust“ stöðuna. Hendan guddómliga gerðin er sambærilig við ta hjá einum „leirkerara“, sum myndar eitt „leirfat“; mynd, sum Gud fer at krevja í Jer.18,6 og Róm.9,21. Harumframt verður lívið hjá „*menniskjanum*“ treytað av hansara „*andadrátti*“, sum Gud andar í hansara „*nøs*“. Tað er tí av sonnum lungna „*andadrátturin*“ og ikki andadrátturin, sum nógv hugsa um. Allar hesar smálutir eru avdúkaðir fyri at minna okkum á, hvussu broytiligt menniskjalívið er, og er treytað av Gudi fyri at leingja tað. Tað er framvegis ávøksturur av einum varandi undri, tí lívið er bert at finna í Gudi og í Honum einans. Tað var av hansara guddómliga vilja, at „*menniskjað varð ein livandi vera*“. Um lívið hjá einum góðum ella ringum menniskja verður longt er tað bert tí, at Gud loyvir tí. Og tá deyðin rakar hann, er tað framvegis hansara avgerð, sum er talan um.

Áðrenn syndina er Ádam skaptur fullkomin og sakleysur, eigur kraftmikla lívsmegi og fór inn í eitt ævigt lív, umgyrdur av ævigum lutum. Bert myndin á skapanarverkinum profeterar hansara ógvusligu ørindi.

1. Mós.2:8 : “*Tá plantaði Harrin Gud ein urtagarð eystanfyri í Eden, og har setti hann mannin, sum hann hevði myndað .*”

Ein garður er ímyndin av tí hugsjónarliga staðnum hjá menniskjanum, sum finnur savnað har øll síni føðsluríku og fortrylliligu sjónligu elementini; vakrar blómur, sum ongantíð doyggja og ongantíð missa sín angist av hugnaligum lukti margfaldað til óendaligt. Hesin matur, sum verður bjóðaður í garðinum, byggir ikki lív hansara, sum áðrenn synd ikki er treytað av mati. Matur verður tí neytur av menniskjanum til sína egnu gleði. Nágreinileikin “*Gud plantaði ein garð*” vitnar um kærleika hansara til sín skapning. Hann gjørdist urtagarðsmaður fyri at bjóða menniskjanum hetta undurfulla stað at búgva.

Orðið Eden merkir “*gleðisgarður*” og við at taka Ísrael sum miðdepil, staðsetir Gud hetta Eden eystan fyri Ísrael. Fyri sínar “*gleðir*” er menniskjað sett í henda gleðiliga garðin av Gudi, Skapara sínum.

1. Mós.2:9 : “*Og av jørðini læt Harrin Gud vaksa alt træ, sum er hugnaligt at síggja og gott til matna, eisini mitt í urtagarðinum, og træið til kunnskap um gott og ilt .*”

Karakterurin í einum garði er nærveran av frukttrøum, sum bjóða tað “*klára at eta*”, sum myndar teirra fruktir við fleiri sötum og sukurríkum smakkum. Tey eru øll har til eina gleði hjá Ádami, enn einsamøll.

Í garðinum eru eisini tvey trø við diametralt mótsettum persónum : “*lívsins træ*” sum tekur miðstaðarplássid, “*mitt í garðinum*”. Á henda hátt er garðurin og hansara gróðrarríka tilboð heilt knýtt at honum. Nærhendis honum er „*træið til kunnskap um gott og ilt*“. Longu í síni tilnevning profeterar orðið “*ónt*” um atgongd til synd. Vit kunnu tá skilja, at hesi bæði trøini eru myndirnar av teimum báðum legunum, sum fara at mæta hvørtjari aðrari á syndarjørðini : legan hjá Jesusi Kristi, sum er umboðað av “*lívsins træi*” móti leguni hjá djevlinum, sum, sum navnið á “*trænum*” vísir, hevur kent, upplivað, í røð, “*gott*” móti skapanum, tá ið tað varð skapað, tá ið tað varð skapað, til “*tað*”, sum Gud kallar „at synda ímóti honum“. Eg minni tykkum á, at hesar meginreglur um “*gott og ilt*” eru tey bæði valini ella tvær møguligar mótsettar ekstremar fruktir, sum tað **totala frælsið** hjá eini “*livandi veru*” framleiðir. Hevði fyrsti eingilin ikki gjørt tað, so høvdu aðrir einglar framvegis gjørt uppreistur, sum jarðiskar royndir av mannaatferð nú longu hava prógvað.

Í øllum tí gávumild offrinum av garðinum, sum Gud hevur fyrireikað Ádami, er hetta træið “*av kunnleikanum um gott og ilt*”, sum er har fyri at royna trúfesti menniskjans. Hetta hugtakið “*vitan*” skal skiljast væl, tí fyri Gud fær sagnorðið “*at vita*” ein ekstreman týðning av at uppliva “*gott ella ilt*” sum fer at hvíla á lýdni ella ólýdni gerðum. Træið í garðinum er bert materielli stuðulin til lýdniroyndina og ávøksturur av tí sendir óndskap bert tí, at Gud gav

tí hendan leiklutin við at leggja tað fram sum eitt forboð. Syndin er ikki í ávøkstinum men í at eta hana vitandi, at Gud hevur bannað hana.

1. Mós. 2:10 : “ *Ein á rann úr Eden at vatna urtagarðin, og haðani gjørdist hon fyra áir .* ”

Ein nýggjur boðskapur um **skilnað** verður lagdur fram, eins og áin, sum rennur úr Eden, býtir seg í " *fyra armar* " , profeterar henda myndin um føðingina av menniskjanum, hvørs eftirkomarar fara at breiða seg alheimsliga, antin til tey fyra kardinalpunktini, ella fyra himmalvindarnar, yvir alla jørðina. " Áin " er ímyndin av einum fólki, vatn *er* ímyndin av mannalívum. Við hesum býtinum " *í fyra armar* " , fer áin, sum kemur úr Eden, at breiða sítt lívsvatn yvir alla jørðina og hetta hugskotið profeterar Guds ynski um at breiða sína vitan yvir alla yvirflatuna. Ætlan hansara verður framd sambært 1. Mós.10 við at Nóa og triggjar synir hansara verða skildir sundur eftir vatnflóðina. Hesi vitnini um vatnflóðina fara at bera frá ættarliði til ættarlið minnið um ógvusligu guddómligu revsingina .

Vit vita ikki, hvussu jørðin sá út áðrenn vatnflóðina, men áðrenn fólkskilnaðin hevði búsetta jørðin sæð út sum eitt meginland, sum bert varð vatnað av hesi vatnkeldu, sum rann úr Edens urtagarði . Núverandi innlandssjógvur var ikki til og hann er ein avleiðing av flóðalduni , sum kom at dekkja alla jørðina í eitt ár . Fram til flóðalduna var alt meginlandið veitt av hesum fyra áum og síðuáir teirra býttu feskvatn út yvir alla yvirflatuna á turru jørðini. Undir flóðalduni slógu Gibraltarsundið og Reyðahavið saman, og fyrireikaðu sostatt myndugleikanum av Miðjarðarhavinum og Reyðahavinum , sum saltvatnið í heimshøvunum herjaði á . Vita, at á nýggju jørðini, har Gud skal stovna sítt ríki, verður eingin sjógvur sambært Opinberingini 21,1 eins og eingin deyði verður meira. Býtið er avleiðingin av syndini og tann mest intensa formurin av henni verður revsaður av oyðileggjandi vatninum í flóðalduni. Lesa vit hendan boðskapin, undir sínum profetiska tátti einsamøll , tilnevna " *fyra armarnir* " á ánni fyra fólksløg, sum eyðkenna menniskjað .

1. Mós. 2,11 : “ *Navnið á tí fyrsta er Pison; Tað er tann, sum umgir alt landið Hávila, har gull er .* ”

Navnið á fyrstu ánni , sum eitur Pischon ella Phison , merkir : yvirflóð av vatni . Økið, har Guds plantaða Eden var, skal hava verið har, sum núverandi áir Tigris og Eufrat stava frá ; fyri Eufrat til Araratfjallið og fyri Tigris til Tyr. Eystanfyri og mitt í Turkalandi er enn tað ómetaliga Vanvatnið sum er ein ógvuslig goymsla av feskvatni . Við hansara guddómligu signing stuðlaði nógva vatnið ógvusliga fruktbarleikanum í Guds urtagarði. Landið Havila, sum var kent fyri sítt gull, var sambært summum í norðeysturpartinum av núverandi Turkalandi . Tað røkti seg til strondina í núverandi Georgia. Men henda tulkningin er ein *trupulleiki* , tí sambært 1. Mós . Hetta førir meg til at staðseta hetta landið " *Havila* " í Etiopia, ella í Jemen, har vóru námurnar av gullinum , sum drotningin í Saba bjóðaði Sálomoni kongi.

1. Mós. 2,12 : “ *Gullið í tí landinum er reint; bdellium og onyxsteinur eru eisini at finna har .* ”

" *Gull* " er ímyndin av trúnni og Gud profeterar fyri Etiopia, eina reina trúgv. Tað verður longu einasta landið í heiminum, sum hevur varðveitt trúararvin hjá drotningini av Saba eftir uppihaldið hjá Sálomoni kongi. Latið okkum eisini leggja afturat teirra fyrimuni, at í teirra sjálvstýri, sum varð varðveitt í øldunum av trúarmyrkri, sum eyðkendi fólksløgini í " kristnu " Vesturevropa, hildu etiopararnir kristnu trúna og teir praktiseraðu tann sanna hvíludagin, sum teir finga gjøgnum mótið við Sálomon. Filip ápostul doypti tann fyrsta etiopiska kristna sum opinberað verður í Ápostlasøguni 8,27-39 Hann var ein hirðmaður hjá Kandake drotning og alt fólkið fekk hansara átrúnaðarligu undirvísing. Ein annar smálutur vitnar um signingina hjá hesum fólki: Gud vardi tey fyri fíggindum teirra gjøgnum stríðsligu tiltøkini, sum kendi navigatørurin Vasco de Gama fór undir og sjálvboðin avgjórði.

Staðfestandi svarta húðarlitin hjá etiopium er " *onyxsteinurinn* " " svartur " í liti og er samansettur af silikondíoxíði ; *eitt* eyka ríkið til hessa landið ; tí nýtslan av tí í framleiðslu av transistorum ger það serliga virðismett nú á dögum .

1. Mós 2,13 : “ *Önnur áin eitur Gihon; Það er tann, sum umgir alt landið Kush .* ”

Latið okkum gloyma “ áirnar ” og seta fólkið, sum tær ímynda, í teirra stað. Hetta seinna fólkið „ *umgir Kusjlandið* “, það vil siga Etiopia . Eftirkomarar Sems fara at breiða seg um alt Arabialand og líka til Persia. Það umgir faktiskt økið í Etiopia, so það kann symboliserast og nevnast við navninum á " *ánni* " " *Gihon* ". Í okkara seinnu dögum er hetta fylgið " muslimsk " trúgv í Arabia og Persia. Soleiðis verður uppsetingin av skapanarbyrjanini endurgivin við tíðarinnar enda.

1. Mós 2,14 : “ *Navnið á tí triðja er Hiddekel ; Það er tann, sum rennur eystan fyri Assur. Fjórdá áin er Eufkrat .* ”

" *Hiddekel* " merkir " Tiger áin " , og fólkið , sum varð tilnevnt , vildi verið India ímyndað av " Bengal Tiger " ; Asia og eystursiðmenningin , sum er skeivt tilnevnd sum " tann gula ættin " , er tí profeterað og umhugað og hon liggur í roynd og veru " *eystan fyri Assýria* " . Í Dan 12 brúkti Gud symbolið um hesa mannetandi " *ánna* " " Tiger " til at lýsa adventistisku neyðina, sum fór fram millum 1828 og 1873, orsakað av fjøldini av andaligum deyðum, sum hon elvdi til.

Navnið “ *Eufkrat* ” merkir : blómuríkur , fruktagóður. Í profetiini í Opinberingini ímyndar " *Eufkrat* " Vesturevropa og tess greinar, Amerika og Avstralia, sum Gud vísir sum ráðandi av rómversku pávatrúarskipanini, sum hann nevnir við býnum, " *Bábylon tann stóra* ". Hendan linja hjá Nóa verður tann hjá Jafet sum røkkur vestureftir móti Grikkalandi og Evropa, og norðureftir móti Russlandi. Evropa var jørðin , har kristna trúgvin upplivdi allar sínar góðu og ringu gongdir eftir tjóðarfall Ísraels ; lýsingarorðini " blómulig, fruktagóð " eru rættvísgerð og sambært fyriboðnum verða synirnir hjá Leu, óelskaðu kvinnuni fleiri enn teir hjá Rakul, konu, sum Jákup elskaði.

Það er gott at finna í hesum boðskapinum áminningina um, at hóast øll teirra endaligu trúarbýti, høvdu hesi fyra sløgini av jarðligum siðmenningum sama skapara Gud sum Faðir , fyri at rættvísgera teirra tilveru.

1. Mós.2 :15 : “ *Harrin Gud tók mannin og setti hann í Edens urtagarð at virka hann og varðveita hann .* ”

Gud bjóðar Ádami eitt arbeiði, sum er at “ *dyrka og halda* ” garðin. Formurin á hesi dyrking er okkum ókendur, men hon varð framd uttan nakran troytt áðrenn syndina. Somuleiðis , uttan nakran slag av ágangi í allari skapanini, varð varðhald hansara einfaldað til tað yvirskipaða. Enn hevði hesin varðleikluturin við sær , at ein vandi var til , sum skjótt fór at fáa ein veruligan og nágreiniligan tátt : djævulska lokkan av menniskjansligum hugsanarhátti í hesum sama garði .

1. Mós.2 :16 : “ *Og Harrin Gud beyð manninum og segði: «Av øllum trøum í urtagarðinum kanst tú eta frítt; »* ”

Fjøldin av frukttrøum eru sett til ókeypis fyri Ádam. Gud uppfyllir hann út yvir hansara tørv, sum snýr seg um at nøkta matynski við ymiskum smakki og aroma. Guds tilboð er lekkurt, men það er bara fyrsti partur av einum " *boði* " , sum hann gevur Ádami. Seinni partur av hesi “ *skipan* ” kemur næst.

1. Mós. 2,17 : “ *Men av trænum til kunnskap um gott og ilt mást tú ikki eta, tí tann dagin, tú etur av tí, skalt tú doyggja .* ”

Í Guds " *skipan* " er hesin parturin sera álvarsligur, tí hótanin, sum verður lögð fram, verður ótroyttiliga nýtt, so skjótt sum ólýdni, ávøksturur av syndini, er fullkomin og framd. Og gloym ikki, at fyri at verkætlanin um alheims loysingina av syndini skal fremjast, noyðist Ádam at falla. Fyri at skilja betur, hvat fer at henda, mugu vit minnast til, at Ádam enn er einsamallur, tá Gud ávarar hann við at leggja fram sína " *skipan* " um ikki at eta

av "trænum til kunnleikan um gott og ilt", tað vil siga ikki at verða nørður av hugskotum djevulsins. Harumframt mátti Gud í sambandi við ævigt lív greiða honum frá, hvat tað merkti at „doyggja“. Tí hóttanin er har, í hesum "tú doyr". Samanumtikið kann sigast, at Gud bjóðar Ádami ein skógv, men bannar honum eitt træ. Og fyri summi er hetta forboðið einsamalt ótolandi, tað er tá træið goymir skógin, sum orðatakið sigur. At eta av „trænum til kunnskap um gott og ilt“ merkir at eta av læruni hjá djevlinum, sum longu er lívgaður av einum upprestraranda móti Gudi og hansara rættvísi. Tí tað forboðna "træið", sum er sett í garðin, er ein mynd av hansara persóni, eins og "lívsins træ" er ein mynd av persóninum Jesusi Kristi.

1. Mós.2:18 : "Og Harrin Gud segði : Tað er ikki gott , at maðurin er einsamallur ; Eg skal gera honum ein hjálpara , sum hóskar honum .

Gud skapti jørðina og menniskjað fyri at opinbera sína góðsku og óndskap djevulsins. Hansara frelsuætlan verður okkum opinberað í tí, sum fylgir. At skilja, vita, at menniskjað spælir leiklutin sum Gud í persóni, sum fær tað at hugsa, virka og tosa, sum tað sjálvst hugsar, ger og tosar. Hesin fyrsti Ádam er ein profetisk mynd av Kristusi, sum Paulus fer at leggja fram sum tann nýggi Ádam.

Fyri at avdúka óndskap djevulsins og góðsku Guds, er neyðugt, at Ádam syndar, soleiðis at jørðin kann verða ráðandi av djevlinum og hansara óndu verk kunnu opinberast alheimsliga. Hugtakið parið er bert til á jørðini, sum er skapt til synd, tí tann soleiðis myndaða duoin er av eini andaligari orsök, sum profeterar sambandið millum tann guddómliga Kristus við Brúður hansara, sum tilnevnir hansara útvaldu. Tann útvalda skal vita, at hon bæði er offur og móttakari av Guds frelsuætlan ; hon er offur fyri synd, sum er gjørd neyðug fyri Gud, soleiðis at hann í síðsta enda kann fordøma djevulin, og móttakarinn av hansara frelsandi náði, tí hann, tilvitaður um sína ábyrgd av, at syndin er til, vil hann sjálvur rinda prísinn fyri syndarinnar sóning í Jesusi Kristi. So, í fyrsta lagi, helt Gud einsemi ikki vera gott og hansara tørvur á kærleika var so stórur, at hann var fúsur at rinda ein høgan prís fyri at fáa tað. Hetta felagið, hetta andlits-til-andlits samskiðið, sum ger tað møguligt at deila, kallar Gud tað "hjálpa" og menniskjað fer at taka hugtakið upp, tá tað vekir sítt kvinnuliga menniskjaliga mótpart. Faktiskt fer hon at fáa hann at falla og leiða hann í synd gjøgnum kærleika. Men hesin kærleikin hjá Ádami til Evu er sum kærleikin hjá Kristi til sínar útvaldu funnu syndarar, verdir ævigan deyða.

1. Mós.2 :19 : "Og úr jørðini myndaði Gud øll dýr á markini og øll fugl í himlinum, og førði tey til Ádam at vita, hvat hann skuldi kalla tey: og hvat Ádam kallaði hvørja livandi skapning, tað var navnið á henni .

Tað er tann yvirskipaði, sum gevur navn á tað, sum er lægri enn hann. Gud gav sær sjálvum navn sítt og við at geva Ádami henda rætt, staðfestir hann soleiðis vald menniskjans yvir øllum tí, sum livir á jørðini. Í hesum fyrsta formi av jarðligu skapanini eru sløgini av djórunum á markini og fuglunum í luftini minkað og Gud førir tey til Ádam, eins og hann fer at leiða tey áðrenn vatnflóðina tveir og tveir til Nóa.

1. Mós.2:20 : "Og maðurin gav nøvn øllum fæi og fuglum himmalsins og øllum djórum á markini ; men fyri menniskjað verður ikki funnið ein hjálpari, sum hóskar honum . Tey sonevndu forsøguligu skrímslini vórðu skapt eftir syndina fyri at intensivera avleiðingarnar av guddómlegu banningini, sum fer at raka alla jørðina eisini havið . Í sakloysistíðini er djóralívið samansett av "seyði" gagnligum fyri menniskjað, "fuglum í luftini" og "djórum á markini" meira sjálvstøðug . Men í hesi framløguni fann hann ikki eitt menniskjaligt mótpart, tí hann er ikki til enn.

1. Mós.2,21 : "Tá læt YaHWÉH Gud djúpan svøvn falla á Ádam, og hann svav ; hann tók eitt av ribbunum og læt holdið upp í staðin fyri tað .

Formurin, sum er givin hesi skurðviðgerð, avdúkar víðari spariverkætlanina. Í Mikaeli fjernar Gud seg sjálvan úr himlinum, hann fer avstað og skilur seg frá sínum góðu

einglum sum er normurinn í tí " *djúpa svøvni* " sum Ádam er kastaður í. Í Jesusi Kristi, sum er foddur í holdinum, verður tað guddómliga ribbið tikið og eftir deyða og uppreisn hansara, á sínar tólv ápostlar, skapar hann sín " *hjálpara* ", hvørs holdliga tátt og syndir hann tók og sum hann gevur sín " Heilaga Anda ". Andaligi týðningurinn av hesum orðinum " *hjálp* " er stórir, tí tað gevur hansara kirkju, hansara útvalda, leiklutin sum " *hjálpari* " í hansara veruleika av frelsuætlanini og av alheims globalu loysnini av syndini og ørindinum hjá syndarum.

1. Mós.2:22 : “ *Og YaHWÉH Gud gjørdi kvinnu av ribbunum, sum hann hevði tikið frá manninum, og hann førði hana til mannin .* ”

Sostatt profeterar myndugleikin av kvinnuni tann hjá tí útvalda av Kristusi. Tí tað er við at koma í holdinum, at Gud myndar sína trúgvu kirkju offur fyri hennara holdligu náttúru. Fyri at frelsa tey útvaldu frá holdinum, mátti Gud taka form í holdinum. Og eisini, havandi í sær sjálvum ævigt lív, kom hann at deila tað við síni útvaldu.

1. Mós.2,23 : “ *Og Ádam segði: Hetta er nú bein av beinum mínum og hold av holdi mínum ! Hon verður kallað Kvinna, tí hon varð tikin úr Manni .* ”

Gud kom til jarðar at taka ímóti jarðliga norminum fyri at kunna siga um sín útvalda tað, sum Ádam sigur um sín kvinnuliga mótpart, sum hann gevur navnið " *kvinna* ". Hetta er meira týðiligt á hebraiskum, tí kallkynsorðið fyri mann, " *ish* ", gerst " *isha* " fyri kvennkynsorðið fyri kvinnu. Í hesi gerð staðfestir hann sítt yvirvald yvir henni. Men eftir at hava verið tikin frá honum, verður henda " *kvinna* " honum ómissandi, sum um " *ribbið* ", sum er tikið úr kroppinum, vildi venda aftur til hansara og taka sítt pláss. Í hesi serstøku upplivingini fer Ádam at kenna fyri konu síni tær kenslur, sum ein mamma fer at kenna fyri barninum, sum hon føðir, eftir at hava borið tað í móðurlívinum. Og hesa upplivingina livir Gud eisini tí tær livandi skapningar, sum hann skapar rundan um seg eru børn, sum koma úr honum; sum ger hann eins nógv til mammu sum pápa.

1. Mós.2,24 : “ *Tí skal maður fara frá faðir sínum og móður síni og halda seg til konu sína, og tey skulu vera eitt hold .* ”

Í hesum versinum sigur Gud sína ætlan fyri síni útvaldu, sum ofta noyðast at bróta holdlig familjuviðurskipti fyri at knýta seg at tí útvalda, sum Gud hevur signað. Og gloym ikki, at fyrst, í Jesusi Kristi, fór Mikael frá síni støðu sum himmskur Faðir fyri at koma og vinna kærleikan hjá sínum útvaldu lærusveinum á jørðini; hetta í tann mun, at hann gavst við at brúka sína guddómligu megi til at berjast ímóti synd og djevli. Her skilja vit, at temaini **um skilnað** og **felagsskap** eru óskiljandi. Á jørðini skal tann útvaldi **skiljast** holdliga frá teimum, hann elskar, fyri at koma inn í **samfelag** andaliga og gerast " eitt " við Kristus og øll hansara útvaldu, og hansara góðu trúgvu einglar.

Ynskið hjá " *ribbinum* " um at koma aftur til sítt upprunaliga stað finnur sín týðning í kynsligu koppingini hjá menniskjum, ein gerð av holdi og anda, har maðurin og kvinnan líkamliga mynda eitt hold.

1. Mós.2,25 : “ *Maðurin og kona hansara vóru bæði nakin og skammaðust ikki .* ”

Kropsligur nakinleiki órógvar ikki øll. Tað eru fylgjarar av naturismu. Og í byrjanini av mannasøguni elvdi kropslig nakni ikki til " *skomm* ". Útsjóndin av " *skomm* " verður úrslit av synd, sum um at eta av " *trænum til kunnleikan um gott og ilt* " kundi latið menniskjansliga sinnið upp fyri ávirkanum, sum higartil ikki vóru kendar og ignoreraðar. Í veruleikanum verður fruktin av tí forboðna trænum ikki hævundurin til hesa broyting, hon verður bara amboðið, tí tann, sum broytir virðini á lutum og tilvitsku, er Gud og Hann einsamallur. Tað er hann, sum fer at vekja kensluna av " *skomm* ", sum syndarliga parið fer at kenna í huganum um teirra líkamligu nakni, sum ikki verður ábyrgdarfullur; tí feilurin verður moralskur og fer bert at snúgva seg um tað ólýdni, sum verður sett í verk, sum Gud leggur til merkis.

Við at taka saman um læruna í 1. Mósebók 2, legði Gud fyrst fram fyri okkum halgan av hvíluni ella hvíludegnum á sjeýnda degi, sum profeterar ta stóru hvílluna, sum verður givin

Í sjeýnda ártúsund eins nógv til Gud sum til hansara trúgvu útvaldu. Men henda hvíld mátti vinnast við tí jarðliga bardaganum, sum Gud fer at føra móti syndini og djevlinum, við at verða holdgjørdur í Jesusi Kristi. Upplivingin hjá Ádami á jørðini ímyndaði hesa frelsuætlan, sum Gud hevði hugsað. Í Kristi gjørdist hann hold fyri at skapa sín útvalda av holdi, sum í síðsta enda skal fáa eitt himmalskt likam, sum líkist teimum hjá einglunum.

Mósebók 3

Skilnaður frá syndini .

1. Mós 3,1 : “Men *ormurin* var *snildari enn øll djór á markini*, sum *Harrin Gud* hevði gjørt. *Hann segði við kvinnuna* : « *Hevur Gud veruliga sagt , at tit skulu ikki eta av øllum trøum í urtagarðinum ?* »

Tann fátæki "*ormurin*" hevði ta vanlukku at verða brúktur sum miðil av teimum mest "*snildu*" av teimum einglunum, sum Gud hevði skapt. Djór , sum skriðdýr sum "*ormurin*" ikki tosaðu ; málið var ein serligur eginleiki í myndini av Gudi, sum varð givin menniskjanum. Djevulin fær hann at tosa við kvinnuna í eini tíð, tá hon er skild frá manninum. Hendan einsemi verður deydilig fyri hann, tí í nærveru Ádams hevði djevulin havt truplari við at ført menniskjað til at vera ólýðin Guds skipan.

Jesus Kristus avdúkaði tilveruna hjá djevlinum, sum hann vísir til við at siga í Jóh. 8,44 , at hann er "*faðir lygnanna og drápsmaður frá upphavi* ." Orð hansara hava til endamáls at raka menniskjansligar vissur og til tað " Ja ella Nei " , sum Gud krevur , leggur hann afturat " men " ella " kanska " , sum taka burtur tær vissur, sum geva styrki til sannleikan. Boðini, sum Gud gav, fekk Ádam, sum síðani sendi hana víðari til konu sína, men hon hoyrði ikki Guds rødd, sum gav boðini. So hvíkir ivi hennara á manninum, sum : " Skilti hann, hvat Gud segði honum ?" »

1. Mós.3: 2 : “ *Kvinnan segði við ormin : Vit kunnu eta av ávøkstinum av trøunum í urtagarðinum .* ”

Prógvini tykjast stuðla djevulsins pástandi ; hann grundgevrur og tosar skilliga . " Kvinnan " ger sítt fyrsta mistak við at svara tí talandi "*orminum*" ; sum ikki er vanligt. Fyrst rættvísger hon góðsku Guds, sum gav teimum móguleika at eta av øllum trøum, uttan tí, sum er bannað.

1. Mós.3: 3 : “ *Men av ávøkstinum av trænum, sum er mitt í urtagarðinum, hefur Gud sagt, Tit skulu ikki eta av tí, og tit skulu ikki nerta við tað, so tit skulu ikki doygja .* ”

Ádams sending av boðskapinum um guddómliga skipan sæst í útrykkinum " *so tit ikki doygja .* " Hetta eru ikki júst tey orðini, sum Gud segði, tí hann segði við Ádam : " *Tann dagin tú etur av tí, doyrt tú .* " Veikingin av guddómligum orðum fer at stuðla fullkomleikanum av syndini. Við at rættvísgera sína lýdni móti Gudi fyri eina orsök til " *ótta* " bjóðar " *kvinnan* " djevlinum móguleikan at staðfesta henda " *ótta* " sum sambært honum ikki er rættvísgerdur.

1. Mós.3: 4 : “ *Tá segði ormurin við kvinnuna: Tú skalt ikki doygja ;* »

Og Høvuðslygnarin avdúkar seg sjálfvan í hesi útsøgn, sum er í mótsøgn til orð Guds : “ *tú skalt ikki doygja .* ”

1. Mós.3: 5 : “ *Men Gud veit , at tann dagin tit eta av tí, tá verða eygu tykkara latin upp, og tit verða sum gudar og kenna gott og ilt .* ”

Nú noyðist hann at rættvísgera ta skipan, sum Gud hefur givið, sum hann kennir til eina ónda og sjálvsøkna hugsan : Gud vil halda teg í láglæti og undirlutakenslu. Hann vil sjálvsøkin forða tær í at gerast sum hann. Hann leggur kunnleikan um gott og ilt fram sum ein fyrimun, sum Gud vil varðveita fyri seg sjálfvan einsamallan. Men um nytta er í at vita gott, hvar er nyttan í at vita ilt ? Gott og ónt eru absolutt mótsetningar sum dagur og nátt, ljós og myrkur og fyri Gudi er vitanin antin at uppliva ella taka tiltøk. Í veruleikanum hevði Gud longu givið menniskjanum tann **intellektuella vitan** um gott og ilt við **at heimila** trøunum í garðinum og **banna** tí, sum umboðar " gott og ilt " ; tí hann er ein symbolsk mynd av djevlinum, sum ítøkilig upplivdi í røð, " *gott* " síðani " *ónt* " við at gera uppreistur móti sínum Skapara.

1. Mós 3: 6 : “ *Og tá ið konan sá, at træið var gott at eta, og at tað var hugnaligt fyri eyguni, og at tað var eitt træ, sum ynsktist til at gera ein vísan , . hon tók av ávøkstinum og át ; Hon gav eisini mannum, sum var saman við henni, nakað, og hann át nakað .* ”

Orðini, sum komu úr orminum, høvdu sína ávirkan, ivi varð strikað og konan var meira og meira sannførd um, at ormurin hevði sagt henni sannleikan. Fruktin tykist henni góð og sjónliga hugnalig, men fram um alt metir hon hana vera “ *dýrabara fyri at lata vit upp* ”. Djevulin fær tað úrslitið, hann leitaði eftir, hann hefur júst rekruterað ein fylgjara av sínum uppreistrarhugburði. Og við at eta forboðnu fruktina , gerst hon sjálf eitt træ við kunnskap um tað ónda. Fyltur av kærleika til konu sína, sum hann ikki er til reiðar at góðtaka at verða **skildur frá** , vil Ádam helst deila hennara deyðiligu ørindi , tí hann veit, at Gud fer at nýta sína deyðiligu revsing. Og at eta forboðnu fruktina í skifti, so er tað alt parið, sum skal líða undir tyranskku yvirvágini hjá djevulinum. Men paradoksalt er hesin brennandi kærleikin sum tann, sum Kristus fer at kenna fyri sínum Útvalda, eisini játta at doygja fyri hana. Eisini kann Gud skilja Ádam.

1. Mós.3: 7 : “ *Og eygu teirra báðar lótu upp, og teir kendu, at teir vóru naknir, og teir seymaðu fikubløð saman og gjørdur sær fyríklæði .* ”

Í teirri løtu, tá syndin varð fullkomin av menniskjaparinum, byrjaði niðurteljingin av teimum 6000 árunum, sum Gud hevði ætlað. Í fyrsta lagi er teirra tilvitan umskapað av Gudi. Eyguni, sum høvdu havt ábyrgdina av girndini eftir fruktini " *hugnaliga at síggja* " eru offur fyri einum nýggjum dómi um tingini. Og tann fyrimunur, sum vónað verður og leitað verður eftir, gerst til ein vansa , tí tey kenna " *skomm* " um teirra nakni, sum higartil ikki hevði havt nakran trupulleika, hvørki mótvegis teimum, ella mótvegis Gudi. Tann likamliga nakinleikin, sum varð avdúkaður, var bert tann holdligi tátturin av tí andaliga nakinleikinum, sum ólýdna parið var í. Hesin andaligi nakni frádømdi teimum guddómligan rættvísi og deyðans sanktión kom inn í tey, soleiðis at uppdagan av teirra nakni var fyrsta ávirkanin av deyðanum, sum Gud gav. Sostatt var deyðin avleiðingin av upplivdu vitanini um tað ónda ; hvat Paulus lærir, tá hann sigur í Róm.6,23 : “ *tí løn syndarinnar er deyði .* ” Fyri at dekka sína

nakni, nýttu uppreistrarhugaðu hjúnafelagarnir eitt menniskjaligt tiltak, sum snúði seg um at " *seyma fikubløð* " til at gera " *belti* ". Hendan gerðin ímyndar andaliga menniskjansligu royndina at rættvísgera seg sjálvan. " *Beltið* " verður ímyndin av " *sannleikanum* " í Ef.6,14. " *Beltið* " úr " *fikubløðum* " hjá Ádami er tí í mótstöðu, eitt symbol uppá **lygnina**, sum syndarin tekur sær skjól aftanfyrir fyri at tryggja sær.

1. Mós.3: 8 : " *Og teir hoyrdu rødd Harrans Guds ganga í urtagarðinum í køldu degnum: og Adam og kona hansara goymdu seg fyri ásjón Harrans Guds millum trøini í urtagarðinum .* "

Hann, sum leitar í tyngdini og hjórtunum, veit, hvat júst er hent, og sum er í samsvari við hansara bjargingarætlan. Hetta er bara fyrsta stigið, sum fer at geva djevlinum eitt øki at avdúka sínar tankar og sína óndu náttúru. Men hann skal mæta manninum, tí hann hevur nógv at siga honum. Nú hevur menniskjað ongan skund at mæta Gudi, Faðir sínum, Skapara sínum, sum tað nú bert søkir at flýggja, so nógv ræðist tað at hoyra hansara ábreiðslur. Og hvar skal man goyma seg í hesum garðinum fyri eygnabrái Guds? Aftur at trúgva, at " *trøini í garðinum* " kunnu goyma hann fyri andlitinum, vitnar um ta sálarligu stöðu, sum Adam er fallin í, síðani hann gjørdist syndari.

1. Mós.3: 9 : " *Men YaHWéH Gud rópti á Adam og segði við hann: Hvar ert tú? »*

Gud veit fullkomiliga væl, hvar Adam goymir seg, men hann setir honum spurningin, " *hvar ert tú? »* " at rætta honum eina hjálpanði hond og draga hann móti játtanini av síni skuld."

1. Mós.3: 10 : " *Og hann segði, Eg hoyrði rødd tína í urtagarðinum, og eg var bangin, tí eg var nakin, og eg goymdi meg .*

Svarið hjá Ádami er í sær sjálvum ein játtan av hansara ólýdni og Gud fer at nýta hansara orð til at fáa sín hátt at leggja fram upplivingina av syndini.

1. Mós.3: 11 : " *Og YaHWéH Gud segði : Hvør segði tær, at tú vart nakin ? Hevur tú etið av trænum eg segði tær ikki at eta av ? »*

Gud vil noyða Adam at játta sína feil. Frá einum frádrátti til annan endaði hann við at seta honum spurningin greitt : " *Át tú av trænum, sum eg bannaði tær at eta av? »* " .

1. Mós.3,1 2 : " *Maðurin svaraði, Kvinnan, sum tú gavst mær at vera hjá mær, hon føddi meg av trænum, og eg át .*

Hóast satt, so er svarið hjá Ádami ikki dýrdarfult. Hann ber djevulsins merki innan í sær og veit ikki longur, hvussu hann skal svara ja ella nei, men eins og Satan svarar hann á ein rundkoyrandi hátt fyri ikki bara at viðganga sína egnu ómetaliga skuld. Hann fer so langt sum at minna Gud á sín part í upplivingini, síðani hann gav honum konu sína, fyrsta sekan, heldur hann, frammanundan sær. Tað sterkasta við søguni er, at tað er alt satt og Gud er ikki óvitandi um tað, tí syndin var neyðug í hansara ætlan. Men har hann hevur skeivt er, at við at fylgja fyrmyndini hjá kvinnuni, vísti hann sín fyrimun fyri henni til skaða fyri Gud, og hetta var hansara størsta skyld. Tí frá byrjan av kravdi Gud at verða elskaður fram um alt og øll.

1. Mós.3:1 3 : " *Og Harrin Gud segði við kvinnuna : Hví hevur tú gjørt hetta ? Kvinnan svaraði : Ormurin svikaði meg, og eg át .*

Stóri dómarin vendir sær síðani til kvinnuna, sum maðurin ákærir, og har er aftur svarið hjá kvinnuni í samsvari við veruleikan av faktunum : " *Ormurin lokkaði meg, og eg át .* " So hon lat seg lokka og tað var hennara deydiligu skyld.

1. Mós.3:1 4 : " *Og Harrin Gud segði við ormin, Av tí at tú hevur gjørt hetta, ert tú bannaður fram um alt fæ og fram um øll dýr á markini: á búkinum skalt tú ganga og eta mold allar lívsdagar tínar .* "

Hesaferð spyr Gud ikki " *ormin* " , hví hann gjørdi hetta, tí Gud er ikki óvitandi um, at hann varð brúktur sum miðil av Satan, djevlinum . Lagnan, sum Gud gevur „ *orminum* ” , snýr seg í roynd og veru um djevulin sjálvan. Fyri " *ormin* " var umsóknin beinanvegin, men fyri djevulin var tað bert ein profeti, sum skuldi uppfyllast eftir sigur Jesu Krists á synd og deyða.

Sambært Opinb.12,9 var fyrsta slagið av hesi umsókn, at hann varð burturvístur úr himmiríkinum saman við teimum óndu einglunum í leguni hjá honum. Teir vórðu kastaðir niður á jørðina, sum teir ongantíð fóru avstað aftur fyrr enn teir doyðu, og í túsund ár, einsamallir á oyðilagdu jørðini, skuldi Satan skriða í dustinum, sum hevði tikið ímóti teimum, sum vóru deyð orsakað av honum og tí frælsi, hann hevði misnýtt. Á jørðini, sum er bannað av Gudi, fara tey at bera seg at sum ormar, bæði bangin og varlig, tí tey eru vunnin av Jesusi Kristi og flýggja undan manningum, sum er vorðin fíggindi teirra. Teir vilja skaða menn, sum eru fjaldir í ósjónleikanum av teirra himmalkroppum, við at seta teir ímóti hvørjum øðrum.

1. Mós.3:1 5 : “ *Eg skal seta fíggindaskap millum teg og kvinnuna, og millum avkom títt og avkom hennara skal tað mörla høvd títt, og tú skalt mörla hælina á honum.* ”

Brúkt til “ ormin ”, staðfestir hesin setningurin tann veruleika, sum verður upplivaður og eygleiddur. Umsetingin av henni til djevulin er meira smálig. Fíggindaskapurin millum legu hansara og menniskjað er staðfestur og viðurkendur. “ *Avkomið hjá kvinnuni, sum knúsar høvd hansara* ” verður avkomið hjá Kristi og hansara trúföstu útvaldu. Hon fer at enda at oyðileggja tað, men áðrenn tað hava illu andarnir havt tann æviga møguleikan at “ *særa hælina* ” á “ *kvinnuni* ”, tí útvalda av Kristusi sjálvum, fyrst og fremst, við hesum “ *hælinum* ”. Tí “ *hælurin* ” er støðið í mannakroppinum eins og “ *hornasteinurin* ” er steinurin, sum andaliga Guds tempul varð bygt á.

1. Mós.3:1 6 : “ *Við kvinnuna segði hann, Eg skal føða þínu tína nógv, tá tú føðir, og tú skalt tráa eftir manni tínum, og hann skal ráða yvir tær.* ”

Áðrenn hon verður fødd av deyða sínum, noyðist hon at “ *líða í viðgongutíðini* ”; hon skal „*føða við þínu*”, alt bókstaviliga framt og eygleitt. Men her er aftur tann profetiski týðningurin av myndini at leggja til merkis. Í Jóh . 16,21 og Op .

1. Mós.3:1 7 : “ *Og við Adam segði hann : Tí tú hevur lýtt rødd konu tínar og etið av tí træi, sum eg boðaði tær frá, og segði : Tú mást ikki eta av tí : . Jørðin verður bannað tínar vegna. Í arbeiði skalt tú eta tað allar lívsdagar tínar.* ”

Aftur til manning, leggur Gud honum fram ta sonnu lýsingina av hansara støðu, sum hann skommliga hevði roynt at goyma. Hansara skuld er fullkomin og Adam fer eisini at uppdaga, at áðrenn hann frelsir hann, verður deyði hansara frammanundan eini røð av banningum, sum fara at fáa nøkur at velja deyðan heldur enn lívið. Banningin av jørðini er eitt ræðuligt ting og Adam fer at læra tað av sveittanum av brúni sínum.

1. Mós.3,1 8 : “ *Tað skal bera tær torn og tistlar, og tú skalt eta planturnar á markini.* ”

Burtur er tann lætta dyrking av Edens urtagarði, avloyst av ótroyttliga stríðnum móti sofagrasi, “ *bramblum, tornum* ” og illgresi, sum fjølgast í jørðini. Tí meira tí, at henda banningin av jørðini fer at skunda undir deyða menniskjans, tí við vísindalig- um “ *framburði* ” fer menniskjan í síðstu døgum at eitra seg sjálvan við at seta evnafrøðiligt eitur í jørðina á sínum grøðum, fyri at beina fyri illgresi og skordýraskaðadjórum. Tann nógv og lætt atkomiligi maturin verður ikki longur at fáa uttanfyri garðin, sum hann verður koyrdur út úr saman við konu síni, Guds yndiskonu.

1. Mós.3,1 9 : “ *Í sveitta andlits tíns skalt tú eta breyð, til tú kemur aftur til jørðina, sum tú ert tikin úr ; tí at tú ert mold, og til mold skalt tú venda aftur.* ”

Hendan ørindi, sum fellur á menniskjað, kemur at rættvísgera tann form, sum Gud opinberaði sína skapan og sína myndugleika í júst, úr “ *dustinum á jørðini* ”. Adam lærir fyri egnan og okkara kostnað, hvat deyðin, sum Gud vekir hann, er samansettur av. Latið okkum leggja til merkis, at tann deyði maðurin ikki er annað enn “ *dust* ” og at uttanfyri hetta “ *dust* ” er eingin livandi andi eftir, sum kemur fram úr hesum deyða likaminum. Præd.9 og onnur sitatir staðfesta hesa støðuna hjá deyðiligu ríkinum.

1. Mós.3: 20 : “ *Og Adam kallaði konu sína navnið Evu : tí hon var móðir öllum livandi .* ”

Her merkir Adam aftur sína yvirvald yvir “ *kvinnuni* ” við at geva henni navnið “ *Eva* ” ella “ *Lív* ” ; eitt navn, sum er rættvísgjørt sum ein grundleggjandi veruleiki í mannasøguni. Vit eru øll fjarskotnir eftirkomarar , føddir av Evu, lokkaðu konu Ádams, sum deyðabanningin varð send ígjøgnum og verður send til dýrðarfullu afturkomu Jesu Krists tíðliga á vári 2030.

1. Mós.3: 21 : “ *Og Harrin Gud gjørdi eisini Ádami og konu hansara húðklæðir og klæddi tey .* ”

Gud gloymir ikki, at syndin hjá jarðligum hjúnafelagum var partur av hansara frelsuætlan, sum nú skal taka ein vístan form. Eftir synd verður guddómlig fyrigeving tøk í navni Kristusar sum verður ofraður og krossfestur av rómversku hermonnum. Í hesi gerð vil ein ósek vera , leys av allari synd , játta at doyggja fyri at bóta , í teirra stað , fyri syndirnar hjá sínum einasta trúgvva útvalda. Frá byrjan av vórðu ósek djór dripin av Gudi, soleiðis at teirra “ *skinn* ” kundi dekkja naknleikan hjá Ádami og Evu. Í hesi gerð skiftir hann út tann “ *rættvísi* ” , sum menniskju ímynda sær, við tað, sum hansara frelsuætlan ásetir honum við trúgv. Tann “ *rættvísi* ” , sum menniskjað ímyndaði sær, var bert ein villeiðandi lygn og í hennara stað roknar Gud teimum “ *eitt plagg* ” , sum er symbolskt fyri “ *rættvísi hansara* ” ektað, “ *sannleiksbeltið* ” , sum hvílir á sjálvbodna offrinum hjá Kristusi og offrinum av lívi hansara til endurloysing av teimum, sum trúgvandi elska hann.

1. Mós.3: 22 : “ *Harrin Gud segði : Sí, maðurin er vorðin sum ein av okkum, at kenna gott og ilt. Latið okkum nú forða honum í at rætta hondina út og taka av lívsins træi og eta og liva í allar ævir .* ”

Í Mikael vendir Gud sær til sínar góðu einglar, sum eru vitni til dramatikkin, sum júst er farin fram á jørðini. Hann segði við teir , “ *Sí, maðurin er vorðin sum ein av okkum, at kenna gott og ilt .* ” Dagin fyri deyða sín skuldi Jesus Kristus brúka sama útrykk viðvíkjandi Judasi, svikaranum, sum skuldi avhenda hann til trúgvandi jødarnar og síðani til rómverjar at verða krossfestur , hetta í Jóh. 6,70 : “ *Jesus svaraði teimum : Havi eg ikki valt tykkum, teir tólv? Og ein av tykkum er ein illur andar!* ” . “ *Vit* ” í hesum versinum gerst “ *tú* ” orsakað av ymiskum samanhangi, men Guds tilgongd er tann sama. Orðingin „ *ein av okkum* “ vísir til Satan, sum enn hevur fría atgongd og fría rørslu í Guds himmalska ríki millum allar einglarnar, sum vóru skaptir í byrjanini av jarðarskapanini .

Tørvurin á at forða menniskjanum í at eta av “ *lívsins træi* ” var eitt krav til sannleikan, sum Jesus kom at vitna um í orðum sínum til rómverska prefektin Pontius Pilatus. “ *Lívsins træ* ” var myndin av Kristi loysara og at eta av tí merkti at nøra seg sjálvan við hansara læru og allari hansara andaligu persónligheit , tað vil siga at taka hann sum avloysara og persónligan frelsara. Hetta var einasta treytin, sum kundi rættvísgjørt nýtsluna av hesum “ *lívsins træi* ” . Lívsins kraft var ikki í trænum men í tí, sum træið ímyndaði : Kristus. Harumframt treytaði hetta træið ævigt lív og eftir upprunasynd fór hetta æviga lívið burtur í allar ævir til Guds endaligu afturkomu í Kristi og Mikaeli. “ *Lívsins træ* ” og hini trøini kundu tí hvørva eins væl og Guds urtagarður.

1. Mós.3: 23 : “ *Og YaHWéH Gud sendi hann út úr Edens urtagarði at arbeiða jørðina, sum hann varð tikin úr .* ”

Tað einasta, sum er eftir hjá Skapanum, er at reka úr undurfulla garðinum tað menniskjaparið , sum, myndað úr fyrsta Ádami (orð, sum tilnevnir menniskjaslagið : reytt = blóðugt), hevur víst seg óverdigt til tað við sínum ólýdni. Og uttanfyri garðin fer tað pínufulla lívið , í einum likamliga og sálarliga veikum kroppi , at byrja hjá honum . Afturkomin til eitt land, sum er vorðið hart og upprestrarhugað, fer at minna menniskju á teirra “ *dust* ” uppruna.

1. Mós.3,24 : “ So rak hann Ádam út ; og hann setti eystan fyrir Edens urtagarð kerúbar, sum veittraðu við einum eldsvörði, at varðveita vegin til lívsins træ .

Tað er ikki longur Ádam, sum varðar av garðinum, men einglar, sum forða honum í at koma inn í garðin. Garðurin skuldi kortini hvørva eitt sindur áðrenn vatnflóðina , sum hendi í 1656 eftir syndina hjá Evu og Ádami.

Í hesum versinum hava vit eina gagnliga kláring fyrri at finna staðsetingina av Edens urtagarði. Verjæinglarnir eru settir " eystan fyrir garðin " sum sjálvur er vestan fyrri staðin har Ádam og Eva tóku seg aftur. Tað meint økið, sum er lagt fram í byrjanini av hesum kapitli, er í samsvari við hesa kláring : Ádam og Eva trekkja seg aftur til landið sunnan fyrri Araratfjallið og tann forboðni garðurin liggur í " nógv vatns " økinum í Turkalandi nærhendis Vanvatninum, vestan fyrri teirra støðu.

Mósebók 4

Skilnaður við deyða .

Í hesum kapitli 4 fara vit at skilja betur, hví tað var neyðugt hjá Gudi at bjóða Satani og hansara uppreistrarhugaðu illum andum eina sýnislaboratorium, sum avdúkar, hvussu stórir teirra óndskapur var.

Í himlinum hevði óndskapurin mørk, tí himmalverur høvdu ikki valdið at drepa hvønn annan ; tí tey vóru øll fyribils ódeyðilig. Henda støðan loyvdi tí ikki Gudi at avdúka tað høga óndskap og grimd, sum fíggindar hansara vóru førir fyrri. Jørðin varð tí skapt við tí endamáli at loyva deyðanum í sínum grimmastu formum, sum vit hjá eini veru sum Satan kunnu ímynda sær.

Hesin kapittulin 4, sum er settur undir tann symbolska týðningin av hesum talinum 4, sum er almenningur , fer tí at vekja umstøðurnar hjá teimum fyrstu deyðunum hjá jarðliga menniskjanum ; deyðin er hansara serligi og serstaki alheimsligi karakterur millum allar skapanirnar , sum Gud hevur skapt. Eftir syndina hjá Ádami og Evu var jarðliga lívið " ein sjónleikur fyrri heiminum og fyrri einglunum " sum tann innblásti og trúgv vitnið Paulus , fyrrverandi Saul úr Tarsus, fyrsti mandateraði forfylgjarin av kirkju Kristusar, segði í 1. Kor.

1. Mós.4:1 : “ Og Ádam kendi Evu, konu sína ; hon varð við barn og føddi Káin og hon segði : Eg havi fingið ein mann við hjálp frá YaHWéH .

Í hesum versinum avdúkar Gud okkum týðningin, sum hann gevur sagnorðinum " at vita " , og hetta punktið er lívsneyðugt í meginregluni um rættvísgering við trúgv sambært tí , sum stendur í Jóh . At kenna Gud merkir at hava eitt kærleiksfult samband við Hann, andaligt í hesum førinum , men holdligt í førinum hjá Ádami og Evu. Eftir aftur hesum fyrimynd av fyrsta parinum varð eitt “ barn ” føtt av hesum holdliga kærleikanum ; og ja skal eitt “ barn ” eisini endurføðast í okkara andaliga kærleiksfulla sambandi, sum vit liva við Gud. Hendan nýføðingin orsakað av tí veruliga “ kunnleikanum ” um Gud verður opinberað í Opinb . ...*Hon føddi ein son, sum skuldi ráða øllum tjóðum við jarnstavi. Og barn hennara varð tikið upp til Guds og til háseti hansara .*” Barnið, sum er føtt av Gudi, skal endurgeva persónin hjá Faðir sínum men soleiðis var ikki við fyrsta soninum, sum er føddur av menniskjum.

Navnið Káin merkir ognan. Hetta navnið sigur frammanundan um eina holdliga og jarðliga ætlan fyri hann, tað øvugta av tí andaliga manningum, sum yngri beiggi hansara Ábel verður.

Latið okkum leggja til merkis , at í hesi byrjanini av mannasøguni , setur mamman, sum føðir, Gud í samband við hesa føðing, tí hon er tilvitað um, at skapanin av hesum nýggja lívinum er avleiðing av einum undri, sum tann stóri skaparin Gud Y aHWÉH hevur framt . Í okkara síðstu døgum er hetta ikki longur ella sjáldan so.

1. Mós.4,2 : “ *Og hon føddi aftur Ábel, beiggja hansara. Ábel var hirði, og Káin var plógvari .*

Abel merkir andadráttur . Meira enn Káin verður barnið Ábel framborið sum eitt avrit av Ádami, tann fyrsti, sum fekk lungnaanda frá Gudi. Faktiskt umboðar hann við deyða sínum, myrður av beiggja sínum, myndina av Jesusi Kristi, Guds sanna son, frelsara teirra útvaldu, sum hann skal loysa við blóði sínum.

Yrkini hjá teimum báðum beiggjunum staðfesta teirra mótsettu náttúru. Eins og Kristus var „*Ábel hirði*“ og eins og tann jarðligi materialistiski vantrúgvandi var *Káin ein plógvi* . Hesi fyrstu børnini í mannasøguni boða frá ævinleikanum, sum Gud hevur profeterað. Og tey koma at geva smálutir um hansara spariverkætlan .

1. Mós.4:3 : “ *Og tað hendi, at Káin bar av ávøksti jarðarinnar sum offur til Harran ; »*

Káin veit, at Gud er til, og fyri at vísa honum , at hann vil heiðra hann, ger hann hann til " *offur av ávøkstri jarðarinnar* ", tað vil siga ting, sum hansara virksema hevur framleitt. Í hesum leiklutinum tekur hann á seg myndina av fjøldini av trúgvandi jødiskum, kristnum ella muslimskum fólki, sum varpa ljós á síni góðu verk uttan at stúra fyri at royna at vita og skilja, hvat Gud elskar og væntar av teimum. Gávur hava bert áhuga, um tær verða virðismettar av móttakaranum.

1. Mós.4,4 : " *Og Ábel kom eisini við av frumføddum seyði sínum og av feittinum av teimum.*" *YaHWÉH hevði virðing fyri Ábeli og fyri offri hansara; »*

Ábel hermir eftir beiggja sínum, og orsakað av yrki sínum sum hirði, ofrar hann Gudi „ *av fyrstføddum seyði sínum og av teirra feitti* “ . Hetta dámar Gudi, tí hann sær í offrinum av hesum “ *fyrstføddu* ” ta væntaðu og profeteraðu myndina av sínum egna offri í Jesusi Kristi. Í Op . *Til hansara, sum elskar okkum og hevur loyst okkum frá syndum okkara við blóði sínum, ...*». Gud sær sína frelsuætlan í tilboðnum hjá Ábeli og kann ikki lata vera við at halda tað vera gleðiligt.

1. Mós.4,5 : " *Men Káin og offur hansara hevði hann onga virðing.*" *Káin var ógvuliga illur, og andlit hansara fall.* »

Samanborið við tilboðið hjá Ábeli er tað logiskt, at Gud lítið vildi hugsað um tilboðið hjá Káini, sum eins logiskt bert kundi verða vónbrotin og harmaður. " *Andlitið er kastað niður* ," men lat okkum leggja til merkis, at irritatióin førir til, at hann " *gerst sera irriteraður* " og hetta er ikki vanligt, tí henda reaktiúnin er ein ávøkstur av vónbrotnum stoltleika. Irritatióin og stoltleiki fara skjótt at geva ein álvarsligari ávøkst : morðið á beiggja sínum Ábel, evnið í hansara øvundsjúku.

1. Mós.4:6 : “ *Og Harrin segði við Káin: Hví ert tú reiður, og hví er andlit tútt fallið? »*

Gud veit einsamallur orsøkina til , at hann valdi tilboðið hjá Ábeli. Káin kann ikki lata vera við at halda Guds reaktiún vera órættvísa, men í staðin fyri at verða illur, eigur hann at biðja Gud um at loyva honum at skilja orsøkina til hetta eftir øllum at døma órættvísa valið. Gud hevur fulla vitan um náttúruna hjá Káini, sum ótilvitað spælir fyri seg sjálvan leiklutin sum tann óndi tænarin í Matt 24 :48-49 : " *Men um hann er ein óndur tænarari, og sigur í hjartanum , Harri mín seinkar komu sína; og byrjar at sláa medtænarar sínar og drinka við e ...* , Gud setir honum ein spurning, sum hann veit svarið fullkomiliga væl, men

her gefur hann aftur við at gera það Káini ein möguleika at deila við hann orsökina til hansara líðing. Hesir spurningar verða ósvaraðir av Káini, so Gud ávarar hann um það ónda, sum fer at taka seg upp á hann.

1. Mós.4:7 : “ Vissuliga, gert tú gott, skalt tú lyfta andlit títt upp, og gert tú ilt, skal syndin liggja við dyrnar, og ynski hennara skal vera eftir tær ; »

Eftir at Eva og Ádam hava etið og tikið á seg djevulsins stöðu við at hava " kent gott og ilt " , kemur hann aftur at trýsta Káin til at drepa beiggja sín Ábel. Tey bæði valini, " gott og ónda " , eru fyri honum ; “ gott ” fer at fáa hann at siga seg úr starvi og góðtaka Guds val, sjálvt um hann ikki skilir það. Men at velja “ það ónda ” fer at fáa hann at synda móti Gudi , við at bróta hansara sætta boð : “ Tú mást ikki myrða ” ; og ikki, “ tú skalt ikki drepa ” sum týðararnir hava lagt fram. Guds boð fordøma brotsverk, ikki dráp av sekum brotsmonnum sum hann gjørði lógligt við at skipa fyri tí og í hesum førinum broytti koma Jesu Krists einki í hesum rættvísa dómi Guds.

Legg til merkis, hvussu Gud tosar um “ synd ” sum um hann tosar um eina kvinnu , sum hann hevði sagt við Evu í 1. Mós 3,16 : “ ynski tín skal vera eftir manni tínum , og hann skal ráða yvir tær . ” Fyri Gud líkist freistingin " at synda " teirri hjá kvinnuni , sum vil lokka mannin , og hann má ikki lata seg " ráða " av henni , heldur ikki av honum . Á henda hátt gav Gud menniskjanum boð um ikki at lata seg lokka av " synd " , sum kvinnan umboðaði.

1. Mós.4,8 : “ Og Káin talaði við Ábel, bróður sín, og segði: men meðan teir vóru á markini, reistist Káin ímóti bróður sínum Ábel og drap hann. »

Hóast hesa guddómligu ávaring, so fer náttúran hjá Káini at bera sín ávøkst. Eftir at hava skift orð við Ábel, reis Káin, sum var ein drápsmaður í anda sínum frá byrjan av sum andaligi pápi hansara, djevulin, „ á beiggja sín Ábel og drap hann “. Hendan upplivingin profeterar um menniskjans ørindi har beiggi fer at drepa beiggja, ofta av profanari ella átrúnaðarligari øvundsjúku til heimsins enda.

1. Mós.4:9 : “ Og Harrin segði við Káin: Hvar er beiggi tín Ábel? Hann svarar : Eigi veit ek; eri eg varðmaður beiggja míns? »

Sum hann hevði sagt við Ádam, sum goymdi seg fyri honum: “ Hvar ert tú ? ” , segði Gud við Káin, " Hvar er beiggi tín Ábel ? " , altíð fyri at geva honum möguleika at játta sína skuld." Men heimskt , tí hann ikki kann ignorera, at Gud veit, at hann drap hann, svarar hann óhugnaliga " Eg veit ikki " , og við ótrúligum øvund, aftur spyr hann Gud ein spurning : " Eri eg varðmaður beiggja míns ? " »

1. Mós.4,10 : “ Og Gud segði : Hvat hevur tú gjørt ? Røddin av blóði beiggja tíns rópar til mín av jørðini. ”

Gud gefur honum sítt svar sum merkir : tú ert ikki hansara varðmaður tí tú ert hansara drápsmaður. Gud veit væl, hvat hann hevur gjørt, og hann leggur það fram fyri honum í mynd : " Røddin av blóði beiggja tíns rópar til mín av jørðini ." Hesin ímyndarligi uppskriftin, sum gefur tí úthelta blóðinum eina rødd, sum rópar til Gud, verður brúkt í Opinberingini 6 til at vekja upp í " innsiglinum " , rópið hjá pínslarváltunum, sum vórðu avrættaðir av rómversku pávaforfylgingunum av katólsku trúgvini : Opinberingin 6 :9-10 : " Tá ið hann hevði sacriw the I . ced vegna Guds orð og vegna vitnisburðin, tey høvdu givið. Og teir róptu við hardari rødd og søgdu: « Hvussu leingi, Harri, heilagi og sannur, dømir tú ikki og hevnir blóð okkara á teimum, sum búgva á jørðini? » ". Soleiðis krevur það órættvíst úthelta blóðið hevnd móti teimum seku. Hendan lógliga hevndin kemur, men hon er nakað, sum Gud einans goymir sær sjálvum. Hann lýsir í 5. Mós.32,35 : “ Hevnd er mín, og endurgjald, tá ið fótur teirra rennur! ” Tí vanlukkadagur teirra er nær, og það, sum bíðar teimum, kemur ikki leingi . ” Í Jes.61:2 er saman við " náðiárinum , " " hevndardagurin " í skránni hjá messiasi Jesusi Kristi : "... hann hevur sent meg...at boða náðiárið hjá YaHWéH og hevndardagin hjá Gudi okkara ; at troysta øll, sum syrgja ; ... ». Eingin kundi

skilt, at " útgávan " av hesum " náðiárinum " skuldi skiljast frá " hevndardegnum " við 2000 árum.

Soleiðis kunnu tey deyðu ikki longur gráta uttan í minninum um Gud, hvørs minni er óavmarkað.

Brotsverkið, sum Káin framdi, hevur uppiborið eina rættvísa revsing.

1. Mós.4,11: " *Nú ert tú bannaður av jørðini, sum hevur latið munn sín upp fyri at taka ímóti blóði bróður tíns úr hond tíni .* »

Káin verður bannaður av jørðini og verður ikki dripin. Fyri at rættvísgera hesa guddómligu mildleika, skal viðgangast, at hetta fyrsta brotsverkið ikki hevði nakra fordømi. Káin visti ikki, hvat tað merkti at drepa, og tað var vreiði, sum blindaði allan grundgevandi anda, sum førði hann til deyðiligan harðskap. Nú beiggi hansara er deyður, fer menniskjað ikki longur at kunna siga, at tað ikki visti, hvat deyðin er. Lógin, sum Gud hevur sett á stovn í 2. Mós.21,12, fær tá gildi : " *Tann, sum slær ein mann deyðiliga, skal verða dripin .* "

Hetta versioð leggur eisini fram hetta útrykkið : " *landið, sum læt munnin upp fyri at taka blóð beiggja tíns úr hond tíni .* " Gud persónliggerar jørðina við at geva henni ein munn, sum tekur blóðið, sum verður úthelt á hana, upp. Tá tosar hesin munnurin við hann og minnir hann á ta deyðiliga gerðina, sum dálkaði hann . Henda myndin verður tikin upp aftur í 5. Mós.26 :10 : " *Jørðin læt munnin upp og svølgdi teir upp saman við Kóra, tá ið teir, sum vóru savnaðir saman, doyðu, og eldurin neytti teir tvey hundrað og fimmti menninar: teir vóru fólkinum ein ávaring .* " Síðani verður tað í Opinb . " *Áin* " ímyndar tær fransku katólsku kongssamgongurnar, hvørs serliga skaptu herdeildir av " drekum " forfylgdu trúgvandi protestantar og eltu teir inn í fjøllini í landinum. Hetta versioð hevur tvífoldan týðning : protestantiska vápnaða mótstøðan, síðani blóðuga franska kollveltingin. Í báðum førum ímyndar útrykkið " *jørðin munnin upp* " tað sum at taka ímóti blóðinum hjá fjøldum fólki.

1. Mós 4,12 : " *Tá ið tú dyrkar jørðina, gevur hon tær ikki longur ríkidømið. Tú verður reikandi og reikandi á jørðini .* »

Revsingin hjá Káini er avmarkað til jørðina, sum hann var tann fyrsti at dálka við at úthella mannablóð á hana ; tann hjá menniskjanum, sum upprunaliga varð skapt í Guds mynd. Síðani syndina varðveitir hann Guds eginleikar, men eigur ikki longur sín fullkomna reinleika. Virkseimið hjá menniskjanum var í høvuðsheitum at framleiða mat við at arbeiða jørðina. Káin noyðist tí at finna aðrar hættir at fáa føði.

1. Mós.4:13 : " *Káin segði við Harran : Revsing mín er ov stór til at bera .* "

Hvat merkir : undir hesum umstøðum, er tað betri, at eg geri sjálmorð.

1. Mós.4,14 : " *Sí, tú hevur koyrt meg í dag úr landinum ; Eg skal verða fjaldur fyri ásjón tíni, eg skal vera ein flóttafólk og flóttafólk á jørðini, og tann, sum finnur meg, skal drepa meg .*

Nú er hann sera prátingarsamur og hann tekur saman um sína støðu sum ein deyðadóm.

1. Mós.4:15 : " *Og Harrin segði við hann : Um nakar drepur Káin, skal hevnd verða tikin á hann sjeyfalt. Og Harrin setti eitt merki á Káin, so at tann, sum fann hann, ikki skuldi drepa hann .*

Avgjörður at spara Káini lívið av teimum orsökum, sum longu eru sæddar, segði Gud við hann, at deyði hansara skuldi verða goldin fyri, tað vil siga " *hevnaður* " , " *sjey ferðir* " . Síðani nevnir hann „ *eitt tekin* “ , sum skal verja hann. Í hesum mátinum profeterar Gud symbolska virðið á talinum " *sjey* " sum skal tilnevna hvíludagin og halgan av hvíluni sum, profeterað við vikuskiftið, fer at finna sína fullu avrik í sjeynda ártúsund av hansara frelsuverkætlan . Hvíludagurin verður tekin um at hoyra til Skaparan Gud í Ez.20,14-20. Og í Ezekiel 9 er " *eitt tekin* " sett á tey, sum hoyra Gudi til, soleiðis at tey ikki verða dripin í

tímanum við guddómligari revsing. At enda , fyrri at staðfesta hesa meginregluna um vardan **skilnað** , kemur í *Opinb* .

1. Mós.4:16 : " *Tá fór Káin út frá ásjón Harrans og búði í Nod-landi, eystan fyri Eden .* "

Tað var longu eystan fyri Eden, at Ádam og Eva høvdu tikið seg aftur, eftir at tey vóru rikin út úr urtagarði Guds. Hetta land er her givið navnið Nod sum merkir : líðing. Lív Káins verður sostatt merkt av sálarligum og likamligum líðingum, tí at verða vrakaður langt frá andliti Guds letur spor eftir seg sjálvt í harða hjartanum hjá Káini, sum hevði sagt í versni 13, í ótta fyri honum : " *Eg skal verða goymdur langt frá andliti tínum .* "

1. Mós.4,17 : " *Og Káin kendi konu sína ; hon varð við barn og føddi Enok. Síðan bygdi hann bý og kallaði býin eftir soni sínum Enok .* "

Kain verður patriarkur av fólkinum í einum býi, sum hann gevur navnið á fyrsta soninum : Enok sum merkir : at byrja , at læra, at venja og at byrja at brúka okkurt. Hetta navnið tekur saman um alt, sum hesi sagnorð umboða og tað er væl slitið, tí Káin og eftirkomarar hansara víga eitt slag av samfelag uttan Gud, sum heldur fram til heimsins enda.

1. Mós 4,18 : " *Og Enok átti Írad, og Írad átti Mehujael, og Mehujael átti Metusael, og Metusael átti Lamek .* »

Hendan stutta ættargreinin steðgar tilætlað við persónin, sum eitur Lamek, hvørs nágreiniliga týðningur framvegis er ókendur, men orðið í hesi rót snýr seg um undirvísing sum navnið Enok , og eisini eitt hugtak um vald .

1. Mós.4,19 : " *Lamek tók tvær konur : onnur æt Ada, og hin Zilla .* »

Vit finna í hesum Lamek eitt fyrsta tekin um brotið við Gud, sambært hvørjum " *maður skal fara frá faðir og móður síni og verða sameindur við konu sína, og tey bæði verða eitt hold* " (sí 1. Mós. 2,24) . Men í Lamek er maðurin knýttur at tveimum kvinnum og tær triggjar verða eitt hold. Eyðsæð er skilnaðurin frá Gudi totalur.

1. Mós.4,20 : " *Og Áda føddi Jabal : og hann var faðir teirra, sum búgva í tjøldum og seyði .* "

Jabal er patriarkur hjá nomadiskum hirðum eins og nøkur arabisk fólksløg enn eru í dag.

1. Mós.4,21 : " *Og beiggi hansara æt Jubal : hann var faðir at øllum teimum, sum sláa harpu og pípu .* »

Jubal var patriarkur hjá øllum tónleikarum, sum hava eitt týðandi pláss í gudleysum siðmenningum , enntá í dag har mentan, vitan og listamaðurin eru grundarlagið undir okkara nútíðarsamfeløgum.

1. Mós 4,22 : " *Zilla føddi eisini Tubal Káin, sum gjørði øll ljóðføri av kopari og jarni. Systir Tubal Káin var Naama .* »

Hetta versnið er í mótsøgn til tær offisiellu læruna hjá søgufrøðingum, sum halda eina bronsuöld áðrenn jarnöldina. Í sannleikanum dugdu teir fyrstu menninir sambært Gudi at smiða jarn, og kanska síðani Ádam sjálvan, tí teksturin sigur ikki, at Tubal Káin var faðir teirra, sum smiða jarn. Men hesar avdúkaðu smálutir eru givnir okkum, soleiðis at vit skilja, at siðmenning hevur verið til síðani fyrstu menninar. Teirra gudleysu mentan var ikki minni raffinerað enn okkara í dag.

1. Mós.4,23 : " *Lamek segði við konur sínar : Ada og Zilla, lurtið eftir rødd míni ! Konur Lameks, hoyrið orð mítt ! Eg havi dripið mann fyri sár mítt og ungan mann fyri snudd mítt .* »

Lamek rósar sær fyri báðum konum sínum, at hann drap ein mann, sum særir hann í Guds dómi. Men við øvund og spotti leggur hann afturat, at hann eisini drap ein ungan mann, sum ger hansara mál verri í Guds dómi og ger hann til ein ektaðan endurtøku " drápsmann " .

1. Mós 4,24 : " *Káin skal hevnast sjey ferðir, og Lamek sjeyti-sjey ferðir .* »

Hann spottar síðani ta mildleika, sum Gud vísti Káini. Av tí at eftir at hava dripið ein mann, skuldi deyði Káins hevnað „ sjei ferðir“, eftir at hava dripið ein mann og ein ungan mann, verður Lamek hevnaður av Gudi „ sjeiti -sjei ferðir“. Ein kann ikki ímynda sær slíkar andstyggiligar viðmerkingar. Og Gud vildi avdúka fyri menniskjanum, at fyrstu umboð hennara frá øðrum ættarliði, tað hjá Káini til tað sjeinda, tað hjá Lamek, høvdu nátt hægsta stig av gudloysi. Og hetta er hansara sýning av avleiðingini av at vera skildur frá honum.

1. Mós.4,25 : “ *Og Adam kendi konu sína aftur ; og hon fòddi son og kallaði hann Set, tí hon segði: «Gud hevur givið mær annað avkom í staðin fyri Ábel, sum Káin drap .»*

Navnið Seth, sum á hebraiskum verður úttalað sum “ cheth ” vísir til grundarlagið undir mannakroppinum. Summi týða tað sum " javnvirði ella endurgjald " men eg havi ikki kunnað funnið eina grundgeving fyri hesum uppskoti á hebraiskum. Eg varðveiti tí " grundarlagið undir likaminum ", tí Seth verður rótin ella grundgrundarlagið undir tí trúgvu ættini, sum 1. Mós.6 fer at nevna við útrykkinum " *Guds synir* ", og letur " kvinnurnar " uppreistrarhugaðar eftirkomarar av ættini hjá Káini, sum lokka teir, í mótstøðu, navnið *menn* " da .

Í Seth sáar Gud og ger eitt nýtt " *fræ* " at rísa upp, har sjeindi eftirkomarin, ein annar Enok, er givin sum dømi í 1. Mós. Hesin Enok livdi upp til navn sítt, tí hansara " undirvísing " var til Guds dýrd, ólíkt navnframa hansara, son Lameks, son av Káins ætt. Og bæði, Lamek uppreistrarmaðurin og Enok hin rættvísi vóru " sjeindi " eftirkomararnir av teirra ætt.

1. Mós.4,26 : “ *Og Set átti eisini ein son, og hann nevndi hann Enosj. Tá fóru fólk at ákalla navnið á YaHWéH . »*

Enosch merkir : maður, deyðiligur, óndur. Hetta navnið er knýtt at tíðini, tá fólk fóru at ákalla navnið á YaHWéH. Tað, sum Gud vil siga okkum við at binda hesi bæði tingini saman, er, at maðurin av trúgvandi ættini er vorðin tilvitaður um óndskapin í síni náttúru, sum harafturat er deyðilig. Og henda tilvitan fekk hann at leita sær Skapara sín fyri at heiðra Hann og trúfast tilbiðja Hann á ein hátt, sum skuldi vera Honum dámligur.

Mósebók 5

Skilnaður gjøgnum halgan .

Í hesum kapitli 5 hevur Gud savnað saman ættina, sum varð honum trúgv. Eg leggji fram fyri tykkum nærri kanningin av eini fyrstu vers, sum loyva okkum at skilja orsökina til hesa uppteljing, sum fevnir um tíðina millum Adam og tann kenda Nóa.

1. Mós.5,1 : “ *Hetta er bókin um ættarlið Ádams. Tá Gud skapti menniskjað, skapti hann tað í Guds líki .*

Hetta versíð setur støðið fyri nøvnalistanum á teimum monnunum, sum eru nevndir. Tað hvílir alt á hesi áminning : “ *Tá ið Gud skapti menniskjað, gjørði hann tað í Guds líki .*” Vit mugu tí skilja, at fyri at koma inn á hendan lista skal menniskjað hava varðveitt sína " *líkleika Guds* ". Vit kunnu sostatt skilja, hví nøvn, sum eru so týðandi sum Káin, ikki koma á hendan listan. Tí tað er ikki ein likamlig líking men ein karakterlíking, og kapitlur 4 hevur júst víst okkum tað hjá Káini og eftirkomarum hansara.

1. Mós.5,2 : “ *Hann skapti tey sum mann og kvinnu og signaði tey og kallaði tey Ádam, á tí degi, tey vórðu skapt .*”

Eisini her merkir áminningin um Guds signing av manninum og kvinnuni, at tey nøvn, sum fara at verða nevnd, eru signað av Gudi. Áheitan um, at Gud hevur skapt teirra, varpar ljós á týðningin, hann gevur at verða viðurkendur sum ein skapara Gud, sum skilir, halgar

sínar tænarar, við hvíludagsmerkinum, sum hvílurnar halda sjeýnda dagin í øllum teirra vikum. At varðveita Guds signing við halgan av hvíluvegnum og líkleika hansara persóni eru treytirnar, sum Gud krevur fyri, at menniskju eru verd at verða kallað "menniskja". Burtursæð frá hesum fruktum gerst menniskjað í hansara dómi eitt meira ment og útbúgvíð "djór" enn onnur sløg.

1. Mós.5,3 : "Og Adam livdi hundrað og tríati ár og føddi son í síni egnu líki, eftir mynd síni, og hann nevndi hann Set."

Eftir øllum at døma mangla tvey nøvn millum Adam og Set : tey hjá Káini (sum ikki er úr trúgvu ættini) og hjá Ábeli (sum doyði uttan eftirkomarar). Standardurin fyri signaðum vali er sostatt vístur. Sama verður galdandi fyri øll onnur nevnd nøvn.

1. Mós.5,4 : "Og dagar Adams, eftir at hann fekk Set, vóru átta hundrað ár. og hann føddi synir og døtur."

Tað, sum vit mugu skilja, er, at Adam "føddi synir og døtur" áðrenn og eftir føðing "Sets", men hesi vístu ikki trúna hjá pápanum ella "Sets". Teir lögdu seg saman við „djóramonnum“, sum vóru ótrúgvir og vanvirdu hin livandi Gud. Soleiðis, millum øll tey, sum vóru fødd av honum, eftir deyða Ábels, var "Seth" tann fyrsti, sum skilti seg við síni trúgv og sínum trúfesti móti Gudinum YaHWÉH, sum skapti og myndaði jarðliga faðir hansara. Onnur eftir hann, sum vóru dulnevnd, hava kanska fylgt hansara fyrmynd, men tey eru dulnevnd, tí listin, sum Gud hevur valt, er bygdur á skiftið hjá teimum fyrstu trúføstu monnum hjá hvørjum av teimum eftirkomarunum, sum eru lagdir fram. Henda forkláringin ger skiljandi tann longu høgga aldurin, "130 ár" hjá Ádami, tá sonur hansara "Set" varð føddur. Og henda meginregla er galdandi fyri hvønn av teimum útvaldu, sum eru nevndir á tí langa listanum, sum endar við Nóa, tí triggir synir hansara : Sem, Ham og Jafet verða ikki útvaldir, ikki vera í hansara andaligu líki.

1. Mós.5,5 : "Allar dagarnar, sum Adam livdi, vóru níggju hundrað og tríati ár; tá doyði hann."

Eg fari beint til tann sjeýnda útvalda sum eitur Enok ; ein Enok, hvørs persónur er tað absolutta øvugta av Enok, soni Káins.

1. Mós. 5,21 : "Og Enok livdi seksti-fimm ár og føddi hann Metusela."

1. Mós.5,22 : "Og Enok gekk við Gudi trý hundrað ár eftir, at hann hevði føtt Metusela; og hann føddi synir og døtur."

1. Mós.5,23 : "Og allar dagar Enoks vóru trý hundrað og seksti-fimm ár."

1. Mós.5,24 : "Enok gekk við Gudi; **tá var hann ikki longur, tí at Gud tók hann burtur**."

Tað er við hesum serligu útrykkinum av málinum hjá Enok, at Gud opinberar tað fyri okkum : antediluvianarnir finga eisini sín "Elias" tikin upp til himmals uttan at fara ígjøgnum deyðan. Faktiskt er uppskriftin í hesum versinum øðrvísi enn øll hini, sum enda við lívinum hjá Ádami, við orðunum "síðani doyði hann".

Næst kemur Metusela, maðurin, sum livdi longst á jørðini, 969 ár; síðani ein annar Lamek úr hesi ætt signaður av Gudi.

Mós :5:28 : "Lamek livdi hundrað og áttatíu og tvey ár og fekk son."

1. Mós :5:29 : "Hann kallaði navnið Nóa og segði: **Hesin maðurin skal troysta okkum fyri okkara arbeiði og strev av hondum okkara, sum kemur úr tí landi, sum Harrin hevur bannað**."

Fyri at skilja týðningin av hesum versinum, mást tú vita, at navnið Nóa merkir : hvíld. Lamek ímyndaði sær sanniliga ikki í hvønn mun orð hansara fóru at verða uppfyllt, tí hann sá "tað bannaða landið" bert úr vinklinum av "okkara arbeiði og arbeiði okkara hondum," segði hann. Men í Nóa tíð fer Gud at oyðileggja tað orsakað av óndskapinum hjá monnum, sum tað ber, sum 1. Mósebók 6 fer at loyva okkum at skilja. Men Lamek, pápi Nóa, var ein

útvaldur, sum , eins og teir sjáldsomu útvaldu í hansara tíð, mátti vera harmur um at síggja óndskapin hjá monnunum rundan um seg vaksa.

1. Mós.5,30 : “ *Og Lamek livdi fimm hundrað og níti og fimm ár, eftir at hann hevði føtt Nóa, . og hann føddi synir og dóttur.* ”

1. Mós.5 :31 : “ *Allar dagar Lameks vóru sjev hundrað og sjevti og sjev ár; síðan doyði hann* ” .

1. Mós. 5,32 : “ *Og Nóa livdi fimm hundrað ár og átta Sem, Kam og Jafet .*”

Mósebók 6

Skilnaður miseydnast

1. Mós.6,1 : “ *Og tá ið menniskjuni fóru at fjølgast á jørðini, og dóttur vórðu føddar teimum,* ”

Sambært lærdóminum, sum eru lærðar áður, er hesin menniskjafjöldin tann djóranormurin, sum vanvirðir Gud, sum sostatt hevur góða orsök til at vraka tey eisini. Lokkanin hjá Ádami av konu hansara Evu er endurgivin í øllum menniskjanum og tað er normaliteturin eftir holdinum : gentur lokka menn og tær fáa frá teimum tað, sum tær ynskja.

1. Mós.6: 2 : “ *Og Guds synir sóu mannaðóttur, at tær vóru vakrar, og teir tóku sær konur av øllum, sum teir valdu .*”

Her gerst tingini trupul. **Skilnaðurin** millum tey halgaðu og tey vantrúgvandi vantrúgvandi hvørvur at enda. Teir halgaðu, sum her logiskt verða kallaðir „ *Guds synir* “, falla undir lokkan „ *av menniskjadøtrum* “, tað vil siga *av menniskjaliga* „, djóra“ bólkinum . Hjúnabandssamgongur gerast sostatt orsøkin til, at tann **skilnaðurin** , sum Gud ynskir og søkir, fellur saman. Tað var henda ógloymandi upplivingin , sum seinni fór at fáa hann at forbjóða Ísraelsbørnum at taka fremmandar kvinnur til konu . Flóðaldan, sum fer at standast av hesum, vísir, hvussu hetta forboðið skal lýðast . Til hvørja reglu eru undantøk , tí summar kvinnur tóku tann sanna Gud við jødiska mannum sum Rutt. Vandin er ikki, at konan er útlendingur, men at hon leiðir ein “ *Guds son* ” í heidnt fráfall við at fáa hann at taka siðbundnu heidnu trúgvina av hansara uppruna. Harumframt er tað øvugta líka forboðið, tí ein kvinna, sum er ein “ *Guds dóttir* ”, setur seg sjálva í deydiligan vanda við at giftast við einum “ *mannasoni* ” , sum er eitt “ *djór* ” og av følskari trúgv , sum er enn hættisligari fyri hana. Tí hvør “ *kvinna* ” ella “ *genta* ” er bert ein “ *kvinna* ” í lívi sínum á jørðini, og tey útvaldu teirra millum fáa, eins og menn, eitt kynsleyst himmalskt likam, sum líkist Guds einglum. Ævinleikin er unisex og ein mynd av persóninum Jesus Kristus, tað fullkomna guddómliga fyrmyndin.

Trupulleikin við hjúnalagnum er enn aktuellur. Tí tann, sum giftist einum, sum ikki er av hansara trúgv, vitnar ímóti síni egnu trúgv , um hon er røtt ella skeiv. Harumframt vísir henda gerð líkasæla mótvegis átrúnaði og harvið mótvegis Gudi sjálvum. Tann útvaldi skal elska Gud fram um alt fyri at vera verður til valið. Nú, tá ið sambandið við útlendingin er honum óhugnaligt, gerst tann útvaldi, sum ger sáttmála um tað, óverdur valið og trúgv hansara gerst sjálvsøkin, ein illusiún, sum endar við ógvusligum vónbrotum. Eftir er ein seinasti frádráttur at gera. Um hjúnabandið framvegis hevur hendan trupulleikan , er tað tí, at nútíðar mannasamfelagið er í somu siðloysisstøðu sum tey í Nóa tíð. Hesin boðskapurin er tí fyri okkara seinastu tíð, tá lygnir ráða yvir menniskjaligum huga , sum gerast totalt stongd fyri guddómligum “ *sannleika* ”.

Av tí at tað hevur týdning fyri okkara „ *endatíð* ” , “ *hevur Gud ført meg til at menna seinast hendan boðskapin, sum er opinberaður í hesi frásøguni í 1. Mósebók. Tí upplivingin hjá teimum útvaldu undan flóðalduni er samanborin við eini eydnuríkari “ *byrjan* ” og einum*

syrgilig " enda " í fráfalli og andstygd. Nú, henda upplivingin tekur eisini saman um ta av hansara seinastu kirkju í sínum stovnsliga formi " Sjeyndadags adventist ", offisielt og søguliga signað í 1863 men andaliga í 1873 , í " *Filadelfia* " , í Opinb. , í sínum " enda " , orsakað av sínum formalistisku *lýggju* og orsakað av *sínum* samgongu við *ökumenisku* fíggindaleguna í 1995 . Tíðin, tá Gud góðkennir hendan kristna trúarstovnin, er sostatt ásett við " byrjan og enda . " Men eins og jødiski sáttmálin varð hildin fram gjøgnum teir tólv ápostlarnar, sum Jesus valdi, so er adventistaarbeiðið hildið fram gjøgnum meg og øll, sum, tá ið tey fáa hetta profetiska vitnisburðin, endurgeva tey trúarverk, sum Gud upprunaliga signaði í undangongumonnunum í adventismuni í 1843 og 1844, sum teirra trúgv var greitt, at teirra profetiska b verða sett í spurnartekin . Tá ið siðvenjan av hvíludegnum gerst móguliga formalistisk og siðbundin, signar Guds dóm ikki longur annað enn kærleikan til sannleikan, sum er at finna í Hansara útvaldu, " frá byrjan til enda " , tað vil siga , til ta sonnu dýrdarfullu afturkomu Kristusar, sum verður sett fyri seinastu ferð á vári 2030.

Við at leggja seg fram í Opinberingini 1,8 sum " *alfa og omega* " , avdúkar Jesus Kristus fyri okkum ein lykil til at skilja bygnaðin og tann tátin, sum hann avdúkar okkum undir í allari Bíbliuni , hansara " *dóm* " Hon er altíð grundað á eina eygleiðing av støðuni av " *byrjanini* av ellie , av einum ella " , sum er " . kap. Henda meginregla kemur fram í Dán 5 har orðini, sum Gud hevur skrivað á veggini, " *talt, talt* " , og síðani " *vigað og býtt* " , umboða " *byrjanina* " av lívinum hjá Belsazar kongi og tíðina á hansara " *enda* " . Á henda hátt staðfestir Gud , at hansara dómur er grundaður á varandi stýring av tí dømnda evninum . Hann var undir hansara eygleiðing frá síni " *byrjan* " ella " *alfa* " til sín " *enda* " , " *sítt* " *omega* " .

Í Opinberingarbókini og í temanum í brøvunum , sum eru ætlað teimum " *sjev kirkjunum* " ásetir sama meginregla " *byrjan og enda* " á øllum viðkomandi " kirkjum " . Fyrst finna vit ápostólsku kirkjuna , hvørs dýrdarfulla " *byrjan* " verður mint á í boðskapinum, sum er borin til " *Efesus* " , og har " *endi* " hennara setur hana undir hóttan um at fáa Guds Anda tikin aftur orsakað av vantandi eldhuga . Boðskapurin, sum varð borin " *Smyrna* " áðrenn 303, vitnar lukkutíð um, at kall Kristusar til umvending varð hoyrt til Guds dýrd. Síðani, páva rómversk-katóliska kirkjan byrjar í " *Pergamum* " í 538 , og endar í " *Thyatira* " um tíðina av protestantisku trúbotini men serliga offisielt tann av deyða Pius páva 6, varðhaldsfongslaður í fongisli eisini í Valence, í mínum býi, í Fraklandi, í 1799s er appval faith av Gud avmarkað av. " *Byrjanin* " hjá henni verður rópt upp í " *Thyatira* " og " *endin* " hjá henni verður avdúkaður í " *Sardis* " í 1843 orsakað av sunnudagssiðvenjuni, sum er arvað frá rómversku trúgvini. Jesus kundi ikki verið greiðari í sínum boðskapi, " *tit eru deyðir* ", ikki vera forvirraður. Og í triðja lagi undir " *Filadelfia og Laodikea* " letur málið um stovnsligu adventismuna , sum vit sóu áður , temaið í boðskapunum , sum eru ætlað teimum " *sjev kirkjunum* " og tíðini í teimum tíðum , sum tær ímynda .

Við at avdúka okkum í dag, hvussu hann hevur dømt ting, sum longu eru framd, og frá " *byrjan* " sum 1. Mósebók, gevur Gud okkum lyklarnar til at skilja, hvussu hann dømir fakta og kirkjurnar í okkara tíð. " *Dómurin* " sum kemur fram úr okkara kanning ber sostatt " *Innsiglið* " av Anda hansara guddómleika.

1. Mós.6: 3 : " *Tá segði Harrin : Andi mín skal ikki altíð stríðast við menniskjað, tí tað er eisini hold, men dagar hansara skulu vera hundrað og tjúgu ár .* »

Minni enn 10 ár áðrenn Kristusar afturkomu fær hesin boðskapurin ein ótrúliga aktuellan karakter í dag. Lívsins andi, sum Gud hevur givið, " *skal ikki altíð vera í menniskjanum, tí at hann er eisini hold, men dagar hansara skulu vera hundrað og tjúgu-og níggju ár .* " Tað var faktiskt ikki tann týdningurin , sum Gud gav orðum hansara . Skil meg , og skil hann : Gud gevur ikki upp á sína sekstúsund ára ætlan um at kalla og velja tey útvaldu. Hansara trupulleiki liggur í tí ógvusligu lívslongdini, hann gav antediluvians

síðani Ádam sum doyði 930 ára gamal , eftir hann, skal ein annar Metusela liva, hann, til 969 ára gamal . Um talan er um 930 ár av trúfesti, so er málið berandi og enntá Gudi dámlegt, men um talan er um ein øvundsjúkan og andstyggiligan Lamek, so metir Gud, at tað at tola hann í miðal 120 ár verður meira enn nokk. Hesa tulkning staðfestir søgan, tí síðani vatnflóðin endaði, er lívslongdin hjá menniskjum minkað niður í miðal 80 ár í okkara tíð.

1. Mós.6: 4 : " *Og risar vóru á jørðini á teimum døgum, og eisini eftir, at Guds synir komu inn til mannadøtur, og teir føddu teimum børn : hesir vóru teir veldigu menninir, sum vóru kendir í gomlum døgum .* "

Eg mátti leggja neyvleika " *og eisini* " úr hebraiska tekstinum afturat, tí týdningurin av boðskapinum er umskapaður. Gud avdúkar okkum, at hansara fyrsta antediluvian skapan var av gigantiskari stódd, Ádam sjálvur skal hava verið umleið 4 ella 5 metrar høgur. Umsitingin av jarðarflatanum er broytt og minkað. Eitt stig av hesum " *risum* " var virðismikið fimm av okkara, og hann mátti vinna úr jørðini fimm ferðir meira mat enn ein maður í dag. Upprunaliga landið varð tí skjótt fólkkað og búsett yvir allari yvirflatuni. Nágreinileikin " *og eisini* " lærir okkum, at hesin standardurin av " *risum* " ikki er broyttur av samgongunum millum tey halgaðu og vrakaðu, " *Guds synir* " og " *menniskjadøtur* ". So Nóa var sjálvur ein risi á 4 til 5 metrar, eins og børn hansara og konur teirra. Í Mósesar tíð vóru hesir antediluvianu standardirnir enn at finna í Kánáanslandi, og tað vóru hesir risarnir, " *Anakimarnir* ", sum ræddu hebraisku njósnararnar, sum vóru sendir inn í landið.

1. Mós.6: 5 : " *Og Harrin sá , at óndskapur menniskjans var stórur á jørðini, og at hvør hugsan og hugsan hjarta hansara var einans ónd .* "

Ein slík eygleiðing ger hansara avgerð skilliga. Eg minni tykkum á , at hann skapti jørðina og menniskjað fyri at avdúka hesa óndskap , sum er goymd í hugsanum hjá hansara himmalsku og jarðligu skapningum . Ynskta sýningin fekst tí , tí " *allir tankar hjarta teirra vóru bert óndir hvønn dag .* "

1. Mós.6:6 : " *Og Harrin angraði , at hann hevði skapt menniskjað á jørðini, og tað harmaði hann í hjarta hansara .* "

At vita frammanundan, hvat fer at henda, er eitt, men at uppliva tað í uppfyllingini er eitt annað. Og frammi fyri veruleikanum um at ráða yvir tí ónda, kann tankin um umvending, ella meira nágreiniliga um angur, løtuvíst spretta fram í huga Guds, so stór er hansara líðing framman fyri hesi moralsku vanlukkuni.

1. Mós.6:7 : " *Og Harrin segði : Eg skal oyðileggja menniskjað, sum Eg havi skapt, av jørðini, bæði menniskju og djór, og skriðandi og fuglar himmalsins ; tí eg angri, at eg havi gjørt tey .* "

Beint áðrenn vatnflóðina sær Gud sigurin hjá Satani og illum andum hansara yvir jørðini og íbúgvunum á henni. Fyri hann er stríðið ógvusligt men hann hevur fingið ta sýning, sum hann vildi fáa. Tað einasta, sum er eftir, er at oyðileggja hendan fyrsta lívsformin, har menn liva ov leingi og eru ov valdsmiklir í risastøddum. Djór á jørðini, sum eru tætt við menniskjað so sum seyð, skriðdjór og luftfuglar noyðast at hvørva fyri allar ævir saman við teimum.

1. Mós.6:8 : " *Men Nóa fann náði í eygum Harrans .* "

Og sambært Ezekiel 14 fann hann einsamallur náði hjá Gudi, børn hansara og konur teirra vóru ikki verd at verða frelst.

1. Mós.6,9 : " *Hetta eru ættarlið Nóa. Nóa var rættvísur og rættvísur maður í síni tíð ; Nóa gekk saman við Gudi .* "

Eins og Job verður Nóa dømdur „ *rættvísur og rættvísur* “ av Gudi. Og eins og tann rættvísi Enok frammanundan honum, so roknar Gud við hann, at hann „ *gongur* ” saman við honum.

1. Mós.6,10 : " *Nóa fekk trýggjar synir : Sem, Kam og Jafet .* "

500 ára gamal sambært 1. Mós.5,22, “*fekk Nóa tríggar synir: Sem, Kam og Jafet.*” Hesir synirnir skulu vaksa upp, gerast menn og taka konur. Nóa verður tí hjálptur og hjálptur av synum sínum, tá hann skal byggja ørkina. Millum tíðina, tá tey vóru fødd, og vatnflóðina, fara 100 ár at ganga. Hetta prógvar, at „ 120 árini ” í vers 3 ikki snúgva seg um tíðina, sum hann fekk at klára byggingina.

1. Mós.6,11 : “*Jørðin var spilt fyri Gudi, jørðin var full av harðskapi.*”

Korrupsión er ikki neyðturviliga harðlig, men tá harðskapur merkir og eyðkennir hann, gerst líðingin hjá kærleikans Gudi hörð og ótolandi. Hesin harðskapurin, sum røkkur sínum hæddini, er av tí slagnum, sum Lamek rósti sær av í 1. Mós. 4,23 : “*Eg havi dripið ein mann fyri mín sár, og ein ungan mann fyri mín sár.*”

1. Mós.6,12 : “*Og Gud hugdi at jørðini, og sí, hon var spill ; tí at alt hold hevði spilt veg hansara á jørðini.*”

Um minni enn 10 ár fer Gud at hyggja aftur at jørðini og finna hana í sama standi sum tá vatnflóðin kom, „*alt hold hevur spilt veg hansara*“. Men tú mást skilja, hvat Gud meinar, tá hann tosar um korrupsión. Tí um tilvísingin til hetta orðið er menniskjalig, so eru svarini eins nógv og meiningarnar um evnið. Hjá Skaparanum Gudi er svarið einfalt og nágreiniligt. Hann kallar korrupsión allar tær perversiónir, sum maður og kvinna hava við sær til ta skipan og reglur, hann hevur sett á stovn : Í korrupsiónini átekur maðurin ikki longur sín leiklut sum maður, og kvinnan ikki longur sín leiklut sum kvinna. Málið um Lamek, ein tvíkyndan, eftirkomarinn av Káini, er eitt dømi, tí guddómligi normurin sigur við hann : “*Ein maður skal fara frá pápa og móður síni og verða saman við konu síni.*” Útsjóndin á teirra kropsbygnaði avdúkar leiklutin hjá manni og kvinnu. Men fyri at skilja betur leiklutin hjá tí, sum er givin sum “*hjálp*” til Ádam, gevur hennara symbolska mynd av Kristusar kirkju okkum svarið. Hvørja “*hjálp*” kann kirkjan geva Kristusi ? Hansara leiklutur er at økja um talið av teimum útvaldu, sum eru frelst, og at góðtaka líðing fyri hann. Tað sama er galdandi fyri kvinnuna, sum er givin Ádami. Manglandi muskuløsu kraftina hjá Ádami, er hennara leiklutur at føða og uppala børn síni, ***til tey aftur funnu eina familju og soleiðis verður jørðin fólkað***, sambært skipanini, sum Gud hevur boðið í 1. Mós. *og havið vald yvir fiskinum í havinum, yvir himmalsins fuglum og yvir øllum livandi, sum rørist á jørðini.*” Í síni perversión hevur nútíðarlívið vent hesum norminum bakið. Miðsavnað lív í býum og ídnaðarvinna saman skaptu tann alsamt vaksandi tørvin á pengum. Hetta fekk kvinnurnar at sleppa sínum leikluti sum mammur fyri at fara at arbeiða á verksmiðjum ella handlum. Illa uppvaksin eru børn vorðin kaprislig og krevjandi og í 2021 framleiða ein ávøkst av harðskapi og tey samsvara júst við lýsingina, sum Paulus gevur Timoteusi í 2. Tim. 3,1-9. Eg heiti á tykkum um at taka tykkum tíð at lesa, við øllum tí uppmerksemi, tey hava uppborið, í síni heild, tey bæði brøvini, sum hann vendir sær til Timoteus, fyri at finna í hesum brøvum tey støði, sum Gud hevur sett, frá byrjan av, vitandi at hann ikki broytist og ikki fer at broytast millum nú og afturkomu hansara í02.

1. Mós.6:1 3 : “*Og Gud segði við Nóa : Endin á øllum holdi er komin fyri mær ; tí at teir hava fylt jørðina við harðskapi ; sí, eg skal oyðileggja teir saman við jørðini.*”

Við tí at óndskapurin er óafturvendandi raðfestur, er oyðileggingin av íbúgvunum á jørðini framvegis tað einasta, sum Gud kann gera. Gud ger einasta jarðliga vini sínum kunnugt sína ógvusligu ætlan, tí hansara avgerð er tikin og endaliga fastløgð. Neyðugt er at leggja til merkis ta serligu ørindini, sum Gud gevur Enok, tí einasta, sum fer inn í ævinleikan uttan at fara ígjøgnum deyðan, og Nóa, tí einasta menniskjanum, sum varð funnin verdur at yvirliva útrýmingarflóðina. Tí í orðum sínum sigur Gud “*tey hava ...*” og “*Eg skal oyðileggja tey.*” Av tí at hann varð trúfastur, er Nóa ikki ávirkaður av Guds avgerð.

1. Mós.6,1 4 : “*Ger tær eina ørk úr harpiksviði ; Tú skalt skipa hesa ørkina í kyknum, og tú skalt klæða hana við sjógvi innan og uttan*”

Nóa skal yvirliva og ekki hann einsamallur tí Gud vil hava lívið hjá hansara skapanarverki at halda fram til endan av teimum 6000 árunum av valinum av hansara verkætlan. Fyri at varðveita tað útvalda lívið undir vatnflóðini, skal ein flótandi ørk byggjast. Gud gevur Nóa sínar boð. Hann fer at brúka vatnmótstøðuført mjúkt viði og bøgan verður gjørd vatntætt við einum lag av steypi, harpiksið tikið úr furu ella gran. Hann fer at byggja kyknur, soleiðis at hvørt slag livir hvør sær fyri at sleppa undan stressandi konfrontatiónum fyri djórini umborð. Uppihaldið í ørkini fer at vara í eitt heilt ár, men arbeiðið er stýrt av Gudi, sum einki er ógjørlegt fyri.

1. Mós.6,15 : “ *Soleiðis skalt tú gera hana : ørkin skal vera trýggjar hundrað alnir long, fimmti alnir breið og tríati alnir høg .* ”

Um " alin " var tann hjá einum risa, so kundi hann verið fimm ferðir tann hjá hebrearum sum var umleið 55 cm. Gud avdúkaði hesar víddir í tí standardi, sum hebrearar og Móses kenna, sum fær hesa søguna frá Gudi. Tann bygd bogin var sostatt 165 m langur, 27,5 m breiður og 16,5 m høgur. Tann fýrkantaða kassaformaða ørkin var tí av imponerandi stødd men hon varð bygd av monnum, hvørs stødd var í samsvari við hana. Tí vit finna, fyri hæddina á henni, trýggjar hæddir á umleið fimm metrar til menn, sum sjálvir mátaðu millum 4 og 5 m í hædd.

1. Mós.6,16 : “ *Tú skalt gera vindeyga til ørkina , og tú skalt gera hana eina alin høga omanfyri ; tú skalt seta upp hurð við síðuna av ørkini ; og tú skalt byggja eina niðaru hædd, eina aðru og eina triðju .* »

Sambært hesi lýsing varð einasta " hurðin " í ørkini sett á støði við fyrstu hædd " á síðuni á ørkini . " Ørkin var fullkomiliga innilokað, og undir takinum á triðja stigi , skuldi eitt vindeyga 55 cm høgt og breitt haldast stongt til flóðaldan endaði, sambært 1. Mós. Tey, sum vóru í ørkini, livdu í myrkri og kunstum ljósi frá oljulampum alla tíðina, flóðaldan var, t.e.

1. Mós.6,17 : “ *Og eg fari at koma við vatnflóð yvir jørðina, at oyðileggja alt hold, sum lívsins andadráttur er í undir himlinum ; alt á jørðini skal glatast .* ”

Við hesi oyðilegging vil Gud leggja ein ávaringsboð eftir seg til menniskju, sum skulu endurfólka jørðina eftir vatnflóðina og til dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists við endan av teimum 6000 árunum av guddómligu verkætlanini. Alt lívið fer at hvørva við sínum antediluvianska normi. Tí eftir vatnflóðina fer Gud so við og við at minka støddina á livandi verum, menniskjum og djórum, til støddina á afrikanskum pygmeum.

1. Mós.6,18 : “ *Men eg skal gera sáttmála mín við tykkum ; tú skalt koma inn í ørkina, tú og synir tínir, kona tín og konur syna tína saman við tær .* »

Tey eru átta, sum eru sloppin undan komandi vatnflóðini, men sje y av teimum fáa undantaksliga gagn av serligu og einstøku signingini hjá Nóa. Prógvið sæst í Ez. 14 : 19-20 har Gud sigur : “ Ella um Eg sendi pest inn í tað landið, um Eg helli vreiði Mína út á tað við pest, fyri at oyðileggja menniskju og djór úr tí, og **Nóa , Dániel og Job** vóru í tí , sum Eg livi! sigur Harrin YaHWéH, **teir vildu hvørki bjarga synum ella døtrum, men teir vildu bjarga sálum sínum við rættvísi síni** . Tey verða gagnlig til endurbúgving av jørðini , men ekki vera á andaliga støðinum hjá Nóa , tey bera inn í nýggja heimin teirra ófullkomileika sum skjótt fer at bera sínar ringu ávøkstur.

1. Mós.6,19 : “ *Av øllum livandi av øllum holdi skalt tú føra tvey av øllum slag inn í ørkina, fyri at tey skulu halda lív saman við tykkum : tey skulu vera kall og kvenna .* ”

Eitt par pr .

1. Mós.6,20 : “ *Av fuglum eftir sínum slagi, av neytum eftir sínum slagi og av øllum skriðdjórum á jørðini eftir sínum slagi, skulu tvey av øllum slagi koma til tín, so tú kanst bjarga teimum á lívi .* ”

Í hesum versinum, í síni uppteljing, nevnr Gud ekki villdjór , men tey verða nevnd sum tikin umborð á ørkina í 1. Mós.7,14 .

1. Mós.6,21 : “ *Og tit, tak av öllum tí, sum verður etið, og goym tað hjá tykkum, so at tað skal vera tykkum og teimum matur .* ”

Maturin skuldi nørast átta fólk og øll djórini umborð í eitt ár máttu taka nógv pláss á ørkini.

1. Mós.6,22 : “ *Og Nóa gjørði tað og gjørði eftir öllum tí, sum Gud hevði boðið honum .* ”

Trúfastur og stuðlaðir av Gudi røkja Nóa og synir hansara uppgávuna, sum Gud hevur latið teimum . Og her mugu vit minnst til, at jørðin er eitt meginland, sum bert er veitt av áum og løkum. Í økinum á Ararat fjallinum har Nóa og synir hansara búgva , er bara eitt slætt og einki hav Hansara samtíðarmenn tí síggja Nóa byggja eina flótandi konstruktión mitt á einum meginlandi uttan sjógv Vit kunnu tá ímynda okkum spott, sarkasmu og háðing showered við sum lítli b. Men spottararnir fara skjótt at lata vera við at spotta tann útvalda og teir verða druknaðir í vatninum í flóðalduni, sum teir ikki vildu trúgva á.

Mósebók 7

Endaliga skilnaðurin av flóðalduni .

1. Mós.7:1 : “ *Og Harrin segði við Nóa : Kom inn í ørkina, tú og alt hús títt; tí at eg havi sæð teg rættvísan fyri mær millum hesa ættarlið .* »

Sannleiksløtan kemur og tann endaligi **skilnaðurin** av skapanini er framdur . Við at „fara inn í ørkina“ verður lívið hjá Nóa og familju hansara bjargað. Tað er samband millum orðið " ørk " og " rættvísi " , sum Gud roknar Nóa. Hendan leinkjan gongur gjøgnum framtíðar " vitnisburðarørkina " sum verður tann heilaga kistan , sum inniheldur " rættvísi " Guds , sum kemur til sjóndar í formi av teimum báðum talvunum , sum fingur hansara skal gravera síni " **tíggju boð** " á . Í hesi samanberingina vísir Nóa og fylgisveinarnir seg at vera javnbjóðis við tað, at teir allir fáa gagn av frelsu við at fara inn í ørkina, hóast Nóa einsamallur er verður at verða identifiseraður við hesa guddómligu lógina, sum guddómligi nágreinileikin vísir á : " *Eg havi sæð teg rætt .* " Nóa var tí í fullkomnum samsvari við ta guddómligu lógina, sum longu varð lærd í sínum meginreglum til tænarar hansara undan flóðalduni.

1. Mós.7:2 : “ *Tit skulu taka sjeý pør av hvørjum reinum djóri, hann og kvenn ; eitt par av djórum, sum ikki eru rein, hann og hansara kvennkyn ;* »

Vit eru í einum antediluvian samanhangi og Gud vekir upp munin á djórinum, sum er flokkað sum " *reint ella óreint* ". Hesin standardurin er tí eins gamal og jarðliga skapanin og í 3. Mósebók 11 hevur Gud bert mint aftur á hesar standardir, sum hann setti frá byrjan av . Gud hevur tí eins og " *hvíludagurin* " góðar orsökir til at krevja av sínum útvaldu, á okkara døgum, virðing fyri teimum lutum, sum æra hansara skipan, sum er sett á stovn fyri menniskjað. Við at velja " *sjeý rein pør* " til eitt " *óreint* ", vísir Gud sín fyrimun fyri reinleika, sum hann merkir við sínum " *innsigli* ", nummarinum " 7 " av halgan av tíðini av hansara jarðligu verkætlan .

1. Mós.7:3 : “ *sjeý pør av himlinum, kallkyn og kvennfugl, fyri at halda avkom teirra á lívi á allari jørðini .* ”

Vegna teirra mynd av einglalívinum í himlinum eru eisini “ *sjeý pør* ” av “ *himmalsins fuglum* ” frelst.

1. Mós.7,4 : “ *Tí um sjeý dagar skal eg lata regna á jørðini í fjøruti dagar og fjøruti nætur, og alt livandi, sum eg havi skapt , skal eg oyðileggja av jørðini .* ”

Talið " *sjey* " (7) er enn nevnt , sum merkir " *sjey dagar* " sum **skilja** lötuna , tá djór og menniskju komu inn í ørkina , frá teimum fyrstu fossunum . Gud fer at geva ótroyttligt regn í „ *40 dagar og 40 nætur* “ . Hetta talið “ 40 ” er tað í royndini. Tað fer at snúgvast seg um " *40 dagarnar* " , tá hebraisku njósnararnar vórðu sendir inn í Kánáanland og tey " *40 árin* " av lívi og deyða í oyðimørkini sum úrslit av, at teir noktaðu at koma inn í landið, sum risar búgva. Og tá Jesus fer inn í sína jarðligu tænastu, verður hann latin djevulsins freisting eftir “ *40 dagar og 40 nætur* ” av føstu. Eisini verða “ *40 dagar* ” millum uppreisn Kristusar og úthellingina av Heilaga Andinum á hvítusunnudegi.

Fyri Gud er endamálið við hesum stormregninum at oyðileggja „ *verurnar* , sum hann hevur skapt “. Hann minnst sostatt , at sum skaparinn Gud, hoyrir lívið hjá øllum hansara skapningum til hansara , at bjarga teimum ella oyðileggja tey . Hann vil læra komandi ættarlið ein stingandi lærdóm, sum tey ikki mugu gloyma.

1. Mós.7:5 : “ *Nóa gjørði alt, sum Harrin hevði boðið honum .* ”

Trúfastur og lýðin, skuffar Nóa ikki Gud, og hann ger alt, sum hann hevur boðið honum at gera .

1. Mós.7,6 : “ *Nóa var seks hundrað ára gamal, tá ið vatnflóðin kom yvir jørðina .* ” »

Nærri verður greitt frá tíðini, men hetta versið setir longu vatnflóðina í 600. ^{árið} av lívi Nóa. Síðani fyrsti sonur hansara varð føddur á 500. ^{ári}, eru 100 ár liðin.

1. Mós.7:7 : " *Og Nóa, hann og synir hansara, kona hansara og konur syna hansara fóru inn í ørkina fyri at sleppa undan vatninum í vatnflóðini .* "

Einans átta fólk sleppa undan vatnflóðini.

1. Mós.7,8 : “ *Av reinum djórum og av óreinum djórum, av fuglum og av øllum tí, sum rørir seg á jørðini,* ”

Gud er játtandi . Eitt par av " *øllum tí, sum rørir seg á jørðini* " fer inn í ørkina fyri at verða frelst . Men úr hvørjum “ *landi* ” , áðrenn vatnflóð ella eftir vatnflóð ? Nútíðin í sagnorðinum " *meut* " leggur upp til eftirflóðaldulandið í Mósetistíðini, sum Gud vendir sær til í søgu síni. Hesin smálutur kundi rættvísgjørt, at ávís skrímslsløg, óynskt á endurfólkaðu jørðini , vórðu slept og fullkomin útrýmd , um tey vóru til áðrenn flóðalduna .

1. Mós.7:9 : " *Hann fór inn í ørkina saman við Nóa, tveir og tveir, ein kall og ein kvinna, sum Gud hevði boðið Nóa .* "

Meginreglan snýr seg um djór men eisini tey trý menniskjapørini, sum triggir synir hansara og konur teirra hava myndað og hansara egna, sum snýr seg um hann við konu sína. Guds val at velja eini pør út avdúkar okkum tann leiklut, sum Gud gevur teimum : at føða og fjølgast.

1. Mós.7,10 : “ *Og eftir sjey dagar vóru flóðalduvatnið yvir jørðini .* ”

Sambært hesi neyvleika fór inngongdin í ørkina fram tíggynda dagin í øðrum mánaði í 600. ^{lívssári} Nóa, tað vil siga 7 dagar áðrenn tann 17., ^{sum víst verður á í} fylgjandi vers 11. Tað var á hesum tíggynda degi, at Gud sjálvur læt " *hurðina* " á ørkini aftur fyri øllum, sum vóru í henni, sambært tí neyvleika, sum er nevnt í vers 16 í hesum kapitli 7.

1. Mós.7,11 : “ *Á sekshundraða ári Nóa livandi, á øðrum mánaði, á sjeynda degi í mánaðinum, brustu allar keldurnar í tí stóra djúpinum út, og himmalvindeyguni vórðu latin upp .* ”

Gud valdi „ *17. dagin í øðrum mánaði* ” í 600. ári Nóa at ^{lata} vindeyguni upp á himlinum . Talið **17** ímyndar dóm í **síni** talkodu í Bíbliuni og hennara profetium.

Útrokningin, sum er staðfest av skiftinum av teimum útvaldu í 1. Mós.6, setur flóðina í 1656 , síðani synd Evu og Ádam, tað vil siga 434 5 ár áðrenn várið árið 6001 av heimsins enda sum verður framt í okkara vanligu kalendara á várinum árið 2001. 30 í okkara lögna og villleiðandi menniskjaálmanakka.

Fylgjandi forkláring verður endurnýggjað í 1. Mós.8,2. Við at vísa til fylgileiklutin hjá " *keldunum til djúpið* " í hesum versinum, avdúkar Gud okkum, at flóðaldan ikki bert var orsakað av regni, sum kom av himlinum. Vitandi um, at " *djúpið* " vísir til jørðina, sum er heilt klædd av vatni frá fyrsta skapanardegi, benda " *keldurnar* " á henni á eina hækking í vatnstøðinum orsakað av sjálvum havinum. Hetta fyrbrigdið fæst við eini broyting av støðinum á havbotninum, sum við at hækka, hækkar vatnstøðið, til tað nærkast tí støðinum, sum fyrsta dagin klæddi alla jørðina. Tað var við at havdýpið søkkaði, at turra lendið kom úr vatninum 3. ^{dagin} og tað var við afturvendandi virksemin, at turra lendið varð klætt av vatninum í flóðalduni. Regnið, sum kallaðist " *himmelvindeygad* ", var bert gagnligt at vísa á, at revsingin kom úr himli, frá himmalska Gudi. Seinni fer henda myndin av " *himmelvindeyganum* " at taka á seg tann øvugta leiklutin sum signingar, sum koma frá sama himmalska Gudi.

1. Mós.7,12 : " *Og tað regnaði á jørðini fjøruti dagar og fjøruti nætur* "

Hetta fyrbrigdið var bundið at undra vantrúgvandi syndarar. Serliga tí, at einki regn var áðrenn hesa vatnflóð. Landið fyri flóðaldu varð veitt og vatnað av áum og áum ; regn var tí ikki neyðugt , ein morgundøgg avloysti tað . Og hetta greiðir frá, hví tey vantrúgvandi høvdu ilt við at trúgva á vatnflóðina, sum Nóa boðaði frá, bæði í orðum og í verki, síðan hann bygdi ørkina á turrum.

Tíðin " *40 dagar og 40 nætur* " miðar eftir eini royndartíð. Afturfyri verður holdliga Ísrael, sum júst er farin úr Egyptalandi, roynt undir fráveru Mósesar, sum Gud heldur hjá honum í hesum tíðarskeiðnum. Úrslitið verður " gullkálvurin " bráðnaður við samtykki hjá Ároni, holdliga beiggja Mósesar. Síðani verða " *40 dagar og 40 nætur* " at kanna Kánaansland, við tí úrsliti , at fólkið noktar at koma inn orsakað av risunum, sum búgva har. Í sínum lagi verður Jesus royndur í " *40 dagar og 40 nætur* ", men hesaferð, hóast hann er veikur av hesi longu føstu, fer hann at standa ímóti djevlinum, sum skal freista hann og fer at enda við at fara frá honum uttan at hava fingið sín sigur. Hon var fyri Jesus tað, sum gjørði hansara jarðligu tænaðu móguliga og lógliga.

1. Mós.7,13 : " *Sama dagin fóru Nóa, Sem, Hám og Jafet, synir Nóa og kona Nóa og konur trýggjar synar hansara við teimum, inn í ørkina : "*

Hetta versið varpar ljós á valið av teimum báðum kynum av menniskjaligum jarðverum. Hvør menniskjaligur maður er fylgdur av sínum " *hjálpára* " , síni kvinnu kallað " *kona* " . Á henda hátt , sýnir hvørt par seg sjálvtt fram í mynd av Kristi og kirkju hansara, " *hjálpára hansara* ", hansara útvalda, sum hann skal frelsa. Tí skjólið í " *ørkini* " er fyrsta myndin av frelsuni, sum hann skal opinbera fyri menniskjum.

1. Mós.7:14 : " *tey, og hvørt djór eftir sínum slag, alt fæ eftir sínum slag, hvørt skriðandi, sum sníkir seg á jørðini eftir sínum slag, hvør fuglur eftir sínum slag, hvør beingjaður fuglur, hvør sum helst, sum hevur veingir . "*

Við at leggja dent á orðið " *slag* " , minnst Gud lógirnar í síni náttúru, sum menniskjað í okkara seinastu tíð tekur gleði av at stríðast, brotið og seta spurnartekin við djór og enntá menniskjasløg. Tað kundi eingin verið størri verji fyri reinleikanum hjá slagnum enn hann. Og hann krevur, at hansara útvaldu deila sína guddómligu meining um evnið, tí fullkomileikin í hansara upprunaligu skapan var í hesum reinleika og absolutta **skilnaði** av sløgum.

Við at leggja dent á beingjaðu sløgini, leggur Gud upp til jørðina og syndarluftina sum eitt ríki, sum er undir Djevulinum, sum sjálvur verður kallaður " *prinsur yvir luftvaldinum* " í Ef. 2,2.

1. Mós.7,15 : " *Og teir fóru inn í ørkina til Nóa, tveir og tveir, av øllum holdi , sum lívsins andadráttur er í .*

Hvørt par, sum Gud hevur valt, **skilur seg** frá teimum av sínum slag, so lív teirra kann halda fram eftir vatnflóðina. Í hesum endaliga **skilnaðinum** setur Gud í verk meginregluna

um tær báðar leiðirnar, sum hann setur fram fyri frælsa menniskjaliga val : tann av tí góða førir til lív men tann av tí ónda førir til deyða.

1. Mós.7,16 : " *Tað komu inn, kall og kvinna, av øllum holdi, sum Gud hevði boðið Nóa.*" Síðani læt Harrin hurðina aftur fyri honum . »

Endamálið við føðing av " *slagnum* " er her staðfest við umrøðuni " *kallkyn og kvennkyn* " .

Her er tann gerðin, sum gevur hesi uppliving allan sín týðning og sín profetiska karakter av endanum av guddómligu náðitíðini : " *Tá læt YaHWéH hurðina aftur fyri honum .*" Tað er lontan, tá lívsins og deyðans ævinleiki **skiljast** uttan møguligar broytingar. Tað sama fer at henda í 2029, tá tey yvirlivandi av teirri tíðini hava valt at heiðra Gud og hansara sjeyndadags hvíludag, antin leygardagin, ella at heiðra Róm og hansara fyrsta dags sunnudag, sambært ultimatuminum, sum uppreistrarhugað menniskja hevur lagt fram í formi av kunngerð. Her verður aftur " *náðidyrnar* " stongdar av Gudi, " *tann, sum letur upp, og tann, sum letur aftur* " sambært Opinberingini 3,7.

1. Mós.7,17 : " *Flóðaldan var í fjóruti dagar á jørðini. Vatnið vaks og lyfti ørkina, og hon varð lyft upp yvir jørðina .*

Ørkin er lyft upp.

1. Mós.7,18 : " *Og vatnið valdaði og valdaði nógv yvir jørðini, og ørkin flótaði á vatninum .*

Ørkin flýtur.

1. Mós.7,19 : " *Og vatnið tók meira og meira, og hvørt høgt fjall, sum var undir øllum himlinum, varð klætt .*

Turr jørð hvørvur alment , kavd av vatni.

1. Mós.7:20 : " *Vatnið stóð upp fimtan alnir oman fyri fjøllini, og tey vórðu klædd .* "

Hægsta fjallið tá var klætt við umleið 8 m av vatni.

1. Mós. 7,21 : " *Og alt, sum rær seg á jørðini , fór til grundar, bæði fuglar og fæ og djór og alt skriðdjór, sum skriðaði á jørðini, og hvørt menniskja .*

Øll djór , sum anda luft, doyggja av at drukna. Nágreinileikin viðvíkjandi fuglunum er júst meira áhugaverdur, tí flóðaldan er ein profetisk mynd av seinasta dóminum, har himmalskar verur, so sum Satan, verða oyðilagdar saman við jarðligum verum.

1. Mós.7,22 : " *Alt, sum hevði lívsins anda í nøsini, doyði .*

Allar livandi verur, sum eru skaptar sum menniskjað, hvørs lív er treytað av andadráttinum, doyggja av at drukna. Hetta er einasti skuggin yvir revsingini av flóðalduni, tí skuldin er strangt á menniskjanum og onkustaðni er deyðin hjá ósekum djórum órættvísur . Men fyri at drukna uppreistrarhugaða menniskjað fullkomiliga, noyðist Gud at oyðileggja saman við teimum tey dýr, sum eins og tey anda luftina í lofthavinum á jørðini. At enda skalt tú hugsa um, at Gud skapti jørðina til menniskjað, sum er gjørt í hansara mynd, og ikki til djórið, sum er skapt at umganga hann, fylgja honum og, tá talan er um alibrúk, at tæna honum.

1. Mós.7:23 : " *Alt livandi, sum var á jørðini, varð oyðilagt, frá menniskjum til neyð til skriðdýr til fuglar á himlinum ; Bara Nóa vóru eftir, og tey ,sum vóru við honum í ørkini .*

Hetta versíð staðfestir munin, sum Gud ger millum Nóa og hansara menniskjaligu fylgjarar, sum eru bólkaðir saman við djórunum, sum øll eru nevnd og varhugað av " **hvat** var við honum í ørkini " .

1. Mós.7,24 : " *Og vatnið ráddi yvir jørðini í hundrað og fimmti dagar .* "

" *Hundrað og fimmti dagarnir* " vóru byrjaðir eftir teir 40 dagarnar og 40 næturnar við ótroyttiligum regni, sum skapti flóðalduna. Havi nátt hægstu hædd á " *15 alnir* " , ella umleið 8 m omanfyri " *hægsta fjall* " *tá* , var vatnstøðið støðugt í " *150 dagar* " . Síðani fer tað so við og við at minka, til tað turkar upp, sum Gud ynskir.

Viðmæli : Gud skapti lívið í einum risa standardi, sum snúði seg um menniskju og djór undan flóðalduni. Men eftir flóðalduna er ætlanin hjá honum at minka um stóddina á øllum sínum verum lutfalsliga, so lív verða fødd í norminum eftir flóðalduna. Tá teir komu inn í Kána'an, vitnaðu hebraisku njosnararnir, at teir høvdu sæð við egnum eygum víndrúvuklumpar, sum vóru so stórar, at tað tók tveir menn á teirra stódd at bera tær. At minka um stóddir snýr seg tí eisini neyvan um trø, frukt og grønmeti. Sostatt steðgar Skaparin ongantíð upp at skapa, tí við tíðini broytir og lagar hann sína jarðligu skapan til tær nýggju liviumstøðurnar, sum stinga seg upp. Tað skapti svarta pigmenteringina á húðini hjá menniskjum, sum liva útsett fyri sterkari sólargeisling í tropiskum og ekvatoriellum økjum á jørðini, har sólarstrálurnar raka jørðina við 90 stigum. Aðrir húðarlitir eru meira ella minni hvítir ella bleikir og meira ella minni koparlitir alt eftir nøgdini av sólarljósi. Men tað grundleggjandi reyða hjá Ádami (tann Reyða) orsakað av blóði er at finna hjá øllum menniskjum.

Bíblían sigur ikki nærri nøvnini á teimum livandi djórasløgnum, sum vóru undan flóðalduni. Gud letur hetta evnið vera gátuført, uttan serliga opinbering, øll eru fræls í sínum hátti at ímynda sær tingini. Men eg setti fram hypotesuna um, at eftir at hava viljað givið hesum fyrsta forminum av landlívinum ein fullkomnan karakter, hevði Gud ikki skapt, tá, tey forsøguligu skrímslini, hvørs bein eru funnin í dag, av vísindaligum granskarum, í jørðini. So eg legði fram móguleikan fyri, at tey vóru skapt av Gudi eftir vatnflóðina, fyri at intensivera banningina á jørðini fyri menniskjum, sum skjótt skuldu venda sær frá honum aftur. Við at skera seg burtur frá honum, fara tey sostatt at missa vit og ta stóru kunnleika, sum Gud hevði givið frá Ádami til Nóa. Hetta, til tað stigið, at ávísing stóð á jørðini, menniskjað fer at finna seg í tí niðursettu støðuni sum "hellimaðurin" álopin og hóttur av illgrunasamum djórum, sum í bólkum, hann hóast alt fer at vita, hvussu hann skal oyðileggja við dýrabaru hjálp frá natúrligum illveðri og samkenslufulla góðvilja Guds.

Mósebók 8

Fyribils sundurskiljingin av teimum, sum búðu í ørkini

1. Mós 8,1 : “ *Og Gud mintist Nóa og øll dýrini og alt fetið, sum var við honum í ørkini; og Gud læt vind fara yvir jørðina, og vøtnini róðu.* ”

Tryggja tær, hann gloymdi tað ongantíð, men tað er rætt, at henda serstaka savningin av lívum, sum eru innilokað í flótandi ørkini, gevur menniskjanum og djórasløgnum eina so minkaða útsjónd, at tey tykjast forlatin av Gudi. Hesi lívini eru faktiskt fullkomiliga trygg, tí Gud ansar eftir teimum, sum um tey vóru ein dýrgripur. Tey hava tað dýrabarasta : byrjanina at endurfólka jørðina og breiða seg yvir yvirflatuna.

1. Mós. 8,2 : “ *Keldurnar í djúpinum og himmalsins vindeygu vórðu stongd, og einki regn kom av himli.* ”

Gud skapar flóðalduvatnið eftir tørvi hansara. Hvaðani koma tey? Frá himli, men fram um alt frá skapandi kraft Guds. Við at taka myndina av einum lásvørði, læt hann upp symbolsku himmalsku flóðportrini og tíðin kemur, tá hann letur tey aftur.

Við at vísa til fylgileiklutin hjá "keldunum til avgrundina", avdúkar Gud okkum í hesum versinum, at flóðaldan ikki bert var orsakað av regni, sum kom av himlinum. Vitandi um, at "djúpið" vísir til jørðina, sum er heilt klædd av vatni frá fyrsta skapanardegi, benda "keldurnar" á henni á eina hækking í vatnstøðuni orsakað av sjálvum havinum. Hetta fyribrigdið fæst við eini broyting av støðinum á havbotninum, sum við at hækka, hækkar vatnstøðið til tað røkkur til tað støðið, sum fyrsta dagin klæddi alla jørðina. Tað var við at

havdýpið sökkaði, at turra lendið kom úr vatninum 3. ^{dagin} og tað var við afturvendandi virksemini, at turra lendið varð klætt av vatninum í flóðalduni. Regnið, sum kallaðist " *himmelvindeygad* ", var bert gagnligt at vísa á, at revsingin kom úr himli, frá himmalska Gudi. Seinni fer henda myndin av " *himmelvindeyganum* " at taka á seg tann øvugta leiklutin sum signingar, sum koma frá sama himmalska Gudi .

At vera skaparin, kundi Gud skapt flóðina í eygnablikki, eftir sínum vilja. Hann vildi tó helst virka stigvíst eftir síni longu gjørdu skapan. Hann vísir sostatt menniskjanum, at náttúran í hansara hondum er eitt máttmikið vápn, eitt máttmikið amboð , sum hann manipulerar fyri at bjóða sína signing ella sína banning alt eftir, um hon virkar í góðum ella í óndum.

1. Mós. 8:3 : " *Og vatnið vendi aftur av jørðini og fóru burtur, og vatnið minkaði eftir hundrað og fimmti dagar .* "

Eftir 40 dagar og 40 nætur við ótroymtligum regni og síðani 150 dagar við stabiliteti á hægsta vatnstøði , er vatnstøðan farin at minka . Smátt um smátt er støðið á havdýpinum minkað, men tað minkar ikki so djúpt sum áðrenn flóðalduna.

1. Mós. 8:4 : " *Á sjeýnda mánaði, á sjeýnda degi í mánaðinum, hvíldi ørkin á fjøllunum í Ararat .* "

Við endan av fimm mánaðum , til dagin, " *á sjeýnda degi sjeýnda mánaðar* " , heldur ørkin upp at flóta ; Tað hvíli á hægsta fjallinum Ararat . Hetta talið " *seytjan* " staðfestir endan á guddómliga dómsgerðini. Tað sæst greitt av hesi kláring, at , undir flóðalduni, flutti ørkin seg ikki langt frá økinum, har hon varð bygd av Nóa og synum hansara. Og Gud vildi hava, at hetta prógv við um flóðalduna skuldi vera sjónligt til heimsins enda , á hesum sama toppinum á Araratfjallinum, sum atgongd til var og framvegis er bannað av russiskum og turkiskum myndugleikum . Men í tí tíðini, sum hann valdi, stuðlaði Gud at taka loftmyndir, sum staðfestu, at eitt stykki av ørkini var til staðar, sum varð fangað í ísinum og kavanum. Í dag kundi fylgisveinaeygleiðing kraftmikið staðfest hesa nærveru. Men jarðligu myndugleikarnir royna ikki júst at æra Skaparan Gud ; Teir bera seg at sum fíggingar móti honum, og í øllum rættvísi lónar Gud teimum væl , við at sláa teir við farsótt og yvirgangsálopum.

1. Mós.8,5 : " *Og vatnið minkaði støðugt til tíggjunda mánað. Í tíggjunda mánaði, fyrsta dagin í mánaðinum, komu fjallatopparnar fram .* "

Minkingin av vatni er avmarkað, tí eftir flóðalduna verður vatnstøðið hægri enn á landinum undan flóðalduni. Fornir dalar verða verandi kavdir og fáa útsjón av núverandi innaru sjógvi sum Miðjarðarhavið, Kaspiskahavið, Reyðahavið, Svartahavið o.s.fr.

1. Mós.8,6 : " *Og tá ið fjøruti dagar vóru farnir, læt Nóa upp vindeygad, sum hann hevði gjørt í ørkini .* "

Eftir 150 dagar við stabiliteti og 40 dagar við bíðitíð, letur Nóa fyri fyrstu ferð lítla vindeygad upp. Lítla støddin á henni, ein alin ella 55 cm , var rættvísgjörd, tí einasta nýtslan var at sleppa fuglum, sum soleiðis kundu sleppa úr lívsins ørk .

1. Mós.8,7 : " *Og hann sendi út ein ravn, og hann fór út og kom aftur, til vatnið var turkað av jørðini .* "

Uppdagingin av turrlandinum er vekjað eftir skipanini " *myrkur og ljós* " ella " *nátt og dagur* " í skapanarbyrjan. Eisini er fyrsti uppdagurin, sum er sendur, tann **óreini** " *ravnurin* " , við fjøður " **svørtum** " sum " *náttin* ". Hann virkar frítt óheftur av Nóa, Guds útvalda. Tað symboliserar tí tær myrku átrúnaðirnar, sum verða virknar uttan nakað samband við Gud.

Meira nágreiniliga ímyndar tað tað holdliga Ísrael av tí gamla samgonguni, sum Gud í nógvum førum sendi profetar sínar til, eins og ravnsins koma og fara, fyri at royna at ríva fólk sítt burtur frá syndarligum siðum. Eins og " *ravnurin* " , helt hetta Ísrael, sum Gud loksins vrakaði, fram við síni søgu **skilt frá** honum.

1. Mós.8:8 : “ *Hann sendi eisini eina dúgvu út fyri at kann, um vatnið var minkað av jørðini .* ”

Í somu raðfylgju verður tann **reina** " dúgvan " , við fjøður " **hvítum** " sum hálfu, send til kanningar. Tað er sett undir merkið “ *dagur og ljós* ”. Í hesum starvinum profeterar hon nýggja sáttmálan, sum er grundaður á blóðið, sum Jesus Kristus hevur úthelt.

1. Mós.8,9 : “ *Men dúgvan fann ongan stað at seta fótasólina, og hon fór aftur til hansara í ørkina, tí at vatnið var yvir allari jørðini.* ” *Hann rætti hondina út og tók hana og førði hana inn í ørkina við sær .*

Ólíkt tí sjálvstøðuga svarta " *ravninum* " er hvíta " *dúgvan* " tætt í ætt við Nóa, sum bjóðar " *hondina at taka hana og fáa hana inn í ørkina* " saman við sær. Tað er ein mynd av tí bandinum, sum knýtir tann útvalda saman við himmalsins Gudi. “ *Dúgvan* ” skal einaferð hvíla á Jesusi Kristi, tá hann leggur seg fram fyri Jóhannesi doyparan fyri at verða doypur av honum.

Eg mæli til at samanbera hesi bæði bíbilsku sitatini ; tann av hesum versinum : “ *Men dúgvan fann einki stað at seta fótasólin* ” við hesum versinum úr Matt.8,20 : “ *Jesus svaraði honum : Revur hava hol, og fuglar himmalsins hava reiðri; men Menniskjasonurin hevur ongastaðni at leggja høvd sítt* ” ; og hesi versini í Jóh. 1: 5 og 11 , har hann tosar um Kristus holdgerðina av tí guddómliga " *ljósinum* " av " *lívnum* " , sigur hann : “ *Ljósið skínur í myrkrinum, og myrkrið skilti tað ikki ... / ... Tað kom til sítt egna, og sítt egna skilti tað ikki .* ” Júst sum " *dúgvan* " kom aftur til Nóa, lat seg taka av honum, í " *hond hansara* " , upprisin, kom loysarin Jesus Kristus aftur til himmals móti guddómleika sínum sum himmskur faðir, hava latið eftir seg á jørðini boðskapin um endurloysingina av sínum nýggju ellevers " *4 gott* ". Og í Opinb .

1. Mós.8,10 : “ *Og hann bíðaði enn sjeý dagar og sendi aftur dúgvuna út úr ørkini .*

Hendan dupulta áminningin um teir " *sjeý dagarnar* " lærir okkum, at fyri Nóa, eins og fyri okkum í dag, varð lívið raðfest og skipað av Gudi á samleikanum í vikuni av " *sjeý døgum* " , eisini symbolska samleikanum av teimum " *sjeý túsund* " árunum av hansara stóru frelsuverkætlan. Hendan áheitan á umrøðuna av hesum talinum “ *sjeý* ” ger, at vit skilja tann týdning, sum Gud gevur tí ; sum vil rættvísgera, at hann verður serliga álopin av djevlinum til dýrdarfullu afturkomu Kristusar, sum skal gera enda á hansara jarðliga ræði.

1. Mós.8,11 : “ *Dúgvan kom aftur til hansara um kvøldið ; og sí, eitt oljublað, sum var sliðið av, var í nevi hansara. Og Nóa visti , at vatnið var minkað av jørðini .*

Eftir langar tíðir av " *myrkri* " kunngjörðar við orðinum " *kvøld* " , kemur vónin um frelsu og gleðin um frelsu frá syndini undir myndina av " *oljutrænum* " , í røð av tí gamla tá av nýggja sáttmálanum. Eins og Nóa visti av einum " *oljublaði* " , at tað vónaða og bíðaða landið fór at vera klárt at taka ímóti honum, so skulu " *Guds synir* " læra og skilja, at himmiríkið er latið upp fyri teimum av **tí, sum er sendur úr himli**, Jesusi Kristi.

Hetta " *olivenblaðið* " vitnaði fyri Nóa , at spíring og vøkstur av trøum enn einaferð var møguligur.

1. Mós.8,12 : “ *Og hann bíðaði enn sjeý dagar ; og hann slepti dúgvuni. Men hon kom ongantíð aftur til hansara .*

Hetta tekin var avgerandi, tí tað prógvaði, at " *dúgvan* " hevði valt at vera verandi í náttúruni, sum enn einaferð bjóðaði henni mat.

Eins og " *dúgvan* " hvørstur eftir at hava borið sín vónboðskap , eftir at hava givið sítt lív á jørðini fyri at loysa síni útvaldu, fer Jesus Kristus, " *Friðarhøvdingin* " , frá jørðini og lærusveinum sínum, og lata teir vera frælsar og sjálvstøðugar at leiða sítt lív til hansara endaliga dýrdarfullu afturkomu.

Mós 8,13 : “ *Á seks hundrað og fyrsta ári, í fyrsta mánaðinum, fyrsta dagin í mánaðinum, turkaðu vatnið av jørðini. Nóa tók klæðið av ørkini og hugði, og sí, at jørðin var turr .*

Turkingin av jørðini er enn partvís, men lovandi, so Nóa átekur sær at lata takið á ørkini upp fyri at hyggja uttan fyri ørkina og vitandi, at hon er komin á land á toppinum á Araratfjallinum, strekti sjónin sera langt og sera breitt yvir sjónarringin. Í flóðaldupplivingini tekur ørkin ímyndina av einum klektum eggi. Tá ið hon klekkar, brýtur høsnaRUNGIN skel, sum hann var innilokaður í. Nóa gjørði tað sama ; hann " *tekur klæðið av ørkini* " sum ikki longur verður til gagns at verja hann fyri stormregninum. Legg til merkis , at Gud ikki kemur at lata upp hurðina á ørkini , sum hann sjálvur hevði latið aftur ; Hetta merkir, at hann ikki setir spurnartekin við ella broytir dómsstøðið mótvegis jarðligum uppreistrarmonnum, sum frelsu- og himmalshurðin altíð verður stongd fyri.

1. Mós.8,14 : “ *Í øðrum mánaði, sjeýnda og tjúgunda dagin í mánaðinum, var landið turt .*

Jørðin gerst búgvandi aftur eftir at hava verið fullkomiliga innilokað í ørkini í 377 dagar frá tí degi, hon varð farin umborð og Gud læt hurðina aftur.

1. Mós.8,15 : “ *Tá talaði Gud við Nóa og segði : .*

1. Mós. 8:16 : „ *Far út úr ørkini, tú og kona tín, synir tínir og konur syna tína .* “

Tað er aftur Gud, sum gevur signalið um útgongdina av " *ørkini* " , hann, sum hevði latið eina " *hurð* " aftur á teimum, sum sótu í henni, áðrenn vatnflóðina.

8:17 : “ *Førið út við tykkum alt livandi av øllum holdi, sum er hjá tykkum, bæði fuglar og neyt og alt skriðdýr, sum skriður á jørðini ;*

Scenán líkist tí á fimta degi í skapanarvikuni, men hon er ikki ein nýggj skapan , tí eftir vatnflóðina er endurfólkingin av jørðini ein fasa í verkætlanini, sum er profeterað tey fyrstu 6.000 árini av jarðarsøguni. Gud vildi hava, at henda fasan skuldi vera ógvuslig og avrættandi. Hann gav mannaættini deydilig prógv um ávirkanina av hansara guddómliga dómi. Eitt prógv, sum verður mint á í 2. Pætursbrævi 3 :5 til 8 : " *Tí teir vilja ignorera, at himlarnir vóru til fyrr við orði Guds, og at jørðin varð myndað úr vatni og við vatni, og at við hesum varð heimurin, sum tá varð týndur, varðveitt av vatninum, meðan hann varð varðveitt eldi móti dómsdegi og týning gudleysa manna. Men, elskaðu tit, gloymið ikki hetta eina, at hjá Harranum er ein dagur sum túsund ár, og túsund ár sum ein dagur .* Tann spádda eldflóðaldan verður framd við endan av sjeýnda ártúsund í sambandi við Seinasta Dóm , við at lata upp eldskeldurnar av undirgrundarmagma, sum fara at dekkja alla jørðina. Hetta " *eldvatnið* " , sum er nevnt í Opinberingini 20,14-15, fer at eta yvirflatuna á jørðini við sínum uppreistrarhugaðu ótrúgvu íbúgvum eins og teirra verk, sum teir vildu privilegiera við at vanvirða tann vísta kærleikan hjá Gudi. Og hetta sjeýnda ártúsund varð profeterað av sjeýnda degi í vikuni, hetta sambært defínitionini “ *ein dagur er sum túsund ár og túsund ár eru sum ein dagur .*”

1. Mós.8,18 : " *Og Nóa fór út og synir hansara, kona hansara og konur syna hansara .* "

Dýrini eru komin út, koma umboðini fyri nýggja menniskjað aftur úr ørkini. Tey finna sólarljósið og tað víða og næstan óavmarkaða rúmið, sum náttúran bjóðar teimum, eftir 377 dagar og nætur í innilokaðum í einum trongum og myrkum innilokaðum rúmi.

8:19 : “ *Øll dýr, hvør skriðdýr, hvør fuglur og hvørt, sum skrið á jørðini, eftir sínum slag fóru úr ørkini .*

Útgongdin úr ørkini profeterar um inngongdina hjá teimum útvaldu inn í himmiríkið, men bert tey, sum verða dømd rein av Gudi, koma inn. Í Nóa tíð var hetta ikki enn so, tí tey reinu og tey óreinu skuldu liva saman, á somu jørð, stríðast ímóti hvørjum øðrum til heimsins enda.

1. Mós.8,20 : “ *Nóa bygdi altar fyri Harranum ; hann tók av øllum reinum djórum og av øllum reinum fugli og ofraði brennioffur á altarinum .*

Brennioffrið er ein gerð, sum hin útvaldi Nóa vísir sína takksemi mótvegis Gudi við. Deyðin hjá einum ósekum offri, í hesum førinum einum djóri, minnir Skapara Gud á

amboðini, sum hann í Jesusi Kristi kemur at loysa sálir sínar útvaldu. Rein djór eru verd at ímynda offrið hjá Kristi, sum skal líknevna fullkomnan reinleika í allari sál, likami og anda síni.

1. Mós.8:21 : “ *Og Harrin luktaði sötan anga, og Harrin segði í hjarta sínum , Eg skal ikki banna jørðina aftur fyri menniskjans skuld, tí at hugsanir hjarta menniskjans eru óndar frá ungdómi sínum ; og eg skal ikki longur sláa alt livandi niður, sum eg havi gjørt .*

Brennioffrið, sum Nóa ofraði, er ein ektað trúargerð, og lýðin trúgv. Tí um hann bjóðar Gudi eitt offur , so er tað sum svar uppá eina offurritual, sum hann gav honum boð um at fremja , langt áðrenn hann lærði hebreararnar, sum fóru úr Egyptalandi, hana. Orðingin " *hugnaligur luktur* " snýr seg ikki um tann guddómliga luktisansin, men um hansara guddómliga Anda, sum bæði virðismetir lýdni hansara trúgva útvalda og ta profetisku sjónina, sum hesin ritualurin gevur hansara framtíðar samkenslufulla offri , í Jesusi Kristi.

Fram til seinasta dóm verður eingin meira oyðileggjandi vatnflóð. Royndirnar hava júst víst , at menniskjað er í holdinum natúrliga og arvaliga " *ónt* ", sum Jesus segði um ápostlar sínar í Matt 7,11 : " *Um tit so, ónd , vita, hvussu tit skulu geva børnum tykkara góðar gávur, hvussu mikið meira vil Faðir tykkara, sum er í himli, geva teimum, sum biðja hann, góð ting* ". Gud noyðist tí at temja hetta " *ónða* " " *djórið* ", ein meining, sum Paulus eisini hevur í 1. Kor. 2,14, og við at vísa í Jesusi Kristi kraftina í kærleika hansara til tey, verða nøkur av teimum, sum verða kallað " *ónd* " trúføst og lýðin útvald menniskju .

1. Mós. 8,22 : “ *Meðan jørðin er, skulu ikki steðga sáðtíð og avreiðingartíð, kuldi og hiti, summar og vetur, dagar og nátt* ” .

Hesin áttanda kapittulin endar við eini áminning um skiftið av absoluttum mótsetningum, sum hava stýrt umstøðunum í jarðligu lívinum síðani fyrsta skapanardag, har Gud við síni grundlóg avdúkaði jarðliga bardagan millum " *myrkur* " og " *ljós* ", sum endaliga fer at vinna gjøgnum Jesus Kristus. Hann nevnir í hesum versum tey ekstremu skifti, sum stava frá, at syndin sjálv er avleiðingin av tí frælsa valinum, sum er givið hesum himmalsku og jarðligu skapningunum, sum sostatt eru fríir at elska og tæna honum ella at vraka hann so mikið, at teir hata hann. Men avleiðingin av hesum frælsi verður lív fyri partarnar av tí góða og deyði og oyðilegging fyri teir av tí ónda sum flóðaldan júst hevur víst.

Evnini, sum eru nevnd, bera øll ein andaligan boðskap :

“ *Sáðin og avreiðingin* ” : leggja upp til byrjanina av evangeliseringini og heimsins enda ; myndir, sum Jesus Kristus hevur tikið upp í líknisum sínum, serliga í Matt.13,37 til 39 : “ *Hann svaraði: Tann, sum sáar tað góða sáðið, er Menniskjasonurin; vøllurin er heimurin; tað góða sáðið eru synir ríkisins; illgresið eru børn hins illa; fíggjindin, sum sáaði tað, er djevulin; avreiðingin er heimsins endi ; Heystarnir eru einglarnir .*

“ *Kuldi og hiti* ” : “ *hiti* ” er nevnt í Opinb . Men tvørturímóti er " *kuldin* " eisini ein avleiðing av banningini av syndini.

“ *Summar og vetur* ” : hetta eru tær báðar árstíðirnar av ekstremum, hvør eins óhugnalig og hin í sínum yvirskoti.

" *Dagar og nátt* " : Gud nevnir tey í teirri raðfylgju, sum menniskjað gevur honum , tí í hansara ætlan, í Kristi kemur tíðin á degnum, tann av kallinum at koma inn í hansara náði, men eftir hesa tíð kemur tann av " *náttini* , *tá eingin kann arbeiða* " sambært Jóh.

Mósebók 9

Skilnaður frá lívsins normi .

1. Mós.9,1 : “Og Gud signaði Nóa og synir hansara og segði við teir , Føðið og fjølgast og fyllið jörðina! »

Hetta verður fyrsti leikluturinn, sum Gud gevur teimum livandi verunum, sum eru valdar og frelstar av ørkini, sum menniskju hava bygt : Nóa og triggir synir hansara.

1. Mós.9,2 : “ Óttin fyri tær og ræðslan fyri tær skal vera á øllum djórum á jörðini, á øllum himmalsins fuglum, á øllum tí, sum rørir seg á jörðini, og á øllum fiskum í havinum, sum teir eru latnir í hendur tínar . »

Djórálívið skyldar menniskjanum sína yvirlivilsu , og tí fer menniskjað, enn meira enn áðrenn vatnflóðina, at kunna ráða yvir djórum. Undantikið tá eitt djór missir tamarhaldið gjøgnum ótta ella irritatióin, eru sum regla øll djór bangin fyri menniskjanum og royna at flýggja undan honum, tá tey mæta honum.

1. Mós.9:3 : “ **Alt rørandi , sum livir, skal vera tykkum føði eins og grøna urtin havi eg givið tykkum alt** hetta .

Tað eru fleiri orsökir til hesa broyting í kostinum . Uttan at geva ov stóran týðning til ta skipan, sum er lögð fram , nevni eg fyrst , at beinanvegin ikki er plantuføði, sum varð troytt undir flóðalduni, og at jörðin, sum er klædd við saltvatni, sum gjørdist lutvíst steril, fer bert stigvíst at fáa sína fullu og fullkomnu fruktbarleika og produktivitet aftur. Harumframt fer stovnanin av hebraisku offurritualunum at krevja , í rættari tíð , neyðtøku av holdinum av tí offraða offerinum í profetiskari sjón av Heilagu Kvøldmáltíðini har breyðið verður etið sum eitt symbol uppá likamið hjá Jesusi Kristi , og saftin av druvublóðinum verður drukkið sum eitt. Ein triðja orsök, minni avdúkandi, men ikki minni sonn, er, at Gud vil stytta lívstíðina hjá menniskjanum ; og neyðtøkan av holdinum, sum spillir og fær inn í mannakroppin oyðileggjandi lívsevni, verður grundarlagið undir eydnuni við hansara ynski og hansara avgerð. Bert royndirnar av vegetariskari ella veganskari kost geva persónliga staðfesting av hesum. Fyri at styrkja hendan tankan, legg til merkis, at Gud ikki forðar menniskjanum í at eta **órein** djór , hóast tey eru skaðilig fyri heilsuna.

1. Mós.9,4: “ *Men tit skulu ikki eta kjøt við lívi sínum, við blóði sínum .* ”

Hetta forboðið verður framvegis galdandi í **gamla sáttmálanum sambært 3. Mos .** " og í tíðindunum , sambært Ápostlasøguni 15:19 til 2 1 : " *Tí haldi eg, at vit ikki skulu órógva tey úr heidningunum, sum venda sær til Gud, men at vit skriva til teirra, at teir skulu halda seg frá dálkingum av avgudum og frá hordómi og frá kvøldum og frá .* Tí at Móses hevur í hvørjari bygd í ættarlið havt tey, sum prædika hann, **síðani hann verður lisin í samkomuhúsunum hvønn hvíldag .**

Gud kallar " sál " allan skapningin, sum er gjørdur úr einum holdi likami og einum anda, sum er heilt treytaður av holdinum. Í hesum holdinum er motororganið heilin, sum verður veitt av sjálvum blóðinum , sum verður reinsað við hvørjum andadrátti av súrevninum, sum lunguni draga inn . Í livandi tilstandinum skapar heilin tey el-signalini , sum skapa hugsan og minni og hann stýrir virkseminum hjá øllum hinum holdligu organunum, sum mynda fysiska kroppin. Leikluturinn hjá " blóði " sum eisini er , av genominum , serstakur fyri hvørja livandi sál , skal ikki neyðtakast av heilsuorsøkum, tí tað ber burturkast og óreinindi skapt um allan kroppin, og av andaligari orsök. Gud hevur tilskilað sær sjálvum, á ein heilt einkarætt , til sína trúarlæru , meginregluna um at drekka blóð Kristusar, men bert í tí symboliseraða formi av druvusafti. Um lívið er í blóðinum, so byggir tann, sum drekkur blóð Kristusar, seg sjálvan upp aftur í síni heilagu og fullkomnu náttúru , sambært tí veruligu meginregluni, sum sigur, at likamið er gjørt av tí, sum tað nærast er.

1. Mós.9:5 : “ *Tað veri eisini kent, at blóð sálar tykkara skal eg krevja av øllum djórum ; og eg skal krevja sál menniskjans frá menniskjanum, enntá frá menniskjanum, sum er beiggi hansara .* »

Lívið er það týðningarmesta fyrir Skaparan Gud, sum skapti það. Ein skal lurta eftir honum fyrir að fata harðskapin, sum brotsverkið er móti honum, tí sanna eigaranum av tí lívinum, sum er tikið. Sum so kann hann einsamallur legitimera boðini um at taka lív. Í fyrri versinum loyvi Gud menniskjanum at taka djóralív til matna, men her er talan um brotsverk, eitt morð, sum endar eitt menniskjalív endaliga. Hetta tikið lívið fær ekki longur möguleika at koma nærri Gudi, og heldur ekki at vera vitni til eina atferðarbroyting, um það fyrr enn tá ekki hevði verið í samsvari við hansara frelsustøði. Gud leggur her grundarlagið undir hevndarlógini, “eyga fyri eyga, tenn fyri tenn, lív fyri lív.” Djórið skal gjalda fyri morðið á einum manni við sínum egna deyða og maðurin av Kain-slagnum verður dripin, um hann drepur sín egna blóð **"beiggja" av Ábel-slagnum.**

1. Mós.9:6 : “*Um nakar úthellir blóð mans, skal blóð hansara verða úthelt av menniskjanum ; tí Gud hevur skapt menniskjað í síni egnu mynd .* »

Gud roynir ekki at økja um talið av deyðum, tí tvørturímóti, við at geva loyvi til at drepa ein drápsmann, roknar hann við eini avbyrgjandi ávirkan og at, orsakað av váðanum, sum stendst av, fer flest menniskju at læra at stýra sínum ágangandi, fyri ekki at gerast ein drápsmaður av deyða, aftur,.

Einans tann, sum er lívgaður av veruligari og ektaðari trúgv, kann fata, hvat það merkir: “*Gud gjørði menniskjað í síni mynd.*” Serliga tá menniskjað gerst skrímsl og andstyggiligt eins og í dag í vesturheiminum og allastaðni á jørðini lokkað av vísindaligari vitan.

1. Mós.9,7 : “*Og tit, føðst og fjølgast, breiðið tykkum út um jørðina og fjølgast í henni .* »

Gud vil veruliga hava hesa margfaldan, og av góðum orsøkum er talið av teimum útvaldu so minkað, enntá í mun til tey kallaðu, sum falla á leiðini, at jú størri talið av hansara skapningum er, jú meira fer hann at kunna finna og velja sínar útvaldu millum teirra ; tí sambært neyvleikanum, sum er víst á í Dan.7:9, er lutfallið ein millión vald fyri tíggu milliardir kallaðar, ella 1 fyri 10.000 .

1. Mós.9:8 : “*Og Gud talaði aftur við Nóa, og við synir hansara við honum og segði,*

Gud vendir sær til teir fyra menninar, tí við at geva yvirvaldið til mannliga umboðið fyri mannaættina, verða teir ábyrgdarfullir fyri tí, teir hava latið kvinnurnar og børnini, sum eru sett undir teirra myndugleika, gera. Ráð er eitt álitmerki, sum Gud bjóðar menniskjum, men það ger tey fullkomiliga ábyrgdarfull fyri andliti hansara og dómi hansara .

1. Mós.9,9 : “*Sí, eg geri sáttmála mín við teg og eftirkomarar tínar eftir teg ;* »

Það er umráðandi hjá okkum í dag at skilja, at vit eru það „*avkomið*“, sum Gud hevur gjørt sín „*sáttmála*“ við. Nútíðarlívið og tess lokkandi uppfinningar broyta ekki okkara menniskjaliga uppruna. Vit eru arvingar til ta nýggju byrjanina, sum Gud gav menniskjum eftir ógvusligu vatnflóðina. Sáttmálin, sum varð gjørdur við Nóa og triggjar synir hansara, er serligur. Hon heitir á Gud um ekki at oyðileggja alt menniskjað við vatninum í flóðalduni. Eftir hetta kemur sáttmálin, sum Gud fer at seta á stovn við Ábraham, sum verður uppfyltur undir sínum báðum fylgjandi tóttum, sum eru miðvísir, bókstaviliga í tíð og andaliga, á endurloysingartænastuna hjá Jesusi Kristi. Hesin samgongan verður grundleggjandi einstøk eins og frelsustøðan, sum talan er um. Í teimum 16 øldunum undan fyrstu komu hansara, avdúkaði Gud sína frelsuætlan gjøgnum tær átrúnaðarlígu ritualirnar, sum vóru fyriskipaðar hebraiska fólkinum. Síðani, eftir at henda ætlan er framd í Jesusi Kristi, sum er avdúkað í øllum sínum ljósi, fer ótrúskapur í umleið 16 øldir afturat at fylgja trúfesti og í 1260 ár, fer það myrkasta myrkrið at ráða undir leiðsluni av rómverskari pávismuni. Síðani árið 1170, tá Peter Waldo kundi praktisera aftur ta reinu og trúgvu kristnu trúna við at halda tann sanna hvíludagin íroknað, hava minni upplýstir valdir embætismenn verið, eftir hann, valdir í arbeiðinum við trúbotini, sum varð farið undir, men

ikki liðugt. Eisini var tað bert frá 1843, at Gud gjøgnum eina dupulta trúarroynd var førur fyri at finna millum undangongufólkinu í adventismuni trúgvar útvaldar . Men enn var ov tíðliga hjá teimum at skilja loyndarmálini, sum profetiir hansara avdúkaðu til fulnar. Merkið um sambandið við Gud er alla tíðina íkastið og móttøkan av hansara ljósi, hetta er orsökkin til, at verkið, sum eg skrivi í hansara navni, fyri at upplýsa hansara útvaldu, myndar undir heitinum " *vitnisburður um Jesus* ", tess seinasta form, tekin um, at hansara samband er sera veruligt og staðfest.

1. Mós.9,10 : " *við øllum livandi verum, sum eru hjá tykkum, bæði av fuglum, av neytum og øllum djórum á jørðini, antin við øllum, sum komu úr ørkini, ella við øllum djórum á jørðini .* »

Sáttmálin, sum Gud leggur fram, snýr seg eisini um djór, tað vil siga alt, sum livir og fer at fjølgast á jørðini.

1. Mós.9,11 : " *Eg skal gera sáttmála mín við tykkum ;* »

Læran, sum flóðaldan gevur, skal vera einkult. Gud fer nú í tættu bardaga, tí hansara endamál er at vinna hjórtu teirra útvaldu.

1. Mós.9,12 : " *Og Gud segði : Hetta er tekin um sáttmálan , sum eg geri millum meg og tykkum og hvønn livandi veru , sum er hjá tykkum um allar ævir :* "

Hetta tekin, sum Gud gevur, snýr seg um alt, sum livir í reinum og óreinum. Tað er ikki enn tekin um at hoyra til hansara persón, sum sjeyndadags hvíludagurin verður. Hetta merkið minnir livandi verur á ta skyldu , hann gav um ongantíð aftur at oyðileggja tær við vatninum í flóðalduni ; Hetta er markið hjá henni.

1. Mós.9,13 : " *Eg havi sett boga mín í skýggini, og hann skal vera sáttmálamerki millum meg og jørðina .* "

Vísindin fer at greiða frá fysisku orsökini til, at regnbogin er til. Talan er um niðurbróting av ljósspektrinum av sólarljósi, sum hvílir á tunnum vatnløgum ella høgum vætu. Øll hava lagt til merkis, at ælabogin kemur fram, tá tað regnar og sólin breiðir sínar ljósstrálar út. Hóast tað minnir regnið um flóðalduna og sólarljósið umboðar tað merkiliga, gagnliga og róandi ljósið hjá Gudi.

1. Mós.9,14 : " *Og tá ið eg fái skýggj yvir jørðina, skal bogin koma fram í skýnum :* »

Skýggj vórðu tí uppfunnin av Gudi fyri at skapa regn bert eftir vatnflóðina og samstundis sum meginreglan um ælabogan. Men í okkara andstyggiligu tíðum hava gudleysir menn og kvinnur skeiklað og dálkað hetta evnið um regnbogan við at taka hetta symbolið um guddómlika samgonguna til at gera tað til styttingina og merkið fyri savningini av kynsligum pervertum . Gud skal finna í hesum eina góða orsök til at sláa hetta andstyggiliga og virðingsleysa menniskjað mótvegis sær og menniskjaættini. Tey seinastu tekin um vreiði hansara koma skjótt fram, brenna sum eldur og oyðileggjandi sum deyði.

1. Mós.9,15 : " *Og eg skal minnast sáttmála mín, sum er millum meg og tykkum og hvørt livandi skapningur av øllum holdi, og vatnið skal ikki longur gerast ein vatnflóð, sum skal oyðileggja alt hold .* »

Lesandi hesi vælvildsorð úr Guds munni, máti eg paradoksið við at hugsa um tær viðmerkingar, hann kann gera í dag orsakað av menniskjansligum perversiteti, sum er farin aftur á stóðið hjá antediluvians.

Gud vil halda orð sítt, tað verður ikki meira vatnflóð, men fyri allar uppreistrarmenninar , er ein eldflóð varðveitt til seinasta dómsdag ; sum Pætur ápostul minti okkum á í 2. Pætursbrævi 3,7 . Men áðrenn hendan seinasta dómin , og áðrenn afturkomu Kristusar, kemur kjarnorkueldurin í tríðja heimsbardaga ella " 6. trompet " í Opinb. 9:13 til 21 , í formi av fleirfaldum og ^{ilgrunasamum}deyðiligum " soppum " , at bera burtur friðskjóluni av órættvísi, sum teir stóru býirnir hava , E ikki vera hovuðsbýir, E.

1. Mós.9,16 : “ *Bogin verður í skýnum ; og eg skal hyggja at tí fyri at minnast æviga sáttmálan millum Gud og hvønn livandi skapning av øllum holdi, sum er á jørðini .* ”

Tann tíðin er langt burtur frá okkum og hon kundi latið nýggju umboðini fyri menniskjað hava ta stóru vón um at sleppa undan teimum feilum, sum antediluvianarnir gjørdu. Men í dag er vón ikki longur loyvd, tí ávøksturinn av antediluvium kemur fram allastaðni okkara millum.

1. Mós.9,17: “ *Og Gud segði við Nóa , Hetta er tekin um sáttmálan, sum eg havi gjørt millum meg og alt hold, sum er á jørðini .* »

Gud leggur dent á karakterin í hesum sáttmálanum, sum er stovnaður við “ øllum holdi .” Hetta er ein samgonga, sum altíð fer at snúgvá seg um menniskjað í felags merking.

1. Mós.9,18 : “ *Synir Nóa, sum fóru úr ørkini, vóru Sem, Kam og Jafet. Ham var faðir Kánaans .* »

Ein kláring er givin okkum : “ *Ham var faðir Kánaans .*” Minst til, at Nóa og synir hansara eru allir risar, sum hava varðveitt stóddina á antediluvianinum. Sostatt fara risarnir framhaldandi at fjølgast, serliga í landinum “ Kánaan ”, har hebreararnir, sum fóru úr Egyptalandi, fara at uppdaga teir til teirra vanlukku, tí óttin, sum teirra stódd elvir til, fer at døma teir at reika í 40 ár í oyðimørkini og doyggja har.

1. Mós.9,19 : “ *Hesir eru teir triggir synir Nóa, og av eftirkomarum teirra varð øll jørðin fólkað .* »

Legg til merkis, at upprunaliga høvdu antediluvianarnir allir ein mann til sín uppruna : Ádam. Nýggja post - diluvian lívið er bygt á trý fólk, Sem, Ham og Jafet. Fólkini hjá eftirkomarum teirra verða tí **skild sundur og býtt sundur** . Hvør nýfóðing verður knýtt at sínum patriarki, Sem, Ham ella Jafet. Býtisandin fer at draga frá hesum ymisku upprunum til at seta menn, sum eru knýttir at forfedrasiðvenjunum, ímóti hvørjum øðrum.

1. Mós.9,20 : “ *Nóa fór at arbeiða jørðina og plantaði víngarðar .* »

Hetta virksema, hóast tað er vanligt, fer tó at hava álvarsligar avleiðingar. Tí tá Nóa er liðugur at dyrka, avreiðir hann druvurnar og pressaða saftin hevur oxiderað seg, drekkur hann rúsdrekka.

1. Mós.9,21 : “ *Og hann drakk av víninum og varð fullur, og avdúkaði seg mitt í tjaldi sínum.* »

Við at missa tamarhaldið á sínum gerðum heldur Nóa seg vera einsamallan, hann avdúkar seg sjálfvan og strikar seg heilt.

1. Mós.9,22 : “ *Og Hám, faðir Kánaans, sá naknan faðirs síns, og hann segði tað við báðar beiggjar sínar uttanfyri.* »

Tá var menniskjaandi enn sera viðkvæmur fyri hesum nakni, sum syndarligi Ádam uppdagaði. Og Cham, skemtingarsamur og sanniliga eitt sindur spottandi, hevur tað ringa hugskotið at siga frá síni sjónligu uppliving til sínar báðar beiggjar.

1. Mós.9,23 : “ *Tá tóku Sem og Jafet kápuna og lögdu hana á herðarnar og fóru aftur og klæddu nakni faðirs síns; av tí at andlit teirra vóru vend burtur, sóu tey ikki nakni faðirs síns .* »

Við øllum neyðugum fyrivarni dekkja beiggjarnir báðir nakna kroppin á pápa sínum.

1. Mós.9,24 : “ *Og tá ið Nóa vaknaði úr víninum, hoyrði hann, hvat yngri sonur hansara hevði gjørt við hann .* »

Tí máttu teir báðir beiggjarnir kenna hann. Og henda fordømingin fer at spennast Nóa, sum fólir, at hansara heiður sum Faðir er álopin. Hann hevði ikki tilætlað drukkið rúsdrekka og hevði verið offur fyri eini natúrligari reaktión av druvusafti sum oxiderar við tíðini og sukurið gerst til rúsdrekka.

1. Mós.9,25 : “ *Og hann segði : « Bannaður veri Kánaan ! Lat hann vera trælur av trælum hjá brøðrum sínum !* »

Í roynd og veru virkar henda upplivingin bert sum ein fyrisøgn hjá skaparinum Gudi at profetara um eftirkomarar Nóa synir. Tí Kánaan hevði sjálvur einki við gerðina hjá Hami, faðir sínum, at gera; hann var tí sakleysur í síni skuld. Og Nóa bannaði hann, tí at hann einki hevði gjørt. Tann raðfesta støðan byrjar at avdúka okkum eina meginreglu um Guds dóm, sum kemur fram í øðrum av hansara tíggju boðum, sum kann lesast í 2. Mós.20,5 : "*Tú mást ikki boyggja teg niður fyri teimum og ikki tæna teimum; tí at eg, Harrin, Gud tín, eri ein øvundsjúkur Gud, sum revsar misgerðir fedranna á børnini til triðja og fjórða ættarlið av teimum, sum hata meg,* » . Í hesum sjónliga órættvísi fjalir allur Guds vísdómur. Tí, hugsa um tað, bandið millum son og pápa er natúrligt og sonurin fer altíð at taka pápa síns síðu, tá hann verður álopin ; undantikið sjáldsom undantøk. Um Gud slær pápan, fer sonurin at hata hann og verja pápan. Við at banna son sín, Kána'an, revsaði Nóa Hám, pápan, sum var stúrin fyri, at eftirkomarar hansara skuldu eydnast. Og Kánaan skal fyri sín part bera avleiðingarnar av at vera sonur Háms. Hann fer tí at kenna varandi harmi móti Nóa og teimum báðum synunum, sum hann signaði : Sem og Jafet. Vit vita longu, at eftirkomararnir av Kána'ans verða oyðilagdir av Gudi fyri at bjóða Ísrael, fólki hansara, sum er leyst úr egyptiskum trælalhaldi (ein annar sonur Háms : Mitsraim), tjóðarøki sítt.

1. Mós.9,26 : "*Hann segði aftur : Lovaður veri YaHWéH , Gud Sems, og lat Kánaan vera tænarar teirra !* »

Nóa profetara um synir sínar ta ætlan, sum Gud hevur við hvørjum einstøkum teirra. Soleiðis verða eftirkomarar Kána'ans trælir hjá eftirkomarum Sems. Ham skuldi víðka seg suðureftir og fólka afrikanska meginlandið heilt fram til núverandi landið Ísrael. Shem fer at víðka seg móti eystri og suðureystri, og fólka núverandi arabisku muslimsku londini. Úr Kaldea, núverandi Irak, kom Ábraham, ein reinur semitur. Søgjan staðfestir, at Kánaan Afrika av sonnum var trælurin hjá arabarum, sum vóru ættaðir frá Sem.

1. Mós.9,27 : "*Gud má víðka um ríki Jafets, og lat hann búgva í tjaldum Sems, og lat Kánaan vera trælur teirra!* »

Jafet fer at víðka seg norðureftir , eystureftir og vestureftir . Leingi fer norðuri at ráða suðuri. Tey kristnaðu norðurlondini fara at uppliva tøkniliga og vísindaliga menning, sum ger, at tey kunnu gagnnýta arabisku londini í suðri og trælka fólkinum í Afrika, eftirkomarar av Kána'ans.

1. Mós.9,28 : "*Og Nóa livdi eftir vatnflóðina trý hundrað og fimmti ár .* »

Í 350 ár var Nóa førur fyri at vitna um vatnflóðina fyri samtíðarmonnum sínum og ávara tey móti feilunum hjá teimum, sum vóru undan vatnflóðini.

1. Mós.9,29 : "*Allir dagar Nóa vóru níggju hundrað og fimmti ár ; tá doyði hann .* »

Í 1656, vatnflóðárið síðani Ádam, var Nóa 600 ára gamal , so hann doyði í 2006 síðani Ádams synd, og var 950 ára gamal. *Sambært 1. Mós .* Býtið , ella **skilnaðurin** , var avleiðingin av teimum ymisku málunum , sum Gud gav fólkunum , soleiðis at tey skuldu **skiljast** og ikki longur mynda ein sameindan blokk fyri andliti hansara og vilja hansara . So livdi Nóa íggjnum hendingina og hann var 757 ára gamal tá.

Tá Nóa doyði , var Ábram longu føddur (í 1948, ella 2052 ár áðrenn deyða Jesu Krists , sum liggur í árinum 30 í okkara tíð í okkara vanligu falska kalendara), men hann var í Ur, í Kaldea, langt frá Nóa, sum búði norðanfyri móti Araratfjallinum .

Føddur í 1948, tá pápi hansara Terah var 70 ára gamal, fór Ábram úr Charan , fyri at svara Guds skipan , sum 75 ára gamal í 2023, 17 ár eftir deyða Nóa í 2006 . Andaliga stafettin hjá samgonguni er sostatt tryggjað og framd.

100 ára gamal, í 2048, gerst Ábram pápi Ísak. Hann doyði 175 ára gamal í 2123.

Sum 60 ára gamal , í 2108 , gjørdist Ísak pápi tvíburarnar Esav og Jákup, sambært 1. Mós.25,26.

Mósebók 10

Skilnaðurin av fólki .

Í hesum kapitlinum verður kunnað um eftirkomararnir hjá teimum trimum synunum hjá Nóa. Henda opinberingin verður gagnlig, tí í sínum profetium fer Gud altíð at vísa til upprunaligu nøvnini á viðkomandi økjum. Summir av hesum nøvnum eru lætt at eyðmerkja við núverandi nøvnum, tí teir hava varðveitt sínar høvuðsrøtur, til dømis : " Madai " fyri Mede, " Tubal " fyri Tobolsk, " Meshech " fyri Moskva.

Gen. 10,1 : “ *Hetta eru ættarlið Nóa synar: Sem, Kam og Jafet. Og synir vórðu teimum føddir eftir vatnflóðina.* »

Synir Jafets .

Gen. 10:2 : “ *Synir Jafets vóru : Gómer, Mágog, Madai, Jávan, Tubal, Mesek og Tiras .* »

“ *Madai* ” er Miðlar ; “ *Javan* ” , Grikkaland ; “ *Túbal* ” , Tóbolsk, “ *Mesjech* ” , Moskva.

Gen. 10,3 : “ *Synir Gómers : Askenaz, Rifat og Tógarma.* »

Gen. 10:4 : “ *Synir Jávans : Elisa, Tarsis, Kittimar og Dodanimar.* »

“ *Tarsis* ” merkir Tarsus ; “ *Kittim* ” , Kýpros.

Gen. 10:5 : “ *Við teimum vórðu oyggjar tjóðanna fólkaðar , eftir londum teirra, **eftir máli teirra** , eftir ættum teirra, eftir tjóðum teirra.* »

Orðingin “ tjóðaoyggjarnar ” vísir til vesturtjóðirnar í núverandi Evropa og teirra stóru útbreiðslur sum Amerika og Avstralia.

Nágreinileikin “ *eftir málinum hjá hvørjum einstøkum* ” finnur sína forkláring í upplivingini av Babelstorninum, sum er avdúkað í 1. Mós.

Synir Háms .

Gen. 10,6 : “ *Synir Hams vóru : Kusj, Mizraim, Put og Kánaan.* »

Kush merkir Etiopia ; “ *Mitsraim* ” , Egyptaland ; “ *Put* ” , Libya ; og “ *Kána'an* ” , núverandi Ísrael ella forna Palestina.

1. Mós.1 0:7 : “ *Synir Kusj : Sjeba, Hávila, Sabta, Ráama og Sabteka. Synir Raama : Sjeba og Dedan.* »

1. Mós.1 0:8 : “ *Og Kus føddi Nimrod ; Hann fór at vera máttmikil á jørðini.* »

Hesin kongurin “ *Nimrod* ” verður byggiharri av “ *Babelstorninum* ”, orsøkin til **málskilnaðin** av Gudi sum **skilur** og einkiljir menniskju í fólkasløg og tjóðir sambært 1. Mós.11.

Gen. 10:9 : “ *Hann var ein veldigur veiðimaður fyri Harranum ; Hetta er orsøkin til, at tað verður sagt : Eins og Nimrod, ein veldigur veiðimaður fyri YaHWéH .* »

Gen. 10:10 : “ *Hann ráddi fyrst yvir Babel, Erech, Akad og Kalne í Sinarlandi.* »

“ *Babel* ” vísir til forna Bábýlon ; “ *Accad* ” , forna Akkadia og núverandi býurin Bagdad ; “ *Skinaar* ” , Írak.

Gen. 10,11 : “ *Úr tí landinum kom Assur ; hann bygdi Ninive, Rehobot-Ir, Kala , .*

“ *Assur* ” merkir Assur. “ *Nineve* ” gjørdist dagsins Mosul .

Gen. 10,12 : “ *og Resen millum Ninive og Kala ; Tað er stórbýurin.* »

Hesir tríggir býirnir vóru í núverandi Irak norðanfyri og fram við ánni “ *Tigris* ” .

Gen. 10:13 : “ *Og Mizraim føddi Ludimar, Ananimar, Lehabimar og Naftuhimar,* ”

Gen. 10,14 : “ *Patrusar, Kasluhar, sum Filistar og Kaftorir komu frá.* »

" Filistarnir " vísa til núverandi palestinar, enn í stríði við Ísrael eins og í gomlu samgönguni . Teir eru synir Egyptalands, ein annar söguligur fíggindi Ísraels fram til 1979 tá Egyptaland gjörði samgöngu við Ísrael.

Gen. 10:15 : “ *Og Kánáan fekk Zidon, fyrstfödda son sín, og Het ;* »

Gen. 10:16 : “ *og Jebusitar, Amoritar, Girgasitar,* ”

» *Jebus* « merkir Jerúsalem ; “ *Amoritar* ” voru teir fyrstu íbúgvarnir í tí økinum, sum Gud gav Ísrael. Hóast teir voru verandi innan fyri rísanormin , so drap Gud teir og oyðilagdi teir við eitrandi hornum framman fyri fólki sínum fyri at frígera pláss.

Gen. 10:17 : “ *Hivitar, Arkitar, Siniar,* ” .

" *Synd* " merkir Kina.

Gen. 10:18 : “ *Arvaditar, Zemaritar og Hamatitar. Síðan vorðu ættir Kánáanita spjaddar.* »

Gen. 10:19 : “ *Markið hjá Kánáanítum var frá Sidon, til Gerar, til Gaza, og til Sódoma, Gómorra, Adma og Zeboim til Lásja.* »

Hesi fornu nœvnini avmarka Ísraelsland vestanfyri norðan har Sidon er, sunnanfyri har núverandi Gaza enn liggur, og eystanfyri sunnan , sambært staðsetingini av Sódoma og Gómorra á staðnum hjá " Deyðahavinum " , norðanfyri har Zeboim liggur .

Gen. 10,20 : “ *Hesir eru synir Háms eftir ættum sínum, eftir málum sínum, í londum sínum og tjóðum sínum.* »

Synir Sems .

Gen. 10,21 : “ *Og eisini Sem fœddust synir, faðir at øllum sonum Ebers, og beiggi Jafets hins fyrstfödda.* »

Gen. 10:22 : “ *Synir Sems voru : Elam, Assur, Arpaksad, Lud og Áram.* »

" *Elam* " vísir til forna persiska fólkið í núverandi Iran , eins og ariar í Norðurindia ; " *Assur* " , forna Assur í núverandi Irak ; “ *Lud* ” , kanska Lod í Ísrael ; " *Aram* " , arameararnir í Sýria .

Gen. 10:23 : “ *Synir Árams : Uz, Hul, Geter og Mas.* »

Gen. 10:24 : “ *Arpaksad fœddi Sjela ; og Sjela átti Eber.* »

Gen. 10:25 : “ *Og Eberi fœddust tveir synir : tann annar æt Peleg, tí at á døgum hansara varð jørðin býtt sundur , og beiggi hansara æt Joktan ;* »

Vit finna í hesum versinum neyvleikan : " *tí á hansara døgum varð jørðin býtt sundur.*" Vit skylda honum móguleikan at datera, í árinum 1757 eftir synd Ádams, **skilnaðin** av málum, sum stavar frá royndini at sameina uppreistrarhuga við at reisa Bábélstormið upp. So er hetta tíðin, tá Nimrod kongs ráddi.

Gen. 10:26 : “ *Jóktan átti Almodad, Sjelef, Hazarmavet, Jera,* ”

Gen. 10:27 : “ *Hádóram, Uzal, Dikla,* ”

Gen. 10:28 : “ *Óbal, Ábimael, Seba,* ”

Gen. 10:29 : “ *Ofir, Hávila og Jóbab. Allir hesir voru synir Jóktans.* »

Gen. 10:30 : “ *Teir búðu frá Mesja, móti Sefar, til fjøllini eystanfyri.* »

Gen. 10,31 : “ *Hesir eru synir Sems eftir ættum sínum, eftir tungumálum sínum, í londum sínum og tjóðum sínum.* »

Gen. 10,32 : “ *Hesar eru ættir Nóasona, eftir ættarliðum teirra, í tjóðum teirra. Og frá teimum komu tjóðirnar , sum voru spjaddar yvir jørðina eftir vatnflóðina .* »

Mósebók 11

Skilnaður eftir málum .

Gen. 11:1 : “ *Og öll jörðin var av einum máli og av einum máli .* ”

Gud minnst her á ta logisku avleiðingina av, at alt menniskjað stavar frá einum pari : Ádam og Evu. Talaða málið varð tí borið til allar eftirkomarar.

Gen. 11:2 : “ *Og tá ið teir fóru eystanfrá, funnu teir ein slætta í Shinarlandi, og teir búðu har .*

Eystanfyri " landið " Schinar " í núverandi Irak var núverandi Iran. Menninir fóru av hægri jørð og savnaðust á einum slætta, sum var væl vatnaður av teimum báðum stóru áunum, " Eufrat og Tigris " (hebraiskt : Phrat og Hiddekel) og fruktagóður. Í síni tíð fer Lot, systkinabarn Ábrahams , eisini at velja hetta stað at búseta seg har , tá hann skilur seg frá abba sínum. Stóra slættan fer at stuðla byggingini av einum stórum býi, " *Bábel* ", sum verður kendur til heimsins enda.

Gen. 11,3 : “ *Teir søgdu hvør við annan : Kom ! Latið okkum gera múrsteinar og brenna teir í eldinum. Og múrsteinur var teirra steinur, og bitumen var teirra sement .*

Menninir , sum eru savnaðir, bógva ikki longur í tjaldum ; Hetta uppdagingin er upprunin til allar býir. Undir trælshald teirra í Egyptalandi verður framleiðslan av hesum múrsteinum, til at byggja Ramses til Fárao, orsøkin til líðing hebrearar. Munurin er, at teirra múrsteinar verða ikki bakaðir í eldinum, men gjørdir úr jørð og hálm, teir verða turkaðir í brennandi sólini í Egyptalandi.

Gen. 11,4 : “ *Teir søgdu aftur : Kom ! Latið okkum byggja okkum bý og eitt torn , hvørs toppur røkkur til himmals , og latið okkum gera okkum navn, so vit ikki verða spreidd út um alla jørðina .*

Synir Nóa og eftirkomarar hansara livdu spreittir um jørðina, sum nomadar, og altíð í tjaldum, sum vóru lagað til teirra røslur. Í hesi opinberingini miðar Gud eftir lötuni, tá menniskju fyrri fyrstu ferð í mannasøguni avgjørdu at búseta seg á einum stað og í varandi bústøðum , og harvið myndaðu fyrsta sitandi fólkið. Og henda fyrsta savningin førir tey til at sameinast í roynd at sleppa undan tí **skilnaði** , sum gevur ósemjur, bardagar og deyða. Teir lærdu av Nóa óndskap og harðskap hjá antediluvium ; so mikið, at Gud mátti oyðileggja tey. Og fyrri betur at hava tamarhald á vandanum fyrri at endurtaka somu mistøk, halda tey, at við at savnast tætt á einum stað, fer at eydnast teimum at sleppa undan hesum harðskapi. Orðatakið sigur : samleiki er styrki. Síðani Bábel's tíð hava allir stórir ráðandi og stórir ráðandi styrkir grundað sína styrki á samleika og savning. Fyrri kapittul nevndi Nimrod kong sum var , eftir øllum at døma , fyrsti sameinandi leiðarin av menniskjanum í síni tíð, júst við at byggja Bábel og tornið í henni.

Í tekstinum stendur : " *eitt torn , hvørs toppur nertir við himmalin .* " Hendan hugsanin um at " nerta við himmalin " vísir ætlanina um at ganga saman við Gudi í himlinum fyrri at vísa honum , at menniskju kunnu klára seg uttan hann , og at tey hava hugskot til at sleppa undan og loysa sínar trupulleikar sjálvi . Tað er einki meira ella minni enn ein avbjóðing til Skaparan Gud.

Gen. 11:5 : “ *Harrin kom niðan at síggja býin og tornið, sum menniskjabørnini bygdu .* ”

Hetta er bara ein mynd, sum avdúkar fyrri okkum, at Gud veit ætlanina fyrri einum menniskja, sum enn einaferð er lívgað av uppreistrarhugsan.

Gen. 11:6 : “ *Og Harrin segði : Sí, fólkið er eitt, og tey hava öll eitt mál, og hetta er tað, tey hava tikið sær av ; Nú fór einki at forða teimum í at gera tað , sum teir høvdu ætlað sær .*

Støðan í Bábel'tíðini er øvundsjúk av samtíðar universalistum, sum droyma um hesa hugsjón : at mynda eitt fólk og tosa eitt mál. Og okkara universalistar, eins og teir Nimrod savnaðir saman, leggja ikki í, hvat Gud heldur um hetta evnið. Enn í 1747 síðani Ádams synd , hevur Gud tosað og sagt sína meining. Sum orð hansara vísa, so dámar hugskotið um

menniskjansligu verkætlanina hann ikki og ørkymlar hann. Tó er eingin spurningur um at oyðileggja tey aftur. Men lat okkum leggja til merkis, at Gud ikki tvíheldur um, hvussu effektiv tilgongdin hjá uppreistrarhugaðum menniskjum er. Tað hevur bara ein vansa og tað er fyri hann : jú meira teir savnast, jú meira vraka teir hann, tæna honum ikki longur, ella verri, tæna følskum guddómum fyri andliti hansara.

Gen. 11,7 : “ *Kom nú ! Latið okkum fara niður og blanda mál teirra, so at teir ikki skilja talu hvørs annars .* ”

Gud hevur sína loysn : “ *Latið okkum blanda mál teirra, so teir ikki skilja talu hvørs annars .* ” Hendan tiltakið hevur til endamáls at fremja eitt guddómligt undur . Í einum løtu tosa menn ymisk mál og, ikki longur skilja hvønn annan, noyðast at flyta seg burtur frá hvørjum øðrum. Ynskta eindin er **brotin** . Skilnaðurin av monnum, temaið í hesi kanningini, er enn har, væl avrikað .

Gen. 11:8 : “ *Og Harrin spreiddi teir haðani út á alla jørðina ; og teir stedgaðu við at byggja býin .* ”

Tey, sum tosa sama mál, bólka seg saman og taka frástøðu frá øðrum. Tað er tí eftir hesa uppliving av “ *málum* ”, at fólkid fer at seta búgv ymsastaðni, har tey fara at funna býir í steini og múrsteinum. Tjóðir verða myndaðar og fyri at revsa teirra feilir, skal Gud kunna seta tær ímóti hvørjari aðrari. Royndin “ *Bábel* ” at fáa alheimsfrið í lag hevur miseydnast.

Gen. 11:9 : “ *Tí varð tað kallað Bábel, tí har blandaði Harrin málið á allari jørðini, og haðani spreiddi Harrin tey út um alla jørðina .* ”

Navnið “ *Bábel* ” sum merkir “ *rugling* ” er vert at vita, tí tað vísir menniskjum, hvussu Gud reageraði á teirra roynd at fáa alheimssamleika : “ *rugling av málum* ”. Læran var ætlað at ávara menniskjað til heimsins enda, tí Gud vildi avdúka hesa upplivingina í sínum vitnisburði, dikterað til Móses sum sostatt skrivaði tær fyrstu bøkurnar í síni heilagu Bíbliu sum vit enn lesa í dag. Gudi noyddist ikki at brúka harðskap móti uppreistrarmonnunum tá í tíðini. Men tað verður ikki tað sama við heimsins enda, tá ið, við at endurgeva hesa alheimssamkomu, sum Gud fordømdi, teir seinastu uppreistrarmenninir, sum yvirliva eftir triðja heimsbardaga, verða oyðilagdir av dýrdarriku afturkomu Jesu Krists. Teir skulu tá fáast við “ *vreiði hansara* ” at hava harafturat tikið avgerðina um at drepa hansara seinastu útvaldu, tí teir skulu hava verið trúgvir móti hansara hvíludegi, sum er halgaður síðani heimsins skapan . Læran, sum Gud gav, hevur ongantíð verið eyggleidd av mannaættini og støðugt um alla jørðina hava stórir býir verið myndaðir, til Gud fekk teir at verða oyðilagdir av øðrum fólki ella av deydiligum farsóttum av stórum støddi.

Eftirkomarar Sems .

Móti Ábrahami faðir at trúgvandi og núverandi einguddómligum átrúnaðum .

1. Mós.11,10 : “ *Hetta eru ættarlið Sems. Og Sem livdi hundrað ár, føddi hann Arpaksad tvey ár eftir vatnflóðina .* ”

Sonur Sem, Arfaksad varð føddur í 1658 (1656 + 2)

Gen. 11:11 : “ *Og Sem livdi fimm hundrað ár, eftir at hann hevði føtt Arpaksad. og hann føddi synir og døtur .* ”

Sem doyði í 2158 600 ára gamal (100 + 500)

Gen. 11:12 : “ *Arpaksad livdi 35 ár og føddi Sjela .* ”

Sonur Arpa c shad, Sjela varð føddur í 1693 (165 8 + 35).

Gen. 11:13 : “ *Og Arpaksad livdi fyra hundrað og trý ár , eftir at hann hevði føtt Sjela . og hann føddi synir og døtur .* ”

Arpakschad doyði í 2096 438 ára gamal (35 + 403)

Gen. 11:14 : “ *Og Sæla livdi tríati ár og føddi hann Eber .* ”

Héber er føddur 1723 (1693 + 30)

Gen. 11:15 : “ *Og Sjela livdi fyra hundrad og try ar, eftir at hann hevdi fingid Eber. og hann foddur synir og dotur .* ”

Sjela doydi í 2126 (1723 + 403) 433 ára gamal (30 + 403)

Gen. 11:16 : “ *Og Heber livdi fyra og triati ar og foddur Peleg .* ”

Peleg var foddur 1757 (1723 + 34). **Tá hann varð foddur , varð sambært 1. Mós .**

Gen. 11:17 : “ *Og Eber livdi fyra hundrad og triati ar, eftir at hann hevdi fott Peleg. og hann foddur synir og dotur .* ”

Heber doydi í 2187 (1757 + 430) 464 ára gamal (34 + 430)

Gen. 11:18 : „ *Peleg livdi triati ar og foddur Reu .* “

Rehu var foddur 1787 (1757 + 30)

Gen. 11:19 : “ *Og Peleg livdi tvey hundrad og niggju ar, eftir at hann hevdi fott Reu. og hann foddur synir og dotur .* ”

Peleg doydi í 1996 (1787 + 209) 239 ára gamal (30 + 209) . Varpar ljós á ta brutalu styttingina av lívinum helst orsakað av uppreistrinum í Babelstorninum, sum varð framdur í hansara tíð.

Gen. 11:20 : “ *Rehu livdi triati og tvey ar og foddur Serug .* ”

Serug fæddist 1819 (1787 + 32)

Gen. 11:21 : “ *Og Reu livdi tvey hundrad og sjev ar, eftir at hann hevdi fingid Serug. og hann foddur synir og dotur .* ”

Rehu doydi í 2096 (1819 + 207) 239 ára gamal (32 + 207)

Gen. 11:22 : “ *Og Serug livdi triati ar og foddur Nahor .* ”

Nachor fæddist í 1849 (1819 + 30)

Gen. 11:23 : “ *Og Serug livdi tvey hundrad ar, eftir at hann hevdi fott Nákor. og hann foddur synir og dotur .* ”

Serug doydi í 2049 (1849 + 200) 230 ára gamal (30 + 200)

Gen. 11:24 : “ *Nahor livdi 29 ar og foddur Tera .* ”

Terach var foddur 1878 (1849 + 29)

Gen. 11,25 : “ *Og Náhor livdi hundrad og nitjan ar, eftir at hann hevdi fott Tara. og hann foddur synir og dotur .* ”

Nahor doydi í 1968 (1849 + 119) 148 ára gamal (29 + 119)

Gen. 11:26 : „ *Tara livdi sjev ar og fekk Abram, Nahor og Hاران .* “

Ábram varð foddur í 1948 (1878 + 70)

Ábram skal fáa sín fyrsta lógliga son, Ísak, tá hann er 100 ára gamal, í 2048 , sambært 1. Mós. 21:5 : “ *Ábrahim var hundrad ára gamal, tá id hann foddur son sín Ísak .* ”

Ábram skal doyggja í 2123 175 ára gamal , sambært 1. Mós. 25,7 : " *Hetta eru dagarnir av lívsárunum hjá Ábrahami : hann livdi hundrad og sjev ar og fimm ar .* "

Gen. 11,27 : “ *Hetta eru ættarlið Tara. Tera átti Abram, Nákor og Káran. Haran foddur Lot .* ”

Legg til merkis, at Ábram er tann elsti av trimum synum Tara. So var tað hann, sum varð foddur, tá pápi hansara Tera var 70 ára gamal, sum tilskilað í versni 26 omanfyri.

Gen. 11:28 : " *Og Haran doydi fyri Tera, faðir sínum, í fõðilandi sínum, í Ur í Kaldea .* "

Hesin deyðin greiðir frá, hví Lot seinni fylgir Ábrami á ferðum hansara. Ábram tók hann undir sína verju.

Tað var í Ur í Kaldea, at Ábram varð foddur og tað var í Bábýlon í Kaldea, at uppreistrarhugaði Ísrael skuldi verða fõrdur í fangaskap í tíðini hjá Jeremia profeti og Dániel profeti.

Gen. 11:29 : " *Og Ábram og Nákor tóku sær konur : kona Ábrams æt Sárar, og kona Nákor æt Milka, dóttir Hárans, faðir Milku og faðir Íska .* " _

Sambandarnir hesa tíðina eru sera samkyndar : Nahor giftist Milku, dóttur beiggja síns Haran. Tað var normurin og lýdni móti eini skyldu, sum hevði til endamáls at varðveita reinleikan í eftirkomarunum. Afturfyri fer Ísak at senda tænarar sín at leita sær konu til sonin Ísak úr nærmastu familjuni hjá Labans arameara.

Gen. 11:30 : “ *Og Sáraí var ófruktbar : hon átti eingi børn .* ”

Hendan steriliteturin vil loyva skaparanum Gudi at avdúka sína skapandi megi ; hetta við at gera hana føra fyri at føða eitt barn, tá hon verður næstan hundrað ára gomul eins og maður hennara Ábram. Hendan steriliteturin var neyðugur á profetiska stöðinum, tí Ísak verður framlagdur sum typan av tí nýggja Ádami, sum Jesus Kristus fer at verða hold í síni tíð ; Báðir menninir vóru í síni tíð " *synir guddómliga lyftins.*" Tað er tí, altíð orsakað av hansara profetiska leiki sum " Guds sonur ", at hann ikki sjálvur fer at velja konu sína, tí í Jesu holdi, er tað Gud, sum velur sínar ápostlar og sínar lærusveinar, tað vil siga Faðirin, sum er í honum og sum lívgar hann.

Gen. 11,31 : “ *Tá tók Tára við sær Ábram son sín og Lot, sonur Hárans, sonarson sín, og Sáraí verdóttur sína, konu Ábrams sonar síns. Teir fóru saman úr Ur í Kaldea at fara til Kánaáns land. Teir komu til Káran og búðu har .* _

Øll familjan, eisini Ábram, búsettist norðanfyri landið, í Káran. Henda fyrsta ferðin førir tey nærri tí staðnum, har menniskjað varð føtt. Tey **skilja seg** frá teimum longu sera fólkaríku og longu sera uppreistrarhugaðu stórbýunum á tí fruktagóða og vælferðarríka slættanum.

Gen. 11:32 : “ *Dagar Tara vóru tvey hundrað og fimm ár; og Tára doyði í Káran .*

Terach varð føddur í 1878 og doyði 205 ára gamal í 2083.

At enda í kanningini av hesum kapitlinum skulu vit gera vart við, at verkætlanin um at minka um livialdurin til 120 ár er væl á veg at verða liðug. Millum " 600 árinum " hjá Sem og " 148 árinum " hjá Nahori ella " 175 árinum " hjá Ábrahami sæst lívsins stytting. Umleið 4 øldir seinni , skuldi Móses liva í júst 120 ár. Talið, sum Gud nevnið, verður fingið sum eitt liðugt fyrimynd.

Í upplivingini hjá Ábrahami avmyndar Gud, hvat hann sjálvur er til reiðar at gera fyri at loysa lívið hjá sínum útvaldu, sum hann velur millum allar sínar menniskjaligu skapningar alt eftir, um teir varðveita hansara mynd av honum. Í hesi søguligu senu er Ábraham Gud sum Faðir, Ísak, Gud sum Sonur og avrikið verður framt í Jesusi Kristi og á hansara sjálvbodna offri verður nýggi sáttmálin føddur.

Mósebók 12

Skilnaður frá jarðisku familjuni .

Gen. 12:1 : “ *Og Harrin segði við Ábram : Far úr landi tínum og úr ætt tínum og úr húsi faðirs tínum, til landið, sum eg skal vísa tær .* ”

Eftir Guds boðum fer Ábram at fara úr síni jarðligu familju, húsi faðirs síns , og vit mugu síggja í hesi raðfylgju tann andaliga týðningin, sum Gud gav í 1. Mós . Ábram skal " *fara frá pápa og móður síni* " fyri at koma inn í tann profetiska andaliga leiklutin hjá Kristi, sum bert " *Brúðurin* ", hansara útvaldu samkoma, telur fyri. Kjótlig bindingar eru forðingar fyri andaligari framgongd, sum tey útvaldu mugu sleppa undan, fyri at eydnast at gera , í symbolskari mynd , " *eitt hold* " við Jesusi Kristi skaparanum Gudi YaHWÉH.

Gen. 12,2 : “ *Eg skal gera teg til stóra tjóð, og Eg skal signa teg ; Eg skal gera navn títt stórt, og tú skalt vera til signing .*

Ábram verður tann fyrsti av patriarkunum í Bíbliuni, sum eingudstrúgvandi viðurkenna sum " faðir teirra trúgvandi ". Hann er eisini í Bíbliuni, fyrsti tænarari Guds, hvørs smálutir um lív hansara verða fylgdir leingi og avdúkaðir .

Gen. 12,3 : “ *Eg skal signa tey, sum signa teg, og Eg skal banna tann, sum banna teg ; og allar ættir á jørðini verða signaðar í tær .*

Ferðirnar og møtini hjá Ábrami fara at geva prógv um hetta, og longu í Egyptalandi tá Fárao vildi sova hjá Sáraí, og helt, at hon var systir hansara sambært tí, sum Ábram segði fyri at verja lív hansara. Í eini sjón , læt Gud hann vita, at Sára var kona ein profets , og at hann næstan doyði.

Seinni partur av hesum versinum, " *í tær verða allar ættir á jørðini signaðar ,*" fer at finna sína uppfylling í Jesusi Kristi, soni Dávids av Júdaætt, Ísraelsson, Ísaksson, Ábramsson. Tað er á Ábrami, at Gud fer at byggja sínar báðar fylgjandi samgongur, sum leggja fram støðið fyri hansara frelsu . Tí hesir standardir máttu mennast fyri at flyta frá tí symbolsku slagnum til tað veruliga slagið ; eftir sum syndarlig menniskja livir fyri Kristusi ella eftir hann.

Gen. 12,4 : “ *So fór Ábram, sum Harrin hevði sagt við hann, og Lot fór við honum. Ábram var sjeyti-fimm ára gamal, tá ið hann fór úr Káran .*

Við 75 árum hevur Ábram longu langar lívsroyndir. Henda upplivingin skal ognast fyri at lurta eftir og søkja Gud ; sum er gjørt eftir at hava uppdagað banningarnar hjá menniskjanum, sum eru skild frá honum. Um Gud kallaði hann , er tað tí, at Ábram leitaði eftir honum, eisini, tá Gud opinberar seg fyri honum, skundar hann sær at vera honum lýðin. Og hetta heilsugóða lýdni verður staðfest og mint aftur til sonin Ísak í hesum versinum, sum er siterað í 1. Mós. 26 :5 : “ *tí at Ábraham lýddi rødd míni og helt boð míni, boð míni, skipanir mínar og lógir mínar .*” Ábram kundi bert hildið hetta , um Gud legði tað fram fyri hann . Hesin vitnisburðurin frá Gudi avdúkar okkum, at nógv ting, sum ikki eru nevnt í Bíbliuni, eru framd. Bíblían leggur okkum fram ein samandrætt av teimum langa lívinum hjá menniskjum. Og lívið hjá einum menniskja uppá 175 ár, kann bert Gud siga, hvat hann livdi minutt fyri minutt, sekund fyri sekund , men fyri okkum er ein samandrættur av tí neyðuga nóg mikið.

So Guds signing til Ábram er grundað á hansara lýdni, og øll okkara kanning av Bíbliuni og profetiumum í henni hevði verið til fánýtis, um vit ikki skiltu týðningin av hesum lýdni, tí Jesus Kristus gav okkum sítt egna dømi og segði í Jóh. 8,29: " *Hann, sum sendi meg, er við mær; Hann hevur ikki latið meg vera einsamallan, tí eg geri altíð tað, sum honum dámar .*" Tað er tað sama við øllum ; Eitt og hvørt gott samband fæst við at gera " *tað, sum er lekkurt* " við tann, tú vilt gleða. Tí er trúgvinn , sannur átrúnaður, ikki eitt fløkt ting, men eitt einfalt slag av sambandi, sum er gjørt Gudi og sær sjálvum til gleðiligt .

Í okkara endatíð er tað tekin, sum kemur fram, tað um ólýdni hjá børnum mótvegis foreldrum sínum og mótvegis landsmyndugleikum. Gud skipar fyri hesum fyri at fáa uppreistrarhugað, ótakksom ella líkasæl vaksin at uppdaga, hvat hann sjálvur fólir orsakað av teirra óndskapi . Sostatt rópa tær gerðirnar, sum Gud hevur skapt, nógv harðari enn róp og talur, fyri at vísa Hansara rættvísu vreiði og rættvísu ábreiðslur.

Gen. 12:5 : “ *Ábram tók Sáraí konu sína og Lot, son beiggja síns, og allar ognir teirra, sum teir høvdu ognað sær, og tænararnar, sum teir høvdu ognað sær í Káran. Teir fóru avstað at fara til Kánaans land, og teir komu til Kánaans land .*

Haran liggur í útnyrðing úr Kána'an. Soleiðis fór Ábram úr Káran vestureftir og síðan suðureftir, og hann fór inn í Kánaan.

Gen. 12:6 : “ *Ábram fór gjøgnum landið til tann staðin, sum eitur Sikem, til eikirnar í More. Kána'anar vóru tá í landinum .*

Skulu vit minna tykkum á ? “ *Kánaanitar* ” eru risar, men hvat so við Ábrami sjálvum ? Tí flóðaldan var enn sera nær og Ábram kundi væl verið á stødd við ein risa. Tá

hann kemur inn í Kána'an, boðar hann ekki frá nærveru av hesum risum, sum er logiskt, um hann sjálvur framvegis er innan fyri hendan normin. Fer Ábram suðureftir, fer hann yvir um núverandi Galilea og kemur til núverandi Sámária, til Sikem. Hetta landið Samaria verður eitt stað við evangelisering, sum Jesus Kristus hevur privilegierað. Har fann hann trúgv á "samverjukvinnuna" og familju hennara, hvørs hús, fyri fyrstu ferð, til teirra stóra undran, fekk loyvi at koma inn í ein jødi.

Gen. 12:7 : *“ Tá vísti Harrin seg fyri Ábrami og segði : Eg skal geva eftirkomarum tínum hetta landið. Og Ábram bygdi har eitt altar fyri Harranum, sum hevði víst seg fyri honum .*

Gud valdi fyrst núverandi Samaria at vísa seg Ábrami, sum skuldi halga hetta møtið við at byggja eitt altar har, eitt profetiskt ímynd av krossinum av pínu Kristusar. Hetta valið leggur upp til eitt samband við framtíðar evangelisering av landinum hjá Jesusi Kristi og ápostlum hansara. Tað er frá hesum stað, at Gud boðar honum frá, at hann fer at geva eftirkomarum hansara hetta landið. Men hvør, tann jødiski ella tann kristni? Hóast søguligu fakta til fyrimuns fyri jødarnar, tykist hetta lyftið at snúgva seg um tey útvaldu Kristusar til uppfylling á nýggju jørðini; tí útvaldu Kristusar eru eisini, sambært meginregluni um rættvísgering við trúgv, avkomið, sum varð lovað Ábrami.

Gen. 12:8 : *“ Hann fór haðani til eitt fjall eystan fyri Betel og setti tjald sítt upp, har Betel var vestanfyri og Ai eystanfyri. Hann bygdi eisini eitt altar til Harrans og ákallaði navn Harrans ”*

Tá Ábram fór niðan suðureftir, legði hann herbúð á fjallinum millum Betel og Ai. Gud tilskilar stevnuna hjá teimum báðum býunum. Betel merkir "Guds hús" og Ábram setur tað vestanfyri, í tí orientering, sum verður givin tjaldtemplinum og templinum í Jerúsalem, soleiðis at tá ið teir fara inn móti heilagleika Guds, húsi hansara, venda embætismenninir bakið til rísandi sólina, sum rísur í eystri, eystrinum. Eystanfyri er býurin Ai, hvørs rót merkir : steinrúgva, oyðimørk ella høll og minnisvarði. Gud opinberar oss dom sinn : við inngongd hinna útvaldu inn í Guds hús eru eystan einar oyðimørk og steinrúgvur. Í hesi myndini hevði Ábram tær báðar frælsisleiðirnar opnar fyri sær : vestanfyri, Betel og lívið, ella eystanfyri, Ai og deyðan. Hann hevði lukkutíð longu valt lívið hjá YaHWéH.

Gen. 12:9 : *„ Ábram helt fram og fór suðureftir . “*

Legg til merkis, at í hesi fyrstu yvirferðini yvir Kána'an fer Ábram ikki til "Jebus", navnið á framtíðarbýnum hjá Dávidi : Jerúsalem, sum sostatt verður fullkomiliga ignorerað av honum.

Gen. 12,10 : *“ Og hungursneyð var í landinum; og Ábram fór niður til Egyptalands at búgva har, tí at hungursneyðin var stór í landinum .*

Sum tað skuldi vera, tá Jósef sonur Jákups, ella Ísrael, skuldi gerast fyrsti visir í Egyptalandi, var tað hungursneyð, sum rak Ábram inn í Egyptaland. Hansara upplivingar har eru sagdar í fylgjandi versunum í hesum kapitli.

Ábram er ein friðarligur og enntá óttafullur maður. Óttast fyri, at hann fór at verða dripin fyri at hava tikið konu sína Sáru, sum var sera vøkur, valdi hann at leggja hana fram sum systur sína, ein hálvan - sannleika. Við hesum ráki gleddi Fárao hann og klæddi hann við vørum, sum skuldu geva honum ríkidømi og vald. Hetta fæst, slær Gud Fárao við plágum og hann fær at vita, at Sára er kona hansara. Hann eltir síðani Ábram burtur, sum fer úr Egyptalandi ríkur og valdsmikil. Hendan upplivingin profeterar um upphaldið hjá hebrearunum, sum eftir at hava verið trælir í Egyptalandi, fóru úr tí og tóku gull og ríkidømi við sær. Og hetta valdið verður skjótt sera gagnligt hjá honum.

Mósebók 13

Skilnaðurin millum Ábram og Lot .

Aftur úr Egyptalandi fara Ábram , familja hansara og Lot , systkinabarn hansara , aftur til Betel til staðin, har hann hevði reist eitt altar fyri at ákalla Gud. Meðan tey øll eru á hesum staðnum, sum liggur millum Betel og Ai, tað vil siga millum „Guds hús” og „oyðimørkina“. Eftir stríð millum tænarar teirra skilur Ábram seg frá Lot, og gevur honum valrætt, hvønn veg hann ynskir at fara . Og Lot nýtti hetta til at velja slættan og fruktagóðsku hansara lovandi vælferð. Vers 10 sigur : “ *Lot lyfti eygu síni upp og sá allan Jordanslættan, at hann var vatnaður allastaðni. Áðrenn Harrin oyðilegði Sódoma og Gomorru, var tað sum urtagarður Harrans, sum Egyptaland, langt til Zoar . Vib því velur hann " oyðilegging " og mun uppdaga hana, er Gud slær med eldi og svávuli borgirnar í hesum dali, sum í dag partvíst eru klæddar av " Deyðahavinum " ; revsing , sum hann skal sleppa undan við báðum døtrum sínum, takkað verið miskunn Guds, sum skal senda tveir einglar at ávara hann og fáa hann at fara úr Sodoma, har hann býr . Vit lesa í vers 13 : “ *Sódomamenn vóru óndir og stórir syndarar móti Harranum .* ”*

So varð Ábram verandi nærhendis Betel, „ húsi Guds “ á fjallinum.

1. Mós.13:14-18 : “ *Og Harrin segði við Ábram, tá ið Lot var skildur frá honum: Lyft upp eygu tíni og hygg frá tí staðnum, har tú ert, norðureftir og suðureftir, eystureftir og vestureftir ; tí at alt landið, sum tú sært, skal eg geva tær og eftirkomarum tínum um allar ævir.» **Eg skal gera eftirkomarar tínar sum dustið á jørðini , so at um maður kann telja dustið á jørðini , so skulu eftirkomarar tínar eisini verða taldar . Reis teg upp, gangið gjøgnum landið í longd og breidd ; tí eg skal geva tær tað . Ábram flutti tjald síni og búði millum eikirnar í Mamre, sum eru nærhendis Hebron. Og hann bygdi har eitt altar fyri Harranum .***

Havið givið Lot valið, fær Ábram tann partin, sum Gud vil geva honum og har aftur endurnýggjar hann sínar signingar og síni lyfti. Samanberingin av hansara " *avkomi* " við " *dustið á jørðini* ", uppruna og enda á menniskjans sál , likami og anda, sambært 1. Mós .

Mósebók 14

Skilnaður við valdi .

Fýra kongar eystanífrá koma at gera kríggj móti teimum fimm kongunum í dalinum, har Sodoma liggur, har Lot býr. Teir fimm kongarnir verða sigraðir og tiknir til fanga, eins og Lot. Ávaraður kemur Ábram honum til hjálpar og fríger allar teir fangaðu gíslarnar. Latið okkum leggja til merkis áhugan í fylgjandi versinum.

1. Mós.14,16 : “ *Hann bar alt ríkidømið aftur ; Hann hevði eisini beiggja sín Lot við sær aftur, við sínum vørum, umframt kvinnunum og fólkinum .*

Í veruleikanum var tað bert fyri Lot, at Ábram legði uppí. Men við at siga fakta frá, goymir Gud hendan veruleikan fyri at vekja sína ábreiðslu móti Loti, sum valdi tað ringa at bígva í býnum hjá teimum óndu.

1. Mós 14,17 : " Eftir at Ábram var komin aftur frá at hava vunnið á Kedorlaomer og kongunum, sum vóru við honum, kom Sódoma-kongur út at mæta honum í Shaw - e - h dalinum , sum er kongsdalurin . "

Vinnarin skal takkast. Orðið “ *Shaweh* ” merkir : slætt ; júst tað, sum lokkaði Lot og ávirkaði val hansara.

1. Mós.14,18 : “ *Melchi tsedek, kongur í Sálem, bar út breyð og vín : hann var prestur hins hægsta Guds .* ” _

Hesin kongurinn í Salem var „*prestur hins hægsta Guds*“. Navn hansara merkir : “Kongur mín er réttvísi”. Hansara nærvera og inntriv geva prógv um samhaldsfesti í tilbiðjaninni av tí sanna Gudi á jørðini síðani vatnflóðina endaði, sum enn er sera til staðar í hugsanum hjá monnum á Ábrams tíð. Men hesir tilbiðjarar av tí sanna Gudi eru óvitandi um frelsuætlanina, sum Gud fer at opinbera gjøgnum tær profetisku upplivingarnar, sum Ábram og eftirkomarar hansara livdu.

1. Mós.14,19 : “*Og hann signaði Ábram og segði : Signaður veri Ábram av hinum hægsta Gudi, Harra himins og jarðar .* »

Signingin av hesum embætisliga umboði Guds staðfestir enn meira signingina, sum Gud gav Ábrami beinleiðis persónliga.

1. Mós.14,20 : “*Lovaður veri hin hægsti Gud, sum hevur givið fíggindar tínar í tínar hendur ! Og Ábram gav honum tíggjundapart av øllum .*

Melkisedek signar Ábram men hann er varin við ikki at kenna sigur sín til hansara ; hann skrivur tað til „*Tann hægsta Gud , sum gav fíggindar sínar í hendur hansara*“. Og , vit hava eitt ítøkiligt dømi um lýdni Ábrams móti Guds lógum , síðani hann " gav tíggjundapart av øllum " til Melkisedek hvørs navn merkir : " Kongur mín er réttvísi . " Henda lógin um tíggjund var tí longu til síðani flóðaldan endaði á jørðini og helst enntá áðrenn „*flóðalduna*“ .

1. Mós.14:21 : “*Kongurinn í Sodomu segði við Ábram : Gev mær persónarnar og tak ríkidømið til tín sjálvs .*»

Kongurinn í Sodomu er skuldarbundin Ábrami, sum frelsti fólk sítt. So hann vil gjalda kongaliga fyri sína tænastrá.

1. Mós.14,22 : “*Ábram svaraði kongi í Sodomu: Eg lyfti hond mína upp til YaHWéH , hin hægsta Gud, harra himins og jarðar: ”*

Ábram nýtir støðuna til at minna tann ónda kongin á tilveruna hjá " YaHweh hinum hægsta Gudi " , einasta " *Meistarannum yvir himli og jørð* " ; sum ger hann til einasta eigaran av øllum tí ríkidømi, sum kongurinn fær við sínum óndskapi.

1. Mós.14,23 : “*Eg skal einki taka av øllum tínum, ikki so mikið sum ein tráð ella skósnór, so tú ikki sigur : Eg havi gjørt Ábram ríkan." Einki fyri meg! »*

Í hesum hugburði vitnar Ábram fyri konginum í Sodomu, at hann bert kom inn í hetta stríðið fyri at bjarga systkinabarninum Lot. Ábram fordømir eins og Gud hendan kongin, sum livir í óndskapi, perversión og harðskapi. Og hetta ger hann honum greitt við at nokta sínum óverduga fingna ríkidømi .

1. Mós.14:24 : “*Bara tað, sum ungu menninir hava etið, og part teirra, sum gingu við mær, Aner, Eskol og Mamre: teir skulu taka sín part ."*

Men hetta valið hjá Ábrami snýr seg bert um hann, mannin Guds tænastrá , og tænastrá hansara kunnu taka sín part av tí ríkidømi, sum verður bjóðað.

Mósebók 15

Skilnaður eftir samgongu

1. Mós.15,1 : “*Eftir hetta kom orð Harrans til Ábram í sjón og segði: “Óttast ikki, Ábram; Eg eri skjøldur tín, og løn tín verður sera stór .”*

Ábram er ein friðarligur maður, sum livir í einum ógvusligum heimi, so í eini sjón kemur Gud, vinur hansara YaHWéH, at tryggja honum : “*Eg eri skjøldur tín, og løn tín verður sera stór ."*

1.15,2 : “*Ábram svaraði: Harri, Harri, hvat vilt tú geva mær? Eg fari avstað uttan børn; og arvingurinn av húsi mítt er Eliezer úr Damaskus ."*

Í langa tíð leið Ábram av, at hann ikki hevði kunnað verið pápi, tí Sárar, lógliga kona hansara, var ófruktbar. Og hann veit, at tá ið hann doyri, skal ein nærskyldmaður arva ognir hansara : " *Eliezer úr Damaskus* ." Latið okkum leggja til merkis, hvussu gamal hesin býurin " *Damaskus* " í Sýria er.

Gen. 15:3 : " *Og Ábram segði , Sí, tú hevur ikki givið mær avkom, og tann, sum er føddur í húsi mínum, skal vera arvingur mín .* "

Ábram skilir ikki lyftini, sum eru givin eftirkomarum hansara, tí hann hevur einki, tí hann er barnleysur.

Gen. 15:4 : " *Tá kom orð Harrans til hansara og segði : Hesin maðurin skal ikki vera arvingur tín, men tann, sum kemur úr tínum egna likami, skal vera arvingur tín .* "

Gud sigur við hann, at hann veruliga verður pápi at einum barni.

Gen. 15:5 : " *Og tá ið hann hevði ført hann út, segði hann : «Hygg nú móti himlinum og tel stjörnurnar, um tú kanst telja tær!» Og hann segði við hann : «Soleiðis skal avkom títt vera .* »

Í sambandi við hesa sjónina, sum Ábrami fekk, opinberar Gud okkum ein symbolskan lykil til tann týðning, sum hann andaliga gevur orðinum " *stjørna* ". Upprunaliga nevndur í 1. Mós. 1,15, er leikluturin hjá " *stjörnuni* " " *at geva ljós á jørðina* " og hesin leikluturin er longu tann hjá Ábrami, sum Gud kallaði og setti av til hetta endamál, men hann verður eisini tann hjá øllum trúgvandi, sum krevja hansara trúgv og hansara tænastu til Gud. Legg til merkis, at sambært Dan.12,3 verður støðan sum " *stjörnur* " *givin teimum* x útvaldu, tá tey koma inn í ævinleikan : " *Tey, sum hava verið skilagóð, skulu lýsa sum ljós himmalsins, og tey, sum hava vent nógvum til rættvísi, skulu lýsa sum stjörnurnar, um allar ævir og allar ævir.* " Myndin av " *stjörnuni* " verður bara skrivað til teirra orsakað av teirra val av Gudi.

Gen. 15:6 : " *Ábram trúði á Harran , og hann roknaði tað við honum rættvísi .* "

Hetta versið er tað offisiella elementíð í trúardefiniðini og meginregluna um rættvísgering við trúgv. Tí trúgv er einki annað enn upplýst , rættvísgering og verd álit. Álit á Gudi er bert lógligt við upplýstari vitan um hansara vilja og um alt tað, sum honum dámar, uttan sum tað gerst ólógligt. Álit á Gud er at trúgva, at hann bert signar tey, sum eru honum lýðin, og fylgja fyrimyndini hjá Ábrami og fullkomna fyrimyndini hjá Jesusi Kristi.

Hesin dómur Guds á Ábram profeterar tað, sum hann skal bera á øll tey, sum vilja gera sum hann, í sama lýdni móti tí guddómlika sannleikanum, sum varð lagt upp til og kravt í teirra tíð.

Gen. 15:7 : " *Harrin segði við hann aftur : Eg eri Harrin , sum førði teg úr Ur í Kaldea, fyri at geva tær hetta landið til ognar .* "

Sum forsøgn til framløguna av sambandinum við Ábram minnir Gud Ábram á, at hann førði hann úr Ur í Kaldea. Hesin uppskriftin er gjørdur eftir framløguni av tí fyrsta av Guds " *tíggju boðum* ", sum eru nevnd í 2. Mós.20,2 : " *Eg eri YaHWéH, Gud tín, sum førði teg úr Egyptalandi, úr trælahúsinum .* "

Gen. 15:8 : " *Ábram svaraði : Harri, Harri , hvussu skal eg vita, at eg skal ognar hana? »*

Ábram biður Harran um eitt tekin.

Gen. 15:9 : " *Og Harrin segði við hann : Tak eina trý ára gamla seyð, eina trý ára gamla veðr, eina skjaldbøku og ein ungan dúgvu .*

Gen. 15,10 : " *Ábram tók øll hesi djórini, skar tey í helvt og setti hvørt stykki móti øðrum ; men hann deildi ikki fuglarnar .*

Svar Guds og gerð Ábrams krevja frágreiðing. Hendan offurhátíðarhaldið er grundað á hugskotið um deiling sum snýr seg um teir báðar partarnar, sum gera samgongu, tað vil siga : lat okkum deila saman. Dýrini, sum eru skorin í miðjuna, ímynda likam Kristusar, sum, sum er eitt, verður býtt andaliga millum Gud og hansara útvaldu. Seyður er ímyndin av

menniskjanum og av Kristusi, men fuglar hava ikki hesa myndina av tí menniskja, sum Kristus, sum Gud sendi, skal vera. Tí koma tey sum himmalskt symbol fram í sáttmálanum, men eru ikki avskorin. Jesusar bót fyri synd verður bert fyri tey jarðisku útvaldu, ikki himmalsku einglarnar.

Mós 15,11 : “ *Rovfuglarnir slógu niður á grindirnar ; og Ábram rak teir út .*

Í ætlanini, sum Gud hevur profetarað, verða bert líkini av teimum óndu og uppreistrarhugaðu latin sum føði til rovfuglarnar við dýrdarfullu afturkomu Kristusar frelsarans. Í endanum fer henda ørindi ikki at snúgvá seg um tey, sum gera sáttmála við Gud í Kristi og gjøgnum lógir Hansara . Tí at grindirnar av teimum djórum, sum soleiðis eru útsettar, eru av sera stórum heilagleika fyri Gudi og Ábrami. Handlingin hjá Ábrami er rættvísgjörð, tí fakta mugu ikki vera í mótsøgn til profetiina um framtíðar og endaligu ørindini hjá heilagleika Kristusar.

Gen. 15,12 : “ *Og tá ið sólin fór niður, kom ein djúpur svøvnur á Ábram ; og sí, ótti og stórt myrkur kom yvir hann .*

Hesin svøvnurin er ikki vanligur. Tað er ein " *djúpur svøvnur* ", sum tann, sum Gud legði Ádam í fyrri at mynda eina kvinnu, hansara " *hjálpara* " úr einum av hansara ribbum. Sum ein liður í sáttmálanum, sum hann ger við Ábram, fer Gud at avdúka honum tann profetiska týðningin, sum henda „ *hjálpa* “ hevur givið, sum verður objektið fyri Guds kærleika í Kristi. Faktiskt ger Gud hann bert í útsjónd at doyggja fyri at koma inn í sína ævigu nærveru, og forútsigur sostatt hansara inngongd í ævigt lív , tað vil siga í sanna lívið , sambært teirri meginreglu, sum sigur, at eingin menniskja kann síggja Gud og liva.

" *Stóra myrkrið* " merkir, at Gud ger hann blindan fyri jarðliga lívinum fyri at kunna byggja upp í huga hansara virtuellar myndir av profetiskum slag, eisini útsjónina og nærveruna hjá Gudi sjálvum. Soleiðis støkkur í myrkrið, kennir Ábram ein lógligan " *ótta* ". Harumframt undirstrikar hetta tann ræðuliga karakterin hjá skapanum Gudi, sum tosar við hann.

Gen. 15:13 : “ *Og Harrin segði við Ábram : Vita, at eftirkomarar tínir verða fremmandir í einum landi, sum ikki er teirra ; Teir verða trælir og kúgaðir í fyra hundrað ár .*

Gud boðar Ábrami frá framtíðini, ævinleikanum, sum er tilskilað eftirkomarum hansara.

"... *eftirkomarar tínir skulu vera fremmandir í einum landi, sum ikki er teirra* " : hetta vísir til Egyptaland.

" *... teir verða trælir har* " : til broytingina av einum nýggjum farao, sum ikki hevði kent Jósef, hebrain, sum gjørdist stórvisir hjá forgangsmanninum. Henda trældómurin verður fullførdur í Mósesar tíð.

"... *og teir skulu kúga teir í fyra hundrað ár* " : Hetta er ikki bara egyptisk kúgan, men meira breitt tann kúgan, sum fer at raka eftirkomarar Ábrams, til teir eiga í Kána'an, teirra tjóðarland, sum Gud hevur lovað.

Gen. 15:14 : “ *Men eg skal døma tjóðina, sum teir skulu vera trælir hjá, og aftaná skulu teir koma út við nógvum ognum .*”

Máltjóðin hesaferð er bert Egyptaland, sum teir fara avstað, og taka við sær, faktiskt, alt ríkidømið. Legg til merkis, at í hesum versinum ikki skrivur Gud til Egyptalands ta „kúgan“, sum er nevnd í undanfarna versinum. Hetta staðfestir , at tey nevndu " *fyra hundrað árin* " ikki bara eru galdandi fyri Egyptaland .

Gen. 15:15 : “ *Tú skalt fara til fedrar tinar í friði ;*

Alt verður fullgjørt, sum Gud boðaði honum frá. Hann verður jarðaður í Hebron í hellinum Makpela á jørð , sum Ábram keypti á lívstíð síni frá einum hettiti .

Gen. 15,16 : “ *Í fjórða ættarliði koma tey aftur higar ; tí at misgerðin hjá Amoritum er ikki fullkomin enn .*

Millum hesar A'morearar hava hettitar góð viðurskifti við Ábram, sum teir meta vera umboð fyri tann stóra Gud. Tí eru teir samdir um at selja honum jørðina til grøv hansara. Men um "fýra ættarlið" ella "fýra hundrað ár" verður støðan øðrvísi og kánaanitisku fólkinum verða komin upp á markið fyri uppreistri ikki stuðlað av Gudi og tey verða øll oyðiløgd fyri at lata sítt land til hebrearar sum fara at gera tað til sína tjóðarjørð.

Fyri at skilja hesa vanlukkuligu verkætlanina hjá Kána'anitum betur, mugu vit minnst til, at Nóa hevði bannað Kána'an, sum var fyrsti sonurin hjá soninum Ham. Lovaða landið varð tí fólkað av hesum eftirkomarum hjá Hami, sum Nóa og Gud bannaði. Oyðilegging teirra var bert ein spurningur um tíð, sum Gud hevði ásett fyri at fremja sínar ætlanir á jørðini.

Gen. 15,17 : " *Tá ið sólin var sett, var eitt djúpt myrkur ; og sí, har var ein roykjandi ovnur, og eldur gekk millum tey býttu djórini .*

Í hesum hátíðarhaldinum er eldur, sum menniskja tendrar, bannaður. Fyri at tora at bróta hesa meginreglu, verða báðir synir Árons einaferð forbrúktir av Gudi. Ábram hevði biðið Gud um eitt tekin og tað kom í formi av himmalskum eldi, sum fór framvið millum djórini, sum vóru skorin í tvey. Soleiðis vitnar Gud fyri sínum tænarum sum Elias profeti fyri baalsprofetunum stuðlaðir av fremmandu drotningini og konu Akab kongs, sum eitur Jesabel. Altartalvuna hjá honum druknaði í vatni, eldurin, sum Gud sendi, fer at eta altarið og vatnið, sum Elias hevur fyrireikað, men altartalvuna hjá falsprofetunum verður ignorerað av eldi hansara.

Gen. 15:18 : " *Á tí degi gjørði Harrin sáttmála við Ábram og segði : 'Eftirkomarum tínum havi eg givið hetta landið, frá Egyptalands ánni til ta stóru ánni, Eufrat ánni , "*

At enda í hesum kapitli 15, staðfestir hetta versio tað, er høvuðsevnið í henni sanniliga tað um **sambandið, sum skilur tey útvaldu frá øðrum monnum**, soleiðis at tey deila hesa samband við Gud og at tey tæna honum.

Mørkini í landinum, sum vóru lovað hebrearum . yvirhála tey, sum tjóðin fer at hertaka eftir hertøkuna av Kána'an. Men Gud tekur í sínum tilboði tær ómetaliga stóru oyðimørkirnar í Sýria og Arabia , sum ganga saman við " Eufrat " eystureftir *eins* og oyðimørkina Shur, sum skilur " *Egyptaland* " frá Ísrael. Millum hesar oyðimørk fær lovaða landið útsjóndina av einum Guds urtagarði.

Í profetiskum andaligum lesnaði ímynda " *áirnar* " fólkasløg, so Gud kann profetara um eftirkomarar Ábrams, tað vil siga um Kristus, sum skal finna sínar tilbiðjarar og sínar útvaldu handan Ísrael og Egyptaland, vestanfyrir í " Evropa ", sum er ímyndað í Opinberingini 9:14 undir navninum " *tann stóra áin E. "*

Gen. 15:19 : " *land Kenita, Kenizita, Kadmonita, "*

Gen. 15,20 : " *av Hettitum, Perizitum, Refaimum, "*

Gen. 15:21 : " *av Amoritum, Kána'anitum, Girgasitum og Jebusitum .*

Í tíðini hjá Ábrami nevndu hesi nøvnini familjurnar, sum vóru savnaðar í býum , sum myndaðu og fólkaðu Kána'anland. Millum teirra eru Refaimar, sum meira enn hinir fara at hava varðveitt risamerkið hjá antediluvians, tá ið Jósva tekur økið " *fýra ættarlið* " ella " *fýra hundrað ár* " seinni.

Ábram er patriarkurin í teimum báðum samgongunum í Guds ætlan. Eftirkomarar hansara gjøgnum holdið fara at geva nógvar eftirkomarar, sum eru føddir inn í fólkið, sum Gud hevur valt, men ikki valt av honum. Tí skeiklar hesin fyrsti sáttmálin , sum er grundaður á holdið, frelsuverkætlanina og ruggar fatanina av henni , tí frelsan fer bert at hvíla á trúargerðini í teimum báðum sáttmálunum. Umskering av holdinum bjargaði ikki hebraiska mannum hóast tað var kravt av Gudi . Tað, sum gjørði, at hann kundi verða frelstur, vóru hansara lýðin verk, sum avdúkaðu og staðfestu trúgv og álit hansara á Gud. Og tað er tað sama, sum treytar frelsuna í nýggja sáttmálanum, har trúgvin á Kristus verður gjørd livandi við verkum av lýdni móti teimum boðum, fyriskipanum og guddómligu meginreglunum, sum Gud hevur opinberað, gjøgnum alla Bíbliuna. Í einum uppfyltum

sambandi við Gud er læran í bókstavinum upplýst av andans vit ; Hetta er orsökkin til, at Jesus segði : “ bókstavurin drepur, men andin gevur lív .”

Mósebók 16

Skilnaður eftir lógligheit

1. Mós .16:1 : “ Sáraí, kona Ábrams, hevði ikki føtt honum børn. Hon átti eina egyptiska tænaragentu, sum æt Hagar .

Gen. 16:2 : “ Og Sáraí segði við Ábram : Sí, Harrin hevur gjørt meg ófruktbara; komið, biði eg tykkum, til tænara mín; kanska fáí eg børn við henni. Ábram lurtaði eftir røddini hjá Sáraí .

Gen. 16:3 : “ Tá tók Sáraí kona Ábrams Hagar egyptisku trælkonu sína og gav hana Ábrami manni sínum sum konu, eftir at Ábram hevði búð tíggu ár í Kánaánlandi . ”

Tað er lætt hjá okkum at kritisera hetta óhepna valið orsakað av tiltakinum hjá Sáraí, men hygg at støðuni, sum hon stóð fyri tí signaða parinum.

Gud hevði sagt við Ábram, at eitt barn skuldi føðast úr móðurlívi **hansara** . Men hann segði honum ikki frá Sáraí konu síni , sum var ófruktbar. Harumframt setti Ábram ikki spurnartekin við Skapara sín um kláring av sínum fráboðanum. Hann bíðaði eftir, at Gud skuldi tosa við hann eftir sínum fullveldisvilja. Og her mugu vit skilja, at hesin manglandi forkláringin var júst ætlaður at provokera hetta menniskjaliga tiltakið, sum Gud skapar eitt ólógligt mótsetning á støðinum við lyftinum um signing, men gagnligt, at seta framman fyri framtíðar Ísrael bygt á Ísak , eina hernaðarlíga og stríðandi kapping , mótstøðumann og mótstøðumann. Gud skilti, at umframt tær báðar leiðirnar, gott og ónt, sum vóru sett fyri menniskjans val, vóru " gularótin og prikkurin " bæði líka neyðug fyri at flyta tað mótviljaða " eslið " fram. Føðingin av Ísmaeli, eisini soni Ábrams, fer at stuðla myndugleikanum av arabiska stavinum til seinasta form í søguni, átrúnaðarlíga, islam (undirvísing ; ein hædd av ironi fyri hetta natúrlíga og arvalíga uppreistrarhugaða fólkið).

Gen. 16,4 : “ Hann fór inn til Hagar, og hon varð við barn. Tá hon sá, at hon var við barn, hugdi hon við vanvirðing at húsmóður síni . ”

Hesin vanvirðiligi hugburðurin hjá Hagar, egyptaranum mótvegis húsmóður síni, eyðkennir enn muslimsku arabisku fólkasløgini í dag. Og við hesum hava tey ikki heilt skeivt, tí vesturheimurin hevur vanvirt tann ómetalíga framíhjárættin at hava verið evangeliseraður í navni hins guddómliga Kristusar Jesusar. Soleiðis at henda falska arabiska trúgvín heldur fram at boða frá, at Gud er stórur, tá Vesturheimurin hevur strikað hann úr sínum hugsanarskráum.

Myndin, sum er givin í hesum versinum, avmyndar júst ta støðuna í okkara endatíð, tí vesturlendskur kristindómur, enntá skeivur, sum Sáraí ikki longur ber synir og søkkur í andalíga ófruktbarleika myrkursins. Og orðatakið sigur : í blindu landi eru tey eineygu kongar.

Gen. 16:5 : “ Og Sáraí segði við Ábram : Mín vanvirðing er yvir tær. Eg havi lagt tænara mín í barm tín ; ok er hon sa, at hon var med barn, horfdi hon at mer med vanvirðing. Má Harrin vera dómari millum meg og tykkum ! »

Gen. 16:6 : “ Og Ábram segði við Sáraí : «Sí, trælkona tín er í tínum valdi; So fór Sáraí illa við henni ; og Hagar flýddi frá henni .

Ábram tekur ábyrgd , og hann kennir ikki Sáraí fyri at vera íblásturin til hesa ólógliku føðingina. Soleiðis áleggur legitimiteturin frá byrjan av sína lóg um ólógligheit og eftir hesi læru, fara hjúnabond framyvir bert at sameina fólk úr somu nærmastu familju til framtíðar Ísrael og tess tjóðarform, sum er fingin eftir útflytingina úr trælshaldandi Egyptalandi.

Gen. 16:7 : “ *Eingil Harrans fann hana við vatnkeldu í oyðimørkini, við kelduna, sum er á veg til Shúr .* ”

Hetta beinleiðis skiftið millum Gud og Hagar er bert gjørt møguligt við signaðu støðuni hjá Ábrami. Gud fann hana í oyðimørkini Shur, sum skuldi gerast heimið hjá nomadiskum arabarum, sum búðu í tjaldum og støðugt leitaðu eftir mati til sínar seyðir og kamelar. Vatnkeldan var yvirlivilsismiðil hjá Hagar og hon mætir " kelduni av lívsins vatni " , sum kemur at eggja henni til at góðtaka sína støðu sum tænarari og hennara fjølbroyttu ætlan.

Gen. 16:8 : “ *Hann segði : Hagar, húskall Sárari, hvaðani kemur tú og hvar fert tú? Hon svaraði : Eg flýggji frá Sárari, húsmóður míni .*

Hagar svarar báðum spurningunum : hvar fert tú ? Svar : Eg flýggji. Hvaðani er tú ? Svar : Frá Sárari, húsmóður míni.

Gen. 16:9 : “ *Eingil Harrans segði við hana : Far aftur til húsmóður tína og eyðmýk teg undir hond hennara .* ”

Stóri dómurinn letur honum einki val, hann skipar fyri afturvending og eyðmjúkleika, tí tann veruligi trupulleikin var orsakaður av vanvirðingini, sum varð víst húsmóður hansara, sum burtursæð frá hennara steriliteti framvegis er hansara lógliga húsmóðir og skal tæna og virðast .

Gen. 16:10 : “ *Eingil Harrans segði við hana : Eg skal fjølga eftirkomararar tíni, so teir verða ikki roknaðir í fjøldini .* ”

YaHWéH eggjar honum við at bjóða honum eina „ gularót “. Hann lovar honum eina eftirkomararar " so nógv, at tað verður ógjørligt at telja tær ." Ger ikki feil , henda fjøldin verður holdlig og ikki andalig. Tí orð Guds verða borin til nýggi sáttmálin verður settur á stovn, bert av hebraiskum eftirkomararum. Men sjálvandi , ein og hvør einligur arabari kann gerast inn í Guds sáttmála við at góðtaka Hansara standardir, sum hebreararnir hava skrivað í Bíbliuni. Og síðani hon kom út, lýkur muslimska koranin ikki hetta kriterið. Hon ákærir, kritiserar og skeivar bíbilskar sannleikar, sum Jesus Kristus hevur sannroynd.

Við at taka upp fyri Ísmael útrykkið, sum longu varð brúkt um Ábram, " so nógv, at tað ikki verður møguligt at telja tey ", skilja vit, at tað bert er ein spurningur um menniskjaligar fjølbroytningar og ikki um tey útvaldu, sum eru vald út til ævigt lív. Samanberingarnar, sum Gud leggur upp til, eru altíð undir treytum, sum skulu lúkast. Dømi : „ *stjørnur á himlinum* ” vísir til eitthvørt átrúnaðarligt virksemi, sum inniber „ *at lýsa jørðina* . “ Men hvat ljós ? Einans sannleikans ljós, sum Gud legitimerar, ger eina " stjørnu " verða at " lýsa í allar ævir " á himlinum , sambært Dan. 12 : 3 , tí tey hava verið sanniliga “skilagóð” og hava sanniliga “ lært rættvísi ” sambært Gudi.

Gen. 16:11 : “ *Eingil Harrans segði við hana : Sí, tú ert við barn, og tú skalt føða son, og tú skalt kalla hann Ísmael ; tí Harrin hevur hoyrt neyð tykkara .*

Gen. 16,12 : “ *Hann verður sum eitt villur ásin ; hond hans mun vera i moti hverjum, ok hverra hond mun vera i moti honum ; og hann skal búgva yvir móti øllum brøðrum sínum .*

Gud samanber Ísmael , og arabisku eftirkomarar hansara , við eitt " villan esli " , djórið , sum er kent fyri sín mótvilja og treiska náttúru ; og harafturat , brutalt síðani tað eitur “ villur ”. Hann kann tí ikki temjast, tamast ella lokkast. Í stuttum kann sigast, at hann elskar ikki og letur seg ikki elska, og hann ber í ílegunum ein ágangandi arv móttvegis sínum egnu brøðrum og fremmandum. Hesin dómurinn, sum Gud hevur raðfest og avdúkaði, hevur stóran týðning , í hesi endatíðini , fyri at skilja revsandi leiklutin , fyri Gud, hjá trúgvini islam, sum falskur kristindómur stríddist fyri í teimum tíðum, tá tað kristna " ljósið " bert var " myrkur ". Síðani hann kom aftur til landið hjá forfedrum sínum, er Ísrael enn einaferð vorðið hansara mark, eins og Vesturheimurinn, sum er merktur kristin, vardur av amerikanskum valdi, sum teir

uttan stóran feil kalla " tann stóri Satan ". Tað er rætt, at ein lítil " Satan " kann kenna aftur " tann stóra " .

Við at føða Ísmael, eitt navn, sum merkir " Gud hevur hoyrt " , barnið í ósemjuni, skapar Gud ein víðari **skilnað** innan familjuna hjá Ábrami. Tað leggur afturat banningini av málum, sum eru skapt í Bábel-royndini. Men um hann fyrireikar amboðini til at revsa , so er tað tí at hann frammanundan veit uppreistrarhugaðu atferðina hjá menniskjum í sínum báðum fylgjandi samgongum til heimsins enda .

Gen. 16:13 : “ *Hon kallaði Atta El roi, navnið á Harranum , sum hevði talað við hana ; pvi at hon mælti : Hefi ek nokkut sét hér, eptir at hann sá mik ? »*

Navnið Atta El roi merkir : Tú ert tann síggjandi Gud. Men longu nú , er hetta tiltakið at geva Gudi eitt navn ein vreiði móti hansara yvirvág. Restin av hesum versinum, sum er týtt á nógvar ymiskar mátar, er tikið saman í hesum hugsan. Hagar kann ikki trúgva tí. Hon , tann lítli tænarin, var objektið fyri uppmerksemi hjá tí stóra skaparinum Gudi, sum sær ævinleikan og avdúkar hana. Eftir hesa upplivingina, hvat kann hon óttast ?

Mós 16,14 “ *Tí varð brunnurin kallaður Lahai-Roi brunnur ; tað er millum Kadesj og Bared . “*

Tey jarðligu støðini, har Gud vísti seg, eru virðismikil, men heiðurin, sum menniskju geva teimum, er ofta orsakaður av teirra avgudadýrkandi anda , sum ikki sættar tey við hann.

Mós 16,15 “ *Og Hagar føddi Ábrami ein son ; og Ábram kallaði sonin, sum Hagar føddi honum, Ísmael .*

Ísmael er sanniliga ektaði sonur Ábrams, og fram um alt hansara fyrsta barn, sum hann natúrliga verður knýttur at. Men hann er ikki lyftissonurin, sum Gud hevur boðað frá áður. Enn valt av Gudi, er navnið " *Ísmael* " givið honum, sum merkir " *Gud hevur hoyrt* " grundað á neyðina hjá Hagar fram um alt , offur fyri avgerðunum, sum húsmóðir hennara og harri hennara tóku . Men í aðrari merking hvílir tað eisini á feilinum hjá Ábrami og Sáraí við at hava trúð eina løtu, at hesin sonurin, sum Hagar, egyptin, fekk við barn, var staðfestingin, tað vil siga " *uppfyllingin* " , og fremjan av Guds fráboðan. Mistakið fer at hava blóðugar avleiðingar til heimsins enda.

Gud er komin inn í mannahugsanarspælið og fyri hann er tað neyðuga framt : barnið av ósemju og **ósemjuskilnaði** er á lívi.

Gen. 16:16 : „*Ábram var seks og áttatíu ára gamal, tá ið Hagar føddi Ábrami Ísmael . “*

So " *Ísmael* " varð føddur í 2034 (1948 + 86) tá Ábram var 86 ára gamal.

Mósebók 17

Skilnaður gjøgnum umskering : tekin í holdinum .

1. Mós.17,1 : “ *Tá ið Ábram var níti og níggju ára gamal, vísti hann seg fyri Ábrami og segði við hann: Eg eri Gud hin alvaldi. Gangið framman fyri mær og verið skyldleysur .*

Í 2047, 99 ára gamal og Ísmael 13 ára gamal, fær Ábram vitjan í anda av Gudi, sum fyri fyrstu ferð sýnir seg fram fyri honum sum " *Alvaldi Gud* ". Gud fyrireikar eina handling, sum skal avdúka hendan “ *alvalda* ” persónin. Útsjónin hjá Gudi er í høvuðsheitum av munnligu og hoyriligu skipanini, tí dýrd hansara er framvegis ósjónlig, men ein líking av hansara persóni kann síggjast uttan at doyggja.

1. Mós.17,2 : “ *Eg skal gera sáttmála mín millum meg og tykkum, og eg skal fjølgja tykkum ógvuliga nógv .*

Gud endurnýggjar lyftið um sína margfaldan og tilskilar hesa tíðina " til óendaligt ", tað vil siga sum " dustið á jørðini " og " stjörnurnar á himlinum ", sum " eingin kann telja ".

1. Mós.17,3 : “ *Ábram datt á andlitið ; ok taladi gud til hans ok sagdi :*

Ábram varnaðist, at tann, sum tosar við hann, er tann " Alvaldi Gud ", og hann fellur á andlitið fyri ikki at hyggja at Gudi, men hann lurtar eftir orðum hansara, sum fortrylla alla sál hansara.

Gen. 17,4 : “ *Hetta er sáttmáli Mín, sum Eg geri við tykkum. Tú skalt gerast faðir til eina fjøld av tjóðum .* »

Sáttmálin, sum varð gjørdur millum Gud og Ábram, verður styrktur hendan dagin : “ *Tú skalt verða faðir at fjøldum tjóðum .* ”

Gen. 17,5 : “ *Navn títt skal ikki longur vera Ábram ; men navn títt skal vera Ábraham, tí eg havi gjørt teg til faðir at mongum tjóðum .* »

Navnabroytingin frá Ábrami til Ábraham er avgerandi og í síni tíð fer Jesus at gera tað sama við at broyta nøvnini á ápostlum sínum.

Gen. 17,6 : “ *Eg skal gera tykkum ógvuliga fruktagóðar og gera tykkum tjóðir ; og kongar skulu koma úr tær .* »

Ábram er fyrsti faðir arabisku tjóðanna í Ísmael, í Ísak verður hann faðir hebreara, Ísraels synir ; og í Midian verður hann faðir eftirkomarar Midians ; hjá hvørjum Móses skal finna konu sína Zipporu, dóttur Jetro.

Gen. 17:7 : “ *Eg skal gera sáttmála mín millum meg og teg og eftirkomarar tínar eftir teg í ættarlið teirra til ein ævigan sáttmála, at eg skal vera Gud hjá tær og eftirkomarum tínum eftir teg .* ”

Gud velur smálutir orðini í sáttmála sínum, sum verða “ ævig ” men ikki ævig. Tað merkir, at sáttmálin, sum er gjørdur við hansara holdliga avkom, skal hava eina avmarkaða tíð. Og hetta markið verður nátt, tá ið , í síni fyrstu komu og síni menniskjansligu holdgerð, fer tann guddómligi Kristus at raðfesta á sín sjálvbodna bótdeyða , grundarlagið undir tí nýggja samgonguni, sum í sær sjálvum fer at hava ævigar avleiðingar.

Hesa tíðina skal tað gerast vart við, at øll fyrstfódd menniskju, sum eru miðsavnað og nevnd síðani byrjanina, missa sína lógligheit. Hetta var við Káini, fyrstfódda soninum hjá Ádami, við Ísmael, fyrstfódda, men ólógliga soninum hjá Ábrami, og eftir hann verður tað við Esau, fyrstfódda soninum hjá Ísak. Henda meginreglan um, at hin fyrstfóddi miseydnaðist, profeterar um, at jødiski holdligi samgongan miseydnaðist. Annar sáttmálin verður andaligur og kemur bert sanniliga umvendum heidningum til góðar, hóast svikaligu útsjóndina orsakað av følskum menniskjaligum sjálvsøgnum.

Gen. 17:8 : “ *Eg skal geva tær og eftirkomarum tínum eftir teg landið, sum tú ert fremmandur í, alt Kánáans land, til æviga ogn ;*

Somuleiðis verður Kánáansland latið „ til **æviga ogn** “, tað vil siga , so leingi Gud er bundin av sínum sáttmála. Og avvísingin av Messiasi Jesusi fer at gera tað ógildugt, so 40 ár eftir hesa vreiði verður tjóðin og høvuðsstaðurin Jerusalem oyðilagdur av rómverskum hermonnum, og teir eftirsitandi jødarnir verða spjaddir í ymsu londunum í heiminum. Tí Gud tilskilar eina treyt í sáttmálanum : “ *Eg skal vera Gud teirra .* ” Eisini tá ið Jesus sum sendiboð Guds offisielt verður vrakaður av tjóðini, fer Gud at kunna bróta sáttmála sín við fullkomnari legitimiteti.

Gen. 17,9 : “ *Gud segði við Ábraham : Tú skalt halda sáttmála mín, tú og eftirkomarar tíni eftir teg í øllum ættarliðum teirra .*

Hetta versíð ger enda á øllum teimum átrúnaðarligu ætlanum, sum gera Gud til Gud hjá teimum einguddómligu átrúnaðunum, sum eru savnaðar í økumeniska samgonguni hóast teirra ósambæriligu og mótstríðandi lærur. Gud er bert bundin av sínum egnu orðum, sum seta grundarlagið undir sáttmála hansara, eitt slag av sáttmála, sum er gjørdur við tey, sum einans

lýða honum. Heldur maðurin sín samgöngu, so validerar hann hana og leingir hana. Men menniskjað skal fylgja Gudi í síni verkætlan bygd á tvær fylgjandi fasur ; tann fyrri er holdligur, tann seinni er andaligur. Og hetta brotið frá tí fyrsta til tað seinna setur einstöku trúna hjá menniskjum, og fyrst og fremst, jøðanna til royndar. Við at vraka Kristus brýtur jøðiska tjóðin sáttmála sín við Gud, sum letur dyrnar upp fyri heidningunum, og sum tey, sum umvenda seg til Kristus, verða ættleidd av honum og roknað sum andaligir synir hjá Ábrahamsi. So øll, sum halda sáttmála hansara, eru holdliga ella andaliga synir ella døtur Ábrahams.

Í hesum versinum síggja vit, at Ísrael, framtíðar tjóðin við tí navninum, av sonnum hevur sína keldu í Ábrahamsi. Gud ger av at gera eftirkomarar sínar til eitt fólk, sum er „ útsett ” til eina jarðliga sýning. Tað er ikki ein spurningur um eitt frelst fólk, men um grundlógina av eini menniskjaligari samkomu, sum umboðar tey jarðligu vulevni til val av teimum útvaldu frelstu av framtíðar náði Guds, sum verður fingin av Jesusi Kristi.

Gen. 17,10 : “ *Hetta er sáttmáli mín, sum tit skulu halda, millum meg og tykkum og avkom tykkara eftir tykkum : hvør mannfólk tykkara millum skal umskorast .* ”

Umskering er eitt tekin um sáttmálan, sum er gjørdur millum Gud, Ábraham og eftirkomarar hansara, tað vil siga , holdligu eftirkomarar hansara. Veikleikin er tann felagsformurin, sum er galdandi fyri allar eftirkomarar hennara, um teir hava trúgv ella ikki, um teir eru lýðin ella ikki. Tvørturímóti verður í nýggja sáttmálanum valið við trúgv, sum er sett til roynd, upplivað hvør sær av teimum útvaldu, sum síðani fáa tað æviga lívið, sum er á váði í hesum sáttmálanum. Til umskering skal leggjast ein óheppin avleiðing afturat : Muslimar hava eisini verið umskornir síðani patriarkin Ísmael og teir geva hesi umskering eitt andaligt virði, sum førir teir til at krevja rætt til ævinleikan. Men umskeringin hevur bert ævigar og ikki ævigar holdligar ávirkanir.

Gen. 17,11 : “ *Tit skulu umskera tykkum sjálvar ; og tað skal vera eitt tekin um sáttmála millum meg og tykkum* ” .

Tað er sanniliga eitt tekin um samgöngu við Gud men virkseimið er bert holdligt og vers 7, 8 , og næsta vers 13 staðfesta umsetingina av henni bert " *æviga* " .

Gen. 17:12 : “ *Tá ið átta dagar gamal skal hvør mannfólk millum tykkara verða umskorin í øllum ættarliðum tykkara, hvørt hann er føddur í húsi tykkara ella keyptur við pengum frá nøkrum útlendingi, sum ikki er av tykkara egnu ætt .* ”

Hetta er framvegis eitt sera undrunarvert ting, men hóast sín egna æviga karakter, so er tað tó ein profeti, sum avdúkar Guds ætlan fyri 8. ^{ártúsund}. Hetta er orsökkin til valið av " átta døgum ", tí teir fyrstu sjeý dagarnir ímynda jarðligu tíðina av valinum av teimum útvaldu í seks túsund ár og dómin í sjeýnda ártúsund. Við at skipa, á jørðini, fyri einum tættum sambandi við jøðisku tjóðina og hennara fyrsta fostur, Ábram, avdúkar Gud myndina av framtíðar ævinleikanum hjá teimum útvaldu, sum eru leyslatin frá tí holdliga kynsliga veikleikanum, sum er miðsavnaður um forhúðina, sum er avskorin frá monnum. Síðani, eins og tey útvaldu fara at koma úr øllum upprunanum hjá fólkunum á jørðini, men bert í Kristi , í gamla sáttmálanum, skal umskering verða nýtt enntá fyri útlendingar, tá teir vilja bígva saman við leguni, sum Gud hevur valt.

Høvuðshugsanin við umskeringini er at læra, at í Guds æviga ríki fara menniskju ikki at føða seg longur og holdlig ynski ikki longur verða møgulig. Harumframt samanber Paulus ápostul umskeringina av holdinum í gamla sáttmálanum við umskeringina av hjartanum hjá teimum útvaldu í tí nýggja. Í hesum sjónarhorninum leggur tað upp til reinleika holdsins og hjartans, sum gevur seg til Kristus.

Umskering merkir **at skera runt** og hetta hugskotið avdúkar, at Gud vil knýta eitt serstakt samband við sín skapning. Sum ein " øvundsjúkur " Gud krevur hann einkarætt og prioritet av kærleikanum frá sínum útvaldu, sum um neyðugt skulu skera av menniskjaligum sambondum **rundan um seg, sum eru skaðilig fyri teirra frelsu og bróta bindingar**

við ting og fólk, sum skaða teirra samband við hann. Í eini profetiskari mennandi mynd, snýr henda meginregla seg um hansara holdliga Ísrael, fyrst, og hansara andaliga Ísrael allar tíðir, sum er opinberað í Jesusi Kristi í hansara fullkomleika.

Gen. 17,13 : “ *Tann, sum er føddur í húsinum, og tann, sum er keyptur við pengum, skal umskorast ; og sáttmáli mín skal vera í holdi tykkara sum ein ævigur sáttmáli .* ”

Gud heldur fast við hesa hugsan : bæði lóglig og ólóglig børn kunnu knýta seg at honum, tí hann profeterar sostatt tær báðar samgongurnar í hansara frelsuætlan. . . Síðani profeterar denturin, sum er merktur av, at útrykkið “ *ognað fyri pengakostnað* ” kemur aftur, um Jesus Kristus, sum verður settur til 30 denarar av uppreistrarhugaðu trúgvandi jødunum. Og so, fyri 30 denarar, fer Gud at bjóða sítt menniskjaliga lív til endurloysing av teimum útvaldu jødunum og heidningunum í navni sínum heilaga sáttmála. Men tann “ *æviga* ” náttúran av umskeringarmerkinum verður mint aftur á og tann nágreinileikin “ *í tínum holdi* ” staðfestir løtuliga karakterin hjá tí. Tí hesin sáttmálin, sum byrjar her, skal hava ein enda, tá ið Messias kemur “ *at gera enda á synd* , ” sambært Dan.7,24.

Gen. 17:14 : “ *Óumskorin maður, sum ikki er umskorin í holdi sínum, skal verða skorin úr fólki sínum : hann skal hava brotið sáttmála mín .* ”

At halda tær reglur, sum Gud hevur sett, er sera strangt og viðgongur einki undantak, tí teirra brot skeikla hansara profetisku verkætlan, og hann fer at vísa við at forða Mósesi í at koma inn í Kána'an, at hesin feilurin er sera stóur. Tann óumskorin í holdi er ikki meira lógligur at liva í tí jarðiska jødiska fólkinum enn tann óumskorin í hjartanum vildi verið í Guds framtíðar æviga himmalska ríki.

Gen. 17:15 : “ *Gud segði við Ábraham, Tú skalt ikki longur kalla konu tína Sárarai Sárarai ; men navn hennara verður Sára h .*

Ábram merkir faðir at einum fólki men Ábraham merkir faðir at einum fjølmenti. Somuleiðis merkir Sárarai edla men Sára prinsessa.

Ábram er longu pápi Ísmaels, men broytingin av navninum Ábraham er rættvís gjørd av margfaldan av eftirkomarum hansara í Ísak soninum, sum Gud fer at kunngerá honum, ikki á Ísmaeli. Av somu orsök fer tann ófruktbara Sára at føða og føða eina rúgvu av synum gjøgnum Ísak og navn hennara gerst Sára.

Gen. 17,16 : “ *Eg skal signa hana, og Eg skal geva tær son av henni ; Eg skal signa hana, og hon skal gerast tjóðir ; tjóðkongar skulu koma av henni .*

Ábram gongur saman við Gudi, men hansara gerandisdagur er jarðiskur og byggir á jarðiskar náttúruviðurskifti, ikki á guddómlig undurverk. Eisini í hugsan síni gevur hann Guds orðum týdningin av signing av tí amboði, sum Sárarai fekk son við Hagar tænarar sínum.

Gen. 17,17 : “ *Ábraham fall á andlitið; hann flenti og mælti í hjarta sínum: «Skal barn føðast honum, sum hundrað ára gamal er?» og Sára h, sum hon var níti ára gomul, skuldi hon føða barn? »*

Tá hann varnast, at Gud kanska meinti, at Sárarai skuldi gerast før fyri at føða børn, hóast hon er ófruktbar og longu 99 ára gomul, flennir hann í hjartanum. Støðan er so óhugsandi á jarðliga menniskjaliga støði, at hetta refleksið í hansara hugsan tykist natúrligt. Og hann gevur sínum tankum meining.

Gen. 17,18 : “ *Og Ábraham segði við Gud : Ó! Má Ísmael liva fyri tær! »*

Tað er greitt, at Ábraham grundgevir holdliga, og at hann bert hugsar um sína margfaldan gjøgnum Ísmael, sonin, sum longu er føddur og 13 ára gamal.

Gen. 17:19 : “ *Gud segði : Sára, kona tín, skal føða tær son; og tú skalt kalla hann Ísak. Eg skal gera sáttmála mín við hann sum ein ævigan sáttmála fyri eftirkomarar hansara eftir hann .*

Gud veit tankarnar hjá Ábrahami, og hann áminnir hann og endurnýggjar fráboðanina til hansara uttan at lata minsta móguleika fyri tulkingarfeili eftir sær.

Ivin hjá Ábrahami um undurfullu fœðingina av Ísak profeterar tann iva og vantrúgv, sum menniskjað fer at vísa seg móttvegis Jesusi Kristi. Og ivi fer at taka stœði í eini offisiellari avvísing frá holdligu eftirkomarunum hjá Ábrahami.

Mós 17,20 *Hvat Ísmael viðvíkur, so havi eg hoyrt teg. Sí, eg vil signa hann og gera hann fruktubarnan og fjølga hann ógvuliga ; Hann skal fœða tólv hœvdingar, og eg skal gera hann til eina stóra tjóð .*

Ísmael merkir Gud hevur svarað, eisini, í hesum inntrivinum, rættvísger Gud aftur navnið, hann gav honum. Gud skal gera hann fruktagóðan, hann verður margfaldaður og skal mynda ta stóru arabisku tjóðina, sum er mannað við “ tólv hœvdingum ”. Hetta talið 12 líkist teimum 12 synunum hjá Jákupi av hansara heilaga samgongu , sum verða eftirfylgdir av teimum 12 ápostlunum hjá Jesusi Kristi , men líkt merkir ikki eins, tí tað staðfestir guddómliga hjálp, men ikki ein frelsandi samgongu viðvíkjandi hansara ætlan um ævigt lív. Harumframt verða Ísmael og eftirkomarar hansara fíggindalig móti øllum teimum, sum fara inn í Guds heilaga sáttmála , í røð jøðum síðani kristnum. Hesin skaðiligi leikluturin fer at revsa eina ólógliga fœðing við líka ólógligum mannagongdum, sum sterila mamman og ov sjálvnøgdi pápin ímynda sær. Tí fara holdligu synir Ábrahams at bera somu banning og fara at enda at líða somu avvísing frá Gudi.

Havið kent Gud og hansara virði, kunnu eftirkomarar Ísmaels velja at liva eftir hansara reglum til teir koma inn í jødisku samgonguna, men hetta valið verður verandi einstaklinga eins og tann æviga frelsan, sum verður bjóðað teimum útvaldu. Somuleiðis , eins og hjá øðrum monnum av øllum uppruna , verður frelsan í Kristi bjóðað teimum og vegurin til ævinleikan verður latin upp fyri teimum, men bert á lýðin stœði Kristusar Frelsarans, krossfestan, deyðan og upprisnan.

Gen. 17:21 : “ *Eg skal gera sáttmála mín við Ísak, sum Sára skal fœða tær hesa ásettu tíð næsta ár .* ”

Ísmael var 13 ára gamal, tá ið henda sjónin varð sædd sambært vers 27, verður hann tí 14 ára gamal, tá ið Ísak varð fœddur. Men Gud heldur fast við hetta : Sáttmáli Hansara verður stovnaður við Ísak, ikki Ísmael . Og hann verður fœddur av Sáru.

Gen. 17:22 : “ *Og tá ið hann var liðugur at tala við hann, varð Gud lyftur upp frá Ábrahami .*

Guds útsjónir eru sjáldsama nógvar og serstakar, og hetta greiðir frá, hví menniskju ikki venja seg við guddómlig undurverk og hví, eins og Ábraham , teirra grundgeving framvegis er treytað av náttúrulógunum í jarðliga lívinum. Hansara boðskapur borin fram, dregur Gud seg aftur.

Gen. 17:23 : “ *Ábraham tók Ísmael son sín og øll, sum vóru fœdd í húsi hansara, og øll, sum vóru keypt við pengum, hvønn mannfolk av monnum í húsi Ábrahams ; og hann umskerdi teir sama dag, eftir tí boði, sum Gud hevði givið honum .*

Skipanin, sum Gud hevur givið, verður beinanvegin framd. Hansara lýdni rættvísger hansara samband við Gud. Hesin valdsmikli meistarinn í fornøldini keypti tænarar og trælastøðan var til og varð ikki umstrídd. Faktiskt , tað, sum fer at gera evnið ivasamt, er harðskapsnýtsla og illgerð av tænarum. **Trælastøðan er eisini tann hjá øllum teimum, sum Jesus Kristus hevur loyst, eisini í dag .**

Gen. 17:24 : “ *Ábraham var níti og níggju ára gamal, tá ið hann varð umskorin .* ”

Hesin nágreinileikin minnir okkum á, at lýdni krevur Gud av menniskjum, hvør aldur tey so eru ; frá teimum yngstu til tey elstu.

Gen. 17,25 : “ *Og sonur hansara Ísmael var trettan ára gamal, tá ið hann varð umskorin .* ”

Hann verður tí 14 ár eldri enn beigginn Ísak , sum fer at geva honum ein veruligan førleika at gera yngra beiggja sínum, soninum hjá lógligu konu síni, skaða.

Gen. 17:26 : “ *Sama dagin varð Ábraham umskorin og Ísmael sonur hansara .* ”

Gud minnir Ísmael á hansara legitimitet mótvegis Ábrahami, sum er pápi hansara. Teirra felags umskering er eins villeiðandi og pástandirnir hjá eftirkomarum teirra, sum siga seg vera ættaðir frá sama Gudi. Tí fyri at siga seg vera frá Gudi, er tað ikki nóg mikið at hava sama forfedra holdliga faðir. Og tá ið teir vantrúgvandi jødarnir krevja hetta sambandið við Gud orsakað av pápa sínum Ábrahami, so fer Jesus at vraka hetta argumentið og rokna teimum sum faðir teirra, djevulin, Satan, faðir lygnanna og ein drápsmann frá byrjan av. Tað, sum Jesus segði við uppreistrarhugaðu jødarnar á hansara døgum, er líka galdandi fyri okkara arabisku og muslimsku sjálvsøgd.

Gen. 17:27 : “ *Og allir menn í húsi hansara, føddir í húsi hansara ella keyptir við pengum frá fremmandum, vórðu umskornir saman við honum .* ”

Eftir hesum lýdni fyrimynd fara vit at síggja, at vanlukkurnar hjá hebrearunum, sum fóru úr Egyptalandi, altíð fara at koma av teirra undirmeting av hesum lýdni, sum Gud krevur í absolutum høpi, í øllum tíðum og fram til heimsins enda.

Mósebók 18

Skilnaðurin hjá fggindabrøðrum .

Gen. 18:1 : “ *Og Harrin vísti seg fyri honum millum eikirnar í Mamre, tá ið hann sat við dyrnar á tjaldi sínum í dagsins hita .* ”

Gen. 18,2 : “ *Og hann lyfti eygu síni upp og hugdi , og sí, trýggir menn stóðu við honum. Tá ið hann sá teir, rann hann ímóti teimum frá tjaldsins og boygdi seg til jarðar .*

Ábraham er hundrað ára gamal maður, hann veit, at hann er gamal nú, men hann er framvegis í góðum kropsligum formi, meðan hann " *rennur at mæta* " sínum vitjandi . Kendi hann teir sum himmalskar boðberar, tí hann " *boygdi seg til jarðar* " fyri teimum ? Men tað, sum hann sær, er " *trýggir menn* " og vit kunnu so síggja í hansara reaktión, hansara kenslu av sjálfvfygjandi gestablídni sum er ávøksturin av hansara natúrliga kærleiksfulla persóni.

Gen. 18:3 : “ *Og hann segði , Harri, um eg nú havi funnið náði í eygum tínum, so far ikki burtur frá tæna tínum .* ”

At kalla ein gest " *harra* " var úrslitið av stóra eyðmjúkleika Ábrahams og aftur eru eingi prógv fyri, at hann helt seg venda sær til Gud. Tí henda vitjanin hjá Gudi undir fullkomnari menniskjaligari útsjón er serlig, tí sjálv t Moses sleppur ikki at síggja " *dýrd* " á andlitinum á Gudi sambært 2. Mós.33,20 til 23 : " *Harrin segði: Tú skalt ikki síggja andlit mítt, tí menniskjað kann ikki síggja meg og liva. YaHWéH segði: Her er eitt stað nærhendis mær; tú skalt standa á klettinum. Tá ið dýrd mín fer framvið, skal eg seta teg í eina klettaslit og hylja teg við hond míni, til eg fari framvið. Og tá ið eg vendi hondini, sært tú ryggin á mær, men andlit mítt verður ikki sæð .* Um sjónin av " *dýrd* " Guds er bannað, so forbjóðar hann sær ikki at taka menniskjaliga útsjón fyri at nærkast sínum skapningum. Gud ger tað fyri at vitja Ábraham, vin sín, og hann fer at gera tað aftur í formi av Jesusi Kristi frá fosturføðingini til hansara sóningardeyða.

Gen. 18,4 : “ *Lat eitt sindur av vatni koma við, og tú skalt vaska tær; og hvíl undir hesum trænum .* ”

Vers 1 ger greitt, at tað er heitt, og sveittin frá fótum, sum eru klæddir í jarðdusti, rættvísger at vaska føturnar hjá vitjandi. Hetta er eitt gott tilboð, sum er givið teimum. Og hetta uppmerksemi er alt til æru fyri Ábraham.

Gen. 18,5 : “ *Eg skal taka ein breyðbita, fyri at styrkja hjarta tykkara ; eftir tað fert tú at halda fram á leiðini ; tí at hetta er orsök til, at tú gongur framvið tæna tínum. Þeir svara : Gerit sem þer sagt .*

Her sýggja vit , at Ábraham ikki eyðmerkti hesar vitjandi sum himmalskar verur . Tann uppmærksemin, hann vísir teimum, er tí ein vitnisburður um hansara natúrligu menniskjaligu eiginleikar. Hann er eyðmjúkur, kærligur, blíður, gávumildur, hjálpsamur og gestabliður ; ting, sum gera, at Gud virðismetir hann. Í hesum menniskjansliga táttinum góðkennir og góðtekur Gud øll hansara uppskot.

Gen. 18:6 : " *Ábraham fór skjótt inn í tjald sítt til Sáru og segði : "Skjótt, trý mát av fínum mjóli, elt tað og ger køkur ."*

Matur er til gagns fyri holdliga likamið og sýggja trý holdlikam framman fyri sær, hevur Ábraham mat tilrættagdan til at endurnýggja likamligu styrkina hjá sínum vitjandi.

Gen. 18:7 : " *Og Ábraham rann til seyð sín og tók ein kálv, mjúkan og góðan, og gav honum tæna sínum, og hann skundaði sær at gera hann ."*

Valið av einum øðrvísi kálv vísir víðari hansara gávumildni og natúrliga vælvild ; gleði hansara við at gleða næsta sín. Fyri at náa hesum úrsliti bjóðar hann sínum vitjandi tað besta.

Gen. 18,8 : " *Hann tók eisini smør og mjólk, saman við kálvinum, sum varð smíðaður, og setti tað fyri teimum. Hann stóð sjálvur við síðuna av teimum, undir trænum. Og teir ótu ."*

Hesin appetittríku matvørurnar verða lagdar fram fyri fremmandum, sum ganga framvið, fólk, sum hann ikki kennir, men sum hann viðger sum um tey vóru limir í hansara egnu familju. Inkarnatiónin av teimum vitjandi er sera verulig, tí tey eta mat, sum er gjørdur til menniskju.

Gen. 18:9 : " *Tá søgdu teir við hann , Hvar er Sára kona tín? Hann svaraði: Hon er har, í tjaldinum .*

Av tí at royndin hjá vertinum er ein eydna til Guds dýrd og til hansara egnu, avdúka tey vitjandi sína sonnu náttúru við at nevna navnið á konu hansara, " Sára ," sum Gud gav honum í fyrstu sjónini.

Gen. 18,10 : " *Ein teirra segði : « Eg skal koma aftur til tín um hesa tíðina ; og sí, Sára, kona tín, skal fáa ein son.» Sára lurtaði við tjaldhurðina, sum var aftan fyri hann .*

Latið okkum leggja til merkis, at í útsjónini hjá teimum trimum vitjandi , ger einki, at vit kunnu eyðmerkja YaHWéh frá teimum báðum einglunum, sum fylgja honum. Himmalska lívið sæst her og avdúkar javnstøðukensluna, sum ræður har.

Meðan ein av teimum trimum vitjandi boðar frá, at Sára er nær við at føðast, lurtar hon frá inngongdini til tjaldið eftir tí, sum verður sagt og teksturin tilskilar, hvør " *var aftanfyri hann* " ; merkir, at hann ikki sá hana og menniskjaliga ikki kundi vera tilvitaður um hennara nærveru. Men teir vóru ikki menn.

Gen. 18:11 : " *Nú Ábraham og Sára vóru gomul og væl komin , og Sára var farin av vón um at føða børn ."*

Versið skilgreinar vanligar menniskjaligar umstøður, sum eru felags fyri alt menniskjað.

Gen. 18:12 : " *Hon flenndi innan í sær sjálvari og segði : Nú eg eri gomul, skal eg ynskja mær meira? Harri mín er eisini gamal ."*

Legg til merkis neyvleikan aftur : " *Hon flennir við sær sjálvari* " ; so at eingin hevur hoyrt hann grata uttan hin livandi Guð, sum rannsakar hug og hjørtu.

Gen. 18:13 : " *Tá segði Harrin við Ábraham : Hví flenti Sára og segði : Skal eg veruliga føða eitt barn, sum eg eri gomul? »*

Gud nýtir høvið at avdúka sín guddómliga samleika , sum rættvísger umrøðuna av YaHWéh, tí tað er sanniliga hann, sum tosar undir hesi menniskjansliga útsjónini við Ábraham. Bara Gud kann vita duldu tankarnar hjá Sáru og nú veit Ábraham, at Gud tosar við hann.

Gen. 18:14 : “ *Er nakað ov ringt fyrir Harran ? Um ásetta tíð komi eg aftur til tín, um hessa somu tíð ; og Sára skal fáa ein son .* ”

Gud gerst myndugleikafullur og endurnýggjar sína spádóm greitt í navninum á YaHWéH um hansara guddómleika.

Gen. 18:15 : “ *Og Sára ljóðaði og segði , Eg flenti ekki. Tí hon var bangin. Men hann segði : Tvörturímóti flenti tú .*

" *Sára ljóðaði* " sigur teksturinn, tí Gud hoyrði hennara loyniligu hugsan, men eingin látur kom úr munni hennara ; So tað var bara ein lítil lygn fyri Gudi men ekki fyri menniskjanum. Og um Gud átalar hana, so er tað tí, at hon ekki viðurkennir, at Gud hevur tamarhald á hennara tonkum. Hon gevur prógv fyri hesum við at fara so langt sum at lúgva fyri honum. Hetta er orsök til, at hann heldur fast við at siga : " *Tvörturímóti (tað er løgið), flenti tú .* " Latið okkum ikki gloyma, at menniskjað, sum Gud signar, er Ábraham og ikki Sára, hansara lógliga kona, sum bert fær gagn av signingini frá manni sínum. Hansara hugsanir hava longu borið ávøkst í banningini av føðing Ísmaels, framtíðar arvafiggindanum og kappingarneytanum hjá Ísrael ; tað er satt at fremja eina guddómliga verkætlan.

Gen. 18,16 : “ *Og menninir reistust og hugdu móti Sódoma. Ábraham fór við teimum, at fylgja teimum .* ”

Havið slókt tosta teirra, fóðrað tey og hava endurnýggjað fyri Ábrahami og Sáru framtíðar føðingina av lógliga soninum Ísak , avdúka himmalsku gestirnir fyri Ábrahami, at teirra vitjan á jørðini eisini hevur eina aðra uppgávu : hon snýr seg um Sódoma.

Gen. 18:17 : “ *Tá segði Harrin : Skal eg goyma fyri Ábrahami tað, sum eg skal gera ?... ”*

Her hava vit nágreiniliga umsetingina av hesum versinum úr Amos 3,7: " *Vinniliga ger Harrin einki, uttan at hann opinberar loyndarmál sítt fyri tænarum sínum, profetunum .* "

Gen. 18:18 : “ *Ábraham skal verða ein stór og veldig tjóð, og allar tjóðir jarðarinnar verða signaðar í honum .* ”

Vegna vanliga merkingarmissin , sum verður lagdur á hjáorðið " *vist* " , minnst eg , at tað merkir : á ein ávísan og absoluttan hátt . Áðrenn Gud avdúkar sína oyðileggjandi ætlan, skundar hann sær at tryggja Ábrahami sína egnu støðu framman fyri honum og endurnýggjar signingarnar, sum hann fer at geva honum. Gud byrjar at tosa um Ábraham í triðja persóni fyri at lyfta hann upp í tignina sum ein stórur søguligur persónur í menniskjanum. Við hesum vísir hann sínum holdligu og andaligu eftirkomarum ta fyrimynd, sum hann signar og sum hann minnst aftur á og definerar í versinum, sum kemur.

Gen. 18,19 : “ *Tí at eg havi valt hann, at hann kann boða børnum sínum og húski sínum eftir hann, at tey skulu halda veg Harrans , at gera rættvísi og rættvísi, og at Harrin skal fremja fyri Ábrahami tað, sum hann lovaði honum... ”*

Tað, sum Gud lýsir í hesum versinum, ger allan munin við Sódoma, sum hann fer at oyðileggja. Til heimsins enda verða hansara útvaldu sum henda lýsing : at halda vegin hjá YaHWéH snýr seg um at fremja rættvísi og rættvísi ; tann sanna rættvísi og sanna rættvísi, sum Gud fer at byggja á lógartekstir at læra fólk sítt Ísrael. Virðing fyri hesum verður treytin fyri, at Gud virðir síni lyfti um signingar.

Gen. 18:20 : “ *Og Harrin segði : Rópið móti Sódому og Gomorru er vaksið, og synd teirra er stór .* ”

Gud førir henda dómin móti Sódому og Gomorru, býunum hjá kongunum, sum Ábraham var komin at bjarga, tá teir vórðu álopnr . Men tað var eisini í Sódoma, at systkinabarnið Lot hevði valt at seta búgv, saman við familjuni og tænarum sínum. Vitandi um tilknýttisbandið, sum Ábraham hevur til systkinabarnið, margfaldar Gud uppmerksemisformirnar mótvegis gamla mannum fyri at boða honum frá ætlanum sínum. Og fyri at gera hetta lækkar hann seg sjálfvan til menniskjastøðið fyri at menniskjaliga seg so

nógv sum gjørligt fyri at seta seg á støðið við menniskjansligu grundgevingini hjá Ábrahami tænarara sínum.

Gen. 18,21 : “ *Tí skal eg fara niðan og hyggja, um teir hava gjørt eftir tí, sum mær er komin; og um tað ikki er, so skal eg vita tað .*”

Hesi orðini eru í andsøgn við vitan um hugsanina hjá Sáru, tí Gud kann ikki vera óvitandi um, hvussu siðloysi er nátt í hesum báðum býunum á slættanum og teirra ríkiliga vælferð. Henda reaktiónin avdúkar, hvussu ansin hann er fyri at fáa sín trúfasta tænarara at góðtaka tann rættvísa dómin av hansara dómi.

Gen. 18,22 : “ *Menninir fóru avstað og fóru móti Sodoma. Men Ábraham stóð stillur fyri Harranum .*

Her ger skilnaðurin av teimum vitjandi, at Ábraham kann eyðmerkja teirra millum tann livandi Gud, YaHWéH, sum er til staðar hjá honum undir einari einfaldari menniskjaligari útsjónd, sum ger tað lættari at skifta orð. Ábraham verður nóg djarvur til at fara undir eitt slag av semju við Gud fyri at fáa frelsu av teimum báðum býunum, har kæra systkinabarnið Lot býr í einum.

Gen. 18:23 : “*Og Ábraham kom nærri og segði : Vilt tú eisini oyðileggja rættvísar saman við óndum ?* »

Spurningurin, sum Ábraham setti, er rættvísgerður, tí í sínum felags rættargerðum elvir menniskjað til deyða av ósekum ofrum, sum kallast trygdarskaði. Men um menniskjað ikki kann siga munin, so kann Gud. Og hetta fer hann at bera prógv fyri Ábrahami og okkum, sum lesa hansara bíbilska vitnisburð.

Gen. 18:24 : “ *Kanska eru fimmti rættvísir í býnum, vilt tú eisini oyðileggja teir og ikki spara býin fyri teir fimmti rættvísu, sum eru í henni ?* »

Í síni blíðu og kærleiksfullu sál er Ábraham fullur av villleiðingum og hann ímyndar sær, at tað ber til at finna minst 50 rættvís fólk í hesum báðum býunum, og hann ákallar hesi 50 móguligu rættvísu fólkini um at fáa frá Gudi náðina hjá teimum báðum býunum í sjálvum navninum á hansara fullkomna rættvísi, sum ikki kann sláa tey sakleysu við tí óseku.

Gen. 18,25 : “ *At drepa rættvísan saman við óndum, fyri at rættvísir skulu vera sum teir óndu: Langt veri tær at gera hetta ! Langt frá tær ! Man hann, sum dømir alla jørðina, ikki gera rættvísi ?* »

Ábraham hugsar sostatt at loysa trupulleikan við at minna Gud á, hvat hann ikki kann gera uttan at nokta sína persónligheit, sum er so knýtt at kensluni av fullkomnum rættvísi.

Gen. 18:26 : “ *Og Harrin segði : Um eg finni í Sódoma fimmti rættvísar innan fyri býin, tá skal eg spara allan býin fyri teirra skuld .*”

Við tolsemi og vælvild læt JaHWéH Ábraham tala og í svari sínum prógvaði hann, at hann hevði rætt : fyri 50 rættvísu fólki verða býirnir ikki oyðilagdir.

Gen. 18:27 : “*Og Ábraham svaraði og segði : Sí, eg havi tikið mær til at tala við Harran, eg sum eri bara dust og øska .*”

Er tað tankin um “ *dust og øsku* ”, at tað verður eftir av gudleysum monnum eftir oyðileggingina av teimum báðum býunum í dalinum ? Enn játtar Ábraham, at hann sjálvur bert er „ *dust og øska* “.

Gen. 18,28 : “ *Kanska mangla fimm av teimum fimmti rættvísu : vilt tú oyðileggja alla býin fyri fimm? Og Harrin segði : Eg skal ikki oyðileggja tað, um eg finni har fjøruti og fimm rættvís fólk .*

Dirvi Ábrahams fer at fáa hann at halda fram við sínum semjum við hvørja ferð at lækka talið av útvaldum, sum móguliga verða funnin, og hann fer at steðga á í versu 32 um talið av tíggju rættvísu. Og hvørja ferð vil Gud geva sína náði orsakað av tí talinum, sum Ábraham legði upp til.

Gen. 18,29 : “*Og Ábraham talaði aftur við hann og segði , Kanska eru fjøruti rættvísir funnir har. Og Harrin segði: Eg skal einki gera fyri hesar fjøruti .*

Gen. 18:30 : “ *Ábraham segði , Lat Harrin ekki vreida, so skal eg tala. Kanska verða tríati rættvís fólk funnin har. Og Harrin segði: Eg skal einki gera, um eg finni tríati rættvís fólk har .*

Gen. 18,31 : “ *Ábraham segði : Sí, eg havi tikið mær frælsi at tala við Harran. Kanska verða tjúgu rættvís fólk har. Og Harrin segði : Eg skal ekki oyðileggja tað fyri hesar tjúgu .*

Gen. 18,32 : “ *Og Ábraham segði: Harrin skal ekki vreida, og eg skal tala bara hesaferð. Kanska verða tíggju rættvís fólk funnin har. Og Harrin segði: Eg skal ekki oyðileggja tað fyri hesi tíggju rættvísu fólkinum .*

Her endar semjan hjá Ábrahami, tí hann skilir, at tað er eitt mark, sum skal setast út um, sum hansara áheitan hevði verið órímiligt. Hann steðgar á við talinum av tíggju rættvísu fólki. Hann heldur bjartskygdur, at hetta talið av rættvísu fólki skal finnast í hesum báðum korrúptu býnum, um bara Lot og skyldfólk hansara teljast við.

Mós .1 8:33 : “ *Og Harrin fór avstað, tá ið hann var liðugur at tosa við Ábraham. Og Ábraham fór aftur til heim sín .*

Jarðligi møtið hjá tveimum vinum, annar himmalskur og alvaldi Gudi og hin, menniskjað, jarðardustið, endar, og hvør fer aftur til sínar yrkir. Ábraham til bústað sín og YaHWÉH til Sodoma og Gomorra, sum hansara oyðileggjandi dómur skal falla á.

Í sínum skifti við Gud , avdúkaði Ábraham sín persón, sum er í Guds mynd, sum snýr seg um at síggja sannan rættvís framdan, samstundis sum hann gevur lívinum sítt sterka dýrabara virði. Tí kundi semjan hjá tænarum hansara bara fortrylla og gleða hjarta Guds, sum fult og heilt deilir hansara kenslur.

Mósebók 19

Skilnaður í neyðstøðu .

Gen. 19,1 : “ *Teir báðir einglarnir komu til Sodoma um kvøldið ; og Lot sat við Sódoma-portrið. Tá ið Lot sá teir, reisti hann seg ímóti teimum og boygdi seg við andlitinum til jarðar .*

Vit kenna í hesi atferð góðu ávirkanina, sum Ábraham hevði á systkinabarnið Lot, tí hann vísir somu umhugsan móttvegis gestum, sum ganga framvið. Og hetta ger hann við alt meira uppmerksemi, tí hann kennir ringa moralin hjá íbúgvunum í býnum Sodoma, har hann hevur sett seg niður at búgva.

Gen. 19:2 : “ *Og hann segði : «Sí, harrar mínir, vendið tykkum inn í hús tænarar tykkara og gist har ; vaska føturnar ; tú fert tíðliga upp um morgunin og heldur fram á leiðini. Nei, svaraðu teir, vit skulu gista á gøtuni . ”*

Lot ger tað til sína skyldu at taka ímóti fólki, sum fara gjøgnum heim hansara, fyri at verja tey fyri skammarleysu og illviljaðu gerðum hjá teimum korrúptu íbúgvunum. Vit finna somu vælkomuorð, sum Ábram hevði talað við sínar triggjar vitjandi. Lot er sanniliga ein rættvísur maður , sum ikki lat seg spilla av sínum samlívi við perversu verur í hesum býnum. Teir báðir einglarnir komu at oyðileggja býin men áðrenn teir oyðileggja hann, vilja teir blanda óndskapin hjá íbúgvunum við at fanga teir reyðhentar, tað vil siga í virknari sýning av teirra óndskapi. Og fyri at fáa hetta úrslitið, mugu tey bara liggja náttina á gøtuni fyri at verða álopin av sodomitum.

Gen. 19,3 : “ *Men Lot trústi teir so hart, at teir komu til hansara og fóru inn í hús hansara. Hann gav teimum veitslu og bakaði ósúrgað breyð. Og teir ótu .*

Tað eydnast tí Loti at sannføra teir, og teir taka ímóti hansara gestablídni ; sum enn gevur honum møguleika at vísa sín gávumildni eins og Ábraham hevði gjørt undan honum.

Royndirnar læra tey at uppdaga vøkru sálina hjá Lot, einum rættvísnum manni millum tey órættvísu.

Gen. 19,4 : “ *Men áðrenn teir vóru farnir at leggja seg, umringaðu býarmenn, menn úr Sódoma, húsið, bæði ungir og gamlir; alt fólkið hevði skundað sær har .* ”

Sýningin av óndskapinum hjá íbúgvunum gongur út um væntanirnar hjá teimum báðum einglunum, tí teir koma at leita eftir teimum í húsinum, har Lot hevur tikið ímóti teimum. Latið okkum hyggja at smittustøðinum av hesum óndskapi : “ *frá børnum til eldri* ” . Dómurin hjá YaHweh er tí heilt rættvísgerður.

Gen. 19:5 : “ *Og teir róptu Lot og søgdu við hann , Hvar eru menninir, sum komu inn til tín í nátt? Kom við teimum út til okkara, so vit kunnu kenna teir .* ”

Naiv fólk kunnu verða svikin av ætlanunum hjá sodomitum, tí tað er ikki ein áheitan um at læra hvønn annan at kenna, men um at kenna í bíbilskari merking av hugtakinum, so sum “ *Ádam kendi konu sína og hon føddi ein son .* ” Niðurgongdin hjá hesum fólki er tí total og uttan viðgerð.

Gen. 19:6 : “ *Lot fór út til teirra við húsdýrnar og læt hurðina aftur eftir sær .* ”

Tolin Lot, sum sjálvur skundar sær at mæta teimum andstyggiligu verunum og sum ansar eftir at lata hurðina í heiminum aftur fyri at verja sínar vitjandi.

Gen. 19:7 : “ *Og hann segði , Brøður mínir, gerið ikki ilt !* »

Hin góði maðurin eggjar teimum óndu ikki at gera ilt. Hann kallar teir “ *brøður* ”, tí teir eru menn sum hann og hann hevur hildið innan í sær vónina um at bjarga nøkrum teirra frá tí deyða, sum teirra atferð førir teir ímóti.

Gen. 19,8 : “ *Sí, eg havi tvær døtur, sum ongantíð hava kent mann ; Eg skal føra teir út til tykkara, og tit kunnu gera við teir, sum tit vilja. Ger bara einki við hesar menn , síðani teir eru komnir undir skugga av taki mínum .* ”

Hjá Lot røkkur atferðin hjá sodomitum hæddir, sum ongantíð áður eru náddar í hesi upplivingini. Og fyri at verja sínar báðar vitjandi, kemur hann at leggja upp til sínar báðar enn jomfrúðotur í teirra stað.

Gen. 19:9 : “ *Teir søgdu : Farið avstað ! Peir søgdu enn : Pessi madr er kominn sem fremmandr, ok mun hann leika domara ! Ja, vit fara at gera tær verri enn teimum. Og teir trústu á Lot harðliga og komu fram at bróta hurðina niður .* ”

Orðini hjá Lot róa ikki tann savnaða flokkin, og hesar skrímslaverur, siga tær, fyrireika seg til at gera honum verri enn teimum. Teir royna síðani at bróta hurðina niður.

Gen. 19:10 : “ *Menninir rættu hondina út og førdu Lot inn í húsið til sín og stongdu hurðina .* ”

Við tí djarva Lot sjálvum í vanda, blanda einglarnir seg uppí og fáa Lot inn í húsini.

Gen. 19:11 : “ *Og teir slógu menninar, sum vóru við húsdýrnar, blindar, bæði teir minstu og teir størstu av teimum, so at teir ikki høvdu nakað ómak at finna hurðina .* ”

Uttanfyri eru tey nærmastu spentu fólkinum sligin blind ; Tey , sum búgva í húsinum, eru tí vard.

Gen. 19,12 : “ *Menninir søgdu við Lot : Hvat hevur tú her afturat ? Svigersynir, synir og døtur og alt, sum tykkara eigur í býnum, fərið teir út av hesum staðnum .* ”

Lot fekk náði í eygum einglanna og Gudi, sum sendi teir. Fyri at lív hansara skal verða bjargað , skal hann “ *koma út* ” úr býnum og dalinum á slættanum tí einglarnir fara at oyðileggja íbúgvunar í hesum dalinum sum verður eitt øki við oyðimørkum sum býurin Ai. Tilboðið hjá einglunum røkkur til alt, sum hoyrir honum til í livandi menniskjaskapningum.

Í hesum temanum um **skilnað** er guddómliga boðið um at “ *koma út* ” varandi. Tí hann eggjar sínum skapningum um at **skilja seg** frá tí ónda í øllum sínum sniðum sum falskar kristnar kirkjur. Í Opinberingini 18 :4 boðar hann sínum útvaldu at “ *koma út* ” úr “ *Bábylon hinum stóra* , ” sum fyrst snýr seg um katólsku trúgvina og seinni fjøltáttaðu protestantisku trúgvina, undir hvørs ávirkan tey hava verið til hesa løtu. Og eins og við Lot verður lív teirra

bert bjargað við beinanvegin at fylgja Guds boðum. Tí so skjótt sum lógin er kunngjörð, sum ger sunnudagshvílu fyrsta dagin skyldugan, verður endin á náðitíðarskeiðnum liðugur. Og tá verður ov seint at broyta sína meining og stöðu til hendan trupulleikan.

Eg vil fegin gera vart við vandan við at útseta at taka neyðugu avgerðina. Okkara lív er broytiligt, vit kunnu doyggja av sjúku, vanlukku ella ágang, ting, sum kunnu henda, um Gud ikki metir okkara seinleika at reagera, og í hesum førinum missir endin á tíðini við felags náði allan sín týdning, tí tann, sum doyr áðrenn hana, doyr í hansara órættvísi og hansara fordøming av Gudi. Tilvitaður um hendan trupulleikan sigur Paulus í Hebr. 3,7-8 : “ *Í dag, um tit hoyra rødd hansara , so herðið ikki hjørtu tykkara sum í uppreistrinum ...* ” . Tað er tí altíð skund at svara tilboðnum, sum Gud gevur , og Paulus er av hesi meining sambært *Hebr* .

Gen. 19:13 : “ *Tí vit fara at oyðileggja hendan staðin, tí at rópið móti íbúgvunum er stórt fyri Harranum . YaHWéH hevur sent okkum at oyðileggja tað .* ”

Hesaferð, tá ið tíðin er átrokandi, gera einglarnir Lot kunnugt orsökina til, at teir eru heima hjá honum. Býurin skal skjótt verða oyðilagdur eftir avgerð JaHWéH .

Gen. 19:14 : “ *Lot fór út og talaði við svigarsynir sínar, sum høvdu tikið døtur hansara , og segði: Reisið upp og farið av hesum staðnum ; tí at Harrin skal oyðileggja býin. Men í eygunum á svigersonunum tyktist hann at skemta .* ”

Svigersynir Lots vóru sanniliga ikki á tí óndskaparstöði sum hinir sodomitar men fyri frelsu telur bara trúgv. Og eftir øllum at døma høvdu tey tað ikki. Trúgv hjá svigerfaðir teirra hevði ikki havt teirra áhuga, og tann knappliga tankin um, at Gud YaHWéH var til reiðar at oyðileggja býin, var teimum heilt einfalt ótrúlig.

Gen. 19:15 : “ *Og tá ið dagurin fór at lýsa, eggjaðu einglarnir Lot og søgdu , Reis teg upp og tak konu tína og báðar døtur tínar, sum eru her, so tú ikki fert til grundar í oyðileggingini av býnum .* ”

Oyðingin av Sodoma elvir til hjartaskerandi **skilnaðir** , sum avdúka trúgv og vantandi trúgv. Døtur Lots noyðast at velja ímillum at fylgja pápa sínum ella manni sínum.

Gen. 19:16 : “ *Og meðan hann dvøldi, tóku menninir í hondina á honum og konu hansara og báðum døtrum hansara, tí at Harrin vildi spara hann ; Teir tóku hann burtur og lótu hann eftir uttan fyri býin .* ”

Í hesi gerð vísir Gud okkum „ *eitt merki, sum er rykt úr eldinum* “. Enn einaferð er tað fyri tann rættvísa Lot, at Gud bjargar, saman við honum, báðum døtrum hansara og konu hansara. So, rivin úr býnum, finna tey seg uttanfyri, fræls og livandi.

Gen. 19:17 : “ *Og tá ið teir høvdu ført teir út, segði ein teirra : «Flýggja fyri lívi tínum ; hygg ikki aftan á teg, og steðga ikki á øllum slættanum ; flýggjið til fjallið, so tit ikki fara til grundar .* ”

Frelsan verður í fjallinum, valið latið Ábrahami. Lot kann soleiðis skilja og angra sítt mistak við at hava valt slættan og vælferðina. Lív hansara er á breddanum, og hann noyðist at skunda sær, um hann vil vera tryggur, tá Guds eldur rakar dalin. Hann fær boð um ikki at hyggja aftur. Skipanin er at taka bókstaviliga og ímyndarlíga . Framtíðin og lívið liggja fyri teimum yvirlivandi av Sodoma, tí aftanfyri tey verður skjótt einki annað enn gløðandi oyðimørk, sum verða sett í eld av sváulsteinum, sum verða kastaðir av himlinum.

Gen. 19,18 : “ *Lot segði við teir : Ó ! Nei, Harri !* »

Boðini, sum eingilin gav, ræða Lot.

Gen. 19,19 : “ *Sí, eg havi funnið náði í eygum tínum, og tú hevur víst mær stóra miskunn við at bjarga lívi mínum ; men eg kann ikki sleppa til fjallið, áðrenn vanlukkan rakar meg, og eg skal glatast .* ”

Lot kennir hetta økið, har hann býr, og hann veit, at tað fer at taka honum langa tíð at koma upp á fjallið. Tí biður hann eingilin og bjóðar honum eina aðra loysn.

Gen. 19,20 : “ *Sí, henda býurin er nóg nær, at eg kann flýggja hagar, og hon er lítil. Áh ! at eg kann sleppa undan har,... er tað ikki lítið?... og at sál mín kann liva !* »

Við endan á dalinum er Tsoar, eitt orð, sum merkir lítil. Hon yvirlivdi dramatikkin í dalinum fyri at vera friðskjól hjá Lot og familju hansara.

Gen. 19:21 : “ *Og hann segði við hann , Sí, eg havi eisini hesa náði hjá tær, og eg vil ikki oyðileggja ta bý, sum tú talar um .* ”

Nærveran av hesum býi ber enn vitni um hesa dramatisku hendingina, sum ávirkaði býirnar í dalinum á slættanum, har teir báðir býirnar Sodoma og Gomorra vóru.

Gen. 19:22 : “ *Skunda tær og flýggj hagar, tí eg kann einki gera, fyrr enn tú ert komin hagar. Hetta er orsökkin til, at henda býurin fekk navnið Zoar .* ”

Eingilin er nú treytaður av síni avtalu og fer at bíða til Lot kemur inn í Zoar fyri at sláa dalin.

Gen. 19,23 : “ *Og sólin var komin upp á jørðina, tá ið Lot kom inn í Zoar .* ”

Fyri sodomitar tyktist ein nýggjur dagur at lýsa undir einum vøkrum sólaruppgangi ; ein dag sum ein og hvør annar...

Gen. 19:24 : “ *Tá regnaði Harrin svávil og eld frá Harranum av himli yvir Sodoma og Gomorru .* ”

Hendan undurfulla guddómliga gerðin hevur fingið kraftmiklan vitnisburð gjøgnum uppdagingarnar hjá adventistiska fornfrøðinginum Ron Wyatt. Hann eyðmerkti staðin hjá býnum Gomorra, hvørs bústaðir hallaðu seg móti hvørjum øðrum móti vesturbrekkuni á fjallinum, sum marknaðarførir hendan dalin. Gólvið á hesum staðnum er myndað úr sváulsteinum, sum, tá teir verða útsettir fyri eldi, kveikja enn í dag. Tað guddómliga undrið er soleiðis fult staðfest og vert trúna hjá teimum útvaldu.

Mótsett tí, sum ofta hevur verið hugsað og sagt, brúkti Gud ikki kjarnorku til at oyðileggja hendan dalin, men heldur steinar av svávuli og reinum svávuli, mett til 90% reinleika, sum er undantaksligt sambært serfrøðingum. Himmalin ber ikki skýggj av svávuli , so eg kann siga, at henda oyðilegging er verk skaparans Guds. Hann kann skapa hvørt evni eftir sínum tørvi síðani hann skapti jørðina , himmalin og alt í teimum.

Gen. 19:25 : “ *Hann oyðilegði tær býirnar, allan slættan og allar íbúgvarnar í borgunum og alt, sum vaks á jørðini .* ”

Hvat kann yvirliva á einum stað , sum er útsett fyri einum regni av brennandi sváulsteinum ? Einki annað enn grót og sváulsteinar enn til staðar.

Gen. 19:26 : “ *Og kona Lots hugdi aftur, og hon gjørdist ein saltsúla .* ”

Hetta afturvendandi eygnabráið frá konu Lots avdúkar angur og ein dvøljandi áhuga fyri hesum bannaða staðnum. Hendan sinnisstøðan dámar ikki Gudi og Hann ger hana kunnugt við at umskapa kroppin til eina saltsúlu, myndina av absolutari andaligari ófruktbari.

Gen. 19,27 : “ *Og Ábraham reistist tíðliga um morgunin og fór til staðin, har hann stóð frammi fyri Harranum .* ”

Óvitandi um dramatikkin, sum hevur verið, kemur Ábraham til eikin í Mamre har hann tók ímóti sínum trimum vitjandi.

Gen. 19,28 : “ *Hann hugdi móti Sodomu og Gomorru og móti øllum slættalandinum ; og sí, hann sá royk rísa av jørðini, sum roykur úr einum ovni .* ”

Fjallið er eitt framúr eygleiðarastovu. Frá hæddini, har hann stendur, sær Ábraham út yvir økið og hann veit, hvar dalurin Sodoma og Gomorra er. Um jørðin á staðnum enn er ein gløðandi brasier , rísur omanfyri ein súrur roykur, sum stendst av svávulinum og av nýtsluni av øllum tilfarinum, sum menniskjað savnar í einum býi. Staðið er dømt til ófruktbarleika til heimsins enda. Har eru bara steinar, steinar, sváulsteinar, og salt, nógv salt sum stuðlar sterilitetinum í jørðini.

Gen. 19,29 : “ *Tá ið Gud oyðilegði býirnar á slættanum, mintist hann Ábraham ; og hann førði Lot út úr vanlukkuni, sum hann sló býirnar niður, har Lot hevði gjørt bústað sín .* ”

Henda kláring er týðningarmikil, tí hon avdúkar okkum, at Gud frelsti Lot bert fyri at gleða Ábraham, hansara trúfasta tænarara. So hevði hann ikki latið vera við at átala hann fyri val hansara av vælferðarríka dalinum og tess spiltu býum. Og hetta staðfestir, at hann av sonnum varð bjargaður frá tí ørindi, sum Sódoma kendi sum " eitt merki, sum varð plukkað úr eldinum " - sera snævurskygt.

Gen. 19:30 : “ *Lot fór úr Zóar til hæddirnar og búsettist á fjallinum, hann og báðar døtur hansara, tí at hann óttaðist at vera verandi í Zóar. Hann búði í einum helli, hann og tvær døtur hansara .*

Neyðugleikin av **skilnaði** gerst nú greiður fyri Lot. Og tað er hann, sum ger av ikki at vera verandi í Zoar sum , hóast " lítil " eisini var fólkað av korrúptum og syndarligum fólki fyri Gudi. Afturfyri fer hann á fjallið og langt frá allari troyst býr saman við báðum døtrum sínum í einum helli, eitt trygt natúrligt skjól, sum Guds skapanarverk bjóðar.

Gen. 19:31 : “ *Hin eldri segði við hin yngra : Faðir okkara er gamal ; og eingin er í landinum at koma til okkara, eftir siðvenju í øllum londum .*

Tað er einki ørkymlandi í átøkunum, sum báðar døturnar hjá Lot taka. Motivatióin teirra er rættvísgjörð og góðkend av Gudi, tí tey virka við tí fyri eyga at geva pápa sínum eftirkomarar. Uttan hesa motivatióin hevði tiltakið verið incestuøst.

Gen. 19:32 : “ *Komið, lat okkum fáa faðir okkara at drekka vín, og lat okkum liggja hjá honum, so at vit kunnu varðveita avkom frá faðir okkara .*

Gen. 19,33 : “ *So fingi teir faðir sín at drekka vín hesa náttina ; og tann eldri fór og svav hjá pápa sínum : hann visti ikki, nær hon legði seg niður, ella nær hon reis upp .*

Gen. 19:34 : “ *Tá segði hin fyrstfødði við hin yngra , Sí, eg svav í gjárkvøldið hjá faðir mínum ; lat okkum fáa hann at drekka vín eisini hesa nátt og fara at liggja hjá honum, so at vit kunnu varðveita avkom faðirs okkara .*

Gen. 19:35 : “ *Teir fingi faðir sín at drekka vín eisini hesa náttina ; og tann yngri fór og lá hjá honum : hann visti ikki, nær hon legði seg niður, ella nær hon reis upp .*

Totalta ótilvitanin hjá Lot í hesi gerð gevur tilgongdini myndina av kunstari sáðing, sum verður nýtt á djór og menniskju í okkara seinastu tíð. Tað er eingin ynski um gleði í tí, og tað er ikki meira ørkymlandi enn paring av brøðrum og systurum í tíðliga menniskjanum.

Gen. 19:36 : „ *Tvær døtur Lots gjørdust við barn av pápa sínum .* “

Í hesum báðum døtrum Lots finna vit serstakar eginleikar av sjálvsnoktan fyri heiður pápa teirra. Sum einsamallar mammur fara tær at uppala barnið einsamallar, offisielt uttan pápa, og tær siga sostatt frá sær at taka mann, hjúnafelaga, fylgjara.

Gen. 19:37 : “ *Og hin fyrstfødði føddi son og nevndi hann Móab : hann er faðir Móabitar til dagin í dag .* ”

Mós .1 9:38 : " *Og hin yngri føddi son og nevndi hann Ben Ammi: hann er faðir Ammonita sona til dagin í dag .* "

Í profetiini í Dániel 11,41 finna vit umrøðu av eftirkomarunum hjá teimum báðum synunum : “ *Hann skal koma inn í dýrdarlandið, og nógv verða stødd; men Edóm, **Móab** og høvdingarnir hjá Ammonitum **skulu** verða loystir úr hond hansara . Eitt holdligt og andaligt band fer tí at sameina hesar eftirkomarar til Ísrael, sum er grundað á Ábraham, rótin eftir Heber í hebraiska fólkinum. Men hesar felags røtur vilja elva til klandur og seta hesar eftirkomarar ímóti Ísraels tjóð . Í Zefanias 2,8 og 9 profeterar Gud um dóm fyri Móabs og Ammonsborn : “ *Eg havi høyrð spott Móabs og spott Ammonsborns, tá ið teir hava spottað fólk mítt og lyft seg upp móti landamørkum sínum. Tí eri eg á lívi ! sigur Harri herliðanna, Ísraels Guð: Móab skal vera eins og Sódoma, og Ammonitar eins og Gómorra, tornstaður, saltgrøv og oyði um ævir; leivdin av fólki mínum skal ræna tey, og leivdin av tjóð míni skal ognna tey .* ”*

Hetta prógvar, at Guds signing av sonnum bert var á Ábrahami og ikki varð deild av beiggjum hansara, sum vóru føddir av sama pápa, Tera . Var Lot førur fyri at fáa gagn av

fyrirmyndini hjá Ábrahami, so verður tað ikki galdandi fyri eftirkomarar hansara, sum eru føddir av báðum døtrum hansara.

Mósebók 20

Skilnaður eftir støðuni sum profetur Guds

Endurnýggjandi upplivingina við Fárao, sum er greitt frá í 1. Mósebók 12, leggur Ábraham fram konu sína Sáru sum systur sína til Abimelek, kong í Gerar (núverandi Palestina nærhendis Gaza). Aftur ger reaktiónin hjá Gudi á at revsa hann, at hann uppdagar, at maður Sáru er profetur hansara. Kraftin og óttin hjá Ábrahami breiddi seg soleiðis um alt økið.

Mósebók 21

Skilnaðurin millum tað lógliga og tað ólógliga .

Skilnaður **gjøgnum** offur av tí, sum vit elska

Gen. 21:1 : “ *Og Harrin vitjaði Sáru h, sum hann hevði sagt, og Harrin gjørði við Sáru h, sum hann hevði sagt.* »

Í hesi vitjan ger Gud enda á langa ófruktbari Sáru.

Gen. 21,2 : “ *Og Sára varð við barn og føddi Ábrahami son í ellisárum hansara, á teirri ásettu tíð, sum Gud hevði talað við hann.* »

Jes.55,11 staðfestir tað : “ *Soleiðis er orð mítt, sum fer úr munni mínum, tað kemur ikki tóm aftur til mín, men tað skal fremja tað, sum eg ynski, og fremur tað, sum eg ynski* ” ; lyftið, sum varð givið Ábrahami, er hildið, so versíð er rættvísgjørt. Hesin sonurin kemur í heimin, eftir at Gud hevur boðað frá føðing hansara. Bíblían leggur hann fram sum " lyftissonin ", sum ger Ísak til eina profetiska mynd av tí messianska " Guds soninum " : Jesusi.

Gen. 21,3 : “ *Og Ábraham kallaði sonin, sum honum varð føddur, sum Sára átti honum, Ísak.* »

Navnið Ísak merkir : hann flennir. Ábraham og Sára flentu bæði, tá tey hoyrdu Gud kunngera sín komandi son. Meðan gleðiligur látur er positivur, so er spottandi látur ikki. Faktiskt, báðir hjúnafelegarnir høvdu somu reaktión sum offur fyri menniskjaligum fordómum. Tí tey flentu at tankanum um menniskjaligu reaktiónirnar hjá teimum rundan um seg. Síðani flóðalduna er lívstíðin vorðin nógv styttri og hjá menniskjum, aldurin á 100 merkir framkomið ellisár ; tann, har vit vænta lítið av lívinum. Men aldur merkir einki í einum sambandi við Skaparan Gud, sum setur mørk fyri øllum lutum. Og Ábraham uppdagar tað í síni uppliving og hann fær, frá Gudi, ríkidømi, heiður og faðirskapur, hesaferð, lógligt.

Gen. 21,4 : “ *Og Ábraham umsker Ísak son sín, tá ið hann var átta dagar gamal, eins og Gud hevði boðið honum.* »

Afturfyri er tann lógligi sonurin umskorin. Guds boð eru fylgd.

Gen. 21,5 : “ *Og Ábraham var hundrað ára gamal, tá ið Ísak sonur hansara varð føddur honum.* »

Málið er merkisvert, men ikki eftir antediluvianskum støði.

Gen. 21:6 : “ *Og Sára segði : « Gud hevur givið mær orsök til at flenna ; Tann, sum hoyrir tað, flennir saman við mær.* »

Sára heldur stöðuna vera láturliga, tí hon er menniskja og offur fyrir menniskjaligum fordómum. Men hesin hugurinn at flenna endurspeglar eisini eina óvæntaða gleði. Eins og maður hennara Ábraham fær hon möguleikan at fœða í einum aldri, tá hetta ekki longur er hugsandi í mun til menniskjansligan normalitet.

Gen. 21:7 : “ *Og hon segði , Hvør hevði sagt við Ábraham , Sára skal mjólka børn? Tí at eg havi fœtt honum ein son á ellisárum hansara. »*

Málið er sanniliga serstakt og heilt undurfult. Hyggja vit at hesum orðunum hjá Sáru á einum profetiskum stœði , síggja vit í Ísaki sonin, sum profeterar nýggja sáttmálan í Kristi, meðan Ísmael profeterar sonin í fyrsta sáttmálanum. Við hansara noktan móti Kristi Jesusi verður hesin natúrligi sonurinn, sum er fœddur eftir holdinum við umskeringarmerkinum, vrakaður av Gudi til fyrimuns fyri tann kristna sonin, sum er valdur út við trúgv. Eins og Ísak verður Kristus, stovnarinn av nýggja sáttmálanum, fœddur á undurfullan hátt at opinbera og umboða Gud í menniskjaligari útsjónd. Tvørturímóti er Ísmael einans hugsaður á holdligum grundarlagi og strangt menniskjaligum fatanum.

Gen. 21:8 : “ *Og barnið vaks og varð avvent ; og Ábraham gjørdi eina stóra veitslu tann dagin , tá ið Ísak varð avvendur . »*

Bróstfœdda barnið verður tannáringur, og fyri Ábraham pápa letur ein framtíð upp full av lyfti og eydnu, sum hann hátíðarheldur gleðiliga.

Gen. 21:9 : “ *Og Sára sá sonin hjá Hágari egyptisku, sum hon hevði fœtt Ábrahami, flenna ; ok mælti hon til Abraham : ”*

Láturinn tekur avgjørt eitt stórt pláss í lívinum hjá tí signaða parinum. Fíggindaskapurin og øvundsjúkan hjá Ísmaeli móti Ísak, lógliga soninum, fær hann at flenna og spotta hann. Fyri Sáru er markið fyri tí, sum er berandi, nátt : eftir spotti móðurinnar kemur tann hjá soninum ; tað er ov nógv.

Gen. 21,10 : “ **Reka** hesa tænara og son hennara út ; tí at sonur hesa trælkonu skal ikki verða arvingur saman við soni mínum, Ísak.» »

Sáru er ørkymlað, men hygg við mær omanfyri . Sára profeterar óverdigan av fyrsta sáttmálanum, sum ikki skal arva saman við teimum útvaldu tann nýggja, grundað á trúgv á rættvísi Kristusar Jesusar.

Gen. 21,11 : “ *Og tað var sera ringt í eygum Ábrahami vegna son hansara. »*

Ábraham reagerar ikki sum Sára, tí hansara kenslur eru býttar millum báðar synir hansara. Fœðingin av Ísak strikar ikki tey 14 árin av kærleika, sum binda hann til Ísmael.

Gen. 21,12 : “ *Og Gud segði við Ábraham , Lat tað ikki vera ilt í eygum tínum fyri drongin og fyri trælkonu tína. Í øllum tí, sum Sára hevur sagt við teg, hoyr rødd hennara : tí at í Ísaki skal avkom títt kallast. »*

Í hesum boðskapinum fyrireikar Gud Ábraham til at góðtaka fremmandagerðina hjá Ísmaeli, elsta soninum. Hesin **skilnaður er í** Guds profetisku ætlan ; tí hon profeterar um, at gamli Mósessáttmálin fer at miseydnast . Sum troyst, í Ísak, fer Hann at fjølga eftirkomarar sínar. Og uppfyllingin av hesum guddómlika orði verður gjørd við at stovna nýggja samgongu har tey “ *útvaldu* ” verða “ *kallað* ” við boðskapinum um æviga evangeliíð hjá Gudi í Jesusi Kristi.

Soleiðis verður Ísak paradoksalt patriarkur í gomlu samgonguni og tað er serliga í Jákupi, soni hansara, at sambært holdinum og umskeringarmerkinum verður Guds Ísrael raðfest á sínum grundarlagi . Men paradoksið er, at hesin sami Ísak profeterar bert lærdóm viðvíkjandi nýggja sáttmálanum í Kristi.

Gen. 21,13 : “ *Og eg skal eisini gera av soninum hjá trælkvinnuni til tjóð, tí at hann er avkom títt. »*

Ísmael er ættarfaðir hjá nógvum fólkasløgum í Miðeystri. Inntil Kristus vísti seg til sína frelsandi jarðligu tænastru, hoyrði andalig legitimitetur bert til eftirkomararnir hjá hesum

báðum Ábrahams synum. Vesturheimurinn lifði í teimum mongu slögunum af heidningdómi, og ignoreraði tilveruna hjá tí stóra skapara Gudi.

Gen. 21:14 : " Og Ábraham reistist tíðliga um morgunin og tók breyð og eina vatnflösku og gav Hagar tað og legði tað á økslina á henni; og hann gav henni barnið og sendi hana avstað." Tá fór hon avstað og reikaði í oyðimørkini í Beersjeba. »

Guds inntriv tryggjaði Ábrahami. Hann veit, at Gud sjálvur fer at ansa eftir Hagar og Ísmaeli og hann játtar at **skiljast** frá teimum, tí hann hevur álit á Gudi at verja og vegleiða tey. Tí hann hevur sjálvur verið varður og vegleiður higartil av Honum.

Gen. 21:15 : " Og tá ið vatnið í flöskuni var tømt, kastaði hon barnið undir ein runn ,

Í oyðimørkini í Beersjeba verður vatnið, sum er borið burtur, skjótt forbrúkt og uttan vatn sær Hagar bara deyðan sum endaliga úrslitið fyri sína óhepnu støðu.

Gen. 21:16 : " fór og sat framvið, umleið eitt bogaskot burtur ; pvi at hon mælti : Lat mik eigi sja barnit deyja. Og hon sat framvið og lyfti rødd sína upp og græt. »

Í hesi ekstremu støðuni, fyri aðru ferð, fellur Hagar tárini fyri andliti Guds.

Gen. 21:17 : " Og Gud hoyrði rødd barnsins, og eingil Guds rópti á Hagar av himli og segði við hana , Hvat hevur tær, Hagar ? Ver ikki bangin, tí Gud hevur hoyrt rødd barnsins, har sum tað er. »

Og fyri aðru ferð , ger Gud inn og tosar við hana fyri at tryggja henni.

Gen. 21,18 : " Reis teg upp, lyft barnið upp og tak tað í hondina ; tí at eg skal gera hana til stóra tjóð. » »

Eg minni tykkum á, at barnið Ísmael er tannáringur í aldrinum 15 til 17 ár, men hann er hóast alt eitt barn undir mammuni Hagar og tey bæði hava ikki longur vatn at drekka. Gud vil hava hana at stuðla soninum, tí ein máttmikil ætlan er tilskilað honum.

Gen. 21:19 : " Og Gud læt eygu hennara upp, og hon sá vatnbrunn ; og hon fór og fylti flöskuna við vatni og gav barninum at drekka. »

Um tað var eitt undur ella ikki, so kom hesin vatnbrunnurinn fram í røttu lötuni fyri at geva Hagar og soni hennara ein smakk av lívinum aftur. Og tey skylda sítt lív tí máttmikla Skaparanum, sum letur upp ella letur aftur sjónina og vitið í lutunum.

Gen. 21,20 : " Og Gud var við barninum, og tað vaks upp og búði í oyðimørkini og gjørdist bogaskjútti. »

Eyðimørkin var tí ikki tóm, síðani Ísmael veiddi dýr, sum hann drap við boga sínum fyri at eta tey.

Gen. 21,21 : " Og hann búði í oyðimørkini í Páran ; og móðir hansara tók honum konu úr Egyptalandi. »

Bindið millum Ísmaelitar og egyptar verður tí styrkt og við tíðini fer kappingin hjá Ísmaeli við Ísak at vaksa so mikið, at teir gerast varandi natúrligir fíggindar.

Gen. 21,22 : " Og tað hendi um tað mundið, at Ábimelek og Fikol, herhøvdingi hansara, tosaðu við Ábraham og søgdu . Gud er við tær í øllum tí, tú gert. »

Upplivingarnar, sum Sára varð innförd sum systir hansara, sum eru skrivaðar í 1. Mós.20, lærdu Abimelek, at Ábraham var Guds profetur. Hann er nú óttaður og ræddur.

Gen. 21:23 : " Og nú sver mær her við Gudi, at tú ikki skalt svika við meg, ella við børn míni ella við barnabørn míni: eftir tí vælvild, sum eg havi víst tær, skalt tú gera við meg og við landið, har tú hevur búð. »

Abimelek vil ikki longur vera offur fyri bragdum Ábrahams og vil fáa frá honum fastar og avgjörðar skyldur fyri einum friðarligum samgongu.

Gen. 21,24 : " Og Ábraham segði: Eg skal eita. »

Ábraham hevur ongar ringar ætlanir móttvegis Abimeleki og hann kann tí geva sína samtykki til hesa sáttmálan.

Gen. 21:25 : " Og Ábraham átalaði Ábimelek fyrir ein vatnbrunn, sum tænarar Ábimeleks hývdu tikið við valdi. " »

Gen. 21:26 : Og Abimelek segði : «Eg veit ekki, hvør hefur gjørt hetta, og tú hefur ekki sagt mær frá, og eg havi ekki hoyrt um tað fyrr enn í dag.» »

Gen. 21,27 : " Og Ábraham tók seyð og oksar og gav teir Ábimeleki, og teir báðir gjørdu sáttmála. »

Gen. 21,28 : " Og Ábraham skilti sjeý lomb úr seyðinum ; »

Valið hjá Ábrahami av " sjeý seyðum " ber vitni um samband hansara við skaparan Gud, sum hann sostatt ynskir at seta í samband við sítt verk. Ábraham hefur búsett seg í einum fremmandum landi men hann vil hava ávøkstin av sínum arbeiði at vera hansara ogn.

Gen. 21:29 : " Og Abimelek segði við Ábraham : « Hvat eru hesi sjeý kvinnulombini , sum tú hefur skilt burtur ? »

Gen. 21:30 : Og hann segði: «Takið hesi sjeý kvinnulombini av hond míni til vitnisburð fyri mær, at eg havi grivið hendan brunnin.» »

Gen. 21,31 : " Tí varð staðurin nevndur Beersjeba, tí at teir báðir svóru har. »

Ósemjubrunnurin varð uppkallaður eftir orðinum " sheba " sum er rótin til talið " sjeý " á hebraiskum, og sum er at finna í orðinum " sabbat " sum tilnevnir sjeýnda dagin, okkara leygardag halgaður sum vikuligur hvíld av Gudi síðani bytjanina av hansara jarðligu skapan. Fyri at varðveita minnið um hesa samgongu varð brunnurin sostatt nevndur " brunnurin hjá teimum sjeý ".

Gen. 21,32 : " Og teir gjørdu sáttmála í Beersjeba. Síðan reistust Ábimelek og Pikol, herhývdingi síns, aftur til land Filista. »

Gen. 21,33 : " Og Ábraham plantaði eitt tamariskutræ í Beersjeba ; og har rópti hann navnið á YaHWéH , hins æviga Guds. »

Gen. 21,34 : " Og Ábraham búði nógv dagar í Filistalandi. »

Gud hevði skipað fyri tænarum sínum umstøður við friði og ró.

Mósebók 22

Skilnaðurin millum pápan og einasta offraða sonin .

Hesin kapittulin 22 leggur fram profetiska evnið um Kristus, sum Gud sum Faðir ofraði. Hon avmyndar frelsugrundregluna, sum Gud hefur fyrireikað í loyndum frá byrjan av avgerð hansara um at skapa frælsar, skilagóðar og sjálvstøðugar kollegur móti sær . Hetta offrið verður prísurin, sum skal rindast fyri at fáa kærleikan aftur frá hansara skapningum. Tey útvaldu verða tey, sum hava svarað Guds væntanum við fullkomnum valfrælsi.

1. Mós.22,1 : " Eftir hetta freistaði Gud Ábraham og segði við hann: Ábraham! Ok svarar hann: Her er ek! »

Ábraham er sera lýðin Gudi, men hvussu langt kann hetta lýdni ganga ? Gud veit longu svarið, men Ábraham skal leggja eftir seg , sum vitnisburð fyri øllum teimum útvaldu, eitt ítøkilig prógv um hansara fyrimyndarlíga lýdni, sum ger hann so verðan til kærleikan hjá Gudi sínum, sum ger hann til tann patriarkin, hvørs eftirkomarar verða sublimeraðir við føðing Kristusar Jesusar.

1. Mós.22,2 : " Og Gud segði: Tak nú son tín, einasta son tín Ísak, sum tú elskar; far til Mórialand og ofra hann har sum brennioffur á einum av teimum fjøllum, sum eg skal siga tær frá! » »

Gud trýstir tilvitað á tað, sum særir, til tað markið fyri, hvat er berandi hjá hesum gamla manninginum í meira enn hundrað ár. Gud gav honum á undurfullan hátt gleðina av at fáa ein son føddan sær og Sáru, lógligu konu hansara. So vil hann goyma fyri teimum rundan um seg Guds ótrúligu áheitan: " *Offra einasta son tín sum offur.* " Og positiva svarið hjá Ábrahama fer at hava ævigar avleiðingar fyri alt menniskjað. Tí eftir at Ábraham hevur játtað at bjóða son sín, fer Gud sjálvur ikki longur at kunna avnokta sína frelsuætlan; um hann kundi hugsað sær at givið upp.

Latið okkum leggja til merkis áhugan í neyvleikanum: " *á einum av fjøllunum, sum eg skal siga tær frá.* " Júst hetta staðið er forritað til at taka ímóti blóði Kristusar.

Gen. 22,3: " *Og Ábraham reistist tíðliga um morgunin og sadlaði ásin sítt og tók við sær tveir tænarar og Ísak son sín. Hann kloyvdi viði til brennioffrið og fór avstað at fara til staðin, sum Gud hevði sagt honum um.* »

Ábraham avgjórði at lýða hesi harðskapi og við einum tungum hjarta, skipaði hann fyri fyrireikingini av tí blóðuga hátíðarhaldinum, sum Gud hevði boðið.

Gen. 22,4: " *Og triðja dagin lyfti Ábraham upp eygu síni og sá staðin fjart frá.* »

Mórialandið er triggjar daga ferð frá har, sum hann býr.

Gen. 22:5: " *Og Ábraham segði við tænarar sínar: Verið her saman við eslinum; Eg og tann ungi fara so langt at tilbiðja, og so koma vit aftur til tín.* »

Tann ræðuliga gerningurin, hann er í ferð við at fremja, nýtist ikki vitni. Hann **skilur seg tí frá** sínum báðum tænarum, sum noyðast at bíða eftir hansara afturkomu.

Gen. 22,6: " *Ábraham tók brennioffurviðin og legði hann á Ísak son sín, og bar eldin og knívin í hondini. Og teir gingu báðir saman.* »

Í hesi profetisku sjónini, eins og Kristus skal bera tað tunga " patibul um ", sum úlnlið hansara verða negld á, er Ísak lastaður við viðinum, sum, eldur settur í, skal eta hansara offraða likam.

Gen. 22:7: " *Tá talaði Ísak við Ábraham, faðir sín, og segði: Faðir mín! Ok hann svarar: Her em ek, sonr minn! Ísak mælti: Her er eldurinn ok viðurinn; men hvar er lambið til brennioffur?* »

Ísak hevur verið vitni til nógv átrúnaðarlig offur og hann hevur rætt at undrast á, at djórið, sum skal ofrast, ikki er til staðar.

Gen. 22,8: " *Ábraham svaraði, Sonur mín, Gud skal sjálvur útvega lambið til brennioffur. Og tey bæði gingu saman.* »

Hetta svarið hjá Ábrahama var beinleiðis íblást av Gudi, tí tað profeterar vakurt tað ógvusliga offrið, sum Gud fer at samtykkja við at ofra seg til krossfesting í menniskjaholdi, og harvið syrgja fyri tørvinum hjá teimum syndarligu útvaldu á einum virknum og rættvísnum frelsara í guddómligari fullkomleika. Men Ábraham sær ikki hesa frelsandi framtíð, hendan leiklutin hjá Kristusi frelsaranum, sum djórið, sum varð ofrað YaHWéH, hin alvalda skapanum Gudi, profeteraði. Fyri hann ger hetta svarið, at hann heilt einfalt kann keypa sær tíð, meðan hann við ræðslu hyggur at brotsverkinum, hann fer at noyðast at fremja.

Gen. 22,9: " *Og tá ið teir komu til staðin, sum Gud hevði sagt honum um, bygdði Ábraham har eitt altar og legði viðin í rættlag. Hann bant sonin Ísak og legði hann á altarið oman á viðin.* »

Akkurat fyri Ábraham framman fyri altarinum, tað er eingin máti longur at goyma fyri Ísaki, at hann er tann, sum skal vera offurseyðurin. Um Ábraham pápi vísti seg at vera hátignar í hesi óvanligu viðtøku, so er lýðin atferð Ísaks sum tað, sum Jesus Kristus verður í síni tíð: hátignar í sínum lýdni og sjálvsnoktan síni.

Gen. 22,10: " *Tá rætti Ábraham hondina út og tók ein knív at drepa sonin.* »

Legg til merkis, at fyri at reagera, bíðar Gud til sjálvan endan av royndini fyri at geva vitnisburðinum hjá sínum útvaldu veruligt virði og sannleika. “*Knívur í hondini*”; Eftir er bara at slakta Ísak eins og teir mongu seyðirnar, sum longu eru ofraðir.

Gen. 22:11 : “*Tá rópti eingil Harrans til hansara av himli og segði : Ábraham ! Ábraham ! Ok svarar hann : Her em ek !* »

Sýningin av lýdnu trúnni hjá Ábrahami er gjørd og fullkomiliga framd. Gud ger enda á stríðnum hjá tí gamla manninum og tí hjá soninum, sum er so verður hann og hansara kærleika.

Tak hann upp, hvørja ferð hann verður kallaður av Gudi ella av soninum, svarar Ábraham altíð við at siga : “*Her eri eg*”. Hetta sjálfvylgjandi svarið, sum sprettur úr honum, ber vitni um hansara gávumild og opna náttúru móttvegis næstanum. Harumframt stendur tað í andsøgn við hugburðin hjá Ádami, sum var fangaður í eini syndarstöðu, sum goymdi seg fyri Gudi, til tað stigið, at Gud hevði skyldu at siga við hann : “*Hvar ert tú ?* ”.

Gen. 22,12 : “*Eingilin segði : Legg ikki hond tína á barnið og ger ikki nakað við tað ; tí at nú veit eg, at tú óttast Guð og hevur ikki hildið mær son tín, einasta son tín.*» »

Við sýningini av síni trúgvu og lýðin trúgv, kann Ábraham vera í eygunum á øllum, og til heimsins enda , vístur sum fyrimynd fyri sannari trúgv, av Gudi, til komu Kristusar sum aftur skal holdga hana í guddómligari fullkomileika. Tað er í hesum fyrimynd av ómakaleysum lýdni, at Ábraham gerst andaligur faðir teirra sonnu trúgvandi, sum eru frelst við blóðinum, sum Jesus Kristus hevur úthelt. Í hesi upplivingini hevur Ábraham júst spælt leiklutin sum Gud Faðirin, sum skal ofra í veruligum og deydiligum offri, sín einasta son, sum eitur Jesus úr Nasaret.

Gen. 22,13 : “*Ábraham lyfti eygu síni upp, og sí, aftanfyri seg var ein veðrur, sum var fangaður í einum tjúkki av hornunum : . tá fór Ábraham og tók veðrin og ofraði hann sum brennioffur í stað sonar síns.* »

Hesa tíðina kann Ábraham fata, at svar hansara til Ísak , “*Sonur mín, Gud skal veita lambið til brennioffur* , ” hevði verið íblástur frá Gudi, tí “*lambið* ” , faktiskt, “*ungi veðrurin* ” , er sanniliga “*veitt* ” av Gudi og ofrað av honum. Legg til merkis , at djórin , sum verða ofrað fyri YaHweh , altíð eru kallkyn orsakað av ábyrgdini og yvirvaldinum , sum er givið menniskjanum , manninum Ádami . Kristus Endurloysarin verður eisini mannligur .

Gen. 22:14 : “*Ábraham kallaði tann staðin navnið Harran Jiré. Tí er sagt í dag : Á fjallinum hjá YaHWÉH skal hann síggjast.* »

Navnið “*Harrin Jireh* ” merkir : Harrin verður sæddur. Samtyktin av hesum navni er ein sonn profeti, sum boðar frá, at í landinum Moria verður tann stóri ósjónligi Gud, sum gevur ótta og ótta íblástur, sæddur undir eini minni ræðuligari menniskjaligari útsjón, fyri at bera og fáa frelsuna hjá teimum útvaldu. Og upprunin til hesa skipan, at ofra Ísak sum offur, staðfestir jarðligu tænastruna hjá „*Guds lambi, sum tekur burtur syndir heimsins* “. Vitandi Guds áhuga fyri hansara virðing fyri endurgivnum og endurtøkum av sløgum og fyrimyndum, er tað sannlíkt og næstan vist , at Ábraham ofraði sítt offur á júst tí staðnum, har , 19 øldir seinni , Jesus skuldi krossfestast, tað vil siga við fótin á Golgatafjallinum city , ho a tíð fyri Jerusalem, tann einasta ci.

Gen. 22:15 : “*Eingil Harrans rópti á Ábraham aðru ferð úr himli,* ”

Henda ræðuliga royndin verður tann seinasta, sum Ábraham skal tola. Gud hevur funnið í honum tað verdiga patriarkafyrimyndin av lýðinari trúgv, og hann letur hann vita tað.

Gen. 22:16 : “*og segði : Við meg sjálvan svørji eg, sigur Harrin ! Av tí at tú hevur gjørt hetta, og ikki hevur hildið soni tínum aftur, einasta son tínum , .*

Gud leggur dent á hesi orðini “*sonur tín, einborni sonur tín* ” , tí tey profetera um framtíðar offur hansara í Jesusi Kristi sambært Jóh. 3,16 : “*Tí so elskaði Gud heimin, at hann*

gav einborna son sín, at hvør tann, sum trýr á hann, ikki skal glatast, men hava ævigt lív ."

Gen. 22,17 : “ *Eg skal signa teg og gera eftirkomarar tínar fjølmentar sum stjórnurnar á himlinum og sum sandurin á sjóvarstrondini; og avkom tútt skal ognar sær portrið hjá fíggindum sínum. »*

Gætur ! Signingin hjá Ábrahams er ikki arvað, hon er honum einans og hvør maður ella kvinna av eftirkomarum hansara noyðist at , aftur , hava uppiborið Guds signing. Tí Gud lovar honum fjølment eftirkomarar, men millum hesa eftirkomarar , verða bert tey útvaldu, sum vilja virka við somu trúfesti og somu lýdni, signað av Gudi. Tú kanst tá máta alla andaligu fákunnuna hjá jøðunum, sum stoltir søgdu seg vera synir Ábrahams og tí synir, sum høvdu uppiborið arvin av hansara signingum. Jesus avnoktaði teimum við at vísa teimum steinar og siga, at av hesum steinum kann Gud geva Ábrahams eftirkomarar. Og hann roknaði teimum ikki Ábraham, men djevulin.

Í hertøkuni av Kánáanlandi skal Jósva ognar sær portrið hjá fíggindum sínum, har tann fyrsti, sum fall, var býurin Jeriko. At enda, hjá Gudi, skulu teir útvaldu heiløgu eiga portrið hjá seinasta fíggindanum : “ *Bábylon hin stóra* ” sambært ymiskum lærum, sum eru opinberaðar í Apokalypsu Jesu Kristis .

Gen. 22:18 : “ *Og í avkomi tínum skulu allar tjóðir jarðarinnar verða signaðar , tí tú hevur lýtt rødd míni. »*

Tað er sanniliga “ *allar tjóðir jarðarinnar* ” , tí tilboðið um frelsu í Kristi er lagt fram til øll menniskju , av øllum uppruna og av øllum fólkum. Men hesar tjóðir skylda eisini Ábrahams tað, at tær kundu uppdaga tey guddómliðu oraklurnar, sum vóru opinberaðar hebraiska fólkinum, sum fór úr Egyptalandi. Frelsan í Kristi fæst við tvífaldu signingini hjá Ábrahams og eftirkomarum hansara, sum er umboðað av hebraiska fólkinum og Jesusi úr Nasaret, tað vil siga Jesusi Kristi .

Ynskiligt er at leggja væl til merkis , í hesum versinum , signingina og orsökina til hana : lýdni góðkent av Gudi.

Gen. 22:19 : “ *Og Ábraham fór aftur til tænarar sínar, og teir reistust og fóru saman til Beersjeba ; tí at Ábraham búði í Beersjeba. »*

Gen. 22,20 : “ *Eftir hetta varð sagt Ábrahams: «Sí, Milka hevur eisini føtt Náhori, bróður tínum, synir : »*

Fylgjandi vers eru ætlað at fyrireika sambandið við “ *Rebekku* ” sum skal gerast tann hugsjónarliga konan , sum Gud hevur valt til tann trúgva og lýðina Ísak. Hon verður tikin úr nærmastu ætt Ábrahams í eftirkomarum Nahors, beiggja hansara.

Gen. 22:21 : “ *Uz fyrstfødði hansara, Buz bróðir hansara, Kemuel faðir Árams , ”*

Gen. 22:22 : “ *Kesed, Hazo, Pildas, Ildaf og Betuel. »*

Gen. 22:23 : “ *„Betuel átti Rebekku . Hesir vóru teir átta synirnir, sum Milka føddi Nahori, beiggja Ábrahams . »*

Gen. 22:24 : “ *Hjákona hansara, sum æt Reuma, føddi eisini Teba, Gaham, Tahas og Máaka. » .*

Uppfyllingin av lyftunum til Ábraham .

Í 1. Mósebók 23 stendur, at kona hansara Sára doyði og varð jarðað í Hebron, í hellinum í Makpela. Ábraham tekur sær av einum gravstaði á Kána'ans jørð, meðan hann bíðar eftir, at Gud umleið 400 ár seinni skal geva eftirkomarum sínum alt landið.

Síðani í 1. Mós.24 varðveitir Ábraham enn leiklutin sum Gud. Fyri at vera **skildur** frá teimum lokalu heidnu fólkunum, fer hann at senda tænara sín til eitt fjarskotið stað, til sína nærmastu familju, at finna eina konu til sonin Ísak og tey lata Gud velja fyri tey. Á sama hátt fer Gud at velja tey útvaldu, sum skulu mynda brúður Kristusar, Guds soni. Í hesum úrvali hevur menniskjað einki við tað at gera, tí initiativið og dómurin eigur Gud. Guds val er fullkomið, ómakaleyst og virkið, eins og Rebekka útvalda konan, kærleiksfull, skilagóð og vøkur í útsjónd, og fram um alt, andalig og trúgv ; perluna, sum allir andaligir menn, sum vilja fáa konu, skulu leita sær.

Jákup og Esav

Seinni er Rebekka sambært 1. Mós 25 upprunaliga ófruktbar eins og Sarai, kona Ábrams, áðrenn hana. Hendan felags steriliteturin stendst av, at tær báðar kvinnurnar skulu bera tey signaðu eftirkomarar til Kristus, sum sjálvur verður myndaður av Gudi í móðurlívinum hjá eini ungari jomfrúgentu, sum eitur Maria. Á henda hátt er ættargreinin í Guds frelsuverkætlan merkt av hansara undurfullu gerningum. Líðandi av hesi natúrligu barnsloysi, appellerar Rebecca til YaHweh og hon fær frá honum, tveir tvíburðar, sum berjast í móðurlívi hennara. Stúrin spyr hon Gud um hetta : "*Og Harrin segði við hana : Tvær tjóðir eru í móðurlívi tíni, og tvey fólkasløg skulu skiljast úr tarmum tínum ; eitt av hesum fólki verður sterkari enn hitt, og tað størri skal tæna tí minni.*" » Hon fœðir tvíburðar. Vegna hansara intensa hárleika, og hann var heilt "*reyður*", harvið navnið "*Edom*" givið eftirkomarum hansara, er tann elsti nevndur "*Esav*", eitt navn, sum merkir "hárríkur". Tann yngsti eitur "*Jákup*", eitt navn sum merkir : "Svikari". Longu nú profetera tey bæði nøvnini um sínar ævinleikar. "Velu" fer at selja sín fœðingarrætt til tann yngsta fyri ein saftig rætt av "*roux*", ella reyðum linsum. Hann selur hendan frumburðarrættin, tí hann undirmetir hansara sanna virði. Tvørturímóti girnist tann andaligi "Svikarin" hetta heitið sum ikki bert er heiðursligt, tí Guds signing er knýtt at tí. "Svikari" er eitt av teimum harðligu fólkunum, sum fyri hvønn prís sum helst vilja noyða himmiríkið at taka tað og tað er við honum í huga, at Jesus tosaði um hetta evnið. Og at síggja hetta kókandi eldhuga, gleðist hjarta Guds stórliga. So, ov ringt fyri "Hárbundin" og so nógv jú betur fyri "Svikara", tí tað er hann sum skal gerast "Ísrael", eftir avgerð Guds.

Ger ikki feil, Jákup er eingin vanligur svikari, og hann er ein merkisverdur maður, tí einki annað bíbilskt dømi vitnar um hansara avgerð um at fáa Guds signing, og tað er einans fyri at náa hesum máli, at hann "svikar". So kunnu vit øll taka eftir honum og tann trúfasti himmalin verður glaður. Fyri sín part skal Esau hava sum eftirkomarar

fólkið " *Edom* " , eitt navn sum merkir " *reytt* " , av somu rót og merking sum Ádam, hetta fólkíð verður ein móttstøðumaður hjá Ísrael sum guddómlig profeti boðaði frá.

Eg vil vísa á, at liturin " *reyður* " merkir synd bert í teimum profetisku myndunum av frelsuverkætlanini, sum Gud hevur opinberað og hetta kriteriíð er bert galdandi fyri leikararnar í hansara framleiðslum, so sum " *Esau* ". Í myrku tíðini í miðöldini vórðu reyðhærd børn dripin, tí tey vórðu mett at vera ónd. Hetta er orsök til, at eg tilskila, at tann reyði liturin ikki ger tann vanliga mannin meira syndarlígan enn tann brunetta ella tann ljóshærda, tí syndarin er eyðmerktur av teimum ringu verkunum í hansara trúgv. Tað er tí bert í symbolskum virði, at " *reytt* " , liturin á mannablóði, er eitt ímynd av synd, sambært Jes 1,18 : " *Kom, og lat okkum hugsa saman! sigur Harrin. Hóast syndir tykkara eru sum skarlak, skulu tær verða hvítar sum kavi; hóast tær eru reyðar sum karmosinreyðir, so skulu tær vera sum ull.* " Somuleiðis knýtir Jesus í síni Apokalypsu, síni Opinbering reyða litin at menniskjaligum tólum, sum tæna, ótilvitað ella ikki, djevlinum, Satan fyrsta syndaran í lívinum, sum Gud hevur skapt ; dømi : „ *reyði hesturin* ” í Opinb. 6:4, „ *reyði ella eldreyði drekin* ” í Op. 12:3 og „ *skarlaks djórið* ” í Op. 17:3 .

Nú

hann hevur hendan føðirættin , fer Jákup aftur at liva lívsupplivingar , sum profetera Guds ætli anir , sum eftirmaður Ábrahams .

Hann fór úr familjuni av ótta fyri vreiði beiggja síns Esav , við góðum orsökum, sambært 1. Mós. 27,24, tí hann hevði avgjørt at drepa hann, eftir misnýtslu av signingini hjá doyggjandi pápa sínum, " *svikin* " av einum snildum úr huganum hjá Rebekku konu síni. Í hesi ræningini avdúka bæði nøvnini á tvíburðunum teirra týdning. Tí " *Svikarin* " brúkti eina hárbundna húð til at lumpa tann blinda Ísak, og gav seg sostatt fram sum sín natúrliga " *Hárbundna* " eldra beiggja. Andalig fólk stuðla hvørjum øðrum og Rebekka líktist meira Jákupi enn Esau . Í hesi gerð mótsigur Gud menniskjaliga og holdliga valinum hjá Ísaki, sum helst valdi Esau veiðimannin, sum kom við veiði, sum hann metti. Og Gud veitir føðingarrættin til tann, sum er mest verður : Jákup svikarin.

Komin til Labans, arameiska abba sín og beiggja Rebekku , at arbeiða hjá honum, verður Jákup forelskaður í Rakul, yngstu, men vakrastu av døtrum Labans. Tað, sum hann ikki veit, er, at í hansara veruliga lívi fær Gud hann at hava ein profetiskan leiklut, sum skal profetera hansara frelsuverkætlan. So, eftir " *sjeý ár* " av arbeiði fyri at fáa sína elskaðu Rakul, áleggur Laban elstu dóttur sína " *Leu* " á hann og gevur honum hana sum konu. Fyri at fáa og giftast Rachel , noyðist hann at arbeiða " *sjeý ár* afturat " fyri abba sín. Í hesi upplivingini profeterar " *Jákup* " um, hvat Gud skal ganga ígjøgnum í síni frelsuætlan. Tí eisini hann fer at gera eina fyrstu samgongu ikki í samsvari við hjartans ynski, tí upplivingin av einum holdligum og tjóðskaparligum Ísrael verður ikki merkt av tí eydnu og dýrd, sum hansara góðska hevur uppiborið. Rættirnar hjá " *Dómarum* " og " *kongunum* " enda altíð illa, hóast nøkur fá sjáldsom undantøk. Og ynsktu brúðrina, sum er verd hansara kærleika, fær hann bert í seinni samgongu eftir at hava víst kærleika sín og opinberað frelsuætlan sína í tænastrá Jesu Krists ; læru hansara, deyða hansara og uppreisn hansara. Legg til merkis, at menniskjalig og guddómlig upphald eru fullkomiliga vend. Elskaði Jákups er tann ófruktbara Rakul , men elskaði Guds er tann fjølbroytta Lea. Við at geva Jákupi, fyrst, Leu sum konu, fær Gud profet sín at uppliva tað vónbrot, sum tey bæði fara at uppliva í teirra fyrstu samgongu. Í hesi upplivingini , boðar Gud frá, at hansara fyrsta samgonga verður ein ógvuslig miseyðnað. Og avvísingin av Messias Jesusi av eftirkomarum hansara staðfesti hendan profetiska boðskapin. Lea, sum ikki var tann elskaða, sum brúðgómurin valdi, er ein mynd, sum profeterar tey útvaldu í nýggja samgonguni, sum av heidnum uppruna livdu leingi í fákunnu um tilveruna hjá tí eina skapanum Gudi. Men , fjølbroytta náttúran hjá Leu profeteraði ein samgongu, sum skuldi bera nógvan ávøkst til Guds dýrd. Og Jesaja 54,1 staðfestir og sigur: " *Gleð teg, ófruktbar , sum ikki ber meira! Lat gleði og gleði tykkara spreingjast fram, tit,*

sum ekki hava meira þínu ! Tí börnini hjá tí oyðilögdu kvinnuni verða fleiri enn börnini hjá tí giftu kvinnuni, sigur Harrin . Her profeterar tann eftirlatni, gjögnum Leu, nýggja sáttmálan, og tann, sum var gift, gjögnum Rakul, gamla hebraiska sáttmálan.

Jákup verður Ísrael .

Eftir at hava latið Laban vera ríkan og vælferðarríkan, venda Jákup og tey, sum hoyra honum til, aftur til beiggja sín Esav, hvørs rættvísu og hevndarfullu vreiði hann óttast. Eitt kvöldið vísir Gud seg fyrri honum og teir berjast hvør við annan til morgunin. Gud særir hann loksins í mjaðmarnar og sigur við hann, at hann frá nú av verður kallaður " Ísrael " , tí hann er komin fram sigursharri í at berjast móti Gudi og menniskjum. Í hesi uppliving vildi Gud pallseta myndina av stríðandi sál Jákups í trúarstríði hansara. Nevndur Ísrael av Gudi, fær hann tað, sum hann ynskti og keisaraliga søkti : signing sína av Gudi. Signingin hjá Ábrahama í Ísak tók sostatt skap gjögnum grundlógina hjá holdliga Ísrael sum, bygd á Jákup sum gjørdist Ísrael, skjótt verður ein óttafull tjóð, eftir at hava farið úr trældómi Egyptalandi. Guds náði hevur fyrireikað Esau, finna teir báðir beiggjarnir seg í friði og gleði.

Við báðum konum sínum og teirra báðum húskallum , fann Jákup seg pápa til 12 dreingir og eina gentu. Ófruktbar í fyrstuni sum Sáraí og Rebekka, men avgudadýrkandi , fær Rakel tvey børn frá Gudi , Jósef elsta og Benjamin yngsta. Hon doyði, meðan hon føddi sítt annað barn. Hon profeterar sostatt um endan á gamla sáttmálanum , sum fer at steðga við stovnan av tí nýggi , sum er grundaður á sóningarblóð Jesu Krists . Men í aðrari umsókn profetera hesar deyðiligu umstøðurnar endaligu ørindini hjá Hansara útvaldu, sum verða frelst við Hansara eydnuríka inntrivi, tá Hann kemur aftur í sínum dýrdarfulla guddómliga tátti í Mikaeli Jesusi Kristi. Hendan vendingin av støðuni hjá teimum seinast útvaldu er profeterað av navnbroytingini á barninum, sum kallaði " *B en- O ni* " ella " sonur mína þínu " av doyggjandi mammuni , er umdoypt av Jákupi , pápanum , " *Benjamin* " ella " soninum av høggu " (høggu síðu) ella signaða soninum. Í Matt. 25,33 fer Jesus Kristus at seta " *seyð sínar til høggu hond og geitir sínar til vinstru.* " Hetta navnið " *Benjamin* " valdi Gud, einans til hansara profetisku verkætlan, tí fyrri okkum, tí fyrri Jákup hevði tað lítlan týdning ; og í Guds eygum hevði avgudadýrkandi Rakul ikki uppiborið heitið „ *rætt* “. Hesi tingini um heimsins enda eru ment í forkláringunum í Opib.7,8 .

Tann beundrandi Jósef

Í søgu Ísraels fer tann leikluturin , sum Gud gevur Jósefi, at fáa hann at ráða yvir beiggjunum, sum , ørkymlaðir av hansara andaligu ræði , selja hann til arabiskar keypmenn. Í Egyptalandi ger hansara erligheit og trúfesti hann virðismettan , men kona harra hansara, sum vil misnýta hann, stendur ímóti honum og Jósef endar í fongslí . Har , greiða frá dreymum, fara hendingar at føra hann til hægstu tign undir faraonum: fyrsta visir. Henda hækking er grundað á hansara profetisku gávu eins og fyrri Dánjal eftir hann. Henda gávan gjørdi, at hann varð virðismettur av Fárao, sum lat honum Egyptaland. Undir hungursneyð fóru beiggjar Jákups til Egyptalands og har , varð Jósef sættaður við sínar óndu beiggjar. Jákup og Benjamin fara at fylgja teimum og soleiðis búseta hebreararnir seg í Egyptalandi í Gosen-økinum.

Útferðin og hin trúfasti Móses

Trælir, fara hebrearar at finna í Mósesi, tað hebraiska barnið , hvørs navn merkir " bjargað úr vatninum " , av Nil, uppalt og ættleitt av dóttur Fáraos, loysaranum, sum Gud hevur fyrireikað.

Tá umstøðurnar í trælalald teirra gjørdust harðari og harðari, fyri at verja ein hebraara, drap Móses ein egyptara, og hann flýddi úr Egyptalandi. Ferðin førir hann til Midian, í Saudi Arabia, har eftirkomarnir hjá Ábrahama og aðru konu hansara Ketura, sum giftust eftir deyða Sáru, búgva. Giftist Móses 40 ár seinni við Zipporu, elstu dótturini hjá svigerfaðir sínum Jetro, og mótir Gudi, meðan hann hirðir seyð sín nærhendis Horebfjallinum. Skaparin vísir seg fyri honum í formi av einum gløðandi runni, sum brennur, men ikki forbrúkar seg sjálfvan. Hann avdúkar honum ætlan sína fyri Ísrael og sendir hann til Egyptalands at leiða útflytingina hjá fólki sínum.

Tíggju plágur verða neyðugar fyri at noyða Fárao at lata sínar dýrabaru trælir fara fríar. Men tað er tann tíggjunda, sum fer at fáa ein profetiskan týdning av fyrstu skipan. Tí at Gud drap allar frumbornir í Egyptalandi, bæði menniskju og dýr. Og sama dag, halda hebrearar fyrstu páskirnar í teirra søgu. Páskirnar profeteraðu deyða Messias Jesusar, "*fyrstfødda*" og "*Guds lamb*" reint og uttan lýta, sum varð ofrað sum "*lambið*", sum varð dripið á útferðardegnum úr Egyptalandi. Eftir offrið av Ísak, sum Gud bað um frá Ábrahama, er páskirnar um útferðina úr Egyptalandi onnur profetiska fráboðanin um deyða Messias (salvaða) Jesus, ella, í grikskum orðum, av Jesusi Kristi. Útflytingin úr Egyptalandi fór fram 14. ^{dagin} í ársins fyrsta mánaði, umleið 15. ^{old}f.Kr., ella umleið 2500 ár eftir syndina hjá Evu og Ádami. Hesi tøluni staðfesta tíðina "400 ár" av teimum "*fýra ættarliðunum*", sum Gud gav sum seinking til Amoritar, íbúgvar í Kánaanlandi.

Stoltleikin og uppreistrarhugin hjá Fárao fer at hvørva við her sínum í vatninum á "Reyðahavinum" sum sostatt finnur sín týdning, tí hann letur upp fyri teimum eftir at hava latið upp fyri at loyva hebrearum at koma inn í landið Saudi Arabia, við sunnara enda á egyptisku hálvoyrni. Gud sleppur undan Midian og leiðir fólk sítt gjøgnum oyðimørkina til Sinaifjallið, har hann fer at leggja fram fyri teimum lóg sína um tey „tíggju boðini“. Fyri tí eina sanna Gudi er Ísrael nú ein útbúgvinn tjóð, sum skal roynast. Til hetta endamálið, er Móses kallaður til hansara á Sinaifjallinum og Gud heldur honum har í 40 dagar og nætur. Hann gevur honum tær báðar lógartalvurnar, sum eru inngraveraðar við sínum guddómliga fingri. Í leguni hjá hebraiska fólkinum stuðlar langtíðar fráveran hjá Mósesi teimum uppreistrarhugaðu andunum, sum leggja trýst á Áron og enda við at fáa hann at góðtaka at bráðna og mynda ein "*gullkálv*". Henda upplivingin tekur einsamøll saman um atferðina hjá uppreistrarhugaðum fólki í øllum aldri móttvegis Gudi. At teir nokta at geva seg undir hansara myndugleika, ger, at teir helst ivast í, at hann er til. Og Guds mongu revsingar broyta einki. Eftir hesar 40 royndardagar og nætur, fer óttin fyri risunum í Kána'ans at døma fólkið at reika í oyðimørkini í 40 ár og, bert av hesum roynda ættarliðnum, fara Jósva og Kaleb at kunna koma inn í lovaða landið, sum Gud hevur bjóðað umleið 2540 síðani synd Ádams.

Høvuðspersónarnir í 1. Mósebók eru leikarar í eini senu, sum skaparin Gud skipar fyri. Hvør teirra sendir, við einum profetiskum endamáli ella ikki, eina læru, og henda *hugsanin um sjónleik varð staðfest* av ápostlinum Paulusi sum sigur í 1. Kor. »Síðani tá hevur sendiboð Harrans, Ellen G. White, skrivað sína kendu bók við heitinum "*Stóra ósemjan*." Hugsanin um "*sjónleikin*" er sostatt staðfest, men eftir "*stjornurnar*" í heilagu bókini, er tað hvørjum einstøkum okkara túrur at spæla okkara egna leiklut, vitandi, at vit, undirvíst av teirra upplivingum, eru sett í skyldu at herma eftir teirra góðu verkum, uttan at endurgeva teirra feilir. Fyri okkum, eins og fyri Dániel (Mín dómari er Gud), er Gud framvegis "okkara dómari", samkenslufullur, sanniliga, men "Dómarin" sum ikki ger nakað undantak fyri nakran.

Upplivingin hjá jødiska tjóðar Ísrael er katastrofal, men hon er ikki meira enn tann hjá kristnu trúnni í okkara tíð, sum endar við víðgongdum fráfalli. Vit skulu ikki undrast á hesa líkleika, tí Ísrael í gamla sáttmálanum var bert ein mikrokosmos, eitt sýni, av teimum

menniskjum, sum fólka alla jørðina. Hetta er orsökkin til, at sonn trúgv var eins sjáldsom har sum í nýggja sáttmálanum, sum varð bygdur á Frelsaran og “ *Trúfasta vitnið* ” Jesus Kristus.

Úr Bíbliuni yvirhøvdur

Øll Bíblían, sum Gud hevur dikterað og síðani íblást til sínar menniskjaligu tænarar, ber profetiskar lærur; frá 1. Mósebók til Opinberingina. Leikararnir, sum Gud hevur valt, verða lagdir fram fyri okkum, sum teir veruliga eru í sínum sonnu náttúru. Men fyri at konstruera profetiskar boðskapir í hesum æviga sjónleikinum, gerst skaparinn Gud Skiparin av hendingunum. Eftir útflytingina úr Egyptalandi gav Gud Ísrael tann fría partin av síni himmalsku lóg í 300 ár, tíðin hjá " dómarunum " sum endaði umleið 2840. Og í hesum frælsi, afturvendingin til synd, skyldar Gudi at revsa " sjei ferðir " fólk sítt, sum hann seinast letur filistarar, teirra arvafriggindar. Og „ sjei ferðir ” reisir hann upp „ loysingarmenn “. Bíblían sigur, at tá í tíðini *gjørdu* hvør, sum hann vildi. Og henda tíðin við fullkomnum frælsi var neyðug fyri, at ávøksturinn, sum hvør einstakur bar, skuldi verða opinberaður. Tað sama er galdandi í okkara „ *endatíð* “. Hesi trí hundrad árini av frælsi, sum eru merkt av stóðugari afturvending hebrearanna til synd, bjóðar Gud okkum at samanbera tey við tey trí hundrad árini av lívinum hjá tí rættvísa Enoki, sum hann leggur fram fyri okkum sum fyrmynd av sínum útvaldu, og sigur: " *Enok gekk trí hundrad ár við honum, tí hann var ikki meira við Gudi, tí hann var ikki meira við Gud* . . við honum, við at gera hann inn fyrst í sína ævinleika eins og, eftir hann, Móses og Elias, og teir heiløgu, sum reis upp við dauða Jesu, fyri øllum hinum útvaldu, eisini ápostlum Jesu Kristi; teir verða allir umskapaðir ella reisir upp á síðsta degi.

Eftir ta hjá " dómarunum ", kom tíðin hjá kongunum og har aftur gevur Gud sínum báðum fyrstu leikarunum ein profetiskan leiklut, sum staðfestir boðskapin um framgongdina av **tí ónda móti tí** endaliga góða, tað vil siga frá nátt, ella myrkri, móti ljósi. Soleiðis profetara hesir báðir menninir, Saul og Dávid, samlaðu verkætlanina av frelsuætlanini, sum er fyrireikað til tey jarðligu útvaldu, tað vil siga tær báðar fasurnar ella tvær fylgjandi heilag samgongur. Tak tað upp við mær, Dávid gerst kongur bert við deyða Sáuls kongs, eins og deyðin í gamla æviga sáttmálanum ger, at Kristus kann raðfesta sín nýggja sáttmála, sína stjórn og sína ævigu ræði.

Eg havi longu nevnt hetta evnið, men eg minni tykkum á, at jarðlig kongsríki ikki hava guddómliga legitimitet tí hebreararnir baðu Gud um at hava ein kong "*sum hinar jarðligu tjóðirnar*", teir, " heidnar ". Soleiðis at fyrmyndin hjá hesum kongunum er av tí slagnum av sataniskum virðum og ikki guddómligum. Eins nógv og fyri Gudi kongurinn er blíður, eyðmjúkur av hjarta, fullur av sjálvsnoktan og samkenslu, ger seg til tænarar hjá øllum, eins nógv og tann hjá djevlinum er harður, stoltur, sjálvsøkin og vanvirðiligur, og hann krevur at verða tæntur av øllum. Órættvíst særður av avvísing hansara av fólk sínum, játtaði Gud hansara áheitan og til hansara vanlukku, gav hann honum ein kong eftir kriteriumum hjá djevlinum og øllum hansara órættvísi. Síðani tá fekk kongsdómið sína guddómliga lógligheit fyri fólk hansara Ísrael, **men hann einsamallan**.

Munnlig ella skrivlig tala er skiftismiðil millum tvey einstøk fólk. Bíblían er Guds orð í tann mun, at fyri at bera sínar lærur til sínar jarðligu skapningar, hevur Gud savnað vitnisburðir, sum eru dikteraðir ella íblástir til tænarar sínar; vitnisburðir sorteraðir, valdir og bólkaðir av honum yvir tíð. Vit skulu ikki undrast á at leggja til merkis ófullkomleika rættvísins, sum er raðfest á jørðini, tí avskorin frá Gudi kunnu menniskju bert raðfesta sín rættvísi á bókstavinum í lógini. Nú, Gud sigur okkum gjøgnum Jesus, at "*bókstavurin drepur, men andin gevur lív*", hetta bókstavurin. Heilagu skriftirnar í Bíbliuni kunnu tí bert vera "*vitni*" sum víst á í Opinb.11 :3, men í ongum føri " dómarar ". Við at viðurkenna, at lógarbókstavurin ikki er førur fyri at geva rættvísan dóm, avdúkar Gud ein sannleika, sum

einans hvílir á guddómligu náttúruni hjá hansara persóni. Hann kann einsamallur geva ein rættvísan dóm, tí hansara evni at greina loyniligu tankarnar í huganum hjá sínum skapningum ger, at hann kann kenna motivatiórnar hjá teimum, hann dómir, ting, sum eru dulnevnd og ókend fyri aðrar skapningar. Bíblían gevur tí bert grundarlagið undir teimum vitnisburðum, sum verða nýttir til dómin. Í „*túsund árunum*” av himmalska dóminum fáa teir útvaldu heiløgu atgongd til motivatiórnar hjá teimum sálum, sum verða dømdar. Við Jesusi Kristi fara tey sostatt at kunna geva ein fullkomnan dóm, sum er gjørdur neyðugur, tí tann endaligi dómurinn staðfestir, hvussu leingi líðingartíðin er í seinna deyðanum. Hendan vitanin um veruligu motivatiórnina hjá sekanum ger, at vit betur skilja Guds náði móti Káini, fyrsta jarðliga drápsmanninum. Sambært einasta vitnisburðinum, sum varð lagdur fram í brævi í Bíbliuni, varð Káin trýstur móti øvundsjúku av Guds vali at signa offrið hjá Ábeli og at vanvirða tað hjá Káini, uttan at seinni visti orsökina til hendan munin, sum var andaligur og enn ókendur. Soleiðis er tað, lívið er sett saman av óteljandi parametrum og treytum, sum bert Gud kann eyðmerkja og døma við fullari vitan um fakta. Sum sagt, so er Bíblían eftir fyri menniskju tann einasta bókin, sum í bókstavum leggur fram lógargrundarlagið, sum dómir teirra gerðir, meðan tey bíða eftir, at teirra loyniligu tankar verða opinberaðir teimum útvaldu heilagu í himlinum. Nú er leikluturin hjá brævinum at fordøma ella døma gerðina. Hetta er orsök til, at Jesus í Apokalypsuni síni minnir menniskju á týðningin av teirra “*verkum*” og hann tosar sjáldan um teirra trúgv. 17, tann Í jan.2: minti Jákup ápostul á, at “*uttan verk er trúgvinn deyð*”, so staðfestir hesa meining, tosar Jesus bert um góð ella ring “*verk*”, sum eru framleidd av trúgv. Og fyri at verða framleidd av trúgv, eru hesi verk einans tey, sum Bíblían lærir sum guddómligar lógir. Góðar gerningar, sum katólska kirkjan virðismetir, verða ikki tiknar við, tí talan er um verk við humanistiskum karakteri og íblástri.

Í endatíðini er Bíblían totalt vanvird og mannasamfelagið leggur fram ein globaliseraðan løgnan mystiskan tætt. Tað er tá, at orðið “*sannleiki*”, sum eyðkennir ta heilagu Bíbliuna, orðið hjá tí livandi Gudi, og meira breitt, hennara alheimsligu globalu verkætlan, fær sín fulla týðning. Tí vanvirðingin fyri hesum sermerkta “*sannleikanum*” førir menniskjað til at byggja seg á lygnir á øllum relatiónsligum, profanum, átrúnaðarligum, politiskum ella búskaparligum økjum.

Henda greinin verður skrivað á hvíludegnum 14. august 2021, í morgin, 15. august, í stórum samkomum, ofrini, sum eru svikin av falskari átrúnaði, fara at vísa heiður til ta mest eydnusomu satanisku mystifikatiórnina av hansara yrkisleið, síðani hansara nýtsla av “*orminum*” sum miðil hjá Mariu “*the image E*”. Tann veruliga var ikki longur jomfrú, tí eftir Jesus føddi hon synir og dótur; brøður og systrar Jesusar. Men lygnir doyggja hart og standa ímóti sjálvt teimum bestu bíbilsku argumentunum. Líkamikið, eftir hendan 15. august, verða tað eftir til hesa vreiði, í mesta lagi, einar átta hátíðarhald at irritera Gud og røra upp hansara rættvísu vreiði sum fer at falla á høvdið á teimum seku. Latið okkum leggja til merkis, at í hesi sjónini vóru børn vald at sannroyna sjónina um “*jomfrúna*”. Eru tey so sakleys sum tey verða sagd og pástanda at vera? Føddir syndarar, verður sakloysi skeivt skrivað til teirra, men tey kunnu ikki ákærast fyri samverju. Sjónin, sum hesi børnini finga, var sera verulig, men djevulin er eisini ein sera veruligur uppreistrarhugaður andi og Jesus Kristus vígdi nógv av sínum orðum til hansara fyri at ávara tænarar sínar um hann. Søgán vitnar um hennara villeiðandi lokkandi megi, sum førir til “*seinna deyða*” hjá hennara lokkaðu og sviknu ofrum. Tilbiðjanin av djevlinum gjøgnum páva- og rómversk-katólsku kirkjuna verður fordømd av Gudi, í hesum versinum í Opinb.13,4: “*Og teir tilbóðu drekan, tí hann gav djórinum vald*: . *Teir tilbóðu djórið og søgdu: «Hvør er sum djórið?*”. Í veruleikanum var tað bert eftir endan á hesi “*tilbiðjan*” av tí “*djórinum*”, sum tvingaði og forfylgdi teir sonnu heiløgu, sum Jesus Kristus valdi, at í eini tíð við tolsemi, sum umstøðurnar álegðu henni, varð henda tilbiðjan longd við lokkandi

amboðunum av sýningunum hjá tí djevulsku "jomfrúni"; ein "kvinna" at avloysa "ormur" eftir at "ormurin" lokkaði "kvinnuna", sum lokkaði mannin. Meginreglan er tann sama og hon er framvegis líka effektiv.

Tíð til endaliga valið

Henda kanningin av guddómligum opinberingum endar við greiningini av 1. Mósebók, sum avdúkaði okkum, hvør Gud er í øllum hansara karakterstøðum. Vit hava júst sæð, hvussu hann er avgjörður í sínum kravi um lýdni frá skapningum sínum við at leggja Ábram undir eina óvanliga trúarroynd, tá ið hann var næstan hundrað ára gamal; Hetta guddómliga kravið nýtist tí ikki longur at verða prógvað.

Við tíðina av seinasta valinum, sum Gud hevur lagt upp til síðani várið 1843, og meira nágreiniliga kravt síðani 22. oktober 1844, er hald av hvíludegnum kravt av Gudi sum prógv um kærleikan, sum hansara sonnu valdu halgimenni hava latið honum aftur. Alheims andaliga støðan verður sostatt lögð fram í formi av einum spurningi, sum er ætlaður øllum limum í trúarsamtøkum, bert teimum kristnu.

Spurningurin, sum drepur ella fær teg at liva í allar ævir

Er keisari, kongur ella pávi vald og heimild at broyta tey orðini, sum Gud hevur sagt og skrivað, ella eftir hansara diktation sum Móses gjørði?

Havið sæð alt frammanundan, eisini hendan spurningin, gav Jesus sítt svar frammanundan, og segði í Matt. 5,17-18: "*Haldi ikki, at eg eri komin at avtaka lógina ella profetarnar; Eg kom ikki fyri at avtaka, men fyri at uppfylla. Tí sanniliga sigi eg tykkum: Inntil himmal og jørð fara burtur, fer eingin punktur ella ein stavur frá lógini, fyrr enn alt er uppfyllt.*" » Tann sami Jesus kunngjórði eisini, at orð hansara, sum hann talaði, skulu døma okkum, í Jóh. 12,47 til 49: "*Um nakar hoyrir orð míni og heldur tey ikki, so dømi eg hann ikki; tí at eg eri ikki komin at døma heimin, men at frelsa heimin. Tann, sum vrakar meg og ikki tekur ímóti orðum mínum, hevur ein, sum dømir; orðið, sum eg havi talað, skal døma hann á síðsta degi. Tí eg havi ikki talað av mær sjálvum; men faðirin, sum sendi meg, hevur givið mær boð um, hvat eg skal siga og tala.*" »

Hetta er Guds fatan av síni lóg. Men Dan. 7:25 avdúkaði, at **ætlanin at "broyta"** tað var at koma fram í kristnu tíðini, segði um rómversk-katóliska pávadømið: "*Hann skal tala orð ímóti tí hægsta, og skal troyta heiløgu hins hægsta, og skal hugsa um at broyta tíðir og lógir; og hini heiløgu skulu verða givin upp í hendur hansara í eina tíð og tíðir og hálva tíð.*" Ein vreiði, sum skal steðga og sum hann skal vita, hvussu hann skal revsa rættvíst sambært vers 26, sum fylgir: "*Tá kemur dómurin, og vald hansara verður tikið frá honum, sum verður oyðilagt og oyðilagt um allar ævir.*" » Hesar "tíðirnar" ella profetisku árin boða frá hansara forfylgingartíð, sum varð framd í 1260 ár, frá 538 til 1798.

Hesin "**dómurin**" verður framdur í fleiri stigum.

Fyrsta stigið er fyrireikandi; Tað er arbeiðið at **skilja** og halga "adventistisku" trúna, sum Gud hevur stovnað síðani várið 1843. Adventisman er **skild** frá katólsku og protestantisku trúgvini. Í Opinberingini snýr hetta stigið seg um tíðirnar "*Sardes, Filadelfia og Laodikea*" í Opinberingini 3:1-7-14.

Annað stigið er umsitin: "*hansara yvirvald verður tikið burtur.*" Hetta er dýrdarríka afturkoman hjá Jesusi Kristi, sum væntast til várið 2030. Tey adventistavaldu fara inn í ævinleikan **skild frá teimum óverdu katólsku**, protestantisku og adventistisku uppreistrarmonnunum, sum doyggja á jørðini. Handlingin fer fram við endan av „*Laodikea*" tíðini í Opinberingini 3,14.

Triðja stigið er tað við dóminum yvir tey falnu deyðu, sum tey útvaldu, sum eru komin inn í himmalska ríki Guds, seta í verk. Ofrini gjørdust dómarrar og hvør sær varð **lívið** hjá

hvörjum einstökum av uppreistrarmonnunum dæmt og endaligur dómur í lutfalli við teirra skuld varð dæmdur. Hesi setningar áseta, hvussu leingi " *pínurnar* " verða orsakaðar av virkseimi teirra " *seinna deyða* ". Í Opinberingini er hetta evnið evnið í Opinberingini 4 ; 11,18 og 20,4 ; hetta síðani Dán.7,9-10 .

Í fjórða lagi, við endan av sjeýnda ártúsund, stóra hvíludagin fyri Gud og hansara útvaldu í Kristi, kemur úttinnandi fasan av teimum setningum, sum Kristus og hansara útvaldu hava givið. Í syndarlandinum, har tey verða risin upp, verða teir dæmdu uppreistrarmenninir oyðilagdir, „ *í allar ævir* “, av „ *eldi seinna deyðans* “. Í Opinberingini er hesin dómurin ella „ seinasti dómurin “ evnið í Opinberingini 20,11-15.

Við endaliga valið eru tvær ósemjuligar átrúnaðarligar fatanir , tí tær eru ógvuliga mótsettar hvörjari aðrari, endaliga **skildar** . Kristi útvaldu hoyra rødd hansara og laga seg til hansara krøv í tíðini, tá ið hann talar við tey og kallar tey. Í hinari støðuni eru kristin , sum fylgja aldargomlum trúarsíðvenjum , sum um sannleikin var ein spurningur um tíð og ikki um vit , grundgeving og vitnisburð . Hesi fólkini skiltu ikki, hvat tann " *nýggi sáttmálin* " , sum Jeremia profetur kunngjórði, umboðar í Jer 31,31 til 34 : " *Sí, teir dagar koma, sigur Harrin, tá ið eg skal gera nýggjan sáttmála við Ísraels hús og við hús Júda , ikki sambært teirra b hond teirra við, Egyptaland, tann sáttmála teir brutu, hóast eg var maður teirra, sigur Harrin. Men hetta er sáttmálin, sum eg skal gera við Ísraels hús eftir teir dagar, sigur Harrin : **Eg skal leggja lóg mína í innast teirra og skriva hana á hjørtu teirra ; og eg skal vera Gud teirra, og teir skulu vera fólk mítt. Eingin skal longur læra næsta sín ella annan bróður sín og siga : Kenn Harran! Tí at allir skulu teir kenna meg, frá hinum minstu til hin størsta, sigur Harrin; Tí at eg skal fyrigeva teirra misgerðir, og eg skal ikki minnast synd teirra longur** . » Hvussu kann Gudi eydnast at " *skriva í hjarta* " menniskjans kærleikan til sína heilagu lóg, nakað, sum normurin í gamla sáttmálanum ikki hevði megnað at nátt ? Svarið uppá hendan spurningin, og einasta munurin á teimum báðum sáttmálunum, kemur í formi av sýningini av guddómligum kærleika, sum er framd við sóningardeyðanum hjá avloysaranum Jesusi Kristi, sum hann varð holdgjörður og opinberaður í . Men deyði Jesusar gjórði ikki enda á lýdni, men tvørturímóti gav hann teimum útvaldu orsökir til at vera enn meira lýðin Gudi, sum er førur fyri at elska so sterkt. Og tá ið hann vinnur hjarta mannsins, er tað mál, sum Gud søkir, nátt ; hann fær ein útvaldan, sum er hóskandi og verdur at deila sín ævinleika.*

Seinasti boðskapurin, sum Gud hevur lagt fram fyri teg í hesi bókini, er evnið um **skilnað** . Hetta er tað lívsneyðuga punktið, sum ger allan munin á tí útvalda og tí kallaða. Í sínum vanliga náttúru dámar menniskjanum ikki at verða órógvað í sínum vanum og sínum fatanum av lutum. Men henda órógving er gjörd neyðug, tí, vanur við ta etableraðu lygnina, skal menniskjað verða rívið burtur og avleiðast fyri at laga seg til tann sannleikan, sum Gud vísir honum. Tað er tá , at **skilnaður frá tí og teimum , sum Gud ikki góðtekur , verður neyðugur** . Tann útvaldi skal vísa síni evni ítøkiligliga at seta spurnartekin við sínar hugsanir, sínar vanar og síni holdligu bond við verur, hvørs ævinleiki ongantíð verður ævigt lív.

Fyri tey valdu er átrúnaðarlig raðfesting loddrætt ; Endamálið er at skapa eitt sterkt band við skaparan Gud, sjálvst um tað er til skaða fyri menniskjansligu sambondini. Fyri tey falnu er átrúnaðurin vatnrættur ; Tey raðfesta sambandið, sum er knýtt við onnur menniskju, enntá til skaða fyri Gud.

Sjeýndadagsadventisman : Ein skilnaður, eitt navn, ein søga

Tey seinastu útvaldu av kristnu trúnni eru savnað andaliga til at mynda Ísrael av teimum " *12 ættunum* " í Opinb. Val teirra varð framd við eini røð av trúarroyndum, sum vóru

grundaðar á áhugan, sum varð vístur fyri profetiska orðinum, sum í Dan.8,14 boðar frá dagfestingini 1843 . Tað var at merkja upptøku av Gudi av kristindóminum , til tá umboðað av katólsku trúnni síðani 538 og av protestantisku trúnni frá tíðini av trúbotini síðani 1170. Versið í Dan 8:14 varð tulkað sum at boða frá dýrdarfullu afturkomu Kristusar , hansara komu sum " væntaði hann " provod . til upplivingina og fylgjarar hennara millum 1843 og 1844 . Yvirflatuliga tosaði hesin boðskapurin ikki um hvíludagin, men bert yvirflatuliga , tí afturkoma Kristusar fer at merkja inngongdina í sjeýnda ártúsund, tað vil siga tann stóri hvíludagurin, sum varð profeteraður, hvørja viku , við sjeýndadags hvíludagin : leygardagin hjá jøðunum. Óvitandi um hetta sambandið uppðagaðu teir fyrstu adventistarnir ikki týðningin hjá Gudi fyri hvíludagin fyrr enn eftir hesa royndartíðina. Og tá ið teir skiltu hetta, lærdu undangongumenninir avgjørt sannleikan um hvíludagin, sum varð minntur í navninum á kirkjunni, sum varð stovnað, " sjeýndadagin ". Men við tíðini góvu arvingarnir av verkinum ikki longur hvíludegnum tann týðning, sum Gud gevur honum, við at knýta gjaldsdagin at tíðini, tá Jesu Krists kemur aftur, í staðin fyri at knýta hann at dagfestingini 1843, sum profetiin hjá Dánieli vísir á. At útseta eitt so grundleggjandi guddómligt krav var eitt mistak, hvørs avleiðing var, at Gud í 1994 noktaði samskipanini og limunum, sum hann gav uppreistarleguni, sum hann longu hevði fordømt síðani 1843. cept skilnaðin **av menniskjaligum bondum** . Manglandi kærleikin til guddómliga sannleikan og harvið til Gud sjálvan er umrøtt, og hetta er tann endaliga læran í søguni hjá kristnu trúnni, sum eg kann greiða tær frá ,fyri at læra teg og ávara teg, í navni hins Alvalda Guds , YaHweh-Michael-Jesus Christs.

At enda, enn um hetta sama tema, tí tað kostaði mær prísinn fyri einum pínufullum andaligum skilnaði, minni eg tykkum á hetta versio úr Matt 10,37 og , av tí at versini, sum standa frammanundan, taka greitt saman um skiljandi karakterin hjá sonnu kristnu trúnni, nevni eg tey øll frá versio 34 til versio 38 :

*“ Haldi ikki, at eg eri komin at fáa frið á jørðina ; Eg eri ikki komin at bera frið, men svørð . Tí at eg eri komin at seta mann í stríð móti faðir sínum og dóttur móti móður síni og svigerdóttur móti svigermóður síni ; og fíggingdar mans skulu vera teir í húski hansara. **Tann sum elskar faðir ella móður meira enn meg , er ikki verdur mær , og tann sum elskar son ella dóttur meira enn meg er ikki verdur mær ; Tann, sum ikki tekur upp kross sín og fylgir mær, er mær ikki verdur.** »* Hetta versio 37 rættvísger signingina hjá Ábrahama ; hann vitnaði, at hann elskaði Gud meira enn holdliga son sín. Og við at minna ein adventistiskan beiggja á sína skyldu, við at sitera hetta versio til hansara, skildust okkara leiðir og eg fekk eina serliga signing frá Gudi. Eg varð tá viðgjørdur av hesum " beiggjanum " sum ein fanatikari og síðani hesa upplivingina, hevði hann gingið siðbundnu adventistisku leiðina. Hann, sum hevði kunnað meg um adventismuna og ágóðan av vegetarismu, doyði síðani av Alzheimersjúku, meðan eg enn eri í góðari heilsu , á lívi og virkin í tænastu fyri mínum Gudi, 77 ára gamal, og havi hvørki nýtt til lækna ella til medisín. Til Skaparan Gud og hansara dýrabaru ráð eigur øll æra. Sanniliga !

Fyri at taka saman um **søguna hjá adventismuni**, mugu hesi viðurskifti minnast til. Undir hesum navninum " Adventist " , savnar Gud sínar seinastu halgimenni eftir langa yvirvág av katólsku trúnni sum legitimeraði , **átrúnaðarlíga** , sunnudagin stovnað undir sínum heidna navni " dagur ósigraðu sólini " av Konstantin I sum heiðraðu kristnu Pro Adventistarnir ^{í 321}. Men teir fyrstu adventistiskunum vóru heiðraðir. Teir vóru tí valdir av Gudi við teirra atferð at hava verið glaðir fyri afturkomu Jesu Krists sum varð kunngjørd teimum í røð fyri várið 1843 og 22. oktober 1844. Tað var bert eftir hetta val, at ljósið av hvíludegnum varð lagt fram fyri teimum. Eisini innihelt teirra tulkning av profetiunum í Dánjali og Opinberingini ógvusligar feilir, sum eg rætti í hesum verki. Uttan at vita um hvíludagin bygdu undangongumenninir teoriina um sonevndan " kanningar " dóm , sum teir ongantíð vistu at seta spurnartekin við ; enntá eftir at ljós á hvíludegnum varð givið teimum. Til tey, sum ikki

vita, so minni eg tykkum á, at sambært hesi teoriini, síðani 1843, síðani 1844, kannar Jesus í himlinum vitnisburðarbøkurnar fyri at velja síni seinast útvaldu, sum skulu frelstast. Enn gav tann greiða eyðmerkingin av sunnudagssyndini nágreiniligan týdning til boðskapin í Dán 8:14, sjálvst í skeivum formi av „**reinsan av halgidóminum**“. Og henda ringa týðingin skapti úpploysingar í ósemjum, tí hetta útrykkið snúði seg fyrst um, at **tað varð avrikað** við sónandi deyðanum hjá Jesus - kristi sambært Heb. *Tí Kristus er ikki farin inn í eitt tempul, sum er gjørt við hondum, ein eftirlíking av tí sanna, men inn í sjálvan himmalin, nú fyri at koma fram fyri Guds ásjón fyri okkum.* So varð alt, sum skuldi reinsast í himlinum, reinsað við deyða Jesu Krists: kanningardómurin hevur tí ikki longur nakran logiskan týdning." Eftir Jesu deyða og uppreisn sleppur eingin synd ella syndari inn í himmalin at dálka hann aftur, tí Jesus reinsaði sítt himmalska øki við at reka Satan og hansara einglafylgjarar út á jørðina, sambært Opinberingini 12:7 til 12 og serliga í versni 9: "Og drekin stóri varð kastaður út, tann gamli ormurin, sum kallaðist Djevulin, og Satan, sum kallaði einglarnar út við heiminum, sum svikar hann, sum var hann út." »

Annar feilurin í offisiellu adventismuni kom eisini av upprunaligu fákunnuni um leiklutin hjá hvíludegnum og hann fekk stóran týdning nógv seinni. Adventistar hava av órøttum miðsavnað uppmerksemi sítt um tíðina av seinastu, endaligu, trúarroyndini, sum í veruleikanum bert fer at snúgva seg um tey, sum enn verða á lívi, tá Jesu Krists sonn kemur aftur. Serliga hildu tey skeivt, at sunnudagurin bert fór at gerast "merkið á djórinum", tá henda endaliga royndin hendi, og hetta forklarar leitingina eftir vinarlagi við sunnudagspraktikantar, sum vóru bannaðir av Gudi, í veruleikanum, síðani uppruna hansara. Prógvið, sum eg gevi, er tilveran av teimum "sjei trompetunum" í Opinb. Tað, sum Dan.8:12 longu hevði avdúkað, tá ið tað segði: "Herurin varð latin upp við áhaldandi ~~effrinum~~ **vegna synd**; hornið kastaði sannleikan til jarðar, og eydnaðist í sínum fyrítøkum." » Hendan "syndin" var longu, siðvenjan sunnudagin borgaraliga arvað frá Konstantin I síðani 321 og trúarlíga rættvísigjörd av páva Róm síðani 538, "merkið á djórinum" nevnt í Apo.13:15; 14,9-11; 16:2. Í 1995, eftir at hava víst avvísing av tí profetiska ljósinum, sum eg legði upp til millum 1982 og 1991, framdi offisiella adventisman tann álvarsliga feilin at gera samgongu við teir lýstu og avdúkaðu fíggindar Guds. Dømið um tær mongu ábreiðslurnar, sum Gud vendi sær til forna Ísrael fyri samgongur sínar við Egyptaland, symbolsk mynd av tí eyðkendu syndini, er, í hesi gerð, heilt ignorerað; sum ger adventistaskeiðið enn størri.

Faktiskt átti adventistafólkið, tá tey gjørdust varug við leiklutin hjá hvíludegnum og týdningin, sum hann gevur honum sum Skaparagud, greitt eyðmerkt sínar trúarfíggindar og vart seg fyri nøkrum brøðrasamgongu við teir. Tí **leygardagssabbaturin** er "innsigli hins livandi Guds" í Opinb. 7,2, tað vil siga, at kongaliga merkið hjá skapanum Gudi, móttstøðumann hansara, **sunnudagin**, kundi bert verið "merkið hjá djórinum" í Opinb. 13,15.

Eg vil her vísa á, at orsökirnar til fall av offisiellu stovnsligu adventismuni eru fleirfaldar, men tær høvuðs- og mest álvarsligu snúgva seg um noktanina av ljósinum, sum varð varpað á sonnu týðingina av Dániel 8,14 og vanvirðingina, sum verður víst móti spildurnýggju forkláringini av Dániel 12, hvørs læra snýr seg um at varpa ljós á levengith ^{Adventismu}. Síðani kemur skyldan av ikki at hava lagt sína vón á afturkomu Jesu Krists kunngjörd fyri 1994; sum undangongumenninir í arbeiðinum høvdu gjørt í 1843 og 1844.

Høvuðsdómar Guds.

Hansara skapan av jørðini og himlinum var liðug, á sætta degi setti Gud menniskjað á jørðina. Og tað er orsakað av ólýdnu atferð menniskjans, tí synd, at Gud fer at leggja tað, í røð, gjøgnum sína sjeu túsund ára søgu, undir sínar mongu dómar. Við hvørjum av hesum dómum verða broytingar gjørdar og fataðar á ein ítøkiligan og sjónligan hátt. Yvirskotini, sum menniskjað fylgir, krevja hesi guddómligu inntrivini, sum hava til endamáls at seta tað aftur á sannleiksleiðina, sum er góðkend av tess fullveldisdómi.

Dómarnir í gamla sáttmálanum .

dómur : Gud dømir syndina, sum Eva og Ádam hava framt, sum eru bannað og koyrd úr "Edens urtagarði" .

dómur : Gud oyðileggur uppreistrarhugaða menniskjað við vatninum í *heimsufatandi* " flóðalduni . "

dómur : Gud **skilur menniskju eftir ymiskum málum eftir** at tey ^{hava} lyft " Babelstornið " .

dómur : Gud ger samgongu við Ábram sum síðani gerst Ábraham . Um ta tíðina oyðilegði Gud **Sodoma** og Gomorra, býirnar, har **ógvuslig** synd varð framd ; tann andstyggiligu og andstyggiligu „ *vitana* " .

dómur : Gud loysir Ísrael úr trælalhaldinum í Egyptalandi , Ísrael gerst ein fræls og sjálvstøðug tjóð · sum Gud leggur sínar lógir fram fyri .

dómur : Í 300 ár, undir hansara leiðslu og gjøgnum virksema hjá 7 frígerandi dómurum, frelsir Gud Ísrael · sum fíggindar hansara hava herjað vegna synd .

dómur : Eftir áheitan frá fólkinum , og fyri teirra banning , verður Gud avloystur av teimum jarðligu kongum og teirra ^{longu} dynastium (Júðakongar og Ísraelskongar).

dómur : Ísrael verður ^{útvíst} til Bábýlon .

dómur : Ísrael vraka tann guddómliga " Messias " Jesus – ^{Endi} á gamla sáttmálanum. Nýggi sáttmálin byrjar á einum fullkomnum lærugrundarlagi.

dómur : Tjóðarríkið Ísrael verður oyðilagt av rómverjum í 70 ·

Dómarnir í nýggja sáttmálanum .

Teir eru nevndir í Opinberingini við teimum „ *sjeu lúðrunum* " .

dómur : Barbariskar innrásir eftir 321 millum 395 og 538 ·

dómur : Stovnan av ^{ríðandi} pávatráarskipanini í 538 .

dómur : trúarstríðini : tey seta katolikkar ímóti reformerandi protestantum, ^{sum} Gud ikki góðtekur : " *hyklarararnir* " í Dan.11,34.

dómur : Fransk kollveltingargudloysi skúgvar kongsveldið niður og endar rómversk · katólsku despotismuna .

dómur : ¹⁸⁴³⁻¹⁸⁴⁴ og 1994 .

– Byrjanin : Fyriskipanin í Dán . 3. Nýskipanararbeiðið er soleiðis liðugt og liðugt .

– Endin : " *spýtt* " av Jesusi, doyði hon stovnsliga í 1994 , í samsvari við boðskapin, sum varð ætlaður " *Laodicea* ". Dómur Guds byrjaði við, at hús Hansara varð lagt undir eina deyðiliga profetiska trúarroynd. Ósamtyktur fór fyrrverandi valdi embætismaðurin upp í leguna hjá katólskum og protestantiskum uppreistrarmonnum .

Dómur : " 6. ^{trompetin} " er uppfyllt í formi av triðja heimsbardaga, hesaferð kjarnorku, lýst í Dan 11:40-45 Tey yvirlivandi skipa fyri endaligu alheimsstjórnini og gera hvíluna á fyrsta degi skylduga við kunngerð. Sostatt varð sjeyndadags hvíludagshvílan leygardagin bannað, í fyrsta umfari bannað undir revsing av sosialum revsiltøkum , og síðani at enda revsað við deyða við nýggjari kunngerð.

dómur : Undan tíðini av teimum sjeu seinastu plágunum, sum eru lýstar í ^{Opinb}. Menniskjað er útrýmt. Einans Satan verður verandi fangi á oyðilagdu jørðini, "avgrundini " í Opinberingini 20 , í " *túsund ár* " .

dómur : Tikin upp til himmals av Jesusi Kristi, fara hansara útvaldu at døma tey óndu deyðu Hetta er dómurinn, sum er siteraður í Opinb.11,18 .

dómur : Síðsti dómur ;Tey óndu deyðu verða risin upp fyri at líða standardin av “ *seinna deyðanum* ” orsakað av “ *eldvatninum* ” sum fjalir jørðina og etur saman við teimum hvørt spor av verkunum orsakað av syndini.

dómur : ^{Tann} dálkaða jørðin og himmalin verða endurnýggjað og dýrdargjörd. Vælkomin til tey útvaldu í nýggja æviga Guds ríki !

Guddómligt frá A til Z , frá Aleph til Tav , frá alfa til omega .

Bíblían hevur einki til felags við aðrar bókur, sum menniskju hava skrivað, uttan yvirflatusjónligu útsjónina. Tí í veruleikanum , síggja vit bert yvirflatuna á henni, sum vit lesa sambært skriviskipanum, sum eru serligar fyri málini hebraiskt og grikskt , har upprunatekstirnir eru sendir okkum víðari. Men í skriviningini av Bíbliuni brúkti Móses fornhebraiskt, hvørs bókstavir í bókstavaraðnum vóru øðrvísi enn núverandi bókstavirnir , teir vórðu skiftir út við bókstav fyri bókstav undir útlegdini í Bábylon, uttan at elva til nakrar trupulleikar . Men bókstavirnir vóru festir saman uttan at seta millumrúm millum orðini , sum ikki gjørði teir lættar at lesa. Men aftanfyri hendan vansan liggur fyrimunurin við at mynda ymisk orð alt eftir vali av bókstavi, sum er valdur at merkja byrjanina. Tað ber til og hevur verið víst, sum prógvar, at Bíblían sanniliga er langt út um móguleikarnar hjá menniskjansligum hugflogi og avriki. Bert hugsanin og minnið um tann óavmarkaða skaparan Gud kundi hugsað sær eitt slíkt verk. Tí henda eygleiðingin av fleiri lesningum av Bíbliuni avdúkar, at hvørt orð, sum kemur fram har, varð valt og íblást av Gudi til ymsu rithøvundarnar av hansara bókum yvir tíð til ta seinastu, hansara Opinberingar ella Apokalypsu .

Umleið 1890 vísti ein russiskur stóddfrøðingur Ivan Panin , at taltøl eru til í ymiskum viðurskiftum í byggingini av bíbilskum tekstum. Tí hebraiskt og grikskt hava til felags, at bókstavirnir í stavaraðnum hjá teimum eisini verða brúktir sum tøl og tøl. Demonstratiónirnar, sum Yvan Panin hevur gjørt, hava økt munandi um skuldarkensluna hjá monnum, sum ikki taka Guds Bíbliu í álvara. Tí um hesi uppdaganir ikki hava nakra ávirkan á at gera menniskju før fyri at elska Gud, so taka tey tó alla lógligheit frá teimum fyri ikki at trúgva á hansara tilveru. Yvan Panin hevur víst á, hvussu talið " sjeý " var alnærverandi í allari byggingini av Bíbliuni og hetta serliga í allarfyrra versinum í Bíbliuni, í 1. Mós.1,1. Havi sjálvur víst á, at sjeýndadags hvílundagurin er " *innsigli hins livandi Guds* " í Opinb. 7,2 , staðfestir hetta verkið tí bert tey prógv, sum hesin ljómandi stóddfrøðingurin, sum bjóðaði krevjandi vísindafólkum , av síni tíð og okkara, óumstríðilig vísindalig prógv, fann.

Síðani Yvan Panin hevur nútíðar teldutøkni greinað tey 304805 teknini av teimum bókstavum, sum mynda Skriftina av eini gamlari samgongu og ritbúnaðurin bjóðar óteljandi ymiskar lestrar við at seta hvønn bókstav á eina ómetaliga stóra skákbord, hvørs linjuføringarmóguleikar byrja við eini vatnrættari linju av teimum 30. 5 bókstavir ; og millum hesar báðar ekstremu raðfestingarnar allar tær óteljandi millumsamansetingarnar . Har uppdaga vit boðskapir viðvíkjandi jarðheiminum, altjóða hendingum hansara og nøvnunum á fornum og nútíðarfólkum og móguleikarnir eru ómetaliga stórir tí einasta neyðuga er at halda eitt eins rúm (frá 1 til n...) millum hvønn bókstav í orðunum, sum verða myndað . Umframt vatnrættar og loddrættar rættingar eru fjøldin av skeivum rættingum, frá toppi til botn og frá botni til topp , frá høgru til vinstru og frá vinstru til høgru.

Tí staðfesti eg, við at taka myndina av havinum, at okkara vitan um Bíbliuna er á yvirflatuni. Tað, sum hevur verið dult, verður opinberað fyri teimum útvaldu í ævinleikanum, tey eru um at koma inn í. Og Gud fer aftur at undra síni elskaðu við síni ómetaliga, óavmarkaðu kraft .

Hesar blendandi sýningarnar eru tíverri ófórar at broyta hjórtu menniskjans, soleiðis at tey koma at elska Gud “ *av øllum hjarta sínum og av allari sál síni og av allari styrki síni og av øllum huga sínum* ” (5. Mós. 6:5 ; Matt. 22:37) ; eftir hansara rættvísu áheitan. Jarðligar royndir hava prógvað, at ábreiðslur, áminningar og revsingar ikki broyta menniskju, og tí hevur Guds frelsuætlan síðani byrjanina av frælsa lívinum verið grundað á hetta versið : “ *fullkomin kærleiki rekur ótta burtur* ” (1. Jóh. 4,18) . Valið av teimum útvaldu er grundað á, at tey vísa fullkomnan kærleika til Gud, teirra himmalska Faðir. Í hesum “ *fullkomna kærleikanum* ” er ikki longur tørvur á lóg ella boðum, og tann fyrsti, sum skilti hetta, var gamli Enok , sum vísti Gudi sín kærleika við at “ *ganga saman við* ” honum , varliga við ikki at gera nakað, sum var honum órógvandi. Tí at vera lýðin er at elska, og at elska er at vera lýðin fyri at geva tí elskaða gleði og gleði. Í síni guddómligu fullkomleika kom Jesus í skifti at staðfesta hesa læruna um “ *sannan* ” kærleika eftir teimum fyrstu menniskjansligu fyrmyndunum, Ábrahami, Mósesi, Eliasi, Dánjali, Job og nógvum øðrum, hvørs nøvn Gud einsamallur veit.

Avformingar orsakað av tíð

Tað er ikki eitt mál á jórðini, sum ikki hevur verið fyri menning og umskapanum orsakað av perversa anda menniskjans. Og í hesum máli hevur hebraiskt ikki sloppið undan hesi menniskjansligu perversiónini soleiðis, at tann hebraiski teksturin, sum vit meta vera upprunaligan, longu ikki er annað enn upprunaligur skrift Mósesar í einum lutvíst skeivum standi. Eg skyldi hesa uppdagingina verkinum hjá Ivan Panin og tí, at hann í útgávuni av hebraiska tekstinum, sum hann brúkti í 1890, í 1. Mós. 1,1, talgildaði orðið Gud við hebraiska hugtakinum “ *elohim* ”. Á hebraiskum er “ *elohim* ” fleirtal av “ *eloha* ” sum merkir gud í eintali. Ein triði formur er til : “ *Él* ”. Tað verður brúkt til at binda orðið Gud saman við nøvnum : Dániel ; Sámuel ; Betel ; osfr... Hesi hugtøk, sum nevna tann sanna Gud, fáa stóran bókstav í okkara týðingum fyri at merkja munin á tí sanna Gudi og falsku heidnu gudunum hjá menniskjum .

Bíblían leggur rætt og áhaldandi dent á, at Gud er “ *ein* ” sum ger hann til ein “ *eloha* ”, einasta sanna “ *eloha* ”. Hetta er orsökkin til, at Gud við at kenna til sín sjálvs fleirtalsorðið “ *elohim* ”, í 1. Mósebók 1 og aðrastaðni , vendir sær til okkum ein boðskap, sum hann við rætti sigur seg longu vera Faðir at fjøldum av lívum, sum eru til áðrenn skapanina av okkara jarðligu skipan ella vídd , og av øllum lívunum, sum eru til . Hesi longu skaptu himmalsku lívini vóru longu býtt av syndini, sum kom fram í hansara fyrsta frælsa skapning. Við at kalla seg sjálvan “ *elohim* ”, staðfestir skaparinn Gud sín myndugleika yvir øllum tí, sum livir og er føtt av honum. Tað er í hesum høpi, at hann seinni verður førur fyri , í Jesusi Kristi , at bera syndirnar hjá fjøldini av sínum útvaldu og frelsa , við sínum sóningardeyða einans , fjøldina av mannalívum. Orðið “ *elohim* ”, fleirtal, tilnevnir tí Gud í síni skapandi megi av øllum tí, sum livir. Hetta hugtakið profeterar eisini teir margfeldu leiklutirnar, sum hann fer at hava í síni frelsuætlan, har hann longu í høvudsheitum og í røð er, “ *Faðir, Sonur og Heilagi Andi* ” , sum fer at virka eftir dópin fyri at reinsa og halga lívið hjá sínum útvaldu. Hetta fleirtal snýr seg eisini um tey ymisku nøvnini, sum Gud fer at bera : Mikael fyri einglar sínar ; Jesus Kristus fyri síni útvaldu menniskju, sum eru loyst við blóði sínum.

Sum dømi um avformingarnar orsakað av menniskjaligum perversiónum gevi eg tað av sagnorðinum “ *at signa* ”, sum á hebraiskum verður útrykt við rótini “ *brq* ” og hvørs val av sjálvljóðum, sum verða nýttir, endar við at verða týtt sum “ *at signa* ” ella “ *at banna* ”. Hendan perversa skeivingin skeivar týðningin av boðskapinum um Job, sum kona hansara í roynd og veru sigur við: “ *signa Gud og doyggj* , ” og ikki, “ ~~*banna*~~ *Gud og doyggj* , ” sum týðararnir leggja upp til. Eitt annað dømi um eina snikjandi perversa broyting, á fronskum

máli hefur útrykkið " vissuliga ", sum upprunaliga merkti á ein ávísan og absoluttan hátt, tikið á seg í mannahugsanini týðningin av " kanska ", heilt øvugt . Og hetta seinasta dømið hefur uppiborið at verða víst á, tí tað fer at fáa týðning og fáa álvarsligar avleiðingar. Í orðabókini " Petit Larousse " varnaðist eg eina broyting viðvíkjandi definitiónini av orðinum " sunnudagur ". Innfördur sum fyrsti vikudagur í útgávuni frá 1980, gjørdist hann sjeypdi dagurin í útgávuni árið eftir. Børnini hjá sannleikans Gudi mugu tí vera varin við teimum menningarkonventiónum , sum menniskju hava sett á stovn, tí fyri hansara part, ólíkt teimum, broytist tann stóri skaparin Gud ikki og hansara virði eru ikki ymisk, eins og skipanin av lutunum og tíðini, sum hann setti á stovn frá heimsins grundarlagi.

Tey öndu verkini hjá menniskjanum hava merkt sjálvt hebraiska tekstin í Bíbliuni, har sjálvljóð órættvíst verða tilskrivað uttan avleiðingar fyri frelsuna, men fyri at verja hansara offisiellu útgávu, hefur Gud fyrireikað við talhátinum, amboðini til at eyðmerkja tann sanna tekstin frá tí falska. Hetta fer at gera, at vit kunnu staðfesta og leggja til merkis tilveruna av nógvum talgildum tølum, sum eyðkenna bert ta ektaðu bíbilsku útgávuna , á hebraiskum eins og á grikskum, hvørs tekin ikki eru broytt síðani 2. ^{old}f.Kr.

Andin endurreisir sannleikan um rættvísgering við trúgv (við hansara trúgv)

Eg havi júst nevnt skeivingarnar í bíbliutekstinum ; ting orsakað av fleirfaldu týðarunum av upprunaskriftunum . Fyri at upplýsa sítt fólk um endatíðina, endurreisir sannleikans andi hansara sannleika , við at beina hugin hjá sínum útvaldu móti tekstunum, har týðandi skeivingar enn eru eftir . Hetta er tað, sum júst er avrikað hendan hvíludagin 4. september 2021 til tað stigið, at eg gav tí navnið " Crystal Sabbath " . Eg hevði latið valið av temanum at lesa til eina rwandaska systur , sum vit deila gongdina í okkara hvíludøgum við á netinum . Hon legði upp til " rættvísgering við trúgv ." Kanningin gav okkum nøkur veruliga týðandi niðurstøður , sum gera fatanina av hesum evninum sera greiða .

Í Bíbliuni, í 1. Pæt. 1,7, ímyndar Andin trúna við reinsaðum gulli : " *fyrir at royndin av trúgv tykkara, sum er nógv dýrari enn gull, sum fer til grundar, hóast hon verður roynt við eldi, kann verða funnin til lovsang og dýrd og heiður við opinbering av Jesusi Kristi .* " Vit skilja longu av hesi samanbering, at trúgv, tann sanna, er eitt ógvuliga sjáldsamt ting, vit finna smásteinar og steinar allastaðni, sum ikki er galdandi fyri gull.

Síðani lærdu vit fyrst frá versni til vers, at : " *uttan trúgv er ógjørligt at gleða Gud* " , sambært Hebr 11 :6 : " *Nú uttan trúgv er ógjørligt at gleða hann ; tí at tann, sum kemur til Guds, skal trúgva, at hann er, og at hann er lønari teimum, sum dúgliga søkja hann.* " Tvær lærur eru knýttar at trúnni : trúgv á hennara tilveru, men eisini vissan um, at hon signar " *tey, sum søkja hana* " , erliga, ein týðandi detalja, sum hon ikki kann svikast á. Og av tí at endamálið við trúnni er at gleða hann, so vilja tey útvaldu svara Guds kærleika við at lýða øllum hansara fyriskipanum og boðum, sum hann leggur fram í sjálvum navninum á kærleika sínum til sínar skapningar. Ávøksturin av hesum kærleiksbandi, sum sameinir sum ein magnet tey, sum elska hvønn annan og elska Gud í Kristi, verður lagdur fram fyri okkum í kendu læruni, sum er siterað í 1. Kor 13, sum lýsir sannan kærleika, sum Gudi dámar. Eftir at hava lisið hetta, hugsaði eg um tann ikki minni kenda boðskapin, sum er givin í Habakkuk 2 :4 : " *... tann rættvísi skal liva av trúgv síni .* " Men, í hesum versinum sigur týðingin, sum Louis Segond leggur upp til : " *Sí, sál hansara er uppblást, tað er ikki rætt í honum; men hin rættvísi skal liva av trúgv síni.* " Í langa tíð hevði hetta versnið verið ein trupulleiki fyri meg, sum eg ikki hevði roynt at loyst. Hvussu kann ein maður, sum er " *uppblástur* " av *stoltleika*, verða *dømdur* sum " *rættvísur* " av Gudi ? Hann, sum , sambært Orðt.3,34, Ják.4,6 og 1. Pætursbrævi 5,5, " *stendur ímóti teimum stoltu, men gevur eyðmjúkum náði* " ? Loysnin kom fram við at finna í hebraiska tekstinum orðið " *ótrúgvur* " í staðin fyri orðið " *bólgna* " , sum

er siterað í Segond og við undran funnu vit , í eini " katólskari " Vigouroux útgávu , ta góðu og so logisku týðingina , sum ger boðskapin hjá Andanum fullkomiliga greiðan . Tí faktiskt gevur Andin Habakkuk íblástur við einum boðskapi í einum stíli, sum longu er íblástur í Sálomoni kongi í formi av hansara orðtøkum, har hann setur í mótstøðuparametrar av absolutum mótsetningum ; her, í Habakkuk, " *vantrúgv* " " og . *trúgva* " . Og sambært Vigouroux og latínsku Vulgatuni, sum týðing hansara er grundað á, ljóðar versið soleiðis : " *Sí, hann, sum er vantrúgvandi, mun ikki hava (a) rætta sál í sær; men tann rættvísi skal liva av trúgv síni.* " Við at leggja báðar partar av versinum til sama evni, skeiklar Louis Segond boðskapin hjá Andanum og lesarar hansara verða forðaðir í at skilja tann sanna boðskapin, sum Gud hevur givið." Við tí fast, fara vit nú at uppdaga , hvussu Habakkuk nágreiniliga lýsir " adventistisku " royndirnar í 1843-1844 , 1994, og endaligu dagfestingina viðvíkjandi sonnu endaligu afturkomu Kristusar , várið 2030. Jú, hetta nýggja ljósið av eydnuni, sum loyvir okkum at vera re3. ive adventistiskar upplivingar longu staðfestar , í Opinberingini 10,6-7 , við útrykkinum : " *tað verður ikki meira seinking ... men loyndarmál Guds verður fullgjørt .* " Til hesa sýningina fari eg at taka tekstin í Habakkuk 2 frá byrjan av, og blanda forklárandi viðmerkingarnar.

L.Segond útgáva broytt av mær

Vers 1 : " *Eg skal vera á mínum støði, og eg skal standa á torninum ; Eg skal hyggja eftir , hvat Harrin skal siga við meg , og hvat eg skal svara í mínum argumenti .* »

Legg til merkis hugburðin hjá profetinum um at " bíða " sum eyðkennir adventistroyndina , Andin sigur okkum í boðskapinum í Dan.12,12: " *Sælur er tann, sum bíðar til 1335 dagar .* " Fyri at skilja hetta væl, er týðningurin av hesi " *argumentatión* " givin okkum í undanfarna kapitli har trupulleikin, sum Habakkuk reisti, er leingjan av vælferðini hjá teimum óndu á jørðini : " *Vil hann tí tømja net sítt, og slakta tjóðirnar altíð, uttan at spara?* » (Háb 1,17). Í hesi hugleiðing og spurningum lýsir Habakkuk atferðina hjá øllum monnum, sum gera somu eygleiðing til heimsins enda . So fer Gud at leggja sítt svar fram við profetiskt at leggja upp til evnið um afturkomu Jesu Krists, sum endaliga fer at gera enda á yvirvaldinum hjá teimum óndu, vanvirðu, vantrúgvandi, vantrúgvu og uppreistrarhugaðu.

Vers 2 : " *Orð Harrans kom til mín og segði : Skriva profetiina ;* »

Millum 1831 og 1844 legði William Miller fram kort, sum tóku saman um hansara fráboðanir, sum profeteraðu afturkomu Jesu Krists fyri várið 1843 fyrst, síðani fyri heystið 1844. Millum 1982 og 1994 legði eg eisini upp til og legði framvegis upp til adventarar íblástur til nýggjar profetir um, Harra sannleikans fyri okkara " *endatíð* ." Um tær veruligu avleiðingarnar, sum vóru knýttar at hesi stríðsgongd í 1994, bert vóru skildar eftir merktu tíðini, sum var í 1844, so er dagfestingin og útrokningin av henni til dagin í dag sannroynd av Anda hins livandi Guds.

Vers 3 : " *Tí hetta er ein profeti, hvørs tíð longu er ásett,* ”

Hendan tíðin, sum Gud hevur ásett, er avdúkað síðani 2018. Hendan ásetta tíðin er várið 2030.

" *Hon gongur móti endanum, og hon vil ikki lúgva;* »

Afturkoman hans sigursríka Kristusar verður framd í síni tíð, og profetiin, sum boðar frá henni, " *skal ikki lúgva .* " Jesus Kristus kemur heilt sikkurt aftur á vári 2030.

" *Um tað seinkar, so bíða eftir tí , tí tað fer heilt sikkurt at henda.* »

Um dagfestingin hevur verið sett av Gudi, fyri hann, verður tann sanna afturkoman Kristusar framd á hesum fasta tíma, sum hann einsamallur kendi til 2018. Tann tillagaða seinkingin , " *um hon seinkar* ", kann tí bert viðvíkja menniskjum, tí Gud tilskilar sær rætt til at brúka skeivar fráboðanir um afturkomuna hjá Jesusi at14. , 1994 og til okkara seinastu tíð, trúgvinn hjá kristnum, sum krevja hansara frelsu , sum ger, at hann kann velja síni

útvaldu . Hesar fólsku frammanundan fráboðanir um afturkomu Jesu Krists verða brúktar av Gudi til at skilja til heimsins enda, "tað góða kornið frá illgresinum, seyðin frá geitunum " , tey trúgvu frá teimum vantrúgvu, "tey trúgvandi frá teimum vantrúgvandi " , tey útvaldu frá teimum falnu. —

Versið staðfestir adventistiska " bíði " parametrin , sum framvegis er eitt lýsandi element av teimum seinnu halgimennunum, sum eru sett sundur og innsiglað av siðvenjuni av tí sanna sjeyndadags hvíludegnum síðani heystið 1844, endan á seinnu adventistiska rættarmálinum. Í hesum versinum heldur Andin fast um hugtakið um **vissu** , sum eyðkennir hesa afturkomu Kristusar, sigursharra, frelsara og hevvara.

Vigouroux útgáva

Vers 4 : "*Sí, tann, sum ikki trýr, skal hava (eina) rættvísa sál í sær; men tann rættvísi skal liva av trúgv síni.* »

Hesin boðskapur avdúkar Guds dóm yvir menniskju, sum eru útsett fyri teimum fyra adventistisku royndunum, sum eru knýttar at dagfestingunum 1843, 1844, 1994 og 2030. Guds dómur er hvassur í hvørjari av tíðarskeiðunum. Við profetisku fráboðanini avdúkar Gud tey "hyklarisku" kristnu , sum avdúka *sína* "vantrúgvandi" náttúru við *at spotta* profetisku fráboðanir hansara útvaldu sendiboð , tað vil siga hansara profetar. Í fullkomnari mótsøgn gevur tann útvaldi Gudi dýrd við at taka ímóti hansara profetisku boðum og lýða teimum nýggju leiðbeiningunum, sum teir avdúka. Hetta lýdni, sum Gud metir vera "*góðtikið* ", verður , samstundis , mett verdugt at varðveita ta rættvísi, sum er roknað í navni Jesu Krists.

Einans henda lýðin trúgvinn "*av kærleika*" til Gud verður mett verd at koma inn í ævinleikan, sum kemur. Einans tann, sum blóð Kristusar vaskar frá syndum sínum, er frelstur "*við trúgv síni.*" Av tí at trúarsvarið er persónligt, er hetta orsøkin til, at Jesus vendir sínum boðskapi , hvør sær, til síni útvaldu, dømi : Matt.24,13 : "*Men tann, sum heldur út til endans, verður frelstur.*" Trúgvinn kann gerast savnandi, um hon svarar til ein standard. Men, ver varin ! Menniskjalig pástandir eru villeiðandi, tí Jesus einsamallur ger av, hvør skal verða frelstur ella glatast sambært hansara dómi um trúna, sum valevnini, sum ynskja at koma inn í himmalin , vísa .

Samanumtikið kann sigast, at Andin í hesum versunum í Habakkuk avdúkar og staðfestir tað tætt og **óløysiliga sambandið** millum "*trúgv*" og "*verkini*" , sum hann elvir til ; nakað, sum Jákup ápostul longu reisti upp (Ják. 2,17 : "*Soleiðis er eisini trúgvinn, um hon ikki hevur verk , deyð í sær sjálvari .*") ; sum inniber, at frá byrjan av evangeliseringini varð evnið trúgv misskilt og mistulkað. Summi, eins og í dag, knýttu bara trúarpartin at tí, og ignoreraðu vitnisburðin um verkini, sum geva tí virði og lív. Atferðin hjá monnum , sum Gud ger kunnugar við sínar fráboðanir um afturkomu Jesu Krists , avdúkar, hvussu teirra trúgv er. Og í tíðini, tá Gud hellur sítt stóra ljós út á sínar seinastu tænarar, er eingin umbering longur fyri tey, sum ikki skilja tey nýggju krøvini, sum Gud hevur sett síðani 1843. Frelsan við náði heldur fram , men síðani tann dagfestingina, gagnar tað bert teimum útvaldu, sum Jesus Kristus hevur valt , gjøgnum tann veruliga vitnisburðin um, at tey geva hann veruliga kærleikan. Í fyrstuni var hvíludagurin tekin um hesa guddómligu signing, men síðani 1844 , hevur hann ongantíð verið nóg mikið av sær sjálvum, tí kærleikin til hansara profetiska sannleika , sum varð opinberaður millum 1843 og fram til 2030 , hevur altíð verið , í sær sjálvum , kravdur av Gudi. Faktiskt hava tey nýggju ljósini, sum eru fingin síðani 2018, eitt tætt samband við sjeyndadags hvíludagin, sum er vorðin tann profetiska myndin av sjeynda ártúsund, sum byrjar við afturkomu Jesu Krists á vári 2030. hansara gomlu og nýggju ljós opinberað í navni Jesu Krists sum lært í Matt 13,52 : "*Og hann segði við teir: Tí er hvør skriflærdur, sum er lærdur í himmiríki, sum ein húsbóndi, sum fær nýtt og gomul ting úr skatti sínum .*"

Hann, sum elskar Gud, kann ikki annað enn elska at uppdaga hansara ætlanir og hansara loyndarmál, sum leingi hava verið duldar og ókendar fyri menniskjum.

Habakkuk og fyrsta koma Messias .

Henda profetiin fann eisini uppfylling fyrri jødiska tjóðarríkið Ísrael, sum hon boðaði frá fyrstu komu Messiasar til. Tíðin fyrri hesi komu varð ásett og kunngjørd í Dan.9,25. Og lykilin til hansara útrokning var at finna í Ezrabók, kapittul 7. Tað kemur soleiðis fyrri, at jøðarnir flokkaðu Dánjalsbók millum tær søguligu bøkurnar, og hon stóð frammanundan Ezrabók. Men á henda hátt varð hansara profetiski leiklutur minkaður og minni sjónligur fyrri lesaran. Jesus var tann fyrsti profeturin, sum vendi ápostlum og lærusveinum sínum ans til profetiirnar hjá Dánjali.

Tann fráboðaða seinkingin, " *um hon seinkar, bíða eftir henni* ", hevði eisini sína avriking, *tí jøðarnir bíðaðu eftir einum hevndarfullum messiasi og frelsara av rómverjum, stóðu á Jesaja 61 har Andin sigur um Kristus í vers 1: "Andi Harrans, YaHWéin the good to . ella; Hann hevur sent meg at grøða tey sundurbrotnu, at boða teimum fangaðu frælsi og teimum, sum eru bundin, frælsi; » . Í vers 2 sigur Andin: "At boða náðiárið hjá YaHWéH, og hevndardagin hjá Gudi okkara; At troysta øll, sum syrgja; ". Jøðarnir vistu ikki, at millum "náðiárið" og "hevndardagin" skuldu enn 2000 ár ganga fyrri at leiða fólkíð til afturkomu Kristusar, sigursharra, frelsara og hevnaara, sambært Jesaja 61,2. Hendan læran sæst týðiliga í vitnisburðinum, sum er siteraður í Lukas 4,16-21: "Og hann kom til Nasaret, har hann var uppvaksin, og sum siður hansara var, fór hann inn í samkomuhúsið hvíludagin. Og hann reisti seg upp at lesa, og honum varð givin bók Jesaja profets. Og tá ið hann hevði rullað hana upp, fann hann staðin, har skrivað var: Andi Harrans er yvir mær, tí at hann hevur salvað meg at boða fátækum gleðiboðskapin. Hann hevur sent meg at grøða tey brotnu hjarta, at boða fangum frælsi og blindum um sjón, at lata tey, sum eru kúgað, leys, at boða Harrans góðkenda ár. Síðani rullaði hann bókina upp, gav tænanarum hana og setti seg niður." Við at steðga lesnaðinum her, staðfesti hann, at fyrsta koma hansara bert snúði seg um hetta "náðiárið", sum Jesaja profetur boðaði frá. Vers 2: 1 heldur fram og sigur, "Og øll, sum vóru í samkomuhúsinum, hugdu væl at honum. Tá fór hann at siga við teir, Í dag er hetta skriftstaðið uppfyllt í tykkara hoyri." » "Hevndardagurin".*

» ignorerað og ólisið varð sett av Gudi, til várið 2030, til sína aðru komu, hesaferð, í allari síni guddómligu kraft. Men áðrenn hesa afturkomu skuldi profetiin hjá Habakkuki uppfyllast við "seinking", gjøgnum "adventistisku" royndirnar, í 1843-1844 og 1994, sum vit júst hava sæð.

Endaliga vígslan

Møt sannleikanum

Á vári 2021, byrjanina av guddómliga árinum, hevur ríka, men falskt kristna vesturlenska menniskjað júst víst sín vilja til at varðveita lívið hjá teimum eldru, eisini fyrri kostnaðin av tjóðarbúskaparligari oyðilegging. Hetta er orsøkin til, at Gud fer at avhenda tað til triðja heimsbardaga, sum fer at taka fjøldina av lívum av fólk í øllum aldri, vitandi at eingin viðgerð ella koppseting er móti hesi seinnu guddómligu revsing. Fyri okkum, um 8 ár, er árið 6000 av jørðini skapt, hvørs endin verður merktur av afturkomu Jesu Krists. Sigrandi og sigursharri, fer hann at leiða sínar loystu, sínar livandi útvaldu og tey, sum hann fer at reisa upp, inn í sítt himmiríki og hann fer at oyðileggja alt menniskjalív á jørðini, sum hann fer at lata vera einsamallan, einsamallur í myrkrinum, uppreistrarhugaða eingil í byrjanini, Satan, djevulin.

Trúgvín á 6000 ára meginregluna er umráðandi fyrri at góðtaka hesa skrá. Nágreiniligar útrokningar út frá teimum tølum, sum eru givin í Bíbliuni, hava verið gjørdar ómøguligar orsakað av einum "tjúkki" viðvíkjandi føðingardegnum hjá Ábrahami (bara ein dagfesting fyrri teir triggjar synirnar hjá Tára: 1. Mós.11,26). Men raðfylgjan av mannaættarliðum frá

Ádami til afturkomu Kristusar staðfestir nærleikan hjá hesum talinum 6000. Við at geva okkara trúgv til hetta runda, nágreiniliga tal, kenna vit hetta valið til eina " skilagóða " veru , tað vil siga til skaparan Gud, keldu til alt vit og lív. Sambært meginregluni um " hvíludagin " , sum er nevnd í fjórða boði hansara, gav Gud menniskjanum " seks dagar " og seks túsund ár at gera alt sítt arbeiði, men sjeyndi dagurin og sjeynda túsundárið eru hvílitíðir " halgaðar " (settar av) fyri Gud og hansara útvaldu.

Innihaldið í hesi bókini hevur víst, at trúgv, sum Gudi dámar, er bygd upp av " skilagóðum ella vísunum " atferð hjá hansara útvaldu, sum nýta alt, sum Gud sigur, profeterar ella hugsar (sí Dániel 12 :3 : " *Og tey vísu skulu lýsa sum ljós himmalsins, og tey, sum venda mongum rættvísunum til .* Guds val at fáa tey at fáa gagn av hansara endurloysandi rættvísi, sum er víst í Jesu Kristi.

Til at enda hetta arbeiðið, beint áðrenn dramatikkin, sum kemur, vil eg víga, í mínum lagi, øllum teimum sonnu Guds børnunum, sum vilja lesa tað, og vilja taka ímóti tí við trúgv og gleði , hetta versíð úr Jóh . annað á mínum dópsbrævi frá stovninum, hitt á fororðinum í bókini " Jesus Kristus ", sum medtænarin mín gav mær í hesum sambandi tá, næstan í tí aldrinum, tá ið Jesus offraði lív sítt : " *Eg havi sagt tykkum hetta, so tit kunnu hava frið í mær." Í heiminum skulu tit hava trongd ; men tak dirvi, eg havi vunnið á heiminum .*

Sámuel , signaði tænarar Jesu Krists, " Sanniliga !

Seinasta kallið

Meðan eg skrivi hesi boðini, njótir heimurin við árslok 2021 enn ein alheims átrúnaðarligan frið, sum er virðismikil og virðismikil. Enn, grundað á mína vitan um tær avdúkaðu profetisku opinberingarnar, sum Gud hevur fyrireikað , staðfesti eg, uttan minsta iva, at ein ógvusligur heimsbardagi er í fyrireiking og á veg at verða framdur næstu 3 til 5 árin. Við at leggja tað fram undir tí symbolska navninum " *sætta lúður* " í Opinb. ed á guddómligari átrúnaðarlígari skrá. Hansara sætta revsing kemur at ávara, eina seinastu ferð, kristindómin sekan í ótrúskapi móti honum. Burtursæð frá Gudi og hansara frelsuætlan hevur mannalívið ongan meining. Tí, av tí at " *trompetarnir* " hava ein stigvísan karakter, sum er avdúkaður við analogi í 3. Mósebók 26, fer drápsstyrkin í " *sætta* " at røkka hæddum av ræðslu, sum menniskjað leingi hevur óttast og óttast. " *Sætta lúðurin* " snýr seg um tann seinasta heimsbardagan, sum skal oyðileggja fjøldina av menniskjum, " *triðja partin av menniskjum* " sambært Opinberingini 9,15. Og hetta lutfallið kann bókstaviliga náast í einum stríði, har 200.000.000 vápnaðir, útbúnir og útgjördir professionellir stríðsmenn fara at standa ímóti hvørjum øðrum , *sambært* tí nágreinileika, sum er givin í Opinb . tað vil siga 2 x 10000 x 10000. Áðrenn hesa seinastu stríðið, í 20. ^{ald}, vóru teir báðir heimsbardagarnir 1914-1918 og 1939-1945 fyriboðanir um ta stóru revsingina, sum er á veg at gera enda á tíðini við frælsu og... Gud hevur ikki útvegað sínum útvaldu friðskjólbyir, men hann hevur latið okkum nóg greiðar ábendingar eftir seg, til at vit kunnu flýggja undan teimum økjum, sum hansara guddómliga vreiði raðfestir . Hann skal beina fyri teimum sløgum, sum skulu berast av menniskjum, sum eru kallað til hesa uppgávu. Men eingin teirra verður ein av hansara útvaldu. Teir vantrúgvandi ella vantrúgvandi uppreistrarmenninir, sum eru spreittir um alla

jörðina, verða amboð og offur fyrir hansara guddómligu vreiði. Seinni heimsbardagi heimsbardagiheimsbardagi setti vesturlensk fólkaslög, hvørs trúgv var kristin og kappadist. Men í komandi Triðja verður motivið fyrir samanbrestunum í hövuðsheitum átrúnaðarligt, ímóti kappingarförum átrúnaðum, sum ongantíð hava verið læruliga sambæriligar við hvønn annan. Einans friður og handil hava latið hesa illusíón vaksa . Men í tí tímanum, sum Gud hevur valt, verður sambært Opinberingini 7,2-3 tann demoniska alheimsleikin, sum Guds einglar halda aftur, sleptur til at " *skaða jörðina og havið* " ella, um symbolini verða avkodað, " *at skaða* " " protestantar og katolikkar " ótrúgvir móti Jesusi Kristi. Heilt logiskt er tann ótrúgva kristna trúgvin hövuðsmarkið fyrir vreiði tí rættvísa dómaranum Jesusi Kristi ; eins og í gamla sáttmálanum varð Ísrael revsað fyrir sínar stöðugu ótrúskapir til tjóðarliga oyðileggingina í árinum 70. Parallelt við hesa " *sættu trompet* " , staðfestir profetiin í Dan 11:40 til 45, við at vekja upp " *tríggjar kongar* " , evropeisku og matholisku religiismuna " . todoksi. Stríðið endaði við, at stöðan vendi orsakað av inntrivinum hjá amerikanskari protestantismu, ikki nevnd sum kongur, men tillagað, sum ein siðbundin møguligur fíggindi hjá Russlandi. Avtøkan av kappingarförum valdum letur upp fyrir hansara endaligu yvirvaldi sum „ *djórið , sum stígur upp av jörðini* “ , sum er lýst í Opinb. Latið okkum nágreina, at í hesum endaliga høpi gjørdist amerikanska protestantiska trúgvin ein minniluti, rómversk-katólka trúgvin var meirilutin, orsakað av fylgjandi latínamerikanskum tilflytingum. Í 2022 er forsetin í henni av írskum uppruna sjálvur katólkur, eins og John Kennedy, myrði forsetin.

Í Opinb . Eyðmerkt við prógvum í hesum arbeiði við páva-rómversk-katólku kirkjuna, er " *Bábylon* " dømd og fordømd vegna " *hennara syndir* . " Við søguligari arv av " *sínum syndum* " , røkkur skuldin hjá katolisismuni til protestantar og ortodoksar, sum rættvísgera við teirra trúarsíðvenju , sunnudagshvíluna arvaða úr Róm. Útflytingin úr Bábylon inniber at sleppa " *syndum sínum* " , har tann týðningarmesta, tí Gud ger hana til eitt eyðkennis " *merki* " : vikuliga hvílundagin , fyrsti dagurin í vikuni í guddómligu skipanini , rómverska sunnudagin .

Í hesum boðskapinum heiti eg á Guds synir og døtur um at fara úr norðara økinum í Fraklandi, sum er miðdepil í hövuðsstaðnum , París . Tí hon verður skjótt rakt av vreiði Guds , líða " *eldi úr himli* " , hesaferð kjarnorku, eins og býurin " *Sódoma* " , sum hann samanber hana við , í síni Opinberingar , í Opinberingini 11 :8. Hann kallar tað eisini " *Egyptaland* " , eina symbolska mynd av " *synd* " , orsakað av uppreistrarhugburðinum til óreligiøsu skyldu hennara , sum stendur ímóti Gudi , eins og faraoin í søguligu søguni um útferðina hjá hebraiska fólkinum . Í krígsstöðu, har vegir eru avskornir og bannaðir, verður ógjørligt at fara úr marknaðarøkinum og sleppa undan deyðiligu dramatikkinum .

Sámuél tænarari hins livandi Guðs , Jesusi Kristi .

Tey, sum fyrst og fremst vilja uppdaga tað, sum er lagt fram at enda í hesum verki, hava trupult við at skilja, hví eg eri so sannførdur um óafturvendandi slag av nærverandi oyðilegging av Fraklandi og Evropa. Men tey, sum hava lisið hana, frá byrjan til enda, hava savnað, í lestrargongdini, tey prógv, sum hópa seg upp, áhaldandi, til tað stig, at tey kunnu deila, at enda, ta óroytiligu sannføring, sum Guds andi hevur bygt í mær og í øllum teimum, sum hoyra honum til ; í sannleika. HANSUM eigur øll DÝRDIN.

Tey ringu yvirraskilsini verða bert parturin av teimum, sum halda fast við ikki at vilja viðurkenna hansara ósambæriligu vald, meirilutan og hansara evni at leiða alt eftir hansara ætlan, til tað verður fullkomið framt.

Eg enda hetta verkið her, men tann íblásturinn, sum Jesus framvegis gevur mær, er merktur og skrásettur ævigt í forni av boðskapi, sum verða lagdir fram í verkinum " **Himmalska manna hjá teimum seinastu adventistgongufólkunum** ".

1

Texte original

Dans ce message, vu l'urgence du temps, je presse les fils et filles de Dieu, de quitter la zone nord de la France centrée sur sa capitale, Paris. Car elle sera bientôt frappée par la colère de Dieu, subissant le «feu du ciel», cette fois nucléaire, comme la ville de «Sodome» à laquelle il la compare, dans sa Révélation, dans Apo.11:8. Il la désigne également par le nom «Egypte», image symbolique du «péché», à cause de l'attitude rebelle de son engagement irréligieux qui s'oppose à Dieu, à l'image du pharaon du récit historique de l'Exode du peuple Hébreu. En situation de guerre, les routes coupées et interdites, il sera impossible de quitter la zone ciblée et d'échapper au drame mortel.

Nuteti issa traduzzioni

U vosciu parè sarà utilizatu pà aiutà à migliurà Google Traducia

Opinberingin 18: Harða rópið — 2018-2030

“Hon er fallin, hon er fallin, Bábylon hin stóra !” »

“Kom út úr henni, fólk mítt...”

Sámuel leggur fram

Greið mær frá

Dániel og Opinberingini .

**Profetisk prógv um, at Gud er til
Hansara endaligu opinberingar fyri síni
útvaldu**

Í hesum verki: Hansara verkætlan - Hansara dómur Útgáva: 23 -09 -2023 (7 - 7. -5994)

“ Og eg hoyrði mansrødd mitt í Ulai ;

*hann rópti og segði: "Gabriel, greið honum frá sjónini. " Dániel
8:16.*

Grundgeving á permuni

Frá topp til botn : Boð frá teimum trimum einglunum í Opinberingini 14.

Hetta eru trýggir sannleikar úr Dánielsbók, sum vórðu opinberaðir teimum heiløgu eftir stríðið á vári 1843 og eftir tað 22. oktober 1844 . Óvitandi um leiklutin hjá hvíludegnum kundu teir fyrstu adventistarnir ikki skilja tann sanna týðningin av hesum boðskapi. Adventistar, sum bíðaðu eftir afturkomu Kristusar, høvdu knýtt sína uppliving at " **midnáttarrópinum** " ella " *miðnáttarrópinum* " , sum er nevnt í líknilsinum um " *tær tíggju moyggjarnar* " í Matt 25,1 til 13, har fráboðanin um " *afturkomu brúðgómins* " verður evokerað.

- 1- **Temaið um dómin** mentist í Dán.8,13-14 og evnið í boðskapinum hjá fyrsta *einglinum* í Opinb.14,7 : “ *Óttist Gud og gevið honum dýrd, tí at dómstímin er komin , og tilbiðið hann , sum hevur gjørt jørðina, himmalin og vatnkeldurnar !* » : afturvendingin til leygardagin , einasta sanna sjeypda dagin í guddómligari skipan, jødiska hvíludagin og vikuliga hvíludagin , er kravd av Gudi í fjórða av hansara tíggju boðum .
- 2- **Fordømingin av páva Róm** , “ *lítla hornið* ” og “ *øðrvísi kongi* ” í Dániel 7,8-24 og 8,10-23 til 25 , sum fær navnið “ *Bábylon hin stóra* ” í boðskapinum hjá øðrum *einglinum* í Opinb . » : helst vegna sunnudag , fyrr “ *sólardagur* ”, arvaður frá keisara Konstantin I ^{sum} stovnaði hann 7. mars 321. Men hetta útrykkið “ *tað er fallið* ” er rættvísgjørt við opinberingini av sínum bannaðu náttúru av Gudi sum hann gjørdi tað kunnugt fyri sínum adventistisku siðvenju eftir Sabbad í4. . “ *Hon datt* ” merkir : “ hon er tikin og vunnin . ” Sannleikans Gud boðar soleiðis frá sínum sigur móti leguni hjá átrúnaðarligum lygnum.
- 3- **Temaið í seinasta dóminum** har “ *eldurin í øðrum deyðanum* ” rakar kristnu uppreistrarmenninar. Hetta er myndin, sum er lögð fram í Dan.7:9-10 , temaið er ment í Opb. 20:10-15, og hetta er evnið í boðskapinum hjá triðja *einglinum* í Opinberingini 14: 9-10 : “ *Og ein annar, ein triði eingil, fylgdi teimum og segði við harðari rødd : Um nakar tilbiður djórið og mynd hansara og fær merki sítt á enni sína, ella í hondini av Gudi, blanda í bikar vreiði hansara; og hann skal pínast við eldi og svávuli í nærveru hinna heilagu einglarnar og í nærveru lambsins* ” : Her er sunnudagurin eyðmerktur við “ *merkið hjá djórinum* . ”

Legg til merkis, hvussu tøluni í teimum marknaðarførdu versunum í Dániel 7: 9-10 og Opinberingini 14: 9-10 samsvara .

Fjórði eingilin : hann kemur bert fram í Opinb. Ljósið, sum er komið at lýsa hana, avdúkar fylgjandi skuldar : av katólsku trúnni, síðani 538 ; av protestantisku trúgvini, síðani 1843 ; og tann offisielli adventistastovnurin, síðani 1994. Øll hesi andaligu fall høvdu sum orsök, í síni tíð : noktanina av tí ljósi, sum Guds Heilagi Andi í Jesusi Kristi legði upp til. " *Við endatíðina* " nevnd í Dan 11,40, sameinir katólska kirkjan í síni banning allar trúarbólkar, kristnar ella ikki, sum viðurkenna tænastu hennara og myndugleika hennara ; hetta undir leiðslu av sínum sonevnda " økumeniska " samgongu, sum eftir protestantismuna kom offisiella adventisman inn í 1995.

2. Korintbræv 4: 3-4.

" ... Um okkara evangelium er dult, so er tað dult fyri teimum, sum glatast ; tí tey, sum ikki trúgva, sum gudurin í hesum heimi hevur blindað hug teirra, soleiðis at ljósið av evangeliinum um dýrd Kristusar, sum er mynd Guds, ikki skal lýsa fyri teimum . »

" Og um profetiska orðið verður misskilt, so verður tað bert so fyri tey, sum skulu glatast "

Eisini , í samandrætti av teimum opinberingum , sum eru lagdar fram í hesum skjalinum vita , at , fyri at "*rættvísgera heilagleika* " , . síðani várið 1843 stovnað við fyriskipan skaparans og lóggevara Guds í Dániel 8,14, sambært hansara "*æviga evangeliu* " , .

á allari jørðini, hvør mann og hvør kvinna , .

mugu doypast í navni Jesu Krists við fullkomnari doyving fyri at fáa guddómliga náði,

skal halda leygardagin , sjeypda dags hvíludagshvíluna , sum Gud halgaði í 1. Mósebók 2 , og ⁴av hansara 10 boðum , sum eru nevnd í 2. Mósebók 20 ; hetta, fyri at varðveita náði hansara , .

skal virða guddómligu moralsku lógirnar og kostlógirnar, sum eru ásettar í Heilagu Bíbliuni , í 1. Mósebók 1:29 og 3. Mósebók 11 , (heilagleika likamsins)

og **mugu ikki " vanvirða profetiska orð hansara , " fyri ikki at " sløkkja Anda Guds "** (1 Tess.5,20) .__

Tann, sum ikki lýkur hesi treytir, er dømdur av Gudi at líða tann „ *seinna deyðan* “, sum er lýstur í Opinberingini 20 .

Sámuel

FRÆÐA – MÆR DÁNIEL OG APOKALYPSAN

Síðuna av evnum, sum eru viðgjørd

Fyrsti partur : Fyrireikandi viðmerkingar .

Brúkar sjálvvirkandi leitingina eftir síðunumrum á nýttu forritinum

Síða virðisbrøv

07 Framløga

1 2 Gud og hansara skapningar .

13 Bíbilska sannleiksgrundarlagið

1 6 Aðalrøða : 7. mars 321, tann bannaði syndardagurin

26 Guds vitnisburður givin á jørðini

2 8 Viðmæli : Blanda ikki pínslarvátan við revsing.

29 1. Mósebók: Ein lívsneyðug profetisk melting

30 Trúgv og vantrúgv

33 Matur til røttu tíðina

37 Opinberaða søgan um ta sonnu trúna .

39 Fyrireikandi viðmerkingar til Dániels bók .

4 1 Alt byrjar í Dániel – DÁNIELS BÓKIN .

42 Dániel 1 - Dániels koma til Bábylon

45 Dániel 2 - *Myndin* av sjónini hjá Nebukadnezari kongi

56 Dániel 3 - Teir triggir fylgisveinarnir í *ovninum*

62 Dániel 4 - Kongurin eyðmýktur og umvendur

69 Dániel 5 - Dómurin um Belsazar kong

74 Dániel 6 - Dániel í *leyvuhúsinum*

79 Dánjal 7 - *Tey fyra dýrini* og líta *pávahornið*

90 Dániel 8 - Pávasamleikin staðfestur – Guddómliga fyriskipanin í Dan.8,14.

103 Dániel 9 - Kunngerðin um tíðina, tá Jesu Kristi skuldi tænast á jørðini.

1 21 Dániel 10 - Fráboðan um *stóru vanlukkuna* - Sjónir um vanlukkuna

127 Dániel 11 - Teir sjeý kríggirnir í Sýria.

146 Dániel 12 - Adventistiska alheimsmiðin Myndprýdd og dagfest.

155 Inngangur til profetiskan symbolikk

158 Adventisma

163 Fyrsta eygnabráið á Apokalypsuna

167 Tákn um Róm í profeti

173 Ljós á hvíludegnum

176 Guds fyriskipan Dániel 8:14

1 79 Fyrireiking til Apokalypsu

1 83 Apokalypsan í stuttum

1 8 8 Annar partur : Nærri kanningin av Apokalypsuni .

188 **Opinberingin 1** : Prolog-Afkoman Kristusar-Adventistatemaíð

199 **Opinberingin 2** : Samkoma Kristusar frá byrjan til 1843 .

199 tíðarskeið : *Efesus* - tíðarskeið : *Smyrna* - 3. tíðarskeið : *Pergamus* -
tíðarskeið : *Tiatira*

21 6 **Opinberingin 3** : Samkoma Kristusar Síðan 1843 - Ápostólska kristna trúgvinn endurreist

21 6 tíðarskeið : *Sardis* - tíðarskeið : *Filadelfia* -

223 Lagnan hjá adventismuni avdúkað í fyrstu sjónini hjá Ellen G. White

2 25 tíðarskeið : Laodikea

- 22 9 **Opinberingin 4** : Himmalski dómurinn .
 232 Viðmæli : GUÐUMLIGA LÓGIN profetara .
 23 9 **Opinberingin 5** : Menniskjasonurinn .
 244 **Opinberingin 6** : Leikarar, guddómligar revsingar og tekin um tíðirnar í kristnu tíðini -
 Tey fyrstu 6 innsiglini
 251 **Opinberingin 7** : Sjeyndadagsadventisman innsiglað við “ *Guds innsigli* ” : hvíludaginn og loyniliga “ *sjeynda innsiglinum* .”
 25 9 **Opinberingin 8** : Tær fyra fyrstu “ *trompetarnar* ” .
 26 8 **Opinberingin 9** : 5. og 6. “ *trompetin* ” .
 26 8 “ *lúðurin* ” .
 27 6 tann 6. “ *lúðurin* ” .
 28 6 **Opinberingin 10** : “ *Lítla opna bókin* ” .
 2 91 Endi á fyrsta parti av Opinberingini .
Annar partur : temaini ment .
 292 **Opinberingin 11** : Pávastjórn - Tjóðargudloysi - 7. " *Trompetin* " .
 305 **Opinberingin 12** : Stóra miðættanin .
 313 **Opinberingin 13** : Falsku brøðurnir í kristnu trúgvini .
 322 **Opinberingin 14** : Tíðin hjá sjeyndadags adventismuni .
 3 3 3 **Opinberingin 15** : Endin á royndartíðini .
 33 6 **Opinberingin 16** : *Tær sjei seinastu plágurnar av Guds vreiði* .
 34 5 **Opinberingin 17** : Skøkjan er avdúkað og eyðmerkt .
 35 6 **Opinberingin 18** : Skøkjan fær sína revsing .
 3 6 8 **Opinberingin 19** : Bardaginn um *H Harmageddon* hjá Jesu Kristi .
 37 5 **Opinberingin 20** : Túsund *árin* í 7. túsundárinum og seinasti dómurinn .
 3 8 1 **Opinberingin 21** : Tað dýrdargjörda *nýggja Jerusalem symboliserað* .
 39 2 **Opinberingin 22** : Tann endaleysi dagur ævinleikans .
 40 5 **Bókstavurin drepur, men Andin gevur lív**
 40 8 **Jarðliga tíð Jesu Krists** .
 4 10 **Heilagleiki og halgan** .
 42 4 **Skilnaðirnir í 1. Mósebók – 1. Mósebók 1 til 22 –**
 52 5 Uppfyllingin av lyftunum, sum vóru givin Ábrahama : 1. Mósebók 23 til ...
 52 8 Útferðin og tann trúgvi Móses – Úr Bíbliuni yvirhøvur – Tímin við seinasta vali –
 Sjeyndadags adventisma : Ein skilnaður, eitt navn, ein søga – Høvuðsdómar Guds –
 Guddómligir frá A til Z – Skeivingar av bíbilskum tekstum – Andin endurreisir sannleikan.
 5 4 7 **Endaliga vígslan**
 5 4 8 **Seinasta kallið** .

Viðmæli: av tí at týðingar til fremmandamál verða framleiddar við sjálvvirkandi týðingarforriti, hevur høvundurinn bert ábyrgdina av tekstum á frönskum, málinum í upprunaútgávuni av skjølunum.

Greið mær frá Dániel og Opinberingini .

Framløga

Eg eri foddur og búgvi í hesum sera andstyggiliga landinum , tí Gud nevnir hovuðsstaðin symbolskt “ *Sódoma og Egyptaland* ” í Opinb. Hansara samfelagsmodell , tjóðveldisligt , øvundsjúkt , hefur verið eftirlíkt , breitt og tikið til sín av nógvum fólki um allan heimin ; Hetta landið er Frakland, eitt kongsligt og kollveltandi ráðandi land , royndarfólk av fimm tjóðveldum við almennum skipanum fordømdum av Gudi . Stolt boðar og sýnir hon fram sínar mannaættindatalvur, ógvusliga mótsettar talvunum um mannaskyldur, sum eru skrivaðar í formi av " tiggju boðum " av skapanum Gudi sjálvum. Síðani uppruna sín og fyrsta kongsveldið hefur hon tikið upp verjuna av fíggindanum, rómversk-katólsku trúgvini, hvørs læra ongantíð hefur latið vera við at kalla " ónt " tað, sum Gud kallar " gott " og at kalla " gott " tað, sum hann kallar " ónt ". Helt fram við sínum óbøtandi falli, førði kollveltingin til hana at taka gudloysi til sín. Soleiðis hefur Frakland sum ein skapningur, ein leirpottur, farið í standstøðu við tann alvalda Gud, ein ektaðan jarnpott ; úrslitið var forútsiguligt og profeterað av honum ; hon skal kenna ørindini hjá „ *Sódomu* , sum er sekur í somu syndum framman fyri henni . Heimssøgan seinastu 1.700 árin ella so hefur verið myndað av hennara illviljaðu ávirkan, serliga hennara stuðli til myndugleikan hjá rómversk-katólsku pávastjórnini , frá hennara fyrsta kongi , Clovis I fyrsta konginum hjá frankum. Hann varð doyptur í Reims, 25. desember í árinum 498. Hendan dagfestingin ber merkið um jólahald, sum Róm festi, órættvíst og óhugnaliga, við falska føðingardag Jesu Krists, hins holdgjørda Guds, skapara heimsins og av øllum tí, sum livir, ella er til ; sum við rætti krevur heitið " *sannleikans Gud* " , tí hann andstyggur " *lygnina , hvørs faðir er djevulin* " , sum Jesus lýsti .

Vilt tú hava óafturvísandi prógv fyri at eingin rómverskur pávi er lógligur at siga seg vera tænara hjá Jesusi Kristi ? Her er tað, nágreiniligt og bíbilskt : Jesus lýsti í Matt.23,9 : “ ***Og kallið ongan faðir tykkara á jørðini: tí at ein er Faðir tykkara, sum er í Himli.*** »

Hvat eitur pávin á jørðini ? Øll kunnu síggja tað, “ heilagi faðir ”, ella enntá, “ sera heilagi *faðir* ”. Katólskir prestar verða eisini nevndir „ fedrar “ . Hesin uppreistrarhugburðurin fær fjøldina av prestum at seta seg sum meint ómissandi millum menn millum Gud og syndaran, meðan Bíblían lærir fyri hann fría atgongd til Gud, sum er legitimeraður av Jesusi Kristi. Á henda hátt infantiliserar katólska trúgvinn menniskju fyri at tykjast ómissandi og óunnilig. Hendan fráleiðingin frá beinleiðis forbøn Jesu Krists verður fordømd av Gudi í eini profeti, í Dan 8,11-12. Spurningur-Svar : Hvør kann trúgva, at tann veldigi Skaparin Gud kundi tikið sum tænarar menniskju, sum eru Honum ólýðin við so óhugnaligum “ øvund ” sum er fordømd í Dan.7:8 og 8:25 ? Bíbilska svarið uppá hesa barnsburð av menniskjansligum huga er í hesum versinum úr Jer 17,5: " *Soleiðis sigur Jarn : **Bannaður er tann maður, sum lítur á menniskju, og ger hold til styrki sína, og hvørs hjarta vendir sær frá Jarnum!** " »*

Av tí at tað var Frakland, sum í stóran mun myndaði trúarsøguna í einum stórum parti av kristnu tíðini, gav Gud einum fraklendingi uppgávuna at avdúka sín bannaða leiklut ; hetta, við at varpa ljós á dulna týdningin av hansara profetisku opinberingum, sum eru dulnevndar í einari strangtari bíbilsvari kodu.

Í 1975 fekk eg fráboðanina um mína profetisku missión gjøgnum eina sjón , hvørs sanna týdning eg ikki skilti fyrr enn í 1980 , eftir mín dóp . Doyptur í sjeyndadags adventistisku kristnu trúnni, veit eg , síðani 2018 , at eg havi verið settur í tænanastu til jubileumstíðina (7 ferðir 7 ár) sum endar á vári 2030 við afturkomu í dýrd av Harranum Gudi Alvalda , Jesusi Kristi.

At viðurkenna tilveruna av Gudi ella Jesusi Kristi er ikki nóg mikið til at fáa æviga frelsu.

Eg minnst her, at áðrenn hann fór upp aftur til himmals, vendi Jesus sær til lærusveinar sínar orðini í hesum versinum frá Matteus 28,18 til 20 : “ *Jesus, tá ið hann*

nærkaðist, segði soleiðis við teir : Alt vald er mær givið í himli og á jörð. Farið tí og gerið öll fólkasög til lærusveinar, doypið tey í navni Faðirsins og Sonarins og Heilaga Andans og lærið tey at halda alt , sum eg havi boðið tykkum . Og sí, Eg eri við tykkum altíð til endan á heiminum . Hansara guddómligi andi gav Pæturi ápostli íblástur við hesi víðari formligu og hátíðarligu yvirlýsing í Ápostlasöguni 4,12 : “ Heldur ikki er frelsa í nøkrum øðrum; tí at einki annað navn undir himlinum er givið menniskjum, sum vit skulu verða frelst við .

Skiljið tí hetta, tann átrúnaðurin, sum sættar okkum við Gud, er ikki grundaður á ein átrúnaðarligan arv orsakað av mannsiðvenjum. Trúgvín á Guds sjálvbdna sónoffur , gjøgnum hansara menniskjaliga deyða í Jesusi Kristi , er **einasta amboðið** at fáa okkara sátt við fullkomna rættvísið í hansara guddómligu heilagleika. Eisini, hvør tú so ert, hvør tín uppruna, tín arvaði trúgv, títt fólk, tín rasu, tín litur ella títt mál , ella enntá tín støða millum menniskju, tín semja við Gud kemur bert gjøgnum Jesus Kristus og at halda seg til hansara læru, sum hann vendir sær til lærusveinar sínar til heimsins enda ; sum hetta skjalið prógvar .

Orðingin "**Faðir, Sonur og Heilagi Andi** " **merkir trúggjar** fylgjandi leiklutir , sum tann eini Gud hevur í síni frelsuætlan , sum hann bjóðaði sekum syndarligum menniskja , dømdum til " *seinna deyða* " . Hendan " tréindin " er ikki ein savning av trimum Gudum , sum muslimar halda , og rættvísger sostatt teirra avvísing av hesi kristnu dogmu og átrúnaði hennara . Sum "**Faðir**" er Gud okkara skapari fyri øll ; sum "**Sonur**" gav hann sær sjálvum eitt holdligt likam at bóta fyri syndir sínar útvaldu í teirra stað ; í "**Heilaga Andanum**" kemur Gud , Andi hins upprisna Kristusar, at hjálpa sínum útvaldu at eydnast í teirra umvending við at fáa "**ta halgan, sum eingin sær Harran uttan**", sambært tí, sum Paulus ápostul lærir í Hebr 12,14 ; "**halgan**" ella at verða **settur av** fyri og av Gudi. Hon staðfestir sína góðtøku av tí útvalda og kemur fram í trúarverkum sínum , tað vil siga í sínum kærleika til Gud og hansara innblásta og opinberaða bíbilska sannleika .

At lesa hetta skjalið er alneyðugt fyri at skilja **tað sera høga banningarstöðið** , sum vigar á fólkasögini á jörðini , teirra trúarstovnar og teir í vesturkristna heiminum, serliga orsakað av teirra kristna uppruna ; tí tann leiðin, sum Jesus Kristus hevur slóð, er tann **einstaka og einkulta frelsuleiðin** í Guds ætlan ; Sostatt er kristna trúgvín framvegis eitt fremsta mark fyri álopum frá djevlinum og illum andum.

Í kjarnuni er frelsuætlanin, sum Skaparin Gud hevur hugsað, einföld og logisk. Men átrúnaðurin fær ein flóktan karakter, tí tey, sum kenna hana, hugsa bert um at rættvísgera sína átrúnaðarligu fatan og , praktiserandi synd , ofta gjøgnum fákunnu , er henda fatan als ikki longur í samsvari við krøv Guds. Sostatt slær hann teir við síni banning, sum teir tulka til sín fyrimum og ikki hoyra guddómligu ábreiðsluna.

Hetta verkið hevur einki kall at fáa bókmentavirðisløn ; fyri skaparan Gud er hansara einasti leiklutur at seta síni útvaldu til royndar trúarinnar, sum ger, at tey kunnu fáa tað æviga lívið, sum Jesus Kristus hevur vunnið. Tú finnur endurtøkur har , men hetta er tann stúlin , sum Gud brúkar til at hamra heim somu lærur , sum Hann avdúkar gjøgnum ymiskar myndir og symbol . Hesar mongu endurtøkurnar eru bestu prógvini fyri teirra sannleika og vitna um týdningin, hann gevur viðkomandi myndprýddu sannleikunum . Líknisini, sum Jesus lærði, staðfesta hesa áheitan og hesar endurtøkur.

Tú finnur í hesum verkinum opinberingar, sum tann stóri skaparin Gud, sum vitjaði okkum undir menniskjaliga navninum Jesus úr Nasaret, sum kom undir heitið " salvaður " , ella " messias " , sambært hebraiska " mashiah " , sum er siterað í Dan.9:25 , ella " christ " , úr grikska covenings " the new covenings " . Í honum kom Gud at bjóða sítt fullkomiliga reina lív í sjálvbdnum offri, fyri at staðfesta ritualirnar um djóraoffur , sum vóru frammanundan hansara komu síðani

upprunasýndina, sum Eva og Ádam framdu. Hugtakið " *salvaður* " vísir til ein, sum fær salvingina av Heilaga Andanum, sum er ímyndað við oljuni á oljutrøunum. Tann profetiska opinberingin, sum Gud hevur givið í navni Jesu Krists einans og hansara sónarverk, kemur at leiða hansara útvaldu á leiðini, sum førir til ævigt lív. Tí frelsan av náði einsamøll forðar ikki tí útvalda í at falla í fellur, sum hann hevði verið óvitandi um. Tað er tí fyri at fullføra sítt náðitilboð, at Gud í Jesu Kristi navni kemur at avdúka tilveruna av teimum høvuðsfellunum, sum loyva hansara seinastu tænarum í endatíðini at greina, døma og **greitt** skilja forvirraðu støðuna hjá tí alheims kristnu trúgvini, sum ræður í hesi seinastu tíðini við jarðligari frelsu.

Men áðrenn sáðing er neyðugt at róta upp ; tí náttúran hjá skaparanum Gudi er skeiklað av læruni hjá teimum stóru eingudstrúgvunum, sum eru breiddar út á jørðini. Tey hava øll til felags, at tann eini Gud verður álagdur við tvingsli og bera sostatt vitni um teirra skilnað og eitthvørt samband við hann. Tað sjónliga frælsið, sum er knýtt at kristnu trúnni, stavar bert frá verandi umstøðum í tíðini, men so skjótt Gud letur illu andarnar virka frítt , kemur hetta ótoleransan mótvegis teimum, sum ikki fylgja teimum, aftur. Um Gud hevði viljað virkað við tvingsli, hevði tað verið nóg mikið hjá honum at bara gjørt seg sjónligan fyri teirra eygum , fyri at fáa frá sínum skapningum, at teir lýða øllum hansara ynskjum. Um hann ikki gjørði tað, er tað tí, at hansara val av útvaldum er grundað , **einans**, á fría valið at elska ella vraka hann ; frítt val , sum hann gevur øllum sínum skapningum. Og um tað er ein tvingsil, so er tað bert tann av natúrliga karakterinum hjá teimum útvaldu, sum verða stoytt og drigin , av teirra einstøku frælsu náttúru , av kærleiks Gudi. Og hetta navnið kærleiki passar honum væl , tí hann sublimerar tað, við at bjóða sínum skapningum eina sýning sett í verk, sum ger tað óumstrídda ; hetta við at bjóða lív sítt til at sóna, í persóninum Jesusi Kristi, syndirnar, sum hansara útvaldu **einsamallir arvaðu og framdu**, tá teir vóru óvitandi og veikir . Gætur ! Á jørðini tekur hetta orðið kærleiki bara form av kenslu og veikleika hennara. Guds er sterkt og fullkomiliga rættvíst ; sum ger allan munin, tí tað tekur støði í eini meginreglu, har kenslan er totalt stýrd. Tann sanni átrúnaðurin, sum Gud hevur góðkent, er tí grundaður á frítt at halda seg til hansara persón, hansara tankar og hansara meginreglur bygdar inn í lógir. Alt lívið á jørðini er bygt á sínar likamligu , evnafrøðiligu, moralsku, sálarligu og andaligu lógir . Eins og tað ongantíð hevði komið menniskjanum í hug at sloppið undan tyngdarkraftlógini og fingið hana at hvørva , so kann andi hansara bert blóma harmoniskt í virðing og lýdni móti teimum lógum og meginreglum, sum Skaparin Gud hevur sett á stovn. Og hesi orðini hjá Paulusi ápostli í 1.Kor.10,31 eru soleiðis fullkomiliga . rættvísgjörður : “ **Um tit tí eta ella drekka ella hvat tit gera, gerið alt til Guds dýrd** . ” Umsetingin av hesum ókeypis innbjóðingum er gjörd møgulig av, at í Bíbliuni, og bara í henni, hevur Gud borið og opinberað síni guddómligu ráð. Og tað er umráðandi at taka hansara meining til eftirtektar fyri at fremja arbeiðið við „ **halgan** , ” **uttan sum**, sambært Hebr 12:14, „ **sær eingin Harran** . “ Onkuntíð er hansara meining í formi av ávísing, men hon er ikki meira ivasom enn tann, sum serlæknin veitir, sum menniskjað er skjótt at lýða, og heldur, at hann soleiðis virkar til sítt besta fyri sína likamligu ella sálarligu heilsu (sjálvt um hann hevur skeivt) . Skaparin Gud er, langt fram um alt, einasti sanni sálarlækni, sum hann kennir í teirra minstu smálutum. Tað ger sárt men grøðir tá støðan er góð . Men at enda fer hann at oyðileggja og oyðileggja alt himmalskt og jarðligt lív, sum hevur víst seg óført at elska hann og tí at vera honum lýðin.

Átrúnaðarligt ótoleransa er tí avdúkandi ávøksturin av følsku eingudstrúgvini. Tað er ein sera álvarsligur feilur og synd, tí tað skeiklar Guds karakter, og við at ráða yvir Hann, váðar hon ikki at fáa Hansara signing, Hansara náði og Hansara frelsu. Men Gud brúkar tað sum eina plágu til at revsa og sláa vantrúgvandi ella ótrúgv menniskju. Eg stóli her á bíbilskan og søguligan vitnisburð. Jú, skriftirnar í gamla sáttmálanum læra okkum, at fyri at revsa ótrúskapin hjá fólki sínum, tjóðini, sum kallaðist Ísrael, brúkti Gud tað " filista " fólkið , sín

nærmasta næsta. Í okkara tíð heldur hetta fólkíð fram við hesi tiltøku undir navninum " palestinsk ". Seinni, tá ið hann vildi avdúka dóm sín og sína endaligu fordøming av hesum jarðliga holdliga Ísrael, kallaði hann á tænastrubur kaldeiska kongs Nebukadnezars ; hetta trúggjar ferðir. Í triðja, í -586, varð tjóðin oyðiløgd og tey yvirlivandi av fólkkinum vórðu flutt í útlegd til Bábylon í eitt tíðarskeið uppá " 70 ár " profeterað í Jer . 25:11 . Enn seinni, fyri at hon noktaði at viðurkenna Jesus Kristus sum sín messias, varð tjóðin aftur oyðiløgd av rómverskum hermonnum undir leiðslu av Titus, arvinginum hjá Vespasianus keisara. Í kristnu tíðini, sum offisielt datt aftur í synd í 321, varð kristna trúgvin avhendað til ótoleransu hjá pávunum frá 538. Og henda ráðandi katólska trúgvin leitaði eftir stríði við miðeysturlendsku fólkini , sum vóru vorðin trúarlíga muslimsk í somu 6 øld . Vantrúgvandi kristindómurin fann har ein ævigan ræðuligan mótstøðu. Tí átrúnaðarlíga mótstøðan í teimum báðum legunum er sum pólarin, fullkomilíga mótsettir til heimsins enda . Tann vantrúgvandi er eisini stoltur og sækir dýrd av einkarétti ; ikki fáa tað frá Gudi, kennir hann tað til sín sjálvs og góðtekur ikki at verða umstríddur. Henda lýsing av tí einstaka eyðkennir eisini samanlagt teir limir , sum hoyra til tær ymisku samkomurnar og eru bólkaðir í teimum ymisku følsku átrúnaðunum. At fordøma ótoleransu merkir ikki, at Gud er tolsamur. Ótoleransa er ein menniskjalíg siðvenja, sum er íblástur frá demonisku leguni. Orðið tolsamt inniber tankan um ótolsemi og orðið um sonna trúgv . er góðkenning ella misálit sambært bíbilsku meginregluni um " ja ella nei ." Fyri sín part stuðlar Gud tilveruni av tí ónda uttan at tola tað ; hann stuðlar tí í eitt frælsistíðarskeið, sum er ásett í hansara verkætlan , at velja síni valdu embætisfólk. Orðið tolsemi er tí bert galdandi fyri menniskjað, og hugtakið kom fram í Nantes-ediktinum hjá Henry IV frá 13. apríl 1598. Men eftir at náðitíðin er liðug, verða tað ónda og tey, sum gera tað, oyðiløgd. Tolsemi hevði avloyst tað trúarfrælsi, sum Gud gav menniskjanum frá byrjan av.

Matskráin í hesum verki er kunngjørd ; prógvini verða løgd fram og víst gjøgnum allar síðurnar.

Gud og hansara skapningar .

Andaliga orðabókin, sum menniskju í Latín-Evropa brúka, goymir týðandi boðskapir, sum Gud hevur borið fram. Hetta er galdandi , fyrst og fremst , við orðinum Apokalypsa sum , í hesum sambandi , vekir upp ta stóru vanlukkuna, sum menniskju óttast. Enn aftanfyri hetta óttafulla hugtakið liggur týðingin “ Opínberingin ” sum opinberar tænarum sínum í Kristi ting, sum eru ómissandi fyri teirra frelsu. Sambært meginregluni um, at eydnan hjá summum ger vanlukkuna hjá øðrum , teimum í mótstøðuleguni, eru boðini í absolutum mótsetningum sera rík av lærdómi og sera ofta tillagað í tí sera heilagu " Opínberingini ", sum er givin Jóhannesi ápostli.

Eitt annað hugtak, orðið „ eingil ”, goymir týðandi lærur. Hetta franska orðið kemur úr sjálvum latínska orðinum “ angelus ” tikið úr grikska orðinum “ aggelos ” sum merkir : sendiboð. Henda týðingin avdúkar okkum tað virði, sum Gud gevur sínum skapningum, sínum kollegum, sum hann skapti frælsar og lutfalsliga sjálvstøðugar. Lívið er givið av Gudi, og hetta sjálvstøðu varðveitir logiskar avmarkingar. Men hetta hugtakið “ boðberi ” avdúkar okkum, at Gud sær sínar frælsu kollegur sum livandi boðskapir. Sostatt umboðar hvør skapningur ein boðskap, sum er samansettur av eini lívsuppliving, sum er merkt av persónligum valum og støðum, sum eru tað, sum Bíblían kallar „ ein sál “. Hvør skapningur er serstakur sum livandi sál. Tí tað, sum tey fyrstu himmalsku kolleguni, sum Gud skapti, tey, sum vit siðvenjuliga kalla " einglar ", ikki vistu, er, at tann, sum gav teimum lív og rættin at liva, kann taka tey aftur. Tey vóru skapt til at liva í allar ævir og vóru óvitandi um týðningin av orðinum deyði. Tað var fyri at avdúka teimum, hvat orðið deyði merkir, at Gud skapti okkara jarðligu vídd, har menniskjaættin , ella Ádam , skuldi hava leiklutin sum deyðiligi eftir syndina í Edens urtagarði. Boðskapurin, sum vit umboða, dámar Gudi **bert**, um hann er í samsvari við Hansara normar um tað góða og rætta. Um hesin boðskapur lýkur hansara støði um ónt og ilt, so er tann, sum ber hann, av tí uppreistrarhugaða slagnum, sum hann dømir til ævigan deyða, tað vil siga til endaliga oyðilegging og oyðilegging av allari sál hansara.

Bíbilska sannleiksgrundarlagið

Gud sá tað vera rætt og rætt at fyrst avdúka uppruna okkara jarðligu skipan fyri Mósesi , soleiðis at hvørt menniskja skuldi vita um tað. Har vísir hann á, at andaligur

undirvísing verður raðfest. Í hesi gerð leggur hann okkum fram **grundarlagið undir sínum sannleika**, sum byrjar við at regulera tíðarskipanina. Tí Gud er Gud fyri skipan og edlum samsvari. Vit fara at uppdaga, við samanberingar við hansara standardir, tann heimska og ósamanhangandi táttin í okkara núverandi skipan, sum syndarmaðurin hevur sett á stovn. Tí tað er syndin og longu upprunasyndin, sum broytir alt.

Men tað er alneyðugt at skilja áðrenn nakað annað, at tann "byrjanin", sum Gud nevnir í Bíbliuni, og fyrsta orðið í bókini, sum eitur "1 Mósebók", er, "upprunin", ikki snýr seg um "byrjanina" av lívinum, men bert um tað av hansara skapan av allari okkara jarðligu vídd, sum fevnir um stjørnurnar á cemoth all itself degnum. Tá vit taka hendan tankan við, kunnu vit skilja, at henda serliga jarðliga skipanin, har nætur og dagar fara at fylgja hvørjari aðrari, er skapt til at gerast umhvørvið, har Gud og hansara trúgvu útvaldu og fíggindalegan hjá djevlinum fara at mæta hvørjum øðrum. Hesin bardagin millum guddómmliga góða og tað ónda djevulsins, fyrsta syndaran í lívssøguni, er orsökkin til at vera og grundarlagið undir allari opinberingini av hennara alheimsligu og margfeldu frelsuverkætlan. Í hesi bókini finnur tú týdningin av ávísingum gátuførum orðum, sum Jesus Kristus segði í tænavastu síni á jørðini. Tú sært sostatt, hvussu nógv vit hava í tí stóru verkætlanini, sum tann eini stóri Gud, skaparin av øllum lívs- og evnisformum, setur í verk. Eg lati her hesa týðandi parentes aftur og vendi aftur til evnið um tíðarskipanina, sum hesin hægsti tilverufullveldismaðurin hevur sett á stovn.

Áðrenn syndina livdu Adam og Eva sítt lív punkterað við eini røð av sjev daga vikum. Í samsvari við fyrmyndina av fjórða av teimum tíggu boðunum (ella tígjubókini) sum **mínnir um tað**, er sjevndi dagurin ein dagur, sum er halgaður til hvíld av Gudi og av menniskjanum, og vita vit í dag, hvat henda gerðin profeterar, kunnu vit skilja, hví Gud heldur fast við at virða hesa siðvenju. Í síni samlaðu verkætlan, sum greiðir frá orsökunum til hesa serligu jarðligu skapanina, profeterar vikan, tann ætlaða tíðareindin, sjev túsund ár, har tann stóra verkætlanin um alheims (og margfeldu) sýningina av kærleika hennara og rættvísi hennara verður framd. Í hesi sendingini verða, í analogi við teir fyrstu seks dagarnar í vikuni, tey fyrstu seks túsundárin sett undir sýningina av hansara kærleika og tolsemi. Og eins og sjevndi dagurin verður sjevnda túsundárið ætlað at staðfesta hansara fullkomna rættvísi. Eg kann taka hesa skrá saman við at siga: seks dagar (av túsund árum = seks túsund árum) at frelsa, og tann sjevndi (= túsund ár), at døma og oyðileggja teir jarðligu og himmalsku uppreistrarmenninar. Henda frelsuverkætlanin verður heilt grundað á tað sjálvbodna bótoffrið, sum skaparin Gud hevur samtykt, undir tí guddómmliga jarðliga partinum av tí persóninum, sum er nevndur, av hansara guddómmliga vilja, Jesus Kristus í griksku útgávuni ella sambært hebraiskum, Jesus Messias.

Áðrenn synd, í upprunaligu fullkomnu guddómmligu skipanini, er allur dagurin samansettur av tveimum fylgjandi javnbjóðis pørtum; 12 tímar av mánanátt koma 12 tímar av sólarljósi og ringrásin endurtekur seg ævigt. Í okkara núverandi støðu kemur henda støða bert fyri tveir dagar um árið, tá vár- og heystjavndøgur eru. Vit vita, at núverandi árstíðir stava frá einum helli av jarðarásinum, og vit kunnu sostatt skilja, at henda helli kom fram sum ein avleiðing av upprunasyndini, sum fyrsta hjúnini, Adam og Eva, framdu. Áðrenn synd, uttan hesa tilgongd, var reglusemið í guddómmligu skipanini fullkomin.

Fullkomna snúningurin hjá jørðini um sólina vísir ársins eind. Í vitnisburði sínum, sigur Móses søguna um útferðina hjá hebrearum, sum Gud loysti úr egyptiskari trælalald. Og sjálvan tann dagin, tá ið Gud fór út, segði Gud við Móses, í 2. Mós.12 : 2 : "Hesin mánaðurin skal vera tær tann fyrsti av ársins mánaðum; tað verður fyri teg fyrsta mánaðin. Slík áheitan vitnar um týdningin, sum Gud gevur lutinum. Tólv mánaða mánakalendarin hjá hebrearum sveiggjaði yvir tíð, og av tí at hann var

aftanfyri sólar skipanina, var neyðugt at leggja ein trettanda mánað afturat fyri at fáa samsvar aftur eftir fleiri ár við at savna hesa seinking. Hebreararnir fóru úr Egyptalandi " 14. dagin í ársins fyrsta mánaði " sum logiskt byrjaði á várjavndøgur; navn sum júst merkir " fyrstu ferð " .

Henda skipan, sum Gud gevur, " hesin mánaðurin verður fyri tykkum hin fyrsti mánaðurin í árinum " , er ikki óverulig, tí hon vendir sær til allar menn, sum vilja krevja frelsu hansara til heimsins enda; Hebraiska Ísrael, móttakarin av guddómligu opinberingini, at vera bert fremsta í stóru alheimsfrelsuverkætlanini av síni guddómligu skrá. Hansara mánatíð verður fylgd av sóltíð Kristusar, sum Guds frelsuætlan verður opinberað í øllum sínum ljósi.

Tann fullkomna endurreisnin av hesum guddómligu normunum verður ongantíð framd á eini jørð, sum er fólkad av uppreistrarhugaðum og óndum menniskjum. Men tað er framvegis møgulegt, í tí einstaka sambandinum, sum vit hava við Gud, hesin kraftmikli ósjónligi skapandi Andi, sum størri kærleikan eins nógv og rættvísi. Og eithvørt samband við hann skal byrja við hesi leitan eftir hansara virðum og fyrst og fremst teimum av hansara tíðarskipan. Hetta er ein trúargerð, rættiliga einføld og uttan nakran serligan verðuleika; eitt minstamark at bjóða frá okkara menniskjaligu síðu. Og av tí at okkara tilgongd er Honum dámlig, gerst tað kærleiksfulla sambandið millum skapningin og Skaparan møgulegt. Himmalin verður ikki vunnin við bragdum ella undrum, men við tekin um sínámillum uppmerksemi, sum vísa sannan kærleika. Hetta er tað, sum øll kunnu uppbyggja í verki Jesu Krists, sum gav sítt lív, sjálvboðin, sum eitt áheitanarmerki, fyri at frelsa sínar einastu elskaðu útvaldu.

Eftir hesa beundrandi myndina av guddómligu skipanini, lat okkum hyggja at tí eymliga partinum av okkara menniskjansligu skipan. Henda samanberingin er júst meira neyðug, tí hon fer at gera okkum møguleika at skilja tær ábreiðslur, sum Gud profetaraði gjøgnum Dániel profet sín, sum Jesus í síni tíma sannroyndi sum so. Millum hesar ábreiðslur lesa vit í Dán 7,25 : " Hann skal hugsa at broyta tíðir og lógir ." Gud veit bara eitt standard av hesum; tey, sum hann sjálvur hevur raðfest síðani heimsins skapan og síðani opinberaði Mósesi. Hvør tordi at fremja slíka vreiði? Ein ráðandi skipan, sum hann kennir " *øvund* " og " *eydnuna við sínum bragdum* ". Eisini nevndur ein " *annar kongur* , " bendir samansetingin av hesum kriterium á átrúnaðarligt vald. Harumframt, ákærdir fyri at " *forfylgja teimum heiløgu* " , eru tulkingarmøguleikarnir minkaðir og innihalda rómversku pávaskipanina, sum er sett á stovn, **einans** , síðani 538 við kunngerð, sum skyldug keisaranum Justinian ¹ Men Opinberingin, sum kallast Apokalypsa, fer at avdúka, at henda dagfestingin 538 bert er avleiðingin og útbyggingin av einum óndskapi, sum rómverski keisarin Konstantin ¹ hevur ført ímóti " *tíðunum og guddómligu lógini* " frá 7. mars 321. Hansara brotsverk verður ofta mint á í hesi kanningini, tí henda ónda dagfestingin fær banningina inn í ta reinu og fullkomnu kristnu trúna, sum varð raðfest á ápostlanna tíð. Hesin skuldarbýtið, í stafett, millum heidna keisaraliga Róm og rómversk-katólska páva Róm er ein høvuðslykil til ta profetisku opinberingina, sum er bygd upp í vitnisburðunum, sum Dániel skrivaði. Tí heidni keisarin stovnaði restina av fyrsta degi, men tað var tann kristna pávastýrið, sum átrúnaðarliga álegði tað í sínum " *broytta* " , serliga og menniskjaliga formi, av teimum tíggju Guds boðum

Aðalrøða : 7. mars 321, tann bannaði syndardagurin

Og kraftmikið bannað, tí 7. mars 321 varð restin av tí heilaga sjeynða hvíludegnum , eftir boðum frá dagfestari keisarakunngerð, offisielt skift út við fyrsta dagin. Tá varð hesin fyrsti dagurin vígdur av heidningunum til tilbiðjan av sólargudinum, SOL INVICTVS, ella tí óhugnaligu UNVAINCURED SUN , longu tilbiðjanarlutur hjá egyptum um tíðina av útferðini hjá hebrearunum, men eisini, í Amerika, av inkum og til hendan dagin av sólini " , aztekarunum rising " . Djevulin brúkar altíð somu uppskriftir til at leiða menniskju inn í sítt fall og sína fordøming av Gudi. Hann útnyttar teirra yvirflatu og teirra holdliga sinn, sum førir tey til at vanvirða andaliga lívið og lærdómin úr søguligu fortíðini. Í dag , 8. mars 2021 , tá eg skrivi hetta viðmerkið , bera aktuellar hendingar vitni um týdningin av hesum vreiði , ein sonn guddómlig læse- majesté, og enn einaferð , guddómliga tíðin tekur sín fulla týdning. Fyri Gud byrjar tíðin á árinum um várið og endar við endan av vetrinum, tað vil siga í okkara núverandi rómverska kalendara, frá 20. mars til 20. mars næsta . Tað sær sostatt út til, at 7. mars 321 var fyrri Gud 7. mars 320, tað vil siga 13 dagar áðrenn várið 321. Sostatt var tað fyrri Gud árið 320, sum varð merkt við endan av teirri andstyggiligu gerð, sum varð framd móti hansara rættvísu og heilagu guddómligu lóg. Sambært Guds tíð , er árið 2020 17. ársdagur (17 : tal av dómi) í tali av øldum síðani árið 320. Tað kemur tí ikki á óvart, at frá byrjan av árinum 2020, kom tann guddómliga banningin so ágangandi cavesi í . samfelag av monnum, hvørs álit og trúgv varð sett heilt á vísindi og framgongd hennara. Panikkur er avleiðingin av , at tað ikki ber til at leggja fram eina effektiva viðgerð ella koppseting hóast høgja tøkniliga førleikan hjá núverandi vísindafólkum . Við at geva hesum 17 øldunum eitt profetiskt virði, so finni eg ikki uppá nakað, tí fyrri Gud hava tøluni ein andaligan týdning, sum hann avdúkar og brúkar í byggingini av sínum profetium, og júst í Opinberingini er kapittul 17 ætlaður temanum um "dómin hjá mongu skøkjunum , sum sita ." " *Bábylon hin stóra* " er navn hennara og " *stóru vøtnini* " , sum víst verður til ,

leggja upp til " áanna Eufkrat " sum Gud miðar eftir í " sætta *trompet* " boðskapinum í Opínb 9:13 , sum er ímynd av komandi triðja heimsbardaga . Aftanfyri hesi symbol eru pávakatólsisman og ótrúgv kristna Evropa , keldur og mark fyri vreiði hennara . Stríðið millum Gud og menniskju er júst byrjað ; jarnpottinum móti leirpottinum, úrslitið av bardaganum er forútsiguligt ; betur, tað er profetarað og forritað. Hvussu fór Gud at markera 17. ^{hundrað ára føðingardag} 7. mars 320 (320, fyri hann og hansara útvaldu ; 321 fyri tann falskt trúgvandi ella profana heimin) ? Eg havi leingi trúð, at tað fór at vera við at fara inn í ein heimsbardaga, men ein heimsbardaga, sum fer at enda í atomformi, tí Gud profetaraði tað , tríggar ferðir , í Dan 11:40 til 45, Ezekiel 38 og 39, og at enda, í Opínb. sum tað, sum hann førði móti Farao í Egyptalandi á Mósesar tíð ; og endaúrslitið verður tað sama ; fíggindi Guds fer at missa lív sítt har, eins og Farao, sum í síni tíð sá sín fyrstfódda son doyggja og misti sín egna. Hendan 8. mars 2021, leggi eg til merkis, at henda tulkningin ikki er uppfyllt, men eg hevði fyrireikað meg til hana í umleið ein mánað, eftir at hava givið mær far um av guddómligum íblástri, at 321 var 320 fyri Gudi og at sostatt, hann hevði ætlanir um at banna, ikki tann einasti dagurin 7. mars, 2020, sum hesin dagurin er ishment , meginreglan, sum er nevnd í 4. Mós. : “ *Eins og tú kannaði landið í fjøruti dagar, so skalt tú bera misgerðir tínar í fjøruti ár, eitt ár fyri hvønn dag* .

Men til hesa eygleiðing er eitt lagt afturat. Okkara falski kalendari er ikki bara skeivur um ársbyrjan, hann er eisini skeivur um føðingardag Jesu Krists. Í 5. ^{old}, setti munkurin Dionysius Lítli tað skeivt á deyðadagfestingina hjá Heródesi kongi, sum í roynd og veru hendi í -4 í kalendara hansara. Til hesi 4 árinu mugu vit leggja tey " *tvey árinu* " afturat , sum Heródes metti vera aldurin á Messiasi, sum hann vildi drepa sambært Matt 2,16 : " *Tá ið Heródes sá, at hann hevði verið spottaður av vísmonnunum, var hann ógvuliga vreiður, og sendi og drap øll børnini úr Betlehem og øll í tíðini. sum hann hevði dúgliga spurt vísmenninar* ." So tá vit telja árinu, leggur Gud 6 ár afturat okkara vanligu følsku og villeiðandi dagfesting og Jesu føðing varð framd á vári í ár – 6 . Sostatt var árið 320 fyri hann : 326 og 17. ^{verðsigi} ársdagurin av okkara ári 2020 var fyri hann árið 2026 frá sonnu lýtuni av føðing Jesu Krists. Hetta talið 26 er nummarið á tetragramminum " YHWH " , á hebraiskum " Yod, He, Wav, He " , sum Gud nevndi seg við, eftir spurninginum hjá Mósesi : " *Hvussu eitur tú ?* » ; hetta , sambært 2. Mósebók 3:14. Stóri skaparin Gud hevði tí eina orsök afturat at merkja við sínum persónliga kongliga innsigli hendan dag merktan av síni alvaldu guddómligu banning ; og hetta til heimsins enda. Plágan av smittuvandanum, sum kom fram í árinum 2026 av guddómligari tíð, hevur júst staðfest samhaldsfesti í hesi banning sum fer at taka ymiskar formar seinastu lívsárinu á planetuni Jørð. Ein triði kjarnorkubardagi verður “ *endan* ” á “ *heidningatíðini* ” sum Jesus Kristus boðar frá í Matt 24,14 : “ *Og hetta evangelið um ríkið skal prædikast um allan heimin til vitnisburð fyri øllum tjóðum. Tá kemur endin* ." Hesin “ *endin* ” byrjar við endanum á náðitíðini . ; tilboðið um frelsu fer at enda. Ein trúarroynd, sum er grundað á virðing fyri hennara heilaga hvíludegi, fer avgjørt at skilja leguna hjá “ *seyðunum* ” frá leguni hjá “ *geitunum* ” í Matt 25:32-33 : “ *Allar tjóðir verða savnaðar fyri honum. Hann skal skilja teir hvør frá øðrum, sum hirði skilur seyðin frá geitunum ; og hann skal seta seyðin til høgru og geitir til vinstru .* ” Kunngerðin um lóg, sum ger rómverskan sunnudag skyldugan, fer at enda at døma til deyða teir sonnu útvaldu halgimenni Jesu Krists. Henda støðan fer at uppfylla hesi orðini í Dan.12:7 : “ *Og eg hoyrði mannin í línklaðum, sum var á vatninum í ánni ; Hann lyfti upp høgru hond sína og vinstru hond sína móti himlinum og svór við hann, sum livir um allar ævir, at tað skal vera í eina tíð, tíðir og hálva tíð, og at alt hetta skal enda, tá ið valdið hjá tí heilaga fólkinum er fullkomiliga brotið* . Frá einum menniskjaligum sjónarhorni verður støðan hjá teimum vónleys og deyði teirra nærverandi. Tað er tá, at hesi orðini hjá Jesu Kristi, sum eru siterað í Matt 24,22, koma fram : “ *Og um teir dagarnir ikki verða stytta, skuldi einki hold verið frelst : . men fyri teirra útvaldu skuld verða hesir dagarnir* ”

styttir. " Árið 6000 endar áðrenn 3. apríl 2036 av guddómligari tíð, tað vil siga 3. apríl 2030 í okkara falska kalendara, sum kemur 2000 ár eftir dagin, tá Jesu Krists varð krossfestur, sum varð fullgjørdur 14. ^{dagin} eftir, at várið byrjaði í árinum 30 . Og hesir " dagarnir " mugu " stytast " **tað** vil siga minkast . Hetta merkir , at umsóknardagurin av deyðakunngerðini verður frammanundan hesum degi . Tí tað er neyðstøðan , sum noyðir Kristus at blanda seg beinleiðis fyrir at frelsa síni útvaldu . Vit mugu tá taka atlit til, at Gud raðfestir at æra tað " **tíðarstöðið** " , sum hann gav sínum jarðliga skapanarverki . Tað er hann , sum fer at geva uppreistrarmonnunum í síðstu døgum íblástur til at velja eina dagfesting , sum fer at fara upp um nakrar dagar fyrsta dagin á várinum 2030 , sum tey 6000 árinu av jarðarsøguni lata aftur . Tvey møguleikar koma tá fram : ein dagfesting, sum verður ókend til endans, ella 3. apríl 2030 , sum merkir mest møguligt mark og hevur andaliga týdning . Metir , at hóast sín ógvusligan týdning , so er 14. dagurin í ^{árinum} , tá Jesu Krists varð krossfestur , ikki hóskandi til at markera endan á teimum 6000 árunum av heimssøguni , og enn minni byrjanina av 7. ártúsund . Hetta er orsökkin til at eg seti mítt fyrimum og mína trúgv á várdagin 21. mars 2030 , dagfestingina av " **stytta** " profetisku tíðini 3. apríl ella eina millumdagfesting . Merkt av náttúruni, sum Gud hevur skapt, er várið avgerandi , tá vit vilja telja tey 6000 árinu av mannasøguni ; sum gerst møguligt frá tí løtu, at Adam og Eva syndaðu . Í bíbilsku søguni í 1. Mósebók vóru dagarnir fram til tað fyrsta várið ævigir dagar . Tíðin, sum Gud telur , er tann hjá syndarlandinum og teimum 6000 árunum, sum vikan profeterar, byrja í byrjanini av fyrsta várinum og tey enda við endan av einum seinasta vetri . Tað var eitt vár , at niðurteljingin til 6.000 ár byrjaði . Vegna synd fór jørðin undir eina helling av sínum ási uppá 23 ° 26' og árstíðarrøðin kundi byrja . Í jødisku hátíðunum í gamla sáttmálanum eru tvær hátíðir ráðandi : vikuligi hvílundagurin og páskirnar . Hesar báðar hátíðirnar eru settar undir symbolismuna av tølunum " 7 , 14 og 21 " av teimum " 7 , 14. og 21. " ^{døgnum} sum umboða tær triggjar fasurnar í guddómligu frelsuætlanini : Vikuliga hvílundagstemaið í Opinb . endurloysingarverkið hjá Jesusi Kristi, sum er **amboðið** til at bjóða hesa løn, fyrir " 14 " . Legg til merkis, at í páskahátíðini , sum varir 7 dagar, eru 15. og 21. ^{dagurin} tveir hvílundagar av profanum óvirkni . Og trífaldi " 7 " ella " 21 " , merkir endan á teimum fyrstu 7000 árunum og inngongdina í ævinleikan hjá tí nýggju guddómligu skapanini á endurnýggjaðu jørðini sambært Opinb 21 ; Hetta talið 21 ímyndar fullkomileikan (3) av fyllingini (7) av lívsverkætlanini, sum var endamálið, sum Gud ynskti . Í Opinberingini 3 merkja vers 7 og 14 ávikavist byrjanina og endan á sjeyndadagsadventistastovninum ; her aftur tær báðar fasurnar av sama halgaða evni . Somuleiðis snýr Opinb . So, í árinum 30, varð endin á teimum 4000 árunum fullgjørdur í vár , og av reint symbolskum orsökum , varð Jesus krossfestur 14 dagar eftir 21. mars í hesum vári í árinum 30, ella 36 fyrir Gud . Við hesum dømum staðfestir Gud, at " 7 " á hvíludegnum og " 14 " á endurloysingini av syndum teirra útvaldu av Jesusi Kristi eru óskiljandi . So, tá ið at enda, " 7 " av hvíludegnum verður álopin, flýgur loysandi Kristus av " 14 " til hjálpar fyrir at geva honum dýrd, verða teir 14 hámarks " dagarnir " , sum skulu skilja tær báðar dagfestingarnar, " **styttir** " tað vil siga kúgaðir fyrir at bjarga sínum seinast valdu trúgvandi .

Tá eg las Matteus 24 aftur, sá tað mær út til, at boðskapurin hjá Kristusi er ætlaður , serliga , til lærusveinar hansara við heimsins enda , tað vil siga til okkum, sum liva hesi seinastu árinu . Vers 1-14 fevna um tíðina fram til „ *endan* “ . Jesus profeterar um stríðsrøðir, um falskar profetar koma fram og um endaligu andaligu kølingina . Síðani snúgva versini 15-20 , í duplartari umseting, bæði um oyðileggingina av Jerúsalem, sum rómverjar framdu í 70, og endaliga álopið hjá tjóðunum móti jødadóminum hjá teimum útvaldu , sum halda Guds heilaga hvílundag . Eftir hetta , profeterar vers 21 teirra endaligu " *stóru trongd* " : " *Tí tá skal vera stór trongd, sum ikki hevur verið síðani heimsins byrjan til hesa tíð, nei, og ikki skal vera* " ; Legg til merkis, at hesin nágreinileikin " **og at tað ongantíð verður** " forðar

fyri at nýta ápostlanna tíð, tí hann vildi verið mótstríðandi við læruna í Dan.12,1. Hetta merkir, at bæði sitatini snúgva seg um somu avrik í endaligu jarðligu trúarroyndini. Í Dan.12:1, er útrykkið eins : " *Tá skal Mikael reisa seg, tann stóri høvdingin, sum stendur fyri børnum fólks tínum; og tað verður ein neyðtíð, sum ongantíð hevur verið, síðani ein tjóð var til ta somu tíð. Tá verður fólk títt frelst, tey, sum eru funnin skrivað í bókini.* » . . , Neyðin " verður so stór, at „ dagarnir " mugu „ styttast " sambært vers 22 . Vers 23 vísir á støðið fyri sonnari trúgv, sum ikki trýr á sjálfvfygandi framsýningar av Kristusi á jørðini : " *Um tey tí siga við tykkum: Sí, hann er í oyðimørkini, farið ikki út : sí, hann er í kørnunum, trúgv við tí ikki.* " Í somu endaligu tíð, fer spiritualisman at margfalda síni " *undurverk* " og sínar villeiðandi og **lokkandi sýningar** av tí falska Kristi, sum fer at leggja illa lærðar sálir undir seg : " *Tí tað skulu rísa falskir Kristusar og falskir profetar ; teir vilja gera stór tekin og undurverk, so teir vilja svika , um tað ber til, sjálvt tey útvaldu* " ; sum er staðfest av Opinb. 13:14 : " *Og hann villeiðir tey, sum búgva á jørðini, við teimum undrum, sum hann hevði vald at gera fyri eygum djórsins, og sigur við tey, sum búgva á jørðini, at tey skuldu gera eina mynd av djórinum, sum hevði sárið av svørði, og sum livdi.* " Vers 27 tosar um máttmiklu og sigursríku útsjónina hjá tí guddómliga Kristusi og vers 28 profeterar " *veitsluna* " , sum verður bjóðað rovfuglunum eftir hansara inntriv. Tí uppreistrarmenninir, sum hava yvirlivað til hansara komu, verða útrýmdir og avhendaðir sum matur " *til himmalsins fuglar* " sum Opinbering 19,17-18 og 21 lærir.

Eg taki samanum her hesa heilt nýggju fatanina av guddómligu skapanini. Við at seta fyrstu vikuna á stovn, rættar Gud dagsins samleika, sum er samansettur av myrkris nátt og ljósdegi, sólin fer bert at lýsa hann frá 4. ^{degi}. Náttin profeterar um, at syndin verður staðfest á jørðini orsakað av framtíðar ólýdni hjá Evu og Ádami. Inntil hesa syndargerðina vísir jarðliga skapanin **ævigar** eginleikar. Tá syndin er framd, broytast tingini og niðurteljingin av 6000 árum kann byrja, tí jørðin hallast á sínum ási og árstíðarmeginreglan verður útloyst. Tann jarðiska skapanin, sum Gud hevur bannað, fær tá sín **æviga eginleika**, sum vit kenna. Tey 6000 árin, sum byrjaðu fyrsta várið merkt av synd, enda á vári 6001 við afturkomu Jesu Kristis í guddómligari dýrd. **Hansara seinasta koma verður framd, fyrsta dagin í fyrsta mánaðinum** " í fyrsta ári í 'ártúsund' .

Sum sagt, so hevur 7. mars 2021, í okkara falska menniskjaliga kalendara, júst verið merktur átrúnaðarlíga av vitjan hjá Frans páva hjá teimum eysturkristnu, sum eru forfylgd í Irak av muslimskum ekstremistum. Á hesum møtinum minti hann muslimar á, at teir høvdu sama Gud, tann hjá Ábrahami, og hann metti teir vera sínar " beiggjar ". Hesi orðini, sum gleða vesturlenskar vantrúgvandi, eru tó ein ógvuslig vreiði fyri Jesusi Kristi, sum gav lív sítt sum offur fyri fyrigeving av syndum sínum útvaldu. Og hetta inntrivið hjá leiðaranum hjá " fyrrverandi krossfararanum " katólsku " kristnu " inn á teirra øki kann bara økja um vreiði islamistanna. Hendan friðarlíga gerðin hjá pávanum fer tí at hava við sær dramatiskar avleiðingar, sum eru profeteraðar í Dan 11,40, intensivering av " samanbrestinum " hjá muslimska " suðurkongi " móti pávaliga Italia og evropeisku bandamonnum hansara. Og í hesum sjónarhorninum, fer búskaparlíga fallið í Fraklandi og øllum vesturlondum av kristnum uppruna orsakað av teirra leiðarum, orsakað av Covid-19 virusinum, at broyta valdsjavnvágina og í síðsta enda, loyva avriking av " Triðja heimsbardaga " skumpað aftur til endan av seinastu 9 árunum, sum enn eru frammanfyri okkum. At enda skulu vit minnst til, at við at elva til Covid-19 farsóttina og gongdina av henni, læt Gud vegin upp fyri banningini, sum skuldi eyðkenna tey seinastu tíggu árin av mannaøguni á jørðini.

Men 7. mars 2021 var merktur av harðskapsgerðum hjá ungum millum kappingarneytabólkar og móti lögreglumyndugleikunum í fleiri býum í Fraklandi. Hetta staðfestir gongdina móti eini almennari konfrontatión; støðurnar hjá hvørjari síðu eru ósemjuførar tí ósambæriligar. Hetta er avleiðingin av samanstoyninum millum tvær diametralt mótsettar mentanir : Vesturlenskt verðsligt frælsi móti samfelagnum av snævurskygdum og

capos í suðurlöndunum, sum eru meira siðbundnar og tjóðskaparliga muslimskar. Ein sorgarleikur bryggjar sum Covid-19, uttan nakra viðgerð.

Fyri at klára eygleiðingina av teirri andstyggiligu skipan, sum menniskjað legitimerar, mugu vit leggja til merkis: ársskiftið eftir 12. mánaðin, sum ber navnið 10. mánaður (desember), í byrjan av vetrinum; dagsskiftið á miðjari nátt (miðnátt); bert tann nágreiniliga og regluliga tímateljingin er framvegis positiv. Soleiðis er tann vakra guddómliga skipanin horvin vegna synd, avloyst av eini syndarligari skipan sum fer at hvørva í skifti, tá ið tann dýrdarríki skaparinn Gud leggur seg fram, til roknskaparrokning, antin við endan av teimum fyrstu seks túsund árunum, á várinum 2030 og menniskjaliga føðingina av 3. Kristus, fyri síni útvaldu.

Óruddið, sum er raðfest og eygleitt, ber vitni til ta guddómligu banningina, sum vigar á menniskjanum. Tí síðani jørðin hellaði, hevur tíðarrokningin mist sín stabilitet og regluleika, tímarnir á nátt og degi eru í ævigari røð av vøkstri og minking.

Tann raðfylgjan, sum Skaparinn Gud skipar sína frelsuætlan, avdúkar okkum víðari tær andaligu raðfestingarnar, sum hann leggur upp til menniskjað. Hann valdi at avdúka sín hátignarliga kærleika við at geva lív sítt sum loysigjald í Jesusi Kristi eftir 4000 ár við menniskjansligum jarðligum upplivingum. Við hesum sigur Gud við okkum: “Fyrst vís mær lýdni títt, so skal eg vísa tær mín kærleika.”

Á jørðini skifta menn hvørjum øðrum við at endurgeva somu karakterfruktir, tó ættarliðið av endaligu tíðini, sum vit komu inn í í 2020, framførir ein serstøku; Eftir 7,5 ár við friði í Evropa, og eina ótrúliga nýggja menning av arvavísindum, sera logiskt, hildu evropearar og teirra útvøxstur, úr USA, Avstralia og Ísrael, at teir kundu svara øllum heilsutrupulleikum, teirra samfeløg vóru meira og meira saniterað. Tað er ikki álopið av einum smittuvandamiklum virusi, sum er nýtt, tað er atferðin hjá leiðarunum í framkomnum samfeløgum, sum er nýtt. Orsøkin til hesa óttafullu atferð er, at tey eru útsett fyri fólkunum á jørðini gjøgnum miðlabumburnar, og millum hesar miðlar, teir nýggju miðlarnir ella sosialu netverkini, sum koma fram á eiturkoppnetinum, sum mynda frítt internetsamskifti, sum vit finna meira ella minni greið kringvarpsfólk á. Menniskjað er sostatt fangað av sínum frælsisvirskotum, sum falla aftur á tað sum ein banning. Í USA og Evropa gróvar harðskapur tjóðskaparsamfeløg ímóti hvørjum øðrum; her er tað banningin av “Bábel” upplivingini, sum verður endurnýggjað; enn ein óneitan guddómlig læra, sum ikki varð lærd, tí ættað frá einum pari, sum neyðturviliga tosaði sama mál, til hesa seku upplivingina, vit síggja hana enn í dag, menniskjað er skilt sundur av fleiri málum og málførum, sum Gud hevur skapt og spreitt um alt. Og ja, Gud steðgaði ikki á at skapa eftir teir fyrstu sjei skapanardagarnar; Hann hevur eisini skapt nógv at banna og onkuntíð at signa síni útvaldu, manna, sum varð bjóðað í oyðimørkini, til Ísraelsbørn, er eitt dømi.

Men **frælsi** er í kjarnuni ein undurfull gáva frá Skapara okkara. Tað er á hesum, at okkara **frælsa** skylda til hansara mál hvílir. Og har, skal tað viðgangast, inniber hetta fullkomna frælsið, at tilvildin er til, tí Gud ger ikki inn á nakran hátt; eitt orð, sum nógv trúgvandi als ikki trúgva uppá. Og tey hava skeivt, tí Gud letur ein stóran part av síni skapan til tilvildina, og fyrst og fremst, leiklutin at vekja hjá teimum útvaldu virðing fyri hansara opinberaðu himmalsku støðum. Havið eyðmerkt síni útvaldu, tekur Skaparinn sær av teimum at leiða tey og læra tey sínar sannleikar, sum fyrireika tey til ævigt himmalskt lív. Tey vanskap og skrímsl, sum eru eygleiðað við føðing av menniskjaverum, prógva tilvildarligu virksemd, sum í tilgongdini at føða sløgini framleiðir arvafeilir við meira ella minni álvarsligum avleiðingum. Fjældin av slögum er grundað á momentum av reprodutivum ketum, sum av og á geva samsvarsfeil; hetta íroknað arvameginregluna ella sjálvstøðugt orsakað av lívsmøguleikanum. Stutt sagt, um eg skyldi mína trúgv til móguleikan fyri frælsu lívi, so skyldi eg tvørturímóti lónina og nøringina av

hesi trúgv, til kærleika Guds og til tey átøk, sum longu eru tikin og sum hann framvegis ger fyri at frelsa meg.

Í søguni um hansara jarðiska skapan kemur dagurin, sum verður bannaður av Gudi fyrst í vikuni; hansara ætlan er skrivað: hansara endamál verður at “*skilja ljósið frá myrkrinum*.” Valdur av følskum kristnum at mótmæla vali Guds at halga sjeýnda dagin, fer hesin fyrsti dagurin at hava røkt sín leiklut sum “*merki*” fyri ólýdnu uppreistrarleguna í Opínb.13,15. Eins og fyrsti sunnudagur er bannaður av Gudi, so er sjeýndadags hvíludagurin signaður og halgaður av honum. Og fyri at skilja hesa móttøðu, mugu vit fevna um tankan um Gud, sum er eitt tekin um halgan av og fyri hann. Hvíludagurin snýr seg um sjeýnda dagin og hetta talið *sjeý*, “7”, er symbolskt fyri fylling. Undir hetta hugtakið fylling leggur Gud tankan um endamálið, sum hann skapti okkara jarðligu vídd til, nevniliga at loysa syndina, at fordøma hana, at deyða og at hvørva. Og í hesi verkætlanini verða hesi tingini fullkomiliga framd í tí 7. ^{ártúsund}, sum vikuligi hvíludagurin profeterar. Hetta er orsök til, at **hetta málið hevur størri týðning fyri Gud enn endurloysingarmiðil**, sum hann skal loysa lívið hjá teimum jarðligu útvaldu við, og sum hann skal fremja persónliga, í Jesusi Kristi, fyri kostnaðin av ræðuligum líðingum.

Her er ein onnur orsök til, at Gud sigur í Præd.7:8: “*Endin á einum lutum er betri enn byrjanin*.” Í 1. Mósebók staðfestir røðin í skipanini “nátt-dagur” ella “*kvøld-morgun*” hesa guddómligu hugsan. Í Jes.14,12 sigur Gud undir dulnevnum av Bábýlons kongi við djevulin: “*Hvussu ert tú fallin av himli um morgunin, sonur morgunroðans! Tú ert førdur niður á jørðina, tú, sum sigraði tjóðirnar!*” Útrykkið, sum Gud nevnir hana við, “*morgunstjørnu*”, bendir á, at hann samanber hana við “sólina” í okkara jarðskipan. Hann var hansara fyrsti skapningur og undir klæðninginum hjá Týrus kongi, Ezek.28: 12 greiðir upprunaligu dýrd hansara frá: “*Menniskjasonur, tak upp harmsang yvir Týrus kong! Tú skalt siga við hann: So sigur Harrin Harrin: Tú vart fullkomileikans innsigli, fullur av vísdomi, fullkomin í vakurleika*.” Hesin fullkomileikin mátti hvørva, í staðin fyri uppreistrarhugaðan atburð, sum gjørdi, at hann gjørdist fíggindin, djevulin og móttøðumaðurin, Satan, sum Gud fordømdi, tí vers 15 lýsir: “*Tú vart fullkomin á tínum vegum frá tí degi, tú vart skaptur, til órættvísi varð funnin í tær*.” Soleiðis trýsti tann, sum varð mettur sum “morgunstjørnan”, **vantrúgvandi** menn til at heiðra sum guddómleika “*morgunstjörnuna*” í guddómligu skapanini: ta guddómligu “Ósigraðu Sólina” í rómversku kultini, sum næstan allur vesturlendski kristindómurinn ger heidnan kult til. Gud visti, longu áðrenn hann skapti hann, at hesin fyrsti eingilin fór at gera uppreistur ímóti honum og tó skapti hann hann. Somuleiðis boðaði Jesus frá deyðaættini, at ein av teimum 12 ápostlunum fór at svíkja hann, og hann segði enntá beinleiðis við Judas: “*Hvat tú skalt gera, ger tað skjótt!*”. Hetta ger okkum, at vit skilja, at Gud ikki roynir at forða sínum skapningum í at siga síni val, . . . eisini tá tey eru ímóti hansara egnu. Jesus bað eisini ápostlunum fara frá sær, um tað var teirra ynski. Tað er við at lata sínar skapningar hava fullkomiligt frælsi at siga sína meining og avdúka sína náttúru, at hann kann velja sínar útvaldu fyri teirra vístu trúfesti og at enda oyðileggja allar sínar himmalsku og jarðligu fíggindar, teir óverdugu og líkasælu.

Upprunasyndin

Restin av fyrsta degi fær ógvusligan týðning í okkara kristnu tíð, tí hann er tann “*syndin*”, sum er endurstovnað síðani 7. mars 321 og hann gerst merkið fyri leguni, sum fór í uppreistur móti halgaðu leguni hjá Gudi. Men henda “*syndin*” má ikki fáa okkum at gloyma ta upprunaligu “*syndina*”, sum fordømir menniskja til deyða við arvi síðani Ádam og Evu. Upplýstur av Andanum førði hetta evnið meg til at uppdaga týðandi lærur, sum

vóru goymdar í 1. Mósebók. Á eygleiðingarstöðinum avdúkar bókina okkum uppruna skapanarinnar í kapitlunum 1, 2, 3. Symbolski týðningurin av hesum tølum er enn fullkomiliga rættvísgjørdur : 1 = einleiki ; 2 = ófullkomi ; 3 = fullkomileiki. Hetta hevur uppiborið eina frágreiðing. 1. Mós. 1 skrásetir skapanina av teimum fyrstu 6 døgnum. Teirra definitión " *kvøldmorgun* " fara bert at geva meining eftir syndina og banningina av jørðini sum gerst økið , sum djevulin ræður yvir , sum verður temaið í 1. Mós.3 uttan sum útrykkið " *kvøldmorgun* " ikki hevur nakran týðning á einum jarðligum støði . Við at bera forkláringina fram, setur kapitlur 3 fullkomileikans innsigli á hesa guddómligu opinbering. Somuleiðis tekur í 1. Mós. 2, temaið um sjeýnda dags hvíludagin ella , meira nágreiniliga , um hvíluna av Gudi og menniskjanum á sjeýnda degi , eisini bert sín týðning eftir upprunaligu " syndina " , sum Eva og Ádam framdu í 1. Mós. So, paradoksalt, uttan sína grundgeving, sum er givin í 1. Mós. 3, hevur tann halgaði hvíludagurin uppiborið sítt symbol " 2 " av ófullkomileika. Tað er greitt av øllum hesum, at jørðin varð skapt av Gudi til at verða bjóðað djevlinum og hansara illum andum, soleiðis at óndu ávøxsturin av teirra sálum kundi gerast veruleiki og koma fram fyri eygunum á øllum, Gudi, einglum og menniskjum, og at einglarnir og menniskju kundu velja sína síðu.

Henda greining førir meg til at vísa á, at raðfestingin av sjeýnda degi, sum er halgaður av hvíld, profeterar banningin av jarðligu " *synd* " , sum er raðfest í 1. Mós. íanation, ein grundgeving. Vert er at leggja til merkis hetta : áðrenn jarðarinnar skapan, í himlinum, var stríðið longu ímóti legu djevulsins móti legu Guds, men bert deyði Jesu Krists fer at gera einstøku val endalig ; sum verður gjørdur sjónligur við burturvísingini av himlinum av teimum uppreistrarmonnum, sum frá tá av eru dømdir at doyggja í jarðligu skapanini. Nú, í himlinum, skipaði Gud ikki lívið hjá einglunum á skiftandi " *kvøld og morgun* " , hetta tí himmalin umboðar hansara æviga norm ; tann, sum skal sigra og halda fram fyri síni útvaldu í allar ævir. Við hesum dátum : hvat við jørðini áðrenn synd ? Burtursæð frá " *kvøld - morgun* " skiftunum , er normurin hjá henni eisini tann hjá himlinum, tað vil siga, at eftir øllum at døma fer lívið fram í einum ævigum normi ; vegansk djór, vegansk menniskju og uttan deyðan sum verður syndarlønin, dagar fylgja døgum og tað kundi varað í allar ævir.

Men í 1. Mós . Hetta orðið hvíla kemur av sagnorðinum " at steðga " og tað er galdandi fyri arbeiðið, sum Gud ger, eins væl og fyri verkini, sum menniskju gera. Tú kanst skilja, at áðrenn syndina kundu hvørki Gud ella menniskju kenna seg troytt. Kroppurin hjá Ádami fekk ongan skaða, onga troytt, onga pínu av nøkrum slag. Nú fylgdu sjeý daga vikurnar hvørjari aðrari og endurgingu seg sum ein ævig ringrás, uttan so at " *kvøld -morgun* " røðirnar merktu munin við himmalska normin í Guds ríki. Hesin munurin var tí ætlaður at profetiskt avdúka eina skrá, sum tann stóri skaparinn Gud hevði sniðgivið. Eins og hátíðin " Yom Kippur " ella " Sóningardagurin " varð hildin á hvørjum ári millum hebrearar og profeteraði endan á syndini gjøgnum sóningina, sum varð framd við deyða Jesu Krists, soleiðis profeterar vikuligi hvíludagurin um komuna av sjeýnda ártúsund, tí løtan, tá ið Gud og hansara útvaldi vil hava ated . Men tey útvaldu hava enn við " *synd* " at gera , tí við Kristi skulu tey døma " *syndir* " og syndarar , sum tá verða sovnaðir í deyðiligum svøvni. Tí er eins og teir seks undanfarnu dagarnir tann sjeýndi settur undir " *syndarmerkið* " sum fevnir um og snýr seg um teir sjeý dagarnar í allari vikuni. Og tað er bert í byrjanini av áttanda ártúsund, eftir at syndarar eru forbyttir í " *eldinum av øðrum deyða* " , at ævinleikin uttan " *synd* " byrjar á endurnýggjaðu jørðini. Um teir sjeý dagarnir eru merktir av synd, og teir profetera 7000 ár, so kann teljingin av hesum 7000 árunum bert byrja við, at syndin verður staðfest , sum er opinberað í 1. Mós. Sostatt eru teir jarðligu dagarnir uttan synd ikki í norminum og logikkinum í røðini " *kvøldmorgun* " ella " *myrkrið ljós* " og av tí at henda tíðin er uttan " *synd* " , kann hon ikki koma inn í tey 7000 árin , sum eru forritað og profeterað fyri " *synd* " av sjeý daga vikuni.

Henda læran varpar ljós á týðningin av hesi gerð, sum Gud ásetur rómverska pávadómið í Dan 7,25 : " *hann fer at hugsa um at broyta tíðir og lógir .* " At „ *broyta tíðirnar* “ , sum Gud hevur ásett, hevur við sær, at tað ikki ber til at uppdaga profetiska karakterin í vikuliga hvíludegnum í Guds „ *lóg* “. Og hetta hevur Róm gjørt síðani Konstantin I síðani 7. mars 321, við at bíleggja vikuliga hvíld fyrsta dagin í staðin fyri sjeýnda. Við at fylgja rómversku skipanini verður syndarin ikki loystur frá upprunaligu " *syndini* ", sum er arvað frá Ádami og Evu, men harafturat tekur hann á seg eina eyka " *synd* " , hesaferð **sjálvboðin** , sum økir um hansara skuld móti Gudi.

Tíðarskipanin " *kvøldmorgun* " ella " *myrkur ljós* " er eitt hugtak, sum Gud hevur valt og at lýða hesum vali stuðlar og heimilar atgongd til profetiska loyndarmálið í Bíbliuni. Einki noyðir menniskjað at taka hetta valið til sín og prógvið er, at menniskjað hevur valt at merkja sína dagskifti á midnátt, tað vil siga 6 tímar eftir vársólsetur ; sum profeterar um leguna hjá teimum, sum vakna ov seint til dýrdarfullu afturkomu Kristusar, brúðgómurin í líknilsinum um tær tíggu moyggjarnar . Teir fínu boðskapirnir, sum Gud gevur, eru sostatt uttan fyri hansara intellektuella røkt. Men fyri hansara útvaldu lýsir skipanin av guddómligu tíðini allar hansara profetiir og serliga ta í Opinberingarbókini, sum Jesus í byrjanini sýnir seg fram sum at vera " *alfa og omega* ", " *byrjanin ella byrjanin og endin* ". Hvør dagur, sum gongur í okkara lívi, profeterar Guds ætlan, sum hann tekur saman í 1. Mós., 2 og 3, tí " *náttin* " ella " *myrkrið* " umboðar teir seks vanhalgaðu dagarnar, sum eru lagdir fram í 1. Mós. , meðan tann guddómliga hvílan, sum er sett á stovn í 1. Mós . Tað er á hesi meginreglu, at sambært Dan.8:14 er tíðin í kristnu tíðini býtt upp í tveir partar : ein tíð av andaligum " *myrkri* " millum 321, har " *synd* " móti hvíludegnum er sett á stovn, og 1843 har ein tíð av " *ljósi* " byrjar fyri tey útvaldu frá hesi dagfesting av sp. y Skaparin Gud, kemur hann at døma millum tey útvaldu og uppreistrarmenninar , " *seyðir og geitir* " , eins og hann dømdi millum " *ormin, kvinnuna og Ádam* " . Somuleiðis profetera temaini í " *Brøvunum til tær sjeý kirkjurnar, tey sjeý innsigliini og tey sjeý trompetini* " *myrkur* " fyri tey fyrstu seks og guddómligt " *ljós* " fyri sjeýnda og seinasta stigið í hvørjum av hesum temaum í Opinberingini. Hetta er so rætt, at í 1991 fekk offisiella noktan av hesum seinasta " *ljósinum* " av stovnsligu adventismuni, ljósi , sum Jesus hevur givið mær síðani 1982 , hann at siga við hann, í Brævinum, sum varð skrivað til " *Laodicea* " .

í Opinberingini 3,17: “ Tí at tú **sigur : Eg eri ríkur og ríkur** av *ognum, og havi einki tørv á* ; Officiellir adventistar hava gloymt hetta sitatið í 1. Pætursbrævi 4,17 : " *Tí at tíðin er komin , at dómurinn skal byrja í Guds húsi .* " Men um tað fyrst byrjar við okkum, hvør verður tá endin á teimum, sum ikki lýða evangeliinum Guds? » Stovnurin hevur verið uppá pláss síðani 1863 og Jesus signaði stovnanina um tíðina av " *Filadelfia* ", í 1873. Sambært guddómligu meginregluni " *kvøldmorgun* " ella " *myrkur ljós* " , var seinasta og sjeýnda tíðarskeiðið, sum er ímyndað av navninum proviice at vera nú " hetta, eitt stórt " *ljós* " er sanniliga komið at lýsa tey profeteraðu loyndarmálini , í hesi endaligu tíðini , á kostnað av tí offisiella heimsúmfatandi adventistiska stovninum. Navnið „ *Laodikea* ” er væl rættvísigt, tí tað merkir „ *dømd fólk ella dómsfólk* “. Tey , sum ikki ella ikki hoyra Harranum til longur , eru dømd at melda seg til fylgjararnar á " degnum , sum Gud hevur bannað . " Við at vísa seg ófórar at deila við Gud hansara rættvísu fordøming av rómverska " *sunnudegnum* " , fer hvíludegurin ikki longur at tykjast teimum eins týðandi sum í signaðu dóptíðini. Ein boðskapur, sum Jesus Kristus gav tænarum sínum Ellen G. White , í bók síni " *Fyrstu skriftirnar* " og í síni fyrstu sjón, týddi hesa støðuna soleiðis : " teir mistu eyguni á bæði málinum og Jesusi ... Teir sakk inn í tann ónda heiminn og sóust ikki meira . "

Mósebók 2 profeterar um tíðina við “ *ljósi* ” og hesin kapitullin í 1. Mósebók byrjar við **halgan** av “ *sjeýnda degi* ” . Tað endar við vers 25 : “ *Maðurin og kona hansara vóru bæði nakin, og tey skammaðust ikki .* ” Sambandið millum hesi bæði temaini vísir, at uppdagan

av teirra líkamliga nakni verður avleiðingin av, at tey "synd" verða áløgd, og sum, sum er greitt frá í 1. Mós. Samanbera vit hesa læruna við ta í "Laodikea", so finna vit hvíluðagin í sambandi við "synd" sum ger ein "naknan". Í hesum endaliga høpinum er tí ikki longur nóg mikið til at varðveita náðina hjá Kristusi, tí við at leggja fram sítt fulla profetiska ljós til teir offisiellu adventistisku myndugleikarnar millum 1982 og 1991 er kravið hjá Jesusi Kristi vaksið og hann vil fyrri hesa tíðina, at við siðvenjuni av sínum heilaga grace og hansara hvíludegi gevur sína tíð, ul fyrri hansara opinberingar profeteraðar í Dániel og Opinberingini; men eisini í allari opinberaðu Bíbliuni, sum er hennara „*tvey vitni*” sambært Opinb.

Guds vitnisburður givin á jørðini

So týðningarmikið sum tað er, so eigur vitjan Guds til menniskjað í mynd Jesusar ikki at fáa okkum at gloyma hansara fyrri vitjan í Mósesar tíð. Tí tað var í hesum fjarskotna samanhangi, at Gud opinberaði honum uppruna jarðligu víddina. Og sum ein opinbering, sum Gud hevur givið, er søgan í 1. Mósebók eins týðningarmikil og tann í Opinberingini, sum er opinberað fyrri Jóhannesi ápostli. Tann formurin, sum Gud hevur valt at skipa jarðliga lívið, profeterar hansara kærleiksætlan fyrri verur, sum hann gevur fullkomið frælsi, soleiðis at tær kunnu svara kærleika hansara og liva saman við honum í allar ævir ella vraka hann og hvørva í deyðans einki, í samsvari við treytirnar í hansara heilsugóða tilboði.

Um Ádam er skaptur einsamallur, so er tað fyrst tí, at hann verður framlagdur sum "*mynd Guds* (1 Mós. 1,26-27)" í leitan eftir kærleika frá einum frælsu mótparti í hansara mynd, tí øll tíðin í hansara fortíðar ævinleika var tann av absolutari einsemi. Hetta gjørdist honum so mikið ótolandi, at hann var til reiðar at bera avleiðingarnar av tí frælsi, hann fór at geva sínum livandi verum. Skapanin av Evu úr einum av Ádams ribbum, meðan hann er í deyðasvøvni, profeterar skapanina av hansara kirkju, tann útvalda samansett av hansara trúgvu útvaldu, ávøkstur avreiddur av hansara sóningardeyða í Jesusi Kristi; Hetta rættvísger leiklutin sum "*hjálpari*", sum Gud leggur til kvinnuna, sum kom úr honum, og hvørs navn Eva merkir "*lív*". Tann útvaldi skal "*liva*" ævigt, og á jørðini hevur hon eitt kall at bjóða Gudi sína "*hjálp*", at samstarva menniskjaliga í at fremja hansara verkætlan sum hevur til endamáls at raðfesta fullkomnan kærleika felags og uttan trupulleikar í hansara ævigu alheimum.

Syndin av ólýdni kemur inn í menniskjað gjøgnum Evu, tað vil siga gjøgnum "kvinnuna", ímynd av hansara útvaldu, sum skulu arva hesa upprunasyndina. Eisini, eins og Ádam, av kærleika til Evu, í Jesusi Kristi, gerst Gud menniskja at deila og bera í staðin fyrri sín útvalda, deyðiligu revsingina, sum syndir hansara hava uppiborið. Søgan í 1. Mósebók er tí bæði ein søguligur vitnisburður, sum avdúkar okkara uppruna og umstøður teirra, og ein profetiskur vitnisburður, sum avdúkar frelsugrundregluna um stóru kærleiksfullu verkætlanina hjá tí alvalda skapanum Gudi.

Eftir teir fyrstu seks dagarnar av skapanini, sum eru nevndir í 1. Mósebók 1, seks dagar, sum profetera tey seks túsund árin, sum Gud hevur tilskilað sínum val av teimum jarðligu útvaldu, í 1. Mósebók 2, undir mynd av einum ævigum hvíludegi, fer tann óavmarkaði sjeynði dagurin at lata upp fyrri at taka ímóti teimum royndu og útvaldu.

Gud veit frá byrjan av úrslitinum av síni ætlan, nøvnini á sínum útvaldu, sum koma fram gjøgnum seks túsund ár. Hann hevði alt vald og myndugleika at døma og oyðileggja uppreistrarhugaðu einglarnar uttan at skula skapa okkara jarðligu vídd. Men tað er júst tí, at hann virðir sínar skapningar, sum elska hann og sum hann elskar, at hann skipar fyrri alheimssýning á jørðini, sum er skapt til endamálið.

Gud lyftir sannleikans meginreglu upp um alt. Sum spátt er í Sálms.51,6, so definerar Jesus síni útvaldu sum “*fødd av nýggjum*” ella “*fødd av sannleikanum*”, soleiðis at tey verða gjørd til at samsvara við støðið í guddómliga sannleikanum. Sambært Jóh. 18:37 kom hann sjálvur fyri at „*vitna um sannleikan*“ og leggur seg fram í *Opinb*. Henda upphækking og æru av sannleiksregluni er í **absolutari mótsøgn** til lygnaregluna, og báðar meginreglurnar taka fleirfaldar formar. Meginreglan um lygnir hevur støðugt lokkað íbúgvarnar á jørðini gjøgnum alla sína søgu. Í nýggjari tíð er lygn vorðin tilverunormurin. Tað er samtykt undir hugtakinum “*bluff*” í handilsliga andanum, men tað er tó ávøkstur djevulsins, “*lygnafaðir*” sambært Jóh. 8,44. Á átrúnaðarligum støði kemur lygnin fram í formi av fleiri átrúnaðarligum falsum, sum eru ymisk alt eftir viðkomandi fólki og støðum á jørðini. Og sjálv kristna trúgv er vorðin tann fullkomna myndin av “*ørkymlan*” (= Babel) so nógv eru hennara myrku fals.

At lygna er lært á ein vísindaligan hátt. Tí mótsett síni autoriteru tilgongd er vísindaliga hugsanin ófør at geva verulig prógv fyri sínum menningarkenningum um sløg, og fyri teimum milliönnum og milliardum av árum, sum vísindafólk hennara kenna til tilveruna av jørðini. Í mun til hesa vísindaligu hugsan, bjóðar vitnisburðurin um skaparan Gud nógv prógv um hansara veruleika, tí jarðliga søgan ber vitni um hansara gerðir, sum vatnflóðin er fyrsta dømið um, váttað av tilveruni av sjófossilum á slættunum og enntá á toppunum á hægsta ear mountains. Lagt afturat hesum natúrliga vitnisburðinum er tann vitnisburður, sum mannasøgan hevur latið eftir seg, lívið hjá Nóa, lívið hjá Ábrahama, loysing hebrearanna frá egyptiskari trælshald og føðing jødiska fólksins, livandi eygnavitni um teirra søgu til heimsins enda; Lagt afturat hesum er eygnavitnisburðurin hjá ápostlunum hjá Jesu Kristi, sum vóru vitni til undurverk hansara, krossfesting hansara og uppreisn hansara; til tað stigið, at deyðaóttin fór frá teimum, og teir fylgdu á pínslarváttaleiðini, teirra Meistara og teirra Fyrimynd Jesusi úr Nasaret.

Við at vekja hetta orðið “*pínslarvátta*” skal eg her lata upp eina forkláring.

Viðmæli : blanda ikki pínslarvátta við revsing.

Tey bæði tingini hava somu útsjónd og kunnu tí lættliga blandast saman. Men henda ørkymlan hevur álvarsligar avleiðingar, tí revsiverkið er í vanda fyri at verða skrivað til tann sanna útvalda av Gudi og umvent kann djevulsins barn verða skrivað til eitt sera villeiðandi pínslarvátta fyri Gud. So, fyri at síggja hetta greitt, mugu vit taka atlit til fylgjandi greining sum byrjar við hesi meginreglu; Latið okkum fyrst seta spurningin: hvat er pínslarvátta? Hetta orðið stavar frá grikska orðinum “*martus*” sum merkir: vitni. Hvat er eitt vitni? Hann er tann, sum trúgvur ella ikki greiðir frá tí, hann sá, hoyrði ella skilti um eitt

evni. Evnið, sum hefur okkara áhuga her, er átrúnaðarligt, og millum tey, sum vitna fyri Gudi, eru sonn og følsk vitni. Tað, sum er vist, er, at Gud ger munin á hesum báðum. Sannleikin er honum kendur og hann signar hann, tí fyri sín part strembar hetta sanna vitnið eftir at vísa seg trúfastan við at venja í " *verkum* " allan sín opinberaða sannleika og hann heldur fram á henda hátt til deyðans góðtøku. Og hesin deyðin er tann ektaði pínslarvátan, tí lívið, sum varð bjóðað deyðanum, var í samsvari við tað heilagleikastøðið, sum Gud kravdi fyri sína tíð. Um tað lívið, sum verður bjóðað, ikki er í hesum samsvari, so er tað ikki pínslarvátan, tað er ein revsing, sum rakar eina livandi veru, sum er avhendað djevlinum til hansara oyðilegging, tí hon fær ikki gagn av verju og signing Guds. Treytað av samsvari við sannleiksstøðið, sum Gud krevur fyri hvørja tíð, fer eyðmerkingin av " pínslarvátani " at hvíla á okkara vitan um tann guddómliga dómin, sum er opinberaður í hansara profetium, sum miða móti endatíðini ; sum er endamálið og evnið í hesum arbeiði.

Tað er umráðandi at skilja, at sannleikin ikki hefur vald at umvenda uppreistrarhuga ; upplivingin hjá tí fyrsta skapta einglinum, sum Gud nevndi, Satan, síðani uppreistur hansara, prógvar tað. Sannleikin er ein meginregla, sum tey útvaldu, tey, sum elska hann og eru til reiðar at berjast saman við Gudi í Jesusi Kristi, lygnini, sum skaðar Hann, sjálvandi fara at kenna seg drigin at.

At enda kann sigast, at Guddómliga opinberingin er bygd stigvíst á seks túsund ára upplivingar og vitnisburðir, sum eru livdir undir bestu og ringastu umstøðum. Ein tíð uppá seks túsund ár kann tykjast stutt, men fyri tann mannin, sum bert gevur veruligan áhuga fyri árunum í sínum egna lívi, er tað í veruleikanum ein tíð nóg long til at loyva Gudi at leingja yvir øldir, og meira nágreiniliga yvir seks túsund ár, ymisku fasurnar av avrikunum í hansara globalu verkætlan. Einans í Jesusi Kristi gevur Gud sínum útvaldu í endatíðini, viðvíkjandi sínum loyndarmálum og sínum verkum, eina greiða fatan, sum er tilskilað hesi seinastu tíð.

1. Mósebók : Ein lívsneyðug profetisk melting .

Í hesi fatan gevur 1. Mósebók frásøgan grundleggjandi lyklarnar til bíbilsku profetiarnar í Dániel og Opinberingarbókini ; og uttan hesar lyklar er hetta skil ógjørligt. Hesi tingini verða mint á, tá ið neyðugt er, undir profetisku kanningini, men frameftir skal vitast, at orðini, " *avgrund, hav, jørð, kvinna* ", verða berarar av eini ávísari hugsan um guddómliga hugsan í hansara opinbering " Apokalypsa ". Tey eru knýtt at trimum fylgjandi stigum í jarðarskapanini. " *Avgrundin* " vísir til planetina Jørð, sum er fullkomiliga klædd við vatni uttan nakað lív. Síðani, á øðrum degi, tann av skilnaðinum av grundevnunum, " *havið* ", samheiti og deyðasymbol, verður fólkad bert av havdjórum á 5. degi ; umhvørvið hjá henni er fíggindaligt fyri menniskjad, sum er skapt til at anda luft. " *Jørðin* " kemur úr " *havinum* " og verður eisini búsett fimta dagin av djórum og at enda, sætta dagin, av " *manni, sum er myndaður í Guds mynd* " og " *kvinnu* ", sum verður myndað á einum av mannsins ribbum. Saman skulu maðurin og kvinnan gerast við barn tvey børn. Tann fyrsti " *Ábel* ", slag av tí andaliga útvalda (*Ábel* = Faðir er Gud) verður dripin av øvundsjúku av sínum eldra " *Káin* " slag av tí holdliga, materialistiska manninum (= ogran) profetera soleiðis ævinleikan hjá tí útvalda ein slag, Jesus Kristus og hansara útvaldu, sum vilja líða og doygja

av Caw , allir " tempulkeypmenn " , hvørs fylgjandi og ágangandi ðvundsjúkur verða vístar og framdar í jarðarsöguni . Lærdómurinn, sum Guds Andi gevur, er tí hesin : úr " avgrundini " koma fram , í røð , " havið og jørðin " , symbol fyri tær falsku kristnu átrúnaðirnar, sum føra til glatan av sálum. Til at nevna sína Valdu samkomu, gevur hann henni orðið " *kvinnu* " sum er , . um hon er trúgv móti sínum Gudi, " *Brúðrini* " , av " *lambinum* " myndaliga symbolið av Kristusi sjálvum profeterað við orðinum " maður " (*Ádam*). Er hon ótrúgv, so er hon framvegis ein " *kvinnu* " , men tekur á seg myndina av eini " *skøkju* ". Hesi tingini verða øll staðfest í neyvri kanningini, sum er lögð fram í hesum arbeiði og lívsneyðugi týðningurinn av teimum verður eyðsýndur. Tú kanst lættliga skilja, at í 2020 hava hendingarnar, sum eru profeteraðar í profetiumum hjá Dánjali og Opinberingini , fyri tað mesta , longu uppfyltar í søguni , og tær eru kendar av menniskjum. Men tey vóru ikki eyðmerkt fyri tann andaliga leiklutin, sum Gud gav teimum. Søgufrøðingar skráseta søgulig fakta , men bert Guds profetar kunnu tulka tey .

Trúgv og vantrúgv

Av náttúru eru menniskju, frá uppruna teirra, trúgvandi. Men trúgv er ikki trúgv. Menniskjað hevur altíð trúð á tilveruna av Gudi ella guddómum, yvirskipaðum andum, sum tey skuldu tæna og gleða fyri ikki at fáa skaða orsakað av teirra vreiði. Henda natúrliga trúgvin hevur hildið fram í øldir og túsund ár fram til nútíðina, tá vísindalig uppdaganir hava tikið ræði á heilanum hjá vesturlenska menniskjanum, sum síðani er vorðin ótrúgvur og vantrúgvandi. Viðmerkjast skal, at henda broyting í høvuðsheitum eyðkennir fólkasløg av kristnum uppruna. Tí um somu tíð var trúgvin á ósjónligar andar verandi í Eystri, Fjareystri og Afrika. Hetta er forklárað við yvirnáttúrligum eyðkennum, sum fólkinum, sum fremja hesar átrúnaðarlugu ritualir, eru vitni til. Í Afrika forbjóða greið prógv um, at ósjónligir andar eru til, vantrúgv. Men tað sum hesi fólkinum ikki vita er , at andarnir , sum vísa seg kraftmikið teirra millum , í veruleikanum eru demoniskir andar , sum Gud , sum skapti alt lívið , vraka , og dømdir til deyða við freist . Hesi fólkinum eru ikki vantrúgvandi , ella vantrúgvandi , eins og vestmenningar, men úrslitið er tað sama, tí tey tæna illu andum, sum lokka tey og halda tey undir teirra tyrannisku yvirvald. Teirra religiøsitetur er av tí avgudadýrkan heidna slagnum , sum hevur eyðkent menniskjað síðani uppruna ; Eva hava verið hansara fyrsta offur.

Í Vesturheiminum er vantrúgvin sanniliga úrslit av einum vali, tí fá fólk eru óvitandi um sín kristna uppruna ; og millum verjarnar av tjóðveldisfrælsi eru fólk, sum sitatera orð úr Heilagu Bíbliuni , og vitna sostatt um, at tey ikki eru óvitandi um, at hon er til. Tey eru ikki óvitandi um tey dýrdarriku fakta, sum hon vitnar um fyri Gudi, og tó velja tey ikki at taka tey til eftirtektar. Tað er hetta slagið av vantrúgv, sum Andin kallar vantrúgv og sum er tann absoluta uppreistrarhugaða mótstøðan móti sonnari trúgv. Tí um hann tekur atlit til tey prógv, sum lívið gevur honum um alla jørðina og serliga í yvirnáttúrligu manifestatiónum hjá afrikansku fólkunum, so hevur menniskjað ongan móguleika at rættvísgera sína vantrúgv. Yvirnáttúrligu gerðirnar, sum illu andar fremja, fordøma tí vesturlenska vantrúgv. Skaparinn

Gud gevrur eisini prógv um sína tilveru , virkar við valdi gjögnum fyrirbrigdi , sum náttúran framleiðir , sum er honum undir ; jarðskjálvtar , gosfjöllgos , oyðileggjandi sjóvarfallsbylgjur , deyðiligar farsóttir , men alt hetta fær nú vísindaligar forkláringar, sum skýma og oyðileggja tann guddómliga uppruna. Til eygað, hendan stóra trúarfíggingin, er lagt afturat tann vísindaliga forkláringin, sum sannførir mannaheilan og bæði eggjar honum í sínum valum, sum føra hann til hansara glatan.

Hvat væntar Gud av sínum skapningum ? Hann fer at velja tey millum teirra, sum góðtaka **hansara** lívsvatan , tað vil siga tey, sum fevna um hansara hugsan . Trúgvinn verður amboðið, men ikki endin. Tí verður " *trúgvinn uttan gerningar* " , sum hon skal bera , sagd at vera " *deyð* " í Jákupsbrævinum 2,17. Tí er sonn trúgv, so er eisini følsk trúgv. Rætt og skeivt gera allan munin, og Gud hevur ongan trupulleika við at eyðmerkja lýdni fyri at skilja tað frá ólýdni. Í øllum førum er hann framvegis tann einasti dómari, hvørs meining fer at avgera ævigu framtíðina hjá hvørjum einstökum av hansara skapningum , tí endamálið við hansara vali er serstakt og hansara tilboð um ævigt lív fæst einans gjögnum Jesus Kristus . Farið á jørðini er rættvísigt bert fyri at bjóða móguleikan fyri hesum vali av ævigum útvaldum. Trúgvinn er ikki ávøksturinn av ógvusligum átökum og offrum , men av einum nárligum standi, sum skapningurin fær ella ikki frá føðing. Men tá tað er til, skal tað nørast av Gudi, annars doyr tað og hvørvur.

Sonn trúgv er sjáldsamt. Tí mótsett tí villeiðandi partinum av tí almennu kristnu trúgvini , er tað ikki nóg mikið at seta ein kross omanfyri grøvina hjá einum skapningi fyri at himmalportrini kunnu latast upp fyri honum. Og eg vísi á hetta , tí tað tykist at vera gloymt , segði Jesus í Matt.7,13-14 : “ *Farið inn um tað smala portrið. Tí breitt er portrið og breiður er vegurin , sum førir til oyðilegging , og nógv eru , sum ganga inn um tað. Men smalt er portrið og torførur er vegurin, sum førir til lívið , og fá eru tey, sum finna hann.* ” Hendan kenningin er víðari staðfest í Bíbliuni í døminum um útflytingina av jøðunum til Babylon, tí Gud finnur verðar til hansara val bert Dániel og triggjar fylgjarar hansara og fimm valdsmiklar kongar ; og Ezekiel sum livir í hesi tíðini . Síðani lesa **vít** í Ezek . GUD . *Um eg skuldi latið villdjór fara gjögnum landið og avfólka tað, og tað skuldi gerast ein oyðimørk, sum eingin kundi fara ígjøgnum vegna djórini, og hesir triggir menninir vóru mitt í tí, sum eg livi , . sigur Harrin YaHWéH , teir vildu hvørki bjarga synum ella døtrum, teir skuldu einans verða bjargaðir , og landið skuldi gerast oyðimørk. Ella um eg komi við svørði móti hesum landi og sigi : Lat svørð fara ígjøgnum landið , . Um eg skuldi útrýmt menniskjum og djórum úr henni, og hesir triggir menninir vóru mitt í henni, so eri eg á lívi ! sigur Harrin YaHWéH , teir vildu hvørki bjarga synum ella døtrum, men teir vildu einans verða bjargaðir . Ella um eg sendi eina pest inn í tað landið og helli vreiði mína út á tað við pest, fyri at skerja menniskju og djór úr tí, og Nóa, Dániel og Job vóru í tí, sum eg livi ! sigur Harrin YaHWéH , teir vildu hvørki bjarga synum ella døtrum, men teir vildu bjarga sálum sínum við rættvísi síni. ” Vít fáa soleiðis at vita, at við flóðaldutíðina ” . av vatni , varð bert Nóa funnin frelsuverdur millum tey átta fólkin, sum ørkin vardi.*

Jesus segði aftur í Matt.22,14: “ *Tí at nógv eru kallað, men fá eru útvald.* ” Orsøkin er heilt einfalt forklárað av tí høga støðinum av heilagleikastøðinum, sum Gud, sum vil taka fyrsta pláss í okkara hjarta ella einki, krevur. ” Avleiðingin av hesum kravi er ímóti humanistisku hugsanini í heiminum, sum setur menniskjað fram um alt annað. Jákup ápostul ávaraði okkum ímóti hesi móttøðu og segði , “ *Tit hórdómar! Vita tit ikki at vinalag við heimin er fíggingaskapur við Gud ? Tí ger tann, sum vil vera vinur heimsins, seg til fígginga Guds .* » Jesus sigur okkum aftur í Matt 10,37 : “ *Tann, sum elskar faðir sín ella móður sín meira enn meg, er ikki verdur til mín , og tann, sum elskar son ella dóttur sína meira enn meg, er ikki verdur til mín .* So, um tú eins og eg bjóðar einum vini at lúka hetta átrúnaðarlaga kriterið, sum Jesus Kristus krevur, so undrast ikki á, um hann kallar teg ein

fanatikara ; Hetta er tað, sum hendi mær, og eg skilti tá, at eg hevði bara Jesus sum sannan vin ; hann, „ *tann Sanni* “ í Opínberingini 3: 7 . Tú verður eisini kallaður ein integristur, tí tú vísir teg at vera upprættan mótvegis Gudi, tí tú elskar og heiðrar við tínum lýdni hansara mest heilagu lóg; Hetta verður partvíst tann menniskjaligi prísurin, sum skal gjaldast fyri at gleða Harran Jesus, so verður okkara sjálvsnoktan og alla okkara andakt, sum hann krevur .

Trúgvín ger, at vit kunnu fáa frá Gudi hansara loyniligu tankar, til vit uppdaga stóddina á hansara ótrúligu verkætlan. Og fyri at skilja hansara samlaðu ætlan, skal tann útvaldi taka atlit til himmalska lívið hjá einglunum, sum var frammanundan jarðligu upplivingini. Tí í hesum himmalska samfelagnum varð býtið av skapningum og val av góðum einglum, sum vóru trúgvir móti Gudi, ikki framt av trúgv á tann krossfesta Kristus ella av avvísing hansara, sum tað verður á jørðini . Hetta staðfestir, at á alheimsstøðinum , er krossfestingin av tí syndarleysa Kristusi Guds **amboð** at fordøma djevulin og hansara fylgjarar og at á jørðini umboðar trúgvín á Jesus Kristus Guds útvalda **amboð** at gera kendan um kærleikan, hann kennir til síni útvaldu, sum elska og virðismeta hann. **Endamálið** við hesi sýning av hansara fullkomnu sjálvsnoktan var at kunna lógliga døma til deyðis uppreistrarhugaðar himmalskar og jarðligar verur, sum ikki deila hansara tilverukenslu. Og millum sínar jarðligu skapningar velur hann tey, sum fevna um hansara hugsan , góðtaka hansara gerðir og hansara dómur, tí tey eru egnað at deila hansara ævinleika . At enda fer Hann at hava loyst tann trupulleika, sum frælsið, sum er givið øllum Hansara himmalsku og jarðligu skapningum, hevur skapt, tí uttan hetta frælsi hevði kærleikin hjá Hansara útvaldu skapningum verið virðisleysur og enntá gjørdur ómøguligur. Jú, uttan frælsi er veran einki annað enn ein robottur , við sjálvvirkandi atferð. Men prísurin fyri frælsi verður , at enda , útrýming av uppreistrarhugaðu verunum á himli og jørð.

Hetta prógvar, at trúgvín ikki er grundað á eitt einfalt : “ *Trúgv á Harran Jesus, so verður tú frelstur .* ” Hesi bíbilsku orðini eru grundað á tað, sum sagnorðið " at trúgva " inniber , nevniliga lýdni móti guddómligum lógum , sum eyðkennir sonnu trúgv . Hjá Gudi er endamálið at finna skapningar, sum eru honum lýðin av kærleika. Hann fann nøkur millum himmalsku einglarnar og millum sínar jarðligu menniskjaverur, hann valdi nøkur og fer framhaldandi at velja nøkur til endan av náðitíðini.

Matur til røttu tíðina

Eins og menniskjakroppurin hevur brúk fyri føði fyri at leingja lívið, hevur trúgvín, sum verður framleidd í huganum, eisini brúk fyri andaligari føði . Hvørt menniskja, sum er viðkvæmt fyri kærleikssýningini, sum Gud gevur í Jesusi Kristi, kennir ynskið um at gera nakað fyri seg í skifti. Men hvussu kunnu vit gera nakað sum honum dámar um vit ikki vita hvat hann væntar av okkum ? Tað er svarið uppá henda spurningin, sum verður nøringin av okkara trúgv. Tí “ *uttan trúgv er tað ógjørligt at gleða Gud* ” sambært Hebr.11,6. Men

enn er neyðugt, at henda trúgvinn verður gjørd honum livandi og dámlig við at hon er í samsvari við hansara væntanir. Tí Harrin Gud, hin alvaldi, er endamaður og dómari hennara. Fjöldin av kristnum trúgvandi leingist eftir at hava eitt rætt samband við himmalsins Gud, men hetta sambandið er framvegis ógjørligt, tí teirra trúgv hevur ikki verið rætt nørd. Svarið uppá trupulleikan er givið okkum í Matt. 24 og 25. Jesus ber læru sína til okkara seinastu dagar, sum stutt frammanundan tíðini, tá ið hansara aðru framsýning, hesaferð í dýrd hansara guddómleika. Hann lýsir tað við at margfalda myndirnar í líknisum : líknisíð um fikutræið, í Matt.24,32 til 34 ; líknisíð um náttartjóvin, í Matt.24,43 til 51 ; líknisí um tær tiggju moyggjarnar, í Matt 25 :1 til 12 ; líknisíð um talentirnar, í Matt.25,13 til 30 ; líknisí um seyðin og geitir, í Matt. 25,31 til 46. Millum hesi líknisí , kemur umrøðan av " mati " fram tvær ferðir : í líknisinum um náttartjóvin og í tí um seyðin og geitirnar tí, hóast útsjónd, tá Jesus sigur , " *Eg var svangur av menniskjanum, og* " trúgvinn hjá doyri. " *Tí at menniskjað skal ikki liva av breyði einans, men av øllum orðum, sum kemur úr Guds munni .*" Matt.4,4 ». Trúarføðin er ætlað at verja hann móti " *øðrum deyðanum* " í Opinberingini 20 , tí, sum ger, at hann missir rættin at liva ævigt.

Sum liður í hesi hugleiðing, beina títt eygnabrá og uppmerksemi til hetta líknisíð um náttartjóvin :

V.42 : " *Vakið tí, tí tit vita ikki, hvønn dag Harri tykkara kemur .* "

Temaíð um afturkomu Jesu Krists er definerað og " væntanin " av tí fer at elva til eina andaliga veking í USA í Norðuramerika, millum 1831 og 1844. Hon eitur " adventisma ", limirnir í hesi rørslu eru sjálvir tilnevndir av samtíðarmonnum sínum við hugtakinum " adventistar " ; orð tikið úr latínska orðinum " adventus " sum merkir : atkoma.

V.43 : " *Men vita tit hetta, at um húsbóndin visti, hvørjari náttarvakt tjóvurin skuldi koma, hevði hann vakt og latið ikki brotið inn í hús hansara .*

Í hesum versinum er „ *húsbóndin* ” lærusveinurin, sum bíðar eftir, at Jesus kemur aftur, og „ *tjóvurin* ” vísir til Jesus sjálvan. Við hesi samanbering vísir Jesus okkum fyrimumin við at vita, nær hann kemur aftur. Hann eggjar okkum tí til at uppdaga tað, og okkara lurta eftir hansara ráðum fer at treyta okkara samband við hann.

V.44 : " *Verið tí eisini tit til reiðar, tí at Menniskjasonurin kemur í tí tíma, sum tit ikki vænta .*

Eg havi rættað , í hesum versinum , framtíðartíðina hjá sagnorðunum tí í upprunagrikskum eru hesi sagnorð í nútíð. Faktiskt sigur Jesus hesi orðini til lærusveinar sínar í samtíðini, sum seta hann spurnartekin við hetta evnið. Harrin fer í endatíðini at brúka hetta " adventistiska " temaíð til at síla kristin við at royna tey um profetiska trúgv; til hetta endamálið fer hann í røð skipa yvir tíð , fyra " adventistiskar " væntanir ; hvørja ferð rættvísigjørd av nýggjum ljósi, sum Andin gevur, tey trý fyrstu viðvíkjandi profetisku tekstunum í Dániel og Opinberingarbókini.

V.45 : " *Hvør er tá hin trúfasti og vísur tænar, sum harri hansara hevur sett yvir húsfólki sínum til at geva teimum føði í rættari tíð? »*

Ver varin við ikki at fara skeivur í tinum dómi, tí " *maturin* " sum tosað verður um í hesum versinum er beint fyri eygunum á tær. Ja, tað er hetta skjalið, sum eg gav mær navnið " Forklára Dániel og opinberingina ", sum er hesin andaligi " *matur* " , sum er ómissandi fyri at nøra tína trúgv, tí tað fær frá Jesusi Kristi, øll svar uppá teir spurningar, sum tú lógliga kanst seta, og handan hesi svar, sum óvæntaðar opinberingar av Jesusi sum 030 í fjórðu og seinastu " adventist " " bíðitíðini " .

At vera persónliga varhugaður av hesum versinum, leggi eg fram hetta skjalið, ávøkstin av mínum trúfesti móti sannleikans Gudi og av mínum varsemi, tí eg vil ikki undrast á afturkomu Jesu Krists. Jesus avdúkar her sína ætlan fyri endatíðina. Hann hevur syrgt fyri hesi tíðini, ein „ *mat* ” , sum er hóskaði til at nøra trúna hjá sínum útvaldu, sum í trúfesti bíða eftir hansara dýrdarfullu afturkomu. Og hesin „ *maturin* ” er profetiskur.

V.4 6 : “ *Sælur er tann tænarin, sum harri hansara, tá ið hann kemur, finnur gera tað !* »

Samanhangurin við hansara dýrdarfullu afturkomu er her staðfestur, hann er tann við fjórðu “ adventistisku ” væntanini. Viðkomandi tænarin er sanniliga longu sera glaður fyri at kenna tann opinberaða hugsanina hjá Gudi , tað vil siga hansara dóm um trúgv manna. Men henda sæla fer at víðka og snúgva seg um øll tey, sum , við at fáa hetta seinasta guddómliga ljósið , aftur vilja breiða tað út og deila tað við tey útvaldu, sum eru spreitt um alla jørðina , til Jesu Krists virkna afturkomu.

V.4 7 : “ *Sanniliga sigi eg tykkum, at hann skal seta hann yvir øllum ollum sínum.* »

Harrans vørrur vilja snúgva seg um, til hansara afturkomu, andalig virði. Og tænarin verður fyri Jesus varðmaður av hansara andaliga dýrgripi ; einkarættargoymslan av hansara oraklum og hansara avdúkaða ljósi. Eftir at hava lisið alt hetta skjalið, sært tú, at eg ikki yvirdrivi við at kalla hansara bíbilsku profetisku opinbering fyri ein „ dýrgrip “. Hvat annað navn kundi eg givið eini opinbering, sum verjir fyri “ *øðrum deyða* ” og letur upp vegin, sum førir til ævigt lív ? Tí tað spreiddir og ger, at møguleikin fyri iva er deydiligur fyri trúgv og frelsu, at hvørva.

V.4 8 : “ *Men um hann er ein óndur tænarin og sigur við sær sjálvum, Harri mín seinkar komu sína* ”

Lívið, sum Gud hevur skapt, er av binæra slagnum. Alt hevur sítt absolutta øvugta. Og Gud legði fram fyri menniskju tvær leiðir, tvær hættir at fremja síni val : *lív og gott, deyða og ilt ; hveiti og sjógv ; seyðurin og geitin , ljósið og myrkrið* . Í hesum versinum miðar Andin móti tí ónda tænanum, men einum tænarató, sum tilnevnir ta falsku trúnnu, sum ikki er nörd av Gudi og fram um alt, ta falsku kristnu trúnnu, sum endar við at røkka og viðvíkja sjálvari adventistisku trúnni, í okkara endatíð. Ikki longur fáa ljós frá Jesu Kristi tí hann noktaði tí, sum varð lagt fram fyri honum millum 1982 og 1991 og sum boðaði frá komu *hansara* fyri 1994 , henda adventisman har, framleiðir ein ávøkst av óndskapi, sum úrslitið av útstrálingini av Guds sendiboði í november 1991. Lat okkum ikki reveal *hann* ” . Tí útsjóndin av ytri trúarligum atferðum er ógvuliga villeiðandi ; Religiøs formalisma kemur í staðin fyri sonna livandi trúgv full av eldhuga fyri sannleikanum.

V.49 : “ *... um hann byrjar at sláa fylgjarar sínar, um hann etur og drekkur saman við drykkjumonnum,* ”

Myndin er eitt sindur forvæntað um hesa tíðina , men geislingin lýsir greitt , í friðartíðum, mótstøðuna og stríðið , sum lýsa og standa frammanundan tí veruligu forfylgingini, sum kemur ; Tað er bara ein spurningur um tíð. Síðani 1995 hevur stovnsliga adventisman “ *etið og drukkið við drykkjufólki* ” í tann mun, at hon hevur gjørt samgongu við protestantar og katolikkar við at fara inn í økumeniska samgonguna. Tí í Opinb .

V.5 0 : “ *... harri tænarans skal koma ein dag, sum hann ikki væntar hann, og ein tíma, sum hann ikki veit,* ”

Avleiðingin av at vraka ljósið viðvíkjandi triðju adventistisku væntanini , og dagfestingini 1994, kemur loksins fram í formi av fákunnu um tíðina fyri sonnu afturkomu Jesu Krists , tað vil siga fjórðu adventistisku væntanina av guddómligu ætlanini. Hendan fákunnleikin er avleiðingin av, at sambandið við Jesus Kristus er slitit, so vit kunnu leggja afturat fylgjandi : adventistarnir, sum eru settir í hesa syrgilig støðu, eru ikki longur í eygum Guds, tað vil siga í hansara dómi, “ adventistar ” .

V.51 : “ *...hann skal skera hann í stykkir og geva honum lut saman við **hyklarum** : har verður grátur og tanngrísl.* »

Myndin vísir vreiði, sum Gud fer at leggja á teir falsku tænararnar, sum svíku hann. Eg leggi til merkis í hesum versinum hugtakið “ **hyklarar** ” , sum Andin nevnir falsk kristin við í Dan 11,34, men ein breiðari lesnaður er neyðugur fyri at skilja samanhingin í tíðini, sum

profetiin miðar eftir, sum fevnir um vers 33 og 35 : " og tann klókasti teirra millum skal læra fjøldina. Tað eru tey, sum eina tíð vilja geva seg undir svørðið og eldin, fangaskap og rán. Í tíðini, tá tey falla, verða tey hjálpt eitt sindur, og nógv fara at fylgja teimum gjøgnum hyklari. Sumir av vísam monnum skulu falla burtur, at teir kunnu verða reinsaðir, reinsaðir og gjørdir hvítir, **til endatíðina kemur**, tí hon kemur ikki fyrr enn tann ásetta tíð ; » Tann " óndi tænarin " er tí tann, sum svíkur væntanirnar hjá Gudi, Meistara sínum, og hann kemur við, " til tíðarinnar enda ", í leguni hjá " **hyklarum** ". Hann deilir, frá tá av, við tey, Guds vreiði, sum rakar tey til seinasta dóm, har tey verða oyðiløgd, forbrúkt í " eldvatninum " sum gevur tann endaliga " *seinna deyðan* ", sambært Opinberingini 20:15 : " Tann, sum ikki varð funnin skrivaður inn í bókina av la lívi .

Opinberaða sagan um ta sonnu trúinna .

Sonn trúgv

Tað er nógv at siga um evnið sonna trúgv, men eg leggi longu upp til hendan táttin, sum tykist mær at vera ein prioritet. Tann , sum vil hava samband við Gud , skal vita , at hansara hugtak um lív á jørð og í himli er tað heilt øvugta av okkara skipan á jørðini sum er bygd á teir stoltu og óndu tankarnar , sum djevulin hevur íblástur til ; fígginda hansara, og tann hjá hansara sonnu útvaldu. Jesus gav okkum vegin at eyðmerkja sanna trúgv : “ **Av ávøksti teirra skulu tit kenna tey .** ” *Savna fólk vínðrúvur úr tornarunnum ella fíkur úr tistlum?* (Matt.7,16)». Við støði í hesi útsøgn, verð vísur í, at øll, sum krevja navn hansara og sum ikki vísa hansara mildleika, hjálpssemi, sjálvsnoktan, offuranda, kærleika til sannleikan og eldhuga fyri lýdni Guds boðum, hava ongantíð verið og ongantíð verða tænarar hansara ; Hetta er tað, sum 1. Kor. 13 lærir okkum við at definera karismuna í sonnari heilagleika ; tað, sum krevst av rættvísa dómi Guds : vers 6 : “ *hon gleðist ikki um órættvísi, men **hon gleðist um sannleikan .*** ”

Hvussu kunnu vit trúgva at tann forfylgdi og tann forfylgjari verða dømd av Gudi á sama hátt ? Hvør er líkleikin millum Jesus Kristus, sum sjálvboðin varð krossfestur, og rómversku pávainkvísitionina ella Jóhannes Calvin, sum legði menn og kvinnur undir pínu til deyða teirra ? Fyri ikki at síggja munin, skal ein ignorera innblástu orðini í bíbilsku skriftunum. Hetta var soleiðis, áðrenn Bíblían varð breidd út um allan heim, men síðani hon hevur verið tøk allastaðni á jørðini ; Hvørjar umberingar kunnu rættvísgera menniskjansligar dómsfeilir ? Tað eru ongar. Tí verður tann guddómlika vreiði, sum kemur, sera stór og óstýrilig.

Tey trý og eitt hálv ár, sum Jesus arbeiddi í síni jarðligu tænastrá, eru okkum opinberað í evangeliunum, fyri at vit kunnu kenna støðið á sannari trúgv eftir Guds tykki ; tann einasta, sum hevur týdning. Lív hansara er bjóðað okkum sum fyrimynd ; ein fyrimynd, sum vit mugu taka eftir fyri at verða viðurkend av honum sum lærisveinar hansara. Henda ættleiðing inniber, at vit deila hansara fatan av ævigum lívi, sum hann leggur upp til. Sjálvsøkni er burturvíst har, eins og oyðileggjandi og oyðileggjandi stoltleiki. Tað er ikki pláss fyri harðskapi og óndskapi í tí æviga lívinum, sum bert verður bjóðað teimum útvaldu, sum Jesus Kristus sjálvur viðurkennir. Atferð hansara var friðarliga kollveltandi, tí hann, Meistari og Harri, gjørdi seg sjálvan til tæna hjá øllum, lækkaði seg til tað stigið, at hann vaskaði føturnar á lærusveinum sínum, fyri at geva ítøkiligán týdning í hansara fordøming av teimum stoltu virðunum, sum jødisku trúarleiðararnir í hansara tíð vístu ; ting, sum enn eyðkenna jødisk og kristin trúarfólk í dag. Í absolutari mótstøðu er standardurin, sum er opinberaður í Jesusi Kristi, standardurin um ævigt lív.

Við at vísa tænarum sínum vegin at eyðmerkja fíggindar sínar, teir falsku tænararnar hjá Gudi, virkaði Jesus Kristus fyri at frelsa teirra sál. Og lyfti hansara um at vera, til heimsins enda, " *mitt í* " sínum útvaldu, er hildið og tað snýr seg um at upplýsa og verja tey gjøgnum alla tíðina av teirra jarðiska lívi. Tað absolutta kriterið fyri sannari trúgv er, at Gud er verandi hjá sínum útvaldu. Tey eru ongantíð frádømd Hansara ljós og Hansara Heilaga Anda. Og um Gud dregur seg aftur, er tað tí, at tann útvaldi ikki er ein longur ; hansara andaliga støða broyttist í rættvísa dómi Guds. Tí hansara dómur lagar seg til atferðina hjá menniskjanum. Á einstaklingastøði eru broytingar framvegis møguligar báðar vegir ; frá góðum til ilt ella frá illum til gott. Men soleiðis er ikki á felags støðinum hjá trúarbólkum og stovnum, sum bert broytast frá góðum til ringt, tá teir ikki laga seg til tær broytingar, sum Gud hevur sett í verk. Í læru síni sigur Jesus við okkum : “ *Eitt gott træ kann ikki bera ringan ávøkst, eins og eitt ringt*

træ ekki kann bera góðan ávøkst (Matt.7,18).” Hann gav okkum sostatt at skilja, at katólska trúgvinn orsakað av sínum andstyggiligu ávøksti er eitt " *ringt træ* ", og at hon gjøgnum sína følsku læru fer at vera so, eisini tá hon, frádømd kongsligan stuðul, heldur uppat at forfylgja fólki. Og svo er vid anglikansku trúgvina , er Henry VIII skapti til at rættvísgera hór og brotsverk síni ; Hvat virði kann Gud geva eftirkomarum sínum, eftirmonnum kongarum ? Hetta er eisini galdandi fyri kalvinistisku protestantisku trúgvina, tí stovnarin av henni, John Calvin, varð óttaður orsakað av hansara umdømi fyri harðskap og teimum mongu avrættingunum, sum hann legitimeraði í sínum býi Geneve, á ein hátt, sum líktist sera nógv katólsku siðvenjuni í hansara tíð, so mikið at hann yvirhálaði tær . Hendan protestantisman var ikki sannlík at gleða tann søta Harran Jesus Kristus, og hon kann í ongum føri takast sum fyrimynd fyri sonnu trúnni. Hetta er so rætt, at Gud í síni opinbering til Dánjal ignorerar protestantisku trúbotina, og miðar eftir bert pávastýrinum í 1260 ár, og tíðini, tá boðskapurin hjá sjeyndadags adventismuni varð stovnaður, berarar av guddómligum opinberaðum sannleikum, frá 1844, til heimsins enda í,20.

Tey søguligu djevulsku átrúnaðarligu falsini hava øll tættir, sum líkjast Guds góðkenda fyrimynd, men tey passa ongantíð til tað. Sonn trúgv verður støðugt nørd av Anda Kristusar, tað er falsk trúgv ikki. Sonn trúgv kann greiða frá loyndarmálunum í guddómligum bíbilskum profetium, falsk trúgv kann ikki. Tað eru nógvur tulkingar av profetium, sum ganga um í heiminum, hvør meira fantasifullur enn tann seinasta. Ólíkt teimum eru mínar tulkingar einans fingnar úr sitatum úr Bíbliuni ; boðskapurin er tí nágreiniligur, støðugur, samanhangandi og í samsvari við Guds hugsan, sum hann ongantíð víkir frá ; og hin Alvaldi sær til tað.

Fyrireikandi viðmerkingar til Dániels bók .

Navnið Dánjal merkir Gud er dómari mín. Kunnleikin til dóm Guds er eitt høvuðsgrundarlag undir trúnni, tí hann førir skapningin til lýdni móti hansara opinberaða og skilta vilja, einasta treyt fyri at verða signaður av honum alla tíðina. Gud søkir kærleika frá sínum skapningum, sum gera hann veruligan og vísa hann gjøgnum sína lýdnu trúgv. Guds dómur verður tí opinberaður gjøgnum hansara profetiir, sum brúka symbol eins og í líknisunum hjá Jesusi Kristi. Guds dómur er fyrst opinberaður í Dánielsbók men hann leggur bert høvuðsgrundarlagið undir dómi hansara um kristnu trúarsøgna sum verður opinberað nærri í Opinberingarbókini.

Í Dánjali avdúkar Gud lítið, men hetta kvantitativa lítla hevur stóran kvalitativan týdning , tí tað er grundarlagið undir samlaðu profetisku opinberingini. Byggiarkitektar vita, hvussu avgerandi og avgerandi fyrireikingin av byggiplássinum er. Í profetiini er hetta tann leikluturin, sum er givin teimum opinberingum, sum Dániel profetur fekk. Jú, tá ið týdningurin av teimum er týðiliga skiltur, røkkur Gud tí tvífalda endamálinum **at prógva sína**

tilveru og geva sínum útvaldu **lyklarnar til at skilja** boðskapin, sum Andin ber. Í hesum "lítla" finna vit alt tað sama: fráboðanin um eina røð av fyra alheimsráðandi heimsveldum síðani Dániels tíð (Dán. 2, 7 og 8); offisiella tíðarfestingin av jarðligu tænaðstuni hjá Jesusi Kristi (Dán. 9); fráboðanin um kristna fráfall í 321 (dán. 8), pávastjórnin í 1260 ár millum 538 og 1798 (dán. 7 og 8); og "adventista" samgongan (dán. 8 og 12) frá 1843 (til 2030). Eg leggi afturat hesum, Dan 11 sum, sum vit fara at síggja, avdúkar formin og menningina av tí endaliga jarðbundna kjarnorkuheimsbardaganum, sum enn er eftir at fremja áðrenn dýrdarfullu afturkomu frelsarans Guds.

Harrin Jesus Kristus smálíga rópti navnið Dániels fyri at minnast á týðningin av tí fyri nýggja sáttmálan. "*Tá ið tit tí síggja andstygðina av oyðileggingini, sum Dániel profetur talaði um, standa í tí heilaga staðnum, skal tann, sum lesur, skilja.*" (Matt.24,15) »

Um Jesus vitnaði Dánjals vegna, so var tað tí, at Dánjal hevði fingið frá honum læruna um hansara fyrstu komu og hansara dýrdarfullu afturkomu, meira enn nakar annar undan honum. Fyri at míni orð skulu skiljast væl, er neyðugt at vita, at Kristus, sum kom úr himli, áður legði seg fram fyri Dánjali undir navninum "**Mikael**", í Dan.10:13-21, 12:3 og hetta navnið er tikið upp av Jesusi Kristi í Opínb.12:7. Hetta navnið "**Micaël**" er betur kent í sínum latíniskum katólska formi Michel, navnið, sum er givið kenda Mont Saint-Michel í bretonska Fraklandi. Dánielsbók leggur talgildar smálutir afturat, sum gera, at vit kunnu vita árið, tá hann kom fyrstu ferð. Eg vil vísa á, at navnið "**Mikael**" merkir: Hvør er sum Gud; og navnið "**Jesus**" týðir til: YaHWéH frelsir. Bæði nøvnini snúgva seg um tann stóra skaparan Gud, tað fyrri við himmalska heitinum, tað seinna við jarðliga heitinum.

Opínberingin av framtíðini verður lögð fram fyri okkum sum eitt fleirhæddar byggispæl. Fyrstu dagarnar av biografum, fyri at skapa relieffeffektir í teknifilmum, nýttu filmsframleiðarar glasplátur, hvørs ymisku málaðu mynstur, einaferð lögð yvir, góvu eina mynd á fleiri stigum. Soleiðis er eisini við profetiini, sum Gud hevur hugsað.

Alt byrjar í Dániel 1.1.

DANIALS BÓK .

Tú, sum lesur hetta verkið, veitst, at hin óavmarkaði alvaldi Gud livir, hóast hann goymir seg. Hesin vitnisburðurin um “*Dániel profet*” varð skrivaður fyri at sannføra teg um hetta. Hon ber innsiglið av vitnisburðinum um hin gamla og nýggja sáttmálan, tí Jesus nevndi hann í orðunum, sum vóru ætlað lærusveinum sínum. Hansara uppliving avdúkar virkseimið hjá hesum góða og rættvísa Gudi. Og henda bókin ger, at vit kunnu uppdaga dómin, sum Gud gevur víðari trúarsøguna um sína einguddóm, jødiskan í fyrsta samgongu, síðani kristin, í sínum nýggja samgongu, bygd á blóðið, sum Jesus Kristus úthelti, 3. apríl 30. í hansara tíð. Hvør kann betur enn „*Dániel*” avdúka Guds dóm? Navn hansara merkir „Gud er dómari mín“. Hesar livdu upplivingarnar eru ikki ævintýr, men vitnisburðurin um guddómligu signingina av hansara frimynd av trúfesti. Gud vísir hann sum eitt av teimum trimum fólkunum, sum hann skuldi bjarga í vanlukku í Ezek 14,14-20. Hesi trý sløgini av tí útvalda eru “*Nóa, Dániel og Job*”. Guds boðskapur sigur okkum greitt, at sjálvt í Jesusi Kristi, um vit ikki líkjast hesum frimyndum, so verður frelsudyrnar framvegis stongdar fyri okkum. Hesin boðskapur staðfestir tann smala vegin, tann smala vegin ella tað tronga portrið, sum tey útvaldu skulu fara ígjøgnum fyri at koma inn í himmalin, sambært læru Jesu Krists. Søgan um “*Dániel*” og triggjar fylgjarar hansara verður lögð fram fyri okkum sum frimynd fyri tí trúfesti, sum Gud frelsir á neyðdøgum.

Men tað er eisini í hesi søguni um lív Dánjals tann umvendingin hjá trimum valdsmiklum kongum, sum tað eydnaðist Gudi at ræna frá djevlinum, sum teir tilbóðu í fullkomnari fákunnu. Gud gjørdi hesar keisararnar til teir mest valdsmiklu talsmenn fyri síni søk í mannasøguni, teir fyrstu, men eisini teir seinastu, tí hesir frimyndarmenn fara at hvørva og átrúnaður, virðini, moralur, fara støðugt at minka. Fyri Gud, at ræna eina sál *er* ein langur stríðsgongd og málið um Nebukadnezar kong er eitt ógvuliga avdúkandi frimynd av sjangruni. Tað staðfestir líknisið um Jesus Kristus, hendan “*Góða Hirðin*” sum fer úr *seyðinum* at leita eftir tí burturmista seyðinum.

Dánjal 1.

Dan 1,1 Á triðja ríkisári Jójakims, Júda kongs, kom Nebukadnezar, Babelkongur, til Jerúsalem og kringsetti hana.

1a- Á triðja ríkisári Jójakims kongs í Júda .

Ríki Jójakim í 11 ár frá – 608 til – 597. 3. árið í – 605.

1b- Nebukadnezar

Hetta er bábylonska týðingin av navninum á Nebukadnezar kongi, sum merkir: " Nabu verjir elsta son mín ." Nabu er mesopotamiski gudurin fyri vitan og skrivning. Vit kunnu longu skilja, at Gud ætlar at síggja hetta valdið yvir vitan og skrivning endurgoldið honum.

Dan 1:2 Og Harrin gav Jójakim Júda kong í hendur hansara og nøkur av amboðunum í Guðs húsi. Nebukadnezar tók ílötini til Sínearland, í hús guds síns, og legði tey í goymslu guds síns.

2a- Harrin gav Jójakim Júda kong upp í hendur hansara .

At Gud slepti jødiska konginum er rættvísgjørt. 2Kr.36:5 : *Jo a kim var fimm og tjúgu ára gamal, tá ið hann tók kongur, og hann ríkti ellivu ár í Jerúsalem. Hann gjørdi tað, sum ilt var í eygum Harrans, Guds síns .*

2b- Nebukadnezar tók ílötini til Sínearland, í hús guds síns, og legði tey í goymslu guds síns.

Hesin kongurin er heidningur, hann kennir ikki tann sanna Gud, sum Ísrael tænr men hann ansar eftir at heiðra gud sín : Bel. Eftir sína framtíðar umvending skal hann tæna tí sanna Gudi Dániels við sama trúfesti.

Dan 1,3 Síðan bað kongur Asjpenaz, høvuðshøvdingi sín, fáa nakrar av Ísraelsmonnum, av kongsættini og av ættarættini, fram.

Dan 1,4 ungir menn uttan lýta, væl dámligir, vísir, skiljandi og lærdir, førir fyri at tæna í kongshøllini, sum skuldu lærast bókmentir og mál kaldeara.

4a- Nebukadnezar kongur tykist vinarligur og skilagóður, og hevur bert áhuga í at hjálpa jødiskum børnum at integrera seg væl í sítt samfelag og virðini í tí.

Dan 1:5 Og kongur ásetti teimum dagliga part av mati á bordi sínum og av víninum, sum hann drakk, fyri at hann kundi ala teir upp í trý ár, og tá ið teir árinu vóru lidnir, skuldu teir tæna kongi.

5a- Góðu kenslurnar hjá konginum eru eyðsýndar. Hann deilir við tey ungu tað, sum hann bjóðar sær sjálvum, frá sínum gudum til sín mat.

Dán 1:6 Og millum teirra vóru Dánjal, Hánanja, Misjael og Ázarja av Júda-sonum.

6a- Av øllum teimum ungu jøðunum, sum vórðu fluttir til Bábylon, skuldu bert fyra teirra vísa fyrimyndarligan trúfesti. Tey fakta, sum fylgja við, eru skipað av Gudi fyri at vísa munin á ávøkstinum, sum tey bera, sum tæna Honum og sum Hann signar, og tey, sum ikki tæna Honum og sum Hann ignorerar.

Dan 1:7 Og høvdingin hjá hirðmonnunum gav teimum nøvn: Dániel navnið Beltesazar, til Hánanja navnið Sjadrak, til Misjael navnið Mesak og til Azaria navnið Ábednego.

7a- Vit eru deild av hesum ungu jøðunum, sum játta at bera heidn nøvn, sum sigursharrin áleggur. At geva navn er eitt tekin um yvirvág og ein meginregla, sum hin sanni Gud lærir. 1. Mós.2,19 : *Og úr jørðini Harrin Gud, sum myndaði øll djór á markini og øll himmalsins fugl, førði tey til Menniskjað fyrri at vita, hvat hann skuldi kalla tey.*

7b- Dánjal “ Gud er dómari mín ” er umdoypt Beltsazar : “ Bel skal verja ”. Bel tilnevnir djevulin, sum hesi heidnu fólkini tæntu og heiðraðu í allari fákunnu, offur fyrri demoniskum andum.

Hanania “ Náði ella gáva frá YaHWÉH ” gerst “ Sadrak ” íblástur frá Aku . Aku var mánagudurin í Bábylon.

Misael “ Hvør er rættvísi Guds ” gerst Mesak “ sum hoyrir til Aku ”.

Azarias " Hjálpin ella Hjálpin er YaHWÉH " gerst " Abed-Négo " " Tænari Nego " , og har longu, sólgudurin hjá kaldeum.

Dan 1,8 *Dániel avgjórði ikki at dálka seg við mati kongsins ella við víninum, sum kongurin drakk, og hann bað høvudshøvdingin um ikki at dálka seg.*

8a- Tað er í lagi **at bera eitt heidnt navn, tá tú ert sigraður, men at dálka teg so mikið, at tú fært skomm á Gud, er at biðja ov nógv.** Trúfesti hjá teimum ungu monnunum førir teir til at halda seg frá *víninum og kjøti kongsins* , tí hesi tingini verða siðvenjuliga latin teimum heidnu guddómunum, sum verða heiðraðir í Bábylon. Teirra ungdómur manglar vøkstur og teir grundgeva ikki enn sum Paulus, trúgva vitnið hjá Kristusi, sum metir falskar guddómar vera einki (Róm. 14 ; 1. Kor. 8). Men av ótta fyrri at skelka tey veiku í trúnni, ger hann sum tey. Ger hann seg øvugtan hátt, ger hann ikki synd, tí hansara grundgeving er røtt. Gud fordømir dálking , sum verður framd sjálvboðin við fullari vitan og samvitsku ; í hesum døminum er tað tilætlaða valið at heiðra heidnar gudar.

Dan 1,9 *Og Gud gav Dánjali náði og náði í eygum høvdinganum hjá høvdinganum.*

9a- Trúgvín hjá teimum ungu sæst av teirra ótta fyrri at órógva Gud ; Hann kann vælsigna tey.

Dan 1,10 *Og høvdingin hjá hirðmonnunum segði við Dániel: «Eg óttast kong, harra mín, sum hevur ásett tykkum, hvat tit skulu eta og drekka. tí hví skuldi hann sæð andlit tútt meira niðursett enn andlit hjá ungum fólki í tínum aldri? Tú hevði avdúkað høvdið hjá mær fyrri kongi.*

Dan 1,11 *Tá segði Dániel við húsmóðurin, sum høvdingin hevði latið umsjón við Dánjali, Hánanja, Misjael og Azaria:*

Dan 1,12 *Royn tænarar tínar í tíggju dagar, og lat okkum eta urtir og drekka vatn.*

Dan 1,13 *Tá skalt tú hyggja at andliti okkara og á andlitið á teimum ungu, sum eta av kongsmatinum, og gera við tænarar tínar, sum tú sært.*

Dan 1,14 *Og hann gav teimum tað, sum teir baðu um, og royndi teir í tíggju dagar.*

Dan 1,15 *Og tá ið tíggju dagar vóru farnir, sóu teir betri og feitari út enn allir teir ungu menninir, sum ótu av kongsmatinum.*

15 a- Ein andalig samanbering kann gerast millum " *tíggju dagarnar* " hjá Dánjali og upplivingini hjá trimum fylgisveinum hansara , við " *tíggju dagarnar* " av profetiskum forfylgingarárum í " *Smyrna* " boðskapinum í Opinberingini 2,10. Jú, í báðum upplivingunum avdúkar Gud tann dulda ávøkstin hjá teimum, sum siga seg vera hansara fylgjarar.

Dan 1,16 *Húsmóðurin tók mat og vín frá teimum og gav teimum grønmeti.*

16 a- Henda upplivingin vísir, hvussu Gud kann arbeiða við huganum hjá menniskjum til at nýta tænarar sínar eftir sínum heilaga vilja. Tí váðin, sum stýrimaðurin hjá kongi tók, var stórur og Gud mátti blanda seg uppí, so hann skuldi taka undir við teimum uppskotum, sum Dániel hevði lagt fram. Trúarupplivingin er væleydnað.

Dan 1:17 Og *Gud gav hesum fyra ungu monnum kunnleika og skil í øllum bókstavum og vísdom; og Dánjal greiddi frá øllum sjónunum og dreymunum.*

17a- *Gud gav hesum fyra ungu monnum kunnleika, skil í øllum bókstavum og vísdom .*

Alt er ein gáva frá Harranum. Tey, sum ikki kenna Hann, vita ikki, hvussu nógv tað veldst um Honum, um tey eru skilagóð og vís ella óvitandi og býtt.

1 7 b- og Dánjal greiddi frá øllum sjónunum og dreymunum.

Tann fyrsti, sum vísir sítt trúfesti, verður Dánjal heiðraður av Gudi, sum gevur honum profetagávuna. Hetta var vitnisburðurin, hann gav í síni tíð, til hin trúfasta Jósef, fangaðan hjá Egyptum. Millum Guds tilboð valdi Sálomon eisini vísdóm ; ok fyrir þetta val gaf gud honum allt annat, dyrd ok fe. Dánjal fer í sínum lagi at uppliva hesa hækking, sum hansara trúfasti Gud hevur bygt.

Dan 1,18 *Tá ið kongurin hevði ásett, at teir skuldu fðrast inn, legði høvdingin hjá hirðmonnunum teir fram fyri Nebukadnezar.*

Dan 1,19 *Og kongurin tosaði við teir; og av øllum hesum ungu monnum var eingin, sum líktist Dániel, Hánanja, Misjael og Ázarja. Teir vórðu tí tiknir inn í kongsins tænastu.*

Dan 1,20 *Men í øllum málum um vísdóm og skil, tá ið kongurin spurdi teir, fann hann teir tíggju ferðir betri enn allir gandamenn og stjórnuþámann, sum vóru í øllum ríki hansara.*

20a- Gud vísir sostatt " munin á teimum, sum tæna honum, og teimum, sum ikki tæna honum ", sum stendur í Mal 3,18. Nøvnini á Dánjali og fylgisveinum hansara fara at koma inn í vitnisburðin í Heilagu Bíbliuni, tí teirra trúfestisýningar fara at virka sum fyrimyndir at eggja teimum útvaldu til heimsins enda.

Dan 1,21 *Soleiðis var Dániel til fyrsta árið hjá Kýrusi kongi.*

Dánjal 2.

Dan 2,1 *Á øðrum ríkisári Nebukadnezars droymdi Nebukadnezar dreymar. Hann var óróligur í huga, og fekk ikki sovið.*

1a- So, í – 604. Gud vísir seg í huga kongsins.

Dan 2,2 *Tá sendi kongur boð eftir galdramonnum, stjórnuþámonnum, galdramonnum og Kaldearum at siga honum dreymar sínar. Teir komu og stóðu fyri kongi.*

2a- Heidni kongurin vendir sær síðani til fólkid, hann hevur, higartil, álit á, hvør sær sum serfrøðingur á sínum øki.

Dan 2:3 *Og kongur segði við teir: «Eg havi droymt ein dreym; Hugur mín er ørkymlaður, og eg vil fegin kenna hendan dreymin.*

3a- Konúngur mælti : *J)enna draum vil ek vita ; hann tosar ikki um týdningin av henni.*

Dan 2,4 *Kaldear svaraðu kongi á arameiskum: «Kongur, livi um ævir!» Sig tað tænarum tínum, so skulu vit geva tær týðing av tí!»*

Dan 2:5 *Og kongur segði við Kaldear: «Tað er farið frá mær. Um tit ikki kunnger meg dreymin og týðing hansara, verða tit rivin sundur, og hús tykkara verða gjørd til ein ruskrúgvu.*

5a- Ótrúskapur kongsins og tað ekstrema tiltakið, hann tekur, eru serlig og íblást av Gudi, sum har skapar amboðini til at blanda heidna sjarlatanismu og at avdúka dyrd hansara gjøgnum sínar trúgvu tænarar.

Dan 2,6 Men um tit siga mær dreymin og týðing hansara, tá skulu tit fáa gávur og lönir og stóra heiður frá mær. Sig mær tí dreymin og tulatingina av honum.

6a- Hesar gávur, gávur og stórar heiðurslönir, fyrireikar Gud til sínar trúgvu útvaldu.

Dan 2,7 Teir svaraðu aðru ferð: «Lat kongur siga tænarum sínum dreymin, so skulu vit siga týðing hansara.»

Dan 2:8 Og kongur segði: «Eg síggi sanniliga, at tit fáa tíð, tí tit síggja, at hetta er sloppið undan mær.»

8a- Kongurin biður sínar vísmenn um nakað, sum ongantíð hevur verið biðið um áður og tað ger hann ikki.

Dan 2:9 Um tit tí ikki siga mær dreymin, skal sama dómur umfata tykkum øll. tú vilt fyrireika teg til at siga mær lygnir og lygnir, meðan tú bíðar eftir, at tíðirnar skulu broytast. Sig mær tí dreymin, so skal eg vita, um tú ert førur fyri at geva mær frágreiðingina.

9a- tú vilt fyrireika teg til at siga mær lygnir og lygnir, meðan tú bíðar eftir at tíðirnar skulu broytast

Tað er eftir hesi meginreglu, at til heimsins enda gerast allir falskir sjónarmenn og spámenn ríkir.

9b- Sig mær tí dreymin, so skal eg vita, um tú ert førur fyri at geva mær frágreiðingina.

Fyri fyrstu ferð vísir henda logiska grundgevingin seg í hugsanum hjá einum menniskja. Charlatans hava lætt við at siga sínum naivu og ov trúgvandi klientum alt, teir vilja. Áheitan kongsins avdúkar teirra mørk.

Dan 2,10 Kaldear svaraðu kongi: «Eingin maður er á jørðini, sum kann siga kongsins mál. ongantíð hevur nakar kongur, hvussu stórir og valdsmikil hann so er, kravt slíkt av nøkrum galdramanni, stjórnuþámani ella kaldeara.

10a- Orð teirra eru sonn, tí fyrr enn tá hevði Gud ikki grivið inn fyri at avdúka tey, so tey skuldu skilja, at hann er einasti Gud, og at teirra heidnu guddómar eru einki og avgudar, sum eru bygd av hondum og huga menniskjans, sum eru latin yvir til demoniskar andar.

Dán 2,11 Áheitan kongsins er hørd; Tað er eingin, sum kann siga kongi uttan gudarnir, hvørs bústaður ikki er millum manna.

11a- Vísmenninir siga her ein óafturvísandi sannleika. Men við at siga hetta viðganga tey, at tey ikki hava nakað samband við gudarnir, meðan tey alla tíðina verða hoyrd av svikin fólki, sum halda seg fáa svar frá teimum duldu guddómunum gjøgnum teir. Avbjóðingin hjá konginum avdúkar tey. Og fyri at náa hesum var neyðugt at hava tann óútreiðsluliga og óendaliga vísdómin hjá tí sanna Gudi, sum longu var hátignarlaga opinberaður í Sálomoni, hesum meistaranum av guddómligum vísdómi.

Dan 2,12 Tá var kongurin reiður og sera vreiður. Hann gav boð um, at allir vísmenn í Babel skuldu týnast.

Dan 2:13 Og dómurin varð kunngjørdur, og vísmenninir vórðu dripnir, og teir leitaðu eftir Dánjali og fylgisveinum hansara fyri at týna teir.

13a- Tað er við at seta sínar egnu tænarar fyri deyðan, at Gud fer at reisa teir upp í dýrd saman við Nebukadnezar kongi. Hendan strategiin profeterar ta endaligu adventistisku trúarupplivingina, har tey útvaldu bíða eftir deyðanum, sum uppreistrarmenninir hava ásett til eina ávísa dagfesting. Men her verður støðan aftur vend, tí tey deyðu verða tey uppreistrarmenn, sum fara at drepa hvønn annan, tá hin máttmikli og sigursvandi Kristus kemur fram í himli at døma og fordøma tey.

Dan 2,14 Tá talaði Dániel skynsamliga og skynsamliga við Ariok, høvdinga hjá kongs varðmonnum, sum var farin út at drepa vísmenn í Babel.

Dan 2,15 Tá segði hann við Ariok kongshøvdinga: «Hví er kongsdómur so hardur?» Arjoc greiddi Dánjali frá málinum.

Dan 2,16 Og Dániel kom til kong og bað hann geva sær tíð til at siga kongi týðing.

16 a- Dánjal virkar eftir sínum náttúru og átrúnaðarligu royndum. Hann veit, at hansara profetisku gávur eru honum givnar av Gudi, sum hann er vanur at leggja alt sítt álit á. Tá ið hann fær at vita, hvat kongurin spyr, veit hann, at Gud hevur svarini, men er tað hansara vilji at gera honum tey kunnug ?

Dan 2,17 *Tá fór Dániel heim og segði Hánanja, Misjael og Azaria, fylgisveinum sínum, hetta.*

17a- Tey fyra ungu búgva í húsinum hjá Dánjali. “ *Fuglar av fjøður streyma saman* ” og teir umboða Guds samkomu. Sjálvt áðrenn Jesus Kristus, " *har tveir ella tríggir savnast í mínum navni, har eri eg mitt ímillum teirra* " sigur Harrin. Brøðrakærleikin sameinir hesi ungu, sum vísa ein vakran samleikaanda.

Dán 2,18 *at biðja himmalsins Gud um miskunn, at Dániel og fylgisveinarnir ikki skuldu verða oyðilagdir saman við hinum vísmonnunum í Bábylon.*

18a- Við so sterkari hóttan móti lívi teirra eru eldhugað bøn og einlig føsta einasta vápn hjá teimum útvaldu. Tey vita tað og vilja bíða eftir svarinum frá teirra Gudi, sum longu hevur givið teimum so nógv prógv um, at hann elskar tey. Við heimsins enda fara tey seinast útvaldu, sum deyðakunngerðin hevur miðsavnað seg um, at virka á sama hátt.

Dan 2,19 *Tá varð loyndarmálið opinberað fyri Dánjali í sjón um náttina. Og Dánjal lovaði himmalsins Guði.*

19a- Spurdur av sínum útvaldu, er tann trúfasti Gud har, tí hann skipaði fyri royndini fyri at vitna um trúfesti sína fyri Dánjali og trimum fylgisveinum hansara ; til tess at lyfta teir upp í hægstu störv í kongsins stjórn. Hann fer, roynd eftir roynd, at gera tey ómissandi fyri hendan kongin, sum hann skal leiða og at enda umvenda. Henda umvending verður ávøksturin av trúføstu og ómakaleysu atferðini hjá teimum fyra ungu jødunum, sum Gud halgaði til eina serstaka missión.

Dan 2:20 *Tá talaði Dániel og segði: «Lovað veri navn Guds um aldur og allar ævir!» Honum eigur vísdómur og styrki.*

20a- Eitt væl rættvísgjørt rós, tí prógvið um hansara *vísdóm* er, í hesi uppliving, óneitanliga víst. Hennara *styrki* gav Jójakim til Nebukadnezar og hon álegði síni hugskot á hugarnar á monnunum, sum skuldu stuðla hennara verkætlan.

Dan 2,21 *Hann broytir tíðir og árstíðir, fjernar kongar og setur kongar, gevur teimum vísu vísdóm og teimum, sum hava skil, kunnleika.*

21a- Hetta versíð sigur greitt allar orsökirnar til at trúgva á og á Gud. Nebukadnezar verður at enda umvendur, tá hann fult og heilt varnast hetta.

Dan 2,22 *Hann avdúkar tað djúpa og dulna, hann veit, hvat er í myrkrinum, og ljósið verður verandi hjá honum.*

22a- Djevulin kann eisini avdúka tað, sum er djúpt og dult, men ljósið er ikki í honum. Hann ger tað fyri at lokka og avleggja menniskju frá tí sanna Gudi, sum, tá hann ger tað, virkar fyri at frelsa síni útvaldu við at opinbera teimum deyðiligu fellurnar, sum teir illu andarnir, sum eru dømdir til jarðliga myrkrið, hava sett, síðani sigurin hjá Jesusi Kristi á synd og deyða.

Dan 2,23 *Gud fedra mína, eg skal æra teg og prísar tær, tí tú hevur givið mær vísdóm og vald og hevur kunngjørt mær tað, sum vit ynsktu tær, og hevur kunngjørt okkum loyndarmál kongsins.*

23a- Vísdómur og styrki vóru í Gudi, í bøn Dániels, og Gud gav honum tey. Vit síggja í hesi upplivingini uppfyllingina av meginregluni , sum Jesus lærði : " *biðið , so verður tykkum givið .* " Men sum skilst skal trúfesti hjá umsøkjaranum standa ímóti øllum royndum fyri at fáa hetta úrslitið. Kraftin, *sum* Dániel fær, fer at taka virknan form á tankum kongsins, sum verður lagdur undir eitt óneitan týðiligt prógv, sum noyðir hann at viðganga tilveruna av Gudi Dániels, sum hann og fólk hansara ikki vistu fyrr enn tá.

Dan 2:24 Eftir hetta fór Dánjal til Ariok, sum kongurinn hevði boðið at oyða vísmenn í Bábél ; hann fór ok mællti til hans sva : Eydi eigi Babilons vitra menn! Fáíð meg fram fyri kong, og eg skal geva kongi skýringina.»

24a- Guddómligur kærleiki sæst í Dánjali, sum hugsar um at fáa lívið hjá heidnu vísmonnunum. Hetta er aftur ein atferð, sum ber vitnisburð um Guds góðsku og samkenslu, í einum sinnisstandi við fullkomnum eyðmjúkleika. Gud kann vera nøgdur, tænarari hansara æra hann við verkum trúarinnar.

Dan 2,25 Ariok førði Dániel skjótt fyri kong og segði við hann: «Eg havi funnið ein mann millum fangarnar í Júda, sum kann greiða kongi frá kongi.»

25a- Gud heldur kongin í stórari angist, og sjálv útlitini fyri at fáa tað svarið, hann so ynskti, fara at fáa vreiði hansara at minka beinanvegin.

Dan 2,26 Kongur segði við Dániel, sum æt Beltsazar: «Kanst tú siga mær dreymin, sum eg havi sæð, og týðing hansara?»

26 a- Heidna navnið, sum honum er givið, broytir einki. Tað er Dánjal og ikki Beltsazar, sum fer at geva honum tað væntaða svarið.

Dan 2,27 Dániel svaraði fyri konginum og segði: «Tað loyndarmál, sum kongurinn hevur spurt, sum hvørki vísir menn, stjórnuþámmenn, gandamenn ella spámmenn eru førir fyri at siga kongi.»

27a- Dánjal biður fyri vísmönnum. Tað, sum kongurinn bað teir um, var uttan fyri teirra røkt.

Dan 2,28 Men Gud er á himli, sum opinberar loyndarmál og hevur kunngjørt Nebukadnezari kongi, hvat skal henda á síðstu døgum. Hetta er tín dreymur og sjónirnar, tú hevði á songini.

28a- Hendan byrjanin av eini frágreiðing fer at gera Nebukadnezar uppmerksaman, tí evnið um framtíðina hevur altíð pín og neyðstøtt menniskju, og útlitini fyri at fáa svar uppá hetta evnið eru spennandi og troystarrík. Dánjal beinleiðis uppmerksemi kongsins til tann ósjónliga livandi Gud, sum er undrunarvert fyri kongin, sum tilbiður materialiseraðar gudar.

Dan 2:29 Meðan tú legðist niður, kongur, komu tankar til tín um, hvat skuldi henda eftir hesa tíðina ; og hann, sum opinberar loyndarmál, hevur kunngjørt tær, hvat henda skal.

Dan 2:30 Hetta loyndarmálið er mær ikki opinberað , tí eg havi meira vísdóm enn nakar livandi . men fyri at kongi skal kunna týða tað, so at tú kanst kenna hugsanir hjarta tíns.»

30a- tað er ikki soleiðis, at tað er í mær ein vísdómur, sum er hægri enn hjá øllum livandi; enn þat er sva at skýring er konungi gefin .

Fullkomin eyðmjúkleiki í verki . Dánjal stígur til vikis og sigur við kongin , at hesin ósjónligi Gud hevur áhuga í honum ; hesin Gud máttmiklari og virknari enn teir, hann hevur tænt higartil. Ímynda tær, hvørja ávirkan hesi orðini høvdu á hansara sinn og hjarta.

30b- og at tú kanst kenna hugsanir hjarta tínar .

Í heidnari trúgv verða støðini um gott og ilt hjá tí sanna Gudi ikki tikin við. Kongar verða ongantíð avhoyrdir, tí teir eru óttaðir og óttaðir so stórt er teirra vald. At uppdaga tann sanna Gud fer at gera, at Nebukadnezar stigvíst uppdagar sínar persónligu feilir; sum eingin millum fólk hansara hevði torað at gjørt. Lærdómurin vendir sær eisini til okkara: vit kunnu bert kenna hjartatankarnar, um Gud virkar í okkara samvitsku.

Dan 2,31 Tú, kongur, hugdi og sá eina stóra myndmynd. Henda standmyndin var ómetaliga stór, og av óvanligum prýði; hon stóð fyri tær, og útsjónd hennara var ræðulig.

31a- tú sást eina stóra standmynd; Henda standmyndin var ómetaliga stór, og av óvanligum prýði.

Standmyndin skal lýsa røðina av teimum stóru jarðveldunum, sum fylgja hvørjum øðrum til dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists, og harvið ómetaliga stóra útsjóndina . Prýði hennara er tann hjá fylgjandi stjórnarmonnum, sum eru klæddir við ríkidømi, dýrd og heiður, sum menniskju geva.

31b- hon stóð fyri tær, og útsjónd hennara var ræðulig.

Framtíðin, sum standmyndin profeterar, er *framman* fyri konginum og ikki aftan fyri hann. Ógvusliga útsjóndin hjá henni profeterar fjøldina av mannadeyðum, sum verða orsakað av teimum stríðum og forfylgingum, sum eyðkenna mannasøguna til heimsins enda; Ráðandi ganga yvir lík.

Dan 2,32 *Høvdið á hesi myndini var av reinum gulli; bróst hans ok armar voru af silfri; búkur hans og lær vóru av kopari;*

32 a- *Høvdið á hesi standmynd var úr reinum gulli.*

Dánjal fer at staðfesta tað í versni 38, *gullhøvdið* er Nebukadnezar kongur sjálvur. Hetta symbolið eyðkennir hann, tí fyrst, skal hann umvenda og tæna við trúgv tí sanna skaparanum Gudi. Gull er ímyndin av reinsaðari trúgv í 1. Pætursbrævi 1,7. Hansara langa stjórnartíð fer at merkja trúarsøguna og rættvísgera hansara umrøðu í Bíbliuni. Harumframt er tað *høvdið* á byggingini av røðum av jarðligum ráðandi. Profetiin byrjar í fyrsta ríkisári hansara í – 605.

32b- *bringan og armar hansara vóru silvir.*

Silvir hevur minni virði enn gull. Tað versnar, gullið er óbroytiligt. Vit eru vitni til eina niðurbróting av menniskjaligum virðum, sum fylgir lýsingini av standmyndini frá topp til botn. Frá – 539 tekur ríkið hjá Medum og Persum eftir Kaldeiska ríkið.

32c- *búkurin og lær hansara vóru av kopari.*

Bronsa hevur eisini minni virði enn silvir. Talan er um eina legering av koparbaseraðum metallum. Tað versnar ógvusliga og broytir útsjónd við tíðini. Tað er eisini harðari enn silvir, sum í sær sjálvum er harðari enn gull, sum einsamalt heldur seg sera smíðandi. Seksualiteturin er í miðdeplinum í Guds útvaldu mynd, men hann er eisini ímyndin av menniskjansligari reproduktiún. Grikska ríkið, tí tað er tað, sum tað er, fer av sonnum at vísa seg at vera sera fjølbroytt, og geva menniskjanum sína heidnu mentan, sum heldur fram til heimsins enda. Griksku standmyndirnar í stoyptari og stoyptari bronsu verða beundraðar av fólkinum til tað seinasta. Nakinleikin í kroppunum er avdúkaður og tess avrættaði moralur er óavmarkaður; Hesi tingini gera grikska ríkið til eitt eyðkent syndarsymbol, sum fer at vara gjøgnum øldirnar og túsund árin til afturkomu Kristusar. Í Dan.11: 21 til 31 verður grikski kongurin Antiochus 4, sum kallast Epiphanes, forfylgari av jødiska fólkinum í " 7 ár " millum -175 og -168, lagdur fram sum ein mynd av tí pávaforylgaranum, sum hann stendur frammanundan í profetisku frásøgnini í hesum kapitli. Hetta versnið 32 hevur bólkað seg saman og í røð vekjað heimsveldini, sum føra til Rómverska ríkið.

Dan 2,33 *føtur hansara av jarni; føtur hansara, lutvíst av jarni og lutvíst av leiri.*

33a- *føtur hansara, av jarni*

Sum fjórða profeteraða ríkið er tað í Róm eyðkent av eini mest møguligari herðing, sum er avmyndað av jarni. Tað er eisini tað vanligasta av metallum, sum oxiderar, rustar og oyðileggur seg sjálv. Her er aftur versnanin staðfest og hon økist. Rómverjar eru fjølguddómar; Tey ættleiða gudarnar hjá sigraðum fíggingum. Soleiðis fer grikska syndin, gjøgnum sína útbreiðslu, at breiða seg til øll fólkasløgini í sínum ríki.

33b- *føtur hansara, lutvíst av jarni og lutvíst av leiri.*

Í hesum umfarinum veikir ein leirpartur hesa harðu yvirvág. Forklaringin er einføld og søgulig. Í 395 brotnaði Rómverska ríkið sundur og eftir tað skuldu tær *tíggju tærnar á standmyndarføtunum* fremja at stovna *tíggju* sjálvstøðug kristin kongsríki men øll sett undir trúarverju av biskupi í Róm sum skuldi gerast pávi frá 538. Hesir tíggju kongarnir eru nevndir í og Dan4.

Dan 2:34 *Og tú sást, til ein steinur varð høgður út uttan hendur og sló standmyndina á føturnar, sum vóru av jarni og leiri, og brast tær sundur.*

34a- Myndin av tí sláandi steininum er íblástur frá siðvenjuni at drepa við at steina. Hetta er standardurin fyri avrætting av sekum syndarum í forna Ísrael. Hesin steinurin kemur tí at steina jarðiskar syndarar. Seinasta plágan av Guds vreiði verður heglingur sambært Opinb.16,21. Henda myndin profeterar gerð Kristusar móti syndarum um tíðina, tá hann

kemur í dýrdarfullu guddómligu afturkomu. Í Zak.3,9 gefur Andin Kristi myndina av einum steini, høvuðshornsteininum, tann, sum Gud byrjar byggingina av sínum andaliga bygningi við : *Tí sí, steinurin, sum eg havi sett fyri Jósva, í einum steini eru sjeý eygu : Sí, eg skal sjálvur gravera tað, sum skal graverast á, sigur Harri herliðanna ; og eg skal taka burtur misgerðina í hesum landi á einum degi.*» Síðani lesa vit í Sak.4,7 : *Hvør ert tú, stóra fjall, fyri Zerubbabel? Tú verður flataður. Hann skal leggja hornasteinin millum hugna: Náði, náði fyri henni! Í hesum sama stað, í versunum 42 og 47, lesa vit : *Hann segði við meg : Hvat sært tú? Og eg segði : «Eg sá ein ljósastaka allur úr gulli, við skál á toppinum, og sjeý lampur á, og sjeý rør til lampurnar, sum vóru á ljósastakanum ; ... Tí tey, sum vanvirdu dagin við smáum byrjanum, fara at gleðast, tá ið tey síggja plátuna í hondini á Zerubbabeli. Hesi sjeý eru eygu Harrans, sum renna fram og aftur um alla jørðina* . Fyri at staðfesta hendan boðskapin, finna vit í Opinberingini 5,6, hesa myndina, har tey sjeý eyguni á steininum og ljósastakan verða skrivað til Guds lamb, nevniliga Jesus Kristus : *Og eg sá, mitt í hásetinum og av teimum fyra livandi skapningunum og mitt í teimum elstu, sum standa har, eitt lamb. Hann hevði sjeý horn og sjeý eygu, sum eru teir sjeý andar Guds, sum eru sendir út um alla jørðina*. Dómurinn um syndarlig fólkasløg verða framd av Gudi sjálvum, eingin menniskjalig hond blandar seg uppí.*

Dan 2,35 *Tá varð jarnið, leirið, koparið, silvurið og gullið brotið saman og gjørdust sum sjógvur á summartrøskum; vindurin bar teir burtur, og einki spor varð funnið eftir teimum. Men steinurin, sum rakti myndina, gjørdist eitt stórt fjall og fylti alla jørðina.*

35a- *Tá brotnaðu jarnið, leirið, koparið, silvurið og gullið sundur saman og gjørdust eins og kápur á summartrýstigólvum; vindurin bar teir burtur, og einki spor varð funnið eftir teimum.*

Við afturkomu Kristusar vóru eftirkomararnir av fólkunum, sum vóru ímyndaðir við gulli, silvuri, bronsum, jarni og leiri, allir verandi í syndum sínum og verdir at verða oyðilagdir av honum, og myndin profeterar hesa oyðilegging.

35b- *En steinurinn, er sló líkmyndina, varð fjall mikit ok fylldi alla jørðina .*

Apokalypsan fer at avdúka, at henda fráboðanin ikki verður fullkomiliga uppfylt fyrr enn eftir túsund árinum av himmalska dómnum, við innsetingini av teimum útvaldu á endurnýggjaðu jørðini, í Opinb.4,20, 21 og 22.

Dan 2,36 *Hetta er dreymurinn. Vit vilja geva skýringina fyri konungi.*

36 a- Kongurinn hoyrir loksins, hvat hann hevur droymt um. Slíkt svar kann ikki finnast uppá, tí tað bar ikki til at svika hann. So tann, sum lýsir hetta fyri honum, hevur sjálvur fingið somu sjón. Og hann svarar eisini áheitan kongsins við at vísa seg fòran fyri at tulka myndirnar og geva teimum týðning.

Dan 2,37 *Tú, kongur, ert kongur yvir konga, tí at Gud himmalsins hevur givið tær ríki og vald og styrki og dýrd.*

37a- Eg virðismetí sera nógv hetta versið, har vit síggja Dánjal venda sær óformliga til tann valdsmikla kongin, nakað sum eingin maður hevði torað at gjørt í okkara pervertaðu og korrúptu døgum. Nýtlan av tí kenda formi er ikki ræðandi Dánjal kennir virðing fyrí kaldeiska konginum; Tann óformligi adressuformurinn er heilt einfalt tann mállærufururinn, sum eitt einstøkt evni brúkar, tá ið tosar við ein triðja part. Og " hvussu stórir kongurinn so er, so er hann ikki minni maður " sum sjónleikarin Molière var fòrur fyrí at siga í síni tíð. Og drivið av órættvísligum formaliteti varð fòtt í hansara tíð við Louis 14., tí stolta " sólkonginum " .

37b- *Kongur, tú ert kongur konganna, tí at himmalsins Gud hevur givið tær valdið .*

Meira enn virðing, so fær Dánjal konginum eina himmalska viðurkenning, sum hann ikki var vitandi um. Faktiskt vátta Himmalski Kongakongurinn, at hann hevur bygt tann jarðliga kongakongurinn. At ráða yvir kongum er keisaraheitið. Symbolið fyrí ríkinum er " ørnaveingirnir " sum fer at eyðkenna tað sum fyrsta ríkið í Dan.7.

37c- *valdið,*

Hon tilnevnir rættin at ráða yvir fjøldum og verður mált í nøgd, tað vil siga í massu.

Hon kann venda høvdinum og fylla ein máttmiklan kong við stoltleika. Kongurin fer at enda at geva seg undir stoltleika, og Gud fer at grøða hann av tí gjøgnum eina harða eyðmykingarroynd, sum er opinberað í Dán 4. Hann skal góðtaka tankan um, at hann ikki fekk sítt vald við egnari megi, men tí at hin sanni Gud gav honum tað. Í Dan.7 fer henda valdið at taka symbolsku myndina av *Bjørnini* hjá Medum og Persum.

Valdið verður fingið, onkuntíð, við at kenna eitt tómrúm í sær sjálvum og í lívinum, gera menn sjálmorð. Vald fantaserar um at fáa stóra eydnu, sum ongantíð kemur. "Spildurnýtt, spildurnýtt" sigur orðatakið, men henda kenslan heldur ikki leingi. Í nútíðarlívinum enda kend og beundrað og ríkað listafólk við at gera sjálmorð hóast sjónligan, ljómandi og dýrdarríkan eydnu.

37d- *kraftin*

Tað tilnevnir handlingina, trýstið undir tvingsli, sum ger, at mótstøðumaðurin boyggur seg í bardaga. Men hesin bardagin má fyrst ímóti sær sjálvum. Vit tosa tá um karakterstyrki. Styri verður mátað í góðsku og effektiviteti.

Tað hevur eisini sítt symbol : *leyvan* sambært Dómarabókini 14:18 : " *hvat er sterkari enn leyvan, hvat er sötari enn hunang* ." Styrikin hjá leyvuni er í musklunum ; tey av fótum og klógvum men serliga tey av munninum sum umgir og køvir offur síni áðrenn hann etur tey. Óbeinleiðis avdúkingin av hesum svarinum til gátuna, sum Samson setti filistarunum, verður avleiðingin av eini ómakaleysari valdsgerð frá hansara síðu móti teimum.

37.- og *dýrd* .

Hetta orðið broytir týðning í sínum jarðligu og himmalsku fatanum. Nebukadnezar fekk menniskjaliga dýrd upp til hesa uppliving. Gleðin at ráða og avgera ørindini hjá øllum verum á jørðini. Eftir er honum at uppdaga ta himmalsku dýrd, sum Jesus Kristus skal fáa við at gera seg sjálvan, Meistarán og Harrán, til tænarar hjá tænarum sínum. Til sína frelsu fer hann at enda at taka við hesi dýrd og hennara himmalsku umstøðum.

Dan 2:38 *Hann hevur givið í tínar hendur, hvar teir búgva, menniskjabørn og dýr á markini og fuglar himmalsins, og hann hevur sett teg at vera høvdingi yvir teimum øllum : tú ert høvdið av gulli.*

38 a- Henda myndin verður brúkt til at nevna Nebukadnezar í Dan.4,9.

38b- *Tú ert tað gylta høvdið.*

Hesi orðini vísa, at Gud veit frammanundan, hvørji val Nebukadnezar fer at taka. Hetta symbolið, *høvdið av gulli* , profeterar hansara framtíðar halgan og val, til æviga frelsu. Gull er ímyndin av reinsaðari trúgv sambært 1. Pætursbrævi 1,7 : *fyrir at royndin av trúgv tykkara, sum er nógv dýrari enn gull, sum fer til grundar, hóast tað verður roynt við eldi, kann verða funnin til lovsang og dýrd og heiður við opinbering Jesu Krists* . Gull , hetta bótandi málmurin , er ein fullkomin mynd av hesum stóra kongi, sum letur seg umskapa av verkinum hjá skapanum Gudi.

Dan 2,39 *Eftir teg skal eitt annað ríki rísa, sum er lægri enn tú . síðan eitt triðja ríki av kopari, sum skal ráða yvir allari jørðini ;*

39 a- Við tíðini fer menniskjansliga góðskan at versna ; silvurið á bringuni og báðir armarnir á standmyndini er minni enn gullið á høvdinum. Eins og Nebukadnezar , fer Dárius medeari at umvenda seg, Kýrus 2 persi eisini sambært Ezra 1:1 til 4 , allir eisini elskandi Dániel ; og eftir teir Darius persi og Artaxerxes I ^{sambært} Ezra 6 og 7 . Í royndartíðum gleðast tey um at síggja Gud jødanna koma sínum egnu til hjálpar .

39b- *síðan eitt triðja ríki av kopari, sum skal ráða yvir allari jørðini.*

Her versnar støðan av álvara hjá grikska ríkinum. Bronsa, sum er symbolið, sum umboðar tað, merkir óreinleika, tað vil siga *synd* . Kanningin av dan 10 og 11 fer at loyva okkum at skilja hví. Men longu nú er talan um mentan fólksins sum uppfinnari av tjóðveldisfrælsi og øllum tess perversu og korrúptu frávikum sum sambært meginregluni ikki hava mörk , hetta er

orsøkin til at Gud sigur í Orðt.29:18 : *Har eingin opinbering er, er fólkið uttan afturhald; Sælur er tann, sum heldur lógina!*

Dan 2,40 *Tað skal koma eitt fjórða ríki, sterkt sum jarn; eins og jarn brýtur og skelvir alt, soleiðis fer hann at bróta og skelva alt, sum jarn, sum skræðir alt sundur.*

40a- Støðan versnar við hesum fjórða kongsríkinum sum er tað í Róm sum skal ráða yvir undanfarnu heimsveldum og taka allar teirra guddómleikar til sín, soleiðis at tað fer at savna allar teirra neiligu eginleikar við einum nýggjum, eina jarndisciplin av ómissandi harðleika. Hetta ger tað so effektivt, at einki land kann standa ímóti tí; so mikið, at ríki hansara skuldi røkka frá Onglandi í vestri til Bábylon í eystri. Jarn er sanniliga symbol hennara, frá tvíeggjaðu svørðunum, brynjuni og skjöldunum, soleiðis at herurin í álopinum tekur útsjónina av einum karapaci, sum burstar við spjótpunktum, óttafult virkin móti óskipaðu og spreittu álopinum hjá fíggindum sínum.

Dan 2:41 *Og eins og tú sást fótturnar og tærnar partvíst av leirleiri og partvíst av jarni, soleiðis skal ríkið bítast sundur. men har verður í tí nakað av jarnstyrki, tí tú sást jarnið blandað við leir.*

41a- Dánjal tilskilar tað ikki men myndin tosar. *Fótturnir og tærnar* umboða eina ráðandi fasu, sum skal taka eftir heidna rómverska ríkið, sum *jarni avmyndaði*. Býtt verður hetta rómverska ríkið vígvøllurin hjá teimum smáu kongsríkjunum, sum vórðu myndað eftir at tað varð sundurbrotið. Samgongan av *jarni* og *leiri* ger ikki styrki, men býti og veikleika. Vit *lesa leirleir*. Leirkerarin er Gud sambært Jer.18:6 : *Kann eg ikki gera við tykkum sum hesin leirkerarin, Ísraels hús? Sigur HARRIN. Sí, eins og leirið er í leirkerasmiðarans hond, soleiðis eru tit í hond míni, Ísraels hús!* Hesin leirurin er tann friðarligi parturin av menniskjanum, sum Gud velur síni útvaldu úr, og ger tey til heiðursskip.

Dan 2,42 *Og eins og tærnar á fótunum vóru partur av jarni og partur av leiri, soleiðis verður ríkið lutvíst sterkt og lutvíst broytiligt.*

42a- Legg til merkis, at Rómverska ríkið vardi til heimsins enda, hóast Rómverska ríkið misti sín samleika og ræði í 395. Forkláringin liggur í, at tað tók ræðið aftur gjøgnum átrúnaðarligu lokkanina av rómversk-katólsku trúnni. Hetta var orsakað av vápnaða stuðlinum, sum Clovis og byzantinsku keisararnir góvu biskupi í Róm umleið 500. Teir bygdu hansara álit og hansara nýggja pávavald, sum gjørdi hann, men bert í mannaeygum, til jarðliga høvdið á kristnu kirkjunni síðani 538.

Dan 2:43 *Tú sást jarnið blandað við leiri, tí at við hjúnalag manna verða tey blandað saman. men tey verða ikki sameind hvør við annan, eins og jarn ikki bindur seg saman við leiri.*

43a- Tær, *tíggju* í tali, verða *tíggju horn* í Dan.7:7 og 24. Eftir kroppin, og fótturnar, umboða tær vesturkristnu tjóðirnar í Evropa í endatíðini, tað vil siga okkara tíð. Við at fordøma hyklarisku samgongurnar hjá evropeisku tjóðunum, avdúkaði Gud fyri 2600 árum síðani brotligheitina í teimum avtalum, sum sameina fólkinu í dagsins Evropa, júst sameind við stóði í " sáttmálunum í Róm".

Dan 2:44 *Og á døgum hesar kongar skal Gud himmalsins seta upp eitt ríki, sum ikki skal verða oyðilagt, og tað skal ikki verða latið øðrum fólki. hann skal bróta og oyða øll hesi ríki, og sjálvur skal hann standa um allar ævir.*

44a- *Í tíðini hjá hesum kongunum.*

Málið er staðfest, tær *tíggju tær* eru samtíðar við dýrdarríku afturkomu Kristusar.

44b- *Guð himmalsins skal reisa eitt ríki, sum aldri verður oyðilagt.*

Útval av teimum útvaldu hevir verið gjørt undir Jesu Kristi navni síðani tænanstu hansara, tá hann fyrstu ferð kom til jarðar, fyri at bøta fyri syndir teirra, sum hann frelsir. Men tey tvey túsund árinu, sum fylgdu hesi tænanstu, varð hetta valið framt í eyðmjúkleika og forfylging av djævulsku leguni. Og síðani 1843 eru tey, sum Jesus frelsir, fá í tali, sum kanningin av Dan 8 og 12 fer at staðfesta.

Tey 6000 árin av valtíðini av teimum útvaldu koma at enda, 7. ^{ártúsund} letur ævinleikans hvílundag upp fyri teimum einastu útvaldu, sum eru loyst við blóði Jesu Krists síðani Ádam og Evu. Allir vilja hava verið valdir orsakað av teirra trúfesti, tí Gud tekur við sær trúgv og lýðin menniskju, frelsir djevulin, hansara uppreistrarhugaðu einglar og ólýðin menniskju til fullkomna oyðilegging av teirra sálum.

44c- og sum ikki vilja koma undir ræði av øðrum fólkum .

Tí tað ger enda á menniskjansligum yvirvaldum og skiftisskipanum á jørðini.

44d- *hann skal bróta og oyða øll hesi ríki, og sjálvur skal hann standa um allar ævir .*

Andin greiðir frá týdninginum hann gevur orðinum enda ; ein absoluttan týdning. Tað verður ein burturbeining av øllum menniskjum. Og Opinberingin 20 fer at avdúka okkum, hvat hendir í 7. ^{ártúsund}. Vit fara sostatt at uppdaga skrána, sum Gud hevur ætlað. Á oyðimørkini verður djevulin hildin fangi, uttan nakran himmalskan ella jarðligan felagsskap. Og í himlinum, í 1000 ár, skulu tey útvaldu døma tey óndu deyðu. Tá hesi 1000 árin eru liðug, skulu tey óndu rísa upp til seinasta dómin. Eldurin, sum skal oyðileggja tey, skal reinsa jørðina, sum Gud skal gera nýggja við at æra hana til at taka ímóti háseti sínum og sínum loystu útvaldu. Myndin av sjónini tekur tí saman um meira fløktar gerðir, sum Apokalypsán um Jesus Kristus fer at avdúka.

Dan 2,45 *Hetta merkir steinurin, sum tú sást varð høgður úr fjallinum uttan hendur, og sum brotnaði jarnið, koparið, leirið, silvurið og gullið. Hin stóri Guð hevur gjørt kongi kunnugt, hvat henda skal eftir hetta. Dreymurin er sannur, og tulkningin av honum er vís.*

45a- At enda, eftir at hann er komin, Kristus er ímyndaður við steininum, túsund ára himmalska dóminum og útinning hansara av seinasta dóminum, á nýggju jørðini, sum Gud hevur endurreist, fer tað stóra fjallið, sum er fortalt í sjónini, at taka form og stað í ævir.

Dan 2,46 *Tá fall Nebukadnezar kongur á andlit sítt og tilbað Dániel og bað, at teir skuldu ofra Dániel offur og roykilsu.*

46a- Enn heidningur, reagerar kongurin eftir síni náttúru. Eftir at hava fingið frá Dánjali alt, sum hann hevði biðið um, boygdi hann seg fyri honum og heiðraði sínar skyldur. Dánjal mótmælir ikki avgudadýrkanini, sum hann ger móti honum. Enn er ov tíðliga at mótsiga og seta spurnartekin við hetta. Tíðin, sum eigur Gud, fer at gera sítt arbeiði.

Dan 2:47 *Og kongurin segði við Dániel: «Sanniliga er Gud tykkara Gud gudanna og Harri konganna og avdúkari loyndarmál, tí tú hevur kunnað avdúkað hetta loyndarmálið.»*

47a- Hetta var fyrsta stigið hjá Nebukadnezar kongi móti síni umvending. Hann fer ongantíð at kunna gloyma hesa upplivingina, sum noyðir hann at viðganga, at Dánjal er í sambandi við tann sanna Gud, faktiskt Gud gudanna og Harran konganna. Men heidna fylgið, sum hjálpir honum, fer at seinka umvending hansara. Orð hansara vitna um, hvussu effektivt profetiska arbeiðið er. Guds kraft at siga frammanundan, hvat skal henda, setur tann vanligu menniskjað móti veggnum av einum sannførandi prógvi, sum tann útvaldi gevur seg undir og tann falni stendur ímóti.

Dan 2:48 *Tá lyfti kongurin Dániel og gav honum nógvar stórar gávur ; hann gav honum leiðslu yvir øllum Bábellslandslutinum og setti hann høvuðshøvdingi yvir øllum vísmonnum í Babel.*

48a- Nebukadnezar gjørði við Dániel á sama hátt, sum Fárao hevði gjørt við Jósef undan honum. Tá teir eru skilagóðir og ikki treiskir stongdir og fastir, vita stórir leiðarar, hvussu teir skulu meta um tænararnar hjá einum tænarum, sum hevur virðismiklar eginleikar. Tey og teirra fólk eru ágóðarar av teimum guddómligu signingunum, sum hvíla á Hansara útvaldu. Vísdomur hins sanna Guds gagnar soleiðis øllum til góðar.

Dán 2,49 *Dániel bað kongin geva Sjadrak, Mesak og Abednego stjórnarættin í Bábellslandslutinum. Men Dánjal sat í kongsgarðinum.*

49a- Hesir fyra ungu menninir stóðu seg frá hinum ungu jøðunum, sum vóru komnir til Bábylon við teimum, gjøgnum teirra serliga trúfasta hugburð mótvegis Gudi. Eftir hesa

stríðsroynd, sum kundi verið vorðin dramatisk fyri øll, kemur góðkenningin hjá tí livandi Gudi fram. Vit síggja soleiðis munin, sum Gud ger millum tey, sum tæna honum, og tey, sum ikki tæna honum. Hann lyftir síni útvaldu, sum hava víst seg verd tað, alment, í eygum øllum fólkasløgum.

Dánjal 3.

Dan 3,1 *Tá gjørði Nebukadnezar kongur eina mynd av gulli, sum var seksti alnir høg og seks alnir breið. Hann setti tað upp í Dura-dalinum í Bábelloandslutinum.*

3a- Kongurin var sannførdur men enn ikki umvendur av livandi Gudi Dánjals. Og megalomania eyðkennir hann enn. Teir stóru menninir rundan um hann eggja honum á hesi leiðini eins og revurin í ævintýrinum ger við krákuna, teir rósa honum og virða hann sum ein gud. So endar kongurin við at samanbera seg við ein gud. Sigast skal, at í heidninginum er lætt at reka, tí hinir falsku guddómarnir eru órørligir og frystir í standmyndaformi, meðan hann, kongurin, sum er á lívi, longu er yvirskipaður yvir teimum. Men hvussu illa hetta gullið er brúkt í uppsetingini av standmynd! Eftir øllum at døma hevur fyrra visjónin ikki borið ávøkst enn. Kanska hjálptu sjálvst teir heiðurslønir, sum gudanna Gud vísti honum, at varðveita og enntá økja um stoltleika hansara. Gull, sum er ímyndin av trúnni, sum er reinsað við royndum sambært 1. Pætursbrævi 1,7, fer at avdúka nærveruna av hesum slagnum av hátignarligari trúgv í trimum fylgisveinum Dániels, í nýggju upplivingini, sum verður greitt frá í hesum kapitli. Hetta er ein læra, sum Gud serliga vendir sær til síni útvaldu í seinastu adventistroynd, tá ein deyðakunngerð, sum er profeterað í Opínb.13,15, skal taka lív teirra.

Dan 3:2 *Tá sendi Nebukadnezar kongur boð og savnaði saman høvdingar, landsstýrismenn, høvuðsdómarar, kassameistarar, dómarar, rættarmenn og allar høvdingar í landslutunum, at koma til vígslu av myndini, sum Nebukadnezar kongurin hevði sett upp.*

2a- Ólíkt stríðnum hjá Dánjali í Dan.6, so er upplivingin ikki orsakað av samspælinum hjá fólkinum, sum vóru kring kongin. Her er tað ávøksturin av hansara persónligheit, sum verður avdúkaður.

Dan 3,3 *Tá vóru satraparnir, landsstýrismenninir, landsstýrismenninir, dómararnir, kassameistararnir, rættarmenninir, dómararnir og allir høvdingarnir í landslutunum savnaðir saman til vígslu av myndini, sum Nebukadnezar kongur hevði sett upp. Teir stóðu framman fyri standmyndini, sum Nebukadnezar hevði reist.*

Dan 3,4 Og ein boðberi rópti við harðari rødd og segði: «Hetta er boðið, sum er givið tykkum, tjóðir, tjóðir og tungumál!

Dan 3,5 Tá ið tit hoyra lúður, floytu, harpu, sambuku, psalteri, seyða og alskyns tónleik, tá skulu tit falla niður og tilbiðja gullmyndina, sum Nebukadnezar kongur hevur sett upp.

5a- Tá ið tú hoyrir ljóðið av lúðrinum .

Signalið til royndina verður givið við ljóðinum á lúðrinum , ^{eins} og afturkoma Jesu Krists er ímyndað í Opnb .

5b- tú skalt byggja teg niður

Prostratióin er tann likamligi heiðursformurin, sum verður latin. Í Opb .

5c- og tú fert at elska tað

Tilbiðjan er tann mentali heiðursformurin, sum verður latin. Í Opnberingini 13,16 ímyndar Gud tað á pannuni á manninum, sum fær merkið hjá djórinum .

Hetta versið ger, at vit kunnu uppdaga lyklarnar til hesi symbolini, sum eru nevnd í Apokalypsuni um Jesus Kristus. Enni og hond menniskjans taka saman um hansara tankar og verk og millum tey útvaldu, fáa hesi symbol Guds innsigli í mótsøgn til merkið hjá djórinum , eyðmerkt við " sunnudagin " í rómversku katolisismuni, góðtíkin og stuðlað av protestantum síðani teir komu inn í økumeniska samgonguna.

Øll skipanin av hesum tiltakinum, sum Nebukadnezar kongur álegði, verður endurnýggjað við heimsins enda í royndini av trúfesti móti hvíludegnum hjá Skaparanum Gudi. Hvønn hvílundag fer noktan teirra útvaldu at arbeiða at vitna um teirra mótstøðu móti mannalógini. Og sunnudagin fer noktan teirra at luttaka í álagdu felags tilbiðjanini at eyðmerkja teir sum uppreistrarmenn, sum skulu sleppa av við. Síðani verður deyðadómur sagdur. Tilgongdin verður tí fullkomiliga í tráð við tað, sum teir triggir fylgisveinarnir hjá Dánieli fara at uppliva, sjálvir verða fult signaðir av Gudi fyri teirra longu vístu trúfesti.

Men áðrenn heimsins enda varð henda læran skotið upp, fyrst og fremst jødarnar í gamla samgonguni, sum vóru fyri líknandi roynd millum – 175 og – 168, forfylgdir til deyðis av grikska konginum Antiochus 4, sum kallaðist Epiphanes. Og Dan.11 verður vitnað um, at nakrir trúgvir jødar vildu heldur verða dripnir heldur enn at fremja andstygd fyri sínum sanna Gudi. Tí tá í tíðini gjørdi Gud ikki inn fyri at bjarga teimum undursamt, meira enn hann gjørdi seinni fyri tey kristnu, sum Róm drap.

Dan 3,6 Tann, sum ikki fellur niður og tilbiður, verður beinanvegin kastaður í eldovnin.

6a- Fyri fylgisveinarnir hjá Dánjali er hóttanin eldovnurin . Henda deyðshóttanin er ímyndin av endaligu deyðskunngerðini. Men munur er á teimum báðum upplivingunum í byrjanini og tí í endanum, tí at enda verður eldovnurin revsingin av seinasta dóminum hjá álopsmonnunum, sum forfylgja Guds útvaldu heiløgum.

Dan 3,7 Tá ið alt fólkíð hoyrði ljóðið av lúðri, floytu, harpu, sambuque, psalteri og alskyns tónleiki, dattu øll fólkasløgini, tjóðirnar og tungumálini niður og tilbóðu gullmyndina, sum Nebukadnezar kongur hevði sett upp.

7a- Hendan næstan almenna og einmelta atferðin um at leggja fjøldina undir menniskjansligar lógir og fyriskipanir, profeterar enn teirra atferð, tá ið seinasta jarðliga trúarroyndin var. Seinasta alheimsstjórnin á jørðini verður lýdd við sama ótta.

Dan 3,8 Tá komu nakrir kaldear og ákærdu jødarnar.

8a- Guds útvaldu eru mark fyri djevulsins vreiði, sum ræður yvir øllum sálum, sum Gud ikki viðurkennir sum sínar útvaldu. Á jørðini tekur hetta djevulska hatur seg í formi av øvundsjúku og samstundis av stórari andstygd. Tey verða tá hildin at hava ábyrgdina av øllum tí ónda, sum menniskjað líður undir, hóast tað er tað øvugta, sum forklarar hesi óndu, sum heilt einfalt eru avleiðingarnar av, at Gud ikki verjir tey. Tey, sum hata tey valdu, ætla at gera tey til ta fólksligu útrættingina, sum skal sleppast av við at drepa tey.

Dan 3:9 Og teir søgdu við Nebukadnezar kong : «Kongur, liv um ævir!

9a- Umboð djevulsins koma inn á pallin, søgugongdin gerst greiðari.

Dan 3,10 Tú hefur givið boð um, at hvør tann, sum hoyrir ljóðið av lúðri, floytu, harpu, sambuque, salteri, seyða og øllum ljóðførum, skal falla niður og tilbiðja gullmyndina.

10a- Tey minna kongin á hansara egnu orð og skipanina av hansara kongaliga myndugleika, sum lýdni krevst til.

Dan 3,11 og at tann, sum ikki vildi falla niður og tilbiðja, skuldi verða kastaður mitt í ein eldovn.

11a- Eisini verður mint á deyðahóttanina ; fellan letur seg á teir útvaldu heiløgu.

Dan 3:12 Men tað eru nakrir jødar, sum tú hefur sett landsstýrismenn í Bábýlon, Sadrak, Mesak og Abed-Nego, menn, sum ikki virða teg, kongur . teir tæna ikki gudum tínum og tilbiðja ikki gullmyndina, sum tú hefur sett upp.

12a- Málið var forútsiguligt, høgu størvini vórðu latin útlenskum jødum, tann svikaliga øvundsjúkan, sum varð kveikt, skuldi vísa sín ávøkst av drápshatur. Og so verða Guds útvaldu útvald og fordømd av fólksligum hevndarhuga.

Dan 3,13 Tá gav Nebukadnezar, sum var reiður og vreiður, boð um at fáa Sjadrak, Mesak og Abed-Nego at koma. Ok voru {}essir menn leiddir fyrir konung.

13a- Minnst til, at hesir triggir menninir fingur frá Nebukadnezari hægstu støður í ríki hansara, tí teir tyktust honum klókari, skilagóðari enn fólkið í hansara egna fólki. Hetta er orsøkin til, at tað at hann verður settur í ein " irriteraðan og øðiligan " stand fer at forklára hansara løtu gloymsku av teirra serligu eginleikum.

Dan 3:14 Nebukadnezar segði við teir: «Er tað satt, Sadrak, Mesak og Abed-Nego, at tit ikki tæna gudum mínum og tilbiðja gullmyndina, sum eg havi sett upp?

14a- Hann bíðar ikki eingongd eftir at tey svara spurningi hansara : Ert tú tilætlað ólýðin mínum boðum ?

Dan 3:15 Verið nú til reiðar, og tá ið tit hoyra ljóðið av lúðri, floytu, harpu, sambuku, psalteri, seyða og alskyns ljóðførum, skulu tit falla niður og tilbiðja myndina, sum eg havi gjørt. Um tú ikki tilbiður hann, verður tú beinanvegin kastaður í ein brennandi ovn. Og hvør er tann gudur, sum skal bjarga tykkum úr hond míni?

15 a- Knappliga varnast kongurin, hvussu gagnligir hesir menn eru honum, og er hann til reiðar at bjóða teimum ein annan móguleika við at lýða hansara alheims keisaraskipan.

Spurningurin, sum verður settur, fær eitt óvantað svar frá tí sanna Gudi, sum Nebukadnezar tykist hava gloymt, tikin upp av virkseminum í sínum keisaralívi. Harumframt eru ongar upplýsingar til at áseta dagfestingina av málinum.

Dan 3,16 Tá svaraðu Sjadrak, Mesak og Abed-Nego Nebukadnezar kongi og søgdu: «Okkum nýtist ikki at svara tær í hesum máli.»

16 a- Hesi orðini, sum vóru søgd við tann mest valdsmikla kongin í hansara tíð, tykjast óhugnalig og óvirðilig, men hesir menninir, sum tala tey, eru ikki uppreistrarhugað fólk. Tvørturímóti eru tey fyrimyndir fyri lýdni móti tí livandi Gudi, sum tey avgjørt hava avgjørt at vera trúføst móti.

Dan 3,17 Sí, Gud okkara, sum vit tæna, er mentur at bjarga okkum úr brennandi eldovninum, og hann skal bjarga okkum úr hond tíni, kongur.

17a- Ólíkt konginum hildu tey trúføstu útvaldu fast við tey prógv, sum Gud gav teimum fyri at vísa, at hann hevði verið við teimum í royndini av sjónini. Við at sameina hesa persónligu upplivingina við tey dýrdarríku minnini um teirra fólk, sum varð loyst frá egyptum og teirra trælalald, av hesum sama trúgva Gudi, trýsta tey sítt dirvi til tað stigið, at tey troysta konginum. Teirra avgerð er total, sjálvt um teir doyggja. Men andin fær teir at profetera sítt inntriv : hann skal frelsa okkum úr tíni hond, kongur .

Dan 3,18 Men um ikki, so skalt tú vita, kongur, at vit vilja ikki tæna gudum tínum og tilbiðja gullmyndina, sum tú hefur sett upp.

18a- Og um Guds hjálp ikki kemur, so er tað betri hjá teimum at doyggja sum trúføst útvald enn at yvirliva sum svíkjarar og ræðuskítar. Henda trúfesti verður at finna í royndini, sum

grikski forfylgjari legði á í - 168. Og eftir það, gjøgnum alla kristnu tíðina millum sonn kristin, sum til heimsins enda ikki vilja blanda Guds lóg við djevulsku mannalógina.

Dan 3,19 *Tá varð Nebukadnezar fylltur av vreiði, og andlit hansara broyttist móti Sjadraki, Mesak og Abednego. Hann talaði aftur og bað, at ovnin skuldi hitast sjeý ferðir heitari, enn tað var rætt at hita hann.*

19a- Tað skal skiljast, at hesin kongurinn ongantíð sá ella hoyrði nakran mótmæla avgerðum sínum á lívsleið síni; sum rættvísger vreiði hansara og broytingina í andlitinum. Djevulin fer inn í hann fyri at leiða hann til at drepa Guds útvaldu.

Dan 3:20 *Síðan bað hann nøkrum av teimum sterkastu monnum í her sínum binda Sjadrak, Mesak og Abednego og kasta teir í eldovnin.*

Dan 3,21 *Og hesir menninir vórðu bundnir og buksur teirra, klæðir og klæðir og kastaðir inn í eldovnin.*

21a- Alt hetta nevnda tilfarið er eldfimt eins og holdkroppar teirra.

Dan 3:22 *Og av tí at boð kongsins vóru harðlig, og ovnurin var ógvuliga heitur, drap eldurin menninar, sum kastaðu Sjadrak, Mesak og Abednego í hann.*

22a- Deyðin hjá hesum monnum vitnar um, hvussu deyðiligur eldurin var í hesum ovninum.

Dan 3,23 *Og hesir trýggir menninir, Sjadrak, Mesak og Abednego, duttu bundnir niður mitt í eldovninum.*

23a- Boðini hjá konginum verða framd, enntá drepa hansara egnu tænarar.

Dan 3,24 *Tá varð Nebukadnezar kongur ræddur og reisti seg í skundi. Tá talaði hann og mælti við ráðgevar sínar: «Kastaðu vit ikki trýggjar menn bundnar út í eldin?» Þeir svara konungi: Vist, konungr!*

24a- Kongurinn av konganum í síni tíð kann ikki trúgva eygum sínum. Tað, sum hann sær, er omanfyri alt menniskjaligt hugflog. Hann kennir tørvin á at tryggja sær sjálvum við at spyrja tey rundan um seg, um gerðin at kasta trýggjar menn í eldin í ovninum er veruleiki. Ok staðfestu þeir honum málið: *J)at er vist, konungr!*

Dan 3:25 *Og hann svaraði og segði: «Sí, eg síggi fyra menn leysar, sum ganga mitt í eldinum, og teir hava ongan skaða. og myndin av tí fjórða líkist tí av einum gudsoni.*

25a- Tað tykist sum bara kongurinn hevði sjónina av fjórða myndini, sum ræður hann. Fyrimyndarlíga trúgvinn hjá teimum trimum monnunum er heiðrað og svarað av Gudi. Í hesum eldinum kann kongurinn skilja menn og hann sær ein mynd av ljósi og eldi standa hjá teimum. Henda nýggja upplivingin fer fram um ta fyrstu. Veruleikin um hin livandi Gud er aftur prógvaður fyri honum.

25b- og myndin á tí fjórða líkist tí á einum gudsoni.

Útsjónin á hesum fjórða persóninum er so øðrvísi enn hjá monnum, at kongurinn eyðkennir hann við ein gudanna son. Úttrykkið er heppi, tí tað er av sonnum eitt beinleiðis inntriv hjá tí, sum fyri menniskju skal gerast **Guds sonur** og **menniskjasonur**, nevnliga Jesus Kristus.

Dan 3,26 *Tá kom Nebukadnezar nærri munninum á brennandi eldovninum og segði: «Sjadrak, Mesak og Abed-Nego, tænarar hins hægsta Guðs, komið út og komið higar!» Og Sjadrak, Mesak og Abed-Nego komu út úr eldinum.*

26 a- Aftur hesaferð gerst Nebukadnezar til eitt lamb í andlitinum á einum leyvakongi, sum er ómetaliga sterkari enn hann. Henda áminningin vekir vitnisburðin um upplivingina av fyrru sjónini. Gud himmalsins rópar til hansara aðru ferð.

Dan 3,27 *Tá vóru høvdingar, landsstýrismenn, landsstýrismenn og kongsráðgevar savnaðir; Teir sóu, at eldurin hevði einki vald yvir kroppum hesum manna, at hárið á høvðinum ikki var sungið, at undirbuksur teirra ikki vóru skaddar, og at lukturin av eldinum ikki hevði nátt teimum.*

27a- Í hesi upplivingini gevur Gud okkum prógv, bæði fyri okkum og fyri Nebukadnezar, um hansara veruliga alvald. Hann skapti jarðiskar lógir, sum treyta lívið hjá øllum menniskjum og øllum djórum, sum liva á hansara jørð og í hansara vídd. Men hann hevur júst prógvað, at

hvörki hann ella einglarnir eru undir hesum jarðligu reglum. Skaparinn av alheimslógum, er Gud omanfyri tær og kann, eftir sínum vilja, skipa undurfull mál, sum í síni tíð fara at bera Jesusi Kristi dýrd og umdømi.

Dan 3:28 *Nebukadnezar talaði og segði: «Lovaður veri Gud Sjadraks, Mesjaks og Abednego, sum hevur sent eingil sín og bjargað tænarum sínum, sum høvdu álit á honum og hava brotið kongsins boð og givið upp likam síni, so at teir ikki skuldu tilbiðja nakran Gud sín.»*

28a- Kongsins vreiði er flogin burtur. Aftur á menniskjaligu føturnar lærir hann av upplivingini og gevur boð, sum forða fyri, at tingið hendir aftur. Tí upplivingin er pínufull. Gud vísti bábylonarum, at hann er livandi, virkin og fullur av styrki og mátti.

28b- *sum sendi eingil sín og frelsti tænarar sínar, sum høvdu álit á honum, og sum brótu kongsins boð og góvu upp likam sín heldur enn at tæna og tilbiðja nakran gud uttan sín egna Gud!*

Í høgum ljósleika ger kongurinn vart við, hvussu beundrandi er trúfesti hjá monnum, sum hansara galni stoltleiki vildi drepa. Tað er eingin ivi um, at hann ger vart við, at tað hevði verið møguligt hjá honum orsakað av hansara valdi at sloppið undan hesi heimsku stríðsgongdini, sum stoltleikin elvir til, sum bara ger, at hann ger feilir við vanda fyri ósekum fólki.

Dan 3:29 *Men hetta er boð, sum eg gevi: Hvørt fólk, tjóð ella mál, sum talar ilt móti Gudi Sjadraks, Mesjaks og Abed-Nego, skal hann verða høgður sundur, og hús hansara skal gerast til grót, tí eingin annar gudur er, sum kann frelsa hann.*

29 a- Við hesi yvirlýsing gevur Nebukadnezar kongur sína verju til Guds útvaldu.

Samstundis hóttir hann tann, sum talar ilt um Gud Sadraks, Mesak og Abednego, og hann tilskilar, at hann verður rivin í stykki, og hús hansara verður minkað til eina rúgvu av skiti, tí eingin annar gud er, sum kann frelsa sum hann. Í ljósinum av hesi hóttan, er tað vist, at so leingi Nebukadnezar kongur ræður, fáa Guds trúgvu útvaldu ongar trupulleikar orsakað av ætlanum.

Dan 3,30 *Eftir hetta lyfti kongurinn Sjadrak, Mesak og Abed-Nego í Bábellandslutinum.*

30a- “ Alt er væl, sum endar væl ” fyri tey trúgvu útvaldu hjá tí livandi Gudi, skaparanum av øllum tí, sum livir og er til. Tí hansara útvaldu skulu rísa upp seinast, og tey skulu ganga á mold hinna deyðu, fyrrverandi fíggindar teirra, á endurreisnu jørðini, í allar ævir.

Í seinastu royndini fæst eisini hesin happy ending. Sostatt er fyrsta royndin og seinasti ágóðin av beinleiðis inntrivinum hjá tí livandi Gudi til fyrimums fyri síni útvaldu, sum hann kemur at frelsa í Jesusi Kristi, frelsaranum, tí navn hansara Jesus merkir " YaHWÉH frelsir ."

Dánjal 4.

Dan 4,1 *Nebukadnezar kong, til øll fólkasløg, tjóðir og tungumál, sum búgva á allari jørðini. Friður veri tykkum í yvirflóð!*

1a- Tónin og formurinn prógva tað, kongurinn, sum tosar, er tann, sum umvendi seg til Gud Dánjals. Hansara útrykk líkjast skriftunum í brøvunum í nýggja sáttmálanum. Hann bjóðar frið, tí hann er nú sjálvur í friði, í sínum menniskjahjarta, við kærleikans og rættvísis Gud, hin sanna, hin einasta, hin einstaka.

Dan 4,2 *Tað tyktist mær gott at kunngerá tey tekin og undurverk, sum hin hægsti Gud hevur gjørt móti mær.*

2a- Kongurinn ger nú, sum Jesus segði við tey blindu og lamellu, sum hann grøddi: “ Farið og víst tykkum í templinum og kunngið, hvat Gud hevur gjørt fyri tykkum .” Kongurinn er lívgaður av sama ynski, sum Gud hevur givið íblástri til. Tí umvendingar eru møguligar hvønn dag, men Gud gevur teimum ikki øllum ávirkanina av tí, sum ein kongakongur upplivir, ein valdsmikil og sterkur keisari.

Dan 4,3 *Hvussu stór eru tekin hansara ! Hvussu máttmikil eru undurverk hansara! Ríki hans er eitt ævigt ríki, og vald hans varir ætt eftir ætt.*

3a- Skil og víska um hesi ting gevur honum tann frið og sonnu eydnu, sum longu er tøk her niðanfryi. Kongurinn lærði og skilti alt.

Dan 4,4 *Eg, Nebukadnezar, var friður í húsi mínum og sælur í hølli mínum.*

4a- Rolig og glað ? Ja, men enn ein heidningur ikki umvendur til tann sanna Gud.

Dan 4,5 *Eg hevði ein dreym, sum ræddi meg; tankarnir, sum eg varð eltur við á songini og sjónirnar í huga mínum, fyltu meg við ræðslu.*

5a- Hesin Nebukadnezar kongur er sanniliga framlagdur fyri okkum sum tann burturvilsti seyðurin, sum Gud í Kristi kemur at leita sær út fyri at bjarga honum og bjarga honum frá vanlukku. Tí eftir hesa friðarligu og sælu jarðisku tíð skuldi framtíðin hjá konginum vera glatan og ævigur deyði. Fyri hansara ævigu frelsu kemur Gud at órógva og pína hann.

Dan 4:6 *Tá bað eg, at teir skuldu føra allar vísmenn Babel fram fyri meg, so at teir skuldu siga mær dreymisins týðing.*

6a- Eftir øllum at døma hevur Nebukadnezar álvarsligar minnistrupulleikar. Hví ringir hann ikki til Dánjal beinanvegin ?

Dan 4,7 *Tá komu gandamenn, stjørnuspámenn, kaldear og spámenn. Eg segði teimum dreymin, men teir góvu mær ikki útlekkingina.*

7a- Ting henda eins og í fyrstu sjónini, heidnu spámennirnir vilja helst viðurkenna sín óføri heldur enn at siga ævintýr fyri konginum, sum longu hevur hótt lív teirra.

Dan 4:8 *Seinast av øllum kom Dániel, sum eitur Beltsazar eftir navni guds míns , fram fyri meg, og andi hinna heilagu gudanna var í honum. Eg segði honum dreymin:*

8a- Orsøkin til burturleggingina er givin. Bel var framvegis gud kongsins. Eg minnst her, at Dárius medeari, Kýrus persi, Dárius persi , Artaxerxes I sambært Ezra. 1, 6 og 7 , øll í síni tíð vilja meta um jødisku útvaldu og teirra einasta Gud. Um Kýrus profeterar Gud í Jes.44:28, og sigur: *Eg sigi um Kýrus: Hann er hirði mín, og hann skal fullføra alt mína gleði ; hann skal siga um Jerúsalem: Lat tað verða bygt upp aftur! Og um templið: Lat tað verða grundað! - Tann profeteraði hirðin skal fremja tann profetiska viljan hjá Gudi, sum hann viðurkennir, at hann er lýðin. Hesin annar teksturin staðfestir hansara profeteraðu umvending : Jes.45:2: Soleiðis sigur Harrin við sín salvaða, við Kýrus , og í versni 13 : Tað eri eg, sum havi reist Kýrus upp í rættvísi míni, og eg skal gera allar vegir hansara beinar; Hann skal endurbyggja borg mína og lata fangar mínar leysar, uttan loysigjald ella løn, sigur Harri herliðanna. Og avrikið av hesi verkætlan sæst í Ezra 6,3-5: Fyrsta árið hjá Kýrus kongi gav Kýrus kongur hesi boð um Guds hús, sum er í Jerúsalem: Húsið skal byggjast upp aftur, so at tað skal vera eitt stað, har offur kunnu verða framd, og tað skal hava fast grundarlag. Hann skal vera seksti alnir høgur, seksti alnir breiður, tríggjar røðir av høgðum steinum og eitt røð av nýggjum timbri. **Kostnaðurin verður goldin av kongshúsinum** . Harumframt skulu gull- og silvurílotini úr Guds húsi, sum Nebukadnezar hevði tikið burtur úr templinum í Jerúsalem og flutt til Babel, verða endurreist og førd til templið í Jerúsalem til staðin, har tey vóru, og*

verða sett í hús Guðs. **Kostnaðin verður goldin av kongshúsinum.** Gud veitir honum teir heiðurslønir, hann hevði givið Sálomoni kongi. Men ver varin ! Henda kunngerð fer ikki at loyva útrokningini, sum er skotið upp í Dan.9,25, at verða nýtt til at fáa dagfestingina av fyrstu komu Messias ; tað verður tann hjá Artaxerxes kongi persa . Kýrus læt templið byggja upp aftur, men Artaxerxes gav loyvi til at byggja múrarnir í Jerúsalem upp aftur og at alt jødiska fólkið kom aftur til tjóðarland sítt.

Dan 4,9 *Beltsazar, galdrahøvdingi, tí at eg veit, at andi hinna heilagu gudanna er í tær, og sum einki loyndarmál er trupult fyri tær, sig mær týðningin av teimum sjónum, sum eg havi sæð í dreyminum.*

9a- Vit mugu skilja, hvar kongurin er. Í huganum hevði hann verið heidningur og viðurkent Gud Dániels sum bara ein annan gud, uttan so at hann var førur fyri at forklára dreymar. Tað kom honum ikki í hug, at hann skuldi skifta gudar. Gud Dániels var bara ein annar gudur.

Dan 4,10 *Hetta eru sjónirnar í huga mínum, meðan eg var á songini. Eg hugdi at, og sí, miðskeiðis í jørðini eitt stórt træ.*

10a- Í myndunum, sum Jesus fer at brúka til at geva sínar lærur til tað andaliga fólkið, hann vil læra, verður træið myndin av menniskjanum, frá reyðinum, sum boyggur seg og bøgir seg til tann máttmikla og tignarluga sedrisviðin. Og eins og menniskjað kann meta um vælsmakkandi fruktina á einum træi, so virðismetir ella ikki Gud ávøkstin, sum hansara skapningar bera, frá tí hugnaligasta til tað minst hugnaliga, enntá andstyggiliga og andstyggiliga.

Dan 4,11 *Og træið vaks stórt og sterkt, og hæddin rakk til himmals, og sjónarringurin var til endarnar á allari jørðini.*

11a- Í sjónini um likneiminnar var kaldeski kongurin longu samanborin við eitt træ eftir teirri mynd av valdi, styrki og ríki, sum honum hevði verið givið av sanni Gudi.

Dan 4,12 *Bløð hansara var vakurt, og ávøkstur hansara nógvur; hann bar mat fyri øll; djórini á markini tóku sær skjól undir skugga hennara, og alt livandi dró føði sína úr henni.*

12a- Hesin valdsmikli kongurin deildi við øll tey í hansara ríki ríkidømi og mat, sum varð framleitt undir hansara leiðslu.

12b- *fuglar himmalsins gjørdu sær bústað millum greinarnar;*

Orðingin er ein endurtøka av Dan 2,38. Hesir fuglarnir á himlinum umboða bókstaviliga tann frið og ró, sum ræður undir hansara stjórn. Í andaligari merking merkja teir himmalsku einglarnar hjá Gudi, men í hesi eini tilvísing í Præd 10,20 er tað Gud sjálvur, sum talan er um , tí hann einsamallur granskar tankarnar hjá hvørjum einstøkum : *Banna ikki kongin, enntá í huga tínum, og banna ikki ríku í songarrúmi tínum ; tí fuglurin í luftini bar rødd tína, beingjaða djórið boðaði orð tíni .* Í flestu sitatum vekja himmalfuglarnir ørnir og rovfuglar, sum eru ráðandi hjá beingjaðu sløgnum. Fuglar seta búgv har føði teirra er nógv ; Myndin staðfestir sostatt vælferð og matmettan.

Dan 4,13 *Í sjónunum í huga mínum, tá ið eg lá á songini, sá eg, og sí, ein av vaktarmonnunum og teimum heilagu kom niður av himli.*

13a- Kortini hava himmalsku einglarnir ikki brúk fyri at sova, og tí eru teir í varandi virkseimi. Tey , *sum eru heiløg* og í tænastu Guðs, *koma niður av himli* at bera boðskapur hansara til hansara jarðligu tænarar.

Dan 4,14 *Og hann rópti hart og segði: «Høgið træið niður og skerið greinarnar av tí! rista bløðini og spreidda fruktirnar; latið djórini flýggja undan henni og fuglarnar millum greinar hennara!*

14a- Sjónin boðar frá, at kongurin missir ríki sítt og valdið yvir tí.

Dan 4,15 *Men lat stubban vera, har røturnar eru í jørðini, og binda hann við jarns- og koparketum millum grasið á markini. Lat hann verða vátan av døgghiminsins, og lat hann hava grasið á jørðini sum lut sín eins og djórini!*

15 a- *Men lat stamman standa har røturnar eru í jørðini .*

Konungur mun vera í ríki sínum ; hann verður ekki útvístur.

15b- og binda hann við leinkjum av jarni og bronsi millum grasið á markini .

Tað er ekki neyðugt við ketum av jarni ella messing, tí Gud fer heilt einfalt at fáa sín smíðandi skapning at missa vit og vit í øllum sínum viðurskiftum, líkamligum, sálarligum og moralskum. Hin veldigi kongurinn skal taka seg sjálfan fyri djór á markini. Teir stóru menn í ríki hansara verða tí noyddir at taka hansara yvirvald av ríkinum burtur.

15c- *Lat hann verða vátan av døgghiminsins, og lat hann hava grasið á jørðini sum lut sín eins og djórini!*

Vit kunnu ímynda okkum, hvussu ørkymlaðir hansara eldru verða, tá teir fara at síggja hann eta grasið úr jørðini, sum eina kúgv ella ein seyð. Hann fer at nokta yvirdekkadum bústøðum, heldur vil búa og sova í haganum.

Dan 4,16 *Menniskjahjarta hansara skal verða tikið frá honum, og djórahjarta skal honum verða givið; og sjeý tíðir skulu ganga yvir honum.*

Í hesi upplivingini , gevur Gud enn eitt prógv um sín veruliga alvald. Av tí at Skaparinn av lívinum hjá øllum sínum skapningum, kann hann hvørja løtu, til sína dýrd, gera ein skilagóðan ella tvørturímóti ørkymla ein. Av tí at tað framvegis er ósjónligt fyri eygunum, ignorera menn hesa hóttan, sum støðugt vígar á teimum. Men rætt er, at hann bert sjáldan grípur inn, og tá hann ger tað, er tað av eini ávísari orsök og endamáli.

Revsingin er mátað. Tað verður galdandi fyri Nebukadnezar kong í *sjeý tíðir* , tað vil siga bert sjeý ár. Tað er eingin legitimitetur í at brúka hesa varandi tíð til annað enn kongin sjálfan. Her aftur, við at velja talið “ 7”, byrjar skaparinn Gud við sínum “ kongaliga innsigli ” ta gerð, sum skal fremjast.

Dan 4,17 *Hetta er orðið hjá vaktarmonnunum og boð hinna heilagu, at tey livandi skulu vita, at hin hægsti ræður í mannaríkinum og gevur tað tí, sum hann vil, og setur tann lágligasta av menniskjum yvir tað.*

17a- *Hesin setningurin er ein kunngerð hjá teimum, sum hyggja*

Andin undirstrikar tann serstaka karakterin av hesum guddómliga inntrivinum, sum hann gevur ein leiklut sum “ kunngerð ” orsakað av *teimum, sum hyggja* . Menniskjað skal læra, at hóast villeiðandi útsjón, so er tað støðugt eygleitt av himmalskum verum. Gud vil gera hetta dømið til eina læru, sum er vend til menniskju fram til heimsins enda. Við at nevna *tey, sum hyggja* , avdúkar hann tann fullkomna felags samleikan hjá einglunum í Guds legu, sum setur teir saman í sínum verkætlanum og gerðum.

17b- *sva at lifandi megji vita, at hinn hæsti ræður í mannaríki, og gevur tað, hvørjum honum vil*

Gud stýrir øllum og stýrir øllum. Ofta, við at gloyma henda dulna veruleika, heldur menniskjað seg vera harra yvir síni ætlan og sínum avgerðum. Hann heldur seg velja sínar leiðarar, men tað er Gud, sum setur teir í embætti, eftir sínum góða vilja og sínum dómi yvir lutir og verur.

17c- *ok at hann reisi þar hinn villigasta manna .*

Orðatakið er satt : " Fólkið fáa teir leiðarar , tey hava uppiborið ." Tá fólkið hevur uppiborið ein óreinan mann sum leiðara, áleggur Gud teimum hann.

Dan 4,18 *Hetta er dreymurin, sum eg, Nebukadnezar kongur, havi sæð. Tú, Beltesazar, gevur skýringina, tí allir vísmenn í mínum ríki kunnu ikki geva mær hana ; tú kanst, tí tú hevur innan í tær anda heilagu gudanna.*

18a- Nebukadnezar batnar, men enn er hann ikki umvendur. Hann helt framvegis fast um, at Dániel tæni *heilagum gudum* . Einguddómur er ikki skiltur av honum enn.

Dan 4,19 *Tá undradist Dániel, sum æt Beltasar, eina løtu, og tankar hansara órógvadu hann. Kongur svaraði og mælti: Beltazar, lat ikki dreymin og tulkingina órógva teg! Og Beltesazar svaraði: «Harri mín, latið dreymin vera um fíggindar tínar og týðing hansara um mótstøðumenn tínar!»*

19a- Dánjal skilir dreymin og tað, sum skal henda, er so ógvusligt fyri kongin, at Dánjal heldur vil síggja hann framdan á fíggindum sínum.

Dan 4:20 *Træið, sum tú sást, sum vaks stórt og sterkt, hvørs hædd rakk til himmals, og tað sást til allar partar av jørðini;*

Dan 4,21 *Hetta træið, sum hevði gott bløð og nógvan ávøkst og gav øllum føði, sum djórini á markini finga skjól undir tí, og fuglar himmalsins høvdu bústað millum greinar hans.*

21a- *blaðffjøðurin var vakur*

Kropslig útsjónd og klæðir.

21b- *og nógvar fruktir .*

Yvirflóðin av vælferð.

21c- *sum bar mat til øll*

Sum útvegaði øllum fólki sínum mat.

21d- *undir sum djórini á markini tóku sær skjól .*

Kongurin, sum verjir tænarar sínar.

21.- *og millum hvørs greinar gjórdu fuglar himmalsins bústað .*

Undir hansara stjórn livdi fólk hansara í stórum tryggleika. Fuglar flúgva burtur og fara av trænum við minsta vanda.

Dan 4,22 *Tú, kongur, ert vorðin stórur og sterkur, og stórleiki tín er vaksin og hækkaður til himmals, og vald títt røkkur til enda jarðarinnar.*

Dan 4:23 *Og kongurin sá ein av vaktarmonnunum og teimum heilagu koma niður av himli og siga : «Høgið træið niður og oyðileggið tað . men lat stubban vera, har røturnar eru í jørðini, og bind hann við ketum av jarni og bronsi millum grasið á bønum ; lat hann vera vátan av himmalsins døgg, og lutur hansara vera hjá djórunum í markini, til sjeý tíðir eru lidnir yvir honum.*

Dan 4,24 *Hetta er tulkingin, kongur, hetta er boð hins hægsta, sum skal koma yvir harra mín, kong;*

Dan 4:25 *Teir skulu reka teg frá monnum, og bústaður tín skal vera hjá djórum á markini, og tú skalt eta gras sum oksar . tú verður vátur av himmalsins døgg, og sjeý tíðir skulu ganga yvir teg, til tú veitst, at hin hægsti ræður í mannaríkinum og gevur tað tí, sum hann vil.*

25a- *til tú veitst, at hin Hægsti ræður í mannaríkinum og gevur tað tí, sum honum lystir.*

Dánjal nevnið Gud við at nevna hann við orðatakinum “ hin hægsti ”. Hann beinir svo hugsanir konungsins til tilveru hins eina Guds ; ein hugsan, sum kongurin hevur stórar trupulleikar við at skilja, orsakað av hesum fjølguddómssliga upprunanum, sum eru arvaðir frá faðir til son.

Dan 4,26 *Boðini um at lata stubban vera, har røturnar á trænum eru, merkja, at ríki títt verður títt, tá tú viðurkennir, at hann, sum ræður, er í himli.*

26 a- *Tá hann viðurkennir, at hann, sum ræður, er í himlinum, steðgar upplivingin av eyðmýkingini, tí kongurin verður sannførdur og umvendur.*

Dan 4,27 *Tí, kongur, má ráð mítt vera tær væl dámt. Ger enda á syndir tínar við at fremja rættvísi og á órættvísi tínar við at vísa teimum óhepnu samkenslu, so verður eydnan tín longd.*

27a- *Tá kongurin setur í verk tað, sum Dánjal nevnið í hesum versinum, verður hann sanniliga umvendur. Men hesin persónurin er givin yvir til stoltleika, hansara óumstrídda vald hevur gjørt hann kapisligan og ofta órættvísan sum tær fyrru upplivingarnar, sum eru avdúkaðar, hava lært okkum.*

Dan 4,28 *Alt hetta varð uppfyllt yvir Nebukadnezar kong.*

28a- *Hendan útsøgnin hjá Dánieli bannar aðrari tulking av hesi profeti, sum fordømir til ógildug tey profetisku grundarlagið, sum Jehova Vitni og ein og hvør annar trúarbólkur kenna, sum vildi verið ímóti regluni, sum Dániel hevur skilgreinað. Harumframt gevur innihaldið í øllum kapitlinum prógv fyri hesum. Tí søgan fer at læra okkum, hví kongurin verður raktur av banningini í profetiini um træið.*

Dan 4,29 *Tá ið tólv mánaðir vóru farnir, gekk hann í kongshöllini í Bábel.*

29 a- 12 mánaðir, ella eitt ár ella “*ein tíð*” ganga millum sjónina og hon verður framd.

Dan 4:30 *Kongur talaði og segði: «Er ikki hetta stóra Bábel, sum eg havi bygt til ríkishús við kraft míns og til dýrd míns hátign?»*

30a- Hetta er tann ørkymlandi lötan, tá kongurin hevði gjørt tað betur at tigað. Men vit kunnu skilja hann, tí hansara Bábylon var sanniliga eitt reint undur, enn skrásett sum eitt av " heimsins sjeu undrum ". Gróðurrikir hangandi garðar av grønum, tjørnum, rúmligum torgi og vølli á einum torgi, sum er 40 km hvørjumegin. Vørur á toppinum, sum tveir vognar kundu fara framvið hvørjum øðrum eftir allari longdini av vøllunum ; motorvegin í tíðini. Eitt av portunum hennara, sum er umbygt í Berlin, er í miðjuni á tveimum veggjum, sum eru samansettir av bláum emaljeraðum steinum, sum merkið hjá konginum er graverað á : ein leyva við ørnveingjum, sum Dan.7:4 nevnir. Hann hevði okkurt at vera stoltur av. Men Gud sær ikki stoltleika í orðum sínum, hann sær stoltleika men fram um alt gloymsku og vanvirðing fyri sínum fyrru upplivingum . Vissuliga er hesin kongurin ikki einasta stolta veran á jørðini, men Gud hevur sett sær fyri honum, hann vil hava hann í sínum himli og hann vil hava hann. Hetta hevur uppiborið forkláring : Gud dómir sínar skapningar út um útsjónina. Hann kannar hjørtu teirra og tankar teirra, og viðurkennir uttan nakrantíð at verða skeivur, seyðin, sum er frelsuverdur. Hetta fær hann at halda fast um og onkuntíð gera undurverk, men hátturin er rættvísgjörður av dygdini á tí endaliga úrslitinum, sum fæst.

Dan 4:31 *Meðan orðið enn var í munninum kongsins, kom rødd av himli og segði: «Nebukadnezar kongur, ríkið er tikið frá tær.»*

31a- Nebukadnezar er eitt offur fyri Guds kærleika, sum setti honum eina fellu og ávaraði hann um tað í sínum profetiska dreymi. Himmalsdómurin kann hoyrast, men lat okkum gleðast tí tað ónda, sum Gud fer at gera honum, fer at bjarga lívi hansara og gera tað ævigt.

Dan 4,32 *Teir skulu reka teg frá monnum, og bústaður tín skal vera hjá djórunum í markini, og teir skulu fáa teg at eta gras sum oksar. og sjeu tíðir skulu ganga yvir tær, inntil tú veitst, at hin hægsti ræður í mannaríkinum og gevur tað tí, sum honum lystir.*

32 a- Í sjeu ár, ella sjeu ferðir , missir kongurin sína ljósskygni og hugur hansara sannførir hann um, at hann bert er eitt djór.

Dan 4,33 *Og beinanvegin varð orðið um Nebukadnezar uppfyllt. Hann varð koyrdur úr mannamillum, hann át gras sum oksar, likam hans var vátur av himmalsins døggi; til hár hansara vaks sum ørnafjaðrar og negl hansara sum fuglanegl.*

33a- Kongurin vitnar um, at alt, sum varð kunngjørt í sjónini, av sonnum er gingið út fyri honum. Við at skriva sín vitnisburð vekir tann umvendi kongurin upp hesa eyðmýkjandi upplivingina, og tosar um seg sjálfvan í triðja persóni. Skomm trýstir hann enn til at taka eitt stig aftur. Ein onnur forkláring er framvegis møgulig, at hesin vitnisburður varð skrivaður saman av kongi og Dánjali nýggja bróður hansara í sannum Gudi.

Dan 4,34 *Og tá ið ásetta tíðin var farin, lyfti eg, Nebukadnezar, eygu míni upp til himmals, og orsøkin kom til mín. Eg lovaði hin hægsta , eg prísaði og dýrmaði honum, sum livir um ævir, hvørs vald er ævigt vald, og hvørs ríki varir ætt eftir ætt.*

34a- Hin vísi og alvaldi Gud fær kærleikan hjá tí burturmista seyðinum. Hon hevur lagt seg saman við seyði sínum og margfaldar síni lovsang fyri dýrd hansara.

34b- *hvørs vald er ævigt, og hvørs ríki varir ætt eftir ætt .*

Formulin snýr seg um 5. ^{ríkið}, hesaferð, ævigt, av sjónini hjá *Menniskjasoninum* av Dan.7:14 : *Og honum varð givið vald og dýrd og ríki; og øll fólkasløg, tjóðir og tungumál tæntu honum. Ríki hansara er eitt ævigt ríki, sum ikki fer burtur, og ríki hansara er tað, sum ikki skal oyðileggjast .* Og eisini í sjónini av myndini í Dan.2:44 : *Og á døgum hesar kongar skal Gud himmalsins seta upp eitt ríki, sum aldri skal verða oyðilagt, og tað skal ikki verða*

latið þóðrum fólki : hann skal bróta og oyðileggja öll hesi ríki, og hann skal sjálvur standa um allar ævir .

Dan 4:35 Allir íbúgvar jarðarinnar eru sum einki í eygum hansara, hann ger eftir vilja sínum í himmalsins her og millum jarðarinnar íbúgvar, og eingin er, sum kann steðga hond hansara ella siga við hann: *Hvat gert tú?*

35a- Dýrd veri hinum livandi Gudi ! Tí hesaferð hefur kongurinn skilt alt og hann er umvendum.

Dan 4:36 *Tá komu vit aftur til mín ; dýrd ríkis míns, hátign og dýrd mín vórðu mærandurgivin; ráðgevar mínir og mínir ættarmenn spurdu meg aftur; Eg varð endurreist í ríki mítt, og vald mítt bara óktist.*

36 a- Eins og tann rættvísi og rættvísi Job, sum Gud gav aftur synir, dötur og eftirkomarar við endan av síni neyð, fær kongurinn aftur álitid á sínum ættarmonnum og byrjar aftur stjórn sína nú vísur millum teir sonnu vísu, sum eru upplýstir av tí livandi Gudi. Hendan upplivingin prógvar, at Gud gevur ríkið, sum hann vil hava. Tað var hann, sum gav teimum stóru kaldearunum íblástur til at krevja kong sín aftur.

Dan 4:37 *Nú eg, Nebukadnezar, prísi og hevji og heiðri himmalkonginum, hvørs verk eru sannleiki og vegir hans rættvísir, og teir, sum ganga í stoltleika, hann er førur fyri at eyðmýkja.*

37a- Hann kann siga tað, tí hann rindaði fyri at kunna siga tað.

Fyri at sleppa undan tí ringasta, kann tað vera sera pínufult at draga tann ; men stakkirnir kunnu rættvísgera líðingina. Fyri at fáa ævinleikan kann tað vera neyðugt at fara ígjøgnum harðar ella sera harðar royndir, rívið av stoltleikanum fer at rættvísgera tær, tá tað ber til. Jesus Kristus visti sínar móguleikar og gjørði Paulus blindan á veg til Damaskus, soleiðis at tann andaliga blindi „forfylgjarin av bróðrum sínum ” skuldi gerast hansara trúgv og eldhugaði vitni, eftir at hann hevði fingið sjónina av eygum sínum aftur, men fram um alt sjónina av anda sínum.

Dánjal 5.

Dan 5:1 *Tá gjørði Belsazar kongur stóra veitslu fyri harrum sínum, sum vóru túsund í tali, og drakk vín fyri teimum.*

1a- Nebukadnezar kongur sovnaði í Guds friði, tá hann var rættiliga gamal og sonur hansara Nabonidus tók við eftir hann, sum ikki var sinnaður at ráða, so hann læt sonin Belsazar ráða í hansara stað. Blanda ikki hetta navnið sum merkir " Bel verjir kongin ", ein avbjóðing sum Gud ætlar at taka upp, við tað sum Nebukadnezar gav Dánjali : Beltesazar sum merkir " Bel skal verja ". Við uppruninum til hesi nøvn liggur tilbiðjanin av Bel ella Belial aftanfyri sum einasti fyriskipari av fjølguddómi : Satan, djevulin. Sum vit síggja, fylgdu eftirmenninir hjá tí umvenda konginum ikki honum á hesi leiðini.

Dan 5:2 *Og tá ið Belsazar hevði smakkað vínið, sendi hann boð og førði gull- og silvurílfótini, sum Nebukadnezar, faðir hansara, hevði tikið úr templinum í Jerúsalem, til tess at kongurinn, harrar hansara, konur hansara og hjákonur hansara kundu drekka í teimum.*

2a- Fyri henda heidna kongin eru hesi gull- og silvurløt bert herfang, sum er tikið frá jødunum. Hann hefur valt at ignorera tann sanna Gud, sum Nebukadnezar hevði umvendið seg til, tekur hann ikki atlit til, at hesin livandi Gud dømir allar hansara gerðir. Við at brúka til eitt óhugnaligt og vanhalgað endamál hesi tingini, sum eru vígd og halgað í tænastu fyri Skapara Gudi, ger hann seinasta feilin í sínum stutta lívi. Í síni tíð hevði Nebukadnezar vitað at taka atlit til virknu kraftina hjá Gudi jødanna, tí hann hevði skilt, at hansara tjóðargudar í sannleikanum ikki vóru til. Öll fólkaslógini, sum vóru undir Bábylons kongi, høvdu hoyrt hansara máttmikla vitnisburð til frimuns fyri himmalkongin, nógv meira so hansara nærmastu familju. Gud hefur tí alla orsök til nú at vísa seg rættvísan og miskunnarleysan.

Dan 5,3 *Tá fórdur teir gulllötini, sum vóru tikin úr templinum, úr húsi Guds, sum er í Jerúsalem; og kongur og ættarmenn hansara, konur hansara og hjákonur hansara nýttu tað at drekka.*

3a- Dánjal heldur fast um, hvaðani hesi skipini, sum vóru tikin úr templinum, úr Guds húsi í Jerúsalem. Longu tá hann sá, at jødiski Gud loyvdi hesum at verða burturbeitt úr templi hansara, átti ungi kongurinn at skilt, at hin sanni Gud revsar og revsar harðliga tey, sum tæna honum illa. Heidnir gudar gera ikki slíkt og teirra embætismenn royna bert at gleða menn, hvørs trúgv teir útnýttu.

Dan 5,4 *Og teir drukku vín og lovaðu gudunum av gulli, silvuri, kopari, jarni, viði og steini.*

4a- Profan nýtsla er útgingin, tað er avgudadýrkandi nýtsla, hæddin á andstygd fyri Gudi. Týðningarmikið er, at í stórarí sýning av ósketni veitslur kongurinn saman við vinum sínum, meðan býur hansara er hóttur av medum og persum, sum umringa hann.

Dan 5:5 *Og í tí løtu komu fingrar av mannsins hond og skrivaðu yvir móti ljósastakanum á gipsið á vegginum í kongshøllini. Kongurinn sá hendan endan á hondini, sum skrivaði.*

5a- Tá undrini í Nebukadnezars tíð hava verið vanvird, hevur hetta nýggja undrið ikki til endamáls at umvenda, men at oyðileggja lívið hjá teimum seku sum vit fara at síggja. Framman fyri óndum ákærum, sum vildu hava deyða syndara, skrivaði Jesus Kristus eisini við fingrinum í sandin syndirnar, sum teir framdu í loyndum.

Dan 5,6 *Tá broyttist andlit kongsins, og tankar hansara ræddust hann; liðirnar á lendarunum vóru loystar, og knøini slógu hvørt móti øðrum.*

6a- Undrið gevur beinanvegin sínar ávirkanir. Hóast rúsdrekka, reagera vit hansara, hann er ræðslusligin.

Dan 5,7 *Kongurinn rópti hart at fáa stjørnuspámenninar, Kaldear og spámenn inn; og kongur talaði og segði við vísmenninar í Bábel: «Hvør tann, sum lesur hesa skriftina og greiðir mær frá, hvat hon týðir, skal verða klæddur í purpur og hava gullketu um hálsin og verða triði høvdingi í ríkinum.»*

7a- Aftur hesaferð verður Dánjal ignoreradur; Hansara vitnisburðir vórðu vanvirðir av kongaliga skiftinum. Og aftur í ógvusligari angist lovar ungi kongurinn hægstu heiðurslønir til tann, sum vísir seg at vera førur fyri at avdúka boðskapin, sum er skrivaður á veggini, á ein yvirnátturligan hátt. Tann, sum ger hetta, fær triðja plássið í ríkinum, tí Nabonidus og Belsazar sita á fyrsta og øðrum plássi.

Dan 5,8 *Tá komu allir vísmenn kongsins inn; men teir dugdu ikki at lesa skriftina og geva kongi útlekkingina av henni.*

8a- Eins og undir Nebukadnezar er málið framvegis ógjørligt hjá heidnu vísmonnunum.

Dan 5:9 *Tá varð Belsazar kongur ógvusliga ræddur, og andlit hansara broyttist, og ættarmenn hansara vóru ræðslusligin.*

Dan 5:10 *Og drotningin kom inn í veitsluhúsið av orðum kongs og harrahans og segði: «Kongur, livi um ævir! Lat ikki tankarnar órógva teg, og lat ikki andlitið broyta lit!*

Dan 5,11 *Tað er ein maður í tínum ríki, sum er andi hinna heilagu gudanna í; og á døgum faðirs tíns var í honum upplýsing, vit og vísdómur sum gudanna vísdómur. Tí hevur Nebukadnezar kongur, faðir tín, kongur, faðir tín, sett hann til høvdingar yvir galdramonnum, stjørnuspámonnum, Kaldeum og spámonnum;*

Dan 5,12 *tí at í honum varð funnið ein stórir andi, kunnleiki og skil, at týða dreymar, at greiða frá myrkum orðum og at loysa torførar spurningar, sjálvst Dániel, sum Beltsazar kongur hevði nevnt. Lat tí Dánjal verða kallaður, og hann skal greiða frá týðinginum!»*

12a- Hesin vitnisburðurin frá drotningini er undrunarverdur og hann fordømir alla kongsfamiljuna : tað vistu vit... men vit valdu ikki at taka tað til eftirtektar.

Dan 5,13 *Tá varð Dániel fórdur inn fyri kong. Kongurinn talaði og segði við Dániel: «Ert tú tann Dániel, sum var ein av hertøkunum av Júda, sum kongur, faðir mín, fórdi út úr Júda?»*

Dan 5,14 *Eg havi hoyrt um teg, at andi gudanna er í tær, og at ljós, skil og ógvusligur vísdomur er funnið í tær.*

Dan 5,15 *Nú eru vísmenninir og stjörnuþámenninginir færdir fram fyri meg, so teir skulu lesa hesa skriftina og siga mær týðing hennara. men teir kundu ikki geva forkláringina av orðunum.*

Dan 5,16 *Eg havi hoyrt, at tú dugir at greiða frá og loysa torfórar spurningar; Nú kanst tú lesa hesa skrift og siga mær tulatingina, tá verður tú klæddur í purpur, og tú skalt hava gullketu um hálsin, og tú skalt hava triðja plássið í stjórnini í ríkinum.*

16 a- Triðja plássið eftir Nabonidus pápa sín og seg sjálvan.

Dan 5,17 *Dániel svaraði fyri kongi: «Varðveit gávur tínar og gev øðrum lønir tínar! Eg vil tó lesa skriftina fyri kongi og geva honum tulatingina.*

17a- Dánjal er gamal og gevur ikki týðning til heiðurslønir ella til vørur og virði av silvuri og gulli, men móguleikin at minna hendan unga kongin á sínar feilir, sínar syndir, sum hann skal gjalda fyri við lívinum, kann ikki noktast og hann er Guds tænarari fyri hetta slagið av gerðum.

Dan 5,18 *Kongur, hin hægsti Gud gav Nebukadnezari, faðir tínum, ríki og stórleika, dýrd og hátign;*

18a- Nebukadnezars stjórn hevði verið verk og gáva hins sanna Guds, eins og hansara stórleiki, sum hann skeivt hevði skrivað til sína egnu styrki, gjøgnum stoltleika, áðrenn hann varð ørkymlaður av Gudi í sjeý ár.

Dan 5,19 *og av tí stórleika, sum hann hevði givið honum, óttaðust og skelvaðu øll fólkasløg, tjóðir og tungumál fyri honum. Konungr læt til bana, er hann vildi, ok spardi hann lif, er hann vildi; Hann reisti upp tann, hann vildi, og hann førði niður tann, hann vildi.*

19a- Kongur drap tann hann vildi.

Serliga fekk hetta Gudsgivna valdið hann at revsa uppreistrarhugaða jødiska fólkid og avrætta nógv av teirra umboðum.

19b- ok spardi hann lif þeim er hann vildi.

Hetta fingur Dánjal og teir fangaðu jøðarnir ágóðan av.

19c- hann uppalaði tey, sum hann vildi.

Dánjal og tríggið trúföstu felagar hansara vórðu av Nebukadnezar kongi lyftir upp um kaldeararnar.

19d- ok eyðmýkti hann þa, hann vildi.

Áðalmenninir í hansara ríki máttu samtykkja at verða stýrdir av ungum útlendingum úr jødiskari fangaskapi. Við hansara veldigu hond varð jøðiskur tjóðarstoltleiki eyðmjúkur og oyðilagdur.

Dan 5,20 *Men tá ið hjarta hansara varð upphøgt og andi hansara varð herdur til stoltleika, varð hann kastaður niður úr kongshásæti sínum, og dýrd hansara varð tikin burtur;*

20a- Upplivingin hjá Nebukadnezar kongi hjálpir okkum at skilja óvund, sum verður skrivað til pávakongin í Dan.7,8. Dánjal vísir kongi, at absolutt vald er givið av Gudi til tann, sum hann vil, sambært hansara skrá. Men, við at minnast eyðmýkingina hjá Nebukadnezar kongi, minnir hann á, at hvussu valdsmikil hann so er, so er ein jarðligur kongur treytaður av óavmarkaða valdinum hjá himmalska konginum.

Dan 5,21 *Hann varð koyrdur úr mannabørnum, og hjarta hansara varð gjørt sum djórini, og bústaður hansara var hjá villøsnum; og honum varð givið gras at eta sum oksar, og likam hansara varð vátt av himmalsins døgg, til hann visti, at hin hægsti Gud ræður í mannaríkinum og gevur tað, sum hann vil.*

21a- Eg leggi til merkis, bara í hesum versinum, umrøðuna av “villum rossum”. Eslið er eitt eyðkent symbol uppá treiskni: "treiskt sum eslið", serliga um tað eisini er "vilt" og ikki tamt. Tað er symbolið, sum umboðar andan hjá menniskjanum, sum noktar at hoyra lærdómin, sum Gud gevur gjøgnum royndirnar í lívinum og gjøgnum bíbilsku opinberingar hansara.

Dan 5,22 Og tú, Belsazar, sonur hansara, hefur ekki eyðmýkt hjarta títt, hóast tú visti alt hetta.

22a- Faktiskt var tað Belsazar, sum uppførði seg sum ein " villur rassur " við at ignorera upplivingina hjá " pápa sínum " (abba sínum).

Dan 5,23 Tú hefur lyft teg upp móti himmalsins Harra; vørur úr húsi hans vórðu borin fram fyri teg, og tú drukku vín við teimum, tú og ættarmenn tínir, konur tínar og hjákonur tínar; Tú hefur prísað gudum av silvuri, gulli, kopari, jarni, træi og steini, sum ikki síggja, ikki hoyra og ikki vita, og tú hefur ikki dýrmett Guð, hvørs hond er andadráttur tín og allir vegir tínir.

23a- Belsazar vanhalgaði gulllötini, sum vóru halgað Skaparanum Gudi til átrúnaðarligu tænastráta í templi hansara. Men við at brúka teir til at rósa falskum heidnum gudum, hefur hann avrikað hæddina av **andstygd**. Henda myndin fyrireikar ta av Apop.17:4 : *Henda kvinnan var klædd í lilla og skarlats liti og prýdd við gulli, gimsteinum og perlum. Hon helt í hondini ein gullbikar fullan av andstygdum og óreinskapi av skøkjuskapi hennara* . Har fær hon navnið „ Bábýlon hin stóra “ í vers 5.

Dan 5:24 Tí sendi hann hendan partin av hondini, sum skrivaði hesa skrift.

24a- Afturfyri uppdagar Belsazar ov seint, at tann sanni livandi Gud er til, sum virkar og reagerar á undurfullan hátt uppá atferðina hjá menniskjum.

Dan 5,25 Hetta er skriftin, sum varð skrivað: Mene, Mene, Tekel, Ufarsin.

25a- Týðing : talt, talt, vigað og býtt

Dan 5,26 Og hetta er tulkningin av hesum orðum. Talið: Gud hefur talt ríkistíð títt og gjørt enda á tí.

26 a- Tann fyrsti " taldi " miðar móti byrjanini av stjórnartíðini, og tann seinni " taldi " miðar móti endanum av hesi stjórnartíðini.

Dan 5,27 Vigaður: Tú ert vigaður á vektini, og tú ert funnin vantandi.

27a- Vektin her er ímyndin av guddómligum dómi . Menn hava tikið tað til sín at tilnevna rættartænastráta ; ein sera ófullkomin rættvísi. Men Guds er fullkomin og grundað á myndina av einum tvísíðugum skala , vigar hann gerðirnar av góðum og illum, sum tann, sum verður dømdur, hefur avrikað. Er stóddin á tí góða lættari enn á tí ónda, er guddómlig fordøming rættvísigjörd. Og hetta er málið um Belsazar kong.

Dan 5,28 Býtt: Ríki títt verður býtt sundur og latið Medum og Persum.

28a- Meðan hann var í andstyggiligum drekkamunni í kongshúsi sínum, undir leiðslu av Dárius kongi, fóru medar inn í Bábýlon við áarbotninum, sum fyribils varð snúður og turkaður.

Dan 5:29 Tá gav Belsazar boð um, at teir skuldu klæða Dániel purpurklæði og settu gullketu um hálsin á honum og boðaðu frá, at hann skuldi vera triði stjóri í ríkinum.

Dan 5,30 Somu nátt varð Belsazar, kongur Kaldea, dripin.

Dan 5,31 Og Dárius, Media, tók ríkið, tá ið hann var seksti og tvey ára gamal.

31a- Hesin nágreiniligi eygnavitnisburðurin um Dániel er ikki viðurkendur av søguførðingum, sum kenna hesa gerð til persiska kongin Kýrus 2 hin stóra í – 539.

Dánjal 6.

Læran í hesum kapitli 6 er eins og tann í Dániel 3. Hesaferð leggur hon Dániel fram í eini roynd av fyrimyndarliga trúfesti, sum øll tey útvaldu, sum Gud hevur kallað í Jesusi Kristi, skal herma eftir og endurgeva. Viðmerkingar eru hjálpsamar, men les bara og minst til lærdómin. *Darius* kongur virkar eins og *Nebukadnezar* gjørði í síni tíð og, aftur, *62 ára gamal*, fer hann at játta dýrd livandi Guds Dániels; ein umvending, sum Dániels vitnaði um trúfesti, tá Gud vardi hann fyri *leyvunum*. Frá byrjan av teirra sambandi hevur hann kærleika og áhuga fyri Dánjali, sum tænar honum trúfastur og erliga, og sum hann sær *ein yvirskipaðan anda*.

Dan 6:1 *Og Dárius vildi seta hundrað og tjúgu høvdingar yvir ríkið, sum skuldu vera um alt ríkið.*

1a- *Darius kongur avdúkar sín vísdóm við at lata 120 landsstýrismenn, sum eru settir á stovn yvir 120 landslutir, stjórnina av kongsríkinum.*

Dan 6:2 *Og hann setti tríggjar høvdingar yvir teimum og Dániel teirra millum, fyri at høvdingarnir skuldu geva teimum frágreiðing, og at kongurin ikki skuldi missa.*

2a- *Dánjal er framvegis millum høvuðsleiðararnar, sum hava eftirlit við satrapunum.*

Dan 6:3 *Dániel var yvir høvdingum og satrapum, tí at ein yvirskipaður andi var í honum; ok hugsadi konungr at festa hann yfir ollu ríki.*

3a- *Darius varnast aftur yvirvágina hjá Dánjali í hansara skilagóða og vísa huga. Og ætlan hansara um at raðfesta hann fram um alt fer at vekja øvundsjúku og hatur móti Dánjali.*

Dan 6,4 *Tá leitaðu hövdingarnir og hövdingarnir eftir orsök til at ákæra Dániel um ríkið. Men teir kundu einki hœvi finna, ella nakað at átala, tí at hann var trúfastur, og eingin feilur ella nakað ilt sást í honum.*

4a- Dánjal tæni Gudi, hvar hann setur hann, soleiðis at hann tæni konginum við somu andakt og trúfesti. Hann tykist sostatt *ófoytandi*; eitt kriterium, sum er at finna millum síðstu daga adventistisku heilagu sambært Opinberingini 14,5.

Dan 6:5 *Og menninir søgdu: «Vit finna onga orsök móti hesum Dánjali, uttan at vit finna tað í lóg Guds hansara.»*

5a- Hesar grundgevingar avdúka hugsanina hjá djævulsku leguni um seinastu jarðligu trúarroyndina, har hvíludagshvílan á sjeýnda degi í Guds lóg fer at loyva at drepa hansara trúføstu tænarar, tí teir vilja ikki samtykkja at virða restina av fyrsta degi, sum er gjørdur skyldugur, sunnudagin í rómversku trúarlógini.

Dan 6:6 *Tá komu hesir hövdingar og hövdingar við øði til kong og talaðu við hann og søgdu: «Dárius kongur, livi um ævir!»*

6a- Hendan ófriðarlíga inngongdin er ætlað at minna kongin á styrkina í tølunum, hansara evni at skapa ófrið, og tí tørvin á, at hann styrkir sítt yvirvald.

Dan 6,7 *Allir hövdingarnir í ríkinum, landsstýrismenninir, satraparnir, ráðgevarnir og landsstýrismenninir, eru samdir um, at ein konglig fyriskipan skal verða givin, við strangari fyriskipan, at hvør tann, sum biður til nakran gud ella mann innan tríati dagar, uttan til tín, kongur, skal verða kastaður av leyvum í grøvina.*

7a- Inntil tá hevði Dárius kongur ikki roynt at noyða menninar í ríki sínum at tæna einum gudi heldur enn einum øðrum. Í fleirguddómi er trúarfrælsið fullkomið. Og fyri at sannføra hann, smikra ráðgevarnir hann, heiðra hann, Dárius kong, sum ein gud. Her aftur, eins og hjá øllum stórum ráðandi, vaknar stoltleikin og fær hann at góðkenna hesa skipan, sum tó ikki kom úr huga hansara.

Dan 6:8 *Nú skalt tú, kongur, staðfesta skipanina og skriva skipanina, so hon ikki kann broytast, eftir lógini hjá Medum og Persum, sum ikki broytast.*

8a- Henda kunngerðin profeterar beundrandi tann, sum fer at gera rómverskan sunnudag skyldugan við endan á døgum. Men lat okkum leggja til merkis, at hesin óbroytiligi karakterurin í lógini hjá medum og persum, sum feilfrír og syndarligir menn hava sett á stovn, er púra órættvís gjørdur. Óbroytiligheitin eigur tann sanna livandi Gud, Skaparin.

Dan 6,9 *Síðan skrivaði Dárius kongur boð og boð.*

9a- Hetta stigið er alneyðugt, tí við at hava sjálvur skrivað kunngerðina og verjuna, noyðist *óbroytiliga* lógin hjá medum og persum at verða vird.

Dan 6:10 *Og tá ið Dániel visti, at boðini vóru skrivað, fór hann inn í hús sítt, og vindeyguni í ovara kamarinum vóru opin móti Jerúsalem. ok þriar sinnum um daginn knei hann nidr ok bad ok lofadi gud sinn, sem fyrr hafdi hann gert.*

10a- Dánial broytir ikki sína atferð, og letur seg ikki ávirka av hesum menniskjansliga máti. Við at lata vindeygað upp vísir hann, at hann ynskir, at hansara trúfesti móti hinum alvalda Gudi skal verða kendur av øllum. Hesa tíðina vendir Dániel sær móti Jerúsalem, har Guds tempul, hóast tað er oyðilagt, liggur. Tí Andin Gud opinberaði seg leingi í hesum heilaga templinum, sum hann hevði gjørt sín bústað, sín jarðliga bústað.

Dan 6,11 *Tá komu menninir inn við ófriði og funnu Dániel biðjandi og kalla á Gud sín.*

11a- Skipararnir lógu í biðirøð og hugdu eftir honum fyri at fanga hann í gerð av at vera ólýðin kongliga fyriskipanini; í lötuni eitt “flagrant brotsverk”.

Dan 6:12 *Tá komu teir fram fyri kong og søgdu við hann um kongliga skipanina og søgdu: «Hevur tú ikki skrivað boð um, at hvør tann, sum innan tríati dagar biður til nakran gud ella mann, uttan til tín, kongur, skal verða kastaður í leyvholið?» Konungr svarar: Sa lutr er vist, eptir log Medu ok Persa, er obroytilig er.*

12a- Kongurin kann bara staðfesta kunngerðina, sum hann sjálvur skrivaði og undirskrivaði.

Dan 6:13 *Og teir tosaðu aftur og sögdu við kongin: «Dániel, sum er av Júda herleiddur, hevur ikki givið tær gætur, kongur, ella fyriskipanina, sum tú hevur skrivað, men biður sína triggjar ferðir um dagin.»*

13a- Fangaður reyðhentur í bønargerðini, verður Dánjal fordømdur. Kongurin virðismetir Dánjal fyri hansara trúfasta og erliga atburð. Hann vil beinanvegin gera sambandið millum seg sjálfvan og hendan Gud, sum hann tæni við so eldhuga og trúfesti, tí hann biður til hansara javnan *triggjar ferðir um dagin*. Hetta greiðir frá pínuni og neyðini, sum fordømingin hjá Dánjali fer at elva honum og byrjanina av umvending hansara, sum kemur.

Dan 6,14 *Tá ið kongurin hoyrði hetta, var hann sera harmur; hann setti sær fyri at bjarga Dánjali, og til sólarmyrking strembaði hann eftir at bjarga honum.*

14a- Kongurin ger tá vart við, at hann er manipuleraður og hann setur sær fyri at bjarga Dánjali, sum hann virðismetir sera nógv. Men hansara átøk verða til fánýtis og kongurin uppdagar harmiliga áðrenn alt tað: *brævið drepur, men andin gevur lív*. Við at seinni geva monnum hetta útrykkið, vísir Gud markið fyri virðing fyri lógunum. Lívið kann ikki regulera á bókstavum í lögfrøðiligum tekstum. Í sínum guddómliga dómi tekur Gud atlit til smálutir, sum deyði bókstavurin í hansara skrivaðu lóg ignorerar, og menniskju uttan Gud hava ikki vísdóm til at gera tað sama.

Dan 6:15 *Men hesir menninir eggjaðu konginum og sögdu við hann: «Vitst tú, kongur, at lógin hjá Medum og Persarum krevur, at hvørt fyriskipan ella fyriskipan, sum kongurin hevur staðfest, skal vera endalig.»*

15 a- Samspælararnir minnst, at avgerðirnar, sum kongurin á Medum og Persum tók, vóru óafturvendandi (órættvísgerðar). Hann er sjálvur fangaður av síni arvaðu mentan. Men hann skilir, at hann hevur verið offur fyri einum samspæli móti Dánjali.

Dan 6:16 *Tá bað kongur, at teir skuldu fáa Dániel og kasta hann í leyvaholuna. Kongurin talaði og segði við Dániel: Guð tín, sum tú tæni støðugt, frelsi teg!*

16 a- Kongurin noyðist at kasta Dániel í leyvaholuna, men hann ynskir av heilum hjarta, at tann Gud, sum hann tæni so trúfastur, skal blanda seg uppí fyri at bjarga honum.

Dan 6,17 *Og teir komu við einum steini og lögdu hann á munnin á holinum; Kongur innsiglaði tað við sínum egna innsiglisringi og innsiglisringum harra síns, so at einki skuldi broytast viðvíkjandi Dánjali.*

17a- Her ber upplivingin hjá Dánjali líkleika við jarðarferðina av Kristi, hvørs rund steinhurð eisini varð innsiglað fyri at forða fyri menniskjaligum inntrivum.

Dan 6,18 *Síðan fór kongurin inn í høll sína; hann var um nóttina fastandi, hann kallaði ikki hjákonu til sín, og hann kundi ikki geva seg upp at sova.*

18a- Hesin atburðurin hjá konginum vitnar um hansara einleika. Við at gera hetta vísir hann, at hann vil gleða Gud Dániels og fáa sína frelsu frá honum. Hetta er byrjanin til umvending hansara til tann eina Gud.

Dan 6,19 *Og kongur reistist tíðliga um morgunin og fór skundandi til leyvaholið.*

19a- Ein fyrireiking av reinleika og síðani ein svøvnleys nátt orsakað av, at hugur hansara er píndur av tankanum um deyða Dániels og hetta skunda sær til leyvaholið um morgunin, eru ikki tær gerðir, sum ein heidnur kongur praktiserar, men tær hjá einum beiggja, sum elskar beiggja sín í Gudi.

Dan 6,20 *Og hann kom nærri grøvini og rópti á Dániel við sorgblíðari rødd. Kongurin talaði og segði við Dániel: Dániel, tæniari hins livandi Guðs, hevur Guð tín, sum tú tæni støðugt, kunnað bjargað tær frá leyvunum?*

20a- *Tá ið hann nærkaðist grøvini, rópti hann Dánjal við sorgblíðari rødd.*

Kongurin vónar men hann óttast og óttast tað ringasta fyri Dániel. Men vón hansara sæst av, at hann ringir til hennara og setir henni ein spurning.

20b- *Dánjal, tæniari hins livandi Guðs, hevur Guð tín, sum tú áhaldandi tæni, kunnað bjargað tær undan leyvunum?*

Við at kalla hann tann „*livandi Gud*“, vitnar Dárius um, at hansara umvending byrjaði. Men spurningurinn hjá honum "**var hann fyrir** fyrri at bjarga tær frá leyvunum?" vísir okkum, at hann ikki kennir hann enn." Annars hevði hann sagt : «*Vildi hann frelsa teg frá leyvunum ?* » .

Dan 6:21 *Og Dánjal segði við kongin: «Kongur, liv um ævir !*

21a- Í munninum á samspælarunum hevði útrykkið í 6. versni lítlan týðning, men í tí hjá Dánjali profeterar tað eina atgongd til ævigt lív, sum er tilskilað Guds útvaldu.

Dan 6,22 *Gud mín hevur sent eingil sín og stongt munnin á leyvunum, so at tær ikki hava gjørt mær nakað ilt, tí at eg varð funnin sakleysur fyrri honum. og fyrri tær eisini, kongur, havi eg einki ilt gjørt.*

22a- Í hesi upplivingini ger Darius kongur vart við, hvussu býtt, órættvíst og ósamtykt av tí sanna Livandi Gudi, sum Dánjal tæinir uttan at goyma seg, er óbroytiliga ætlanin við menniskjansligum kongligum fyriskipanum.

Dan 6,23 *Tá var kongurinn sera glaður og bað, at teir skuldu fáa Dániel upp úr holinum. Dániel varð tikin upp úr holinum, og eingin mein varð funnin á honum, av tí at hann treivst á Gud sín.*

23a- *pá var konungr mjök feginn .*

Hendan reaktiónin av natúrligari og sjálfvfyglandi gleði avdúkar eina framtíðarvalda av Gudi, tí kongurinn hevur nú vissuna um sína tilveru og sítt vald.

23b- *Dánjal varð tikin upp úr holinum, og einki sár varð funnið á honum.*

Eins og klæðini hjá teimum trimum fylgisveinum Dániels, sum vórðu kastað í ovurhitaða ovnin, ikki vórðu brend.

23c- *tí at hann hevði lítið á Gud sín .*

Hetta álit varð opinberað í hansara avgerð um ikki at lýða kongliga fyriskipanini, sum hevði frátikið Gudi bønir hansara ; eitt ógjørligt og óhugsandi val hjá hesum fyrimyndarligum manni við reint menniskjansligari trúgv.

Dan 6:24 *Og kongurinn bað, at teir skuldu føra teir menninar, sum høvdu ákært Dániel, og kasta teir í leyvaholið, teir og børn teirra og konur teirra ; og áðrenn teir komu til botnin á holuni, tóku leyvurnar fatur á teimum og brutu øll bein teirra í sundur.*

24a- Gud vendi borðunum móti teimum óndu, sum ætlaðu ilt. Í tíðini hjá teimum persisku kongunum, sum skuldu koma, skuldi upplivingin endurtakast fyrri jøðan Mordokai, sum leiðarin Haman vildi drepa saman við fólki sínum í tíðini hjá Ester drotning. Eisini har , er tað Haman, sum endar við at hanga á galganum, sum er reist fyrri Mordokai.

Dan 6:25 *Eftir hetta skrivaði Dárius kongur til øll fólkasløg, tjóðir og tungumál, sum búgva á allari jørðini , og segði: «Friður veri tykkara í stórum!»*

25a- Henda nýggja skriftin hjá konginum er tann hjá einum manni, sum hin livandi Gud hevur sigrað. Nú er hann í fullkomnum friði í hjarta sínum, brúkar hann sína boðandi støðu til at venda sær til alt fólkið í ríki sínum tann vitnisburð um frið sín , sum hann hevur fingið frá tí sanna Gudi.

Dan 6,26 *Eg boði, at ótti og ræðsla skal vera í øllum ríki mínum fyrri Gudi Dánjals. Tí at hann er hin livandi Gud, og hann stendur í allar ævir; ríki hansara verður ongantíð oyðilagt, og ríki hansara skal vara til endans.*

26 a- *Eg skipi fyrri, at um alt ríki mítt*

Kongur skipar men hann noyðir ongan.

26b- *vit hava ótta og ræðslu fyrri Gudi Dánjals .*

Men ríkaður av hesi uppliving, áleggur hann ótta og ræðslu fyrri Gudi Dániels fyrri at avrætta høvundarnar til eitt nýtt rák, sum er elvt móti Dánjali.

26c- *Tí hann er hin livandi Gud, og hann stendur í allar ævir.*

Hann vónar, at hesin vitnisburður verður móttikin í hjørtu fólksins í ríkinum, og fyrri hetta loftar hann og upphevjar hann.

26d- ríki hansara verður ongantíð oyðilagt, og ríki hansara skal vara til endans .

Ævigi karakterurin hjá 5. kongsríkinum hjá standmyndini er aftur kunngjørdur.

Dan 6,27 Hann er frelsarin og frelsarin, sum ger tekin og undur á himli og á jørð. Hann er tann, sum bjargaði Dániel undan valdi leyvanna.

27a- Hann er tann, sum frelsir og bjargar .

Kongurin vitnar um tað, hann hevur sæð, men henda frelsa og frelsa snýr seg bert um líkamliga líkamið, lívið hjá Dánjali. Tað verður neyðugt at bíða eftir komu Jesu Krists fyri at skilja Guds ynski um at loysa og frelsa frá syndini. Men lat okkum vísa á, at kongurin sjálvsagt kendi tørvin á at reinsa seg fyri at gleða hin livandi Gud.

27b- sum ger tekin og undur á himli og á jørð .

Dániels bók ber vitnisburð um hesi tekin og undurverk, yvirnáttúrligar gerðir, sum Gud framdi, men ver varin, djævulin og hansara illu andar kunnu eisini falsa ávís guddómlig undurverk. Fyri at eyðmerkja millum teir báðar møguligu upprunarnar, er tað nóg mikið at skilja, hvør fær gagn av tí boðaða boðskapinum. Førir tað til lýdni móti Skapararnum Gudi, ella til ólýdni ?

Dán 6,28 Dániel eydnaðist væl, meðan Dárius var kongur, og meðan Kýrus persa var kongur.

28a- Vit skilja, at Dánjal ikki fer aftur til føðiland sítt, men lærdómurin, sum Gud lærði hann í Dan.9, fer at hava fingið hann at góðtaka uttan at líða hesa ørindi, sum Gud hansara hevur avgjørt.

Dánjal 7.

Dan 7,1 Á fyrsta ríkisárinum Belsazars Babelkongs droymdi Dániel ein dreym, og sjónir komu honum í huga, meðan hann lá á songini. Síðan skrivaði hann dreymin og greiddi frá høvuðslutum.

1a- Fyrsta árið hjá Belsazzari Babelkongs .

Tað vil siga í – 605. Síðani sjónina í Dan.2 eru 50 ár liðin. Eftir deyða stóra kongs Nebukadnezar tók abbasonurin Belsazar við eftir hann.

Dan 7:2: Dániel byrjaði og segði : Eg sá í sjón míni um náttina, og sí, teir fyra himmalvindarnir stríddust á tí stóra havinum.

2a- teir fyra himmalvindarnir brustu í

Tað eru alheimsstríð, sum føra til, at ráðandi víðka sítt vald ímóti teimum fyra kardinalpunktunum , móti Norðuri , Suðri, Eystri og Vestri.

2b- á tí stóra havinum .

Myndin er ikki smikrandi fyri menniskjað, tí havið, sjálvt eitt stórt, er ein ímynd av deyðanum. Hetta er ikki, í Guds ætlan, tað umhvørvið, sum er fyrireikað menniskjanum, sum er gjørt í hansara mynd, sambært 1. Mós. Umhvørvið hjá henni er jørðin. Men menniskjað hevur mist, síðani upprunasyndina, gjøgnum sína ólýdni, sína guddómligu mynd og tað er ikki longur í sínum reinu og heilagu eygum annað enn órein og gýtandi havdjór, sum eta hvørt

annað undir íblástri frá djevulinum og illum andum. Í hesi sjónini ímyndar havið tann dulnevnda massan av menniskjum.

Harumframt snýr økið, sum profetiin fevnir um, fólkasløg, sum eru knýtt saman av teirra strandarøkjum, sum hava mark til Miðjarðarhavið. Havið hevur tí ein stóran leiklut í stríðsligu gerðunum hjá hertøkunum hjá ráðandi.

Dan 7:3 *Og fyra stór dýr komu upp úr havinum, ymisk hvørt frá øðrum.*

3a- *Og fyra stór dýr komu upp úr havinum.*

Vit finna í eini nýggjari sjón læruna, sum er givin í Dániel 2, men her avloysa dýr partarnar av kroppinum á standmyndini.

3b- *ymisk frá hvørjum øðrum.*

Eins og tilfarið í standmyndini av Dan.2.

Dan 7:4 *Tann fyrsti var sum leyva, og hevði ørnveingir; Eg hugdi til veingir hansara vóru slitnir av; hann varð tikin upp av jørðini og gjørdur til at standa á fótum sínum sum maður, og honum varð givið manshjarta.*

4a- *Tann fyrsti var sum ein leyva, og hevði ørnveingir.*

Her gerst gullhøvdið á kaldeiska konginum í Dan.2 ein leyva við ørnveingjum; merki inngraverað á bláu steinarnar í Bábylon, stoltleikin hjá Nebukadnezar kongi í Dan.4.

4b- *Eg hugdi eftir, til veingirnir vóru slitnir av honum.*

Profetiin tosar um tey sjeý árinum ella sjeý tíðirnar, har Nebukadnezar kongur varð gjørdur býttur av Gudi. Hesi 7 árinum (sjeý tíðir) av eyðmýking, sum profeterað er í Dan.4,16, varð hansara menniskjaliga hjarta tikið burtur, og í staðin fyri eitt djórahjarta.

4c- *hann varð tikin upp av jørðini og gjørdur til at standa á fótum sínum sum maður, og honum varð givið manshjarta.*

Hansara umvending til Skapara Gud verður her staðfest. Hansara royndir gera, at vit kunnu skilja, at, fyri Gud, er menniskjað bert menniskja, tá ið hjarta hansara ber mynd av tí hjá Gudi. Hann fer at avdúka tað í síni holdgerð í Jesusi Kristi tað fullkomna guddómliga fyrmyndin av kærleika og lýdni.

Dan 7:5 *Og sí, eitt annað djór sum ein bjørn stóð á einari síðu; Hann hafdi þrju riv i munn milli tenna, ok sogdu þau til hans: Reis upp, et mikit hold.*

5a- *Og sí, eitt annað djór sum ein bjørn stóð hinumegin.*

Eftir kaldeiska kongin gerast silvurkistan og armarnir hjá medum og persum ein bjørn. Nágreinileikin "sum stóð á eini síðu" lýsir persisku yvirvaldið, sum kom fram í øðrum lagi eftir medaríkið, men hertøkur hennara, sum Kýrus kongurinn fekk 2 persiski, góvu henni eitt vald, sum var nógv størri enn tað hjá medum.

5b- *hann hafdi þrju rib i munn milli tenna sinna, ok sogdu þau til hans: Reis upp, eta mikit hold.*

Persararnir fara at ráða yvir Medum og hertaka trý lond: Lydia hjá ríka konginum Kroesus í – 546, Bábylonia í – 539, og Egyptaland í – 525.

Dan 7:6 *Eftir hetta hugdi eg, og sí, ein annan sum ein leopard, sum hevði á bakinum fyra veingir sum ein fuglur. Hetta djórið hevði fyra høvd, og vald varð givið tí.*

6a- *Eftir hetta hugdi eg, og sí, ein annan sum ein leopardur.*

Somuleiðis gerst bronsubúkurin og lærini hjá griksku stjórnarmonnunum ein leopardur við fyra fuglaveingjum; Blettirnir á grikska leopardinum gera hann til eitt syndarsymbol.

6b- *hevði á bakinum fyra veingir sum fugl.*

Teir fyra fuglaveingirnir, sum eru knýttir at leopardinum, lýsa og staðfesta ógvusligu ferðina á hertøkunum hjá unga konginum Alexander Mikla (millum -336 og -323).

6c- *Hetta djórið hevði fyra høvd, og vald varð givið tí*

Her, "fyra høvd" men í Dan.8 verður tað "fyra stór horn" sum tilnevna griksku ráðandi eftirmenn Alexander Mikla: Seleucus, Ptolemaius, Lysimachus og Kassander.

Dan 7:7 Eftir hetta sá eg í náttarsjónunum og sí, **fjórða djórið**, ræðuligt og ræðuligt og ógvuliga sterkt; hann hafði stórar jarntenn, hann át, brast í stykkir ok traðkaði undir fótum tað, sum eftir var ; Tað var øðrvísi enn øll dýrini undan tí, og tað hevði tíggju horn.

7a- Eftir hetta sá eg í náttarsjónunum og sí **eitt fjórða djór, ræðuligt og ræðuligt og ógvuliga sterkt** .

Her gerast jarnbeinini í Rómverska ríkinum aftur eitt skrímsl við jarntennum og tíggju hornum . Tí sambært Apo.13:2 ber hann einsamallur kriteriini hjá teimum 3 undanfarnu heimsveldunum : Styrki leyvans , staðfest í hesum versinum har tað er tilskilað : *óvanliga sterkur* ; kraftin hjá bjørnini , og skjótleikin hjá leopardinum við arvinum av synd síni, sum er ímyndaður við blettunum.

7b- hann hevði stórar jarntenn, hann át, brast í sundur og traðkaði undir fótum tað, sum eftir var;

Hesar smálutir kenna hann til blóðbað og dráp, sum eru framd av symbolinum av rómverskum **jarni** , sum halda fram til heimsins enda, gjøgnum hansara pávavalð.

7c- Tað var øðrvísi enn øll dýrini undan tí, og tað hevði tíggju horn.

Tey tíggju hornini umboða frankar, lombardar, alamannar, anglosaksar, visigotar , burgundar, suear, herular, vandalar og ostrogotar. Hetta eru tey **tíggju** kristnu ríkini, sum verða myndað eftir at Rómverska ríkið er farið niður frá 395, sambært forkláringunum, sum eingilin gav Dánjali í vers 24.

Dan 7:8 Og eg hugdi eftir hornunum, og sí, eitt annað lítið horn kom upp millum teirra, og framman fyri tí horninum vóru trý av teimum fyrstu hornunum rivin upp. og sí, hon hevði eygu sum manns eygu og munn, sum talaði hástórt.

8a- Eg hugsaði um hornini, og sí, eitt annað lítið horn kom upp millum teirra .

Lítla hornið kemur úr einum av teimum tíggju hornunum , sum tilnevni ostrogotiska Italia har býurin Róm og sonevndi páva " heilagi sætið " eru , við Lateran-palassið á Caelian-fjallinum ; Latínskt navn merkir : himmalin.

8b- og trý av hinum fyrstu hornunum vórðu rykt út fyri tí horninum .

Rivin horn eru kronologiskt : teir triggir avsettu kongarnir í vers 24, nevniliga Herulirnir millum 493 og 510, síðani í røð, Vandalarnir í 533, og Ostrogotarnir í 538 sum vórðu drivnir úr Róm av Belisarius hermanni undir boðum av Justinianus^{us} avgjörðum at5 . Tí vit mugu leggja til merkis avleiðingina av útrykkinum framman fyri hesum horninum . Hetta merkir, at Hornið ikki hevur nakað persónligt hernaðarligt vald og fær gagn av vápnaðu hermegini hjá kongunum, sum óttast tað og óttast trúarvald hansara og harvið helst vilja stuðla og lýða tí. Hendan grundgevingin verður staðfest í Dan.8,24 har vit fara at lesa : *hansara vald fer at vaksa, men ikki av hansara egnu styrki* og vers 25 fer at tilskila : *orsakað av síni vælferð og eydnu av hansara snildum, fer hann at hava øvund í hjarta sínum* . **Harvið verður prógvað, at sannleikin bert fær staðfesting við at bólka saman líknandi boðskapur, sum eru spjaddir um ymsu kapitlarnar í Dánielsbók og breiðari um alla Bíbliuna**. Skildir, kapitlarnir í bókini " innsigla " profetiina og boðskapin í henni , teir mest smáu og týðningarmiklu eru framvegis óatkomuligir.

8c- og sí, hon hevði eygu sum manns eygu .

Í Opinberingini 9 sigur Andin við hugtakinum sum . Á henda hátt leggur hann upp til eina líkleika av útsjónd, sum ikki er veruleiki. Eisini her mugu vit leggja til merkis líkleikan til tann holdgjörda menniskjað í hansara fullkomileika í Jesusi Kristi, men hann hevur bara sjálvsmyndina. Men tað er meira, tí " eyguni " eru symbolsk fyri klárskygnið hjá profetunum, sum Jesus eisini er fullkomna fyrimyndin fyri. Og Andin vísir á profetisku sjálvsøgnina hjá pávadøminum, sum endar við at stovna sín embætisliga sæti í Vatikaninum, eitt orð, sum merkir : at profetara, úr latínska orðinum " vaticinare " . Hetta verður staðfest í Opinb.2,20, tá Andin samanber hesa rómversk-katólsku kirkjuna við *Jesabel* , sum drap

profetarnar hjá YaHWéH , fremmandu kvinnuni, sum tilbað Baals , gift við Akab kongi. Samanberingin er rættvísgerð, tí pávisman setir til deyðis á stakkin hjá inkvisitiónum teir sonnu profetarnar hjá Gudi í Kristi.

8d- og ein munn, sum talaði við øvund.

Í hesum kapitli 7 leggur tann guddómligi Filmsframleiðarin og leikstjórin í " zoom " fram ta kristnu tíðina, sum serliga snýr seg um hann, tíðarskeiðið millum endan á Rómverska ríkinum og dýrdarfullu afturkomu Kristusar í Mikaeli, hansara himmalska navn millum einglarnar. Hon boðar frá komu av einum øvundsjúkum kongi, forfylgjara av teimum heiløgu hins Hægsta , sum ræðist guddómligar átrúnaðarligar støðir, roynir at broyta tíðir og lógina , tey tíggu boðini men eisini aðrar guddómligar fyriskipanir. Andin boðar hansara endaligu revsing ; hann verður „ týndur av eldi vegna øvundsjúku orð hansara “. Tí verður støðan um himmalska dómin í sjeýnda ártúsund lögð fram beint eftir umrøðuna av hansara øvundsjúku orðum . Áðrenn hana hevði Nebukadnezar kongur eisini víst øvund men hann tók eyðmjúkur læruna um eyðmýking, sum Gud gav honum.

Himmalski dómurinn

Dan 7,9 Eg hugdi at, til háseti vórðu sett. Og hin gamli av døgum settist. Klæði hansara vóru hvít sum snjó, og hárið á høvðinum var sum rein ull ; háseti hansara var eins og eldslogar og hjól hansara eins og brennandi eldur.

9a- Eg hugdi eftir, meðan trónur vórðu settar.

Hendan sjónin umboðar dómstíðina, sum verður framd av teimum loystu heiløgu Jesu Kristi í nærveru Hansara, sitandi á trónum , í **himlinum** sambært Opinberingini 4, í teimum túsund árunum, sum eru nevnd í Opinberingini 20. Hesin dómurinn fyrirreikar treytirnar til **seinasta dómin** , hvørs útinning er lýst í vers 11.

9b- Og hin gamli av døgum settist.

Hetta er guddómligi Kristus, einasti skapari Gud. Virkseimið í sagnorðinum sita vísir steðg á einum standandi virkseimi, tað er myndin av hvíld. Himmalin er í fullkomnum friði. Á jørðini vórðu tey óndu oyðiløgd við afturkomu Kristusar.

9c- Klæði Hansara vóru hvít sum kavi, og hárið á høvðinum var sum rein ull .

Hvítt er ímyndin av fullkomnum reinleika Guds sum snýr seg um alla hansara náttúru á støði við hansara klæðir , ímynd av hansara verkum og hárinum á høvðinum sum er ein krúnur av reinum og fullkomnum vísdómi fríur fyri allari synd .

Hetta vers 18 leggur upp til Jes.1,18 : *Komið, og lat okkum rættvísa saman! sigur Harrin. Hóast syndir tykkara eru sum skarlak, skulu tær verða hvítar sum kavi; hóast tær eru reyðar sum karmosin, skulu tær verða sum ull.*

9d- háseti hansara var sum eldslogar,

Hásætið tilnevnir staðin hjá tí stóra dómaranum, tað vil siga dómin av hugsanini um Gud. Hon er sett undir myndina av eldslogunum sum verða eyguni á tí rættvísgerandi Kristusi í Opinb.1,14 har vit finna lýsingarnar av hesum versinum. Eldurin oyðileggur, sum gevur hesum dóminum endamálið at oyðileggja fíggindar Guds og hansara útvaldu. Av tí at hesi longu eru deyð, snýr hesin dómurinn seg um *seinna deyðan* , sum endaliga fer at raka tann dómur.

9.- og hjólini sum brennandi eldur.

Hásætið hevur hjól í mun til ein brennandi eld , sum verður tendraður á jørðini : Opinberingin 20,14-15 : *seinni deyðin er eldvatnið* . Hjólini leggja tí upp til, at dómarar flytast úr himli til jarðar til útinning av teimum dómum, sum eru sagdir . Hin livandi Gud , tann stóri dómarin , er í ferð við at røra seg og tá ið jørðin verður endurnýggjað og reinsað , fer hann at røra seg aftur at seta sína kongliga háseti upp sambært Opinberingini 21:2-3 .

Dan 7,10 *Ein eld á rann og kom út framman fyri honum. Túsund túsund tæntu honum, og tíggju túsund ferðir tíggju túsund stóðu fyri honum. Dómararnir settu seg niður, og bøkurnar vórðu latnar upp.*

10a- *Ein á av eldi rann og kom út undan honum .*

Tann reinsandi *eldurin* , sum skal koma niður av himli at eta sálir teirra falnu deyðu og síðani upprisnu, sambært *Opinb . Men eldur kom niður av himli og oyddi teir .*

10b- *Túsund túsund tæntu honum .*

Tað vil siga ein millión sálir, útvaldar , **sum** eru loystar av jørðini.

10c- *og tíggju túsund milliónir stóðu í hansara nærveru .*

Tíggju milliardir jarðligar sálir, sum Gud **hefur kallað**, verða reisnar upp og kallaðar fyri Honum og dómarum Hansara at fara undir tann rættvísa guddómliga dómin um *seinna deyða* , nakað sum er staðfest í Lukas 19:27 : *At enda, teir fíggindar mínir , sum ikki vilja, at eg skuldi ráða yvir teimum, førið higar fyri meg og drepa teir .* Á henda hátt staðfestir Andin orðini, sum hann talaði gjøgnum Jesus í Matt.22,14 : **Tí nógv eru kallað, men fá eru útvald** . Hetta verður serliga galdandi á síðstu døgum sambært Lukas 18,8 : ... *Men tá ið Menniskjasonurin kemur, skal hann finna trúgv á jørðini?*

10d- *Dómararnir settu seg niður, og bøkurnar vórðu opnaðar*

Hægstirættur fer at døma við støði í teimum vitnisburðum, sum loyvdu dóminum og ákærunum hvør sær lagaðar til hvørja dømnda sál. Í *bókum* hansara er lívið hjá einum skapningi, sum Gud hevur goymt í minninum, við teimum trúgvu einglunum sum vitnum, sum í lötuni eru ósjónlig fyri jarðbúgvum.

Dan 7:11 *Tá hugdi eg fyri teimum stóru orðunum, sum hornið talaði; og sum eg hugdi, var dýrið dripið.*

11a- *Eg hugdi tá, av teimum øvundsjúku orðunum, sum hornið talaði*

Sum orðini „*vegna øvundsjúk orð*” vísa, er hetta versíð ætlað at vísa okkum orsaka- og avleiðingarsambandið, sum skilgreinar Guds dóm. Hann dómir ikki uttan orsök.

11b- *og meðan eg hugdi at, varð djórið dripið.*

Um *fjórða djórið*, sum umboðar skiftið, Keisara Róm - tíggju evropeisk kongsríki - Páva Róm, verður oyðilagt av eldi, er tað **orsakað** av *øvundsjúka munnliga virkseminum* hjá páva Róm ; virksemini, sum heldur fram til Kristusar afturkomu.

11c- *og likam hansara varð **oyðilagt** , latið til eldin at brenna .*

Dómurin rakar samstundis *lítla hornið* og *tey tíggju borgarligu hornini* , sum stuðlaðu honum og luttóku í syndum hansara sambært *Opinb.18,4. Eldvatnið hjá seinna deyðanum skal eta og **oyðileggja tey** .*

Dan 7,12 *Og hini djórini vórðu tikin av valdinum, men lív teirra varð longt í eina tíð.*

12a- *Hini djórini vórðu strikað valdið .*

Her, eins og í *Opinberingini 19,20 og 21*, avdúkar Andin, at ein onnur ørindi er í væntu fyri vanligu syndarnar í heidninginum , at vera arvingar av upprunasyndini, sum er førd frá Ádami til menniskjafjældina í allari jarðligu søguni.

12b- *men teimum fingur játtað lívslongd í ávísa tíð .*

Hesin neyvleikin er ætlaður at merkja fyrimunin hjá undanfarnum heimsveldum við ikki at hava upplivað endan á teirra yvirvaldi við heimsenda eins og var galdandi fyri 4. ^{rómverska} djórið undir sínum seinasta formi av alheimskristnari stjórn um tíðina, tá Jesus Kristus kom aftur. Endin á 4. ^{ald} var merktur av, at hon varð fullkomiliga oyðiløgd. Eftir hetta verður jørðin *formleys og tóm* í mynd av *avgrundini* í 1. Mós.

Jesus Kristus, menniskjasonurin

Dan 7,13 *Eg sá í náttarsjónunum, og sí, ein sum menniskjasonin kom við skýggjum himmalsins; hann kom nær hinum gamla døgum, og teir førdu hann nær til sín.*

13a- *Eg sá í náttarsjónum, og sí, ein sum menniskjasonur kom við himmalskýggjum .*

Henda útsjóndin av menniskjasoninum varpar ljós á týðningin, sum er givin dóminum, sum júst er nevndur. Dómurin eigur Kristus. Men í tíðini hjá Dánieli var Jesus ikki komin enn, so Gud ímyndar sær, hvat hann fer at fremja gjøgnum sína jarðligu tænastu, tá hann fyrstu ferð kemur til jørðina hjá menniskjum.

13b- *hann kom nær hinum gamla døgum, og teir førdu hann nær til sín.*

Eftir deyða sín skal hann reisa seg sjálvan upp, fyri at leggja fram sín fullkomna rættvísi, sum varð ofrað sum offur til tann forrættaða Gud, fyri at fáa fyrigeving frá sínum trúgvu útvaldu, sorteraðum og valdum av sær sjálvum. Myndin, sum er lögð fram, lærir meginregluna um frelsu, sum fæst við trúgv á Guds sjálvbodna offur í Kristi. Og hon staðfestir sítt gildi hjá Gudi.

Dan 7,14 *Og honum varð givið vald og dýrd og ríki; og øll fólkasløg, tjóðir og tungumál tæntu honum. Ráð hansara er eitt ævigt vald, sum ikki skal ganga undan, og ríki hansara tað, sum ikki skal oyðast.*

14a- *Og honum varð givið vald, dýrd og ríki.*

Dáturnar í hesum versinum eru samantiknar í hesum versunum frá Matt.28,18 til 20, sum staðfesta, at dómurin eigur Jesus Kristus: *Jesus, tá ið hann nærkaðist, tosaði við teir soleiðis: Alt vald er mær givið í himli og á jørð . Farið tí og gerið øll fólkasløg til lærusveinar, doypið tey í navni Fadirsins og Sonarins og Heilaga Andans, lærið tey at halda alt, sum Eg havi boðið tykkum. Og sí, Eg eri við tykkum altíð, til endan av tíðini .*

14b- *og øll fólkasløg, tjóðir og tungumál **tæntu honum** .*

Í absolutum tølum verður tað á nýggju jørðini, tann gamla endurnýggjað og ærað eftir sjeýnda ártúsund. Men tey loystu vilja hava verið vald út úr øllum *fólkum, tjóðum og monnum av øllum tungumálum* við teirri serstøku frelsu, sum Jesus Kristus fekk, tí tey **tæntu honum** í lívinum. Í Opinb.10,11 og 17,15 merkir hetta útrykkið kristna Evropa og Vesturheimin. Vit finna í hesum bólkinum ta *milliúnina av teimum frelstu útvaldu* , sum tæna Gudi í versi 10.

14c- *og ríki hansara skal aldri verða oyðilagt .*

Smálutirnir, sum eru nevndir í Dan.2,44 um hann, eru staðfestir her : *hansara ríkistíð verður ongantíð oyðilagd.*

Dan 7,15 *Eg, Dánjal, var órógvaður í andanum innan í mær, og sjónirnar í høvdi mínum órógvaðu meg.*

15 a- *Eg, Dánjal, var órógvaður í andanum innan í mær .*

Vandin hjá Dánjali er rættvísigjörður, sjónin boðar frá einum vanda fyri Guds heiløgu.

15b- *og sjónirnar í høvðinum skelkaðu meg.*

Skjótt fer sjónin hjá honum um Mikael at hava somu ávirkan á hann, sambært Dan.10:8 : *Og eg varð einsamallur eftir og sá hesa stóru sjónina: styrkin hjá mær miseyðnaðist, andlitið broytti lit og varð niðurbrotið, og eg misti alla styrki.* Forklárning : *Menniskjasonurin og Mikael* eru ein og sami guddómligi persónur . *Ræðsla* fer at eyðkenna stjórnartíðina hjá Róm, tí í hesum báðum fylgjandi yvirvaldum, fer hann ikki at geva fólknum heilag yvirmenn sum Nebukadnezar, Darius meda og Kýrus II persa.

Dan 7,16 *Og eg kom til ein av teimum, sum stóðu har, og spurdi hann um sannleikan í øllum hesum. Hann segði mær, og gav mær forkláringina:*

16 a- **Her byrja víðari forkláringarnar, sum eingilin gevur.**

Dan 7:17 *Hesi stóru djórini, sum eru fyra, eru fyra kongar, sum skulu rísa upp av jørðini .*

17a- Legg til merkis, at henda definitiónin er eins nógv galdandi fyri tær røðir, sum eru avdúkaðar í Dan.2 av myndini av *standmyndini* , sum her í Dan.7, av tí av *djórnum* .

Dan 7,18 *Men teir heiløgu hins hægsta skulu taka ríkið og eiga ríkið um allar ævir, um allar ævir og allar ævir.*

18a- Sama viðmerking sum fyri tær fyra røðirnar. Aftur her snýr tað fimta seg um tað *æviga ríkið* hjá teimum útvaldu, sum Kristus byggir á sigur sín **á synd** og deyða.

Dan 7:19 *Tá ynskti eg at vita sannleikan um fjórða djórið, sum var ymiskt frá øllum hinum, ógvuliga ógvusligt, sum hevði tenn av jarni og klógvar av kopar, sum gýttu, bróta í stykkir, og stemplaðu leivdirnar undir fótum ;*

19a- *sum hevði jarntenn .*

Her finna vit, í *tennunum*, jarnið longu ímynd av harðleikanum í rómverska ríkinum, sum er tilnevnt av *fótunum* á standmyndini av Dan.2.

19b- og *bronsunegl*.

Í hesum eyka upplýsingum tilskilar eingilin : og *negl av bronsu*. **Arvurin av grikskari synd** er sostatt staðfestur av hesum óreina tilfarinum, ein legering, sum ímyndaði grikska ríkið í **búkinum og lærunum** á standmyndini av Dan.2.

19c- *sum ótu, brutu tað og traðkaðu undir fótum tað, sum eftir var .*

At eta, ella at vinna á teimum sigraðu lutunum, sum gera vøkstur – *at bróta*, ella at tvinga og oyðileggja – *at traðka undir fótum*, ella at vanvirða og forfylgja – Hetta eru tær gerðir, sum teir báðir fylgjandi “ Rómverjarnir ” og teirra borgaraligi og átrúnaðarligi stuðul fara at praktisera til afturkomu Kristusar. Í Opínb.12,17 : Andin nevnr teir seinastu “ adventistarnar ” við orðinum “ *leivd* .”

Dan 7:20 *og tey tíggju hornini, sum vóru í høvdinum á honum, og hitt, sum kom upp, og hornið, sum hevði eygu og munn, sum talaði stórt, og størri andlit enn hini .*

20a- Hetta versið fær eina mótstríðandi smálutir í vers 8. Hvussu “ *lítla hornið* ” her **eina størri útsjónð enn hini** ? Her skilur hann seg frá hinum *kongunum* av teimum *tíggju hornunum*. Hon er sera veik og broytilig og tó, gjøgnum trúgv og ótta fyri Gudi, sum hon sigur seg umboða á jørðini, ræður hon yvir teimum og manipulerar tey eftir sínum vilja, uttan í sjáldsomum undantøkum.

Dan 7:21 *Og eg sá sama hornið stríðast við tey heiløgu og vinna á teimum.*

21a- Paradoksið heldur fram. Hon sigur seg líknevna hægstu heilagleika og Gud ákærir hana fyri at forfylgja sínum halgimennum. Bert ein forkláring tá : hon liggur sum hon andar. Eydnan hjá henni er tann av eini ómetaliga villeiðandi og oyðileggjandi lygn, sera oyðileggjandi fyri leiðina, sum Jesus Kristus hevur slóð.

Dan 7,22 *til tann gamli av døgum kom og dømdi tey heiløgu hins hægsta, og tíðin kom, tá ið tey heiløgu áttu ríkið.*

22a- Til alla lukku eru gleðiðskapurin staðfestur. Eftir myrku gerðirnar hjá páva Róm og tess borgarligu og átrúnaðarligu stuðlum, fer endaligi sigurin til Kristus og hansara útvaldu.

Vers 23 og 24 siga, hvørja raðfylgju skiftið skal vera.

Dan 7:23 *Soleiðis talaði hann við meg : Fjórða djórið er fjórða ríki, sum skal vera á jørðini, øðrvísi enn øll ríki, og sum skal eta alla jørðina, og skal traðka hana niður og bróta hana í stykkir.*

23a - Heidna Rómverska ríkið í sínum keisaraliga formi millum – 27 og 395.

Dan 7:24 *Og tey tíggju hornini úr hesum ríkinum eru tíggju kongar, sum skulu rísa upp. Annar skal rísa upp eftir teimum, sum verður øðrvísi enn hin fyrsti, og hann skal leggja tríggar kongar undir seg.*

24a- Tað er hesi nágreiniligheit takkað verið, at vit kunnu eyðmerkja hesi *tíggju hornini* við tey **tíggju** kristnu kongsríkinum, sum eru myndað á vestara økinum hjá tí fallna og sundurbrotna rómverska ríkinum. Hetta økið er tað í okkara núverandi Evropa : ES (ella ES) .

Dán 7,25 *Og hann skal tala orð móti hinum hægsta og troytta heiløgu hins hægsta og hugsa um at broyta tíðir og lógir. og hini heiløgu skulu verða givin upp í hendur hansara í eina tíð og tíðir og hálva tíð.*

25a- *Hann úttalar orð móti hinum hægsta .*

Gud miðsavnar í hesum versinum sína fordøming av teimum syndum, sum hann ákærir rómversku pávastýrinum og forgangsmonnunum í Róm, sum tað ónda, sum varð fram, varð fólksligt, rættvísgjørt og lært teimum óvitandi fjøldini. Andin lýsir ákærurnar, byrjandi við teimum mest álvarsligu : *orð móti tí Hægsta* . sjálvum. Paradoksalt siga pávarnir seg tæna Gudi og umboða hann á jørðini. Men tað er júst hetta sjálvsøkið , sum er skyldan , tí Gud góðtekur á ongan hátt hetta pávaliga sjálvsøkið . Og sostatt , ávirkar alt, sum Róm skeivt lærir um Gud, Hann persónliga.

25b- *hann op hins heiløgu hins hægsta* .

Órættvísa forfylgingin av *teimum heiløgu* í vers 21 verður her mint á og staðfest. Dómar verða felldir av trúardómstólum, sum kallast " Heilaga inkvisitióin". . " Pína verður brúkt til at noyða ósek fólk at viðganga sína skuld.

25c- *og hann vil vona at broyta tíðir og lógir* .

Henda ákæra gevur lesaranum móguleika at endurstovna grundleggjandi sannleikarnar um tilbiðjan av tí sanna og einasta livandi Gudi.

Tann vakra skipanin, sum Gud hevði sett á stovn, varð broytt av teimum rómversku trúgvandi. Sambært 2. Mósebók 12,2 segði Gud við hebreararnar, tá teir fóru úr Egyptalandi : *Hesin mánaðurin skal vera byrjanin á mánaðum hjá tykkum; tað verður fyrri teg fyrsti mánaðurin í árinum* . Hetta er ein skipan, ikki bert eitt uppskot. Og av tí at frelsan kemur frá jøðunum eftir Jesusi Kristi, síðani Útferðina, fer hvør vera, sum kemur inn í frelsu, eisini inn í Guds familju har hansara skipan skal ráða og virðast. Tann sanna frelsulæran er henda , og hevur verið so síðani ápostlanna tíð. Í Kristi hevur Guds Ísrael tikið ein andaligan tått, tað er tó hansara Ísrael, sum hann hevur raðfest sína skipan og sínar lærur fyri. Sambært Róm 11,24 er tann umvendi heidningurin yvirprent í hebraisku rótina og stammuna hjá Ábrahami, ikki øvugt. Hann er ávaraður av Paulusi móti tí vantrúgv , sum er vorðin deyðilig fyri uppreistrarhugaðu jøðarnar í gamla sáttmálanum og hon verður líka deyðilig fyri uppreistrarhugaðu kristnu í tí nýggja ; sum beinleiðis snýr seg um rómversk-katólsku trúna, og kanningin av Dan.8 fer at staðfesta hetta, síðani 1843, fyri protestantiskum kristnum.

Vit eru bert í byrjanini av eini langari profetiskari opinbering har tann guddómmliga ákæran, sum er framd í hesum versinum, er alnærverandi so ógvusligar og dramatiskar eru avleiðingarnar. Tíðirnar broyttar av Róm varhuga :

1 – hvíludagshvílan í 4. Guds ^{boð} Sjeyndi dagurin er síðani 7. mars 321 skiftur út við fyrsta dagin, sum Gud metir vera ein vanhalgaður dagur og vikubyrjanin. Harumframt varð hesin fyrsti dagurin álagdur av rómverska keisaranum Konstantin I, "hann varð vígdur til tilbiðjan av " ósigradu virðiligu sólini ", sólini, sum heidningarnir guddómmligaðu, longu í Egyptalandi, eitt bíbilskt syndarsymbol. Dániel 5 vísti okkum, hvussu Gud revsar tey vreiði, sum eru gjørd móti honum, menniskjað verður soleiðis ávarað og tað veit, hvat bíðar honum, tá Gud dømir hann, eins og hann dømdi og drap Belsazar kong. Hvíludagurin, sum Gud hevur halgað frá grundarlagi heimsins, hevur tann dupulta eginleikan viðvíkjandi **tíð og** guddómmligari lóg, sum okkara vers nevnir.

2 – Ársbyrjanin , sum upprunaliga fór fram um várið , eitt orð, sum merkir fyrstu ferð , varð broytt til at fara fram í byrjanini av vetrinum.

3 – Sambært Gudi hendir dagsbrotytingin við sólarlag, í raðfylgjuni nátt og dag , ikki á midnátt, tí hon er punkterað og merkt av teimum stjørnum , sum hann skapti til hetta endamál.

Broytingin í lógini gongur nógv longri enn evnið um hvíludagin. Róm vanhalgaði ikki gulllótini í templinum; Ting so heilag, at at nerta við ørkina, sum tey vóru funnin í, var at verða møtt við beinanvegin deyða av Gudi.

25c- *og hini heiløgu skulu verða givin upp í hendur hansara í eina tíð, tíðir og hálva tíð* .

Hvat merkir *ein tíð* ? Upplivingin hjá Nebukadnezar kongi gevur okkum svarið í Dán 4,23 : *Teir skulu reka teg frá monnum, og bústaður tín skal vera hjá djórunum í markini, teir skulu fáa teg at eta gras sum oksar; og sjev tíðir skulu ganga yvir tykkum, til tit vita, at hin*

*hægsti ræður í mannaíkinum og geur tað tí, sum hann vil. Eftir hesa harðu upplivingina sigur kongurin í versu 34 : **Eftir ásettu tíðina lyfti eg, Nebukadnezar, eygu míni upp til himmals, og vit míni vendu aftur til mín** . Eg signaði hin hægsta , eg prísaði og dýrmaði honum, sum livir í allar ævir, hvørs vald er ævigt vald, og hvørs ríki varir ættarlið til ættarlið . Vit kunnu leggja afturat, at hesar sjeu tíðirnar umboða **sjeu ár**, síðani varandi tíðin byrjar og endar í lívsgongdini hjá einum. Tað, sum Gud kallar *eina tíð* , er sostatt tíðin, sum jørðin tekur til at fullføra eina sólar snúning. Nógvir boðskapir koma burturúr hesum. Gud er ímyndaður av sólini, og tá ein skapningur rísur í stoltleika, fyri at seta hann aftur í sítt pláss, sigur Gud við hann : " Far runt í mínari guddómleika og lær, hvør eg eri ." Fyri Nebukadnezar eru sjeu umfør neyðug, men effektiv. Ein annar læra fer at snúgva seg um, hvussu leingi pávastjórnin varir, sum eisini er profetarað við hugtakinum " *tíð* " í hesum versinum. Samanborið við upplivingina hjá Nebukadnezar, revsar Gud kristnan stoltleika við at lata hann í **ørkymlan í eina tíð, tíðir og hálsa tíð** av profetiskum árum. Frá 7. mars 321 fekk stoltleiki og fákunnleiki í heimsku menn at samtykkja at virða ta skipan, sum broytti eitt Guds boð ; sum hin eyðmjúki trælur Kristusar ikki kann lýða, annars hevði hann skorið seg burtur frá sínum frelsandi Gudi.*

Hetta versuð førir okkum til at leita eftir tí veruliga virðinum og dagfestingunum fyri byrjan og enda av hesi profetisku varandi tíð. Vit fara at finna útav, at tað umboðar 3 ár og háltv ár. Faktiskt kemur hesin uppskriftin aftur í Opínb .

Dán 7,26 *Tá skal dómurin koma, og teir taka valdið frá honum, og tað verður oyðilagt og gjørt til einkis um allar ævir.*

2a- Legg til merkis áhugan í hesi nágreiniligheit : dómurin og endin á yvirvaldinum hjá pávunum henda samstundis. Hetta prógvar, at dómurin, sum tosað verður um, ikki byrjar, fyrr enn Kristus kemur aftur. Frá 2021 eru pávarnir enn virknir, so dómurin, sum er nevndur í Dániel, byrjaði ikki í 1844, adventistiskar brøður.

Dan 7,27 *Og ríkið og valdið og stórleiki ríkisins undir øllum himlinum skal verða givið fólkinum, teimum heiløgu hins hægsta. Hansara ríki er eitt ævigt ríki, og allir stjórnarar skulu tæna honum og lýða honum.*

27a- Dómurin er tí væl framdur eftir afturkomu í dýrd Kristusar og hvørving til himmals av hansara útvaldu.

27b- og allir stjórnarleiðarar skulu tæna og lýða honum .

Sum dømi vísir Gud okkum teir triggjar *stjórnarleiðararnar*, sum eru lagdir fram í hesi bókinum : Kaldeanska kongin Nebukadnezar, Medianska kongin Dárius og persiska kongin Kýrus 2.

Dan 7,28 *Her endaðu orðini. Eg, Dánjal, var ógvuliga órógvæður av mínum hugsanum, og andlit mítt broyttist, og eg goymdi hesi orð í hjarta mínum.*

28a- Rugling Dániels er enn rættvísgerd, tí á hesum stigi mangla prógvini fyri samleikanum hjá páva Róm enn styrki ; Hansara samleiki er framvegis ein sera sannførandi " hypotesa ", men framvegis ein " hypotesa ". Men Dániel 7 er bert tann seinna av sjeu profetisku plátunum, sum eru lagdar fram í hesi Dánielsbók. Og longu nú hava vit kunnað sæð, at boðini, sum verða borin fram í Dan.2 og Dan.7, eru eins og fylgja saman. Hvørt nýtt boð fer at bera okkum fleiri elementir, sum við at leggja seg yvir tær longu gjørdar kanningar , fara at styrkja og styrkja boðskapin um Gud, sum sostatt verður greiðari og greiðari.

Hypotesan um, at " *lítla hornið* " í hesum kapitli 7 er pávaliga Róm, er enn ikki staðfest. Málið verður gjørt. Men lat okkum longu minnst hesa søguligu røðina, sum snýr seg um Róm, " *4. skrímsldjórið við jarntennum* ". Hon tilnevnir Rómverska ríkið og síðani " *tíggju hornini* " av teimum frælsu og sjálvstøðugu evropeisku kongsríkjunum, sum vórðu avtikin, í 538, av tí ætlaða páva " *lítla horninum* ", hesum " *øðrvísi konginum* ", framman fyri hvørjum " *trý horn ella triggir kongar* " , Heruli , Vandalar og Ostrogotar millum og 24 vóru.

Dánjal 8.

Dan 8,1 *Á triðja ríkisári Beltsazars kongs sást mær ein sjón, Dániel, umframt tað, sum eg hevði sæð fyrr.*

1a- Tíðin er farin : 3 ár. Dánjal fær eina nýggja sjón. Í hesum eru bert tvey djór, sum eru greitt eyðmerkt í versum 20 og 21 við *medar og persar og grikkar*, sum í undanfarnu sjónunum vóru 2. og 3. ríkið av teimum profeteraðu røðunum. Við tíðini laga djórini seg í sjónunum alsamt meira eftir ritualunum hjá hebrearum. Dan.8 leggur fram *veðr og geit* ; dýrini, sum vóru ofrað í offerinum á sóningardegnum í jødisku ritualinum. Vit kunnu sostatt leggja til merkis syndamerkið í yvirsetingini av grikska ríkinum : *búkin og lærini av bronsu* hjá Dan.2, *leopardin* hjá Dan.7 og *geitin* hjá Dan.8.

Dan 8:2 *Og tá ið eg sá hesa sjónina, tyktist mær, at eg var í Súsa-borgini, sum er í Elam-landslutunum. og í sjón míni var eg við áanna Ulai.*

2a- Dánjal er í Persia nærhendis ánni Karoun sum í hansara tíð er Ulai. Persiski høvuðsstaðurin og *áin* , sum *úmyndar eitt fólk* , vísa eitt landafrøðiligt tilvísingarstað fyri sjónina, sum Gud fer at geva teimum. Profetisku boðskapirnir fáa tí virðismiklar landafrøðiligar dátur inn í henda kapitlunum 2 og 7.

Dan 8,3 *Og eg lyfti eygu míni upp og hugdi, og sí, ein veðr stóð framvið ánni, sum hevði tvey horn. Hesi horn vóru høg, men annað var hægri enn annað, og tað reis seinast.*

3a- Hetta versið tekur saman um søguna hjá Persia, sum er avmyndað av hesum *veðrinum* , hvørs *hægsta horn* umboðar hann, tí hann í fyrsta umfari varð ráðaður av sambandsmanninum Medum, og hann stóð upp yvir hann seinast við komu til valdið hjá Kýrus kongi 2 persiski, í 539, seinasti samtíðarmaðurin hjá Dánjali sambært Dan.10:1. Men her vísi eg á ein trupulleika við veruligari dagfesting, tí søgufrøðingar ignorera fullkomiliga eygnavitnisburðin hjá Dánjali, sum í Dan.5,31 kennir hertøkuna av Bábylon til mediska kongin Darius, sum skipar Bábylon í 120 satrapiir sambært Dan.6,1. Cyrus kom til valdið eftir deyða Darius so ikki í 539 men eitt sindur seinni, ella tvørturímóti, kundi hertøkan hjá Darius verið eitt sindur áðrenn dagfestingina – 539.

3b- Ein guddómligur smálutur kemur fram í hesum versinum, í tí formi, sum verður brúktur til at nevna eitt lítið og eitt stórt horn. Hetta staðfestir, at útrykkið " *lítla horn* ", varliga slept, er serliga og einans knýtt at samleikanum hjá Róm.

Dan 8,4 *Og eg sá veðrin snúgva seg vestureftir og norðureftir og sunnaneftir; einki djór kundi standa ímóti honum, og eingin var at frelsa offur hansara; hann gjørði, sum hann vildi, og hann gjørdist valdsmikil.*

4a- Myndin av hesum versinum lýsir tær fylgjandi fasurnar av hertøkunum hjá persum, sum føra teir móti ríkinum, yvirvaldinum hjá kongakonginum.

Í *Vesturheiminum* : Cyrus II gjørði samgongu við kaldear og egyptar millum – 549 og – 539.

Í *norðri* : Lydia av Kroesus kongi verður hertikin í – 546 .

Í *sudri* : Kýrus hertekur Bábylon, og tekur við eftir mediska kongin Darius eftir – 539 og seinni fer persiski kongurin Cambyses 2 at hertaka Egyptaland í – 525.

4b- *og hann varð valdsmikil .*

Hann fær tað *keisaravaldið* , sum ger Persia til tað fyrsta ríkið, sum er profeterað í hesum kapitli 8. Tað var 2. ^{ríkið} í sjónunum í Dan.2 og Dan.7. Í hesum valdinum røkti persiska ríkið seg til Miðjarðarhavið og rændi á Grikkaland, sum steðgaði tí við Marathon í 490 f.Kr.

Dan 8:5 *Og tá ið eg hugdi væl, sí, kom ein geit vestan úr og gekk higar og aftur á allari jørðini, men nerti hana ikki. Henda geitin hevði eitt stórt horn millum eyguni.*

5a- Vers 21 eyðmerkir greitt geitin : *Geitin er kongurin í Javan, og tað stóra hornið millum eygu hansara er fyrsti kongurin . Javan*, er forna navnið á Grikkalandi. Við at ignorera teir veiku griksku kongarnar, byggir Andin sína opinbering á tann stóra grikska sigursharran Alexander Mikla.

5b- *sí, geitur kom av vestri .*

Enn eru landafrøðiligar ábendingar givnar. Geitin kemur úr Vesturheiminum í mun til Persiska ríkið tikið sum landafrøðiligt tilvísingarstað.

5c- *og fór yvir alla jørðina á sínum yvirflati, uttan at nerta við hana .*

Boðskapurin er analogur við teir fyra fuglaveingirnar hjá leopardinum í Dan.7,6. Hann leggur dent á, hvussu skjótt hertøkurnar hjá hesum unga makedonska konginum vóru, sum skuldi víðka sítt ræði til Indus-áina um tíggju ár.

5d- *Hesin geitin hevði eitt stórt horn millum eyguni*

Samleikin er givin í vers 21 : *Stóra hornið millum eygu hansara er fyrsti kongurin. Hesin kongurin* er Aleksandur Mikli (– 543 – 523). Andin gevur honum útsjónina av Einhyrninginum, einum mytiskum fantastiskum djóri. Hann fordømir sostatt ótømandi fruktagóða hugflogið hjá einum grikskum samfelag, sum fann uppá ævintýr, sum vóru galdandi fyri átrúnað, og hvørs andi hevur gingið yvir øldirnar fram til okkara tíð í villeiðandi kristna Vesturheiminum. Hetta er ein táttur í *syndini* , sum verður staðfestur av myndini av *geitini* , djórinum, sum hevði leiklutin sum *synd* í árliku heilagu ritualinum á " Sóningardegnum". ". Krossfestingin av Messiasi, sum Jesus framdi í síni guddómligu fullkomleika, skuldi henda ritualin steðga eftir honum ... við valdi, við oyðileggingini av templinum og jødisku tjóðini av rómverjum í 70.

Dan 8:6 *Og hann kom til veðrin, sum hevði horn, sum eg sá standa við áanna, og rann á hann í vreiði síni.*

6a- Alexander hin Mikli fór undir álop sítt móti persum, hvørs kongur var Darius III Seinni varð hann sigraður við Issus, hann flýddi, og legði eftir seg boga sín, skjöldin og kápuna, umframt konu sína og arving sín, í 333 f.Kr.

6b- *og hann leyp á hann í allari vreiði síni .*

Henda *vreiði* er søguliga rættvísgjörd. Tað var frammanundan hesum skifti millum Darius og Alexander : " Áðrenn Alexander hitti Darius, sendi persiski kongurin honum gávur, sum vóru ætlaðar at undirstrika hvør sína støðu sum kongur og barn - Alexander var enn tá ein ungur prinsur nýbyrjari í krígslitini (grein I, linja 89). Darius sendir honum ein bólt, eina písku, eina

hestatjúgu og eina silvurkistu fulla av gulli. Eitt bræv, sum fylgir við dýrgripinum, greiðir nærri frá teimum elementunum: Bólturin er soleiðis, at hann framhaldandi kann spæla sum tað barnið, hann er, tjúgván skal læra hann at hava tamarhald á sær sjálvum, pískan skal rætta hann, og gullið umboðar skattin, sum makedonar skulu rinda persiska keisaranum.

Alexander vísir einki tekin um vreiði, hóast óttan hjá sendiboðunum. Í staðin biður hann tey ynskja Darius tillukku við hansara fínu. Darius, sigur hann, veit framtíðina, tí hann gav Alexander ein bólt, sum umboðar hansara framtíðar hertøku av heiminum, tjúgván merkir, at øll vilja leggja seg undir hann, pískan skal vera til at revsa tey, sum tora at reisa seg ímóti honum, og gullið bendir á skatt, hann skal fáa frá øllum hansara undirmonnum. Profetisk detalja, Alexander hevði ein hest, sum hann gav navnið " Bucephalus " sum merkir, við einum augmentativum fortekni, " høvd ". Í øllum bardøgum sínum verður hann á " høvdinum " á her sínum, vápn í hondini. Og hann verður í " tíggju ár " stjórnandi " høvdið " á heiminum, sum profetiin fevnir um. Hansara frægd fer at stuðla grikskari mentan og *syndini*, sum stigmatiserar hana.

Dan 8:7 *Og eg sá hann koma nærri veðrinum og var vreiður við hann. hann sló veðrin og breyt bæði hornini á honum, men veðrin var ikki nóg sterkur til at standa ímóti honum; hann kastaði hann til jarðar og traðkaði hann, og eingin var at bjarga veðrinum.*

7a- Stríðið, sum Alexander Mikli byrjaði : í – 333, við Issus, varð persiska legan vunnin.

Dan 8,8 *Geitin varð sera máttmikil; en er hann var sterkr, brotnadist horn hans mikla. Fýra stór horn stóðu í staðin á himmalsins fýra vindum.*

8a- hansara stóra horn brast

Í 323 doyði ungi kongurinn (– 356 – 323) uttan arving sum 32 ára gamal, í Bábýlon.

8b- Fýra stór horn stóðu í staðin á himmalsins fýra vindum.

Avloysararnir hjá deyða konginum vóru hermenn hansara : Diadochi. Teir vóru tíggju í tali, tá Alexander doyði og í 20 ár stríddust teir sínámillum so mikið, at tá tey 20 árin vóru liðug, vóru bara fýra yvirlivandi. Hvør teirra stovnaði eitt kongsætt í landinum, sum hann ráddi yvir. Tann størsti er Seleucus, kendur sum Nicator, sum stovnaði " Seleucid " dynastið sum ræður yvir kongsríkinum Sýria. Tann seinni er Ptolemaios Lagos, hann stovnaði " Lagid " ættina sum ræður yvir Egyptalandi. Tann triði er Kassandros sum ræður yvir Grikkalandi, og tann fjórði er Lysimachus (latínskt navn) sum ráddi yvir Trakia.

Profetiski boðskapurin, sum er grundaður á landafrøði, heldur fram. Tey fýra kardinalpunktini í teimum fýra himmalvindunum staðfesta samleikan hjá londunum hjá viðkomandi stríðsmonnum.

Afturkoman Róm, líttla hornið

Dan 8:9 *Og úr einum teirra kom eitt líttið horn , og gjørdist ógvuliga stórt, suðureftir og eystureftir og móti dýrdarlandinum.*

9a- Tátturin í hesum versinum lýsir útbyggingarnar av einum ríki, sum aftur verður eitt ráðandi heimsveldi. Nú er í undanfarnu lærdómum og í heimssøguni eftirfylgjaríkið Grikkaland Róm. Henda eyðmerking er víðari grundgivin við útrykkinum " líttið horn " sum hesaferð er, móttvegis tí, sum varð gjørt fyri styttri Miðhornið, greitt nevnt. Hetta ger, at vit kunnu siga, at hetta " líttla hornið " ímyndar, í hesum sambandi, tað vaksandi republikanska Róm. Tí hon grípur inn í Eysturríki, sum heimsins lögreglumaður, ofta tí hon verður heitt á um at loysa eina lokala ósemju millum mótstøðufólk. Og hetta er júst tann orsökkin, sum rættvísger fylgjandi mynd.

9b- Úr einum teirra kom eitt líttið horn út .

Fyrri ráðandi var Grikkaland, og tað er úr Grikkalandi, at Róm kemur at ráða í hesum eysturøkinum, har Ísrael er ; Grikkaland, eitt av teimum fýra hornunum.

9c- sum víðkar seg nógv móti suðri, móti eystri og móti teimum vakrastu av londum.

Rómverski vøksturin byrjar frá landafrøðiligu staðsetingini *móti suðri* fyrst. Søgán staðfestir hetta, har Róm fór upp í punisku kríggini móti Kartago, nú Tunis, umleið ár 250 f.Kr.

Næsta útbyggingarstigið fór fram *eystureftir*, og grindi inn í *eitt av teimum fyra hornunum*: Grikkaland, umleið 200 f.Kr. Komnir á grikska jørð, fór rómverski herurin ongantíð úr henni aftur og alt Grikkaland skuldi gerast rómversk niðurseturíki frá 160 f.Kr.

Úr Grikkalandi helt Róm fram við síni útbygging við at seta fótin í Palestina og Judea, sum í 63 f.Kr. Tað er hetta Judea, sum Andin tilnevnir við hesum vakra orðatakinum: *Tað vakrasta av londum*, eitt orðatak, sum er siterað í Dan.11,16 og 42, og Ezek.20,6 og 15.

Hypotesan er staðfest, " líttla hornið " er Róm .

Hesaferð er eingin ivi longur um, at pávastýrið í Dan 7 er avmaskerað, eisini, sleppur teimum nyttuleysu øldunum, leiðir Andin okkum til tann syrgiliga tíman, tá ið, slept av keisarunum, tekur Róm upp aftur sína yvirvald undir einum átrúnaðarligum formi av kristnari útsjónd, sum hann leggur upp til tað symboveal the . Hetta eru gerðirnar hjá tí " *øðrvísi* " konginum í Dan.7.

Keisara Róm og síðani páva Róm forfylgja teimum heiløgu .

Tveir fylgjandi lestrar til hetta einasta versió

Dan 8,10 *Og hann lyfti seg upp til himmalsins her og kastaði nakað av herinum og stjórnunum niður á jørðina og traðkaði tær.*

10a- *Hon reis upp til himmalsins her .*

Við at siga " *hon* ", heldur Andin samleikan Róm sum mark, í tíðarrøðini av tess útbyggingum, eftir ymiskum stjórnarformum, sum hann vísir á í Opinb. Ok var þat í hans tíma, at Jesus Kristur var fæddur af Andanum, í enn jomfru likami Mariu, ungu konu Josefs; bæði vald av eini orsök, at tey hoyrdu til ætt Dávids kongs. Eftir deyða sín, einuferð risin upp av sær sjálvum sum hann hevði boðað frá, gav Jesus ápostlum og lærusveinum sínum uppgávuna at boða gleðiboðskapin um frelsu (evangelið) fyri at gera útvald fólk um alla jørðina. Tá var Róm møtt við kristnum blíðni og friðarskapi; hon í leiklutinum sum slaktarin, lærusveinar Kristusar í tí hjá teimum slaktaðu lombunum. Við kostnaðinum av nógvum pínslarváttaðum blóði breiddist kristna trúgvín um allan heimin og serliga í høvuðsstaðnum í ríkinum, Róm. Forfylgjandi keisaraliga Róm reisir seg upp ímóti teimum kristnu. Í hesum versió 10 ganga tvær gerðir hjá Róm saman. Tann fyrri snýr seg um tað keisaraliga og tann seinna, tað pávaliga.

Í keisarastýrinum kunnu vit longu kenna tær gerðir, sum eru nevndar til hansara:

Hon reis upp til himmalher: hon møtti teimum kristnu. Aftanfyrri hetta symbolska útrykkið, *her himmalsins*, er tann kristni útvaldi sambært hvørjum Jesus longu hevði nevnt sínar trúgvandi: *borgarar í himmiríkinum*. Harumframt samanber Dan.12,3 teir sonnu *heiløgu* við *stjornurnar*, sum eisini eru, *avkom* Ábrahams í 1. Mós.15,5. Við fyrstu lestri er tað longu fyri heidna Róm ein øvundsjúk gerð og ein óverdíg og órættvíslig hækking at tora at pínslarvátta Guds synir og dótur. Í aðru viðgerð er pástandurin hjá biskupi í Róm um at leiða sum pávi tann útvaldi hjá Jesusi Kristi frá 538 eisini ein øvundsjúk gerð, og ein enn meira óverdíg og órættvísigjörd hækking.

Hon gjørdi ein part av hesum her og stjornur falla til jarðar, og hon traðkaði tær: Hon forfylgir tær og drepur tær fyri at avskepla fólkatalið í hennara arenum. Forfylgjararnir eru í høvuðsheitum Nero, Domitianus og Diocletianus, tann seinasti offisielli forfylgjarin millum 303 og 313. Í fyrstu lestrinum er hetta dramatiska tíðarskeiðið umrøtt í Apos 2 undir symbolsku nøvnunum " *Efesus* ", tíðin, tá ið Jóhannes fær sína guddómligu opinbering, sum kallast " *Apos* ". Í aðru lestri, sum er álagt páva Róm, eru hesar gerðir settar í Apo 2 undir tíðarskeiðini, sum eita " *Pergamum* " ella, samgonga brotin ella hór og " *Thyatira* " ella,

andstygdur og deyðir. Við at siga, *og hon traðkaði tey*, ároknar Andin teimum báðum Róm sama slag av blóðugum gerðum. Sagnorðið *traðkað* og útrykkið *traðkað* eru funnin at rokna til heidna Róm í Dan.7,19. Men *traðkandi* virkseimið heldur fram til endan av 2300 *kvöldmorgninum* av versí 14 í hesum kapitli 8 sambært útsøgnini í versí 13 : *Hvussu leingi verður heilagleiki og her traðkað* ? Henda gerð varð framd í tíðini av kristnu tíðini og mugu vit tí kenna hana til pávaliga Róm og hansara kongsligu stuðlar ; sum søgan staðfestir. Latið okkum tó leggja til merkis ein týðandi mun. Heidna Róm fær bert bókstaviliga tey heiløgu Jesu Krists niður , *meðan pávaliga Róm, gjøgnum sína fólsku átrúnaðarligu undirvísing, fær tey niður* andaliga, áðrenn tað forfylgir tey aftur bókstaviliga.

Sporadisku forfylgingarnar hildu fram við skiftum av friði til komuna av keisaranum Konstantin I. ^{sum}gjörði enda á forfylgingunum móti teimum kristnu við fyriskipanini úr Milano, hansara rómverska høvuðsstaði, í 313, sum er endin á tíðarskeiðnum av teimum " *tíggju árunum* " av forfylgingum, sum eyðkenna tíðina hjá " *Rev* ". Við hesum friðinum fær kristna trúgv eini burturúr, og Gud missir nógv. Tí uttan forfylgingarforðingina eru skyldurnar hjá teimum óumvundu til hesa nýggju trúgv í hópatali og fjølgast um alt ríkið og serliga í Róm har blóðið hjá pínslarvátanum hevur rennað mest.

Tað er tí til hesa tíðina, at vit kunnu knýta byrjanina av seinnu lestrinum av hesum versinum. Tann, har Róm varð kristin við at lýða boðum Konstantin keisara, sum í 321 júst hevði givið út fyriskipan, sum skipaði fyri at broyta vikuliga hvíldagin : sjeyndadags hvíldagurin varð skiftur út við fyrsta dag í vikuni ; tá, sum heidningarnir vígdu til tilbiðjan av gudinum " *ósigraða virðiliga sól* ". Hendan gerðin er eins álvarslig og *at drekka úr gullketunum í templinum* , men hesaferð fer Gud ikki at reagera, tímin av endaliga dóminum verður nóg mikið. Við sínum nýggja hvílidegi skuldi Róm víðka sína kristnu læru um alt ríkið, og lokali myndugleikin, biskupurin í Róm, skuldi fáa álit og stuðul, til hægsta hækking av pávaheitinum, sum byzantinski keisarin Justinian I gav honum við kunningar í 533. Tað var ikki fyrr enn fíggjindaligu ostrogotarnir vórðu burturvístir, at fyrsti ríkjandi pávin, Vigilius, tók pávasessin í Róm, á Lateran-palassinum, sum varð bygt á Caelian-fjallinum. Dagfestingin 538 og koman fyrsta pávans merkir, at tær gerðir, sum eru lýstar í versí 11, sum fylgir, eru framdar. Men tað er eisini byrjanin á teimum 1260 daga-árunum av stjórnartíðini hjá pávunum og øllum tí, sum teir viðvíkur og sum varð opinberað í Dan.7. Ein framhaldandi stjórnartíð, har tey heiløgu verða, enn einaferð, *traðkað undir fótum* , men hesaferð, av rómversku pávatráarvaldinum og borgarligu stuðlunum, kongunum, og best av øllum... í navni Kristusar.

Serligar gerðir av pávismuni, sum vórðu stovnaðar í 538.

Dan 8:11 *Og hann rópti seg sjálván til herhøvdingan og tók frá honum tað æviga ~~offrið~~, og kastaði niður staðin og støðina í halgidómi sínum.*

11a- *Hon reisti seg á odda her .*

Hetta høvdið her er logiskt og bíbilskt Jesus Kristus, sambært Ef.5,23 : *tí maðurin er høvdið á konu síni, eins og Kristus er høvdið á kirkjuni, sum er likam hansara, sum hann er frelsari av.* Sagnorðið " *hon reis upp* " er væl valt, tí júst, í 538, er Jesus í himlinum, meðan pávadømið er á jørðini. Himmalin er uttan fyri hennara røkt men " *hon reis upp* " og fekk menn at trúgva, at hon avloysir hann á jørðini. Úr himli hevur Jesus lítlan móguleika at bjarga menniskjum úr felluni, sum djevalin hevur sett teimum. Harumframt, hví skuldi hann gera tað, tá ið hann sjálvur avhendir teir í hesa fellu og allar hennara banningar ? Tí vit hava lisið væl, í Dan.7,25, " *tey heiløgu verða latin í hendur hansara í eina tíð, tíðir (2 ferðir) og hálva tíð* " ; tey eru tilætlað frelst av Gudi Kristi, orsakað av *broyttu tíðunum og broyttu lógini* . Lógin broytt í 321 av Konstantin viðvíkjandi hvíludegnum, sjálvandi, men fram um alt, *lógin broytt* av rómverskari papismu, eftir 538 har har, tað er ikki bara hvíldagurin sum er ávirkaður og álopin, men øll lógin sum er umarbeidd í rómversku útgávu.

11b- tók burtur tað æviga ~~offrið~~.

Eg vísi á, at orðið offur ikki er til staðar í upprunaliga hebraiska tekstinum. Sum sagt, so bendir nærveran av henni á samanhingin í gomlu samgonguni, men soleiðis er ikki sum eg júst havi víst á. Undir nýggja sáttmálanum steðgaði *offur* og *offur*, deyði Kristusar, *miðskeiðis í vikuni*, sum er nevndur í Dan 9,27, hevði gjørt hesar ritualir óneyðugar. Men nakað var eftir av gamla sáttmálanum : tænanstun hjá høvudsprestinum og fyrigevaranum fyri syndir fólksins, sum eisini profeteraði himmalsku tænanstuna, sum Jesus framdi til fyrimuns fyri sínum einasta útvalda, sum varð loyst við blóði hansara síðani uppreisn hansara. Kristus fór upp til himmals, so hvat var eftir at taka frá honum ? Hansara prestafunktiún er hansara einsamalli leiklutur sum fyrigevari fyri at fyrigeva syndirnar hjá sínum útvaldu. Jú, síðani 538 hevur stovnanin av einum høvdi í Kristi kirkju á jørðini, í Róm, gjørt himmalsku tænanstuna hjá Jesusi til fánýtis og nyttuleysa. Bønir fara ikki longur ígjøgnum hann og syndarar eru framvegis berarar av teirra syndum og teirra skuld mótvegis Gudi. Hebr.7,23 staðfestir hesa greining og sigur, “ *Men hesin, av tí at hann er í allar ævir, hevur eitt óbroytiligt prestdømi.* ” Broytingin av leiðaranum á jørðini rættvísger teir andstyggiligu ávøkstirnar, sum hesin kristindómurinn ber uttan Kristus ; fruktir, sum Gud profeteraði fyri Dánjali. Hví vórðu kristin rakt av hesi ræðuligu banning ? Vers 12 sum kemur gevur svarið : *vegna synd* .

Eyðmerkingin av tí æviga, sum júst er framd, verður grundarlag undir útrokningunum við at nýta varandi tíðirnar 1290 og 1335 dag-ár, sum verða lagdar upp til í Dan.12:11 og 12 ; raðfesta grundarlagið var dagfestingin 538, løtan, tá ið *æviga prestdømið* varð stolið av tí jarðliga pávaleiðaranum.

11c- og kollveldi ~~staðin~~ undir halgidóms síns .

Vegna samanhingin í nýggja sáttmálanum, millum tær báðar møguligu merkingarnar av hebraiska orðinum " mecon ", sum er týtt sum " stað ", havi eg varðveitt týðingina " base ", sum er líka lóglig og betur lagað til samanhingin í kristnu tíðini, sum profetiin miðar eftir. Ein skjótur lesnaður sær einki annað enn eina gjølla kanning, sum er leiðd av Andanum, letur eyguni upp fyri smálutum í Dánielsbók har halgidómurinn *ofta verður nevndur*, sum førir til ørkymlan. Tað ber tó til ikki at verða svikin alt eftir sagnorðinum, sum merkja gerðina, sum verður gjørd á *halgidóminum* .

Her í Dan.7:11 : *grundarlagið hjá henni er sligið* av pávadøminum.

Í Dan.11 :30 : tað er *vanhalgað* av grikska konginum, sum forfylgdi jøðunum Antiochus 4 Epifanes í – 168.

Í Dan.8,14 og Dan.9,26 er tað ikki ein spurningur um ~~halgidóm~~ men um *heilagleika* . Hebraiska orðið " qodesh " er støðugt skeivt týtt í øllum týðingum av teimum vanligastu útgávuunum. Men upprunaliga hebraiska teksturin er óbroyttur fyri at vitna um upprunaliga sannleikan.

Viðmerkjast skal, at hugtakið " *halgidómur* " einans merkir staðin, har Gud stendur persónliga. Síðani Jesus reis upp frá deyðum og fór upp til himmals, hevur eingin *halgidómur verið á jørðini* . *At skúgva grundarlagið undir hansara halgidómi* merkir tí at undirgrava tey lærugrundarlag, sum viðvíkja hansara himmalsku tænanstu, sum lýsir allar frelsutreytir. Jú, tá ið tann kallaði er doyptur, skal hann kunna fáa gagn av góðkenningini av Jesusi Kristi, sum dømir trúgv hansara eftir verkum hansara og samtykkir ella ikki at fyrigeva syndir sínar í navni offurs síns. Dópurin er byrjanin á eini uppliving, sum verður livað undir rættvísa dómi Guds, ikki endin á henni. Hvat merkir, at tá beinleiðis sambandið millum tey jarðligu útvaldu og hansara himmalska fyrigevara verður avbrotið, er frelsan ikki longur møgulig, og tann heilagi sáttmálin er brotin. Tað er eitt ógvusligt andaligt drama, sum er ignorerað av mannfjöldini, sum er svikin og lokkað síðani 7. mars 321 og árið 538, har *æviga prestdømið* hjá Jesusi Kristi varð tikið av pávanum til hansara egna gagns. *At skúgva grundarlagið undir sínum halgidómi niður* er eisini at rokna teimum 12 ápostlunum, sum

umboða grundarlagið ella grundarlagið hjá tí útvalda, andaliga húsinum, eina falska kristna læru, sum rættvísger og legaliserar synd móti guddómligari lóg ; sum eingin aboti vildi gjørt.

Dan 8,12 *Herurin varð latin upp við dagliga offrinum vegna synd; hornið kastaði sannleikan til jarðar, og eydnaðist í sínum fyrirøkum.*

12a- *Her varð avhendað við tí æviga offrinum .*

Á einum meira symbolskum máli hefur hetta útrykkið sama týdning sum tað í Dan.7:25 : *her varð latið upp ... Men her leggur Andin afturat við tí æviga .*

12b - *vegna synd*

Tað vil siga, sambært 1. Jóh.3,4, orsakað av brotinum á lógina, *sum er broytt í Dan.7,25. Tí Jóhannes segði og skrivaði : Tann, sum syndar, brýtur lógina, og syndin er lógarbrot .* Hetta brot er frá 7. mars 321, og tað snýr seg fyrst og fremst um at sleppa Guds heilaga hvíludegi ; hvíludagin , sum hann **hevur halgað** , síðani heimsins skapan, á tí eina og æviga “ **sjeynda degi** .”

12c- *hornið kastaði sannleikan til jarðar .*

Sannleikin er aftur eitt andaligt orð, sum tilnevnrir lógina sambært Sálm.119:142-151 : *Lóg tín er sannleiki...øll boð tíni eru sannleiki .*

12d- *og eydnast í sínum fyrirøkum .*

Um Andi Skapara Guds hefur boðað frá tí frammanundan, so undrast tú ikki á, at tú hefur ignorerað hetta svik, størsta andaliga svikið í allari mannasøgu ; men eisini tann mest álvarsliga í sínum avleiðingum av missi av menniskjasálum fyri Gudi. Vers 24 vil staðfesta við at siga : *Kraft hansara skal vaksa, men ikki av hansara egnu styrki; hann fer at gera ótrúligar oyðileggingar, hann fer at eydnast í sínum fyrirøkum , hann fer at oyðileggja tey valdsmiklu og fólkið hjá teimum heiløgu.*

Fyrireiking til halgan .

Í lærunum, sum trúarritualirnar í gamla sáttmálanum geva, kemur hetta evnið um fyrireiking til halgan støðugt fram. Fyrst var millum trælátíðina og innferðina til Kána'an neyðugt at halda páskirnar fyri at halga fólkið, sum Gud fór at leiða til teirra tjóðarjörð, Ísrael, lovaða landið. Faktiskt tók tað 40 ár av royndum um reinsan og halgan, fyri at koma inn í Kána'an skuldi gerast.

Somuleiðis var viðvíkjandi hvíludegnum, sum varð merktur á sjeynda degi frá sólarmyrking til sólarmyrking, neyðugt við fyrireikingartíð frammanundan. Teir seks dagarnir við verðsligum virksemi kravdu kropsvask og klædnaskifti, hesi tingini vóru eisini áløgð prestinum, soleiðis at hann uttan lívsvanda kundi koma inn í templisins heilaga stað at røkja sína rituellu tænastu.

Sjey daga og 24 tímar langa skapanarvikan er gjørd eftir fyrimynd av teimum sjev túsund árunum av Guds frelsuætlan. So teir fyrstu 6 dagarnir umboða tey fyrstu 6 túsundárin, har Gud velur síni útvaldu. Og 7. ^oseinasta ártúsund er tann stóri hvíludagurin, har Gud og hansara útvaldu, sum eru savnað í himlinum, njóta eina sonna og fullkomna hvílu. Syndararnir vera allir fyribils deyðir ; uttan Satan, sum er einsamallur á eini ófólkaðari jørð í hesum tíðarskeiðnum á „túsund ár“, sum er opinberað í Opinberingini 20. Áðrenn tey útvaldu koma inn í “himmalin” mugu tey reinsast og halgast. Reinsan er grundað á trúgv á sjálvbodna offrið hjá Kristusi, men halgan fæst við hansara hjálp eftir dópin, tí reinsan er roknað, tað vil siga fingin frammanundan í navninum á eini trúarreglu, men halgan er ávøksturin, sum í veruleikanum fæst í allari sál hansara av tí útvalda við hansara veruliga Gud Jesusi gjøgnum hansara livandi Gud. Tað fæst við einum bardaga, sum hann leiðir ímóti sær sjálvum, ímóti síni ringu náttúru, fyri at standa ímóti syndini.

Dániel 9,25 lærir okkum, at Jesus Kristus kom at doyggja á krossinum fyri at fáa frá sínum útvaldu, at tey ikki skuldu synda meira, tí hann kom **at gera enda á syndini** . Nú hava

vit júst sæð í versí 12, at tann kristni útvaldi varð afhendaður til pávadespotismu vegna synd. Reinsan er tí neyðug fyri at fáa halgan *uttan, sum eingin sær Gud*, sambært tí, sum stendur í Hebr.12:14 : *Stremba eftir friði við øll menniskju og heilagleika, uttan sum eingin sær Harran* .

Brúkt til tey 2000 árinu í kristnu tíðini frá deyða Jesu Krists til afturkomu hansara í 2030, verður henda fyrireiking og halganartíðin avdúkað í versunum 13 og 14, sum fylgja. Mótsett upprunaligu trúnni hjá adventistunum er henda tíðin ikki tann við dómi, sum lýst í Dániel 7, men tann við halgan, sum er gjørd neyðug orsakað av aldargamla syndarvinum, sum er legitimeraður av andstyggiligu læruni hjá páva Róm. Eg vil vísa á, at trúbótararbeiðið, sum varð farið undir frá 1200-talinum og frameftir, ^{ikki} fremjaði ta reinsan og halgan, sum tann trífalt heilagi og fullkomiliga reini Gud Frelsarin kravdi í øllum rættvísi.

Dan 8,13 *Eg hoyrði ein halgimenn tala; ok mællti annarr helgi við þann, er taladi: Hversu leingi mun sjónin fyllaz um dagliga øfrid-ok syndina, er oydi ger? Hvussu leingi verður halgidómurin og herurin traðkaður niður?*

13a- *Eg hoyrði ein halgimenni tala; ok mællti annarr helgi við þann er taladi .*

Einans sannir *halgimenni* gerast varug við syndirnar, sum eru arvaðar úr Róm. Vit finna tey aftur í sjónarmyndini, sum er lögð fram í Dan.12.

13b- *Hvussu leingi verður visjónin uppfyllt?*

Tey heiløgu biðja um eina dagfesting, sum skal merkja endan á rómverskum andstyggdum.

13c- *á tí æviga øffrinum-*

Tey heiløgu biðja um eina dagfesting, sum skal merkja, at Kristus tekur **æviga prestðomið** upp aftur .

dag- og á oyðileggjandi synd ?

Teir heiløgu biðja um eina dagfesting, sum skal merkja afturkomu sjeyndadags hvíludagsins, hvørs brot verður revsað við rómverskari oyðilegging og stríðum ; og fyri hansara brotsmenn fer henda revsing at vara til heimsins enda.

13.- *Hvussu leingi verður halgidómurin og herurin traðkaður niður?*

Teir heiløgu biðja um eina dagfesting, sum skal merkja endan á **pávaforfylgingunum**, sum verða nýttar móti teimum, Guds útvaldu halgimennum.

Dan 8:14 *Og hann segði við meg: Tvey túsund og trý hundrad dagar; tá verður halgidómurin reinsaður.*

14a- Síðani 1991 hefur Gud beint fyri mínum kanning av hesum skeivt týdda versinum. Her er hansara sjálv týðing av hebraiska tekstinum.

Ok sagði hann til min : Til kvelds ok morguns tvau t)usund 3 hundrud ok réttlætt mun vera heilagleiki.

Tú sært, at valskeiðið 2300 kvøld-morgun hefur sum endamál **halgan** av teimum útvaldu, sum Gud hefur valt frá tí degi, sum verður ásett fyri hetta valskeiðið. Tann ævigi rættvísi, sum varð fingin við dópnum higartil, verður settur í spurnartekin við. Kravið hjá tí trífalda heilaga Gudi, í Faðir, Syni og Heilaga Anda, er broytt og styrkt av neyðini hjá teimum útvaldu ikki at synda meira móti hvíludegnum, ella móti nøkrum øðrum fyriskipanum, sum kemur úr Guds munni. Tann *trongi* frelsuvegurin, sum Jesus lærði, er soleiðis endurreistur. Og mynstrið av teimum útvaldu, sum er lagt fram í **Nóa, Dánjali og Job**, rættvísger milliúnina av teimum útvaldu fyri tær tíggu milliardirnar, sum doyðu av seinasta dóminum í Dan.7,10.

Dan 8,15 *Og tá ið eg, Dánjal, sá hesa sjónina og royndi at skilja hana, stóð ein, sum líktist einum manni, framman fyri mær.*

15 a- Logiskt vildi Dániel skilja týðningin av sjónini og hetta fer at vinna honum í Dán.10 :12, eina rættvísgerða góðkenning frá Gudi, men hann verður ongantíð fult og heilt givin sítt ynski sum Guds svar í Dán.12:9 vísir : *Og hann segði: Far tín veg, Dániel: tí orðini eru stongd og innsiglað av tíðini til tíðina* .

Dan 8:16 *Og eg hoyrði mansrødd mitt í Ulai; rópti hann og mælti: Gabriel, greið honum sjónina.*

16 a- Myndin av Jesusi Kristi mitt í Ulai forútsigur læruna, sum er givin í sjónini í Dan.12. Eingilin Gabriel, nærmasti tænarari Kristusar, hevur til uppgávu at greiða frá týdninginum av allari sjónini frá byrjan hennara. Latið okkum tí fylgja væl við teimum eykaupplýsingum, sum verða avdúkaðar í versunum, sum fylgja.

Dan 8,17 *Og hann kom nærri har, sum eg var; og tá ið hann nærkaðist, varð eg bangin, og eg datt niður á andlitið. Hann segði við meg: Gev gætur, mansbarn, tí at sjónin snýr seg um eina tíð, sum verður endin.*

17a- Sjónin av himmalskum verum fer altíð at hava hesa ávirkan á holdmannin. Men lat okkum vera uppmerksum, sum hann bjóðar okkum. Tíðin til viðkomandi enda fer at byrja við endan av allari visjónini.

Dan 8:18 *Og tá ið hann talaði við meg, lá eg har við stórum skelvi, við andlitinum til jørðina. Hann nerti við meg og fekk meg at reisa meg upp, har eg var.*

18a- Í hesi upplivingini leggur Gud dent á holdsbanningina, sum ikki passar til reinleikan í himmalkroppunum hjá teimum trúgvu einglum.

Dan 8:19 *Og hann segði við meg: «Eg skal vísa tær, hvat skal henda í seinasta parti av vreiði, tí at tíðin er ásett til endans .*

19a- Hugtakið Guds vreiði kemur, men henda vreiði er rættvísigjörd av kristnum ólýdni, sum er ein arvur av rómverskari pávalæru. Steðgurin á hesi profeteraðu guddómligu vreiði verður tí partvísur, tí hon fer bert veruliga at steðga eftir fullkomna oyðilegging av menniskjanum við dýrdarfullu afturkomu Kristusar.

Dan 8,20 *Vedrurin, sum tú sást, sum hevði tvey horn, eru kongar Meda og Persa.*

20a- Tað er upp til Gud at geva sínum útvaldu tilvísingarpunkt, soleiðis at tey skilja meginregluna um røðina av symbolum, sum verða lögð fram. Medar og Persar merkja søguliga samanhangin í byrjanini av opinberingini. Í Dan.2 og 7 vóru teir á øðrum plássi.

Dan 8,21 *Geitin er kongurin í Javan, og tað stóra hornið millum eygu hansara er fyrsti kongurin.*

21a- Afturfyri er Grikkaland onnur røðin ; tann triðja í Dan.2 og 7.

21b- *Tað stóra hornið millum eygu hansara er fyrsti kongurin .*

Sum vit hava sæð, snýr tað seg um tann stóra grikska sigursharran, Alexander Mikla. Tað stóra hornið, ímynd av hansara ágangandi og stríðsfúsa persóni, sum Darius III kongur var skeivur at eyðmýkja, tí tað kostaði honum ríkið og lívið. Við at seta hetta hornið ikki á pannuna, men millum eyguni, vísir Andin sína ómetaliga ómetaliga girnd eftir hertøku, at bert deyði hansara fer at steðga. Men eyguni eru eisini profetisk klárskygni, og síðani føðing hansara er ein serlig ætlan kunngjörd honum av einum klárskygdum og hann trýr á sína profetisku ætlan alt lívið.

Dan 8,22 *Og tey fyra hornini, sum stóðu upp í staðin fyri tað brotna hornið, fyra ríki skulu rísa upp úr teirri tjóðini, men tey skulu ikki vera líka sterk.*

22a- Vit finna tey fyra griksku dynastiini, sum teir fyra generalarnir, sum tóku eftir Alexander, stovnaðu, enn á lívi eftir 20 ár við stríðum millum tey tíggju, sum tey vóru í byrjanini.

Dan 8,23 *Og tá ið ríki teirra er liðugt, tá ið syndarar eru týndir, skal ein kongur standa upp, sum er óhugnaligur og snildur.*

23a- Um vit sleppa millumtíðini, vekir eingilin upp kristnu tíðina við yvirvaldinum hjá páva Róm. Við hesum vísir hann høvuðsendamálið við tí opinbering, sum er givin. En þessi skyring ber annarri kenning, er kemur fram i fyrsta setning þessa vers : *At enda þeira ræddar, þa er syndarar verða neyttir.* Hvørjir eru hesir neyðtiknu syndararnir , sum eru frammanundan tíðini hjá pávastjórnini ? Tað vóru teir uppreistrarhugaðu tjóðarjødarnir, sum vrakaðu Jesus Kristus sum Messias og frelsara, frelsara, ja, men bert frá syndum, sum vóru framdar og bert

til fyrirmins fyrir þey, sum hann viðurkennir við dygdini á teirra trúgv. Teir vóru í roynd og veru *forbrúktir* í 70 av hermonnunum í Róm, teimum og teirra býi Jerúsalem, og hetta fyrir aðru ferð eftir oyðileggingina, sum varð framd undir Nebukadnezar í -586, gav Gud prógv um, at gamla samgongan var endað síðani deyða Jesu Krists, har í Jerúsalem hevði verið torration the tvey í sepa. handling kom frá Gudi sjálvum.

23b- *ein óhugnaligur og snildur kongur skal rísa upp.*

Hetta er Guds lýsing av papismu, sum sambært Dan.7,8 er eyðkend av *sínum øvund* og her av *sínum óhugna*. Hann leggur afturat og *kunstigt*. Kunst snýr seg um at dulnevna sannleikan og taka á seg útsjóndina av tí, sum ein ikki er. Bragðið er at svika næstan, hetta gera skiftandi pávar.

Dan 8,24 *Vald hansara skal økjast, men ikki av hansara egnu valdi; hann skal elva til ótrúligan ófrið, hann skal eydnast í sínum fyrirøkum, hann skal oyðileggja tey valdsmiklu og fólkið hjá teimum heilagu.*

24a- *Hansara vald fer at vaksa.*

Jú, lýst í Dan.7:8 sum eitt „*litið horn*“, sigur vers 20, at tað hevur „*størri útsjónd enn hini*.“

24b- *men ikki av egnari styrki.*

Her staðfestir søgan aftur, at uttan vápnaða stuðulin frá kongunum hevði pávastýrið ikki kunnað yvirlivað. Fyrsti stuðulin hevur verið Clovis kongur hjá frankunum í Merovingisku ættarliðnum og eftir hann, tann hjá Karolingiska ættarliðnum og seinast, tann hjá Capetianska ættarliðnum, hevur stuðulin hjá franska kongsveldinum sjáldan miseydnast honum. Og vit fara at síggja, at hesin stuðulin hevur ein prís at gjalda. Hetta verður gjørt sum dømi við hálshøggini av franska konginum Louis XVI, Marie Antoinette drotning, kongsmonnunum og rómversk-katólsku prestunum, sum í høvuðsheitum høvdu ábyrgdina, við guillotinini, sum varð sett upp í Fraklandi í høvuðsstaðnum og landslutarbýunum, av fronsku kollveltingarmonnunum millum 1793 og 1794; tvær tíðir av "Ræðslum" skrivaðar við blóðbókstavum í minninum um menniskjað. Í Opinb.2,22 verður henda guddómliga revsingin profeterað við hesum orðum: *Sí, eg skal kasta hana í song, og tey, sum dríva hór við henni, í stóra trongd, uttan so at tey umvenda seg um gerningar sínar. Eg skal drepa børn hennara; og allar kirkjurnar skulu kenna, at eg eri tann, sum kannar hugsanir og hjørtu, og eg skal løna hvørjum tykkara eftir verkum tykkara.*

24c- *Hann fer at elva til ótrúligan ófrið.*

Á jørðini kann eingin telja tey, men í himlinum veit Gud nágreiniliga tal teirra og á tímanum, tá ið seinasta dómin verður revsað, verða tey øll bót, frá teimum minstu til tey ógvusligastu, av teirra høvundum.

24.- *honum fer at eydnast í sínum fyrirøkum.*

Hvussu kundi tað ikki eydnast honum, tá Gud gav honum hendan leiklutin at revsa syndina, sum hansara fólk framdi, sum sigur, at Jesus Kristus hevur vunnið frelsu?

24.- *hann skal oyða hinar veldigu og fólk teirra heilagu.*

Við at geva seg fram sum umboð Guds á jørðini og hótta tey við útihýsing, sum skuldi stongja teirra inngongd til himmalin, fær pávadømið undirgívnir tey stóru og kongurnar í vesturlandinum, og enn meira av teimum smáu, ríku ella fátøku, men øllum óvitandi, orsakað av teirra vantrúgv og teirra líkasælu.

Frá byrjan av trúbotartíðini, sum Peter Waldo setti í verk í 1170, reageraði pávastjórnin við vreiði við at eggja ímóti teimum trúgvu Guds tænarum, teimum einastu sonnu halgimennunum, sum altíð eru friðarligir og lýðin, drápsligar katólskar samgongur, sum vóru stuðlaðar av dómstólunum hjá inkvisitióinini av sínum. Hetta dómarnir, sum soleiðis skipaðu fyrir slíkum ógvusligum pínunum móti teimum heiløgu og øðrum, sum allir eru ákærdir fyrir ræðslu móti Gudi og Róm, noyðast allir at standa fyrir sínum ákærum fyrir tí sanna Gudi á tímanum av tí júst seinasta dóminum, sum er profeteraður í Dan.7,9 og Opinb.20,9 til 15.

Dan 8,25 Vegna vælferð sína og snildir sínar skal hann vera óvundsjúkur í hjarta sínum og óyðileggja mong, sum vóru í friði, og fer at reisa seg móti hövdinganum av hövdinganum; men tað verður brotið, uttan átøk av nøkrum hond.

25a- Orsakað av hansara vælferð og eydnuni við hansara bragdum

Hendan vælferðin leggur upp til hansara ríking, sum versið knýtir at hansara bragdum. Tað er faktiskt neyðugt at brúka snildur, tá ein er lítil og veikur, fyri at fáa frá teimum ríku, pengar og ríkidømi av øllum slag, sum Opinberingin 18,12 og 13 nevni.

25b- hann mun hava óvund í hjarta sínum.

Hetta hóast læruna hjá Nebukadnezar kongi í Dán 4 og tann meira syrgiliga hjá abbasoninum Belsazar í Dán 5.

25c- hann mun eyða marga menn, er friðar lifdu.

Friðarligheit er ein ávøkstur av sonnum kristindómi, men bert fram til 1843. Tí áðrenn ta dagfestingina, og helst fram til endan av fransku kollveltingini, við endan av teimum 1260 árunum av pávastjórnini, sum er profeterað í Dan 7,25, er falska trúgvinn eyðkend av harðskapi, sum ræðist ella svarar uppá harðskap. Tað er bert í hesum tíðum, at mildleiki og friður gera mun. Reglurnar, sum Jesus setti, eru ikki broyttar síðani ápostólska tíð, tann útvaldi er ein seyður, sum játtar at verða ofraður, ongantíð ein seyðamaður.

25d- og hann skal reisa seg ímóti hövdinga hövdinganna.

Við hesum neyvleika er eingin ivi longur. Leiðarin, sum er nevndur í versunum 11 og 12, er sanniliga Jesus Kristus, kongur konganna og harri harranna, sum kemur fram í dýrd afturkomu síni í Opinb. Og tað er frá honum, at lógliga æviga prestdømið varð tikið burtur av rómverskari pávaskapi.

Dan 8,26 Og sjónin um kvøldarnar og morgnarnar, sum tosað verður um, er sonn. Halt hesa sjónina loyniliga fyri tær, tí hon snýr seg um tíðir, sum eru farnar langt frammanundan.

26 a- Og sjónin um kvøldarnar og morgnarnar, sum talan er um, er sonn.

Eingilin vátar guddómliga uppruna profetiina um " 2300 kvøld-morgun " í versu 14. Hann vendir tí ans, seinast, til hesa gátu, sum útvaldu heiløgu Jesu Kristis skal klára og skilja, tá ið tíðin kemur til at gera tað.

26b- Fyri tín part skalt tú halda hesa sjónina loyniliga, tí hon snýr seg um tíðir, sum eru farnar langt frammanundan.

Kortini eru millum tíðina hjá Dánieli og okkara umleið 26 øldir gingnar. Og so finna vit okkum í **endatíðini** har hetta loyndarmálið skal lýsast; tingið verður gjørt, men ikki áðrenn kanningina av Dan.9 sum skal geva tann neyðuga lykilin til at fremja ætlaðu útrokningarnar.

Dan 8,27 Eg, Dánjal, var sjúkur og sjúkur í nógvar dagar; Síðan fór eg upp og fór um kongsins mál. Eg undraðist á sjónina, og eingin visti av henni.

27a- Hendan smálutin viðvíkjandi heilsuni hjá Dánjali er einki persónligt. Tað týðir fyri okkum tann ógvusliga týdningin av at fáa frá Gudi upplýsingarnar um 2300 profeteraða kvøld-morgunin; tí eins og sjúka kann føra til deyða, so fer fákunnan um gátuna at døma tey seinastu kristnu, sum liva á **endatíðini, til ævigan andaligan deyða**.

Dánjal 9.

Dan 9:1 Á fyrsta ríkisári Dárius, sonar Áhasverusar, av avkomi Meda, sum varð kongur yvir ríki Kaldea;

1a- Sambært eygnavitnisburði Dániels, sum tí er óafturvísandi, fáa vit at vita, at Dárius kongur av Dan.5 :30 er sonur Ahasverusar, av ættini hjá Medum ; Persiski kongurin Cyrus II hevur enn ikki avloyst hann. Fyrsta ríkisárið var tað árið, tá hann hertók Bábylon og tók hana sostatt frá kaldeum.

Dan 9,2 *Á fyrsta ríkisári hansara sá eg Dániel eftir bókunum, at tað skuldu vera sjeiti ár í oyði í Jerúsalem, eins og talið av teimum árum, sum Harrin hevði talað við Jeremia profet.*

2a- Dánjal vísir til profetisku skriftirnar hjá Jeremia profeti. Hann gevur okkum her eitt vakurt dømi um trúgv og álit, sum sameinir Guds tænarar undir hansara eygnabrái. Hann staðfestir sostatt hesi orðini í 1. Kor.14,32 : *Andar profetanna eru undirgivnir profetunum* . Dánjal búði í Bábylon stóran part av teimum 70 árunum, sum vóru profeterað um útflytingina av hebraiska fólkinum. Hann er eisini áhugaður í evninum um afturkomu hansara til Ísraels, sum hann heldur verður rættiliga skjótt. Fyri at fáa svar frá Gudi, vendir hann sær til hansara eina stórbæra bøn, sum vit fara at kanna.

Fyrimyndarbønin um trúna hjá einum halgimenni

Fyrsta læran í hesum kapitli 9 í Dánielsbók er at skilja, hví Gud vildi hava hana at koma fram í hesum partinum av Dánielsbók.

Í Dan.8,23 gjøgnum profetisku fráboðanina um teir *forbrúktu syndarnar* , fingur vit staðfesting av, at jødarnir í tjóðini Ísrael aftur vórðu dømdir og oyðilagdir við eldi av rómverjum í 70, orsakað av øllum tí, sum Dánjal fer at játta í bøn síni. Hvør var nú hetta Ísrael framlagt í fyrsta samgongu við hin livandi Gud frá Ábrahami til teir 12 ápostlarnar og lærusveinarnar hjá Jesu Kristi, sjálvur var hann jødi ? Bert eitt sýni av øllum menniskjanum, tí síðani Ádam eru menn teir somu burtursæð frá teirra húðarliti sum gongur frá sera ljósum til sera myrkan. Men hvør teirra rasu, teirra tjóðskapur, ting, sum verða førd genetiskt frá pápa og móður til synir og døtur, so er teirra sálarliga atferð eins. Sambært meginregluni um tulipánabløðini, " Eg elski teg, eitt sindur, nógv, brennandi, galna, als ikki ", endurgeva menn hetta úrvalið av kenslum móttvegis tí livandi Gudi, skaparanum av øllum lutum, tá hann uppdagar sína tilveru. Eisini sær tann stóri Dómarin millum tey, sum siga seg vera hansara fylgjarar, trúgv fólk, sum elska og lýða honum, onnur, sum siga seg elska hann, men eru honum ólýðin, onnur, sum liva sína trúgv í líkasælu, enn onnur, sum liva hana við einum harðum og beiskum hjarta, sum ger tey til fanatikalrar og í yvirmátanum kiprodiction og stuðul ent. Hesar atferðir vóru at finna millum jødarnar, eins og tær enn eru at finna millum menniskju um alla planetuna Jørð og í øllum átrúnaðum, sum tó ikki eru javnar.

Bønin hjá Dánjali kemur at seta spurnartekin við teg, í hvørjari av hesum atferðum kennir tú teg sjálvan aftur ? Um tað ikki er tað hjá einum, sum elskar Gud og lýðir honum sum vitnisburður um hansara trúfesti, so set spurnartekin við títt trúarhugtak ; umvenda og geva Gudi ávøkst av einligari og veruligari umvending eins og Dánjal fer at gera.

Onnur orsøkin til, at henda bøn er til staðar í hesum kapitli 9, er, at orsøkin til seinastu oyðileggingina av Ísrael, í árinum 70 av rómverjum, verður viðgjörd og ment har : fyrsta koma Messias á menniskjans jørð . Og eftir at hava vrakað hendan Messias, hvørs einastu feilir vóru fullkomileika hansara, sum fordømdu teir, reisti trúarleiðararnir fólkið ímóti honum, við ærumeiðandi ákærum, sum allar vóru avmonteraðar og mótstríðandi av faktunum. Tí grundaðu teir sína endaligu ákæru á ein guddómligan sannleika, og ákærdu hann, ein mann, fyri at siga seg vera son Guds. Sálirnar hjá hesum trúarleiðarum vóru svartar sum kolini í einum brennandi eldstaði, sum fer at eta tey í rættvísari vreiði. En hinn mesti sakir Gydinganna var eigi at hafa drepit hann, heldr at hann hafdi eigi kent eptir gudligri upprisu hans. Við undrum og góðum verkum, sum tólv ápostlar hansara gjördu, herdu teir seg sum Fárao í hansara tíð og vitnaðu um hetta við at drepa tann trúfasta deknin Stefanus, sum teir sjálvir steinaðu uttan at nýta hesaferð til rómverjar.

Triðja orsökkin til hesa bøn er, at hon tekur á seg leiklutin sum ein endalig, neyðturvilig eygleiðing við endan av eini langari uppliving, sum er livað í mun til Gud ; ein vitnisburður, eitt slag av testamenti, sum jødiski samgongan hevur latið restina av menniskjanum. Tí tað er í hesi útflyting til Bábylon, at sýningin, sum Gud hevur fyrireikað, steðgar. Tað er rætt, at jøðarnir fara aftur til sína heimjörð, og at Gud í eina tíð verður heiðraður og lýddur, men trúfesti fer skjótt at hvørva, so mikið, at teirra yvirlivisi bert kann rættvísgerast við teirra seinastu trúarroynd, sum er grundað á fyrstu komu Messias, tí hann skal vera, ein sonur Ísraels, ein jødi a.

Fjórða orsökkin til hesa bøn er grundað á, at teir feilir, sum eru upplýstir og játtaðir, allir vóru framdir og endurnýggjaðir av kristnum í teirra tíð, frá tí at hvíludagurin varð sleptur 7. mars 321 til okkara tíð . Seinasti offisielli stovnurin, sum er signaður síðani 1873 og einsæris síðani 1844, hevur ikki sloppið undan tíðarbanningini, síðani Jesus spýði hann í 1994. Kanningin av seinastu kapitlunum í Dániels og Opinberingarbókini fer at greiða frá hesum dagfestingum og teimum seinastu loyndarmálunum.

Latið okkum nú lurta væl eftir, tá ið Dánjal tosar við hin alvalda Gud.

Dan 9,3 *Tá setti eg andlit mítt móti Harranum Guði, at biðja hann við bøn og bøn, við føstu og í sekk og øsku.*

3a- Dánjal er nú gamal, men trúgvinn viknar ikki, og sambandið við Gud er varðveitt, nørt og varðveitt. Í hansara føri, at hjarta hansara er djúpt einligt, bera føstan, sekkin og øskan ein veruligan týðning. Hesir síðir vísa styrkina í hansara ynski um at verða hoyrdur og svaraður av Guði. Føsta vísir yvirvágina, sum verður givin Guds svári í mun til gleðina av at eta. Í hesi tilgongdini er tankin um at siga við Gud, at eg ikki longur vil liva uttan títt svar, uttan at fara so langt sum at gera sjálmorð.

Dan 9,4 Tá *bað eg til Harrans, Gud mín, og játtaði: «Harri, hin stóri og ræðuligur Gud, sum heldur sáttmála og miskunn við teimum, sum elska teg og halda boð tíni!»*

4a- *Harri, stórur og ótrúligur Gud*

Ísrael er í útlegd til Bábylon og hevur soleiðis greitt at læra, at Gud er stórur og óttafullur.

4b- *Tú, sum varðveitir sáttmála tín og miskunnar teimum, sum elska teg og halda boð tíni!*

Daniel vísir, at hann kennir Gud, tí hann dregur síni argument úr tekstinum í øðrum av teimum tíggju boðum Guds, sum teir óhepnu katolikkarnir ikki kenna yvir øldirnar av myrkrinum, tí fullveldisluga tók pávadoymið stig til at taka tað burtur úr síni útgávu av teimum tíggju boðunum, tí ein ad the command to number var fokus á ; eitt gott dømi um óhugna og svik, sum varð fordømt í fyrra kapitli.

Dan 9,5 *Vit hava syndað, vit hava framt órætt, vit hava gjørt óndskap og hava gjørt uppreistur og hava snúð okkum frá boðum og dómum tínum.*

5a- Tað kundi ikki vera meira satt og greitt, tí tað vóru hesir feilir, sum førdu Ísrael í útflyting, uttan at Dániel og triggir av hansara fylgisveinum ikki vóru sekir um hetta slag av feilum ; Hetta forðar honum ikki í at styðja fólks síns mál, samstundis sum hann ber skuldarbyrðuna við sær.

Hetta er tá vit mugu gera okkum greitt í 2021, at vit, kristin, eisini tæna hesum sama Guði, sum ikki broytist sambært hansara yvirlýsing í Mal 3,6 : *Tí Eg eri HARRIN, eg broytist ikki; og tit, Jákupsbørn, eru ikki oyðiløgd .* Tað hevði verið hóskandi at sagt " ikki enn neyðtikið ". Tí síðani Malakias skrivaði hesi orðini, kom Kristus fram, børn Jákups vrakaðu og drupu hann, og sambært orðinum, sum profeterað varð í Dan.8,23, endaðu tey við at verða neyðtikin í 70 av rómverjum. Og um Gud ikki broytist, merkir tað, at ótrúgv kristin, sum bróta hansara boð, fyrst og fremst tann halgaða hvíludagin, verða rakt enn harðari enn hebreararnir og tjóðarjødarnir í síni tíð.

Dan 9,6 Vit hava ikki lurtað eftir tænarum tínum, profetum, sum talaðu í navni tínum við kongar okkara, høvdingar okkara, fedrar okkara og alt fólkið í landinum.

6a- Tað er rætt, at hebreararnir eru sekir um hetta, men hvat við teimum kristnu, sum sjálvst í tí seinasta stovni, sum hann hevur sett á stovn, eru sekir um somu gerðir ?

Dan 9:7 Rættvísi tín er, Harri, men okkum er vanvirðing í dag, Júdamonnum, íbúgvunum í Jerúsalem og øllum Ísrael, nær og fjar, í øllum teimum londum, har tú hevur ríkið teir vegna misbrot teirra móti tær.

7a- Revsingin av Ísrael var ógvuslig, har vóru nógv deyðsføll og bert tey yvirlivandi vóru heppin at verða útvíst til Bábylon og haðani spreitt seg um øll londini í Kaldeiska ríkinum og Persiska ríkinum sum tók eftir tað. Jødiska tjóðin er upployst í fremmandum londum og tó fer Gud sambært lyfti sínum skjótt at sameina jødarnar aftur á teirra tjóðarjörð, fedraland teirra. Hvørja kraft og meggi hevur hesin livandi Gud ! Í bøn síni vísir Dánjal alla ta umvending, sum hetta fólkið skal vísa, áðrenn tað kemur aftur til sítt heilaga land, men bert tá Gud er við teirra lið.

Dánjal játtar jødiskt ótrúskap revsað av Gudi, men hvør revsing so fyri kristin, sum gera tað sama ? útflyting, ella deyða ?

Dan 9,8 Harri, okkum er vanvirðing, kongum okkara, høvdingum okkara og fedrum okkara, tí vit hava syndað móti tær.

8a- Tað ógvusliga orðið, orðið “ synd ” er siterað. Hvør kann gera enda á syndini , sum elvir til so stóra líðing ? Í hesum kapitlinum verður svarið givið. Ein læra er verd at læra og minnst til : Ísrael fekk avleiðingarnar av valum og atferð hjá kongunum, leiðarunum og feðrunum, sum ráddu yvir tí. So her er eitt dømi, har ólýdni móti korrúptum leiðarum kann eggjast til at vera verandi í Guds signing. Hetta er valið, sum Dánjal og hansara triggir fylgisveinarnir gjørdu og teir eru signaðir fyri tað.

Dan 9,9 Harranum, Gudi okkara, eigur miskunn og fyrigeving, tí at vit hava verið uppreistur móti honum.

10a- Í syndarstöðu er bert ein vón eftir ; at líta á tann góða, miskunnsama Gud at geva fyrigeving. Tilgongdin er ævig, jøðin í gamla sáttmálanum og tann kristni í tí nýggja hava sama tørv á fyrigeving. Her fyrireikar Gud aftur eitt svar, sum hann skal gjalda dýrt fyri persónliga.

Dan 9,10 Vit hava ikki lýtt rødd Harrans, Guðs várs, at ganga eftir lógum hansara, sum hann hevur lagt fyri okkum við tænarum sínum, profetunum.

10a- Hetta er eisini galdandi fyri tey kristnu í árinum 2021.

Dan 9,11 Allur Ísrael hevur brotið lóg tína og víkt frá at lýða rødd tíni. Tá vórðu banningar og skemt, sum vóru skrivaðar í lóg Mósesar, Guds tæna, útheltar yvir okkum, tí at vit hava syndað móti Gudi.

11a- Í Móselóg ávaraði Gud av sonnum Ísrael móti ólýdni. Men eftir hann varð Ezekiel profetur, samtíðarmaður Dániels, útvístur 13 ár eftir Dániel, tað vil siga 5 ár eftir at Jójakin kongur, beiggi Jójakims, sum hann tók eftir hann, fann seg fangaðan við Kebar-ánna, sum liggur millum Tigris og Euftrat. Har gav Gud honum íblástur og fekk hann at skriva boðskapir, sum vit í dag finna í okkara Bíbliu. Og tað er í Ezekiel 26, at vit finna eina røð av revsingum, hvørs fyrmynd er at finna nýtt andaliga men ikki bert, í teimum sjev trompetunum í Apokalypsu í Opínb. Syndir verða revsaðar í nýggja sáttmálanum eins og tær vóru í tí gamla.

Dan 9:12 Hann hevur uppfyllt orð síni, sum hann talaði móti okkum og móti høvdingum okkara, sum ráddu yvir okkum, og hevur ført yvir okkum **eina stóra vanlukku** , sum ikki er komin undir øllum himli sum tann, sum er komin yvir Jerúsalem.

12a- Gud hevur ikki veikt, hann uppfyllir sínar fráboðanir um at signa ella banna við somu umsorgan, og tann " vanlukkan ", sum rakti fólkið hjá Dánieli, er ætlað at ávara tjóðirnar, sum læra hetta. Men hvat síggja vit ? Hóast skrivliga vitnisburðin í Bíbliuni, so er henda læran framvegis ignorerað sjálvst av teimum, sum lesa hana. Minnst til henda boðskapin : Gud

fyrireikar jødarnar og eftir teir, teimum kristnu tvær aðrar stórar vanlukkur, sum verða avdúkaðar í restini av Dánielsbók.

Dan 9,13 *Sum skrivað stendur í Móselóg, er øll henda ógæva komin yvir okkum; og vit hava ikki kallað á Harran, Guð vár, vit hava ikki vent okkum frá misgerðum okkara, vit hava ikki givið sannleika tínum gætur.*

13a- Vanvirðingin av tí, sum Gud hevði skrivað í Bíbliuna, er eisini ævig, í 2021 eru kristin eisini sekur í hesum feilinum og tey trúgva, at Gud ikki fer at mótmæla teimum. Tey venda sær heldur ikki frá sínum órættvísnum og geva meira gætur eftir hesum bíbilska sannleikanum, sum er so týðningarmikil fyri okkara endatíð, hansara profetiski sannleiki avdúkaður intenst og skiljandi, tí lykklarnir til skil eru í sjálvari Bíbliuni.

Dan 9,14 *Harrin hevur vart við hesa vanlukku og hevur latið hana yvir okkum. tí at Harrin, Guð vár, er rættvísur í øllum tí, sum hann hevur gjørt, men vit hava ikki lýtt rødd hans.*

14a- Hvat meira kann eg siga? Sanniliga! Men vita væl, at ein nógv størri vanlukka er fyrreikað av Gudi til núverandi menniskjað, og av somu orsök. Tað kemur, millum 2021 og 2030, í formi av einum kjarnorkukríggi, sum hevur ta guddómligu uppgávuna at drepa ein triðing av menniskjum sambært Opinberingini 9,15.

Dan 9,15 *Og nú, Harri, Gud vár, tú hevur ført fólk títt út úr Egyptalandi við sterkari hond og hevur gjørt tær navn, sum tað er í dag, vit hava syndað, vit hava framt órætt.*

15 a- Dánjal minnir okkum á, hví vantrúgv er fordømandi av Gudi. Á jørðini ber tilveran hjá jødiska fólkinum vitni um hetta óvanliga fakta orsakað av einum yvirnátturligum megi, útflytingini hjá hebraiska fólkinum úr Egyptalandi. Øll teirra søga er grundað á hetta undurfulla fakta. Vit hava ikki móguleika at vera vitni til hesa útflyting, men eingin kann nokta, at eftirkomararnir av hesi uppliving enn eru okkara millum í dag. Og fyri at gagnnýta hesa tilveruna betur, avhendaði Gud hetta fólkið til nazistiskt hatur undir seinna heimsbardaga. Uppmerksemi menniskjans varð sostatt beint móti teimum yvirlivandi, sum í 1948 fingi sína umbúgving á jørðini í teirra forna heimlandi, sum varð mist síðani 70. Gud gjørdi einki annað enn at lata falla aftur á høvdið á teimum orðini hjá feðrum teirra, sum høvdu sagt við rómverska landsstýrismannin Pontius Pilatus um blóð hansara Jesus, fyri at fáa okkara børn." Gud svaraði teimum til brævið. Men kristin úr øllum kirkjusamkomum hava skommliga ignorerað hesa guddómligu læruna, og ein kann skilja hví, tí tey øll deila sína banning. Jødarnir vrakaðu Messias, men tey kristnu vanvirdu lógir hansara. Guds fordøming av báðum er tí fullkomiliga rættvís gjørd.

Dan 9,16 *Harri, eftir stóru miskunn tíni, lat vreiði tína og vreiði tína venda burtur frá bý tínum Jerúsalem, frá tínum heilaga fjalli; tí at vegna syndir várar og misgerðir fedra vára er Jerúsalem og fólk títt vordið til spott fyri øllum, sum rundan um okkum eru.*

16 a- Dánjal tekur her upp eitt argument, sum Móses hevði lagt fram fyri Gudi: hvat vil fólkið siga, sum er vitni til revsingina hjá fólki hansara? Gud er vitandi um trupulleikan, síðani hann sjálvur kunnger um jødarnar, gjøgnum munn Paulusar í Róm 2,24: *Tí navn Guds er spottað millum heidningarnar fyri tykkum, sum skrivað stendur.* Hann vísir til tekstin í Ezek.16,27: *Og sí, eg havi rætt hond mína út móti tær og minkað um tann lut, sum eg hevði givið tær, og latið teg í hendur fígginda tína, døtrum Filista, sum hava rodnað av tínum óndu leiðum.* Í síni samkenslu hevur Dániel enn nógv at læra um dómin, sum Gud fer at koma yvir bý hansara Jerúsalem. Men tá ið hann sigur: *"Jerúsalem og fólk títt eru ein spott fyri øllum, sum eru um okkum,"* er hann ikki skeivur, tí um revsingin av Ísrael hevði framleitt í heidningunum ein heilsugóðan ótta og eitt ynski um at tæna hesum sanna Gudi, so hevði revsingin havt ein veruligan áhuga. men henda syrgiliga upplivingin bar lítlan ávøkst, tó ikki týðningarleys, tí vit skylda henni umvendingina hjá Nebukadnezar kongi og Dario kongi Meda.

Dan 9,17 *Hoyr nú, Gud vár, bøn og bønir tænarar tíns, og lat andlit títt lýsa yvir tín halgidóm, sum er oyðilagdur, fyri Harrans skuld.*

17a- Tað, sum Dánjal biður um, verður givið, men ikki tí, at Gud elskar hann, men bara tí, at henda afturkoman til Ísrael og umbyggingin av templinum eru í hansara ætlan. Dánjal er tó óvitandi um, at templið, sum av sonnum verður bygt upp aftur, verður oyðilagt aftur í 70 av rómverjum. Hetta er orsök til, at tær upplýsingar, hann skal fáa í hesum kapitli 9, grøða hann av tí týðningi, sera jødiskum, sum hann enn gevur steintemplinum, sum er bygt í Jerúsalem ; templið av Kristusar holdi fer skjótt at gera tað til fánýtis, og tað verður av hesi orsök, aftur oyðilagt í 70 av rómversku hermonnum.

Dan 9,18 *Set oyra títt, Gud mín, og hoyr! Lat eyguni upp og hygg at okkara oyðimørkum, hygg at býnum, sum navn títt er kallað á! Tí at vit bera ikki bønir okkara fram fyri teg fyri rættvísi okkara, men fyri stóru miskunn tína.*

18a- Tað er rætt, at Gud hevði valt Jerúsalem at gera tað til tað stað, sum varð halgað av síni dýrdarríku nærveru. Men staðið er bert heilagt, tá ið Gud er har, og síðani árið – 586, var hetta ikki longur so. Og tvørturímóti vitnaðu oyðimørkini í Jerúsalem og templinum um, at rættvísið var ópartneytisligt . Hendan læran var neyðug fyri, at menniskju kundu hyggja at tí sanna Gudi sum eina livandi veru, sum sær, dømir og reagerar ólíkt teimum avgudadýrkandi heidnu guddómunum, sum bert hava samband við teir ringu einglarnar í djevulsins legu. Tann trúgv maðurin tæni Gudi men tann ótrúgv maðurin brúkar Gud til at geva sær sjálvum átrúnaðarlígan legitimitet hjá teimum rundan um seg. Guds samkensla , sum Dánjal appellerar til, er verulig og hann fer skjótt at geva tað vakrasta prógv við um tað, í Jesusi Kristi.

Dan 9,19 *Harri, hoyr! Harri, fyrigev! Harri, gev gætur! Ger og drála ikki, fyri kærleika til tín, Gud mín! Tí at borg tín og fólk títt eru kallað við navni tínum.*

19a- Eldri aldurin hjá Dánjali rættvísger hansara áheitan, tí eins og Móses er hansara kærasta persónliga ynski at kunna uppliva hesa afturkomu til sítt " heilaga " land. Hann ynskir at vera vitni til uppreisnina av tí heilaga templinum, sum enn einaferð skal bera Gudi og Ísrael dýrd.

Dan 9:20 *Meðan eg enn talaði og bað og játtaði synd mína og synd fólks míns Ísraels og bað Harran, Gud míns, um heilaga fjall Guds míns;*

20a- Tað er ikki undarligt, at Gud elskar Dánjal, hann er ein fyrimynd fyri eyðmjúkleika, sum gleðir hann og lýkur tað kriterið um heilagleika, sum hann krevur; Hvør maður er feilfríur, so leingi hann livir í einum holdlikami og Dánjal er einki undantak. Hann játtar sínar syndir, tilvitaður um sín ógvusliga veikleika sum vit øll mugu gera. Men hansara persónligi andaligi eginleiki kann ikki dekka fólksins synd, tí hann er bert ein maður, sjálvur ófullkomin. Loysnin kemur frá Gudi í Jesusi Kristi.

Dan 9,21 *Meðan eg enn talaði í bøn, fleyg maðurin Gabriel, sum eg áður hevði sæð í sjón, skjótt ímóti mær, um kvøldoffurtíðin var.*

21a- Tíðin, sum Gud hevur valt til vitjanina hjá Gabriel, er tann, tá ið kvøldoffrið verður, tað vil siga, tá tað er *æviga offrið* av einum *lambi* , sum profeterar *kvøld og morgun* um framtíðar sjálvbodna offrið av tí fullkomiliga heilaga og sakleysa likaminum hjá Jesusi Kristi. Hann skal doyggja krossfestur fyri at bóta fyri syndirnar hjá sínum útvaldu, sum eru hansara einasta sanna fólk. Leinkjan við opinberingina, sum verður givin niðanfyrir, til Dánjal, er tí raðfest.

Bønarenda : Guds svar

Dan 9,22 *Hann lærði meg og tosaði við meg. Hann segði við meg: Dánjal, eg eri komin nú at lata skil títt upp.*

22a- Orðingin " opna títt vit " merkir, at til tá, vóru vit stongd. Eingilin tosar um evnið um Guds frelsuætlan, sum varð hildin fjald til tíðina, tá hann møtti Guds útvalda profeti.

Dan 9,23 *Tá ið tú fórt at biðja, fór orðið út, og eg eri komin at siga tær tað; tí tit eru elskaðir. Gev gætur eftir orðinum, og skil sjónina!*

23a- *Tá tú byrjaði at biðja, kom orðið fram*

Gud himmalsins hevði skipað alt, lötuna av møtinum á tímanum av ævigum og eingilin Gabriel tilnevnir Kristus við " Orðinum " eins og Jóhannes fer at gera í byrjanini av sínum

evangelii : orðið varð gjört til hold . Eingilin kemur at boða honum frá " Orðið " sum merkir, at hann kemur at boða honum frá komu Kristusar profeterað síðani Móses sambært 5. Mós . Tað skal vera eins og tú bað Harran, Guð tín, á Hóreb á samkomudegnum, tá ið tú segði: «Lat meg ikki aftur hoyra rødd Harrans, Guðs míns, og ikki síggja hendan mikla eldin aftur, so at eg ikki doyggi!» Harrin segði við meg: Tað, sum teir hava sagt, er gott. Eg skal reisa teimum ein profet úr brøðrum teirra sum tykkum , og leggja orð míni í munn hansara, og hann skal tala við teir alt, sum eg boði honum . Og um nakar ikki lurtar eftir mínum orðum, sum hann talar í mínum navni, skal eg krevja tað av honum . Men tann profetur, sum heldur sær til at tala eitt orð í mínum navni, sum eg ikki havi boðið honum at tala, ella sum talar í navni annarra guda, skal hesin profeturin verða dripin.

Hesin teksturin er grundleggjandi fyri at skilja skuldina hjá jøðunum í teirra noktan av Messias Jesusi, tí hann lýkti øllum teimum kriterium, sum vóru profeterað um hansara komu. Tikin úr menniskjum og sendari av guddómliga orðinum, samsvaraði Jesus við hesa lýsing og undrini, hann gjørði, vitnaðu um guddómliga gerð.

23b- tí tú ert ein elskaður

Hví elskar Gud Dánjal ? Bara tí at Dánjal elskar hann. Kærleikin er orsök til, at Gud skapti lívið hjá frælsum skapningum framman fyri sær. Tað er hansara tørnur á kærleika, sum hevur rættvís gjørt tann sera høga prís, hann skal gjalda fyri at fáa hann frá nøkrum av sínum menniskjaligu jarðligu skapningum. Og við deyðaprísinum, sum hann skal rinda, verða tey, sum hann velur, hansara fylgisveinur í allar ævir.

23c- Gev gætur eftir orðinum, og skil sjónina!

Hvat orð er tað, orðið hjá einglinum ella tað guddómliga " Orðið " sum er fjalt í Kristi ? Tað, sum er vist, er, at bæði eru møgulig og fylgja saman, tí sjónin fer at snúgva seg um " Orðið ", sum skal koma í holdi í Jesusi Kristi. At skilja boðskapin er tí av alstórum týðningi.

Profetian um 70 vikur

Dan 9,24 *Sjeyti vikur eru ásettar yvir fólk títt og yvir tíni heilagu bý, at gera misbrotið liðugt og gera enda á syndum, at gera sátt fyri misgerð og at fáa æviga rættvísi inn, at innsigla sjónina og profetiina og at salva tað allarheilaga.*

24a- *Sjeyti vikur eru avskornar frá fólki tínum og tínum heilaga býi .*

Hebraiska sagnorðið " hatac " merkir fyrst at skera ella skera ; og bert í ímyndarligum týðningi, " at áseta ella viðgera ". Eg varðveiti fyrsta týðningin , tí hann gevur týðning til hesa gerð hjá Ábrahama , sum konkretiserar samgongu sín við Gud við einum offri, í 1. Mós . *men hann deildi ikki fuglarnar .* Hendan ritualin lýsti sambandið, sum varð gjørdur millum Gud og tænarar hansara. Hetta er orsök til, at hetta sagnorðið " coup er " fer at fáa sín fulla týðning í " samgonguni, sum er gjørdur við nógv í eina viku " í versni 27. Hesir " nógvu " eru tjóðarjødarnir, hvørs gagns gagn av trúnni á Kristus, sum er krossfestur, verður lagdur fram fyrst. Annar áhugin við hesum sagnorðsskurði er, at tær 70 vikurnar av árum í hesum kapitli 9 eru skornar á " 2300 kvøld-morgun " í Dan.8:14. Og ein læra kemur fram av hesi tíðarrøð, sum setur kristnu trúnnu fram um jødisku trúnnu. Á henda hátt lærir Gud okkum, at hann í Jesusi Kristi gevur sítt lív fyri at bjóða tað sum endurloysing fyri hvønn trúgvandi, sum er verdur hansara frelsu í øllum menniskjanum . Gamli sáttmálin skuldi tí hvørva, tá ið Jesus úthelti sítt blóð fyri at skerja sín nýggja sáttmála við tey útvaldu á allari jørðini.

Dánielsbók hevur til endamáls at kenna hesa alheimsfrelsu við at leggja okkum fram við umvendingunum hjá kongunum í samtíðini við Dániel ; Nebukadnezar, Dárius Media og Kýrus Persa.

Boðskapurin er ein hátíðarlig ávaring, sum hóttir jødiska fólkið og teirra heilaga bý Jerusalem, sum ein freist uppá 70 vikur er givin til. Her gevur aftur kodan í Ezekiel 4,5-6 ein

dag fyrí eitt ár, varandi tíðin, sum umboðar øll 490 áriní. Dánjal skal hava ringt við at skilja týðningin av eini hóttan móti sínum longu oyðilagða býi.

24b- *at gera enda á misbrotum og syndum* .

Ímynda tær, hvat gekk í huganum hjá Dánjali, tá hann hoyrði hetta, eftir at hann júst hevði kallað Gud í bøn um fyrigeving fyrí syndir sínar og syndir fólks síns. Hann fer skjótt at skilja, hvat tað snýr seg um. Men vit skilja sjálvi væl tað guddómliga kravið, sum kemur fram. Gud vil fáa frá sínum útvaldu, at hann frelsir, at tey ikki synda meira, at tey gera enda á teirra brotum á lógir hansara og soleiðis gera enda á syndum í samsvari við tað, *sum* Jóhannes ápostul skrivar í 1. Jóh . Hetta málið er ætlað monnum, sum skulu berjast móti síni ringu náttúru fyrí ikki at synda longur.

24c- *at bøta fyrí órættvísi og fáa æviga rættvísi inn* .

Fyrí jøðan Dániel, vekir hesin boðskapurin upp ritualið um " sóningardagin ", ein árlig hátíð, har burturbeining av syndum verður hildin við at ofra eina geit. Hetta eyðkenda syndarmerkið umboðaði Grikkaland í Dán 8 og nærveran av tí setti profetiina í andaliga stemningin á hesum „ sóningardeggi “. Men hvussu kann deyði av einum geitum taka syndir burtur, um deyðin hjá hinum dýrunum sum ofrað eru um árið ikki hevur eydnast at taka tær burtur? Svarið uppá hesa tvístøðu er givið í *Hebr . tí tað er ógjørligt hjá blóðinum av seyði og geitum at taka syndir burtur* . Þvi er Kristus kom í heiminn, þa sagði hann : *Offur ok offur lyst þu eigi, en likam hefir þu buit mer* ; Tú hevur ikki dámt brennioffur ella offur fyrí synd. Tá segði eg : *Sí, eg komi (Í bókrulluni er skrivað um meg) at gera, Gud, vilja tín* . Forklárangarnar, sum Paulus ápostul gevur, eru sera greiðar og logiskar. Tað fylgir við, at Gud hevur varðveitt sær sjálvum, í Jesusi Kristi, sóningarverkið fyrí syndirnar, sum eingilin Gabriel kunngjórði Dánjali. Men hvar var Jesus Kristus í hesi ritualinum um “ sóningardagin ”? Hansara fullkomna persónliga sakloysi, sum symbolskt gjórði hann til páskalambið hjá Gudi, sum tekur burtur syndir heimsins, tók á seg syndirnar hjá sínum útvaldu, sum vóru ímyndaðar við geitini av bótarritualinum. Lambið varð fjalt við geitinum soleiðis, at lambið doyði fyrí geitin, sum tað hevði tikið sær av. Við at góðtaka deyða sín á krossinum fyrí at bóta syndir sínar útvaldu, syndir, sum hann tók á seg, gav Gud í Kristi teimum tað vakrasta prógv við um kærleika sín til teirra.

24.- *og bera ævigan rættvísi* .

Hetta er tann eydnuríka avleiðingin av deyða frelsarans Messias. Hendan rættvísi, sum menniskjað, síðani Ádam, ikki kundi framleiða, verður roknað til tey útvaldu, soleiðis at við teirra trúgv á hesa sýning av guddómiligum kærleika, av reinum náði, verður fullkomna rættvísi Jesu Krists roknað teimum, í fyrstuni, til trúarbardagin vinnur á syndini. Og tá ið hetta hvørvur heilt, verður sagt, at rættvísi Kristusar verður givin. Næmingurin verður sum sín Meistari. Tað er á hesum lærugrundarlagnum, at trúgvin hjá Jesu ápostlum varð bygd. Áðrenn tíð og myrkar kreftir umskapa tey, og harvið víðka tann smala vegin, sum Jesus Kristus lærði. Hesin *rættvísi* verður *ævigur* bert fyrí tey trúgvu útvaldu, tey, sum hoyra og svara við lýdni teimum rættvísu krøvunum frá Gudi.

24.- *at innsigla sjónina og profetin* .

Tað vil siga, soleiðis at sjónin kann verða uppfyllt við framkomuni av tí kunngjórða profetinum. Sagnorðið at innsigla vísir á Guds innsigli, sum sostatt gevur profetiini og profetinum, sum fer at leggja fram ein myndugleika og eina guddómliga legitimitet, sum er fullkomin og óumstríðilig. Verkið, sum er um at verða fullgjørt, er innsiglað við hansara guddómliga kongaliga innsigli. Symbolska talið á hesum innsiglinum er “ sjeý :7 ”. Tað merkir eisini ta fylling, sum eyðkennir náttúruna hjá skapanum Gudi og Anda hansara. Við støði í hesum vali er byggingin av hansara verkætlan yvir sjeý túsund ár, og tí býtti hann tíðina í vikur við sjeý døgum eins og tey sjeý túsund áriní. Profetian um tær 70 vikurnar gevur sostatt ein leiklut til nummarið (7) innsigli hins livandi Guds í Opinb. Fylgjandi vers fara at staðfesta týðningin av hesum talinum “ 7 ”.

24f- og at salva það alra heilaga .

Hetta er salvingin av Heilaga Andanum, sum Jesus skal fáa, tá hann verður doyptur. Men lat okkum ikki taka feil, dúgván, sum lendi á hann av himli, hevði bara eitt endamál, það at sannføra Jóhannes um, at Jesus sanniliga var tann kunngjörði Messias ; Himmalin ber vitni til hansara. Á jørðini var Jesus altíð Kristus og í formi av útvaldum spurningum, sum vóru settir prestunum, er læra hansara í synagoguni sum 12 ára gamal prógv um hetta. Fyri fólk sítt, sum hann var føddur og uppvaksin millum, skuldi hansara embætisliga uppgáva byrja við dópnum á heysti ár 26 og hann skuldi geva lív sítt á vári ár 30. Heitið Heilagi av teimum heilagu tilnevnið hann verdiliga, tí hann líknar í holdinum tann livandi hebraiska Gud í tíðini. Men hin livandi Heilagi av Heilagum hevði eitt materielt symbol á jørðini ; tann mest heilagasta staðið ella halgidómurin í templinum í Jerúsalem. Tað var eitt symbol uppá himmalin, tann víddin, sum menniskjað ikki var atkomilig, har Gud og einglar hansara búgva. Sæti av guddómligum dómi og stað á háseti hansara, bíðaði Gud sum dómari eftir blóði Kristusar fyri at staðfesta fyrigeving av syndum teirra útvaldu í teimum 6 túsund árunum, sum vóru ásett til hetta val. Deyði Jesusar uppfylti sostatt ta endaligu „ sóningarhátíðina “. Fyrigeving er fingin og tey fornu offrini, sum Gud hevur góðkent, eru øll staðfest. Salvingin av tí allarheilaga varð gjörd á sónardegnum við at stroyta blóðið av tí dripna geitinum á sáttargerðina, eitt altartalvu, sum varð sett omanfyri ørkina, sum innihelt tey brotnu boð Guds. Til hetta endamálið fekk høvuðspresturin eina ferð um árið loyvi at fara inn um skilnaðarslørið inn í tað mest heilagasta stað. So eftir uppreisn sína tók Jesus sóningina av blóði sínum til himmals fyri at fáa valdið, lógligheitina at frelsa síni útvaldu við at rokna sína rættvísi og rættin at fordøma óumvendar syndarar, eisini teir óndu einglarnar og teirra leiðara Satan, djevulin. Tað heilagasta, sum eisini merkir himmalin, blóðið, sum Jesus úthelti á jørðini, fer at loyva honum, í Mikaeli, at reka djevulin og hansara illu andar úr himlinum, nakað sum er opinberað í Opinberingini 12,9. Sostatt var feilurin hjá jødisku trúgvandi ikki at skilja profetiska karakterin í árliga " sóningardegnum ". Teir hildu skeivt, at djórablóðið, sum varð bjóðað í hesum hátíðarhaldinum, kundi staðfesta eitt annað djórablóð, sum varð úthelt um árið. Menniskja skapt í Guds mynd ; djórið , sum landlívið framleiðir , hvussu kunnu vit rættvísgera ein virðisjavnstøðu fyri tey bæði sløgini ? At vera Gud, var Jesus Kristus sjálvur salvingaroljan sum Heilagi Andin og við at stíga upp til himmals hevur hann við sær salvingina av síni lógligheit, sum hann hevur vunnið sær á jørðini.

Lykilin til útrokningar

Dan 9,25 *Vita tí og skilja! Frá tí, at orðið gekk út um at byggja Jerúsalem, til hin salvaða, høvdingin, skulu ganga sjei vikur og seksti og tvær vikur: gøtur og gryvjur skulu byggjast aftur, men í vandamiklum tíðum.*

25a- *Vita hetta so, og skil!*

Eingilin hevur rætt at kalla Dánjal til uppmerksemi , tí hann hevur við dátur at gera , sum krevja stóra andaliga og intellektuella hugsavnan ; tí útrokningar skulu gerast.

25b- ***Frá tí at orðið kom um, at Jerúsalem skuldi byggjast upp aftur, til Hin Salvaði, Leiðarin***

Bara hesin parturin av versinum hevur alstóran týðning, tí hann tekur saman um endamálið við sjónini. **Gud gevur fólk sínum , sum bíðar eftir sínum Messiasi , móguleikan at vita , hvørjum ári hann kemur fram fyri teimum** . Og hesaferð, tá orðið boðaði frá, at Jerúsalem skuldi byggjast upp aftur, skal ásetast eftir, hvussu leingi tey profetaðu 490 árin vara. Fyri hesa umbyggingarkunngerð , í Ezrabókini, finna vit tríggar móguligar kunngerðir, sum triggir persiskir kongar hava skipað á rað : Kýrus, Darius og Artaxerxes. Tað vísir seg, at kunngerðin, sum seinni setti á stovn í -458, loyvir at klára tey 490 árin í árinum 26 í okkara tíð. Tað verður tí henda fyriskipan Artaxerxes, sum skal varðveitast, tá hugsað verður um

tíðina, tá hon varð skrivað : vár sambært Ezra 7:9 : *hann fór úr Bábýlon fyrsta dagin í fyrsta mánaðinum, og hann kom til Jerúsalem fyrsta dagin í fimta mánaðinum, góða hond Guds hansara var yvir honum . Árið, tá kongurinn gav boð, er givið í Ezra 7:7 : Og nógvir av Ísraelsmonnum, av prestunum og Levitum, av sangarum, av duravörðum og av netinimum, komu til Jerúsalem á sjeýnda árinum Artakserxes kongs .*

At fráferðin av kunngerðini er eitt vár , Andin miðar eftir síni profeti, vápáskirnar, har Jesus Kristus doyði krossfestur . Útrokningarnar fara at føra okkum til hetta málið.

25c- *tað eru sjeý vikur og seksti og tvær vikur, verða gøtur og gjógvar endurreist, men í vandamiklum tíðum.*

Vit byrja við 70 vikum. Eingilin talar um 69 vikur ; 7 + 62. Fyrstu 7 vikurnar enda við tíðini, tá Jerusalem og templið verða endurnýggjað, í truplum tíðum tí jøðarnir arbeiða undir varandi mótgongdini hjá arabarum, sum komu at búseta seg í økinum, sum varð latið frítt av teirra útflyting. Hetta versið úr Neh 4,17 lýsir støðuna væl : *Teir, sum bygdu múrin, og teir, sum bóru byrðar, arbeiðdu við einari hond og hildu vápn í hinari .* Hetta er ein detalja, sum er tilskilað, men høvuðsmálið er í 70. viku talið.

Vikan ⁷⁰.

Dan 9,26 *Og eftir 62 vikur skal ein salvaður verða avhøvdaður, og ~~eingin skal vera~~ fyri hann. Fólkið hjá einum høvdinga, sum kemur, skal oyðileggja býin og ~~halgidómin~~, heilagleikan, og endin á teimum kemur sum við vatnflóð; Avgjørt er, at oyðileggingin skal vara til kríggið endar.*

26 a- *Eftir tær seksti-tvær vikurnar verður ein salvaður avhøvdaður .*

Hesar 62 vikurnar eru frammanundan 7 vikum , sum merkir, at tann veruligi boðskapurin er " eftir tær 69 vikurnar " *verður ein salvaður avskorin* , men ikki bara ein og hvør salvaður, tann, sum soleiðis verður kunngjørdur, inniheldur sjálvan guddómligu salvingina. Við at brúka frymlin " *ein salvaður* " , fyrireikar Gud jøðiska fólkið til teirra mæti við ein mann av vanligari útsjónd, langt frá guddómligum tvingslum. Í samsvari við líknili hansara um vingarðsmenninar, leggur Menniskjasonurin , sonur vingarðsmeistarans, seg fram fyri vingarðsmonnunum eftir at hava sent sínar sendiboð, sum vóru undan honum , og sum teir misnýttu. Frá einum menniskjaligum sjónarhorni er Jesus bara *ein salvaður*, sum kemur eftir øðrum salvaðum.

Eingilin segði „ *eftir* ” samlaðu tíðina á 69 vikur, og vísti sostatt á ^{70. vikuna}. So, stig fyri stig, beina einglans dátur okkum móti páskum um várið ár 30 sum verður staðsett mitt í hesi 70. ^{vikuni} av dag-árum.

26b- *ok mun hann ongan ~~eftir~~mann hafa* fyrir hann .

Henda týðingin er alt meira ólóglig, tí høvundurin, L. Segond, tilskilar í margini, at bókstavliga týðingin er : ***eingin fyri hann*** . Og fyri meg passar bókstavliga týðingin perfekt til mín, tí hon sigur, hvat veruliga hendi, tá hann varð krossfestur. Bíblían vitnar um, at ápostlarnir sjálvir høvdu steðgað við at trúgva, at Jesus var tann væntaði Messias, tí , eins og restin av jøðiska fólkinum, bíðaðu teir eftir einum stríðsmessiasi, sum skuldi kasta rómverjar úr landinum.

26c- *Fólkið hjá einum leiðara, sum skal koma, skal oyðileggja býin og ~~halgidómin~~ halgidómin .*

Hetta er Guds svar uppá jøðisku tjóðarvantrúgvina : *eingin fyri hann* . Vreiði móti Gudi verður endaliga goldin við oyðileggingini av Jerúsalem og fólksku *heilagleika hennara* ; tí síðani árið 30 hevur ikki verið meira *heilagleiki* á jøðiskari jørð ; halgidómurin ikki longur er eitt . Til hesa gerð brúkti Gud rómverjar, teir, sum jøðisku trúarleiðararnir høvdu fingið Messias krossfestan ígjøgnum, ikki tordu og ikki dugdu at gera tað sjálvir, meðan teir vistu , uttan teir , hvussu teir skuldu steina deknin Stefan " trý ár og seks mánaðir " seinni .

26d- *og endi hansara skal koma sum við vatnflóð .*

So var það í 70, at eftir fleiri ár av rómverskari umlegging , datt Jerúsalem í hendur teirra , og fylltur av oyðileggjandi hatur, lívgaður av einum guddómlegum eldhuga, oyðilögdu teir ógvusliga , sum kunnngjört, *býin og heilagleikan*, sum ekki var longur, til það *ekki var ein steinur eftir á øðrum* áðrenn hann segði hann all2 . *hesi tingini? Sanniliga sigi eg tykkum, at her verður ekki ein steinur eftir á øðrum, sum ekki verður kastaður niður .*

- Avgjørt er, at oyðileggingin skal vara til kríggjð endar.

Í Matt.24:6 segði Jesus : *Og tit skulu hoyra um kríggj og søgur um stríð : hyggið eftir, at tit ekki verða ræddir, tí alt hetta skal henda. Men hetta verður ekki endin enn.* Eftir rómverjar hildu kríggj fram gjøgnum tey tvey túsund árin í kristnu tíðini og það langa friðartíðarskeiðið, vit hava havt síðani seinni heimsbardagi endaði, er serstakt men forritað av Gudi. Menniskjað kann sostatt framleiða ávøkstin av síni perversión til endan á sínum fantasium, áðrenn það rindar deydiligu prísín.

Men vit mugu ekki gloyma, tá ið tosað verður um rómverjar, at teirra pávaskifti fer at leingja um verkini hjá tí heidna " *oyðileggjaranum* ella *oyðileggjaranum* " og har eisini til endan á stríðnum, sum varð ført móti teimum útvaldu Kristusar Guds.

Dan 9:27 *Og hann skal staðfesta sáttmála við mong í eina viku : og miðskeiðis í vikuni skal hann steðga offur og offur . Og [verða] á veinginum andstygdir av oyðilegging og enntá til oyðilegging (ella heila oyðilegging), og það verður brotið , [sambært] tí, sum er ásett, á oyðileggjaða [landinum] .*

27a- *Hann fer at gera eina solida samgongu við fleiri í eina viku*

Andin profeterar um stovnan av nýggja sáttmálanum ; það er *fast*, tí það gerst grundarlagið undir frelsuni, sum verður bjóðað fram til heimsins enda. Undir hugtakinum nógv , er Gud miðað eftir jødiskum ríkisborgarum , ápostlum sínum og sínum fyrstu jødisku lærusveinum , sum fara at gera *sáttmála hansara* seinastu **sjey árin** av freistini, sum jødisku tjóðina er givin at offisielt góðtaka ella vraka tann krossfesta Messias. Tað er hesin sáttmálin, sum er " *skorin* " í versu 24 millum Gud og umvendar jødiskar syndarar. Á heysti 33 , verður endin á hesi seinastu viku merktur av teirri aðrari órættvísu og andstyggiligu gerðini, sum umboðar steiningina av Stephani nýggja dekninum. Einasti feilur hansara var at siga jøðunum sannleikar, sum teir ekki orkaðu at hoyra, meðan Jesus legði orð síni í munnin á honum. Tá Jesus sá ein lærusvein av hansara sök dripin , skrásetti hann offisiellu tjóðaravvísingina av hansara fyrigeving. Frá heysti 33 e.Kr , elvdu jødiskir uppreistrarmenn til rómverska vreiði, sum varð vent í hópatali móti Jerusalem í 70 e.Kr.

27b- *og um miðju viku skal hann lata offur og offur steðga .*

Hendan miðviku ella *miðvikutíðin* er várið 30 , sum profetiin um 70 vikur miðar eftir. Hetta er lontan, tá ið allar tær gerðir, sum eru nevndar í versu 24, verða framdar : **endin á syndini, sóning hennara, koma profetsins, sum uppfyllir sjónina við at staðfesta sín æviga rættvísi og salvingin av tí upprisna Kristusi, sum fer upp til himmals Sigrandi og Alvaldandi**. Her verður bótandi deyðin hjá Messiasi vekkjaður í tí partinum av eini avleiðing , sum hann hevur við sær : endaliga steðgin á *djóraoffrum og offrum* , sum verða gjørd kvøld og morgun í jødiska templinum , men eisini frá morgni til kvølds , fyri syndir fólksins . Deyði Jesu Krists ger tey djóramerki, sum formyndaðu hann í gamla sáttmálanum, útgingin, og hetta er tann neyðuga broytingin, sum offur hansara hevur ført við sær. Rivið av tempulsørinum, sum Gud fremur í lötuni, tá Jesus gongur út, staðfestir tann endaliga endan á jarðligum átrúnaðarligum ritualum, og oyðileggingin av templinum í 70 styrkir hesa staðfesting. Afturfyri skuldu árligu jødisku hátíðirnar, sum allar vóru profetiskar um hansara komu , hvørva ; men í ongum føri fær siðvenjan við vikuliga hvíludegnum sín sanna týðning í hesum deyðanum : hon profeterar um himmalsku hvíluna í sjeýnda ártúsund , sum Jesus Kristus við sigri sínum fær fyri Gud og sínar sonnu útvaldu , sum hann roknar við sínum fullkomna *æviga rættvísi*, sum er nevnt í versu 24 .

Byrjanin á hesi " *vikuni* " av dag-árum hendir á heysti 26 við dópinum av Jesusi sum varð doypur av Jóhannesi doypara.

27c- *Og á veingjunum verða andstygdur av oyðilegging .*

Orsaka, men hesin parturin av versinum er skeivt týddur í L.Segond útgávuni, tí hann varð skeivt tulkaður. Við atliti at teimum opinberingum, sum eru givnar í Jóhannesar Apokalypsu, leggi eg fram mína týðing av hebraiska tekstinum, sum aðrar týðingar staðfesta . Orðingin " *á vonginum* " , sum er symbolsk fyri himmalskan karakter og ræði , leggur upp til eina átrúnaðarlíga ábyrgd, sum beinleiðis miðar móti pávaliga Róm , sum " *rísur upp* " í Dan 8,10-11, og tess seinnu daga átrúnaðarlígu bandamonnum . *Ørnveingir* ímynda hægstu hækking av keisaraheitinum, til dómis *leyvan* við *ørnveingjum* sum snýr seg um Nebukadnezar kong, ella av Gudi sjálvum, sum bar á *ørnveingjum* sítt hebraiska fólk, sum hann loysti úr egyptiskari trælshald. Øll heimsveldi hava tikið upp hetta symbolið av *ørnini* , eisini, í 1806, Napoleon I sum verður staðfest við Opinb . Men síðani tá hevur USA eisini havt hesa keisaraørnina á grøna dollaranum í sínum tjóðargjaldoyra : dollaranum.

Letur fyrri evnið eftir sær, kemur Andin aftur at miða eftir sínum yndisfíggingunda : Róm. Eftir jarðligu uppgávuna hjá Jesusi Kristi er tann marknaðarførði aktørurin av teimum *andstygdum* , *sum elva til* endalígu oyðileggingina av jørðini , sannilíga Róm , hvørs heidna keisarafasa júst hevur oyðilagt Jerusalem í 70 í versni 26 . Og gerðin at fremja " *andstygdur av oyðilegging* " fer at halda fram í tíðini til heimsins enda . Andstygdin , í fleirtali, eru tí at kenna , fyrst , til keisaralíga Róm sum fer at forfylgja teimum trúgvandi útvaldu við at seta teir til deyðis í sjónligum " *pallsetingum* " fyri at undirhalda blóðtysta rómverska fólk, ting sum fara at steðga í 313. Men ein onnur andstygd kemur næsta av sebbath og tað con- 7, 321 ; Henda gerð kann framvegis kennast av Rómverska ríkinum og keisaraleiðaranum Konstantin ¹ Við honum kom Rómverska ríkið undir ræðið hjá byzantinsku keisarunum . Í 538 framdi keisari Justinianus I aftur eina aðra ^{andstygd} við at seta á stovn í sínum rómverska sæti pávastýrið hjá Vigilius I og henda leinging av *andstygdunum* til heimsins enda skal tá kennast til hesa pávafasu , sum Gud hevur fordømt síðani Dan7 . Vit minnst, at navnið " *lítla horn* " merkir tær báðar ráðandi fasurnar í Róm í Dan.7 og Dan.8. Gud sær í hesum báðum fylgjandi fasunum bert samhaldsfesti í sama andstyggiliga verki.

Kanningin av undanfarnu kapitlunum hevur gjørt, at vit hava eyðmerkt tey ymisku sløgini av andstygdum, sum hetta versnið skrivur til hansara.

27d- *og til útrýming (ella fullkomna oyðilegging) og tað verður brotið* , [sambært] *tí, sum er avgjørt, á tí oyðilagda* [landinum] .

“ **Tað verður brotið** [eftir] *tí, sum er ásett* ” og opinberað í Dan.7:9-10 og Dan . 8:25 *Vegna vælferð sína og eydnu av snildum sínum, skal hann vera óvundsjúkur í hjarta sínum og oyðileggja nógv, sum vóru í friði, og skal reisa seg ímóti hövdinga hövdinganna ; men tað verður brotið, uttan átøk av nøkrum hond.*

Hebraiski teksturin bjóðar hesa guddómlígu hugsan øðrvísi enn núverandi týðingar.

Hendan nuansan er grundað á Guds ætlan um at fáa menniskjans skuld at falla á planetu Jørð, sum tey bígva á ; tað, sum Opinberingin 20 lærir okkum. Latið okkum leggja til merkis, at tann falska kristna trúgvign ignorerar hesa guddómlígu verkætlan, sum skal vera at útrýma menniskjum av jørðini, við dýrdarfullu afturkomu Kristusar. Teir ignorera opinberingarnar, sum eru givnar í Opinberingini 20, og bíða til fánýtis eftir, at ríki Kristusar verður sett á stovn á jørðini. Men ein fullkomin oyðilegging av yvirflatuni er forritað her og í Apo.20 . Dýrdarfulla afturkoman hins sigursríka Kristusar í allari hansara guddómleika fer at endurreisa jørðina hennara kaotisku útsjónd í byrjanini av hennara søgu, sum er lýst í 1. Mósebók 1. Risastórir jarðskjálvtar fara at raka hana og hon fer aftur undir navninum *avgrundin til sín* byrjanarlíga kaotiska stand " *formleyst* , " wahu og void " . Tað

verður eingin maður eftir á lívi á henni, men hon verður *fongsul* djevulsins einstök á henni í *túsund ár* til deydátíman hansara.

Á hesum stigi av kanninginini skal eg geva eyka upplýsingar viðvíkjandi fyrst og fremst "70 viku" sum júst er kannað. Uppfyllingin av henni í profetiskum døgum-árum er tvífaldað við bókstavligari uppfylling. Tí takkað verið vitnisburðinum frá einum jødiskum kalendara, kenna vit uppsetingina av páskavíkuni í árinum 30. Hon hevði sum miðdepil, ein mikudagsaftan av tí av og á hvíludegnum rættvísgjørdur av jødisku páskunum sum datt inn í ár hósdeg. Á henda hátt kunnu vit fullkomiliga umbyggja útviklingina av hesum páskum, sum Jesus doyði í. Handtikin týskvøldið, dømdur um náttina, varð Jesus krossfestur mikumorgunin klokkan 9. Tað gongur út klokkan 15. Áðrenn klokkan 18, legði Jósef úr Arimatea líkið í grøvina og rullaði steinin, sum stongdi hana, burtur. Páskasabbaturin hósdeginn gongur. Fríggjamorgunin keypa gudsóttafullu kvinnurnar kryddaríir, sum tær fyrireika um dagin til at balsamera likamið av Jesu. Fríggjakvøldið klokkan 18 byrjar vikuligi hvíludagurin, ein nátt, ein dagur gongur í hvíld, sum Gud hevur halgað. Og leygarkvøldið klokkan 18 byrjar fyrsti dagurin í verðsligu vikuni. Náttin gongur og við fyrsta morgunljósinum fara kvinnurnar til grøvina í vón um at finna onkran at rulla steinin burtur. Teir finna steinin rullaðan burtur og grøvina opna. Inn í grøvina síggja Maria Magdalena og Maria, móðir Jesusar, ein sitandi eingil, sum sigur teimum, at Jesus er risin upp, eingilin sigur teimum, at tey skulu fara og ávara beiggjar sínar, ápostlarnar. Dvøljandi í garðinum sær Maria Magdalena ein mann í hvítum klæðum, sum hon tekur til urtagarðsmann í skiftinum, sum fylgir við, kennir hon Jesus aftur; Og her, ein sera týðandi detalja, sum oyðileggur eina sera víðgongda trúgv, sigur Jesus við Mariu: "*Eg eri ikki enn farin upp til Faðir mín.*" Tjóvurin, sum var á krossinum og Jesus sjálvur fóru ikki inn í paradísið, Guds ríki, sjálfvan tann dagin, teir vórðu krossfestir, tí 3 heilar dagar seinni, var Jesus enn ikki farin upp til himmals. So kann eg siga í Harrans navni, lat tey, sum einki hava at siga frá honum, tuga! Fyri ikki at noyðast at líða spott ella skomm ein dag.

Tað seinna er at nýta dagfestingina – 458 sum fyrst merkir byrjanina av teimum 70 vikunum av døgum-árum, sum eru ásettar fyri jødiska fólkið, sum Gud gav tvey høvuðs eyðkennismerki: hvíludagin og umskering holdsins.

Sambært Róm 11 eru umvendir heidningar, sum fóru inn í nýggja sáttmálan, yvirprent inn í hebraisku og jødisku rötina og stamman. Men grundarlagið undir nýggja sáttmálanum er reint jødiskt og Jesus var áhugaður í at minna okkum á hetta í Jóh. 4,22: *Tit tilbiðja tað, sum tit ikki vita; Vit tilbiðja tað, sum vit vita, tí frelsan er frá jødunum.* Í dag fær hesin boðskapurin ein livandi týdning, tí Jesus vendir sær til skeivt umvendar heidningar í øllum tíðum. Fyri at oyðileggja teir betur, skumpaði djevulin teir at hata jødarnar og teirra samgongu; sum vendi teimum burtur frá boðum Guds og frá hansara heilaga hvíludegi. Vit mugu tí rætta hendan feilin og **hyggja at nýggju samgonguni við jødiskum samleika**. Ápostlarnir og teir nýumvendu jødisku lærusveinarnir eru teir "*mongu*", sum gera eina fasta samgongu við Jesus, í Dan.9:27, men teirra grundarlag er framvegis jødiskur, teir eru eisini varhugaðir av byrjanini av tíðarskeiðnum av teimum "70 vikunum", sum Gud gav jødisku tjóðini at góðtaka ella vraka standardin av menniskjaliga vølliance av tí nýggja Jesu a. Um vit leggja frá hesi grundgeving, verður dagfestingin – 458 byrjanin til "2300 kvøld-morgun" í Dan.8,14.

Við endan av hesi langa profetisku tíðini, 2300 ár, skuldu trý ting steðga sambært Dán 8,13.

- 1- tað æviga prestagjalðið.
- 2- tann niðurbrotandi syndin
- 3- forfylging av heilagleika og her.

Tey trý tingini eru eyðmerkt:

- 1- æviga jarðliga prestdømið hjá pávanum.

2- restina av fyrsta degnum umdoipt : Sunnudagur.

3- Forfylging av heilagleika og kristnum halgimennum, borgarunum í himmiríkinum.

Hesar broytingar miðaðu ímóti :

1- Endurnýggja Jesusi Kristi hansara heilaga æviga himmalska prestdømi.

2- Endurnýggja alla guddómligu lógina eisini hvíludagshvíluna á 7. ^{degi}.

3- Síggja ein enda á forfylgingunum av kristnum heilagleika og halgimennum.

Útrokningin, sum er skotið upp fyri " 2300 kvøld-morgun " byrjandi frá degnum – 458, endin á hesi varandi tíð endar á vári 1843 : $2300 - 458 = 1842 + 1$. Í hesi útrokning hava vit 1842 heil ár sum vit skulu leggja +1 afturat fyri at tilnevna várið í byrjanini av árinum 1843 har tað profeteraða " 2300 kvøld-morgun " endar. Hendan dagfestingin er byrjanin til eitt afturvendandi Guds inntriv, sum sostatt vil loysa sínar sonnu halgimenni frá teimum átrúnaðarligu lygnum, sum eru arvaðar frá páva-rómversku katolisismuni í 1260 ár. Soleiðis, við at taka stig til at skapa eina andaliga veking í USA, har protestantar høvdu funnið friðskjól, gav Andin William Miller áhuga fyri profetiini í Dániel 8,14 og tvær fylgjandi dagfestingar, sum vóru lagdar fram, kunngjördu afturkomu Jesu Kristis, tann fyrsta fyri várið 1843, tann seinni fyri reinsingina av Jesusi. Ning at reinsa jørðina. Eftir tvey vónbrot á ásettu døgnum gevur Andin eitt tekin til tey mest áhaldandi, sum tóku lut í teimum báðum trúarroyndunum. Ein himmalsk sjón fekk um morgunin 23. oktober 1844 av einum av teimum heiløgu, sum var farin yvir um bøn. Himmalin læt upp og avdúkaði eina senu, sum vísti Jesus Kristus sum høvuðsprest, sum virkar í himmalska halgidóminum. Í sjónini gekk hann frá tí heilaga staðnum til tað allarheilagasta. Soleiðis tók Jesus Kristus eftir 1260 ár av myrkri aftur samband við síni trúgvandi, sum vóru vald út av teimum báðum fylgjandi royndunum.

1- **Uppafturtøkan av tí æviga**. Tað var tí gjøgnum hesa sjónina, at Gud offisielt tók ræðið á sínum æviga og himmalska prestdømi aftur tann 23. oktober 1844.

2- **Afturkoman av hvíludegnum**. Sama mánað fór ein annar av teimum heilagu at halda sjeyndadags hvíludag, eftir vitjan av frú Rachel Oaks, sum gav honum ein bókling úr kirkjuni hjá sær, " Sjeyndadagsbaptistarnir ." Ein eftir øðrum, við tíðini, tóku teir halgimenni, sum vóru valdir av teimum báðum royndunum, eisini sjeyndadags hvíludagin til sín. Soleiðis gjørði Gud enda á tí oyðileggjandi syndini, sum heidna Róm hevði sett á stovn, men sum pávaliga Róm lógfesti undir navninum " sunnudagur ".

3- **Endin á forfylgingum**. Triðja evnið var um heilagleika og kristin forfylgd í 1260 ár. Og aftur í 1843 og 1844 ráddi trúarfriður um allan vesturheimin, sum profetiin var við. Hetta er tí, at kollveltandi Frakland við síni guillotinu tigaði tey, sum høvdu ábyrgdina av teimum framdu átrúnaðarligu ræðuleikunum. So eftir tey seinastu blóðugu árinum av revsingini av trúarhórmonnum sambært Opinberingini 2,22-23, við endan av teimum 1260 árunum sum byrjaðu í 538, er dagfestingin knýtt at burturbeining av tí *æviga* við stovnan av pávastjórnini, t.e. Og tað samvitskufrælsið, sum er raðfest, ger, at tey heiløgu kunnu tæna Gudi eftir sínum vali og teirra vitan um, at Gud fer at økja. Í 1843 verða *heilagleikin* og *herurin hjá teimum heilagu*, teir borgarar í himmiríkinum, sum Jesus Kristus hevur valt, ikki longur forfylgdir, sum profetiin í Dániel 8 :13-14 hevði boðað frá.

Allar hesar upplivingar hava verið skipaðar og leiðdar av tí Alvalda Gudi, sum í fullkómvari ósjónleika stýrir huganum hjá menniskjum, soleiðis at teir fremja hansara ætlanir, alla hansara skrá, til heimsins enda, tá hansara val av teimum útvaldu verður liðugt. Tað er greitt av øllum hesum, at menniskjað ikki velur at heiðra hvíludagin og ljós hansara, tað er Gud, sum gevur honum hesi tingini, sum hoyra honum til, sum tekin um hansara góðkenning og hansara veruliga kærleika til hann, sum lært verður í Ezekiel 20 :12-20 : *Eg gav teimum eisini mínar*

hvíludagar at vera eitt tekin millum meg og teir, at eg skuldi vita, hvør eg sabbati og mín... tey skulu vera eitt tekin millum meg og tykkum, so at tey kunnu vita, at eg eri Harrin, Gud tykkara . Av tí at hann er tann, sum leitar eftir sínum burturvilsta seyði, lat okkum vera vís í, at eingin valdur embætismaður verður saknaður.

Í Dan 8, í tí einstaka svarinum, sum Gud gevur í versum 14 til spurningin í versum 13, er orðið " *heilagleiki* " fullkomiliga hóskandi, tí heilagleiki snýr seg globalt um alt, sum er ogn Guds og sum serliga snýr seg um hann. Hetta var galdandi fyri hansara *æviga himmalska* prestdømi , hansara *hvíludag*, sum varð *halgaður* frá grundarlagnum heimsins dagin eftir, at Ádam varð skaptur, og *hansara heiløgu* , hansara trúgvu útvaldu.

Upplivingarnar, sum eru profeteraðar í Dániel 8,13-14, vórðu uppfyltar millum 1843, dagfestingina, tá guddómliga fyriskipanin kom í gildi, og heystið 1844, bæði grundað á væntanina um afturkomu Jesu Krists fyri hesar dagfestingar, eisini stóla á tankan um, at hesar upplivingarnar hjá Jesusi , sum væntaðu meg " adventist " , úr latínskum " adventus " sum júst merkir " tilkoma ". Hesa " adventistisku " upplivingina finna vit í kapitli 12 í hesi Dánielsbók, har Andin kemur at undirstrika týðningin av hesi seinastu offisieraðu " samgonguni " .

Dánjal 10.

Dán 10,1 *Á triðja ríkisári Kýrus, Persiakongs, varð Dániel, sum æt Beltsazar, opinberað eitt orð. Hetta orðið, sum er satt, boðar frá stórari vanlukku. Hann gav orðinum gætur og skilti sjónina.*

1a- *Á triðja ríkisári Kýrus, Persiakongs, varð Dániel, sum æt Beltsazar, opinberað eitt orð.*

Kýrus 2 ráddi frá – 539. Dagfestingin av sjónini er tí – 536.

1b- *Hetta orðið, sum er satt, boðar frá stórari vanlukku.*

Hetta hugtakið, *stór vanlukka*, boðar frá drápinum í stórum máttum.

1c- *Hann gav orðinum gætur og skilti sjónina.*

Um Dánjal skilti týdningin, so skilja vit hann eisini.

Dan 10,2 *Tá syrgdi eg, Dánjal, í trýggjar vikur.*

Hendan persónliga *sorgin*, sum ávirkar Dánjal, staðfestir jarðarferðarslag av drápinum, sum fer fram, tá ið tann stóra vanlukkan, sum er kunngjørd, er framd.

Dan 10,3 *Eg át ikki lekkurt mat, og ikki kom kjøt ella vín í munn mín, og eg salvaði meg ikki, fyrr enn trýggjar vikur vóru farnar.*

Hendan fyrireiking av Dánjali, sum søkir økta heilagleika, profeterar ta dramatisku støðuna, sum eingilin fer at profetera í Dan.11,30.

Dan 10:4 *Men í fyrsta mánaði, fjórða og tjúgunda dagin í mánaðinum, var eg við ta stóru ána, sum er Hidekel.*

Hidekel eitur Tigur á fronskum. Hetta er *áin*, sum vatnaði Mesopotamia við Euftrat, sum gekk yvir og vatnaði kaldeisku býin *Bábylon* orsakað av revsaðu stoltleikanum hjá Nebukadnezar kongi. Dánjal kundi ikki skilja tað, men henda kláringin var ætlað mær. Tí tað var bert í 1991 at eg gjørði kunnugar við teimum sonnu forkláringunum í Dániel 12 har *áin Tigris* fer at hava leiklutin sum ein "**tigur**" sum etur mannasálir. Ein trúarroynd er avmyndað við hansara vandamikla yvirferð. Bara tey útvaldu kunnu fara yvir um hana og halda fram við ferðini saman við Jesusi Kristi. Hetta er aftur ein mynd, sum er avritað frá ferðini yvir Reyðahavið hjá hebrearunum, ein ómøgulig og deydiligur ferðing hjá egyptisku fiskimonnunum. Men tann, sum Dániel 12 nevnir, velur teir seinast valdu "adventistarnar", hvørs uppgáva heldur fram til Kristusar afturkomu. Tey seinastu av teimum fara at uppliva ta seinastu **stóru vanlukkuna**, tess ekstrema form sum fer at krevja inntriv Kristusar í eina máttmikla og dýrdarríka afturvending, frelsandi og hevndarfulla.

Fyrsta vanlukkan, sum varð kunngjørd Dánjali, er nevnd í Dan.11,30. Tað snýr seg um tað forna jødiska fólkið, men ein onnur líknandi *vanlukka* verður kunngjørd við einari líknandi mynd í Opinberingini 1. Hetta verður framt eftir triðja heimsbardaga har *ein triðingur av monnunum verður dripin*. Og henda ósemja er lögð fram í Opinberingini 9,13 til 21 við symbolum, men hon er ment á greiðum máli í hesi Dánielsbók at enda í kapitli 11 í versunum 40 til 45. Soleiðis at vit finna fylgjandi, í hesum kapitli 11, ta stóru vanlukkuna hjá jøðunum, sum tann stóra vanlukkan hjá Dan1. trúgvir jøðar í endatíðini, sum vilja umvenda seg til Kristus Hendan vanlukkan er framkallað har undir hugtøkunum "neyðtíð" og høvuðsmarkið verður siðvenjan av hvíludegnum, sum Gud halgar.

Samanbering av teimum báðum sjónunum um fráboðaðu vanlukkurnar .

1- Til børn Dániels fólks í gamla sáttmálanum : Dan.10,5-6.

2- Til børn Dániels fólk í nýggja sáttmálanum : Opinberingini 1,13-14.

Fyri at skilja fult út, hvønn týðning vit mugu leggja á hesar báðar vanlukurnar, mugu vit skilja, at hóast tær fylgja hvørjari aðrari í tíðini, so er tann fyrri ein mynd, sum profeterar ta seinnu, sum fer at hava sum sítt mark, við afturkomu Jesu Krists, tey seinastu trúføstu børnini hjá Gudi av slagnum hjá Dánjali og hansara trimum fylgisveinum. Eftir áratíggju av friði, og síðani eitt ógvusligt og oyðileggjandi atomkríggj, verður rómverski sunnudagshvíludagurin álagdur av alheimsstjórnini, sum tey, sum yvirlivdu vanlukkuna, skipa fyri. Tá kemur deyðin aftur at hótta lívið hjá teimum trúføstu útvaldu, eins og á døgum Dániels, Hananja, Misael og Azaria ; og eins og í tíðini hjá “ Makkabeum ” í –168, sum vanlukkan , sum boðað varð frá í hesum kapitlinum í Dánjali, miðar eftir ; og at enda, teir seinastu adventistarnir, sum eru trúgvir móti sjeyndadags hvíludegnum í 2029.

Men áðrenn hesa endaligu royndina fer tann langa pávastjórnin í 1260 ár longu at hava fingið fjøldina av skapningum at doyggja í Guds navni.

Samanumtikið kann sigast, at um vit skilja boðskapin, sum henda sjónin, sum varð givin Dánjali, ber, skilja týðningin av tí, sum hann gevur Jóhannesi í Opinb.1,13 til 16.

Dan 10:5 *Og eg lyfti eygu míni upp og hugdi, og sí, ein mann í línklaðum og gyrdur um lendar sínar við gulli av Ufaz.*

5a- *Har var ein maður klæddur í lín .*

Eitt rættvísisverk, sum er ímyndað við líni, verður framt av Gudi gjøgnum eitt menniskja. Í myndini, sum er lýst, tekur Gud útsjónina av grikska konginum Antiochus 4, kendur sum Epiphanes. Hann var forfylgjarin av jøðunum millum – 175 og – 164, tíðina, hansara stjórn vardi.

5b- *hann hevði um lendar sínar belti av gulli úr Ufaz .*

Sett á nýruni merkir beltið tvungnan sannleika. Harumframt kemur gullið, sum tað er gjørt úr, úr Ufaz, sum í Jer 10,9 miðar móti heidnari avgudadýrkandi nýtslu.

Dan 10,6 *Likam hansara var sum beryl, andlit hansara sum elding, eygu hansara sum eldslogar, armar hansara og føtur hansara sum brent kopar, og ljóðið av røddini sum larmur av fjøldini.*

6a- *Kroppurin var sum krysolittur .*

Gud er høvundur til sjónina men hann boðar frá komu heidnan guds harvið hesin dýrdarfulli yvirnáturligi tátturin.

6b- *andlit hansara skein sum eldingar.*

Grikski samleikin hjá hesum Gudi er staðfestur. Hetta er Zeus, grikski gudurin hjá Antiochus kongi 4. Eldingin er ímyndin av olympiska gudinum Zeus ; gudurin hjá olympisku gudunum í grikskari mytologi

6c- *eygu hansara vóru sum eldslogar.*

Hann vil oyðileggja tað, sum hann hyggur at og ikki góðtekur ; eygu hansara verða á jøðunum sambært Dan.11:30 : ... *hann skal seta eygu síni á tey, sum hava forlutt heilaga sáttmálan.* Vanlukka kemur ikki uttan orsök, fráfall dálkar fólkið.

6d- *armar og føtur hansara vóru sum brent bronsur .*

Tann avrættarin, sum verður sendur av Gudi, verður eins syndarligur og hansara offur. Hansara oyðileggjandi gerðir, sum eru ímyndaðar við armum og fótum, eru av bronsusymboli fyri grikskari synd í standmyndini av Dan.2.

6.- *og ljóðið av rødd hansara var sum larmur av fjøldini .*

Grikski kongurin fer ikki at virka einsamallur. Hann skal hava aftan og framman fyri sær eina fjøld av so heidnum hermonnum sum hann sjálvur at lýða boðum hansara.

Hæddarpunktið og hæddarpunktið í hesi profetisku fráboðan verður nátt, tá ið Dan.11,31 verður uppfyllt : *Hermenn skulu koma fram eftir boðum hansara; Teir skulu vanhalga halgidómin, virkið og lata steðga støðug øfrið og seta upp tað andstygd, sum oyðileggur.* Fyri bíbilska erligheit havi eg strikað orðið offur sum ikki er skrivað í hebraiska tekstinum, tí Gud

hefur ætlað fyrri "dagliga" tveir ymiskar fylgjandi leiklutir í gamla sáttmálanum og í tí nýggja. Í gomlum dögum snúði tað seg um at ofra lamb sum brennioffur morgun og kvöld. Í søguni vísir tað til himmalsku forbønina hjá Jesusi Kristi, sum minnir um offur hansara at biðja fyrri bønnum teirra útvaldu. Í hesum sambandi í Dan.11,31, tí í gamla samgonguni, fer grikski kongurinn at gera enda á offrunum av ævigu Móselógini. Sostatt er tað bert samanhugin í tíðini, sum tað verður vekjað, sum avger tulkingina av tænastríðnum um æviga forbøn hjá einum jarðligum presti ella hjá tí himmalska høvuðsprestinum: Jesusi Kristi. Tað æviga er tí knýtt at eini menniskjaligari tænastríðni ella, sekundært og endaliga, at guddómligu himmalsku tænastríðni hjá Jesusi Kristi.

Dan 10:7 *Eg sá einsamallur sjónina, og menninir, sum vóru við mær, sóu hana ikki;*

7- Hesin felags óttin er bert tann svaka myndin av, at visjónin verður framd. Tí á tí kunngjørda sláturdegnum vil hin rættvísi gera væl at flýggja og goyma seg, sjálvst um tað er í búkinum á jørðini.

Dan 10,8 *Og eg var einsamallur eftir og sá hesa stóru sjónina. styrkin hjá mær miseyðnaðist, andlitið broytti lit og varð niðurbrotið, og eg misti alla styrki.*

8a- Gjøgnum sínar kenslur heldur Dánjal fram at spáa um avleiðingarnar av tí vanlukku, sum kemur.

Dan 10,9 *Eg hoyrði ljóðið av orðum hansara; og tá ið eg hoyrði ljóðið av orðum hansara, datt eg niður, ørkymlaður, á andlitið til jarðar.*

9a- Á vanlukkudegnum fer røddin hjá forfylgjandi konginum at elva til somu ræðuligu ávirkanir; knøini fara at banka saman og beinin fara at spennast, ikki før fyrri at bera kropparnar, sum fara at falla til jørðina.

Dan 10,10 *Og sí, ein hond nerti meg og risti knø og hendur mínar.*

10a- **Til alla lukku fyrri hann er Dániel bara tann profeturin, sum er ákærður fyrri at boða fólki sínum frá, at henda stóra vanlukkan** kemur og hann er ikki sjálvur miðsavanaður av rættvísu vreiði Guds.

Dan 10:11 *Og hann segði við meg: «Dánjal, elskaði maður, ansa eftir teimum orðum, sum eg sigi við teg, og stand upprættur á tí staðnum, har tú ert; tí at eg eri nú sendur til tín. Tá ið hann hevði talað soleiðis við meg, stóð eg skalv.*

11a- *Dánjal, elskaði maður, gev gætur eftir teimum orðum, sum eg sigi við teg, og stand upprættur á tí staðnum, har tú ert*

Ein elskaður av Gudi hefur onga orsök til at óttast hansara himmalsku inntriv. Guds vreiði er móti ágangandi, óndum og grimmum uppreistrarhugaðum syndarum. Dánjal er tað øvugta av hesum fólki. Tað skal standa, tí tað er sjálvst tekin um ørindismunin, sum í síðsta enda fer at falla til tey útvaldu. Sjálvst um tey liggja í moldini av jarðiska deyðanum, verða tey vakt og sett á føtur aftur. Tey óndu verða verandi í songini og tey mest óndu verða vaknað til endaliga dómin, sum skal oyðileggjast fyrri allar ævir. Eingilin sigur "á tí staðnum, har tú ert." Og hvar er hann? Í náttúruni við ána "Hiddekel", á fronskum, Euftrat, sum fer at tilnevna kristna Evropa av nýggju samgonguni í Opinberingini. Fyrsta læran er, at menniskjað kann mæta Gudi hvar sum helst og verða signað av honum har. Hendan læran kollveltir avgudadýrkandi fordómarnar um, at fyrri nógv fólk bert kann Gud mætast í kirkjum, heilagum bygningum, templi, altartalvum, men her er einki av tí. Í síni tíð fer Jesus at endurnýggja hesa læruna og siga í Jóh. 4,21 til 24: *Kvinna, segði Jesus við hana: Trúgv mær, tímin kemur, tá ið tað hvørki verður á hesum fjallinum ella í Jerúsalem, at tit skulu tilbiðja Faðirinn. Tit tilbiðja tað, sum tit ikki vita; Vit tilbiðja tað, sum vit vita, tí frelsan er frá jøðunum. Men tann tímin kemur, og nú er komin, tá ið hinir sonnu tilbiðjararnir skulu tilbiðja Faðirinn í anda og sannleika; tí at hesir eru teir tilbiðjarar, sum Faðirinn søkir. Gud er andi, og tey, sum tilbiðja hann, mugu tilbiðja í anda og sannleika.*

Onnur læran er meira smálig, hon er grundað á Hiddekel-áina, tí Andin hefur ætlað at lata fatanina av bók síni upp fyri sínum seinastu trúgvu tænarum, hvørs royndir og royndin, sum teirra val verður framd við, er lýst við myndini av vandamiklu yvirgongdini av Hiddekel-ánni á fronskum, Tiger, eins og djórið í hesum testinum.

11b- *tí at eg eri nú sendur til tín. Tá ið hann hevði talað soleiðis við meg, stóð eg skalv.*

Møtið er ikki longur bara ein sjón, tað gerst ein dialogur, eitt skifti millum tvær Guds skapningar, annar kemur av himli, hin enn av jørðini.

Dan 10,12 *Hann segði við meg: Óttast ikki, Dánjal; tí frá fyrsta degi, tú setti hjarta títt at skilja og at eyðmýkja teg fyri Gudi tínum, vóru orð tíni hoyrd, og tað er vegna orð tíni, at eg komi.*

Um alt hetta versið havi eg bara eitt at siga. Um tú skalt missa minnið, so minst í øllum førum til hetta versið, sum vísir okkum, hvussu vit kunnu gleða okkara skapara Gud.

Vísan er dømi um sjangruna ; ein logisk raðfylgja, sum byggir á, at hvør orsök fær sína ávirkan til Gud : tysturin eftir skil, sum fylgir við sonnum eyðmjúkleika, verður hoyrdur og uppfylltur.

Her byrjar ein long opinbering, sum ikki endar fyrr enn í endanum av Dánielsbók, tann í kapitli 12 .

Dan 10,13 *Og høvdingin í Persaríkinum stóð mær í tjúgu og ein dagar; men sí, Mikael, ein av høvuðshøvdingunum, kom mær til hjálpar, og eg bleiv verandi har hjá Persakongunum.*

13a- *og høvdingin í Persiaríkinum stóð mær ímóti í 21 dagar .*

Eingilin Gabriel hjálpir Cyrus II persiska konginum og uppgávan hjá honum fyri Gudi er at ávirka hansara avgerðir, soleiðis at tær gerðir, sum verða framdar, ikki standa ímóti hansara stóru ætlan. Dømið um hetta miseydnaða eingilsins prógvar, at Guds skapningar av sonnum eru latnir frælsir og sjálvstøðugir og tí hava ábyrgdina av øllum teirra valum og verkum.

13b- *men sí, Mikael, ein av høvdingunum, kom mær til hjálpar .*

Dømið, sum er avdúkað, lærir okkum eisini, at um verulig neyð er " kann ein av høvuðsleiðarunum, Michael ", blanda seg uppí fyri at noyða avgerðina. Hendan hægri hjálpin er ein guddómlig hjálp, tí Mikael merkir : " Hvør er sum Gud ". Tað er hann, sum skal koma til jarðar at verða holdgjørdur sum Jesus Kristus. Í himlinum var hann fyri einglarnar ímyndin av Anda Guds hjá teimum. Í hesum føri kann útrykkið " ein av høvuðsleiðarunum " lógliga undra okkum. Ja, hetta kemur ikki óvart á, tí eyðmjúkleikin, mildleikin, deilingin og kærleikin, sum Jesus skal vísa á jørðini, vóru longu sett í verk í hansara himmalska lívi saman við sínum trúføstu einglum. Himmalsins lógir eru tær, sum hann vísti í síni jarðligu tænastrá. Á jørðini gjørdi hann seg til tænarar hjá tænarum sínum. Og vit læra, at hann í himli gjørdi seg javnmettan við aðrar høvuðseinglar.

13c- *og eg bleiv verandi har hjá Persakongunum .*

Yvirvaldið hjá dynastinum hjá persiskum kongunum fer tí at halda fram í eina tíð til grikska yvirvaldið.

Dan 10,14 *Nú eri eg komin at siga tær, hvat skal henda fólki tínum á seinnu døgum; tí sjónin snýr seg enn um tær tíðirnar.*

14a- Til heimsins enda verður fólk Dániels varhugað, í tí gamla eins og í nýggja samgonguni, tí fólk hansara er Ísrael, sum Gud frelsir frá egyptiskari synd, frá synd Ádams gjøgnum Jesus Kristus og frá syndini, sum Róm raðfesti í kristindóminum reinsað við blóði Jesusar.

Endamálið við opinberingini, sum eingilin hefur borið Dánjali, er at ávara fólk sítt um teir sorgarleikir, sum koma. Dánjal kann longu skilja, at tað, sum er opinberað fyri honum, ikki longur viðvíkur honum persónliga, men hann er eisini vísur í, at hesar lærur í framtíðini verða gagnligar fyri tænarar hansara fólks og harvið fyri øll tey, sum Gud vendir sær til og ætlar tær gjøgnum hann.

Dan 10:15 *Og meðan hann segði hesi orð við meg, hugdi eg móti jörðini og tigaði.*

15 a- Jóhannes hefur enn í huganum ta ógvusligu sjónina av vanlukkuni og hann roynir at hugsavna seg um at hoyra tað, hann hoyrir, hann torir ikki longur at lyfta høvdið fyri at hyggja at tí, sum tosar við hann.

Dan 10,16 *Og sí, ein, sum líktist menniskjabørnum, nerti við varrar mínar. Ek lauk upp munn minn ok mællti, ok mællti við þann, er fyrir mer stod: Herra, sjon hefir fylt mik med otta, ok hefi ek mist alla styrk.*

1a- *Og sí, ein, sum hevði útsjónd av mannasonum, nam við varrar mínar .*

Meðan ógvusliga sjónin var ein óverulig fiktiv mynd, sum varð skapt í huganum hjá Dánieli, so sýnir eingilin seg tvørturímóti í einum menniskjaligum formi, sum er eins og tann jarðliga menniskjað. Í fyrsta lagi varð hann eisini skaptur í Guds mynd, men í einum himmalskum likami, sum var leyst av jarðiskum lógum. Hansara himmalska náttúra gevur honum atgongd til báðar dimensiónirnar, hava ein virknan kapasitet í hvørjari. Hann nertir við varrar á Dánjali, sum fólir hesa snertingina.

Dan 10,17 *Hvussu kann tænarari harra míns tosa við harra mín? Nú svíkir megí mín, og eg fáí ikki andadrátt meira.*

17a- Hjá tí reint jarðiska menniskjanum er støðan sera øðrvísi, jarðiskar lógir ráða og óttin hevur fingið hann at missa styrkina og andan.

Dan 10,18 *Tá nerti hann, sum hevði mannalík, meg aftur og styrkti meg.*

18a- Við blíðum áheitan megnar eingilin at fáa Dániel styrki aftur við at róa hann.

Dan 10,19 *Og hann segði við meg: «Óttast ikki, mín elskaði maður, friður veri við tær!» dirvi, dirvi! Og meðan hann talaði við meg, varð eg styrktur og segði: «Lat, harri mín, tala, tí at tú hevur styrkt meg!»*

19a- Ein friðarboðskapur ! Eins og tann , sum Jesus fer at venda sær til lærusveinar sínar ! Einkí sovorðið at tryggja einum ræðsluslugin sinn. Orðini dirvi, dirvi, hjálpa honum at fáa andan og fáa styrki aftur.

Dan 10,20 *Hann segði við meg: «Veitst tú, hví eg eri komin til tín? Nú vendi eg aftur at bardaga móti oddamanninum í Persia; og tá ið eg fari, sí, kemur Javans høvdingi.*

20a- *Nú fari eg aftur at berjast móti Persialeiðara .*

Hesin leiðari í Persia er Kýrus II hin stóri, sum Gud heldur vera sín salvaða ; sum ikki forðar honum í at noyðast at berjast ímóti honum fyri at stýra avgerðunum hansara veg.

20b- *og tá ið eg fari, sí, kemur Javans høvdingi .*

Tá eingilin fer úr Kýrus 2, fer eitt álop frá tátíðar grikska leiðaranum at lata upp fyri vaksandi fíggindaskapinum millum tær báðar persisku og griksku yvirvaldið.

Dan 10,21 *Men eg skal gera tær tað, sum skrivað er í sannleiksbókini. Eingin hjálpir mær ímóti teimum, uttan Mikael, leiðari tykkara.*

21a- Henda opinberingin, sum Dánjal fer at fáa, eitur sannleikans bók. Í dag í 2021, kann eg staðfesta uppfyllingina av øllum tí, sum er opinberað í tí, tí skil á tí hevur verið fult givið av ódeyðiligu Andanum hjá Mikaeli okkara leiðara, fyri Dániel í gamla sáttmálanum og fyri meg, í nýggja sáttmálanum, síðani Jesus Kristus krevur hetta navnið at døma teir illu andarnar, sum enn eru virknir til hansara Glo.

Dánjal 11.

Gætur ! Hóast kapittulin er broyttur, heldur kjakið millum eingil og Dánjal fram í samhaldsfesti við seinasta versió í kapitli 10 .

Dan 11:1 *Og eg, á fyrsta ári ríkisdjóra Dáriusar Media, var eg við honum at hjálpa honum og styrkja hann.*

1a- Skapaður av Gudi til at liva í allar ævir, sigur eingilin, sum tosar við Dánjal, við hann, at hann hjálpti og stuðlaði Dario, mediakongi, sum tók Bábylon sum 62 ára gamal og sum enn ráddi í Dan.6. Hesin kongurin elskaði Dániel og Gud sín, men, fangaður, hevði hann sett lív sítt í vanda við at avhenda hann til leyvurnar. So var tað hann, aftur, sum gjørdi seg inn á fyrri at steingja munnin á leyvunum og bjarga lívinum. So var tað eisini hann, sum hjálpti hesum Dariusi kongi at skilja, at Gud Dániels er tann einasti sanni Gud, skaparin av øllum tí, sum er, sum livir, og at eingin annar er sum hann.

Dan 11,2 *Nú skal eg kunna tykkum um sannleikan. Sí, trýggir kongar skulu enn vera í Persia. Tann fjórði fer at savna meira ríkidømi enn allir hinir; og tá ið hann verður valdsmikil gjøgnum ríkidømi síni, skal hann øsa alt upp ímóti ríkinum í Javan.*

2a- *Nú skal eg siga tær sannleikan .*

Sannleikin er bert kendur av tí Sanna Gudi og tað er navnið, sum Gud gevur sær sjálvum í sambandinum við síni seinastu útvaldu í Kristi sambært Opinb.3,14. Sannleikin er ikki bara tann guddómlika lógin, hennara fyriskipanir og boð. Tað fevnir eisini um alt, sum Gud ætlar og skrupult fremur í síni tíð. Vit uppdaga bara hvønn dag í okkara lívi, ein part av hesi stóru skrá, har vit ganga fram til endan av okkara lívi og saman, til endan av endaligu bjargingarverkætlanini, sum skal síggja tey útvaldu fáa atgongd til lovaða ævinleikan.

2b- *Sí, trýggir kongar skulu vera enn í Persia*

kongur eftir Kýrus 2 : Kambyses 2 (– 528 – 521) slaktar sonin Bardiya sum grikkar hava eyknevnt Smerdis.

kongur : tann falski Smerdis, ^{Gaumáta}-galdramaðurin, sum rændi navnið Smerdis, ráddi bert í stutta tíð .

kongur : Dárius I ^{persi} (– 521 – 486) sonur Histapis .

2c- *Tann fjórði fer at savna meira ríkidømi enn øll hini.*

4. kongur : Xerxes I (– 486 – 465). Beint eftir hann ^{skal} Artaxerxes I ráða og loysa allar jødisku fangarnar **á sjeynða ríkisári** hansara, um várið – 458 sambært Ezra 7,7-9.

2d- *og tá ið hann er valdsmikil gjøgnum ríkidømi sína, skal hann øsa alt upp ímóti ríki Javans*

Xerxes I ^{kúgaði} og friðaði uppreistrarhugaða Egyptaland, síðani førði hann kríggj móti Grikkalandi, herjaði á Attika og oyðilegði Athen. Men hann varð sigraður við Salamis í – 480. Grikkaland fer at halda ræðið yvir sínum øki. Og persiski kongurin er verandi í Asia, og ger tó álop, sum prógva ynski hansara um at hertaka Grikkaland.

Dan 11,3 *Men ein veldigur kongur skal standa upp, sum skal ráða við stórum valdi og skal gera alt, sum honum lystir.*

3a- Sigraður á sínum øki, fer persiski kongurin Xerxes I eltur, at enda við at finna deyðan, myrður av tveimum av hansara æðrum. Hann varð sigraður av einum ungum manni, sum hann svikaliga hevði spottað. Grikkaland valdi Alexander hin Mikla, ein ungan makedonara 20 ára gamal, sum kong (føddur í 356 f.Kr., ráddi í 336 f.Kr., deyður í 323 f.Kr.). Profetian nevnr hann sum stovnanar av 3. ^{ríkinum} av standmyndini av Dan.2, triðja djórið av Dan.7 og annað djórið av Dan.8.

Dan 11:4 *Og tá ið hann stendur upp, skal ríki hansara verða brotið og býtt sundur í himmalsins fyra vindar. tað skal ikki hoyra eftirkomarum hansara til, og tað verður ikki so valdsmikið, sum tað var, tí tað verður slitið sundur, og tað fer til onnur enn tey.*

4a- Vit finna har nágreiniliga ta definitiónina, sum er givin á stóra brotna horninum á griksku geitini í Dán.8:8 og forkláringina av tí av versió 22 : *Tey fyra hornini, sum komu upp at avloysa*

hetta brotna hornið, hetta eru fjóra ríki, sum koma upp úr hesi tjóð, men sum ikki koma at hava líka nógva styrki .

Eg minnst, hvat tey „fjóra stóru hornini ” umboða.

horn : grikska seleukid-dynastið stovnað í Sýria av Seleukus ^{I Nikator} .

horn : ^{grikska Lagid} - dynastið stovnað í Egyptalandi av Ptolemaius I ^{Lagos} .

horn : ^{grikska ættin} , sum Lysimachus stovnaði í Trastevere.

horn : ^{grikska dynastið} , sum Kassander stovnaði í Makedónia .

Dan 11,5 *Suðurkongurinn skal vera sterkur. Men ein av oddamonnum hansara verður sterkari enn hann og vil hava vald; hansara yvirvald verður valdsmikið.*

5a- *Suðurkongurinn verður sterkur .*

Ptolemaius I Soter Lagos –383 –285 kongur í Egyptalandi ella “ suðurkongur ”.

5b- *Men ein av oddamonnum hansara verður sterkari enn hann og vil hava vald; hansara yvirvald verður valdsmikið.*

Seleukus I Nikator –312–281 kongur í Sýria ella “ kongur í norðri ”.

Dan 11:6 *Og eftir nøkur ár skulu teir gera samgongu saman, og dóttir suðurkongsins skal koma til norðurkongsins at gera frið. Men hon vil ikki halda styrki arms síns, heldur ikki hann heldur, ella armur hansara; Hon verður avhendað upp hjá teimum, sum komu við henni, hjá pápanum og hjá tí, sum stuðlaði henni tá.*

6a- Profetiin sleppur stjórnartíðini hjá Antiochus I (–281–261), øðrum " norðurkongi ", sum fór í fyrsta " **Sýriska kríggið** " (-274-271) móti " suðurkongi " Ptolemaius II Filadelfi (–282–286). Síðani kemur ²“ **Sýriska kríggið** ” (- 260 - 253) sum gróvar nýggja “ norðurkongin ” Antiochos 2 Theos (– 261 – 246) móti egyptar .

6b- *Eftir nøkrum árum fara tey at gera samgongu, og dóttir suðurkongsins kemur til norðurkongin fyri at fáa semju aftur.*

Skørvandi atferðin byrjar. Fyri at giftast við Berenike, skilti Antiochus II frá síni lógligu konu, sum æt Laodike. Pápin fylgir dótttrini og býr hjá henni heima hjá versoninum.

6c- *Men hon vil ikki halda styrki arms síns, heldur ikki hann heldur, ella armur hansara; Hon verður avhendað upp hjá teimum, sum komu við henni, hjá pápanum og hjá tí, sum stuðlaði henni tá.*

Men beint áðrenn hann doyði, avarvar Antiochus II Berenike. Laodicea hevur seg og fær hana dripna saman við pápa sínum og lítlu gentuni (*armurin* = barnið). Viðmæli: í Opínb.3,16 fer Jesus at skiljast frá síni offisiellu adventistisku konu, sum symbolskt eitur Laodicea ; hetta er júst meira so, tí Antiochos 2 kallar seg “ Theos ”, Gud. Í Onglandi kláraði Henrik VIII kong seg betur, skilti seg frá trúarmyndugleikanum í Róm, stovnaði sína anglikansku kirkju og drap sínar sjeý konur hvør eftir aðrari. Síðani kemur ³“ **Sýriska kríggið** ” (-246-241).

Dan 11,7 *Ein grein skal upp úr røtum hansara í stað hansara; hann skal koma til herin, hann skal inn í virki norðurkongs, hann skal ráða teimum, sum honum lystir, og hann skal gera seg sjálvan valdsmiklan.*

7a- *Ein skjótur úr røttum hansara skal rísa í hansara stað.*

Ptolemaios 3 Euergetes -246-222 bróðir Berenike.

7b- *hann mun koma til herins, hann mun ganga inn í virki norðurlands kongs .*

Seleukus 2 Kallinikos -246-226

7c- *hann vil ráða tí, sum honum lystir, og hann vil gera seg sjálvan valdsmiklan .*

Ríkið eigur suðurkongurinn. Hendan egyptiska yvirvaldið er jøðunum til fyrimuns ólíkt seleucidisku grikkunum. Tað skal beinanvegin skiljast, at millum teir báðar mótsettu ráðandi liggur økið Ísrael, sum tær báðar stríðandi legurnar skulu fara yvir í sínum álopum ella í sínum afturtøkum.

Dan 11,8 *Og hann skal taka burtur og bera til Egyptalands gudar teirra og smeltaðu myndir teirra og dýrabaru silvur- og gullvörur teirra. Tá verður hann verandi nokkur ár burtur frá norðurkonginum.*

8a- Til viðurkenning lögdu egyptar afturat navni hansara, Ptolemaios 3, navnið " Evergetes " ella vælgerari.

Dan 11:9 *Og hann skal koma ímóti ríki Suðurkongsins og venda aftur til sítt egna land.*

9a- Svárið hjá Seleukus 2 miseydnaðist til byrjanina av " **Sýriska krígunum** " (-219-217) sum setti Antiochus 3 ímóti Ptolemaius 4 Filopator.

Dan 11,10 *Synir hansara skulu fara út og savna saman stóran herfjöld; ein teirra kemur fram, breiða seg sum streymur, rennur yvir, so kemur aftur; og teir skulu skumpa fíggindaskap til virkið hjá suðurkongi.*

10a- Antiochus 3 Megas (-223 -187) móti Ptolemaius 4 Filopótóri (-222-205). Tey eyka eyknevnini avdúka spottstøðuna hjá ptolemaiska fólkinum, tí Philopator merkir á grikskum, kærleiki til faðirin ; ein pápi, sum Ptolemaios hevði dripið... Aftur hesaferð miseydnast seleucidisku álopinum. Ráðið verður verandi hjá Lagid leguni.

Dan 11,11 *Suðurkongurinn verður illur og fer út at berjast móti norðurkonginum; hann skal øsa stóran mannfjöld, og herar norðurkongsins skulu verða givnir upp í hendur hansara.*

11a- Hesin beiski seleucidiski ósigurin var eitt gott ting fyri jøðarnar, sum helst valdu egyptar, tí teir bar seg væl at teimum.

Dan 11,12 *Og henda fjøldin skal vera stolt, og hjarta kongsins skal lyftast; hann fær túsundtals niður, men hann fær ikki sigur.*

12a- Støðan broytist við " **Sýriska krígunum** " (-202-200) sum fer at grópa Antiochus 3 móti Ptolemaios 5 Epifanes (-205 -181).

Dan 11,13 *Tí at norðurkongurinn skal koma aftur og savna saman størri fjöld enn tann fyrri; Eftir nokkur tíð, nokkur ár, fer hann avstað við stórum her og stórum ríkiðomi.*

13a- Tíverri fóru seleucidisku grikkarnir aftur til sítt øki at ráða yvir Egyptalandi.

Dan 11,14 *Tá skulu nógvir reisa seg móti Suðurkongi, og hardskapsmenn millum fólk títt skulu reisa seg til at fremja sjónina, og teir skulu falla.*

14a- Nýggi kongurinn í Suðuregyptalandi, Ptolemaius 5 Epiphanes - ella Illustrious (-205-181), fimm ára gamal, varð settur í trupulleikar av álopinum hjá Antiochus 3 stuðlað av mótstøðumonnum. Men jøðar stuðla egyptiska konginum við at berjast móti Seleukidum. Teir eru ikki bara sigraðir og dripnir, men hava júst gjørt sýrisku seleucidisku grikkarnar til deydiligar fíggindar fyri lívið.

Jøðiska uppreisturinn, sum er avdúkaður í hesum versinum, er rættvísgjørdur av einum fyrimuni hjá jøðunum fyri egyptisku leguni; Teir eru tí fíggindaligir móti Seleucid-leguni sum fær tamarhald á støðuni aftur. Men ávaraði Gud ikki fólk sítt ímóti samgongunum við egyptar? " Egyptaland, tann reyvin, sum stingur hondina á honum, sum hallast á hana, " sambært Jes 36:6 : " Sí, tú hevur sett hann í Egyptalandi, tú hevur gjørt til stuðul hetta brotna reyðin, sum gongur inn og stingur hondina á honum, sum hallast á hann: soleiðis er hann, sum kongurinn í Egyptalandi hevur álit á øllum. " Henda ávaring tykist at verða ignorerað av jøðiska fólkinum og samband teirra við Gud er í ringasta lagi; revsing nærkast og slær. Antiochus 3 fær teir at gjalda dýrt fyri fíggindaskap teirra.

Viðmæli : hetta jøðiska uppreisturinn hevur til endamáls at " *uppfylla visjónina* " í tann mun, at tað fyrireikar og byggir upp hatir sýraranna móti jøðiska fólkinum. So skal tann **stóra vanlukkan**, sum er kunngjørd í Dan.10,1, koma at raka teir.

Dan 11,15 *Norðurkongurinn skal koma og reisa høllir upp og taka virkaðar borgir. Hermenninir suðuri og kongsins elitan vilja ikki standa ímóti, teimum vilja mangla styrkina at standa ímóti.*

15 a- Yvirvaldið hevur varandi skift síðu, tað er í Seleucid-leguni. Framman fyri honum er egyptiski kongurinn bert fimm ára gamal.

Dan 11,16 Tann, sum kemur ímóti honum, skal gera eftir vilja hansara; Hann fer at steðga á í teimum vakrastu av londum og útrýma tí, sum fellur honum í hendur.

16 a- Antiochus III megnar enn ikki at hertaka Egyptaland og hansara tystur eftir hertøku ger hann irriteraðan, jødiska fólkið gerst hansara syndabukk. Hann tømírvirskotið av vreiði síni á pínslarváttaðu jødisku tjóðina, sum er tilnevnd við útrykkinum " tað vakrasta av londum " sum í Dan 8,9.

Dan 11,17 Og hann skal seta sær fyri at koma við øllum hermonnum ríkis sínum og gera frið við Suðurrkongin. hann vil geva honum dóttur sína til konu, við tí fyri eyga at fáa hansara oyðilegging; men hetta fer ikki at henda, og fer ikki at eydnast honum.

17a- Av tí at kríggjð ikki eydnaðist, royndi Antiochus III sambandsleiðina við ptolemaisku leguna. Hendan strategibroytingin hevur eina orsök : Róm er vorðið verji Egyptalands. Hann royndi tí at loysa ósemjuna við at geva dótturina Kleopatru, ta fyrstu av navninum, í hjúnalag við Ptolemaios 5. Hjúnabandið fór fram, men hjúnini vildu varðveita sítt sjálvstøðu frá seleukidisku leguni. Ætlanin hjá Antiochus III at yvirtaka Egyptaland er miseydnað aftur.

Dan 11:18 Og hann skal seta eyguni móti oyggjunum og taka nógvar av teimum; men ein leiðari vil gera enda á tí vanvirðing, sum hann vildi bera á hann, og fær hana at falla aftur á hann.

18a- Hann fer at hertaka lond í Asia en endar med ad finna a leidinni romverska herinn, her tilnefndur eins og í Dan.9:26 med hugtakinum " hofdingi " ; Hetta er tí, at Róm framvegis er eitt tjóðveldi, sum sendir sínar herar á eina muskuløsa friðarvirksemi undir leiðslu av Legatunum, sum umboða valdið hjá senatorunum og fólkinum, plebunum. Skiftið til keisarastýrið fer ikki at broyta hetta slagið av hernaðarligari skipan. Hesin leiðarin eitur Lucius Scipio, kendur sum Africanus, Antiochus kongur tók váðan at mæta honum og hann varð sigraður í Magnesia-bardaganum í 189 og dømdur at rinda Róm eina ógvusliga skuld uppá 15.000 talentir sum krígsbót. Harumframt verður yngsti sonur hansara, komandi Antiochus 4 Epiphanes, forfylgjari av jøðunum, sum skal fremja í vers 31 ta " vanlukku ", sum er profeterað í Dan.10,1, tikin sum gísli av rómverjum.

Dan 11,19 Síðan fer hann til virkini í landi sínum; og hann skal snáva og falla og ikki verða funnin.

19a- Dreyrnir um hertøku endaðu við, at kongurin doyði, og í staðin kom elsti sonurin Seleucus 4 (-187-175).

Dan 11,20 Og tann, sum kemur í hansara stað, skal føra ein gjaldsmann inn í tann góða partin av ríkinum, men innan fáar dagar skal hann verða brotin, hvørki í vreiði ella í kríggi.

20a- Fyri at gjalda skuldina til rómverjar, sendir kongurin ráðharra sín Heliodorus til Jerusalem at leggja hald á dýrgripirnar í templinum , men offur fyri eini ógvusligari sjón í templinum, sleppur hann hesi verkætlan í ræðslu. Hesin eksaktarin er Heliodorus sum síðani skal lata Seleucus IV myrdan, sum hevði latið honum uppgávuna í Jerusalem. Ætlan er verd at gera nakað, og Gud fekk hesa vanhald av sínum heilaga templi at gjalda fyri tað við deyða vígslarans, sum, eftir at hava verið myrdur, doyði hvørki av vreiði ella av stríði .

Antiochus 4 maðurin, sum er avmyndaður í sjónini um stóru vanlukkuna .

Dan 11,21 Ein vanvirður maður skal taka pláss hansara og ikki verða klæddur í kongs tign; hann skal birtast mitt í friði og skal taka ríkið við sniðgeving.

21a- Hetta er Antiochus, tann yngsti av synunum hjá Antiochus III Fangi og gísli hjá rómverjum, vit kunnu ímynda okkum ávirkanina, sum varð framleidd á persónin hjá honum. Tá hann var vorðin kongur, hevði hann hevnd at taka á lívið. Harumframt loyvdí upphald hansara hjá rómverjum eitt ávíst skil við teir. Hansara trónustøka í Sýria var grundað á intrigur, tí ein annar sonur, Demetrius, sum var eldri, hevði framíhjárætt fram um hann. Tá

hann sá, at Demetrius gjörði sáttmála við Perseus, kong í Makedonia, fíggingda hjá rómverjum, favoriseraði hann seinni og setti vin sín Antiochus á trónuna.

Dan 11,22 *Herarnir, sum verða útheltir sum vatnflóð, skulu renna yvir fyri honum og verða oyðilagdir, og sáttmálahøvdingin.*

22a- *Hermenninir, sum fara at breiða seg sum streymur, verða yvirkoyrdir fyri honum og oyðilagdir.*

Fíggingdaskapurin byrjaði aftur við “**Sýriska krígunum**” (-170-168).

Hesaferð lótu rómverjar Antiochus IV taka stríðið hjá pápa sínum uppafur móti ptolemaiska leguni í Egyptalandi. Hon hevur ongantíð meira uppiborið sítt syndarsymbol, grikskt er tað satt í hesum sambandi. Heldur døma fakta, sum Gud gjörði tá. Í Lagid-leguni er Ptolemaius 6 incestuøst giftur við systur síni Kleopatru 2. Yngri beiggi teirra Ptolemaius 8, sum eitur Physcon, er í sambandi við tey. Vit kunnu skilja tá, hví Gud letur Antiochus knúsa her teirra.

22b- *umframt leiðari í samgonguni.*

Menelaus, sum er samstarvsfelagi hjá Seleukidum, girnist støðuna sum lógliga høvuðspresturin Onias, fær hann myrdan av Andronikusi og tekur hansara pláss. Er hetta enn Guds Ísrael? Í hesum leikinum byrjar Gud at minnst gerðir, sum Róm fer at fremja gjøgnum öldirnar. Jú, keisararíkið Róm fer at drepa Messias og pávaríkið fer at girnast og taka hansara æviga prestdømi frá honum, eins og Menelaus drap Onias fyri at avloysa hann.

Dan 11,23 *Og eftir at hann hevur lagt seg saman við honum, skal hann svika; hann fer avstað, og hann fer at sigra við fáum fólki.*

23a- Antiochus ger samgongur við øll, klárur at bróta tær, um tað er hansara áhugamál. Hesin persónurin er einsamallur ein mynd av søguni hjá kongunum í Fraklandi og í Evropa; samgongur gjørdar, samgongur brotnar og blóðug kríggj millum stutt friðartíðarskeið.

Men hetta versíð heldur eisini fram, í tvílestri, at geva okkum eina robotportrett av pávastýrinum, sum skal forfylgja teimum heiløgu í 120 ár. Tí grikski kongurin og papisman eru sera lík: *svik og bragd* í báðum.

Dan 11,24 *Hann skal koma í frið inn í fruktagóðu staðirnar í landslutinum; hann vil gera tað, sum fedrar hansara ikki gjørdur, ella fedrar hansara; hann skal býta út herfangið, herfongið og ríkidømið; hann mun mynda ætlanir móti virkjunum, og hetta í eina ávísa tíð.*

24a- Tann ómetaliga stóra skuldin, sum rómverjar skuldu skyldast, skal rindast. Til hetta endamálið skattar Antiochus 4 sínar landslutir og harvið jødiska fólkið, sum hann ræður yvir. Hann tekur har, sum hann ikki hevur sáað, og strikar tey trælafólkini, sum eru komin undir hansara vald, av teirra ríkidømi. Hann slepti ikki sínum máli um at hertaka Egyptaland við valdi ella við valdi. Og fyri at verða virðismettur av hermonnum sínum og fáa teirra stuðul, deilir hann herfongið við hermenn sínar og heiðrar ríkiliga sínar griksku gudar, tann høvuðser tann olympiski Zeus, gudurin av gudum í grikskari mytologi.

Í tvílestri fer rómverska pávastýrið at virka á sama hátt. Av tí at hann er veikur av náttúruni, skal hann lokka og ríka teir stóru menninar í kongsríkjunum fyri at verða viðurkendur og stuðlaður av teimum og teirra herdeildum.

Dan 11,25 *Og hann skal við stórum her føra sín styrki og vald móti Suðurkongi. Suðurrkongurin skal fara í bardaga við stórum og sera sterkum her; men hann vil ikki standa ímóti, tí at óndir ætlanir verða hugsaðar ímóti honum.*

25a- Í 170 f.Kr., hertók Antiochus IV Pelusium og tók alt Egyptaland uttan høvuðsstaðin Alexandria.

Dan 11,26 *Teir, sum eta av kjøtinum á borði hansara, skulu oyðileggja hann; hermenn hansara fara at breiða seg sum streymur, og tey deyðu falla í stórum tali.*

26 a- Ptolemaius 6 fór síðani í samráðingar við abba sín Antiochus 4. Hann fór upp í Seleukidisku leguna. Men ósamdur av egyptar, varð hann í Alexandria avloystur av beiggja

sínum Ptolemaios 8, sostatt svikin av familjuni, sum *át mat av borði hansara* . Stríðið heldur fram og *tey deyðu falla í stórum tali* .

Dan 11,27 *Báðir kongarnir skulu leita í hjörtum sínum ilt og tala lygnir við eitt borð. Men hetta fer ikki at eydnast, tí endin kemur ikki fyrr enn til ásetta tíð.*

27a- Aftur hesaferð miseydnast intrigurnar hjá Antiochus IV. Sambandið við systkinabarnið Ptolemaios 6, sum kom við honum, er grundað á svik.

27b- *Men hetta fer ikki at eydnast, tí endin kemur ikki fyrr enn til ásetta tíð.*

Hvønn enda tosar hetta versioð um ? Faktiskt leggur tað upp til fleiri endar , fyrst og fremst endan á krígunum millum Antiochus III og egyptisku systkinabørn og systkinabarn hansara. Hesin *endin* er nær. Aðrir *endar* vilja snúgva seg um tíðina av teimum 1260 árunum av pávastjórnini í Dan.12:6 og 7 og *tíðina av endanum* av versio 40 í verandi kapitli sum fer at síggja uppfyllingina av triðja heimsbardaga sum setur stóðið fyri seinastu ***stóru alheimsvanlukkuni*** .

Men í hesum versinum hevur hetta útrykkið einki beinleiðis samband við "*endatíðina* ", sum er nevnd í versio 40, sum vit fara at uppdaga og vísa á. Bygnaðurin í hesum kapitlinum er snildisliga villeiðandi í útsjón.

Dan 11,28 *Hann kemur aftur til sítt egna land við stórum ríkidømi; hann vil vera fíggingi móti tí heilaga sáttmálanum í hjarta sínum, hann vil handla ímóti honum, so fer hann aftur til land sítt.*

28a- *Hann kemur aftur til land sítt við stórum ríkidømi* .

Lastaður við ríkidøminum, sum vóru tikin frá egyptum, fer Antiochus IV avstað aftur móti Antiokia, og letur Ptolemaios VI eftir seg, sum hann hevði sett sum kong yvir helvtina av tí hersetta Egyptalandi. Men hesin hálvsigurin irriterar ónøgda kongin.

28b- Tann irritatióin, sum kongurin møtir, ger jødarnar til vreiði hansara. So, við at fara ígjøgnum hús teirra, fer hann at tøma nakað av hesi vreiði á tey, men hann verður ikki blíðkaður.

Dan 11,29 *Á eina ásetta tíð kemur hann aftur móti suðri; men hesa seinastu ferð verður ikki sum áður.*

29 a- Vit fara inn í árið við stóru vanlukkuni.

Í -168 fekk Antiochus at vita, at systkinabørn hansara aftur høvdu sætt seg ímóti honum, Ptolemaios 6 hevði gjørt frið við beiggja sín Ptolemaios 8. Tey hersettu egyptisku londini vóru komin aftur til egyptisku leguna. Hann fer tí aftur á herferð móti systkinabørnum sínum, avgjörður at bróta alla mótstøðu, men...

Dan 11,30 *Skip úr Kittim skulu koma ímóti honum; mótfallin, vil hann venda aftur. Tá verður hann, øðiligur móti tí heilaga samgonguni, ikki óvirkin; Tá ið hann kemur aftur, fer hann at líta á tey, sum hava slept tí heilaga sáttmálanum.*

30a- *Skip úr Kittim koma móti honum* .

Andin tilnevnið sostatt rómverska flotan, sum hevur heimstað á núverandi oygni Kýpros. Haðani stýra teir fólkunum í Miðjarðarhavinum og strandarfólkunum í Asia. Eftir at pápi hansara Antiochus III varð møttur við rómverska veto. Hann fær eina eyðmýking, sum ger hann øðiligan. Rómverski legaturin Popilius Laenas sporar ein sirkul á jørðini um fótarnar og gevur honum boð um ikki at fara avstað, fyrr enn hann hevur avgjört at berjast móti Róm ella lýða honum. Antiochus, fyrrverandi gíslin, hevur lært læruna, sum pápi hansara fekk og hann skal siga frá sær hertøkuna av Egyptalandi, sum er lagt heilt undir rómverskt vernd. Í hesum sambandi við spreingjandi vreiði fær hann at vita, at trúgva honum at vera deyðan, gleðast jødarnir og halda veitslu. Tey fara at læra tann harða vegin, at hann enn er sera nógv á lívi.

Dan 11,31 *Hermenn koma fram eftir boðum hansara; Teir skulu vanhalga halgidómin, virkið, teir skulu lata áhaldandi øffrið steðga, og teir skulu seta upp tað andstygð, sum ger oyði (ella oyðileggjara) .*

31a- Hetta versið staðfestir tey viðurskifti, sum eru greitt frá í apokryfu frásøgnini um 1. Macc.1:43-44-45 : *Síðan skrivaði Antiochus konungr til alt ríki sítt, at tey skuldu øll vera eitt fólk, og at hvør maður skuldi sleppa síni egnu lóg. Allar tjóðirnar samtyktu hesa skipan Antiochus kongs, og nógv í Ísrael samtyktu hesa trældóm, ofraðu avgudum og brutu (dálkaðu) hvíludagin. Vit finna í hesi lýsingini royndirnar, sum Dánjal og tríggar fylgisveinur hansara upplivdu í Bábylon. Og Gud leggur okkum fram í 1. Makkabeusar eina lýsing av, hvat verður tann seinasta stóra vanlukkan, sum vit, sum liva í Kristi, skulu mæta beint áðrenn Jesu Krists dýrdarfullu afturkomu. Millum okkara tíð og ta hjá makkabeisku jøðunum var ein onnur stór vanlukka orsökkin til deyða teirra heiløgu Jesu Krists í 120 ár.*

31b- *Teir skulu vanhalga halgidómin, virkið, teir skulu lata áhaldandi øffrið steðga, og teir skulu seta upp tað andstygd, sum ger oyði (ella oyðileggjara).*

Hesar gerðir verða staðfestar í hesum søguliga vitnisburðinum, sum jødiski og rómverski søgufrøðingurin Josefus hevur gjørt vart við. Týðningurin av málinum rættvísger tað, so lat okkum hyggja at hesum vitnisburðinum, har vit finna smálutir, sum eru eins og sunnudagslógin um síðstu dagarnar, sum alheimsskipanin, sum tey, sum yvirlivdu triðja heimsbardaga, myndaðu, kunngjörði.

Her er ein tíðlig útgáva av 1. Makk.1,41-64 :

1Ma 1:41 Tá gav kongurin boð um, at alt fólkíð í ríki hansara skuldi gerast eitt :

1Má 1,42 øll máttu gevast við sínum siðum. Allir heidningar lögdu seg undir kongsins boð .

1Ma 1,43 og eisini í Ísrael tóku nógv fólk undir við hansara tilbiðjan, ofraðu avgudum og vanhalgaðu hvíludagin.

1Mar 1,44 Kongurin sendi sendimenn til Jerúsalem og til Júdabýir við boðum um, at teir skuldu fylgja siðum í øðrum londum.

1Mr 1,45 fyri at gera enda á brennioffrunum í templinum, ofrunum og drykkjuoffrunum. Hvíludagarnir og høgtíðirnar skuldu vanhalgast,

1Ma 1,46 dálka halgidómin og alt tað, sum heilagt er,

1Ma 1,47 at byggja altar, tilbiðjanarstöð og tempul til avgudar, at ofra svín og órein dýr.

1M 1,48 Teir skuldu lata synir sínar vera óumskornir og soleiðis gera seg andstyggiligar við alskyns óreinskapi og vanhalgan.

1Ma 1,49 Við einum orði skuldi lógin gloymast og øll hennara varðveitsla vanrøktast.

1Ma 1,50 Tann, sum ikki vildi lýða kongsins boðum, skuldi verða dripin.

1Ma 1,51 Hetta er útrykkið í brøvum kongsins, sum vóru send um alt ríki hansara; hann setti umsjónarmenn yvir øllum fólkinum og gav øllum Júda borgum boð um at ofra.

1Ma 1,52 Og nógv av fólkinum lýddu, eisini tey, sum fóru frá lógini; teir gjørdu ilt í landinum,

1Má 1,53 at noyða Ísrael at leita sær friðskjól.

1Mr 1,54 Fimtanda dagin í Kislev mánaði, í árinum 145, setti kongurin upp andstygd oyðileggingar á brennioffuraltarinum, og teir reistu altar í borgunum kring Júda.

1Ma 1,55 Teir brendu roykilsí við húsadyrnar og á gøtunum;

1Ma 1,56 Og hvørja ferð teir funnu lógarbøkurnar, rivu teir tær upp og kastaðu tær í eldin.

1Ma 1,57 og um sáttmálabók varð funnin hjá nøkrum, ella um nakar helt Guds lóg, skuldi hann verða dripin eftir kongsins fyriskipan.

1Ma 1,58 Teir revsaðu ísraelsmenn, sum vóru fangaðir í misbroti, mánað eftir mánað í borgum sínum.

1Mr 1,59 og 25. dagin í hvørjum mánaði vórðu offur borin á altarinum, sum varð sett upp í staðin fyri brennioffuraltarið.

1Ma 1,60 Eftir hesi lóg drópu teir kvinnur, sum høvdu umskorið børn síni, til deyðis.

1Mr 1,61 við smábørnum hangandi á hálsinum; Eisini skyldfólk teirra og tey, sum høvdu gjørt umskering, vórðu dripin til deyðis.

1Ma 1,62 Hóast alt hetta, voru nógv í Ísrael trúföst og voru nóg dirvi til ikki at eta óreinan mat.

1Ma 1,63 Teir valdu heldur at doyggja enn at dálka seg við mati, sum var ímóti tí heilaga sáttmálanum, og tí vórðu teir dripnir.

1Má 1,64 Hetta var ein stór roynd fyri Ísrael.

I pessari sogu skulu vit leggja til merkis vers 45 til 47, sum staðfesta, at ofrini av *ævigum forbøn steðgaðu* og vers 54, sum vitnar um vanhalgan av halgidóminum : *kongurin setti upp andstygd av oyðilegging á brennioffuraltarinum.*

Við upprunanum til hesi óndskap, hetta fráfall Ísraels : *1Má 1,11 Tað var tá, at eitt ættarlið av perverteraðum fólki reis upp í Ísrael, sum dróg nógv fólk aftan á seg: “Latið okkum gera samgongu við tjóðirnar, sum eru rundan um okkum,” søgdu teir, “tí síðani vit skildu okkum frá teimum, eru nógv vanlukkur hendar okkum .”* Vanlukkurnar voru longu avleiðingin av teirra ótrúskapi móti Gudi og teir fóru at fáa enn fleiri vanlukkur á seg sjálvar við teirra uppreistrarhugburði.

Í hesum blóðuga sorgarleikinum rættvísgjörði grikska yvirvaldið væl sítt alnærverandi syndarmerki í *bronsuni á standmyndini* av Dan.2 ; flekkaði *leopardurin í Dan.7* ; og *stinkandi geitin* hjá Dan.8. Men tað er ein smálutur, sum enn skal leggjast til merkis. Tann revsandi trúboðarin, sum Antiochus IV sendi til Jerusalem í -168, eitur Apollonius, og hetta grikska navnið, sum merkir " Oyðileggjari " á fronskum, verður valt av Andanum at fordøma í Opinb . tað vil siga tey, sum skulu skipa fyri tí endaligu *stóru endaligu vanlukkuni* . Apollonius kom til Jerúsalem við 22.000 hermonnum og **ein hvíludag**, undir eini sjónligari almennari vápnasýning, drap hann allar jødisku áskoðararnar. Teir dálkaðu hvíludagin við hesum vanhalgaða áhuganum, og Gud læt teir drepa. Og vreiði hansara minskar ikki tí aftanfyrir hetta blóðuga fakta er skipað fyri hellenisering av jødunum. **Athenski Gerontius, kongligi umboðsmaðurin, álegði øllum fólkinum hellenisering av tilbiðjan og síðum í Jerúsalem eins og í Sámariu . Templið í Jerusalem verður síðani vígt olympiska Zeus og tað á Gerizimfjallinum gestabliða Zeus.** Soleiðis síggja vit, at Gud tekur sína vernd aftur frá sínum egna templi, frá Jerúsalem og frá allari tjóðini. Heilagi býurin er mettaður av vreiði, hvørt meira andstyggiligt enn tað seinasta. Men tað var bert Guds vilji, sum var galdandi, so stór var tann moralska og átrúnaðarlaga slakan eftir ávaringina, sum útflytingin til Bábylon skipaði fyri.

Dan 11,32 *Hann vil lokka tey, sum eru sáttmálasvikarar, við smikrum. Men tey av fólkinum, sum kenna Gud sín, vilja gera avgerandi,*

32 a- Hann fer at lokka svikararnar í sambandinum við smikri.

Hesin nágreinileikin staðfestir, at guddómliga revsingin var uppiborin og rættvísgjörd. Á heilagum støðum var vanhalgan vordin normurin.

32b- Men tey av fólkinum, sum kenna Gud sín, vilja gera avgerandi,

Í hesum sorgarleikinum skildu einlig og verd trúgvandi seg burturúr við sínum trúfesti og vildu heldur doyggja sum pínslarvátta heldur enn at siga frá sær at heiðra Skaparan Gud og hansara heilagu lógir.

Aftur hesaferð, við øðrum lestri, líkist henda blóðuga upplivingin av 1090 veruligum døgum umstøðunum í pávastjórnini á 1260 dagar-ár, sum eru profeteraðar í ymiskum formum í røð í Dan.7,25, 12,7 og Opinb.12,6-14 ; 11,2-3 ; 13:5.

Hyggja vit aftur á aktuellar hendingar úr fornöldini

Fyri at skilja, hvat hendir, fari eg at taka myndina av einum myndamanni, sum filmar við myndatólinum eina senu, sum hann fylgdi væl við. Hesa tíðina zoomar hann út, meðan hann fær hædd og sjónarringurin gerst breiðari og breiðari. So nýtt til trúarsøguna, hevur eygnabrá Andans umsjón við allari trúarsøguni hjá kristindóminum, frá smáu byrjanunum,

líðingartímum, pínslarváltartíðini, til dýrdarfulla endan, sum er merktur av afturkomu bíðaða frelsarans.

Dan 11,33 og tann klókasti teirra millum skal læra fjøldina. Tað eru tey, sum eina tíð vilja geva seg undir svørðið og eldin, fangaskap og rán.

33a- og hin klókasti teirra millum skal læra fjøldina .

Ápostlarnir hjá Jesusi Kristi, eins og Paulus úr Tarsus sum vit skylda 14 brøv í nýggja sáttmálanum. Hendan nýggja átrúnaðarlíga undirvísingin hevur eitt navn: " evangelið ", tað vil siga Góðu Tíðindini um frelsu, sum av guddómligari náði bjóða teimum útvaldu. Á henda hátt flytur Andin okkum fram í tíðini og nýggja markið undir kanning gerst tann kristna trúgvín.

33b- Tað eru tey, sum eina tíð vilja geva seg undir svørðið og eldin, fangaskap og rán.

I eina tíma sagdi andinn í gegnum engilinn og thetta tíma verður 1260 lang ar profetad en undir vissum romverskum keisara Caligula, Nero, Domitian og Diocletian merkti ad vera kristin ad thurfa ad deyja pínslarváltur. Í *Opinb* . Drepur nakar við svørði, skal hann verða dripin við svørði. Her er áhaldni og trúgv teirra heilagu .

Dan 11:34 Og tá ið teir falla, skulu teir fáa hjálp við lítlum, og nógv skulu leggja seg saman við teimum í hyklarí.

34a- Tað er sanniliga í hesi tíðini við grimmu yvirvaldinum hjá pávadøminum, at hjálpin hjá hyklararunum í hesum versum kom fram. Teirra eyðmerking er grundað á teirra vanvirðing fyri teimum virðum og boðum, sum Jesus Kristus lærði, og í hesum førinum fyri hesi marknaðarførdu tíðini, forboðið móti at drepa við svørði. Við at endurskoða søguna kanst tú tá skilja, at tann breiða protestantiska rørslan frá 15. ^{ald} til okkara tíð hevur verið dømd hyklarisk av tí rættvísa dómáranum Jesusi Kristi. Teirra fullkomna fráfall síðani 1843 verður tí lættari at skilja og góðtaka.

Dan 11:35 Og nakrir av vísmonnunum skulu falla, so teir skulu verða reinsaðir og reinsaðir og hvítir, til endatíðina kemur, tí at endin kemur á ásettu tíð.

35a- Nakrir av vísmonnunum skulu falla, fyri at teir skulu verða reinsaðir, reinsaðir og gjørdir hvítir, til endatíðin .

Dømt eftir hesi útsøgn, so er støðið í kristna lívinum roynd og val , við evninum at tola og fara undir forfylgingar til heimsins enda. Á henda hátt skilir nútímans menniskja, vant við frið og tolsemi, einki longur. Hann kennir ikki sítt lív aftur í hesum boðum. Tí verða frágreiðingar givnar um hetta evnið í *Opinb*.7 og 9,5-10. Eitt langt tíðarskeið við trúarfriði uppá 150 verulig ár, ella " fimm profetiskir mánaðir ", varð forritað av Gudi, men síðani 1995 er hetta tíðarskeiðið endað og trúarstríð eru byrjað aftur. Islam drepur í Fraklandi og aðrastaðni um allan heimin ; og virksema hennara er ætlað at økjast, til hon setur eld á alla jørðina.

35b- tí hon kemur bert til ásetta tíð

Hesin endin verður tann hjá heiminum og eingilin sigur okkum, at einki tekin um frið ella kríggj loyvir nøkrum at síggja hann koma. Tað veldst um ein faktor : " *tíðina, sum Gud hevur merkt* ", tað vil siga endan á teimum 6000 árunum, sum eru ætlað hansara vali av jarðligum útvaldum. Og tað er tí, at vit eru minni enn tíggu ár burtur frá hesum tíðarskeiðnum, at Gud hevur givið okkum náðina at vita dagfestingina av tí: 20. mars í várinum frammanundan 3. apríl 2030, tað vil siga 2000 ár eftir sónardeyða Kristusar. Hann skal tykjast máttmikil og sigursharri fyri at bjarga sínum útvaldu og oyðileggja teir drápsligu uppreistrarmenninar, sum ætlaðu at drepa teir.

Katólkska pávastýrið í " kristna " Róm : Stóri forfylgjarin í trúarsøguni í vesturheiminum.

Tað er móti honum, at Antiochos 4 modellið skuldi leiða okkum. Typan hevur fyrireikað sína antitypu og hvat kunnu vit siga um hesa samanberingina ? Sanniliga av einum fantastiskum støddi , virkaði grikski forfylgjarin í 1090 veruligar dagar, men papisman, í sær sjálvum, fer at herja í næstan 1260 veruligar ár, hon fer sostatt upp um øll søgufyrmyndirnar.

Dan 11,36 *Kongur skal gera eftir vilja sínum; hann skal hevja seg sjálvan og gera seg stóran yvir allar gudar, og hann skal tala ótrúlig ting móti gudum gudanna; honum skal trívast, til vreiðin er fullgjørt, tí at tað, sum ásett er, verður fullgjørt.*

36 a- Orðini í hesum versinum eru framvegis tvídráttarlig og kunnu framvegis lagast til grikska kongin og rómverska pávakongin. Tann avdúkandi bygnaðurin í profetiini skal varliga dyljast fyri yvirflatuligum lesarum. Ein lítil detalja tilnevnir tó pávamarkið ; tað er nágreinileiki : *tí tað, sum er avgjört, verður framt.* Hetta sitatið bergtekur Dan.9,26 : *Og eftir tær 62 vikurnar skal ein salvaður verða avhøvdaður, og hann skal einki hava . Fólkið hjá einum høvdinga, sum skal koma, skal oyðileggja býin og ~~hælgidómin~~, heilagleikan, og endi teirra kemur sum við flóðaldu ; **avgjört er** , at oyðileggingin (ella oyðileggingin) heldur fram til kríggið endar .*

Dan 11:37 *Hann skal ikki hugsa um gudar fedra sína og gudin hjá kvinnum : hann vil ikki hava atlit til nakran gud, men vil hámeta seg sjálvan fram um allar.*

37a- *Hann vil ikki hava fyrilit fyri gudum fedra sína .*

Her er tað, tann lítila detaljan, sum upplýsir okkara vit. Her hava vit formlig prógv fyri, at kongurin, sum orð hansara miðaði móti, ikki kann vera Antiochos 4 sum hevði virðing fyri gudunum hjá fedrum sínum og teirra millum tann størsta, Zeus gudin hjá gudunum á Olympus, sum hann bjóðaði jødiska templið í Jerusalem. Vit fáa sostatt óafturvísandi prógv fyri, at tann marknaðarførði kongurin av sonnum er rómverska pávastýrið í kristnu tíðini. Frameftir vilja øll tey orð, sum eru avdúkað, snúgva seg um hendan *kongin øðrvísi* enn Dan.7 og *óhugnaligur og snildur* enn Dan.8 ; Eg leggi afturat, hesin *oyðileggjandi ella oyðileggjandi kongurin* í Dan.9,27. " Stigini á rakettini " stuðla øll *pávahøvðinum , lítið og óvundsjúkt*, sett ovast á yvirvaldunum.

Virðir páva Róm Gudarnar hjá feðrum sínum ? Officielt nei, tí umvendingin til kristindómin førði til, at hon slepti nøvnunum á heidnum rómverskum guddómum. Hon hevur tó varðveitt formarnar og stílin í teirra tilbiðjan : tær skornu, høggyndaðu ella støddu myndirnar, sum tilbiðjarar hennara boyggja og knæla í bøn fyri. Fyri at varðveita hesa atferð, sum Gud fordømdi í øllum hansara lógum, gjørði hon Bíbliuna óatkomiliga fyri vanlig deydilig menniskju og tók annað av teimum tíggju boðunum hjá tí livandi Gudi burtur, tí hon bannar hesi siðvenju og avdúkar revsingina, sum er ætlað brotsmonnum hennara. Hvør kann vilja goyma revsingina , sum er álagd uttan djevulin ? Persónligheitin hjá pávastýrinum fellur tí í kassan av tí definition, sum er skotið upp í hesum versinum.

37b- *heldur ikki til tann guddómleika, sum gleðir kvinnur .*

Tað er við tí heidnu rómversku trúgvini, sum papisman hevur slept í huga, at Guds andi vekir upp hetta skelvandi evnið. Tí hon vendi sínum opinbart kynsliga arvi bakið fyri at vísa virði um heilagleika. Hesin tillagaði guddómurin er Priapus, tann mannligi fallusurin, sum heidnu fedrarnir í kirkjuni í Róm heiðra sum guddómur. Hetta var enn ein arvur av grikskari synd. Og fyri at bróta við hesum kynsliga arvinum, verjir hon ov nógv reinleikan í holdinum og andanum.

Dan 11,38 *Men hann skal heiðra gudin av virkjunum á støði sínum; hesum gudi, sum fedrar hansara ikki kendu, vil hann geva heiður við gulli og silvuri, við dýrum steinum og dýrum lutum.*

38 a- *Tó vil hann heiðra virkisgudin á sínum sokkel.*

Ein nýggjur heidnur gudur er føddur : *virkisgudurin* . Sollurin er í menniskjansligum huga og hæddin er javnur við tað inntrykk, hann ger .

Heidna Róm bygdi heidnar tempul opin fyri øllum vindum ; hovuðsstaðir, sum vóru stuðlaðir av súlum, vóru nóg mikið. Men við at taka seg inn í kristindómin miðaði Róm eftir at avloysa tað oyðilagda jødiska fyrimyndin. Jøðarnir høvdu eitt lukkað tempul við einum máttmiklum útsjónd, sum gav tí dýrd og álit. Róm fer tí at herma eftir honum og aftur byggja romanskar kirkjur, sum líkjast virkaðum slottum, tí ótryggleiki ræður og teir ríkastu harrarnir virka bústaðir sínar. Róm ger tað sama. Hon bygdi sínar kirkjur í strævnum stíli til dómkirkjutíðina, og tá broyttist alt. Tey rundu takini gerast pílar, sum peika móti himlinum, og hetta, hægri og hægri. Uttandura fasadurnar fáa útsjóndina av blondum, tær eru ríkaðar við glasmýndum í øllum litum, sum lata eitt glitrandi ljós gjøgnumganga innan, sum hugtekur embætisfólkini, fylgjararnar og tey vitjandi .

38b- *hesum gudi, sum fedrar hansara ikki kendu, vil hann geva heiður við gulli og silvuri, við dýrum steinum og dýrum lutum.*

Fyri at gera teir enn meira lokkandi, eru innaru veggirnir **prýddir við gulli, silvuri, dýrum perlum og dýrum lutum** : skøkkjan *Bábylon Stóra* í Opínb.17,5 veit, hvussu hon skal vísa seg fram fyri at lokka og lokka sínar kundar.

Hin sanni Gud letur seg ikki lokka, tí hesin stórleikin ikki gagnar honum. Í profeti síni fordømir hann hetta pávaliga Róm, sum hann **ongantið** hevði minsta samband við. Fyri hann eru hansara romansku ella gotisku kirkjur bara meira heidnir guddómar, sum bert tæna til at lokka andalig fólk, sum eru vend burtur frá honum : ein nýggjur gudur er føddur : virkisgudurin og hann lokkar fjøldina, sum trúgva, at tey fara at finna Gud við at fara inn í múrar hansara undir óproportionelt høgum loftum.

Dan 11,39 ~~*Og hann skal arbeiða við einum fremmandum gudi móti virkjunum, og hann skal arbeiða við einum fremmandum gudi móti virkjunum, og hann skal heiðra tey, sum viðurkenna hann, og seta tey til høvdingar yvir mongum og geva teimum lond sum løn.*~~

39 a- *Og hann arbeiðdi við virkjunum á virkjunum við tí fremmenda gudinum .*

Fyri Gud er bara ein virkin gud framman fyri honum, tað vil siga ein, sum er honum fremmandur : tað er djevalin, Satan, sum Jesus Kristus ávaraði ápostlar sínar og lærusveinar sínar ímóti. Í hebraiska tekstinum er talan ikki um at " virka ímóti " men um at " gera við ". Sama boðskapur verður lisin í Opínb.13,3, í formi : ... *drekin gav honum vald sína og háseti sína og stórt vald* . Drekin sum er djevalin í Opínb.12,9 men samstundis keisaraliga Róm sambært Opínb.12,3.

Harumframt tók rómverski myndugleikin við at umvenda seg til kristnu trúgvina , tann sanna Gud, sum var fremmandur fyri honum, tí hann upprunaliga var Gud jødanna, hebrearar eftirkomarar Ábrahams.

39b- *og hann vil heiðra tey, sum viðurkenna hann .*

Hesir heiðurslønir eru átrúnaðarligir. Pávadømið fær teimum kongunum, sum viðurkenna tað sum Guds umboð á jørðini, innsiglið av guddómligum myndugleika fyri teirra egna myndugleika. Kongar gerast bert sanniliga kongar, tá kirkjan hevur vígt teir í einum av sínum guddómligu *virkjum* , í Fraklandi, Saint-Denis og Reims.

39c- *hann fer at fáa teir at ráða yvir fleiri*

Papisman gevur keisaraheitið, sum tilnevnr ein fullveldiskong, sum ræður yvir øðrum vasalkongum. Teir kendastu : Karl stóri, Karl Kvint, Napoleon ¹, Hitler .

39d- *Hann skal býta teimum jørð út sum løn.*

Hendan yvirveldið í jarðligu og himmalsku tíðini hóskaði sambært pástandi sínum væl til jarðarkongurnar. Tí hann loysti teirra ósemjur, serliga viðvíkjandi hertikin ella uppdagaðum londum. Soleiðis varð Alexander 6 Borgia, tann ringasti av pávunum, ein drápsmaður í embætinum, í 1494 fòrdur til at festa eina meridianlinju fyri at deila millum Spania og Portugal tilskrivningina og ogn av økinum í Suðuramerika, sum varð funnið aftur síðani fornøld.

Triði heimsbardagi ella 6. ^{trompet} í Apo.9.

Hon minkar um menniskjað við einum triðingi av fólkatálinum og, við at gera enda á tjóðarsjálvstýrinum, fyrireikar hon ta alheimsskipanina, sum skal raðfesta ta endaligu stóru vanlukkuna, sum er kunngjørd í Apo.1. Millum ágangandi leikararnar er islam úr muslimskum londum, so eg bjóði tykkum bíbilska sjónarhornið um hetta evnið.

Leikluturin hjá islam

Islam er til, tí Gud hevur brúk fyri tí. Ikki fyri at bjarga, hvíllir hesin leikluturin **einans** á náðini, sum Jesus Kristus hevur ført, men fyri at sláa, drepa, avrætta, fíggindar hansara. Longu í gamla sáttmálanum, fyri at revsa ótrúskap Ísraels, hevði Gud nýtt " filistarska " fólkið . Í søguni, fyri at revsa kristnt ótrúskap, heitir hann á muslimar. Við uppruninum hjá muslimum og arabarum er Ísmael, sonur Ábrahams og Hagar, egyptiska tænarin hjá Sáru konu hansara. Og longu tá var Ísmael í ósemju við Ísak lógliga sonin. So mikið, at við Guds samtykki, eftir áheitan hjá Sáru , vórðu Hagar og Ísmael koyrd úr leguni av Ábrahami. Og Gud tók sær av teimum burturvístu, hvørs eftirkomarar, hálvbrøður, skuldu halda fíggindaligan hugburð móti eftirkomarum Ábrahams ; tann fyrsti, jødiskur ; tann seinni, í Jesusi Kristi, kristnum. Soleiðis profeteraði Gud um Ísmael og arabisku eftirkomarar hansara í 1. Mós . *hond hans mun vera i moti hverjum, ok hverra hond mun vera i moti honum ; og hann skal búgva framman fyri øllum brøðrum sínum .*” Gud vil gera vart við sínar tankar og dóm yvir tingini. Tey útvaldu av Kristusi mugu kenna og deila hesa ætlan Guds, sum brúkar fólkasløg og vald á jørðini eftir sínum hægsta vilja. Viðmerkjast skal, at profeturin Muhammed , stovnarin av islam , varð føddur seinast í 6. ^{ald} eftir at rómversk-katólska pávasman varð stovnað í 538. Islam sá út til at raka heidnu katolisismuna og kristin yvirhvøvdur, tá tey vórðu rakt av Guds banning. Og soleiðis hevur verið síðani 7. mars 321, tá ið Konstantin I keisari ^{slæpti} sjeýnda dags hvíludagshvíldini til fyrimuns fyri sín fyrsta dag, sum varð vígdur " ósigradu sólini " (Sol Invictvs), okkara núverandi sunnudag. Eins og nógv kristin í dag vildi Konstantin av órøttum merkja eitt brot millum kristin og jødar. Hann átalaði tey kristnu á síni tíð fyri jødagerð við at æra Guds heilaga hvíludag. Hesin órættvísgjörði dómurin frá einum heidnum kongi varð goldin og verður framvegis goldin til endans við revsingunum av teimum " *sjeý trompetunum* ", sum eru avdúkaðar í Opinberingini 8 og 9, tað vil siga ein óavbrotin røð av vanlukkum og drama. Endaliga revsingin kemur í formi av ógvusligum vónbrotum, tá Jesus Kristus kemur fram at taka síni útvaldu burtur av jørðini. Men temaið, sum júst hevur verið viðgjørt, tað um " Triðja heimsbardaga " . " er í sær sjálvum tann sætta av hesum profeteraðu guddómligu revsingunum, har islam er ein týðandi aktørur." Tí Gud hevði eisini profeterað um Ísmael, og segði í 1. Mós.17,20 : “ *Um Ísmael havi eg hoyrt teg. Sí, eg skal signa hann og geva hann fjølmentan og fjølgja hann ovurstóran; Hann skal føða tólv høvdingar, og eg skal gera hann til stóra tjóð .*” Eg leggi hesar parentes aftur fyri at taka upp aftur kanningin av Dan.11 :40.

Dan 11:40 Tá ið endan er komin, skal Sudurkongurinn skumpa ímóti honum. Og norðurkongurinn skal koma ímóti honum sum hvirla, við vagnum og hestamonnum og nógvum skipum ; tað fer at ganga fram í landið, breiða seg sum streymur og yvirflóð.

40a- *Við endatíðina*

Hesaferð er tað sanniliga endin á mannasøguni ; endan á tíðini hjá núverandi tjóðum á jørðini. Jesus segði frammanundan um hesa tíðina, og segði í Matt.24,24 : *Og hesin evangeliid um ríkið skal prædikast um allan heimin til vitnisburð fyri øllum tjóðum. Tá kemur endin.*

40b- *sudurkongurinn fer at breyta ímóti honum .*

Her mugu vit beundra tann ómetaliga guddómliga smálutin, sum ger, at tænarar hansara kunnu skilja tað, sum eftir er dult fyri øðrum menniskjum. Yvirflatuliga, men bert á

yvirflatuni, tykist stríðið millum Seleuci-kongarnar og ptolemaisku kongarnar at taka uppáftur og halda fram í hesum mest villeiðandi versinum. Tí í veruleikanum fóru vit úr hesum samanhangi í versunum 34 til 36 og tíðin, tá henda nýggju konfrontatióin endaði, snýr seg um kristnu tíðina hjá páva-katólsku skipanini og hjá alheimsprotestantismuni, sum fór inn í sín økumeniska samgongu. Hendan samhangsbroytingin noyðir okkum at umbýta leiklutir.

Í leiklutinum sum " *hann* " : pávakatólska Evropa og tess sambandskristnu átrúnaðir.

Í leiklutinum sum " *suðurkongurin* " : at hertaka islam sum skal umvenda menniskju við valdi ella trælka tey , sambært gerðum, sum stovnarin Mohammed stóð á odda fyri.

Latið okkum her leggja til merkis valið av sagnorðinum : *at sláa* ; á hebraiskum , " *nagah* " sum merkir at sláa við hornunum. Sum lýsingarorð merkir tað ein øðiligan ágangsmann , sum vanligi slær . Hetta sagnorðið passar fullkomiliga saman við arabiska islaminum, sum hevur verið ágangandi móti vesturheiminum uttan steðg síðani seinni heimsbardagi endaði. Sagnorðini " *at berjast , at berjast, at bresta saman* " vísa sera tætt nærleika , harvið hugsanin um tjóðargrannalag ella grannalag av býum og gøtum. Báðir móguleikarnir staðfesta islam, sum er væl raðfest í Evropa orsakað av átrúnaðarligum áhugaloyssi hjá evropearum. Stríðið hevur verið harðnað síðani jødar komu aftur til Palestina í 1948. Neyðin hjá palestinum hevur sett muslimskar fólkasløg ímóti vesturlenskum kristnum landnámsmonnum. Og, í 2021, vaksa islamistiskir ágangir og skapa ótryggleika millum evropeisk fólkasløg, fyrst og fremst Frakland, fyrrverandi landnámsmaðurin hjá norðurafríkanskum og afrikanskum fólkasløgum. Verður ein størri tjóðarsamanbrestur ? Kanska, men ikki áðrenn innanhýsis støðan versnar so mikið, at hon framleiðir ógvusligar bólka-til-bólkasamanbrestir á jørðini í sjálvum stórbýnum. Frakland verður í borgarakrígsstøðu hendan dagin ; í veruleikanum, av ektaðum trúarstríði : Islam móti kristindóminum ella teimum vantrúgvandi uttan Gud .

40c- *Og norðurkongurin kemur ímóti honum sum ein hvirla , við vagnum og reiðmonnum og nógvum skipum.*

Í Ezek.38: 1 eitur hesin *norðurkongurin Magog , prinsur av Rosh* (Russlandi) *av Meshech* (Moskva) *og Tubal* (Tobolsk) og vit lesa í vers 9 : *Og tú skalt koma upp, og koma sum ein hvirla , og vera sum skýggj at dekka alt landið, tú og fólkíð, og.*

Umbýti av leiklutum : Í leiklutinum sum " *norðurkongurin* ", ortodoksa Russland og tess sambandsmuslimsku fólkasløg . Her bendir valið av sagnorðinum " *vil hvirla yvir hann* " aftur á eitt knappligt massivt yvirraskilsálop úr luftini . Moskva, høvuðsstaðurin í Russlandi, er av sonnum góð fjarstøða frá Bruxelles, evropeiska høvuðsstaðnum, og París, hernaðarliga spjótstaðnum. Evropeiska vælferðin hevur blindað leiðararnar so mikið, at teir undirmeta hernaðarligu móguleikarnar hjá valdsmikla Russlandi. Í sínum ágangi fer hon at senda flogfør og túsundtals stríðsvagnar á landleiðir og fjöld av sjó- og kavbátakrígsskipum. Og fyri at gera revsingina sterka, hava hesir evropeisku leiðararnir ikki steðgað við at eyðmýkja Russland og leiðarar tess frá eldsálum Vladimir Zhirinovskij til núverandi nýggja " Tsar ", Vladimir Putin (Vladimir : heimsins prinsur á russiskum) .

Tá ið aktørarnir eru eyðmerktir, fara avvarðandi triggir " kongarnir " at mæta hvørjum øðrum í tí, sum tekur formi av einum 7. " Sýriskum kríggi ", har nýggja tjóðskaparliga Ísrael verður við ; sum fylgjandi vers fer at staðfesta. Men í løtuni er tann " kongurin " (*hann*) sum Russland ræðist Evropa í Róm-sáttmálanum.

40d- *tað fer at ganga fram í landið, breiða seg sum streymur og yvirflóð.* Ovurstóra hernaðarliga yvirvágin gjørdi, at Russland kundi herja á Evropa og hertaka alt økið. Fransku hermenninir eru eingin dystur fyri hana ; tey eru knúst og oyðiløgd.

Dan 11,41 *Hann skal koma inn í tað dýrdarrika landið, og mong skulu verða týnd; men Edóm, Móab og høvdingar Ammonita skulu verða bjargaðir úr hondum hans.*

41a- *Hann fer inn í tað vakrasta av londum, og mong skulu falla*

Russíska útbýggingin fer fram móti sínum Suðri har Ísrael er , sambandsmaðurin hjá vesturlondunum sum aftur er herjaður av russiskum hermonnum ; Jøðar fara framvegis at doyggja.

41b- *men Edóm, Móab og høvdingar Ammonita skulu verða bjargaðir úr hondum hans.*

Hetta er ein avleiðing av hernaðarligu samgongunum, sum fara at seta hesi nøvn , sum umboða nútíðar Jordan, á russisku síðuna. Í 2021 er Russland longu offisielli sambandsmaðurin hjá Sýria, sum tað vápnar og verjir.

Dan 11,42 *Og hann skal rætta hond sína út yvir londini, og Egyptaland skal ikki sleppa undan.*

42a- Tað er bert síðani 1979, at henda politiska uppsetingin hevur staðfest profetiina. Tí tað árið, í Camp David í USA, gjørdi egyptiski forsetin, Anwar Sadat, offisielt eina samgongu við ísraelska forsætisráðharran, Menachem Begin. Strategiska og politiska valið, sum varð gjørt tá, var at styðja málið hjá teimum sterkastu í tíðini, tí Ísrael varð máttmikið stuðlað av USA. Tað er í hesum sambandi, at Guds andi ásetir honum tiltakið at royna at “*sleppa undan*” oyðilegging og vanlukku. Men við tíðini skiftir spælið hendur, og Ísrael og Egyptaland finna seg, síðani 2021, næstan slept av USA. Í sýriska økinum áleggur Russland sína lóg.

Dan 11,43 *Og hann skal hava vald yvir gull- og silvursgoymslunum og øllum dýrabarum Egyptalands; Libyar og Etiopiar fara at fylgja honum.*

43a- *Hann skal hava vald á goymslunum av gulli og silvuri og yvir øllum dýrgripum Egyptalands.*

Egyptaland gjørdist sera ríkt takkað verið inntøkunum frá bummgjalddi, sum varð goldið fyri at brúka Suez-veitina. Men hetta ríkidømið er bert tað vert í friðartíð tí í krigstíð gerast handilsleiðirnar oyðnar. Egyptaland er vordíð ríkt gjøgnum ferðavinnuna. Úr øllum krókum á jørðini koma fólk at hugleiða um pyramidurnar, søvnini, sum eru ríkað við áhaldandi uppdaganum av egyptiskum gravum, sum eru goymdar undir jørð síðani fornøld. Í hesum grøvum avdúkaði tann hjá unga konginum Tutankhamon fastar gulllutir av ómetaliga stórum virði. Russland fer tí at finna í Egyptalandi okkurt at nøkta sín girnd eftir krigsherfangi.

Við endan av hvíludegnum 22. januar 2022, kom Andin mær við einum argumenti, sum staðfestir **uttan møguliga ósemju**, tulatingina, sum eg gevi til Dániel 11. Latið okkum leggja til merkis í teimum báðum versunum 42 og 43, týðningin av tí greiðu, ókodaðu umrøðuni av navninum í so " *Egyptalandi* " sum er . Nú , í versunum 5 til 32, varð Ptolemaius Lagid " *Egyptaland* " maskerað men eyðmerkt sum " *suðurkongur* ". **Broytingin í søguligum høpi er sostatt staðfest og óafturvísandi prógvað**. Byrjað verður við samanhangi av fornøld, endar søgan í Dániel 11 við " *endatíðini* " av heiminum, har " *Egyptaland* " , í sambandi við vesturlendsku kristnu og agnostisku leguna síðani 1979 , er markið hjá nýggja " *suðurkongi* " , tað vil siga, stríðsmannsins islam , nothoth " oroxyd , og serliga tann hjá tí nýggja " *oroxyr* .

43b- *Libyarar og Etiopiar fara at fylgja honum .*

Týðarin hevur rætt týtt orðini " *Puth* og *Kush* " í profetiini, sum tilnevna fyri " Libya " , tey muslimsku londini, sum liggja norðan fyri Sahara, strandalondini á afrikansku strondini og fyri Etiopia, svarta Afrika, øll londini, sum liggja sunnan fyri Sahara. Ein stórir partur av teimum tóku eisini undir við og tóku til sín islam ; í málinum um Fílabeinsstrondina, við samspæli hjá franska forsetanum Nicolas Sarkozy , sum vit eisini skylda libyska kaosinum.

Soleiðis, rakt av Russlandi, gerst " *Egyptaland* " offur hjá øllum rovdjórum, og muslimsku grindarnir, beiggjarnir, snúgva seg niður á tað , fyri at reinsa líkið av tí og taka sín part av herfanginum, sum enn er eftir , eftir russíska álopið.

Við at nevna greitt " *Libya og Etiopia* " tilnevnir *Andin* afrikanskar trúarsambandsmenn hjá " *suðurkonginum* " , sum skulu identifiserast við Arabia , har profeturin Mohammed kom fram í 632 , fyri at breiða út , úr Mekka, sína nýggju trúgv, sum kallast islam . Tað er stuðlað av valdsmikla Turkalandi, sum er komið aftur , í hesum endaliga høpi , til eina fundamentalistiska, sigrandi og hevndarfulla muslimska átrúnaðarlíga skyldu , eftir eyðmýkingina av síni lottuvísi undirgívnri fyri vesturlenskum verðsligum virðum . Men onnur muslimsk lond, sum ikki liggja í " *suðri* " , so sum Iran, Pakistan, Indonesia, kunnu melda seg til " *suðurkongin* " at berjast móti vesturlensku fólkinum, hvørs moralsku virði eru hatað av øllum muslimskum fólkinum . Hetta hatur er í sannleikanum bert tað hjá tí sanna Gudi Jesusi Kristi, sum vesturlensk kristin vanvirða. Hann revsar soleiðis gjøgnum islam og ortodoksi, jødiskt, katólskt, ortodokst, protestantiskt og enntá adventistiskt ótrúskapi í vesturheiminum ; øll eingudstrúgvín sekur móti honum .

Dan 11:44 *Og tíðindi úr eystri og norðri skulu ræða hann, og hann skal fara út við stórari vreiði at oyðileggja og gera enda á mongum.*

44a- *Tíðindi úr eystri og norðri koma at ugga hann .*

Hesi bæði kardinalpunktini " *eystur og norður* " snúgva seg bert um russiska landið, alt eftir um tað verður nevt úr páva-Evropa ella úr Ísrael, tí profetiin tilnevnir tey sum fylgjandi álop av Russlandi í versum 40 og 41. Hetta merkir, at óttin, sum er nevndur, kemur úr russiskum øki, men hvat kann f ro ? Hvat hendi við landi hansara fyri at skelka hann so nógv ? Svarið er ikki í Dánjalsbók, men í Opinb.9, sum avdúkar og miðar móti protestantisku trúgvini, hvørs heimsvirki er í USA. Gátan verður ruddað upp við at taka atlit til tilveruna hjá USA. Síðani 1917, tá uppreistrarhugaða Russland tók sína sosialistisku og kommunistisku stýri, hevur ein gjógv varandi skilt tað frá imperialistiska kapitalistiska USA. Ein einstaklingur kann ikki ríka seg á kostnað av næsta sínum , um hann er kommunistur ; Hetta er orsökkin til, at teir báðir móguleikarnir eru ósemjuførir. Undir friðarøskuni smøla haturselðarnir og bíða eftir at verða lýstir. Bara kappingin og kjarnorkuhóttanin megnaðu at fyrirbyggja tí ringasta. Tað var javnvágin í kjarnorkuræðsluni. Men uttan at brúka kjarnorkuvápn fer Russland at yvirtaka Evropa, Ísrael og Egyptaland. Við javnvágunum brotnum fer USA at kenna seg svikið og hótt, so, fyri at minka um talið av teirra deyðu, fara tey inn í kríggið, og sláa hart fyrst. Ein kjarnorkuoyðilegging av Russlandi fer at elva til ótta millum russisku herarnar, sum eru spreittir um hersettu økini.

44b- *og hann fer út við stórari vreiði at oyða og týna mannamúgvur.*

Inntil ta tíðina verður Russland í hýri um at hertaka og taka herfang, men knappliga broytist hugburðurin, russiski herurin fær ikki longur heimland at venda aftur til og vónloysið verður til eitt ynski um at " *oyðileggja og útrýma fjøldini* " ; sum verður " *tríðingurin av teimum dripnu monnunum* " av 6. *trompet* í Opinb. Allar tjóðir, sum eru útgjörðar við kjarnorkuvápnnum, verða sostatt noyddar av faktunum at brúka tey móti sínum móguligu persónligu fíggindum.

Dan 11:45 *Hann skal seta tjald sínar upp millum hav á tí dýrdarríka heilaga fjallinum ; tá kemur hann til endans, við ongum at hjálpa honum.*

45a- *Hann skal seta tjald sínar upp millum hav, móti hinum dýrdarríka og heilaga fjallinum .*

Tjald millum hav , tí hansara slott eru ikki longur á jørðini. Desperata støðan hjá russisku hermonnunum er týðiliga lýst av Andanum, sum dømdi teir til hesa ørindi. Undir eldi frá mótstøðumonnum sínum vórðu teir skumpaðir aftur til Ísraels land. Hataðir av øllum, fingur teir ongan stuðul ella samkenslu og vórðu útrýmdir í jødiskum londum. Russland fer sostatt at rinda ein høgan prís fyri rættarmálið, sum Gud hevur skrivað til tað síðani stuðulin til andaligu fíggindar Ísraels í gomlu samgonguni, tá tað varð útvíst til Bábylon. Hon seldi ross til fólkíð í Týrus, ein býur við heidnari girnd. Ezek.27,13-14 staðfestir, at Gud sigur við Týrus: *Javan, Tubal (Tobolsk) og Mesek (Moskva) vóru keypmenn tínr; Teir góvu trælir og*

bronsuúlfót í staðin fyri handilsvörur tínar. Teir úr húsinum hjá Togarma (Armenia) veittu tykkara marknaðir við rossum, reiðmonnum og múlum. Tað var eisini ein handilsligur snávingarsteinur hjá jødunum, sum eisini handlaðu við tí : Ezek.27:17 : Júda og Ísraelsland vóru keypmenn tykkara; Teir góvu hveitið hjá Minnith, køkuna, hunangin, oljuna og balsamið, í staðin fyri tínar vörur. So gjørdist Týrus ríkur fyri teirra kostnað . Harumframt tosar Gud beinleiðis við Satan í Ezek . Sum skilst var tað hann, sum fekk gagn av tí marglæti og ríkidømi, sum var savnað í teimum stóru heidnu býunum, sum tæntu honum undir dulnevninum av teimum margfeldu heidnu guddómunum, heldur ótilvitað, men altíð og allastaðni í tilbiðjanarformum, sum Gud metir vera andstyggitilgar. Hann ber í hjartanum vektina av eini frustratióin, sum er savnað, eisini, gjøgnum øldir og túsund ár av mannasøguni. Hendan frustratióin rættvísger hansara vreiði, sum lutvíst er útvent í formi av hesi seinastu ógvusliga oyðileggjandi altjóða ósemju.

Men henda guddómliga vreiði móti handilsferðsluni í fornari tíð bjóðar okkum at skilja, hvat Gud kundi hugsað um samtíðar altjóða ferðslu í einum altjóða høpi, sum er heilt bygdur á marknaðarbúskapin. Eg haldi, at oyðileggingin av World Trade Center tornunum í New York 11. september 2001 er eitt svar. Tí meira tí, at profetiin í Opinb.

At enda í Dan.11 er arvafriggindin hjá USA, Russland, oyðilagdur. Hetta fer tí at geva teimum absolutt vald yvir øllum, sum yvirliva altjóða stríðið. Vei sigursharranum ! Hann skal boyggja seg og geva seg undir sigurslógina, hvar hann so er á jørðini, við at yvirliva.

Dánjal 12.

Dan 12,1 *Tá skal Mikael reisa seg, hin stóri høvdingin, sum stendur fyri børnum fólks tínum; og tað verður ein neyðtíð, sum ongantíð hevur verið, síðani tjóð var til ta somu tíð. Tá skal fólk títt verða frelst, tey, sum eru funnin skrivað í bókini.*

1a- *Tá skal Mikael reisa seg,*

*Hendan tíðin er tann við heimsins enda, har Jesus Kristus, við at hava seinasta orðið, kemur aftur í dýrd og kraft av sínum guddómleika, sum kappingarførar átrúnaðir leingi hava stríðst fyri. Vit lesa í Opinb.1,7 : Sí, hann kemur við skýggjum. Og hvørt eyga skal síggja hann, eisini tey, sum stungu hann; og allar ættir jarðarinnar skulu gráta fyri honum. Ja. Amen! Vit mugu venja okkum við hetta hugskotið, tí fyri hvønn av sínum leiklutum , gav **Gud sær sjálvum eitt** annað navn , og tí í Dániel og Opinb . Navn hansara, Jesus Kristus, umboðar hann bert fyri tey útvaldu á jørðini, sum hann kom at frelsa undir hesum navni.*

1b- *tann stóri høvdingin,*

*Hesin stóri leiðarin er tí YaHWéH Mikael Jesus Kristus og tað er frá honum, at í sínum eyðkenda óhugna, pávastjórnin hevur tikið burtur til sín egna gagn, hansara uppgávu sum **ævigur himmskur fyribønari** til 1843, hetta síðani árið 538, dagfesting av byrjanini av pávastjórnini á Laelime í Mola. . Hetta evnið varð viðgjørt í Dániel 8.*

1c- *verji hjá børnum fólks tínum ;*

*Ein verjuleikari ger seg inn á, tá álop er. Og soleiðis verður í teimum seinastu tímum av jarðiska lívinum hjá teimum útvaldu, sum vóru trúfóst, eisini tá teir seinastu uppreistrarmenninir dømdu teir til deyða. Her kunnu vit finna øll fyrimyndirnar, sum eru lagdar upp til í søgunum hjá Dánjali, tí tær verða uppfyltar í eini endaligari syrgiligari støðu. Í hesi seinastu **stóru vanlukkuni** , fara vit at uppliva aftur tey undurfullu inntrivini, sum eru greitt frá í Dan.3, *ovnin og hansara fyra livandi persónar, í Dan.5, at Gud tók Bábýlon tað stóra , í Dan.6, leyvurnar* gjørdar óskaðiligar men eisini endan á tí **stóru vanlukkuni** , sum er forskuggað av tí, sum rakti á Jew,1. tann 18. desember, á hvíludegi.*

1d- *og tað verður ein neyðtíð, sum ongantíð hevur verið, síðani tjóð var til ta somu tíð.*

Dømt eftir hesi útsøgn, so fer tann seinasta stóra vanlukkan at fara upp um ta hjá jødunum, sum grikkar skipaðu fyri. Faktiskt slógu grikkar bara jødarnar, sum teir funnu á gøtunum ella heima hjá teimum. Við heimsins enda eru viðurskiftini sera ymisk, og nútímans tøkni ger, at

fólk hava fullkomiligt tamarhald á fólkunum, sum búa á jørðini. Við at brúka menniskjaliga uppdaganartøkni kunnu vit tí finna hvønn sum helst hvar sum helst, hvar tey so goyma seg. Listar yvir fólk, sum standa ímóti teimum kunngjørdu skipanunum, kunnu tí gerast á nágreiniligan hátt. Í hesum endaliga høpi verður útrýmingin av teimum útvaldu gjørd menniskjaliga møgulig. Hóast full av trúgv og vón um sína frelsu, so fara tey útvaldu at uppliva pínufullar tímar; fyri tey, sum enn verða fræls, frádømd alt, hini eru í uppreistrarfongslunum og bíða eftir avrættingini. Neyð fer at ráða í hjørtunum á teimum útvaldu, sum verða illa viðfarin, um ikki verða dripin.

1.- *Tá skal fólk títt verða frelst, tey, sum eru funnin skrivað í bókini.*

Hetta er lívsins bók, tí uttan teldu gjørdi Gud eisini ein lista yvir allar skapningar, sum Ádam og Eva og eftirkomarar teirra framleiddu. Við endan av lívinum hjá hvørjum einstøkum persóni varð endaliga ørindið avgjørt av Gudi, sum helt tveir listar : tann hjá teimum útvaldu og tann hjá teimum falnu, í samsvari við tær báðar leiðirnar, sum eru lagdar fram fyri menniskjanum í 5. Mós.30,1 9-20 : *Eg kalli himmal og jørð at vitna í dag móti tykkum, at Eg havi sett fyri tykkum de banning og banning, lív. Vel lívið, so tú kanst liva, tú og avkom títt, at elska Harran Gud tín, at lýða rødd hansara og at halda seg til hansara: tí í hesum veldst lív títt og longdin á tínum døgum ...* Tað er í ljósinum av valinum av tínum óndskapi, at endaliga ørindið hjá rómverska pávadøminum, *brend* okkum í Dan-9 er. *hetta orsakað av hansara óvundsjúku orðum móti Gudi gudanna sambært Dan.11,36.*

Í Opinberingini 20,5 fylgir afturkomu Kristusar við uppreisn teirra deyðu í Kristi, sum verður kallað *fyrsta uppreisnin : Sælur og heilagur er tann, sum hevur lut í fyrstu uppreisnini*, tí yvir slíkari hevur seinni deyði ikki vald.

Dan 12,2 *Og nógv av teimum, sum sova í mold jarðarinnar, skulu vakna, summi til ævigt lív, summi til skomm og ævigt vanvirðing.*

2a- *Og mong av teimum, sum sova í mold jarðarinnar, skulu vakna, summi til ævigt lív;*

Latið okkum fyrst leggja til merkis, at í vanligum normaliteti *sova tey deyðu væl í dustinum á jørðini* og ikki í einum undurfullum paradísi ella einum brennandi helviti sum falskar kristnar ella heidnar trúgvir læra og trúgva. Hesin nágreinileikin endurreisir sonnu støðuna hjá teimum deyðu sum lært í Præd.9,5-6-10 : *Fyri øll, sum liva, er vón; og sjálvt livandi hundur er betri enn deyð leyva. Tí tey livandi vita, at tey skulu doyggja; men tey deyðu vita einki, og eingin løn er teimum meira, síðan minni teirra er gloymt. Og kærleiki teirra og hatur teirra og óvund teirra eru longu farin til grundar; og teir skulu ongantíð aftur hava nakran lut í øllum tí, sum verður gjørt undir sólini. ... Hvat hond tín finnur at gera, ger tað við tínum krafti; tí at eingin verk, eingin hugsan, eingin kunnleiki ella vísdomur er í grøvini, hagar tú fert. (Bústaður teirra deyðu sum er **dustið á jørðini**).*

Tað er eingin hugsan eftir deyðan tí hugsanin livir í heilanum á menniskjanum, bert, tá hann enn er á lívi og nørdur av blóðinum, sum hjartaslátturin sendir. Og hetta blóðið skal sjálvt reinsast við lungnaandadrátti. Gud segði ongantíð annað, síðani hann segði við Ádam, sum var vordin syndari við ólýdni, í 1. Mós. **tú tú ert mold, og til mold skalt tú venda aftur**. Fyri at staðfesta hesa støðu av einki hjá teimum deyðu, lesa vit í Sálm.30,9 : *Hvat nyttar tað tær at úthella blóð mítt, at føra meg niður í grøvina? Hver dust rós til tín? Sigur hon frá tínum trúfesti?* Nei, tí hon kann ikki sambært Sálm.115:17 : *Tey deyðu prása ikki Harranum, og hvør sum helst, sum fer niður í tøg.* Men hetta forðar ikki fyri, at Gud kann reisa upp aftur eitt lív, sum áður hevur verið til og tað er henda skapandi kraftin, sum ger hann til Gud og ikki til ein eingil ella menniskja.

Báðar leiðirnar hava tvey endalig úrslit og Opinberingin 20 sigur okkum, at tær eru skildar av *túsund árunum* í sjeýnda ártúsund. Meðan alt menniskjalívið hvørwur av jørðini í byrjanini av hesum *túsund árunum*, verða tey falnu ikki reis upp fyrr enn eftir at teirra dómur er framdur av teimum heiløgu og Jesusi Kristi í hansara himmalska ríki. Við hesum boðskapi, sum er knýttur at *lúðrinum*, staðfestir Opinberingin 11,18, og sigur : *Tjóðirnar vóru ill; og*

vreiði tín er komin , og tíðin er komin at dōma tey deyðu , at lōna tēnarum tīnum profetum, teimum heilōgu og teimum, sum óttast navn títt, smá og stór, og at oyðileggja tey, sum oyðileggja jōrðina . Í hesum versinum førir dómurinn yvir tey deyðu Gud til at reisa upp, fyrst og fremst, sínar trúfōstu deyðu útvaldu, so teir kunnu dōma tey óndu, sum eru hildin í deyðastōðu.

2b- og hini til skomm og æviga vanvirðing.

Ævinleikin fer bert at hoyra teimum livandi til. Eftir teirra endaligu oyðilegging í Seinasta Dómi , verður opprobrium og skomm teirra falnu bert verandi í æviga minninum um tey útvaldu, einglarnar og Gud.

Dan 12,3 *Tey, sum eru vís, skulu lýsa sum himmalsins ljós, og tey , sum venda mongum til rættvísi, skulu lýsa sum stjōrnurnar um allar ævir.*

3a- *Tey, sum hava verið skilagóð, fara at lýsa sum himmalsins prýði.*

Vit lyfta menniskju upp um djór. Tað sæst av evninum at grundgeva, at gera niðurstōður við at eygleiða fakta ella við einføldum niðurstōðum. Um menniskju ikki vóru uppreistrarhugað í tí frælsi , sum Gud gevur teimum , so hōvdu vit ført alt menniskjað móti somu viðurkenning av tilveruni hjá Gudi og hansara lógum . Tí síðani Móses hevur Gud skrásett tær mest týðandi hendingarnar í hansara opinbering fyri menniskjum. Her er grundgevingarleiðin at ganga. Eingudstrúgv kom fram í søguni hjá hebraiska fólkinum. Hansara vitnisburður og hansara skriftir hava tí framum allar aðrar skriftir, sum verða skrivaðar til henda sama einstaka Gud. At Guðs fólk verður stríðst, er framvegis ein vanligur mōguleiki, men at tær heilagu skriftirnar verða stríðst, gerst djevulsins verk. Trúgvinn, sum Jesus Kristus hevur stovnað, tekur sínar keldur og tilvísingar úr hebraisku skriftunum í gamla sáttmálanum, sum gevur henni lōgligheit. Men rómversk-katóliska læran virðir ikki hesa meginreglu, og tí kunnu hvørki hon ella koranin í islam siga seg vera frá tí livandi Gudi, skapara av øllum tí, sum livir og er til. Jesus staðfesti meginregluna við at minna á í Jóh. 4,22, at *frelsan kemur frá jōdunum : Tit tilbiðja tað, sum tit ikki vita; Vit tilbiðja tað, sum vit vita, tí frelsan er frá jōdunum .*

Í hesum fyrsta bólki av teimum útvaldu tilnevni Gud menn, sum eru frelst uttan serliga vitan, orsakað av teirra trúfesti, sum er víst við lívsváða síðani Ádam og Evu ; og hetta til 1843. Tey eru frelst, tí verk teirra hava vitnað um teirra vit og teirra gōðtøku av guddómligum lógum, sum vísa seg við teirra lýdni. Í hesum bólkinum fingur teir mest trúgvandi og **friðarligu protestantarnir** til várið 1843 gagn av tolsemi Guds, sum bert gjōrði siðvenjuna av sínum heilaga hvíludegi umsitin frá tí degi. Opinberingin 2:24-25 vil staðfesta hetta undantakið : Men til tykkum sigi eg , sum eru í Thyatira , **sum ikki hava hesa læru , og ikki hava kent dýpdina hjá Satan , sum tey siga , Eg leggi onga aðra byrð á tykkum; bert tað, tú hevur, halt fast um tað, til eg komi.**

3b- og teir, sum venda mongum til rættvísi, skulu skína sum stjōrnurnar um allar ævir og allar ævir.

Hesin seinni bólkurin er settur frá orsakað av tí hōga halganarstōðinum, sum hann hevur umboðað á jōrðini síðani 1843. Valdur við hjálp av trúarroynd, sum í fyrsta umfari var grundað á vōnina um afturkomu Jesu Krists, í rōð fyri várið 1843 og heystið 1844, er hansara offisiella halgan av heilsuárinum eftir langa øldina av Gudi. av myrkri, gloymsku og vanvirðing fyri tí.

Í hesum býtinum í tveir bólkar , er tað, sum ger teir ymiskar, teirra stōða viðvíkjandi rættvísi Guds, tað vil siga teirra stōða viðvíkjandi hansara tiggju boðum og hansara øðrum heilsu- og øðrum fyriskipanum. Í upprunatekstinum í 2. Mós.20,5-6, annað boð, sum Róm kúgaði, avdúkar greitt týðningin, sum Gud gevur lýdni sínum boðum og tað minnir um tær báðar leiðirnar og tær báðar mótsettu endaligu ørindini : ... *Eg eri ein øvundsjúkur Gud, sum vitjar misgerðina hjá feðrum á mær og mínum ættarliðum, sum broytir Eg vísi miskunn teimum túsundtals, sum elska meg og halda boð míni .*

Í hesum versinum avdúkar Andin orsökina til, at *stjornur eru til í okkara jarðligu skapanarverki*. Teir høvdu bara orsök til at vera til fyri at virka sum ímynd av teimum jarðligu útvaldu, sum Gud valdi; og tað er 1. Mós.1,17, sum avdúkar boðskap teirra: *Gud setti tey í himmalrúmið fyri at geva ljós á jørðina*. Síðani brúkar Gud tær til at vísa Ábrahams fjøldina av *eftirkomarum hansara* í 1. Mós.15,5: *Tel himmalsins stjornur, um tú kanst telja tær; soleiðis verða eftirkomarar tínar*.

Men stóðan hjá hesum andaligu *stjornunum* kann broytast alt eftir, hvørji verk tann loysti trúgvandi fremur. Við at falla andaliga gjøgnum sítt ólýdni, *fellur stjornan*, hon *dettur av himlinum*. Myndin verður vekjað fyri at lýsa fall protestantisku trúarinnar í 1843, sum varð kunngjørt við einum veruligum himmalskum merki í 1833, í *innsiglinum* í Opínb. Og aftur í Opínb.12,4: *Hala hansara dró ein triðing av himmalstjornunum og kastaði tær til jarðar*. Hesin boðskapurin kemur at endurnýggja tann í Dan.8:10: *Hann reis upp til himmalsins her, hann gjørði falla til jørðina ein part av hesum herinum og av stjornunum, og hann traðkaði tær*. Andin ároknar rómversku pávastýrinum andaliga fall ein triðing av teimum loystu trúgvandi; svikin fólk, sum til fánýtis vilja trúgva á frelsu Kristusar og krevja hansara rættvísi.

Dan 12,4 *Men tú, Dániel, skalt tú stongja orðini og innsigla bókina til endatíðina. Nógv fara tá at lesa hana, og kunnleikin økist.*

4a- Hendan *endatíðin* hevur fleiri stig á rað, men hon byrjaði, offisielt, á vári 1843, við at guddómlika fyriskipanin kom í gildi, sum er forskrivað í Dan 8,14: ***Til kvøld-morgun 2300 og heilagleikin verður rættvísgjørdur***. Í 1994 var seinna endatíðin merkt av, at alheims adventistiska stovnurin varð fordømdur. Síðani 1843 hevur Dániels bók verið lisin, men hon hevur ongantíð verið tulkað rætt áðrenn hetta verkið, sum eg enn fyrireiki í 2021 og hetta síðani 2020. Tað er tí henda dagfestingin, sum merkir apogeið av *kunnleika hennara* og harvið, tann sanna endaliga *endatíðin*, sum fer at enda við tí sanna vitan og vænta Kristusar, í ár hevur 2020 longu verið væl merkt av Gudi síðani alt menniskjað hevur verið rakt av deyðiligheit av Covid-19 Virusinum sum kom fram í Kína í 2019, men í páva-katólska Evropa, bert síðani 2020. Í 2021 mutatera virus og halda fram at sláa menniskjaligt rehuman gulliity.

Adventistatrúarroyndin Myndprýdd

Dan 12,5 *Og eg, Dánjal, hugdi at, og sí, tveir aðrir menn stóðu, annar hinumegin ána, og hin hinumegin ána.*

5a- Minnast! Dánjal er á bakkanum av ánni "Hiddekel", Tigris, hesin mannaætarin. Nú eru tveir menn hvørjumegin ána, sum merkir, at annar hevur kunnað farið yvir um hana og hin er um at gera tað. Longu í Dan.8,13 varð kjak skift millum tveir halgimenni.

Dan 12:6 *Og ein teirra segði við mannin í línklæðum, sum stóð á vatninum í ánni: «Nær skal hesi undrum enda?»*

6a- Í Dan.8,14 høvdu spurningarnir hjá teimum heiløgu fingið frá Gudi svarið um 2300 kvøld-morgunin, sum ásetti dagfestingina 1843. Her er tilgongdin endurtøka og spurningurin hesaferð snýr seg um heimsins enda; lötuna, tá ið profetiir ikki longur verða til gagns. Spurningurin er settur Kristusari, sum er umboðaður av hesum *manninum í línklæðum*, sum stendur *omanfyri ána*, og eygleiðir, hvussu menn fara yvir um hana. Gud tekur upp myndina av yvirgongdini um Reyðahavið, sum bjargaði hebrearum, men druknaði teirra egyptisku fíggindar.

Dan 12:7 *Og eg hoyrði mannin í línklæðum, sum var yvir vatninum í ánni. Hann lyfti upp høggru hond sína ok vinstru hond sína móti himni, ok svor við hann, sum um ævir livir, at tað skal vera í eina tíð, tíðir og hálva tíð, og at alt hetta skal enda, tá ið vald hins heilaga fólkis er fullkomiliga brotið.*

7a- Og eg hoyrði manninn í línklæðum, sum var uppi á vatninum í ánni; hann lyfti hægri hond sína og vinstri hond móti himli,

Í stöðuni sum dómari Arbiter lyftir Jesus Kristus sína signandi hægri hond og sína revsandi vinstri hond móti himlinum fyri at gera eina hátíðarlíga yvirlýsing.

7b- og hann svór við hann, sum um ævir livir, at tað skal vera um eina tíð, tíðir og hálva tíð .

Vib at nefna profetisku varandi var pávast65ar, sýnir Kristus og minnst dóm sín, sum í fortíðini dømði kirkju hansara til at líða krav pávastjórnarinnar og banningar av teimum barbarisku innrásunum, sum vóru frammanundan ; Hetta er orsakað av, at hvílu dagurin varð sleptur síðani 7. mars 321. Tey trúgvandi í adventistaroyndartíðini verða sostatt ávarað. En ein onnur orsök førir Gud til at vekja upp þessa pávaríki ; Hetta er dagfestingin, tá hon byrjaði, nevnliga 538 e.Kr. Valið er skilagott, tí henda dagfestingin 538 skal vera grundarlagið undir teimum útrokningum, sum profetiin fer at leggja okkum fram við at leggja okkum fram nýggjar profetiskar varandi tíðir í versunum 11 og 12.

7c- ok at allir þessi hlutir muni enda þa er styrkr heilags folks er **fullkomiliga brotinn** .

Hesin stutti setningurin tekur væl hesaferð saman um ta verulígu lottuna av endanum : tann, har við endan av seinastu **stóru vanlukkuni** , tey útvaldu fara at finna seg á staðnum at verða útrýmd, útrýmd av jørðini ; legg til merkis neyvleikan : **heilt brotið** .

Dan 12:8 Eg hoyrði, men skilti ikki : ok mselti ek: Herra minn, hvad mun verða af þessum lutum?

8a- Stakkals Dánjal ! Um fatanin av bók hansara framvegis er ein gáta fyri tey, sum liva í 2021, hvussu uttan fyri hansara røktina og ónýtilig fyri hansara egnu frelsu var tann fatanin !

Dan 12:9 Og hann segði: «Far tú, Dániel, tí at orðini eru stongd og innsiglað til endatíðina.»

9a- Svárið hjá einglinum fer at lata Dániel vera svangan men tað staðfestir seinu uppfyllingina av profetiini, sum er tilskilað til *tíðina við endan* av kristnu tíðini.

Dan 12:10 Og nógv skulu verða reinsað og hvít og reinsað ; teir gudleysu vilja gera ilt, og eingin av hinum gudleysu skal skilja, men teir, sum hava skil, skulu skilja.

10a- Nógv verða reinsað, hvítnað og raffinerað

Við at endurtaka her nágreiniliga sitatið orð fyri orð úr Dan.11,35, staðfestir eingilin pávasamleikan hjá tí øvundsjúka og despotiska **konginum** , **sum lyftir seg upp um allar gudar** og enntá tann einasta sanna **Gud** , í vers 36.

10b- teir óndu vilja gera ilt og eingin av teimum óndu skal skilja,

Eingilin vekir upp eina meginreglu, sum fer at halda fram til heimsins enda, framhaldið av tí ónda er avmyndað í profetiumum hjá Dánieli við framhaldinum av "*messinginum*" av grikskari synd og "*jarninum*" av rómverskari valdi til afturkomu Kristusar. Teir óndu verða tvífalt forðaðir fyri at skilja : fyrst av teirra egnu sjálvsnoktan, og í øðrum lagi av *Gudsgivnari villleiðingarmegi* , sum ger teir førar fyri **at trúgva** lygn sambært 2 Tess . .

10c- men teir, sum hava skil, skulu skilja.

Hetta dømið prógvar, at andalígi *intelligensurin* er ein serlig gáva, sum Gud hevur givið, men frammanundan er ein góð nýtsla av grundleggjandi *intelligensi*, sum er givin øllum vanligum *menniskjum*. Tí sjálvt innan fyri hendan normin blanda menniskju útbúgving og útbúgvingar av henni við *vit* . So minnst eg hendan munin : instruktión ger, at dátur kunnu færast inn í mannaminnið, men bert *vit* loyva teimum góðari og klókari nýtslu.

Dan 12:11 Og frá tí tíðini, tá ið tað æviga ~~øffrið verður tikið burtur, og tað andstygið~~ , sum er oyðilagt, verður sett upp , skulu túsund og tvey hundrad og níti dagar ganga.

11a- Frá tí tíðini, tá ið áhaldandi ~~øffrið steðgar-~~

Eg skal minna tykkum aftur á, men orðið "*øffur*" stendur ikki í upprunahebraiska tekstinum. Og hesin nágreinileikin er avgerandi, tí hesin *ævigi* snýr seg um himmalska prestdømið hjá Jesusi Kristi. Við at endurgeva hansara forbøn á jørðini, tekur pávaskapurin burtur frá Jesusi Kristi hansara leiklut sum forbønari fyri syndir hansara útvaldu.

Hendan rænaða parallella jarðliga tænanastan byrjar í 538 ; dagfesting, tá Vigilius I , fyrsti ráðandi pávin, ^{setti búgv} í Róm, í Lateran-palassinum, á Caelian-fjallinum (himmalin).

11b- og har ein andstyggilig oyðilegging verður raðfest .

Tað er, síðani 538, dagfestingina, tá pávaliga rómverska stjórnin byrjar, nevnt í Dan.9:27 : og tað verða á veinginum **andstygdur av oyðilegging**, til ein útrýming og tað verður brotið [sambært] tí, sum er ásett, á [landinum] oyðileggjað .

Í hesum versinum, sum miðar móti dagfestingini 538, miðar Andin nú bert móti pávaliga Róm, sum forklarar eintal av orðinum " andstygd ". Hetta var ikki galdandi í Dan.9,27, har talan var um báðar fasurnar í Róm, heidnar og síðani pávaligar.

Latið okkum leggja til merkis áhugan og týdningin av bólkingini í hesum versinum av tveimum tingum : " burturbeining av tí dagliga " frá Kristi í Dan 8,11 og pávaliga " vonginum ", sum ber " ta andstyggiligu oyðileggingina ", sum er nevndur í Dan 9,27. Við at knýta hesar báðar gerðir at somu dagfesting 538 og at somu eind, staðfestir og prógvar Andin, at høvundurin til hesar misgerðir av sonnum er rómversk papisma.

Í *Dán* . Papisman endurgav tað, men í 1260 long blóðug ár.

1 1c- tað verða túsund og tvey hundrað og níti dagar.

Til tess at gera tær profetisku varandi tíðirnar, sum eru nevndar, sum snúgva seg um endatíðina, ófalsaðar, er eindin sett framman fyri talið í øllum spádómum Dániels : *dagar 1290 ; dagar 1335* (næsta vers) ; *Dán.8,14 : kvöld-morgun 2300* ; og longu í Dan.9,24 : vikur 70.

Vit hava bara eina sera einfalda útrokning at gera : $538 + 1290 = 1828$.

Áhugin fyri hesi dagfesting 1828 er at geva adventistatiltakinum ein alheimsligan karakter , tí hann miðar eftir triðja av teimum fimm árunum av adventistaráðstevnum , sum vóru hildnar í Albury Park í London í nærveru av kongsfamiljuni í Onglandi .

Dan 12,12 *Sælur er tann, sum bíðar og kemur til túsund trý hundrað og fimm og tríati dagar.*

12a- Tað er bert hetta versið, sum gevur okkum týdningin av hesum báðum profetisku varandi tíðunum. Evnið er tað um at bíða eftir afturkomu Kristusar, men ein serlig bíðitíð grundað á talgild uppskot, sum Bíblían gevur. Ein nýggj útrokning er neyðug : $538 + 1335 = 1873$. Eingilin leggur okkum fram tvær dagfestingar , sum merkja ávikavist byrjan og enda av adventistisku trúarroyndini , sum varð framd millum árinum 1828 og 1873 . væntanir um dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists til USA, tískil til protestantisk lond.

Í myndini av yvirgongdini av ánni " Tiger " er tigrin, sum etur mannasálir, tær dagfestingar 1843-1844 , sum fáa tann dømnda protestantin at fara frá andaligum lívi til andaligan deyða. Tvørturímóti kemur tann, sum hevur staðið royndina, livandi og signaður av Gudi úr hesi vandamiklu yvirferðini. Hann fær frá Gudi eina ávísa sælu : " *Vælsignaður er hann, sum røkkur 1873 !*" »

Dan 12:13 *Og tú, far móti tínum enda ; tú skalt hvíla, og tú skalt standa fyri arvi tínum við endan á døgum.*

13a- Dánjal fer at uppdaga eftir fyrstu uppreisnina, sum hann verður risin upp í, týdningin av øllum tí, sum hann hevur borið okkum víðari. Men fyri tann adventista, sum enn livir, verður læra hansara víðari fullförd við teimum opinberingum, sum eru í Jóhannesar Apokalypsu.

Dánjalsbók goymir væl sítt ovurstóra ríkidømi. Vit hava har lagt til merkis tær eggjandi lærur, sum Harrin vendir sær til síni útvaldu av teimum allarseinastu døgnum, tí hesir seinastu dagarnir fara at finna aftur tann normin um ótta og ótryggleika, sum hevur rátt gjøgnum alla mannasøguna á jørðini. Aftur hesaferð, men fyri seinastu ferð, verða tey útvaldu útvald og hildin at hava ábyrgdina av teimum vanlukkum, sum fara at raka uppreistrarfólkunum, sum yvirliva triðja heimsbardaga, sum er kunngjørt í Dan.11,40-45 og Opinb.9,13. Ezekiel 14 leggur fram tey eyðkendu trúarfyrmyndirnar : Nóa, Dániel og Job. Eins og Nóa noyðast vit at sleppa undan og standa ímóti heimsins hugsanargongd við at byggja okkara ørk við trúfesti

móti Gudi. Eins og Dániel mugu vit vera fastbundin at gera okkara skyldu sum útvald fólk við at nokta stóðinum, sum falskur átrúnaður hevur sett. Og eins og Job, so noyðast vit at góðtaka líðing líkamliga og sálarliga, tá ið Gud loyvir henni, og hava ein fyrimun fram um Job : gjøgnum hansara royndir hava vit lært, hví Gud loyvir hesum royndum.

Dánielsbók gjørdi okkum eisini móguleika at skilja tað ósjónliga himmalska lívið betur. Hetta, við at uppdaga hendan persónin, sum eitur Gabriel , eitt navn, sum merkir “ hann, sum sær andlit Guds ”. Hann er til staðar í øllum teimum týðandi uppgávuunum í guddómligu frelsuætlanini. Og vit mugu gera okkum greitt, at í himmalska Guds ríki vóru hann og allir teir góðu einglarnir frádømdir nærveruna hjá Mikaeli , einglaliga útrykkinum hjá Gudi, í tíðini, tá hann var í jarðligu holdgerðini, sum var 3-5 ár . Í einum stórum kærleiksbyti deilir Mikael eisini sín myndguleika, og játtar at vera bert “ *ein av høvuðsleiðarunum* ”. Men Gabriel kunnaði hann eisini um Dániel , tann útvalda millum tey útvaldu , sum “ *leiðara fólks tíns* .” Og Dan.9 avdúkar okkum sera greitt alt, sum Jesus kemur at fremja fyri at frelsa síni trúgvu útvaldu. Guddómliga frelsuverkætlanin er sostatt greitt kunngjørd, síðani framd 3. apríl 30 við krossfesting Jesu Krists.

Dánjalsbók vísti okkum, at trúgv bert kann vísast av einum vaksnum. Og at barnið sambært Gudi gerst vaksið við at koma inn á trettanda árið. Vit kunnu eisini leggja til merkis tann beiska ávøkstin, sum barnadópurin ber, og tann átrúnaðarlígi føðiarvin í øllum følskum átrúnaðum. Jesus segði í Markus 16,16 : *Tann, sum trýr og verður doyptur, verður frelstur ; Tann, sum ikki trýr, verður dømdur* . Hetta merkir tí , at áðrenn dópin skal trúgvin vera til staðar og vísast . Eftir dópin setur Gud hana til royndar. Eisini ein onnur perlu, sum er opinberað í Dániel, eru hesi orðini hjá Jesusi úr Matt.7,13 staðfest : *Far inn um tað smala portrið . Tí breitt er portrið og breiður er vegurin , sum førir til oyðileggingar, og nógv eru tey, sum fara ígjøgnum tað ; og eisini í Matt.22,14 : Tí at nógv eru kallað , men fá eru útvald ; sambært Dan.7:9, tiggju milliardir kallaðar til svars fyri Gudi fyri , einans , eina millión loyst útvald frelst , tí tey vilja veruliga hava tænt skaparanum Gudi væl , í Kristi í Heilaga Andanum.*

Kapittul 12 hevur júst lagt grundarlagið undir bygnaðin í Opinberingarbókini við at minnast aftur á dagfestingarnar 538, 1798, 1828, 1843-1844 dular og tillagaðar men grundleggjandi fyri tíðarbýtið í Opinberingarbókini, og 1873. Ein onnur dagfesting, sum 1994 og konstruerað av the happy , verður.

Inngangur til profetiskan symbolikk

Í øllum bíbilskum líknisum brúkar Andin jarðlig element, sum kriteriini kunnu ímynda dulnevndar eindir, sum leggja fram felags kriterium. Hvørt symbol, sum verður brúkt, skal tí kannast úr øllum sínum tættum, fyri at fáa burturúr teimum lærdómum, sum Gud goymir. Latið okkum taka til dømis orðið “ *sjógvur* ”. Sambært 1. Mós.1,20 fólkadi Gud tað við djórum av øllum slag, óteljandi og dulnevndum. Umhvørvið hjá henni er deydiligt fyri menniskjað, sum livir av at anda luft. Tað gerst sostatt eitt deyðasymbol fyri menniskjað, sum við rætti eisini kann óttast saltleika hennara, sum ger jørðina ófruktbara. Eyðsæð er hetta symbolið ikki til fyrimuns fyri menniskjað og orsakað av týdninginum av deyðanum fer Gud at geva navn sítt til vaskið av ablutiónum hjá hebrearum, sum formyndar dópsvatnið. Nú at doypa merkir at doypa, at doygja druknaður fyri at liva aftur í Jesusi Kristi. Tann órættvísgerði gamli maðurin rísur upp aftur berandi rættvísi Kristusar. Vit síggja her alt ríkidømið í einum elementi í guddómligari skapan : *havið* . Undir hesi læruni skilja vit betur

týdningin, sum Gud gevur hesum versinum úr Dániel 7,2-3 : “ ... og sí, teir fyra vindarnir á himlinum stríddust á tí stóra havinum . Og fyra stór djór komu upp úr havinum , hvørt ymiskt frá øðrum . Veit, at " teir fyra vindarnir á himlinum " leggja upp til tey alheimsstríðini, sum fáa sigursfólkini til ráðandi valdið. Her ímyndar " stóra havið " menniskjaligu fjøldina av heidnum fólki, sum ikki heiðra Gud, í hansara eygum eru javnbjóðis djórunum í " havinum ". Í útrykkinum, " fyra himmalvindar ", umboðar " fyra " tey 4 kardinalpunktini í ættunum Norður, Suður, Eystur og Vestur. " Vindarnir á himlinum " bera broytingar í útsjónini á himlinum, skumpa skýggini, teir elva til ódnir og bera regn ; Við at trýsta skýggini til viks, stuðla tey sólarljósi. Somuleiðis elva kríggj til stórar politiskar og samfelagsligar broytingar, ógvusligar kollveltingar, sum geva ræði til nýggja sigursfólkið, sum Gud hevur valt, men uttan at verða signað av Honum. Av tí at hann er tilnevndur sum " djór " , hevur hann ikki rætt til tær signingar , sum ætlanin er at bjóða veruligum monnum ; hansara trúgvu útvaldu, sum ganga í tí guddómliga ljósinum síðani Adam og Evu, og hetta til heimsins enda. Og hvørji eru hansara útvaldu ? Tey, sum hann kennir mynd sína í, síðani menniskjað varð skapt í Guds mynd sambært 1. Mós.1,26. Legg til merkis hendan munin : menniskjað er gjørt ella skapt av Gudi í hansara mynd, meðan djórið er framleitt av umhvørvinum, sjó-, land- ella himmalskum, eftir teirri skipan, sum Gud hevur givið. Valið av sagnorði merkir munin á status.

Sum annað dømi taka vit orðið " jørð ". Sambært 1. Mós. 1,9-10 er hetta navnið " jørð " givið turru jørðini, sum kom úr " havinum " ; ein mynd, sum Gud fer at nýta í Opínb.13, til at ímynda protestantisku trúna, sum kom burtúr katólsku trúnni. Men lat okkum kanna enn onnur viðurskifti í " jørðini ". Tað er menniskjanum til fyrimuns, tá ið tað nærir hann, men óhóskandi, tá ið tað tekur útsjónina av turrari oyðimørk. Tað ræður tí um, at góð vatn frá himli skal vera til signing fyri menniskjað. Henda vatning kann eisini koma frá teimum áum og áum , sum fara yvir um hana ; Hetta er orsökkin til, at sjálvt Guds orð verður samanbórið við „*keldu til livandi vatn*” í Bíbliuni. Tað er nærveran ella fráveran av hesum " vatni ", sum avger náttúruna á " jørðini ", og andaliga, dygdina á trúnni hjá menniskjanum, sum er samansett av 75% vatni.

Latið okkum sum eitt triðja dømi taka stjørnurnar á himlinum. Fyrst, " sólin ", á positivu síðuni, hon lýsir ; sambært 1. Mós.1,16, er tað ljósið av " degnum ", tað hitar og stuðlar vøkstrinum av plantum, sum menniskjað brúkar sum føði. Á neiligu síðuni brennur tað grøði orsakað av yvirhita ella manglandi regni. Galileo hevði rætt, hann er í miðdeplinum í okkara alheimi og allar gongustjørnurnar í hansara skipan snúgva seg um hann. Og hann er serliga tann størsti, Bíblían nevnið hann sum " tann størsti " í 1. Mós.1,16, tann heitasti og hann er ikki bíligur. Øll hesi kriteriini gera hann til ta fullkomnu myndina av Gudi, sum allir hesir eginleikar eru at finna í. Eingin kann síggja Gud og liva, eins og hann kann seta føtur sínar á " sólina " ; einasta maskulina stjórnan, hinar eru allar feminiseraðar planetur ella stjørnur. Eftir hann, " mánin ", " tann minsti " : sambært 1. Mós. 1,16 er hann lýsari náttarinnar, myrkrið, sum hann stýrir yvir. " Mánin " hevur tí ein neiligan boðskap til hana. Hóast tann nærmasta okkum, hevur henda stjórnan leingi hildið loyndarmálið um sítt dulna andlit. Hon skínur ikki av sær sjálvari men eins og allar hinar gongustjørnurnar, sendir hon aftur til okkum, í eini progressivari ringrás, eitt veikt ljós, sum hon fær frá " sólini ". Eftir øllum hesum kriterium er " mánin " tað fullkomna symbolið at umboða, í fyrsta lagi, jødisku trúgvina, og í øðrum lagi, falska kristnu trúgvina av rómversk-katólsku pávatrúnni, frá 538 til dagin í dag, og av lutherskari, kalvinistiskari og anglikanskari protestantismu, síðani 1843. Tað eru eisini á himlinum tvær " stjørnur ", sum tey:11. deila við " sólina og mánan " Tað at " merkja árstíðirnar, dagarnar og árini ", og tað at " lýsa jørðina ". Tey lýsa, fyri tað mesta, bert í myrkri, um náttina. Tað er tað hugsjónarlaga symbolið at umboða Guds tænarar, teir sonnu, til profetiin kennir teimum eitt fall ; sum vísir eina broyting í teirra andaligu støðu. Hetta verður boðskapurin, sum Gud fer at brúka til at vekja fall kristindómsins offur fyri

rómversku lygnini í Dan.8:10 og Opínb.12:4 ; og fallið av alheimsprotestantismuni í Opínb.6,13 og 8,12. Í einsemi tilnevnir "stjórnan" katólska pávadømið í Opínb.8,10-11, protestantisku trúna í Opb.9,1 ; og savnað í krúnuni í tali av 12, sigursvalda samkoman, í Opínb.12,1. Dan.12,3 tilnevnir tey sum ímyndin av "teimum, sum hava lært fjøldina rættvísi," tað vil siga, "tey, sum lýsa jørðina" við ljósinum, sum Gud gevur.

Hesi fimm symbolini fara at hava ein týðandi leiklut í profetiini um Apokalypsuna. Tú kanst tí venja teg við at uppdaga tey duldu boðini, sum kriteriini hjá teimum framløgdu symbolunum bera. Men sum vildi verið ringt at uppdagað, so Gud vísir sjálvur lykilin til loyndardómin í versum í Bíbliuni, so sum orðini "høvd og hala" sum bert kunnu skiljast við tí týðningi, sum Gud gevur teimum í Jes.9,14, har vit lesa : "dómarin ella elsti er høvdið, profeturin, hann lærir." Men vers 13 bjóðar parallelt, ber tí somu merkingar, "pálmagreinin og reyrin"; "ein reyður" sum skal umboða rómverska pávadømið í Opínberingini 11,1.

Eisini er ein symbolskur týðningur við tølum og tølum. Sum grundregla hava vit í hækkanði raðfylgju :

Fyri talið " 1 " : einkultheit (guddómlig ella talgild) .

Fyri talið " 2 " : ófullkomileika.

Fyri talið " 3 " : fullkomileiki.

Fyri talið " 4 " : almenningur (4 kardinalpunkt) .

Fyri talið " 5 " : maður (mannligt ella kvinnuligt menniskja).

Fyri talið " 6 " : himmalski eingilin (himmalska veran ella sendiboðin).

Fyri talið " 7 " : fylling. (Also : innsigli skaparans Guds)

Omanfyri hetta talið hava vit samansetingar av samanleggingum av teimum fyrstu sjeý grundsisfrunum ; dømi : $8 = 6+2$; $9 = 6+3$; $10 = 7+3$; $11 = 6+5$ og $7+4$; $12 = 7+5$ og $6+6$; $13 = 7+6$. Hesi val hava ein andaligan týðning í mun til tey tema, sum verða viðgjørd í hesum kapitlunum í Apokalypsu. Í Dánielsbók finna vit profetisku boðskapirnar um kristnu messiansku tíðina í kapitlunum 2, 7, 8, 9, 11 og 12.

Í Opínberingarbókini, sum Jóhannes ápostul varð opinberað, er symbolska kodan í kapitlunum ógvuliga avdúkandi. Kristna tíðin er býtt upp í tveir høvuðssøguligar partar.

Tann fyrri, sum er knýttur at talinum " 2 ", fevnir um meirilutatíðarskeiðið av læru "ófullkomileikanum" í kristnu trúnni umboðað frá 538 av rómversk-katólskari papismu, arvingi til tann átrúnaðarlíga normin, sum heidni rómverski keisarin Konstantin 'setti á stovn síðani 7. mars 321. Kapitlul 2 fevnir um alla tíðina millum 94 og 1843.

Seinni parturin, sum er umboðaður við talinum " 3 ", snýr seg um, frá 1843, "adventistisku" tíðina, eina tíð, tá Gud krevur, at ápostólska læru "fullkomileikan" verður endurreist í samsvari við skrána, sum guddómliga fyriskipanin, sum er nevnd í Dan.8,14, profeteraði. Hendan fullkomileikin verður náddur stigvíst til Kristusar afturkomu, sum væntast á várri 2030.

Omanfyri talið 7 vekir talið 8, ella $2+6$, ófullkomileikatíðina (2) hjá djevulskum verkum (6). Talið 9, ella $3+6$, vísir fullkomileikatíðina (3) og líka djevulsk verk (6). Talið 10, ella $3+7$, profeterar um fullkomileikatíðina (3), fyllingina (7) av tí guddómliga verkinum.

Talið " 11 ", ella í høvuðsheitum $5+6$, vísir til tíðina hjá franskari gudloysi, har menniskjað (5) verður sett í samband við djevulin (6).

Talið " 12 " ella $5+7$, avdúkar sambandið millum menniskjað (5) og skaparan Gud ($7 =$ fylling og kongaliga innsigli hansara).

Talið " 13 " ella $7+6$, merkir fyllingina (7) í kristnu trúgvini, sum er knýtt at djevlinum (6) ; páva fyrsta (*hav*) og protestantiska (*land*) á síðstu døgum.

Talið “ 14 ” ella 7+7, snýr seg um adventistaverkið og tess alheimsboðskapir (*ævig t evangeilið*).

Talið “ 15 ”, ella 5+5+5 ella 3x5, vekir upp tíðina hjá menniskjansligum (5) fullkomileika (3). Tað er tann, sum merkir endan á náðitíðini. Andaliga „ *hveitið* “ er búgvíð at verða avreitt og goymt í himmalsku kornbúðunum. Fyrirreikingin av teimum útvaldu er liðug, tí tey eru komin á tað støðið, sum Gud krevur.

Talið “ 16 ” í Opinberingarbókini vísir til tíðina, tá Gud hellir út “ *tær sjeý seinastu vreiðiskálirnar* ” á trúarfíggingdar sínar, tann ótrúgva kristindómin í kapitli 13.

Talið “ 17 ” tekur sín týðning, eins og tað fyrra, í tí temanum, sum Gud gevur tí í profeti síni, tað vil siga í Opinberingini 17, ímyndina av “ *dóminum yvir tí stóru skøkjuni* ” hjá Gudi. Í Bíbliuni snýr fyrsta nýtslan av hesum symbolska talinum seg um páskavikuna, sum byrjar 10. ^{dagin} í ársins fyrsta mánaði og endar 17. ^{dagin}. Uppfylt til bókstavin í mun til dagarnar fyri deyða “ *Guds lambs* ” Jesu Krists, er páskirnar profeteraðar í døgum-árum í 70. ^{av} “ *70 vikunum* ” av árum í Dan 9:24 til 27. Profetiin um se 70. ^{vikun} av dare 27 og árinu the36 vísir. profetiin er páskirnar, sum liggja um várið „ *miðskeiðis* “ í hesum sjeý árunum í profetisku vikuni, sum er nevnt í Dán 9,27.

Fyri teir seinastu sonnu “ adventistarnar ”, fer talið 17 at snúgva seg um 17 øldir av at praktisera rómverska sunnudagin, ein synd, sum varð sett á stovn 7. mars 321. Ársdagurin fyri endan av hesum 17 øldum, 7. mars 2021, opnaði “ *endatíðina* ”. Hendan “ *tíðin* ” er til fyrimuns fyri at fremja hesa seinastu ávaringsrevsing sum, tilnevnir Triðja heimsbardaga, eisini er profeterað av Gudi við “ *sættu lúðrini* ”, sum er opinberað í Opinb. byrjanin á guddómligum revsingum.

Kapittul „ 18 ” snýr seg um revsingina hjá „ *Bábylon hinu stóru* “.

Kapittul “ 19 ” snýr seg um samanhangin við dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists og hansara møti við menniskjaligar uppreistrarmenn.

Kapittul 20 tosar um sjeýnda ártúsund, á oyndu jørðini har djevulin er hildin fangi og í himlinum, har tey útvaldu fara víðari at døma lív og verk hjá teimum óndu uppreistrarmonnunum, sum doyðu vrakaðir av Gudi.

Kapittul “ 21 ” finnur symbolismuna 3x7, tað vil siga fullkomileikan (3) av guddómligari halgan (7) endurgivin í hansara útvaldu loyst av jørðini.

Vit síggja sostatt, at profetiin tekur sum tema tey útvaldu av adventismuni í Opinberingini 3, 7, 14 = 2x7 og 21 = 3x7 (vøkstur móti fullkomileika halganar).

Kapittul 22 vísir tíðina, tá Gud á tí endurnýggjaðu og endurnýggjaðu jørðini setur sína trónu og tey útvaldu í sínum æviga ríki.

Adventisma

Hvørjir eru tá hesir synir og døtur Guds ? Latið okkum siga tað beinanvegin, tí hetta skjalið fer at geva øll neyðug prógv, henda guddómliga opinbering er ætlað av Gudi til “ adventistisk ” kristin. Tí um tú vilt ella ikki, so er vilji Guds fullveldismaður, og

síðani várið 1843, tá ein kunngerð, sum er profetarað í Dániel 8,14, kom í gildi, hefur " Sjeyndadagsadventist " standardurin verið tann einasta rásin, sum enn knýtir Gud og Hansara menniskjaligu tænarar saman. Men ver varin ! Hesin standardurin mennist støðugt, og noktan av hesi menning, sum Gud ynskir, hefur vunnið sær sína offisiellu stovnsligu umboðan at verða spýtt av Jesusi Kristi síðani 1994. Hvat er adventisma ? Hetta orðið kemur úr latínska orðinum " adventus " sum merkir : advent. Tann hjá Jesusi Kristi, fyri hansara stóru endaligu afturkomu í dýrd Faðirsins, varð væntað á vári 1843, á heysti 1844, og á heysti 1994. Hesar skeivu væntanir, sum vóru frammanundan í Guds ætlan, hava tó ført við sær syrgiligar andaligar avleiðingar, sum hesar profetiskar vóru væntaðar, , av tí stóra skapanum Gudi. Soleiðis verður tann, sum viðurkennir í hesum skjali tey ljós, sum Jesus Kristus leggur upp til, av beinleiðis avleiðing ein " adventist ", " av sjeynda degi ", um ikki hjá monnum, so verður tað soleiðis hjá Gudi ; hetta, so skjótt sum hann sleppur trúarhvíluni fyrsta degi, at praktisera hvíluna av sjeynda degi, sum kallast hvíludagur, helgaður av Gudi síðani skapan heimsins. At hoyra til Gud inniber fleiri guddómlig krøv ; Við hvíludegnum noyðist tann útvaldi adventisturin at fata, at hansara likamligi likam eisini er Guds ogn, og sum so noyðist hann at nøra og ansa eftir tí sum eina dýrabara guddómliga ogn, eitt holdligt halgidóm. Tí Gud hefur fyriskrivað menniskjanum, í 1. Mós. 1,29 hansara hugsjónarluga kost : " *Og Gud segði: Sí, eg havi givið tykkum hvørja urta, sum gevur fræ, sum er á allari jørðini, og hvørt træ, sum er ávøkstur av einum træi, sum gevur fræ í, tað skal vera tykkum føði .* "

Adventistiska hugsanin er óskiljandi frá tí kristnu verkætlanini, sum Gud hefur opinberað. Afturkoman Jesu Krists er nevnd í nógvum bíbilskum sitatum: Sálm.50,3 : " **Gud okkara kemur ; framman fyri honum er eldur, um hann harður ódn** " ; Sálm.96,13 : " **...fyri Harranum! Tí hann kemur, tí hann kemur at døma jørðina ; Hann skal døma heimin við rættvísi og fólkasløgini við trúfesti síni.** » ; Jes.35,4 : " **Sigið við tey, sum hava órógv: Verið gott dirvi, óttast ikki; her er Guð tín, hevnd skal koma, Guds endurgjald; Hann skal sjálvur koma og frelsa tykkum** " ; Hósea 6,3 : " **Latið okkum vita, latið okkum søkja at kenna Harran; hansara koma er eins vís og tann hjá morgunroðini. Hann skal koma til okkara sum regn , sum várregnið , ið vatnar jørðina** " ; í nýggja sáttmála skriftunum lesa vit : Matt.21,40 : " **Men tá ið víngarðarharrin kemur , hvat skal hann gera við teir bøndurnar?** » ; 24:50 : " **... harri tænarans skal koma ein dag, sum hann ikki væntar hann, og ein tíma, sum hann ikki veit,** " ; 25,31 : " **Tá ið Menniskjasonurin kemur í dýrd síni , og allir heilagir einglar við honum, tá skal hann sita á dýrdarháseti síni.** » ; Jah.7,27 : " **Men vit kenna hendan mannin, hvaðani hann er; men tá ið Kristus kemur , skal eingin vita, hvaðani hann er.** » ; 7:31 : " **Nógv av fólkinum trúðu á hann og søgdu: " Tá ið Kristus kemur , skal hann gera fleiri undurverk enn hesi, sum hesin maðurin hefur gjørt?"** » ; Hebr.10,37 : " **Enn eina lítla løtu, og tann, sum skal koma, skal koma , og drálar ikki.** " Seinasti vitnisburðurin um Jesus : Jah.14:3 : " **Og um eg fari og geri tykkum stað til reiðar , so komi eg aftur og taki tykkum til mín , so at tit eisini kunnu vera har sum eg eri** " ; Vitnisburðurin hjá einglunum : Ápostlasøgan 1,11 : " **Og teir søgdu: Galileumenn, hví standa tit og hyggja upp í himmalin? Hesin sami Jesus, sum er tikin upp frá tykkum til himmals, skal koma á sama hátt, sum tit hava sæð hann fara til himmals.** "

Adventistiska verkætlanin um Messias kemur fram í : Jes.61:1-2 : " **Andi Harrans YaHWéH er yvir mær, tí at YaHWéH hefur salvað meg til at boða teimum eyðmjúku góð tíðindi; Hann hefur sent meg at grøða tey sundurbrotnu, at kunngera fangum frælsi og teimum, sum eru bundin, frælsi; at boða frá náðiárinum hjá YaHWéH, ...** " Her, tá hann las hendan tekstin í synagoguni í Nasaret, steðgaði Jesus upp at lesa og læt bókina aftur, tí restin, viðvíkjandi " **hevndardegnum** " skuldi ikki uppfyllast fyr enn 2003 ár seinni, fyri hansara guddómliga og dýrdarrika afturkomudag **Guds okkara** " ; at troysta øll, sum syrgja; »

Adventisman hefur nógv andlit í dag, og fyrst og fremst tann offisiella stovnsliga táttin, sum í 1991 vrakaði tey nýggjastu ljósini, sum Jesus bjóðaði henni, gjøgnum tað

eyðmjúka menniskjaliga amboðið, sum eg eri. Smálutir koma, har tað er hóskandi, í hesum skjalinum. Tað eru nógvir splintrandi adventistiskar bólkar spreittir um allan heimin. Hetta ljósið er ætlað teimum sum eitt prioritet. Hon er tað “ stóra ljósið ”, sum okkara eldra andaliga systir, Ellen White, vildi leiða adventistafólkið móti. Hon legði sítt arbeiði fram sum tað „ lítla ljósið “, sum førir til tað „ tað stóra “. Og í sínum seinasta almenna boðskapi, tá hon helt Heilagu Bíbliuna í luftini við báðum hondum, segði hon : " Brøður, eg rósi tykkum hesa bókina ." Ynski hansara er nú vorðið veruleiki ; Dániel og Opinberingin eru fullkomiliga avdúkað við strangari nýtslu av bíbilskum kodum. Fullkomið samljóð avdúkar stóra vísdóm Guds. Lesari, hvør tú so er, eg heiti á teg um ikki at gera feilirnar í fortíðini, tað er tú, sum skalt laga teg til guddómligu ætlanina, tí hin Alvaldi fer ikki at laga teg til títt sjónarmið. At nokta ljósinum er ein deyðilig synd uttan nakra viðgerð ; blóðið, sum Jesus Kristus hevur úthelt, fjalir tað ikki. Eg lati hesa týðandi parentes aftur og vendi aftur til ta kunngjördu “ *vanlukkuna* ”.

Áðrenn eg komi til søguna um Apokalypsuna, skal eg greiða tykkum frá, hví yvirhøvur eru profetiirnar, sum eru íblástar av Gudi, lívsneyðugar fyri okkum menniskju, tí teirra vitan ella teirra vanvirðing fer at hava við sær ævigt lív ella endaligan deyða. Orsøkin er hendan : menniskjum dámar væl stabilitet og sum so, óttast tey broytingar. Sostatt verjir hann hendan stabilitetin og umskapar sína trúgv til siðvenju, og kastar burtur alt, sum kemur fram í einum tatti av nýggjum. Soleiðis virkaðu jøðarnir í tí gamla guddómliga samgonguni fyrst, til teirra oyðilegging, sum Jesus ikki aftrar seg við at fordøma sum " *ein synagoga hjá Satan* " í Opín.2,8 og 3,9. Við at halda seg til siðvenjuna hjá fedrunum, trúðu teir, at á henda hátt fóru teir at kunna verja sambandið við Gud. Men hvat hendir í hesum málinum ? Menniskjað lurta ikki longur eftir Gudi, tá ið hann tosar við hann, men biður Gud lurta eftir, tá ið hann tosar. Í hesi støðu finnur Gud ikki longur sína frágreiðing, jú meira tí, um tað er rætt, at hann sjálvur ikki broytist í sínum persóni og sínum dómi, sum ævigt er tann sami, so er tað eisini rætt, at hansara verkætlan er í støðugum vøkstri og í ævigari broyting. Eitt vers er nóg mikið til at staðfesta hesa hugsan : “ *Vegur teirra rættvísu er sum tað skínandi ljósið, sum skínur hjartari og hjartari til fullkomnan dag.* (Orðt 4,18) ». “ *Vegurin* ” í hesum versinum svarar til “ *vegin* ”, sum er innihaldsríkur í Jesusi Kristi. Hetta prógvar, at sannleikin um trúna á Kristus eisini mennist við tíðini, eftir Guds vali, í samsvari við hansara ætlan. Valevnir til ævinleikan skulu geva orðum Jesusar tann týðning, tey hava uppiborið, tá hann segði við tey : “ *Honum, sum varðveitir verk míni til endans, honum skal eg geva...* (Op. 2,26).” Nógvalda, at tað er nóg mikið at halda tað, tú hevur lært frá byrjan til endan ; og hetta var longu feilurin hjá tjóðarjødunum og læran hjá Jesusi í líknisnum hjá honum um talentirnar. Men hetta er fyri at gloyma, at sonn trúgv er eitt varandi samband við Anda hins livandi Guds, sum varðar av at geva børnum sínum henda mat, sum kemur úr munni hansara alla tíðina og allar løtur. Orð Guds er ikki avmarkað til tær heilagu skriftirnar í Bíbliuni, eftir tað er varandi eftir, " Logos ". » livandi, Orðið løtuvíst gjørdist hold, Kristus virkar í Heilaga Andanum fyri at halda fram við sínum samrøðu við tey, sum elska hann og søkja hann av allari sál. Hetta kann eg vitna um, tí eg havi persónliga fingið gagn av hesum íkastinum av nýggjum ljósi, sum eg deili við tey, sum elska tað eins nóg og eg. Nýggjleikin, sum er fingin úr himli, betra støðugt um okkara fatan av tess avdúkaðu verkætlan og vit mugu vita, hvussu vit avgera og sleppa útgivnum tulkingum, tá tær gerast útgivnar. Bíblían bjóðar okkum at gera hetta : “ *Roynið alt ; halda fast við tað, sum er gott ; (1.Ts.5,21)*».

Dómur Guds er áhaldandi lagaður til hesa framsøknu menning av ljósinum, sum er íblást og opinberað teimum útvaldu goymslunum av hansara oraklum. Sostatt elvir strangt at halda siðvenjuna til tap, tí tað forðar menniskjanum í at laga seg til menningina av

Þjargingarætlanini, sum verður avdúkað stigvíst til heimsins enda. Tað er eitt útrykk, sum fær sítt fulla virði á átrúnaðarliga økinum, tað er : sannleikin í nútíðini ella nútíðarsannleikin . Fyri at skilja hesa hugsan betur, mugu vit hyggja inn í fortíðina, har vit á ápostlanna tíð høvdu eina fullkomna trúarlæru. Seinni, í tíðum við ógvusligum myrkri, sum varð profeterað, varð læran hjá ápostlunum skift út við tær hjá teimum báðum " Róm " ; tað keisaraliga og tað pávaliga, tær báðar fasurnar av somu guddómligu verkætlan, sum eru fyrireikað til djevulin. Harvið rættvísger umleggingararbeiðið navnið, tí talan er um at róta følskar lærur og planta tey oyðiløgdu góðu fræini av ápostólsku læruni aftur. Við stórum tolsemi gav Gud tíð, nógva tíð, til at ljós hansara skuldi endurreisast til fulla fullkomileika. Ólíkt heidnu gudunum, sum ikki reagera, tí teir eru ikki til, livir skaparinn Gud ævigt, og hann vísir, at hann er til, við sínum reaktiónum og sínum óeinastandandi gerðum ; tíverri fyri menniskjað, í formi av harðligum revsingum. Hann, sum skipar fyri náttúruni, sum stýrir eldingum, toru og blikkum, sum vekir gosfjöll og fær tey at spýta eld á seku menniskju, sum elvir til jarðskjálvtar og elvir til oyðileggjandi sjóvarfallsbylgjur, er eisini tann, sum kemur at hvísla í huganum á sínum útvaldu, hvat framgongdin av hansara verkætlan er, sum hann hevði fyrireikað. “ *Vissuliga ger Harrin, drottin, einki, uttan at hann opinberar loyndarmál sítt fyri tænarum sínum, profetunum* ,” sambært Ámos 3:7.

Fyrsta eygnabráið á Apokalypsuna

Í síni framløgu lýsir Jóhannes, ápostul Harrans Jesu Krists, fyri okkum tær myndir, sum Gud gevur honum í sjón og teir boðskapur, sum hann hoyrir. Í útsjón, men bert í útsjón, avdúkar Opinberingin, týðingin av griksku "apocalupsis", einki, tí hon varðveitir sín loyndarfulla tátt, óskiljandi fyri fjøldina av teimum trúgvandi, sum lesa hana. Loyndarmálið ræðir tey, og tey eru reducerað til at ignorera loyndarmálini, sum verða avdúkað.

Gud ger ikki soleiðis uttan vit. Við hesum lærir Hann okkum, hvussu heilag Hansara opinbering er, og at hon sum so bert er ætlað Hansara útvaldu. Og her er tað hóskaði at vera greiður um evnið, hansara útvaldu eru ikki tey, sum siga seg vera, men einans tey, sum hann sjálvur viðurkennir sum sínar tænarar, tí tey skilja seg frá falsktrúgvandi við teirra trúfesti og teirra lýdni.

“ *Opinberingin hjá Jesusi Kristi, sum Gud gav honum, fyri at vísa tænarum sínum tað, sum **skjótt** skuldi henda ; (Op. 1,1-2) ».*

So hann, sum lýsti í Jóh. 14,6, “ *Eg eri vegurin, sannleikin og lívið ; eingin kemur til Faðirin uttan gjøgnum meg* ”, kemur, gjøgnum sína Apokalypsu, sína opinbering, at vísa tænarum sínum sannleikans veg, sum ger, at teir kunnu fáa ævigt lív, sum er bjóðað og lagt upp til í hansara navni. Tí fáa tað bert tey, sum hann metir vera verd at fáa tað. Eftir at hava víst ítøkiliga við síni jarðligu tænastrá, hvat er fyrmyndin fyri sannari trúgv, fer Jesus at viðurkenna tey, sum eru verd hann og hansara sjálvbodna sónoftur, við tað at tey veruliga hava tikið seg upp á hesa fyrmyndarliga leiðina, sum hann gekk frammanundan teimum. Hansara fulla og fullkomna vígsla til Guds tænastrá er tann uppskotni normurin. Um Meistarinn segði við Pilatus : “ *...Eg eri komin í heimin at vitna um sannleikan...* (Jóh. 18,37) ” í hesum sama heimi, so mugu hansara útvaldu gera tað sama.

Hvør gáta hevur sína forkláring, men fyri at fáa hana skal ein brúka lyklarnar, sum lata upp og lata aftur atgongdina til loyndarmálini. Men tíverri fyri tey yvirflatuliga forvitnu, er ein høvuðslykil Gud sjálvur, persónliga. Í frítíðini og eftir sínum ófeilbarliga og fullkomiliga rættvísa dómi letur hann upp ella letur aftur menniskjansliga vit. Henda fyrsta forðingin ger opinberaðu bókinu óskiljandi og Heilaga Bíblían yvirhøvur gerst, tá hon verður lögð undir lesnað hjá falsktrúgvandi, eitt savn av átrúnaðarligum alibis-greinum. Og hesir falsku trúgvandi eru sera nógvir, og tí hevði Jesus á jørðini margfaldað sínar ávaringar um teir falsku Kristusar, sum skuldu koma fram til heimsins enda, sambært Matt.24,5-11-24 og Matt.7,21 til 23, har hann ávarar ímóti falsku pástandunum hjá teimum, sum hart fylgja hansara.

Apokalypsan er tí opinberingin av søguni um ta sonnu trúnnu, sum Jesus Kristus viðurkennir sum Faðir og sum Heilagi Andi, sum kemur frá Faðirinum, einasta skaparanum Gudi. Henda sanna trúgvinn kvalifiserar sínar útvaldu, sum fara ígjøgnum myrkar øldir av tíðum við ógvusligum átrúnaðarligum ørkymlan. Henda støðan rættvísger stjórnumsymbolið , sum Gud skrivur til tey útvaldu , sum hann kennir aftur, sjálvst um tey lottuvíst, tí eins og tey, sambært 1. Mós. 1,15, lýsa tey í myrkrinum, " *fyri at geva ljós á jørðina .* " »

Annar lykilin til Apokalypsuna er fjaldur í bókini hjá Dánjali profeti, ein av bókunum í gamla sáttmálanum, sum er tann fyrsti av teimum " *tveimum vitnunum* " hjá Gudi, sum eru nevnd í Opinb.11,3; tann seinni er Apokalypsan og bøkurnar í nýggja sáttmálanum. Undir síni

jarðligu tænastráttur varði Jesús ans hjá lærusveinum sínum til henda Dániel profet, hvørs vitnisburður er flokkaður í söguligu bókunum í tí heilagu jødisku " Tóruni " .

Guddómliga opinberingin tekur stöði í tveimum andaligum sulum. Tað er so rætt, at bøkurnar hjá Dánieli og tann í Apokalypsu, sum er givin Jóhannesi, eru hvør sínar og fylgjandi fyri at bera, sum tvær sulum, høvuðsstaðin í eini guddómligari himmalskari opinbering.

Apokalypsan er tí søgan um sanna trúgv, sum Gud definerar í hesum versinum :
" *Sælur er tann, sum lesur og tey, sum hoyra orðini í hesi profeti, og halda tað, sum skrivað er í henni! Tí tíðin er nær (Op. 1,3) .*"

Sagnorðið " les " hevur ein nágreiniligan týdning fyri Gud, sum setur tað í samband við at skilja boðskapin, sum er lísín. Hesin tankin kemur fram í Jes 29,11-12 : " *Øll opinberingin er tykkum sum orðini í eini bók, sum er innsiglað, sum ein letur einum manni, sum er lesiførur og sigur: Les hetta! Ok hann svarar: Eigi kann ek, þviat þat er innsiglað; ella sum ein bók, sum er givin einum manni, sum ikki dugir at lesa, og sigur: Les hetta! Og hvør svarar: Eg dugi ikki at lesa .*" Við hesum samanberingum staðfestir Andin, at tað ikki er møguligt at skilja teir guddómligu boðskapirnar, sum eru kodaðir fyri tey, sum " heiðra hann við munni sínum og varrum sínum, men hjórtu teirra eru langt frá honum," sambært Jes 29,13 : " *Harrin segði: Tá ið hetta fólkíð nærkast mær, heiðra tey meg við munni sínum og varrum sínum; men hjarta hansara er langt frá mær, og óttin hann hevur fyri mær er bert ein fyriskipan í mannsíðvenjuni .* -

Ein triði lykil kemur saman við tí fyrsta. Tað er eisini at finna í Gudi, sum fullveldisliga velur millum síni útvaldu, tann, sum hann skal gera fýran fyri at " lesa " profetiina fyri at upplýsa brøður og systrar sínar í Jesusi Kristi. Tí Paulus minti okkum á í 1. Kor.12,28-29 : " *Og Gud hevur sett nakrar í kirkjuna: fyrst ápostlar, í øðrum lagi profetar, í triðja lagi lærarar, síðani undurverk, síðani grøðingargávur, hjálpir, stjórnr, ymisk tungumál. Eru allir ápostlar? Eru teir allir profetar? Eru tey øll læknar? "*

Í tí skipan, sum Gud hevur leiðt, improviserar ein ikki ein profet við persónligari menniskjaligari avgerð. Tað er sum Jesús lærði í líknílsinum, vit skulu ikki skunda okkum at taka fremsta sessin, men heldur, vit skulu sita aftast í rúminum, og bíða, um tað skal henda, eftir at Gud bjóðar okkum at flyta okkum á fremstu røð. Eg hevði onga serliga ambítión um at hava nakran leiklut í hansara verki, og eg hevði bara stóran lyst fyri ynskinum um at skilja týdningin av hesum undarlig boðskapi, sum eg las í Apokalypsu. Og tað var Gud, sum, áðrenn eg skilti týdningin, kallaði meg í sjón. So undrast ikki á tann serliga lýsandi karakterin í teimum verkum , sum eg leggi fram ; tað er ávøksturin av eini ekaðari ápostólskari missión.

Løtuóførið at skilja hansara loyndarmál, sum eru avdúkað í kodu, er tí vanligt og væntað í tí skipan, sum Gud hevur sett á stovrn. Fákunna er ikki ein feilur, so leingi tað ikki er avleiðingin av noktan av tí givna ljósinum. Við noktan av tí, sum hann avdúkar gjøgnum profetarnar, sum hann sendir til hesa uppgávu, er guddómligi setningurin beinanvegin : hann er slit av sambandi, vernd og vón. Soleiðis fekk ein profetur á missión, Jóhannes, eina kodaða sjón frá Gudi, við endan av tíðini, leggur ein annar profetur á missión fram fyri tykkum í dag tær avkodaðu sjónirnar í Dániel og Opinberingarbókini, og bjóðar tykkum allar trygdirnar fyri guddómligari signing við teirra hátignarliga klárleika. Til hesa avkoding er bert ein kelda : Bíblían, einki annað enn Bíblían, men øll Bíblían, undir lýsing Heilaga Andans. Guds uppmærksemi og kærleiki er miðvíst móti teimum einfaldastu menniskjaskapningunum, eins og lýðin børn, sum eru vorðin sjáldsom í endatíðini. Skil á guddómligari hugsan kann bert fáast í tóttum og intensum samstarvi millum Gud og tænaara hansara. Sannleikin kann ikki stjalast ; tað er uppborið. Tað verður móttikið av teimum, sum elska tað, sum ein guddómlig útlát, ein frukt, ein kjarni hjá tí elskaða og tilbíðjaða Harranum.

Öll byggingin av tí stóru Opinberingini, sum bókurnar Dániel og Opinberingin hava ført við sær á ein fylgihátt, er risastór og villeiðandi fløkt. Tí í veruleikanum nevnr Gud ofta somu evni undir ymiskum og fylgjandi tátum og smálutum. Á mínum núverandi meistarastøði í evninum er avdúkað trúarsøga faktiskt sera einføld at taka saman.

Enn er ein fjórði lykil : okkum sjálvi. Vit mugu verða vald, tí okkara sál og øll okkara persónligheit skulu deila við Gud allar hansara fatanir av góðum og illum. Um onkur ikki hoyrir honum til, so fer hann heilt sikkurt at avbjóða hansara læru um eitt ella annað punkt. Dýrdarríka Opinberingin sæst bert greið í halgaðu huganum hjá teimum útvaldu. Sannleikin er soleiðis, at tað kann ikki semjast um tað, tú mást taka tað sum tað er ella lata tað vera; Sum Jesus lærði, verður alt avgreitt við “ ja ” ella “ nei .” Og tað, sum menniskjað leggur afturat, kemur frá tí Ónda.

Eftir er eitt grundleggjandi kriterium, sum Gud krevur : totalt eyðmjúkleiki. Stoltleiki í einum verki er lógligur, men stoltleiki verður ongantíð : “ *Gud stendur ímóti teimum stoltu, men gevur teimum eyðmjúku náði* (Jákup 4,6).” Stoltleiki er rótin til tað ónda, sum elvdi til oyðilegging djevulsins við sínum skrímsligu avleiðingum fyri seg sjálvan og fyri allar Guds himmalsku og jarðligu skapningar, er tað ógjørligt hjá eini stoltari veru at fáa val í Kristi.

Sannur eyðmjúkleiki snýr seg um at viðurkenna okkara menniskjaligu veikleikar og trúgva orðum Kristusar, tá hann sigur við okkum : “ *Uttan meg kunnu tit einki gera* (Jóh. 15,5).” Í hesum “ *einki* ” liggur, sum prioritet, møguleikin at skilja týðningin av tess koddadu profetisku boðskapum. Eg skal siga tær hví og geva tær frágreiðingina. Í sínum vísdómi, sínum guddómligu vit, gav Harrin Dánjali íblástur við sínum profetium í elementum, sum vóru skild sundur við áratíggjum. Áðrenn hann gav mær íblástur til hugskotið um at gera eina samanberandi samanseting av øllum hesum profetium skildar í kapitlar, hevði eingin gjørt tað áðrenn meg. Tí tað er bert gjøgnum hendan teknikk, at tær ákærur, sum Gud leggur fram, fáa nágreinileika og týðning. Loyndarmálið við ljósinum liggur í samansetingini av øllum profetisku tekstunum, parallelkanningini av dátunum úr teimum serstøku kapitlunum og fram um alt í at leita í allari BÍbliuni eftir andaliga týðninginum av teimum symbolum, sum mótast. So leingi hesin hátturin ikki varð brúktur, stúrdi Dánjalsbók, uttan sum profetiin um Apokalypsu framvegis er heilt óskiljandi, stúrdi tær guddómligu ákærurnar, sum vóru nevndar, ikki ov nógv fyri teimum, sum tær snúðu seg um. Tað er fyri at broyta hesa støðu, at Heilagi Andi Jesu Kristis gav mær íblástur til at gera greitt, hvat higartil hevði verið hildið óskýrt. Eyðmerkingin av teimum fyra høvuðsmálunum við guddómligari vreiði verður sostatt avdúkað á ein óumstríddan hátt. Gud viðurkennir ongan annan myndugleika enn tann í sínum skrivaða orði, og tað er hetta, sum fordømir og ákærir, sum hansara “ *tvey vitni* ” sambært Opinb.11,3, jarðligar og himmalskar syndarar. Latið okkum nú hyggja at hesi profetisku søguni, sum er opinberað í samandrátta.

Fyrsti partur : Søgán um Ísrael í útflyting síðani – 605

Dánjal kemur til Bábylon (-605) Dan.12.

Sjónirnar hjá Dánjali um stjórnarleiðarar á rað

1-Kaldeiska ríkið : Dán.2,32-37-38 ; 7:4.

2-Meda- og Persaríkið : Dan.2,32-39 ; 7,5 ; 8:20.

3-Grikska ríkið : Dán.2,32-39 ; 7,6 ; 8,21 ; 11,3-4-21.

4-Rómverska ríkið : Dán.2,33-40 ; 7,7 ; 8,9 ; 9:26 ; 11:18-30.

5-Evropeisku ríkin : Dán.2,33 ; 7,7-20-24.

6-Pávastýrið : ..... Dán.7,8 ; 8,10 ; 9:27 ; 11:36.

Annar partur : Dánjal + Opinberingin

Profeti um fyrstu komu Messias, sum jødarnir vrakaðu : Dániel 9.

Forfylgingar av jøðunum av grikska konginum Antiochus IV Epifanes (-168) : fráboðan um *stóra vanlukku* : Dan.10:1. Uppfyllingin : Dán.11,31. Rómverskar forfylgingar (70) : Dán.9,26.

Eftir Kaldear, Medar og Persar, Grikkar, r6d R6m, keisara, sidan páva, fra 538. I Rom møtir kristna trúgvín sínum deyðiligu fíggingda í sínum tveimum fylgjandi keisara- og pávafasum : Dan.2:40 til 43 ; 7,7-8-19 til 26 ; 8,9 til 12 ; 11:36 til 40 ; 12,7 ; Ápo.2 ; 8,8 til 11 ; 11,2 ; 12,3 til 6-13 til 16 ; 13,1 til 10 ; 14:8.

Frá 1170 (Pierre Valdo), trúbotarverkið til afturkomu Kristusar: Opinberingin 2,19-20-24 til 29 ; 3,1 til 3 ; 9,1 til 12 ; 13:11 til 18.

Millum 1789 og 1798 revsiverkætlanin hjá franskari kollveltingargudloysi : Opinberingin 2:22 ; 8,12 ; 11:7 til 13.

Ríkið hjá Napoleon I : Opinberingin 8,13.

Frá 1843, royndin av adventistisku trúnni og avleiðingarnar av henni: Dániel 8,14 ; 12,11-12 ; Ápo.3. Fall siðbundnu protestantismuna : Opinberingin 3,1-3 ; hansara revsing : Opinberingin 9,1 til 12 (5. ^{lúðurin}). Adventistiskar undangongumenn signaðir : Opinberingin 3,4-6.

Frá 1873, offisiella signingin av alheims sjeyndadagsadventistastovninum: Dániel 12,12 ; Opinberingin 3,7 ; innsigli *Guds* : Opb 7 ; hansara alheimsuppgávu ella boðskapir hjá teimum trimum einglunum: Opinb.

Frá 1994, undir roynd av profetiskari trúgy, datt tann stovnsliga adventistiska trúgvín : Opinberingin 3,14 til 19. Avleiðingin : hon fór upp í protestantisku leguna, sum varð vrakað síðani 1844 : Opinberingin 9,5-10. Revsing hansara : Opinb.14,10 (*hann skal drekka, hann eisini* , ...).

Millum 2021 og 2029, 3. heimsbardagi : Dániel 11:40 til 45 ; Opinb. 9,13 til 19 (6. ^{lúðurin}).

Í 2029, endin á tíðini við felags og einstaklinga náði : Opinb.

Alheims trúarroyndin : álagda sunnudagslógín : Opinberingin 12,17 ; 13:11 til 18 ; 17:12 til 14 ; tær sjeý seinastu plágurnar : Opinb.

Á vári 2030, “ *Harmageddon* ” : deyðakunngerð og dýrdarfulla afturkomu Kristusar : Dániel 2,34-35-44-45 ; 12,1 ; Opinberingin 13,15 ; 16:16. *Sjeýndi lúðurin* : Opinberingin 1:7 ; 11:15 til 19 ; 19,11-19 *Sjeýnda seinasta plágan* : Opinb.16,17. *Avreiðingin ella hvørvingin* av teimum útvaldu : *Opinb* . 16:19 ; 17 ; 18 ; 19:20-21.

Frá várinum 2030, sjeýnda ártúsund ella stóra hvíludagurin fyri Gud og hansara útvaldu : sigraður, er Satan bundin á oyðilögdu jørðini í *túsund ár* : Op . Ápo.4 ; 11:18 ; 20:4 til 6.

Umleið 3030, seinasti dómurin : dýrd teirra útvaldu : Opinb. *Annar deyðin* á jørðini : Dániel 7:11 ; 20,7 til 15. Á endurnýggjaðu jørðini: Opinb . Dán.2,35-44 ; 7,22-27.

Tákn um Róm í profeti

Tann óskýrði tátturinn í profetiumum liggur í, at ymisk symbol verða nýtt, hóast tey snúgva seg um somu eind. Tey gerast tí komplementerandi, í staðin fyri at útihýsa hvørjum øðrum. Hetta ger, at Gud kann halda tann loyndarfulla partin av tekstunum og at konstruera eina robotportrett av teimum ymisku tættunum í tí marknaðarførda evninum. Soleiðis er eisini við sínum høvuðsmáli : Róm.

Í Dan.2, í sjónini av standmyndini, er tað fjórða heimsveldið, sum hevur sum sítt symbol "*jarnfóturnar*". "*Jarnið*" er ein spegilmynd av sínum harða karakteri og sínum latínska motto "*DVRA LEX SED LEX*", týtt sum : " lógin er harðlig, men lógin er lógin ". Harumframt minna "*jarnfóturnir*" útsjónina av rómverskum legionerunum í jarnbróstplátum á høvdinum, høvdinum, herðunum, armunum og *fótunum* , sum gingu fram til gongu í longum, skipaðum og disiplinaryaðum sulum.

Í Dan 7 er Róm, í sínum báðum heidnu fasum, tí republikanska og tí keisaraliga, framvegis fjórða ríkið, sum verður lýst sum "*eitt ógvusligt skrímst við jarntennum* ." Jarnið í tennunum bindur hana saman við *jarnbeinunum* hjá Dan.2 . Hon hevur eisini "*tíggju horn*" sum umboða tíggju sjálvstøðug evropeisk kongsríki sum skuldu myndast eftir fall Rómverska ríkisins. Hetta er læran, sum er givin í Dan.7,24.

Dan.7,8 lýsir, at eitt ellivta "*horni*" kemur fram, sum í profetiini verður fremsta markið fyri allari guddómligari vreiði. Tað verður kallað "*lítla hornið*" men, paradoksalt, Dan.7,20 kennir tað "*størri útsjónd enn hini* ." Forklaringin verður givin í Dan.8,23-24, "*tann óhugnaligi og snildur kongurinn ... skal trívast í sínum ætlanum ; hann skal oyðileggja tey valdsmiklu og fólkið hjá teimum heilagu* ." Hetta er bert ein partur av teimum gerðum, sum Gud kennir til hesa seinnu rómversku yvirvaldið, sum varð framt frá 538, við stovnan av pávastýrinum, sum álegði rómversk-katólsku trúnaði við keisaramyndugleikanum hjá Justinianus ¹Vit noyðast at taka upp allar tær ákærur, sum Gud leggur fram á ein spreittan hátt, gjøgnum alla profetiina, móti hesi einaræðisligu og despotisku, men átrúnaðarligu, skipanini, sum rómverska papisman umboðar. Um Dan.7:24 kallar hann "*øðrvísi enn tann fyrsta*" , so er tað júst tí at hansara vald er átrúnaðarligt og hvílir á trúgv teirra valdsmiklu , sum óttast hann og óttast hansara ávirkan við Gud ; sum Dan.8,25 skrivur til "*eydnuna av hansara snildum* ." Onkur heldur tað kanska vera óvanligt, at eg knýti kongin í Dániel 7 saman við kongin í Dániel 8. Eg skal tí vísa grundgevingina fyri hesum sambandi.

Í Dan.8 finna vit ikki longur tær fyra keisararøðirnar í Dan.2 og 7, men bert tvey av hesum heimsveldum, harafturat týðiliga eyðmerkt í tekstinum : tað media- og persiska ríkið, sum er tilnevnt við einum "*veðri*" og tað grikska ríkið, sum er umboðað av einum "*geitum*" , sum stendur frammanundan rómverska ríkinum. Í 323 doyði tann stóri grikski sigursharrin Alexander hin Stóri, "*stóra hornið á geitini varð brotið* ." Men uttan arving varð ríki hansara býtt millum herovastar hansara. Eftir 20 ár av stríði teirra millum, vóru bert 4 kongsríki eftir "*fýra horn reistust í teimum fýra himmalvindunum at avloysa tað*". Hesi fýra hornini eru Egyptaland, Sýria, Grikkaland og Trakia. Í hesum kapitli 8 leggur Andin okkum fram føðingina av hesum fjórða ríkinum, sum í byrjanini bert var ein vesturlendskur býur, fyrst monarkistiskur, síðani republikanskur síðani – 510. Tað var í síni republikansku skipan, at Róm stigvíst fekk vald við at umskapa til rómverskar nýlendskar tjóðir fólkinum, sum calle.

Soleiðis er í versu 9, undir navninum " *lítla hornið* ", sum longu nevnir rómversku pávastyrið í Dan 7, framd við at koma republikanska Róm í søguna hjá Eystri, har Ísrael er funnið, við inntrivinum í Grikkalandi, " *eitt av teimum fyra hornunum* ." Sum eg júst havi sagt, varð tað kallað í -214 at loysa ósemju millum tvær grikskar samgongur, Achaean Samband og Aetolisku Samband, og úrslitið var fyri Grikkaland, at Grikkaland misti sjálvstýri sítt, og kolonial undirlegging av rómverjum í -146 evoked the following cire of Italia the following the conquests. vious *profetiir* . Landfrøðiliga staðsetingin av grundgevingini er tann í Italia har Róm liggur. Í føðingini av stovnarunum Romulus og Remus er ein honúlvur, sum súgvaði teir. Á latíni er orðið hon-úlvur " lupa " sum merkir hon-úlvur men eisini skøkja. Soleiðis var hesin býurin frá skapanini merktur av Gudi fyri sína tvífaldu profetisku ætlan. Vit finna hana sum ein úlv í seyðahúsinum hjá Jesusi, sum fer at samanbera hana við eina skøkju í Opinb. Síðani varð útbyggingin móti " *sudri* " framd við at hertaka Suðuritalia (– 496 til – 272), síðani við at koma sigursvandi fram úr krígunum, sum vóru førd móti Kartago, núverandi Tunis, frá 264 f.Kr. Næsta stigið móti " *eystri* " hennara er tað við inntrivi hennara í Grikkalandi sum vit júst hava sæð. Tað er har, at tað verður lýst sum " *rísa úr einum av teimum fyra hornunum* ". » av tí sundurbýtta grikska ríkinum, sum varð arvað frá Alexander Mikla. Alsamt meira valdsmikil, í -63, fer Róm at enda við at áleggja sína nærveru og sítt kolonialvald á Judea sum Andin kallar " *tað vakrasta av londum* " tí tað er hansara verk síðani skapanina eftir útflytingina av sínum fólki úr Egyptalandi. Hetta orðatakið verður endurtikið í Ez. Søguligur nágreinileiki : enn einaferð varð Róm kallaður av Hyrcanus at berjast móti beiggja sínum Aristobulus. Teir triggir rómversku hertøkurnar, sum eru lýstar, í sama landfrøðiliga formi sum tær hjá medo-persiska " *veðrunum* " í sama kapitli, eru í samsvari við søguliga vitnisburðin. Guds ætlan er soleiðis uppiborið : útrykkið " *lítla horn* " í Dan.7,8 og Dan.8,9 snýr seg, í báðum tilvísingunum, um rómverska samleikan. Málið er prógvað og óumstrítt. Við hesi vissu fer tann guddómligi Andin at kunna fullføra sína læru og sínar ákærur móti hesi pávatráarskipan, sum savnar um seg sjálvan allar himmalsins torn. Rættin frá páva Róm til keisaraliga Róm er sýnd í Dan 7, her, í Dan 8, hoppar Andin yvir øldirnar, sum skilja tey, og frá versu 10, tekur hann upp aftur sum sítt mark, páva eindina, sín yndis deyðiliga fígginga ; og ikki uttan orsök. Tí hon tekur undir við kristnu trúgvini hjá borgarunum í himmiríkinum, sum Jesus Kristus hevur savnað: " *reis upp til himmalher* ." Hetta varð framt í 538 við keisaraskipanini hjá Justinian I, ^{sum} bjóðaði Vigilius I ^{trúarmyndugleika} og pávatrónuna í Vatikaninum. Men vápnaður við hesi valdi, virkar hann ímóti Guds heilögum, sum hann forfylgir í navni kristnu trúarinnar, eins og søguligu eftirmenn hansara fara at gera í næstan 1260 ár (millum 538 og 1789-1793). Ein søgulig nágreinileiki staðfestir rættleikan av hesi varandi tíð, vitandi at kunngerðin varð skrivað í 533. Tey 1260 árinu endaðu tí í hesi útrokning í 1793, árið, tá í kollveltandi " *Ræðsluni* " varð fyriskipað avtøku av rómversku kirkjunum. " *Hon fekk nakrar av stjórnum at falla niður á jørðina og traðkaði tær* ." Myndin verður *tikin* upp aftur í Opinb . Lyklarnir eru givnir í Bíbliuni. Viðvíkjandi *stjórnum* eru tær í 1. Mós.1,15 : " *Gud setti tær á himmalhválmin at geva ljós á jørðina* " ; í 1. Mós.15,5 verða tey samanborin við eftirkomarar Ábrahams : " *Hygg móti himli og tel stjórnum, um tú kanst telja tær ;* *slík verða eftirkomarar tínar* " ; í Dan.12,3 : " *tey, sum venda mongum til rættvísi, skulu lýsa sum stjórnur um aldur og allar ævir* ." Orðið " *hala* " fer at fáa stóran týðning í Apokalypsuni hjá Jesusi Kristi, tí tað symboliserar og tilnevnir " *profetin, sum lærir lygnir* ", sum Jesaja 9,14 avdúkar fyri okkum, og letur sostatt okkara fatan av tí guddómliga kodaða boðskapinum upp. Pávastyrið í Róm er tí, gjøgnum øldirnar av sínum yvirvaldi og síðani uppruna sína, stýrt av fólkskum profetum, eftir tí heilaga og rættvísa dóminum, sum Gud hevur opinberað.

Í Dán 8,11 ákærir Gud pávadømið fyri at reisa seg ímóti Jesusi Kristi, einasta " *Høvðinginum yvir stjórnarmonnum* ", sum vers 25 fer at tilskila, eisini nevndur " *Kongur konganna og Harri harranna* ," í Opinberingini 17,14 ; 19:16. Vit lesa : " *Hon lyfti seg upp til*

herhövdingan, og tók dagliga offur hansara og sló undir halgidóms hansara niður ." Henda týðingin er øðrvísi enn vanligar týðingar, men hon hefur tann virðing, at hon virðir upprunaliga hebraiska tekstin strangt. Og í hesum formi fær Guds boðskapur samsvar og neyvleika. Hugtakið "ævið" snýr seg her ikki um "offur", tí hetta orðið er ikki skrivað í hebraiska tekstinum, nærveran av tí er ólóglig og ikki rættvísgerð ; harafturat skeiklar tað týðningin av profetiini. Jú, profetiin miðar móti kristnu tíðini, har sambært Dan.9,26 vórðu *offur og offur* avtikin. Hetta hugtakið "ævið" snýr seg um eina einkarættarlíga ogn hjá Jesusi Kristi, sum er hansara prestdømi, tað vil siga hansara fyrigevaravald til fyrimuns fyri hansara einasta útvalda, sum hann eyðmerkir og velur. Nú, við at taka ímóti hesum pástandi, signar pávastjórnin tey bannaðu og banna tey signaðu Guds, sum hon lógið ákærir fyri ræðslu, setur seg upp sum fyrmynd fyri guddómligari trúgv ; ein pástandur, sum Gud fullkomiliga mótmælir í hansara profetisku opinbering, sum ákærir hann í Dan.7,25 fyri at "*mynda ætlanina at broyta tíðir og lógina ."* Ræðsla er tí í øllum arbeiðinum hjá pávástýrinum, og ger hana sostatt óverda at bera ella geva nakran átrúnaðarlígan dóm. Tað *ævið* er tí, í samsvari við læruna í Hebr. 7,24, "*óbroytiliga prestdømið*" hjá Jesusi Kristi. Tí kann papisman ikki krevja sending av sínum valdi og myndugleika frá Gudi í Jesusi Kristi ; hann kundi tí bara stjála tað frá honum ólógliga við øllum teimum avleiðingum, sum slíkt stuldur fer at hava fyri hann og tey, hann lokkar. Hesar avleiðingar eru avdúkaðar í Dan.7,11. Við seinasta dómi skal hann líða "*seinni deyðan, kastaður livandi í eld- og svávlvatnið ,"* sum hann sjálvur hefur leingi hótt kongar og øll menniskju við, so at teir vilja tæna og óttast hann : "*Eg hugdi tá vegna tey óvundsjúku orð, sum hornið talaði, og meðan eg hugdi de animal var til, brend ."* Afturfyr fer Opinberingin í Apokalypsuni at staðfesta hendan setningin um rættvísa dómin hjá tí sanna Gudi harðlígan og frustreraðan, í Opinb.17,16 ; 18,8 ; 19:20. Eg valdi at týða sum,

" *og kollveldi grundarlagið undir halgidómi hansara* " orsakað av andaliga karakterinum av teimum ákærum, sum vóru lagdar móti pávástýrinum. Faktiskt kann hebraiska orðið „mecon” týðast sum : *stað ella grundarlag* . Og í hesum førinum er tað *sjálvt grundarlagið undir andaliga halgidóminum* , sum verður kollvelt. Hetta hugtakið "*grundarlagið* " snýr seg sambært Ef . Meinti arvurin hjá Sankta Pæturi er tí móttíðandi av Gudi sjálvum. Fyr papismuna er einasti arvurin hjá Pæturi framhald av arbeiðinum hjá avrættarum hansara, sum krossfestu hann eftir hansara guddómliga Meistara. Hansara inkvisitionsstýri endurgav trúgv tað upprunaliga heidna fyrmyndin. Havi "*broytt tíðina og lógina* ", sum Gud hevði sett á stovn, vitnar henda ótoleranta og grimma stjórnin, sum pávahøvd vóru drápsmenn, illgitnir brotsmenn, so sum Alexander VI Borgia og sonur hansara keisari, avrættari og kardinalur, um tann integreraða djevulska náttúruna hjá rómverska pávaliga katólinum. Risastórar dráp av friðarligum fólki vórðu slept av hesum trúarmyndugleika, av tvingsils- umvendingum, undir deyðarevsing, og trúarskipanunum av krossferðunum, sum vóru framdar móti muslimunum, sum hertóku Ísraels land ; eitt land, sum Gud hefur bannað síðani ár 70, har rómverjar komu at oyðileggja "*býin og heilagleikan* ", í samsvari við tað, sum er kunngjørt í Dan.9,26, sum avleiðing av avvísingini av Messiasi av jøðunum. "*Grundarlagið undir halgidómi hansara* " snýr seg um allar teir lærusannleikar, sum ápostlarnir fingur, sum førdu teir víðari til komandi ættarlið gjøgnum skriftirnar í nýggja sáttmálanum ; tað seinna av Guds „*tveimum vitnum* “, sambært *Opinberingini 11,3*. Úr hesum tøgna vitninum hefur pávisman bert varðveitt nøvnini á hetjunum í bíbilsku trúnni, sum hon hefur tilbiðið og tænt í fjøldum av sínum fjøldum fylgjarum. Sannleikin sambært Róm er skrásettur, partvíst í " missal " (leiðbeiningini til messuna), sum kemur í staðin fyri "*tvey vitni* " Guds ; skriftirnar í gomlu og nýggju sáttmálunum, sum tilsamans mynda ta heilagu Bíbliuna, sum hon stríddist ímóti við at drepa sínar trúgvu fylgjarar.

Vers 12 í Dan.8 fer at avdúka okkum, hví Gud sjálvur noyddist at reisa hesa andstyggiligu og andstyggiligu trúgv upp. "*Herurin varð latin upp við tí dagliga vegna synd ."* So vóru tær ræðuligu og andstyggiligu gerðirnar hjá hesi stjórn til, eftir ynski Guds,

fyrir at revsa “*synd*” sum sambært 1. Jóh. 3,4 er lógarbrotið. Og hetta er ein gerð, sum longu kann kennast til Róm, men í sínum heidnu keisarafasu, tí syndin so álvarsliga, sum hefur uppiborið slíka revsing, rakti Gud á tveimum ógvuliga viðkvæmum punktum : hansara dýrd sum Gud skaparin og sum sigursharri í Kristi. Vit síggja í Opinberingini 8,7-8, at stovnanin av pávastýrinum, í 538, er onnur revsingin, sum Gud hefur álagt, og sum ávaringsmerkið av "*seinnu trompetinum*" profeteraði. Ein onnur revsing er frammanundan, sum er framd av barbarisku innrásunum í Evropa, sum vóru vorðnar ótrúgv kristnar. Hesar gerðir strekkja seg millum 395 og 476, orsøkin til revsingarnar, sum vórðu framdar, er enn at finna áðrenn 395. Soleiðis er dagfestingin 7. mars 321, staðfest, á hvørjum heidni rómverski keisarin, Konstantin I av hvørjum friður varð bjóðaður teimum kristnu í praksis av he replando av ríkinum, av fyrsta degi. Nú, hesin fyrsti dagurin varð vígdur heidnari tilbiðjan av guddómligu ósigraðu sólini. Gud fekk tvífalda vreiði : missin av sínum hvíludegi, minnisvarði um verk sítt sum skapari og um sín endaliga sigur yvir øllum fíggindum sínum, men eisini, í staðin fyri, útbyggingina av heidna heiðurin, sum varð givin fyrsta dagin, inn í sjálvar røðirnar av lærusveinum Jesu Kristi. Fá munnu skilja týdningin av feilinum, tí tað skal gerast greitt, at Gud ikki bara er skapari av lívinum, hann er eisini skapari og skipari av tíðini, og tað er bara til hetta endamálið, at hann skapti stjørnurnar á himlinum. Sólin kemur fram fjórða dagin fyri at merkja dagarnar, mánin fyri at merkja náttina, og sólin aftur og stjørnurnar fyri at merkja árinu. Men vikan er ikki merkt av stjørnunum, hon byggir einans á eina suverena avgerð hjá skapanum Gudi. Hon skal tí umboða tekin um sín myndugleika og Gud skal ansa eftir tí.

Ljós á hvíludegnum

Innanhýsis skipanin í vikuni er eisini útrykkið fyri hansara guddómliga vilja og hetta fer Gud at minna okkum á í rættari tíð í tekstinum í fjórða boð sínum : “ *Minst til hvíludagin, at halda hann heilagan. Tú hevur seks dagar at gera alt arbeiði títt, men tann sjeyndi er dagur Harrans Guds tíns, hann skalt tú ikki gera nakað arbeiði, tú, ella kona tín, ella dýr tíni, ella fremmandamaðurin, sum er innan fyri portrið tínar, tí YaHWéH hevur gjørt himmal og jørð, havið er í si ; Tí signaði hann sjeynda dagin og halgaði hann .* ”

Hygg væl eftir, í hesum sitatinum er tað bara ein spurningur um tøluni " seks og sjeý " ; orðið hvíludagur er ikki eingongd nevnt. Og í sínum formi " sjeyndi ", skipanartali, heldur Skaparin Løgmaður fast um ta støðu, sum hesin sjeyndi dagurin hevur. Hví hetta áheitan ? Eg skal geva tær eina orsök til at broyta, um neyðugt, tína áskoðan á hetta boð. Gud vildi endurnýggja tíðarskipanina, sum hann setti á stovn frá heimsins grundarlagi. Og um hann heldur so nógv fast við, so er tað tí, at vikan er bygd upp í myndini av fullfíggaðu tíðini í hansara spariverkætlan : 7000 ár ella meira nágreiniliga, 6000 + 1000 ár. Tí at hava skeiklað sína frelsuætlan, við at sláa Horeb-klettin tvær ferðir, varð Móses forðaður í at koma inn í jarðliga Kána'an. Hetta var læran, sum Gud vildi geva um hansara ólýdni. Síðani 1843-44 hevur hvíldin á fyrsta degi havt somu avleiðingar, men hesaferð forðar hon fyri at koma inn í himmalska Kána'an, lønina fyri trúna hjá teimum útvaldu, sum sóningardeyði Jesu Krists bjóðar. Hesin guddómliki dómurinn fellur á uppreistrarmenninar, tí eins og gerð Mósesar er restin av fyrsta degi ikki í samsvari við ætlanina, sum Gud hevur forritað. Nøvn kunnu broytast uttan stórvegis avleiðingar, men eginleikin hjá tølum er teirra óbroytiligheit. Hjá Skapanum Gudi, sum hevur umsjón við sínum skapanarverki, fer tíðarinnar stigvísa útvikling fram gjøgnum eina røð av sjeý daga vikum. Óbroytiliga verður fyrsti dagurin fyrsti dagurin og " sjeyndi " verður " sjeyndi ." Hvør dagur fer ævigt at varðveita tað virðið, sum Gud gav honum, frá byrjan av. Og 1. Mósebók lærir okkum, í kapitli 2, at sjeyndi dagurin er objekt fyri eini serligari ørindi : hann er " halgaður " ella settur burturúr. Higartil hevur menniskjað verið óvitandi um sanna orsökina til hetta serliga virðið, men í dag, hennara vegna, gevi eg Guds frágreiðing. Í ljósinum gerst Guds val greitt og rættvísigt : sjeyndi dagurin profeterar sjeynda túsund árið av tí alheims guddómligu verkætlanini uppá 7000 sólár, harav tey seinastu " túsund árin ", sum eru nevnd í Opinb. Og hendan lønin verður fingin til vega takkað verið Jesu sigri á synd og deyða. Tann halgaði hvíludagurin er ikki longur bert minnið um, at Gud hevur skapt okkara jarðliga alheim, hann merkir eisini hvørja viku framgongdina móti inngongdini í himmiríkið, har Jesus sambært Jóh. 14,2-3 " *fyrireikar eitt stað* ". " fyri síni elskaðu útvaldu." Her er ein sera góð orsök til at elska og heiðra Hann hendan heilaga sjeynda dagin, tá ið Hann kemur at markera endan á okkara vikum, við sólarmyrking, við endan av 6. ^{degi}.

Frá nú av, tá ið tú lesur ella hoyrir orðini í hesum fjórða boðnum, mást tú hoyra aftanfyrir orðini í tekstinum, Gud siga við menniskjað: " Tú hevur 6000 ár at framleiða trúarverk teirra útvaldu, tí tá ið endin á hesi tíð er komin, verður tíðin á teimum 1000. *millener longni til seum* ; tað verður bert víðkað til míni útvaldu, sum eru komin inn í mína himmalsku ævinleika, við tí sonnu trúnni, sum Jesus Kristus viðurkennir .

Hvíludagurinn kemur sostatt fram sum eitt symbolskt og profetískt tekin um ævigt lív, sum er tilskilað teimum loystu á jörðinni. Eisini avmyndaði Jesus tað við " perluni *dýrabara* " í líknilsinum hjá honum, sum er siterað í Matt.13,45-46 : " *Himmiríkið er sum ein keypmaður, sum søkir vakrar perlur. Hann fann eina perlu av stórum verði ; og hann fór og seldi alt, sum hann átti, og keypti hana.* " Hetta versið kann fáa tvær umvendar forkláringar. Orðini „ *himmiríkið* “ vísa til Guds frelsuætlan. Við at avmynda sína verkætlan samanber Jesus Kristus seg sjálfvan við ein " *keypmann* " av " *perlum* ", sum leitar eftir *perluni* , tí vakrastu, tí fullkomnastu og harvið, tí, sum skipar fyri hægsta prís. Fyri at finna hesa sjáldsomu og tí dýrabaru *perluna* , fór Jesus úr himlinum og dýrd hansara og á jörðinni fyri kostnaðin av sínum ógvusliga deyða, loysti hann hesar andaligu perlurnar, so tær skuldu gerast hansara ogn í allar ævir. Men umvent er *keypmaðurin* tann útvaldi, sum tystir eftir tí absoluta, eftir guddómligari fullkomleika, sum verður lønin fyri sonnari trúgv. Her aftur, fyri at vinna hesa virðisløn av himmalsku kallinum, sleppur hann fánýtis og órættvís sum jarðligum virðum fyri at halga seg til at geva Skaparanum Gudi eina tilbiðjan, sum honum dámar. Í hesi útgávuni er tann *dýrabara perlan* ævigt lív, sum Jesus Kristus bjóðar sínum útvaldu á vári í árinum 2030.

Henda *perlan av stórum virði* kann tí bert snúgv seg um seinastu tíðina av adventismuni ; tann, hvørs seinastu umboð skulu liva til Jesu Krists sonnu afturkomu. Tí savnar henda *dýrabara perlan* hvíludagin, afturkomu Kristusar og heilagleika teirra seinastu útvaldu. Tann lærufullkomleikin , sum er funnin í hesi seinastu tíðini , gevur teimum heiløgu myndina av *perluni* . Teirra serligu uppliving av at koma inn í ævinleikan livandi staðfestir hesa *perlumyndina* . Og teirra tilknýti til sjeyndadags hvíludagin, sum tey vita, profeterar sjeynda ártúsund, gevur hvíludegnum og sjeynda ártúsund myndina av einum serligum dýrabarum gimsteini, sum einki kann samanberast við uttan ein " *perla av dýrum* ". Hetta hugskotið kemur fram í Opinb.21,21 : " ***Tey tólv portrini vóru tólv perlur ; hvør hurð var av eini perlu*** . *Býartorgið var av reinum gulli, sum gjøgnumskygt glas* . Hetta versið leggur dent á serstøku halganarstöðið, sum Gud krevur, og samstundis , ta serstøku lønina fyri at fáa ævigt lív við at koma inn í sjeynda ártúsund hvíludagin gjøgnum symbolsk " *portur* ", sum ímynda adventistisku trúarroyndirnar . Tey seinastu loystu eru ikki betri enn tey, sum vóru undan teimum. Tað er bert tann lærusannleikin , sum Gud hevur gjørt teimum kunnugt , sum rættvísger teirra mynd sum *perlur* , sum kemur eftir teirri av skorinum *gimsteinum* . Gud ger ongantíð undantøk fyri fólk , men alt eftir umrøddu tíð hevur Hann tilskilað sær rættin at gera undantøk frá tí heilagleikastøði, sum krevst fyri at fáa frelsu. Tann kristna tíðin, sum er kannað, snýr seg í høvuðsheitum um tíðina, sum er merkt av afturvendandi trúarlíga offisieraðari synd síðani stovnan av rómverska pávastýrinum, tað vil siga síðani 538. Eisini eru byrjanirnar av trúbotini fevndar av hansara samkenslu og hansara miskunn , og brotið av campute í Dancre, sum ikki var: ce várið 1843. Í smálíggum ábendingum er keypið av perluni lagt upp til av Jesu í Opinberingini 3,18 : " *Eg ráði tykkum til at keypa frá mær* ". *gull roynt í eldinum, at tú kanst verða ríkur, og at tú kanst verða klæddur, og at skomm av nakni tíni ikki kemur fram, og at tú kanst smyrja eygu tíni ; Hesi tingini, sum Jesus bjóðar teimum, sum mangla tey, eru tey elementini, sum geva tí útvalda sína symbolsku útsjón av " perlu " í eygum og dómi Harrans Jesu Krists. " Perlan " skal " keypast " frá Honum, hon fæst ikki ókeyp. Prísurin er tann av sjálvsnoktan, grundarlagið undir trúarstríðnum. Í ávikavist raðfylgjuni leggur Jesus upp til at selja eina trúgv, sum er roynd av royndini, sum gevur tí útvalda hansara andaliga ríkiðomi ; hansara reina og ómakaleysa rættvísi, sum fjalir andaliga nakni hins fyrigivna syndarans ; hjálpina frá Heilaga Andanum, sum letur eyguni og vit syndafulla menniskjans upp fyri tí ætlan, sum Gud hevur opinberað í sínum heilagu skriftum í Bíbliuni.*

Í tíðini 6000 árinum í kristnu tíðini bíðaði Gud til endan av hesi jarðligu ringrásini fyri at fáa síni seinastu útvaldu at uppdaga stórleika hansara heilaga sjeynda dag ella halgaða

hvíluðag til hvílu hansara. Tey útvaldu, sum skilja týðningin av henni, hava nú alla orsök til at elska og virða hana sum eina gávu frá Jesusi Kristi. Hvat teimum viðvíkur, sum ikki dáma tað og berjast ímóti tí, so hava og fara tey at hava alla orsök til at hata tað, tí tað fer at merkja endan á teirra djórajárligu tilveru.

Skipanin í Dániel 8:14.

Dan.8,12 heldur fram og sigur, “*Hornið kastaði sannleikan niður á jørðina og eydnaðist í tí, sum tað gjørði.*” “*Sannleiki*” er sambært Sálm 119:142 “*lógin.*” Men tað er eisini tað absolutta øvugta av “*lygnini*”, sum sambært Jes.9,14 eyðkennir pávaliga “*falska profetin*” við hugtakinum “*hala*”, sum beinleiðis ákærir hann í Opinb.12,4. Faktiskt kastar hon sannleikan til jørðina fyri at seta sínar átrúnaðarligu „*lygnir*” upp í hansara stað. Hansara “*fyrítøkur*” kundu bert “*eydnast*”, tí Gud sjálvur førði til hansara útsjónd fyri at revsa kristna ótrúskapin, sum varð praktiserað síðani 7. mars 321.

Vers 13 og 14 fáa lívsneyðugan týðning fram til heimsins enda. Í vers 13 undrast teir heiløgu á, hvussu leingi neyðtøkan av tí “*dagliga*” og tí av tí “*oyðileggjandi syndini*” fer at vara; ting, sum vit júst hava eyðmerkt. Men lat okkum dvølja eitt sindur við hesa “*oyðileggjandi synd*”. Umrødda oyðileggingin er tann av mannasálum ella lívum. At enda fer alt tað decimeraða menniskjað, í “*túsund árunum*” í sjeynða ártúsund, planetuni Jørð í sínum upprunaliga formi “*formleys og tóm*” sum fer at vinna henni, í Opinb .

Teir “*heiløgu*” spyrja eisini hvussu leingi kristna “*heilagleikin og her*” verður traðkaður? “. Í hesi senuni bera hesir “*halgimenni*” seg at sum trúgvir tænarar Guds, lívgaðir sum Dániel, sum er givin sum fyrimynd í Dán 10,12, av tí lógliga ynskinum “*um at skilja*” guddómligu verkætlanina. Tey fáa fyri tey trý evnini, sum eru tikin upp, bert eitt svar, sum er givið í vers 14.

Sambært teimum rættingum og ábøtum, sum Gud hefur ført meg til at gera úr upprunaliga hebraiska tekstinum, er svarið : " *Til kvöld og morgun, tvey túsund og trý hundrað, og heilagleikin verður rættvísgjörður.*" Tað er ikki longur har, tann óskýrði siðvenjuteksturin : " *Til tvey túsund og trý hundrað kvöld og morgnar og halgidómurin verður reinsaður .*" Tað er ikki longur ein spurningur um *halgidóm* men um **heilagleika** ; harumframt er sagnorðið " *reinsað* " skift út við " **rættvísgjört** ", og triðja broytingin snýr seg um útrykkið " *kvöldmorgun* " sum av sonnum er í eintali í hebraiska tekstinum. Á henda hátt tekur Gud alla rættvísgering burtur frá teimum, sum royna at broyta samlaða talið við at býta tað við tvey, og siga seg skilja kvöldini frá morguninum. Hansara tilgongd er at leggja fram útrokningareindina " *kvöldmorgunin* " sum definerar ein 24 tíma dag í 1. Mós. Fyrst tá avdúkar Andin nummarið á hesi eind : " 2300 ". Samlaða talið av profetiskum døgum, sum eru nevndir, er sostatt vart. Sagnorðið " *rættvísgjörður* " hefur sum rót, á hebraiskum, orðið " *rættvísi* " " *tsédèq* ". Tann týðingin, sum eg leggi upp til, er tí í sær sjálvum rættvísgjörd. Síðani týðir ein feilur viðvíkjandi hebraiska orðinum " *qodesh* " hetta hugtakið við " *halgidómur* " sum á hebraiskum er " *miqdash* ". Orðið " *halgidómur* " er væl týtt í vers 11 í Dániel 8, men tað hefur einki pláss í vers 13 og 14, har Andin brúkar orðið " *qodesh* ", sum skal týðast sum " *heilagleiki* " .

Tá vit vita, at " *oyðileggjandi syndin* " serliga miðar ímóti at sleppa hvíludegnum, sum sjálvur er objektið fyri eini ávísari guddómligari **halgan , lýsir hetta orðið " heilagleiki "** munandi týðningin av profetiska boðskapinum. Gud boðar frá, at við endan av nevnda " *2300 kvöldi og morgni* " verður virðing fyri restini av hansara sanna " *sjeynða degi* " *kravd av honum, frá øllum persónum, sum krevja heilagleika og " ævigan rættvísi "*, sum Jesus Kristus hefur fingið. Endin á " *oyðileggjandi syndini* " fevnir um at gevast við trúartilbiðjanini sunnudagin, fyrrverandi sólardagin, sum Konstantin I heidni keisarin, setti á stovn. Gud endurstovnar sostatt aftur teir lærunormarnar um frelsu, sum ráddu á ápostlanna tíð. Hetta hugtakið „*heilagleiki*” fevnir einans um allar lærusannleikarnar í grundarlagnum undir kristnu trúnni. Havi sum fyrimynd og uppruna læruna, sum er givin jøðunum, fær kristna trúgvín einki nýtt, uttan at avloysa djóraoffur, við blóðinum, sum Jesus Kristus hevði úthelt á sáttargerðini, sum er goymt í einum undirgrundarhelli, sum liggur undir fótum hansara við Golgata, sum tað gleddi frelsara okkara at vísa Wscoy og2. evnini, sum orðið " *heilagleiki* " viðvíkur, eru framsøkin og røkka yvir tíðina í einum lívi, men síðani 2018 er henda tíðin tald og avmarkað, og í dag, í 2020, eru bert 9 ár eftir at endurreisa allar hennara tættir.

Dániel 8,14 er ein sálardrápsskipan, tí broytingin í Guds dómi hefur við sær, at Kristusar frelsutilboð fyri øll, sum praktisera rómversk-katólsk sunnudagskristin, missa. Andin í arvasiðvenjuni fer tí at elva til ævigan deyða hjá fjøldini, sum oftast eru óvitandi um sína fordøming av Gudi. Tað er her, at sýningin av sannleikskærleikanum ger, at Gud kann merkja " *munin* ", viðvíkjandi tí ørindi, sum rakar " *tey, sum tæna honum og tey, sum ikki tæna honum* (Mal. 3,18) " .

Summir uppreistrarhugaðir andar vilja mótmæla sjálvari hugsanini um eina broyting, sum kann skyldast Gudi, sum sjálvur lýsir : " *Eg broyrtist ikki* ", í Mal 3,6. Tað er tá , at vit mugu gera okkum greitt , at tann broytingin , sum varð framd í 1843-44 , bert snýr seg um at endurstovna ein upprunaligan standard , sum leingi hevði verið skeivur og umskapaður . Hetta er orsøkin til, at signingin hjá teimum útvaldu í trúbotini, sum hóast teirra ófullkomin verk eru roknað, hefur ein serligan karakter, hvørs lærutáttur ikki kann leggjast fram sum fyrimynd fyri sonnu trúnni. Hesin serligi dómurin fyri teir fyrstu reformatorarnir er so serligur, at Gud tekur hann upp og opinberar hann í Opinberingini 2,24, har hann sigur við protestantar, áðrenn 1843: " *Eg leggi onga aðra byrd á tykkum, bert tað, sum tit hava goymt, til eg komi* . "

" *Vei* ", sum er knýtt at gildiskomuni av hesi fyriskipan í Dán 8,14, er so " *stórt* ", at Gud gevur boð um tað við at boða frá trimum " *stórum vei* " í Opinberingini 8,13. Og við so

álvarsligum avleiðingum er það bráðneyðugt at vita, nær hon kemur í gildi. Hetta var júst það, sum „heiløgu” í Dán 8,13 stúrdi fyrri. Varandi tíðin verður nú avdúkað at vera “2300 profetiskir dagar” ella 2300 verulig sólár, sambært koduni, sum varð givin Ezekieli, einum samtíðarprofeti hjá Dánieli (Ez.4,5-6). Hesin kapittulin 8, hvørs tema er at gera enda á rómverskari “synd”, fer at finna tey elementini, sum hann manglar í Dán 9 har, eisini har, verður talan um at “gera enda á synd”, men hesaferð, til upprunaligu “syndina” sum elvdi til missin av ævigum lívi, síðani Adam og Eva. Operatióin verður grundað á jarðligu tænastráta hjá Messiasi Jesusi og á sjálvboðið offur av hansara fullkomna lívi, í endurloysing av syndum hansara útvaldu, og eg vil gera það greitt, av teimum einans. Tíðin fyrri komu hansara millum menniskju er ásett við profetium í profetiskum døgum. Boðskapurin snýr seg um jødiska fólkid sum prioritet, tí tey eru í samgongu við Gud. Hann gevur jødiska fólknum, at “gera enda á synd”, eitt tíðarskeið uppá “sjevti vikur” sum umboðar 490 verulig dag-ár. Men hon vísir eisini amboðini at dagfesta útgangsstøðið í útrokningini. “Frá tí, at orðið kom út um, at Jerúsalem skuldi byggjast upp aftur, til tey salvaðu, eru... (7 + 62 = 69 vikur).” Tríggir persiskir kongar góvu hetta loyvið, men bert tann triði, Artaxerxes I framdi það fult út sambært Ezra 7,7. Kongliga fyriskipan hansara varð givin á vári 458 f.Kr. Tíðarskeiðið í teimum 69 vikunum setur byrjanina av tænastráta hjá Jesusi Kristi í árinum 26. Miðað eftir serliga teimum seinastu “sjevti árunum”, sum eru tilskilað til verk Jesusar, sum við sínum sóningardeyða raðfestir grundarlagið undir nýggja samgonguni, leggur Andin fram í vers 27 av Dank.9 hans völd, the weeps”, “hann ger offrið og offrið stødga”; ting, sum eru ofrað upp til Jesus Kristus til bót syndanna. Men deyði hansara kemur áðrenn alt annað fyrri at „gera enda á syndini“. Hvussu skulu vit skilja hendan boðskapin? Gud bjóðar eina sýning av kærleika sínum, sum skal fanga hjertu teirra útvaldu, sum afturfyrri kærleika og takksemi vilja berjast við hansara hjálp móti syndini. 1. Jóh.3,6 staðfestir, og sigur:“
Tann, sum verður verandi í honum, ger ikki synd; tann, sum syndar, hevur hvørki sæð hann ella kent hann.” Og hann styrkir sín boðskap við nógvum øðrum sitatum.

Á lærustøðinum kemur tann nýggi sáttmálin, sum Jesus Kristus bygd, bert í staðin fyrri tann gamla. Sostatt hvíla báðir sáttmálarnir á sama profetiska grundarlagi, sum er opinberað í Dan.9,25. Dagfestingin – 458 kann tí virka sum grundarlag fyrri at rokna tær 70 vikurnar, sum eru ásettar fyrri jødiska fólkid, men eisini fyrri teimum 2300 veruligu dag-árunum í Dan.8,14, sum snúgva seg um kristnu trúna. Takkað verið hesi nágreiniligu dagfestingini kunnu vit staðfesta, at Messias doyði í árinum 30 og at kunngerðin í Dan 8,14 kom í gildi í árinum 1843. Báðir boðskapirnir koma til at “gera enda á syndini” við ævigum, deyðiligum avleiðingum fyrri tey, sum treisk ignorera antin til deyðin rakar tey, ella eftir endan á tíðini við felags og einstøku náðini, sum kemur frammanundan dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists. Fram til hetta seinasta punktið ger lívið ráð fyrri einligum umvendingum, sum geva atgongd til støðuna hjá tí valda.

P viðgerð fyrri Apokalypsu .

Skrivingin av bókini er heilt gjörd av Gudi. Hann er tann, sum velur orðini og í Opinb.22 :18-19, ávarar hann týðararnar og skrifflærdurnar, sum skulu hava ábyrgdina av at senda ella avskriva upprunasøguna, frá ættarliði til ættarlið, um, at minsta broyting í orðunum fer at fáa teir at missa sína frelsu. So vit hava her eitt heilt serligt verk av sera høgum heilagleika. Eg kann samanbera tað við eitt rísa “ gátuført ”, hvørs samling ikki kundi gerast liðug, um sjálvst tað minsta upprunaliga stykkið skuldi broyrtast. Verkið er tí guddómliga kolossalt og eftir síni náttúru, er alt, sum Gud sigur har, satt, men satt fyri kulminatióinina av hansara frelsuverkætlan ; tí hann vendir hesi profetiini til sínar “ tænarar ”, meira nágreiniliga, “ *trælir sínar* ”, um heimsins enda. Profetiin verður bert tulkandi, tá tey profeteraðu elementini eru um at verða uppfyllt ella, fyri tað mesta, uppfyllt.

Longdin á samlaðu tíðini, sum guddómliga bjargingarverkætlanin skuldi vara, hevur altíð verið ignorerað av monnum. Á þessum hætti gat guds þionasta á alla tíma vona at vera vitni til heimsins enda, ok vitnar Paulus um þetta með orðum sínum : " *Þetta segi ek, brædr, at tímínn er stutt ; Frá nú av skulu tey, sum hava konur, vera sum um tey ikki hava nakra, og tey, sum gráta, sum um tey ikki gráta, og tey, sum gleðast, sum um tey ikki gleðast, og tey, sum keypa, sum um tey ikki hava ognir, og tey, sum brúka heimin, sum um tey ikki brúka hann, tí at formurin á hesum heimi fer burtur* (1 Kor . - 1: 7) .

Vit hava, fram um Paulus, tann fyrímun at finna okkum sjálvi í hesi tíðini, tá Gud fer at gera enda á sínum vali av ævigum útvaldum. Og í dag skulu hansara íblástu ráð verða sett í verk av teimum sanniliga útvaldu í okkara endatíð. Heimurin fer at ganga undan, og bert æviga lívið hjá teimum útvaldu heldur fram. Eisini eru orðini hjá Gudi í Kristi, “ *Eg komi skjótt,* ” í Opinb.1,3, sonn, fullkomiliga rættvísígjörd og lagað til hesa seinastu tíð okkara ; níggju ár eftir afturkomu hansara, tá ið hesin teksturin varð skrivaður .

Vit sóu í Dán 7,25, at Róm hevði eina ætlan um at “ *broyta tíðir og lóg* ” Guds. At skilja loyndarmálið í Apokalypsuni hjá Jesusi Kristi, sum varð givin Jóhannesi ápostlinum, sum varð varðhaldsfongslaður á oynni Patmos, er í hvøvuðsheitum grundað á vitan um ta sonnu tíðina, sum Gud hevur ásett. Tíðarevnið er tí grundleggjandi fyri at skilja Apokalypsuna, sum Gud byggir upp á hesa tíðarhugsan. Hann fer tí at spæla við ónákvæmið í hesum dátum, soleiðis at bókin varðveitir sín gátuføra, óskaðiliga karakter, sum ger, at hon kann fara yvir tær 20 øldirnar av okkara tíð uttan at verða oyðiløgd av teimum ákærdu og fordømdu eindunum. Broyttu tíðirnar, og serliga kalendarin, sum Róm setti á stovn á einum skeivum dagfesting, sum er knýtt at Jesu føðing, hava ikki latið tey útvaldu verða svikin, tá tey tulka guddómligar profetiir ; Hetta er tí, at Gud í sínum profetium leggur fram varandi tíðir, hvørs byrjan og endi eru grundað á søguligar gerðir, sum serkønir søgufrøðingar lættliga kunnu eyðmerkja og dagfesta .

Men í Apokalypsuni er hugtakið tíð frumkent, tí allur bygnaðurin í bókini er grundaður á tað. Sostatt var fatanin av henni treytað av røttu tulkningini av hvíludegnum, sum Gud kravdi og endurreisti í 1844. Mín tænasta, sum byrjaði í 1980, var ætlað at avdúka týdningin av profetiska leiklutinum hjá hvíludegnum, sum profeterar stóru hvíluna av sjeýnda ártúsund Gudi og hansara útvaldu. Sambært 2. Pæt. 3,8, " *ein dagur er sum túsund ár, og túsund ár sum ein dagur,* " sambandið, sum varð knýtt millum myndina av teimum sjeý skapanardøggunum, sum eru opinberaðir í 1. Mós. Við hesi vitan gerst profetiin greið og avhendir, perlu fyri perlu, øll síni loyndarmál.

Sostatt fær profetiin bert lív og virknað, um boðskapurin kann knýstast at einum dagfesting í søguni hjá kristnu tíðini. Hetta er tað, sum íblásturin frá Heilaga Anda Guds í Jesusi Kristi hevur gjørt meg fòran fyri at fremja. So eg kann lýsa hesa „ *lítlu bókina, opna* “, sum staðfestir, at tann guddómliga verkætlanin, sum er kunngjörd í Opinberingini 5,5 og 10,2, er lokin.

Hvat arkitektúrinum viðvíkur, so fevnir Apokalypsusjónin um tíðina í kristnu tíðini millum endan á ápostólsku tíðini, umleið 94, og endan av sjeýnda ártúsund, sum fylgir endaligu afturkomu Jesu Krists í 2030. Hon deilir tí við kapitl 2, 7, 8, 9, 11 og 12 í Dániel yvirlitið yvir kristnu tíðina. Fyri tey kristnu er høvuðslæran, sum fæst við at kanna hesa bók, tann avgerandi dagfestingin várið 1843, sum Dán 8,14 ásetir, men eisini heystið 1844, har trúarroýndin endaði. Tað var aftur frá heysti 1844, at Gud legði grundarlagið undir sjeýndadagsadventistisku trúna. Hesar báðar dagfestingar hava so stóran týdning, at Gud fer at brúka tær til at skipa sína Apokalypsu sjón. Fyri at skilja virðið á hesum báðum tættu dagfestingunum, mugu vit knýta 1843 at byrjanini av eini trúarroýnd á profetiska orðið. Tey fyrstu andaligu offrini dattu frá hesi dagfesting gjøgnum teirra vanvirðiligu avvísing av fyrstu adventistisku fráboðanini hjá William Miller. Men royndartíðin bjóðar teimum ein annan móguleika við síni seinnu fráboðan um Jesu afturkomu fyri 22. oktober 1844. 23. oktober endar rættarmálið og dómur Guds kann soleiðis orðast og opinberast. Felagsroyndin er liðug, men einstaklingaumlegging er framvegis mógulig. Harumframt halda faktiskt allir adventistar rómversku sunnudagshvíluna, sum enn ikki er eyðmerkt sum synd. Og hvíludagurin verður stigvíst tikin við av adventistum hvør sær, uttan at hansara høvuðsleiklutur verður realiseraður av øllum adventistum. Hendan grundgevingin førir meg til at stuðla dagfestingini vár 1843 til enda av falsku protestantisku trúnni og heystdagfestingina 23. oktober 1844 til byrjanina av adventismuni signað av Gudi Longu, millum hebrearar, vóru vár og heyst knýtt at hátíðarhaldinum, sum vóru komplementerað við at geva rimetr. æviga rættvísið við " *lambinum* ", sum varð dripið um várið " páskir ", øðrumegin, og endin á syndini við " *geitini* ", sum varð dripin til " sáttardagin ". "syndir, av heysti, harafturímóti." Báðar trúarhátíðirnar finga sína uppfylling í páskum ár 30, har Messias Jesus gav sítt lív. Várið 1843 og 22. oktober 1844 eru sostatt eisini knýtt saman av týdningi tí endamálið við trúarroýndini er sanniliga at " *gera enda á syndini* " sambært Dan.7:24; tað, sum er tann odiusa siðvenja um vikuliga hvílu á fyrsta degi, meðan Gud skipaði fyri tí fyrri sjeýnda, sum hann enntá halgaði til hetta nýtslu, frá enda fyrstu viku jarðarskapanarinnar; í 2021, 5991 ár áðrenn okkum.

Vit kunnu eisini stuðla dagfestingini av kunngerðini í Dániel 8,14, sum definerar dagfestingina á vári 1843. Fyri at rættvísgera hetta valið, mugu vit meta um, at henda løtan sker øll tey viðurskifti, sum higartil vóru raðfest millum Gud og hansara skapningar; Gud sum síðani tann dagin hevur farið undir eitt endaligt val bygt á tvær fylgjandi adventistiskar kunngerðir. Frá várinum 1843, varð hvíludagurin kravdur, men Gud vildi bert geva hann til vinnararnar av stríðnum frá heystinum 1844, sum eitt signað og halgað tekin um, at teir hoyrdu Honum til, í samsvari við bíbilsku læruna í Ezek 20:12-er e 20.

Í hesi bókini er kapitl 5 ætlaður at minna okkum á, at uttan sigurin, sum Jesus Kristus, " *Guds lambið* ", rindaði so dýrt, hevði øll guddómlig hjálp, alt opinberað ljós verið ógjørligt, og tí hevði eingin menniskjasál verið frelst. Hansara profetiska ljós frelsir hansara útvaldu eins nógv og hansara sjálvboðin góðtikna krossfesting. Trúgvín á offur hansara roknar okkum hansara " *æviga rættvísi* " sambært Dán 7,24, men Opinberingin hjá honum lýsir okkum vegin og vísir okkum tær andaligu fellurnar, sum djevulin hevur sett, fyri at fáa okkum at deila hansara ógvusligu ørindi. Í hesum føri tekur frelsan ein ítøkilig form.

Her er eitt dømi um hesar fínu fellurnar. Bíblían verður av røttum mett og mett at vera skrivaða orð Guds. Men hetta orðið skrivaðu menn, sum vóru fordyptir í samanhangi av teirra tíð. Nú, um Gud ikki broytist, broytir fíggindin djevulin, Satan, av hóskaði strategi og atferð mótvegis Guds útvaldu, við tíðini. Hetta er orsøkin til, at djevulin, sum virkar sum ein " *dreka* " mynd av hansara opna forfylgingarstríði, í síni tíð, men bert fyri ta tíðina, kundi Jóhannes lýsa í 1. Jóh. 4,1 til 3: " *Elskaðu, trúgv við ikki hvørjum anda; men roynd andarnar fyri at vita, um teir eru frá Gudi, tí at nógvir falsprofetar eru farnir út í heimin. Við hesum kenna tit Anda Guds: Ein og hvør andi, sum játtar, at Jesus Kristus er komin í holdi, er av*

*Gudi; og hvør andi, sum ikki játtar Jesus, er ikki av Gudi, og hesin er andi antikristus, sum tit hava hoyrt koma og nú longu er í heimum. " Í orðum sínum tilskilar Jóhannes " at koma í holdi " bert fyri at eyðmerkja Kristus av sínum eygnavitnisburði. Men hansara útsøgn " hvør andi, sum játtar, at Jesus Kristus er komin í holdi, er av Gudi " hevur mist sítt virði, síðani kristna trúgvinn datt í fráfall og synd frá 7. mars 321, við at sleppa at síðvenja tann sanna hvíludagin á tí sanna sjeýnda degnum, sum Gud halgaði. Syndarvenjingin hevur, fram til 1843, minkað um virðið á " at játta Jesus Kristus komin í holdi " og síðani somu dagfesting, hevur hon tikið alt virði burturúr tí; teir seinastu fíggindarnir hjá Jesusi Kristi krevja " **navn hansara** " sum hann kunngjórði í Matt 7,21 til 23 : " *Ikki hvør tann , sum sigur við meg: 'Harri, Harri,' skal koma inn í himmiríkið, men tann, sum ger vilja Faðirs míns, sum er í himli. Nógv skulu siga við meg á tí degi: Harri, Harri, hava vit ikki profeterað í **tínum navni** ? Hava vit ikki ríkið út illar andar í **tínum navni** ? Og hava vit ikki gjørt nógv undurverk í **tínum navni** ? Tá skal eg siga teimum greitt: ' **Eg kendi tykkum ongantið, farið frá mær, tit, sum gera órætt.** ' " **Ongantið kent** " !* Hesi " undurverkini " gjørdi tí djevulin og hansara illu andar.*

Apokalypsan í stuttum

Í prologinum í kapitli 1, byrjanini av hansara dýrdarriku opinbering, leggur Andin okkum fram matskránna fyri veitsluna, sum er fyrireikað. Har finna vit temaið í fráboðanini um dýrdarriku afturkomu Jesu Krists, skipað longu í 1843 og 1844, fyri at royna almennu og helst amerikansku protestantisku trúna ; Hetta temaið er alneyðugt : vers 3, *Tí tíðin er nær* ; vers 7, *sí, hann kemur við skýggjunum...* ; vers 10, *Eg var í Andanum á Harrans degi, og eg hoyrði **aftan fyri meg eina harða rødd sum ljóð av lúðri***. Fluttur av Andanum, finnur Jóhannes seg sjálvan á dýrdarriku afturkomu Jesusar degi, á *Harrans degi*, "*ein stórir og ógvusligur dagur*" sambært Mal 4:5, og hann hevur **aftanfyri seg** søguligu fortíðina í kristnu tíðini framløgd undir symbolinum av sjei nøvnum, sum eru lænt úr *sjei býum í Asia* í dag. Síðani fara tey trý temaini *brøv, innsigli og lúður, eins og í Dániel*, at fevna um alla kristnu tíðina parallelt, men hvørt teirra er býtt upp í tveir kapitlar. Nærri kanning fer at avdúka, at hetta býtið er gjørt á týðandi dagfestingini 1843, sum er ásett í Dan.8,14. Innan hvørt tema, koma boðskapur, sum eru lagaðir til tey andaligu støðini, sum eru ásett í Dániel, fyri tær marknaðarførdu tíðirnar, at merkja 7 lötur av umrøddu tíðini ; 7, talið av guddómligari **halgan, sum virkar sum „innsigli“** hennara, og sum verður temaið í Apo.7.

Fylgjandi forkláring varð ongantíð gjørd virkin, tí hugtakið tíð er bert avdúkað av týðninginum av nøvnum á teimum "sjei kirkjunum", sum eru nevndar í fyrsta kapitli. Í temanum í brøvunum, úr Opinb.2 og 3, finna vit ongan neyvleika í forminum : "fyrsti eingilin, seinni eingilin... osfr." » ; eins og tað verður við „*innsiglinum, lúðrunum og teimum sjei seinastu plágunum av vreiði Guds*“. "Á henda hátt hava nøkur kunnað trúð, at boðini vóru ætlað, veruliga og bókstaviliga, til kristin, sum búðu í hesum býum í forna Kappadokia, í núverandi Turkalandi. Tann raðfylgjan, sum profetiin leggur fram hesi býarnøvn, fylgir kronologiskt teirri raðfylgju, sum átrúnaðarlígar søguligar hendingar vórðu uppfyltar gjøgnum alla kristnu tíðina. Og tað er sambært teimum opinberingum, sum Dánielsbók longu hevur fingið, at Gud definerar tann karakterin, sum hann gevur hvørjari tíð við týðninginum av navninum á býnum. Í røð er avdúkaða skipanin týdd soleiðis :

1- *Efesus* : merking : sjóseting (tað hjá samkomuni ella halgidóminum hjá Gudi).

2- *Smyrna* : merking : myrra (hugnaligur luktur og balsaming av teimum deyðu fyri Gudi ; rómverskar forfylgingar av teimum trúgvandi útvaldu millum 303 og 313).

3- *Pergamum* : merking : hór (síðani hvíludagurin varð sleptur, 7. mars 321. Í 538 setti pávaskipanin á stovn átrúnaðarlíga embætisliga restina av fyrsta degi umdoypt sunnudagur).

4- *Thyatira* : merking : andstygd og deyðilig líðing (tilnevnið tíðina hjá protestantisku trúbotini sum opinbart fordømdi djevulska náttúruna í katólsku trúnni ; tíð viðvíkjandi 16. ^{old} har takkað verið mekaniskari prenting, varð eggjað til spjaðing av Bíbliuni).

5- *Sardis* : tvífalt og mótsett merking : krampanði og gimsteinur. (Tað avdúkar dómin, sum Gud sendir víðari trúarroyndina frá 1843-1844 : krampanði týðningurin snýr seg um vrakaðu protestantisku trúna : "*Tú ert deyður*" , og dýrgripin tilnevnið tey útvaldu, sum eru sigursharir yvir royndini : "*tey vilja ganga klæði av henni í hvítum*").

6- *Filadelfia* : merking : Brøðrakærleiki (dýrasteinarnir av *Sardes* hava verið savnaðir í sjeyndadags adventistastovninum síðani 1863 ; boðskapurin er latin fyri árið 1873 definerað av Dan.12:12. Vælsignað tá taken móti hennara váða " av *warne*).

7- *Laodicea* : merking : fólk dømdu : " *hvørki kalt ella heitt men lunkað* " (tað er *Filadelfia* sum hevur " *sína krúnu tikið* " : " *Tú ert eym, eym, fátæk, blind, og nakin* ". Stovnurin hevði ikki ímyndað sær, at tað fór at verða roynt og roynt av at e99,19 . d teirra guddómligu signing til sínar undangongumenn í 1844 : í 1994, stovnurin fall , men boðskapurin helt fram gjøgnum spreittar adventistar, sum Gud eyðmerkti og valdi av teirra kærleika til sítt opinberaða profetiska ljós , og av tí blíða og undirgivna náttúruni í øllum Jesusi disc eras).

" *Í framhaldinum* " av jarðligu tíðini, sum endaði við dýrdarfullu afturkomu Kristusar Guds, fer Apo 4 at lýsa við symbolinum av " 24 hásetum ", eina senu av himmalska dóminum (*í himlinum*), har Gud fer at savna sínar útvaldu, soleiðis at teir døma tey óndu deyðu . Saman við Opinberingini 20 fevnir hesin kapittulin um „ túsund árin ” í sjeynða ártúsund. Kláring : hví 24, og ikki 12, trónir ? Vegna býtið av kristnu tíðini í tveir partar á dagfestingunum 1843-1844 av byrjan og enda av trúarroyndini í tíðini.

Síðani, sum ein týðandi tilsíðis, fer Opinberingin 5 at varpa ljós á týðningin av at skilja profetabókina ; sum bert verður gjørdur møguligur við tí sigri, sum okkara guddómligi Harri og frelsari Jesus Kristus fær.

Tíðin í kristnu tíðini verður endurskoðað í Opinberingini 6 og 7 undir eygnabránum av einum nýggjum tema ; tann hjá teimum " sjei innsiglumum ". Teir fyrstu seks fara at leggja fram høvuðsleikararnar, sum eru pallsettir og tíðarmerkini, sum eyðkenna teir báðar partarnar av býtinum av kristnu tíðini : fram til 1844, fyri Apo.6 ; og frá 1844, fyri Apo.7.

Síðani kemur temaið um " *trompetarnar* ", sum ímynda ávaringsrevsingar fyri tær fyrstu seks í Opinb .

Aftanfyri Apo.9, Apo.10 miðar móti tíðini av heimsins enda , við at vekja upp andaligu støðuna hjá teimum báðum stóru fíggindunum hjá Jesusi Kristi, sum siga seg vera fylgjarar hansara : katólsku trúna og protestantisku trúna , saman við offisiellari adventismu , sum er fallin síðani 1994. Kapittul 10 í fyrsta partinum av bókini endar. Men týðandi høvuðsevni verða viðgjørd og ment í kapitlunum, sum koma eftir.

So fer Apo.11 at taka yvirlitið yvir kristnu tíðina uppáftur og menna , í høvuðsheitum , týðandi leiklutin hjá fronsku kollveltingini , hvørs raðfesta tjóðargudloysi verður brúkt av Gudi, undir symbolska navninum " *djórið, sum rísur úr avgrundini* ", til at oyðileggja valdið hjá katólsku stýrinum " *djórið* , sum rísur úr Aposes 1:3. *Tann* alheims trúarfriðurin, sum er nevndur í *Opinb* . sum er framd við afturkomu í dýrd Jesu Krists , er ^{legd} fram .

Í Opinberingini 12 gevur Andin okkum eitt annað yvirlit yvir kristnu tíðina . Hann lýsir sínar upplýsingar, serliga um støðuna hjá djevlinum og hansara einglastuðlum . Hann lærir okkum, at eftir sigur sín á krossinum, í himmalska navninum hjá *Mikaeli* , sum longu er nevnt í Dán 10,13, 12,1, navnið, sum hann bar í himlinum áðrenn sína menniskjaligu holdgerð í Jesusi, reinsaði Harri okkara himmalin fyri teirra óndu nærveru og teir mistu fyri allar ævir atgongd til Gud. Her eru nøkur góð tíðindi ! Sigurin hjá Jesusi hevði gleðiligar himmalskar avleiðingar fyri okkara himmalsku brøður, sum vóru leyslatnir frá freistingum og hugsanum hjá illum andum. Síðani hesa burturvísing hava tey verið avmarkað til okkara jarðligu vídd , har tey verða dripin saman við jarðligu fíggindum Guds , í 2030 við dýrdarfullu afturkomu Kristusar Guds . Í hesum yvirlitinum avmyndar Andin røðirnar hjá " *drekanum* " og " *orminum* ", sum tilnevna ávikavist tær báðar strategiirnar í djevulsins stríði : opið stríð, av tí fordømda keisaraliga ella pávaliga Róm , og villeiðandi átrúnaðarlaga lokkan av rómverska Vatikanska pávadøminum , unhumanistiska pávadøminum , unhumanist . Í smálutum myndum, sum eru læntar úr

upplivingunum hjá hebrearum, " *letur jörðin munnin upp* " fyri at svølgja pávaálopið hjá katólsku samgongunum. Sum vit júst hava sæð, so verður arbeiðið framt av gudleysu fronsku kollveltingarmonnunum. Men tað verður eisini byrjað av protestantisku hermonnunum hjá einum følskum, ágangandi, stríðsfúsum kristindómi. Yvirlitið endar við eini evokatiónum av " *restini av eftirkomarum kvinnur* ". Andin gevur síðani sína definitiún av teimum sonnu heiløgunum í endatíðini : " *Her er tol teirra heilagu, sum halda Guds boð og halda vitnisburðin um Jesus .* " Andin tilnevnir við hesum orðum tey, sum eins og eg halda seg til hansara profetisku opinbering og ikki lata hana ríva burtur av nøkrum , savna til endans perlurnar, sum himmalin hevur givið .

Kapittul 13 innleiðir teir báðar ágangandi trúarfíggindarnar, sum eru berarar av kristnu trúnni. Í hesum sambandi avmyndar hann tey sum tvey " *djór* ", har tað seinna kom fram úr tí fyrra, sum sambandið millum orðini " *hav og land* " í søguni í 1. Mósebók, sum definera tey í hesum kapitli 13, leggur upp til . Hesi bæði " *djórini* " eru, fyri tað fyrsta, katólkska, móðurkirkjan, og fyri tað seinna, tær protestantisku reformeraðu kirkjurnar, sum komu burturúr henni, døtur hennara.

Dekkandi bert annan part av kristnu tíðini síðani 1844, vekir upp teir tríggar boðskapirnar í sjeyndadagsadventistisku sannleikunum á ævigum treytum : dýrd Guds, sum krevur endurreisn av praksis hansara heilaga hvíludag, hansara fordøming av rómversku katolisismuni, sum hansara fordøming av tí " *menniskjaliga* og djevulska myndugleikan hjá bæði keisaraliga og pávaliga Róm. Tá ið tíðin fyrireikandi missiúnin endar, í røð, við burturbeining av teimum útvaldu heiløgunum, sum eru avmyndað av " *avreiðingini* ", og oyðileggingini av uppreistrarhugaðu lærarunum og øllum vantrúgvandi, gerðir avmyndaðar av " *árganginum* ", verður jörðin aftur tann " *avgrundin* " av fyrsta skapanardegi, sum er avmyndað. Tað fer tó at halda lív í " *túsund ár* " ein valdur íbúgví, Satan, djevulin sjálvur, sum bíðar eftir oyðilegging síni við seinasta dóm saman við øllum hinum uppreistrarhugaðu monnum og einglum .

Opinbering 15 snýr seg um tíðina, tá royndartíðin er liðug.

Op .

Opinb . Tað er í hesum hugtøkum, at Andin tilnevnir keisaraliga og pávaliga " *stórbýin* ", Róm. Dómur Guds yvir hana verður soleiðis týðiliga opinberaður. Kapitlið boðar eisini frá framtíðar dómi hennara og oyðilegging við eldi, tí lambið og hansara trúgvu útvaldu skulu vinna á henni.

Opinb .

Opinbering 19 lýsir dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists og hansara konfrontatiónum við ræðslusligu jarðligu uppreistrarherdeildirnar.

Opinbering 20 miðar móti tíðini í túsund árunum í sjeynða ártúsund livað sera ymiskt, í himlinum av teimum útvaldu, og á oyðilagdu jörðini, í einsemi av Satan. Við endan av túsund árunum fer Gud at skipa fyri seinasta dóminum : oyðilegging við himmalskum og undirgrundar jarðligum eldi av øllum teimum jarðligu menniskjansligu og himmalsku eingla uppreistrarmonnunum.

Opinbering 21 ímyndar dýrdina av samkomuni , sum er myndað av savningini av teimum útvaldu, sum eru loyst við blóði Jesu Krists. Fullkomileikin hjá teimum útvaldu er lýstur við samanberingar við tað, sum jörðin bjóðar mest dýrabara fyri eygum manna : gull, silvur, perlor og gimsteinar.

Opinbering 22 vekir í mynd afturvendandi til tað mista Eden, funnið og sett upp í allar ævir á syndarjörðini endurnýggjað og umskapað til at gerast alheimshásætið hjá tí eina og einasta stóra Gudi, skapanum, lóggevaranum og loysnarinum , sum ræður yvir øllum sínum alheimum við sínum jarðligu loystum.

Her endar hetta skjóta yvirlitið yvir Opinberingarbókina, hvørs nærri kanning fer at staðfesta og styrkja tað, sum júst er sagt.

Eg leggi hesa høggt andaligu forkláring afturat, sum avdúkar duldu grundgevingina í Guds hugsan. Hann ber ógvísligar boðskapir fram gjøgnum smálígar ábendingar um, at Bíblían fer at upplýsa okkum. Við at fylgja, í byggingini av Apokalypsuni, somu mannagongdum, sum hann brúkti til byggingina av sínum opinberingum, sum hann fekk Dánjali, staðfestir Gud, at hann „*ikki broytist*“ og at hann verður „*ævígt tann sami*“. Eisini fann eg í Apokalypsuni sama hátt at seta parallelt trý tema sum eru "*brøvini til samkomurnar*", "*innsiglini*" og "*trompetarnir*". Sambært Apokalypsán er myndprýdd við eini bók, sum er stongd við "*sjey innsigli*", fer bert opningin av "*sjeynda innsiglinum*" at loyva atgongd til prógvini, sum fara at staðfesta í kapitlunum 8 til 22, tulatingarnar og illgrunin, sum eru reistir við kanningini av kapitlunum 1 til 6 skilja í kapitlunum 1 til 6. sterf. Og undrast ikki á, tí temaið í henni er júst hvíludagurin, sum hevur gjørt allan munin á sonnari og følskari heilagleika síðani 1843. Vit finna tí í Apo 7, tann stóra sannleikan, sum gátuføri protestantisku trúgvina á vári 1843. Apokalypsán fer bara at staðfesta hetta grundleggjandi reve. Men fyri adventismuna, sum kom fram sum sigursharri tann dagin, fer Apokalypsán at avdúka fyri 1994, eina roynd, sum fer at gáta hana aftur. Hetta nýggja ljósið fer, enn einaferð, "*aftur*," at gera "*munin á teimum, sum tæna Gudi og teimum, sum ikki tæna Honum*," ella meira.

Annar partur : Nærri kanningin av Apokalypsuni .

Opinberingin 1 : Forsøgn – Afkoman Kristusar – adventistatemaíð

Framløgan

Vers 1 : “*Opinberingin hjá Jesusi Kristi, sum Gud gav honum, fyrri at vísa tænarum sínum tað, sum skjótt skal henda: og hann sendi og merkti tað við eingli sínum til tænara sín Jóhannes, ...*”

Jóhannes, ápostulin, sum Jesus elskaði, er goymslan av hesi guddómligu opinberingini, sum hann fær frá Faðirinum í navni Jesu Krists . Jóhannes, á hebraiskum “Yohan”, merkir : Gud hevur givið ; og tað er eisini mítt fornavn. Segði Jesus ikki : “*Tann, sum hevur, skal fáa meira*” ? Hesin boðskapurin er “*givin*” av “*Gudi*” Faðirinum, tí við óavmarkaðum innihaldi. Tí síðani uppreisn sína hevur Jesus Kristus tikið sínar guddómligu eginleikar uppafur, og tað er sum ein himmalskur Faðir, at hann kann, úr himli, virka til fyrimuns fyrri sínar tænarar ella meira nágreiniliga sínar “*trælir*” . Sum orðtakið sigur, “forávarað er forvápnað .” Gud er av hesi meining og hann prógvar tað við at senda tænarum sínum opinberingar um framtíðina. Orðingin “*sum skal gerast skjótt ” kann tykjast undrunarverd, tá vit vita, at boðskapurin varð givin í* 94 e.Kr., og at vit nú eru í 2020-2021 , tíðina , tá hetta skjalið varð skrivað. Men við at uppdaga hansara boðskapur, fara vit at skilja, at hetta “*skjótt*” fær ein bókstavligan týdning, tí móttakarar teirra verða samtíðar við dýrdarriku afturkomu Jesu Krists. Hetta temaíð verður alneyðugt í Opinberingini , tí Opinberingin er ætlað teimum seinastu “*adventistunum*” , sum Gud hevur valt , við trúgv , sum er víst í eini endaligari roynd , sum er bygd á dáturnar í Opinberingini 9 :1 til 12 , sum snúgva seg um temaíð um “*fimta lúðurin* . ” Í hesum kapitlinum , nevna vers 5 og 10 eitt profetiskt tíðarskeið uppá „*fimm mánaðir*” , sum higartil hevur verið mistulkað . Í míni kanning av evninum hevur henda varandi tíðin ásett eina nýggja dagfesting, sum skal boða frá Jesu afturkomu fyrri 1994 , tað sanna árið 2000 av sonnu føðing Kristusar . Henda trúarroyndin hevur fyrri seinast snúð seg um offisiellu adventismuna, sum var vorðin lýggj og formalistisk, og sum fyrireikaði seg til at gera sáttmála við tey, sum Gud avdúkar sum sínar fíggindar í síni Apokalypsuni. Síðani 2018 havi eg kent dagfestingina av sonnu afturkomu Jesu Krists og hon er ikki grundað á nakrar dátur úr profetiumum í Dániel og Opinberingarbókini , hvørs talgildu varandi tíðir allar hava verið uppfyltar við at uppfylla sín sílaleiklut til ásettu tíðirnar. Tann sanna afturkoman hjá Jesusi kann skiljast út frá 1. Mósebók, har vit halda, at teir sjeý dagarnir í okkara vikum eru bygdir á myndina av teimum 7.000 árunum av allari verkætlanini, sum Gud hevur ætlað , at beina fyrri synd og syndarar , og at fáa inn í sín ævinleika sínar elskaðu útvaldu útvaldu tey fyrstu árinum ,000. Eins og lutfallið í hebraiska halgidóminum ella tjaldtemplinum , er tíðin á 6000 ár samansett av trimum triðingum av 2000 árum. Byrjanin á seinasta triðinginum varð merkt, 3. apríl 30. av sóningardeyða frelsara okkara Jesu Krists. Ein jødiskur kalendari staðfestir hesa dagfesting. Hansara afturkoma er tí sett til várið 2030, ella 2000 ár seinni. At vita, at afturkoma Kristusar er fyrri okkum , so nær, er orðið “*skjótt*” í Jesu orðum fullkomiliga

rættvísgjört. Soleiðis, hóast hon varð kend og lisiin gjögnum öldirnar , varð Opinberingarbókin stongd, fryst , innsiglað, til endatíðina, sum snýr seg um okkara ættarlið.

Vers 2 : “ ... *sum vitnaði um Guds orð og um vitnisburð Jesu Krists og um alt tað, sum hann sá .*

Jóhannes váttar, at hann fekk sína sjón frá Gudi. Ein sjón, sum er *vitnisburðurin um Jesus Kristus* , sum Opinb . Boðskapurin er grundaður á myndir “ *sæddar* ” og orð hoyrd. Jóhannes varð rændur úr jarðligum tilvildum av Anda Guds , sum opinberaði honum í myndum tey stóru temaini í trúarsøguni í kristnu tíðini ; tað endar við hansara dýrdarfullu og óttafullu afturkomu fyri fíggindar sínar.

Vers 3 : “ *Sælur er tann, sum lesur og tey, sum hoyra orðini í hesi profeti og halda tað, sum skrivað er í henni ! Tí tíðin er nær .*

Eg taki fyri meg tann partin, sum er mín, sæluna fyri " *tann, sum lesur* " orðini í profetiini, tí Harrin gevur sagnorðinum lesa ein nágreiniligan logiskan týðning. Hann greiðir frá hesum í Jes.29,11-12 : “ *Øll opinberingin er tykkum sum orðini í eini bók, sum er innsiglað, sum verða latin einum manni, sum dugir at lesa, og sigur: Les hetta! Ok hann svarar: Eigi kann ek, þviat þat er innsiglað; ella sum ein bók, sum er givin einum manni, sum ikki dugir at lesa, og sigur: Les hetta! Og hvør svarar: Eg dugi ikki at lesa .* ” Vers 13 , sum fylgir , avdúkar orsökina til hesa óføri : “ *Harrin segði: Tá ið hetta fólkið nærkast mær, heiðra tey meg við munni sínum og við varrum sínum; men hjarta hansara er langt frá mær, og ótti hansara fyri mær er bert ein fyriskipan í mannsiðvenjuni . Hugtakið " innsiglað " ella "innsiglað" lýsir útsjóndina á Apokalypsuni, ólesandi tí innsiglað. Tað er tí at lata upp og avnsigla tað heilt, at eg, annar Jóhannes av endatíðini, eri kallaður av Gudi ; hetta soleiðis, at øll hansara sonnu útvaldu, “ *hoyra og halda* ” sannleikarnar, sum eru opinberaðir í orðunum og myndunum av profetiini. Hesi sagnorðini merkja „ at skilja og seta í verk “. Í hesum versinum ávarar Gud síni útvaldu um, at tey fáa, frá einum av teirra brøðrum í Kristi, " *hann, sum lesur* ", ljósið, sum greiðir frá loyndarmálunum í profetiini, soleiðis at tey kunnu , í sínum lagi, gleðast um tað og seta hansara læru í verki. Eins og í Jesu tíð verður tí sera neyðugt við trúgv, áliti og eyðmjúkleika. Við hesum háttinum sílar og fjernar Gud fólk, sum eru ov stolt til at verða undirvíst. So sigi eg við tey útvaldu : “ *Gloym mannin, hendan lítla embætismann týðaran og sendaran, og hygg at tí sanna Høvundanum : hin alvalda Gudi Jesusi Kristi .* ”*

Vers 4 : “ *Jóhannes til tær sjey kirkjurnar, sum eru í Asia : Náði veri við tykkum, frá honum, sum er, sum var, og sum skal koma, og frá teimum sjey andunum, sum eru framman fyri hásaeti hansara, ...* ”

Vísingin til " *sjey ting* " er illgrunasamur , tí *tingið* við stórum A er eitt, ævigt. " *Sjey samkomur* " merkir tí neyvan samlaðu *samkomuna* hjá Jesusi Kristi í sjey merktum og fylgjandi tíðarskeiðum. Málið verður staðfest og longu nú vita vit, at Gud býtir kristnu tíðina upp í 7 ávísar tíðir. Vísingin til Asia er gagnlig og rættvísgjörd , tí nøvnini, sum eru lögð fram í vers 11, eru nøvnini á býum, sum eru í Lítlaasia, í forna Anatolia , sum liggur vestan fyri núverandi Turkaland. Andin staðfestir longu markið í Evropa og byrjanina á asiatiska meginlandinum. Men orðið *Asia* , eins og orðið Anatolia, goymir ein andaligan boðskap. Tað merkir : **rísandi sól** á akkadiskum og grikskum , og leggur soleiðis upp til leguna hjá Gudi , sum Jesus Kristus vitjar, tann " *rísandi sólin* " , í Lukas 1,78-79 : " *Gjögnum tarmar miskunnar Guds okkara, sum sólin ovafrá hevur vitjað okkum , fyri at geva ljós til tey, sum sita í myrkrinum til veg til feet og í skugga okkara .* » Hann er eisini “ *rættvísissólin* ” í Mal 4,2 : “ *Men tykkum, sum óttast navn mítt , skal rættvísissólin rísa við grøðing í veingjum sínum ; tit fara út og hoppa sum seyðir úr básinum* ” Frymilin fyri heilsanini er í samsvari við brøvini, sum kristin skiftu um á Jóhannesar tíð. Men Gud er tilnevndur við einum nýggjum orðataki, sum áður ikki var kent : " *frá honum, sum er, sum var og sum skal koma.* " Hetta útrykkið týðir

bert, á upprunagrikskum máli og øðrum týðingum, týðningin av hebraiska navninum á Gudi: "YaHweh". Hetta er sagnorðið "at vera" samansett í triðja persóni í eintali av ófullkomnu tíðini í hebraiskum. Hendan tíðin, sum kallast ófullkomin, vísir tað framaða, sum er longd í tíð, tí nútíðin er ikki til í samansetingini av hebraiskum. "og hvør kemur", staðfestir víðari temaið um afturkomu Jesu Krists, adventisman. Opinleikin í kristnu trúnni fyri heidningum er soleiðis staðfestur; til teirra lagar Gud navn sítt til. Síðani tykist eitt annað nýtt at tilnevna Heilaga Andan: "teir sjeý andarnir, sum eru framman fyri háseti hansara." Hetta sitatið kemur fram í Opinberingini 5,6. Talið 7 merkir halgan, í hesum førinum, tann av tí guddómliga Andanum, sum er útheltur út í skapningar hansara, tí, "framman fyri háseti hansara". Í Opinb.5,6 er "dripna lambið" knýtt at hesum symbolum, profetiin staðfestir sostatt guddómliga alvaldið hjá Jesusi Kristi. "Teir sjeý andar Guds" eru ímyndaðir av "sjeý greinaða ljósastakanum" í hebraiska tjaldetemplinum, sum profeterar frelsuætlanina um Guds ætlan. Hansara skrá varð sostatt greitt lýst. Síðani Ádam, 4000 ár, og við deyða sínum Jesus sagnar syndirnar hjá teimum útvaldu 3. apríl 30., rívu hann sostatt syndarsløríð og letur upp atgongd til himmalin til tey útvaldu loystu seinastu tvey túsund av teimum seks túsund árunum, sum eru programmerað til val av teimum útvaldu spreitt av the, until the ear.

Vers 5: "... og frá Jesusi Kristi, hinum trúfasta vitninum, hinum fyrstfødða frá deyðum og høvdinganum yvir konganum á jørðini! Honum, sum elskar okkum og hevur loyst okkum frá syndum okkara við blóði sínum.

Navnið "Jesus Kristus" er knýtt at jarðligu tænanum, sum Gud kom at fremja á jørðini. Hetta versíð minnir okkum á verk hansara, sum eru framd fyri at fáa frelsu við náði, sum hann bjóðar sínum útvaldu einans. Í sínum fullkomna trúfesti móti Gudi og hansara virðum, var Jesus "tað trúgva vitnið" lagt upp til sum fyrmynd at líkjast, fyri ápostlum sínum og lærusveinum sínum í øllum tíðum, eisini okkara. Deyði hansara varð profeteraður við deyðanum á tí fyrsta djórinum, sum varð dripið fyri at klæða Ádam og Evu í nakni eftir synd teirra. Gjøgnum hann var hann tí sanniliga „fyrstfødði av teimum deyðu“. Men tað er eisini, orsakað av sínum guddómliga týðningi, at deyði hansara einsamallur hevði virknað og vald at fordøma djevulin, synd og syndarar. Hann er framvegis tann "fyrstfødði" fram um allar "fyrstføddir" í trúarsøguni. Tað var við deyða hansara í huga, gjørdur neyðugur fyri at loysa syndina hjá sínum útvaldu, at Gud fekk øll tey "fyrstfødðu" menniskju og djór í uppreistrarhugaða Egyptalandi at doyggja, myndin av syndini, fyri at "loysa" sítt hebraiska fólk úr trælaldinum, sum longu var ímyndin og myndin av". Sum „fyrstfødði“ eigur hann andaliga frumburðarrættin. Við at vísa seg sjálvan sum „høvdinga yvir kongum jarðarinnar“ ger Jesus seg sjálvan til tænarar hjá sínum loystum. "Kongar jarðarinnar" eru teir, sum koma inn í ríki hansara loyst við blóði hansara; teir skulu arva endurnýggjaðu jørðina. Tað er eitt undrunarvert ting at uppdaga støðið á eyðmjúkleika, samkenslu, vinarlagi, brøðrasamleika og kærleika hjá himmalskum verum, sum hava verið trúgvar móti guddómlegu støðinum í himmalska lívinum. Á jørðini vaskaði Jesus føturnar á ápostlum sínum, samstundis sum hann staðfesti, at hann er „Meistarinn og Harrin“. Í himlinum verður hann ævigt „prinsurin“ hjá „kongum“ sínum. Men "kongarnir" vilja eisini vera tænarar hjá brøðrum sínum. Eisini við at geva sær sjálvum heitið "prinsur" setur Jesus seg sjálvan á støðið við djevulin, mótstøðumann og sigraða kappingarneyta hansara, sum hann kallar "mótstøðumanninum" høvdingin í hesum heimi." Guds holdning í Jesusi varð motiverað av andlitinum til andlits á teimum báðum "høvdingunum"; ørindini hjá heiminum og skapningunum eru treytað av kraftini hjá stóra sigursharranum Jesusi Michael YaHweh. Men Jesus skyldar sín sigur bert partvíst sínum guddómleika, tí hann bardist móti djevlinum á javnbjóðis treytum, í einum holdlikami, sum er eins og okkara, 4000 ár eftir stríðið, sum fyrsti Ádam tapti. Hansara hugburður og avgerð um at vinna og bjarga sínum útvaldu einsamallur gav honum sín sigur. Hann slóðaði vegin fyri sínum útvaldu, og

vísti, at eitt lýðin " lamb " kann vinna á teimum "úlvunum ", sum eta hold og andar, við hjálp frá tí trúgva og sanna Gudi.

Vers 6 : “ og hefur gjórt okkum til eitt ríki, prestar hjá Gudi og Faðiri sínum, honum veri dýrd og kraft um allar ævir ! Amen ! »

Tað er Jóhannes, sum definerar, hvat er Samkoman hjá teimum útvaldu. Í Jesusi Kristi heldur forna Ísrael fram í andaligum formum, sum eru profeteraðir í ritualunum í gamla sáttmálanum. Við at tæna „ Kongi konganna og Harra harranna ”, fáa tey sanniliga útvaldu lut í Hansara kongsdømi, og saman við Honum mynda tey borgarar í himmiríkinum. Teir eru eisini andaligir „ prestar , “ tí teir virka í templi likams síns, har teir tæna Gudi, og bjóða seg sjálvar í heilagleika til hansara tænastu. Og gjøgnum bønir sínar til Gud, bera tey víðari parfurnar, sum vóru ofraðar á parfumuáltarinum í forna templinum í Jerúsalem. Skilnaðurin millum Jesus og Faðirin er villeiðandi, men hann passar við fatanina, sum nógv følsk kristin hava av evninum. Hetta gongur so langt sum at siga seg „ heiðra ” Sonin fyri Faðirsins kostnað. Hetta er feilurin, ella syndin, hjá kristnu trúnni síðani 7. mars 321. Fyri nógv er hvíludagshvíldin ein fyriskipan, sum bert snúði seg um jødarnar í gamla sáttmálanum, Faðirsins skipan. Faðirin og Jesus eru ein persónur, so fara tey at líða vreiði Jesusar, sum tey hildu seg heiðra. Í síni guddómligu náttúru sum Faðir heldur Jesus, og í allar ævir, “ dýrd og kraft, um aldur og allar ævir!” Amen! » “ Amen ” sum merkir : tað er satt ! Sanniliga !

Adventistatemaíð

Vers 7 : “ Sí, hann kemur við skýggjum. Og hvørt eyga skal síggja hann, eisini tey, sum stungu hann ; og allar ættir jarðarinnar skulu gráta fyri honum. Ja. Amen! »

Tað er júst tá hann kemur aftur , at Jesus fer at vísa sína dýrd og sína kraft. Sambært Ápostlasøguni 1:11 kemur hann aftur “ á sama hátt sum hann fór upp til himmals , ” men fyri afturkomu hansara verður tað í eini ógvusligari himmalkari dýrd, sum fer at ræða fíggindar hansara ; " tey, sum gjøgnumgjördu hann " við at seta seg ímóti hansara veruligu verkætlan. Tí hetta útrykkið snýr seg bert um menniskju, sum eru samtíðar við hansara komu. Tá ið tænarar hansara verða hóttir við deyða ella avrættaðir, deilir Jesus teirra ørindi, tí hann identifiserar seg við teir : " Og kongurin skal svara teimum : Sanniliga sigi eg tykkum, so vítt sum tit gjördu tað móti einum av hesum minstu brøðrum mínum, gjördu tit tað móti mær." (Matt.25,40) ». Jødarnir og rómversku hermenninir , sum krossfestu hann, eru ikki við í hesum boðskapinum. Guds andi roknar hesa gerð til øll menniskju, sum forða Hansara frelsuverki og fáa Hansara tilboð um náði og æviga frelsu at miseydnast fyri seg sjálvan og onnur. Við at nevna „ ættirnar á jørðini “, miðar Jesus móti teimum falsku kristnu, sum ættirnar í Ísrael skulu víðkast inn í nýggja sáttmálan við. At uppdaga við afturkomu hansara, at teir fyrireikaðu seg at drepa hansara sonnu útvaldu, fara teir at hava rættar orsökir til at harmast, uppdaga seg sjálvar fíggindar Guds, sum skuldi bjarga teimum. Smálutirnir í skránni á teimum allarseinastu døgnum verða avdúkaðir spjaddir um kapitlarnar í Opinberingarbókini. Men eg kann siga, at Opinberingin 6,15-16 lýsir støðuna við hesum orðum : “ Kongarnir á jørðini, ættarmenninir, yvirmenninir, teir ríku, teir valdsmiklu, hvør trælur og hvør frælsur maður, goymdu seg í hellunum og í fjallabjörgunum. Og teir søgdu við fjøllini og klettarnar: «Fallið niður á okkum og fjalið okkum fyri andliti hansara, sum í hásetinum situr, og fyri vreiði lambsins! ”.

Vers 8 : “ Eg eri Alfa og Omega, sigur Harrin Gud, sum er og sum var og sum skal koma, hin alvaldi . »

Tann , sum tosar soleiðis , er tann søti Jesus , sum hefur funnið sína guddómligu dýrd í himli , hann er " hin Alvaldi " . Vit hava bara brúk fyri at knýta hetta versíð saman við tað í Opinberingini 22,13-16 fyri at hava prógv fyri tí : “ Eg eri Alfa og Omega, hin fyrsti og

hin seinasti, byrjanin og endin... /... Eg, Jesus, havi sent eingil mín at vitna tykkum um hetta í kirkjunum. Eg eri rótin og eftirkomarinn Dávids, tann bjarta og morgunstjórnan. Eins og í vers 4, so leggur Jesus seg fram undir eginleikumum hjá skapanum Gudi, vinmanni Mósesar, hvørs hebraiska navn er "YaHweh" sambært 2. Mós.3,14. Men eg vil vísa á, at Guds navn broytist alt eftir, um tað er hann, sum nevnir seg sjálfvan ella um menn nevna hann : " Eg eri " gerst " Hann er " í formi " YaHWéH ".

Viðmerking lagt afturat í 2022 : Orðingin " *alfa og omega* " tekur saman um alla opinberingina , sum Gud bjóðar í Bíbliu síni , frá 1. Mósebók 1 til Opinberingina 22 . Men síðani 2018 er tann profetiski týðningurinn av " seks túsund " árum , sum eru givin teimum seks døgnum í vikuni, staðfestur uttan at seta spurnartekin við virðið á tí sum seks veruligir dagar , har Gud skapti jørðina og lívið, sum hon skuldi stuðla. Men, við at varðveita sín profetiska týðning, hava hesir seks dagarnir ella " 6000 " árinum gjørt tað møgulegt at definera fyri várið 2030 endaligu sigursfullu afturkomu Jesu Krists og hvørvingina av hansara trúgvu halgimenum. Við útrykkinum " *alfa og omega* " gevur Jesus sínum síðstu daga heiløgum ein lykil, sum ger, at teir kunnu uppdaga veruligu tíðina av hansara aðru komu. Men tað var ikki fyrr enn á vári 2018 , at vit skiltu, hvussu vit skuldu brúka hesi 6.000 árinum, og fyrr enn 28. januar 2022, at seta tey í samband við hesi útrykk : " *alfa og omega* ", " *byrjanin og endin* " .

Vers 9 : “ *Eg, Jóhannes, bróðir tykkara og felagi tykkara í trongd og í ríki og tolsemi Jesusar, var á oynni, sum eitur Patmos, fyri orð Guds og fyri vitnisburð um Jesus.* »

Fyri ein sannan træl hjá Jesu Kristi eru hesi trý tingini knýtt at hvørjum øðrum : parturin av trongd, parturin av ríkinum og parturin av áhaldni í Jesu. Jóhannes vitnar um samanhingin, hann fær sína guddómligu sjón í. Tá rómverjar funnu hann eftir øllum at døma óoyðileggjandi, einskildu hann at enda í útlegd á oynni Patmos, fyri at avmarka vitnisburð hansara til menniskju. Gjøgnum alt lív sítt steðgaði hann ongantíð upp at vitna fyri Guds orði fyri at æra Jesu Kristus . Men vit kunnu eisini skilja, at Jóhannes varð førdur til Patmos fyri at fáa, í friði, vitnisburðin um Jesus, sum myndar opinberingina, sum hann fær har frá Gudi.

Latið okkum leggja til merkis í forbindingini , at teir báðir høvundarnir til tær báðar profetiarnar Dániel og Opinberingin vóru undursamt vardir av Gudi ; Dánial verður bjargaður úr leyvutennunum og Jóhannes verður bjargaður óskaddur úr einum vatni við kókandi olju. Teirra uppliving lærir okkum eina læru : Gud skilur millum sínar tænarar við at verja á ein máttmiklan og yvirnátturligan hátt tey, sum æra hann mest og leggja fram útsjónina av einum fyrimynd, sum hann serliga ynskir at eggja til. Profetiska tænanastan er sostatt útnevnd í 1.Kor.12,31 sum tann “ framúrskarandi *vegurin* . ” Men tað eru profetar og profetar. Ikki allir profetar eru kallaðir at fáa sjónir ella profetiir frá Gudi. Men øll tey útvaldu verða eggjað til at profetara, tað vil siga at vitna um sannleikar Harrans fyri næsta sínum fyri at leiða tey til frelsu.

Sjón Jóhannesar um adventistatíðina

Vers 10 : “ *Eg var í Andanum á Harrans degi, og eg hoyrði eina harða rødd aftan fyri meg, sum lúður,* ”

Orðingin " *Harrans dagur* " fer at eggja til syrgilig tulkingar. Í týðing síni av Bíbliuni aftrast J. N. Darby ikki við at týða hana við orðinum " sunnudagur " , sum Gud heldur vera tað visnandi " *merkið* " av " *djórinum* ", sum djevulin leiðir í Opinb.13,16 ; Hetta er í beinleiðis mótsøgn til hansara kongaliga " *innsigli* ", hansara sjeýnda dag av halgaðari hvíld. Etymologiskt merkir orðið " sunnudagur " av sonnum " *Harrans dagur* " , men trupulleikin stavar frá, at tað vígir fyrsta dagin í vikuni til hvíld, sum Gud ongantíð skipaði fyri, eftir at hava fyri sín part, ævigt halgað sjeýnda dagin til hetta endamál. Hvat merkir so " *Harrans dagur* " sum víst verður til í hesum versinum í roynd og veru ? Men svarið er longu givið í

versi 7 har sagt verður, “*Sí, hann kemur við skýggjum.*» Her er tað, “*dagur Harrans*”, sum Gud miðar eftir: “*Sí, eg skal senda tykkum Elias profet, áðrenn hin stóri og ógvusligi dagur Harrans kemur.* (Mal.3,5)”; tann, sum gjørði adventismuna og hennara triggjar "væntanir" um afturkomu Jesusar, longu framdar við øllum teimum góðu og ringu avleiðingunum, sum hesar triggjar royndirnar førdu við sær, í 1843, 1844 og 1994. Soleiðis livandi í 94, verður Jóhannes fluttur av Andanum til sjálva gloyruliga sevini hansara í Jesusi. So hvat er “*aftanfyri*” hann? Øll søguliga fortíðin í kristnu tíðini; síðani Jesu deyða, 2000 ár av kristnari trúgv; 2000 ár, har Jesus stóð millum síni útvaldu, og hjálpti teimum, í Heilaga Andanum, at vinna á tí ónda, eins og hann sjálvur hevði vunnið á djevlinum, syndini og deyðanum. "Tann *harða røddin*", sum "hoyst" *aftanfyri* hann, er tann hjá Jesusi, sum grípur inn sum "ein trompet", fyri at ávara síni útvaldu og avdúka teimum, hvørjar tær djevulsku átrúnaðarligu fellurnar eru, sum tey fara at mæta í lívi sínum í øllum teimum "sje" tíðarskeiðunum, sum fylgjandi versio fer at nevna.

Vers 11: “*Hvør segði, Tað, sum tú sært, skriva í eina bók og send tað til tær sje kirkjurnar: til Efesus, til Smyrna, til Pergamus, til Tiatiru, til Sardis, til Filadelfia og til Laodikeu.*».

Sjónligi formurin á tekstinum tyktist leggja fram sum bókstavligar adressatar nevndu býirnar í Asia í Jóhannesar tíð; hvør hevur sín boðskap. Men hetta var bert ein villeiðandi táttur, sum hevði til endamáls at dylja tann sanna týðningin, sum Jesus gevur sínum boðskapum. Í allari Bíbliuni hava eginnøvn, sum verða givin monnum, ein duldan týðning í teirra rót, antin hebraisk, kaldeisk ella griksk. Henda meginregla er eisini galdandi fyri tey griksku nøvnini á hesum sje býunum. Hvørt navn avdúkar karakterin í tíðini, sum tað umboðar. Og tann raðfylgjan, sum hesi nøvn verða lögð fram í, svarar til raðfylgjuna av framgongdini í tíðini, sum Gud hevur forritað. Vit fara at síggja í kanningini av Opínb. Merkir ávikavist "at sjóseta" og "dømd fólk," finna vit "*alfa og omega, byrjanina og endan*," av tíðini við kristnari náði. Tað er ikki undarligt, at Jesus innfórði seg sjálvan í vers 8, undir hesi skilgreining: “*Eg eri Alfa og Omega.*” Hann innskrivar sostatt sína nærveru saman við sínum trúföstu trælum gjøgnum alla kristnu tíðina.

Vers 12: “*Eg vendi mær fyri at vita, hvør røddin var, sum talaði við meg. Og tá ið eg vendi mær, sá eg sje gullljósastakar.*”

Handlingin at "*venda sær*" førir Jóhannes til at hyggja at allari kristnu tíðini, síðani hann sjálvur varð fluttur til lötuna, tá Jesu dýrdarrikur kom aftur. Eftir neyvleikanum "*aftan*" hava vit her "*eg vendi mær*", og aftur "og, eftir at hava vendi mær"; Andin heldur sterkt fast um hetta eygnabráið móti fortíðini, soleiðis at vit fylgja henni í hennara logikki. Og hvat sær Jean tá? "*Sje gull kertustubbar*". Her er aftur málið illgrunasamt eins og "*sje samkomurnar*". Tí fyrmyndin av "*kertustubbanum*" var í hebraiska tjaldeimlinum og hon hevði sje greinar sum longu ímyndaðu, saman, halgan av Anda Guds og ljósi hansara. Henda eygleiðing merkir, at eins og "*sje samkomurnar*", ímynda "*sje kertustubbarnir*" halgan av Guds ljósi, men í sje merktum lötum í allari kristnu tíðini. Kertustukkurin umboðar tey útvaldu í eini tíð, hann fær oljuna av Guds Anda, sum hann er treytaður av at upplýsa tey útvaldu við sínum ljósi.

Fráboðan um stóra vanlukku.

Vers 13: “*og mitt í teimum sje ljósastakarunum var ein, sum líktist menniskjasoninum, klæddur í skikkju niður til fótarnar og gyrður um bringuna við einum gullbelti.*»

Her byrjar symbolska lýsingin av Harranum Jesusi Kristi. Hendan sjónin lýsir lyfti Jesusar : Lukas 17,21 : " *Teir siga ikki : 'Hygg her,' ella 'Har.'*" *Tí sí, Guds ríki er innan í tykkum .* » ; Matt.28,20 : " *og lærið tey at halda alt, sum Eg havi boðið tykkum. Og sí, eg eri við tykkum allar dagar, alt til veraldar enda.* ". Henda sjónin líkist sera nógv teirri í Dániel 10 har vers 1 leggur hana fram sum fráboðan um eina " *stóra vanlukku* " fyri hansara jødiska fólk. Tann í Opinberingini 1 boðar eisini frá eini " *stórari vanlukku* ", men hesaferð, fyri kristnu samkomuna . Samanberingin av teimum báðum sjónunum er sera uppbyggjandi , tí smálutir eru lagaðir til hvønn av teimum báðum sera ymisku søguligu samhangnum. Tær symbolsku lýsingarnar, sum verða lagdar fram, snúgva seg um Jesus Kristus í sambandi við Hansara endaligu dýrdarfullu afturkomu. Teir báðir " *vanlukkurnar* " hava til felags, at tær verða framdar við endan av teimum báðum samgongunum, sum Gud hevur stovnað á rað. Latið okkum nú samanbera tær báðar sjónirnar : "... *ein menniskjasonur* " í hesum versinum var " *ein maður* " í Dánjali , tí Gud var ikki enn vorðin hold í Jesusi. Tvørturímóti finna vit í " *menniskjasoninum* " tann " *menniskjasonin* ", sum Jesus støðugt nevnir, tá ið hann tosar um seg sjálfvan í evangeliunum. Um Gud helt so nógv fast við hetta útrykkið , er tað tí, at tað legitimerar hansara evni at frelsa menniskju. Her er hann " *klæddur í langa kápu* , " " *klæddur í lín* " í Dániel. Lykilin til týðningin av hesum *langa kápanum* er givin í Opinberingini 7,13-14. Tað er borið av teimum, sum doyggja sum pínslarvátar fyri sonnu trúnni : " *Og ein av teimum elstu svaraði og segði við meg: Hesir, sum eru klæddir í hvítar klædir, hvørjir eru teir, og hvaðani eru teir komnir ? Ek sagdi til hans : Herra minn, þu veit. Og hann segði við meg: «Hetta eru tey, sum eru komin úr stórari trongd; teir hava vaskað klædir sínar og gjørt tær hvítar í blóði lambsins.* » . Jesus ber " *gullbelti á bringuni* " tað vil siga á hjartanum, men " *á lendar sínum* ", styrkisymbol, í Dániel. Og " *gullbeltið* ". » symboliserar **sannleikan** sambært Ef.6,14 : " *Standið tí, havandi lendar tykkara gyrdar við sannleika ; latið teg í rættvísis bringuverjuna ;* ". Sannleikin verður eins og Jesus bert heiðraður av teimum, sum elska hann.

Vers 14 : " *Høvd hansara og hár hansara vóru hvít sum ull, hvít sum kavi ; eygu hansara vóru sum eldlogi ;* »

Hvítt, ímyndin av fullkomnum reinleika , eyðkennir Gud Jesus Kristus sum , sostatt , andstyggur synd. Nú kann fráboðanin um eina " *stóra vanlukku* " bert hava til endamáls at revsa syndarar. Hendan orsökkin snýr seg um bæði vanlukkur , so vit finna her og í Dánjali Gud , tann stóra dómbaran , hvørs „ *eygu eru sum eldslogar* “. Hansara eygnabrá forbrúkar synd ella syndaran, men tann útvaldi av Jesusi velur at siga synd frá sær, ólíkt tí falska jødanum og falska uppreistrarhugaða kristna, sum dómurin á Jesusi Kristi at enda fer at forbrúka. Og seinasti samhangurin í hesi „ *vanlukkuni* “ nevnir søguligu fíggindar hansara, sum allir eru eyðmerktir í kapitlunum í hesi bókini og í tí hjá Dánjali. Apo.13 leggur tey fram fyri okkum undir ástøðinum av tveimum " *djórum* " , sum eru eyðmerkt við teirra nøvnum " *hav og land* ", sum merkir katólsku trúnni og protestantisku trúnni, sum kom burturúr henni , sum nøvn teirra benda á sambært 1. Mós.1,9-10. Tá hann kemur aftur, gerast tey bæði sambandsdjórini eitt, sameind at berjast móti hvíluðegnum og fylgjarum hansara. Fíggindar hansara verða ræðsluslugin, sambært Opinb.6,16, og teir standa ikki.

Vers 15 : " *Føtur hansara vóru sum fínt kopar, sum tað brendi í ovni ; og rødd hansara var sum ljóðið av nógvum vatnum.* »

Føtur Jesusar eru eins reinir og restin av likami hansara, men í hesi mynd verða teir dálkaðir við at traðka blóðið av uppreistrarhugaðum syndarum. Eins og í Dan.2,32, " *messing* , " eitt óreint legeringsmetal , ímyndar synd. Í Opinb.10 :2 lesa vit , " *Og hann hevði eina líttla bók opna í hondini. Hann setti høgra fót sín á sjógvin , vinstra fót sín á land ;* ". Opinberingin 14 :17-20 gevur hesi gerð navnið " *avreiðing* " ; eitt tema, sum er ment í Jesaja 63. Tey „ *mongu vøtnini* ” ímyndar , í Opinb . navn fyri pávaligu rómversk-katólsku kirkjuna. Hesin samgongan í síðstu løtu fer at sameina tey til at seta seg

ímóti hvíludegnum, sum Gud halgaði. Teir fara so langt sum at gera av at drepa hansara trúgvu eygleiðarar. Vit kunnu tí skilja symbolini fyri hansara rættvísu vreiði. Í sjónini vísir Jesus sínum útvaldu, at hansara einasta persónliga guddómliga „*rødd*“ er kraftmiklari enn røddin hjá øllum fólki á jørðini tilsamans.

Vers 16 : “ *Hann hevði sjeý stjørnur í høgru hond síni. Úr munni hansara kom eitt hvast, tvíeggjað svørð ; og andlit hansara var sum sólín, sum skein í styrki síni.* »

Symbolið um tær “ *sjeý stjørnurnar* ” hildnar “ *í høgru hond hansara* ” minnir um hansara varandi yvirvald sum einsamøll kundi geva Guds signing ; um ofta og massivt skeivt kravt av hansara vantrúgvandi fíggindum. *Stjørnan* er symbolið fyri trúarboðberanum, tí eins og *stjørnan* í 1. Mós.1,15, er leikluturin “ *at upplýsa jørðina* ”, í hennara føri, við guddómligum rættvísi. Á afturkomudegnum fer Jesus at reisa upp (reisa upp aftur ella reisa upp aftur eftir eina fullkomna løtuoyðilegging, sum kallast deyði) síni útvaldu úr øllum tíðarskeiðum, sum nøvnini á teimum *sjeý samkomunum eru ímyndað* . Í hesum dýrdarrika samanhangi, fyri hann og hansara trúgvu útvaldu, sýnir hann seg sjálfvan fram sum “ *Guds orð* ”, hvørs ímynd “ *um hvassum tvíeggjaðum svørði* ” er nevnt í Hebr. Hetta er tímin, tá hetta *svørðið* skal geva lív og deyða, sambært trúnni, sum er víst hesum guddómliga orðinum, sum er skrivað í Bíbliuni, sum Opinberingin 11:3 ímyndar sum at vera “ *tey bæði vitnini* ” hjá Gudi. Hjá menniskjum eyðkennir bert andlitsútsjóndin tey og ger , at tey kunnu skiljast ; Tað er tí elementíð við eyðkenni fyri dygd. Í hesi sjónini lagar Gud eisini andlitíð til tann miðvísa samanhingin. Í Dániel, í sjónini, symboliserar Gud andlit sítt við “ *elding* ” eitt typiskt symbol fyri grikska gudin Zeus, tí fíggindin í profetiini verður grikska seleucidiska fólkið hjá Antiochus IV kongi , sum uppfylti profetiina í - 168. Í sjónini av hesi andlitinum á Apokalypsuni er eisini . lýsir *í síni styrki* .” Tað er rætt, at henda seinasta royndin at útrýma av jørðini nakran, sum heldur tann heilaga guddómliga hvíludagin, er apogeið í uppreistrarstríðnum til fyrimuns fyri at virða “ *dagin hjá ósigraðu sólíni* ”, sum keisari Konstantin ¹setti á stovn 7. mars 321 . Hendan uppreistarlegan fer at finna framman fyri sær “ *sólina av guddómligum rættvísi* ” í allari síni guddómligu megi, og hetta, fyrsta dagin í vári 2030.

Vers 17 : “ *Tá ið eg sá hann, datt eg til føtur hansara sum deyður. Hann legði høgru hond sína á meg og segði : “Óttast ikki !”* »

Við at reagera á henda hátt, forútsigur John bara ørindini hjá teimum, sum fara at mæta honum, tá hann kemur aftur. Dánjal hevði uppført seg á sama hátt, og í báðum førum tryggjar og styrkir Jesus tæna síni, trúfasta tæna síni. “ *Høgra hond hansara* ” staðfestir signing hansara og í hansara trúfesti, ólíkt uppreistarmonnunum í hinari leguni, hevur tann útvaldi onga orsök til at óttast Gud, sum kemur at frelsa hann av kærleika. Orðingin “ *óttast ikki* ” staðfestir tann *endaliga* samanhingin, sum síðani 1843 er eyðkendur av hesum adventistiska boðskapinum hjá fyrsta einglinum í *Opinb . og tilbiðið hann, sum skapti himmal og jørð og hav og vatnkeldur.* » ; tað vil siga skaparin Gud .

Vers 18 : “ *Eg eri hin fyrsti og hin seinasti og hin livandi. Eg var deyður ; og sí, eg eri livandi um allar ævir og allar ævir. Eg haldi lyklarnar til deyðans og Hades.* »

Tað er av sonnum Jesus, sigursharrin á djevlinum, syndini og deyðanum, sum talar í hesum orðum. Orð hansara “ *tann fyrsti og tann seinasti* ” staðfesta boðskapin um byrjanina og endan av tíðini, sum profetiin fevnir um, men samstundis staðfestir Jesus hansara guddómleika, sum gav lív frá tí fyrsta til tað seinasta av hansara menniskjaligum skapningum . Hann, sum „ *heldur deyðalyklarnar* ”, hevur valdið at gera av, hvør skal liva og hvør skal doyggja. Tímin, tá hann kemur aftur, er tá hansara heiløgu verða reis upp í “ *fyrstu uppreisnini* ”, sum er tilskilað teimum “ *signaðu deyðu í Kristi* ” sambært Opinberingini 20,6. Latið okkum rýma allar myturnar í síðvenjunum um falska kristindómin av grikskum og rómverskum arvi, og skilja, at “ *bústaðurin hjá teimum deyðu* ” er bara jørðin av jørðini, sum hevur savnað tey deyðu, sum er umskapað til dust , eftir

tí, sum er skrivað í 1. Mós. 3,19 : " *Í sveittanum av andlitinum fert tú at eta breyð, til tú kemur aftur til jørðina, frá tí tú vart tikin; tí at mold ert tú, og mold skalt tú venda aftur.* » . Hesar leivdir verða ongantíð aftur til nakra nyttu, tí Skaparin teirra fer at reisa tær upp við allari teirra persónligheit inngraveraðari í Hansara guddómlika minni, í einum *óforgjörligum himmalskum likami* (1 Kor. 15,42) eins og tann hjá einglunum, sum vóru trúfastir móti Gudi : " *Tí í hjúnalagnum eru teir ikki einglar sum given í Gudi, men teir ikki eru given í Gudi :* " Matt.22,30 » .

Profetiski boðskapurin um framtíðina er staðfestur

Vers 19 : " *Skriva tí tað, sum tú hevur sæð, og tað, sum er, og tað, sum skal vera aftaná:* "

Í hesi definitiónini staðfestir Jesus profetisku dekningin av heimstíðini í kristnu tíðini, sum endar við hansara afturkomu í dýrd. Ápostólska tíðin snýr seg um útrykkið " *sum tit hava sæð* " og Gud tilnevnir sostatt Jóhannes sum eitt ektað eygnavitni til ápostólsku tænastrá. Hann var vitni til „*fyrsta kærleikan*“ hjá tí útvalda, sum er nevndur í Opín. " *... tey, sum eru* " snýr seg um endan á hesi ápostólsku tíð, har Jóhannes er á lívi og virkin. " *... og tey, sum skulu henda eftir tey* " vísir til tær átrúnaðarligu hendingarnar, sum verða framdar fram til tíðina, tá Jesu Krists kemur aftur, og frameftir, til endan av sjeýnda ártúsund.

Vers 20 : " *loyndarmálið um tær sjeý stjørnurnar, sum tú sást í høgru hond míni, og tær sjeý gullljósastakararnir. Tær sjeý stjørnurnar eru einglarnir í teimum sjeý kirkjunum, og teir sjeý ljósastakararnir eru tær sjeý kirkjurnar.* » .

" *Einglarnir í teimum sjeý samkomunum* " eru teir útvaldu í øllum hesum sjeý tíðarskeiðunum. Tí orðið " *eingil* ", úr grikska " *aggelos* ", merkir boðberi, og tað tilnevnir bert himmalsku einglarnar, um orðið " *himmalskur* " tilskilar tað. Somuleiðis eru teir " *sjeý kertustubbarnir* " og teir " *sjeý samkomurnar* " , sum illgruni er um í míni viðmerking, her sameindir. Andin staðfestir tí mína tulking : teir " *sjeý kertustubbarnir* " umboða halgan av Guds ljósi í teimum sjeý tíðarskeiðunum, sum nøvnini á teimum " *sjeý samkomunum* " eru tilnevndir.

Opinberingin 2 : Samkoma Kristusar . frá sjósetingini til 1843 .

Í temanum um brøv , finna vit í Opinb . 2 , fýra *boðskapir* , sum miða móti tíðini millum 94 og 1843 , og í *Opinb . unch* , ok fólkdæmndi ; byrjan og enda á tíðini við kristnari náði. Í Opinb . Eisini í røð av tíð kann byrjanin á kapitli 3 í Opinberingarbókini lógliga knýtast at dagfestingini 1843, sum var byrjanin á adventistisku trúarroyndini. Ein hóskandi boðskapur kemur at sanktionera ta royndu protestantisku trúna : “ *Tú ert deyður .* ” Hesar forkláringar vóru neyðugar fyri at staðfesta sambandið millum boðskapirnar og tær dagfestingar, sum vóru ásettar í Dániel. Men sjónin í Opinberingarbókini ber opinberingar um byrjanina av kristnu tíðini , sum Dánjal ikki mentist . Brøvini ella boðini, sum Jesus vendir sær til tænarar sínar gjøgnum alla okkara tíð, skúgva burtur ta átrúnaðarligu misskiljingina av følskum og villeiðandi illusiónum, sum snúgva seg um fjøldina av kristnum trúgvandi. Har finna vit tann veruliga Jesus við sínum lógligu krøvum og sínum altíð rættvísgjørdu ábreiðslum. Teir fýra *bókstavirnir* í Apo.2 miða eftir , á rað , fýra tíðarskeið, sum liggja millum 94 og 1843.

1. tíðarskeið : Efesus .

Í 94 var seinasta vitnið um sjósetingina av Kristussamkomu

Vers 1 : “ *Og til eingil kirkjunnar í Efesus skriva : Hetta sigur hann, sum heldur tær sjeý stjørnurnar í høgru hond síni, sum gongur mitt í teimum sjeý gullljósastakunum :* ”

Við navninum *Efesus* , frá fyrstu týðingini av grikska " Efesus " sum merkir at seta á stovn, tosar Gud við sínar tænarar um tíðina, tá samkoman hjá Kristusi varð sett á stovn , á tíðini hjá rómverska keisaranum Domitianus (81-96). Andin miðar sostatt móti tíðini, tá Jóhannes fær frá Gudi opinberingina, sum hann lýsir fyri okkum. Hann er tann seinasti ápostulin, sum undursamt er á lívi og umboðar, av sær sjálvum, seinasta eygnavitnið til sjósetingina av Samkomuni hjá Jesusi Kristi. Gud minnst sína guddómligu kraft ; Tað er hann einsamallur, sum " *heldur í høgru hond síni* " , ímynd av síni signing , lívið hjá sínum útvaldu , " *stjørnurnar* " , hvørs verk hann dømir , ávøkstin av teirra trúgv . Alt eftir hvat málið er, signar ella bannar hann. Gud " *gongur* " , skilja at hann gongur fram í tíðini av síni verkætlan við at fylgja , ættarlið eftir ættarlið , lívinum hjá sínum útvaldu og heimsins hendingum , sum hann skipar ella stríðist við : " *og lærir teir at halda alt tað , sum eg havi boðið tykkum . Og sí, eg eri við tykkum allar dagar, alt til veraldar enda.* Matt.28,20 » . Til heimsins enda skulu hansara útvaldu fremja tey verk, sum hann frammanundan hevur fyrireikað teimum : “ *Tí vit eru verk hansara, tí vit eru skapt í Kristi Jesusi til góð verk, sum Gud frammanundan hevur fyrireikað, so vit ganga í teimum.* Ef.2,10 » . Og tey noyðast at laga seg til tær serligu umstøðurnar, sum krevjast í hvørjari av teimum sjeý tíðarskeiðunum. Tí læran, sum er givin í “ *Efesus* ” , er galdandi fyri allar sjeý tíðirnar ; tær " *sjeý stjørnurnar verða hildnar í høgru hond hansara* " kann hann lata falla og falla til jarðar, tær, sum viðvíkja uppreistrarhugaðum kristnum. Hav í huga, at ein " *kertustubbi* " bert er til gagns, tá hann

gevur ljós, og fyri at geva ljós skal hann fyllast við olju, sum er eitt symbol uppá guddómliga Andan.

Vers 2 : “ *Eg kenni verk tíni, arbeiði títt og tolsemi títt. Eg veit, at tú ikki orkar ónd fólk; at tú hefur roynt tey, sum siga seg vera ápostlar og ikki eru, og funnið tey lygnarar; »*

Gætur ! Samskiftistíðirnar hjá sagnorðum hava alstóran týðning , tí tær avgera marknaðarførdu lötuna í ápostólsku tíðini. Í hesum versinum vísir sagnorðið, sum er samansett í nútíð, til árið 94, meðan tey í fortíð vísa til tíðina, tá rómverski keisarin Nero framdi forfylgjar, millum árinum 65 og 68.

Í 94 elskaðu kristin sannleikan, sum enn var intaktur og óskeivur , og tey hataðu teir " óndu " heidningarnar , serliga teirra millum teir ráðandi rómverjarnar tá . Tað er ein orsök til hetta, tað vil siga, at Jóhannes ápostul enn livir eins væl og nógv onnur forn vitni um sannleikan, sum Jesus Kristus lærði . " Lygnararnir " eru sostatt lætt avdúkaðir . Tí í hvørjari tíð roynir óumvenda illgresið at blanda seg við tað góða kornið, tí óttin fyri Gudi er enn stórur, og frelsuboðskapurin er lokkandi og lokkandi. Tey innføra skeivar hugsanir í læruna. Men í royndini av sannleikskærleikanum miseydnast tey og verða avdúkað av teimum sanniliga upplýstu útvaldu . Somuleiðis , viðvíkjandi fortíðini í ápostólsku tíðini , " *tú hefur roynt* " , minnst Andin, hvussu deyðaroyndin fekk svikaligu maskurnar hjá teimum falsku kristnu at falla , teir veruligu " *lygnararnir* " miðsavnaðir í hesum versinum, millum 65 og 68, tá Nero avhendaði Valda Kristusar til hansara offerhats av . Róm . Men lat okkum vísa á, at Jesus vekir upp hendan eldhuga frá eini farnari tíð.

Vers 3 : “ *at tú hefur áhaldni, at tú hefur liðið fyri navns míns skuld og ikki ert troyttur. »*

Her aftur skalt tú geva gætur eftir tíðunum í sagnorðssamsetingunum !

Um vitnisburðurin um áhaldni framvegis er varðveitt, so er tann um líðing ikki longur. Og Gud hefur skyldu at minnast aftur á viðtøkuna av líðing , sum varð opinberað og hátignarliga heiðrað umleið 30 ár frammanundan, millum 65 og 68 , tá blóðtysti rómverjarin, Nero, avhendaði tey kristnu til deyða , bjóðað sum sjónleikur , til sítt perversa og korrúpta fólk . Tað var bert hesa tíðina, at útvalda legan " *líddi* " í hansara " *navni* " og " *ikki troyttaðist* . "

Vers 4 : “ *Tó havi eg hetta ímóti tær, at tú ert farin frá tínum fyrsta kærleika. »*

Tillagaða hóttanin gerst neyvari og er staðfest. Um hesa tíðina vóru tey kristnu trúföst, men tann eldhugi, sum varð vístur undir Nero, var veiktur ella ikki til longur ; tað, sum Jesus kallar " *at missa sín fyrsta kærleika* " , og sostatt leggur upp til fyri tíðina 94, at ein annar kærleiki er til, nógv lægri enn tann fyrsti .

Vers 5 : “ *Minst tí til, hvaðani tú ert fallin, og angra og ger tey fyrstu verkini. annars skal eg koma til tín og taka ljósastakan tín úr staðnum, um tú ikki angrar. »*

Bara virðing ella bara viðurkenning av sannleikanum gevur ikki frelsu. Gud krevur meira av teimum, sum hann frelsir, fyri at gera tey til fylgisveinar sínar í allar ævir. Trúgvinn á ævigt lív inniber niðurskriving av tí fyrsta lívinum. Boðskapurin hjá Jesusi er ævigt tann sami sambært Matt 16,24 til 26 : “ *Tá segði Jesus við lærusveinar sínar: Um nakar vil koma eftir mær, so skal hann avnokta seg sjálván og taka upp kross sín og fylgja mær. Tí tann, sum vil bjarga lívi sínum, skal missa tað, og tann, sum missir lív sítt fyri mína skuld, skal finna tað. Tí hvat gagnar tað menniskjanum, um hann vinnur allan heimin og missir sína egnu sál? Ella hvat skal maður geva í staðin fyri sál sína?* " Hóttanin um at taka Anda hansara burtur , sum er ímyndað av " *kertustubbanum* " , vísir, at fyri Gud er sonn trúgv langt frá at vera eitt einfalt merki, sum er fest á eina sál. Í tíðini í Efesus var symbolski ljósastandurin hjá Anda Guds í Eysturlondum, í Jerúsalem har kristna trúgvinn varð fødd og í teimum kirkjum, sum Paulus stovnaði í Grikkalandi og í núverandi Turkalandi. Trúarmiðdepilin fer í næstum at flyta til Vesturheimin og í høvuðsheitum til Róm í Italia.

Vers 6 : “ *Men hetta hefur tú, at tú hatar verk nikolaitanna, sum eg eisini hati. »*

Í hesum brævinum eru rómverjar nevndir symbolskt, eftir "teimum óndu": "nikolaitarnir", sum merkir, sigursfólk ella fólk av Sigrinum, tað vil siga tíðarinnar ráðandi. Á grikskum er hugtakið "Nike" navnið á sigri persónliga. Hvat eru so "verk nikolaitanna" hatað av Gudi og hansara útvaldu? Heiðinskapur og átrúnaðarlig synkretisma. Tey heiðra eina rúgvu av heidnum guddómum, og teir størstu av teimum hava ein dag í vikuni, sum er vígdur teimum. Okkara núverandi kalendari, sum tilskrivur teir sjeý dagarnar í vikuni nøvnini á teimum sjeý stjørnunum, gongustjørnunum ella stjørnuni í okkara sólskipan, er ein beinleiðis arður frá rómversku trúgvini. Og kultin av fyrsta degi, sum er vígdur "ósigraðu sólini", fer í tíðini, frá 321, at geva skaparanum Gudi eina serliga orsök til at hata átrúnaðarligu "verkini" hjá rómverjum.

Vers 7: "Tann, sum hevur oyra, skal hoyra, hvat Andin sigur við kirkjurnar: Honum, sum sigur, skal eg geva at eta av lívsins træi, sum er mitt í paradísi Guds." »

Tveir boðskapur í hesum versinum tosa um jarðliga sigurstíðina, „tann, sum sigur,“ og himmalsku lønina.

Hesin uppskriftin er tann seinasti boðskapurin, sum Jesus vendir sær til sínar tænarar í eini av teimum sjeý tíðarskeiðunum, sum profetiin miðar eftir. Andin lagar tað til serligu umstøðurnar í hvørjari tíð. Tann í Efesus er byrjanin á tíðini, sum profetiin fevnir um, so Gud leggur honum fram æviga frelsu í formi av byrjanini av jarðarsøguni. Myndin av Jesusi varð vekjað har undir tí av *lívstrænum* í tí jarðliga garðinum, sum Gud hevði skapt fyri at seta ósekt og reint menniskja har. Opinberingin 22 profeterar hesa endurreisn av einum endurnýggjaðum Eden til eydnu hjá teimum sigursvandu útvaldu á nýggju jørðini. Formulin legði fram hvørja ferð ein tátt í tí æviga lívinum, sum Jesus Kristus bjóðaði sínum útvaldu einsamøll.

tíðarskeið: Smyrna

Millum 303 og 313 var seinasta rómverska "keisaraliga" forfylgingin.

Vers 8: "Og til eingil samkomunnar í Smyrna skriva: Hetta sigur hin fyrsti og hin seinasti, sum var deyður og er livandi aftur:" »

Við navninum "Smyrna" í øðrum bókstavinum, týtt úr grikska orðinum "smurna" sum merkir "myrra", miðar Gud eftir tíðini av eini ógvusligari forfylging undir leiðslu av rómverska keisaranum Diocletian. "Myrra" er ein parfumu, sum parfumeraði fótarnar hjá Jesusi stutt áðrenn deyða hansara og sum varð borin honum sum offur við føðing hansara av teimum Magu, sum komu úr Eystri. Jesus uppdagar aftur í hesi royndini tann eldhugan av veruligari trúgv, sum hann ikki longur fann í 94. Tey, sum játta at doyggja í hansara navni, mugu vita, at Jesus hevur vunnið á deyðanum, og at hann einaferð aftur livandi, fer at kunna reisa tey upp, eins og hann gjørði fyri seg sjálvan. Profetiin er bert ætlað kristnum, sum Jesus sjálvur er "fyrsti" umboðfyri. Við at assimilera sín persón til lívið hjá tænarum sínum, verður hann eisini umboðaður av „seinasta“ kristna.

Vers 9: "Eg veit trongd tykkara og fátækradømi tykkara (hóast tit eru ríkir), og spottan hjá teimum, sum siga seg vera jøðar, men ikki eru tað, men eru ein synagoga hjá Satan." »

Forfylgd av rómverjum vórðu kristin frádømd ognir sínar og oftast avrættað. Men hetta materiella og holdliga fátækradømið ger tey andaliga rík í trúarkriteriunum um Guds dóm. Hinvegin goymir hann ikki sín dóm og avdúkar, við sera greiðum orðum, virðið, hann gevur jødisku trúgvini, sum hevur noktað guddómliga frelsustandardinum, við ikki at viðurkenna Jesus Kristus, sum Messias, sum Heilaga Skriftin profeteraði. Jødarnir, sum eru forlatnir av Gudi, verða tiknir í leiðsluna av djevlinum og hansara illum andum, og teir gerast fyri Gud og hansara sonnu útvaldu, "ein synagoga hjá Satan."

Vers 10: "Ver ikki bangin fyri tí, sum tú skalt líða. Sí, Djevulin skal kasta nakrar av tykkum í fongsul, fyri at tit skulu verða royndar; Ver trúfastur til deyðan, og Eg skal geva tær lívsins krúnu." »

Í hesum versinum verður djevulin nevndur Diocletianus, hesin grimmi rómverski keisari við sínum tilhoyrandi "tetrarkum" hevði eitt harðligt haturlát móti teimum kristnu, sum hann vildi útrýma. Fráboðaða forfylgingin ella "trongdin" vardi í "tíggju dagar" ella "tíggju ár" millum 303 og 313. Til nøkur teirra, sum hava verið "trúgv til deyðis" sum høgt signaðir pínslarvátar, fer Jesus at geva "lívskrúnuna"; ævigt lív er tekin um sigur teirra.

Vers 11: "Tann, sum hevur oyra, skal hoyra, hvat Andin sigur við kirkjurnar: Tann, sum sigur, fær ikki skaða av seinna deyðanum." »

Endatíðarboðskapurin hevur sum tema: deyðan. Hesaferð vekir Andin frelsu við at minna á, at tey, sum ikki góðtaka fyrsta pínslarvátardeyðan fyri Gud, noyðast at líða, uttan at kunna sleppa undan honum, "seinna deyðan" í "eldvatninum" í seinasta dóminum. Ein "annar deyði" sum ikki fer at ávirka tey útvaldu, tí tey eru komin inn í ævigt lív í allar ævir.

tíðarskeið: Pergamum

Í 538 varð pávastýrið sett á stovn í Róm.

Vers 12: "Og til eingil samkomuna í Pergamum skriva: Hetta sigur hann, sum hevur hvassa tvíeggjaða svørðið:" »

Við navninum *Pergamum* vekir Gud upp tíðina av andaligum *hórdómi*. Í navninum *Pergamum*, tvær grikskar røtur, "péras, og gamos", týða til "brot á hjúnalag". Hetta er tann ørkymlandi tímin av byrjanini av teimum *vanluksum*, sum fara at raka tey kristnu fólkasløgini til heimsins enda. Við at miða eftir dagfestingini 313, legði tíðin frammanundan upp til valdsstigið og heidna stýrið hjá keisaranum Konstantin I sonur tetrarkin Constantius Chlorus, og sigursharri yvir Maxentius. Við keisaraligari kunngerð frá 7. mars 321, slepti hann vikuligu hvíluni av tí heilaga hvíludegnum á sjeýnda guddómliga degi, okkara núverandi leygardag, og valdi heldur í staðin tann fyrsta dagin, sum tá var vígdur heidnu kultini av sólgudinum, "Sol Invictus", tann Ósigraða. Við at vera honum lýðin framdu kristin "andaligt hórdóm", sum frá 538 og frameftir skuldi gerast tann offisielli normurin í rómverskari papismu, sum var knýttur at Pergamustíðini. Tey ótrúgvu kristnu fylgja Vigilius, nýggja trúarleidararanum, sum Justinianus¹ keisari setti á stovn. Hesin ætlanarmaðurin nýtti sambandið við Theodoru, skøkjuna, sum var gift við keisaranum, til at fáa hetta pávastarvið størri av hansara nýggja alheimsliga trúarvaldi, tað vil siga katólska. Soleiðis fordømir Gud undir navninum *Pergamum* siðvenjuna um "sunnudag", eitt nýtt navn og orsök til andaligt *hórdóm*, undir hvørjum fyrrverandi "sólardagurin", sum varð arvaður frá Konstantin, framvegis verður heiðraður av eini rómverskari kristnari kirkju. Hon sigur seg vera Jesus Kristus og sigur seg vera, við heitinum hjá sínum pávaleiðara, "vicar av Guds soninum" (Avloysari ella avloysari av Guds soninum), á latíni "VICARIVS FILII DEI", hvørs bókstavgangur er "666" »; eitt tal, sum er í samsvari við tað, sum Opinberingin 13:18 skrivar til átrúnaðarlíka partin av „*djórinum*“. Tíðin, sum kallast *Pergamum*, byrjar tí við tí ótolerantu og rænandi pávastjórnini, sum tekur frá Jesusi Kristi, hinum alvalda Gudi í holdinum, hansara heiti sum høvd fyri samkomuni, sambært Dan.8:11; Ef.5,23: "Tí at maðurin er høvd konu sínar, eins og Kristus er høvd kirkjunnar, og hann er frelsari líkamsins." » Men ver varin! Henda gerðin er íblást av Gudi sjálvum. Í veruleikanum, var tað hann, sum tók seg aftur og gav pávastýrinum kristnu trúna, sum var vorðin offisielt vantrúgv. Óhugnaleikin hjá hesi skipan, fordømdur í Dan. 8,23, fer so langt sum at fáa hann at taka stig til at "broyta tíðirnar og lógina", sum Gud hevur sett á stovn, persónliga, sambært Dán.7:25. Og harumframt, vanvirðandi ávaring hansara um ikki andaliga at kalla nakað menniskja "faðir", hevur hann sjálvur tilbiðið undir heitinum "Heilagi Faðir", sostatt lyfta seg sjálvum upp um skapara-lóggevaran Gud, og hann fer ein

dag at uppdaga tað at vera gevandi : " *Og kalla upon e man tín father; tí at ein er Faðir tykkara, sum er í Himli.* (Matt. 23,9) » . Hesin menniskjaligi kongurinn hevur eftirmenn, sum stjórnin og yvirskot hennara halda fram til dómadagin, sum tann størsti, sterkasti og rættvísasti, tann sanna " Himmalska Faðirinn " hevur skipað fyri.

Justinianus I keisari stovnaði hesa trúarskipan, sum Gud metti vera " hórdóm " móti honum. Týðningurinn av óhugnanum skal tí merkjast og graverast í søguna. Í 535 og 536, undir stjórn hansara, vóru tvey risastór gosfjöll, sum myrktu lofthavið og elvdu til eina deyðiliga pestfarsótt í 541, sum ikki endaði fyrr enn 767, við einum toppi av álop í 592. Tann guddómliga banningin kundi ikki hava tikið ein ógvusligari form, og smálutir um hetta evnið verða veittar í fylgjandi versum .

Vers 13 : " *Eg veit, hvar tú býrt, eg veit, at Sátans háseti er har. Tit halda fast við navn mítt og hava ikki avnokað trúgv mína, líka á døgum Antipas, trúfasta vitni mítt, sum varð dripin millum tykkara, har Satan býr.* »

Profetian leggur dent á " *trónuna* " og staðin, har hon er, orsakað av frægðini og teimum heiðurum, sum syndarar enn geva henni í dag. Tað er enn einaferð " Róm " sum tekur upp aftur sína yvirvald, hesaferð undir hesum falskum kristna og heilt heidna átrúnaðarlíga táttinum. Tann, sum sigur seg vera hansara " avloysari " (ella vikarur), pávin, fær ikki eingongd frá Gudi, at hann vendir sær persónliga til hansara. Móttakarinn av profetiini er ein útvaldur, ikki ein fallin, ella ein ræningarmaður, sum æra heidnar ritualir. Hetta høga stað í rómversk-katólsku trúnni hevur sína *pávatrón* í Róm, í Lateran-palassinum sum Konstantin I rúmliga ^{bjóðaði} biskupi í Róm. Hetta Lateran-palassið liggur á Caelia-fjallinum, einum av " sjevi høllunum í Róm " sum liggur í suðureystri av býnum; navnið Caelius merkir: himmal. Hesin hólmurinn er tann longsti og størsti av teimum sjevi, í vídd. Nærhendis Laterankirkjuni, sum enn umboðar í dag, fyri pávadømið og prestarnar, týðningarmesta katólsku kirkjuna í heiminum, stendur størsta obeliskurinn, sum er til í Róm, har eru 13, sum røkka 47 metrar í hæddini. Funnið undir 7 metrum av jørð og brotið í tríggar partar, varð tað sett upp í 1588 av Sixtus V páva sum, samstundis, skipaði fyri yvirvaldinum av Vatikanríkinum í fylgjandi profetisku tíðini, sum kallaðist *Thyatira*. Hetta symbolið fyri egyptiska sóltíðini hevur eina stóra áskrift á stelinum, sum ber tað, sum minnir um tilboðið hjá Konstantini. Faktiskt var tað sonur hansara Constantius II, sum eftir deyða pápa síns førði hann úr Egyptalandi til Róm, partvíst fyri at uppfylla eitt ynski hjá páva sínum, sum vildi hava hann til Konstantinopol. Henda vígslan til dýrd Konstantin I.

er meira skyld guds ynski enn syni Konstantinus. Av tí at alt obeliskurinn við sínum høga sokkel staðfestir tann profeteraða leinkjan, sum ger Konstantin I til borgarliga myndugleikan, sum raðfestir restina av " sólardegnum ", og pávin, tá ein einfaldur biskupur av kristnu kirkjuni í Róm, tann religiøsa myndugleikin undir sólardegnum, tann "'s dag. Ovast á hesum obeliskinum eru fyra avdúkandi symbol, sum fylgja hvørjum øðrum í hesi stigandi raðfylgju: 4 leyvur sita á hennara punkti, orienteraðar til tey fyra kardinalpunktini, omanfyri tey eru fyra fjöll, sum eru yvirhálað av sólarstrálum, og omanfyri hendan bólkin ræður ein kristin krossur. Peikað á tey fyra kardinalpunktini, tilnevnið leyvumerkið kongsdømi í síni alheimsmegi; sum staðfestir lýsing hansara, sum er avdúkað í Dán. 7 og 8. Opinb.17,18 vil staðfesta orðtakið um Róm: " *Og tann kvinnan, sum tú sást, er tann stóra býurin, sum ræður yvir kongum jarðarinnar.* » Harumframt vekir tann egyptiska kartusan, sum er inngraverað á obeliskin, " tað óreina ynskið, sum ein kongur vendir sær til Ammon " sólgudin. Alt hetta avdúkar, hvussu tann veruliga kristna trúgv er, sum hevur rátt í Róm síðani Konstantin I, vil siga síðani 313, sigursdag hansara. Hendan obeliskurinn, og tey symbol, sum hon ber, bera vitni um " *eydnuna* " hjá djevulsins tæna, sum er profeteraður í Dan 8,25, sum gjøgnum Konstantin I eydnaðist at geva kristnu trúnni útsjónina av eini átrúnaðarlígaru synkretismu, sum Gud avgjørt fordømdi í Jesu Kristi. Eg

taki saman um boðskapin í hesum symbolum : “ krossur ” : kristna trúgv ;
 “ sólstrálar ” : sóltilbiðjan ; " fjøll ” : jarðlig vald ;
 “ fýra leyvur ” : kongsdømi og alheimsstyrki ; " obelisk " : Egyptaland, synd , síðani uppreistur Fáraos í Útferðini, og fyri syndina, sum er avgudadýrkanin av sólgudinum Amon. Gud kennir hesi kriteriini til rómversk- katólsku trúna, sum Konstantin 'mentist . Ok til þessa symbol, med egyptiskum kartusum, leggur hann til sinn dom um trúarskyldu biskupanna í Róm, er hann metir báðir óreinar ; Teir verða longu kallaðir " pávar " av trúarbrøðrunum í býnum. Sambandið millum kristnu trúna og sólkultin, sum Konstantin sjálvur longu praktiserar og heiðrar , er upprunin til eina ógvusliga banning, sum menniskjað fer at rinda , áhaldandi, til heimsins enda. Hendan Lateranska *trónan* er ikki kappingarneyti hjá rómversku keisarunum , tí síðani Konstantin I . ^{búgva} teir ikki longur í Róm , men í Eystara parti av ríkinum , í Konstantinopel. Sostatt , við at ignorera profetisku opinberingina, sum Jesus Kristus gav Jóhannesi, eru fjøldin av menniskjum offur fyri størsta átrúnaðarliga svikkinum gjøgnum tíðirnar. Men teirra fákunnu er sekur, tí teir elska ikki sannleikan og eru soleiðis , av Gudi sjálvum , latin yvir til lygnir og lygnarar av øllum slag. Manglandi útbúgvingin hjá fólkunum í *Pergamum -tíðini* forkklarar, hvussu væl pávastýrið eydnaðist, sum fylgjandi rómversku keisararnir tá álegðu og stuðlaðu. Hvat ikki forðar ávís sum sonnum valdum embætismonnum í at nokta og vraka hendan nýggja ólógliga myndugleikan ; sum fær Jesus at viðurkenna tey sum sínar sonnu tænarar. Tá ið rómverska lokaliseringin av teimum útvaldu er gjørd, legg til merkis, at Andin var har í 538 tænarum, sum hildu trúna á Jesu navn, meðan teir heiðraðu sunnudagin . Men á hesum staðnum í Róm sóust tey seinastu pínslarvátar ella " trúgvu vitnini " bert í tíðini hjá Neron , í 65-68 og hjá Diokletianus millum 303 og 313 . Við at miða eftir býnum Róm minnst Andin trúfesti " hjá " *Antipas* " hansara „ *trúgva vitni* " um farnar tíðir. Hetta grikska navnið merkir : móti øllum. Tað tykist at tilnevna ápostul Paulus, fyrsta kunngeraran av evangeliinum um Jesus Kristus í hesum býnum, har hann doyði sum pínslarvátur, hálshøgður, í 65, undir Nero keisara. Gud mótmælir sostatt skeiva og villeiðandi heitinum “ vikarur Guds sonar ” hjá pávunum. Tann sanni vikarurin var hin trúgvi Paulus, og ikki tann ótrúgvi Vigilius, ella nakar av hansara eftirmonnum.

Hin alvaldi skaparin Gud hevur graverað í náttúruna týðandi løturnar í trúarsøguni í kristnu tíðini ; tíðir, tá ið banningin fær ein intensan karakter við álvarsligum avleiðingum fyri tað kristna fólk. Longu undir jarðligu tænavu síni gav Jesus Kristus sínum tólv undraðu og undraðu ápostlum prógv um, at hann var meistaraskapur yvir einum ódnarveðri á Galileavatninum ; ein ódn, sum hann róði í einum løtu, eftir hansara boðum. Í okkara tíð tók tíðarskeiðið millum 533 og 538 hendan serliga bannaða karakterin, tí við at seta pávastýrið á stovn av keisaranum Justinian I vildi Gud revsa tey kristnu, sum lýddu fyriskipanini, sum keisarin Konstantin I kunngjórði sum gjórði skyldugt restina av wee den the March the day of the " 321. Í hesum tíðarskeiðnum, sum hann hevði bannað, elvdi Gud til, at tvey gosfjøll vaknaðu, sum køvdu norðaru hálvu á planetuni og lótu spor eftir seg á sunnaru hálvu líka so langt sum til Antarktis. Nakrar fáar mánaðir frá hvørjum øðrum, sum liggja í mótsettum endum á ekvatorinum, var útbreiðslan av myrkrinum sera effektiv og sera deydiligur. Milliardir av tonsum av dusti hava breitt seg út í lofthavið, og tað hevur frátikið fólk ljós og teirra vanligu matvørur. Sólin á sínum hæddarpunkti bjóðar sama ljós sum fullmánin sum sjálvur hvarv heilt. Søguførðingar hava lagt til merkis hendan vitnisburðin, sambært hvørjum herarnir hjá Justinian tóku Róm aftur frá Ostrogotum undir einum kavastormi miðskeiðis í juli. Fyrsta gosfjallið, sum eitur " Krakatoa ", liggur í Indonesia og vaknaði í oktober 535 við óhugsandi stødd, og umskapaði eitt 50 km fjallaøki til eitt sjóøki. Og tann seinni, sum eitur " Popango ", liggur í Miðamerika og hann goysti í februar 536.

Vers 14 : “ *Men eg havi nòkur fá ting ímóti tykkum, tí at tit hava har teir, sum halda læru Bileams, sum lærði Bálak at kasta snávingarstein fyri Ísraelsbørn, at eta avgudaoffur og at fremja hor.* »

Andin lýsir andaligu støðuna, sum varð raðfest í Róm. Síðani 538 hava tey trúgvu valdu embætisfólkini tá verið vitni til, at ein átrúnaðarligur myndugleiki varð settur á stovn, sum Gud samanber við profetin " *Bileam* ". Hesin maðurin tænti Gudi men læt seg lokka av lokkan av vinningi og jarðligum góðum ; alt tað, sum rómverska pávastýrið deildi. Harumframt elvdi " *Bileam* " til oyðilegging av Ísrael við at avdúka " *Balak* " hvørji amboð hann kundi fáa tað at falla : tað var nóg mikið til at trýsta hann til at góðtaka hjúnalag millum jødar og heidningar ; ting, sum Gud harðliga fordømdi. Við at samanbera hann við „ *Bileam* „, “ gevur Gud okkum eina robotmynd av pávastýrinum. Tann útvaldi skilir tá týðningin av teimum gerðum, sum Gud sjálvur letur djevulin og hansara himmalsku og jarðligu partnarar fremja. Banningin hjá kristnu kirkjuni hvílir á, at heidni " *dagin hjá ósigraðu sólini* " verður samtykt, sum ótrúgv kristin hava hildið síðani 321. Og pávastýrið, eins og “ *Bileam* ”, fer at virka fyri teirra fall og intensivera teirra guddómligu banning. " *Kjøt ofrað avgudum* " er bert myndin samanborin við heidna " *sólardagin* ". Róm fær heidningin inn í kristnu trúgvina. Men tað, sum tú skalt skilja, er, at tey eru av sama slag og bera undir Guds dómi somu álvarsligu avleiðingar .... Tí meira tí, at banningarnar, sum " *Bileam* " í kristnu tíðini hevur elvt til, halda fram til heimsins enda, merktar av dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists. Ótrúskapurin hjá teimum kristnu verður eisini samanborin við tað hjá hebrearunum, sum góvu seg yvir til " *óreinleika* ", eftir at Gud hevði fingið tey at hoyra síni tíggju boð. Millum 321 og 538 gjørdu tey vantrúgvandi kristnu seg sum tey. Og hetta tiltakið heldur fram enn í dag.

Vers 15 : “ *Soleiðis hava tit eisini tey, sum halda læru nikolaitanna.* »

Í hesum boðskapinum, kemur navnið á teimum “ *nikolaitum* ”, sum eru nevnd í *Efesus*, aftur í hesum brævinum. Men " *verkini* ", sum viðvíkja teimum í *Efesus*, gerast her " *læran* ". Summir rómverjar hava faktiskt, síðani *Efesus*, vordið kristnir, síðani vantrúgvandi kristin síðani 321, og hetta, á ein offisiellan átrúnaðarligan hátt síðani 538, við at heiðra rómverskspávakatólsku " *læruna* " .

Vers 16 : “ *Umvendið tí; annars komi eg skjótt til tín, og skal berjast ímóti teimum við svørði munns míns.* »

Við at vekja upp “ *bardagan* ” undir leiðslu av hansara “ *Orði* ”, “ *svørði munnsins* ”, fyrireikar Andin samanhangin í fjórða boðskapinum, sum kemur. Tað verður tann í 16. ^{oid}, har Bíblían, hennara heilaga skrivaða orð, hennara “ *tvey vitni* ” sambært Opinb.

Vers 17 : “ *Tann, sum hevur oyra, skal hoyra, hvat Andin sigur við kirkjurnar: Honum, sum sigur, skal eg geva nakað av tí dulna mannanum og geva honum ein hvítan stein ; og á steininum stendur eitt nýtt navn skrivað, sum eingin veit uttan tann, sum fær tað.* »

Sum altíð vekir Andin ein tást í æviga lívinum. Her leggur hann tað fram fyri okkum undir myndini, sum manna, sum varð givið teimum svongu hebrearunum í turru, ófruktbara og turru oyðimørkini, profeteraði. Gud lærði tá, at hann kundi verja og leingja um lívið hjá sínum útvaldu við sínum skapanarmegi ; sum hann skal fremja við at geva sínum loystu útvaldu ævigt lív. Hetta verður kulminatióin í allari hansara spariverkætlan.

Tann útvaldi av tíðini verður løntur við ævigum lívi, sum Andin lýsir í myndum. " *Manna* " myndin av himmalskum mati er fjald í himmiríkinum, Gud sjálvur er framleiðari av henni. Í fornari symbolismu var manna á tí mest heilaga staðnum sum longu symboliseraði himmalin har Gud ræður fullveldisliga á síni trónu. Í rómverskari siðvenju umboðaði " *hvíti steinurin* " " ja " atkvøðuna, tann svartu tilnevndi " nei ". " *Hvíti steinurin* " merkir eisini reinleikan í lívinum hjá tí útvalda, sum er vorðin ævigur. Hansara æviga lív er eitt guddómligt ja, sum týðir eina eldhugaða og massiva vælkomst frá

Guds síðu. Av tí at tann útvaldi er risin upp í einum himmalskum likami, verður hansara nýggja støða samanborin við eitt „*nýtt navn*“. Og henda himmalska náttúran er fyri sínar útvaldu ævigt loyndarfull og einstaklingslig: “*eingin veit hana*”. Vit noyðast tí at arva og fara inn í hesa náttúruna fyri at uppdaga, hvat hon er.

tíðarskeið : Tjatira

Millum 1500 og 1800 vóru trúarstríðini

Vers 18 : “*Og til eingil samkomunnar í Thyatira skriva : Hetta sigur Guds sonur, sum hevur eygu sum eldslogi, og hvørs føtur eru sum fínt bronsa :*”

Fjórða brævið, undir navninum "Thyatira", vekir upp eina tíð, tá kristna trúgvín hjá katólsku og protestantisku samgongunum bjóðaði ein andstyggiligan sjónleik gjøgnum teirra blóðugu samanbrestir. Men hesin boðskapurin heldur risa yvirraskilsí. Í navninum *Thyatira* týða tvær grikskar røtur "thua", teiro "andstygd" og "at geva deyðan við líðing". Grikska hugtakið, sum rættvísger hesa tulking av andstygd, merkir í Bailly griksku orðabókini svínið ella villsvínið, tá tey eru í rúti. Og her, er neyðugt við onkrari kláring. öld var merkt av at protestantar vaknaðu, sum avbjóðaðu myndugleikan hjá rómversku pávastýrinum. Eisini fyri at styrkja sín tíðarbundna myndugleika stovnaði pávadømið, sum Sixtus V pávi umboðaði, sítt Vatikanríki, sum skuldi geva honum borgaraligan legitimitet knýtt at sínum átrúnaðarliga myndugleika. Hetta er orsök til, at pávastjórnin síðani 16. ^{old} hefur flutt sætið, sum higartil lá í Lateran-palassinum, til sína ogn í Vatikaninum, sum longu var eitt sjálvstøðugt pávaríki. Men henda flyting er bara svik, tí tann, sum sigur seg vera úr Vatikanríkinum, situr enn í Lateran-palassinum; tí tað er har, í Lateran, at pávarnir taka væl ímóti sendiboðunum hjá fremmandum londum, sum vitja teir. Og so varð í 1587 tann umvælda obeliskurin, sum varð reist aftur nærhendis Lateran-palassinum síðani 3. august 1588, funnin undir 7 metrum av jørð og í trimum stykkjum. Vatikanríkið liggur uttan fyri Róm, á Vatikanus-høllini, á vesturbakkanum av Tiber-ánni sum hevur mark við býin frá norðri til sunnan. Meðan vit hugdu at ætlanini um henda Vatikanbýin, undraðist eg á at uppdaga, at hann hevði form sum eitt svínahóvd, við oyrunum norðanfyri og snútinum sunnanfyri. Boðskapurin í grikska "thua" er sostatt tvífalt staðfestur og rættvísgerður av Gudi, sum skipar fyri hesum. Katólska trúgvín, sum er arvað úr *Pergamum*, røkkur hæddina av sínum andstygdum. Hon reageraði harðliga við hatur og grimd móti teimum, sum, upplýst av Bíbliuni, loksins breiddu út takkað verið prentsmiðjuni, fordømdu hennara syndir og hennara eksaktiónir. Betra, til tá varðhaldsmaður av teimum heilagu skriftunum, sum hon hevði endurgivið av munkum sínum í klostrum og klosterum, forfylgdi hon Bíbliuni, sum fordømdi hennara órættvísi. Og hon hevur upplýsararnar drepaðar við valdi blinda og sjálvnøgd kongs; teir lýðin úttinnarar av hansara testamenti. Tey útrykk, sum Jesus leggur seg fram undir, og vísir á, "tann, sum hevur eygu sum eldlogi og hvørs føtur eru sum fínt bronsa", avdúka hansara revsiverk móti sínum trúarfíggindum, sum hann fer at oyðileggja, tá hann kemur aftur til jørðina. Tað vóru júst tær báðar kristnu hugmyndafrøðirnar, sum stríddust hvør móti øðrum til deyðis "við svørði" og skotvápnum í hesum søguliga høpi í *Thyatira* tíðini. "Føtur hansara" hvíla síðani á "havinum og á landi" ímyndini av katólsku trúnni og protestantisku trúnni í Opinb.10,5 og Opb.13,1-11. Katolisisma og protestantisma, bæði syndarlig (synd = *messing*), óumvend, verða lýst sum "fínt *messing*" sum dregur vreiði dómins hjá Gudi Jesusi Kristi til sín. Við at taka hesa myndina upp, sum hann boðar frá stóru "vanlukkuni" við í Opinberingini 1,15, avdúkar Gud tíman, tá teir seinastu forfyljararnir, sum sameinaðust móti hansara trúföstu børnum, stríddust til deyðis sum villdjór, sum fara at ímynda tey gjøgnum alla profetiina. Frá Frans I^m Ludvík XIV fylgdu trúarstríð hvørjum øðrum. Og neyðugt er at leggja til merkis, hvussu Gud avdúkar banningina hjá franska fólkinum, vápnaðan stuðul til pávadømið síðani Clovis, fyrsta kongin hjá frankunum. Fyri at markera hæddarpunktið í hesi banning, setti Gud tann unga Ludvík

XIV, " fimm ára gamal ", á trónuna í Fraklandi. Hetta bíbliuversioð úr Præd.10,16, lýsir boðskapin : " *Vei tær, land, hvørs kongur er barn, og hvørs hævdingar eta um morgunin!* " Louis XIV oyðilegði Frakland við sínum yvirflóð av útreiðslum á Versailles-palassinum og sínum dýru stríðum." Hann legði eftir seg eitt Frakland, sum stóð í fátækradømi og eftirmaður hansara Louis XV livdi bert fyri tí libertinismu, sum hann deildi við óloysiliga fylgisveininum í ótrúskapinum, Dubois kardinalin. Ein ógvusligur persónur , Louis XV misti fullkomiliga tamarhaldið . var ørkymlaður um ørindini hjá fólki sínum og tann fólksliga vreiði , sum hetta vakti , var at falla á eftirmann hansara, arbeiðsmannakongin, tann friðarliga Ludvík XVI. Við at rætta seg móti einum blíðum og friðarligum manni við hesi vreiði, avdúkaði Gud ætlan sína um at sláa niður arvaliga kongsstýrið, fyri tað blinda álitid, sum tað órættvíst hevur lagt á pávatrúarlig sjálvsøgd síðani Clovis.

Vers 19 : " *Eg veit verk tíni, kærleika tín, trúgv tína, tænaðu tína, tol títt, og seinastu verk tíni eru fleiri enn tey fyrstu.* »

Hesi orðini vendir Gud til tænarar sínar " *trúfastar til deyðis* " , sum bjóða seg sjálvar til offur í mynd Meistara síns ; teirra „ *verk* “ eru góðkend av Gudi, tí tey vitna um teirra ektaða „ *kærleika* “ til teirra Frelsara . Teirra „ *trúgv* ” verður rættvísgerð, tí hon fylgir „ *trúgvvari tænaðu* “. Orðið " *støðufesti* " , sum er siterað her , fær ein merkiligan søguligan týdning. Tað var í " Constance-torninum " í býnum Aigues-Mortes, at Marie Durand livdi út sína fangaskap sum trúarfyrmynd í 40 long og roynd ár. Nógv onnur kristin góvu sama vitnisburð, ofta vóru tey ókend fyri søguna. Hetta tí, at talið av pínslarvátum vaks við tíðini. Seinastu verkini snúgva seg um stjórnartíðina (1643 til 1715) hjá Louis XIV kongi, undir hvørjum " drekanadurnar " av kroppinum skipaðu fyri hesi gerð, veiddu niður tey trúgvu protestantisku kristnu, sum vóru drigin aftur í skógin og oyðilögdu støðini. Legg væl til merkis avdúkandi leiklutin hjá navninum " *dreki* ", sum merkir " djevulin ", og opnu ágangandi virkseioð hjá keisaraliga Róm og pávaliga Róm í Opinberingini 12: 9-4-13-16 . Tann, sum kallaði seg " sólkongin ", førði upp á hæddina stríðið hjá katolisismuni um at verja " sólardagin ", sum varð arvaður frá Konstantin Men fyri at vitna ímóti honum, sló Gud alla tíðina av hansara langa stjórnartíð í myrkrið, og noktaði honum hitan og fulla ljósið av sonnu sólini við álvarsligum avleiðingum fyri matvøruveitingina hjá franska fólkinum.

Vers 20 : " *Men eg havi nøkur fá ting ímóti tær, tí at tú loyvir Jesabel kvinnuni, sum kallar seg profetinu, at læra og villeiða tænarar mínar til at fremja hor og eta avgudaoffur.* »

Í 1170 læt Gud Pierre Vaudès týða Bíbliuna til provensalska málið. Hann var tann fyrsti kristni, sum endurfann læruna um integreraðan ápostólska sannleikan, eitt nú virðing fyri tí sanna hvíludegnum og at taka vegetarismu til sín . Kendur sum Pierre Valdo , var hann upphavsmaðurin til " Vaudois " sum búsettust í ítalska alpu Piemonte. Reformatiónsarbeiðið, sum teir umboðaðu, varð mótmælt av pávadøminum og boðskapurin hvarv. So Gud loysti alt Evropa til eina drápsliga mongolska innrás og síðani eina ógvusliga farsótt av pesti orsakað av mongolum sum oyðilegði frá 1348 og frameftir, ein triðing og næstan helvtina av fólkatálinum. Boðskapurin í hesum versinum , " *tú sleppur kvinnuni Jesabel...* " , er ein ábreiðsla, sum er ætlað reformatórunum, sum ikki góvu verkinum hjá Pierre Valdo tann týdning , sum tað hevði uppiborið , tí tað var fullkomið. Millum 1170 og 1517 ignoreradu teir ta fullkomnu læruna um sannleikan um kristna frelsu og teirra trúbot, sum varð farið undir við endan av hesi tíð, er partvís og sera ófullfíggað.

Viðmæli : tann lærufullkomileikin, sum Pierre Valdo skilti og brúkti, vísir, at í honum legði Gud fram ta fullfíggaðu skrána fyri reforminum, sum tað var hóskaði at fremja. Faktiskt vórðu tingini framd í tveimum stigum, hvíludagskravið byrjaði ikki fyrr enn í 1843-1844, í samsvari við tíðina, sum er merkt av kunngerðini í Dan 8,14 .

Fyri at avmynda páva-rómversk-katólsku trúna, samanber Gud hana við fremmandu konu Akab kongs, ta ógvusligu "Jesabel", sum drap Guds profetar og úthelti ósekt blóð. Eintakið er satt við modelið og hevur eisini tann vansa, at tað heldur nógv longri í rakstri. Við at nevna hana "profetinnu", miðar Gud eftir navninum á nýggja staðnum á hansara "trónu": Vatikaninum, sum á fornfranskum og latíni merkir "vaticinare": at profetera. Søguligar smálutir um staðið eru ógvuliga avdúkandi. Upprunaliga var hetta staðið merkt av, at eitt rómverskt tempul var vígt til "ormin" gudin Aesculapius. Hetta symbolið fer at vísa á djevulin og pávastýrið í Opinberingini 12,9-14-15. Nero keisari setti sínar vognkappróðraringar har, og "Símun Magus" varð jarðaður á einum kirkjugarði har. Tað er, sum tað tykist, hansara leivdir, sum skuldu heiðrast sum tær hjá Pæturi ápostli, sum varð krossfestur í Róm. Her aftur, ein basilika, sum Konstantin bjóðaði, hátíðarhelt kristna dýrd. Økið var upprunaliga mýrilendi. Lygnin, sum soleiðis er bygd, fer at rættvísgera nýggja navnið á hesi Vatikanbasilikuni, sum, størri og pyntað í 15. ^{ald}, fer at taka villeiðandi navnið "Saint Peter's Basilica in Rome". Hesin heiður, sum í roynd og veru er givin einum **galdramanni** og til "ormin" Aesculapius, fer at rættvísgera navnið "**galdur**" sum Andin tilskrivur rómversk-katólsku trúarritualunum í Opinb. og *rødd brúðgómssins og brúðarinnar skal ikki longur hoyrast í tær; tí at keypmenn tínir vóru stórir menn á landi; tí at við **galdrum tinum** eru allar tjóðir villleiðdar.* "Júst fer liðugtgerðin av verkunum í hesi basiliku "Saint-Pierre de Rome", sum kravdi ógvusligar peningaupphæddir, at fáa prestin Tetzal at selja sínar "indulgensur". Tá ið munkur-lærarin Martin Luther sá fyrigevingina av syndum selda fyri pengar, uppdagaði hann sannleikan í síni rómversk-katólsku kirkju. Hann fordømdi sostatt djevulska náttúruna og nakrar av feilunum við at seta sínar kendu 95 ritgerðir upp á hurðina í týsku kirkjuni í Augsburg í 1517. Hann gjørdi sostatt arbeiðið við trúbotini offisielt, sum Gud hevði lagt upp til Pierre Valdo síðani 1170.

Talandi beinleiðis við sínar reformeraðu tænarar í tíðini, tey sonnu, uppsagdu friðarligu offrini, áttalar Andin tey fyri at hava loyvt *Jesabel at læra og lokka tænarar sínar*. Vit kunnu lesa í hesi ábreiðslu alla læruófullkomleika í hesi byrjan av reforminum. Hon "*lærir og lokkar*" sínar "*tænarar*", teir hjá Jesusi, sum ger hana til eina kristna kirkju. Men læra hansara er tann í *Pergamustíðini*, har ákæran um "*óreinleika*" og myndin av "*kjøti, sum varð ofrað avgudum*" longu vóru fordømd. Hóast villeiðandi útsjónd, so er í hesum versinum týðningarmikla eindin ikki "*kvinnan Jesabel*" men tann protestantiski kristni sjálvur. Frá byrjan av, við at siga við hann "*tú fert frá kvinnuni Jesabel...*" leggur Andin upp til feilir, sum teir fyrstu protestantarnir deila. Hann avdúkar síðani karakterin av hesum feilinum: heidna avgudadýrkan. Við hesum avdúkar hann slag av "*byrðu*", sum hann ikki enn leggur á hann, tá, men sum hann fer at krevja frá 1843. Og í hesum boðskapinum miðar skaparin Gud eftir rómverska "sunnudegnum", hvørs siðvenja er í hansara eygum eitt avgudadýrkandi heidningsverk, sum heiðrar eina falska sólgomlu guddómleika í søguni. Frá 1843 og frameftir mátti hann siga frá "sunnudegnum" ella sambandinum við Jesus Kristus, einasta frelsara jarðligar syndarar.

Vers 21: "*Eg gav henni rúmd at angra, og hon vildi ikki angra hor sín.* »

Hendan tíðin er opinberað síðani Dán 7,25 og hon er staðfest í trimum formum í Apokalypsu í kapitlunum 11, 12 og 13. Hetta eru útrykkini: "*ein tíð av tíðum og hálva tíð; 1260 dagar, ella 42 mánaðir*" sum allir vísa til ótolerantu pávastjórnina í verki millum 538 og 1798. Sannleikans útbreiðsla gjøgnum Bíbliuna og prædikan av sonnum reformatorum bjóðaði katólsku trúnni sín seinasta móguleika at umvenda seg og sleppa sínum syndum. Hon gjørdi einki, og forfylgdi og píndi, í navni síns inkvisitoriska valds, friðarligu sendiboð hins livandi Guds. Soleiðis endurgav hon uppreistrarverkini hjá jødiska fólkinum, og gav líknislinum hjá Jesusi eina aðru uppfylling: tað er líknisið um vingarðsmenninar, sum drepa teir fyrstu sendimenninar hjá Gudi, og síðani drepa, tá ið hann leggur seg fram fyri teimum, sonin hjá vingarðsmeistarunum at stjála arv hansara.

Vers 22 : “ Sí, eg skal kasta hana í song, og tey, sum dríva hór við henni, í stóra trongd, um tey ikki umvenda seg um gerningar sínar. »

Gud fer at viðgera hana sum eina „ skøkju ”, sum er kastað á rúm, sum ger, at vit kunnu knýta „ kvinnuna Jesabel ” í hesum evninum saman við „ skøkjuna Bábylon hina stóru ” í Opinb. Tann spádda „ stóra trongdin ” kemur eftir at bíbilska boðanin miseydnadist. Hesin sami boðskapurin fer at staðfesta, at henda „ stóra trongdin ” verður eyðmerkt við „ djórið, sum stígur upp úr botnleysu grøvini ” í Opinberingini 11,7. Tað kemur eftir verkið hjá teimum “ báðum vitnunum ” hjá Gudi, sum eru skriftirnar í tí gamla og nýggja guddómliga sáttmálanum í tí heilagu Bíbliuni. Andaligt “ hór ” er staðfest og nevnt og “ tey ” sum Gud ákærir fyri at fremja tað við “ Jesabel ” eru fransku kongarnir og kongsmenninir. Saman við katólsku prestunum skuldu kongsfólkini gerast høvuðsmálið fyri vreiði hjá kollveltandi tjóðargudloysi, sum bert var útrykk fyri vreiði hins alvalda Guds Jesus Kristus. Teir umvendu seg ikki, so tann dupulta vreiði rakti teir í tíðini, sum Gud ásetti við endan av pávastjórnini millum 1793 og 1798.

Orðið “ trongd ” vísir til avleiðingina av guddómligu banningini sambært Róm 2,19 : “ Neyð og angist yvir hvørja sál menniskjans, sum ger ilt, fyrst av jøðanum, og eisini av grikkunum! ”. Men tann “ trongdin ”, sum revsar syndirnar hjá katólska kongsveldinum og tess sambandsmanni rómversk - **katólsku** kirkjuni, sum er ímyndað í Opinb .

Vers 23 : “ Eg skal drepa børn hennara við deyðanum; og allar kirkjurnar skulu kenna, at eg eri tann, sum kannar hugsanir og hjørtu, og eg skal løna hvørjum tykkara eftir verkum tykkara. »

“ At doyggja deyðan ” er tað útrykkið, sum Andin brúkar til at vekja teir báðar “ ræðslurnar ” í kollveltingarskipanini í 1793 og 1794. Við hesum útrykkinum vísir hann frá sær eina og hvørja hugsan um einfaldan andaligan deyða, sum fer at snúgvá seg um protestantarnar í 1843 í boðskapinum, sum er borin fram til Sadis tíðina : Menniskjað hevur ongantíð kent slíkt blóðugt arbeiði, sum er framt við drápsmaskinunum, sum Louis lækni fann uppá, men virðismett av Guillotin lækna, hvørs navn varð givið sjálvum ljóðfórinum, kallað frá tá av : guillotina. Summardómar góvu síðani eina rúgvu av deyðaboðum, við teirri eyka meginreglu at sláa dómáttarar og ákærarar dagin fyri við deyða. Sambært hesi meginreglu tyktist menniskjað at skula hvørva og tað er av hesi orsök, at Gud kallaði hesa útrýmandi kollveltingarskipan “ avgrund ”. Í síðsta enda hevði hann gjørt jørðina, „ avgrundina ” utan nakran lívsform á fyrsta skapanardegi, sambært 1. Mós. Men tað er bert í himlinum, undir tí himmalska dóminum, sum tey savnaðu útvaldu fremja, at “ allar kirkjurnar (ella samkomurnar) ”, tað vil siga tey útvaldu í teimum sney tíðarskeiðunum, fara at uppdaga hesi søguligu viðurskiptini við tí týdningi, sum Gud hevur givið teimum. Rættvísi Guds er fullkomin ; tey, sum dømdu skeivt, vórðu rakt av rættvísi hansara, „ eftir teirra ” egnu ” verkum. ” Teir drupu órættvíst og verða raktir av deyðanum í skifti av fullkomnum guddómligum rættvísi : “ og Eg skal løna hvørjum tykkara eftir verkum tykkara . ”

Vers 24 : “ Men til tykkum sigi eg, sum ikki hava hesa læru og ikki kenna dýpdina hjá Satan, sum tey siga: Eg leggi onga aðra byrð á tykkum; »

Tey, sum fordøma katólsku trúna og kalla hennara átrúnaðarlígu ritualir “ Satans dýpi ”, kunnu bert vera teir reformatorarnir, sum komu fram frá umleið 1200 til fronsku kollveltingina í 1789. Hvør teirra atferð so var, so var teirra læra sera langt frá tí reina sannleikanum, sum Andin lærði ápostlarnar hjá Jesusi og Kristi. Bert trý positiv ting eru merkt til teirra fyrirmin : trúgvín á Jesu offur einans, álit á Bíbliuna einans og gávan av sær sjálvum og lívi sínum ; øll onnur lærupunkt vóru arvað frá katolisismuni og tí undir spurnartekin við. Soleiðis, hóast ófullkomin í læruni um sannleikan í kristnu trúnni, vistu teir valdu reformatorarnir, hvussu teir skuldu frelsa lív sítt, sum varð bjóðað Gudi sum livandi offur, og meðan teir bíðaðu eftir 1844, dagfestingini av gildiskomuni av kunngerðini í Dan

8,14, tænaði Gud teirra fyrirbils. Hetta er tað, sum hann sigur sera greitt, tá hann sigur : “ *Eg leggi onga aðra byrð á tykkum .* ” Støðan við einum serligum guddómligum dómi kemur greitt fram í hesum orðum.

Vers 25 : “ *Bara tað, sum tú hefur, halt fast við, til eg komi. »*

Orsøkirnar, sum gera Gud førn fyri at signa ófullkomnu protestantisku trúna, mugu varðveitast og praktiserast av teimum útvaldu, til Jesu Krists kemur aftur.

Vers 26 : “ *Og tann, sum sigur og varðveitir verk míni til endans, honum skal eg geva vald yvir tjóðunum. »*

Hetta versíð avdúkar, hvat fer at elva til missin av frelsu frá hesi trúbotartíðini til afturkomu Kristusar. Tey útvaldu noyðast at halda til endans tey verk, sum Jesus Kristus hefur fyrireið og opinberað, áhaldandi til heimsins enda. Tey kallaðu falla við at nokta Guds nýggju krøvum. Enn duldi hann ongantíð ætlan sína um stigvíst at økja um ljós sítt, fyrr enn tíðina, tá hann kemur í dýrd. “ *Vegur hins rættvísa er sum skínandi ljósið, sum skínur meira og meira til fullkomnan dag* ” (Orðt.4,18) ; Hetta bíbliuversíð prógvar tað. Og tað er tí innan karmarnar av hansara verkætlan, at frá 1844 , fara tey guddómligu krøvini at koma fram á teimum dagfestingum, sum hansara serstaka bíbilska profetiska orð spáar og profeterar. Tað er bert sum ein himmalskur dómari, at tann útvaldi fær frá Gudi „ vald yvir tjóðunum “.

Vers 27 : “ *Hann skal ráða teimum við jarnstavi; »*

Hetta útrykkið leggur upp til rættin at døma til deyða. Rætt at tey útvaldu skulu hava lut við Jesu Kristi í teirra dómi yvir tey óndu, sum er sett á stovn til seinasta dómin , í “ *túsund árunum* ” á stóra hvíludegnum í sjeýnda ártúsund.

Vers 28 : “ *Og eg skal geva honum morgunstjørnuna. »*

Gud fer at geva honum sítt fulla guddómliga ljós, sum er ímyndað á okkara núverandi jørð við sólarinnar ljósi. Men Jesus segði : “ Eg eri ljósið .” Hann boðar sostatt frá ljósinum av himmalska lívinum, har Gud sjálvur er ljóskeldan, sum ikki longur er treytað av eini himmalskari stjörnu sum okkara sól.

Vers 29 : “ *Tann, sum hefur oyra, hoyri, hvat Andin sigur við kirkjurnar! »*

Byggingin av Apokalypsuni er sum eitt torn samansett av sjeý hæddum, tann sjeýnda verður tíðin á møtinum við Gud. Í hesi konstruktiónini , eru kapitlar 2 og 3 grundleggjandi karmarnir um allari kristnu tíðini millum 94 og 2030. Øll tey tema, sum verða vekjað upp í Apokalypsuni, finna sítt pláss í hesum grundleggjandi karmum. Men í hesum grundstykkinum hava fyrstu hæddirnar bert leiklutin sum trappur, sum føra til ovaru hæddina. Týdningurin av opinberingini sæst á stigi 3, sum eitur *Pergamum* . Hesin týdningurin er enn meira styrktur á 4. stigi, sum eitur *Thyatira* . Tað er í hesi tíðini, at kristna trúgvín verður ørkymlað og villleiðandi. Dómur Guds yvir andaligu støðuna í hesi tíð fær avleiðingar til heimsins enda. Tí fari eg, fyri at styrkja tykkara fatan av hesum dómi, at taka saman um hendan boðskapin, sum Gud sendi sínum protestantisku útvaldu í stjórnartíðini hjá Louis XIV.

Samandráttur : Um **trúbotina** var kristna atferðin margfeld. Tað eru sannir halgimenni, sum verða forfylgdir, men altíð friðarligir, og fólk, sum blanda átrúnað og politikk saman, sum brynja seg og vanda slag fyri slag aftur til kongaligu katólsku herdeildirnar. Í Dániel 11:34 nevnir Andin tey sum “ *hyklarar .* ” Fá trúarfólk hava skilt , at tað at vera kristin er at líkjast Jesu í øllum lutum , at lýða hansara boðum og geva seg undir hansara forboð ; Vápnanýtslan er ein teirra , og hetta var hansara seinasta læra , tá hann varð handtikin . Jesu ábreiðsla er rættvís gjørd av , at við at halda fram at praktisera katólskar arvar, stuðla protestantar sjálvir við sínum fyrmynd læruni og lokkanini, sum hoyrir katólsku *Jesabel til* . Teirra ófullkomna trúarsíðvenja ger teir óvirðiligar í dómnum hjá Gudi , sum teir vanæra fyri fíggingum hansara . Hetta skeiðið í byrjanini av trúbotini førir hann til at gera serstakar dómur ; sum hann leggur dent á við at siga : “ *Eg leggi onga aðra byrð á tykkum , bara tað tit hava , haldið fast við , til eg komi .* ” Men læruófullkomleiki er lógligur í hesi byrjan og Gud góðtekur tænaðina hjá teimum, sum góðtaka forfylging og deyða í

hansara navni. Teir kundu ekki geva meira , geva það mesta : sítt lív. Gud leggur dent á hendan offuranda, sum hann nevnir sum “ *verk fleiri enn tey fyrstu* (vers 19).” Heidningin í rómversku katolisismuni hefur verið samanborin við *kjót , sum er ofrað avgudum* . Fordømingin av rómverskum sviki byrjaði við teimum fullkomiliga upplýstu verkunum hjá Pierre Valdo (Vaudés) sum , longu í 1170, skrivaði eina útgávu av Bíbliuni á øðrum máli enn latíni , provensalskum . Hansara vitan og fatan av guddómligum krøvum var undrunarvert fullkomin og eftir hann minkaði protestantiska trúgvinn . Undir íblástri frá John Calvin herdist protestantiska trúgvinn enntá og tók ímyndina av sínum katólska mótstøðumanni. Og útrykkið " Trúarstríð " . " vitnar um eina andstygð fyri Gudi., tí tey útvaldu hjá Jesusi Kristi, tey sonnu, venda ekki aftur teimum sløgum, sum tey verða lögð. Hevnd teirra skal koma frá Harranum sjálvum. Við at brynja seg vístu protestantarnir, hvørs motto var " sola scriptura " , " Skriftin einsamøll " , eitt vanvirðing fyri Bíbliuni, sum forbjóðaði teirra harðskapi. Jesus fór sera langt hesum viðvíkjandi við at læra lærusveinar sínar, at teir skuldu venda " hinum vøddanum " til tann, sum slær teir.

Hesa tíðina, tá ið katólska forfylgingin drepur trúföstu tænararnar hjá Jesusi, er trífalt undirstrikað í Apokalypsuni, her í hesi *Thyatira tíðini* , men eisini í 5. ^{innsiglinum} í kapitli 6 og í 3. ^{trompetinum} í kapitli 8. Her, í vers 22 , eggjar Jesus sínum pínslaváttaðu tænarum til teirra pínslaváttan til teirra ella . av Róm og kongligu tænarum hansara . Lyklaorðið, sum er fjalt í navninum *Pergamum* , sæst greitt, katólska trúgvinn er sekur í *hórdómi* móti Gudi , og tey, sum fremja það við henni, katólsku kongarnir, teirra samgongur og teirra falska ættarlið vilja gjalda , undir guillotinu hjá fronsku kollveltingarmonnunum , blóðið hon órættvíst. Apo . 2:22-23 : “ Sí, eg skal kasta hana í song, og **tey, sum gera hór við henni, í stóra trongd , uttan tey umvenda seg um gerningar sínar . Eg skal drepa børn hennara ; og allar kirkjurnar skulu vita , at eg eri tann , sum kannar sinn og hjórtu , og eg skal lóna hvørjum einstøkum av tykkum eftir verkum tykkara ”** Men ver varin ! Tí eftir 1843 verða " **tey, sum fremja hór við hana " eisini protestantarnir** , so Gud fer at fyrireika við kjarnorku " triðja heimsbardaga " , eina nýggja revsing av katólskum, ortodoksum, anglikanskum, protestantiskum og adventistiskum hórdómi. Samstundis sigur Andin í 5. ^{innsiglinum} : Opinb 6,9 til 11 : “ *Tá ið hann læt fimta innsiglið upp, sá eg undir altarinum sálir teirra, sum vóru dripin vegna Guds orð og vegna vitnisburðin, tey høvdu hildið. Og teir róptu við harðari rødd og søgdu : «Hvussu leingi, Harri, heilagi og sannur, dømir tú ikki og hevnir blóð okkara á teimum, sum búgva á jørðini ? Hvítur skikkja varð givin hvørjum teirra ; ok var þeim sagt, at þeir skyldu hvila enn litla stund, til þess skyldi fullt vera meðþionustu þeirra ok brædr þeirra, er drepnir skyldu sem þeir voru. ”* .

Hendan senan úr 5. ^{innsiglinum} kann vera forvirrandi og villeiðandi fyri eitt óupplýst sinn. Lat það vera greitt, at henda myndin avdúkar okkum loyniliga tankan um Gud , tí sambært, Præd.9:5-6-10 , *sova tey deyðu í Kristi í einum standi, har minnið á teimum er gloymt , og taka ikki lut longur í øllum tí, sum verður gjørt undir sólini* . Bíblían gevur fyrsta deyðanum týðningin av eini oyðilegging av allari veru ; tann deyði maðurin er sum um hann ongantíð hevði verið til, við tí muni, at, eftir at hava verið til, er øll hansara tilvera inngraverað í tankan um Gud. Tað er tí til sínar livandi tænarar , at Gud vendir sær til hendan troystarboðskapin fyri at eggja teimum . Hann minnir tey á , at sambært lyftum hansara , eftir deyðasvøvn , er ein tíð ásett til teirra veking , tá tey verða , av honum , upprisin . Tey fáa tá móguleika at døma , undir eygnabrái og dómi Guds í Jesusi Kristi, teirra pínarar, sum eisini eru risin upp , men við endan av *túsund árunum* . Í boðskapinum um *Thyatira* , fer *deyðin* , sum er kunngjørdur fyri *tey, sum fremja hór við katólsku Jesabel* , at hava eina *dupulta uppfylling*. Á jørðini er arbeiðið hjá kollveltingarmonnunum fyrsta stigið, men eftir tað, kemur, í síni tíð og í øðrum stiginum , *seinni deyðin* av seinasta dóminum, tímin tá " *allar samkomurnar* " kristin, ótrúgv ella trúgv , av øllum tíðarskeiðum í kristnu tíðini vilja síggja tann rættvísa dómin móti andaligum *appdulli* .

Í síni symbolsku mynd kemur 4. ^{trompetin} í kapitli 8 at staðfesta virkseimið hjá " *stóru trongdini* ", sum er forritað til at revsa *hórdóm* hjá pávanum og teimum monarkistunum, sum stuðlaðu henni. *Sólin*, tað guddómliga ljósið, *mánin*, tann myrka katólska trúgvín, og *stjórnnarnar*, tað trúgvandi fólkíð, *eru rakt í triðingum* ella lutvíst, av forfylgingini av gudloysi hjá fronsku kollveltingarmonnunum í 1793 og 1794 .

At enda í boðskapinum, sum er ætlaður friðarligum protestantum, staðfestir Andin sína fordøming av vápnanýtsluni við at minna á, at tað bert er til tann seinasta dómin, sum er fyrireikaður undir himmalska dóminum í sjeýnda áratúsund, at tann útvaldi verður hevndur. Hann hevur tí ikki loyvi at hevna seg sjálvan, áðrenn hendan himmalska dómin har hann síðani skal døma sínar forfylgjarar, saman við Jesusi Kristi, og luttaka í dóminum um teirra deyðadóm. " *Hann skal ráða teimum við jarnstavi, eins og ílót hjá leirkerasmiði verða brotin sundur.* " Endamálið við hesum dómi verður at áseta líðingartíðina hjá teimum seku dømdu til annan deyða av seinasta dómi. Vers 29 tosar um : *morgunstjórnnuna* . " *Og eg skal geva honum morgunstjórnnuna.* " Hetta útrykkið merkir sólina, mynd av guddómligum ljósi. Vinnarin fer inn í tað guddómliga ljósið í allar ævir. Men fyri hesum æviga samanhangi fyrireikar hetta hugtakið fimta bókstav, sum kemur. *Morgunstjórnan* er nevnd í 2. Pæt. 1: 19-20-21 : " *Og vit hava tað tryggari profetiorð : sum tit gera væl, at tit ansa eftir, sum ljós, sum skínur á myrkum stað, til dagurin lýsir, og dagstjórnan rísur upp í hjørtum tykkara : . vita vit hetta fyrst, at eingin profeti í Skriftini er av nøkrum privatari tulkning, tí profeti kom ongantíð av menniskjans vilja, men heilagir menn av Gudi talaðu, sum teir vóru drivnir av Heilaga Andanum .* Hetta versíð undirstrikar týdningin av profetiska orðinum, tí samhangurin í komandi tíð verður andaliga treytaður av, at tann guddómliga fyriskipanin, sum er profeterað í Dan.8,14, kemur í gildi. " *Til klokkan 2300 kvøld-morgun og heilagleiki verður rættvís gjørdur .* " Men tá var hetta versíð bert kent í týðingini : " *Til 2300 kvøld og morgnar og halgidómurin verður reinsaður .* " Sjálvt undir hesi týðing var Guds boðskapur hin sami, men minni nágreiniligur, hann kundi í hesum formi tulkast sum at boða frá heimsins enda við afturkomu í dýrd Harra og frelsara okkara Jesu Krists. Gud brúkti amerikanska protestantin William Miller til at uppfylla tær báðar adventistisku trúarroyndirnar í 1843 og heystið 1844. Sum Dániel 12,11-12 lærir okkum, so tók guddómlig fyriskipan millum hesar báðar dagfestingar, í 1843, frá falnum protestantum ta frelsandi rættvísi, sum Jesus Kristus bjóðaði ; tí tey ikki longur lúka støðið í tí nýggja heilagleikanum, sum Gud krevur. Rættvísi Jesusar er ævigt, men tað gagnar bert teimum sonnu útvaldu, sum Jesus sjálvur hevur útvalt, og hesum, í øllum tíðum og fram til heimsins enda.

Her, millum *Thyatira* og *Sardis*, fyrsta dagin í vári 1843, kemur fyriskipanin í Dán 8,14 í gildi og vit fara at uppdaga avleiðingarnar av henni í teimum boðskapum, sum Andin vendir sær til tey kristnu hesa dagin.

Opinberingin 3 : Samkoman síðani 1843 – 1844 . **ápostólska kristna trúgvín endurreist .**

tíðarskeið : Sardis :

Dómurin _____, _____ sum _____ Jesus

Kristus sagdi eftir adventistarættarmálini várið 1843 og 22. oktober 1844 .

Vers 1 : " *Og til eingil samkomuna í Sardis skriva : Hetta sigur tann, sum hevur sjeý andar Guds og sjeý stjórnnarnar : Eg kenni verk tíni . Eg veit, at tú tykist at vera á lívi, og tú ert deyður. »*

" *Sardis* " tíðin , temaið í fimta brævinum, fer at varpa ljós á tvær móttsettar protestantiskar kristnar atferðir, sum verða skrivaðar til : tey falnu, sum Jesus lýsir til : " *Tú fert framvið fyri at vera á lívi, og tú ert deyður* " ; og til tey útvaldu, í vers 4 : " *tey skulu ganga við mær í hvítum klæðum, tí tey eru verd.* " Eins og innihaldið í teimum báðum boðskapunum ber navnið " *Sardes* " ein dupultan týdning, hvørs týdningar eru púrusta móttsettir . Eg varðveiti høvuðshugsanir í hesi griksku rót : krampanði og gimsteinur, tað er deyði og lív. Grimaserandi og krampanði definerar eitt sardoniskt flenn ; á grikskum er sardonion ovara bandið á veiðineti ; sardina er fiskur ; og í mótsatta merking eru sardo og sardonix gimsteinar; sardonix er eitt ymiskt slag av brúnum kalsedon . Í byrjanini av hesum brævinum leggur Jesus seg sjálvan fram sum " *tann, sum hevur teir sjeý andar Guds og tær sjeý stjørnurnar* " tað vil siga halgan av Andanum og dómin yvir tænarar sínar í teimum sjeý tíðunum. Eins og í Dan 12 stendur hann yvir deyðans á, royndini av adventistrúnni, og her ber hann dóm sín. Latið okkum leggja til merkis nýtsluna av óformliga "tu" sum vísir, at tann, tú tosar við, er ein í felags merking. Allur protestantiski normurin snýr seg um. Jesus ger enda á tí protestantiska undantakinum, sum er nevnt í boðskapinum um *Tiatira* . Nýggja " *byrðin* " (sum tey uppreistrarhugaðu trúgvandi síggja hana) er nú áløgd og kravd. Siðvenjan við rómverskum sunnudegi eigur at verða slept og í staðin fyri leygardagssabbatin. Henda fyriskipan í Dan.8,14 vendir støðuni, sum keisarin Konstantin ¹ hevði sett á stovn síðan 7. mars 321. Í 1833, 11 ár áðrenn 1844, við einum áhaldandi regni av skjótistjörnum, sum vardi frá midnátt til klokkan 5 um morgunin, og sum var sjónligt um alt amerikanska økið, hevði Gud lýst og profeterað um stóra fallið hjá protestantiskum kristnum. Fyri at sannføra teg um hesa tulkning, vísti Gud Ábrahami stjørnurnar á himlinum og segði við hann : " *Soleiðis verða eftirkomarar tínir.* " Stjørnufallið í 1833 profeteraði tí eitt massivt fall av hesum eftirkomarum Ábrahams. Hetta himmalska merkið er nevnt í temanum í ⁶ *innsiglinum* . í Opinberingini 6,13. Jesus segði : " *Tit síggja út til at liva, men tit eru deyðir.* " Tann, sum hann tosar um, hevur tí umdømið at umboða Gud, og henda detaljan svarar til protestantismuna, sum, trúgvandi á sína trúbot, heldur seg hava sættað seg við Gud . Guddómligi dómurinn fellur : " *Eg kenni verk tíni,* " " *og tú ert deyður.* " Tað er frá Gudi sjálvum, stóra Dómaranum, at hesin dómur kemur. Protestanturin kann ignorera hendan dómin, men hann sleppur ikki undan avleiðingunum av honum. Í 1843 kom fyriskipanin í Dániel 8,14 í gildi og eingin kristin skal vera óvitandi um lóg hins livandi Guds. Hendan fákunnleikin stendst av vanvirðingini av tí bíbilska profetiska orðinum, sum Pætur ápostul eggjar okkum til at geva alt okkara uppmerksemi til í 2. *Pæt. tit vita hetta fyrst, at eingin profeti í Skriftini er av nøkrum egna tulkning.* " Fara óvart millum allar tekstirnar í Bíbliuni hjá nýggja samgonguni, gera hesi versini , serliga frá 1843 , munin á lívi og deyða."

Vers 2 : " *Verið vakandi og styrkið tað, sum eftir er, sum er klárt at doyggja ; tí at eg havi ikki funnið verk tykkara fullkomið fyri Gudi mínum.* »

Um tey ikki koma inn í nýggja heilagleikastandard, so fer " *restin* " av protestantismuni at " *doyggja* ". Tí Gud fordømir hann av tveimum orsökum. Tann fyrsta er siðvenjan av rómverskum sunnudegi fordømd við gildiskomu av kunngerðini í Dan.8:14 ; Tann seinni er áhugaleysi fyri profetiska orðinum, tí við at ignorera læruna, sum Gud gav gjøgnum adventistisku upplivingina, fara protestantisku eftirkomararnir at bera skuldina, sum teir arvaðu frá feðrum sínum. Um bæði punktini sigur Jesus : " *Eg havi ikki funnið verk tykkara fullkomin fyri Gudi mínum.* " Við at siga " *fyrir Gudi mínum* ", minnir Jesus protestantar á normin um tey tíggju boðini, sum eru skrivað við fingri Guds, Faðirinum, sum teir vanvirða til fyrimuns fyri Soninum, sum skal frelsa teir. Hansara fullkomiliga lýðin trúgv , sum hann gav sum fyrimynd, hevur einki til felags við protestantisku trúna, arving til nógvar katólskar syndir, eisini fyrst og fremst vikuligu hvíluna fyrsta dagin. Frelsuhrðin letur seg aftur í allar ævir á felags protestantiska trúarnorminum, " *stjørnurnar* " av " *sætta innsiglinum* " falla.

Vers 3 : “ *Minst tí til, hvussu tú hefur tikið ímóti og hoyrt, halt fast og umvenda teg. Vakja tit ikki, skal eg koma á tykkum sum ein tjóvur, og tit vita ikki, hvønn tíma eg skal koma á tykkum.* »

Hetta sagnorðið , “ *minnist til,* ” inniber eina kritiska hugleiðing um verkini í fortíðini. Men bert tey sanniliga útvaldu eru nóg eyðmjúk til at kritisera síni egnu verk. Harumframt vekir hetta boðið “ *minnist* ” til “ *minnist* ” í byrjanini av fjórða boðnum, sum boðar um halgaðu hvíluna á sjeýnda degi. Her er aftur tvífalt boðin embætisprotestantisman at umhugsa móttøkuna, sum hon gav teimum profetisku boðunum, sum William Miller setti í verk á vári 1843 og á heysti 1844, men eisini tekstinum í 4. ^{av}teimum 10 boðum Guds, sum hon hefur brotið mest deydiliga í 1. orðað : “ *Um tit ikki vakja, so komi eg sum ein tjóvur, og tit vita ikki, hvørja tíð eg komi á tykkum.* ” » Vit fáa at síggja, hvussu síðani 2018, hesin boðskapur hefur fingið ein livandi veruleika. Uttan vakt, umvending og ávøkstin av umvendingini er protestantiska trúgvin avgjørt deyd.

Vers 4 : “ *Tó hava tit nakrar fáar menn í Sardes, sum ikki hava dálkað klæði síni ; teir skulu ganga við mær í hvítum , tí teir eru verdir .* »

Ein nýggjur heilagleiki verður føddur. Í hesum boðskapinum vitnar Jesus heilt einfalt um tilveruna av “ *nøkrum fáum monnum* ”, sambært teimum smálutum, sum vóru opinberaðir fyri Ellen G. White sum var teirra millum, fingi einir 50 menn Guds góðkenning. Hesir „ *fáu menninir* ” vísa til menn og kvinnur, sum eru góðkend og signað, hvør sær, fyri vitnisburðin um sína trúgv í samsvari við Harrans væntanir. Jesus segði , “ *Tó hava tit nakrar fáar menn í Sardes, sum ikki hava dálkað klæði síni; og tey skulu ganga við mær í hvítum , tí tey eru verd.* ” Hvør kann tvíhalda um eina virðing , sum Jesus Kristus sjálvur viðurkennir ? Til sigursharrarnar av trúarroyndunum í 1843 og 1844 lovar Jesus ævigt lív og fulla jarðliga viðurkenning sum skal taka offisiellan form í komandi boðskapinum úr *Filadelfia* . Dálkingin av “ *klæðinum* ” verður skyldað frælsu atferðini hjá menniskjanum. “ *Klæðið* ” er tann rættvísi, sum Jesus Kristus hefur roknað, í hesum førinum “ *hvítt* ”, og dálkan av tí merkir missin av hesum rættvísi fyri siðbundnu protestantisku leguna. Her merkir fráveran av dálking tvørturímóti, at árokningin av “ *ævigu rættvísi* ” hjá Jesusi Kristi sambært Dán.9,24 verður longd . Skjótt , fer vitanin og praksis um hvíludagin at geva teimum ein veruligan heilagleika, ávøkst og tekin um rættvísi, sum Jesus Kristus hefur givið. Hetta klóka og skilagóða valið fer skjótt at gera tey ævig í halgan og himmalsku dýrd, sum „ *hvítu klæðini* “ í komandi vers 5 avmynda . Andin skal lýsa teir sum “ *lýtaleysir* ” : “ *og í munni teirra var eingin svik funnin, tí teir eru lýtaleysir* ” (Op. 14,5).” Tey finna, „ *fríð við øll menniskju og heilagleika, uttan sum einki hold skal síggja Harran* , ” sambært Paulusi í Hebr. Ítøkiliga fara hesi “ *hvítu klæðini* ” at taka støði í afturtøkuni frá syndini, sum er siðvenjan á rómverska sunnudegnum. Av tí at teir hava bíðað trúføst eftir honum tvær ferðir, í hansara stað, sum tekin um hansara góðkenning, er Guds innsigli givið teimum við hvíludegnum, sum kemur at gera hvítar útvaldu Harrans, sum varðveita hansara rættvísi. Soleiðis er uppfylt “ *reinsan av halgidóminum* , ” sum Dániel 8:14 varð týtt í tá. Undir hesum eygnabrái, frá 23. oktober 1844, gav Jesus í himmalskari sjón til tey sigursvaldu myndina av síni ferð frá tí heilaga staðnum til tað mest heilaga stað í jarðliga halgidóminum. Hann mintist soleiðis í mynd, lötuna, tá ið hann doyði á krossinum, syndin hjá hansara útvaldu varð sónað fyri, og framdi soleiðis “ *sóningardagin* ”, hebraiska “ *Yom Kippur* ”. Hendan hendingin longu var farin fram, var endurnýggjanin av virkseminum í sjónini bert ætlað at seta spurnartekin við fyrsta avrikið av ævigum rættvísi, sum varð fingið við deyða Jesusar. Hvat er bókstaviliga uppfylt fyri tey falnu úr Sardes, hvørs vísta trúgv er ónøktandi fyri Skaparan Gud. Av tveimum orsökum kann Gud vraka tey orsakað av vantandi kærleika til sín kunnngjörda profetiska sannleika, og orsakað av brotinum á hvíludagin, sum er vorðið umsitin síðani 1843 við gildiskomu av kunngerðini í Dániel 8,14.

Vers 5 : “ *Tann, sum sigur, verður klæddur í hvít klæði ; Eg skal ekki strika navn hansara úr lívsins bók, men eg skal játta navn hansara fyri faðir mínum og fyri einglum hansara.* »

Tann útvaldi, sum Jesus Kristus hevur loyst, er ein lýðin vera, sum er tilvitað um, at hon skyldar sítt lív og sína ævinleika skaparandum Gudi, góðum, vísnum og rættvísnum. Hetta er loyndarmálið við hansara sigri. Hann kann ikki koma í ósemju við hann, tí hann góðtekur alt, sum hann sigur og ger. Soleiðis fær hann sjálvur gleði til sín frelsara, sum kennir hann og kallar hann við navni sínum, síðani heimurin varð grundaður, har hann sá hann við síni forkunnleika. Hetta versið vísir, hvussu fánýtisligir og villeiðandi følsku pástandirnir hjá følskum trúarfólkum eru sjálvst fyri tey, sum gera teir. Seinasta orðið verður til Jesus Kristus sum sigur við øll : “ *Eg kenni verk tykkara.* ” Sambært hesum verkum býtir hann seyð sín, og setur til høgru *seyðin*, og til vinstru uppreistrarhugaðu *geitir og ravnar úlvar*, sum eru ætlaðir til *eldin í seinna deyðanum av seinasta dómi*.

Vers 6 : “ *Tann, sum hevur oyra, hoyri, hvat Andin sigur við kirkjurnar!* »

Meðan bókstaviga øll kunnu hoyra profetisku orðini hjá Andanum, so kunnu tvørturímóti bert hansara útvaldu, sum hann gevur íblástur og mennir, skilja teirra týðning. Andin vísir til ávís fakta, framd í søguligari tíð, skal tann útvaldi tí hava áhuga fyri átrúnaðarligari og verðsligari søgu, og í allari Bíbliuni, sum er samansett av frásøgnum um vitnisburðir, lovsangir og profetiir.

Viðmæli : Í vers 3 segði Jesus Kristus við tann falna protestantin, “ *Minst tí til, hvussu tú hevur tikið ímóti og hoyrt, og halt fast og umvenda teg. Um tit ikki vakja, komi eg á tykkum sum ein tjóvur, og tit vita ikki, hvønn tíma eg komi á tykkum.* ” Umvent, fyri arvingarnar hjá sigursmonnunum, síðani várið 2018, er hesin boðskapurin umskapaður til : “ Um tit hyggja, so komi eg ikki sum ein tjóvur, **og tit vita**, hvønn tíma eg komi **til** tykkara. ” Og Harrin helt síni lyfti, tí í dag í 2020 hava hansara útvaldu havt vitan um dagfestingina av hansara sonnu afturkomu avdúkaða til várið 2030. Men, protestantiska trúgv er dømd at ignorera hesa nágreinileika, sum er tilskilað, einans, av Jesusi, til hansara útvaldu. Tí mótvegis hansara atferð mótvegis óndum tænarum, “ *ger Harrin einki uttan at ávara tænarar sínar profetarnar* ” Am.3:7.

tíðarskeið : Filadelfia :

Adventisman fer inn í alheimsmiðun.

Millum 1843 og 1873 varð tann guddómligi hvíludagurin leygardagin, tann sanni sjeyndi dagurin, sum Gud hevði vígt, endurreist og samtyktur av undangongumonnunum í sjeyndadagsadventismuni, sum tók stóði í einum offisiellum amerikanskum kristnum trúarstovni, sum síðani 1863 kallaðist : “ the Advent Seventh Church- ”. Í samsvari við læruna, sum er fyrireikað í Dan.12,12, er boðskapurin hjá Jesusi ætlaður hansara útvaldu, sum eru halgaðir við hvíludagshvíluni, á degnum í árinum 1873. Samstundis fáa hesi útvaldu gagn av sælu Dan.12 :12 : “ *Sælur er hann, sum bíðar, upp til da3 !* ”.

Nýggju standardirnir, sum vóru settir á stovni síðani 1843, gjørdust almennir í 1873 .

Vers 7 : “ *Og til eingil samkomuna í Filadelfia skriva : Hetta sigur tann, sum er heilagur, tann, sum er sannur, tann, sum hevur lykilin hjá Dávidi, hann, sum letur upp, og eingin letur aftur, og letur aftur, og eingin letur upp :* ”

Við navninum „ *Filadelfia* “ vísir Jesus sín útvalda. Hann segði : “ *Av hesum skulu øll vita, at tit eru lærusveinar mínir, um tit hava kærleika hvør til annan.* Jóh 13,35 » Og hetta er málið um *Filadelfia*, hvørs grikskar røtur merkja : brøðrakærleiki. Hann hevur valt tey útvaldu, sum yrkja hana, seta teirra trúgv til royndar, og fyri hesar sigursharrarnar rennur kærleiki hansara yvir. Hann leggur seg fram í hesum boðskapinum og sigur : “ *soleiðis sigur* ”

hin heilagi, hin sanni .” Tað Heilaga , tí tað er ein tíð , tá halgan av hvíludegnum og teimum útvaldu er kravd eftir kunngerðini í Dan.8:14 sum kom í gildi á vári 1843 . Tann Sanni , tí í hesum profetiska tímanum er sannleikslógin endurreist ; Gud uppdagar aftur heilagleikan í sínum 4. ^{boði} sum kristin hava traðkað síðani 7. mars 321. Hann sigur eisini : “ tann, sum hevur lykilin hjá Dávidi .” Hetta eru ikki lyklarnir hjá Sankta Pæturi, sum verða kravdir sum ogn hjá Róm. “ Lykilin hjá Dávidi ” eigur “ sonur Dávíds ”, Jesus sjálvur, persónliga. Eingin annar enn hann kann veita æviga frelsu, tí hann fekk hendan lykilin við at bera hann “ á øksl sína ” í formi av krossi sínum, sambært Jes.22,22 : “ Eg skal leggja á øksl hansara lykilin til hús Dávíds: tá ið hann letur upp, kann eingin lata aftur; tá ið hann letur aftur, letur eingin upp .” Hesin lykilin, sum vísir krossin av hansara pínu, lesa vit her í uppfylling av hesum versinum : “ tann, sum letur upp, og eingin letur aftur, tann, sum letur aftur, og eingin letur upp .” Frelsuhurðin hevur verið latin upp fyri sjeyndadags adventismuni undir bygging og stongd fyri rómversku sunnudagstrúarfylgjarunum síðani várið 1843. Av tí at teir hava verið fúsir at leggja seg undir teir lærusannleikar, sum eru lagdir fram, og hava heiðrað við síni trúgv hansara profetiska orð, veit Andi Jesusar Philaphian tíðarskeiðið ” sagt . Sí, av tí at tú hevur lítlan vald og hevur varðveitt orð mítt og ikki avnoktað navn mítt, havi eg sett opnar dyr fyri tær, sum eingin kann lata aftur .

” Hesin lítli trúarbólkurin hevði verið, offisielt, einans amerikanskur síðani 1863. Men í 1873, á eini almennari ráðstevnu, sum varð hildin í Battle Creek, læt Andin upp eina alheims trúboðarahurð fyri honum, sum skuldi halda fram til Jesu Krists sonnu afturkomu. Eingin fer at forða fyri tí og Gud fer at syrgja fyri tí. Tað er umráðandi at leggja til merkis, at alt tað góða, sum Jesus eyðmerkir í teimum sonnu heiløgunum, eisini definerar orsökarnar, sum protestantiska trúgvinn fall fyri í 1843. Hesin boðskapurin er júst tann øvugti av tí, sum Jesus vendir sær til tey falnu í *Sardis* í vers 3, tí tey miðvísu verkini eru í sær sjálvum vend.

Tey 12 ættirnar í Apo.7 vaksa

Vers 8 : „ Eg veit verk tíni . Sí, av tí at tú hevur lítið vald og hevur hildið orð mítt og ikki avnoktað navn mítt, havi eg sett opnar dyr fyri tær, sum eingin kann lata aftur. »

Tann útvaldi av tíðini verður dømdur javnt eftir sínum verkum, sum Jesus roknað honum sum rættvísi. Hansara “ lítla kraft ” staðfestir føðingina av bólkinum grundað á teir “ fáu menninar ” í vers 4. Í 1873 boðaði Jesus adventistunum frá teirra framgongd móti hansara afturkomu við symbolinum um himmalsku opnu hurðina, sum letur upp á vári 2030, tað vil siga í árunum 157. Í boðskapinum, sum fylgir, tí, sum er ætlaður Laodikea, fer Jesus at standa framman fyri hesi hurð , og vísir sostatt, hvussu nær hann kemur aftur : “ Sí, eg standi við hurðina og banki. Um nakar hoyrir rødd mína og letur hurðina upp, skal eg ganga inn til hansara og eta døgurða saman við honum, og hann saman við mær. Opinberingin 3,20 »

Atgongd til kristnu trúnnu loyvd jødum

Vers 9 : “ Sí, eg skal gera teir úr sýnagogu Satans, sum siga seg vera jødar, men ikki eru teir, men lúgva; Sí, eg skal fáa tey at koma og tilbiðja fyri føtur tínar og vita, at eg havi elskað teg. »

Við at vísa á inntøkuna av sonnum jødum eftir rasu og holdi í adventistabólkin staðfestir hetta vers 9 endurreisnina av hvíludagshvíluni ; Sunnudagurin er ikki longur ein forðing fyri teirra umvending. Tí síðan 321 hevur fráfall hennara eisini havt ta avleiðing, at tað forðaði einligum jødum at taka kristnu trúnnu til sín. Dómur hansara um jødarnar eftir rasu var ikki ein persónlig meining hjá Paulusi, trúgva vitinum ; tað var tann hjá Jesu Kristi, sum staðfestir tað í hesi Opinberingini, longu í Apop.2,9, í boðskapinum, sum vóru ætlaðir tænarum hansara, sum vóru ræðslusligin av jødunum og forfylgdir av rómverjum í *Smyrnatíðini* . Latið okkum leggja til merkis, at rasujødar noyðast at viðurkenna kristnu frelsuna í adventistastandardinum fyri at fáa gagn av Guds náði. Alheims adventisman

ber einsamøll það guddómlega ljósið, sum hon er vorðin **einans offisiella goymslan** av síðani 1873. Men ver varin ! Hetta ljósið, læran og boðskapurin eru einkarættur hjá Jesusi Kristi ; Eingin maður og eingin stovnur kann nokta hennara menning uttan at seta sína frelsu í vanda. At enda í hesum versinum sigur Jesus “ *at Eg havi elskað tykkum .*” Merkir hetta , at hann eftir hesa signingartíðina kanska ikki elskar hana longur ? Ja, og hetta verður týðningurin av boðskapinum, sum verða givin “ *Laodikea* ”.

Guds boð og trúgvín á Jesus

Vers 10 : “ *Av tí at tú hevur hildið orð um tolsemi mítt , skal eg eisini varðveita teg frá tí royndartíð , sum skal koma á kendu jørðini , fyri at roynd tey, sum búa á jørðini .* »

Hugtakið tolsemi staðfestir samanhingin við adventistiskari bíðitíð, sum tosað verður um í Dániel 12,12 : “ *Sælur er tann, sum bíðar, og kemur til túsund trý hundrad og fimm og tríati dagar.* ” . Royndin snýr seg um trúna hjá “ *íbúgvunum á jørðini* ”, teimum, sum búa á “ *kendu jørðini* ” tað vil siga viðurkend av Jesusi Kristi, skaparanum Gudi. Tað kemur at roynd menniskjansligan vilja og avdúka uppreistrarandan í “ *økumenisku* ” leguni, sum við grikska “ *oikomené* ” tilnevni “ *kenda landið* ” í hesum versi.

Hetta lyftið bindur bert Jesus við eini treyt, at stovnurin varðveitir dygdina á trúnni frá byrjanini. Skal adventistaboðskapurin halda fram til tíðina, tá endaligu alheims trúarroyndina er profeterað í hesum versinum, so verður hann ikki neyðturviliga í stovnsligum formi. Tí hóttanin hongur yvir hesum boðskapinum í versi 11 sum fylgir , til tá totalt positiv og signað av Gudi. Lyftið hjá Jesusi skal snúgv seg um, at eftirkomarar hansara *verða* eftir á lívi í 2030. *Tá verða tey sonnu útvaldu í 1873 sovnað “ í Harranum ” sambært Opinb . Ja, sigur Andin, at tey skulu hvíla frá arbeiði sínum, tí at verk teirra fylgja teimum.* » Hetta er tí ein onnur sæla, sum Jesus Kristus hevur givið hesum fyrimyndarliga útvalda. Men tað, sum Jesus signar, er atferð, sum verður víst við verkum. Arvingarnir av “ *Filadelfia* ” vilja trúgvir endurgeva , í 2030, hansara verk, hansara trúgv, hansara viðtøku av sannleikunum, sum himmalsins Gud hevur givið í teimum seinastu formunum, sum hann skal hava givið teimum ; tí tey fara at ganga undir stórar broytingar til endans tá fatanin av tí guddómlegu verkætlanini verður fullkomin.

Adventistalyftið um Jesus Kristus og ávaring hansara

Vers 11 : „ *Eg komi skjótt. Halt fast við tað, tú hevur, so eingin kann taka tína krúnu.* »

Boðskapurin “ *Eg komi skjótt ”* er av adventistiska slagnum. Jesus staðfestir soleiðis, at allar aðrar trúarjáttanir verða sleptar . Væntanin um, at hann kemur aftur í dýrd, verður til heimsins enda eitt av høvuðskriteriumum, sum eyðmerkir hansara sonnu útvaldu. Men restin av boðskapinum vigar við tungum hóttan : “ *Halt fast um tað, tú hevur, so eingin tekur tína krúnu.* ” Og hvern kann taka krúnu hans uttan óvinir hans ?” Eftirkomarar teirra noyðast tí fyrst at eyðmerkja teir, og tað er tí, at teir ikki hava gjørt tað, at teir, offur fyri teirra humanistiska anda, gera ein samgongu við teir, frá 1966.

Vers 12 : “ *Tann, sum sigur, skal eg gera hann til súlu í templi Guds míns, og hann skal ikki fara út longur ; Eg skal skriva á hann navn Guds míns og navn borgarinnar Guds míns, hina nýggja Jerúsalem, sum kemur niður av himni frá Guði mínum, og nýggja navn mítt.* »

Í sínum seinastu signingarorðum, sum eru vígd teimum sigursharrunum, savnar Jesus allar frelsumyndirnar, sum eru fingnar. “ *Ein súla í templi Guds míns* ” merkir : ein fastur stuðul til at bera mín sannleika í mínum samkomu , tí útvalda. “ *...og hann fer ongantíð út aftur* ” : frelsa hansara verður ævig. “ *... ; Eg skal skriva navn Guds míns á hann* ” : Eg skal gravera í hann myndina av Guds persóni, sum var burtur í Eden. “ *... og navnið á býnum Guds míns* ” : hann skal hava lut í dýrd hins útvalda, sum er lýst í Opinb. “ *... av tí nýggja*

Jerúsalem, sum kemur niður av himli frá Gudi mínum, ” “ Nýggja Jerúsalem ” er navnið á savningini av teimum dýrdargjördu útvaldu, sum eru vorðnir heilt himmalskir sum himmalsku einglarnir hjá Gudi. Opinberingin 21 lýsir tað í symbolskum myndum av gimsteinum og perlum , sum vitna um styrkina í kærleikanum, sum Gud kennir til sínar loystu av jørðini . Hon fer niður á ta endurnýggjaðu jørðina at liva har ævigt í nærveru Guds, sum setur hásæti sína har. “... og mítt nýggja navn ” : Jesus setur broytingina av navni sínum í samband við, at hann fór frá jarðligu náttúruni til himmalsku náttúruna . Tey frelstu útvaldu, sum eru eftir á lívi ella upprisin, fara at liva somu uppliving og fáa eitt himmalskt, dýrðarligt, óförgjörlikt og ævigt likam .

Í hesum versinum er áheitanin á samanberingina við Gud rættvísgjörd við, at Jesus sjálvur er funnin av teimum útvaldu í sínum guddómliga tátti.

Vers 13 : “ *Tann, sum hevur oyra, skal hoyra, hvat Andin sigur við kirkjurnar ! »*

Tann útvaldi skilti læruna, men hann er tann einasti, sum kann skilja hana. Tað er rætt, at hesin boðskapur bert varð fyrireikaður til hansara. Hesin boðskapur staðfestir, at tulkningin og fatanin av teimum opinberaðu loyndarmálunum einans er treytað av Gudi, sum roynir og velur sínar tænarar.

Offisiella endatíðaradventisman hevur ikki verið lærd og dømd av Jesusi, hon verður spýtt út eftir at hon noktaði boðskapinum um 3. adventistisku væntanina

“ Eg komi skjótt .” Halt fast við tað, tú hevur, so at eingin kann taka tína krúnu .” Tíverri er endin enn langt burturi fyri offisiellu adventismuna í tíðini , og við tíðarinnar sliti , 150 ár seinni , verður trúgvini ikki longur tann sama . Ávaring Jesusar var rættvísgjörd, men hon varð hvørki hildin eftir ella skilt. Og í 1994 fer adventistiski stovnurin faktiskt at missa sína " krúnuna " , við at vraka tað seinasta " stóra ljósið " enn, sum Ellen G. White, sendiboð Jesu Krists, profeteraði í bók síni " Fyrstu skriftirnar " í kapitlinum " Mín fyrsta sjón " , á síðu 14 og hesum er ein eyka tekstur úr. Eg vil eisini vísa á , at hann profeterar ævinleikan hjá adventistaarbeiðinum og tekur saman um alla læruna , sum tær tríggar samkomurnar í **Opinb 3 : 1843-44 Sardis , 1873 Filadelfia , 1994 Laodikea leggja fram .**

Lagnan hjá adventismuni avdúkað í fyrstu sjónini hjá Ellen G. White

“ Meðan eg bað í familjugudstænastuni, hvíldi Heilagi Andin yvir mær, og eg tyktist rísa hægri og hægri upp um hendan myrka heimin. Eg vendi mær burtur fyri at síggja mínar adventistisku brøður, sum vóru eftir í hesum heimi, men eg kundi ikki uppdaga teir. Ein rødd segði tá við meg : “ Hygg aftur, men eitt sindur hægri.” Eg hugdi upp, og sá eina bratta, smala leið, høgt omanfyri hendan heimin. Her fóru adventistarnir fram móti tí heilaga býnum. Aftanfyri tey, í byrjanini av slóðini, var eitt bjart ljós, sum eingilin segði mær var midnáttarrópið. Hetta ljósið lýsti slóðina eftir allari longdini, soleiðis at føturnir ikki snávaðu. Jesus fór undan teimum at leiða teir ; og so leingi teir festu eyguni á hann, vóru teir tryggir.

Men skjótt gjørdust nøkur troytt og søgdu, at býurin enn var sera langt burtur, og at tey høvdu hildið, at tey fóru at koma har fyrr. Síðani eggjaði Jesus teimum við at lyfta sín dýrðarfulla høgra arm, sum eitt ljós spreitti úr, sum breiddi seg yvir adventistarnar. Teir róptu : “ Alleluja ! ” Men summir teirra vrakaðu bragdliga hetta ljósið og søgdu, at tað var ikki Gud, sum hevði leitt teir. ” Ljósið, sum var aftan fyri tey, sløknaði at enda, og tey funnu seg í djúpum myrkri. Tey snávaðu og mistu bæði markið og Jesus úr eygsjón, duttu síðani av slóðini og sakk niður í tann ónda heimin niðriundir. » .

Sögan um hessa fyrstu sjónina, sum Gud gav ungu Ellen Gould-Harmon, er ein kodað profeti, sum hefur eins nógv virði sum tær í Dániel ella Opinberingarbókini. Men fyri at fáa gagn av tí, mugu vit tulka tað rætt. So eg skal geva forkláringina.

Orðingin "midnáttarróp" vísir til fráboðanina um komu brúðgómans í líknilsinum um tær tíggju moyggjarnar í Matt 25,1 til 13. Støðin at bíða eftir afturkomu Kristusar á vári 1843 og tann á heysti 1844 var fyrsta og seinna avrik; Saman umboða hesar báðar væntanirnar "fyrsta ljósið" í søguni, sum varð sett "aftanfyrir" hópin av "sjeyndadags adventistum", sum gingu fram í tíðini, á leiðini ella vegnum, sum Jesus Kristus signaði. Fyri adventistisku undangongufólkini umboðaði 1844 dagfestingina av heimsendanum og seinasta bíbilska dagfestingin, sum profetiska orðið kundí leggja upp til tey útvaldu tá í tíðini. Tá teir høvdu gingið framvið hesi endaligu dagfestingini, bíðaðu teir eftir Jesu afturkomu og hildu, at tað var nær við. Men tíðin gekk og Jesus kom enn ikki aftur; hvat sjónin vekir upp við at siga: "teir funnu útav, at býurin var sera langt burtur og at teir høvdu hugsað at koma har fyrr"; antin í 1844 ella stutt eftir ta dagfestingina. So mótløysi tók fatur á teimum til umleið árið 1980, tá eg kom á pallin og fekk hetta nýggja og dýrdarríka ljósið, sum byggir upp **triðju adventistisku væntanina**. Hesaferð er Jesu afturkoma sett **til heystið 1994**. Sanniliga snúði kunngerðin av hesum boðskapi seg bert um ein mikrokosmos av alheims adventismu, sum liggur í Fraklandi í Valence-sur-Rhône. Guds val av hesum lítla býnum í Suðureystur Fraklandi hefur sína forkláring. Tað var her, at Pius VI pávi doyði í varðhaldi í 1799, og uppfylti tað fakta, sum er profeterað í Opinberingini 13,3. Harumframt var Valence býurin, har Gud stovnaði sína fyrstu adventistisku kirkju á landinum í Fraklandi. So var tað har, at hann kom við sínum guddómliga dýrdarfulla seinasta ljósi og við árslok 2020, staðfesti eg at hava støðugt og trúgv fingið frá honum hansara seinastu dýrabarastu opinberingar, sum eg leggi fram í hesum skjalinum. Mikrokosmosurin í adventismuni í Valence virkaði sum ein alheims sjón fyri at uppfylla tann partin, sum snúði seg um seinasta dýrdarljósið í árunum, tað vil siga eina triðju uppfylling av líknilsinum um tær tíggju moyggjarnar.

hjá systur okkara Ellen. Henda sjónin avdúkar okkum tann dóm, sum Jesus ger um upplivingina, sum livdi í Valencia. . . Jesus kennir tann sanna adventistin við atferðini, hann hefur móttvegis tí ljósi, sum verður lagt fram. Tann sanni adventisturin vísir sína gleði við "Halleluja!" »; signaður av Andanum, fylti hann ílat sítt við olju. Umvent vraka falskir adventistar óhugnaliga hetta ljósið." Henda avvísing av guddómligum ljósi er deyðilig fyri tey, tí Gud hefur ávarað tey ímóti hesi neiligu reaktión í innblástum boðum, ætlað teimum, til sendiboð sín; tey verða tóm skip, sum ikki hava oljuna, sum framleiðir „ljósið“ í lampuni. Óneyðuga avleiðingin er kunngjørd: "ljósið, sum var aftan fyri tey, sløknaði at enda"; Tey nokta grundleggjandi grundarlagið undir adventismuni. Jesus brúkar sína meginreglu: "Tí tann, sum hefur, skal fáa meira, og hann skal hava yvirflóð, men tann, sum ikki hefur, verður tikið frá honum sjálvst tað, sum hann hefur. Matt.25,29 » . " ... teir endaðu við at missa eyguni á bæði málinum og Jesusi," teir gerast óviðkvæmir fyri adventistaboðunum, sum boða frá afturkomu Kristusar, ella teir nokta málinum hjá adventistarørsluni skrivað í sjálvum navninum "adventist"; "og datt síðani av leiðini og sakk inn í tann ónda heiminn niðriundir," í 1995 bundu tey seg offisielt til protestantisku samgonguna og økumenismuna. Teir mistu sostatt Jesus, og inngongdina til himmalin sum var endamálið hjá adventistisku trúnni. Teir lögdu seg saman *sambært* Dan.11,29, "hyklarararnir", og "drykkjumenninir", sum Jesus boðaði frá í Matt.24: 50; ting, sum vóru víst í byrjanini av arbeiðinum.

Í dag ganga hesi profetisku orðini út. Tey vórðu uppfylt millum 1844, dagfestingina av fyrsta ljósinum "liggur aftanfyrir tey", og 1994, dagfestingina av tí stóra profetiska ljósinum, sum fyrsta adventistiska kirkjan, sum varð stovnað í Fraklandi, vrakaði, í býnum Valence-sur-Rhône, sum Gud brúkti til sína sýning. Í dag er offisiella adventisman í "djúpa myrkrinum" hjá økumenismuni við sannleikans fíggindum, protestantum og katolikkum.

tíðarskeið : Laodikea :

Endin á stovnsligu adventismuni – Noktanin av triðju adventistisku væntanini.

Vers 14 : “ *Og til eingil í Laodikeu kirkju skriva : Hetta sigur Amen, hin trúgvi og sanna vitnið, byrjanin á skapan Guds :* ”

Laodikea er navnið á sjeyndu og seinastu tíðarskeiðnum ; tann um endan á signingini av stovnsligu adventismuni. Hetta navnið hevur tvær grikskar røtur “ laos, dikéia ” sum merkja : “ dømt fólk ”. Áðrenn meg týddu adventistar tað : “ dómsfólk ,” men stovnurin var óvitandi um, at hesin dómurinn fór at byrja við tí, sum 1. Pæt. *Men um tað fyrst byrjar við okkum, hvør verður tá endin á teimum, sum ikki lýða evangeliinum Guds? »* Jesus kemur fram og sigur : “ *Hetta eru orðini hjá Amen, hins trúgva og sanna vitni, upphavi Guds skapan :* ” Orðið *Amen* merkir á hebraiskum : í sannleika. Sambært vitnisburðinum hjá Jóhannesi ápostli brúkti Jesus tað ofta (25 ferðir), og endurtók tað tvær ferðir, í byrjanini, áðrenn sínar yvirlýsingar. Men í siðbundnari átrúnaðarligari siðvenju er tað vorðið punktum fyri endan á bønnum ella útsagnum. Tað verður tá ofta tulkað í tí merkingini “ so veri tað ” arvað frá katolisismuni. Og Andin brúkar hesa fatan “ *í sannleika* ” til at geva orðinum *Amen* sín fullkomiliga rættvísgjörda tvífalda týðning. *Laodikea* er tímin, tá Jesus bjóðar eitt stórt ljós til at lýsa profetiarnar, sum eru fyrireikaðar til endatíðina, til fulnar. Bókin, sum tú lesur, er prógv um hetta. Tað, sum fer at elva til slitið millum Jesus og tann offisiella adventistastovnin, er ein noktan av hansara ljósi. Í einum logiskum og rættvísgjörðum vali legði Gud adventismuna, millum 1980 og 1994, undir eina trúarroynd, sum varð gjörd eftir tí, sum hevði havt við sær , at protestantarnir mistu og adventistisku undangongumenninir signaðu . Royndin var longu grundað á trúgv á Jesu afturkomu, sum varð kunngjörd fyri várið 1843, síðani fyri heystið 1844. Í mínum skifti, frá 1983, fór eg at deila eina fráboðan um afturkomu Jesu fyri 1994, eftir at hava brúkt “ *fimm mánaðir av me-5th the* ” 5. 0. Við at kenna hetta temaið til banningina av protestantismuni í 1844, førði tíðarskeiðið “ *fimm mánaðir* ” nevnt, ella 150 verulig ár, til 1994. Síggja bert afturkomu Jesu Krists at merkja endan á hesum tíðarskeiði, og lutvíst blindað av Gudi á eini detalju í tekstinum, vardi eg to be a divith what I. Eftir almennar ávaringar lýsti stovnurin meg útvísing í november 1991.

; hetta, meðan tað enn vóru trý ár eftir at prógva og avsanna mínar fráboðanir. Tað var bert seinni, umleið 1996, at sanni týðningurin av hesi uppliving gjørdist mær greiður. Orðini, sum Jesus segði í brævi sínum til “ *Laodikea* ”, vóru júst uppfyllt og fingu nú ein nágreiniligan týðning. Í 1991 elskaðu lunkaðir adventistar ikki longur sannleikan líka nógv sum teir gjørdu í 1873. Nútíðarheimurin hevur eisini veikað teir við at forføra teir og vunnið hjørtu teirra. Eins og í “ *Efesus* ” tíðini hevur offisiella adventisman mist sín “ *fyrsta kærleika* ” . Og Jesus „ *tekur ljósastaka hennara og krúnuna burtur* “, tí hon er eisini ikki verd tey longur. Í ljósinum av hesum faktum gerst boðskapurin lýsandi greiður. Orðið „ *Amen* ” staðfestir kravið um fullkomnan sannleika og endan á einum signaðum sambandi. *Tað „ trúgva og sanna vitnið “* vraka tann ótrúgva og lögna útvalda. “ *Meginreglan um Guds skapan* ” , tí skaparinn, kemur til at lukka vitið hjá teimum óverdugu og einsæris lata vit hansara útvaldu upp fyri teimum sannleikum, sum eru innihaldsríkir og fjaldir í søguni í 1. Mósebók. Samstundis, við at vekja upp “ *meginregluna um Guds skapan* ” , sum hann setur í samband við orðini “ *Amen* ” , staðfestir Andin eina sera tætta endaliga afturkomu av Jesu Kristi : “ *skjótt* ” . Hóast tað, so ganga framvegis 36 ár millum 1994 og 2030, dagfestingina, tá menniskjað á jørðini endar.

Tann deyðiligur lýðin

Vers 15 : „ *Eg veit verk tíni . Eg veit, at tú hvørki ert kaldur ella heitur. Kanst tú vera kaldur ella heitur! »*

Tað óformliga “tu” verður brúkt til at venda sær til stovnin. Hetta er ávøksturinn av átrúnaðum, sum eru arvaðar frá pápa til son og dóttur, har trúgvinn gerst siðbundin, formalistisk, vanlig og bangin fyri nøkrum nýggjum ; støðuna, har Jesus ikki longur kann signa hana, meðan hann hevur so nógv nýtt ljós at deila við hana.

Vers 16 : “ *So av tí at tú ert lýggjur, og hvørki kaldur ella heitur, skal eg spýggja teg úr munni mínum.* »

Eygleiðingina gjørdi Jesus í november 1991, tá profeturin, sum bar hansara boðskap, varð strikaður av embætisstovninum. Á vári 1994 verður hon spýtt út, sum Jesus boðaði frá. Hon skuldi sjálf geva prógv fyri hesum við at fara inn, í 1995, í tann økumeniska samgonguna, sum katólska kirkjan skipaði fyri, har hon skuldi melda seg til uppreistrarhugaðu protestantarnar, tí hon nú deildi teirra banning.

Villeiðandi illusíonir grundaðar á andaligan arv

Vers 17 : “ *Av tí at tú sigur, Eg eri ríkur og ríkur av ognu, og havi einki tørv á, og tú veitst ikki, at tú ert eymligur og eymligur og fátækur og blindur og nakin,* ”

" ... ríkur , " var tann útvaldi adventisturin í 1873, og tær mongu opinberingarnar, sum Ellen G. White vóru givnar, ríkaðu hana andaliga enn meira. Men profetiskt vórðu tulkningarnar av tíðini skjótt avloystar, sum James White, maður Harrans sendiboð, við rætti helt. Jesus Kristus, hin livandi Gud, sniðgav sínar profetiir til teirra fullkomnu og feilleysu endaligu uppfylling. Hetta er orsökkin til, at tíðargongdin, sum fær ógvusligar broytingar í heimin, rættvísger eina varandi spurnartekin við tær tulkningar, sum verða móttiknar og undirvístar. Harrans signing er varðveitt ; Jesus segði : " *Til hann, sum varðveitir verk míni til endans.* " Men í 1991, tá hann vrakaði ljósið, var endin enn langt burturi. Hon mátti tí vera uppmerksom fyri øllum nýggjum ljósi, sum Harrin legði upp til við teimum amboðum, hann sjálfur valdi. Hvat fyri ein mótsetningur er millum illusíonirnar hjá stovninum og tí standinum, sum Jesus sær og dømir hann í ! Av øllum teimum hugtøkum, sum eru nevnd, er orðið " *nakin* " tað mest álvarsliga fyri ein stovn, tí tað merkir, at Jesus hevur tikið burtur hansara æviga rættvísi, tað er í munni hansara, ein deyðadómur og til annan deyða av seinasta dómi ; sambært tí, sum stendur í 2. Kor.5,3 : " *Tí stynja vit í hesum tjaldinum, og leingjast eftir at verða klædd í okkara himmalska bústað, um vit sanniliga kunnu verða funnin klædd og ikki nakin.* " »

Ráðini hjá tí trúgva og sanna vitinum .

Vers 18 : “ *Eg ráði tær til at keypa frá mær gull, sum er roynt í eldinum, fyri at tú kanst verða ríkur, og at tú kanst verða klæddur, og at skomm av nakni tíni ikki kemur fram, og smyrja eygu tíni við eygnasalvu;* »

Eftir frágreiðingini frá 1991 hevði stovnurin enn trý ár at viðgera og framleiða ávøkstin av umvending, sum ikki kom. Og tvørturímóti eru sambond hansara við teir falnu protestantarnar herd so mikið, at hann hevur gjørt eina offisiella samgongu, sum varð útgivin í 1995. Jesus leggur seg fram sum einsamalla keypmannin av sonnu trúnni, " *gullið, sum er roynt við eldinum* " av royndini. Prógv fyri, at hann fordømdi kirkjuna, sæst í, at tað " *hvíta klæðið* " ikki er til staðar, sum undangongufólk hansara vóru " *verd* " í Opinb.3,4. Við hesi samanberingina lýsir Jesus tað faktum, at hann av sonnum er undirgivin, áðrenn 1994, adventistarnar í " *Laodicea* " til eina adventistiska væntan, sum er eins og tær, sum vóru frammanundan dagfestingunum 1843 og 1844 ; fyri at royna trúna á tær triggjar upplivingarnar, sum lært verður í boðskapinum, sum í 1844 varð skrivaður til adventistarnar í " *Sardis* " . Í einum lukkaðum uppreistrarhugburði kundi stovnurin ikki skilja, hvat Jesus átalaði hann fyri ; hon var „ *blind* “, eins og fariseararnir í tænastríð hjá Jesusi á jørðini. Hon kundi tí ikki skilja boðini hjá Kristi um at keypa " *perluna dýrabara* " í

líknilsinum í Matt 13,45-46 sum definerar myndina av støðinum um ævigt lív, sum Gud krevur, sum er opinberað í hesum versinum 18 í Opb. 3 .

Tað miskunnsama kallið

Vers 19 : “ *So nógv, sum eg elski, áminni eg og rætti eg. Ver tí eldhugaður og umvend!* »

Revsingin er fyri tey, sum Jesus *elskar*, til hann spýtir tey út. Kallið til umvending varð ikki hoyrt. Og kærleikin er ikki arvaður, hann er vunnin gjøgnum virðing. Stovnurin hevur hert seg, setur Jesus eina einstaka áheitan í verk við at siga við valevnini til himmalska kallið :

Alheimskallið

Vers 20 : “ *Sí, eg standi við dyrnar og banki. Hoyrir nakar rødd mína og letur hurðina upp, so komi eg inn til hansara og eti saman við honum, og hann saman við mær .*

Í Opinberingini kemur orðið " *portrið* " fram í Opinberingini 3,8, her í Opinberingini 3,20, í Opinberingini 4,1, og í Opinberingini. 21:21. Opinberingin 3 :8 minnir okkum á, at *hurðar* lata upp og lata atgongdina aftur. Tey gerast sostatt ímyndin av trúarroyndunum, sum lata upp ella stongja atgongdina til Kristus, til hansara rættvísi og til hansara náði.

Í hesum versinum 20 hevur orðið " *hurð* " triggjar ymiskar men fylgjandi merkingar . Hann peikar á Jesus sjálvan : “ *Eg eri hurðin .*” Jóh.10,9 » ; *himmelshurðin læt upp* í Opib 4,1 : “ *Ein hurð varð latin upp í himlinum.* » ; og *dyrnar* í menniskjahjartanum, sum Jesus kemur at banka ímóti fyri at bjóða tí útvalda at lata hjarta sítt upp fyri honum fyri at geva prógv um sín kærleika.

Tað er nóg mikið, at skapningur hansara letur hjarta hennara upp fyri hansara opinberaða sannleika, fyri at ein innilig samfelag skal gerast møgulig millum hana og hennara guddómliga skapara. Kvøldmáltíðin verður deild um kvøldið, tá náttin kemur at gera enda á dagsins arbeiði . Menniskjað fer skjótt inn í hetta slagið av nátti " *har eingin kann arbeiða longur .*" (Jóh. 9,4) » . Endin á náðitíðini fer at frysta fyri allar ævir tey seinastu trúarvalini hjá menniskjum, monnum og kvinnum, sum eru javnt ábyrgdarfull og strangt fylgjandi á holdsins støði.

Samanborið við Filadelfia-boðskapin, er tann útvaldi í *Laodikea -tíðini*, í nærleikanum av afturkomu Jesu Krists. „ *Opnu hurðina í himlinum* “ lata upp sum framhald av hesum boðskapinum í Opinberingini 4,1.

Andans seinasta áminning

Til tann einstaka sigursharran sigur Jesus :

Vers 21 : “ *Honum, sum sigur, skal eg geva at sita saman við mær í háseti mínum, eins og eg havi vunnið og sat saman við faðir mínum í háseti hansara.* »

Hann boðar sostatt frá virkseminum av himmalska dóminum, sum fylgir hesum boðskapi og sum verður temaið í Apo.4. Men hetta lyftið bindur hann bara til ein sanniliga valdan vinnara.

Vers 22 : “ *Tann, sum hevur oyra, hoyri, hvat Andin sigur við kirkjurnar !* »

Temaið " *brøv* " endar við hesum nýggja stovnsliga feilinum. Tann seinasta, tí framyvir verður ljósið borið av einum íblástri, síðani av einum lítlum bólki. Tað verður sent hvør sær frá persóni til persón og við internetinum, sum Jesus sjálvur fer at beina fyri við at leiða síni útvaldu móti kelduni til útbreiðsluna av sínum nýggjastu sannleikum, eins heilag sum hansara guddómliga persónur. So hvar hann so er á jørðini : “ *Tann, sum hevur oyra, hoyri, hvat Andin sigur við kirkjurnar !* »

Næsta evnið verður sett í himmalska áratúsund um dómin yvir tey óndu, sum tey heiløgu fremja. Alt evnið hvílir á spreittum lærum í Opinberingini 4, 11 og 20. Men Opinberingin 4 staðfestir greitt himmalska samanhangin í hesum virksesemi, sum kronologiskt fylgir seinastu tíðini hjá tí jarðliga útvalda.

Opinberingin 4 : Himmalski dómurin .

Vers 1 : “ Eftir hetta hugdi eg, og sí, **ein hurð stóð opin í himlinum** . Fyrsta røddin, sum eg hoyrði, sum av lúðri, tala við meg, segði : **Kom upp higar, og eg skal vísa tykkum ting, sum skulu gerast aftaná** .

Við at siga: “ Fyrsta røddin, sum eg hoyrði, sum av lúðri , ” definerar Andin boðskapin í hesi “ *Laodikeisku* ” tíðini sum tann , sum Hann flutti Jóhannes til í Opinb . Laodikea er tí tann tíðin, hvørs endi er merktur av “ *Harrans degi* ”, tí við hansara stóru dýrdarfullu afturkomu.

Í hansara orðum stuðlar Andin sterkt hugskotinum um, at hetta evnið skal fylgjast við boðskapinum um *Laodicea* . Hesin nágreinileikin er týðningarmikil, tí stovnurin hevur ongantíð kunnað prógvað mótstøðumonnum sínar lærur um himmalskan dóm. Í dag komi eg við prógvi um hetta, sum er gjørt møguligt við røttu definitiónini av dagfestingunum, sum eru knýttar at boðskapinum í brøvunum í *Opinb* . 2 og 3. Millum *Laodikea* og Op. 4, við " sjeypda lúðri " í *Opinb* . Við "*avreiðingini* " í Opinberingini 14 hevur hann tikið síni útvaldu upp til himmals og latið teimum uppgávuna at døma saman við sær fortíðar jarðliga lívið hjá teimum óndu deyðu. Tað er tá, at “ *tann, sum sigur, skal ráða tjóðunum við jarnstavi* ” sum kunngjørt í Opinberingini 2,27. Um forfylgjararnir høvdu , eins og eg , vissuna um ørindini, sum varð tilskilað teimum, so er eingin ivi um, at teir broyttu sína atferð. Men tað er júst teirra harða avgerð um at ignorera nakra ávaring, sum førir tey til ringastu gerðir og tey fyrireika seg sostatt ringastu revsing, sum ikki kann endurgevast í núverandi jarðligum umstøðum. Latið okkum tí venda aftur til tekstin í hesum kapitli 4. “ *Tann fyrsta røddin, sum eg hoyrði, sum av lúðri, sum talaði við meg, segði: Kom oman higar, og eg skal vísa tær tað, sum skal henda aftaná* .” Jóhannes vísir til *Opinb* . Hetta temaið um afturkomu Kristusar í dýrd er longu nevnt í vers 7 har tað stendur skrivað : “ *Sí, hann kemur við skýggjum* .” Og hvørt eyga skal síggja hann, eisini tey, sum stungu hann; og allar ættir jarðarinnar skulu gráta fyri honum. Ja. Amen! ” Tillagaða sambandið millum hesar tríggar tekstirnar staðfestir tann dýrdarrika endaliga samanhangin í afturkomu Harrans Jesusar degi, sum eisini verður kallaður *Mikael* av hansara innvígdu útvaldu og hansara trúgvu einglum . Um røddin hjá Jesusi verður samanborin við eina *trompet* , so er tað tí, eins og hetta sonor ljóðfærið hjá herunum, á odda fyri tí , ljóðar Jesus .

himmalsku einglahermonnum . hermenn sínar at byrja bardagan . Harumframt hevur *rødd* hansara ikki latið vera við at ávara síni útvaldu um at seta tey á varðhald fyri at fyrireika tey til at vinna, eins og hann sjálvur vann á synd og deyða. Við at vekja hetta orðið "*trompet* " , vísir Jesus okkum tað mest loyndarfulla og týðningarmikla evnið í allari hansara opinbering. Og tað er rætt, at fyri hansara seinastu tænarar fjaldi hetta temaið eina úttøkuroynd. Her í *Opinb*.4,1 er tann lýsta sjónleikurin ófullfíggaður, tí hann miðar bert móti hansara útvaldu, sum hann kemur at bjarga frá deyðanum. Atferðin hjá teimum óndu í hesum sama samanhangi verður lýst í Opinberingini 6,16 við hesum avdúkandi orðum : “ *Og teir søgdu við fjøllini og klettarnar: “Fallið á okkum og fjalið okkum fyri andliti hansara, sum situr á hásetinum, og fyri vreiði lambsins. tí at hin stóri vreiðidagur hansara er komin, og hvør skal standa?”* Til hendan spurningin, sum hongur , eftir øllum at døma uttan svar , fer Gud at leggja fram í kapitli 7, sum kemur næst

teimum, sum kunnu standa ímóti : tey innsiglaðu útvaldu, sum eru ímyndað við talinum 144.000 , ein fjøld av 12 fermetrum, ella 144. " Men hetta eru bert tey útvaldu, sum vóru eftir á lívi við afturkomu Kristusar. Nú, í hesum sambandi í Opinberingini 4 , snýr hvørvingin til himmals seg eisini um tey útvaldu, sum doyðu síðani Ábel , sum Jesus reisir upp fyri at geva teimum eisini ta løn, sum er lovað fyri teirra trúgv : ævigt lív. So tá Jesus segði við Jóhannes : “ *Kom oman higgar !* ” , forútsigur Andin bert, við hesi mynd, uppstigingina móti himmalska Guds ríki hjá øllum teimum útvaldu, sum eru loyst við blóði Jesu Krists." Hendan himmalsferðin merkir endan á menniskjansligu jarðligu náttúruni, tey útvaldu eru upprisin eins og Guds trúgvu einglar, í samsvari við læruna hjá Jesusi í Matt.22,30 . Holdið og banningin eru av, tey fara eftir teimum uttan at angra . Henda løtan í mannasøguni er so ynskilig, at Jesus støðugt minnst hana í síni opinbering síðani Dániel. Eins og jørðin , bannað vegna menniskjað, stynja tey sonnu útvaldu fyri frelsu síni. Vers 2 tykist at vera avritað úr Opinb.1,10 ; Satt at siga , Andin staðfestir sterkari sambandið millum tey bæði, sum vísa til somu hending í søguni um Guds verkætlan , afturkomu hansara á hansara " *stóra degi* " , sum er profeterað í Opinb.16,16 .

Vers 2 : “ *Beinanvegin var eg í Andanum. Og sí, ein háseti varð sett í himlinum, og ein sat á hásetinum .* ”

Eins og í upplivingini hjá Jóhannesi, so ræður uppstigingin hjá teimum útvaldu til " *himmalin* " " *tey í anda* " og tey verða projiserað inn í himmalsku víddina, sum hefur verið ævigt óatkomilig fyri menniskju, tí Gud ræður har og er sjónligur.

Vers 3 : “ *Og tann, sum har sat, sá út sum jaspis og sardiussteinur; og hásetið var umgyrt av einum regnboga sum ein smaragd .* ”

Har finna tey seg frammi fyri Guds háseti, sum tann eini Skaparin Gud situr dýrdarfullur á. Henda ólýsandi himmalska dýrd kemur tó til sjóndar við gimsteinum, sum menniskju eru viðkvæm fyri. “ *Jaspissteinarnir* ” fáa sera ymiskar tættir og litir, og umboða sostatt margfeldið í guddómligu náttúruni. Reyður í liti, líkist “ *sardonyx* ” honum. " *Regnbogin* " er eitt náttúrufyribrigdi, sum altíð hefur undrað fólk , men vit hava framvegis brúk fyri at minnst uppruna hansara. Tað var tekin um sáttmálan , sum Gud lovaði menniskjanum ongantíð aftur at oyðileggja tað við flóðalduvatninum , sambært 1. Mós 9,9 til 17 . Eisini, hvørja ferð regn møtir sólini, tykist tann symbolska myndin av Gudi, regnbogin, at tryggja hansara jarðligu skapningar. Men tá ið Pætur tosar um vatnflóðina, minnst hann okkum á, at ein “ *eld- og svávuflóð* ” er í guddómligu ætlanini (2. Pæt. 3,7) . Tað er júst við atlitum at hesi útrýmandi " *eldflóðini* " , at Gud skipar , í sínum himli , fyri einum dómi yvir tey óndu , hvørs dómur verða teir loystu útvaldu og Jesus , teirra Endurloysari .

Vers 4 : “ *Og eg sá fjóra og tjúgu háseti kring hásetið , og á hásetunum sótu fjóra og tjúgu elstar , klæddir í hvítar klædir, og á høvðinum gullkrúnur .* ”

Her eru tá, ímyndaðir av 24 *elstum* , teir loystu av teimum báðum profetisku tíðunum, sum eru opinberaðir eftir hesi meginreglu : millum 94 og 1843 , grundarlagið hjá teimum 12 ápostlunum ; millum 1843 og 2030, andaliga " adventistiska " Ísrael av teimum " *12 ættunum* " innsiglað við " *Guds innsigli* " , 7. dags hvíludag í Opinb. Henda uppseting verður staðfest , í Opinb. " *12 ættirnar* " eru umboðaðar av " *12 hurðum* " í formi av 12 " *perlum* " . Temaið um dómin er skilgreint í Opinberingini 20,4 , har vit lesa : “ *Og eg sá háseti; og teimum , sum sótu á tí , varð givið valdið at døma . Og eg sá sálir teirra, sum vórðu hálsþøgd fyri vitnisburðin um Jesus og fyri Guðs orð, og sum ikki høvdu tilbiðið djórið ella mynd hansara og ikki høvdu fingið merki hansara á pannu sína ella á hendur sínar. Teir komu aftur til lívs og ráddu saman við Kristi í túsund ár . Ríkið hjá teimum útvaldu er dómarastrjórn. Men hvønn døma vit ? Opinberingin 11,18 gevur okkum svarið : “ *Tjóðirnar vóru ill ; og vreiði tín er komin, og tíðin er komin at døma tey deyðu , at løna tænarum tínum profetum, teimum heiløgu og teimum, sum óttast navn títt, smá og stór, og at oyðileggja tey, sum oyðileggja jørðina.* ” Í hesum versinum minnst Andin røðina*

av trimum temaum, sum eru opinberað fyri endatíðina : " sætta lúðurin " fyri " tjóðirnar vreiðar ", tíðina fyri " sjei seinastu plágurnar " fyri " vreiði tín er komin ", og himmalski dómurinn av teimum " túsund árunum " fyri, " tíðin de " er komin at døma. Endin á versinum stendur tann endaliga skráin , sum verður framd við endaliga dóminum um eld- og svávvulvatnið , sum skal oyðileggja tey óndu . Hesi skulu øll taka lut í seinnu uppreisnini .

legði upp til, við endan av „ túsund árunum “, sambært Opinb. 20:5 : „ *Hini deyðu livdu ikki aftur, fyrr enn tey túsund árini vóru liðug .* ” Andin gevur okkum sína definitión av teimum óndu : “ *tey, sum oyðileggja jørðina .* ” Aftanfyri hesa gerð er “ *tann oyðileggjandi ella oyðileggjandi syndin* ” sum er nevnd í Dan.8,13 ; syndin , sum elvir til deyða og oyðilegging av jørðini ; sum førði Gud til at avhenda kristindómin til grimma rómverska pávastýrið millum 538 og 1798 ; sum avhendir ein triðing av mannaættini til kjarnorkueld eftir ella í 2021. Eingin hevði ímyndað sær, at , síðani 7. mars 321 , brotið á heilaga hvíludagin á tí sanna sjeýnda degnum fór at hava so nógvar ógvusligar og syrgiligar avleiðingar við sær. Teir 24 elstu eru bert skildir í fyriskipanini í Dániel 8:14, tí teir hava til felags, at teir eru frelstir av sama blóði Jesusar Krists . Tí , funnin verd, sambært Opinb. 3 :5, bera tey øll tey “ *hvítu klæðini ,* ” og “ *lívskrúnuna* ”, sum er lovað sigursmonnunum í trúarstriðnum, í Opinb. 2:10. „ *Gullið “ á krúnunum* ímyndar trúgv, sum er reinsað við royndum sambært 1. Pæt.

Í hesum kapitli 4 kemur hugtakið “ *sitandi* ” 3 ferðir. Talið 3 er eitt symbol uppá fullkomleika, og Andin setur hetta temaið um dómin í sjeýnda ártúsund undir merkið um fullkomnu hvíluna hjá sigursmonnunum , sambært tí, sum skrivað er : “ *Sit við høggru hond mína, til eg geri fíggjindar tínar til fótastólur tín* ” Sál.12:1 og 4 . Hann og tey , sum sita , eru í **hvíld** og við hesi mynd, leggur Andin fram væl , sjeýnda ártúsund , sum tann stóri hvíludagurin ella hvílan profeteraði , síðani skapanina , við tí halgaðu hvíldini av sjeýnda degi í okkara vikum .

Vers 5 : “ **Og úr hásetinum gingu eldingar, røddir og toru. Fyri hásetinum brendu sjei eldlampur, sum eru teir sjei andar Guds .** ”

Tey eyðkenni, sum „ *koma úr hásetinum* ”, eru beinleiðis skrivað til sjálvan skaparan Gud. Sambært 2.2.19,16 høvdu hesi fyribrigdi longu merkt, í ræðsluni hjá hebraiska fólkinum , nærveru Guds á Sinaifjallinum. Hetta uppskotið minnir tí um tann leiklut, sum tey tíggju Guds boð fara at hava í hesi gerð at døma tey óndu deyðu. Henda áminningin vekir eisini upp, at ósjónligur fyri vandanum fyri óunniligum deyða fyri sínar skapningar í fortíðini, sæst Gud, sum ikki hevur broytt sína náttúru, uttan vanda av sínum loystu útvaldu upprisin og dýrdargjörður. **Gætur ! Hesin stutti setningurin, sum nú er tulkaður, verður eitt landamærki í bygnaðinum í Opinberingarbókini. Hvørja ferð tað kemur fram, skal lesarin skilja, at profetiin vekir upp samanhangin við byrjanina av dóminum í sjeýnda ártúsund , sum verður merktur av beinleiðis og sjónliga inntrivinum hjá Gudi í Mikael, Jesus Kristus .** Á henda hátt fer bygnaðurin í allari bókini at bjóða okkum fylgjandi yvirlit yvir kristnu tíðina undir ymiskum temaum, sum eru skild sundur av hesum lyklatrykkinum : “ *tað vóru eldingar, røddir og toru .* ” Vit finna tað aftur í Opinb.8,5 har “ *jarðskjálvti* ” er lagt afturat lyklinum. Tað fer at skilja evnið um ævigu himmalsku forbønina hjá Jesusi Kristi frá evninum um *trompetarnar* . Síðani verður í Opinb.11,19 “ *stórt hegling* ” lagt afturat lyklinum. Forklaringin kemur fram í Opinberingini 16,21, har hetta „ *stóra heglið* “ endar evnið um *sjeýndu av teimum sjei seinastu plágunum hjá Gudi* . Somuleiðis gerst “ *jarðskjálvtin* ” í Opinb.16,18 “ *ein stórur jarðskjálvti .* ” Hesin lykilin er grundleggjandi fyri at læra at stýra lærunum í Opinberingarbókini og at skilja meginregluna um bygnaðin í henni .

Tá vit venda aftur til okkara vers 5, leggja vit til merkis, at , settar hesaferð „ *framman fyri hásetinum* ”, eru „ *sjei lampur, sum brenna í eldi* “. Teir ímynda teir „ *sjei andar Guds* “. Talið “ *sjei* ” ímyndar halgan , her, tann hjá Guds Anda. Tað er gjøgnum anda hansara, sum

inniheldur alt lívið, at Gud stýrir øllum sínum skapningum ; hann er í teimum , og setur tey „*framman fyri háseti sínum* ,” tí hann skapti tey fræls, móti sær. Myndin av teimum “ *sjev brennandi lampunum* ” ímyndar halgan av guddómligum ljósi ; tess fullkomna og intensa ljós burturbeinir ein og hvønn møguleika fyri myrkri. Tí myrkur er ikki pláss í æviga lívinum hjá teimum loystu.

Vers 6 : “ *Aftur fyri hásetinum var eitt glashav sum krystall. Mitt í hásetinum og rundan um hásetið vóru fyra livandi verur fullar av eygum framman og aftan .* ”

Andin tosar við okkum á sínum symbolska máli. Tað, sum er „*framman fyri hásetinum* “ , vísir til hansara himmalsku skapningar , sum møta, men ikki luttaka í dóminum . Í stórum tali taka hesi útsjóndina av einum *havi* , hvørs karakterreinleiki er so reinur, at hann samanber hann við *krystall* . Hetta er grundleggjandi eginleikin hjá teimum himmalsku og jarðligu skapningunum, sum hava verið trúgvir móti Skapararanum Gudi. Síðan kallar Andin á annað tákn, sum snýr seg um Gud, mitt í hásetinum , og *hansara* himmalsku skapningum úr øðrum heimum og øðrum víddum , *um hásetið* ; *um* merkir skapningar, sum eru spreittar undir eygnabránum hjá Gudi, sum situr á hásetinum . Orðingin " *fýra livandi verur* " vísir til alheimsstøðið hjá livandi verum. Eygnafjöldin er rættvísgjörð við orðinum fjöld, og teirra støða " *framman og aftan* " ímyndar fleiri ting. Í fyrsta lagi gevur tað hesum *livandi verum* eitt margvegis, ella margdimensionelt, sjónarhorn. Men meira andaliga vísir útrykkið " *framman og aftan* " til ta guddómligu lógina, sum Guds fingur hevur graverað á Sinaifjallinum, á tey fyra andlitini á teimum báðum steintalvunum. Andin samanber alheimslívið við alheimslógina. Báðar eru Guds verk, sum graverar á stein, á hold ella í huganum, støðið fyri fullkomnum lívi til eydnuna hjá hansara skapningum, sum skilja og elska hann. Hesar fjøldina av eygum hyggja og fylgja við brennivíni og samkenslu við tí, sum hendir á jørðini. Í 1. Kor. 4 :9 sigur Paulus , “ *Tí tað tykist mær, at Gud hevur gjørt okkum ápostlar seinast av øllum, dømd til deyða, tí vit eru vordin til sjónleik fyri heiminum, fyri einglum og fyri menniskjum .* ” Orðið „ *heimur* ” í hesum versinum er grikska „ kosmos “. Tað er hesin kosmos, sum eg defineri sum margdimensionellar heimar. Á jørðini fylgja tey útvaldu og teirra stríð av ósjónligum áskoðarum, sum elska tey við sama guddómliga kærleika, sum Jesus Kristus opinberaði. Tey gleðast um sína gleði og gráta saman við teimum, sum gráta, so harður og neyðturviligur er bardagin. Men hesin kosmos tilnevnr eisini tann vantrúgvandi heimin eins og rómverska fólkið, áskoðarar av drápinum av trúgvum kristnum á teirra arenum.

Opinberingin 5 leggur okkum fram hesar trýggjar bólkarnar av himmalskum áskoðarum : *tær fyra livandi verurnar, einglarnir og teir elstu* , allir sigursharrir, teir eru sameindir undir kærleiksfulla eygnabránum hjá tí stóra skapararanum Gudi í allar ævir.

Leinkjan, sum knýtir " *eygnafjöldina* " saman við guddómligu lógini, er í navninum " *vitnisburður* " , sum Gud gevur lóg síni um tey tiggju boðini. Minst verður til, at henda lógin varð hildin á tí "heilagasta staðnum " , sum einans var tilskilað Gudi og bannað menniskjum uttan til hátíðina " Sóningardagin ". Lógin varð verandi hjá Gudi sum ein „ *vitnisburður* “ , og „ *tvær bord* ” hennara geva teimum ímyndarligu „ *tveimum vitnunum* “ , sum eru nevnd í Opinberingini 11,3, ein annan týdning. » Í hesi læruni avdúkar „ *fjöldin av eygum* ” , at ein fjöld av ósjónligum vitnum, sum vóru vitni til hendingar á jørðini, vóru til. Í guddómligari hugsan er orðið vitni óskiljandi frá orðinum trúfesti. Grikska orðið " *martus* " týtt sum " pínslarvátur " definerar tað fullkomiliga, tí tann trúfesti, sum Gud krevur, hevur eingi mørk. Og í øllum førum skal eitt " vitni " um Jesus virða guddómligu lógina í hansara tiggju boðum, sum Gud samanber og dómir hann við.

GUDLÓG profeterar .

Her, opni eg parentes , fyri at vekja tað guddómliga ljósið, sum fekk á vári 2018. Tað snýr seg um lógina um tey tíggu Guds boð. Andin førði meg til at fata týdningin av hesi kláring: “*Móses vendi aftur og kom niðan av fjallinum, og hevði tær báðar vitnisburðartalvurnar í hondini; talvurnar vóru skrivaðar báðumegin , tær vóru skrivaðar á eini síðu og á hinari síðuni . Talvurnar vóru verk Guds, og skriftin var skrift Guds, inngraverað á talvurnar (2 Mós.32,15-16).*” Eg undraðist fyrst á, at eingin nakrantíð hevði tikið atlit til hesa nágreinileika, sum upprunaligu lógartalvurnar vóru skrivaðar eftir á teirra fýra andlit, tað vil siga, “*framman og aftan*” sum “*eyguni á teimum fýra livandi verunum*” í tí fyrra versinum, sum varð kannað. Hesin áhaldandi nevndi nágreinileikin hevði eina orsök, sum Andin loyvdi mær at uppdaga. Allur teksturin varð upprunaliga býttur javnt og javnt tvørtur um tær fýra síðurnar á teimum báðum steintalvunum . Fremst á tí fyrsta vísti fyrsta boðið og helvtin av tí seinna ; ryggurin bar annan part av seinna og allan triðja. Á øðrum borðinum vísti fremsta síðan fjórða boðið í síni heild ; ryggurin bar tey seks seinastu boðini. Í hesi uppsetingini leggja tey bæði sjónligu rectos fram fyri okkum fyrsta boðið og tað seinna, í helvt, og tað fjórða , sum snýr seg um halgaðu hvíluna á sjeypda degi. Eitt eygnakast á hesi tingini fær hesi trý boðini fram, sum eru tekin um heilagleika í 1843, tá ið hvíludagurin er endurreist og kravdur av Gudi. Hesa dagin gjørdust protestantar offur fyri arvaða rómverska sunnudegnum. Avleiðingarnar av adventistavalinum og protestantiska valinum verða soleiðis vístar á baksíðuni á teimum báðum talvunum. Tað sær út til, at uttan at halda hvíludagin, síðani 1843, er eisini brotið triðja boð : “*Guds navn er tikið til fánýtis*” , bókstavigliga “*løgið*” , av teimum, sum ákalla tað uttan rættvísi Kristusar ella eftir at hava mist tað. Teir endurnýggja sostatt feilin, sum jøðarnir hava fram, hvørs pástandur um at hoyra til Gud verður avdúkaður sum ein lygn av Jesusi Kristi í Opínb.3,9 : “*tey úr sýnagogu Satans, sum siga seg vera jøðar, men ikki eru tað, men lúgva* . Í 1843 , var hetta galdandi fyri protestantisku arvingarnar hjá katolikkum. Men áðrenn triðja boð , avdúkar seinni partur av tí seinna dómin, sum Gud gevur tær báðar høvuðsmótsettu legurnar. Til protestantarnar, arvingar rómversku katolikkum , sigur Gud : “*Eg eri øvundsjúkur Gud, sum vitjar misgerðir fedranna á børnunum til triðja og fjórða ættarlið teirra, sum hata meg*” ; tíverri fyri honum, offisiella adventisman “*spýggjaði*” í 1994 fer at deila teirra ørindi ; men hann sigur eisini , umvent , til teir heiløgu , sum vilja halda hansara heilaga hvíludag og hansara profetiska ljós frá 1843 til 2030 : “*og sum vísir miskunn í túsundtals ættarliðum teimum , sum elska meg og halda boð míni* .” Talið “*túsund*” , sum er nevnt, vekir smálga upp “*túsund árini*” í sjeypda ártúsund Apo.20 sum verður lønin hjá teimum sigursvandu útvaldu, sum eru komin inn í ævinleikan. Ein onnur læra kemur fram. Frádømdir hjálp frá Heilaga Anda Jesu Krists, fara protestantarnir og adventistarnir, sum Gud slepti á rað í 1843 og 1994, tí ikki førir fyri at virða tey seinastu seks boðini, sum eru skrivað aftast á talvuni 2 , har fremra síðan er ætlað guddómliga hvíld se. Tvørturímóti fáa eygleiðararnir av hesi hvílu hjálp frá Jesusi Kristi at lýða hesum boðum, sum snúgva seg um skyldur menniskjans mótvegis sínum menniskjaliga næsta. Guds verk so fjarskotnar sum at geva Mósesi lógartalvurnar fáa í endatíðini, í 2018, ein týdning , ein leiklut og eina nýtslu, sum er eins undrunarverd og óvæntað . Og boðskapurin um sabbatsrestaurering verður harvið styrktur og staðfestur av tí alvalda Gudi Jesusi Kristi.

Her er tann formurin, sum tey tíggu boðini eru lögð fram í.

Talva 1 – Fremst : ávísingarnar .

Gud leggur seg fram

“*Eg eri Harrin , Gud tín, sum førði teg úr Egyptalandi, úr træláhúsinum .*” (Øll tey útvaldu, sum eru rænd úr syndini og frelst av tí sónarblóði, sum Jesus Kristus hevur úthelt, eru umhugsað ; *trældómshúsið* er synd ; eftirlíkaði ávøkstur djævulsins).

boð : Katólsk synd síðani 538 , protestantisk ^{síðani} 1843 , og adventistisk síðani 1994) .

“ *Havið ekki aðrar gudar áðrenn meg .* ”

2. boð : 1. ^{partur} : Katólska synd síðan 538.

“ *Ger tær ekki mynd ella nakra mynd av nøkrum, sum er á himli omanfyri, ella á jørðini niðriundir, ella í vatninum undir jørðini. Ikki boyggja teg niður fyri teimum ella tæna teimum ;* ” .

Talva 1 – Aftur : Avleiðingarnar .

boð : 2. partur .

“ *... tí Eg, YaHWéH , Gud tín, eri ein óvundsjúkur Gud, sum vitjar misgerð fedranna á børnunum til triðja og fjórða ættarlið av teimum, sum hata meg, (katolikkar síðani 538 ; protestantar síðani 1843 ; adventistar síðani 1994) og vísir miskunn til tey, sum halda mær túsundtals mínar .* ” (**Sjeyndadagsadventistar, síðani 1843 ; seinni, síðani 1994.**)

boð : brotið av katolikkum síðani 538 , protestantum síðani 1843 , og adventistum síðani 1994) .

“ *Tak ikki navnið á YaHWéH , Gudi tínum, lygn ; tí at Harrin letur ikki órevsa tann, sum tekur navn hansara lygn .* »

Talva 2 – Fremst : ávísing .

boð : brotið av tí hjá kristnu samkomuni síðani 321 ger tað til “ *oyðileggjandi synd* ” í ^{Dan.8}:13; Tað hevur verið brotið av katólsku trúnni síðani 538, og protestantisku trúnni síðani 1843. Men tað hevur verið heiðrað av sjeyndadagsadventistisku trúnni síðani 1843 og 1873 .

“ *Minst til hvíludagin , at halda hann heilagan. Arbeiði seks dagar, og ger alt títt arbeiði. Men sjeyndi dagurin er hvíludagur Harrans, Guðs tíns: á honum mást tú ikki gera nakað arbeiði, tú ella sonur tín ella dóttir tín ella trælur tín ella trælkona tín ella fæ tín ella fremmandur tín, sum er innan fyri borgar tín. Tí í seks døgum gjørdi Harrin himmal og jørð, hav og alt, sum í teimum er, og hvíldi hann sjeynda dagin : tí signaði Harrin hvíludagin og halgaði hann .* »

Talva 2 : Verso : avleiðingarnar : Hesi seinastu seks boðini hava kristnu trúna brotið síðani 321 ; av katólsku trúnni síðani 538 ; av protestantisku trúnni, síðani 1843 , og av adventistisku trúnni " *spýggjað* " í 1994. Men tey eru vird í sjeyndadags adventistisku trúnni signað av Heilaga Anda Jesu Krists , síðani 1843 og 1873 ; tann “ *seinasta* ” frá 1994 til 2030 .

boð

“ *Æra faðir tín og móður tína, so at tú kanst liva langir í tí landi, sum Harrin, Gud tín, gevur tær.* »

boð

“ ~~Tú skalt ikki drepa.~~ ” *Fremja ikki morð .* (av ræðuligu brotsverkslagnum morð ella í navni av følskari átrúnaði)

boð

“ *Frem ikki hór.* »

boð

„ *Stjal ikki .* “ »

boð

„ *Ber ikki falskt vitni móti næsta tínum .* »

boð

„ *Girnast ikki hús næsta tíns ; Girnast ikki konu næsta tíns, ikki træl hansara ella trælkonu hansara, ikki oksa hansara ella asna hansara ella nakað, sum næsti tín eigur.* »

Eg lati her hesa hátignarligu og lívsneyðugu parentesina aftur .

Vers 7 : “ *Tann fyrsti livandi veran var sum ein leyva, hin seinni livandi veran var sum ein kálvur, tann triðja livandi veran hevði andlit sum eitt menniskja, og tann fjórða livandi veran var sum ein flúgvandi ørn .* ”

Latið okkum siga tað beinanvegin, hetta eru bara symbol. Sama boðskapur er lagdur fram í Ezekiel 1 :6 við ymiskum lýsingum. Tað eru fyra eins djór, sum hvørt hevur fyra ymisk andlit. Her hava vit enn fyra djór, men hvørt hevur bara eitt andlit, ymiskt fyri øll fyra djórini. Hesi skrímsl eru tí ikki verulig, men teirra symbolski boðskapur er sublimur. Hvør teirra leggur fram ein standard fyri ævigum alheimslívi, sum snýr seg, sum vit hava sæð, um Gud sjálvan og hansara margvísandi alheimsverur. Tann, sum innihelt í síni guddómligu fullkomileika, hesi fyra kriteriini fyri alheimslívinum, er Jesus Kristus, í hvørjum eru at finna, kongsdømið og styrkin hjá *leyvuni* sambært Dóm 14,18; offur- og tænastráðandi *kálvsins*; mynd Guds í menniskjanum; og ræðið á hægstu himmalsku hæddini hjá *flúgvandi ørnini*. Hesi fyra kriteriini eru at finna í øllum tí æviga alheimsliga himmallívinum. Tey eru tann standardurin, sum greiðir frá eydnuni við guddómligu verkætlanini, sum uppreistrarhugaðir andar stríðast fyri. Og Jesus legði fram fullkomna fyrmyndina av hesum fyri ápostlum og lærusveinum sínum í síni stuttu jarðligu tænastráðandi; fara so langt sum at vaska føturnar á lærusveinum sínum, áðrenn hann avhendaði likam hansara til pínu av krossfesting, at bóta, í teirra stað, sum ein " *kálvur* ", fyri syndir allar hansara útvaldu. Tí skal hvør einstakur kanna seg sjálvan fyri at vita, um sjálvsnoktan av hesum æviga lívsstöðinum er í samsvari við hansara náttúru, hansara ynski og hansara ynski. Hetta er standardurin fyri tilboðnum um frelsu, sum skal takast ella vrakast.

Vers 8 : “ *Teir fyra livandi verurnar høvdu hvør seks veingir, og teir vóru fullir av eygum rundan um og innan. Teir steðga ikki á dag og nátt at siga : Heilagur, heilagur, heilagur er Harrin Gud, hin alvaldi, sum var og sum er og sum skal koma! »*

Við bakgrundini av himmalska dóminum lýsir henda senu meginreglur, sum verur, sum eru trúgvar móti Gudi, ævigt brúka í himli og á jørð.

Himmalkropparnir hjá verum úr øðrum heimum hava ikki brúk fyri veingjum at røra seg, tí teir eru ikki undir lógunum í jarðarvíddini. Men Andin tekur til sín jarðlig symbol, sum menniskjað kann skilja. Við at kenna teimum “ *s seks veingir* ”, avdúkar hann okkum tað symbolska virðið á talinum 6, sum gerst talið á himmalska persóninum og tí hjá einglunum. Tað snýr seg um heimin, sum varð verandi uttan synd og einglarnar, sum Satan, uppreistrarhugaði eingilin, varð tann fyrsti skaptur av. Gud hevur tikið talið " *s jey* " sum sítt persónliga kongliga " *innsigli* ", kann talið 6 metast sum " *innsiglið* ", ella í førinum hjá djevlinum, " *merkið* ", av hansara persónligheit, men hann deilir hetta nummarið 6 við teir heimar, sum vóru reinir og allar einglarnar, sum Gud skapti, teir góðu og teir ringu. Undir einglinum kemur maðurin, hvørs nummar verður " *5* ", sum er rættvísgerður av sínum 5 sansum, teimum 5 fingrunum á hondini og teimum 5 tærnum á fótinum. Niðanfyrir kemur nummar 4 av alheimstekninum, sum er tilnevndur av teimum 4 kardinalpunktunum, Norður, Suður, Eystur og Vestur. Niðanfyrir kemur talið 3 av fullkomileika, síðani 2 av ófullkomileika og 1 av samleika, ella fullkomnari samleika. Eyguni á teimum fyra livandi verunum eru " *alt rundan um og innan* " og *harumframt* " framman og *aftan* ". Einki sleppur undan eygnabránum av hesum alheimsliga margdimensionella himmalska lívinum, sum tann guddómligi Andin kannar í síni heild, tí upprunin er í honum. Henda læran er gagnlig, tí, á núverandi jørð, orsakað av synd og óndskap syndaranna, við at halda teir " *innan* " í sær, kann menniskjað goyma fyri øðrum monnum sínar loyniligu tankar og sínar óndu ætlanir, sum eru beint móti næsta sínum. Í himmalska lívinum er slíkt ómøguligt. Himmalska lívið er so klárt sum krystallur síðani óndskapur varð ríkin úr tí, . saman við djevlinum og hansara

óndu einglum, kastaðir niður á jörðina, sambært Opinb.12,9, eftir sigur Jesusar á synd og deyða. Boðanin um Guds heilagleika verður framd í síni fullkomileika (3 ferðir : *heilag*) av íbúgvunum í hesum reinu heimunum . Men henda kunngerð er ikki framd við orðum ; Tað er fullkomileikin í teirra einstøku og felags heilagleika, sum í varandi verkum boðar frá fullkomileikanum í heilagleika Guds, sum skapti tey. Gud avdúkar sína náttúru og navn í tí formi, sum er siteraður í Opinberingini 1,8 : “ *Eg eri Alfa og Omega, sigur Harrin Gud, sum er, og sum var, og sum skal koma, hin Alvaldi.* ” Orðingin “ *sum er, sum var og sum skal koma* ” lýsir fullkomiliga æviga náttúruna hjá Skaparanum Gudi. Nokta at kalla hann við navninum, sum hann hevur givið sær sjálvum, „YaHweh , “ kalla menn hann „hin æviga . “ Tað er rætt, at Gudi ikki hevði brúk fyri einum navni, tí av tí at hann er einkultur og uttan guddómligan kappingarneyta, hevur hann ikki brúk fyri einum navni, sum skal skilja hann frá øðrum gudum , sum ikki eru til. Gud játtaði tó at svara áheitanini hjá Mósesi, sum hann elskaði og sum elskaði hann . So gav hann sær sjálvum navnið " YaHWéH " sum týðir til sagnorðið " at vera " , samansett í triðja persóni eintali av hebraiska ófullkomna . Hendan “ ófullkomna ” tíðin merkir eina fullførda tíð, sum røkkur inn í tíð, tí eina tíð, sum er longri enn okkara framtíð, formurin “ sum er, sum var, og sum verður ” týðir fullkomiliga týðningin av hesi hebraisku ófullkomnu tíðini. Frymilin " *hann, sum er, sum var, og sum skal koma* " er tí Guds máti at týða hansara hebraiska navn " YaHweh " , tá hann skal laga tað til vesturlendsk mál , ella onnur enn hebraiskt . Parturin " og at koma " tilnevnið endaliga adventistiska fasuna í kristnu trúnni, sum er raðfest í Guds ætlan við kunngerðini í Dan 8,14 síðani 1843. Tað er tí í holdinum hjá teimum útvaldu adventistunum, at boðanin um trífalda heilagleika Guds er framd. Guddómleikin hjá Jesusi Kristi hevur ofta verið umstríddur , men hann er óumstríddur. Bíblían sigur um hetta í Hebr 1,8 : “ *Men við Sonin segði hann.* : *Títt háseti, Gud, er um ævir og ævir ; Ríkisstavur tíns er rættvísisstavur; »* . Og til Filip, sum biður Jesus vísa sær Faðirin, svarar Jesus : “ *Havi eg verið hjá tær so leingi, og tú kennir meg enn ikki, Filip! Tann, sum hevur sæð meg, hevur sæð Faðirin ; Hvussu sigur tú: Vís okkum Faðirin?* (Jóh. 14,9) » .

Vers s 9-10-11 : " *Tá ið livandi skapningarnir geva dýrd og heiður og tøk til hann, sum situr á hásetinum, til hann, sum livir í allar ævir, falla teir fyra og tjúgu elstu niður fyri honum, sum situr á hásetinum, og tilbiðja og tilbiðja hann, sum livir í allar ævir og allar ævir, og teir eru Gud okkara, sum livir í allar ævir og allar ævir. at fáa dýrd og heiður og vald ; tí tú hevur skapt alt, og av tínum vilja eru tey til og eru skapt .”*

Kapittul 4 endar við eini senu við æru av Skaparanum Gudi. Hendan senu vísir , at tað guddómliga kravið , " *óttast Gud og gevið honum dýrd ...* " , sum kemur fram í fyrsta boðskapinum hjá einglinum í Opinb . men fram um alt av teimum útvaldu, sum vóru eftir á lívi um dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists ; tí tað er bert fyri tey, at Opinberingar- Apokalypsan er fyrireikað og fult upplýst í tíðini, sum Gud hevur valt , tað vil siga síðani várið 2018 . Tey loystu vísa soleiðis í tilbiðjan og lovsangi , alla sína takksemi móti Jesusi Kristi , tann form, sum hin Alvaldi vitjaði tey í fyrri at frelsa tey frá synd og deyða, løn hansara. Ótrúgvandi menniskjað trýr bert tí, sum tað sær, eins og Tummas ápostul , og av tí at Gud er ósjónligur, er tað dømt at ignorera sín ekstrema veikleika, sum ger tað til eitt leikutoy, sum tað manipulerar eftir sínum guddómliga vilja. Hon hevur í øllum førum ta umbering , sum ikki vil rættvísgera hana, fyri ikki at hava kent Gud, eina umbering, sum Satan ikki hevur, tí hann kendi Gud, valdi hann at fara í bardaga móti honum ; Tað er næstan ikki trúligt, men satt, og tað snýr seg eisini um teir óndu einglarnar, sum fylgdu honum. Paradoksalt nokk bera teir mongu ymisku og enntá mótsettu ávøkstirnar av fríum vali vitni um tað ektaða og fullkomna frælsið, sum Gud hevur givið sínum himmalsku og jarðligu skapningum .

Opinberingin 5 : Menniskjasonurin .

Tá ið hann legði Jesus fram fyri fólkinum, segði Pilatus : " *Her er maðurin .* " Tað var neyðugt, at Gud sjálvur kom og tók holdsform, so " *Maðurin* " eftir hjarta hansara og ynskjum hansara kundi koma fram. Deyðin hevði rakt fyrsta parið av menniskjum , orsakað av syndini av ólýdni móti Gudi. Sum tekin um teirra nýggju skommfullu støðu hevði Gud fingið tey at uppdaga teirra likamligu nakni, sum bert var eitt ytra tekin um teirra innara andaliga nakni. Frá hesi byrjan varð fyrsta fráboðanin um loysing teirra gjørd við at geva teimum klæðir úr djóraskinum. Soleiðis varð dripið fyrsta djórið í mannasøguni, ein kann rokna við, at tað var ein ungur veðrur ella eitt lamb orsakað av symbolismuni. 4000 ár seinni kom Guds lamb , sum tekur burtur heimsins syndir , at bjóða sítt lógliga fullkomna lív fyri at loysa tey útvaldu millum menniskjað. Henda frelsa , sum Gud bjóðar í reinari náði , hvílir tí heilt á deyða Jesu sum ger at hansara útvaldu fáa gagn av hansara fullkomnu rættvísi ; og samstundis , deyði hansara sónar fyri teirra syndir, sum hann vilja bar. Síðani tá er Jesus Kristus vorðin einasta navnið , sum kann frelsa ein syndara á allari okkara jørð , og frelsa hansara er galdandi síðani Ádam og Evu .

Av øllum hesum orsøkum er hesin kapitulin 5, sum er settur undir nummarið " *Maður* " , vígdur honum. Ikki bara frelsir Jesus síni útvaldu við sínum sóningardeyða, men hann frelsir tey við at verja tey gjøgnum alla teirra jarðligu lívsferð. Og tað er til hetta endamálið, at hann ávarar tey um andaligu vandarnar, sum djevulin hevur lagt á teirra leið. Teknikkur hansara er ikki broytt : eins og í ápostlanna tíð, talar Jesus við teir í líknilsum, soleiðis at heimurin hoyrir men skilur ikki ; sum ikki er galdandi fyri hansara útvaldu, sum eins og ápostlarnir fáa hansara forkláringar beinleiðis frá honum. Hansara opinbering " Apokalypsa " er eftir undir hesum ótýdda grikska navninum , hesum risastóra líknilsinum, sum heimurin ikki skal skilja. Men fyri hansara útvaldu er henda profetiin sanniliga hansara " **Opinbering** " .

Vers 1 : " *Og eg sá í høgru hond hansara, sum sat á hásetinum, eina bók skrivað innan og aftan, innsiglað við sjeý innsigli .* "

Á hásetinum stendur Gud og hann hevur í høgru hond, tí undir hansara signing, eina bók skrivað " *innan og uttan* ". Tað, sum er skrivað " *innan* " er tann avkryptaði boðskapurin, sum er tilskilaður hansara útvaldu, sum er framvegis stongdur og misskildur av heimsins fólki, sum eru fíggindar Guds. Tað, sum er skrivað " *uttanfyri* " , er tann dulnevndi teksturin, sjónligur men óskiljandi fyri menniskjansliga fjøldina. Opinberingarbókin er innsiglað við „ *sjeý innsigli* “. Í hesi neyvleikanum sigur Gud okkum , at bert opningurin av „ *sjeýnda innsiglinum* “ ger, at tað verður fullkomiliga opnað. Tí so leingi sum innsigli er at innsigla hana, kann bókin ikki latast upp. Øll opningin av bókini verður sostatt treytað av tíðini, sum Gud hevur ásett til evnið " *sjeýnda innsiglið* ". Tað verður nevnt sum " *innsigli hins livandi Guds* " í Opinberingini 7, har tilnevnt restina av sjeýnda degi, hansara heilaga hvílundag, verður endurreisn hansara knýtt at dagfestingini 1843 sum tí eisini verður tíðin fyri opningini av " *sjeýnda innsiglinum* " sum førir, inn í hansara námsfrøði tann týðandi *se av* " .

Vers 2 : " *Og eg sá ein sterkan eingil boða við harðari rødd , Hvør er verður at lata bókina upp og loysa innsigli hennara? »*

Hendan senun er ein parentes í montasjuni av profetiini. Tað er ikki í himlinum, samanhangurin í fyrra kapitli 4, at Opinberingarbókin skal latast upp. Tey útvaldu hava brúk fyri tí áðrenn Jesu Krists afturkomu, meðan tey eru útsett fyri djævulsins snerrum. Kraftin er í Guds legu, og tann veldigi eingilin er eingil YaHWÉH, tað vil siga Gud í sínum einglaformi Mikael. Innsiglaða bókin er ógvuliga týðningarmikil og heilag, tí hon krevur sera høga virðing at bróta innsiglini og lata hana upp.

Vers 3 : “ *Og eingin á himli, á jørð ella undir jørðini var førur fyri at lata bókina upp ella hyggja í hana .* »

Bókin, sum Gud sjálvur hevur skrivað, kann eingin av hansara himmalsku ella jarðligu skapningum lata upp.

Vers 4 : “ *Og eg græt nógv, tí at eingin varð funnin verdur at lata upp og lesa bókina ella at hyggja í hana .* ” »

Jóhannes er eins og vit ein jarðlig skapningur og tárini hjá honum vísa ørkymlanina hjá menniskjanum, sum mæta teimum fellum, sum djævulin hevur sett. Hann tykist at siga við okkum : “ Uttan opinbering, hvør kann verða frelstur ? » . Hon avdúkar sostatt høga syrgiliga stigið av fákunnu um innihaldið í henni, og deyðiligu avleiðingina av henni : dupultan deyða.

Vers 5 : “ *Og ein av teimum elstu segði við meg : Grát ikki; Sí, leyvan av Júdaætt, Dávidsrót, hevur vunnið til at lata rulluna upp og loysa sjeý innsigli hennara .* »

Teir „ gomlu menninir , sum Jesus loysti av jørðini , eru væl fyri at lyfta navnið á Jesusi Kristi upp um allar livandi verur . Teir viðurkenna í honum tað vald, sum hann sjálvur lýsti at hava fingið frá Faðirinum og frá himmalsku verunum í Matt 28,18 : “ *Jesus, tá ið hann kom nærri, segði soleiðis við teir : Alt vald er mær givið í himli og á jørð .* ” Tað var við at miða eftir hansara holdning í Jesusi , at Gud gav Jákupi íblástur, sum , profeterandi um synir sínar, segði um Júda : “ *Júda er ein ung leyva. Tú ert aftur úr blóðbaðinum, sonur mín ! Hann boyggur knæ, hann leggur seg sum leyva, sum leyva : hvør skal reisa hann upp ? Kongsstavurin skal ikki víkja frá Júda, og lóggevarin skal ikki víkja frá fótum hans, fyrr enn Silo skulu koma, og honum skulu fólkasløgini lýða; Hann bindur eslið við víntræið, og asnabarnið við tað besta víntræið ; Hann vaskar klæði síni í víni og klæði síni í víndrúvublóði. Eygu hansara eru reyð av víni, og tenn hansara eru hvítar av mjólk* (1 Mós. 49 :8-

12). Blóðið av víndrúvunum verður temaið í “ *víntíðarskeiðnum* ” , sum er kunngjørt í Opinb . *Andi Harrans skal hvíla yvir honum , andi vísdóms og skil, andi ráðs og kraft, andi kunnskapar og ótta fyri Harranum. Hann skal anda ótta fyri Harranum; Hann dømir ikki eftir útsjónd, og heldur ikki avgerð eftir hoyringum. Men hann skal døma hin fátæka við rættvísi og avgera við rættvísi fyri eyðmjúkum jarðarinnar; Hann slær jørðina við orði sínum eins og við stavi, og við andadrátti av varrum sínum drepur hann gudleysu. Rættvísi verður belti í lendar hansara, og trúfesti belti í lendar hansara .* ” Sigurin hjá Jesusi á synd og deyða, løn hansara, gevur honum lógligan og lógligan rætt at lata Opinberingarbókina upp , soleiðis at hansara útvaldu kunnu verða ávarað og verd móti teimum deyðiligu átrúnaðarligu fellunum, sum hann hevur sett , gjøgnum djævulin , . fyri at lokka tey vantrúgvandi. Bókin verður tí fullkomiliga latin upp um tað mundið, tá ið fyriskipanin í Dániel 8,14 kemur í gildi, tað er fyrsta várdag í árinum 1843 ; sjálvt um ófullkomna fatanin av henni fer at krevja onkra endurkanning yvir tíð, fram til 2018 .

Vers 6 : “ *Og eg sá eitt lamb standa mitt í hásetinum og teimum fyra livandi verunum og millum hinar elstu. Hann hevði sjeý horn og sjeý eygu, sum eru teir sjeý andar Guds, sum eru sendir út í alla jørðina .* »

Tað er neyðugt at leggja til merkis nærveru lambsins “ *mitt í hásetinum* ” , tí hann er Gud í síni margfeldu halgan , vera samstundis, tann einstaki skaparin Gud, høvuðseingilin Mikael, Jesus Kristus Guds lambið, og Heilagi Andin ella “ *sjeý andar Guds sendir út í alla*

jörðina ". Hansara " *sjey horn* " ímynda halgan av hansara valdi og hansara " *sjey eygu* " halgan av hansara eygnabrái, sum djúpt kannar tankar og gerðir hjá hansara skapningum.

Vers 7 : " *Og hann kom og tók rulluna úr høgru hond hansara, sum sat á hásetinum .* »

Hendan sjónin lýsir orðini í Opinb . Hesin boðskapurin er ætlaður at siga okkum, at innihaldið í Opinberingini verður óavmarkað, tí tað er givið av Gudi, Faðirinum, sjálvum ; og hetta við at hava lagt á tað , alla sína signing vísta við hansara " *høgru hond* " .

Vers 8 : " *Og tá ið hann hevði tikið rulluna, dattu tey fyra djórini og teir fyra og tjúgu elstu niður fyri lambinum, hvør teirra høvdu harpur og gullskálir fullar av lukti, sum eru bønir teirra heilagu .* »

Latið okkum minnst til hendan symbolska lykilin úr hesum versinum : " *gullskálir fyltar við parfumu, sum eru bønir teirra heilagu .* " Allir himmalskir og jarðligir skapningar, sum eru valdir av sínum trúfesti, byggja seg fyri " *lambinum* " Jesusi Kristi at tilbiðja hann. " *Harpurnar* " ímynda alheimsliga samljóðið í felags lovsangi og tilbiðjan .

Vers 9 : " *Og teir sungu ein nýggjan sang og søgdu: "Tú ert verður at taka bókina og lata upp innsigli hennara; tí at tú varð dripin og hevur við blóði tínum loyst menn úr øllum ættum og tungumálum og fólkkum og tjóðum fyri Gud;* »

Hesin " *nýggi sangurin* " hátíðarheldur frelsu frá syndini og , fyribils , hvørvingina av teimum, sum eggjaðu uppreistrinum. Tí tey fara bert at hvørva fyri allar ævir eftir síðsta dóm. Tey loystu av Jesusi Kristi koma úr øllum bakgrundum, øllum litum og mannaættum, " *úr øllum ættum, tungumálum, fólkkum og tjóðum* " ; sum prógvar, at frelsuverkætlanin bert er skotið upp í navni Jesu Krists , í samsvari við tað, sum Ápostlasøgan 4,11-12 lýsir : " *Jesus er tann steinurin, sum tit byggiharrar vrakaðu, men sum er vorðin hornahøvdið.* " *Frelsa er í ongum øðrum; tí at einki annað navn undir himlinum er givið millum menniskju, sum vit skulu verða frelst við.* » » . **Allir** aðrir átrúnaðir eru tí ólógligir og djevulskir illusoriskir svik. Ólíkt falskum átrúnaðum er tann sanna kristna trúgv skipað av Gudi á ein logiskt samanhangandi hátt. Tað er skrivað, at Gud ikki virðir persónar ; Hansara krøv eru tey somu fyri allar hansara skapningar, og frelsan, sum hann bjóðaði, hevði ein prís, sum hann sjálvur kom at rinda . Hann hevur liðið fyri hesa endurloysing, og hann fer bert at frelsa tey fólk, sum hann metir vera verd at fáa gagn av hansara pínslarvátan .

Vers 10 : " *Tú hevur gjørt tey til ríki og prestar hjá Gudi okkara, og tey skulu ráða á jørðini .* "

Himmiríkið, sum Jesus prædikaði, hevur tikið skap. Fá „ *rættin at døma* , " verða tey útvaldu samanborin við kongar sambært Opinb. Í sínum gamla sáttmálavirksemi bjóðaðu " *prestarnir* " symbolsk djóraoffur fyri synd. Í " *túsund árunum* " av himmalska dóminum fara tey útvaldu eisini, gjøgnum sín dóm, at fyrireika tey seinastu ofrini til eitt stórt alheimsoffur , sum skal oyðileggja , í einum , allar falnar himmalskar og jarðligar skapningar. Eldurin í „ *eldvatninum av seinna deyðanum* " fer at beina fyri teimum á dómadegi. Tað er bert eftir hesa oyðilegging , at endurnýggjaða jørðin, endurnýggjað av Gudi, tekur ímóti teimum loystu útvaldu . Tað er bert tá, at saman við Jesusi Kristi, *kongi konganna og harra harra* í Opinberingini 19:16 , " *skulu teir ráða á jørðini .* "

Vers 11 : " *Og eg hugdi og hoyrði rødd av mongum einglum kring hásetið og kring djórini og kring tey elstu, og talið av teimum var tíggju túsund ferðir tíggju túsund og túsund túsund .* "

Hetta versið leggur fram fyri okkum, sameind, teir triggjar áskoðarabólkarnar, sum eru vitni til teir jarðligu andaligu bardagarnar. Andin nevnr hesaferð greitt einglarnar sum ein ávísan bólk, hvørs tal er sera stórt : " *túsundtals túsundtals og túsundtals túsundtals .* " Einglar Harrans eru í lötuni tættir stríðsmenn, settir í ténastu fyri hansara loystu, hansara jarðligu

útvaldu, sum teir varða, verja og undirvísa í hansara navni. Á fremstu røð skráseta hesi fyrstu vitnini fyri Gudi einstøku og felags søguna um lívið á jørðini.

Vers 12 : “ *Teir søgdu við harðari rødd: „Lambið, sum varð dripið, er vert at fáa vald og ríkidømi og vísdóm og styrki og heiður og dýrd og signing .* »

Einglarnir hjálptu á jørðini í tænastríð hjá teirra leiðara Mikaeli, sum strikaði seg av øllum sínum guddómligu kreftum fyri at gerast tann fullkomni Maðurin, sum ofraði seg sjálfvan við endan av tænastríð síni, sum eitt sjálfboðið offur, fyri at loysa syndirnar, sum hansara útvaldu høvdu framt. Við endan av náðitilboði hansara, reis tey útvaldu upp og fóru inn í lovaðu ævinleikan, endurreisa einglarnir til tann guddómliga Kristus Guds, allar teir eginleikar, sum hann hevði í Mikaeli : “ *vald, ríkidømi, vísdóm, styrki, heiður, dýrd og lovsang .* ” »

Vers 13 : “ *Og eg hoyrði hvønn skapning, sum er á himli og á jørð og undir jørðini og á sjónum og alt, sum í teimum er, siga: Sign, heiður, dýrd og kraft veri honum, sum situr á hálsætinum, og lambinum, um allar ævir!* ” »

Guds skapningar eru einmæltir. Tey elskaðu øll sýningina av kærleika hansara, sum varð vístur við gávuni av sær sjálfvum í Jesusi Kristi. Verkætlanin, sum Gud hevur hugsað, er ein dýrdarfull eydna. Hansara úrval av kærleiksfullum verum er fullfíggað. Versið tekur støði í boðskapinum hjá fyrsta einglinum í Opinberingini 14,7 : “ *Og hann segði við harðari rødd : ”Óttist Gud og gevið honum dýrd, tí at dómstímin er komin .* ” og tilbiðið hann, sum hevur skapt himmal og jørð og hav og vatnkeldur .” Seinasta valið, sum varð gjørt síðani 1843, var grundað á fatanina av hesum versum. Og tey útvaldu hoyrdu og svaraðu við at endurreisa í kristnu trúnni síðvenjuna um sjeýnda dagshvíluna, sum ápostlarnir og lærusveinar Jesusar høvdu, til hon varð slept síðani 7. mars 321. Skaparin Gud varð heiðraður av virðingini fyri fjórða boðnum, sum liggur hansara hjarta nær. Úrslitið er ein sjón av himmalkari dýrd, har allir hansara skapningar, fylgjandi til bókstavin boðskapinum hjá fyrsta einglinum í Opinb . “. Legg til merkis, at orðini endurtaka í umvendari raðfylgju orðini, sum einglarnir hava nevnt í versum 13 frammanundan. Síðani uppreisn sína hevur Jesus fingið sítt himmalska lív aftur : sín guddómliga „ *kraft, ríkidømi og vísdóm* . Á jørðini noktaðu seinastu fíggindar hansara honum “ *rós, heiður, dýrd og styrki* ” , sum honum sum skapara Gudi skuldu eiga. Kallaði á “ *styrki sína* ” , vann hann loksins á teimum øllum og knústi teir undir fótum sínum. Eisini, fyltur av kærleika og takksemi, saman, hansara heilagu og reinu skapningar lógliga endurreisa honum hansara dýrdarmenn .

Vers 14 : “ *Og tær fyra livandi verur søgdu : Amen ! Og teir elstu komu fram og boygdu seg niður .*

Íbúgvarnir í teimum reinu heimunum góðtaka hesa endurgjald og siga : “ Sanniliga ! Tað er satt ! ” Og tey jarðligu útvaldu, sum eru loyst av sublimeraðum kærleika, byggja seg niður fyri sínum Alvalda Skapara Gudi, sum kom at verða holdgjørdur í Jesusi Kristi.”

Opinberingin 6 : Leikarar , guddómligar revsingar . **og tekin um tíðina í kristnu tíðini .**

Eg minnst læruna, sum er givin í Opinberingini 5 : bókin kann bert latast upp, tá ið “*sjeýnda innsiglið*” er tikið av. Fyri at fremja hesa opning, skal tann útvaldi av Kristi **alneyðugt** góðkenna siðvenjuna av sjeýndadags hvíludegnum ; og hetta andaliga valið kvalifiserar hann, at fáa frá Gudi, sum góðkennir hann, hansara vísdóm og hansara andaliga og profetiska skil. Soleiðis, uttan at sjálvur teksturin tilskilar tað, fer tann útvaldi at eyðmerkja “*Guds innsigli*”, sum er nevnt í Opinb. 7,2, við “*sjeýnda innsiglið*”, sum enn letur Opinberingarbókina aftur, og hann fer at seta í samband, við hesi bæði “*innsigli*”, tann sjeýnda dagin, sum Gud halgaði til at hvíla. Trúgvín kemur at skilja millum ljós og myrkur. So, fyri øll, sum ikki góðtaka tann halgaða hvíludegin, verður profetiin framvegis ein lukkað, hermetisk bók. Hann kann væl kenna nøkur týðilig viðurskifti, men tær lívsneyðugu og skerandi opinberingarnar, sum gera munin á lívi og deyða, fer hann ikki at skilja. Týðningurin av “*sjeýnda innsiglinum*” kemur fram í Opinb. Nú er tað júst í boðskapunum í hesum „*sjeý trompetunum*”, at Guds ætlan verður greið. Tí temaið um *trompetarnar* í Opinb. og “*innsigli*”, í Opinberingini 6 og 7. Tann guddómlika strategiin er eins og tann, sum hann brúkti til at byggja upp sína profetisku opinbering, sum hann fekk Dániel. Eftir at hava verið kvalifiseraður til hetta embætið við mínari góðtøku av siðvenjuni av tí halgaða hvíludegnum og við hansara fullveldisvali, læt Andin upp Opinberingarbók sína fyri mær við at avsegla “*sjeýnda innsiglið*.” Latið okkum nú finna útav, hvør hansara “*innsigli*” er.

Vers 1 : “*Eg hugdi, tá ið lambið opnaði eitt av teimum sjeý innsiglinum, og eg hoyrði eina av teimum fyra livandi verunum siga sum við torurødd, Kom og síggj!*»

Hendan fyrsta „*livandi veran*“ merkir kongsdømið og styrkina hjá „*leyvuni*“ í Opinberingini 4:7, sambært Dóm. Hendan *torurøddin* er guddómli og kemur úr *Guds háseti* í Opinb.4,5. So tað er hin alvaldi Gud, sum talar. At hvørt “*innsigli*” verður latið upp, er ein innbjóðing frá Gudi til mín, so eg kann síggja og skilja boðskapin í sjónini. Jesus hevði longu sagt við Filip : “*Kom og síggj*” fyri at eggja honum til at fylgja honum.

Vers 2 : “*Og eg hugdi, og sí, ein hvítan hest. Tann, sum reið á henni, hevði boga ; Honum varð givin ein krúna, og hann fór út at vinna og at vinna .*

Hvítt vísir fullkomna reinleika hennara ; hesturin er myndin av tí útvalda fólkinum, sum hann leiðir og lærir sambært Jak.3:3 : “*Um vit leggja bitar í munnin á hestunum, so teir lýða okkum, so ráða vit eisini øllum líkami teirra*” ; hansara “*boga*” ímyndar píllarnar í hansara guddómlika orði ; hansara “*krúna*” er “*lívsins krúna*” fingin við pínslarvátta hansara sjálvboðin góðtíkin av honum ; sigur hansara var loystur síðan hann skapaði tað fyrsta andlit til andlits ; Tað er eingin ivi um, at henda lýsingin er tann av hinum alvalda Gudi Jesusi Kristi. Hansara endaligi sigur er vísur, tí hann hevur longu, á Golgata, vunnið á djevlinum,

syndini og deyðanum. Zakarias 10,3-4 staðfestir hesar myndirnar við at siga: “*Vreiði Mín er kveikt móti hirðunum, og Eg skal revsa geitirnar; tí at Harrin herliðanna vitjar seyði sín, Júdahús, og hann ger teir sum sín dýrdarhest í bardaganum; frá honum skal hornið koma, frá honum neglið, frá honum stríðsbogin; frá honum munu koma allir leiðarar saman.*” Sigur hins guddómliga Kristusar varð kunngjörður við “*halgan av sjeynda degi*” av okkara vikum, frá skapan heimsins; hvíludagin, sum profeterar restina av “*sjeynda*” ártúsund, sum kallast “*túsund ár*” í Opinberingini 20:4-6-7, sum Jesus við sigri sínum fer at fáa síni útvaldu inn í ævir. Staðfestingin av hvíludegnum frá grundarlagnum av jarðiska heiminum staðfestir hetta útrykkið: “*vinstri sigrandi.*” Hvíludagurin er tað profetiska tekinið, sum boðar frá hesum guddómliga og menniskjaliga sigrinum móti syndini og djevlinum og sum so, er tað á tí, at Gud grundar alla sína skrá um “*halgan*” tað vil siga av tí, sum hoyrir honum til og sum hann ræir frá djevlinum.

Vers 3: “*Tá ið hann læt upp annað innsiglið, hoyrði eg seinna livandi veran siga, Kom.*”

„*Seinni livandi skapningurin*“ vísir til „*kálvin*“ í offrunum í Opinb. Offur-andi lívgaði Jesus Kristus og hansara sonnu lærusveinar, sum hann lýsti við: “*Um nakar vil koma eftir mær, so avnókti hann seg sjálvan og taka upp kross sín og fylgi mær.*”

Vers 4: “*Og ein annar hestur fór út, ein reyður. Ok var vald gefit honum, er a henni sat, at taka frid af jordi, ok at peir skyldu drepa hver annan; og honum varð givið eitt stórt svørð.*”

Tað “*reyða*” ella “*eldreyða*” merkir synd, sum Høvuðs-oyðileggjarin, Satan, eggjar til í myndini av “*Abbadon Apollyon*” í Opinberingini 9,11; “*eldur*” at vera amboðið og ímyndin av oyðileggingini. Eisini hann leiðir sína óndu legu, sum er samansett av falnum óndum einglum og lokkaðum og manipuleraðum jarðligum kreftum. Hann er bara ein skapningur, sum “*fær*” frá Gudi “*vald at taka frið av jørðini, soleiðis at menniskju skulu drepa hvønn annan.*” Hendan gerðin verður roknað við Róm, “*skøkjuna Bábylon hina stóru*” í Opinberingini 18,24: “*Og tí í henni varð funnið blóð profeta og heiløga og av øllum, sum vóru dripin á jørðini.*” „*Oyðileggjarin*” av trúføstum kristnum verður sostatt eyðmerktur eins væl og hansara offur. “*Svørðið*” hann fær tilnevntur ta fyrstu av teimum fyra ógvusligu guddómlegu revsingunum, sum eru nevndar í Ezekiel 14: 21-22: “*Ja, soleiðis sigur Harrin, YaHWéH: Hóast eg sendi móti Jerúsalem mínar fyra ógvusligu revsingar, svørðið, hungursneyðin, villdjórini har altíð vera mann og pemina. nant sum sleppur undan, sum skal koma úr tí, synir og døtur...*”

Vers 5: “*Tá ið hann opnaði triðja innsiglið, hoyrði eg triðja livandi skapning siga, Kom og síggj!*” *Eg hugdi, og sí, ein svartur hestur. Tann, sum reið á henni, helt eitt par av vogni í hondini.*

„*Triðja livandi skapningurin*“ er „*menniskjað*“, sum er skapt í Guds mynd í Opinb.4,7. Hesin persónurin er fiktivur, men hann er onnur guddómliga revsingin fyri synd sambært Ezek.14,20. Virkandi ímóti matvøruveitingini hjá monnum, hesaferð er tað *hungursneyð*. Í okkara tíð verður tað álagt bæði bókstaviliga og andaliga. Í báðum umsóknnum ber hon deydiligar avleiðingar, men í síni andaligu merking av frádøming av guddómlegum ljósi, hevur hon sum beinleiðis avleiðing deyðan av “*øðrum deyða*” tilskilaður teimum falnu, við seinasta dómi. Boðskapurin hjá hesum triðja reiðmanninum kann takast saman soleiðis: av tí at menniskjað ikki longur er í Guds mynd, men í djóramynd, so frádømi eg honum tað, sum ger, at hann livir: hansara holdliga føði og hansara andaliga føði. Vognin er ímyndin av rættvísi, her tann hjá Gudi, sum dómir trúarverk teirra kristnu.

Vers 6: “*Og eg hoyrði eina rødd mitt í teimum fyra livandi verunum siga, Eitt mát av hveiti fyri ein penna, og trý mát av byggi fyri ein penna; men skaða ikki oljuna og vínið.*”

Henda röddin er tann hjá Kristi, sum er vanvirdur og frustreraður av ótrúskapinum hjá falsktrúgvandi. Fyri sama prís síggja vit minni nøgd av hveiti enn av byggj. Aftanfyri hetta gávumilda byggtilboðið liggur ein boðskapur um eitt sera høgt andaligt støði. Jú, í 4. Mós. 5:15, leggur lógin fram eitt offur av „byggj” fyri at loysa ein trupulleika við *øvundsjúku*, sum ein maður hevur móti konu síni. So les nærri, í síni heild, hesa mannagongdina, sum er lýst í versunum 1, 2 til 31, um tú vilt skilja. Í ljósinum av henni skilti eg, at Gud sjálvur, *brúðgómur*in í Jesusi Kristi av samkomuni, *brúður* hansara, her leggur fram klagu um " *illgruna um øvundsjúku* "; sum verður staðfest við umrøðuni av teimum „ *beisku vatnunum* “, sum eru nevnt í „ *triðja lúðrinum* “ í Opínb. Í mannagongdini í 4. Mósebók skuldi kvinnan drekka støvvatn, uttan avleiðingar, um hon var ósek men, tá hon gerst beisk, um hon var sekur, verður hon bannað. *Hórdómur*in hjá brúðrini varð *fordømdur* í ^{Opínb.} 2,12 (fjalt við navninum *Pergamum* : hjúnalagsbrot) og Opínb. Longu í Dánjali varð sama tilgongd " staðfest " av Dániel 8, rómverski samleikin av " *lítla horninum* " í Dan.7 framlagdur sum ein " hypotesa ". Hendan parallel av Dániel 2, 7 og 8 var tað nýggjleikin, sum gjørði, at eg kundi prógva rómversku eyðmerkingina; hetta fyri fyrstu ferð síðani adventisman var til. Her í Apokalypsuni verða tingini lögð fram á sama hátt. Eg vísi yvirlitið yvir parallellu kristnu tíðina av teimum trimum høvuðsevnum, brøvum, innsigli og trompetum. Og í Opínberingini røkir temaið " *lúður* " sama leiklut sum Dániel 8 fyri Dániels bók. Hesi bæði elementini geva prógv, uttan sum profetiin bert vildi bjóða tann " *illgruna* ", sum eg havi kallað " hypotesu " í kanningini av Dániel. So hetta orðið, " *illgruni um øvundsjúku* " sum er opinberað í 4. Mós.5: 14, er galdandi fyri Gud og Samkomuna frá Opínb.1 til Opínb.6; síðani við upplatingini av bókini, sum er gjørd møgulig við at eyðmerkja " *sjeynða innsiglið* " við sjeyndadags hvíludagin, temaið í Opínberingarbókini 7, verður " *illgrunin um hórdóm* " hjá tinginum " staðfestur " í temanum " *trompetunum* " og kapitlunum 10 til 22, sum fylgja honum. Andin gevur sostatt, í kapitli 7, leiklutin sum tollstøð, har heimild at koma inn skal fáast. Í málinum um Opínberingina er tann myndugleikin Jesus Kristus, hin alvaldi Gud og Heilagi Andin, sjálvur. Atgongdarhurðin er opin fyri honum, sigur hann, sum " *hoyrir rødd mína* ", sum letur upp fyri mær, tá eg banki á dyrnar hjá honum (hjartadyrnar), og sum etur nátturða saman við mær og eg saman við honum, " sambært Opínberingini 3,20. " *Vínið og oljan* " eru hvør sín ímynd av blóðinum, sum Jesus Kristus hevur úthelt, og av Anda Guds. Harumframt, eru tey bæði brúkt til at grøða sár. Boðini, sum eru givin um at „ *gera teimum ikki mein* ", merkir, at Gud revsar, men tað ger hann framvegis við eini blanding av miskunn síni. Hetta verður ikki galdandi fyri tær „ *sjei seinastu plágurnar* " av hansara „ *vreiði* " á teimum seinastu jarðligu døgnum sambært Opínberingini 16:1 og 14:10.

Vers 7 : " *Tá ið hann opnaði fjórða innsiglið, hoyrði eg røddina á fjórðu livandi skapninginum siga : Kom og síggj!* " »

" Fjórða livandi veran " er " *ørnin* " av hægstu himmalsku hæddini. Hon boðar frá, at Guds fjórða revsing kemur fram : deydiligheit.

Vers 8 : " *Og eg hugdi, og sí, ein bleikan hest. Hann, sum sat á honum, æt Deyði, og Hades fylgdi honum. Og teimum varð givið vald yvir einum fjórðingi av jørðini, at drepa við svørði og hungri og deyða og djórum jarðarinnar .*

Fráboðanin er staðfest, tað er av sonnum " *deyði* ", men í síni merking av deydiligheit álagd í umstøðurevsingum. Deyðin hevur rakt alt menniskjað síðani upprunasýndina, men her er bert " *ein fjórðingur av jørðini* " raktur av honum, " *av svørðinum, hungursneyð, deydiligheit* " orsakað av farsóttarsjúkum, og " *villdjórum* " bæði djórum og menniskjum. Hesin " *fjórðingur*in av jørðini " miðar móti ótrúgvum kristnum Evropa og teimum valdsmiklu tjóðunum, sum fara at koma úr tí umleið 16. ^{oíd}: tey bæði amerikansku meginlondini og Avstralia .

Vers 9 : “ *Tá ið hann lat fimta innsiglið upp, sá eg undir altarinum sálir teirra, sum vóru dripin fyri Guds orð og fyri vitnisburðin, sum teir høvdu hildið .* ”

Hetta eru offrini fyri teimum " djóralívsligu " gerðum , sum verða framdar í navninum á falsku kristnu trúnni . Tað er undirvíst av rómversk - katólsku pávastýrinum , sum longu er *symboliserað* í Opinb . Tey eru sett “ *undir altartalvuna ,* ” tí undir leiðslu av krossi Kristusar, sum ger, at tey fáa gagn av hansara “ *æviga rættvísi* ” (sí Dán.9,24) . Sum Opinberingin 13,10 fer at vísa á, eru tey útvaldu offurpínslarvátar og ongantíð avrættarar ella drápsmenn av menniskjum. Teir útvaldu, sum eru nevndir í hesum versinum, sum Jesus viðurkendi, hermdu hann enntá í deyðanum sum pínslarvátar : “ *fyri Guds orð og fyri vitnisburðin, sum teir høvdu givið* ” ; tí sonn trúgv er virkin, ongantíð eitt einfalt, skeivt tryggjandi merki. Teirra “ *vitnisburður* ” snúði seg júst um at geva lív sítt til Guds dýrd.

Vers 10 : “ *Og teir róptu við harðari rødd og søgdu : Hvussu leingi, Harri, heilagi og sannur, til tú dømir og hevur blóð okkara á teimum, sum búgva á jørðini ? »* ”

Lat ikki hesa myndina svika tykkum, tí tað er bara blóð teirra, sum er úthelt á jørðini, sum rópar um hevnd í oyrum Guds , eins og blóðið hjá Ábeli, sum beiggi hansara Káin drap sambært 1. Mós. 4,10 : “ *Og Gud segði: Hvat hevur tú gjørt? Røddin av blóði bróður tíns rópar til mín av jørðini.* ”. Sanni støðan hjá teimum deyðu er avdúkað í Prædk.9 :5-6-10. Burtursæð frá Enok, Mósesi, Eliasi og teimum heiløgu, sum vóru risin upp, tá Jesus Kristus doyði , hava hini „ *ongan lut í nøkrum, sum verður gjørt undir sólini, tí hugurin og minnið um teir eru farin til grundar* “. “ *Tað er eingin vísdómur, eingin hugsan ella vitan í bústaði teirra deyðu, tí minnið um tey er gloymt.* ” Hetta eru Guds-íblástu kriteriini viðvíkjandi deyðanum . Falsk trúgvandi eru offur fyri følskum lærum, sum eru arvaðar frá heidninginum hjá grikska heimspekinginum Platon, hvørs meining um deyðan ikki hevur pláss í kristnu trúnni, sum er trúgv móti sannleikans Gudi. Latið okkum geva Platon sítt rætt og Gudi sítt rætt : sannleikan um alt, og latið okkum vera logisk, tí deyðin er tað absolutta øvugta av lívinum , ikki ein nýggjur tilveruformur.

Vers 11 : “ *Hvør teirra fekk hvítan kjóla ; og tað varð sagt við teir, at teir skuldu hvíla seg enn eina líttla tíð, til teirra medtænarar og brøður teirra, sum skuldu verða dripnir sum teir vóru, skuldu vera uppfyltir .* ”

“ *Hvíti kjólin* ” er ímyndin av reinleikanum hjá pínslarvátarunum, sum Jesus fyrstu ferð var í í Opinberingin 1,13. “ *Hvíti kálin* ” er ímyndin av hansara rættvísi, sum er álagt í tíðini við átrúnaðarligum forfylgingum. Tíðin hjá pínslarvátunum røkkur frá Jesu tíð til 1798. Við endan av hesum tíðarskeiðnum, sambært Opinb. ves nevnt sum “ *djórið* , sum stígur *upp úr havinum* ” í Opinberingin 13,1 . Eftir kollveltingardrápið verður átrúnaðarligur friður í lag í kristna heiminum. Vit lesa aftur : “ *Og tað varð sagt við teir, at teir skuldu hvíla seg enn eina líttla tíð, til medtænarar teirra og brøður teirra, sum skuldu verða dripnir, sum teir vóru, skuldu vera fullir.* ” Restin av teimum deyðu í Kristi heldur fram til Hansara endaligu dýrdarfullu afturkomu. Um vit ganga út frá, at boðskapurin í hesum “ *fimta innsiglinum* ” er ætlaður teimum protestantunum, sum eru forfylgdur av katólsku pávainsiglinum í “ *Thyatira* ” tíðini, so fer tíðin at seta tey útvaldu til deyðis at steðga orsakað av tí fronsku kollveltingarvirkseminum, sum skjótt, millum 1789 og 1798, fer at oyðileggja mo aggressi av franska pávaveldinum. “ *Sætta innsiglið* ”, sum fer at lata upp, fer tí at snúgva seg um hesa fransku kollveltingarskipanina, sum Opinberingin 2,22 og 7,14 kalla “ *stóra trongd* ”. Í tí læruófullkomleikanum, sum eyðkennir hana, verður protestantiska trúgv ein offur fyri ótoleransuni hjá gudleysu kollveltingarskipanini. Tað er við hansara gerðum, at talið av teimum, sum skuldu avrættast, verður nátt.

Vers 12 : “ *Eg hugdi, tá ið hann læt upp sætta innsiglið ; og har var ein stórir jarðskjálvti, og sólin gjørdist svørt sum háarsekkur, og allur mánin gjørdist sum blóð , .* ”

"Jarðskjálvtin", sum er givin sum tekin um tíman hjá "6. innsiglinum", ger, at vit kunnu seta handlingina leygardagin 1. november 1755 umleið kl. Landafrøðiligi miðdepilin var tann sera katólski býurin Lissabon, har 120 katólskar kirkjur vóru. Gud vísti sostatt á, hvørji vreiði sína var, sum hesin „jarðskjálvtin“ eisini profetaraði í andaligari mynd. Tann profetaraða handlingin verður framd í 1789 við uppreistrinum hjá franska fólkinum móti teirra kongsveldi; Gud hevði fordømt hann og hansara sambandsmann rómversk-katólsku pávaskapin, og teir báðir vórðu sliginir niður í 1793 og 1794; dagfestingar av kollveltandi "tveimum Ræðslum". Í Opinb.11,13 verður franska kollveltingartiltakið samanboreið við ein „jarðskjálvti“. Við at kunna dagfesta tær gerðir, sum eru nevndar, gerst profetian meira nágreinilig. " ... sólin gjørdist svørt sum sekk " 19. mai 1780, og hetta fyrbrigdið, sum varð upplivað í Norðuramerika, fekk navnið "myrkur dagur". Tað var ein dagur uttan nakað sólarljós, sum eisini profetaraði ta handling, sum franska kollveltingargudloysi framdi móti ljósinum av skrivaða Guds orði, sum her er ímyndað av "sóluni"; Heilaga Bíblían varð brend í einum auto-da-fé. "Allur mánin gjørdist sum blóð", at enda á hesum myrka degi, avdúkaðu tjúkkku skýggini mánan í einum framkomnum reyðum liti. Við hesi mynd staðfesti Gud ørindini, sum vóru tilskilað páva-kongaliga myrkursleguni, millum 1793 og 1794. Blóð teirra skuldi ríkiliga úthellast av hvassa blaðnum á kollveltingargillotini.

Viðmæli: Í Opinb. Hetta staðfestir eisini týðningin av boðskapinum um "fimta innsiglið", sum vit júst hava sæð. Tað er gjøgnum virkseimið hjá gudloysi, at endaligu drápinum av teimum trúgvandi útvaldu verða framd.

Vers 13: "Og stjørnurnar á himlinum duttu niður á jørðina, eins og eitt fikutræ kastar ótíðarhóskandi fikur sínar, tá ið tað skalkast av sterkum vindi. »

Hetta triðja tíðarmerkið, hesaferð himmalska, varð bókstaviliga uppfyllt 13. november 1833, sjónligt úr øllum økinum í USA millum midnátt og kl. Men eins og fyrra tekin, boðaði tað frá eini andaligari hending av óhugsandi stødd. Hvør kundi talt talið av hesum stjørnum, sum duttu í regnskjólaformi yvir alt himmalin frá midnátt til kløkkan 5 um morgunin? Hetta er myndin, sum Gud gevur okkum av fallinum hjá protestantiskum trúgvandi í 1843, dagfestingina, tá tey gjørdust offur fyri fyriskipanini í Dan 8,14, sum kom í gildi. Millum 1828 og 1873 er virkseimið hjá ánni "Tigris" (Dan.10:4), navnið á manndrepandi djórinum sostatt staðfest í Dan.12:5 til 12. Í hesum versinum umboðar "fikutræið" trúfesti Guds fólks, uttan at hetta trúfesti verður sett í spurnartekin við myndini av teimum "grønu fikunum", sum eru kastaðar á jørðina. Somuleiðis varð protestantiska trúgvin móttikin av Gudi við fyrivarnum og fyribils treytum, men vanvirðing av profetiska boðskapinum hjá William Miller og avvísing av endurreisnini av hvíludegnum førði til niðurgongd hennara í 1843. Tað var gjøgnum hesa noktan, at "fikurin" varð verandi við at rísa til Gud, "vildi avvísa hann". Hon verður verandi í hesi støðu, fallin úr náði Harrans til tíðina, tá hon kemur aftur í dýrdarfullu í 2030. Men varðveit, við at nokta nýggjastu ljósunum, síðani 1994, er offisiella adventisman vorðin, "hon eisini", ein "grøn fikur" ætlað at doyggja tvær ferðir.

Vers 14: "Himmalin dróg seg aftur sum ein rulla, tá ið hon varð rullað upp; og hvørt fjall og oyggj varð flutt av sínum stað. »

Hesin jarðskjálvtin er hesaferð alheimsligur. Í tímanum, tá Gud kemur fram, fer Gud at raka jørðina og alt, sum hon ber í menniskjum og djórum. Hendan hendingin fer fram, tá ið „sjeýnda av teimum sjeý seinastu plágunum av vreiði Guds“ verður sambært Opinberingini 16:18. Hetta verður tímin til uppreisnina hjá teimum sonnu útvaldu, "hinum fyrstu", tann hjá teimum "signaðu", sambært Opinb.20,6.

Vers 15: "Kongarnir á jørðini, ættarmenninir, yvirmenninir, teir ríku, teir valdsmiklu, hvør trælur og hvør frælsur maður, goymdu seg í hellunum og í fjallabjörgunum. »

Tá Skaparinn Guð vísir seg í allari síni dýrd og kraft, kann einki menniskjaligt vald standa, og einki skjól kann verja fíggingar hansara fyrir hansara réttvísu vreiði. Hetta versió vísir, at Guðs réttvísi terroriserar allar sekar flokkar av menniskjum.

Vers 16 : “ *Og teir søgdu við fjøllini og klettarnar, Fallið á okkum og fjalið okkum fyrri andliti hansara, sum situr á hásetinum, og fyrri vreiði lambsins.* »

Tað er sjálvst lambið, sum situr á guddómliga hásetinum, men hesa tíðina er tað ikki longur tað dripna lambið, sum leggur seg fram fyrri teimum, tað er “ *Kongur konganna og Harri harranna* ”, sum kemur at knúsa fíggingar sínar á síðstu døgum.

Vers 17 : “ *Tí at tann stóri vreiðidagur hansara er komin, og hvør kann standa ?* »

Avbjóðingin er at “ *yvirliva* ”, tað vil siga at yvirliva eftir Guðs réttvísa inntriv.

Tey, sum kunnu “ *standa* ” í hesum ógvusliga tímanum, eru tey, sum skuldu doyggja, sambært ætlanini í sunnudagskunngerðini, sum er nevnd í Opinb. Ræðslan hjá teimum, sum skuldu drepa teir, sum er opinberaður í fyrra versinum, er greitt frá. Og soleiðis verða tey, sum skulu kunna yvirliva á dýrdarriku afturkomu Jesu Krists degi, evnið í Opinberingini 7, har Guð fer at opinbera okkum ein part av síni ætlan, sum snýr seg um tey.

Opinberingin 7 : Sjevndadags adventisman . **innsiglað við innsigli Guðs : hvíludagin .**

Vers 1 : “ *Eftir hetta sá eg fyra einglar standa við fyra horn jarðarinnar ; Teir hildu aftur teimum fyra vindunum á jørðini, so at eingin vindur skuldi blása á jørðina, á havið ella á nakað træ.* »

Hesir „*fyra einglarnir*“ eru himmalsku einglarnir hjá Guði, sum eru við í einum alheimsligum gerningi, sum „*fyra hornini á jørðini*“ ímynda. Teir “*fyra vindarnir*” ímynda alheimskríggj, ósemjur ; Tey verða sostatt “ *hildin aftur* ”, forðað, sperrað, sum førir til alheims trúarfrið. “ *Havið* ” ímyndin hjá katolisismuni og “ *jørðin* ” ímyndin hjá reformeraðu trúnni eru í friði við hvønn annan. Og hesin friðurin snýr seg eisini

um "træið", myndina av menniskjanum sum einstaklingi. Sögan lærir okkum, at hesin friðurin varð álagdur av veikingini av pávavaldinum, sum varð knúst av franskari tjóðargudloysi millum 1793 og 1799, dagfestingina, tá Pius VI pávi doyði varðhaldsfongslaður í fongslinum í Citadel í Valence-sur-Rhône, har eg var føddur og búgvi. Hendan gerðin er skyld „*djórinum, sum stígur upp úr botnleysu grøvini*“ í Opinberingini 11,7. Tað verður eisini nevnt „*4. lúðurin*“ í Opinberingini 8,12. Eftir hana, í Fraklandi, fer keisarastjórnin hjá Napoleon I sum er ímyndað við "ørn" í Opinb.

Vers 2 : "Og eg sá ein annan eingil stíga upp úr eystri, sum hevði innsigli hins livandi Guds; kalladi hann med harri roddu til þa fíora eingla, er gefit var at meina jord ok haf, ok mællti hann : » .

„Sólin rísandi“ vísti til, at Gud vitjaði í Jesusi Kristi, jarðliga seyð sín í Lukas 1,78. „Innsigli hins livandi Guds“ sæst í himmalsku leguni hjá Jesusi Kristi. Við "hardari rødd", sum staðfestir hansara myndugleika, gevur eingilin boð til tær alheimsdemonisku einglakreftirnar, sum hava fingið heimild frá Gudi "at gera skaða", til "jørðina" og til "havið", tað vil siga til protestantisku trúna og til rómversk-katólsku trúna. Hesar andaligu tulkningar forða ikki fyri bókstavigari umseting, sum skal snúgva seg um "jørðina, havið og trøini" í okkara skapan; sum hevði verið ringt at sloppið undan við at nýta kjarnorkuvápn, tá „*sætta lúðurin*“ í Opinb.

Vers 3 : "Skaða ikki jørðina, havið ella trøini, fyrr enn vit hava innsiglað tænarar Guds várs á enni teirra. »

Hendan smálutin ger, at vit kunnu staðseta byrjanina av innsiglingarvirkseminum hjá teimum útvaldu frá várinum 1843 til heystið 1844. Tað var eftir 22. oktober 1844, at fyrsti adventisturin, skiparin Joseph Bates, varð innsiglaður við at taka, hvør sær, sjeynnda hvíludagin. Hann skuldi skjótt hermast eftir, stigvíst, av øllum sínum adventistisku brøðrum og systurum tá. Innsiglingin byrjaði eftir 22. oktober 1844, og skuldi halda fram í teir "fimm mánaðirnar" sum eru profetaraðir í Opinb. „*fimm mánaðir*“ ella 150 verulig ár sambært dag-ársreglunum í Ezekiel 4:5-6. Hesi 150 árin vóru profetarað fyri trúarfríði. Friðurin, sum varð settur á stovn, hevur stuðlað boðanini og almennari menning av "Sjeyndadagsadventista" boðskapinum, sum í dag er umboðaður í øllum vesturlondum og alla aðrastaðni, har hetta hevur verið møguligt. Adventistamissionin er alheimslig, og sum so er hon einans treytað av Gudi. Hon hevur tí einki at fáa frá øðrum kristnum játtanum og skal, fyri at verða signað, einans stóla á tann íblástur, sum Jesus Kristus, himmalski hævdingahævdingi hennara, gevur, sum gevur vit av lestrinum av "heilagu Bíbliuni"; Bíbliuna, skrivaða orðið hjá Gudi, sum umboðar hansara „*tvey vitni*“ í Opinb. Byrjað í 1844, fer friðartíðin, sum Gud tryggjaði, at steðga á heysti 1994 sum kanningin av Opinb.

Týðningarmikið viðmerking um "Guds innsigli" : Sabbaturin einsamallur er ikki nóg mikið til at rættvísgera leiklutin sum "Guds innsigli." Innsiglingin inniber, at hon fylgir við teimum verkum, sum Jesus hevur fyrireikað til sínar heiløgu : kærleikan til sannleikan og **profetiskan sannleika**, og vitnisburðurin um ávøkstin, sum er lagdur fram í 1. Kor 13. Nóg, sum halda hvíludagin uttan at lúka hesi kriteriini, fara at sleppa honum, tá ið deyðahóttanin fyri at halda hann kemur upp. Hvíludagurin er ikki arvaður, tað er Gud, sum gevur tí útvalda hann, sum eitt tekin **um, at hann hoyrir honum til**. Sambært Ezek.20:12-20 : "Eg gav teimum eisini hvíludagar mínar til tekin millum meg og teirra, so teir skulu vita, at eg eri Harrin, sum halgar teir.../...Heilagt hvíludagar mínar, so teir skulu vera tekin millum meg og tykkum, so teir skulu kenna, at eg eri Harrin, Gud tykkara. » . Utan at mótsiga tí, sum júst er sagt, men heldur fyri at staðfesta tað, lesa vit í 2. Tim 2,19 : "Tó stendur fasti grundvøllur Guds, sum hevur hetta innsigli : **Harrin kennir tey, sum hansara eru** ; og: Tann, sum nevnir navn Harrans, skal hann víkja frá órætti. » _

Vers 4 : “ *Og eg hoyrði talið av teimum, sum innsiglaðir vóru, hundrað og fjóruti og fyra túsund, av øllum ættum Ísraels sona :* ”

Paulus ápostul vísti í Róm . Frelstur av trúgy, eins og hann, víðka hesir umvendu heidningar andaliga tær 12 ættirnar í Ísrael. Kjøtliga Ísrael , hvørs tekin var umskering , datt, latið djevlinum, fyri noktan sína av Messias Jesusi. Tann kristna trúgvinn, sum datt í fráfall síðani 7. mars 321, er eisini eitt andaligt Ísrael, sum er fallið síðani tann dagin . Her leggur Gud fram fyri okkum eitt ektað andaligt Ísrael, sum hann hevur signað frá 1843 . Hetta er tann, sum ber alheims uppgávuna hjá sjeyndadagsadventismuni. Og longu nú hevur talið, " 144000 " , nevnt , uppiborið eina forkláring. Tað kann ikki takast bókstaviliga, tí eftir at hava samanborið eftirkomarar Ábrahams við " *stjörnurnar á himlinum* " , tykist talið nógv ov lítið. Fyri Skapara Gud tala tøl eins nógv og bókstavir. Hetta er tá vit mugu skilja, at hugtakið " *tal* " í hesum versinum ikki skal tulkast sum ein talgild nøgd, men sum ein andalig koda, sum tilnevnið eina átrúnaðarlaga atferð, sum Gud signar og setur burturúr (halgar). So er " 144.000 " forklárað soleiðis : $144 = 12 \times 12$, og $12 = 7 + 5$, talið á Gudi + 5 , talið á menniskjanum = samband millum Gud og menniskja. Terningurin í hesum talinum er ímyndin av fullkomleika og fýrkantinum hjá tí , tann á yvirflatuni. Hesi lutfall verða tey í nýggja Jerúsalem, sum eru lýst í Opinberingini 21,16 í andaligari reglugerð . Hugtakið " *túsund* " , sum fylgir , ímyndar eina óteljandi fjøld . Faktiskt merkir " *144.000* " ein fjøld av fullkomnum loystum monnum, sum gera sáttmála við Gud. Hendan tilvísingin til Ísraels ættir skal ikki undra okkum, tí Gud hevur ikki slept síni verkætlan hóast fylgjandi miseydnadar samgongur hansara við menniskju. Jødiska fyrimyndin, sum varð lagt fram síðani útflytingina úr Egyptalandi, helt ikki fram fyrr enn Kristus uttan vit. Og gjøgnum hansara kristna sannleika og virðing fyri øllum hansara boðum , eisini tí um hvíludagin serliga, og um hansara moralsku, saniteru og aðrar fyriskipanir, endurreist, finnur Gud , í dissident adventismu . í trúgvvari á síðstu døgum, fyrimyndin av Ísrael, sum samsvarar við hansara hugsjón. Latið okkum leggja afturat, at í tekstinum í 4. ^{boðnum} , sigur Gud um hvíludagin við sín útvalda : “ *Tú hevur seks dagar at gera alt títt arbeiði ... men tann 7. er dagur YaHWéH , Gudi tíns.* ” Tað vísir seg, at 6 24-tíma dagar tilsamans eru 144 tímar. Vit kunnu tí leggja afturat, at tey 144.000 innsiglaðu eru trúgvir eygleiðarar av hesi guddómligu fyriskipan. Lív teirra er punkterað av hesi virðing fyri teimum seks døgnum, sum eru heimilaðir til teirra verðsligu verk. Men sjeynda ^{dagin} heiðra teir halgaða hvílulutin í hesum boði. Andaligi karakterurin hjá hesum “ adventistiska ” Ísrael verður vístur í versunum 5 til 8, sum fylgja. Nøvnini á teimum hebraisku patriarkunum, sum eru nevnd, eru ikki tey, sum myndaðu holdliga Ísrael. Tey, sum Gud hevur útvalt, eru bert har fyri at bera ein duldan boðskap í rættvísgeringini av sínum uppruna. Eins og við nøvnunum á teimum " *sjeý samkomunum* " , bera tey á teimum " *tólv ættunum* " ein dupultan boðskap. Tað einfaldasta er avdúkað av teirra týðing . Men tann ríkasti og mest fløkti parturin er grundaður á útsagnirnar, sum hvør mamma ger, tá hon grundgevvur fyri at geva sínum barni navn.

Vers 5 : “ *av Júda ætt, tólv túsund innsiglaðir ; av Rubens ætt tólv túsund ; av Gads ætt tólv túsund ;* »

Fyri hvørt navn merkir talið " *tólv túsund innsiglað* " : ein fjøld av monnum, sum eru í sambandi við Gud, innsiglaðir við hvíludegnum.

Júda : Lov veri Harranum ; móðurorð í 1. Mós. 29,35 : “ *Eg skal prísja YaHWéH* ”.

Ruben : Síggja ein son ; móðurlig orð í 1. Mós.29,32 : “ *Harrin hevur sæð mína eyðmyking* ” .

Gad : Eydna ; móðurlig orð í 1. Mós 30,11 : “ *Hvussu sælur !* »

Vers 6 : “ *av Asjers ætt tólv túsund ; av Naftali ætt tólv túsund ; av Manasse-ætt tólv túsund ;* »

Fyri hvørt navn merkir talið " *tólv túsund innsiglað* " : ein fjöld av monnum, sum eru í sambandi við Gud, innsiglaðir við hvíludegnum.

Asher : Sælur : móðurlig orð úr 1. Mós.30,13 : " *Hvussu sælur eri eg !* »

Naftali : Stríðandi : móðurlig orð í 1. Mós.30,8 : " *Eg havi stríðst guddómliga móti systur míni og havi vunnið .* "

Manasse : Gloym : faðirlig orð í 1. Mós. 4 1:51 : " *Gud hevur latið meg gloyma allar mínar trupulleikar .* "

Vers 7 : " *av Símeons ætt tólv túsund ; av Levi-ætt tólv túsund ; av Íssakars ætt tólv túsund ;* " Fyri hvørt navn merkir talið " *tólv túsund innsiglað* " : ein fjöld av monnum, sum eru í sambandi við Gud, innsiglaðir við hvíludegnum.

Símeon : Hoyring : Móðurlig orð úr 1. Mós.29,33 : " *Harrin hevur hoyrt, at eg eri ikki elskaður .* "

Levi : Viðheft : móðurorð í 1. Mós.29,34 : " *Tí hesaferð skal maður mín knýta seg at mær .* "

Issakar : Løn : móðurorð í 1. Mós.30,18 : " *Gud hevur givið mær løn mína .* "

Vers 8 : " *av Zebulons ætt tólv túsund ; av ætt Jósefs tólv túsund ; av Benjamins ætt tólv túsund innsiglaðir .* »

Fyri hvørt navn merkir talið " *tólv túsund innsiglað* " : ein fjöld av monnum, sum eru í sambandi við Gud, innsiglaðir við hvíludegnum.

Zabulon : Bústaður : móðurorð í 1. Mós.30 :20 : " *Hesaferð skal maður mín búgva hjá mær .* "

Jósef : Hann fjernar (ella hann leggur afturat) : móðurlig orð í 1. Mós.30 : 23-24 : " *Gud hevur fjernar mína spott... / (... má YaHWéH leggja mær ein annan son afturat)* "

Benjamin : Sonur høgru hond : míni ævigu og faðirligu orð í 1. Mós.35 :18 : " *Og tá ið hon var um at geva upp sál sína, tí hon var um at doyggja , kallaði hon hann Ben-oni (Sonur mínar sorg) men pápi hansara kallaði hann Benjamin (Sonur høgru hond).*

Hesi 12 nøvn, og móður- og faðirorð, lýsa upplivingina, sum seinasta samkoman av adventista, sum Gud valdi, livdi ; " *brúðurin fyrireikað* " til mannin Kristus í Opinberingini 19,7 . Undir tí seinasta navninum, sum er lagt fram, tað av " *Benjamin* " , profeterar Gud um endaligu støðuna hjá sínum útvalda, sum er hóttur við deyðanum av uppreistrarhugaðum monnum. Navnabroytingin, sum faðirin, Ísrael, álegði, profeterar um inntriv Guds til fyrimuns fyri síni útvaldu. Hansara dýrdarfulla afturvenda vendir borðunum. Tey , sum skuldu doyggja , verða ærað og tikin upp til himmals , har tey ganga saman við Jesusi Kristi , tí alvalda og dýrdarríka skapanum Gudi . Orðingin " *Synir høgru hond* " fær sín fulla profetiska týdning : høgra hond var tann útvaldi, ella seinasta andaliga Ísrael, og synir hennara, teir loystu útvaldu, sum yrkja hana. Eisini eru teir seyðurin, sum er settur við høgru hond Harrans (Matt.25,33).

Vers 9 : " *Eftir hetta hugdi eg, og sí, ein stóran fjöld, sum eingin kundi telja, av hvørjari tjóð og ætt og fólki og tungumáli. Teir stóðu framman fyri hásetinum og fyri lambinum, klæddir í hvítar klædir og høvdu pálmagreinar í hondunum .* »

Hesin „ *stóri fjöldin, sum eingin kundi telja* “ staðfestir andaliga kodaða symbolska karakterin hjá „ *tølunum* ” „ 144.000 ” og „ 12.000 ” , sum eru nevnd í undanfarnu versunum. Harumframt er ábending gjørd til eftirkomarar Ábrahams við útrykkinum : " *eingin maður kundi telja teir* " ; sum viðvíkur " *stjørnunum á himlinum* " sum Gud hevði víst honum og segði : " *slíkt verður eftirkomarar tínar* " . Upprunin hjá teimum er margfaldur , frá hvørjari tjóð, hvørjari ætt, hvørjum fólki og øllum málum, og frá øllum tíðarskeiðum. Men temaið í hesum kapitlinum miðar serliga móti tí andaliga adventistiska boðskapinum við sínum alheimsliga karakteri, sum Gud hevur givið. Teir eru í „ *hvítum klæðum* , tí teir vóru klárir at doyggja sum pínslarvátta, og vórðu dømdir til deyða við kunngerð, sum

teir seinastu uppreistrarmenninir góvu út sambært Opinberingini 13,15 . " Pálmarnir " , sum teir halda í hondum, ímynda teirra sigur móti syndaleguni.

Vers 10 : “ *Og teir róptu við harðari rødd og søgdu , Frelsa til Gud okkara, sum situr á hásetinum, og til lambið. »*

Handlingin vekir samanhangin um dýrdarríku afturkomu Jesu Krists , parallelt við lýsingina av reaktiónum hjá uppreistrarleguni, sum er lýst í Opinb.6,15-16. Her eru orðini, sum tey frelstu valdu embætisfólkini siga, tað absolutta øvugta av teimum hjá uppreistrarmonnunum. Langt frá at skelka tey, gleðir afturkoma Kristusar tey, tryggjar teimum og frelsir tey. Spurningurin, sum uppreistrarmenninir settu: " *Hvør kann standa ?* " fær sítt svar her : teir adventistarnir, sum vóru trúgvir móti teirri uppgávu, sum Gud gav teimum til heimsins enda, við lívsváða, um tað var neyðugt." Hesin trúfesti er grundaður á teirra tilknýti til virðing fyri tí heilaga hvíludegnum , sum Gud hevur halgað frá heimsins grundarlagi , og teirra kærleika , sum hann vísti til hansara profetiska orð . Hetta er enn meira so , tí tey vita nú , at hvíludagurin profeterar ta stóru hvíluna í sjeýnda ártúsund , sum tey , sigursvinnir eftir Jesus Kristus , kunnu koma inn í við at fáa tað æviga lívið , sum er lovað í hansara navni .

Vers 11 : “ *Og allir einglarnir stóðu um hásetið og teir elstu og tær fyra verurnar ; og teir duttu niður á andlitið fyri hásetinum, fyri Gudi , .*

Scenán, sum er lögð fram fyri okkum, vekir upp inngongdina í ta stóru himmalsku hvíluna hjá Gudi. Vit finna myndirnar úr kapitli 4 og 5 , sum snúgva seg um hetta evnið.

Vers 12 : “ *og siga : Amen ! Sign, dýrd, vísdómur, tøkk, heiður, kraft og mátt veri Gudi várum um allar ævir og allar ævir! Amen ! »*

Glaðir við hesum vakra endanum á upplivingini av jarðligu frelsu, vísa einglarnir sína gleði og sína takksemi móttvegis Gudi av góðsku, sum er okkara Skaparin , teirra, okkara, tann, sum tók initiativ til endurloysing av syndunum hjá teimum jarðligu útvaldu , við at koma at krevja seg sufferci har at . rættvísi. Hesar fjøldina av ósjónligum eygum hava fylgt hvørjum fasa av hesi frelsuætlan og hava undrast á ta hátignarligu sýningina av Guds kærleika. Fyrsta orðið, tey siga, er “ *Amen !* ” Sanniliga ! Tað er satt ! Tí Gud er sannleikans Gud, hin Sanni. Annað orðið er “ *lovsangur* ” tað var eisini fyrsta navnið á teimum 12 ættunum : “ *Júda* ” = Lovsangur. Triðja orðið er “ *dýrd* ” og Gud er við rætti knýttur at síni dýrd, tí *hann fer at minnast hana* í Opinb . Kanningin av hesum skjali hevur til endamáls at gera tað kunnugt fyri øllum valdu umboðunum. Hesin guddómliki vísdómurin er uttanfyri okkara hugflog. Smálutir, hugaspøl, alt er har í guddómligum sniði. Í fimta lagi kemur „ *tøkk* “. Tað er tann átrúnaðarlíga tøkk, sum verður framdur í *heilagum orðum og verkum*. Í sætta kemur “ *heiður* . ” *Hetta er tað, sum uppreistrarmenninir hava mest frustrerað Gud við* . Teir viðgjørdu hann við vanvirðing við at tvíhalda um hansara opinberaða vilja. Tvørturímóti hava tey valdu embætisfólkini givið honum , í tann mun teirra móguleika er , tann heiður, sum honum lógliga skyldast. Í sjeýnda og áttanda koma “ *kraft og styrki* . ” Hesi bæði tvingandi tingini vóru neyðug fyri at fáa tyrarnar á jørðini niður, fyri at knúsa teir øvundsjúku uppreistrarmenninar, meðan teir enn hildu valdið yvir jørðini. Uttan hesa *vald og styrki* , høvdu tey seinast útvaldu doyð eins og so nógvir aðrir pínslarvátar í kristnu tíðini.

Vers 13 : “ *Og ein av teimum elstu svaraði og segði við meg : Hvørjir eru hesir, sum eru í hvítum klæðum, og hvaðani eru teir komnir ? »*

Spurningurin, sum er settur, er ætlaður at avdúka okkum serstøku symbolið á teimum “ *hvítu klæðunum* ” í mun til tey “ *hvítu* ” klæðini í Opinb . 3,4 og “ *fína línið* ” , sum í Opinb. ts hvørving til himmals .

Vers 14 : “ *Eg segði við hann : Harri mín, tú veitst. Og hann segði við meg : « Hetta eru tey , sum eru komin úr stórari trongd ; teir hava vaskað klæðir sínar og gjørt tær hvítar í blóði lambsins. »*

Av tí at " hvítu klæðini " eru í ávísu gomlum monnum, kann Jóhannes faktiskt vóna svar frá einum teirra. Og væntaða svarið kemur : " *Hetta eru tey , sum koma úr stóru trongdini* " , tað vil siga tey útvaldu , offur og pínslarvátar av trúarstríðum og gudloysi sum " 5. innsigli " varð opinberað okkum , í Opb 6,9 til 11 : " *Ein hvítur kápi varð givin hvørjum teirra ; ok var þeim sagt, at þeir skyldu hvila enn litla stund, til þess skyldi fullt vera meðþionustu þeirra ok brædr þeirra, er drepnir skyldu sem þeir voru.* » Í Opb . Í staðfesting lesa vit í Opnb.11,13 : " *...sjeý túsund menn doyðu í jarðskjálvtanum* " ; " *Sjeý* " fyri trúgvandi, og " *túsund* " fyri fjøldina. Franska kollveltingin er sum ein jarðskjálvti, sum eisini drepur Guds tænarar. Men henda " *stóra trongdin* " var bert ein fyrsti formur fyri hesi avriki. Annar formurin verður framdur við " *6. trompet* " í Apo.9, ein smálutur í ritgerðini í Apo.11 fer at avdúka hetta fakta. Fjøldin av ótrúgvum kristnum verða avrættað undir triðja heimsbardaga sum " *6. trompetin* " ímyndar og staðfestir. Men síðani 1843 hevur Gud valt tey útvaldu, sum hann halgar og tey seinastu, sum hann setur frá, eru ov dýrabær í hansara eygum til at verða oyðiløgd. Hann fyrireikar tey til tann endaliga vitnisburðin í søguni um jarðligu frelsu ; ein vitnisburð um trúfesti, sum teir fara at geva honum við at vera trúfastir móti sínum sjeyndadags hvíludegi, eisini tá ið uppreistrarlegan hóttir hann við deyða. Hendan seinasta royndin av Guds ætlan sæst í boðskapinum, sum eru borin til " *Filadelfía* " í Opnb.3,10 og í Opnb.13,15 (deyðaboð) . Fyri Gud er ætlan eins góð og gerð, og í tann mun, tey tá hon verður sett til royndar, Teir góðtaka deyðavandan, teir verða av honum assimleraðir í bólkin av pínslarvátum og verða sostatt tilskrivaðir " *hvíta kápuna* " hjá sonnum pínslarvátum . Tey sleppa undan deyðanum bert orsakað av frelsandi inntrivinum hjá Jesusi Kristi. Í hesi seinastu royndini, eftir aðru " *stóru trongdina* " , við vitnisburðinum um teirra trúfesti , vilja tey aftur " *vaska klæðir sínar og gera tey hvít í blóði lambsins* " við at vera trúføst til deyðan, sum tey verða hótt við . Við endan av hesi seinastu trúarroyndini verður talið av teimum, sum skuldu doyggja sum pínslarvátar , fullfíggað og deyðiliga " *hvílan* " hjá teimum pínslarváttaðu halgimennunum av " *fimta innsiglinum* " endar við teirra uppreisn. Síðani 1843 og serliga síðani 1994 ger tað halganararbeiðið, sum Gud hevur farið undir, ónýtiligan deyða hins sonnu útvaldu, sum vóru á lívi og trúføst til tíman, tá hann kemur aftur, og endin á náðitíðini, sum er frammanundan, ger tað enn meira ónýtiligt.

Vers 15 : " *Tí eru teir framman fyri háseti Guds og tæna honum dag og nátt í templi hansara. Hann, sum situr á hásetinum, skal búgva teirra millum ;* »

Tað er skilligt, at fyri Gud umboðar hetta slagið av útvaldum eina serliga høga elitu. Hann fer at veita honum serligar heiðurslønir . Í hesum versinum brúkar Andin tvær tíðir, nútíð og framtíð. Sagnorðini , sum eru samansett í nútíðini " *tey eru* " og " *tey tæna honum* " avdúka samhaldsfesti í teirra atferð í teirra holdlikami, sum er tempul Guds , sum býr í teimum. Og henda handlingin verður víðkað í himlinum eftir teirra hvørving av Jesusi Kristi. Í framtíðartíðini gevur Gud sítt svar uppá teirra trúfesti : " *Hann, sum er á hásetinum, skal reisa tjald sítt yvir teimum* " í allar ævir.

Vers 16 : " *Tey skulu ikki hungra longur, tey skulu ikki tysta longur, og sólin skal ikki lýsa á tey ella nakar hiti.* »

Hesi orðini merkja fyri tey seinu adventistavaldu , at tey vóru " *svong* " eftir at hava verið frádømd mat og " *tyst* " tí tey vóru frádømd vatn av teirra pínu- og fangavørðum. „ *Eldurin í sólini* “, hvørs „ *hiti* “ verður øktur í fjórðu av Guds sjeý seinastu plágum, fer at hava brent tey og fingið tey at líða . Men tað var eisini av eldinum av pyrunum hjá pávainkvisitionini , hitt slagið av " *hita* " , at pínslarvátarnir av " *fimta innsiglinum* " vórðu neyðtíknir ella píndir . Orðið " *hiti* " vísir eisini til eldin av vanligum og atomvápnum , sum verða nýtt í sambandi við *sættu trompetina* . Tey, sum yvirliva hesa seinastu stríðið, munnu hava gingið ígjøgnum eldin. Hesi tingini henda ongantíð aftur í æviga lívinum, har tey útvaldu einans koma inn.

Vers 17 : “ *Tí at lambið, sum er mitt í hásetinum, skal hirða tey og leiða tey til livandi vatnkeldur, og Gud skal turka hvørt tár av eygum teirra.* »

“ *Lambið* ” er faktiskt, eisini, tann góði hirðin, sum skal hirða sín elskaða seyð. Hansara guddómleiki verður her aftur staðfestur av hansara støðu “ *mitt í hásetinum* ”. Hansara guddómliga kraft leiðir hansara útvaldu „ *til keldurnar í lívsins vatni* “, sum er ein ímynd av ævigum lívi. Og við at miða eftir tí endaliga samanhanginum, har tey seinastu útvaldu hansara verða í tárur, tá ið hann kemur aftur, fer hann at „ *turka hvørt tár úr eygum teirra* “. Men tár hava eisini verið partur av øllum hansara útvaldu, sum eru illa viðfarin og forfylgd gjøgnum alla søguna hjá kristnu tíðini, ofta til teirra seinasta andadrátt.

Viðmæli: Hóast villeiðandi útsjónina, sum sæst í okkara 2020-tíð, har sonn trúgv tykist at vera horvin, profeterar Gud umvending og frelsu av “ fjøldum ” sum koma úr øllum rasu-, tjóðskapar- og másligum uppruna jørðina. Tað er ein veruligur framíhjárættur, sum hann gevur sínum útvaldu at vita, at sambært Opinberingini 9 :5-10, hevur tíðin við alheims trúarfatan og friði verið forritað av honum í eini “ 150 ” ár (ella *fimm* profetiskar mánaðir) millum 1844 og 1994. Hetta sermerkta kriterið hjá Spiritinum er the one kriterium of Spiritv1. :8 : “ *Djórið, sum tú sást, var, og er ikki.* ” *Hon skal stíga upp úr avgrundini og fara til glatan. Og tey, sum búgva á jørðini, hvørs nøvn eru ikki skrivað í lívsins bók frá grundvølli heimsins, skulu undrast, tá ið tey síggja djórið : tí tað var, og er ikki, og skal enn vera.* ” **Tey sanniliga útvaldu fara ikki at undrast á at síggja tað, sum Gud kunngjörði teimum við sínum profetiska orði, henda.**”

Opinberingin 8 : Tær fyra fyrstu trompetarnir . **Fyrstu fyra revsingar Guds**

Vers 1 : “ *Og tá ið hann opnaði sjeýnda innsiglið, var tøgñ í himlinum í umleið hálvan tíma.* »

Opningin av " *sjeýnda innsiglinum* " er ógvuliga týðningarmikil, tí hon gevur heimild til at lata upp fullkomiliga Opinberingarbókina " *innsiglað við sjeý innsigli* " sambært Opinberingini 5,1. Tøgñin, sum merkir hesa fernisering, gevur handlingini ein serligan hátíðarhald. Tað hevur tvær grundgevingar. Tann fyrri er tankin um slitið av sambandinum millum himmal og jørð, orsakað av, at hvíludagin varð slept 7. mars 321. Tann seinni er greitt soleiðis frá : við trúgv eyðkenni eg hetta " *sjeýnda innsiglið* " við " innsiglið hjá tí livandi *Gudi* " í kapitli 7 , sum samsvarar við hvíludagin . . Hann mintist týðningin av tí við at gera tað til evnið í fjórða av sínum tíggju boðum. Og har fann eg prógv, sum avdúka, hvønn týðning tað hevur fyri Gud, okkara hátígnarlíga Skapara. Men longu í 1. Mósebók legði eg til merkis, at sjeýndi dagurin varð lagdur fram hvør sær í kapitli 2. Teir fyrstu seks dagarnir eru viðgjørdir í kapitli 1. Harumframt er sjeýndi dagurin ikki stongdur, eins og teir fyrri, við frymlinum " *tað var kvøld og morgun.* " Hesin serligheitin er rættvísgjørður av sínum profetiska leiki í sjeýnda ártúsund av Guds frelsuverkætlan. Sett undir merkið um ævinleikan hjá teimum útvaldu, sum eru loyst við blóði Jesu Krists, er sjeýnda ártúsund í sær sjálvum sum ein endaleysur dagur. Til staðfesting av hesum er í síni framløgu í hebraisku bíbliuni, Tóruni, teksturin í fjórða boðnum skildur frá hinum og frammanfyri eitt tekin, sum krevur eina tíð við virðiligari tøgñ. Hetta merkið er hebraiski bókstavurin “ Pé ” og soleiðis einstøk merkir eitt brot í tekstinum, tað tekur navnið “ péтуhot ” . Sjeýndi dagur hvíludagshvíld hevur tí alla grundgeving fyri at verða merkt av Gudi á ein ávísan hátt. Síðani várið 1843 hevur tað elvt til, at siðbundna protestantiska trúgv, arvingur til katólska “ sunnudagin ”, er mist. Og síðani somu roynd, men á heysti 1844, er tað aftur vorðið tekin um at hoyra til Gud, sum Ezekiel 20:12-20 gevur honum : " *Eg gav teimum eisini mínar hvíludagar sum tekin millum meg og teirra, fyri at teir skulu vita, at eg eri Harrin , sum halgar teir, at teir kunnu vera tekin.../...sabbath kann eg vera, Harrin , Gud tín.* " Tað er bert gjøgnum hann, at tann útvaldi síðani kann koma inn í loyndarmálið hjá Gudi og uppþaga nágreiniliga skrána fyri hansara opinberaðu verkætlan."

Sum sagt, so tosar Gud í kapitli 8 um ketur av banniboðum. Soleiðis at eg hyggi at sannleikanum um hvíludagin frá tí parti av teimum banningum, sum fráfall av honum, av

kristnum síðani 7. mars 321, hefur elvt til í ketum í kristnu tíðini. Hetta er tað, sum fylgjandi versioð fer at staðfesta við at knýta temaið um hvíludagin at teimum " *sjeý trompetunum* ", sum eru symbol uppá tær " *sjeý guddómligu revsingarnar* ", sum fara at raka kristna ótrúskapin 7. mars 321 .

Vers 2 : “ *Og eg sá teir sjeý einglarnar, sum stóðu framman fyri Gudi; »*

Tað fyrsta av teimum framíhjárættindum, sum fæst við at halga sjeýndadags hvíludagin , sum Gud hefur halgað seg sjálfvan , er at skilja tann týdning, sum Hann gevur evninum " *tær sjeý trompetarnir* ". Við formi av tilgongdini, sum er givin tí, letur hetta temaið fullkomiliga upp fyri vitinum hjá tí valda. Tí tað førir prógv um ákærana um " *synd* ", sum er nevnd í Dan.8,12 móti kristnu samkomuni , av Gudi . Jú, hesar „ *sjeý revsingarnar* ” høvdu ikki Gud givið, um henda syndin ikki var til. Harumframt eru hesar revsingar í ljósinum av 3. Mósebók 26 rættvísgjörðar av hatur móti boðum Hansara. Í gamla sáttmálanum hevði Gud longu tikið somu meginreglu til sín, at revsa ótrúgva og spilta holdliga Ísrael . Skaparin og lóggevarin Gud, sum ikki broytist, gevur okkum her eitt vakurt prógv. Báðir samgongurnar eru undir somu krøvum um lýdni og trúfesti.

Atgongdin til temaið " *trompet* " fer at loyva okkum at vísa á raðfylgjandi fordømingar av øllum kristnum átrúnaðum : katólskum, ortodoksum, protestantiskum síðani 1843 , men eisini adventistiskum síðani 1994 . Hon avdúkar eisini alheimsrevsingina av “ *sættu trompetinum* ”, sum skal sláa tey saman áðrenn royndartíðin er liðug. Vit kunnu sostatt máta týdningin av henni . " *Sjeýnda lúðurin* ", sum er knýtt at afturkomu Kristusar, tað vil siga beinleiðis virksema Guds, verður viðgjörð hvør sær, eins og hvíludagurin, í kapitli 11, síðani verður hon í stóran mun ment í kapitli 18 og 19.

Av seinastu 17 øldunum síðani 321 , ella meira nágreiniliga 1709 ár , vóru 1522 ár merkt av banningum, sum vóru orsakað av brotinum á hvíludagin til endurreisn hansara, sum varð ásett til árið 1843 í kunngerðini í Dan.8:14. Og frá tí degi, tá hon varð endurreist, til Jesu Krists kom aftur í 2030, bjóðaði hvíludagurin sína signing í eini 187 ár. Hvíludagurin hefur tí gjørt ótrúgvum monnum meira skaða enn gagn fyri trúføstu útvaldu. Banningin ræður og hetta temaið hefur tí sítt pláss í hesum kapitli 8 sum leggur fram guddómligar banningar.

Vers 3 : “ *Og ein annar eingil kom og stóð við altarið og hevði gull roykilsiskannu ; Og honum varð givið nógv roykils, til at hann skuldi ofra tað saman við bønnum alra heilagu á gullaltarinum, sum stóð framman fyri hásetinum. »*

Í Dániel 8,13 , eftir at hava nevnt " *oyðileggjandi syndina* ", tosaðu teir heiløgu í sjónini um tað " *aviga* ", sum snúði seg um " *óbroytiliga* " himmalska " *prestðomið* " hjá Jesu Kristi , sambært Hebr 7,23 . Á jørðini tók pávastýrið tað frá honum síðani 538 sambært Dan.8,11. Í 1843 kravdi semja við Jesus Kristus, at hon skuldi endurrindast . Hetta er endamálið við temanum, sum vit viðgera í hesum versio 3, sum letur himmalin upp og vísir okkum Jesus Kristus í sínum symbolska leiki sum himmalskur høvuðsprestur, sum er fyríbønari fyri syndir hansara útvaldu, og teirra einans. Havi í huga, at á jørðini, millum 538 og 1843, eru henda senu og hesin leikluturin parodieraður og rændur av virkseminum hjá teimum rómversk-katólsku pávunum, sum fylgja hvørjum øðrum í tíðini, áhaldandi frustrera Gud av sínum lógliga hægsta fullveldisrætti.

Av tí at tað er lagt fram í hesum kapitli 8 og av tí at tað steðgaði samstundis sum hvíludagurin varð sleptur, er hetta temaið um forbøn Jesu Krists eisini lagt fram fyri okkum undir tí partinum av banningini av steðginum av hesi forbøn fyri teimum kristnu fjøldini , ótilvitað offur fyri heidnu sólini á tí rómverska degnum " ; hetta, enntá og fram um alt, eftir villeiðandi og lokkandi navnbroytingina : “ *sunnudagur* ” : Harrans dagur. Ja, men frá hvørjum harra ? Tíverri ! Tann niðanfyrri.

Vers 4 : “ *Roykurin av roykilsinum fór upp saman við bønnum teirra heilagu úr hond einglans fyri Gudi. »*

“Parfumurnar”, sum fylgja við “bønum *teirra heilagu*”, ímynda tann lekkra luktin av offrinum hjá Jesusi Kristi. Tað er hansara sýning av kærleika og trúfesti, sum ger, at bønirnar hjá hansara útvaldu verða góðtiknar av hansara guddómliga dómi. Tað er umráðandi at leggja til merkis í hesum versinum týðningin av sambandinum millum orðini “*roykur*” og “*bønir teirra heilagu*”. Hendan smálutin verður brúktur í Opinberingini 9,2 til at nevna bønirnar hjá falskum protestantiskum kristnum, síðani nýggja støðan varð sett á stovn í 1843.

Tað, sum Gud vísir til í hesum versinum, er tann støðan, sum var millum ápostólsku tíðina og bannaðu dagfestingina 7. mars 321. Áðrenn hvíludagurin varð sleptur, tók Jesus bønirnar hjá teimum útvaldu og bað fyri honum vegna. Hetta er ein lærurík mynd, sum merkir, at tað loddrætta sambandið millum Gud og hansara útvaldu verður varðveitt. Tað verður soleiðis, so leingi tey vísa trúfesti móti hansara persóni og hansara sannleikslæru, tað vil siga til 321. Í 1843 fer Jesu prestdømi at taka alt sítt signaða virksemlu upp aftur til fyrimums fyri teir útvaldu adventistisku heiløgu. Men millum 321 og 1843 fingur reformatorar gagn av hansara náði, eitt nú teir í tíðini hjá *Thyatira*.

Vers 5: “*Og eingilin tók roykilsiskannuna og fylti hana við eldi av altarinum og kastaði hana á jørðina. Og tað komu røddir og toruslátur og eldingar og jarðskjálvti.*»

Handlingin, sum er lýst, er sjónliga harðlig. Tað er tann hjá Jesusi Kristi við endan av síni fyrigevingartænastu, tá ið endatímin á náðitíðini kemur. Leikluturin hjá “*altarinum*” endar, og “*eldur*”, myndin av sónardeyða Jesu Krists, verður “*kastaður á jørðina*”, og krevur revsing frá teimum, sum hava undirmett tað, og fyri summi, vanvirt tað. Heimsins endi, sum er merktur av beinleiðis inntrivi Guds, verður her lykklafórmulinn, sum er opinberaður í Opinberingini 4,5 og 2. Mós. Yvirlitið yvir kristnu tíðina endar við hesi “*adventistisku*” komu Jesu Krists.

Eins og við hvíludegnum, so er temaið um himmalsku fyrigevingina hjá Jesusi Kristi lagt fram í tóttinum um banningina av dómi hansara millum 321 og 1843. Teir heiløgu, sum seta spurnartekin við Andan um tað, høvdu í Dan 8,13 góða orsök til at vilja víta, nær tað “*æviga*” prestdømið skuldi takast upp aftur av Jesusi.

Viðmæli: Uttan at seta spurnartekin við fyrri tulkningina, gevur eina aðra forkláring fullkomna meining. Í hesi seinnu tulkningini kann endin á temanum um fyrigevingina hjá Jesusi Kristi knýttast at dagfestingini 7. mars 321, lötuna, tá ið kristin sleppa hvíludegnum, og Gud fer inn í eina vreiði, sum verður søtt av vesturlenska kristindóminum, við teimum “*sjey trompetunum*”, sum koma frá. Hendan dupulta forkláringin er alt meira rættvísgjørd, tí at sleppa hvíludegnum hevur avleiðingar til heimsins enda, í 2030, árið, tá, gjøgnum sína dýrdarfullu sjónligu afturkomu, Jesus Kristus í allar ævir fer at taka burtur frá rómversku pávastýrinum og hennara seinasta amerikanska protestantiska stuðli at serve og umboða hann, teirra falsku krav. Jesus fer síðani at taka upp aftur sítt heiti sum “*Høvd*” í kirkjuni, sum pávadømið hevur rænt. Jú, ólíkt teimum trúgvu útvaldu, fara tey falnu ótrúgvu kristnu at ignorera kunngerðina í Dan.8,14 og avleiðingarnar av henni til heimsins enda; sum rættvísger teirra ræðslu, tá Jesus kemur aftur sambært læruni í Opinb.6, 15-16. Áðrenn 2030 verða tær fyrstu seks “*trompetarnir*” uppfyltar millum 321 og 2029. Við “*sættu trompetinum*”, seinastu ávaringsrevsingini áðrenn endaligu útrýmingina, revsaði Gud tey uppreistrarhugaðu kristnu sera harðliga. Eftir hesa sættu revsingina fer hann at skipa umstøðurnar fyri seinastu alheims trúarroyndini og í hesum sambandi verður tað opinberaða ljósið boðað og kent fyri øllum teimum, sum yvirliva. Tað er í andlitinum á einum prógvaðum sannleika, at tey útvaldu og tey falnu tá, við sínum fríum vali, fara fram ímóti eini deydahóttan móti teirra endaligu ørindi, sum verður: ævigt lív fyri tey útvaldu, endaligur og absoluttur deyði fyri tey falnu.

Vers 6: “*Og teir sjey einglarnir, sum høvdu tær sjey lúðrarnar, fyrireikaðu seg at blása.*»

Úr hesum versinum bjóðar Andin okkum eitt nýtt yvirlit yvir kristnu tíðina, og tekur sum tema " *sjeý trompet* " ella " sjeý fylgjandi revsingar ", sum eru býttar út um alla kristnu tíðina síðani 7. mars 321, árið, tá " *synd* " varð offisielt og **borgaraliga** raðfest. Eg minnst, at í prologinum í Opínberingarbókini 1 er " *røddin* " hjá Kristi longu í sær sjálvum samanborin við ljóðið av einum " *trompet* ". Hetta tólið, sum verður brúkt til at ávara fólkið í Ísrael, ber innan í sær allan týðningin av Apokalypsu opinberingini. Ávaringin ávarar móti fellum, sum fíggindin setur.

Vers 7 : " *Tann fyrsti ringdi. Ok var hegl ok eldr blandat med blodi, ok var kastad a jord ; triðingurin av jørðini brendi upp, og triðingurin av trøunum brendi upp, og alt grønt gras brendi upp. »*

Fyrsta revsing: hon varð framd millum 321 og 538, av ymiskum innrásum í Rómverska ríkið av sonevndum " barbariskum " fólki. Serliga minnst eg fólkið hjá " Hunum ", hvørs leiðari Attila við rætti kallaði seg " Guds plágu ". Ein plága, sum setti eld á ein part av Evropa; norður Gallia, norður Italia og Pannonia (Kroatia og vestur Ungarn). Hansara motto var, Ó hvussu frægt! " Har hesturin hjá mær fer, veksur grasið ikki aftur. " Hansara gerðir eru fullkomiliga samantiknar í hesum versinum 7; Einki manglar, alt er har. " *Hagling* " er ímyndin av oyðileggingini av gróðri og " *eldur* " ímyndin av oyðileggingini av nýtslutilfari. Og sjálvandi er " *blóð úthelt á jørðina* " symbolskt fyri mannalív harðliga dripin. Sagnorðið " *kasta* " vísir vreiði skaparans, lóggevara og frelsara Guds, sum gevur íblástur og leiðir gerðina eftir at hava " *kastað eld av altarinum* " í vers 5.

Samstundis lesa vit í 3. Mós. 26: 14-17 : " *Men um tit ikki vilja lurta eftir Mær og ikki gera øll hesi boð, men um tit vanvirða lógir Mínar og um sál tykkara andstyggir dómar Mínar, so at tit ikki vilja gera øll Míni boð, men bróta sáttmála Mín, so skal Eg gera hetta við tykkum. Eg skal senda á tykkum ræðslu, neyðtøku og fepur, sum fáa eygu tykkara at sláa og sál tykkara pína ; og tú skalt sáa fræ títt til fánýtis : fíggindar tínir skulu eta tey. Eg skal seta andlit mítt ímóti tær, og tú verður sigraður fyri fíggindum tínum ; teir, sum hata teg, skulu ráða yvir tær, og tú skalt flýggja, tá ið eingin eltir teg. »*

Vers 8 : „ *Onnur klokkan ringdi . Ok var nokkut sem eitt mikít fjall brennandi af eldi kastad i haf ; og ein triðingur av havinum gjørdist til blóð , .*

Onnur revsing: Lykilin til hesar myndirnar er í Jer 51 :24-25 : " *Eg skal gjalda Bábýlon og øllum íbúgvunum í Kaldea fyri alt tað ónda, teir hava gjørt í Zion fyri eygum tykkara, sigur Harrin . Sí, eg eri ímóti tær, oyðandi fjall, sigur Harrin , tú, sum oyðileggur alla jørðina! Eg rætti hond mína móti tær og rulla teg niður av klettunum og gera teg til brennandi fjall. »* Tað er í hesum vers 8, at Andin vekir upp rómversku pávastýrið undir sínum symbolska navni " *Bábýlon* " sum kemur fram í formi " *Bábýlon hin stóra* " í Opínb.14,8, 17,5 og 18,2. " Eldur " passar til hennara persónligheit, og vekir bæði tann, sum skal eta hana við afturkomu Kristusar og seinasta dómi, og tann, sum hon brúkar til at elda í hatur tey, sum góðtaka og stuðla henni : evropeisku kongarnar og teirra katólsku fólkasløg. Her eins og í Dánjali umboðar " *havið* " menniskjað, sum profetiska klæðið varðar av ; menniskjað hjá dulnevndum fólki, sum í høvuðsheitum vóru heidnir hóast tær sjónligu kristnu umvendingarnar, sum vórðu framdar. Fyrsta avleiðingin av, at pávastýrið varð sett á stovn í 538, var at leypa á fólkasløg fyri at umvenda tey við vápnaðum hermegi. Orðið " *fjall* " merkir ein máttmiklan landafrøðiligan trupulleika. Hetta er tann, sum er hóskandi til at skilgreina pávastýrið, sum, fíggindi Guds, er tó reist upp av hansara guddómliga vilja ; Hetta fyri at geva eina herðing til trúarlívið hjá teimum vantrúgvandi kristnu týtt av forfylgingum, líðingum og deyða teirra millum og uttanhýsis fólki av ymiskum trúgvum. Tvingsilsatrúgvinn er eitt nýtt orsakað av brotinum á Guds heilaga hvíludag. Vit skylda honum óneyðugu drápinum av tvingsilssumvendingum, sum Karlamagnus framdi og

skipanirnar um krossferðirnar, sum vóru beint móti muslimsku fólkunum, sum Urban II pávi setti í verk ; alt, sum varð profeterað í hesum „ *seinna lúðrinum* “.

Vers 9 : “ *og triðingur av teimum skapningum, sum vóru í sjónum og høvdu lív, doyði, og triðingur av skipunum varð oyðilagdur .*

Avleiðingarnar eru alheimsligar og fara at halda fram til heimsins enda. Orðini " *hav* " og " *skip* " fara at finna sín týdning í samanbrestunum við muslimarnar í Miðjarahavinum, men eisini við afrikansku og suðuramerikansku fólkinum har tann álagda hertakandi katólska trúgvinn fer at geva orsök til ógvuslig dráp av upprunafólkunum.

Samstundis lesa vit í 3. Mós . *Eg skal bróta stoltleika tín av valdi, Eg skal gera himmal tín sum jarn , og jørð tína sum brons. Kraft tín verður oyðslað, jørð títt gevur ikki avgrøði, og trøini í landinum geva ikki ávøkst sín.* " Í hesum versinum boðar Gud frá eini átrúnaðarligari herðing, sum í kristnu tíðini verður framd við at Róm fer frá heidningdómi til pávadóm." Áhugavert er at leggja til merkis, at í sambandi við hesa broyting slepti rómverska yvirvaldið " *Capitol* " fyri at seta pávadómið upp í Lateran-palassinum, sum liggur júst á " *Caelius* ", tað vil siga himlinum. Harða pávastýrið staðfestir ta profeteraðu átrúnaðarligu herðingina. Ávøksturinn av kristnu trúnni er broyttur. Blíðni Kristusar er skift út við ágang og grimd ; og trúfesti móti sannleikanum broytist til ótrúskap og eldhuga fyri átrúnaðarligum lygnum.

Vers 10 : „ *Triðja klokkan ringdi . Og ein stór stjórna datt av himni, sum brendi sum kyndil ; og tað datt niður á triðingin av áunum og vatnkeldunum.* »

Triðja revsing : Tað ónda, sum er føtt, økist og røkkur sín hægsta móti endanum av miðöldini. Framgongdin við maskinprenting stuðlaði útgávuni av Heilagu Bíbliuni. Við at lesa hana uppdaga vald embætisfólk teir sannleikar, sum hon lærir. Hon rættvísger sostatt leiklutin hjá teimum “ *báðum vitnunum* ” sum Gud gevur henni í Opinb . "Við at stuðla sínum egnu átrúnaðarligu dogmum, byggir katólska trúgvinn bert á Bíbliuna fyri at rættvísgera nøvnini á teimum halgimennum, sum hon hevur sínar undirmenn tilbiðja." Tí at hava eina bíbliu er fordømt av henni og útsetir tann, sum hevur hana, fyri pínu og deyða. Tað er uppdagan av bíbilska sannleikanum, sum rættvísger myndina, sum er givin í hesum versinum : “ *Og ein stór stjórna datt av himli, sum brendi sum kyndil.* ” Eldur heldur enn fast við myndina av Róm, sum hesaferð er ímyndað av eini " stórari *brennandi stjórnu* " sum " *stóra brennandi fjallið* ". Orðið “ *stjórna* ” avdúkar sín pástand um at “ *geva ljós á jørðina* ” átrúnaðarliga sambært 1. Mós.1,15 ; og hetta í navni Jesu Krists, sum hon sigur seg vera sum tann sanni “ *kyndilin* ”, ljósberarin, sum hon verður samanborin við í Opinberingini 21,23 . Hon er enn eins " *stór* " sum tá hon fyrst byrjaði , men hennara forfylgigarendur er vaksinn, og farið frá " *blásandi* " til " *eldsbrunandi* ". Forklaringin er einföld, fordømd av Bíbliuni, vreiði hennara er alt størri, tí hon noyðist opinbart at seta Guds útvaldu ímóti. Hvat sambært Opinb.12,15-16 noyðir hana at flyta frá strategiini hjá tí snildu og villeiðandi “ *orminum* ” til tann hjá tí opinbart forfylgjandi “ *drekanum* ”. Hennara mótstøðumenn eru ikki bara tey friðarligu og lýðin útvaldu Guds, har er eisini og fram um alt frammi fyri henni, ein følsk protestantisma, meira politisk enn átrúnaðarlig, tí hon ignorerar boðini, sum Jesus Kristus gevur og tekur vápn upp, hon drepur, drepur eins nógv og katólska legan. " *Triðingurin av áunum* " , tað vil siga ein partur av fólkunum í kristna Evropa, er fyri katólskum ágangi, eins og " *vatnkeldurnar* " .

Fyrimyndin fyri hesum vatnkeldum er Gud sjálvur sambært Jer 2,13 : “ *Tí fólk mítt hevur fram tær syndir : Tey hava forlatt meg, kelduna av livandi vatni, og hava høgt sær brunn , brotnar brunn, sum ikki kunnu halda vatni.* "Í fleirtali, í hesum versinum, tilnevnir Andin við " *vatnkeldunum* " tey útvaldu, sum eru myndað í Guds mynd." Jóh. 7,38 staðfestir, og sigur , “ *Tann, sum trýr á meg, sum skriftin sigur, úr búki hansara skulu áir av livandi vatni renna.* ” " Hetta útrykkið vísir eisini á siðvenjuna um at doypa børn, sum frá føðing ,uttan at verða spurd , fáa eitt

átrúnaðarligt merki, sum fer at gera tey til evni fyri eini óvaldari átrúnaðarligari søk." Tá tey vaksa upp, fara tey einaferð at taka vápn upp og drepa mótstøðufólk, tí teirra átrúnaðarliga merki krevur tað av teimum. Bíblián fordømir hesa meginreglu, tí hon sigur : “ *Tann, sum trýr og verður doypur, verður frelstur, men tann, sum ikki trýr, verður dømdur* (Mark. 16,16).”

Vers 11 : “ *Navnið á stjórnuni er Ormviður ; og ein triðingur av vatninum gjørdist ormmur, og nógvir menn doyðu av vatninum, av tí at tað varð vorðið beiskt.* »

Í mun til tað reina, tysta-slökkjandi vatnið, sum tilnevnið Bíbliuna, skrivaða Guds orð, verður katólska læran samanborin við " *absint* ", ein beiskur, eitrandi og enntá deyðiligur drekkamuður ; hetta er rættvísgjørt, tí endaliga úrslitið av hesi læru verður eldurin av “ *seinna deyðanum av seinasta dómi* ” . Ein partur, " *ein triðingur* " av monnum, er umskapaður av tí katólsku ella falskt protestantisku læruni, sum er fingin. “ *Vøtnini* ” eru bæði menn og bíbilska læra. Í 16. ^{ad} misnýttu vápnaðir protestantiskir bólkur Bíbliuna og læruna í henni, og í myndini av hesum versinum verða menn dripnir av monnum og av falskari trúarlæru. Hetta er tí, at menn og trúarlæra eru vorðin beisk. Við at siga, at „ *vatnið varð gjørt beiskt* “, svarar Gud eini ákæru um „ *illgruna um óvundsjúku* “, sum hevur verið í bíðirøð síðani Opinberingina 6:6 í 3. *innsiglinum* . Hann staðfestir, tá ið hansara skrivaða orð kemur at gera tað, ákæruna um hórdóm, sum hann hevur ført móti tinginum síðani 7. mars 321, sum var frammanundan tíðini av tí átrúnaðarliga offisiella hórdóminum, sum eitur Pergamum í Opinberingini 2,12 fyri 538 .

Samstundis lesa vit í 3. Mós.26,21-22 : “ *Um tit ganga ímóti mær og nokta at lurta eftir mær, so skal eg revsa tykkum sjeu ferðir meira eftir syndum tykkara. Eg skal senda villdýr tykkara millum, sum ræna tykkara børn tykkara og oyðileggja fæ tykkara og gera tykkum fá í tali ; og gøtur tínar verða oyðnar.* » Parallella kanningin av 3. Mós. 3. *lúðri* í Opinberingarbókini avdúkar dómin, sum Gud gevur víðari byrjanina av trúbotartíðini. Hansara sonnu útvaldu eru framvegis friðarlig og siga seg úr starvi, og góðtaka deyðan ella fangaskapin sum sannar pínslarvátar. Men burtursæð frá teirra hátignarliga dømi sær hann bert grimm " *djór* ", sum berjast hvørt við annað, oftast, av persónligum stoltleika, og sum drepa menniskju við illskapinum hjá kjøtetandi villdjórum. Hetta hugskotið fer at taka skap í Opinb.13,1 og 11. Hetta er hæddarpunktið í tíðini, tá ið tann útvaldi í norminum um **neyð verður furdur** “ *út í oyðimørkina* ” (= roynd) í Opb.12,6-14 við teimum skrivligu bíbilsku “ *tveimum vitnum* ” hjá Gudi í Op. Ótoleranta stjórnin hjá pávadóminum, sum varð profetarað í 1260 ár, er um at enda.

Vers 12 : „ *Fjórða klokkan ringdi . Og triðingurin av sólini, triðingurin av mánanum og triðingurin av stjórnum varð raktur, so at triðingurin av teimum myrknadi, og dagurin skein ikki í ein triðing, og náttin eisini.* »

Fjórða revsing : Andin ímyndar her „*stóru trongdina*“ , sum er *kunngjørd* í Opinberingini 2,22. Í symbolum avdúkar hon sínar ávirkanir fyri okkum : í part er “ *sólin* ” , ímyndin av Guds ljósi, rakt. Eisini varð partvíst " *mánin* ", ímynd av trúarleguni av myrkrinum, sum í 1793 snúði seg um hyklarar katolikkar og protestantar, eisini raktur. Undir symbolinum " *stjórnum* " er eisini ein partur av teimum kristnu, sum eru kallað *at upplýsa jørðina*, hvør sær raktur. Hvør kann tá soleiðis sláa tað sanna og falska kristna trúarljósið ? Svar : Hugmyndafrøðin um gudloysi mett sum tíðarinnar stóra ljós . Ljós hennara myrkir øll onnur. Rithøvundar, sum skriva bókur um hetta evnið, eru høgt virdir og kalla seg " *upplýsaras* ", so sum Voltaire og Montesquieu . Enn, hetta ljósið oyðileggur, fyrst, menniskjalív í ketu, útheldur blóð í streymum. Eftir høvðini á Louis XVI kongi og konu hansara Marie-Antoinette fall eisini tey hjá praktiserandi katolikkum og protestantum undir guillotínurnar hjá kollveltingarmonnum. Hendan gerð av guddómligum rættvísi rættvísger ikki gudloysi ; men endin rættvísger amboðini, og Gud kann bert skúgva

tyrannarnir til viks við at seta teir ímóti við einum yvirskipaðum, valdsmiklari og sterkari tyranni. “ *Kraft og styrki* ” er Harrans í Opínb. 7:12.

Samstundis lesa vit í 3 Mos 26: 23-25 : “ *Um hesar revsingar ikki rætta tykkum, og tit standa mærlíki, so skal eg eisini standa ímóti tykkum og revsa tykkum sjei ferðir meira fyrri syndir tykkara. Eg skal bera svørð á tykkum, sum skal hevna sáttmála mín ; tá ið tit savnast í borgum tykkara, skal eg senda pest ímillum tykkara, so at tit verða givin upp í hendur fíggingdans.* » . “ *Svørðið, sum skal hevna mína samgongu* ” er tann leikluturinn, sum Gud gav franska tjóðskapargudloysingarstýrinum við at avhenda henni høvdini, sum eru sekur í andaligum hórdómi, sum varð framt móti honum. Eins og versplágan hevur henda gudleysa skipanin sett í verk eina meginreglu um hópdráp, soleiðis at avrættararnir í gjár gjørdust offur í morgin . Sambært hesi meginreglu tyktist henda helvitisskipanin at noyðast at svølgja alt menniskjað í deyðanum. Hetta er orsökkin til, at Gud fer at geva tí navnið “ *avgrundin* ”, “ *djórið, sum rísur úr avgrundini* ”, í Opínb.11,7 har hann mennir sítt tema. Hetta er tí, at í 1. Mós.1,2 merkir hetta navnið jørðina uttan lív, uttan form, kaotiska og sum í longdini, tann systematiska oyðileggingin, sum gudloysingsskipanin fór undir, vildi endurgivið. Sum dømi finna vit ørindini hjá katólsku og monarkistisku Vendée umdoypt “ *Venge* ” av kollveltingarmonnunum, hvørs ætlan var at gera tað til eitt oyðilagt og óbyggt land.

Vers 13 : “ *Og eg hugdi og hoyrði eina ørn flúgva gjøgnum himmalin og siga við harðari rødd , Vei, vei, vei íbúgvum á jørðini, vegna hinar røddirnar av lúðrinum hjá teimum trimum einglunum, sum skulu blása !* »

Franska kollveltingin gav sínar drápsligu ávirkanir men hon náddi tí máli, sum Gud ynskti. Hon gjørdi enda á átrúnaðarligum harðræði, og eftir hana , varð tolsemi lagt á. Hetta er tíðin, tá ið sambært Opínberingini 13,3 varð katólska „ *djórið úr havinum* “ „ *deyðiliga sært, men grøtt* “ orsakað av máttmikla myndugleikanum hjá Napoleons „ *ørnini* “, sum er lögð fram í hesum versinum , sum endurvenjing tað gjøgnum sína Konkordat . “ *... ein ørn, sum flýgur mitt á himlinum* ” ímyndar hæddina á yvirvaldinum hjá Napoleon ^I keisara. Hann víðkaði sítt vald yvir øllum evropeiskum fólkaslögum og miseyðnaðist móti Russlandi. Hetta valið bjóðar okkum stóran nágreinileika um tíðarfesting av hendingum, tíðarskeiðið 1800 til 1814 er sostatt lagt upp til. Ógvusligu avleiðingarnar av hesi stjórnartíð eru eitt solidt mark, sum sostatt rættvísger komuna á týðandi dagfestingini í Dániel 8:14, 1843. Hendan týðandi skipanin í søguni hjá landinum í Fraklandi gerst , fyrri Gud , berarin av eini ógvusligari fráboðan, tí eftir tað vilja triggir trúgvin “ *misstruck* av . . Endurtikið triggjar ferðir, er tað fullkomileikin av “ *vanlukku* ” ; hetta er tí, at við at fara inn í árið 1843, sum Opínberingin 3,2 lærir, krevur Gud av kristnum , sum krevja frelsu Jesusar Krists , at tey endaliga klára trúbotina , sum byrjaði í 1170, dagin, tá Pierre Valdo fult og heilt endurreisti bíbilska sannleikan , og at tey framleiða “ *fullkomin* verk ; henda fullkomileikin er kravdur í Opínberingini 3,2 og við fyriskipanini í Dániel 8,14. Avleiðingarnar av, at hon kemur í gildi, koma her fram í formi av trimum stórum “ *vanlukkum* ” , sum vit nú fara at kanna hvør sær. Eg vil aftur vísa á, at tað, sum ger hetta tíðarskeiðið við trúarfriði, paradoksalt nokk, til eina stóra “ *vanlukku* ”, er arvurinn hjá franskari tjóðargudloysi, sum gjøgnumsyrgir og fer, til heimsins enda, at gjøgnumsyrgja hugflogið vesturlendsk mannasinn. Hetta fer ikki at hjálpa teimum at fremja tær reformir, sum Gud kravdi frá 1843. Men longu nú hevði “ *sætta innsiglið* ” í Opínb . fráboðanin um tey trý stóru “ *veiðirnar* ” í versinum , sum er kannað .

Í síni opínbering vekir Andin upp útrykkið “ *íbúgvur á jørðini* ” fyrri at nevna tey menniskju, sum eru miðsavnad av teimum trimum stóru “ *veiunum* ” , sum eru profeterað. At vera avskorin frá Gudi og skild sundur av teirra vantrúgv og synd, sameinir Andin tey aftur við “ *jørðina* .” Tvørturímóti tilnevnir Jesus síni sonnu trúgvu útvaldu við útrykkinum “ *borgarar í himmiríkinum* ” ; heimland teirra er ikki „ *jørðin* ” men „ *himmalin* ”, har Jesus hevur „ *fyrirreikað teimum stað* ” sambært Jóh. 14:2-3. So hvørja ferð hetta útrykkið “ *íbúgvur*

á jörðini " verður siterað í Apokalypsuni, er tað fyrri at nevna uppreistrarhugað menniskja, sum er skilt frá Gudi í Jesusi Kristi.

Opinberingin 9 : 5. og 6. trompetin · **Tann " fyrsta " og tann " seinna stóra vanlukkan " .**

trompetin : " Fyrsta stóra vanlukkan " . **fyrri protestantar (1843) og adventistar (1994)**

Viðmæli : Í fyrsta lestrinum leggur hetta temaið í " 5. trompet " fram í symbolskum myndum tann dóm, sum Gud fær á tær protestantisku trúgvirnar, sum eru farnar í vanvirðing síðani ^{várið} 1843. Men tað fær eyka lærur, sum staðfesta tær profetisku fráboðanir , sum hvíti Gollend, sum hevði givið okkara Mr. sum sendiboð hansara. Hansara profetiska verk lýsti serliga tíðina av seinastu endaligu trúarroyndini ; hansara spádómar verða staðfestir í hesum boðum. Men tað, sum systir okkara ikki visti, var, at ein triðja adventistbíðitíð varð ætlað av Gudi fyrri at royna sjálva sjeyndadagsadventistkirkjuna. Vissuliga hevur henda triðja væntanin ikki tikið á seg almennu menningina hjá teimum báðum undanfarnu , men umfangið av teimum nýggju sannleikunum, sum eru avdúkaðir , sum eru knýttir at henni, kompensera fyrri hesum sjónliga veikleikanum. Hetta er orsøkin til, at, eftir at hava verið royndur av Jesusi Kristi millum 1983 og 1991 í Valence-sur-Rhône , Fraklandi, og á Mauritius , eftir at hon hevði noktað sínum seinastu profetisku ljósum, varð offisiella stovnsleran adventisma " spýggjað " av frelsaranum av sálum í date the " 4. 5 og 10 í hesum kapitli 9. Hetta er orsøkin til, at hesin úmyndarligi dómurin, sum Harrin ger móti teimum ymisku tættunum í protestantisku trúnni, í aðru lestri er galdandi fyrri stovnsliga sjeyndadags adventismuna , sum datt í fráfall , aftur við noktan av guddómligum profetiskum ljósi ; Hetta hóast ávaringarnar,

sum Ellen G. White gav í kapitlinum “Ljósnoctanin” í bókini, sum er ætlað adventistiskum lærarum “Evangeliska tænanstán”. Í 1995 kom tann offisielli samgongan millum adventismuna og protestantismuna at staðfesta tann rættvísa dómin, sum Gud profeteraði. Vert er at leggja til merkis, at bæði fallini hava somu orsök : avvísingina og vanvirðingina av tí profetiska orðinum, sum Gud legði upp til, av einum tænarum, sum hann valdi til hesa uppgávu .

“*Vanlukkan*” er tímin hjá tí ónda, hvørs eggjari og íblástur er Satan , fíggindi Jesusar og hansara útvaldu halgimenni. Andin vil opinbera okkum í mynd tað, sum verður av einum lærusveinum hjá Jesu Kristi, tá ið hann verður vrakaður av honum at verða latin djevlinum ; sum tá er ein sanniliga stór “*vanlukka*” .

Vers 1 : „ *Fimta klokkan ljóðaði . Og eg sá eina stjørnu falla av himli niður á jørðina. Lykilin til botnleysu grøvina varð honum givin , .*

Ein “*fimta*” men stór ávaring er ætlað teimum útvaldu Kristusar, sum eru sett sundur síðani 1844. “*Stjørnan , sum datt av himli*” er ikki “*stjørnan Absinthe*” í fyrra kapitlinum , sum ikki “*datt*” “*á jørðina*”, men “*á áir og vatnkeldur*” . Tað er tann í „*Sardis*” “*tíðini*”, har Jesus minnst, at hann „*heldur tær sjey stjørnurnar í hondum sínum*“ . Fyri síni “*verk*” lýst “*ófullkomin*” , kastaði Jesus “*stjørnuna*” hjá protestantiska sendiboðnum til jørðina .

Adventist-royndin varð merkt á vári 1843 við endanum av eini fyrstu væntan av afturkomu Jesu Krists. Ein onnur bíðitíð til hesa afturkomu endaði 22. oktober 1844. Tað var bert eftir hesa seinnu royndina, at Gud gav teimum sigrandi vitan og venjing av sínum heilaga hvíludegi leygardagin. Hesin hvíludegurin tók tá á seg leiklutin sum “*Guds innsigli*” sum er nevnt í vers 4 í hesum kapitli 9. Innsiglingin av tænarum hansara byrjaði tí eftir endan av seinnu royndini, á heysti 1844. Hugsanin er soleiðis : útrykkið “*sum hevði fallið*” miðar eftir dagfestingini av decre , the e4nd of 1.1. fyrsta adventistaroyndin, í mótsøgn til ta heystið 1844 , sum merkir byrjanina av innsiglingini av teimum sigursvaldu og ta av temanum í hesi “*5. lúðri*” , hvørs endamál fyri Gud er at avdúka fall protestantisku trúarinnar og tað av adventismuni, sum fer at gera samgongu við hann í m.a. 10. Soleiðis, meðan “*fimm mánaðirnir*” í hesum tema byrja á heysti 1844, er samhangurin við byrjanini av innsiglingini, sum høvuðsevni, protestantiska trúgvinn “*var fallin*” áðrenn hesa dagfesting, á vári 1843. Vit kunnu tá síggja, hvussu júst guddómliga opinberingin virðir fullkomin søgulig fakta . Teir báðir dagfestingarnar 1843 og 1844 hava hvør sín ávísan leiklut knýttan at sær.

Slept av Jesusi , sum gav hana djevlinum , datt protestantiska trúgvinn í ta katólsku “*grøvina*” ella “*dýpdina hjá Satan*” , sum reformatorarnir sjálfvir fordømdu um trúbotina í Opinb.2,24 . Subtilt, við at siga, at tað fellur “*á jørðina*”, staðfestir Andin samleikan hjá protestantisku trúnni, sum er symboliserað við orðinum “*jørð*”, sum minnir um fráferðina frá katolisismuni, sum kallast “*hav*” í Opinberingini 13 og 10,2. Í boðskapinum “*Filadelfia*” leggur Jesus fram “*hurðar*” sum eru opnar ella stongdar. Her letur ein lykil upp fyri teimum eina heilt aðra leið, tí hann gevur teimum atgongd til “*avgrundina*”, sum er ímynd av lívsins hvørving. Hetta er tíðin , tá ið fyri tey “*ljósið verður myrkur*” og “*myrkrið verður ljós*” . Við at taka sum arv meginreglurnar í tjóðveldisligum heimspekiligum hugsanum, missa tey eyguni á tí veruliga heilagleikanum í trúnni, sum er reinsað við blóði Jesu Krists. Latið okkum leggja til merkis neyvleika “*tað varð honum givið*” . Hann, sum soleiðis gevur hvørjum einstøkum eftir verkum hansara, er Jesus Kristus hin guddómligi dómarin. Tí hann er eisini varðhaldsmaður av lyklunum ; “*lykilin hjá Dávidi*” fyri tey signaðu útvaldu í 1873 og 1994 , sambært Opinberingini 3,7 , og “*lykilin til botnleysu grøvina*” fyri tey falnu í 1843 og 1994 .

Vers 2 : “*og hon læt botnleysu grøvina upp. Og reykur reis upp úr grøvini, sum reykur av einum stórum ovni ; og sólin og luftin myrknaðust av roykinum úr grøvini. »*

Protestantiska trúgvinn broytir sín harra og sína ætlan, og verk hennara verða eisini broytt. Hon fær sostatt ta óvundsjúku ørindini at skula fara undir oyðileggingina av seinasta dóminum við „eldinum” av „seinna deyðanum”, sum verður nevndur í Opinberingini 19,20 og 20,10. Taka myndina av "einum eld- og sváulvatni" verður hesin "eldurin" av seinasta dómi ein "stórir ovnur", sum hóttir brotsmenninar av Guds boðum síðani kunngerð teirra á Sinaifjallinum sambært 2. Mós.19:18: "Sinaifjallið var fullkomiliga í undesced it smoke, tí Sinaifjallið var fullkomiliga í royki; **Og roykurin reis sum roykur úr ovni**, og alt fjallið ristist harðliga." Andin brúkar síðani filmsteknikkin, sum kallast "flashback", sum avdúkar verkini, sum vórðu framd, meðan tey falnu enn vóru á lívi og tæntu djevlinum. Orðið "roykur" hevur her tvífoldan týðning: tann av eldinum í "stóra ovninum" sum vit lesa um í Opinb. og teir hava onga hvíld dag ella nátt, sum tilbiðja djórið og mynd hansara, og tann, sum fær merkið av navni hansara, "men eisini tað av "bønum teirra heilagu" sambært Opinb.5,8, her, tær hjá teimum falsku heilagu. Tí eitt ríkilig trúarvirksemi, sum vísir seg við bønum, rættvísger hesi orð, sum Jesus vendir sær til hansara í Sardis, í 1843: "Tú fert framvið fyri at vera á lívi; og tú doyði." Deyður, og tvær ferðir deydur, tí deydin, sum verður lagdur upp til, er "seinni deydin" av "seinasta dómi". Hetta trúarvirksemi svikar øll uttan Gud og hansara útvaldu, sum hann upplýsir. Hetta víðgongda svikið er "intox" sum nútíðarheimurin sigur. Og tað er sanniliga tankin um rúsdrekka, sum Andin leggur upp til við myndini av "royki", sum breiðir seg í "luftini" so mikið at skýma "sólina". Um seinni er ímyndin av sonnum guddómligum ljósi, so er tað av "luft" . vísir til økið, sum er tilskilað djevlinum, sum í Ef 2,2 kallast „høvdingin yvir luftini“, og sum Jesus kallar „høvdingin í hesum heimi“ í Jóh. Í heiminum er endamálið við skeivum upplýsingum at goyma sannleikar, sum skulu vera loyniligar. Á átrúnaðarligum støði er tað tað sama: sannleikin er bert fyri tann útvalda. Fjöldin av protestantiskum bólkum hevur sanniliga havt tann virknað at maskera tilveruna av sjeyndadagsadventistisku trúnni; hetta til 1995 tá teir tóku ímóti henni í sínar røðir fyri hennara "stóru vanlukku". Í hesi nýggju andaligu støðuni verða tey offur fyri *seinna deyðanum*, sum fer at umskapa yvirflatuna á jørðini til ein eldovn. Boðskapurin er ræðuligur og vit kunnu skilja, at Gud ikki bjóðaði hann greitt. Tað er tilskilað teimum útvaldu, so tey skilja, hvørjari ørindi tey eru sloppin undan.

Vers 3: "Og úr roykinum komu høsnarunga og breiddu seg út á jørðina; og teimum varð givið vald, eins og vald skorpíónanna á jørðini." »

Bønirnar, sum eru ímyndaðar við "royki", koma úr munnini og huga hjá falnum protestantum, og tí eru menn og kvinnur ímyndaðar við "høsnarunga" orsakað av teirra stóra tali. Tað vóru sanniliga fjøldir av menniskjaverum, sum duttu í 1843 og eg minni tykkum á, at í 1833, úggju ár frammanundan, hevði Harrin givið eina fatan av hesi fjøldini við "stjørnufallinum", sum varð framt náttina til 13. november 1833 millum klokkan 13.00. Aftur hesaferð ber útrykkið "á jørðini" tann dupulta týðningin av jarðligum útbreiðslum og protestantiskum samleika. Hvørjum dámar tær oyðileggjandi og oyðileggjandi "høsnarungarnar"? Ikki bøndur, og Gud virðismetir ikki trúgvandi, sum svíkja Hann og arbeiða saman við mótstøðumanninum fyri at oyðileggja Hansara útvaldu avreiðingar, og tí er hetta symbolið nýtt til tey. Síðani verður í Ezekiel 2, hesum stutta kapitlinum á 10 versum, orðið "uppreistrarmaður" nevnt 6 ferðir fyri at nevna teir jødisku "uppreistrarmenninar", sum Gud viðger sum "torn, tistlar og skorpíónir". Her snýr hetta hugtakið "skorpíon" seg um protestantisku uppreistrarmenninar. Í vers 3 fyrireikar ábendingin um hansara vald til nýtsluna av einum týðningarmesta smáligum symboli. Kraftin hjá "skorpíonum" er at stinga síni offur deyðiliga við stinginum av teirra "hala". Og hetta orðið "hala" fær í guddómligari hugsan ein grundleggjandi týðning, sum er opinberaður í Jesaja 9,14: "Profeturin, sum lærir lygnir, er halarin." Djór brúka "halarnar" til at elta og píska burtur flugur og onnur sníkjuskordýr, sum arga tey. Her

finna vit myndina av tí følsku " *profetuni Jesabel* ", sum brúkar sína tíð uppá at revsa og fáa Gud og hansara sviknu ótrúgvu tænarar at líða. Siðvenjan við sjálvbodnum flaggslagi fyri at bóta fyri synd er harafturat ein partur av læruni í katólsku trúnni. Í Opínb .
. Henda ímyndin av pávakirkjuni er eisini galdandi, síðani 1844, fyri falnu protestantisku trúgvandi, sum eru vorðin profetar fyri Gudi, sum læra lygnir, tað vil siga følskar profetar. Orðið „ *hala* “ verður greitt siterað í vers 10.

Byggingin av 3. ^{adventist} bíðar **(hesaferð, frá sjevnda degi)**

Vers 4 : “ *Og teimum varð boðið, at teir ikki skuldu gera nakað grønt ella nakað træ mein, men bert teimum menniskjum, sum ikki hava **Guds innsigli á enni sínum** .” »*

Hesar " *høsnarungarnar* " eta ikki grøna , men tær eru skaðiligar fyri menn , sum ikki eru vardir av " *Guds innsigli* " . Hendan umrøðan av „ *Guds innsigli* “ staðfestir samanhangin í tíðarskeiðnum, sum longu er umrøtt í Opínberingini 7. Boðini eru tí parallel, kapittul 7 viðvíkjandi teimum innsiglaðu útvaldu og kapittul 9, teimum forlatnu falnu. Eg minni tykkum á, at sambært Matt.24,24, er tað ógjørlegt at lokka ein ektaðan útvaldan. So svika falsku profetarnir hvør annan.

Nágreinileikin, " *Guds innsigli á enni ,* " *vísir byrjanina av innsiglinum av Guds* útvaldu adventistisku tænarum , nevnliga 23. oktober 1844. Smálutin er nevndur beint áðrenn sitatið av profetiska " *fimm mánaða* " tíðarskeiðnum í fylgjandi vers ; ein varandi tíð uppá 150 verulig ár sum verður grundað á hesa dagfesting.

Vers 5 : “ *Og tað varð teimum givið ikki at drepa teir, men at teir skuldu pínast í **fimm mánaðir** . og pínan, sum teir elvdu til, var eins og pínan, sum ein skorpion elvir til, tá ið hon stingur ein mann. »*

Guds boðskapur savnar í síni mynd gerðir, sum eru framdar í ymiskum tíðum ; sum ørkymlar og ger myndatalkingina trupla. Men tá hesin teknikkurin er skildur og móttikin, gerst boðskapurin sera greiður. Hetta vers 5 var grundarlagið undir míni fráboðan um afturkomu Jesu Krists í 1994. Tað inniheldur teir dýrabaru profetisku " *fimm mánaðirnar* " sum, byrjandi í 1844, loyva okkum at áseta dagfestingina 1994. Men fyri at fremja Guds ætlan, mátti eg absolutt knýta hetta datur Jesus Kristus aftur. Soleiðis, lutvíst blindaður av einum nágreinileika í tekstinum, sum hevði gjørt hesa vón ómøguliga, helt eg fast við tann vegin, sum Skaparin ynskti. Faktiskt sigur teksturin : " *Tað varð teimum ikki givið at drepa teir, men at pína teir í fimm mánaðir .* " Nágreinileikin " *ikki at drepa teir* " loyvdi ikki at taka temaið um "6. trompet " , eitt skrímslsligt drápsstríð, við í tíðina, sum " 5. trompet " fevnir um tíðina á 150 verulig ár. Men í síni tíð var William Miller longu partvíst blindaður til at fremja eina gerð, sum Gud vildi ; at uppdaga ein feil, sum loyvdi vónini um afturkomu Kristusar at verða lívgað upp á heystið 1844 ; ein skeivur feilur, tí tær fyrstu útrokningarnar, sum staðfesta várið 1843, eru staðfestar í dag í okkara nýggjastu útrokningum. Vilji og kraft Guds eru fullveldis og lukkutíð fyri hansara útvaldu, kann einki og eingin forða hansara ætlan. Fakta er, at hesin feilurin av kunngerðini førði til, at offisiellu adventismuna vitnaði, í 1991, um ein vanvirðingshugburð móttvegis eini vón um afturkomu Jesu Krists, sum varð kunngjörd fyri 1994. Og tað ringasta fyri adventistar er at hava verið frádømdur seinasta profetiska ljósið, sum lýsir hvørja bók í Dánielsbrævinum. kann hava prógv fyri í dag við at lesa hetta skjalið . Við hesum eru tey eisini frádømd hini nýggju ljósinum, sum Gud hevur givið mær síðani várið 2018 viðvíkjandi lóg síni og viðvíkjandi afturkomu Kristusar, sum kemur aftur, vit nú vita, á vári 2030 ; og hetta á nýggjum grundarlagi, sum eru skildir frá profetisku

byggingini í Dániel og Opinberingarbókini. Millum 1982 og 1991 voru tey fyri meg knýtt at virkseminum hjá falsprofetum sum skuldu halda fram til Jesu Krists afturkomu. Sannførdur um hesa grundgeving, sum harafturat er rættvísgjörd, sá eg ikki tíðaravmarkingina, sum forboðið setti. *fimm mánaðirnir um at drepa* " ásetti . Og tá umboðaði dagfestingin 1994 árið 2000 av sonnu føðing Jesu Krists. Eg leggi afturat , at eingin áðrenn meg hevur funnið orsökina til mín feil ; sum staðfestir eina avriking í samsvari við Guds vilja. Latið okkum nú venda okkum til neyvleikanum " *men at pína teir í fimm mánaðir .* " Frymilin er ógvuliga villeiðandi , tí tann " *pínan* " , sum víst verður til , er ikki fyri ofrunum teir profeteraðu " *fimm mánaðirnar* " . Tann " *pínan* " , sum Andin vísir til, verður førd teimum falnu við seinasta dóm, har hon verður orsakað av brenningunum av " *eldvatninum* " , revsingini av " *seinna deyðanum* " . Hendan " *pína* " er kunngjörd í boðskapinum hjá triðja einglinum í Opinberingini 14,10-11 sum undanfarna versioð vekjaði við at nevna " *roykin* " " *av teirra pínu* " ; ein boðskapur, sum adventistar kenna væl, tí hann er ein partur av teirra alheimsuppgevu. Vitandi frammanundan, at henda offisiella adventisman fer at falla, sigur andin í hesum boðskapinum: " *Hann skal eisini drekka av víninum av vreiði Guds, sum er úthelt uttan blanding í vreiði hansara, og hann verður píndur í eldi og svávuli framman fyri hinum heilagu einglunum og framman fyri lambinum .* " Hesin nágreinileikin " *hann eisini* " miðar eftir , í røð, protestantisku trúnni, tá tann offisiella ótrúgva adventisman vrakað í 1994 av Jesusi Kristi sjálvum. Síðani tann dagin, sum staðfesting av hansara banning, hevur hesin nýggi " *uppreistrarmáðurin* " meldað seg til økumeniska samgonguna, sum savnar katolikkar og protestantar, sum longu eru avskornir frá Gudi. Men áðrenn offisiella adventisman fall, var uppskriftin " *hann eisini* " galdandi fyri teir falnu protestantarnar, tí eftir at hava fallið í 1844, skuldu teir frameftir deila ørindini hjá katolikkum, ortodoksum og følskum jøðum. Faktiskt snýr " *hann eisini* " seg um allar ikki-katólskar, sum heiðra katólsku kirkjuna í Róm, við at fara inn í hennara økumeniska samgongu, og við at heiðra skipanirnar hjá Konstantini I hansara " *sólardagur* " sunnudagur , og føðidagur, (jól 25. desember) . Við at velja eintalsformin " *hann eisini* " , heldur enn fleirtal " *tey eisini* " , minnir Andin okkum á, at trúarval er eitt einstaklingaval, sum ger tann einstaka ábyrgdarfullan , rættvísgjördan ella sekan móttvegis Gudi, og ikki samfelagnum ; sum " *Nóa, Dániel og Job, sum hvørki vildu frelsa synir ella døtur* " sambært Ezek.14,18.

Pínurnar av seinna deyðanum á seinasta dóminum

Vers 6 : " *Á teimum døgum søkja menn deyðan, og finna hann ikki ; teir vilja tráa eftir at doyggja, og deyðin skal flýggja frá teimum.* »

Hugskotini fylgja hvørjum øðrum sera logiskt. Havi júst nevnt " *pínurnar av øðrum deyða* " , profeterar Andin í hesum versio 6, um dagarnar av umsetingini, sum koma við endan av 7. ^{áttúsund}, miðað móti útrykkinum " *í teimum døgum* " . Hann avdúkar okkum síðani serligu viðurskiftini við hesi endaligu revsingini, sum er ógvuliga ræðulig. " *Menn vilja leita deyðan, men teir finna hann ikki ; teir vilja ynskja at doyggja, og deyðin skal flýggja frá teimum .* " Tað, sum menniskju ikki vita, er, at uppreisnarlikamið hjá teimum óndu fer at hava sera ymiskar eginleikar enn núverandi holdligu likamarnir. Sum teirra endaliga revsing fer Skaparin Gud at endurskapa teirra lív, og gera tað ført fyri at halda fram í tilvitaðum standi til teirra seinasta atom verður oyðilagt. Harumframt verður longdin á líðingartíðini lagað hvør sær til hvønn einstakan, alt eftir dóminum um hansara ella hennara einstøku skuld. Markus 9,47-48 staðfestir hetta við hesum orðum : "... *verða kastað í helvitis, har ormur teirra ikki doyr, og eldurin ikki sløkkir.* " Eisini skal viðmerkjast, at protestantiska trúgv deilir við katólsku kirkjuna nógvar falskar trúarlærur ; umframt sunnudagin, fyrsta hvísludag, er trúgv á ódeyðiligheit sálarinnar, sum førir protestantar til at trúgva á tilveruna av helviti, sum katolikkar kenna." Soleiðis hevði tann katólska hóttanin um helviti, har tey fordømdu ævigt verða pínd í eldi, ein hóttan, sum legði allar kongar í kristnum londum undir hana, nakað av

sannleika í sær, men fram um alt nógvann lygn. Tí í fyrsta lagi fer helviti, sum Gud hevur fyrireikað, ikki at taka skap fyrr enn við endan av " *túsund árunum* " av himmalska dóminum yvir tey óndu av teimum heiløgu. Og í øðrum lagi verður líðingin ikki ævig, hóast hon er langtíðar, í mun til núverandi jarðligu umstøðurnar. Millum tey, sum fara at síggja deyðan flýggja frá teimum, verða fylgjarar og eldhugaðir verjar av heidnu griksku trúarlæruni um sálarinnar ódeyðiligheit. Gud fer sostatt at bjóða teimum upplivingina av at ímynda sær, hvør teirra ørindi hevði verið, um teirra sál veruliga var ódeyðilig. Men tað eru fram um allar tilbiðjarar " ósigraðu sólinnar dag ", sum vilja mæta guddómleika sínum ; sjálv jørðin, sum bar tey, var vorðin ein " sól " við samanrenningini av magma av eldi og svávuli.

Tann deyðiligu svikaligu útsjónina

Vers 7 : " *Hesar høsnaðingarnar vóru sum hestar, sum vóru fyrireikaðir til bardaga ; og á høvðinum vóru krúnur sum gull, og andlit teirra líktust menniskjum.* »

Við sínum symbolum lýsir vers 7 virkisætlanina hjá falnu protestantisku leguni. Trúarbólkarnir (*rossini*) eru savnaðir til ein andaligan " *bardaga* " , sum bert verður framdur við endan av náðitíðini, men endaliga málið er har. Hesin bardagin eitur „ *Harmageddon* “ í Opinberingini 16,16 . Tá er rætt at leggja til merkis, at Andin heldur fast um samanberingina við veruleikan av lutunum ; sum hann ger við at falda nýtsluna av hugtakinum " *sum* ". Hetta er hansara máti at nokta følsku pástandunum hjá viðkomandi trúgvandi fólki. Alt er bert ein villeiðandi útsjón : tann " *krúnan* " , sum er lovað trúarsigraranum, og sjálv trúgvinn (*gullið*), sum bert hevur " *líkleika* " við ta sonnu trúna. " Andlitini " á hesum falsku trúgvandi eru sjálvi villeiðandi , tí tey hava bert eina menniskjaliga útsjón eftir. Hann, sum lýsir hendan dómin, rannsakar tyngdina og hjørtuni. Hann kennir loyniligu tankarnar hjá menniskjum og deilir sína veruleikasjón við síni útvaldu.

Vers 8 : " *Teir høvdu hár sum kvinnuhár, og tenn teirra vóru sum leyvutenn.* »

Sambært 1Kor.11,15 , virkar hárið hjá kvinnum sum eitt klæði fyri tær. Og leikluturin hjá einum sløri er at goyma andlitið, ella samleikan, hjá tí sløraða evninum. Hetta versið 8 fordømir við sínum symbolum villeiðandi útsjónina hjá kristnum trúarbólkum. So hava tær ytra útsjónina (*hárið*) hjá kirkjukvinnum (kvinnum , í Ef.5,23-32) , men andar teirra eru lívgaðir av illskapinum (*tennum*) hjá " *leyvum* . " Vit kunnu betur skilja, hví andlit teirra bara hava eina menniskjaliga útsjón. Tað er ikki uttan orsök, at Jesus samanber tey við leyvur. Tað minnir sostatt um sinnisstöðuna hjá rómverska fólkinum, sum fekk tey fyrstu kristnu at eta av leyvum á teirra arenum. Og henda samanberingin er rættvísigjörd, tí við heimsins enda, vilja tey, enn einaferð, drepa tann seinasta sanna útvalda av Jesusi Kristi.

Vers 9 : " *Teir høvdu bróstverjur sum jarnbróstverjur, og ljóðið av veingjum teirra var sum ljóðið av vognum við nógvum hestum, sum runnu í bardaga.* »

Hetta versið miðar móti falsinum av panoply av tí sanna hermanninginum hjá Jesusi Kristi, sum ber " *bróstverjuna* " av rættvísi (Ef . 6,14), men her er henda rættvísi harð sum " *jarn* " longu eitt symbol fyri rómverska ríkið í Dániel. " *Grasshopper* " gera larm við " *veingjunum* " , tá teir eru virknir. Samanberingin, sum kemur, snýr seg tí um handling. Fylgjandi nágreinileiki staðfestir sambandið við Róm, hvørs vognrenningar við " *fleiri hestum* " gleddu rómverjar í teirra umferðum. Í þessari mynd merkir " *fleiri hestar* " : fleiri trúarbólkar savnaðir til at draga rómverska " *vognin* " tað er at æra valdið í Róm ; Róm, sum dugdi at manipulera aðrar trúarleiðarar fyri at leggja teir undir seg gjøgnum sínar lokkanir. Soleiðis tekur Andin saman um virkseimið hjá uppreistarleguni. Og henda samkoman til fyrimuns fyri Róm fyrireikar tey til tann seinasta " *Harmageddonbardagan* " , sum er beint móti mótstøðumonnum sunnudagsins, trúföstum eygleiðarum av hvíluðegnum, sum Gud hevur halgað, og ótilvitað, móti Kristi, teirra Verja Verja.

Vers 10 : " *Teir høvdu halar sum skorpíonir og stingur, og í halanum var vald at særa menniskju í fimm mánaðir.* »

Hetta versioð lyftir slærið frá versí 3, har orðið „hala” varð lagt upp til sum „kraft skorpíónanna“. Tað er greitt siterað, hóast týðningurinn ikki er greiður fyri tann, sum ikki leitar eftir tí í Jesaja 9,14. Hetta er ikki mítt mál, so eg minnst hendan týðningarmikla lykilin: „*profeturin, sum lærir lygnir, er halarin.*” Eg klári kodaða boðskapin í hesum hugtøkum: Hesir bólkar høvdu lygnar profetar (*halar*) og uppreistrarmenn (*skorpíónir*) og lygnar tungur (*stingur*), og tað var í hesum falska profetunum (*halar*), *sum var kraftin at skaða menniskju*, tað vil siga at lokka teir og sannføra teir um at heiðra rómverska religiøsa sunnudagin av fiante *peaar*) fyri month⁵; sum óbøtandi útsetir tey fyri „*pínunum av øðrum deyðanum*” í seinasta dóminum við endan av 7. ^{ártúsund}. Tá eg hugsi at fjøldin ikki sær týðningin av hvíludegnum! Um tey trúðu á hendan avkodaða opinberaða boðskapin, so broyttu tey hugsan.

Vers 11: „*Og teir høvdu sum kong yvir sær eingil av botn grunninum, hvørs navn á hebraiskum er Abaddon, men á grikskum er Apolljón.*»

Meira og meira nágreiniligt røkkur guddómliga ákæran sín hægsta: hesir trúarbólkar hava sum kong, Satan, „*eingil avgrundarinnar*”, sum verður bundin á oyðiløgdu jørðini í „*túsund ár*” sambært Opinberingini 20,3. Orðið „*avgrundin*” í 1. Mós. 1,2 vísir til jørðina, áðrenn hon ber nakað lívstekin. Hetta hugtakið merkir sostatt jørðina, sum er gjørd oyðin, øll lívssløg verða oyðiløgd við dýrdarfullu afturkomu Kristusar. Hon verður í hesum standi í „*túsund ár*”, við bert einglinum Satan hildin fangi á henni. Tann, sum *Gud* kallar í *Opinb.* Smálga vísir Andin okkum, hvussu hesin eingilin fer at oyðileggja Guds verk, sum hann stríðist ímóti. „*Hebraiskt og grikskt*” eru málini í upprunaligu bíbilsku skriftini. So, síðani protestantiska trúgvinn datt í 1844, byrjanin á temanum í hesi „5. trompet”, hevur djævulin endurvunnið hana við sínum kenda áhuga fyri Heilagu Bíbliuni. Men í mun til dýrdarríku byrjanina av trúbotini, verður hon nú brúkt til at oyðileggja Guds ætlan. Satan nýtir við falnu reformeraðu trúnni, hesaferð við góðum úrsliti, tað, sum hann til fánýtis hevði roynt at fingið Kristus sjálvan niður, í tímanum, tá hann royndi mótstøðuna.

Vers 12: „*Fyrsta vei er farið. Sí, tað koma tvær veir afturat eftir hetta.*»

Her endar, í versí 12, hetta heilt serliga evnið í „5. ^{trompet}”. Henda løtan vísir, at menniskjað er farið inn í árið 1994 í sínum vanligu kalendara. Inntil tá hevur átrúnaðarligrur friður hildið fram millum allar einguddómligar átrúnaðir. Eingin varð dripin av andaligari orsök til átrúnaðarlaga skyldu. Forboðið móti drápi í vers 5 varð tí virt og uppfyllt sum *Gud* hevði boðað frá.

Men 3. august 1994 drap fimm franskar embætismenn í allar fyrsta muslimska átrúnaðarlaga álopinum hjá GIA nærhendis fronsku sendistovuni í Algier, og síðani jólaaftan 24. desember 1994 varð eitt álop á eitt franskt flogfar, sum drap trí fólk í Algier, harímillum ein franskur ríkisborgari. Summarið eftir fóru algirsku islamistisku vápnaðu bólkarinn hjá GIA undir deydiligar álop á RER í París, franska høvuðsstaðnum. Og í 1996 vórðu 7 franskir katólskir prestar hálshøgdir í Tibhirine í Algeria. Hesir vitnisburðir geva sostatt prógv um, at teir profeteraðu „*fimm mánaðirinnir*” eru farnir upp um. Trúarstríð kunnu tí byrja aftur og halda fram til heimsins enda, sum er merktur av afturkomu hins dýrdargjörda Kristusar.

Trompetin : Onnur stóra “ Vanlukkan ” .

Sætta revsingin av øllum falskum kristnum heilagleika

Triði heimsbardagi

Vers 13 : „*Sætta klokkann sló . Og eg hoyrði eina rødd frá teimum fyra hornunum á gullaltarinum , sum stendur fyri Gudi ;*

Hendan sætta ávaringarrevsingin er tað „seinna” stóra „*vei*“, sum er kunngjørt í Opinberingini 8,13. Hon kemur frammanundan endanum á tíðini við felags og einstaklinga náði og verður sostatt framd millum 2021 og 2029 . Við hesum versum 13 fer innslagið í temaið um “*6 trompet*” at staðfesta afturvendandi kríggið og heimildina “*at drepa*” . Hetta nýggja evnið snýr seg um somu trúarbólkar sum teir í ^{fyrri}“*5. trompet*” . Táknini, sum verða nýtt, eru eins. So kunnu tingini forklárast soleiðis : fólkíð í “*5. trompet*” er vant við at “*ikki drepa*” , farið so langt sum at banna deyðarevsing í Evropa og í ávísnum statum í USA. Teir funnu ein máta at fáa altjóða handil at virka lönandi, sum gjørdi teir ríkar. Teir eru tí ikki longur krígsstuðlar, men friðarverjar fyri hvønn prís sum helst. Stríð millum kristnar fólkasløg tykist tí at vera útilokað, men tíverri er ein triðja eingudstrúgv nógv minni friðarlig, tað er islam, sum gongur á tveimum fótum : tann hjá yvirgangsmonnunum, sum virka og tann hjá hinum fylgjarunum, sum klappa fyri teirra drápsgerðum. Hesin samrøðumaðurin ger tí útlitini fyri einum varandi friði ómøgulig, og tað verður nóg mikið hjá skapanum Gudi at “*ringja*” sína heimild til, at samanbresturin millum siðmenningar og átrúnaðir skal henda við munandi deyðiligum ávirkanum. Á restini av jørðini fer hvørt fólk eisini at hava sín siðbundna fígginga, tey býti, sum djevulin og hansara illu andar hava fyrireikað viðvíkjandi allari planetuni.

Men her miðar profetiin móti einum ávísnum øki, tí ótrúgva kristna Vesturheiminum.

Seinasta revsingin, áðrenn tær “*sjei seinastu plágurnar*” sum eru frammanundan afturkomu Kristusar, kemur í navninum á “*6. trompet*” . Longu, áðrenn vit fara inn í smálutirnar í temanum, vita vit, at hetta temaið av sonnum er tað seinna av teimum “*stóru vanlukkunum*” , sum “*ørnin*” í Napoleonsveldinum boðar frá í Opinb. Nú, í einum montasju, sum er lagað til hetta endamál, kennir profetiin í Apo 11 hetta navnið “*annað vei*” til fronsku kollveltingina, sum kallast “*djórið , sum rísur úr avgrundini*” . Tað er eisini evnið í “*4. trompet*” í Opinb. Andin leggur okkum tí upp til, at eitt tætt samband er millum hendingarnar, sum “*4. og 6. trompet*” *snúgva seg um* . Vit fara at finna útav, hvørji hesi sambond eru.

Tá ið “*6. lúðurin*” ljóðar , lýsir *røddin* hjá Kristi, fyribønari framman fyri *roykilsisaltarinum* , eina skipan. (Eftir myndini av jarðliga tjaldtemplinum, sum profetaraði hansara framtíðar himmalska leiklut sum fyrigevari fyri bønnum teirra útvaldu).

Vesturevropa Markið fyri vreiði Jesu Krists

Vers 14 : “*Og hann segði við tann sætta eingil, sum hevði lúðurin , Loys teir fyra einglarnar, sum eru bundnir í stóru ánni Euftrat .*»

Jesus Kristus lýsir : “*Loys teir fyra einglarnar , sum eru bundnir í stóru ánni Euftrat*” : leys alheims demonisku kreftirnar , sum eru miðsavnaðar í Evropa , sum eru ímyndaðar við navninum Euftrat ; Vesturevropa og tess amerikansku og avstralsku útbyggingar har tær hava verið hildnar síðani 1844, sambært Opinberingini 7:2 ; Hetta eru teir *fyra einglarnir , sum fingi valdið at skaða jørðina og havið* . Tulkingarlyklarnir eru einfaldir og logiskir. “*Euftrat*” er áin, sum veitaði forna Bábylon hjá Dánjali. Í Opinb. “*Bábylon*” tilnevnir Róm, viðkomandi fólkasløg eru evropeisku fólkasløgini. Við at útnevna Evropa sum høvuðsmarkið fyri síni drápsligu vreiði, ætlar Kristus Gud at revsa tey, sum svíkja hann og gera so lítið av líðingunum, hann upplivdi á sínum pínufulla krossi, sum versíð frammanundan júst hevur mint á, við at nevna orðið “*altar*” , sum profetaraði tað í symbolsku ritualunum í gamla sáttmálanum.

Við at miða eftir Evropa miðar Andin hevnd sína móti tveimum londum, sum miðsavna sína skuld móti tí. Hetta er katólska trúgvín, móðurkirkjan og elsta dóttirin, sum hon kallar Frakland, sum hevur stuðlað henni so nógv gjøgnum øldirnar, síðani byrjan hennara, við Klovis, fyrsta ^{kongi} av frankum.

Fyrsta sambandið við "4. trompet" kemur fram, það er Frakland, eitt kollveltandi fólk, sum sáaði sítt fræ av vantrúgv millum allar kristnu tjóðirnar á jørðini, við at breiða út skriftirnar hjá sínum heimspekingum, gudloysingar fríhugsandi. Men það var eisini páva Róm, sum franska kollveltingin skuldi oyðileggja og tøgna. Ein samanberandi kanning av trompetunum við ávaringsrevsingunum, sum eru lagdar fram fyri hebrearum í 3. Mósebók 26, gevur tí fjórða leiklutin sum eitt guddómligt "svørð", sum "hevnir sáttmála sín". Hesaferð, gjøgnum "6. trompet", "fer Jesus sjálvur at hevna sína samgongu við at sláa tey bæði seku fólkinum og teirra evropeisku bandamenn. Tí sambært Opinb. Afturfyri fer tann guddómligi Kristus at bera teimum sínar gávur: vanligar og atombumbur; alt frammanundan einum deyðiligum smittuvandamiklum virusi, sum kom fram í Evropa við árslok 2019. Millum gávurnar, sum skulu viðmerkjast, er tilboðið av Frælsisstandmyndini hjá Fraklandi til býin New York í USA. Fyrimyndin var so frálík, at eftir Fraklandi gjørdust onnur evropeisk lond lýðveldi. Í 1917 skuldi Russland endurtaka fyrimyndina við sama drápi.

Alheims kjarnorkukríggi

Vers 15: "Og teir fyra einglarnir vórðu leyslatnir, sum vóru fyrireikaðir til eina tíma, ein dag, ein mánað og eitt ár, til tess at drepa triðingin av menniskjunum." »

Teir fyra einglarnir eru fyrireikaðir at "skaða jørðina og havið" sambært Opinberingini 7,2, og teir fyra einglarnir eru leyslatnir at drepa ein triðing av menniskjunum, og tiltøkini eru ætlað og væntað í langa tíð, sum henda smálutin vísir: "sum vóru fyrireikaðir til eina tíma, ein dag, ein mánað og eitt ár." Men síðani nær er henda revsing vorðin neyðug? Síðani 7. mars 321, tann dagin, tá samtyktin av sólardegnum, sum Konstantin I álegði, ^{varð} framd. Sambært Opinb. Søkt í tali av øldum frá 7. mars 321, úrslitið er hetta talið 17 í 7. mars 2021; frá hesi degi fara tey seinastu 9 árinum av guddómligu banningini at løyva „6. trompet“ Opinb.

Latið okkum leggja til merkis umrøðuna av "einum triðingi av menniskjum" sum minnir okkum á, at hóast ógvuslig hon so er, so varðveitir henda triðja oyðileggjandi heimsstríðið ein partvísan karakter (*ein triðing*) av ávaring; Tað er tí við til at fáa átrúnaðarlígar umvendingar og at leiða tey útvaldu til at taka seg fult inn í adventistiska arbeiðið, sum Jesus Kristus leiðir. Hendan oyðileggingin kemur at revsa og bjóða til umvending menniskjað sum hevur fingið gagn av "150 veruligum árum" av trúarfriði, profeterað av "fimm mánaðunum" av "fimmtu trompet".

Fyri at skilja týðningin av hesi revsing, triðja heimsbardaga síðani 1914, mugu vit draga parallelur og samanbera hana við triðju útflytingina av jødunum til Bábýlon. Í hesum seinasta stríðsliga inntrivinum, í -586, oyðilegði Nebukadnezar kongur Júdaríkið, seinastu leivdina av tjóðini Ísrael; Jerúsalem og tess heilaga tempul eru vorðin oyðimørk. Oyðimørkini, sum triði heimsbardagi hevur latið eftir seg, fara at geva prógv um, at tann kristni samgongan hevur fráfallið eins nógv og jødiski samgongan hjá hebraiska fólkinum. So, eftir hesa sýning, verða tey vantrúgvandi ella trúgvandi yvirlivandi útsett fyri seinastu alheims trúarroyndini, sum gevur ein endaligan frelsuøguleika til trúgvandi av øllum eingudstrúgvum; men Skaparin Gud lærir bert ein sannleika, sum snýr seg um Jesus Kristus og hansara heilaga hvílundag leygardagin, tann einasta sanna sjeýnda dagin.

Drápið, sum varð kunngjørt fyri hetta alheimsstríðið, er ein annar táttur í "seinnu vanlukkuni", sum knýtir hana saman við tí franska kollveltingargudloysi av "fjórðu trompet". Frakland og serliga høvuðsstaðurin, París, er í krosshárum hins alvalda Guds. Í Opinb. Hetta ger, at vit skilja, at hann fer at virka ímóti henni á sama ógvusliga og avgerandi hátt. Vit mugu gerast tilvitað um okkara ovurstóru ábyrgd í, at tann sonna trúgvinn hvørur. Eftir at hava hatað átrúnað, datt tjóðveldisstýrið í hendurnar á despotunum hjá Napoleon I sum átrúnaðurin bert var ein gagnlig folia til hansara persónligu dýrd. Tað er

sínum stoltleika og opportunismu, at katólska trúgvinn skyldar sína yvirlivilsi við at stovna Konkordatið, sum var oyðileggjarin av meginregluni um guddómliga sannleikan.

Ein demografiskur neyvleiki : tvey hundrað milliónir stríðsmenn .

Vers 16 : “ Talið á hestamonnum hersins var tvær túsundtals túsundtals: Eg hoyrði talið av teimum. »

Vers 16 gevur okkum eina týðandi kláring av talið av stríðsmönnum, sum luttaka í stríðnum : “ tvey túsundtals túsundtals ” ella tvey hundrað milliónir hermenn. Frá 2021 , tá eg skrivi hetta skjalið, er einki stríð komið upp á hetta talið í sínum samanbrestum. Enn í dag, við einum heimsfólkatali uppá sjeý og eina hálva milliard menniskju, kann profetiin ganga út. **Tann nágreinileikin , sum hetta versioð hevur við sær , fordømir allar tulkingar , sum hava skrivað hesa ósemju til gerðir í fortíðini .**

Eitt hugmyndafrøðiligt stríð

Vers 17 : “ Og soleiðis sá eg hestarnar í sjónini og teir, sum sótu á teimum, sum høvdu bróstverjur av eld, jacint og svávuli. Høvdini á hestunum vóru sum høvd á leyvum ; og úr munnni teirra kom eldur og roykur og svávul. »

Í hesum versinum 17, talið av guddómligum dómi, finna vit symbolini fyri “5. trompet ” : bólkarnar (hestarnir) og teir, sum boða teimum (reiðfólkini). Teirra einasta rættvísi (brynja) er gerðin at brenna við eldi, og hvør eldur ! Kjarnorkueldur sambæriligur við eldin í undirgrundarmagmanum á jørðini. Andin ásetir teimum eyðkennini hjá Hyacintini , sum samsvarar við endurtøkuna av útrykkinum at enda í versinum at roykja . Hetta longu symboliserar bønirnar hjá teimum heiløgu í fyrra temanum, tað er karakterurin í hennara parfumu, sum vit mugu minnast til, og har, skilja vit, hvat umrøðan av henni merkir. Henda plantan er eitrandi, irriterar fyri húðina, og lukturin gevur tær høvuðpínu. Hetta settið av kriterium definerar bønirnar hjá teimum engageraðu stríðsmönnum. Eingin av hesum bønnum er móttikin av Skaparanum Gudi ; Tey fáa hann at kenna seg kvalmaðan og djúpt andstyggiligur. Tað skal skiljast, at í hesum í høvuðsheitum átrúnaðarlaga og hugmyndafrøðiliga stríðnum eru bert átrúnaðir við, sum eru totalt avskornir frá henni, men tó í høvuðsheitum einguddómligir: jødadómur, katolisisma, protestantisma, ortodoksi, islam. Her er eitt nýtt lyklamerki úr Jesaja 9:14 nevnt : “ høvdið er dómarin ella elsti .” So á odda fyri teimum bólkum, sum eru í stríði, eru rættardómarar í dag kallaðir “ forsetar ” í tjóðveldunum. Og hesir forsetar eru giftir við styrkini hjá “ leyvuni ”, djórakongi og frumskógarkongi. Týdningurin av styrki er givin tí í Dómarabókini 14,18. Í boðskapi sínum profeterar Andin eina stríðsliga skyldu, sum er fjarstýrd av sera valdsmiklum, autoriterum og trúarbundnum ríkisleiðarum, tí tað er úr teirra “ munn ”, at teirra bønir, sum eru lýstar við orðinum “ roykur ”, koma út. Úr teirra sama “ munn ” koma boð um oyðilegging við “ eldi ”, bønir við “ royki ” og oyðileggingar av fjøldum, sum geva boð um at nýta kjarnorkubumbur, sum eru avmyndaðar við “ svávuli ”. “.. Eyðsæð vil Andin varpa ljós á týdningin av hesi kjarnorkumegi, sum er til taks hjá einum manni. Ongantið í søgu jarðarinnar hevur slík oyðileggjandi megi verið treytað av avgerð hjá einum menniskja. Málið er sanniliga merkisvert og vert at undirstrika. Men fyri okkum, sum liva í hesum slagnum av politiskari skipan, skelka hesi ógvusleikar okkum ikki longur eingongd. Vit eru øll offur fyri einum slag av felags galskapi.

Vers 18 : “ Av hesum trimum plágum varð ein triðingur av mannaættini dripin av eldinum, roykinum og svávinum, sum rann úr munnni teirra. »

Vers 18 leggur dent á hetta frá fyrra versinum, og sigur, at “ eldur , roykur og svávul ” eru plágur, sum Gud ynskir ; sum versioð staðfesti við at leggja til hevndarmannin Kristus boð um at drepa ein triðing av menniskjum.

Kjarnorkumegin hjá tjóðarleiðarunum.

Vers 19 : “ *Tí at kraftin á hestunum var í munninum og í halanum ; Halar teirra vóru sum ormar við hövdum, og við teimum gjördu teir skaða.* »

Vers 19 staðfestir átrúnaðarliga hugmyndafrøðiliga karakterin av stríðnum við at siga : Tí valdið hjá bardagabólkunum (*hestunum*) var í teirra orðum (*munni teirra*) og í teirra falsku profetum (*halunum*) sum í útsjónd vóru lokkarar (ormar) ávirkaðu stjórnarleiðararnar, sum bólkurin fithehead the) við. Tann soleiðis skilgreinaða meginreglan svarar eginleika fyri eginleika til ta skipan av fólki, sum er galdandi í dag í endatíðini .

Hesin triði heimsbardagi sum letur upp temaið um " *trompetarnar* " ella ávaringsrevisingarnar er so týðningarmikið, at Gud kunngjörði tað fyrst til jøðarnar í gamla samgonguni, á rað í Dan 11 :40-45 og Ezekiel 38 og 39 , og síðani , til tey kristnu í nýggja samgonguni sum í hesi divend *sum í* " bókini . náðitíðina. So her finna vit hesar ríku fylgilærurnar.

Dániel 11,40-45.

Orðingin , „ *endans tíð* “ førir okkum til at kanna hesa seinastu tjóðarstríðið , sum er avdúkað og ment í profetiini í Dan 11,40 til 45. Har uppdaga vit høvuðsfasurnar í skipanini. Upprunaliga í stóran mun hevði heimstað í Vesturevropa, og ágangandi islam, kendur sum " *sudurkongurin* ", stríddist við tað ovurstóra katólska evropeiska fólkið ; rómversk-katólska pávatrúgvín er evnið , sum profetiin miðar eftir síðani Dan.11:36 . Tann rómverski pávaleiðarin, sum higartil er vístur til, er framlagdur undir hugtakinum " *hann* " ; sum " *kongur* ", verður hann álopin av " *sudurkongi* ", islam sum " *fer at bresta saman við honum* " . Valið av sagnorðinum “ *at bresta saman* ” er nágreiniligt og skilagott, tí bert tey, sum eru í sama øki, “ *bresta saman* ” við hvønn annan. Tað var tá, at, við at nýta móguleikan, sum varð bjóðaður, støðan hevði stungið Vesturevropa í fullkomið órudd og panikk, fór " *nordurkongurin* " " *at hvirvla sum ein ódn* " á hetta rovdjórið í vanda, fyri at taka ímóti tí og hertaka tað. Hann brúkar " *nógv skip* " , " *stríðsvognar* " og stríðsmenn, sum ikki eru annað enn " *hestamenn* " og búgva norðanfyri, og ikki norðanfyri Vesturevropa, men norðanfyri euroasiatiska meginlandið. Og meira nágreiniliga í norðara parti av Ísrael sum vers 41 leggur upp til við at kalla tað “ *tað vakrasta av londum* ”. Umrødda Russland er eitt fólk av " *hestamonnum* " (kosakkunum) , alarum og veitarum av rossum til søguligu fíggindar Ísraels. Hesaferð, grundað á øll hesi dátur, gerst tað lætt at eyðmerkja hendan " *nordurkongin* " við valdsmikla ortodoksa Russland, eysturlendska átrúnaðarliga mótstøðumannin hjá vesturlenskari pávaromanismuni síðani offisiella kristna átrúnaðarliga skilnaðin í 1054 .

Vit hava júst funnið nakrar av hernaðarligu aktørunum í triðja heimsbardaga. Men Evropa hevur máttmiklar bandamenn, sum hava vanrøkt tað nakað orsakað av búskaparligu kappingini, sum er vorðin katastrofal síðani eitt virus, koronavirusið covid-19, kom. Blóðleysir stríðast búskapirnir fyri at yvirliva, har hvørt fólk alsamt meira vendir sær inn á seg sjálvt. Men tá ósemjan byrjar í Evropa, fer amerikanski sambandsmaðurin at bíða eftir síni tíð at virka.

Í Evropa møta russiskar herdeildir líttla mótstøðu. Eitt eftir øðrum eru norðurevropeisku fólkasløgini hersett. Frakland einsamalt leggur líttla hernaðarliga mótstøðu upp og russisku herarnir eru hildnir aftur í norðara parti av landinum. Sunnari partur hevur álvarsligar trupulleikar við islam longu raðfest í hópatali á hesum økinum. Eitt slag av felags áhugamálaavtalu knýtir muslimskar stríðsmenn og russar saman. Báðir eru bráðfeingis herfang og Frakland er eitt ríkt land, sjálvt um tað er búskaparliga oyðilagt. Arabarar eru ránsmenn av siðbundnum arvi.

Á ísraelsku síðuni er stöðan katastrofal, landið er hersett. Muslimsku arabisku fólkaslögini rundan um vóru spard : EDOM, Móab, Ammonsborn : núverandi Jordan.

Nakað, sum ekki kundi verið framt áðrenn dagfestingina 1979, tá Egyptaland fór úr arabisku leguni at gera samgöngu við Ísrael, vendi valið, sum varð gjört tá, við máttmiklum stuðli frá USA, ímóti tí; Tað er hersett av russarum. Og við at tilskila " *hon sleppur ikki undan* ", avdúkar Andin opportunistiska náttúruna av valinum, sum varð gjört í 1979. Við at taka síðuna av teimum sterkastu í tíðini, helt hon, at hon fór at sleppa undan vanlukkuni, sum var farin at fylgja henni. Og vanlukkan er stór, hon verður strikað av ríkidøminum av hersetingarrussum. Og sum um tað ikki var nokk, so ræna libyar og etiopar eisini tað eftir russarum.

Kjarnorkufasan í heimsstríðnum

Vers 44 merkir eina stóra broyting í stöðuni hjá lutunum. Meðan russiskar herdeildir herseta Vesturevropa, Ísrael og Egyptaland, eru tær skelkaðar av " *tíðindum* ", sum snúgva seg um teirra egna russiska øki. Andin nevnið " *eystur* " viðvíkjandi hersetingini av Vesturevropa men eisini " *norðurin* " viðvíkjandi hersetingini av Ísrael; Russland vera " *eystanfyri* " av tí fyrra og " *norðanfyri* " av tí seinna. Tíðindini eru so álvarsom, at tey elva til drápsligan øði. Her fer USA inn í bardagan, og velur at oyðileggja russiskt øki við kjarnorkueldi. Kjarnorkufasan í stríðnum byrjaði síðani. Deyðiligir soppar eru farnir upp nógvastaðni, fyri at týna og " *útrýma fjøldini* " av manna- og djóralívi. Tað er í hesi gerð, at " *ein triðingur av monnunum verður dripin* " í samsvari við fráboðanina um " *6. trompet* ". Stoytt aftur til " *fjøllini* " í Ísrael, vórðu russisku herdeildirnar hjá " *norðurkongi* " oyðilagdar uttan at fáa minstu hjálp: " *uttan at nakar kom honum til hjálpar* ."

Ezekiel 38 og 39 .

Ezekiel 38 og 39 vekja eisini upp á sín egna hátt hesa seinastu søgustríðið. Tað eru áhugaverdar smálutir, so sum hesin nágreinileikin, sum avdúkar ætlan Guds um at " *seta spennu á kjálkan* " á russiska konginum fyri at draga hann inn og fáa hann í stríðið. Henda myndin lýsir ein freistandi móguleika at gerast ríkur saman við sínum fólki, sum hann ikki fer at megna at standa ímóti.

Í hesi longu profetiini gevur Andin okkum nøvn sum tilvísingarpunkt : Gog, *Magog*, *Rosch* (russiskt), *Mesch* (Moskva), *Tubal* (Tobolsk). Samanhangurin í síðstu døgum er staðfestur av eini smálutir viðvíkjandi teimum fólki, sum eru álopin : " *Tú skalt siga : Eg skal fara upp ímóti einum landi, sum er opið, eg skal koma ímóti monnum, sum eru væl fyri, sum búgva trygt, allir teir í bústøðum uttan múrar, og sum hvørki hava lás ella hurðar* " (Ezk. 38,1). Nútíðar býir eru sanniliga heilt *opnir* . Og mótstøðukreftirnar eru syrgiliga ójavnar. Andin leggur her í munnin á " *norðurkongi* " hjá Dánjali hesaferð sagnorðið " *eg skal koma* " sum leggur upp til ein massivan, skjótan og loftálop sambært sagnorðinum og myndini " *vil hvírvla sum ein ódn* " í Dan.11:40, frá einum rættiliga fjarskotnum stað. Í hesi profeti Ezekiels er eingin loyndarmál um viðkomandi lond; Russland og Ísrael eru greitt eyðmerkt. Loyndarmálið var bert í Dan.11,36-45 har tað snúði seg um rómverska pávadømið og tess evropeiska øki. Og við at geva navnið " *norðurkongur* " til Russland sum ræðist pávakatólkska Evropa, vísir Gud til sína opinbering, sum varð givin Ezekieli. Tí eg minni tykkum á, at tað er í høvuðsheitum í mun til landafrøðiligu stöðuna hjá Ísrael, at Russland liggur í " *norðri* ". Faktiskt er tað " *eystanfyri* " stöðuna hjá rómversk-katólkska pávanum í Vesturevropa. Tað er tí fyri at staðfesta stöðuna hjá russisku hermonnunum í hesum páva-Evropa, sum teir herseta og ráða yvir, at Andin staðsetur komuna av teimum ringu tíðindunum úr " *Eystri* ". " *Eg skal regna eld og svávil yvir hann og yvir hermenn hansara* (Ezk. 38,22) " ; „ *Eg skal senda eld inn í Mágog* ,“ lesa vit í Ezek 39,6. Hetta er so

orsøkin til tey ringu tíðindini, sum øsa “*norðurkongin*” í Dan.11,44. Eins og í Dánjali verður russiski álopsmaðurin hornaður og oyðilagdur á Ísraels fjøllum : “*Tú skalt falla á Ísraels fjøllum, tú og allir hermenn tínir*” (Ezk. 39,4). “. Men hvør USA er aftanfyri hesa tiltøk, er framvegis ein gáta. Eg finni eina sera áhugaverda smálutir í Ezekiel 39,9. Tekstururinn nevnir móguleikan at gera eld í “*sjeý ár*” við at brenna vápnini, sum vórðu nýtt í hesi ógvusligu heimsstríðnum. Viður er ikki longur rávøran til nútímans vápn, men tey “*sjeý árin*”, sum eru nevnd, endurspeglja styrkina í hesum stríðnum og nøgdina av vápnum . Frá 7. mars 2021 eru bert níggju ár eftir til Kristus kemur aftur ; seinastu 9 árin av Guds banning, har seinasta altjóða stríðið verður fram ; eitt stríð , sum ræðuliga oyðileggur lív og ognir . Sambært versni 12 verða russisku líkin grivin í „*sjeý mánaðir*“.

Tann ógvusligi og ómissandi guddómligi rættvísarin

Líkin verða nógv og Gud leggur okkum fram í Ezekiel 9 eina fatan av tí drápsvillini, sum hann fer at skipa fyri. Tí triði heimsbardagi, sum væntast fyri tíðarskeiðið millum 2021 og 2029, er mótmýndin av 3. ^{kríggnum} undir leiðslu av Nebukadnezar móti forna Ísrael í -586 Her er tað, sum tann stóri skaparinn Gud, frustreraður og vanvirdur av fólki sínum, boðar í Ezek.9,1 til 11:

" Eze . " 9:1 *Tá rópti hann í oyru míni við harðari rødd : “Komið nærri, tit, sum skulu revsa býin, hvør við sínum oyðileggjandi tóli í hondini . ”*

Eze . 9:2 *Og sí, seks menn komu um ovara portrið norðureftir, hvør við sínum oyðingarvápni í hondini. Millum teirra var ein maður í línklæðum og hevði eitt skrivihús um miðjuna. Teir komu og stóðu nærhendis bronsualtarinum.*

Eze . 9:3 *Og dýrd Ísraels Guds fór upp frá kerúbunum, sum hann var á, til húsgátt; og hann rópti mannin í línklæddum, sum hevði blekkhornið við liðina.*

Eze . 9:4 *Og Harrin segði við hann: «Far gjøgnum býin, gjøgnum Jerúsalem, og set merki á enni teirra, sum suffa og rópa fyri øllum andstygðum, sum verða gjørd í býnum.»*

Eze . 9:5 *Og í hoyring míni segði hann við hinar : «Farið eftir honum inn í býin og sláið; lat eyga títt ikki hava miskunn, og ikki hava miskunn !*

Ez. 9:6 *Drepa og oyðileggja gomlu menninar, ungu menninar, jomfrúrnar, børnini og kvinnurnar; men nærkast ikki nøkrum , sum hevur merkið á sær ; og byrja við mínum halgidómi ! Tey byrjaðu við teimum elstu, sum vóru frammanfyri húsið.*

Ez. 9:7 *Hann segði við teir : «Dreinkið húsið og fyllið forgarðarnar við deyðum .» Kom út !... Teir fóru út og slógu í borgina.*

Ez. 9:8 *Og meðan teir slógu, meðan eg enn var eftir, datt eg á andlitið og rópti: «Á ! Harri, drotti, vilt tú oyðileggja alt, sum eftir er av Ísrael, tá ið tú hellur vreiði tína út yvir Jerúsalem ?*

Ez. 9:9 *Hann svaraði mær : «Misgerð Ísraels og Júda húsi er stór og ógvuslig ; landið er fult av blóðbaði, borgin er full av órættvísi, tí at tey siga: Harrin hevur farið frá landinum, Harrin sær ikki.*

Ez. 9:10 *Eg skal eisini ikki hava miskunn, og eg vil ikki hava miskunn ; Eg skal fáa gerningar teirra aftur á teirra egnu høvd.*

Ez. 9:11 *Og sí, maðurin í línklæði, sum hevði blekkhornið við síðuna av sær, svaraði og segði : «Eg havi gjørt, sum tú hevur boðið mær.» »*

Ikki øll tey, sum verða dripin av átrúnaðarligum orsøkum, eru pínslarvátar fyri trúnnu. Tað eru nógvir fanatíkarar í hesum flokki, sum eru til reiðar at geva sítt lív , móguliga, fyri sína trúgv , men eisini fyri nakra politiska ella aðra hugmyndafrøði. Tann sanni pínslarvátin í trúnni er fyrst og fremst einans í Jesusi Kristi. Tá er tað , neyvan , ein útvaldur, hvørs lív, sum er ofrað í offur, bert er gleðiligt fyri skaparann Gud , um deyði hansara varð frammanundan einum lívi í samsvari við hansara opinberaðu krøv til hansara tíð.

Latið okkum nú finna, í temanum " 6. trompet ", ^{evokatióinina} av moralska samanhinginum í tíðunum eftir kríggið.

Óumvendingin hjá teimum yvirlivandi

Mótsett tí, sum flestu menn halda og óttast, so oyðileggjandi sum tey eru, fara kjarnorkuvápn ikki at oyðileggja menniskjað ; tí tað verða " yvirlivandi " eftir at stríðið er av. Um kríggj segði Jesus í Matt . *Men hetta verður ikki endin enn.* " Oyðingin av menniskjanum verður orsakað av gerð Skapara Guds eftir hansara dýrdarfullu afturkomu í persóninum Jesusi Kristi." Tí tey yvirlivandi skulu verða undir eini endaligari trúarroynd . Síðani 1945, dagfestingin av fyrstu nýtsluni av atomvápninum, hava fleiri enn tvey túsund spreingingar framdar til royndir av teimum landveldunum, sum eiga tað, verið ; Tað er rætt, at, í røð, yvir eitt tíðarskeið uppá 75 ár og jørðin er ómetaliga stór , hóast avmarkað, hon tolir og stuðlar teimum sløgum, sum menniskjað leggur á hana. Í komandi kjarnorkustríðnum , tvørturímóti , fara fjøldin av spreingingum at henda um stutta tíð og spjadingin av geislavirkni ger tað ógjøriligt at halda fram við lívinum á jørðini. Við síni afturkomu fer hin guddómligi Kristus at gera enda á líðingini hjá pínufullum, uppreistrarhugaðum menniskjum.

Vers 20 : " *Hinir menninir, sum ikki vórðu dripnir av hesum plágum, angraðu enn ikki verk handa sína, so at teir ikki tilbóðu illu andar og avgudar av gulli, silvuri, kopari, steini og træi, sum hvørki kunnu síggja, hoyra ella ganga; »*

Í vers 20 profeterar Andin um herðingina hjá teimum yvirlivandi fólkunum. " *Hinir menninir, sum ikki vórðu dripnir av hesum plágum, angraðu ikki verk handa sína .* " " *Annað vei* " , sum varð kunngjørt í tíðini hjá ríkinum , er sanniliga ein guddómlig " *plága* " , men hon kemur frammanundan " teimum *sjei seinastu vei* " , sum fara at falla á sekar syndarar , eftir at náðitíðin í Opinb. 15 er liðug . Her er vert at minnst til, at hesar " *plágur* " allar revsa rómverska álopið móti tíðarskipanini, sum tann Alvaldi Skaparin Gud hevur skapt.

" *... teir steðgaðu ikki við at tilbiðja illu andar og avgudar av gulli, silvuri, bronnu, steini og træi, sum hvørki kunnu síggja ella hoyra ella ganga .*"

Í hesi uppteljing miðar Andin móti kultmyndunum av katólsku trúnni, sum eru tilbiðjanarlutir hjá fylgjarunum av hesi avgudadýrkandi trúgv. Hesar effigies umboða, fyrst og fremst, " Jomfrú Mariu ", og aftanfyrri hana, í hópatali, meira ella minni dulnevndar halgimenni, tí hon letur øllum nógv frælsi at velja sítt yndis halgimenni. Stóri marknaðurin er opin alt samdøgrið Tey bjóða pútur til allar armholur, í øllum sniðum og støddum. Og hetta slagið av siðvenju irriterar serliga tann , sum líddi á Golgata krossinum ; eisini verður hevnd hansara ógvuslig. Og longu nú, eftir at hava gjørt sínum valdu embætismonnum kunnugt í 2018 sína máttmiklu og dýrdarfullu afturkomu fyri árið 2030, frá 2019, slær hann syndarar á jørðini við einum deyðiligum smittuvandamiklum virusi. Hetta er bert eitt lítið tekin um hansara komandi vreiði, men hann hevur longu effektivitet á síni síðu, tí vit skylda honum longu eina búskaparliga oyðilegging, sum ongantíð hevur verið í søguni hjá Vesturheiminum av kristnum uppruna. Og tá ið tey eru oyðiløgd, kjakast tjóðir, síðani berjast og stríðast.

Tann ábreiðslan, sum Gud vendir sær til, er júst meira rættvísgjörd, tí undir Jesu Kristis útsjónd kom tann sanni Gud í holdi, millum menniskju og har sum ein teirra , hann " *sá, hoyrði og gekk* " , ólíkur skorinum ella mótaðum avgudum, sum ikki kunnu gera hetta.

Vers 21 : " *Og teir angraðu ikki morð síni og trolóm síni og hordóm síni og stuldur síni.* »

Við vers 21 endar temaið. Við at tosa um " *teirra morð* " avmyndar Andin ta deyðiligu sunnudagslógina, sum í síðsta enda fer at krevja deyða hjá trúføstum eygleiðarum av tí heilaga hvíludegnum, sum Gud halgaði. Við at nevna " *teirra fortrýllingar* " , miðar hann móti katólsku fjøldini, sum tey, sum rættvísgera hansara " sunnudag " , hendan falska Harrans dag og ektaða heidna " sólardag " heiðra. Við at minnst aftur á " *hordóm teirra* " , peikar Andin

fingerin á protestantisku trúna, arving til katólska " hordómið " hjá falsku " profetuni Jesabel " í Opinberingini 2,20. Og við at rokna teimum " stuldur teirra " , leggur hann upp til tey andaligu stuldur, sum eru framd, fyrst og fremst móti sjálvum Jesusi Kristi, sum pávakongurin " tók frá sær tað æviga " prestdómið og hansara lógliga rættvísgjörda heiti " Høvuðs samkoman , " av :5 . men eisini hansara skipan av " tíð og lóg hansara , " sambært Dan.7:25. Hesar høgt andaligu tulkingar útiloka ikki vanligar bókstavligar umsóknir, men tær fara langt út um tær í Guds dómi og avleiðingunum av tí fyri sekar gerningsmenn.

Opinberingin 10 : Lítla opna bókin .

Afturkoma Kristusar og revsing av uppreistrarmonnunum

Lítla opna bókin og avleiðingarnar av henni

Afturkoma Kristusar við endan av fjórðu adventistabíðini

Vers 1 : " *Og eg sá ein annan veldigan eingil koma niður av himli, klæddan í ský ; Oman fyri høvdið var ælabogin, og andlit hansara var sum sólin, og fótur hansara sum eldstólpar. »*

Kapittul 10 staðfestir heilt einfalt andaligu støðuna, sum varð raðfest higartil. Kristus kemur fram í táttinum av Gudi í tí heilaga guddómliga samgonguni, í myndini av " *regnboganum* " , sum varð givin Nóa og eftirkomarum hansara eftir vatnflóðina. Tað var eitt tekin um lyfti Guds um ongantíð aftur at oyðileggja lívið á jørðini við vatnflóð. Gud skal halda lyfti sítt , men gjøgnum munn Pæturs hevur hann kunngjørt , at jørðin nú er " *varðveitt til eld* " ; ein eldsflóð. Hetta verður bert framt við Seinasta Dómi í sjeýnda ártúsund. Eldur er ikki liðugur at oyðileggja lív enn, tí hann er eitt vápn, sum Gud longu hevur brúkt móti býunum í Sodoma og Gomorra dalinum. Í hesum kapitlinum lýsir Andin í stuttum

hendingarnar, *sum fylgja*, 6. trompet. "Kapitlið byrjar við myndini av dýrdarríku afturkomu hins hevandi Kristusar.

Profetiin er fult avseglað

Vers 2 : „Hann hevði *eina líttla rullu opna í hondini*. *Hann setti hógra fot sinn a haf, en vinstra fot sinn a land*; »

Frá byrjan av bókini, sambært Opinberingini 1,16, kemur Jesus at berjast móti tilbiðjarunum av guddómligu "*sólini*". Leikluturin hjá symbolum gerst greiðari: "*andlit hansara var sum sólin*" og hvat verður av fíggindum hansara, tilbiðjarunum av "*sólini*"? Svar: Fótastólur hansara, og vei teimum! Tí „*føtur hansara eru sum eldsúlur*". Hetta bíbliuversió verður tá uppfyllt: "*Set teg við høggru hond mína, til eg geri fíggindar tínar til fótastól tín* (Sl.110,1; Matt.22,44)." Teirra skuld varð økt av, at áðrenn hann kom aftur, hevði Jesus "*opnað líttlu bókina*" í Opinberingarbókini við at avnsigla, síðani 1844, "*sjeýnda innsiglið*" sum enn hevði hildið tað stongt í Opinb. ljós. So, menninir hesa tíðina eru uttan umbering, tá teir velja ikki at heiðra hann. "*Líttla bókin*" varð síðani "*opnað*" av Heilaga Anda Kristusar og *sóltilbiðjararnir* vóru ikki ørkymlaðir. Í vers 2 er teirra ørindi lýst. Fyri at skilja týðningin av symbolunum "*hav og land*", sum eru at finna í hesum versinum, mugu vit kanna Opinberingina 13, har Gud setur tey í samband við tvey andalig "*djór*", sum koma fram í 2000 árunum av kristnu tíðini. Fyrsta "*djórið, sum rísur úr sjónum*", ímyndar ta ómenniskjaligu, tí djóralívsligu, skipanina hjá samgonguni millum borgara- og átrúnaðarlig vald, í teirra fyrsta søguliga formi av kongsveldum og rómversk-katólsku pávismu. Hesi kongsríki eru ímyndað av teimum "*tíggju hornunum*", sum eru knýtt at symbolinum, sum tilnevni Róm í Dan.7 við "*líttla horninum*" og Opinb.12, 13 og 17 við "*teimum sjeý høvðunum*". Hetta "*djórið*", sambært dóminum um guddómlig virði, vísir tey tákn, sum eru nevnd í Dániel 7: forgangsveldini í Rómverska ríkinum, í umvendari raðfylgju av tí í Dan.7: *leopardur, björn, leyva*. "*Djórið*" er tí sjálvrt rómverska skrímslið í Dan.7:7. Men *her*, í Opinb. Og Andin roknar honum "*gudsspottanir*" tað vil siga átrúnaðarligar lygnir. At "*krónur*" eru á teimum "*tíggju hornunum*" vísir tíðina, tá tey "*tíggju hornini*" í Dan.7,24 komu í ríki. Hetta er eisini tíðin, tá ið "*líttla hornið*" ella "*øðrvísi kongurin*" sjálvur er virkin. "*Djórið*" eyðmerkt, boðar uppfylgjarin frá framtíð síni. Hon fer at virka frítt í "*eina tíð, tíðir (2 ferðir) og hálva tíð*". Hetta útrykkið merkir 3 og eitt hálvt profetiskt ár, ella 1260 verulig ár, í Dan.7,25 og Opinb.12,14; vit finna tað í formi av "*1260 dagar*"-árum ella profetiskum "*42 mánaðum*" í Opinb.11,2-3, 12,6 og Opb.13,5. Men í vers 3 í hesum kapitli 13 boðar Andin frá, at hon verður rakt og "*sum deyðiliga særd*", júst av franskari gudloysi millum 1789 og 1798. Og takkað verið Konkordatinum hjá Napoleon I "*verður hennara deyðiligu sár grøtt*". So tey, sum ikki elska guddómliga sannleikan, fara at kunna halda fram í frítíðini at heiðra lygnirnar, sum drepa sál og likam.

Tá ið dagarnir eru farnir, kemur ein mynd av tí fyrsta „*djórinum, sum reis upp úr havinum*" "*fram*". Hetta nýggja djórið er eyðkent av, at tað hesaferð fer at "*rísa upp av jørðini*". Við at draga av myndini í 1. Mósebók, har "*jørðin*" kemur úr "*havinum*", sigur Andin okkum smálga, at hetta seinna "*djórið*" kom úr tí fyrsta, og tilnevni sostatt ta sonevndu reformeraðu katólsku kirkjuna; nágreiniliga definitión av protestantisku reformeraðu trúnni. Í 2021, umboðar tað longu størsta hernaðarliga valdið á planetuni Jørð og hevur verið ein myndugleiki síðani sigurin móti Japan og nazistiskum Týsklandi í 1944-45. Hetta er sjálvandi USA, upprunaliga í høvudsheitum protestantiskt, men í stóran mun katóliskt í dag, orsakað av stóra talinum av latínamerikanskari fráflyting, sum tað hevur fingið. Við at ákæra hann fyri at hava gjørt „*fyrsta djórið tilbiðjan áðrenn nærveru hansara*“, fordømir Andin arv hansara frá rómverska sunnudegnum. Tað vil siga, at átrúnaðarlig merki eru villeiðandi. Nútíðar protestantiska trúgv er so knýtt at hesum rómverska arvi, at hon fer so

langt sum at kunngera eina avmarkandi lóg, sum ger sunnudagshvíld skylduga undir revsing av revsiltøkum : handilslig boykott í fyrstuni, og deyðarevsing í longdini. Sunnudagurin er tilnevndur sum "merkið" av myndugleikanum hjá rómverska "djórinum", fyrsta "djórinum". Og talið "666" er tann summan, sum fæst við bókstavunum í heitinum "VICARIVS FILII DEI", tað, sum Andin kallar "talið á djórinum". Ger roknistykkið, talið er har:

SJÓNSKØÐI .

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

Ein týðandi kláring: Merkið verður móttikið "á hondini" ella "á enni" bert í tann mun, at "hondin" ímyndar verkið, gerðina, og "enni" tilnevnið persónliga viljan hjá hvørjari skapningi frælsan at taka síni egnu val, sum Ezekiel 3:8 sigur okkum : "Eg skal herða høvdið móti tær, at høvdið títt skal seta ."

Her eru framtíðar „fótastólar“ hjá Jesusi Kristi, tí Rættvísa guddómliga Dómaranum, greitt eyðmerktir. Og smálga, við at vísa prioritet "høgri fótur" ella "vinstri fótur", vísir Andin, hvønn hann metir vera meira sekan. Eldgandi „høgri fótur“ er fyri rómversk-katólsku pávatrúnna, sum Gud roknar fyri úthelling av blóðinum av „øllum teimum, sum eru dripin á jørðini“, sambært Opinberingini 18:24. Hansara prioritet fyri vreiði er tí uppiborið. Síðani, líka sekur, fyri at hava aftur hermt eftir tí, við at skapa "myndina" av tí fyrsta katólska "djórinum", protestantiska trúgv, kallað "jørðin", fær eldin frá "vinstra fóti" hjá Jesusi Kristi sum soleiðis hevnið blóðið av teimum seinast útvaldu halgimennunum sum hon var sadd við hansara goingout.

Vers 3 : "og hann rópti við harðari rødd, sum tá ið ein leyva rykkur. Tá ið hann rópti, søgdu tey sjeý toran sínar røddir. »

Loyndarmálið, sum er goymt ella innsiglað í versunum 4 til 7, sum "røddin hjá teimum sjeý torunum" boðar frá, er í dag lyft. "Røddin" hjá Gudi verður sostatt samanborin við ljóðið av "toru", sum er knýtt at talinum "sjeý", sum ímyndar hansara halgan. Henda røddin boðar frá einum boðskapi, sum menniskju hava goymt og ignorerað leingi. Hetta er árið við dýrdarfullu afturkomu okkara guddómliga og hátignarlaga Harra Jesu Kristis. Dagurin varð avdúkaður fyri sínum valdu umboðum í 2018; Hetta er várið 2030, har síðani sónardeyða Jesusar 3. apríl 30. triði triðingur av 2000 árum av teimum 6000 árunum, sum Gud hevur forritað til hansara val av teimum útvaldu, endar.

Vers 4 : "Og tá ið teir sjeý torurnar høvdu sagt røddir sínar, ætlaði eg at skriva ; og eg hoyrði eina rødd av himli siga : «Innsigla tað, sum teir sjeý torurnar søgdu, og skriva tað ikki.» »

Í hesi senuni strembar Gud eftir tveimum málum. Tann fyrsti er, at hansara útvaldu skulu vita, at Gud hevur sanniliga ásett eina tíð til heimsins enda ; tað er ikki sanniliga dult, tí tað veldst um okkara trúgv á skrána um 6000 ár, sum teir seks profanu dagarnir í okkara vikum profetera. Annað endamálið er at steðga leitinum eftir hesi dagfesting, til hann sjálvur letur upp fyri skilnaði. Hvat varð framt, fyri hvørja av teimum trimum adventistroyndunum, sum vóru gagnligar til at síla og velja tey útvaldu, sum vóru funnin verd at fáa gagn av tí ævigu rættvísi, sum Jesus Kristus bjóðaði , í 1843, 1844 og 1994 .

Vers 5 : "Og eingilin, sum eg sá standa á havinum og á jørðini, lyfti høggru hond sína upp til himmals, "

Í hesum hugburði av stórum sigursríka dómara, fótur hansara lagdir á fíggindar sínar, fer Jesus Kristus at orða ein hátíðarlígan eið, sum fremur hann guddómliga.

Vers 6 : "og svór við hann, sum livir um aldur og aldur, sum skapti himmalin og tað, sum er í honum, og jørðina og tað, sum í honum er, og havið og tað, sum í honum er, at tíð ikki skuldi vera longur, "

Eið Jesu Krists er givið í navni Skapara Guds og er ætlað hansara útvaldu, sum heiðra skipanina hjá fyrsta einglinum í Opinberingarbrævinum 14,7 ; hetta, við at vísa við teirra lýdni, teirra “*ótta*” fyri Gudi, við at halda hansara fjórða boð, sum gevur æru til hansara skapandi gerð. Yvirlýsingin um, at “*tíðin skal ikki vera longur*” staðfestir, at í síni skrá hevði Gud veitt tær triggjar fánýtisligu adventistisku væntanirnar í 1843, 1844 og 1994. Sum eg longu havi sagt, vóru hesar fánýtisligu væntanirnar til gagns fyri at síla kristnar trúgvandi. Tí meðan avleiðingarnar hjá teimum vóru til fánýtis, vóru tær dramatiskar og andaliga deyðiligar fyri tey, sum tær raktu, ella, fyri tey útvaldu, orsökirnar til teirra signing og halgan av Gudi.

Fráboðan um 3. ^{stóra}vei, sum er profeterað í Opinb.8,13.

Vers 7 : “*men á døgum, tá ið sjeynnda einglins rødd skal blása, skal loyndarmál Guds verða fullgjørt, eins og hann hevur kunngjørt tænarum sínum, profetunum.*” »

Tíðin at byggja upp profetiskar dagfestingar er liðug. Teir, sum vóru staðfestir av teimum profetaðu dátunum, hava røkt sín leiklut, at royna, í røð, trúnnu hjá protestantunum í 1843-44, og hjá adventistunum í 1994. Tað verða tí frameftir ikki fleiri skeivar dagfestingar, ikki fleiri skeivar væntanir ; tíðindini, sum eru byrjað síðani 2018, verða tey røttu, og tey útvaldu hoyra, til teirra frelsu, ljóðið av “*sjeyndu trompetinum*”, sum skal merkja inntrivið hjá Kristusi av guddómligum rættvísi ; tíman, tá sambært Opinb.11,15 : “*ríki í hesum heimi eru latin Harra okkara og Kristi hansara,*” og soleiðis tikin frá djevlinum.

Avleiðingarnar og tíðarætlanin av profetisku tænastráti

Vers 8 : “*Og røddin, sum eg hoyrði av himli, talaði aftur við meg og segði : Far og tak lítlu bókinu, sum er opin í hondini á einglinum, sum stendur á havinum og á jørðini.*” »

Vers 8-11 lýsa upplivingina av uppgávuni hjá tænarunum, sum hevði til uppgávu at leggja fram kodaðu profetiina á greiðum máli.

Vers 9 : “*Og eg fór til eingil og segði við hann: Gev mær lítlu bókinu. Og hann segði við meg : Tak tað og svølg tað upp ; tað verður beiskt í búkinum, men í munninum verður tað søtt sum hunangur.*” » .

Komandi fyrst, lýsir “*tarmpínurnar*” sera væl líðingina og neyðina, sum uppreistrarhugað kristin nokta uppskotna ljósinum. Hesar líðingar fara at røkka sínum hæddini til seinastu trúarroyndina, í tímanum sunnudagslógarrinnar, tá lívið hjá teimum útvaldu verður hótt við deyða. Tí til endans verða ljósið og tess goymslufólk stríðst av djevlinum og hansara himmalsku og jarðligu illum andum, tilvitaðum ella ótilvitaðum bandamonnum hjá hesum “*Oyðileggjaranum*”, “*Abaddon ella Apollyon*” í Opinberingini 9,11 . “*Søtleikin av hunangi*” avmyndar eisini fullkomiliga gleðina av at skilja loyndarmál Guds, sum hann deilir við sínar sonnu útvaldu, sum tysta eftir sannleikanum. Eingin onnur vøra á jørðini miðsavnar sín natúrliga søta søtleika sum hon . Vanliga virðismeta og leita menniskju eftir hesum søta smakkinum, sum er teimum hugnaligum. Somuleiðis søkir tann útvaldi av Kristusi í Gudi søtleika av einum kærleiksfullum og friðarligum sambandi eins og hansara leiðbeining.

Við at geva síni opinbering “*Apokalypsu*” (= Opinberingin) “*søtleikan av hunangi*”, samanber Guds andi hana við “*himmalska manna*” sum hevði “*smakkin av hunangi*” og sum nørði hebrearar, í oyðimørkini, tey 40 árini sum vóru frammanundan teirra inngongd úr takenlandinum . Eins og ein hebrai ikki kundi yvirlivað uttan at eta hetta “*manna*”, síðani 1994, endan á teimum “*fimm mánaðunum*”, sum eru profeteraðir í Opinb .9,5-10, yvirlivir adventistiska trúgvn bert við at nørast av hesum seinasta profetiska andaliga “*matinum*” (Matt . 24,45) Hendan læran, sum sannleikans Gud gevur mær at gera vart við bert hendan hvíldagsmorgunin ^{klokkan} 4. 16. januar 2021 (men 2026

fyri Gud), hevði verið til gagns at svarað tí, sum ein dagin spurdi meg um profetikanningina " Hvat kann hetta bera mær ? "Svarið hjá Jesusi er stutt og einfalt : andaligt lív fyri at sleppa undan andaliga deyðanum ." Um Andin ikki tekur upp myndina av " *køku* ", men bert " *søtleikan av hunangi* ", so er tað tí, at likamliga lívið hjá hebraaranum snúði seg um hesa mat av " *manna* ". Viðvíkjandi Opinberingini er maturin bert til andan hjá teimum útvaldu. Men, í hesi samanberingina, tykist tað sum neyðugt, ómissandi og kravt av tí livandi Gudi sum treyt fyri at varðveita andaliga lívið. Og hetta kravið er logiskt , tí Gud fyrireikaði ikki hendan matin til at verða ignoreraður og vanvirdur av tænarum sínum á síðstu døgum. Tað er tað mest halgaða elementíð síðani offur Jesu Krists og seinasta form og endaliga framførsla av Heilagu Kvøldmáltíðini " ; Jesus gevur sínum útvaldu til matna, likam sítt og sína profetisku undirvísing .

Vers 10 : “ *Og eg tók lítlu bókina úr hondini á einglinum og át hana upp ; Tað var í munninum søtt sum hunangur, men tá ið eg hevði svølggt tað, vóru innvøllirnir beiskir.* »

Í livdu upplivingini uppdagaði tænarin í einsemi tað blendandi ljósið, sum Jesus profeteraði og hann fann faktiskt í tí, fyrst og fremst, " *søtleikan av hunangi* ", eina hugnaliga gleði, sum kann samanberast við sukursøtleikan av hunangi. Men kuldin, sum adventistlimirnir og lærararnir, sum eg vildi leggja hann fram fyri, vístu , framleiddi í kroppinum ektaðar búkþínur, sum kallast kolitis. So eg vitni um andaligu og bókstavligu uppfyllingina av hesum.

Men ein onnur forkláring snýr seg um ta seinastu tíðina, tá profetiska ljósið verður lýst. Hon byrjar í friðartíð, men endar í krígstíð og drápsræðslu. Dan.12,1 profeteraði tað sum “ *eina neyðtíð, sum ongantíð hevur verið, síðani tjóð var til ta somu tíð* ” ; her er okkurt at elva til “ *pínu í tarmunum* ”. Tí meira sum vit lesa í Lam. 1,20,: “ *Harri, hygg at míni neyð! Innan í mær kókar, hjarta mítt órógvar innan í mær, tí at eg havi verið uppreistrarhugaður. Uttanfryri hevur svørðið elvt til ófrið, innanfryri deyðin.* » Eisini í Jer. 4,19 : “ *Tarmar mínir ! Mín innaru : Eg líði inni í hjartanum, hjartað slær, eg kann ikki tiga; tí tú hoyrir, sál mín, lúðurljóðið, krígsrópið.* » Beiskleikin í " *innaru* " ger eina samanbering millum endaligu adventistmissiónina og ta, sum varð latin Jeremia profeti. Í báðum upplivingunum arbeiða tey útvaldu í umhvørvisfíggingaskapinum hjá teimum uppreistrarhugaðu ráðandi í teirra tíð. Jeremias og teir seinnu sonnu adventistarnir fordøma syndirnar, sum borgarligu og trúarleiðararnir á teirra døgum hava framt og við hesum verður vreiði teirra seku vend móti teimum, til heimsins enda, sum er merktur av dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists, " *kongi konganna og harra harranna* " í Opinb.16.

Endin á fyrsta parti av Opinberingini .

Í hesum fyrsta partinum funnu vit prologin og tey trý parallellu temaini, Brøvini, sum vóru ætlað einglunum í teimum sjeý kirkjunum, tey sjeý innsigli ella tíðarmerkini, og tey seks trompet ella ávaringarrevsingarnar, sum Guds vreiði hevði við sær.

Vers 11 : “ *Tá søgdu teir við meg : Tú mást aftur profetera fyri nógvum fólkasløgum, tjóðum, tungumálum og kongam.* »

Vers 11 staðfestir alla dekningin av seinastu 2000 av teimum 6000 árunum av Guds fyrireikaðu skránni. Eftir at vera komin til tíðina við dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists, fer evokatióinin av profetiini at taka yvirlitið yvir kristnu tíðina upp aftur í kapitli 11 undir einum øðrum tema : " *Tit mugu profetera aftur um nógv fólkasløg, tjóðir, mál og kongar .* "

Opningur av øðrum parti av Opinberingini .

Í hesum seinna partinum, í parallellum yvirliti yvir kristnu tíðina, fer Andin at miða eftir týðandi hendingum, sum longu eru nevndar í fyrsta parti av bókini, men her, í seinna parti, fer hann at avdúka okkum sín dóm á ein meira ment hátt um hvørt av hesum temaum . Her verður aftur í hvørjum kapitli nýtt ymisk, men altíð fylgjandi symbol og myndir. Tað er við at savna allar hesar lærur, at profetiin eyðmerkir tey miðvísu evnini. Síðani Dánielsbók er henda meginreglan um at parallella kapitlarnar í profetiunum brúkt av tí avdúkandi Andanum , sum tú sært.

Opinberingin 11, 12 og 13

Hesir triggir kapitlarnir fevna um tíðina í kristnu tíðini parallelt, og varpa ljós á ymiskar hendingar , men sum altíð eru sera fylgjandi. Eg fari at taka saman , síðani smálutir, temaini.

Opinberingin 11

Pávastjórnin – Tjóðargudloysi – Sjeynða trompetin

Vers 1-2 : Ríkistíðin hjá falska katólska pávaprofetiinum í 1260 ár : Forfylgjarin.

Vers 3-6 : Undir hesi ótolerantu og forfylgingarríku stjórnartíðini verða " *tey bæði vitnini* " hjá Gudi, *tær heilagu skriftirnar hjá teimum báðum samgongunum, plágað og forfylgd, av " djórinum "* , rómversku trúarsamgonguni, sum er samgongu við kongsríkini í Vesturevropa.

Vers 7 til 13 snúgva seg um " djórið , *sum rísur úr avgrundini* " ella, " Fransku kollveltingina " og tjóðargudloysi hennara, sum kemur fram fyri fyrstu ferð í mannasøguni.

Vers 15 til 19 fara at hava sum tema eina partvísa menning av " *sjeynda trompetinum* " .

Leikluturin hjá pávastjórnini lýstur

Vers 1 : " *Og mær varð givin ein reyv, sum líktist einum stavi, sum segði : Reis teg upp og máta Guds tempul og altarið og tey, sum tilbiðja har.* »

Máltíðin er ein revsingartíð, sum orðini „ *stavur* “ avdúkar. Revsing er rættvísgjørd " *orsakað av synd* " endurreist borgarliga síðani 321 og átrúnaðarliga síðani 538. Síðani hesa seinnu dagfestingina hevur synd verið álagd av pávastýrinum, sum her er ímyndað við " *reyðinum* " , sum tilnevnir " *tann falska profetin, sum lærir lygnir* " í Jes.9,13-14. Hesin boðskapur speglar tann í Dán 8,12 : " *her varð avhendað við tí dagliga vegna synd* " , har " *her* " tilnevnir kristnu samkomuna , " *dagliga* " , prestdømið hjá Jesusi tikið burtur av pávastýrinum, og " *synd* " , fráfall av nógvum meðpe a3 einans synd er. sjónarmið og symbol . Hon staðfestir tann revsileiklutin, sum Gud gevur stovnanini av rómversku pávastýrinum. Sagnorðið " *máta* " merkir " *døma* ." Revsingin er tí úrslit av einum dómi frá Gudi, sum er førður móti " *Guds templi* " , felags samkomu Kristusar, " *altarinum* " ímyndini av krossinum av offri hansara, og " *teimum, sum tilbiðja har* " , tað vil siga teimum kristnu, sum krevja frelsu hansara.

Vers 2 : " *Men ytra forgarðin í templinum slepp út og máta hann ikki ; tí at hon er givin tjóðunum, og teir skulu traðka heilaga borgina undir fótum í fjøruti og tveir mánaðir.* »

Týdningarmikla orðið í hesum versinum er „ *uttanfryi* “. Tað tilnevnir einans yvirflatligu trúna hjá rómversku katolisismuni, sum talan er um, í myndini av hennara stjórnartíð á 1260 dagar-ár, sum er lögð fram her í formi " *42 mánaðir* ". " *Tann heilagi býurin* " myndin av teimum sonnu útvaldu " *verður traðkað undir fótum av tjóðunum* " , sum eru í sambandi við páva-despot-stýrið, tað vil siga kongunum í evropeisku kongsríkjunum " , sum fremja hór við " katólsku " *Jesabel* " undir *hennara* langa ótolerantu stjórnartíð í 1260 veruliga Gudinum millum hesa veruliga faisee, 593. th við at stóla á symbolismuna í hebraiska halgidóminum : tjalldtemplið hjá Mósesi og templið, sum Sálomon bygdi. Í báðum førum finna vit á " *forgarðinum, uttan fyri templið* " , holdligar átrúnaðarligar ritualir : offuraltarið og ablutiósvaskið. Sannur andaligur heilagleiki er at finna inni í templinum : á tí heilaga staðnum, har eru : sje- lampa ljósastakurin , borðið við teimum 12 sýnisbreyðunum og roykilsisaltarið, sum er sett framman fyri slørið, sum goymir tað heilagasta stað, mynd av himlinum, har Gud situr á kongliga háseti sínum. Einleikin hjá valemum til kristna frelsu er bert kendur Gudi , og á jørðini er menniskjað svikið av tí " *ytru* " fasadutrúgvini , sum rómversk-katólska trúgvinn umboðar fyrst í søguni hjá kristnu trúgvini í okkara tíð.

Heilaga Bíblían, Guðs orð, Forfylgd

Vers 3 : " *Eg skal geva tveimum vitnum mínum vald, og tey skulu profetera í túsund og tvey hundrað og seksti dagar í sekk.* »

Undir hesi langa stjórnartíðini, sum her er staðfest í formi av " 1260 døgum ", verður Bíblían, sum " tey bæði vitnini " ímynda, lutvíst ignorerað til trúbotartíðina, tá hon enntá verður forfylgd av katólsku samgongunum, sum eru fyrimunarlig fyri pávunum, sum teir stuðla við svørðum. Myndin " klædd í sekk " vísir eina neyðstöðu, sum Bíblían fer at tola til 1798. Tí við endan av hesum tíðarskeiðnum fer franska kollveltingargudloysi at brenna hana á almennum støðum, eisini royna at fáa hana at hvørva heilt.

Vers 4 : " *Hesi eru tey bæði oljutrøini og tey bæði ljósastakan, sum standa framman fyri Harra jarðarinnar.* »

Hesi " *tvey oljutrø og tveir ljósastakar* " eru ímyndirnar fyri teimum báðum fylgjandi sáttmálunum, sum Gud skipaði fyri í síni frelsuætlan. Tvær samanhangi trúartíðarskeið, sum bera hansara Anda, hvørs arvur er Bíblían og tekstirnir í henni um teir báðar sáttmálarnar. Ætlanin um teir báðar sáttmálarnar *varð profeterað* í Zak . Og longu, frammanundan " *teimum báðum vitnunum* " í vers 3 , segði Gud um tey í vitnisburðinum hjá Zakariasí : " *Hesir eru teir báðir oljusynirnir, sum standa framman fyri Harranum yvir allari jørðini.* » Í hesi symbolismuni merkir " *olja* " tann guddómliga Andan. " *Kertustukkurin* " profeterar Jesus Kristus, sum í einum menniskjaligum líkami fer at bera ljós Andans í síni halgan (= 7) og breiða kunnleikan um tað millum menniskju, eins og tann symbolski kertustukkurin spreiddir ljósið við at brenna oljuna, sum er í sínum " *sjey* " ílötum.

Viðmæli : " *Sjey* " lampukertustubbin er miðskeiðis á miðvasanum ; hetta, eins og miðskeiðis í vikuni, sum ger , 4. ^{dagin} í páskavíkuni , dagin, tá ið Jesus Kristus við sínum sóningardeyða gjørði " *offrið og offrið steðga* " , hebraiska trúarrítualið, í samsvari við guddómligu ætlanina, sum er profeterað í Dan.9,27. Sjey - lampu " *kertustukkurin* " bar tí eisini ein profetiskan boðskap.

Vers 5 : " *Um nakar vil gera teimum mein, kemur eldur úr munni teirra og etur fíggindar teirra ; og vil nakar gera teimum mein, tá má hann verða drepin á hendan hátt.* »

Her , eins og í Opb . Hetta er ein handling, sum hann einans tilskilar sær sjálvum. Óndskapur fer at koma úr munni Skapara Guds. Gud identifiserar seg við Bíbliuna, sum verður kallað " *Guds orð* , " soleiðis at tann, sum ger honum skaða, ræður beinleiðis á hann persónliga.

Vers 6 : " *Hesir hava vald at lata himmalin aftur, so at tað ikki regnar á døgum teirra profeta ; og hava vald yvir vatni at gera tað til blóð og at sláa jørðina við øllum plágum, so ofta sum teir vilja.* »

Andin siterar fakta, sum eru fráboðað í Bíbliuni. Í sinni tíma fekk Elias profetur af Gudi, at eigi skyldi regna nema við hans ord ; Undan honum fekk Móses frá Gudi valdið at gera vatn til blóð og at sláa jørðina við 10 plágum. Hesir bíbilsku vitnisburðirnir hava júst størri týdning , tí á síðstu døgum verður vanvirðing fyri skrivaða og innblásta Guds orði revsað við plágum av sama slag, sambært Opinb .

Tjóðargudloysi frá fronsku kollveltingini

Myrku ljósini

Vers 7 : " *Og tá ið teir hava klárað vitnisburð sín, skal djórið, sum stígur upp úr grøvini, berjast ímóti teimum og vinna á teimum og drepa teir.* »

Andin opinberar okkum her nakað týdningarmikið at leggja til merkis ; Dagurin 1793 merkir endan á bíbilska vitnisburðinum, men fyri hvønn ? Fyri fíggindar hansara í tíðini , sum høvdu forfylgt Bíbliuni við at vraka guddómliga myndugleika hennara sum stuðul til trúar ; tað vil siga kongarnir, kongs aristokratarnir , rómversk-katólska pávastýrið og allir prestarnir. Hesa dagin fordømir Gud eisini tey falsku protestantisku trúgvandi, sum í roynd og veru longu ikki taka atlit til hansara læru. Í *Dán* . " Hetta er bert fyrsti partur av vitnisburðinum í Bíbliuni, sum endar, tí í 1843 fer leikluturin hjá henni aftur at fáa

lívsneyðugan týðning við at bjóða teimum útvaldu at uppdaga adventistiskar profetiir." Raðfestingin av tjóðargudloysi í Fraklandi fer at miða móti Bíbliuni og royna at fáa hana at hvørva. Nógva blóðuga nýtslan av " hansara guillotinu " ger hann til eitt nýtt " djór ", sum, hesaferð, skuldi " rísa upp úr avgrundini ". Við hesum hugtakinum, sum er lænt úr skapanarsøguni í 1. Mósebók 1 :2 , minnir Andin okkum á, at um Gud, Skaparin hansara, ikki var til, so hevði einki lív ment seg á jørðini. " Avgrundin " er ímyndin av jørðini, sum er frádømd íbúgvar, tá hon er " formleys og tóm ". Tað var soleiðis " í byrjanini " , sambært 1. Mós. 1,2, og tað verður so aftur í " túsund ár " , við heimsins enda, eftir dýrdarríku afturkomu Jesu Krists, sum er temaið, sum fylgir hesum í hesum kapitli 11. Hendan samanberingin við upprunaliga kaosið er væl uppiborið border resor og politikan í stórum republikki. Tí uppreistrarhugaðir menn duga at sameinast fyri at oyðileggja, men teir eru sera býttir um teir formar, sum skulu gevast umbyggingini. Hesin vitnisburður bjóðar eftir honum sýningina av tí ávøksti, sum menniskjað kann bera, tá ið tað er heilt avskorið frá Gudi ; frádømd sína gagnligu virkseimi.

Men við at kalla tað " avgrundin " leggur Andi Skapara Guds eisini upp til samanhang og støðu í upprunaligu skapanini av okkara jørð. Soleiðis, miðandi móti fyrsta degi av hesi skapan, vísir hann okkum eina jørð, sum er stødd í absolutt " myrkur " , tí tá hevði Gud enn ikki givið jørðini ljósið av nakrari stjörnu. Og hetta hugskotið knýtir andaliga hetta „ djórið, sum stígur upp úr botnleysu grøvini “, saman við „ fjórða innsiglið “ í Opinberingini 6,12, sum er lýst sum ein „ sól, sum er svørt sum háarsekkur “. Sambandið er eisini gjørt við “ 4. lúðrið ” í Opinberingini 8,12, sum er lýst við “ sløgunum hjá triðja, sólarinnar, triðja mána og triðja stjörnunum ”. Gjøgnum hesar myndirnar gevur Andin honum ein serliga „ **myrkan** ” persón . Men tað er í **hesum** " myrka " táttinum og ríkinum , at Frakland fer at æra sínar frælsu hugsarar við at geva teimum heitið " **upplýsing** ". Vit minnast tá orðini hjá Jesusi Kristi, sum eru siterað í Matt 6,23 : “ *men um eyga títt er ilt, so verður alt likam títt fullt av myrkri. Um tí ljósið, sum er í tykkum, er myrkur, hvussu stórt er tað myrkrið!* " Soleiðis fer tann myrka frælsa hugsanin í kríggj móti trúarandanum og hesin nýggi **libertariski andin** fer at halda fram í tíðini og breiða seg yvir vesturheimin... kallaður kristin og hann fer at varðveita sína óndu ávirkan til heimsins enda." Við fronsku kollveltingini setti " myrkrið " seg ævigt inn við syndini . Tí við henni koma tær bøkurnar, sum heimspekingarnir av frælsu hugsanini hava skrivað ; sum knýtir tað saman við “ syndini ”, sum eyðkennir Grikkaland í profetiunum í Dániel 2-7-8. Hesar nýggju bøkurnar fara at kappast við Bíbliuna og eydnast at køva hana, í rísa mun. “ *Stríðið* ” sum verður fordømt er tí fram um alt hugmyndafrøðiligt. Eftir kollveltingina og eftir seinna heimsbardaga , .

Hetta myrkrið fer at taka útsjónina av hægstu humanismu, móttsett og harvið bróta við upprunaliga ótoleransuna , men hugmyndafrøðiliga " *stríðið* " heldur fram . Vesturlendsk menniskju vilja vera fús at ofra alt fyri hetta „ frælsið “. Faktiskt fara tey at ofra sínar tjóðir, sína trygd og sleppa ikki undan deyðanum, sum Gud hevur programmerað.

Vers 8 : “ *Og deyðu lík teirra skulu liggja á gøtuni í tí stóru býnum, sum andaliga eitur Sodoma og Egyptaland, har eisini Harri okkara varð krossfestur.* »

Tey " lík " , sum eru nevnd , eru tey hjá teimum " *báðum vitnunum* " , hvørs fyrstu álopsmenn eisini vórðu avrættaðir á " *torginum* " í sama " *býi* " . Hesin " *býurin* " er París, og " *staðurin* " , sum nevnt varð, varð kallaður , í røð, " *staðurin Louis XIV* " , " *staðurin Louis XV* " , " *staðurin fyri kollvelting* " , og tilnevnið núverandi " *staðin fyri samtykt* " . Gudloysi ger ongan fyrimum fyri nakran átrúnaðarligan slag. Tey guillotineradu ofrini eru júst rakt fyri teirra trúartilknýti. Og sum boðskapurin “ 4. *trompet* ” lærir, so eru skotmálini tað sanna ljósið (sólin) , tað falska felagið (mánin) og ein og hvør einstakur átrúnaðarligur boðberi (stjörnan) . Harumframt verða ávísir korrúptir átrúnaðarligrir formar góðtiknir, um teir eru í samsvari við normarnar hjá ráðandi gudloysi. Summir prestar verða sostatt spottandi kallaðir " defrocked " . L'Esprit samanber París,

franska hövuðsstaðin , við " *Sodoma* " og " *Egyptaland* " . Fyrstu fruktirnar av frælsi vóru kynslig yvirskot, sum fylgdu við broti á siðbundnu sosialu og familjukonventiónirnar. Henda samanberingin fer at hava syrgiligar avleiðingar við tíðini. Andin vísir okkum, at hesin býurin fer at líða ørindini hjá " *Sodoma* " og teimum hjá " *Egyptalandi* " , sum fyri Gud er vorðin tað eyðkenda ímyndin av synd og uppreistri móti honum. Leinkjan, sum er staðfest omanfyri við ta " *griksku* " heimspekiligu " *syndina* ", sum er fordømd í Dániel 2-7-8, er her staðfest. Fyri at skilja hesa guddómligu stigmatisering av grikskari synd , lat okkum taka atlit til, at Paulus ápostul, tá hann royndi at brúka heimspekilig orð til at leggja evangelið fram fyri íbúgvunum í Athen, miseydnaðist hann og varð koyrdur av staðnum. Við tíðini og til endans, kallaðist hesin býurin " París " .

Hetta er orsökkin til, at heimspekiliga hugsanin ævigt verður fíggjindin hjá skapanum Gudi . , at halda, og vitna við sínum gerðum , um rættleikan í samanberingini við hesi bæði nøvnini , symbol uppá kynsliga og átrúnaðarliga synd. Aftanfyri navnið " París " liggur arvurin av " Parisii " , eitt orð, hvørs keltiskur uppruni merkir " tey av grýtuni " , eitt dramatiskt profetiskt navn. Í rómverskari tíð var staðið eitt virki hjá heidnum tilbiðjarum av Isis, gudinnuni hjá egyptar, júst , men eisini tann náttúruvøkru og kynisku myndina av París, soninum hjá konginum í Troya, gamla Priam . Høvundur til eitt hórdóm við ta vøkru Helenu, konu grikska kongin Menelaus, skal hann hava ábyrgdina av einum stríði við Grikkaland. Eftir eina miseydnaða umlegging tóku grikkar seg aftur, og ein risa træhestur varð eftir á strondini. Trojararnir hildu, at tað var ein grikskur gudur, og førdu hestin inn í býin. Ok um midja nott , er vin ok veitslan voru buin, komu grikskir hermenn ut af hestum sínum ok opnu portunum fyrir grikskum hermonnum, sem hljodlega komu aftur ; og allir íbúgvarnir í býnum vórðu dripnir , frá kongi til tey lægstu av undirmenn. Hendan trojanska tiltakið fer at elva til, at París missir seinastu dagarnar, tí hon, um hon ignorerar læruna, endurtekur sínar feilir við at fáa sínar fíggjindar, sum hon hevði koloniserað, at seta búgv á sínum øki . Áðrenn hann tók navnið París , varð býurin nevndur " *Lutèce* " sum merkir " stinkandi mýri " ; alla skrána um hansara syrgilig ætlan. Samanberingin við " *Egyptaland* " er rættvísgjörd, tí við at taka tjóðveldisskipanina til sín, gjørdist Frakland offisielt fyrsta syndarliga skipanin í vesturheiminum. Henda tulkning *verður staðfest* í Opinb . Við at siga : " *har Harri teirra varð krossfestur* " , ger Andin eina samanbering millum avvísingina av kristnu trúnni av franskari gudloysi og jødisku tjóðskaparligu avvísingina av Messiasi Jesusi Kristi. ; tí tær báðar støðurnar eru eins og tær fara at bera somu avleiðingar og somu ávøkst av gudloysi og órættvísi. Henda samanberingin verður hildið fram í versunum, sum koma eftir.

Við at kalla hövuðsstaðin „ *Egyptaland* “ samanber Gud Frakland við Fárao, sum er ein fyrimynd fyri menniskjansligari mótstøðu móti hansara vilja. Hon fer at varðveita hesa uppreistrarstøðu til hon verður oyðiløgd. Tað verður ongantíð nøkur umvending frá hansara síðu. Kallandi " *ilt gott og gott ilt* , " fer hon at fremja tær ringastu syndirnar, sum Gud hevur útrættað ; hetta við at kalla " ljós " , teir " myrku " stovnandi hugsarar av " hansara mannaættindum " , sum seta seg ímóti Guds rættindum. Og av nógvum fólki, verður hansara fyrimynd hermt eftir, enntá , í 1917, av valdsmikla Russlandi sum fer at oyðileggja tað við einum atomskoti um tíðina av " *sættu trompet* " , sum varð profeterað við navninum " Parisii " á keltiskum máli, sum merkir " tey av grýtuni " . Hon verður tí verandi til sín enda ófør at síggja Gud í teimum royndum, sum fara at oyðileggja hana so mikið, at hon oyðileggur hana. Tí hann hevur miðað eftir henni og hann sleppur ikki fyrr enn hon ikki er meira.

Vers 9 : " *Og menn av øllum fólkasløgum, ættum, tungumálum og tjóðum skulu síggja lík teirra í hálvann annan trýggjar dag og lata ikki lík teirra verða løgd í grøvur.* »

Í Fraklandi fór fólkið inn í kollvelting í 1789 , og í 1793 avrættaðu tey kong sín og síðani drottning sína, sum bæði vórðu alment hálshøgð á stóra miðtorginum í býnum, sum í røð varð kallað " Place Louis XV " , " Place de la Révolution " , og í løtuni Concela

decord ". Við at seta " *hálfvan annan dag* " til tíðina av oyðileggjandi handlingini, tykist Esprit at fevna um bardagan í Valmy, har kollveltingarmenninir í 1792 møttu og vunnu á royalistisku hermonnunum í evropeisku kongsríkjunum, sum ráddu á republikanska Frakland , eitt nú Eysturríki, landið hjá drotning Marie-Antoin 'uppruna. Fyri at skilja uppruna til hetta hatur, skal havast í huga, at 1260 ár við alskyns eksaktiónum frá páva-kongliga samgonguni endaðu við at irritera franska fólkið, sum varð útnyttað, illa viðfart, forfylgt og fullkomiliga oyðilagt . Tær báðar seinastu stjórnartíðirnar hjá Ludvíki XIV við síni andstyggiligu sýning og Ludvíki XV , ein korrúptur ræðsluslugin kongur , endaðu við at fylla tolsemi Guds og menniskjans . Gætur ! Tjóðveldið er og verður ikki ein signing fyri Frakland. Hon fer víðari til sín enda , í sínum fimta formi, at bera banningar Guds og seg sjálva at fremja tey mistøk, sum fara at elva til hennara fall. Hendan blóðuga skipanin , við sínum uppruna , verður landið við " mannarættindum " og humanismu sum endar við at verja tey seku og frustrera , við sínum órættvísi , offrið . Hann fer enntá at taka ímóti fíggingdum sínum og seta teir niður á sítt øki, og herma eftir , til tað ringasta, kenda døminum um trojanska býin, sum er kendur fyri at innføra træhestin, sum grikkar hava latið eftir seg , sum sæst áður.

Vers 10 : “ *Og fyri teir, sum búgva á jørðini, skulu teir gleðast og gleðast og senda hvørjum øðrum gávur, tí hesir báðir profetarnir pínđu teir, sum búgva á jørðini.* »

Í hesum versinum miðar Andin eftir tí tíðini, tá ið eins og gangrena ella krabbamein, tað franska heimspekiliga ónda fer at breiða seg og breiða seg sum ein pest í øðrum vesturlenskum tjóðum. Tað merkir “ tíðarmerkið ” av “ 6. ^{innsiglinum} ” ; tann, har “ *sólin gerst svørt sum sekkur* ” : ljósið í Bíbliuni hvørvur, køvnt av heimspekiligu bókunum hjá frælsum hugsarum.

Í andaligum lesnaði, ólíkt “ *borgarum í himmiríkinum* ”, sum definerar tey útvaldu hjá Jesusi, nevnir “ *íbúgvarnir á jørðini* ” amerikanskar protestantar og meira generelt menniskju, sum gera uppreistur móti Gudi og hansara sannleika . Fólkið í evropeisku kongsríkjunum og enn meira tey amerikansku hyggja móti Fraklandi. Har knúsar eitt fólk sítt kongsveldi og katólsku kristnu trúgvina, sum hóttir fólkið, sum lesur Bíbliuna, “ *tey bæði vitnini* ”, við “ *pínunum* ” av sínum “ *helviti* ” ; veruligar “ *pínur* ” sum tó bert eru tilskilaðar til seinasta dómin, *fyri at oyðileggja tey falsku trúgvandi* , sum sjálvi svikaliga brúka hetta slagið av hóttan, sambært Opinb. Eisini útlendingar, sum eru offur fyri somu misnýtslum uttan fyri Frakland, eru farnir at vóna, at teir kunnu fáa gagn av hesum átaki. Hetta er júst tí meira tí, við tí franska stuðlinum, sum Louis XVI gav, í heiminum, nøkur ár frammanundan, høvdu nýggju USA í Norðuramerika funnið sítt sjálvstýri, og loyst seg frá yvirvaldinum hjá Onglandi. Frælsi er á ferð og fer skjótt at røkka nógvum fólkasløgum. Sum tekin um hetta vinalagið, “ *senda tey hvørjum øðrum gávur.* ” Ein av hesum gávum var franska gávan til amerikanararnar av “ *Frælsisstandmyndini* ”, sum varð reist í 1886 á eini oyggj yvirav New York. Amerikanararnir vendu bendingini aftur við at bjóða honum eitt eftirlík sum , reist í 1889, liggur í París á eini oyggj mitt í Seine nærhendis Eiffeltorninum. Gud miðar eftir hesum slagnum av gávu, sum avdúkar tað deiling og skifti, sum er banningin av **ov nógvum frælsi**, sum hevur til endamáls at ignorera hansara andaligu lógir.

Vers 11 : “ *Og eftir hálfvan annan dag kom lívsins andi frá Gudi inn í teir, og teir stóðu á føtum ; og stórir ótti kom á teir, sum sóu teir.* »

Tann 20. apríl 1792 varð Frakland hótt av Eysturríki og Preussen og feldi kongin , Ludvík XVI, 10. august 1792. Kollveltingarmenninir vóru sigursmenn í Valmy 20. september 1792. Kongur Rob Ludvík XVI varð gillotineraður 21. januar 1792. tann 28. juli 1794. "Sáttmálin " varð avloystur av " Skránni " tann 25. oktober 1795. Teir báðir " Ræðslurnar " frá 1793 og 1794 hildu saman bert eitt ár . Millum 20. apríl 1792 og 25. oktober 1795 haldi eg júst hetta tíðarskeiðið á “ *hálfvan annan dag* ” profeterað , ella “ *hálvtt triðja ár* ” vera

veruligt . Men eg haldi, at varandi tíðin eisini ber ein andaligan boðskap. Hetta tíðarskeiðið umboðar eina hálfva viku, sum kann vekja eina ábending um jarðligu tænastuna hjá Jesusi Kristi, sum varði júst " hálvan annan dag " profetiskt og endaði við deyða Messias Jesu Krists. Andin samanber hansara gerð við ta í Bíbliuni , hennara " *tvey vitni* " , sum eisini virkaðu og lærdu, áðrenn tey vórðu brend á Place de la Révolution í París. Við hesi samanberingina er Bíblían , henda trúgvín , eyðmerkt við Jesus Kristus sum, í henni, aftur er krossfestur og " *gjøgnumgjørdur* " sum Opinberingin 1,7 vísir á. Blóðflóðin, sum varð úthelt, endaði við at ræða franska fólkið. Eisini, eftir at hava avrættað leiðaran av blóðugu stevnuni, Maximilien Robespierre, og vinir hansara Couthon og Saint-Just, steðgaðu samandrátturn og systematisku avrættingarnar. Guds andi hevur vakt andaliga tystin hjá menniskjum og trúarsiðvenjan er vorðin lóglig aftur , og fram um alt, frí. Tann heilsugóði " óttin fyri Gudi " er komin aftur og áhugin fyri Bíbliuni er komin aftur, men til heimsins enda verður hon stríðst og kappast við av teimum heimspekiligum bókunum, sum frælsir hugsarar hava skrivað, hvørs grikska fyrimynd er keldan til allar hennara ymisku formar.

Vers 12 : “ *Og teir hoyrdu eina rødd úr himli siga við teir : « Komið upp higar . Og teir fóru upp til himins í ský ; og fíggindar teirra sóu teir. »*

Henda guddómliga útsøgnin er galdandi fyri bíbilsku „ *tvey vitnini* ” eftir 1798.

Samanberingin við Jesus heldur fram, tí tað er hann, sum hansara útvaldu sóu (eftir Elias profet) stíga upp til himmals fyri eygum teirra. Men , aftur, fara hansara útvaldu av seinastu tíðini at virka á sama hátt. Fíggindar teirra fara eisini at síggja teir stíga upp til himmals í skýnum har Jesus skal draga teir til sín. Tann stuðul, sum Gud gevur hansara máli, er tann sami, fyri Jesus Kristus, hansara útvaldu, og í hesum samanhangi av fronsku kollveltingini, Bíbliuna eftir 1798. Fyri at staðfesta endan á profeteraðu varandi tíðini av teimum " *1260 døgum* " -árunum , í 1799 , doyði Pius VI pávi í varðhaldi við Valence-maun4-8. 94 , ein long friðartíð uppá 150 ár profeterað í formi " *fimm mánaðir* " í Opinb 9,5-10 . Deyðin hjá Louis XVI, endin á kongsveldinum og deyðin hjá einum fangaðum páva geva eitt deyðiligt slag fyri átrúnaðarligu ótoleransuna hjá " *djórinum, sum rísur úr havinum* " í Opinberingini 13,1-3. Konkordatið í Skránni grøðir sár hennara, men hon fær ikki longur gagn av tí oyðilagda kongliga stuðlinum , hon fer ikki longur at forfylgja fyrr enn endatíðina, tá protestantiskt ótoleransa kemur fram undir navninum " *djórið, sum rísur av jørðini* " í Opinberingini 13,11.

Vers 13 : “ *Og tá var ein stórur jarðskjálvti, og tíggjundi partur av býnum datt niður ; Sjey túsund menn doyðu í jarðskjálvtanum, og hinir vóru bangin og góvu himmalsins Gudi dýrd. »*

Í hesi tíðini (*tann tíman*) varð tann " *jarðskjálvtin* " longu profeteraður við framførsluni av tí í Lissabon í 1755, viðkomandi í temanum " *sætta innsiglið* " í Opinb. 6,12 , uppfyltur í andaligum formi . Sambært Guds Anda misti býurin París " *ein tíggjundapart* " av fólkatálinum. Men ein annar týdningur kann snúgvá seg um sambært Dan.7,24 og Opinb.13,1, tíggjunda partin av teimum " *tíggju hornunum* " ella vesturlendsku kristnu kongsríkjunum, sum eru undir pávaliga rómverska katolisismuni. Frakland, sum Róm metir sum " *elsta dóttir* " rómversk-katólsku kirkjunnar , fellur í gudloysi, frátekur henni stuðulin og fer so langt sum at oyðileggja myndugleikan. lúðurin avdúkaði tað, “ *triðingur av sólini er raktur* ” ; boðskapurin " *sjey túsund menn vórðu dripin í hesum jarðskjálvtanum* " staðfestir málið við at siga : ein fjøld (*eitt túsund*) av trúarligum " *monnum* " (*sjey : trúarlig halgan av tíðini*), vórðu dripin í hesum politiska samfelagsliga jarðskjálvtanum.

Vers 14 : “ *Annað vei er farið. Sí, triðja vei kemur skjótt.*

Soleiðis lívgaði tann intensa blóðútlátið Gudsóttan upp, og " *Ræðslan* " steðgaði , í staðin fyri kom ríkið hjá Napoleon I " *ørnin* " boðaði frá teimum trimum seinastu

" *trompetunum* ", trimum " *stórum vanlukkum* " fyrir íbúgvagnar á jörðini. Av tí at fráboðanin fylgir fronsku kollveltingini frá 1789 til 1798, kann " *seinna vanlukkan* ", sum verður skrivað til hana í versu 14, ikki snúgvá seg beinleiðis um hana. Men fyrir Andan er tað amboðið at siga okkum, at ein nýggjur formur av fronsku kollveltingini kemur fram beint áðrenn dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists. Nú, sambært Opimb. 8,13, snýr " *seinna vei* " greitt seg um temaið í 6. ^{trompet} í Opimb. Vit kunnu skilja, at eins og drápið, sum fronsku kollveltingarmenninir elvdu til, skipar Gud fyrir drápinum í triðja heimsbardaga, hesaferð kjarnorku, sum fer at minka munandi um talið av íbúgvum á jörðini, áðrenn tað verður fullkomiliga burturbeitt, sum fer at endurreisa upprunaliga " *avgrundina* " táttin, eftir endaliga oyðileggjandi inntrivið hjá Jesu Kristi.

Tvífaldi týðningurin av „*øðrum vei*” knýtir fjórðu *trompetina* saman við tí sættu av andaligari orsök. Bygnaðurin í Apokalypsuni býtir tíðina í kristnu tíðini í tveir partar. Í tí fyrra revsar " *vanlukkan* " tey seku, sum vórðu revsað áðrenn 1844 og í tí seinna, tey, sum vórðu revsað eftir 1844, beint áðrenn heimsins enda. Nú hava báðar revsigerðirnar tann týðning, sum Gud gevur fjórðu revsing síni í 3. Mósebók 26,25 : " *Eg skal senda svørðið, sum skal hevna sáttmála mín.* " Fyrsta revsingin kom á tey, **sum ikki fingur** boðskapin um trúbotina, verkið, sum Jesus fyrireikaði til sínar útvaldu, og tann seinna, á tey, sum ikki svaraðu Guds kravi **um at klára** hesa trúbotina frá 1843 og frameftir Tað opinberaða ljósið, sum Gud byggir hesa varandi trúbotina við, verður lagt fram til hobaur.

Við at taka upp tey ting og gerðir, sum Gud roknaði við menninar í fronsku kollveltingini frá 1789 til 1795, finna vit tey, sum hann kann rokna við vesturlensdskum monnum á síðstu døgum. Vit finna sama vanvirðing, sama gudloysi og hatur móti trúarskipanum og móti teimum, sum kenna tær; atferð, sum hesaferð stendst av óvanligu menningini av vísindum og tøkni. Í friðarárunum hertóku gudloysi og falskur átrúnaður vesturheimin. Gud hevur tí góða orsök til at leggja upp til okkum, til hetta temaið, ein dupultan lestur; Atferðin hjá teimum " *yvirlivandi* " er høvuðsmunurin á kollveltingartíðini og vísindaligu tíðini á seinastu døgum mannaættarinnar. Fyri at vera greiðari, so *umvendu* " tey *yvirlivandi* " av fyrsta *lestrinum*, sum snýr seg um " *fjórðu trompet* ", sambært Opimb.

Triðja "stóra vei" (fyrir syndarar): Dýrdarfulla afturkoman Kristusar hevdarmanns.

Vers 15 : " *Sjeyndi eingilin ljóðaði (trompet sín). Og harðar røddir vóru í himlinum, sum søgdu : «Ríkin í hesum heimi eru vorðin ríki Harra okkara og Kristi hansara ; og hann skal ráða um allar ævir og allar ævir. »*

Seinasta temaið í kapitlinum er tað um " *sjeynda trompet* ", sum tilnevnir, minni eg tykkum á, lötuna, tá ið tann ósjónligi skaparinn Gud ger seg sjónligan fyrir eygum fígginda sína, og staðfestir Opinberingin 1,7 : " *Sí, hann kemur við skýggjum, og hvørt eyga skal síggja hann ; sjálvt tey, sum gjøgnumgjördu tað.* " " *Teir, sum gjøgnumgjördu hann* ", sum gjøgnumgjördu Jesus, eru fíggindar hansara í øllum tíðarskeiðum í kristnu tíðini eisini teimum í teimum seinastu. Teir gjøgnumgjördu Hann, forfylgdu trúföstu lærusveinar Hansara, sum Hann lýsti um : " *So vítt sum tit gjördu tað móti einum av hesum minstu brøðrum Mínun, gjördu tit tað móti Mær* (Matt.25,40)." Av himlinum rísa harðar røddir upp at hátíðarhalda tiltakið. Hetta eru himmalbúgvarnir, sum longu hava sagt seg fyrir at hátíðarhalda útkoyringina av himlinum av djevlinum og hansara illum andum av tí sigursvanda Kristusi, sum kallast " *Mikael* " í Opimb. Søgjan um jarðligu syndina fer at steðga fyrir manglandi syndarar, sum eru oyðilagdir av munni hins guddómliga Kristusar. Djevulin, " *høvdingin í hesum heimi* " sambært Jesu, missir ognina av tí syndarlíga heiminum, sum Gud hevur oyðilaggt. Hann verður verandi á oyðilögdu jörðini í túsund ár afturat uttan at skaða nakran, og bíða

eftir síni fullkomnu útrýming við seinasta dómi saman við öllum hinum syndarum, sum Gud fer at reisa upp til hetta endamálið.

Stóra himmalska eyðnan hjá teimum útvaldu, sum eru leysloyst við blóði Jesu Krists

Vers 16 : “ *Og teir fyra og tjúgu elstu, sum sótu framman fyri Gudi á háscætum sínum, fall á andlitið og tilbóðu Gud ,* ”

Tey útvaldu eru komin inn í Guds himmalska ríki, sita á trónum í Guds nærveru, tey skulu ráða, døma tey óndu sambært Opinb.20,4. Hetta versid vekir upp samanhangin við himmalsku byrjanina hjá teimum loystu í Opinberingini 4. Hetta versid leggur fram, hvønn form sonn tilbiðjan av Gudi skal hava. Prostratió, knæ, andlit til jørðina, er tann formurin, sum Gud hevur lógfest .

Vers 17 : “ *Og siga : Vit takka tær, Harri Gud, hin alvaldi, sum ert, og sum vart, fyri at tú hevur tikið yvir títt stóra vald og hevur rátt. »*

Tey loystu endurnýggja sína tøkk og boyggja seg niður fyri Jesusi Kristi, " *hinum alvalda Gudi, sum er og sum var* " " **og sum er komin** ", sum Opinberingin 1,4 boðaði frá. “ *Tú hevur tikið fast um títt stóra vald* ” sum tú hevði givið upp fyri at frelsa tíni útvaldu og sónað syndir teirra við deyða tínum í tíni “ *lamb* ” tænaðu ; “ *lambið Guds, sum tekur burtur syndir heimsins .* ” Tú hevur “ *tikið ríki títt* ” ; tann tillagaði samanhangurin er sanniliga tann, har Andin tók Jóhannes í Opinb.1,10 ; søgan um samkomu Kristusar á jørðini er í fortíðini. Í hesum stigi eru " *tey sjevingini* " aftanfyrir tey valdu embætisfólkini. Ríkistjórnin hjá Jesusi, sum er endamálið við vónini um trúna hjá teimum útvaldu, er vorðin veruleiki.

Vers 18 : “ *Tjóðirnar vóru reiðar ; og vreiði tín er komin, og tíðin er komin at døma tey deyðu, at lóna tænarum tínum, profetum, teimum heiløgu og teimum, sum óttast navn títt, smá sum stór, og at oyða tey, sum oyðileggja jørðina. »*

Í hesum versinum 18 finna vit sera gagnligar upplýsingar um raðfylgjuna av profetaðu hendingunum . trompetin drap ein triðing av fólkinum , tað vil siga, " *Tjóðirnar vóru ill* ", og fyri okkara eygum, í 2020-2021 , eru vit vitni til orsökirnar til hesa ^{imitation} : Covid -19 og búskaparliga oyðileggingin elvdi til, islamskur álop, og *skjótt* , russiska álopið við. Eftir hesa ógvusligu og oyðileggjandi stríðsgongdina , eftir at sunnudagslógin varð kunngjørd av " *djórinum á jørðini* ", tað vil siga protestantisku og katólsku samgonguni av amerikanskum og evropeiskum yvirlivandi, helt Gud út yvir tey " *tær sjeving seinastu plágurnar av vreiði hansara* " , sum eru lýstar í Opinberingini 16. Um sjevingda tíðina vísti Jesus seg fyri at frelsa síni útvaldu og oyðileggja tey falnu. Síðani kemur skráin, sum er fyrireikað til " *túsund árini* " í sjevingda ártúsund. Í himlinum verður dómurin yvir tey óndu sambært Opinberingini 4:1 : “ *og tíðin er komin at døma tey deyðu .* ” Tey heiløgu fáa sína lón : ævigt lív , sum Jesus Kristus hevur lovað sínum útvaldu . Teir fáa loksins morgunstjørnuna og krúnuna lovað teimum útvaldu , sum eru funnin sigursharri í trúarstríðnum : " *at lóna tænarum tínum profetunum* . " Gud minnir okkum her á týdningin av profeti fyri allar tíðir (Sambært 2. Pæt. 1,19) og serliga á síðstu døgum. “ *Teir heiløgu og tey, sum óttast navn títt* ” tað vil siga tey, sum hava svarað positivt uppá boðskapin hjá teimum trimum einglunum í Opinb.14,7 til 13 ; tann fyrsti av teimum minnir um tann vísdóm , sum snýr seg um at óttast hann, vera honum lýðin og ikki tvíhalda um boð hansara, og sigur : " *Óttast Gud og gev honum dýrd* ", í hansara ástøði av Gudi skapanum, " *tí dómstíðin er komin, og tilbið hann, sum gjørði himmalin, havið, jørðina av vatninum, og* " .

Vers 19 : “ *Og Guds tempul í himli varð latið upp, og sáttmálaørk hansara sást í templi hansara. Og tað vóru eldingar, røddir, toru, jarðskjálvti og stórt heglingur. »*

Øll tey tema, sum eru vekjað upp í hesi Opinberingarbókini, savnast móti hesi søguligu løtuni av stóru dýrdarríku afturkomu okkara guddómliga Harra Jesusi Krists. Hetta versid miðar eftir tí samanhangi , har hesi tema verða uppfyllt og liðug : .

Opinberingin 1 : Adventisma : .

Vers 4 : “ *Jóhannes til tær sjeý kirkjurnar , sum eru í Asia : Náði veri við tykkum, frá honum, sum er, sum var, **og sum skal koma** ;*

Vers 7 : “ ***Sí, hann kemur við skýggjum**. Og hvørt eyga skal síggja hann, eisini tey, sum stungu hann; og allar ættir jarðarinnar skulu gráta fyri honum. Ja. Amen!* »

Vers 8 : “ *Eg eri Alfa og Omega, sigur Harrin Gud, sum er og sum var **og sum skal koma**, hin alvaldi.* »

Vers 10 : “ ***Eg var í Andanum á Harrans degi**, og eg hoyrði eina harða rødd aftan fyri meg, sum lúður,* ”

Opinberingin 3 : Sjeýnda samkoman : endi á “Laodikea” tíðini (= fólk dømd).

Opinberingin 6,17 : Stóri vreiðidagur Guds móti uppreistrarhugaðum menniskjum ” **tí tann stóri vreiðidagur hansara er komin**, og hvør kann standa? »

Opinberingin 13 : “ *djórið, sum kemur upp av jørðini* ” (protestantisk og katólsk samgonga) og sunnudagslóg hennara ; vers 15 : “ *Og hann hevði vald at geva mynd djórsins lív, so at mynd djórsins bæði skuldi tala **og fáa øll, sum ikki vildu tilbiðja mynd djórsins, verða dripin.*** »

Opinberingin 14 : Tey bæði temaini “avreiðingin” (heimsins endi og hvørving av teimum útvaldu) og “vínangurin” (dráp av falsku hirðunum av teirra lokkaðu og sviknu fylgjarum) . _ _

Opinberingin 16 : Vers 16 : “ **tann stóri bardagsdagurin Harmageddon** ” . _

Í hesum versinum 19 finna vit lykilaformulin fyri beinleiðis og sjónliga inntrivið hjá Gudi, " *og tað vóru eldingar, røddir, toru, jarðskjálvti* " , sum longu eru siteraðir í Opinb.4,5 og 8,5 . Men her leggur Andin afturat “ *og tungt hegling* ” ; eitt „ *hegling* “ , sum endar evnið um **sjeýndu** av teimum „ *sjeý seinastu plágunum* “ í Opinberingini 16,21.

Samanhangurin við afturkomu Jesu Krists er tí merktur av seinasta adventistiska temanum, sum førir hesaferð , á vári 2030, ta sonnu frelsu, sum verður bjóðað teimum útvaldu , sum er fingin við blóðinum, sum Jesus Kristus hevur úthelt. Tað er tíðin komin til hansara konfrontatión við uppreistrarmenninar, sum fyrireika seg at drepa hansara útvaldu, sum nokta rómverska sunnudagin og halda sína trúfesti móti hvíludegnum, sum Gud halgaði frá fyrstu viku av hansara skapan av heiminum. " *Sætta innsiglið* " í Opinb . Evnið um ósemju er tikið upp í hesum versinum 19 . Hetta er tann guddómliga lógin, sum er varðveitt í „ *vitnisburðarørkini* ” á tí heilagasta staðnum í tjaldtemplinum og í hebraiska „ *templinum* ” . Ørkin skyldar sítt álit og sín sera høga heilagleika bert tí, at hon inniheldur lógartalvurnar, sum eru graveraðar við fingrinum hjá Gudi sjálvum , persónliga , í nærveru Mósesar, hansara trúfasta tænara. Bíblían hjálpir okkum at skilja, hvat elvir til ræðsluna hjá uppreistrarmonnunum, tá Jesus Kristus kemur aftur. Tí hetta lýsa versini 1-6 í Sálmi 50 :

“ *Ein sálmur hjá Asaf. Gud, Gud, YaHWéH , talar og kallar jørðina, frá sólarisni til sólarsetur. Úr Zion, tí fullkomna vakurleikanum, lýsir Gud. Hann kemur, Gud vár, hann tigar ikki; Framman fyri honum er ein gýtandi eldur, rundan um hann ein harður ódn . Hann rópar til himmal omanfyri og til jørðina, at døma fólk sítt : Savna mær mínar trúgvandi, sum hava gjørt sáttmála við meg við offri! - Og **himmalin skal kunngera rættvísi hansara** , tí Gud er dómari.* »

Í einum ræðslusamanhangi fara uppreistrarmenninir at síggja tekstin í fjórða av Guds tíggju boðum sýndan á himlinum við eldbókstavum. Og við hesi guddómligu gerðini skulu tey vita, at Gud fordømir tey til fyrsta og “ *seinna deyðan* ” .

Hetta seinasta versió í temanum " *sjeýnda trompet* " avdúkar og staðfestir tann týdning, sum Gud gevur lóg síni, sum uppreistrarhugaður falskur kristindómur stríðist fyri. Guddómlig lóg hevur verið lítilsvird undir fyrisøgnini um eina meint móttøðu millum lóg og náði. Hesin feilurin stendst av eini skeivari lesing av orðunum, sum Paulus ápostul segði í sínum brøvum. So eg fari her at skúgva nakran iva burtur við at geva greiðar og einfaldar forkláringar. Í Róm. 6 setur Paulus tey, sum eru „*undir lógini*“ í mun til tey, sum eru „*undir náðini*“, bert orsakað av samanhuginum í hansara tíð, tá ið nýggi sáttmálin byrjar. Við frymlinum " *undir lógini* " tilnevni hann jødarnar í gamla samgonguni, sum nokta nýggja samgonguni, sum er grundað á fullkomna rættvísi Jesu Krists. Og hann tilnevni tey útvaldu, sum fara inn í hesa nýggju samgonguna, við frymlinum " *við lógini* ". Tí hetta er tann ágóðin, sum náðin hevur við sær, í hvørs navni Jesus Kristus í Heilaga Andanum hjálpir sínum útvalda og lærir hann at elska og vera lýðin tí heilagu guddómligu lógini. Við at vera honum lýðin, er hann tá „*við lógini*“ og at vera „*undir náði*“, er hann heldur ikki „*undir lógini*.“ Eg minnst aftur á, at Paulus sigur um guddómligu lógina, at hon er " *heilag og at boðið er rættvíst og gott* "; tað, sum eg deili við hann í Jesusi Kristi. Meðan Paulus revsar syndina, og roynir at sannføra lesararnar um, at teir ikki hava brúk fyri at synda meira, tí teir eru í Kristi, brúka nútíðar uppreistrarmenn sínar tekstir til at fáa hann at vera í mótsøgn til hann við at gera Jesus Kristus, sum teir siga seg vera, ein " *syndarinnar tænarar* " *stovnaði 7. mars 321*. Meðan Paulus lýsti í Gal. **Langt frá tí!** " Latið okkum leggja til merkis týdningin av neyvleikanum, " **langt frá tí**", sum fordømir átrúnaðarligu fatanina av falsku uppreistrarhugaðu nútíðarkristnu trúnni, og hetta síðani 7. mars 321, dagin, tá rómverska " *syndin* " kom inn í vestur- og eysturkristnu trúnni við myndugleikanum hjá einum heidnum keisara, Constant Roman ^{1e}.

Í hesum sambandi við " *sjeýndu trompet* " koma tey fyrstu seks túsund árin, sum Gud setti av til sítt val av jarðligum útvaldum, í síni samlaðu sjeý túsund ára verkætlan, til endans. Sjeýnda ártúsund, ella " túsund ár " í Opinb.

Opinberingin 12 : Stóra miðætlanin .

Kvinnan – Rómverski ágangsmáðurinn – Kvinnan í oyðimörkinni – Parantesis : bardagi á himlinum – Kvinnan í oyðimörkinni – Trúbótin – Gudloysi- Adventistaleivdin

Sigrandi kvinnan, brúður Kristusar, Guds lamb

Vers 1 : “ *Eitt stórt tekin sást á himlinum : ein kvinna klædd í sólina, við mánanum undir fótum sínum, og á hövðinum ein krúna av tólv stjörnum.* »

Her fylgja fleiri tema aftur í fleiri málningum ella senunum. Fyrsta myndin lýsir útvalda samkomuna, sum skal fáa gagn av sigrinum hjá Jesusi Kristi, einasta hövðinum, sambært Ef.5,23. Undir symbolinum av eini „*kvinnu*“ er „*brúðurin*“ hjá Kristusi umhyljað av „*rættvísissólina*“, sum er profeterað í Mal 4,2. Í dupultari nýtslu ímyndar „*mánin*“ myrkrið og er „*undir fótum hansara*.“ Hesir fíggindar eru søguliga og í tíðarrøð, jøðarnir í gamla sáttmálanum, og tey falnu kristnu, katolikkar, ortodoksar, protestantar og adventistar, í tí nýggja. Á hövðinum ímyndar „*ein krúna av tólv stjörnum*“ sigur hansara í samgonguni hjá Gudi, 7, við menniskjað, 5, sum merkir talið 12.

Forfylgda kvinnan áðrenn endaliga sigurin

Vers 2 : “ *Og hon var við barn og rópti, meðan hon var í barnsburðarpínu og í barnsburðarpínu.* » -

Í vers 2 vísa „*føðingarpínurnar*“ til jarðligu forfylgingina, sum var frammanundan himmalsku dýrdartíðini. Hesa myndina brúkti Jesus í *Jóh . men tá ið hon hevur føtt barnið, minnst hon ikki longur pínuna, av teirri gleði, sum hon hevur, at maður er føddur í heimin. So hevur tú eisini nú sorg ; men eg skal síggja tykkum aftur, og hjarta tykkara skal gleðast, og gleði tykkara skal eingin taka frá tykkum.* »

Heidni forfylgjari av kvinnum : Róm , stóri keisarabýurin

Vers 3 : “ *Og eitt annað tekin sást á himlinum ; og sí, ein stórir reyður dreki, sum hevði sjey høvd og tíggju horn, og á hövðum hansara sjey krúnur.* »

Vers 3 eyðmerkir forfylgjara hansara : djevulin, sjálvandi, men hann virkar gjøgnum jarðligar, holdligar kreftir, sum forfylgja teimum útvaldu, eftir hansara vilja. Í síni gerð brúkar hann tvær fylgjandi strategiir ; tann hjá „*drekanum*“ og tann hjá „*orminum*“. Tann fyrsti, tann hjá „*drekanum*“ er tað opna álopið, sum heidna keisaraliga Róm brúkti. Vit finna sostatt tey symbolini, sum longu eru sædd í Dan.7,7 har Róm kom fram í formi av einum fjórða skrímsldjóri við „*tíggju hornum*“. Heidni samhangurin er staðfestur av nærveruni av teimum „*diademumum*“ sum her eru settar á tey „*sjey høvdini*“, sum er symbolið fyri rómverska býin sambært Opinberingini 17. Hesin nágreinileikin hevur uppiborið okkara fulla uppmerksemi, tí hann vísir okkum, hvørja ferð henda myndin verður lögð fram, við staðsetingini av „*tiarunum*“, tann profeteraða søguliga samhangin.

Trúarforfylgjari av kvinnum : Pávakatólska Róm .

Vers 4 : “ *Hala hansara sópaði ein triðing av stjörnunum á himlinum og kastaði tær til jarðar. Drekin stóð fyri kvinnuni, sum skuldi føða, fyri at gloypa barn hennara, tá ið hon hevði føtt.* »

Hetta vers 4 tekur upp aftur, undir nýggjum symbolum, boðskapin í Opinberingini 11,1 til 3 har pávaliga Róm fær heimild frá Gudi, undir heitinum „*stávur*“, at „*traðka undir fótum tann heilaga býin í 42 mánaðir*“.

Í Dánjali skuldu „*tíggju hornini*“ í Rómverska ríkinum verða avloyst av pávanum „*lítla horninum*“ (frá 538 til 1798). Henda røðin er staðfest her í Opinberingini 12, í vers 4.

Hugtakið "hala", sum miðar móti falsku "profetvinnuni Jesabel" í Opinberingini 2,20, lýsir hesa røð av falskkristnum pávatrúgvandi Róm. Ákæran, sum er nevnd í Dan 8,10, er her endurnýggjað. Ofrini fyri hansara bragdum og lokkanum, verd "ormin" í 1. Mósebók, verða traðkað undir fótum undir symbolinum "himmalsins stjørnur", tað vil siga undir heitinum "borgarar í himmalríkinum", sum Jesus kennir til lærusveinar sínar. "Triði parturin er drigin niður í sínum falli." Tann triði er ikki nevndur í bókstavligari merking, men sum allastaðni í profetiunum, sum ein týðandi partur av samlaða talinum av kristnum, sum verða roynd. Ofrini kunnu enntá fara upp um hetta lutfallið við einum bókstavligum triðingi.

Vers 5: "Og hon føddi son, sum skuldi ráða øllum tjóðum við jarnstavi. Og barn hennara varð tikið upp til Guds og háseti hansara. »

Í duplartari umsókn minnir profetiin á, hvussu djevulin stríddist fyri málinum hjá Messiasi frá føðing hansara til sigursdeyða hansara. Men hesin sigurin er tann hjá tí fyrstfødða, eftir sum øll hansara útvaldu fara at eydnast, at halda fram við sama stríði til tey fáa endaliga sigurin. Tá, tá tey fáa eitt himmalskt likam, vilja tey deila við hann, hansara dóm yvir tey óndu og tað er har, at saman, "tey vilja hirða tjóðirnar við einum jarnstavi" sum skal geva dómin um "pínurnar av øðrum deyða" av seinasta dómi. Upplivingin hjá Kristi og tann hjá hansara útvaldu leggja saman til eina felags uppliving, og myndin av "barninum, sum er tikið upp til Gud og til hansara háseti", sostatt til himmals, er tann av jarðligu "frelsun" av teimum útvaldu, sum verður framd í 2030, við afturkomu hevndarfulla Kristusar. Tey verða frelst frá „barnsburðarpínu“. Barnið er ímyndin av eini væleydnaðari og sigrandi ektaðari kristnari umvending.

Vers 6: "Og konan flýddi út í oyðimørkina, har hon hevði eitt stað, sum Gud hevði fyrireikað, at tey skuldu fáa hana at eta har í túsund og tvey hundrað og seksti dagar. »

Forfylgda samkoman er friðarlig og óvápnad, einasta vápn hennara er Bíblían, Guds orð, Andans svørð, hon kann bara flýggja fyri sínum álopsmonnum. Vers 6 minnir um tíðina, tá ið forfylgjandi pávan ráddi í „1260 profetiskum døgum“ ella 1260 veruligum árum sambært reglunum í Ezekiel 4:5-6. Hendan tíðin er fyri kristnu trúnnu ein tíð við pínufullum royndum, sum leggur upp til við umrøðuni av orðinum "oyðimørk" har tað er "leiðt av Gudi". Hon hevur sostatt lut í neyðini hjá teimum „báðum vitnunum“ í Opinberingini 11:3. Í Dan 8,12 varð hesin guddómligi setningurin orðaður soleiðis: "herurin varð latin upp við tí dagliga vegna synd"; syndin, sum varð framd við at sleppa at halda hvíludagin síðani 7. mars 321.

Opna parentes : ein bardagi á himlinum .

Vers 7: "Og stríð var í himli. Mikael og einglar hansara stríddust móti drekanum. Og drekin og einglar hansara stríddust , .

Tann fráboðaða hvørvingin av teimum heilagu hevur uppiborið eina forkláring, sum Andin leggur fram fyri okkum í einum slag av parentes. Hetta verður gjørt møguligt orsakað av sigri Jesu Krists á synd og deyða. Hesin sigur varð staðfestur eftir uppreisn hansara, men Andin opinberar okkum her, hvørjar avleiðingar hann hevði fyri himmalbúgvagnar, sum høvdu havt við illu andar og Satan sjálvan at gera upp til ta lötuna.

Sera týdningarmikið: hesin himmalski stríðsgongdin, sum varð ósjónlig fyri mannaeygum, varpar ljós á týdningin av teimum gátuføru orðunum, sum Jesus úttalaði, tá hann var á jørðini. Í Jóh. 14 :1-3, segði Jesus, "Latið ikki hjarta tykkara vera órógvad. Trúgv á Gud, og trúgv á meg. Í húsi fadirs míns eru nógvar bústaðir. Var tað ikki so, so hevði eg sagt tær tað. Eg skal fyrireika tykkum eitt stað. Og um eg fari og fyrireiki tykkum stað, so skal eg koma aftur og taka tykkum til mín, so har sum eg eri, eisini tit kunnu vera; » Týdningurin, sum "fyrireiking" av hesum "staðnum" er givin, kemur fram í versinum, sum kemur næst.

Vers 8 : “ *Men teir vunu ekki, og pláss teirra varð ekki longur funnið í himlinum.* »

Hetta himmalska stríðið hefur einki til felags við okkara jarðligu stríð ; Tað elvir ikki til deyða beinanvegin, og teir báðir mótsettu partarnir eru ikki javnir. Tann stóri skapari Gud, sum leggur seg fram undir tí eyðmjúka og brøðrasamliga táttinum hjá høvuðseinglinum " *Mikaeli* ", er tó tann alvaldi Gud, sum allir hansara skapningar skulu boyggja seg niður og vera lýðin fyri honum. Satan og hansara illu andar eru so uppreistrarhugaðir verur , sum lýða bert undir tvingsli , og at enda , teir kunnu ikki standa ímóti og eru noyddir at lýða, tá ið tann stóri Gud reka teir úr himlinum við sínum alvaldi . Undir síni jarðligu tænastu varð Jesus óttaður av teimum óndu einglunum, sum lýddu honum og vitnaðu um, at hann av sonnum var " *Sonur Guds* " í guddómligu ætlanini , og útnevndu hann sum so.

Í hesum versinum sigur Andin : " *Teirra stað varð ikki funnið longur í himlinum .* " Hetta „ *staðin* ” , sum himmalsku uppreistrarmenninir høvdu í Guds ríki, mátti rýmast, soleiðis at hetta himmalska ríkið kundi verða „ *reinsað* ” og „ *fyrireikað* ” til at taka ímóti teimum útvaldu Kristusar á degnum, tá hann seinasti stríði móti teimum jarðligu uppreistrarmonnum, tá hann kemur í dýrd. Tað er tá , at , við at taka sínar útvaldu við sær, " teir verða altíð hjá honum, har hann er " tað vil siga í tí reinsaða himlinum soleiðis " *fyrireikaður* " at taka ímóti teimum. Parturin av jørðini verður tá oyðileggingin av tí slagnum, sum orðið „ *botnleys grøv*“ profeteraði síðani 1. Mós. Í ljósinum av hesi stríðsgongd er guddómliga frelsuverkætlanin lýst og hvørt lyklorð í ætlan hennara avdúkar sín týdning. Soleiðis er tað við hesum versinum, sum eru siterað í Hebr. 9,23 : " *Tí var tað neyðugt, um líkindini á himlinum skuldu verða reinsað við hesum, at tað himmalska sjálv skuldi verða reinsað við betri offrum enn hesum.* " » Sostatt var tað neyðuga " stórri offrið " tað um sjálvbodna deyða Messias, sum æt Jesus, sum varð bjóðað fyri at bóta fyri syndir sínar útvaldu, men fram um alt fyri at fáa fyri sínar skapningar og fyri seg sjálvan tann lógliga lógarrættin til deyða at døma himmalsku og jarðligu uppreistrarmenninar. Soleiðis varð " *himmalski halgidómur Guds* " *reinsaður* " , fyrst og síðani, við afturkomu hins sigursríka Kristusar, verður tað vendingin á jørðini, sum hann *tilnevnir sum hansara "fótastólur* " men ikki sum hansara " halgidómur " í Jes.66,1-2 : " *Soleiðis sigur Harrin: Himmalin er mínur og fótur mín . Hvat hús vilt tú byggja mær ella hvønn stað vilt tú geva mær at búgva í? Alt hetta gjørði hond mín, og tað varð alt til, sigur Harrin . Hetta er tann, sum eg skal líta á: á tann, sum er neyðturvin og angrandi í andanum, á tann, sum óttast orð mítt.* » ; ella, sambært Ezek.9: 4 , á “ . *tey , sum suffa og gráta av andstygdunum* " framdar .

Vers 9 : “ *Og tann stóri drekin varð kastaður út, tann gamli ormurin, sum kallast Djevulin og Satan, sum villeiðir allan heimin;* »

Himmalsku verur vóru tær fyrstu, sum finga gagn av andaligu reinsingini, sum sigursríki Kristus fór undir. Hann rak út av himlinum djevulin og hansara eingla-illu andar, sum vóru „ *kastaðir niður* ” í tvey túsund ár á jørðini. Djevulin veit sostatt " *tíðina* " , sum er eftir hjá honum persónliga og hjá hansara illum andum at virka ímóti teimum útvaldu halgimennum og tí guddómliga sannleikanum.

Viðmæli : Jesus avdúkaði ikki bara Guds persón fyri menniskjanum, hann innfórði tey eisini í tann óttafulla persónin, djevulin, sum gamli sáttmálin segði lítið um, og gjørði hann næstan óvitandi. Síðani Jesus vann á djevlinum, er bardagin millum tær báðar legurnar øktur orsakað av, at illu andarnir, sum nú liva ósjónligir millum menniskju á jørðini, eru innilokaðir og í allari okkara jarðligu vídd, sum fevnir um gongustjórnum og stjørnum á himlinum . Hetta eru einastu uttanlandaverur í okkara jarðarvídd.

Eg skal her minnast til, at rætta fatanin av samlaðu frelsuverkætlanini av tí skránni, sum Gud hefur hugsað, er ein einkarættur, sum er tilskilaður hansara útvaldu. Tí falsk trúgv er viðurkend av, at hon altíð er skeiv í sínum tulkingum av síni verkætlan. Hetta hefur verið víst , síðani jøðarnir góvu Messiasi , sum profeteraði í Heilagu Skriftunum , leiklutin at bera

eina holdliga frelsu, meðan Gud bert hevði ætlað eina andaliga frelsu; tað av synd. Somuleiðis gleðir falska kristna trúgvín í dag til afturkomu Jesu Krists, stovnan av ríki og valdi hansara á jørðini; ting, sum Gud ikki setti í sína skrá, sum hansara profetiska opinberingin lærir okkum. Tvørturímóti fer hansara dýrdarfulla koma at merkja endan á teirra lívi, sum hevur verið berarin av teirra syndum og allari teirra skuld móti honum.

Tann útvaldi av Kristusi veit, at frælsa lívið byrjaði í himlinum, og at eftir jarðligu parentesunum, sum eru gjørdar neyðugar til fullkomna sýning av hansara kærleika og hansara rættvísi, fer skaparin Gud at leingja um lívið hjá sínum skapningum, sum hava verið trúfastir á himli og á jørð, ævigt í sínum himmalska formi. Teir himmalsku og jarðligu uppreistrarmenninir verða tá dømdir, oyðilagdir og oyðilagdir.

Himmiríkið er frígivið.

Vers 10: "Og eg hoyrði eina harða rødd siga í himlinum, Nú er frelsa og styrki komin og ríki Guds okkara og kraft Kristusar hansara; tí at ákærari brøðra okkara er kastaður niður, sum ákærði teir fyri Gudi okkara dag og nátt." »

Hetta "Nú" miðar móti dagfestingini 7. apríl 30. apríl, fyrsta dagin í vikuni eftir mikudagin 3. apríl, har Jesus, við at taka ímóti krossinum, sigraði á djevlinum, syndini og deyðanum. Hendan fyrsta dagin í vikuni segði hann við Mariu: "Nert ikki við meg; Eg eri enn ikki farin upp til Faðir mín. Sigur hansara skuldi enn gerast offisiellur í himlinum og so, í sínum guddómlika alvaldi, undir sínum endurfunna einglanavni "Mikael", elti hann djevulin og hansara illu andar úr himlinum. Tað er vert at leggja til merkis sitatið "ákærarin av brøðrum okkara, sum ákærði teir fyri Gudi okkara dag og nátt." Hon avdúkar okkum tað ómetaliga alheimsbrøðrasamfelagið hjá Guds legu, sum deilir sína avvísing av uppreistrarleguni við tey útvaldu á jørðini. Hvørjir eru hesir "beiggjarnir"? Tey av himli og tey av jørðini, eitt nú Job, sum partvíst verður latin djevlinum fyri at prógva honum, at hansara „ákærun“ eru ógrundaðar.

Vers 11: "Og teir vunnu á honum við blóði lambsins og við vitnisburðarorði sínum, og teir elskaðu ikki lív sítt til deyða." »

Mynstrið, sum tosað verður um í hesum versinum, er at finna í boðskapinum um "Smyrna" dagin, og hesin boðskapurin vísir, hvønn trúarstöði Jesus Kristus krevur fyri allar profetaðar tíðir til Hansara dýrdarfullu afturkomu.

Sigurin hjá "Mikaeli", guddómlika himmalska navninum á frelsara okkara Jesu Kristi, rættvísger hansara hátíðarligu yvirlýsingar, sum eru gjørdar í Matt 28,18 til 20: "Jesus kom og talaði til teirra og segði: **Alt vald á himli og á jørð er mær givið.** Farið tí og gerið øll fólkasløg til lærusveinar, doypið tey í navni Faðirsins og Sonarins og Heilaga Andans, lærið tey at halda alt, sum Eg havi boðið tykkum. Og sí, eg eri við tykkum allar dagar, alt til veraldar enda." »

Soleiðis, við grundarlagið undir sínum fyrsta sáttmála, opinberaði Gud fyri Mósesi søguna um uppruna okkara jarðligu vídd, men tað er bert fyri okkum, sum liva á seinastu døgum menniskjans, at hann avdúkar fatanina av síni globalu frelsuverkætlan, við at lata parentes av upplivingini av jarðligu synd í longu árinum, sum fer at hava varað. Vit deila tí við Gud væntanina um eina æviga endursamkomu av øllum hansara trúføstu himmalsku og jarðligu útvaldu. Tað er tí ein framhjárættur hjá teimum útvaldu at venda okkara ans móti himlinum og íbúgvum hansara. Fyri sín part hava tey ikki latið vera við at hava áhuga í ørindinum hjá teimum útvaldu og okkara jarðligu søgu, frá skapanini til heimsins enda, sambært tí, sum stendur í 1Kor.4,9: "Tí Gud, tað tykist mær, hevur gjørt okkum ápostlar seinastu av menniskjum, dømdir til deyða verið einglar til **aspecta til heimin, síðani vit hava.**" »

Landsstöðan versnar.

Vers 12 : “ *Gleðist tí, tit himlar, og tit, sum búgva í teimum! Vei jørðini og havinum ! Tí at Djevulin er komin niður til tykkara í miklari vreiði, av tí at hann veit, at stutta tíð hefur hann.* »

Teir „ *búgvarnir í himlinum* “ vóru teir fyrstu at „ *gleðast* “ um sigur Kristusar. Men mótparturin av hesi gleði er intensiveringin av " vanlukkuni " fyri " íbúgvarnar á jørðini " . Tí djevulin veit, at hann er ein dømdur maður á freist, og at hann hefur " *lítla tíð* " at virka ímóti síni frelsuætlan. Gerðirnar, sum demoniska legan, sum er innilokað á jørðini, hefur framt í 2000 ár, eru allar avdúkaðar av Jesusi Kristi í síni Opinberingarabók ella Apokalypsu. Hetta er endamálið við hesum arbeiði, sum eg skrivi fyri tykkum. Og síðani 2018 hava tey útvaldu hjá Jesusi Kristi deilt hesa vitan um tíðarendan, sum er tilskilaður djevlinum til hansara lokkanarverk; Tað endar á vári 2030 við dýrdarfullu afturkomu teirra guddómliga Meistara. Parentesin í hesum temanum endar við vers 12.

At lata parentes aftur um bardagan á himlinum

Uppafturtøka av temanum um kvinnuna førði inn í oyðimørkina

Vers 13 : “ *Tá ið drekin sá, at hann varð kastaður til jarðar, forfylgdi hann kvinnuni, sum hevði fott barnið.* »

Hendan parentesin ger, at Andi kann taka upp temaið um pávastjórnina í vers 6. Hugtakið " *dreki* " í hesum vers merkir enn djevulin, Satan, sjálvan. Men bardagi hansara móti " *kvinnu* " er framdur gjøgnum rómverska handling, í røð keisaralig, síðani pávalig.

Vers 14 : “ *Og kvinnuni fingi tveir veingir av stórari ørn, so hon kundi flúgva út í oyðimørkina, til sín stað, har hon verður nørd í eina tíð, tíðir og hálva tíð, frá andlitinum á orminum.* »

Í hesum vers 14 tekur hann boðskapin upp aftur við at vísa á, hvussu leingi pávastjórnin vardi í formi av " trý og eitt hálvt ár " , " *ein tíð, tíðir og hálva tíð* " , sum longu er nýtt í Dan.7,25. Í hesi endurtøkuni , verða nýggjar smálutir avdúkaðir í tíðarrøð. Ein smálutur skal viðmerkjast : " *drekin* " í 4. vers er skiftur út við " *ormin* " á sama hátt sum " *drekin* " í 3. vers er skiftur út við " *halanum* " . Hugtøkini " *ormur og hala* " avdúka okkum eina broyting av virknum taktikki , sum Gud , tann " *stóra ørnin* " , gevur íblástur í djevulin og hansara illu andar. Eftir opna álopið hjá " *drekanum* " koma tær snildu og átrúnaðarligu lygnirnar hjá " *orminum* " sum eru uppfyltar av pávastjórnini 1260 profeterað ár. Umrøðan av „ *orminum* “ ger, at Gud kann leggja okkum upp til eina samanbering við umstøðurnar hjá upprunasyndini. Júst sum Eva varð lokkað av " *orminum* " , sum djevulin tosaði ígjøgnum ; " *kvinnan* " , " *brúðurin* " hjá Kristi , er útsett fyri royndini av teimum lögnum orðunum, sum djevulin leggur fram fyri henni gjøgnum " *munnin* " hjá sínum umboðum av páva-rómversku katolisismuni.

Vers 15 : “ *Og ormurin kastaði vatn sum flóð úr munni sínum eftir kvinnuni, fyri at fáa hana at verða førð burtur av flóðalduni.* »

Vers 15 lýsir ta katólsku forfylgingina , sum tann ótrúgva kristna trúgv er útsett fyri ; sum „ áarvatn “ , sum „ ber við sær “ alt , sum hann røkkur . Rómversk -katólski páva " *munnurin* " hefur sett sínar fanatisku og grimmu katólsku deildir í verk móti teirra trúarmótstøðumonnnum. Tað fullkomna avrikið av hesi handling er skapanin av korpsinum av " *dreka* " av Louis XIV , sum Le Tellier biskupur ráðgevur . Hesin hernaðarligi stovnurin , sum varð skaptur til at veiða friðarliga protestantiska mótstøðu , var ætlaður at " *draga* " øll tey veiku og eyðmjúku , sum Kristus valdi inn í hansara dogmur , og noyða tey at velja ímillum at umvenda seg til katolisismu ella at verða førð í fangaskap ella til deyða eftir ógvusliga misnýtslu og pínu .

Vers 16 : “ *Og jørðin hjálpti kvinnuni, og jørðin læt upp munn sín og svølgdi vatnflóðina, sum drekin kastaði úr munni sínum.* »

Andin bjóðar okkum tvær yvirlappandi tulkningar fyri hetta einasta versið. Legg til merkis, at " *kvinnan* " og " *jørðin* " her eru tvær týðandi eindir, og at " *jørðin* " *kann ímynda protestantisku trúna ella bókstavligu jørðina*, jørðina á okkara planetu. Hetta fer at geva hesum versinum tvær tulkningar, sum fylgja hvørjari aðrari kronologiskt í guddómligu opinberingini.

boð : **falsk djóraprotestantisma** : Í tíðarrøð svarar fyrst " *kvinnan* " til myndalýsingina av teimum friðarligu protestantunum 'trúbótini', hvørs offisielli " *munur* " (tann hjá Martini Luther í 1517) fordømdi katólskar syndir; sum rættvísgerði navn teirra: "protestant" ella tey, sum mótmæla katólskum átrúnaðarligum órættvísi, sum syndar móti Gudi og drepur hansara sonnu tænarar. Ein annar hyklariskur partur av protestantismuni, sum er symboliseraður við orðinum " *jørð* ", læt eisini " *munin* " upp fyri at fordøma katólsku trúna, men hann tók vápn og harðligu sløg hennara " *svølgdu upp* " ein munandi part av stríðsmonnunum í katólsku samgongunum. Orðið " *land* " ímyndar her teir kendu "Huguenottarnar", protestantisku stríðsmenninar í Cévennes, og teir úr hernaðarligum virkjum sum La Rochelle undir "trúarstríðunum", har Gud hvørki varð tæntur ella heiðraður av teimum báðum mótsettu stríðsbólkunum.

boðskapur : **hevndarsvørðið hjá franskari** ^{tjóðargudloysi}. Í aðru lestri, og í tíðarrøð, avdúkar hetta versið 16, hvussu franska kollveltingin fullkomiliga fer at slúka pávaálopið hjá katólsku kongsríkjunum. Hetta er høvuðsboðskapurin í hesum versinum. Og tað er tann, sum Gud gevur leiklutinum sum "4. trompet" í Opinb. 8,12, **og** "djórið", sum *rísur úr avgrundini* " í Op. 11 : **7**, í analogi við 3 Mos. Henda myndin er grundað á revsingina *hjá uppreistrarmanninum "Kóra"* í 4. Mós. Í fullkomnum samljóði við guddómligu opinberingina og søguliga uppfyllingina minnir henda samanberandi myndin um avvísingina av guddómligu lógini hjá uppreistrarmonnunum í báðum støðum.

Drekasins seinasti figgindi : Adventistiska leivdin av kvinnum .

Vers 17 : " *Og drekin var vreiður við kvinnuna og fór at berjast við leivdirnar av avkomi hennara, sum halda Guds boð og hava vitnisburðin um Jesus Kristus.* »

Farið yvir í tøgn tey 150 árinum av virkseminum hjá protestantum, sum eru raktir av guddómligu banningini, temanum í "5. trompet", vekir Andin seinasta jarðliga bardagan hjá djevlinum og hansara himmalsku og jarðliga minions, og hann vísir okkum skotbráini fyri teirra felags hatur. Hesi seinastu mark verða tey útvaldu, seinastu eftirkomararnir og arvingarnir hjá adventistisku undangongumonnunum í 1873, sum henda seinasta royndin varð kunngjørd sambært Opinberingini 3,10. Pionerar, hvørs uppgávu teir skulu klára, og bera teirra somu guddómligu signing. Teir noyðast fast og trúfast at stuðla tí arbeiði, sum Jesus hevur latið teimum : at nokta at heiðra á nakran hátt " *merkið á djórinum* ", tað er rómverska sunnudagin, við at halda, trúfastliga, og hvat tað so er, siðvenjuna av hvíluhvílu, í leygardegnum, tann sanna sjeýnda dagsins e sheblid av øllum. Tað er hesin sannleiki, sum kemur fram í hesi lýsing av " *leivdini av avkomi kvinnunnar* " í hesum versinum : " *tey, sum halda Guds boð* ," tey tíggju og ikki tey níggju ; " *og sum halda fast um vitnisburð Jesusar* ," tí teir lata ongan taka hann frá sær ; hvørki " *drekarnir* " ella " *ormarnar* ". Og hesin „ *vitnisburðurin um Jesus* " er tað dýrabarasta, sum er, tí sambært Opinb. Tað er hesin profetiski vitnisburðurin, sum ger, at tað " *ógjörlikt hjá djevlinum at villleiða sjálvst tey útvaldu* " hjá Kristi, sannleikans Gudi, sum Matt 24,24 lærir : " *Tí at tað skulu rísa falskir Kristusar og falskir profetar; Teir skulu gera stór tekn og undurverk, fyri at villeiða, **um tað ber til**, sjálvst tey útvaldu* . " .

Ein sigur hjá Satan næstan... fullkomin

Vers 18 : " *Og hann stóð á havsins sandi* " »

Hetta seinasta versió vísir okkum ein sigursælan djævul , sum hefur megnað at draga niður í sítt fall og deydiligu fordøming **heildina av teimum kristnu trúarstovnunum** , sum hann ræður yvir og heldur undir sínum myndugleika. Í Jes 10,22 lýsir Gud : “ *Hóast fólk títt Ísrael er sum havsins sandur, so skal ein leivd venda aftur: oyðilegging er loyst, fer hon at yvirflóða rættvísi.* » Soleiðis sleppa sambært hesi profetiini við heimsins enda bert misálit adventistar , sum mynda " *leivdina av kvinnuni* ", " *tann útvalda, brúður Kristusar* " og andaliga " *Ísrael* " Guds , undan hesi satanisku yvirvaldi. Eg minnst, at undir navninum " Adventist ", definerar Andin trúarstöðið um frelsu teirra seinast útvaldu síðani 1843 ; í 2020 er tað átrúnaðarlig atferð, men ikki longur ein stovnur , sum Gud dømdi, fordømdi og vrakaði (“ *spýði* ”) í 1994 .

Opinberingin 13 : Falsku brøðurnir í kristnu trúgvini .

Havdjórið – Jarðardjórið

Talið 13 umboðar fyri pátrúgvandi avgudadýrkarar ein hepnan sjarmu ella ein óhepnan sjarmu alt eftir meiningunum hjá hvørjum einstøkum persóni og landinum . Her, í síni dýrdarriku opinbering, opinberar Gud okkum sína egnu talkotu, grundað á tøluni 1 til og við 7 og teirra ymisku samansetingar. Talið 13 fæst við at leggja talið " 6 " , talið á einglinum Satan, og talið " 7 " saman, talið á Gudi og harvið tí lógligu trúgvini, sum er givin skapanum Gudi í Jesusi Kristi. Vit finna sostatt í hesum kapitli teir " falsku brøðurnar hjá kristnu trúgvini " men sannar deydiligir figgindar teirra sonnu útvaldu. Hetta „ *tara* ” goymir seg millum tað „ *góða kornið* ” undir villeiðandi átrúnaðarligum útsjóndum, sum hesin kapitlin avdúkar.

Fyrsta dýrið : sum rísar upp úr havinum .

Fyrsti bardagin við Dreka-Orminum

Vers 1 : “ *Og eg sá eitt djór rísa upp úr havinum, sum hevði tíggu horn og sjev høvd , og á hornunum vóru tíggu krúnur , og á høvðunum vóru gudsspottandi nøvn .* ” -

Sum vit sóu í kanninginini av Opinberinginini 10, so finna vit í hesum kapitlinum tey bæði sokallaðu kristnu „ *djórini* ” í okkara tíð. Tann fyrri, “ *sum kemur upp úr sjónum* , ” eins og í Dan.7,2, snýr seg um katólsku trúna og hennara forfylgingarstjórn í “ *42 profetiskar mánaðir* , ” ella 1260 verulig ár. Tá vit taka upp symbolini hjá heimsveldunum, sum eru frammanundan, í Dan.7, so finna vit ríkistíðina hjá “ *lítla horninum* ” , sum skuldi koma fram eftir at tey “ *tíggu hornini* ” fingju síni ríki sambært Dan.7:24. " Tiararnar " , sum eru settar

á " tíggju hornini " , vísa , at tað er hesin søguligi samanhagurin , sum er miðsavnaður . Her er pávaliga Róm ímyndað við " sjeý hõvdum " sum serliga eyðkenna tað í tvíaldari merking. Tann mest bókstavliga er tann um „ sjeý hõll ” , sum Róm er bygt á sambært Opinberingini 17,9. Hin , meira andaligi, tekur framíhjárætt ; útrykkið " sjeý hõvd " merkir halgan av rættarvaldinum : " sjeý " er talið av halgan , og " hõvd " merkir rættardómaran ella elsta í Jes.9,14 . Hetta hægri rættarvaldið er at kenna til pávaliga Róm, tí tað leggur seg fram í formi av einum sjálvstøðugum ríki, bæði borgaraligum og átrúnaðarligum, hvørs hõvd er pávin. Andin sigur : " og á hõvdi hansara nøvn av gudsspottan ." Orðið " gudsspottan " er eintal og vit mugu týða tað sum : " nøvn á lygnum " , eftir týðninginum av orðinum " gudsspottan " . Jesus Kristus leggur " lygnina " til rómversku pávastýrið. Hann gevur honum tí heitið " faðir lygnanna " , sum hann nevndi djevulin við, Satan sjálvan í Jóh. 8,44 : " **Tit eru av faðir tykkara djevulin** , og ynski faðirs tykkara vilja tit fremja. Hann var drápsmaður frá upphavi og stendur ikki í sannleikanum, tí eingin sannleiki er í honum. Tá ið hann talar lygn, talar hann av síni egnu keldu; tí at hann er lygnari og faðir lygnar .”

Vers 2 : “ Djórið, sum eg sá, var sum ein leopardur ; føtur hansara vóru sum føtur björn og munnur hansara sum munnur leyva . Drekin gav honum vald sítt og hásetið og stórt vald. »

“ Fjórða djórið ” í Dán 7: 7, sum verður kallað “ ógvusligt, ógvusligt og ógvuliga sterkt ”, fær her eina nágreiniligari lýsing. Faktiskt leggur hon fram, í sær sjálvum, kriteriini hjá teimum trimum heimsveldunum, sum vóru frammanundan henni síðani Kaldeiska ríkið. Hann eigur smidleikan hjá " leopardinum " , knúsandi kraftina hjá " björnini " og grimmu kjøtetandi styrkina hjá " leyvuni " . Í Opinb . So, eins og " lítla hornið " í Dan.7:8-24 tekur eftir tí í Dan.8:9, fær her pávadømið sítt vald frá Rómverska ríkinum ; sum søgan staðfestir við keisarakunngerðini, sum skuldi Justinianus I gjalda '533 (skrivning) og 538 (umsókn). Men , ver varin ! “ Drekin ” vísir eisini til “ djevulin ” í Opinb . Vit skilja, hví Gud ger tær báðar eindirnar til “ lygnafedrar ” í fyrra versinum.

Viðmæli : Á hernaðarligum støði varðveitir pávaliga Róm styrkina og valdið í sínum keisaraliga formi, tí evropeisku kongsherarnir tæna honum og nøkta avgerðir hansara. Sum Dan. 8,23-25 lærir, liggur styrki hansara í " eydnuni við hansara snildum " , sum snúgva seg um at siga seg umboða Gud á jørðini, og sum so, at kunna lata upp ella stongja atgongdina til ævigt lív, sum er lagt upp til í evangeliinum um Kristus : " Við endan av teirra ráði, tá ið syndarar eru **forbrúkandi** . **Hansara vald fer at vaksa, men ikki av hansara egnu styrki ; hann fer at gera ótrúligar oyðileggingar, hann fer at eydnast í sínum fyrítøkum** , hann fer at oyðileggja tey valdsmiklu og fólkið hjá teimum heiløgu. **Vegna vælferð sína og eydnuna av snildum sínum** , fer hann at hava øvund í hjarta sínum, hann fer at oyðileggja nógvar menn, sum livdu friðarliga, og hann fer at reisa seg ímóti hõvdingahõvdinganum; men tað verður brotið, uttan átøk av nøkrum hond. »

Seinast í 1260-árunum gjörði gudloysi í fronsku kollveltingini enda á sínum despotiska valdi, sum varð raðfest síðani 538 .

Vers 3 : “ Og eg sá eitt av hõvdum hansara sum um tað var deydiliga sært ; men deydiliga sár hansara varð grøtt. Og allur heimurin undraðist eftir djórinum. »

Ongantíð angrandi gjøgnum alla sína søgu, er tað av tvingsli, at pávarætturin noyðist at siga frá sær sítt forfylgingarvald. Hetta verður framt frá 1792 tá kongsveldið, vápnaði stuðulin, verður skúgvaður niður og avhøvdaður av fronskari gudloysi. Sum spátt er í Opinberingini 2,22, vil henda gudleysa “ stóra trongdin ” oyðileggja rómverska trúarvaldið hjá “ kvinnuni Jesabel ” og skotbráid hjá henni eru “ tey, sum dríva hór við henni ” ; kongaharrar, kongsmenn og katólskir prestar. Soleiðis skal hon hava verið " sum

deyðiliga særd. Men av opportunistiskum orsökum ^{vildi Napoleon I keisari} stovna tað aftur í 1801 í navninum á sínum Konkordati. Hon fer ongantíð beinleiðis at forfylgja aftur. Men hansara lokkandi kraft fer at halda fram fyri fjøldina av katólskum trúgvandi, sum øll vilja trúgva hansara lygnum og hansara pástandum til dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists : " *Og allur heimurin var í beundran eftir djórinum .* " " *Øll jørðin fylgdi djórinum ,*" og hetta orðið *jørð* , í tvíaldari merking, snýr seg um planetina, men eisini um ta reformeraðu protestantisku trúnnu, sum kom burturúr henni. Økumeniska (= jarðliga, á grikskum) samgongan síðani tá staðfestir hesa fráboðan. Um Andin hevði viljað sagt henda boðskapin á greiðum máli , so høvdu vit lisið : " øll protestantiska trúgv in fylgdi ótolerantu katólsku trúgvini." Henda útsøgnin verður staðfest við kanningini av øðrum „ *djórinum* “, sum hesaferð „ *kemur upp úr jørðini* “ í versu 11 í hesum kapitli 13.

Vers 4 : “ *Og teir tilbóðu drekan, tí hann hevði givið djórinum vald ; Teir tilbóðu djórið og søgdu : «Hvør er sum djórið, sum kann gera stríð við hann ? »*

Við at tilnevna bæði keisaraliga Róm og Satan, sambært Opínb.12,9, verður *drekin*, tí *djevulin sjálvur, tilbiðin* av teimum, sum heiðra pávastýrið ; hetta av avleiðing og í allari fákunnu , tí tað er hann, sum “ *gav djórinum vald sítt* ”. Sostatt er tann páva " *eydnan í fyrítøkuni* " , sum er profeterað í Dan 8,24, staðfest av søguni. Hon ræður yvir kongum gjøgnum sítt trúarvald, á ein absoluttan hátt, leingi óumstríddur. Hon útlutar jørð og heiðrar við titlum tey, sum tæna henni, fyri at lona teimum, sum vit kunnu lesa í Dan.11:39 : " *Tað er við fremmanda gudinum, at hann skal virka móti virkaðu støðunum; og hann skal heiðra tey, sum kenna hann, hann skal gera tey til stjórnarleiðarar yvir mongum, **hann skal býta teimum jørð út sum løn.***" Hetta varð bókstaviliga framt á ein kendan hátt, tá ið Alexander VI Borgia pávi (ein illgittur drápsmaður) býtti landið í 1494 og gav Portugal eystara oddan av Brasil og India , og Spania restina av teimum nýfundnu londunum . Andin heldur fast við. **Tann útvaldi av Jesusi Kristi skal vera fult sannførdur um, at katólska trúgv in er djevulsk, og at allar hennara ágangandi ella humanistisku gerðir eru stýrðar av Satan, móttstøðumanni Guds og teimum útvaldu.** Hesin denturin er rættvísgjörður, tí hann profeterar í Dan.8,25, “ *um eydnuna hjá hansara fyrítøkum og eydnuna við snildum hansara.*” Átrúnaðarligi myndugleikin, sum kongur, tey valdsmiklu og tey kristnu fólkinu í Evropa viðurkenna, gevur henni eitt álit, sum er grundað á álit , sum í veruleikanum er ógvuliga broytiligt. Men tá Gud og djevulin leggja seg saman til revsiverk, fylgja fjøldirnar, menniskjafjöldin av fólki lýðin tí fólki leiðini, sum er sporað og fram um alt, álagd. Á jørðini krevur valdið vald , tí fólki dámar væl at kenna seg valdsmikil, og á hesum økinum er pávastýrið, sum sigur seg umboða Gud, ein meistari í sjangruni. Eins og í Opínberingini 6 setir evnið ein spurning : “ *Hvør er sum djórið, og hvør er førur fyri at stríðast ímóti tí?* ”. Kapittul 11 og 12 góvu svarið . : Gud í Kristi sum skal vekja í 1793, franska kollveltingargudloysi sum skal slúka hann í blóðbaði. Men til hetta " *hevndarsvørðið* " (leikluturin, sum er skrivaður til ⁴revsingina í 3. Mós. 26,25) kemur fram , longu, berjast vápnaðu protestantarnir móti tí, uttan tó at kunna vinna á tí. Menn , protestantar, fraklendingar og týskarar, og anglikanarar , allir eins harðir og hon, vilja berjast móti henni frá 16. øld vanda hennara deyðiligu sløgum aftur, tí teirra trúgv er fram um alt politisk.

Vers 5 : “ *Og honum varð givin munnur, sum talaði stór ting og spottan ; og honum fekk heimild at halda fram í fjøruti og tveir mánaðir. »*

Hesi orðini eru eins og tey, sum vit kunnu lesa í Dan 7 :8 sum snýr seg um rómverska pávaliga " *lítla hornið* " sum rísur eftir " *tíggu hornunum* " hjá evropeisku kongsríkjunum. Her finna vit hansara " *øvundsjúku* " men her leggur Andin " *gudsspottanir* " afturat honum, tað vil siga skeivar ætlanir og átrúnaðarligar lygnir, sum " *hansara eydna* " varð bygd á. Gud staðfestir hansara stjórn á " *1260* " veruligum árum, sum eru

framlögð í bíbilska profetiska formi " *fjóruti-tveir mánaðir* ", sambært " *ein dagur fyri eitt ár* " kodu í Ezek 4,5-6 .

Vers 6 : " *Og hon læt upp munn sín til at spotta Gud , at spotta navn hansara og tjaldbúð hansara og tey, sum búgva í himlinum.* »

Eg skal her gera vart við tann felags týdning, sum menniskjað gevur orðinum " *blasfemi* " tað vil siga háðing . Hendan fatanin er villeiðandi, tí við at tilnevna lygnir , *taka* " gudsspottanir " als ikki táttin av háðing , og viðvíkjandi teimum, sum Gud leggur til páva Róm , hava tær tvørturímóti útsjónina av einum følskum og villeiðandi heilagleika.

Pávamunnurin " *sigur gudsspottanir móti Gudi* " ; sum staðfestir hansara samleika í Dan.11,36 har vit kunnu lesa : " *Kongurin ger tað, sum hann vil; hann mun hækka sik ok sækja sik yfir alla guda, ok mun hann tala otrulig hluti i moti guda guda ; honum skal trívast, til vreiðin er fullgjørt, tí at tað, sum ásett er, verður fullgjørt.* " Andin ásetir pávastýrinum lygnir, ella " *gudsspottan* " , sum eyðkenna allar hennara trúarlærur ; " *móti Gudi, at spotta navn hansara* ," tekur hon Guds navn til fánýtis, skeivar persón hansara, ákærir honum sínar drápsligu djevulsku gerðir ; " *tjaldbúð hansara* ", tað vil siga andaligi halgidómur hansara, sum er samkoma hansara , hansara útvaldi ; " *og tey, sum búgva í himlinum* " , tí hon leggur himmalin og íbúgvvarnar fram á sín egna lygnaliga hátt, við at vekja í sínum dogmum himmalsku helviti , ein arv frá grikkum, sum staðsettu hann undir jørðini, paradísinum og reinsiverkinum. " *Himmelbúgvvarnir* ," reinir og heilagir , líða og eru harmir, tí fyrmyndin av óndskapi og grimd, sum er íblástur til menniskju av jarðligu demoniska leguni, verður órættvíst roknað teimum.

Vers 7 : " *Og honum varð givið at berjast við tey heiløgu og vinna á teimum. Og honum varð givið vald yvir øllum ættum, fólki, tungumálum og tjóðum.* »

Hetta versioð staðfestir boðskapin í Dan.7,21 : " *Og eg sá, og sama hornið bardist við tey heiløgu og vann á teimum .* Evropeiskur og heimskristindómur er sanniliga markið, tí rómversk-katólska trúgvinn varð álagd øllum evropeiskum fólkasløgum, sum í roynd og veru vóru samansett av borgaraliga sjálvstøðugum " *ættum, fólki, málum og tjóðum* ." Hennara „ *stjórn yvir hvørjari ætt, fólki, tungumáli og tjóð* ” staðfestir hennara mynd sum „ *skøkjan Bábýlon stóra* , ” í Opinb . „ *vatn* “ , sum ímynda „ *fólkasløg, fjøldir, tjóðir og mál* ” sambært Opinberingini 17:15 . Tað er áhugavert at leggja til merkis , at orðið " *ætt* " ikki er til staðar í hesum kapitli 17. Orsøkin er tann endaligi samanhangurin í tí marknaðarførda tíðarskeiðnum , sum snýr seg um Evropa og vesturkristindómin , har ættarformurin varð avloystur av teimum ymisku tjóðarformunum .

Hinvegin vóru evropeisku fólkasløgini í høvuðsheitum skipað í " *ættir* " sum rómverska Gallia, sum var sundurbýtt og býtt sundur av ymiskum " *málum* " og málførum . Kronologiskt var Evropa fólkað av " *ættum* " , síðani av " *fólki* " undir kongum, og seinast, við 18. ^{ald} , av republikanskum " *tjóðum* " , so sum USA í Norðuramerika sum eru týðandi útvøksturin hjá tí. Stjórnarskipanin hjá " *fólki* " stendst av undirgivni fyri rómversku pávastýrinum, tí tað er hetta, sum viðurkennir og raðfestir myndugleikan hjá kongunum í kristna Evropa , síðani Clovis I, ^{kong} av frankum.

Vers 8 : " *Og øll, sum búgva á jørðini, skulu tilbiðja hann, hvørs nøvn ikki eru skrivað í lívsins bók lambsins, sum varð dripið frá grundarlagi heimsins.* »

Í endatíðini, tá ið táknið " *jørð* " merkir protestantisku trúna, fær hesin boðskapur ein nágreiniligan týdning : allir protestantar vilja tilbiðja katólsku trúna ; øll , uttan tey útvaldu , sum Andin í smálutum gevur hesa skilgreining : " *tey, hvørs nøvn ikki eru skrivað frá grundarlagi heimsins í lívsbók Lambsins, sum varð dripið.* " " Og eg minni tykkum her á, at hansara útvaldu eru " *borgarar í himmiríkinum* " í mun til uppreistrarmenninar, sum sjálvir

eru " *ibúgvarnir á jörðini* ". Fakta vitna um sannleikan í hesi profetisku fráboðanini, sum Guds Andi hevur orðað. Tí síðani byrjanina av trúbotini, uttan í málinum um Peter Waldo í 1170, hava protestantar tilbiðið katólsku trúna við at heiðra hennara " sunnudag ", sum er arvaður frá heidna keisaranum Konstantin I ^{stóani} 7. mars 321. Henda ákæra fyrireikar temaið um seinna " *djórið* " 11.

Vers 9 : " *Hevur nakar oyru, hoyri hann !* " »

Tann, sum hevur " *oyrað* " av skilnaði, sum Gud hevur latið upp, fer at skilja boðskapin, sum Andin leggur upp til.

Fráboðan um revsingina, sum hevndarsvørðið hjá fronsku tjóðargudloysini framdi

Vers 10 : " *Tann, sum leiðir í fangaskap, skal fara í fangaskap ; Dreypur nakar við svørði, skal hann verða dripin við svørði. Her er áhaldni og trúgv teirra heilagu.* »

Jesus Kristus minnst aftur á ta friðarligu lýdni, sum hann alla tíðina krevur av sínum útvaldu. Eins og teir fyrstu pínslarváttaarnir mugu tey útvaldu av grimmu pávastjórnini góðtaka ta ørindi, sum Gud hevur fyrireikað teimum. Men hann boðar frá , hvat hansara rættvísi verður , sum í rættari tíð skal revsa trúarligu krøvini hjá kongum og pávum eins og prestum teirra . Havi " *ført* " tey valdu í fangaskap, fara tey sjálvi í fongslini hjá fronsku kollveltingarmonnum. Og hava tey " *dripið við svørðinum* " tey útvaldu, sum Jesus elskaði, verða tey sjálvi dripin av hevndar " *svørðinum* " hjá Gudi, hvørs leiklutur verður røktur við guillotinu hjá somu fronsku kollveltingarmonnum. Tað er gjøgnum fronsku kollveltingina, at Gud fer at svara ynskinum um *hevnd* , sum blóðið hjá pínslarvátunum vísir í Opinberingini 6,10 : " *Og teir róptu við harðari rødd og søgdu: Hvussu leingi, Harri, heilagi og sannur, til tú dømir og hevur blóð okkara á teimum, sum búgva á jörðini?* ". Og kollveltandi guillotina fer at „ *sláa børnini við deyða* ” hjá katólska kongsveldinum og páva-rómversku prestunum, sum kunngjørt í Opinberingini 2,22 . Men millum offrini hjá henni finna vit eisini hyklarar protestantar, sum blandaðu trúgv við borgarapolitiskar meiningar og verjaðu, " *svørð* " í hondini, sínar persónligu meiningar og sín átrúnaðarliga og materiella arv . Hetta var atferðin hjá John Calvin og hansara illgrunasamu og blóðugu samstarvsfeløgum í Geneve . Vísandi til tær gerðir, sum vórðu framdar í 1793 og 1794, førir profetiin okkum inn í samanhingin við tann langa trúarfriðin, sum varð stovnaður í tey " 150 " árinum, sum profetisku " *fimm mánaðirnir* " í Opinberingini 9,5-10 profeteraðu . Men eftir 1994 , endan av hesum tíðarskeiðnum, frá 1995, varð rætturin " *at drepa* " av átrúnaðarligum orsökum endurstovnaður. Møguligur fíggindin gerst síðani greitt islamska átrúnaðurin til stríðsliga útbyggingina sum fer at føra til " *Triðja heimsbardaga* " millum 2021 og 2029 . Stutt áðrenn afturkomu Kristusar, sum væntast á vári 2030, kemur annað " *djórið* " fram. lagt fram í hesum kapitli 13.

Annað djórið : sum kemur upp av jörðini .

Seinasti bardagin hjá lamb-drekanum

Vers 11 : " *Og eg sá eitt annað djór koma upp úr jörðini, og tað hevði tvey horn sum lamb, og tað talaði sum ein dreki.* »

Lykilin til at eyðmerkja orðið " *jørð* " er at finna í 1. Mós. 1,9-10 : " *Og Gud segði: Vatnið undir himlinum skulu savnast á einum stað, og turra landið skal koma fram. Og soleiðis var tað. Gud kallaði turra landið jørð, og savningin av vatnunum kallaði hann hav. Gud sá, at tað var gott.* »

Soleiðis, eins og tann turra „ *jørðin* “ kom úr „ *havinum* “ annan dagin, tá jørðin varð skapt, kom hetta seinna „ *djórið* “ úr tí fyrra. Hetta fyrsta " *djórið* " tilnevnir katólsku trúgvina, tað seinna, sum kom burturúr henni, snýr seg um protestantisku trúgvina, tað vil siga reformeraðu kirkjuna. Hendan undrunarverda opinberingin skal tó ikki longur undra

okkum, tí kanningarnar av undanfarnu kapitlunum hava avdúkað okkum, á ein fylgihátt, andaligu støðuna, sum Gud gevur í sínum guddómliga dómi til hesa protestantisku trúgv, sum, eftir tíðarskeiðið, sum kallast "Thyatira", ikki fullførir tað undir reformatiónini. Enn var henda liðugtgerð kravd av fyriskipanini í Dan.8:14, sum hon skyldar Guds boðskapi í Opínb.3:1: "Tú ert mettur at vera livandi; og tú doyði." Hesin andaligi deyðin kastar hana í hendur djevulsins, sum fyrireikar hana við sínum íblástri til hansara "bardaga í Harmageddon", í Opínb.16,16, í seinasta tímanum av jarðligu syndini. Tað er í tímanum av hesi seinastu trúarroyndini, sum er profetarað í boðskapinum, sum er ætlað hennara adventistisku tænarum í Filadelfia tíðini, at hon fer at taka ótolerant átøk, sum gera hana til tað "djórið, sum rísur upp av jørðini." Hon hevur "tvey horn" sum vers 12 sum kemur skal rættvísgera og eyðmerkja. Tí sameind í økumeniska samgonguni eru protestantisku og katólsku trúgvirnar sameindar í stríðnum móti hvíludegnum, sum Gud halgar á tí ektaða sjeýnda degi í vikuni; leygardagin ella hvíludagin hjá jødunum, men eisini hjá Ádami, Nóa, Mósesi og Jesusi Kristi, sum ikki settu spurnartekin við tað undir tænavisni og undirvísing síni á jørðini, tí ákærurnar um brot á hvíludagin, sum uppreistrarhugaðu jødarnir førdu móti Jesusi, vóru ógrundaðar og órættvísgerdar. Við at gera undurverk við vilja á hvíludegnum var motívatióin hjá honum at umdefinera Guds sanna hugtak um hvíludagshvíld. Hesar báðar átrúnaðir, sum siga seg hava frelsu fingin við "lambinum, sum tekur burtur syndir heimsins", hava uppborið, fyri síni lýsandi kriterium, myndina av einum „lambi, sum talar sum drekin“. Tí at tala fyri ótoleransu móttvegis hvíludagshaldarum, sum teir fara so langt sum at døma til deyða, er tað av sonnum opið stríð, strategiin hjá "drekanum", sum kemur aftur.

Vers 12: "Og hann nýtti alt valdið hjá tí fyrsta djórinum framman fyri sær og fekk jørðina og tey, sum har búgva, at tilbiðja tað fyrsta djórið, hvørs deyðiliga sár varð grøtt." »

Vit eru vitni til eitt slag av stafett, katólska trúgvin ræður ikki longur, men fyrrverandi myndugleikin hjá henni er latin protestantisku trúgvini. Hetta er tí, at henda protestantiska trúgvin er offisielt tann hjá tí valdsmiklasta landinum á jørðini: USA í Norðuramerika ella USA Samsmeltingin av evropeiskum og amerikanskum protestantiskum trúgvum er longu framd, eisini enntá sjeýndadags adventistiska stovnurin, síðani 1995. av ymiskum trúarjáttanum. Um menniskju halda hesi ting vera vanlig, orsakað av teirra yvirflatligu huga og teirra átrúnaðarlíga áhugaleysi, so broytir skaparin Gud, sum ikki broytist, heldur ikki sína hugsan, og hann revsar hetta ólýdni, sum ignorerar hansara søguligu lærus, sum Bíblían vitnar um. Við at verja í skiftandi røð rómverska sunnudagin fyrsta dagin ein hvíludag, sum Konstantin I setti á stovn, ger annað protestantiska "djórið" "fyrstu katólsku djóratilbiðjan" sum viðurkendi sína offisiellu átrúnaðarlígu støðu og gav tí sítt villeiðandi navn "sunnudagur". Andin minnst, at hesin seinasti samgongan millum protestantar og katolikkar varð gjørd møgulig, tí "deyðiliga sárið", sum "djórið, sum stígur upp úr avgrundini", hevði elvt til, varð "grøtt". Hann kallar hann aftur, tí annað djórið fær ikki hendan møguleikan at verða grødd. Tað verður oyðilagt við dýrdarkomu Jesu Krists.

Vers 13: "Hann gjørði stór undurverk, so at hann læt eld koma niður av himli á jørðina fyri eygum manna." »

Síðani sigurin á Japan í 1945 er protestantiska Amerika vorðið heimsins fremsta kjarnorkuveldi. Hansara sera høga tøkni verður støðugt hermd eftir men ongantíð javnað; hon er altíð eitt stig frammanfyri sínar kappingarneymar ella mótstøðumenn. Hetta fremsta rætt verður staðfest í sambandi við "Triðja heimsbardaga" har tað sambært Dan.11:44, fer at oyðileggja figgindan, Russland, landið hjá "norðurkongi" í hesi profetiini. Hansara álit verður tá ómetaliga stórt, og tey, sum yvirлива stríðið, ørkymlað og beundrandi, fara at lata honum lív sítt og viðurkenna hansara myndugleika yvir øllum mannalívinum. "Eldur úr himli" hoyrði bert Gudi til, men síðani 1945 hevur Amerika átt og stýrt honum. Hon skyldar

honum sín sigur og öllum sínum núverandi áliti sum fer at vaksa víðari við sínum sigri í komandi kjarnorkukrígnum.

Vers 14 : “ *Og hann villleiðir tey, sum búgva á jørðini, við teimum undrum, sum hann hevði vald at gera fyri eygum djórsins, og sigur við tey, sum búgva á jørðini, at tey skuldu gera eina mynd av djórinum, sum hevði sár av svørði, og sum livdi.* »

Tey tøkniligu “ *undurverkini* ”, sum verða framd, eru óteljandi. “ *Íbúgvarnir á jørðini* ” eru vorðnir treytaðir av øllum hennara uppfinningum, sum taka teirra lív og tankar upp. So leingi Amerika ikki biður tey gevast við hesum amboðum, sum upptaka teirra sál, eins og rúsevnismissnýttarar, eru “ *íbúgvarnir á jørðini* ” til reiðar at legitimera átrúnaðarligt ótoleransu móttvegis einum “ sera lítlum bólki ”, “ *leivdini av kvinnuni* ” í Opinberingini 12,17. “ *... at gera eina mynd av djórinum* ” er at kopiera gerðirnar hjá katólsku trúgvini og endurgeva tær undir protestantiskum myndugleika. Hendan afturvendandi hugflogið verður grundað á tvær gerðir. Tey „ *yvirlivandi* “ hava yvirlivað ógvusligar krigshendingar, og Gud fer áhaldandi og stigvíst at raka tey við teimum „ *sjei seinastu vreiði plágunum* “, sum eru lýstar í Opinberingini 16.

Sunnudagsdeyðakunngerðin

Vers 15 : “ *Og hann hevði vald at geva myndini av djórinum lív, so at mynd djórsins bæði kundi tala og fáa øll, sum ikki vildu tilbiðja myndina av djórinum, verða dripin.* »

Ætlan djævulsins, íblástur frá Gudi, skal taka skap og verða framd. Andin avdúkar, hvussu tað ekstrema tiltakið verður tikið í sættu av teimum „ *sjei seinastu plágunum* “. Við almennari kunngerð, sum allir yvirlivandi uppreistrarmenn á jørðini góðtaka, verður avgjørt, at á einum degi millum tíðliga á vári og 3. apríl 2030, verða teir seinastu eftirstandandi adventistarnir, sum halda sjeiynda dags hvílundag, dripnir. Logiskt er henda dagfestingin árið, tá Jesu Kristus kemur aftur. Várið í ár 2030 er neyvan lótan, tá hann ger seg inn á fyrri at forða fyrri, at deyðiligu verkætlanin hjá uppreistrarmonnunum verður framd móti sínum útvaldu, sum hann kemur at bjarga við at “ *stytta dagarnar* ” av teirra “ *stóru neyð* ” (Matt. 24,22).

Vers 16 : “ *Og hann letur øll, bæði smá og stór, rík og fátøk, fræls og træl, fáa merki á høggu hond ella á enni teirra,* ”

Samtykta tiltakið býtti tey, sum yvirlivdu tíðarskeiðið, í tvær legur. Uppreistrarmaðurin eyðkennir seg við “ *einum merki* ” av menniskjaligum myndugleika, sum tilnevni tann katólska “ *sunnudagin* ”, tann forna “ *dagin hjá ósigraðu sólini* ”, sum ein av hansara tilbiðjarum, rómverski keisarin Konstantin I ^{álegði} síðani 7. mars 321. “ *Merkið* ” er móttikið “ *av menniskjanum og* ”. Tað er eisini móttikið “ *á enni* ” sum ímyndar persónliga viljan hjá hvørjari menniskjaligari skapning, hvørs ábyrgd sostatt er totalt engagerað undir rættvísa dóminum hjá skapanum Gudi. Fyri at sannroyna við Bíbliuni hesa tulkning av symbolismuni um “ *hondina* ” og “ *enni* ”, er hetta versið í 5. Mós 6,8, har Gud sigur um boð síni : “ *Tú skalt binda tey sum tekin á hendur tínar, og tey skulu vera sum frontlettir millum eygu tíni.* »

Undanfarnar hevndargerðir

Vers 17 : “ *Og at eingin kundi keypa ella selja, uttan tann, sum hevði merkið, navnið á djórinum ella talið á navni hansara.* »

Aftanfyrri hetta orðið “ *persónur* ” er legan hjá adventistiskum halgimennum, sum hava verið trúgvir móti hvíludegnum, sum Gud hevur halgað. Av tí at tey nokta at virða “ *merkið* ”, sunnudagin, av restini av fyrsta heidna degnum, verða tey sett til viks. Fyrst, vóru tey offur fyrri einum kendum “ *boykotti* ” í amerikanskum tiltøkum móti móttstøðummonnum, sum stóðu ímóti teimum. Fyri at hava rætt til handil, skal ein virða “ *merkið* ”, sunnudagin, sum snýr seg

um protestantar, " *navnið á djórinum* ", " vikari Guds sonar ", sum snýr seg um katolikkar, ella " *nummarið á navni hansara* ", tað vil siga nummarið 666.

Vers 18 : “ *Her er vísdómur. Tann, sum hevur vit, rokna talið á djórinum. Tí at tað er tal á einum manni, og tal hansara er seks hundrað og seksti og seks.* »

Menniskjansligur vísdómur er ikki nóg mikið til at skilja boðskapin um Anda Guds. Tað er neyðugt at arva tað frá honum, eins og í málinum um Sálomon, hvørs vísdómur fór fram um vísdómin hjá øllum monnum og gjørði sítt umdømi um alla kendu jørðina. Áðrenn arabisk tøl vórðu tikin í nýtslu, høvdu bókstavirnir í teirra bókstavaaraði eisini virðið á tølum hjá hebrearum, grikkum og rómverjum, soleiðis at samansetingin av virðunum á teimum bókstavum, sum mynda eitt orð, avger talið á tí. Tað fæst við “ útrokning ” sum versið tilskilar. " ... *nummarið á navni hansara* " er " 666 ", tað er *talið* , sum fæst við at leggja talvirðið á rómversku bókstavunum, sum eru í latínska navni hansara " VICARIVS FILII DEI " saman ; nakað víst í kanninginini av kapitli 10. Hetta navnið er í sær sjálvum størsta " *gudsspottan* " ella " *lygnin* " av hansara pástandum, tí á ongan hátt gav Jesus sær sjálvum ein " avloysara " , merking av orðinum " vikar " .

Opinberingin 14 : Tíðin hjá sjeyndadags adventismuni .

Boðini hjá teimum trimum einglunum – avreiðingin – árgangurin

Hetta er ein kapittul, sum miðar eftir tíðini millum 1843 og 2030.

Í 1843 fekk serliga nýtslan av profetiini í Dán 8,14 at bíða eftir afturkomu Jesu Kristi, sum varð sett til várið á tí degi. Hetta er byrjanin til eina røð av trúarroyndum , har áhugin fyri profetiandanum , ella " vitnisburðinum *um* Jesus " sambært Op inb . Tey vístu “ **verkini** ” loyva einsamøll valinum ella ikki. Hesi verk kunnu takast saman í

tvey möguleg val: góðtøka ella avvísing av tí móttikna ljósinum og tess guddómligu krøvum.

Í 1844, eftir eina nýggja bíðitíð, sum er sett til heystið 1844, fer Jesus at leiða síni útvaldu móti eini uppgávu at klára trúbotarverkið, sum byrjar við at endurreisa siðvenjuna av hvíludegnum, sum Gud hevur halgað síðani heimsins skapan. Hetta er tað týðningarmesta evnið um "heilagleika", sum er "rættvísgjørt" frá 1844, dagin, tá hetta brotið verður mint aftur til kunnleika hjá tænarum hansara. Hendan týðingin av Dan.8,14, týdd til mína tænavu sum: "tvey túsund og trý hundrað kvøld og morgun og halgidómurin verður reinsaður", er ektað, í samsvari við upprunahebraiska tekstin: "tvey túsund og trý hundrað kvøld og morgun og heilagleikin verður rættvísgjördur". Øll kunnu uppdaga, at brotið á guddómliga hvíludagin síðani 321 fylgir við nógvum øðrum fráfalli av lærusannleikum, sum Gud hevði raðfest á ápostlanna tíð. Eftir 1260 ár við lögnum eftirmanni ræður oyðileggja trúna, hevur pávisman latið í protestantisku læruni nógvar lygnir ótolandi fyri sannleikans Gud. Hetta er orsökkin til, at Andin í hesum kapitli 14 leggur fram trý hvøvdsevni, sum eru, í røð: adventistiska missiónin ella boðskapurin hjá teimum "trimum einglunum"; "avreiðingin" av heimsins enda, sortering og burturbeining av teimum útvaldu; "árgangurin" av vreiðivírunum, endaliga revsingin hjá falsku hirðunum, falsku trúarlærarunum í kristindóminum.

Kent síðani 1844 at verja tey útvaldu fyri guddómligari vreiði, er seinasta royndin tilskilað til sjálvan endan av tíðini, sum er givin menniskjanum at støðast millum tann opinberaða guddómliga viljan og tað uppreistrarhugaða menniskjaliga kravið, sum er fallið í tað mest totala fráfall. Men valið, sum er gjørt, hevur avleiðingar fyri øll tey, sum doyggja síðani 1844. Einans tey upplýstu og trúgvu útvaldu "doyggja í Harranum" sambært læruni í versu 13 har tey eru lýst "signað" ella móttakarar av náði Kristusar, tí allari hansara signing longu er staðfest til einglanum "ikki nóg mikið til at verða doyptur" adventistur "til at verða mettur, av Gudi, sum ein útvaldur.

Um smálutirnir í fráfallinum enn eru at uppdaga, so eru harafturímóti tey týðandi punktini undirstrikað og tikin saman av Andanum í formi av "boðunum hjá teimum trimum einglunum" í versunum 7 til 11. Hesir boðskapur eru knýttir saman av eini røð av avleiðingum.

Eg minnst tað her, eftir viðmerkingina á permuni á síðu 2 í hesum verki, varpa hesir triggir boðskapirnir ljós á triggjar boðskapur, sum longu eru opinberaðir í symbolskum myndum í Dániels bók í Dan.7 og 8. Áminning teirra, í hesum kapitli 14 í Opinberingarbókini, undirstrikar og staðfestir tann ekstrema týðningin, sum Gud gevur teimum.

Adventistisku loysnararnir sigrandi

Vers 1: "Og eg hugdi, og sí, eitt lamb stóð á Zionsfjallinum, og saman við tí vóru hundrað og fýra og fýra túsund [fólk], sum høvdu navn hansara og navn faðirs síns skrivað á enni teirra. »

"Zionsfjallið" vísir til staðin í Ísrael, har Jerúsalem varð bygt. Hon ímyndar vónina um frelsu og tann form, sum henda frelsan fer at taka við endan av royndunum av jarðligu og himmalsku trúnni. Henda verkætlanin verður fullkomiliga fullförd við endurnýggjanini av øllum lutum, viðvíkjandi jørð og himli sambært Opinberingini 21,1. Tey "144.000 [fólkini]" ímynda tey útvaldu Kristusar, sum vóru vald millum 1843 og 2030, tað vil siga adventistisk kristin, sum eru roynd, prógvað og góðkend av Jesusi Kristi, hvørs dómur er galdandi felags og hvør sær. Felagsdómur dómir stovnin og einstaklingadómur snýr seg um hvørja veru. Tey "144.000 [fólkini]" umboða tey útvaldu, sum Jesus Kristus hevur valt millum fylgjararnar av adventistisku trúnni. Hetta talið er strangt symbolskt og sjálva talið av teimum útvaldu er ein loyndarmál, sum Gud veit og heldur. Orsökkin til teirra val kann skiljast av definitionini av ætlaðu myndini. "Á enni teirra" sum ímyndar teirra vilja og teirra tankar,

eru "navnið á lambsinum", Jesus, og "navnið á Faðir hansara", Gud, sum varð opinberaður í gamla sáttmálanum, innskrivað. Hetta merkir, at teir hava endurtikið og endurgivið Guds mynd, sum Skaparin Gud hevði givið fyrsta manninum áðrenn synd, tá ið hann myndaði hann og gav honum lív; og henda myndin er tann av hansara persóni. Tey eru tann ávøksturinn, sum Gud vildi fáa við at loysa í Jesusi Kristi syndirnar hjá sínum einasta trúgvva útvalda. Tað sær út til, at á þannum hjá teimum útvaldu, antin í teirra huga, hugsan og vilja, er funnið Guds innsigli í Opinb.7,3, ella hvíludagurin í fjórða boðnum í tíggjubókini og óskiljandi persónurinn hjá lambinum Jesusi Kristi og tí í hansara opinbering sum Faðirsáttmála, Gud sáttmálan. Soleiðis stendur tann sanna kristna trúgvinn ikki ímóti teimum átrúnaðarligu normunum, sum eru knýttir at Soninum og Faðirinum, sum fylgjararnir av rómverska sunnudegnum halda, um ikki í orðum, so í øllum førum í verki.

Vers 2: "Og eg hoyrði eina rødd av himli, sum rødd av nógvum vatnum og sum rødd av einum stórum toru. og røddin, sum eg hoyrði, var eins og røddin hjá harpuleikarum, sum spældu harpu sínar." »

Teir mótstríðandi persónarnir, sum eru nevndir í hesum versinum, eru í veruleikanum fylgjandi. "Stóru vøtnini" ímynda fjøldina av livandi verum, sum, tá tær verða lýstar, fáa útsjóndina av einum "stórum toru". Tvørturímóti avdúkar Gud gjøgnum myndina av "harpuni" tann fullkomna samleikan, sum sameinir hansara sigursverur.

Vers 3: "Og teir sungu nýggjan sang framman fyri hásetinum og fyri teimum fyra livandi verunum og teimum elstu. Og eingin kundi læra sangin uttan teir hundrað og fjørutí og fyra túsund, sum vórðu leyskeyptir av jørðini." »

Gud staðfestir og undirstrikar her ta sera høgu halgan av "adventistisku" trúnni, sum er sett á stovn síðani 1843-44. Valdu umboðini hjá henni standa seg frá øðrum symboliseraðum bólkum; "trónuna, tær fyra livandi verur og teir elstu"; seinni tilnevnir øll tey, sum eru loyst frá upplivingini, sum livdu á jørðini. Men tann guddómliga Opinberingin, sum kallast Opinberingin, miðar bert eftir teimum tvey túsund árunum av kristnu trúnni, sum fyriskipanin í Dan 8,14 skilur í tvær fylgjandi fasur. Fram til 1843-44 vóru tey útvaldu ímyndað av 12 „elstu“ av teimum „24“, sum eru nevndir í Opinb. Hinir 12 „elstu“ eru adventistarnir "12 ættirnar" "innsiglaðar" í Opinberinginini 7,3-8 frá 1843-44.

Vers 4: "Hesir eru teir, sum ikki hava verið dálkaðir við kvinnum, tí teir eru jomfrúir; teir fylgja lambinum, hvar hann fer. Hesir vóru leystir av manna millum, og teir vóru fyrstagróðurin til Guds og til lambsins; »

Orðini í hesum versinum eru bert galdandi í andaligari merking; orðið "kvinnur", sum merkir kristnar kirkjur, sum eru farnar í fráfall síðani uppruna teirra, so sum rómversk-katólska trúgvinn, ella síðani 1843-44, fyri protestantisku trúnni, og síðani 1994, fyri adventistisku stovonstrúnni. „Dálkan“, sum víst verður til, snýr seg um syndina, sum stendst av brotinum á guddómligu lógina, og hvørs „løn er deyði“, sambært Róm 6,23. Tað var fyri at ríva tey burtur frá syndarligu siðvenjuni, sum Jesus Kristus halgaði, tað vil siga, setti burturúr, tey symbolsku "144.000 [fólk]". Teirra "jomfrúskapur" er eisini andalig og tilnevnir teir sum "reinar" verur, hvørs rættvísi er gjørd hvít av blóðinum, sum Jesus Kristus hevur úthelt til teirra fyrimum. Arvingar av syndini og dálking hennara, eins og allir eftirkomararnir hjá Ádami og Evu, hevur teirra trúgv, sum Jesus Kristus viðurkennir, fullkomiliga "reinsað" teir. Men fyri at henda trúgv skal verða viðurkend av Jesusi Kristi, skal henda reinsan vera verulig og konkretiserað í teirra "verkum". Hetta inniber tí, at syndir, sum eru arvaðar frá følskum kristnum ella jødiskum átrúnaðum ella breiðari sagt, einguddómligum átrúnaðum, verða sleptar. Og í síni profetisku opinbering, miðar Gud serliga eftir, at hann ikki virðir tíðarskipanina, sum hann setti á stovn frá fyrstu vikuni, tá hann skapti jørðina og sína himmalsku skipan.

Aftanfyri myndina av at “*syngja ein nýggjan sang*” er ein ávís uppliving, sum bert tey innsiglaðu “144.000 [fólk]” liva. Eftir “*sangin hjá Mósesi*” sum hátíðarhelt dýrdarriku útferðina úr Egyptalandi, syndarsymbol, hátíðarheldur “*sangurin*” teirra “144.000” útvaldu teirra loysing frá syndini, tí tey lýddu fyriskipanini í Dán 8:14 og samstarvaðu í teirra halgan ynsktu, og enntá kravdu synd 14. Hesa dagin minti ein himmalsk sjón reinsingina av syndum, sum varð framd á krossinum á Golgata við deyða Jesu Krists. Hesin boðskapurin var bæði ein ábreiðsla og ein læra, sum Gud legði fram fyri einum slag av protestantiskum trúgvandi, sum var arvingur til rómverska sunnudagin og nakrar av øðrum lögnum syndum hansara. Í typologiini av hebraiskum ritualum var henda “*reinsan av syndum*” ein átrúnaðarlig hátíð um heystið, har blóðið av dripnu geitini varð borið til tað mest heilaga stað á sáttargerðini, sum varð sett á hetta óatkomiliga og forboðna stað restina av árinum. Blóðið av hesum geitum, ein symbolsk mynd av syndini, profeteraði blóðið hjá Jesusi Kristi sum sjálvur gjørdist berari av syndum sínum útvaldu fyri at sóna í teirra stað ta revsing, tey hava uppborið; Jesus varð sjálvur gjørdur til synd. Í hesum hátíðarhaldinum umboðar geitin synd og ikki Kristus, sum ber hana. Tað er til hesa likamligu rørluna hjá høvuðsprestinum, sum fer frá tí heimildarheilaga staðnum til tað mest heilaga staðin, sum er bannað restina av árinum, at hetta versið vísir á, tá ið tað sigur: “*teir fylgja lambinum, hvar hann fer.*” Við at minnst aftur á hesa senuna í sjónini 23. oktober 1844, minti Andi Kristusar sínar útvaldu, ótilvitaðar arvingar av lærulygnum, á forboðið at synda. Soleiðis, frá 1844, ger syndin av sjálvbodnum uppruna praktiserað, sum er málið um rómverska sunnudagin, sambandið við Gud ógjørlegt, og tann eftirlatna syndin loyvir leinging av hesum sambandi sum førir tann útvalda viðkomandi til fyllingina av hansara halgan við móttøkuni, skilnaðinum av a revinealinum.

Av tí at tey verða mett sum „*fyrstafruktir Gudi og lambinum*“, eru tey tað besta, sum Gud hevur funnið í sínum vali av teimum jarðligu útvaldu. Í hebraisku ritualunum vóru „*fyrstagróðurin*“ lýstur „*heilagur*“. Offur av hesum djóra- ella grønmetis fyrstu fruktum vóru tilskilað Gudi fyri at heiðra hann og fyri at merkja menniskjansliga takksemi móttvegis hansara góðsku og gávumildni. Ein onnur orsök, faktiskt “*heilagir fyrstu fruktir*”, er teirra móttøka av tí guddómliga ljósinum, sum er opinberað teimum í síni heild, tí tey liva í endatíðini, tá ið tað opinberaða ljósið røkkur sínum apogee, sínum andaliga hægsta punkti.

Vers 5: “*Og í munni teirra varð eingin svik funnin, tí teir eru lýtaleydir.*»

Tann sanni útvaldi, tann, sum er føddur av sannleikanum gjøgnum nýføðingina, kann ikki annað enn hata “lygnina”, sum hann ikki finnur gleði í. At lúgva er andstyggit, tí tað bert hevur skaðiligar avleiðingar við sær og fær góð fólk at líða. Hann, sum trýr “*lygnini*”, veit tá pínuna av vónbrotum, beiskleikan av at verða svikin. Eingin, sum Kristus hevur valt, kann gleðast um at lokka og svika síni medmenniskju. Tvørturímóti tryggjar sannleikin, hann byggir positivt upp sambond við sannar brøður, men fram um alt fyrst og fremst við skaparan og loysaran Gud okkara frelsu, sum krevur og lyftir navn sítt sum “*sannleikans Gud*”. Sostatt, ikki longur at praktisera lærusynd, við at lýða opinberaða sannleikanum, verður tann útvaldi dømdur “*skyldleysur*” av sjálvum sannleikans Gudi.

Boð frá Fyrsta Eingli

Vers 6: “*Og eg sá ein annan eingil flúgva mitt í himlinum, sum hevði tað æviga evangelið at prædika teimum, sum búgva á jørðini, og øllum tjóðum, ættum, tungumálum og fólki.*»

“*Ein annar eingil*” ella ein annar boðberi boðar frá einum fullum guddómligum ljósi, sum er ímyndað av “*miðjum himlinum*” ella hæddini á sólini. Hetta ljósið er tengt at “*evangeliinum*” ella “*góðu tíðindunum*” um frelsu, sum Jesus Kristus hevur borið. Hon eitur “*ævig*”, tí boðskapurin í henni er ektaður og kennir onga broyting yvir tíð. Á henda hátt

váttar Gud, at tað er í samsvari við tað, sum varð lært ápostlunum hjá Jesusi Kristi. Hendan afturvendandi sannleikan kom frá 1843 eftir tær mongu skeivingarnar, sum vóru arvaðar frá rómversk-katólsku trúnni. Boðanin er almenn í analogi við boðskapin, sum er lagdur fram í Dániel 12,12, sum avdúkar guddómligu signingina av adventistaarbeiðinum. " *Tað æviga evangeliid* " verður her tosað um sum tann sanni ávøksturin av trúnni, eftir tí guddómliga kravinum, sum er avdúkað við fyriskipanini í Dániel 8,14. Áhugin fyri profetiska orðinum er ein lógligur ávøkstur av norminum í „ *æviga evangeliinum* “ .

Vers 7 : “ *Og hann segði við harðari rødd, Óttist Gud og gevið honum dýrd, tí at dómstími hansara er komin. og tilbiðið hann, sum hevur skapt himmal og jørð og hav og vatnkeldur.* »

Í vers 7 fordømir fyrsti eingilin brotið á hvíludagin, sum í guddómligu tíggjubókini ærir dýrdina hjá skapanum Gudi. Hann kravdi sostatt endurreisn hansara frá oktober 1844, men skrivaði brot sítt til protestantarnar, síðani várið 1843.

Boð frá seinna einglinum

Vers 8 : “ *Og ein annar eingil fylgdi við og segði, Bábýlon er fallin, er fallin, tann stóra, tí hon fekk allar tjóðir at drekka av víninum av vreiði hor síns !* »

Í vers 8 avdúkar seinni eingilin ógvusligu skuldina hjá pávaligu rómversk-katólsku kirkjuni, sum lokkaði og svikaði menn við at umnevna heidna "sólardagin" hjá Konstantin I^{vi} navninum "dagur Harrans" týðing av latínsku montasjuni, sum er í upprunanum til hansara "sunnudag" : dies dominica. Endurtikið tvær ferðir, staðfestir útrykkið, " *Bábýlon hin stóra er fallin, er fallin,* " at fyri hana og tey, sum arva hana, er tíðin við guddómligum tolsemi avgjørt komin at enda. Hvør sær er umvending framvegis møgulig, men fyri kostnaðin av at framleiða ávøkst, tað vil siga “ **verk** ” av umvending, einans.

Áminning : “ *hon datt* ” merkir : hon er tikin og vunnin av **sannleikans** Gudi eins og ein býur fellur í hendur fígginda síns . Hann reisir og lýsir upp eftir 1843, millum 1844 og 1873, fyri sínar trúgvu sjeyndadags adventistisku tænarar, tað “ *loyndarmálið* ”, sum eyðkennir tað í Opinberingini 17,5. Lokkan av hansara **lygnum** missir sín virknað.

Í vers 8 er dómurin, sum varð gjørdur í undanfarnu boðunum, staðfestur, við eini ræðuligari ávaring. Tað tilvitaða og **sjálvbodna** valið av hvíludegnum, sum Konstantin I setti á stovn '321, hevur gjørt síðani 1844, uppreistrarmenninar, sum rættvísgera hann, passivar fyri guddómligu fordømingini av *pínunum av seinna deyðanum* av seinasta dómi. Fyri at dylja ákæru sína móti sunnudegnum, goymir Gud hana undir navninum á einum illgitnum " *merki* ", sum er ímóti hansara egna guddómliga " *innsigli* ". Hetta tekin um ein menniskjansligan myndugleika, sum setur spurnartekin við hansara tíðarskipan, er ein ógvuslig vreiði, sum er verd at verða revsað av Honum. Og tann revsingin, sum er kunngjørd, verður sanniliga ógvuslig : " *hann verður pínur við eldi og svávuli* " sum skal oyðileggja uppreistrarmenninar, men bert við seinasta dómstíðina.

Boð frá triðja eingli

Vers 9 : “ *Og ein annar, ein triði eingil, fylgdi teimum og segði við harðari rødd, Um nakar tilbiður djórið og mynd hansara og fær merki hansara á pannuna ella í hondina,* ”

Fylgjandi og fylgjandi slag av hesum triðja boðskapinum við tey bæði undanfarnu er tilskilað við frymlinum “ *fylgdi teimum* ”. “ *Harða røddin* ” staðfestir tann sera høga guddómliga myndugleikan hjá tí, sum boðar hana frá.

Hóttanin er ætlað teimum menniskjaligu uppreistrarmonnunum, sum stuðla og góðtaka stýrið hjá " *djórinum, sum kemur upp av jørðini* " og sum ættleiða og heiðra, við sínum lýdni, sunnudagin, " *merkið* " av hansara myndugleika, sum er nevnt í Opinb .

Beinleiðis móttökun av hesum "merkinum" móti "Guds innsigli", tað vil siga frá fyrsta sunnudegi til sjeýnda hvíludeg, er staðfest av, at bæði eru móttikin "á enni", viljasetrið, sambært Opinb. 1: "navnið á lambsinum og navnið á Faðir hansara". Móttøkan "á hondini" er klárað av hesum versunum úr 5. Mós.

"Hoyr, Ísrael! Harrin, Gud okkara, er tann einasti Harrin. Tú skalt elska Harran, Gud tín, av øllum hjarta tínum, av allari sál tíni og av allari styrki tíni. Og hesi boð, sum eg gevi tær í dag, skulu vera í hjarta tínum. Tú skalt kenna tey dúgliga fyri børnum tínum og tosa um tey, tá ið tú situr í húsi tínum, og tá ið tú gongur eftir vegnum, og tá ið tú leggur teg, og tá ið tú reisist upp. Tú skalt binda tey sum tekin á hendurnar, og tey skulu vera sum frontlettir millum eyguni. Tú skalt skriva tey á durastavin í húsi tínum og á portur tíni." "Hondin" merkir handling, venjing og "fronturin", hugsanarviljan. Í hesum versinum sigur Andin: "Tú skalt elska YaHWÉH Gud tín av øllum hjarta tínum, av allari sál tíni og av allari styrki tíni"; tað, sum Jesus endurgevur í Matt. 22:37 og sum hann leggur fram sum „fyrsta og størsta boðið“. Tey valdu embætisfólkini, sum bera "Guds innsigli", skulu tí lúka hesi trý kriteriini: "Elska Gud av øllum hjarta"; at heiðra við at venja tað restina av hvíludegnum á sínum halgaða sjeýnda degi; og hava „navnið á lambsinum“ Jesus Kristus „og navnið á Faðirinum“, YaHWÉH í huganum. Við at tilskila "og navn Faðirs síns", staðfestir Andin neyðugleikan av at lýða teimum tíggju boðum Guds og teimum fyriskipanum og fyriskipanum, sum stuðla heilagleikanum hjá teimum útvaldu í gamla sáttmálanum. Longu á hansara døgum staðfesti Jóhannes ápostul hetta við at siga í 1. Jóh.5,3-4:

"Tí hetta er kærleikin til Guds, at vit halda boð hansara. Og boð hansara eru ikki tyngjandi, tí tað, sum er føtt av Gudi, vinnur á heiminum; og sigurin, sum vinnur á heiminum, er trúgv okkara. »

Vers 10: "Hann skal sjálvur drekka av vreiði Guds víni, sum er úthelt uttan blanding í vreiði hansara, og hann skal pínast við eldi og svávuli fyri ásjón hinna heilagu einglarnar og fyri ásjón lambsins. »

Guds vreiði verður ríkiliga rættvísgerð, tí tey, sum fáa "merkið hjá djórinum", virða menniskjansliga synd, meðan tey krevja rættvísi Jesu Krists. Í Opinb.6:15-17 ímyndaði Andin avleiðingarnar av teirra endaligu konfrontatiónum við oyðileggjandi rættvísu vreiði Jesu Krists.

Ógvuliga týðandi viðmerking: Fyri at skilja hesa guddómligu vreiði betur, mugu vit skilja, hví vanvirðing fyri tí heilaga hvíludegnum vekir so nógva vreiði Guds. Tað eru venial syndir, men Bíblian ávarar okkum ímóti syndini móti Heilaga Andanum, og sigur okkum, at tað ikki longur er nakað offur fyri at fáa guddómliga fyrigeving. Í tíðini hjá ápostlunum, er einasta dømið, sum okkum er givið um hetta slagið av synd, at ein kristin, sum hevði umvendi seg, noktaði Kristusi. Men hetta er bert eitt dømi, tí í veruleikanum snýr gudsspottan móti Heilaga Andanum seg um at nokta og nokta einum vitnisburði, sum Gud Andi gevur. Fyri at sannføra og læra menniskju, gav Andin íblástur til tær heilagu skriftirnar í Bíbliuni. So tann, sum tvíheldur um vitnisburðin, sum Andin gevur í Bíbliuni, fremur longu gudsspottan móti Anda Guds. Kann Gud gera betur fyri at gera sín vilja kendan enn at leiða tey, sum eru kallað til Bíbliuna og hennara skriftir? Kann hann greiðari siga sín vilja, sína hugsan og sín fullveldisdóm? Í 16. ^{øld merki} hetta vanvirðing av Bíbliuni, sum hon stríddist ímóti, tann endaliga endan á tolsemi Guds við rómversk-katólsku trúgv; endin á tolsemi hansara fyri eini læru, sum hann ongantíð kendi aftur. Síðani, í 1843, merkti vanvirðingin fyri profetiska orðinum endan á móttøkuni av protestantisku trúnni í øllum sínum margfaldum formum, sum vóru arvaðar frá rómverska sunnudegnum, tað vil siga frá "merkinum á djórinum". Og at enda framdi adventisman aftur gudsspottan móti Heilaga Andanum við at vraka ta endaligu profetisku opinberingina, sum Jesus legði fram fyri henni gjøgnum sín eyðmjúka tæna, sum eg líknevni; gudsspottan sum hevur verið staðfest og styrkt av teirra

samgöngu við Sunday Observers síðani 1995. Spottan móti Andanum fær allíð frá Gudi tað rættvísa svarið hon hefur uppiborið ; ein rættvísur dómur um fordøming til tann fyrsta og tann „ *seinna deyðan* “ , sum er staðfestur í hesum versinum 10 .

Vers 11 : “ *Og roykurin av pínu teirra stígur upp um allar ævir ; og teir hava onga hvíld dag ella nátt, sum tilbiðja djórið og mynd hansara, og hvør tann, sum fær merki navns hansara.* »

“ *Roykurin* ” verður bert um seinasta dómstíðina, tá teir falnu uppreistrarmenninir verða “ *píndir í eldinum og svávulinum* ” í “ *eldvatninum* ” í Opínb.19,20 og 20,14 ; hetta, við endan av sjeýnda ártúsund. Men longu áðrenn hesa ógvusligu løtu, fer tímin við dýrdarríku afturkomu Jesu Krists at staðfesta teirra endaligu ørindi. Boðskapurin í hesum versinum tosar um evnið „ *hvíld* “. Fyri sín part eru tey útvaldu uppmerksum til hvílutíðina, sum Gud hefur halgað, men tey falnu hava tvørturímóti ikki somu umsorgan, tí tey geva ikki guddómligum yvirlýsingum tann týðning og álvara, sum tær hava uppiborið. Tí vil Gud sum svar uppá teirra vanvirðing, í tímanum, tá tey verða endaliga revsað, onga hvíld at mýkja teirra líðing.

Vers 12 : “ *Her er tol teirra heilagu, her eru tey, sum halda Guds boð og trúna á Jesus.* »

Orðini “ *áhaldni ella tolsemi* ” eyðkenna teir sonnu halgimenni hjá tí guddómliga Messiasi Jesusi frá 1843-44 til Hansara afturkomu í dýrd. Í hesum versinum verður „ *navn Fadirsins* ” frá vers 1 „ *Guds boð* , “ og „ *navn lambsins* ” er skift út við „ *trúgv á Jesus.* ” Raðfylgjan av raðfestingum er eisini broytt. Í hesum versinum nevnir Andin fyrst “ *Guds boð* , ” og í øðrum lagi “ *trúgv á Jesus* ” ; sum søguliga og virðisliga er tann skipanin, sum Gud hefur góðkent í síni frelsuætlan. Vers 1 raðfesti “ *navnið á lambsinum* ” fyri at knýta tey “ *144.000* ” útvaldu at kristnu trúnni.

Vers 13 : “ *Og eg hoyrði eina rødd úr himli siga : « Skriva : Sælir eru teir deyðu , sum dovggja í Harranum frá nú av . Ja, sigur Andin, at tey skulu hvíla frá arbeiði sínum, tí at verk teirra fylgja teimum.* »

Orðingin “ *frá nú av* ” hefur uppiborið eina nærri frágreiðing, tí hon er so týðningarmikil. Tí hon miðar eftir dagfestingini várið 1843 og heystið 1844, har ávikavist kunngerðin í Dániel 8,14 kemur í gildi, og tær báðar adventistrættarmálini, sum William Miller skipaði fyri, enda.

Við tíðini hefur offisiella stovnsliga adventisman mist eyguni av avleiðingunum av hesum frymlinum “ *frá nú av* . ” Bert teir stovnandi undangongumenninir av adventistisku trúnni skiltu avleiðingarnar av Guds kravi um hvíludagin longu í 1843. Fyri at taka hesa siðvenju av sjeýnda degi til sín, vórðu teir førdir til at fata, at sunnudagurin, sum varð praktiseraður higartil, var bannaður av Gudi. Eftir teir gjørdist arvaða adventisman siðbundin og formalistisk, og fyri nógv flestu tilhaldarar og lærarar vóru sunnudagur og hvíludagur órættvíst settir á eitt javnstøðustig. Hesin missur av kensluni av tí heilaga og av tí sonnu heilagleikanum førði til manglandi áhuga fyri tí profetiska orðinum og tí triðja adventistiska boðskapinum, sum eg bar fram millum 1983 og 1994. Síðani hetta vanvirðing, sum adventisman í Fraklandi vísti, hefur heimsúmfatandi adventistiska stovnurin gjørt ein stóran synd e9. Hóttanin um “ *pínu* ” í vers 10 snýr seg um hana í skifti , við uppskotinum um útrykkið “ *hann vil eisini drekka ”* ; síðani 1994, stovnsliga adventisman, eftir protestantisku trúnni , dømd og fordømd síðani 1843 .

Sum hetta versið bendir á, so elvir kunngerðin í Dániel 8,14 til, at protestantisk kristin í 1843 verður skild sundur í tvær legur, harímillum adventistabólkurin , sum fær ágóðan av sæluni, sum verður úttalað : “ *Sæl eru tey deyðu, sum dovggja í Harranum frá nú av!* ” » . Tað sigur seg sjálv, at Jesus, sum boðaði frá í “ *Laodicea* ” , at hann fór at “ *spýggja* ” hana, adventistiska stovnurin, offisielli boðberi Kristusar í 1991, dagfestingina av offisiellu avvísingini av ljósinum, kallað “ *nakin* ” ikki longur kann fáa gagn av hesi sælu.

Avreiðingartíð

Vers 14 : “Og eg hugdi, og sí, eitt hvítt skýggj, og á skýnum sat ein, sum líktist menniskjasoninum, hevði gullkrúnu á høvdinum og hvassan sigl í hondini. »

Henda lýsingin vekir upp Jesus Kristus um dýrdarfullu afturkomu hansara. „Hvíta skýggið” minnir um umstøðurnar, tá hann fór avstað og fór upp til himmals, sum hann upplivdi tvey túsund ár frammanundan. „Hvíta skýggið“ vísir hansara reinleika, hansara „gullkrúna“ ímyndar hansara sigurstrúgv, og „hvassi siglin“ ímyndar Guds „hvassa orð“ í Hebr.

Vers 15 : “Og ein annar eingil kom út úr templinum og rópti við harðari rødd til tann, sum sat á skýnum, Set segl tín í og heysta. tí at heystatíðin er komin, tí at heyst jarðarinnar er búgvín. »

Undir táttnum "avreiðingin", eins og í líknili sínum, minnist Jesus, at í hesum skuldi tíðin koma til endaliga at skilja "tað góða kornið frá sjógvinum". Við síni opinbering fær hann okkum at uppdaga hetta evnið, sum skilur tær báðar legurnar : hvíludagin hjá teimum útvaldu og sunnudagin hjá teimum falnu, tí aftan fyri hetta trúarnavnið goymir tilbiðjan og myndugleikin hjá einum heidnum sólguddómi. Og hóast broytingarnar í mannatíðini, so hyggur Gud framvegis at henni fyri tað, sum hon veruliga er fyri hann. Ymsu meiningar menniskjans ávirka ikki hansara dóm ; í síni tíðarskipan er fyrsti dagurin profanur, hann kann í ongum føri taka á seg guddómligan heilagleika. Hetta er einans knýtt at sjeypa degi halgaður í síni tíðarskipan graverað frá byrjan av ævigari jarðligari tíð ; hetta í eina tíð uppá 6000 sólár.

Vers 16 : “Og tann, sum sat á skýnum, sló segl sín á jørðina. Og jørðin varð avreidd. »

Andin staðfestir framtíðar uppfyllingina av „avreiðing jarðarinnar“. Kristus frelsarin og hevningarin fer at syrgja fyri tí og fremja tað í samsvari við fráboðan sína, sum hann gjørði í líknili sínum til ápostlarnar í Matt 13,30 til 43. "Avreiðingin" snýr seg í høvuðsheitum um at flyta teir útvaldu heiløgu til himmals, sum vóru trúgvir móti skaparinum Gudi.

Tíðin til avreiðingina (og hevndina)

Vers 17 : “Og ein annar eingil kom út úr templinum, sum er í himli, hann hevði eisini ein hvassan sigl. »

Um fyrri "eingilin" hevði eina uppgávu, sum var til fyrimuns fyri tey útvaldu, so hevur hesin "hin eingilin" tvørturímóti eina revsiuppgávu, sum er beint móti teimum falnu uppreistrarmonnunum. Hesin seinni "siglin" ímyndar eisini tað "hvassa Guds orð", sum er sett í verk av hansara vilja, men ikki við hansara hond tí, ólíkt avreiðingini, fyri druvuavreiðingina, er útrykkið "í hond hansara" burturstaddur. Revsiverk verður tí latið umboðum, sum fremja guddómliga viljan ; faktiskt ofrini fyri hansara lokkan.

Vers 18 : “Og ein annar eingil kom út av altarinum, sum hevði vald yvir eldinum, og talaði við harðari rødd við tann, sum hevði hvassa siglin, og segði : «Støð tín hvassa sigl og savna klumparnar av vínvíðinum á jørðini : tí at jarðarinnar víntrúvur eru búnar. »

Síðani kemur, eftir hvørvingina av teimum útvaldu til himmals, løtan "avreiðingina". Í Jes.63,1-6 mennir Andin virksemd, sum hetta symbolska hugtakið miðar eftir. Í Bíbliuni verður saftin av reyðum drúvum samanborin við mannablóð. Nýtslan av henni av Jesusi, í Heilaga Kvøldmáltíðini, staðfestir hesa hugsan. Men "árgangurin" er tengdur at "Guds vreiði" og hann fer at snúgv seg um tey, sum hava arbeitt óverdigt undir táttnum hjá tænarum hansara, tí blóðið, sum Kristus sjálvboðin hevði úthelt, hevði ikki uppiborið teirra mongu svik. Tí Jesus kann kenna seg svikin av teimum, sum skeikla hansara frelsuætlan so mikið, at tey rættvísgera syndina, sum hann gav lív sítt fyri og bar líðing, soleiðis at praksis hennara skuldi steðga. Tilætlaðir brotsmenn av hansara lóg mugu tí svara honum. Í sínum

blinda galskapi fara teir so langt sum at vilja drepa hansara sonnu útvaldu, fyri at útrýma av jørðini siðvenjuna um sjeyndadags hvíludagin, sum Gud hevur halgað og kravt síðani 1843-44. Tey útvaldu høvdu ongan myndugleika frá Gudi at brúka vald móti sínum trúarfíggindum ; Gud hevði tilskilað hesa gerð einans fyri seg sjálvan. " *Hevnd er mín, hevnd er mín,*" lýsti hann við sínar útvaldu, og tíðin er komin at fremja hesa hevnd.

Í hesum kapitli 14 vekja versini 17 til 20 upp hetta evnið um "*avreiðingina*". Syndarligar druvur verða lýstar sum búnar, tí tær hava við sínum verkum víst til fulnar sína sonnu náttúru. Blóð teirra fer at renna sum saft av víndrúvum í vatn, tá ið teir verða traðkaðir av fótunum á víndrúvuplukkarum.

Vers 19 : "*Og eingilin sló segl sín inn í jørðina. Og hann savnaði víntrø jarðarinnar og kastaði tað í stóru vreiði Guðs vínpersu.* »

Handlingin er váttað av hesi fráboðan, sum henda senurin avdúkar. Gud profeterar við vissu revsingina av katólskari og protestantiskari øvund. Tey fara at líða avleiðingarnar av Guðs vreiði, sum er avmyndað av vatninum, har tær avreiddu víndrúvurnar verða knústar av fótunum hjá teimum, sum traðka.

Vers 20 : "*Og vínpressan varð traðkað uttan fyri býin ; og blóð kom úr vínpressuni, upp til hestatjúgurnar, eitt túsund og seks hundrað stig langt.* »

Jes.63,3 tilskilar : "*Eg havi traðkað vínpressuna einsamallur ; eingin maður var hjá mær...* ". Árgangurin uppfyllir revsingina hjá Bábylon Stóra Býnum í Opinberingini 16,19. Hon hevur fylt bikarið av guddómligari vreiði, sum hon nú skal drekka til dregs. "*Vínpressan varð traðkað uttan fyri býin* " tað vil siga uttan nærveru av teimum útvaldu, sum longu vóru tikin upp til himmals. Í Jerúsalem vórðu avrættingar av teimum, sum vóru dømd til deyða, framdar uttan fyri múrarnar í heilaga býnum fyri ikki at dálka hann. Hetta var galdandi fyri krossfestingina av Jesusi Kristi, sum minnir um, gjøgnum hendan boðskapin, tann prísinn, sum tey, sum undirmettu hansara egna deyða, skuldu rinda. Tíðin er komin til, at fíggindar hansara skulu úthella blóð sítt í skifti fyri at bóta fyri sínar mongu syndir. "*Og blóð kom úr vínpressuni, til tjúgurnar á hestunum.* " Markið fyri vreiðini eru kristnir trúarlærarar, og Gud vísir til teir við myndini av tí "*bitanum* ", sum reiðfólk leggja "*í munnin á hestunum* " fyri at beina fyri teimum. Henda myndin er skotið upp í Ják.3,3, hvørs tema er júst : trúarlærarar. Jákup sigur frá byrjan av kapitli 3: „*Brøður mínir, latið ikki nógv av tykkum verða lærarar, tí tit vita, at vit skulu verða dømd harðari.*“ Handlingin hjá "*avreiðingini* " rættvísger hesa klóku ávaring. Við at tilskila "*sjálvt til hestatjúgurnar* ", leggur Andin upp til, at vaskið snýr seg fyrst og fremst um rómversk-katólsku prestarnar í "*Bábylon Stóru*", men at tað røkkur til protestantiskar lærarar, sum síðani 1843 hava gjørt eina "*oyðileggjandi* " nýtslu av Heilaga Andanum í Re1v:1. Her finna vit umsetingina av ávaringini, sum *er givin í Opb* .

Fyri boðskapin "*yvir túsund og seks hundrað stade fjarstøðu* ", í samhaldsfesti við fyrra boðskapin, røkkur revsingin til ta reformeraðu trúnnu síðani 16. ^{old}, sum talið 1600 vísir á. Hetta er tíðin, tá Martin Luther gjørði ákærana móti katólsku trúnni offisiella í 1517. Men tað er eisini í hesi 16. ^{old}, at protestantisku lærurnar um "*falskar Kristusar* " og falskar kristnar vórðu myndaðar, sum legitimeraðu harðskapin og svørðið, sum Jesus Kristus bannaði. Apokalypsán bjóðar sínar egnu lykklar til tulkning og henda 16. ^{old} er tilnevnd í Opinberingini 2,18 til 29 undir symbolska navninum á tíðini "*Thyatira*". Orðið "*leikvøllur* " avdúkar teirra trúarvirksemi, teirra luttøku í renningini, vinningurin á spælinum er sigurskrúnan, sum er lovað vinnaranum. Hetta er læran hjá Paulusi í 1. Kor 9,24 : "*Vita tit ikki, at tey, sum renna í kapping, renna øll, men ein fær vinningin ?*" Rennið soleiðis, at tit kunnu vinna tað ." Vinningurin av himmalska kallinum er tí ikki vunnin á bara nakran hátt ; trúfesti og áhaldni í lýdni er einasti máttin at vinna í trúarstríðnum. Hann staðfestir í Fil . Í "*avreiðingini* " verða hesi orðini hjá Jesusi staðfest : "*Tí at nógv eru kallað, men fá eru útvald* (Matt. 22,14) ."

Opinberingin 15 : Endin á royndartíðini .

Áðrenn " *avreiðingin og árgangurinn* " eru fullfærð kemur óttafulla lötan við endanum av royndartíðini. Tann, har menniskjanslig val verða sett í stein av tíðini, uttan nakran hátt at venda teimum valum aftur. Tá endar tilboðið um frelsu í Kristi. Hetta er evnið í hesum sera stutta kapitli 15 í Apokalypsu Jesu Krists. Endin á náðitíðini kemur eftir tær fyrstu seks " *trompetarnar* " í kapitli 8 og 9, og áðrenn " *tær sjei seinastu plágurnar hjá Gudi* " í kapitli 16. Tað sigur seg sjálv, at hon fylgir seinasta valinum av tí leið, sum Gud gevur menniskjanum at ganga. Undir autoriteru stýrinum hjá " *djórinum, sum stígur upp úr jørðini* " í Opinberingini 13,11-18, færa teir báðir seinastu leiðirnar, annar til tann halgaða leygardagin ella hvíludagin hjá Gudi, hin til sunnudagin hjá rómverska pávamyndugleikanum. Ongantið hava valini millum lív og tað góða, deyða og tað ónda, verið so greið. Hvønn óttast menniskjan mest ? Gud, ella menniskja ? Hetta er stóðan. Men eg kann eisini siga : Hvønn elskar menniskjan mest ? Gud ella menniskja ? Tey útvaldu vilja svara í báðum færum : Gud, sum veit gjøgnum sína profetisku opinbering smálutir um endan á síni verkætlan. Ævigt lív verður tá sera nær, innanfyri teirra hond.

Vers 1 : " *Og eg sá eitt annað tekin á himlinum, stórt og undurfult : sjei einglar við teimum sjei seinastu plágunum, tí í teimum er vreiði Guds fullkomin.* »

Hetta versið leggur fram tær „ *sjei seinastu plágurnar* ”, sum fara at raka falsk trúgvandi fyri teirra val av rómverska sunnudegnum. Evnið í hesum kapitlinum, endin á royndartíðini, letur upp fyri tíðini við „ *sjei seinastu plágunum av Guds vreiði* “.

Vers 2 : " *Og eg sá sum eitt glashav blandað við eldi, og tey, sum høvdu vunnið sigur á djórinum og á mynd hansara og á talinum á navni hansara, standa á glashavinum og høvdu Guds harpur.* »

Til tess at eggja tænarum sínum, sínum útvaldu, leggur Harrin síðani fram eina senu, sum vekir teirra nærverandi sigur við ymiskum myndum, sum eru tiknar úr øðrum brotum í profetiini. " *Á glashavinum, blandað við eldi, standa tey,* " tí tey fóru ígjøgnum eina trúarroynd, har tey vórðu forfylgd (*blandað við eldi*) og komu sigursvinnir út. „ *Glashavið* “ vísir reinleikan hjá tí útvalda fólkinum, eins og í Opinberingini 4,1.

Vers 3 : " *Og teir syngja sang Mósesar, tæna Guds, og sang lambsins og siga: Stór og undurfull eru verk tíni, Harri Gud, hin alvaldi! Tíni vegir eru rættvísir og sannir, tjóðanna kongur!* »

" *Mósesangurinn* " hátíðarhelt dýrdarríku útferðina hjá Ísrael úr Egyptalandi, landinum og syndarsymbolinum. Inngongdin í jarðliga Kána'an, sum fylgdi 40 ár seinni, ímyndaði inngongdina hjá teimum seinastu útvaldu í himmalska Kána'an. Afturfyri, eftir at hava givið lív sítt til at bóta syndir teirra útvaldu, fór Jesus, " *lambið* ", upp til himmals, í síni dýrd og síni guddómligu himmalmegi. Tey seinastu trúgvu vitnini hjá Jesusi, øll adventistar í trúgv og verki, uppliva aftur himmalsferðina, tá Jesus kemur aftur at frelsa tey. Við at lyfta hansara „ *stóru og beundrandi verk* “, geva tey útvaldu æru til skaparan Gud, sum innihelt hansara virði í Jesusi Kristi : hansara fullkomna „ *rættvísi* ” og hansara „ *sannleika* . Evokatióin av orðinum " *sannur* " knýtir samanhangin av gerðini at endanum av " *Laodikeisku* " tíðini, har hann vísti seg sum " *tann Amen og tann sanna* ". Hetta er so tímin við „ *frelsu* “, sum merkir endan á tíðini, tá „ *kvinnan fœddi* “ í Opinberingini 12,2. " *Barnið* " verður borið í heimin í formi av reinleikanum av tí himmalska persóninum, sum er opinberaður í og gjøgnum Jesus

Kristus. Tey útvaldu kunnu rósa Gudi fyri hansara “ *alvalda* ” stöðu, tí tað er hesi guddómligu megi, tey skylda sína frelsu og frelsu. Jesus Kristus hevur savnað og valt sínar loystu úr øllum jarðligu tjóðunum, og er sanniliga „ *Kongur tjóðanna* “. Tey, sum vóru ímóti honum og hansara valdu embætisfólkum, eru ikki fleiri.

Vers 4 : “ *Hvør skal ikki óttast, Harri, og æra navn títt? Tí ein tú ert heilagur. Og allar tjóðir skulu koma og tilbiðja fyri tær, av tí at dómur tínir eru opinberaðir.* »

Á greiðum máli merkir hetta : Hvør vildi noktað at óttast teg, skapari Gud, og tora at svika teg um tína rættar dýrd við at nokta at virða tín heilaga sjeyndadags hvíludag ? Tí **einans tú ert heilagur** og einans tú hevur halgað tín sjeynnda dag og tey, sum tú gavst hann, sum tekin um teirra góðkenning og hoyra til tín heilagleika. Jú, við at vekja “ *ótta* hansara ”, *vísir* Andin á boðskapin hjá fyrsta “ *einglinum* ” í Opinb. og *tilbiðið* (*bøna tykkum fyri*) *Hann, sum hevur gjørt himmal og jørð og hav og vatnkeldur.* ” Í Guds ætlan verða tær oyðilagdu uppreistrarligu tjóðirnar upprisnar upp til eina dupulta ætlan : tað at eyðmýkja seg framman fyri Gudi og geva honum æru, og tann at fara undir sína rættvísu endaligu revsing, sum oyðileggur tey endaliga, í “ *eldsvatnið og ljóssteinin* ” av seinasta dóminum, sum er kunngjørdur í boðskapinum um “ *triðja eingil* ” av presti 14,10. Áðrenn hesi tingini verða fullførd, noyðast tey útvaldu at fara ígjøgnum tíðina við guddómligum dómum, sum verður víst við virkseminum hjá teimum “ *sjei plágunum* ”, sum eru kunngjørdar í fyrsta versinum.

Vers 5 : “ *Eftir hetta hugdi eg, og sí, at vitnisburðartjaldið í himli var opið.* »

Hendan opningin av himmalska “ *templinum* ” gevur boð um endan á forbønini hjá Jesusi Kristi, tí tíðin við frelsukalinum er liðug. “ *Vitnisburðurin* ” *vísir* til tey tiggju Guds boð, sum vóru sett í heilagu ørkina. So frá hesi løtu er skilnaðurin millum tað valda og tað mista avgerandi. Á jørðini hava uppreistrarmenninir júst avgjørt, við lógarkunngerð, skylduna at virða vikuligu hvíluna av fyrsta degi raðfest borgaraliga og staðfest átrúnaðarlaga, í røð, av rómversku keisarunum, Konstantin I og Justinianus I sum gjørdi Vigilius I til fyrsta trúarpávan í The temporal, at 3. seinasta deyðakunngerðin ^{varð} profeterað í Apo.13 : 15 ^{til} 17 og sett undir ráðandi virkseimið hjá amerika nsku protestantisku trúnni stuðlað av evropeisku katólsku trúnni.

Vers 6 : “ *Og teir sjei einglarnir, sum høvdu tær sjei plágurnar, komu út úr templinum, klæddir í reint og ljóst lín og gyrdir við gullbeltum um bringuna.* »

Í symbolismuni í profetiini umboða teir “ *sjei einglarnir* ” Jesus Kristus einsamallan ella “ *sjei einglar* ” trúgvir móti hansara legu eins og hann. “ *Tað fína línið, reint og ljóst* ” ímyndar “ *rættvísu verkini hjá teimum heilagu* ” í Opinberingini 19,8. “ *Gullbeltið um bróstið* ”, sum tí er hæddin á hjartanum, vekir upp kærleikan til sannleikan, sum longu er nevndur í myndini av Kristi, sum er lögð fram í Opinb.1,13. Sannleikans Gud fyrireikar seg til at revsa lygnarleguna. Við hesi áminning leggur Andin upp til „ *ta stóru vanlukkuna* “, hvørs mynd varð opinberað av andliti hansara í mun til „ *sólina, tá hon skínur í síni styrki* “. Tíðin til endaliga sýningina millum Jesus Kristus og heidnu sóltilbiðjandi uppreistrarmenninar er komin.

Vers 7 : “ *Og eitt av teimum fyra djórunum gav teimum sjei einglunum sjei gullgløsir fullar av vreiði Guds, sum livir um allar ævir.* »

Jesus var sjálvur fyrimyndin, sum „ *tær fyra livandi verurnar* ” í Opinberingini 4 lýstu. Hann er eisini, “ *Gud, sum livir um allar ævir* ” gjørdur “ *reiður* ”. Hansara guddómleiki tilskrivur honum sostatt allar leiklutirnar : Skaparin, Endurloysari, Forbønari, og varandi, Dómari, tá gerst hann enda á síni fyribøn, gerst hann rættvísis Gud, sum slær og revsar við deyða sínar uppreistrarhugaðu mótstöðumenn, tí teir hava fyllt “ *bikarið* ” av hansara *rættvísa* “. “ *Bikarið* ” er nú fullt, og henda vreiði fer at taka stöði í teimum “ *sjei seinastu* ” revsingunum, har guddómliga miskunn ikki longur fer at hava sítt pláss.

Vers 8 : “ *Og templið varð fyllt við royki av dýrd Guds og av kraft hansara; og eingin kundi koma inn í templið, fyrr enn tær sjeý plágurnar hjá teimum sjeý einglunum vóru lidnar.* »

Fyri at lýsa hetta evnið um náðisteðgin, leggur Andin í hesum versinum fram myndina av einum " *templi, sum er fyllt við royki orsakað av " nærveru " Guds , og hann sigur : " Og eingin kundi koma inn í templið, fyrr enn tær sjeý plágurnar hjá teimum sjeý einglunum vóru lidnar ."* Gud ávarar sostatt síni útvaldu um, at tey verða verandi á jørðini í tíðini, tá ið " *sjeý seinastu plágurnar* " av vreiði hansara eru. Tey seinast útvaldu fara at uppliva upplivingina hjá hebrearum aftur um tíðina av teimum " *tíggu plágunum* " , sum raktu uppreistrarhugaða Egyptaland. Plágurnar eru ikki fyri tey, *men* fyri uppreistrarmenninar, mark fyri guddómligari vreiði. Men nærveran av teirra inngongd í " *templið* " er soleiðis staðfest, móguleikin verður givin, við endan av " *sjeý seinastu plágunum* " .

Opinberingin 16 : Tær sjeý seinastu plágurnar . **av vreiði Guds .**

Kapittul 16 lýsir, hvussu hesar „ *sjeý seinastu plágurnar* “ verða útheltar, sum „ *vreiði Guds* ” verður víst á.

Kanningin av øllum kapitlinum fer at staðfesta hetta, men viðmerkjast skal, at skotbráini fyri " *Guds vreiði* " verða eins og tey, sum vórðu rakt av revsingunum av teimum seks fyrstu " *trompetunum* " . Andin avdúkar sostatt, at revsingarnar av teimum " *sjeý seinastu plágunum* " og tær av teimum " *sjeý trompetunum* " revsa somu synd : brotið á hvíluhvíluna av " *sjeýnda degi , sum Gud halgaði* " frá grundarlagnum av heiminum.

Eg lati upp parentes her, seint. Legg til merkis munin á teimum guddómligu " *trompetunum* ” og “ *plágunum ella plágunum* ” . " Trompetirnar " eru øll menniskjadráp, *sum* eru sett í verk av menniskjum, men sum Gud skipa fyri , tann fimta er av andaligum slag. “ *Plágur* ” eru óhugnaligar gerðir, sum Gud beinleiðis áleggur gjøgnum natúrligu amboðini hjá sínum livandi skapningi. Opinberingin 16 leggur okkum fram við teimum " *sjeý seinastu plágunum* " , sum benda okkum á , at tær vóru frammanundan øðrum " *plágum* " , sum menniskju høvdu áðrenn náðitíðina endaði , sum andaliga skilur í tveir partar, " *endatíðina* " , sum er nevnd í Dan.11,40 . Í tí fyrra er hesin endamálið tann í tjóðatíðini, og í tí seinna , tann í tíðini hjá alheimsstjórnini, sum er skipað undir verju og tiltaki hjá USA. Í hesi dagføringini, sum er gjørd hvíludagin 18. desember 2021, kann eg staðfesta hesa forkláring, tí síðani byrjanina av 2020 hevur alt menniskjað verið rakt av búskaparligum oyðileggingum orsakað av einum smittuvandamiklum virusi, Coronavirus Covid - 19 , sum fyrstu ferð kom fram í Kina . Í einum høpi við globalistiskum skiftum og vitan, mentalt amplifying sínar veruligu ávirkanir , panikk, hava leiðararnir av fólkunum steðgað deyðir , menningin og áhaldandi vøxsturin av øllum vesturevropiska og amerikanska búskapinum. Órættvíst mett sum ein heimsfarsótt, er Vesturheimurin , sum helt seg einaferð fór at vinna á deyðanum , ørkymlaður og hjálparleysur. Í panikki hava tey gudleysu givið seg likam og sál til ta nýggju trúgv, sum kemur í staðin fyri hana : ta alvaldu læknávisindi. Og landið hjá sníkum, tað ríkasta á jørðini, nýtti móguleikan at gera menn fangar og trælir fyri teirra sjúkuavgerðum, teirra koppsetingum, teirra viðgerðum og teirra fyrirøkuavgerðum. Samstundis hoyra vit fyriskipanir

í Fraklandi, sum eru paradoksar fyrri at siga tað sum er, sum eg taki saman soleiðis: "ráðiligt er at lufta íbúðirnar og at vera í verndarmaskuni í fleiri tímar, aftanfyrri sum tann, sum brúkar tað, køvur." Varpa ljós á "vit" hjá ungu leiðarunum í Fraklandi og øðrum hermandi londum. Áhugavert er at leggja til merkis, at landið, sum stóð á odda fyrri hesi oyðileggjandi atferð, var fyrst Ísrael; fyrsta landið, sum Gud hevur bannað í trúarsøguni. At vera í masku, sum upprunaliga var bannað, tá hon ikki var tøk, varð síðani gjørt skyldugt fyrri at verja móti eini sjúku, sum ávirkaði andadráttin. Guds banning ber óvæntaðar, men oyðileggjandi sera virknar ávøkstur. Eg eri sannførdur um, at millum 2021 og byrjanina av "sættu trompetinum", triðja heimsbardaga, fara aðrar "Guds plágur" at raka sekan menniskju ymsastaðni á jørðini, og serliga í oyðilagda Vesturheiminum; "plágur" sum "hungursneyð" og aðrar veruligar alheimsfarsóttir, longu kendar sum pestin og kolera. Gud krevur hetta slagið av revsing í Ezek. *Legg til merkis*, at hesin listin ikki er úttømandi, tí í nýggjari tíð taka guddómligar revsingar fleiri formar: Krabbamein, AIDS, Chikungunya, Alzheimers ... osfr. Eg leggi eisini til merkis, at ótti kemur fram orsakað av alheimsupphitingini. Fjöldin av menniskjum er ræðsluslugin og ræðsluslugin av tankanum um at bráðna ísin og flóðaldurnar, sum kunnu standast av hesum. Aftur ein ávøkstur av tí guddómligu banningini, sum rakar menniskjansligar sinn og byggir múrar av skilnaði og hatur. Eg leggi hesar parentes aftur fyrri at taka kanningina upp aftur í hesum sambandi við endan av náðini, sum eyðkennir "sje seinastu plágurnar av Guds vreiði".

Ein onnur orsök rættvísger valdið av málum. „Sje seinastu plágurnar“ framdu oyðileggingina av skapanini við heimsins enda. Fyri Gud, Skaparan, er tíðin komin til oyðilegging av hansara verki. So fylgir hann skapanargongdini, men í staðin fyrri at skapa, oyðileggur hann. Við "sje seinastu pláguni" á jørðini, verður mannalívið sløkt, og eftir jørðini enn einaferð ein "avgrund" í einum kaotisku standi, við einasta íbúgva sínum, Satan, hævundi syndarinnar; oyðilagda landið verður fongsul hansara í „túsund ár“ til seinasta dóm, tá ið hann saman við øllum hinum uppreistrarmonnunum verður oyðilagdur sambært Opinberingini 20.

Vers 1: "Og eg hoyrði eina harða rødd úr templinum siga við teir sje einglarnar: Farið og hellið tær sje skálirnar av vreiði Guds út á jørðina." »

Hendan "harða røddin, sum kom úr templinum" er tann hjá skapanum Gudi, sum er frustreraður í sínum mest lógliga rætti. Sum Gud Skaparin, er Hansara myndugleiki hægsti og tað er hvørki rættvíst ella skilagott at avbjóða ynski Hansara um at verða tilbiðin og æraður við at halda hvíludagin, sum Hann hevur "halgað" til hetta endamál. Í sínum stóra og guddómliga vísdómi hevur Gud gjørt tað soleiðis, at tann, sum mótmælir hansara rættindum og myndugleika, verður óvitandi um hansara týðningarmestu loyndarmál, áðrenn hann í "seinna deyðanum" sonar prísini fyrri hansara vreiði móti hinum alvalda Gudi.

Vers 2: "Hin fyrsti fór og helt skál sína út á jørðina. Og sárlig og ringur bóli komu á menninar, sum høvdu merki djórsins og á teir, sum tilbóðu mynd hansara." »

At vera ráðandi valdið og leiðandi myndugleikin í seinasta uppreistrinum, er prioriteraða markið í hesum sambandi "landið" ímyndin av falnu protestantisku trúnni.

Fyrsta plágan er "eitt illkynjað sár" sum elvir til likamliga líðing hjá kroppinum hjá uppreistrarmonnunum, sum hava valt at lýða hvíludegnum, sum menniskju hava álagt. Markið er katolikkar og protestantar, sum yvirlivdu kjarnorkustríðið og sum við hesum valinum av fyrsta degi, rómverska sunnudagin, hava "merkið hjá djórinum".

Vers 3: "Hin seinni helt skál sína út í havið, og tað gjørdist blóð, sum blóð av einum deyðum manni; og alt livandi doyði, alt, sum var í havinum." »

Tann "seinni" slær "havið" sum hann umskapar til "blóð", eins og hann gjørði fyrri egyptisku Nilu á Mósesar tíð; "havið", ímynd av rómversku katolisismuni, sum vísir til Miðjarðarhavið. Hesa tíðina týndi Gud alt djóralív í „havinum“. Hann byrjar

skapargongdina í aftursvari, í longdini verður "jörðin" aftur "formleys og tóm"; tað fer aftur í sín upprunaliga "avgrundar" stand.

Vers 4 : " *Hin triði helti skál sína út á áir og vatnkeldur. Og tey gjørdust blóð.* »

Tað "triðja" rakar tað feska "vatnið" av "áunum og vatnkeldunum", sum knappliga gerast aftur "blóð". Ikki meira vatn at sløkkja tosta. Revsingin er harðlig og uppiborin, tí tey eru um at úthella "blóðið" av teimum útvaldu. Henda revsingin var tann fyrsta, sum Gud við stavinum hjá Mósesi legði egyptar, "blóðdrekkarar" hjá hebrearum, sum vórðu viðgjørdir sum djór í tí harða trælaldinum, har nógv doyðu.

Vers 5 : " *Og eg hoyrði eingil vatnsins siga, Tú ert rættvísur, sum ert, og sum vart; tú ert heilagur, tí tú hevur nýtt hendan dómin.* »

Legg longu til merkis, í hesum versinum, hugtøkini "rættvíst" og "heilagur", sum staðfesta mína góðu týðing av tekstinum í fyriskipanini í Dán 8,14 : "2300 kvøld og morgun og heilagleiki verður rættvísgjørdur"; "heilagleiki" fevnir um alt, sum Gud heldur vera heilagt. Í hesum endaliga høpi hevur álopið á hansara "halgaða" hvíludag uppiborið í øllum rættvísi dóm Guds, sum broytir "vatnið" at drekka til "blóð". Orðið "vatn" merkir symbolskt og tvífalt mannafeildina og átrúnaðarlaga undirvísing. Perverterað av páva Róm, vóru í Opinberingini 8,11 bæði broytt til "ormvið". Við at siga "tú ert rættvísur...tí tú hevur nýtt hendan dómin" rættvísger eingilin tað mátið, sum tann sanni fullkomni rættvísing krevur, sum bert Gud kann fremja. Subtilt, og sera nágreiniliga, ger Andin formin "og hvør kemur" at hvørva úr Guds navni, tí hann er komin; og hansara útsjón letur upp eina varandi gávu fyri honum og hansara loystu, uttan at gloyma teir heimar, sum vóru reinir og teir heilagu einglarnar, sum vóru honum trúgvir.

Vers 6 : " *Tí at teir hava úthelt blóð heilagum og profetum, og tú hevur givið teimum blóð at drekka: teir eru verdir.* »

Uppreistrarmenninir eru til reiðar at drepa tey útvaldu, sum bert skylda sína frelsu inntrivinum hjá Jesusi, og Gud ároknar teimum eisini tey brotsverk, sum teir fóru at fremja. Av somu orsökum verða teir tí viðfarnir eins og egyptar í Útferðini. Hetta er aðru ferð Gud sigur : " *Teir eru verdir.* " Í hesum seinasta umfarinum finna vit sum ágangsmannin hjá teimum útvaldu adventistunum, sendiboðin úr Sardes, sum Jesus hevði sagt við : " *Tú fert fyrri at vera á lívi, og tú ert deyður.* " Men samstundis segði hann um tey útvaldu í 1843-1844 : " *Teir vilja ganga við mær, í hvítum klæðum, tí teir eru verdir.* " Soleiðis hvørjum einstøkum ta virðing, sum honum skyldast eftir trúarverkum hansara : " *hvít klæði* " til tey trúgvu útvaldu, " *blóð* " at drekka fyri tey falnu ótrúgvu uppreistrarmenninar.

Vers 7 : " *Og eg hoyrði ein annan eingil úr altarinum siga, Harri Gud hin alvaldi, sannir og rættvísir eru dómar tínir.* »

Henda røddin, sum kemur frá "altarinum", krossins symboli, er tann hjá tí krossfesta Kristusi, sum hevur serligar orsøkir til at góðkenna hendan dómin. Tí tey, sum hann revsar í hesi løtu, hava torað at kravt frelsu hansara, meðan tey rættvísgjørdu eina ræðuliga synd, við at helst lýða mans boðum; Hetta er hóast ávaringarnar í Heilagu Skriftini : í Jes.29,13 " *Harrin segði : Tá ið hetta fólkið nærkast mær, heiðra tey meg við munni sínum og við varrum sínum; men hjarta hansara er langt frá mær, og óttin, hann hevur fyrri mær, er bert ein fyriskipan í mannaíðvenjuni.* Matt.15,19 : " *Til fánýtis tilbiðja teir meg, og teir læra menniskjans boð sum lærur.* »

Vers 8 : " *Tann fjórði helt skál sína út á sólina. Ok var honum gefit at brenna menn med eldi;* »

Tann fjórði virkar “ á sólina ” og ger, at hon hitar upp meira enn vanligt. Kjætið hjá uppreistrarmonnunum er “ brent ” av hesum harða hitanum. Eftir at hava revsað brotið á “ heilagleika ”, fer Gud nú at revsa avgudadýrkanina av “ sólardegnum ”, sum er arvað frá Konstantin “ Sólina ”, sum nógv óvitandi heiðra, er nú farin at “ brenna ” húðina á uppreistrarmonnunum. Gud vendir avgudinum móti avgudadýrkarunum. Hetta er hæddarpunktið í „ stóru vanlukkuni “, sum er kunngjørd í Opinberingini 1. Løtan, tá tann, sum skipar fyri “ sólina ”, brúkar hana til at revsa sínar tilbiðjarar.

Vers 9 : “ Og menniskjuni vórðu brend av stórum hita, og tey spottaðu navn Guds, sum hevur vald yvir hesum plágum, og tey angraðu ikki fyri at geva honum dýrd. »

Í tí herðingsstiginum, teir hava nátt, angra uppreistrarmenninir ikki sína skyld og teir eyðmýkja seg ikki fyri Gudi, men teir háða Hann við at “ spotta ” Hansara “ navn ”. Tað var longu í teirra náttúru ein vanlig atferð, sum er at finna millum yvirflatulig trúgvandi ; Tey royndu ikki at kenna hansara sannleika og tulka hansara vanvirðiligu tøgna til sín fyrimum. Og tá ið trupulleikar stinga seg upp, banna teir hansara “ navn ”. At ikki „ umvenda seg “ staðfestir samanhangin hjá teimum „ yvirlivandi “ í „ sættu lúðrini “ í Opinberingini 9,20-21. Uppreistrarhugaðir vantrúgvandi eru religiøs ella ikki-religiøs fólk, sum ikki trúgva á tann alvalda Skaparan Gud. Eygu teirra vóru ein deyðafella fyri tey.

Vers 10 : “ Fimti eingilin helti skál sína út á hásetið hjá djórinum. Og ríki hans var klætt myrkri ; ok bitu menninir tunguna af pínu, »

Tann “ fimti ” miðar serliga móti “ trónuni hjá djórinum ”, tað vil siga økinum í Róm, har Vatíkanið liggur, eitt lítið átrúnaðarligt pávaríki, har Pæturskirkjan stendur. Men sum vit hava sæð, so liggur tann sanna “ trónan ” hjá pávanum í forna Róm, á Caelian-høllini í móðurkirkjunni hjá øllum kirkjunum í heiminum, Basilikuni hjá Sankta Jóhannesi Lateran. Gud stökkur hann inn í eitt blekk “ myrkur ”, sum setur hvønn sjónligan persón í støðuna hjá einum blindum persóni. Effektin er ógvuliga sárber, men fyri hetta útgangsstøðið av átrúnaðarligum lygnum, sum verða framløgd sum ljósið hjá tí eina Gudi og í navni Jesu Krists, er tað heilt uppiborið og rættvísigt. “ Umvending ” er ikki longur møgulig, men Gud leggur dent á, at hugurin hjá sínum livandi marknaðum verður herdur.

Vers 11 : “ Og teir spottaðu Gud himmalsins fyri pínu og sár sínar, og teir angraðu ikki gerningar sínar. »

Hetta versíð hjálpir okkum at skilja, at plágurnar halda fram at koma og ongantíð steðga. Men við at leggja dent á, at “ umvending ” ikki er til staðar og “ gudsspottanir ” halda fram, gevur Andin okkum at skilja, at vreiði og óndskapur hjá uppreistrarmonnunum bara økist. Tað er tað málið, sum Gud søkir, sum trýstir tey til markið, soleiðis at tey áseta deyða teirra útvaldu.

Vers 12 : “ Sætti eingilin helti skál sína út á stóru ána Eufkrat. Og vatnið í henni turkaði, til tess at vegurin kundi verða gjørdur fyri kongum, sum komu eystanífrá. »

Tann “ sætti ” miðar eftir Evropa, sum er tilnevnt við symbolska navninum á “ ánni Eufkrat ”, sum sostatt tilnevnt, í ljósinum av myndini í Apo 17,1-15, tey fólkasløg, sum tilbiðja “ skøkjuna Bábýlon hina stóru ”, katólska páva Róm. “ Turkingin av vatninum ” kundi givið ábendingar um nærverandi oyðilegging av fólkunum hjá henni, men enn er ov tíðliga til, at hetta er so. Faktiskt er málið ein søgulig áminning, tí tað var við partvísari turking av “ Eufkrat-ánni ”, at medakongurin Darius tók kaldeisku “ Bábýlon ”. Boðskapurin hjá Andanum er tí fráboðanin um nærverandi fullkomna ósigurin hjá rómversk-katólsku “ Bábýlon ” sum enn varðveitir stuðlar og verjar, men í stutta tíð. „ Bábýlon hin stóra ” verður hesaferð sanniliga „ falla „, “ sigrað av tí alvalda Gudi Jesusi Kristi.

Samráðingin hjá teimum trimum óreinu andunum

Vers 13 : “ *Og eg sá tríggar óreinar andar sum froskar koma úr munnni drekanum og úr munnni djórsins og úr munnni falskaprofetsins.* »

Vers 13-16 lýsa fyrireikingarnar til „*Harmageddonbardagan*“, sum ímyndar avgerðina um at drepa teir mótviljaðu hvíludagshaldarar, sum vóru ótroyttliga trúgvir móti Skaparanum Gudi. Upprunaliga kom djevulin fram gjøgnum andaligheit, sum upplíknaði persónin Jesus Kristus, fyri at sannføra uppreistrarmenninar um, at teirra val av sunnudegnum var rættvísgjørt. Hann eggjar teimum tí til at taka lívið av trúföstum mótstøðumonnum, sum heiðra hvíludagin. Tann djevulska trio in savnar tí djevulin, katólsku trúnnu og protestantisku trúnnu saman í sama bardaga, tað vil siga " *drekan, djórið og falska profetin.* " Her er tann " *bardagin* ", sum tosað verður um í Opib.9,7-9, fullfördur. Umrøðan av " *munnum* " staðfestir tey munnligu skiftini av samráðingunum, sum føra til at skipa fyri drápi av teimum sonnu valdu embætismonnum; sum tey antin eru púra óvitandi um ella púra nokta. " Froskar " eru uttan iva fyri Gud djór, sum eru flokkað sum órein, men í hesum boðskapinum vísir Andin á tey stóru lop, sum hetta djórið er ført fyri at gera. Millum evropeiska " *djórið* " og amerikanska " *falska profetin* " er tað breiða Atlantshavið og møtið teirra báðum inniber at gera stór lop. Millum enskar og amerikanarar eru fraklendingar karikatureraðir sum " froskar " og " froskaetarar ". Tað óreina er ein sergrein í Fraklandi, hvørs moralsku virði eru fallin saman við tíðini, síðani kollveltingina í 1789 har tað setti frælsi fram um alt annað. Tann óreini andin, sum lívgar trio in, er tann av frælsi, sum vil hava " hvørki Gud ella Meistara ". Tey hava øll staðið ímóti Guds vilja og myndugleika, og eru tí samd um hetta málið. Tey koma saman, tí tey líkjast.

Vers 14 : “ *Tí teir eru andar illu andanna, sum gera undurverk, sum fara út til kongar jarðarinnar at savna teir saman til bardagan á tí stóra degi Guds hins alvalda.* »

Síðani banningina av kunngerðini í Dan.8,14 hava illu andar víst seg við stórum eyndu í Onglandi og USA. Spiritualisma var tíðarinnar móti, og menn gjørdust vanir við hetta slagið av sambandi við ósjónligar, men virknar, andar. Í protestantisku trúnni hava sera stórir trúarbólkar samband við illu andar, og halda seg hava samband við Jesus og einglar hansara. Demonarnir hava stóran lætta við at svika kristin, sum Gud hevur vrakað, og teir fara framvegis at kunna sannføra tey lættliga um at savnast saman at drepa, til tann seinasta, tey gudsóttafullu kristnu og jødarnar, haldarar av hvíludegnum. Hetta ekstrema tiltakið, sum hóttir báðar bólkar við deyðanum, fer at sameina teir í signingini av Jesu Kristi. Fyri Gud er henda samkoman ætlað at *savna* uppreistrarmenninar " *til bardagan á tí stóra degi Guds hins alvalda.* " Henda savningin er ætlað at geva uppreistrarmonnum eina ætlan um at drepa, sum ger teir sjálvar verdar at líða deyðan á hondum teirra, sum hava verið lokkað og svikin av teirra átrúnaðarligu lygnum. Høvuðsorsøkin til stríðið var júst valið av hvíludegnum, og smálga vísir Andin á, at teir ætlaðu dagarnir ikki eru javnir. Tí tann, sum snýr seg um tann halgaða hvíludagin, er einki minni í síni náttúru enn " *stóri dagur Guds hin alvalda.* " Dagarnir eru ikki javnir og heldur ikki mótstøðukreftirnar. Meðan hann rak djevulin og hansara illu andar úr himlinum, fer Jesus Kristus sum tann máttmikli „Mikael“ at áleggja fíggindum sínum sigur sín.

Vers 15 : “ *Sí, eg komi sum tjóvur. Sælur er tann, sum vakir og varðveitir klæði síni, so hann ikki gongur nakin, og tey ikki síggja skomm hansara.* »

Legan, sum stríðist ímóti teimum, sum halda guddómliga hvíludagin, er tann hjá teimum falsku ótrúgvu kristnu *eisini* teimum av protestantismuni, sum Jesus segði við, í Opib. *Um tit ikki vakja, komi eg á tykkum sum ein tjóvur, og tit vita ikki, hvønn tíma eg komi á tykkum.* Tvørturímóti lýsir Andin teimum adventistaútvaldu, sum fáa gagn av hansara fulla profetiska ljósi í endaligu tíðini av " *Laodicea* " : " *Sælur er hann, sum vakir, og heldur klæði síni* ", og vísandi til adventistastovnin, sum er spýddur síðani 1994, sigur hann *eisini* : " *so at*

hann ger ekki hansara, at vit ganga ekki!". Lýst og verandi "nakin", við afturkomu Kristusar, verður hon í leguni av skomm og avvísing, í samsvari við 2. **Kor.**

Vers 16: "Teir savnaðu teir saman á einum stað, sum á hebraiskum eitur *Harmageddon.* »

Umrødda "samkoman" snýr seg ekki um eina landafrøðiliga staðseting, tí talan er um eina andaliga "samkomu", sum í síni deyðiligu verkætlan savnar leguna hjá Guds fíggindum. Harumframt merkir orðið "har" fjall og tað hendir soleiðis, at tað er sanniliga ein dalur av Me guid do í Ísrael men einki fjall av tí navninum.

Navnið "*Harmageddon*" merkir: "dýrabart fjall", eitt navn, sum tilnevnir, fyri Jesusi Kristi, hansara samkomu, hansara útvalda, sum savnar øll síni útvaldu. Og vers 14 hevur avdúkað okkum næstan greitt, hvat "*Harmageddon*" *bardagin* er; fyri uppreistrarmenninar er markið guddómligi hvíludagurin og hansara eygleiðarar; men fyri Gudi er markið fíggindar hansara trúföstu útvaldu.

Hetta "dýrabara fjallið" merkir, samstundis, "Sinai fjallið", sum Gud fyri fyrstu ferð kunngjórði Ísrael lóg sína frá eftir útflytingina úr Egyptalandi. Tí markið hjá uppreistrarmonnunum er sanniliga bæði hvíludagurin á sjeypda degi, sum er halgaður av fjórða boði hansara, og trúföstu eygleiðararnir. Fyri Gud er tann "dýrabara" karakterurin hjá hesum "fjallinum" uttan ósemju, tí tað hevur ongan javnlíka í allari mannaøguni. Fyri at verja tað móti avgudadýrkan hjá menniskjum, læt Gud menniskjum ókenda, hvar tað veruliga var. Falskt staðsett í Suðri á egyptisku hálvoyrni í siðvenjuni, er tað í sannleikanum staðsett í Norðeystri av "Midian", har "Jethro" búði, pápi "Sephora", konu Mósesar, tað vil siga í Norðuri av núverandi Saudi Arabia. Íbúgvarnir geva tí veruliga Sinaifjallinum navnið "al Law z" sum merkir "Lógin"; eitt rættvísigt navn, sum vitnar fyri bíbilsku øguni, sum Móses skrivaði. Men tað er ekki á hesum landafrøðiliga "staðnum", at uppreistrarmenninir fara at mæta tí dýrdarriku og guddómliga sigursríka Kristusi. Tí hetta orðið "stað" er villeiðandi og í veruleikanum fær tað ein alheimsligan tætt, tí tey útvaldu eru, hesa tíðina, enn spreidd um alla jørðina. Tey livandi útvaldu og tey, sum eru risin upp, verða "savnað" av teimum góðu einglum hjá Jesusi Kristi at fylgja Jesusi á himmalskýggjunum.

Vers 17: "Hin sjeypdi helt skál sína út í luftina. Og har kom út úr templinum, úr hásetinum, ein harðlig rødd og segði: *Tað er gjørt!* »

Undir merkinum um "sjeypdu pláguna, sum er úthelt út í luftina", áðrenn uppreistrarmenninir fremja sína brotsverkætlan, kemur Jesus Kristus, tann sanni, fram alvaldur og dýrdarfullur, í eini óeinastandandi himmalskari dýrd, í fylgi við óteljandi einglum. **Vit finna lötuna við "sjeypda lúðrinum"** har sambært Opinberingini 11,15, Jesus Kristus, hin alvaldi Gud, tekur heimsins ríki frá djevlinum. Í Ef. "Luft" er tað elementíð, sum alt jarðligt menniskja deilir, og sum tað ræður yvir til dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists. Tíðin fyri hansara dýrdarfullu komu er tá hansara guddómliga kraft tekur frá djevlinum hesa yvirvald og vald yvir menniskjum og ger enda á tí.

Gerið vart við tolsemi Guds sum hevur bíðað í 6000 ár eftir lötuni tá hann skal siga: "Tað er gjørt!" og skilir so virðið hann gevur "sjeypda halgaða degnum" sum profeterar um komuna av teirri lötuni, tá ið frælsið, sum er latið hansara ótrúgvu skapningum, fer at steðga. Uppreistrarhugaðir skapningar fara at lata vera við at frustrera, irritera, vanvirða og vanvirða Hann, tí teir verða oyðilagdir. Í Dan.12:1 profeteraði Andin hesa dýrdarfullu komu, sum Hann skrivar til "**Mikael**", himmalska einglanavnið hjá Jesusi Kristi: "**Tá skal Mikael standa upp, tann stóri høvdingin, sum stendur fyri børnum fólks tínum; og tað verður ein neyðtíð, sum ongantíð hevur verið, síðani tjóð var til ta somu tíð. Tá verður fólk títt frelst, tey, sum eru funnin skrivað í bókini.** Gud ger tað ekki lætt at skilja sína frelsuætlan, tí Bíblían nevnir ekki navnið "Jesus" fyri at tilnevna Messias og hon gevur honum symbolsk nøvn, sum avdúka hansara duldu guddómleika: "**Emmanuel**" (Gud við okkum) Jes.7:14: "**Tí vil**

Harrin sjálfur geva tær eitt jomfrú hansara og vil hold vera; el"; "**Ævigur Faðir**" í Jes.9,5 : "*Tí at okkum er barn føtt, okkum er sonur givin, og stjórnin skal vera á øksl hansara. Navn hansara verður kallað Undurfullur, Ráðgevi, Hin veldigi Gud, Hin ævigi Faðirin , Friðarhøvdingin .*

Vers 18 : "*Og tað vóru eldingar og røddir og toru og ein stórir jarðskjálvti, sum ikki hevur verið, síðani menniskju vóru á jørðini, so stórir jarðskjálvti. »*

Her finna vit orðatakið í lyklatilvísingarversinum í Opinberingarbókini 4,5 endurnýggjað í Opinberingarbókini 8,5 . Gud er komin úr sínum ósjónleika, ótrúgv og vantrúgvandi trúgvandi, men eisini, trúgv adventist útvald, kunnu síggja Skaparan Gud Jesus Kristus í dýrd hansara afturkomu. Opinberingin 6 og 7 hava avdúkað okkum mótsettu atferðina hjá teimum báðum legunum í hesum ógvusliga og dýrdarríka samanhangi.

Og undir einum kraftmiklum jarðskjálvta, eru tey í ræðslu vitni til fyrstu uppreisnina, sum er tilskilað teimum útvaldu Kristusar, sambært Opinberingini 20,5, og teirra hvørving til himmals, har tey eru saman við Jesusi. Tað hendir, sum tað varð kunngjørt í 1. Tess.4,15-17 : "*Tí hetta siga vit tykkum **við orði Harrans**, at vit, sum eru á lívi og eru eftir til Harrans komu, skulu ikki ganga undan teimum, sum sovna. Tí Harrin skal sjálfur stíga niður av himni við rópi, við høvuðseingilsins rødd og við lúðurrópi Guds; Tá verða vit, sum eru á lívi og eru eftir, tikin upp **saman** við teimum í skýggjunum **at móta Harranum í luftini**. Eg nýti hetta versid til at varpa ljós á ápostólsku fatanina av støðuni hjá teimum " *deyðu* " : " *vit , sum eru á lívi og eru verandi til Harrans komu , koma ikki fram um tey , sum eru deyð .* " Paulus og hansara samtíðarmenn hildu ikki sum falsk kristin í dag, at tey " *deyðu* " útvaldu vóru í nærveru Kristusar, tí hansara hugleiðing vísir, at tvørturímóti hildu øll, at tey " *livandi* " útvaldu fóru inn í himmalin áðrenn tey " *deyðu* " .*

Vers 19 : "*Og tann stóra býurin byttist í tríggar partar, og býir tjóðanna fall, og stóra Bábýlon kom til minnis fyri Gudi, at geva henni bikarið av víninum av vreiði hansara. »*

Teir „ *tríggir partarnir* ” snúgva seg um „ *drekan, djórið og falska profetin* ”, sum eru savnaðir í vers 13 í hesum kapitlinum. Ein onnur tulking er grundað á hendan tekstin úr Sak.11,8 : "*Eg skal oyðileggja teir tríggjar hirðarnar í einum mánaði; Sál mín var ótolin móti teimum, og sál teirra andstygdi eisini meg .* Í hesum førinum umboða teir " *tríggir hirðarnir* " teir tríggjar partarnar av Ísraels fólki : kongin, prestarnar og profetarnar. Við atliti at endaliga samanhinginum, har protestantiska trúgv og katólska trúgv eru sambandsfólk og sameind, eru " *teir tríggir partarnir* " eyðmerktir við : " *drekin* " = djevulin ; "*djórið* " = katólska og protestantiska fólkið lokkað ; "*falski profeturin* " = katólsku og protestantisku prestarnir.

I sigradu leguni steðgar góða skilnaðin, " *stórbýurin varð byttur í tríggar partar* " ; Í teimum sviknu og lokkaðu ofrunum , legunum hjá djórinum og falska profetinum , geva hatur og harmi íblástur til hevnd móti teimum svikaligu lokkarunum, sum hava ábyrgdina av teirra missi av frelsu. Hetta er tá temaið um " *avreiðingina* " verður uppfyllt við eini blóðugari uppseting av stigum, hvørs høvuðsmál eru , logiskt og rættvíst, trúarlærarar. Hendan ávaring úr Ják.3,1 fær síðani sín fulla týdning : "*Brøður mínir, latið ikki nógv av tykkum verða lærarar, tí tit vita, at vit skulu verða dømd harðari .*" Í hesi tíðini við " *plágum* " verður henda gerðin framkallað av hesum sitatinum : " *Og Gud mintist Bábýlon hina stóru at geva henni bikarið av víninum av síni hvassu vreiði .*" Apo.18 verður heilt ætlað at evokatera hesa revsing av gudleysum trúgvandi fólki.

Vers 20 : "*Og allar oyggjarnar flýddu burtur, og fjøllini vórðu ikki funnin. »*

Hetta versid tekur saman um broytingina av jørðini , sum , útsett fyri ógvusligum skelki , tekur á seg ein tátt av alheimsligum kaosi , longu " *formleysur* " og skjótt " *tómur* " ella " *oyðilagdur* " . Hetta er úrslitið, avleiðingin , av teirri

"oyðileggjandi syndini", sum er fordømd í Dániel 8,13 og hvørs endaliga revsing er profeterað í Dan . 9:27.

Vers 21 : "Og eitt stórt heglingssteinur, sum vigaði **ein talent**, datt av himli á menniskju ; og menn spottaðu Guð vegna heglingsins **plágu**, av tí at **plágan** var ógvuliga stór. »

Teirra illgrunasama uppgáva loyst, verða íbúgvarnir á jørðini aftur oyðilagdir av eini sjúku, sum tað verður ógjørligt hjá teimum at sleppa undan : steinar av "heglingsi" fara at falla á teir. Andin roknar teimum vektina á „ein talent“ ella 44,8 kg. Men hetta orðið „talent“ er meira eitt andaligt svar, sum er grundað á „líknisið um talentirnar“. Á henda hátt ásetir hann teimum falnu leiklutin hjá teimum, sum ikki gjørdu "talentið" ella gávurnar, sum Gud gav teimum í líknisinum, fruktagóðar. Og henda ringa atferðin endaði við at kosta teimum lívið, tann fyrsta, og tann seinna sum bert var atkomilig hjá teimum sanniliga útvaldu. Til seinasta lívsins andadrátt halda tey fram at "spotta" (háða) "Gud" í himlinum, sum revsar tey.

"Líknisið um talentirnar" verður tá bókstaviliga uppfyllt. Guð gevur hvørjum einstøkum, eftir vitnisburði um verka hansara trúar ; til ótrúgv kristin vil hann geva deyðan og vil vísa seg eins harðan og grimman sum tey hildu og dømdu hann at vera. Og trúföstu útvaldu mun hann geva ævigt lív eftir trúnni, sum tey høvdu lagt í hansara kærleika og fullkomna trúfesti, sum er stórt í Jesusi Kristi fyri tey ; alt hetta eftir meginregluni, sum Jesus nevnir í Matt.8,13: "lat tað verða tykkum eftir trúgv tykkara".

Eftir hesa seinastu pláguna verður jørðin oyðin, frádømd øllum sløgum av mannalívi. Tað finnur sostatt eyðkenda "avgrundina" í 1. Mós.1,2.

Kapittul 17 : Skøkjan er avmaskerað og eyðmerkt .

Vers 1 : "Og ein av teimum sjei einglunum, sum høvdu tær sjei sløkurnar, kom og talaði við meg og segði : Kom higar, eg skal vísa tær dómin yvir hina stóru skøkjuna, sum situr á nógvum vatni. »

Úr hesum fyrsta versum vísir Andin endamálið við hesum kapitli 17 : "**dómin**" um "**stóru skøkjuna**", sum er "**sitandi á nógvum vøtnum**" tað vil siga, sum ræður yvir, sambært versum 15, "fólkum, fjøldum, tjóðum og málum" sum, undir symbolinum "Euphratea, design al . "sætta trompetin" í Áp.9,14 : USA, Suðuramerika, Afrika og Avstralia. Dómararbeiðið er knýtt at samhanginum við tær „sjei seinastu plágurnar“ ella „sjei skálirnar“, sum teir „sjei einglarnir“ høvdu helt út í kapitli 16 frammanundan.

Tann "**dómurin**", sum talan er um, er tann, sum alvaldi Gud ber, sum hvør skapningur á himli og á jørð hevur og vil hava at greiða frágreiðing ; Hetta er fyri at siga, hvussu týðningarmikil hesin kapittulin er. Vit sóu í boðskapinum hjá ^{3. einghi} í kapitli 14, at henda eyðmerkingin førir til ævigt lív ella deyða. Samhangurin við hesum „**dóminum**“ er tí tann við „**djórinum, sum kemur upp av jørðini**“ í kapitli 13.

Hóast søguligar og profetiskar ávaringar, so fall aftur protestantiska trúgvinn í 1843, og tann offisiella adventistiska trúgvinn í 1994, dømd av Gudi óverd til frelsuna, sum Jesus Kristus bjóðaði. Til staðfesting av hesum dómi fóru teir báðir inn í tann økumeniska samgonguna, sum rómversk-katóliska trúgvinn legði upp til, hóast undangongumenninir í

báðum bólkunum hövdu fordømt djevulska náttúruna. Fyri ikki at fremja hesa feilin, skal tann útvaldi absolutt vera sannførdur um, hvør hövuðsfíggindin hjá Jesusi Kristi er: Róm, í allari síni heidnu og pávasøgu. Skuldin hjá protestantisku og adventistisku trúgvini er alt størri, tí undangongumenninir av bæði fordømdu og lærdu hesa djevulska náttúruna hjá rómversku katolisismuni. Hendan vendingin av teimum báðum er ein sviksgerð móti Jesusi Kristi einasta frelsaranum og stóra dómáranum. Hvussu bleiv hetta møguligt? Báðar átrúnaðirnar hava givið týdning bert til jarðligan frið og góðan skil millum menniskju; eisini, av tí at katólska trúgvin ikki forfylgur longur, gerst hon fyri tey, góðtikið ella enn betur, tilknýtilig til tað stigið, at tey gera ein sáttmála og ein samgongu við hana. Opinberaða álitid og rættvísi dómurin hjá Gudi verða soleiðis vanvird og traðkað undir fótum. Feilurin var at halda, at Gud í hövuðsheitum søkir frið millum menniskju, tí í sannleikanum, fordømir hann tey skeivleikar, sum verða gjørdir móti hansara persóni, móti hansara lóg og móti hansara meginreglum um tað góða, sum eru opinberaðar í hansara fyriskipanum. Fakta er enn meira álvarsligt, tí Jesus segði seg sera greitt um evnið við at siga í Matt 10,34 til 36: “*Haldi ikki, at eg eri komin at bera frið á jørðina; Eg eri ikki komin at bera frið, men svørð. Tí at eg eri komin til tess at fáa mann ímillum fadir sín og dóttur móti móður síni og verdóttur móti vermóður síni; og fíggindar mans skulu vera teir í hansara egna húsi.*” Fyri sín part hevur offisiella adventisman ikki hoyrt Anda Guds, sum við síni endurreisn av sjeyndadags hvíludegnum millum 1843 og 1873, vísti henni tann rómverska sunnudagin, sum hon kallar “*merki djórsins*” síðani stovnanina 7. mars 321. Uppgávan hjá rómverkinum hevur failt í n Sunnudagurin er vorðin vinarligur og brøðrasamligur, ólíkur tí hjá Gudi, sum altíð er tann sami, er tann kristni sunnudagurin, sum er arvaður frá sólheidninginum, hövuðsorsøkin til vreiði hansara. Einasti dómur, sum hevur týdning, er tann hjá Gudi og hansara profetiska opinbering hevur til endamáls at seta okkum í samband við hansara dóm. Sostatt má friðurin ikki dylja lógligu irritatiónina hjá tí livandi Gudi. Og vit mugu døma, sum hann dómir og eyðmerkja borgarligar ella átrúnaðarligar skipanir eftir hansara guddómliga eygnabrái. Sum úrslit av hesi tilgongdini síggja vit „*djórið*” og gerðir tess, eisini í tíðum við villeiðandi friði.

Vers 2: “*Við henni gjørdu kongar jarðarinnar hor, og jarðarbúgvarnir vórðu fullir av víni av hor hennara.* »

Í hesum versinum er samband gjørt við gerðirnar hjá “*kvinnuni Jesabel*”, sum Jesus Kristus ákærir fyri at hava fingið tænarar sínar at drekka andaligt “*hordómsvín (ella ótrúskap)*” í Opinberingini 2,20; ting, sum eru staðfest í Opinb.18,3. Hesar gerðir knýta eisini “*skøkjuna*” saman við “*ormviðurstjornuna*” í Opinberingini 8,10-11; absint er hansara eitrandi vín, sum Andin samanber hansara rómversk- katólsku trúarlæru við.

Í hesum versinum er tann ábreiðslan, sum Gud ger móti katólsku trúgvini, rættvísgjörd sjálvt í okkara friðartíð, tí tann feilurin, sum verður ábreiddur, ræðist hansara guddómliga myndugleika. Skriftirnar í Heilagu Bíbliuni, sum eru hennara “*tvey vitni*”, vitna ímóti lögnum trúarlæruni í hesi rómversku trúgv. Men tað er satt, at hansara falska læra fer at hava tær ringastu avleiðingarnar fyri hansara lokkaðu offur: ævigan deyða; sum skal rættvísgera teirra hevndarfullu gerð av „*vínárinum*” í Opinberingini 14:18 til 20.

Vers 3: “*Hann bar meg burtur í andanum í oyðimørk. Og eg sá eina kvinnu sita á einum skarlakslitum djóri, fult av nøvnum, sum gudsspotta, sum hevði sjev høvd og tíggju horn.* »

“*... í oyðimørk*”, sum er symbol uppá trúarroyndina, men eisini uppá tað “*turra*” andaliga veðurlagið í samanhanginum við okkara “*endatíð* (Dán.11,40)”, hesaferð, seinasta trúarroyndin í jarðligu søguni, ímyndar Andin andaligu støðuna, sum ræður í hesum endaliga samanhangi. “*Kvinnan ræður yvir einum skarlaks djóri.*” Í hesi myndini ræður Róm yvir “*djórinum, sum rísur úr jørðini*”, sum tilnevni protestantiska USA í tíðini, tá tey

gera " *tilbiðjan av djórinum merki* " katólskt við at áleggja hvíludag hansara, sum er arvaður frá keisaranum Konstantin ¹Í hesum endaliga høpinum eru ikki fleiri diademur, hvørki á teimum " *sjeý høvdunum* " hjá trúarríka Róm, ella á teimum " *tíggju hornunum* " symbolunum, í hesum førinum, hjá teimum borgaraligu ráðandi hjá teimum evropeisku og heimskristnu fólkunum, sum tað manipulerar. Men allur hesin felagsskapurin er syndarlitur : " *skarlaks* ."

Í Apo.13 :3 lesa vit : " *Og eg sá eitt av høvdum hansara sum um tað var deyðiliga sært ; men deyðiliga sár hansara varð grøtt. Og allur heimurin undradist eftir djórinum . Vit vita, at henda grøðing er orsakað av konkordatinum hjá Napoleon ¹Frá hesi tíð av , rómversk-katólska papisman ikki longur forfylgja, tó, lat okkum leggja til merkis týðningin, Gud heldur fram at kalla tað " *djórið* " : " *Og allur heimurin var í beundran eftir djórinum* . " Hetta staðfestir forkláringina, sum er givin omanfyri. Fíggindi Guds er framvegis fíggindi hansara, tí syndir hansara móti lóg hansara steðga ikki, í friðartíðum eins og í krígstíðum. Og fíggindi Guds er tí eisini tann hjá hansara trúføstu útvaldu í friðar- ella krígstíðum.*

Vers 4 : „ *Kvinnan var klædd í purpur og skarlaks og prýdd við gulli, gimsteinum og perlum . Hon helt í hondini ein gullbikar fullan av andstygdum og óreinskapi av skøkjuskapi hennara* . »

Her er lýsingin, sum verður lögð fram, aftur móti læruligum andaligum feilum . Gud fordømir hansara trúarritualir ; fjøldina og andstyggiligu eukaristiurnar og fyrst og fremst smakkurin av luksus og ríkidømi, sum førir hana til tær semjur, sum kongar, ættarmenn og øll tey ríku á jørðini ynskja. " *Skøkjan* " skal nøkta sínar " kundar " ella sínar elskarar.

Hesin " *skarlak* " liturin hevur sín uppruna í sjálvari " *skøkjuni* " : " *lilla og skarlak* . " Hugtakið " *kvinna* " merkir eina " *kirkju* ", eina trúarsamkomu, sambært Ef 5,23 men eisini, " *tann stóra býin, sum hevur ríkið yvir kongunum á jørðini* ", sum vers 18 í hesum kapitli 17 lærir Samanumtikið, kunnu vit kenna aftur litirnar av uniformum av " . Gud ímyndar katólsku messurnar, við at brúka " *gull* " kelikið, har eitt alkoholvín skal umboða blóð Jesu Krists. Men hvat heldur Harrin um tað ? Hann sigur okkum , at í staðin fyri sítt loysingarblóð sær hann bert „ *andstygdin og óreinleikarnar í skøkjuvirksemi hennara* “. Í Dan.11,38 varð " *gull* " nevnt sum prýðið í kirkjum hansara, sum Andin roknar við " *gudinum av virkjunum* ."

Vers 5 : " *Og á enni hennara var eitt navn skrivað: **LOYNDA** : Bábýlon stóra, móðir skøkjur og andstygdin jarðarinnar* . »

Tað " *loyndarmálið* " , sum er nevnt í hesum versinum er eitt " *loyndarmál* " bert fyri tey, sum Andi Jesu Krists ikki upplýsir ; Tey eru eisini tíverri tey flestu. Tí, " *eydnan og eydnan av snildum* " hjá pávastýrinum, sum er kunngjørd síðani Dan 8,24-25, verður staðfest til dómstíðina, við heimsins enda. Fyri Gud er tað " *loyndarmálið um órættvísi* " , sum varð kunngjørt og longu sett í verk av djevlinum á ápostlanna tíð, sambært 2 Tess.2,7 : " *Tí loyndarmálið um órættvísi virkar longu; "Tað er bara neyðugt, at tann, sum enn heldur honum, er horvin* . " " *Loyndarmálið* " er knýtt at sjálvum navninum " *Bábýlon* " , sum vit gera, tí forni býurin við tí navninum er ikki meira. Men Pætur gav longu hetta navnið andaliga til Róm, í 1. Pæt. Varið er við tvífalda týðninginum av orðinum " *jørð* " sum eisini merkir her, protestantiska lýdni, tí eins nógv og katólska trúgv er sameind, so er protestantiska trúgv margfeld, at verða tilnevnt sum " *skøkjur* " , døtur teirra katólsku " *mammu* " . Døturnar deila „ *andstygdin* " hjá „ *mammuni* “. Og tann høvuðs av hesum " *andstygdum* " er sunnudagurin, " *merkið* " av hansara átrúnaðarlaga myndugleika, sum er knýtt at honum.

Bókstavligi týðningurin av orðinum " *land* " er eisini rættvísgerður , tí katólska átrúnaðarlaga ótoleransan er eggjarin til teir stóru altjóða átrúnaðarlugu álopini . Hon dálkaði og gjørði kristnu trúna hataða við at eggja konganum til at umvenda fólkasløgini á jørðini til lýdni hennara. Men eftir at hava mist valdið, hildu hansara " *andstygdin* " fram, signaðu tey,

sum Gud bannaði og bannaði tey, sum hann signaði. Hennara heidna náttúra kemur fram, tá hon kallar " beiggja " muslimarnar, hvørs trúgv leggur Jesus Kristus fram sum ein av minstu profetunum.

Vers 6 : “ *Og eg sá kvinnuna fulla av blóði teirra heilagu og av blóði pínslarváltanna Jesu. Og tá ið eg sá hana, varð eg stórur undran.* »

Hetta versio tekur upp eitt sitat úr Dan.7,21, og her sigur, at “ *teir heiløgu* ” sum hon berjist og ræður yvir, av sonnum eru “ *vitni Jesusar.* ” Hetta lýsir nógv loyndarmálið um „ *Bábylon hina stóru* “. Rómverska trúgvinn drekkur “ *blóðið* ” hjá teimum útvaldu til tað stigið, at hon er drukkin. Hvør vildi havt illgruna um eina kristna kirkju, eins og nútíðar páva Róm, at vera henda “ *skøkjan* ” gjørd “ *full av blóðinum, sum vitnini hjá Jesusi høvdu úthelt* ” ? Tey útvaldu, men bara tey. Tí Andin gjørdi teimum kunnugt við profeti um drápsætlanirnar hjá fígginda teirra . Henda afturvending til hansara óndu og grimmu náttúru verður tann sjónliga avleiðingin av endanum á náðitíðini. Men hesin óndskapur verður, fram um alt, og enn meira undrunarvert, náttúran av ráðandi protestantisku trúnni í hesi heimsendatíðini. Andin nevnr hvør sær “ *tey heiløgu* ” og “ *vitnini hjá Jesusi.* ” Teir fyrstu “ *heiløgu* ” vóru fyri rómversku, heidnu, republikansku og keisaraligu forfylgingunum ; “ *Vitnini hjá Jesusi* ” eru rakt av heidnum keisara- og pávaríkum Róm. Tí skøkjan er ein býur : Róm ; “ *tann stóri býurin, sum hevur kongsdómi yvir jarðarkongum* ” síðani hon kom til Ísrael, í Judea í - 63, sambært Dan.8:9 : “ *tað vakrasta av londum* ”. Frelsusøgan fer at enda við eini trúarroynd , har “ *vitnini hjá Jesusi* ” koma fram og virka fyri at rættvísgera hetta útrykkið ; Tey vilja sostatt geva Gudi eina góða orsök til at blanda seg uppí fyri at bjarga teimum frá programmeraðum deyða. Í síni tíð hevði Jóhannes góða orsök til at undrast á “ *loyndardómin* ” viðvíkjandi býnum Róm. Hann kendi hana bert í hennara harða og miskunnarleysa heidna keisarabúna, sum hevði sent hann í varðhald á oynni Patmos. Átrúnaðarlig symbol sum “ *gullbikarin* ” , sum “ *skøkjan* ” helt, kundu tí við rætti undra hann.

Vers 7 : “ *Og eingilin segði við meg : Hví undrast tú ? Eg skal siga tykkum loyndarmálið um kvinnuna og um djórið, sum ber hana, sum hevur sjeý høvd og tiggju horn.* »

" Loyndardómurin " er ikki ætlaður at vara í allar ævir, og frá versio 7 og frameftir fer Andin at geva smálutir, sum fara at loyva Jóhannes og okkum sjálvum at lyfta " loyndarmálið " og greitt eyðmerkja býin Róm og hansara leiklut í myndini av versio 3, hvørs symbol enn einferð eru nevnd.

" *Kvinnan* " vísir til átrúnaðarliga náttúruna hjá páva Róm , pástandin hjá henni um at vera " *brúður Lambsins* ", Jesus Kristus. Men Gud avsannar hendan pástandin við at kalla hana fyri „ skøkju . “

" *Djórið, sum ber tað* " umboðar skipanirnar og fólkasløgini, sum viðurkenna og legitimera átrúnaðarligu pástandir hennara. Tey hava sín søguliga uppruna í teimum " *tiggju hornunum* " hjá kongsríkjunum , sum vórðu myndað í Evropa eftir at tey vórðu leyslatin frá yvirvaldinum hjá keisaraliga Róm í samsvari við myndina , sum er givin í Dan . 7:24. Teir taka eftir keisaraliga Róm av “ *fjórða djórinum* ”. Og hesi ávirkaðu økini eru tey somu til endans. Landamørk flyta seg, skipanir broytast, fara frá kongsveldi til tjóðveldi, men normurin í falskum rómverskum pávakristindómi sameinir tey til tað verra. Í 20. ^old varð henda samgongan undir rómverskari leiðslu konkretiserað av Evropeiska Samveldinum, sum varð sett í gildi við " Róm - sáttmálanum " frá 25. mars 1957 og 2004 .

Vers 8 : “ *Djórið, sum tú sást, var, og er ikki. Hon skal stíga upp úr avgrundini og fara til glatan. Og tey, sum búgva á jørðini, hvørs nøvn ikki eru skrivað í lívsins bók frá grundarlagi heimsins, skulu undrast, tá ið tey síggja djórið;* »

" *Djórið, sum tú sást, var, og er ikki.* " Týðing : Kristna trúarótoleransa var síðani 538, og hon er ikki meira, síðani 1798. Andin leggur upp til varandi tíð, sum er profeterað í ymiskum formum fyri ótolerantu pávastjórnina síðani Dan.7:25 : “ *ein tíð, tíðir og hálva tíð ;*

42 mánaðir ; 1260 dagar ”. Hóast hansara ótoleransa endaði við virkseminum hjá " *djórinum*, *sum stígur upp úr botnleysu grøvini* , " sum tilnevnir fransku kollveltingina og tjóðargudloysi hennara í *Opinb* . Ils " *eingilin í botnleysu grøvini* ." Opinberingin 20:1 fer at geva forkláringina : “ *djevulin* ” verður bundin í “ *túsund ár* ” á tí avmenniskjaliga jørðini, sum kallast “ *avgrundin* .” Við at kenna uppruna sín til hana í " *avgrundini* " , avdúkar Gud , at hesin býurin **ongantíð** hevði nakað samband við hann ; um, undir heidnu yvirvaldi hennara, sum er sera logiskt, men eisini, gjøgnum alt hennara pávatrúarlíga virksemin, móttvegis tí, sum fjøldin av svikin menniskjum trúgva **fyri teirra tap**, tí tey vilja deila við hana, hennara endaliga " *glatan* " her avdúkað. Havi vanvirt profetiska orðið, verða ofrini fyri lokkanunum hjá Róm undrandi, tí átrúnaðarligt ótoleransa fer at " *koma aftur* " í hesum endaliga samanhangi, sum er kunngjörður og avdúkaður. Gud minnir okkum sostatt á, at hann veit nøvnini á teimum útvaldu, síðani „ *heimurin varð grundaður* “ . Teirra „ *nøvn* ” vóru skrivað í „ *lívsins bók lambsins* ” Jesusi Kristi. Og fyri at frelsa tey, læt hann hug teirra upp fyri loyndarmálunum í sínum bíbilsku profetium.

Eg leggi her upp til eina aðra greining av hesum versinum viðvíkjandi orðinum “ *avgrundin* ”. Í hesi hugleiðing taki eg atlit til tann endaliga samanhangin, sum Andin miðar eftir sambært hansara lýsing av " *skarlaksdjórinum* " í versni 3. Sum vit hava sæð, so setur fráveran av " *diademunum* " á teimum " *tíggju hornunum* " og teimum " *sjei høvduunum* " tað í " *endatíðina* " ; tann í okkara tíð. Eg havi leingi hildið, at hugtakið " *heimskur* " bert kundi snúgvá seg um eina ótolerantu og despotiska gerð, og sum sostatt bert kundi kennast sum ótolerantu skipanin í teimum allarseinastu døgnum, sum var merkt av seinastu royndini av alheimstrúnni. Men faktiskt, við endan av hesum vetrinum 2020 í guddómligari tíð, er eitt annað hugskot inspirerað í mær. " *Djórið* " drepur faktiskt støðugt menniskjasálar, og ofrini fyri tess versnaðu og óhugnalígu humanistisku læru eru nóg fleiri enn tey, sum standast av tess ótoleransu. Hvaðani kemur henda nýggja lokkandi og svikaliga humanistiska atferðin ? Tað er ávøksturin av arvinum av frælsari hugsan, sum kom burtúr teimum kollveltandi heimspekingunum , sum Gud miðar eftir í *Opinb*.11,7 undir navninum “ *djórið, sum stígur upp úr botnleysu grøvini* .” Tann " *skarlaks* " liturin, sum er knýttur at " *djórinum* " í okkara tíð, í versni 3 í hesum kapitli, fordømir syndina, sum er elvd av tí yvirskotinum av frælsi, sum menniskjað hevur givið sær sjálvum. Hvønn umboðar hon ? Vesturlendsku ráðandi av kristnum uppruna hvørs trúargrundarlag er arvað frá evropeiskari katolisismu : USA og Evropa heilt lokkað av katólsku trúgvini. „ *Djórið* ” , sum Gud vísir okkum , er endaúrslitið av teimum gerðum, sum eru profetaraðar í boðskapinum um „ *fimta trompet* ”. Protestantiska trúgv, lokkað av katólsku trúnni gjørd friðarlig, sameinir protestantismuna og katolisismuna bannaða av *Gudi* , saman við offisiellari stovnsligari adventismu í 1994, fyri " *fyrirreiking av stríðnum* " av *Opb* . seinastu trúføstu tænarar Guds , , sum halda og halda hvílundag hansara ; sjeinda dags hvíld skipað av fjórða av hansara tíggju boðum. Í friðartíðum , lyfta røður teirra brøðrakærleika og samvitskufrelsi upp. Men hetta óhugnalíga og lygnalíga frælsið gjørdi libertariskar leiðir til " *seinna deyðan* " tær fjøldir , sum fólka vesturheimin ; sum er eyðkent, partvíst, av gudloysi, partvíst, av líkasælu, og í minni parti, av átrúnaðarligum skyldum, sum verða gjørdar virðisleysar , tí tær eru fordømdar av *Gudi* , orsakað av teirra lögnum átrúnaðarligu læru . Á henda hátt hevur hetta humanistiska " *djórið* " sanniliga tikið sín uppruna í " *avgrundini* " , sum Andin avdúkar í hesum versinum , í tann mun, at tann kristna trúgv er vorðin ímyndin og umsetingin av humanistisku hugsanini hjá heimspekingunum, grikskum, fronskum ella útlenskum kollveltingarmonnum . **Eins og kossurin hjá Judasi til Jesus, drepur tann falski, lokkandi humanistiski kærleikin í friðartíðini meira enn svørðið .** " *Djórið* " í okkara friðartíð arvar eisini tann karakterin av " *myrkri* " , sum orðið " *avgrundin* " gevur tí í 1. Mós. 1:2 : “ Jørðin var formleys og tóm, og *myrkur* var yvir *djúpinum* , og *andi Guds* gekk

yvir vatnunum." Og hesin " **myrki** " karakterurin hjá samfeløgum av kristnum uppruna er í sær sjálvum paradoksalt arvaður frá " **upplýsingini** " , **navninum** , **sum fronskir** kollveltandi frælsugsarar fáa .

Við at leggja upp til hesa samanseting røkkur Andin sínum máli, sum er at avdúka sínum trúgvu tænarum sín dóm um okkara vesturheim og tær ábreiðslur, hann vendir sær til hann. Hann fordømir sostatt sínar mongu syndir og síni svik móti Jesusi Kristi, einasta frelsaranum, sum teirra gerðir vanæra.

Vers 9 : " *Her er vit , sum hevur vísdóm : tey sjeý høvdini eru sjeý fjøll, sum konan situr á .* »

Hetta versió staðfestir útrykkið, sum Róm leingi varð nevnt við : " Róm, býurin við sjeý høllum ." Eg fann hetta navnið nevnt í einum gomlum skúlalandafrøðiligum atlas frá árinum 1958. Men hetta er ikki umstrítt; Tey " *sjeý fjøllini* " , sum verða kallað " høll " , bera enn í dag nøvnini: Kapitolin, Palatin, Kaelin, Aventin, Viminal, Esquilin og Kvirinal. Í síni heidnu fasu bóru hesir høllir " høggar staðir " allir tempul, sum vóru vígd guddómligum avgudum , sum Gud fordømdi. Og fyri at heiðra " *virkisgudin* " , bygdi katólska trúgvín aftur sína basiliku, á Ca elius tilnevndi " himmalin " sambært Róm. Á Capitol, " høvdinum " , stendur býráðshúsið, borgarligi tátturin í rættarskipanini . Latið okkum vísa á, at sambandsmaðurin í síðstu døgum, Amerika, eisini ræður frá einum " Capitol " , sum liggur í Washington. Her er aftur táknið " høvdið " rættvísgjørt av hesum høga rættarvaldinum , sum skal avloysa Róm, og ráða aftur yvir íbúgvunum á jørðini , " *í hansara nærveru* " sambært Apop.13:12.

Vers 10 : " *Eisini eru sjeý kongar : fimm eru fallnir, annar er, hin er ikki komin enn, og tá ið hann kemur, skal hann vera verandi stutta tíð.* " »

Í hesum versinum kennir Andin við útrykkinum " sjeý kongar " til Róm " sjeý " stjórnarskipanir sum eru í røð , fyri tey fyrstu seks : kongsveldið frá -753 til -510 ; tjóðveldið, konsulatið , einaræðisveldið, triumviratið, ríkið síðani Oktavianus, keisaran Augustus undir hvørjum Jesus varð føddur, og tetrarkið (4 tilknýttir keisarar) í sjeýndu støðu millum 284 og 324, sum staðfestir nágreinileikan " *tað skal vara stutta tíð* " ; faktiskt 30 ár. Nýggi keisarin Konstantin I fór ^{skjót} úr Róm og búsettist í Eystri í Byzantium (Konstantinopol umdoypt til Istanbul av turkum) . Men frá 476 , brotnaði vesturveldið Róm sundur og " *tíggju hornini* " hjá Dánjali og Opinberingini fingur sítt sjálvstýri við at mynda kongsríkin í Vesturevropa. Síðani 476 hevur Róm verið undir hersetingini hjá barbarisku ostrogotunum, sum tað varð avhendað frá í 538 av Belisarius hermanni, sum Justinianus keisara , sum búði í Eystri í Konstantinopol, sendur við hermonnum sínum .

Vers 11 : " *Og djórið, sum var og ikki er, tað er eisini áttanda kongurin, og er av teimum sjeý, og fer til glatans.* »

" Áttandi kongurin " er pávatráarstýringin, sum varð sett á stovn í 538 við fyrimunarligari keisaraligari fyriskipan Justinianus ^{1 keisara}. Hann svaraði sostatt áheitan frá konu síni Theodora, fyrrverandi " skøkju " , sum gjørði seg inn á vegna Vigilius, ein av vinum hansara. Sum vers 11 sigur, kemur pávastýrið fram í tíðini hjá teimum " sjeý " stjórnunum, sum eru nevndar, meðan hon myndar ein nýggjan, óvanligan form, sum Dánjal vísti á sum ein " *øðrvísi* " kongur. Tað, sum er frammanundan tíðini hjá teimum " sjeý " undanfarnu kongunum, er heitið hjá rómverska trúarleiðaranum, sum longu er skrivað til keisararnar hjá honum og síðani uppruna hansara : " Pontifex Maximus " , eitt latínskt útrykk , sum er týtt sum " Sovereign Pontiff " , sum eisini er , síðani 538, tann embætisliga pávaheitið hjá rómverska katólinum. Rómverska stýrið , sum er til, tá ið Jóhannes fær sjónina , er ríkið , tað vil siga sætta rómverska stjórnin ; og í hansara tíð bar keisari sjálvur heitið " fullveldispávi " .

Afturkomin av Róm á søguliga støðuna stendst av franska konginum, Clovis I . " umvendi " til falsku kristnu trúna í tíðini, í 496 ; tað vil siga til rómversku katolisismuna ,

sum hevði verið lýðin Konstantin I. sum longu hevði verið rakt av Guds banning síðani 7. mars 321. Eftir keisaraliga yvirvaldið varð Róm herjað og rátt av fremmandum fólki, sum komu í stórum fólkaflýtingum. Misskiljingin av ymiskum málum og mentanum er rótin til ófriðin og innanhýsis stríðini, sum hava oyðilagt rómverskan samleika og styrki. Hesa gerð brúkar Gud í okkara døgum í Evropa fyri at veikja hana og avhenda hana til fíggindar sínar. Banningin av upplivingini av "Bábelstorninum" varðveitir sostatt gjøgnum øldirnar og túsundárinu allar sínar ávirkanir og sín virknað í at føra menniskjað í vanlukku. Hvat Róm viðvíkur, so kom tað loksins undir yvirvaldið hjá ostrogotisku arienunum, sum vóru læruliga ímóti rómversk-katólsku trúnni, sum byzantinsku keisararnir stuðlaðu. Hon mátti leysast frá hesi yvirvald, soleiðis at stovnan av rómversku pávastýrinum í 538 kundi gerast møgulig á jørð hennara Fyri at fremja hetta sambært Dan.7:8-20, "vórðu try horn lækkað" áðrenn páva-tíðina (*lítla hornið*); eru varhugað fólkasløg fíggindalig móti rómversku katolisismuni hjá biskupunum í Róm, á rað, í 476, Heruli, í 534, Vandalar, og tann 10. juli 538, "av einum snjóstormi", leyslatin av hersetingini av ostrogotum av hermanninginum Belisarius - námu- og ótolerant pávastýri, sum hesin keisari setti á stovn, eftir áheitan frá tí ætlandi Vigilus, fyrsta ráðandi pávanum. Frá teirri løtu gjørdist Róm aftur "tann stóri býurin, sum ræður yvir kongunum á jørðini", í vers 18, sum fer til "tapi", sum Andin tilskilar, her, eina aðru ferð, eftir vers 8.

Pávadómurin gongur tí ikki aftur til Sankta Pætur sum hann sigur men til kunngerðina hjá Justinianus í byzantinska keisaranum, sum gav henni heitið og átrúnaðarlaga myndugleikan. Soleiðis varð sunnudagur skipaður av rómverska keisaranum Konstantin I 7. mars 321, og pávinsman, sum rættvísger hann, varð sett upp av byzantinska keisaranum Justinian I árinum 538; tvær dagar við teimum ógvusligastu avleiðingunum fyri alt menniskjað. Tað var eisini í 538, at biskupur í Róm á fyrsta sinni tók pávaheitið.

Vers 12: "Tey tíggju hornini, sum tú sást, eru tíggju kongar, sum enn ikki hava fingið ríki, men fáa vald sum kongar ein tíma saman við djórinum." »

Her, ólíkt Dan. 7:24, miðar boðskapurin eftir eini sera stuttari tíð, sum liggur við endan av "endatíðini".

Eins og í Dániels tíð høvdu tey "tíggju hornini" í Rómverska ríkinum ikki enn fingið ella fingið sítt sjálvstýri aftur í tíðini hjá Jóhannesi. Men, tí samhangurin, sum er miðsavnaður í hesum kapitli 17, er tann um heimsins enda, so er tað tann leikluturin, sum tey "tíggju hornini" hava í júst hesum samhang, sum Andan vekjur, sum versini, sum fylgja við, fara at staðfesta. Tann profetaraði "tímin" vísir til tíðina av endaligu trúarroyndini, sum varð kunngjørd, í Opinb.

Sambært profetisku lógini, sum Ezekiel profetur fekk (Ezk. 4:5-6), er ein profetiskur "dagur" verður eitt veruligt "ár", og tí er ein profetiskur "tími" verður 15 veruligar dagar. Stóra áheitan av boðskapinum hjá Andanum, sum fer at nevna tríggar ferðir útrykkið "um ein tíma" úr kapitli 18, førir meg til at leggja afturat, at hesin "tímin" miðar eftir tíðini millum byrjanina av 6. av "sjei seinastu plágunum" og *afturkomu* í dýrd av okkara *guddómliga* Harra í skiftandi Harra Jesus av "the returns snatch" í skrá. Hesin "tímin" er tí tann, sum varir í "Harmageddonbardaganum".

Vers 13: "Hesir hava eitt hugskot og skulu geva djórinum vald og vald sítt." »

Andin vísir á tíðina fyri hesi endaligu royndini og sigur um tey "tíggju hornini": "Hesi hava eitt hugskot og skulu geva djórinum vald og vald sítt." Hetta felags málið er at tryggja, at sunnudagshvíld verður vird av øllum, sum yvirliva triðja kjarnorkuheimsbardaga. Oyðileggingin minkaði nógv um hernaðarlaga valdið hjá fornu evropeisku tjóðunum. Men sigursmenninir av stríðnum, amerikansku protestantarnir, fingi frá teimum yvirlivandi eina totala fráfall av sínum fullveldi. Motivið er djevulskt, men tey falnu eru óvitandi um tað, og teirra hugur, sum er latin Satan, kann bert fremja hansara vilja.

Tað er bert frá samgonguni hjá "drekanum", "djórinum" og "falska profetinum", at tey "tíggju hornini" sleppa sínum myndugleika til "djórið". Og henda avnoktan er orsakað av, hvussu harðar tær líðingar eru, sum Guds slátur fáa tey at ganga ígjøgnum. Millum kunngerðina av deyðakunngerðini og umsetingina av henni er eitt tíðarskeið uppá 15 dagar givið hvíludagshaldarum at taka "merkið á djórinum", teirra rómverska "sunnudag" dálkaðan av heidnari sóltíðarbiðjan. Av tí at afturkoma Jesu Krists er ásett til várið undan 3. apríl 2030, um ikki feilur er í tulkningini av hugtakinum "tími", eigur deyðakunngerðin at verða kunngjørd fyri hesa dagfesting ella ein dagfesting millum hana og várdagin 2030 í okkara núverandi vanligu kalendara.

Fyri at skilja, hvør endaliga tíðarstöðan verður, hugsa um fylgjandi viðurskifti. Endin á náðitíðarskeiðnum er bert eyðmerktur av teimum valdu embætismonnunum, sum knýta hann at kunngerðini av sunnudagslógini; meira nágreiniliga, eftir henni. Fyri savnið av vantrúgvandi og uppreistrarhugaðum fólki, sum enn eru á lívi, sæst kunngerðin av sunnudagslógini bert sum eitt mál fyri almennum áhuga uttan avleiðingar fyri tey. Og tað er bert eftir at hava verið fyri teimum fyrstu fimm plágunum, at teirra hevndarfulla vreiði fær tey til fult og heilt at góðtaka avgerðina um at "drepa" tey, sum verða lögð fram fyri teimum sum tey, sum hava ábyrgdina av teirra himmalsku revsing.

Vers 14: "Hesir skulu berjast við lambið, og lambið skal vinna á teimum, tí at hann er harri harranna og kongur konganna, og teir, sum eru við honum, eru kallaðir og útvaldir og trúfastir. »

"Teir skulu stríðast við lambið, og lambið skal vinna á teimum ...", tí hann er hin alvaldi Gud, sum eingin máttur kann standa ímóti. "Kongur konganna og harri harranna" fer at áleggja sína guddómligu megi á teir mest valdsmiklu kongarnar og harrarnar á jørðini. Og tey útvaldu, sum hava skilt hetta, vilja vinna saman við honum. Andin minnst her tey trý kriteriini, sum Gud krevur av teimum, sum hann frelsir, og sum eru farin á frelsuleiðina, sum byrjar fyri tey við andaligu stöðuni sum "kallað" og sum síðani verður umskapað, tá hetta er so, til stöðuna sum "útvald", av "trúfesti", sum verður víst mótvegis skaparanum Gudi og øllum hansara bíbilska ljósi. Bardagin, sum víst verður til, er bardagin „Harmageddon“ í Opinberingini 16:16; "tíman" tá "trúfesti" hjá teimum "útvaldu" "kallaðu" verður sett til royndar. Í Opinb.9,7-9 avdúkaði Andin fyrireikingina hjá protestantisku trúnni til hetta andaliga „stríðið“. Dømd til deyða, orsakað av teirra trúfesti móti hvíludegnum, vitna tey útvaldu um álitid, sum er lagt á tey lyfti, sum Gud hevur profeterað, og hesin vitnisburðurin, sum honum er givin, gevur honum ta "dýrd", sum hann krevur í boðskapinum hjá fyrsta einglinum í Opinb.14:7. Verjarnir og stuðlarnir av tvingsilssunnudegi finna, í hesi uppliving, deyðan, sum teir fara at fyrireika at geva teimum útvaldu Jesu Krists. Eg minni her á, til tey, sum eru ivasom og ivast í, at Gud gevur hvíludøgum so stóran týdning, at okkara menniskja hevur mist sína ævinleika orsakað av tí týdningi, hann hevði givið "tveimum trøum" í jarðliga garðinum. "Harmageddon" er grundað á somu meginreglu í staðin fyri tey "tvey trøini" hava vit í dag "dagin við at kenna gott og ilt", sunnudagin, og "dagin við halgaða lívinum", hvíludagin ella leygardagin;

Vers 15: "Og hann segði við meg: Vatnið, sum tú sást, har skøkjan situr, eru fólkasløg og fjøldir og tjóðir og tungumál. »

Vers 15 gevur okkum lykilin, sum ger, at vit kunnu kenna til "vatnið", sum "skøkjan situr", samleikan hjá evropeisku fólkunum, sum verða kallað "kristin", men fram um alt, lögid og villeiðandi "kristin". Evropa hevur tann eginleika at savna fólkasløg, sum tosa ymisk "mál"; sum veikir tey feløg og samgongur, sum eru gjørdar. Men í nýggjari tíð virkar enska málið sum brúgv og stuðlar altjóða skiftum; Víðgongda útbúgvingin av menniskjum minkar um virksemd av vápninum av guddómligari banning og mótmælir ætlanini hjá

Skaparanum. Svar hansara verður tí ógvusligari : deyði við stríði og at enda, við ljómandi dýrdarfullu komu hansara.

Vers 1 6 : “ *Tey tíggju hornini, sum tú sást, og djórið skulu hata skøkjuna, skulu strika hana og gera hana nakna, skulu eta hold hennara og eta hana við eldi.* »

Vers 16 boðar frá skránni fyri komandi kapittul 18. Tað staðfestir vendingina av " teimum tíggju hornunum og djórinum " sum, eftir at hava stuðlað og góðkent hana, enda við at oyðileggja " skøkjuna ". Eg minnst her, at " djórið " er skipanin hjá felagsskapinum av borgarligum og átrúnaðarligum valdi og at tað í hesum sambandi tilnevnið, valdið hjá tí offisielt protestantiska amerikanska fólkinum og hjá tí katólsku og protestantisku evropeisku fólkunum, meðan " skøkjan " tilnevnið prestarnar, tað vil siga, teir religiøsu trúarvaldið hjá teimum, Pávi. Sostatt standa í vendingini katólsku evropeisku fólkinum og protestantisku amerikansku fólkinum, bæði offur fyri rómversku lygnini, ímóti prestastýrinum í rómversku pávakatólsismuni. Og tey fara at „*eta hana við eldi*“, tá Jesus við sínum dýrdarriku inntrivi fer at ríva hennara svikaliga, djevulska lokkandi masku niður. Tey " *tíggju hornini* " vilja " *strippa hana og gera hana nakna* " tí hon livdi í luksus, hon verður strippað, og av tí at hon klæddi seg í eina heilagleikaútsjón, fer hon at síggjast " *nakin* " *tað vil siga* í andaligari skomm, uttan nakran himmalskan rættvísi at klæða hana. Nágreinileikin, " *teir vilja eta hold hansara* ", vísir blóðuga illskapin í revsing hansara. Hetta versíð staðfestir " *víntíðar* " temaíð í Opinberingini 14,18-20 : Vei vreiðivírunum !

Vers 1 7 : “ *Tí at Gud hevur lagt í hjórtu teirra at fremja vilja sín og samtykt og geva djórinum ríki sítt, til orð Guds verða uppfylt.* »

Vers 17, undir dómstalinum, avdúkar okkum ein týðandi hugsan um himmalska Gud, sum menniskju hava skeivt at vanvirða ella at viðgera við líkasælu. Gud heldur fast við her, soleiðis at hansara útvaldu eru sannførd um, at hann er einasti Meistari í tí " ógvusliga spælinum ", sum fer fram til ásettu tíð. Skráin varð ikki sniðgivin av djevlinum, men av Gudi sjálvum. Alt, sum hann boðaði frá í síni stóru og hátignarligu opinbering um Dániel og Opinberingina, er antin longu fullført ella er eftir at fremja. Og av tí at " *endin á einum lutum er betri enn byrjanin* " sambært Præd 7,8, miðar Gud fyri okkum hesa seinastu trúfestisroyndina, sum skal skilja okkum frá falskum kristnum og gera okkum verd at koma inn í hansara himmalsku ævinleika eftir kjarnorkuoyðileggingina í triðja heimsbardaga. Vit kunnu bara bíða við tryggleika, tí alt, sum verður skipað á jørðini, er eitt " *snið* ", sum Gud sjálvur hevur hugsað. Og um Gud er fyri okkum, hvør kann so vera ímóti okkum, uttan tey, hvørs drápsligu " *ætlanir* " vilja venda sær ímóti teimum ?

Hvat merkir nágreinileikin " *til Guds orð eru uppfylt* " ? Andin vísir til endaliga ørindini, sum er tilskilað pávanum " *lítla hornið* " sum longu er profeterað, í Dan 7:11 : " *Tá sá eg vegna tey stóru orð, sum hornið talaði ; ok medan ek horfdi, var dýrit drepit, ok likam hans var oytt, latin eldinn at brenna* " ; í Dán 7,26 : " *Tá kemur dómurin, og teir taka vald hansara burtur, og tað verður oyðilagt og oyðilagt um allar ævir* " ; og Dan.8:25 : " *Vegna vælferð sína og eydnu av snildum sínum, verður hann øvundsjúkur í hjarta sínum og oyðileggur nógv, sum livdu friðarliga, og fer at reisa seg ímóti høvdingahøvdinganum ; men tað verður brotið, uttan at nakra hond ger* nakað. Restin av „ *Guds orðum* " um endan á Róm verður lögð fram í Opinberingarbrævinum 18, 19 og 20.

Vers 1 8 : “ *Og tann kvinnan, sum tú sást, er tann stóra býurin, sum ræður yvir kongum jarðarinnar.* »

Vers 18 gevur okkum tey mest sannførandi prógvini um, at „ *tann stóri býurin* “ av sonnum er Róm. Latið okkum siga tað, eingilin tosar persónliga við Jóhannes. Eisini við at siga við hann : " *Og tann konan, sum tú sást, er tann stóra býurin, sum ræður yvir jarðarkongunum* ", verður Jóhannes førdur til at skilja, at eingilin tosar um Róm, " býin við sjey høllum ", sum í hansara tíð ráddi á keisaraligan hátt yvir teimum ymisku kongsríkjunum

hjá öllum hansara impire. Í sínum keisaraliga tatti hefur hon longu " *kongsdømi yvir jarðarkongunum* " og fer at varðveita hann undir sínum pávaliga yvirvaldi.

Í hesum kapitli 17 sært tú, at Gud hefur savnað sínar opinberingar, soleiðis at vit við vissu kunnu eyðmerkja " *skøkjuna* ", fíggingan hansara av tí kristna " aldarsorgarleikinum " . Hann gevur sostatt nummarinum 17 eina ektaða kenslu av sínum dómi. Tað er henda eygleiðingin, sum fekk meg at varpa ljós á ársdagin fyri 17. ^{hundrað ára} stovnan av syndini, sum er samtyktin av sólardegnum 7. mars 321 (officiel dagfesting men 320 fyri Gud), sum vit upplivdu í hesum árinum 2020, nú farið. Vit síggja, at Gud av sonnum hefur merkt tað við eini banning, sum ongantíð hefur verið í søguni hjá kristnu tíðini (Covid-19), sum hefur elvt til eitt heimsbúskaparligt fall, sum er meira katastrofalt enn seinni heimsbardagi . Hinir banningarnar av tí rættvísa guddómliga dóminum koma næst, vit fara at uppdaga tær, dag eftir dag.

Opinberingin 18 : Skøkjan fær sína revsing .

Eftir at hava avdúkað smálutirnar, sum gera tað møguligt at eyðmerkja skøkjuna, fer kapitlul 18 at føra okkum inn í tann heilt serliga samanhangin við endanum á " *Harmageddonbardaganum* ". Orð avdúka innihaldið í henni : " *túmin revsi Bábýlon hins stóra, móður skøkju jarðarinnar* " ; tíðina við blóðugu " *avreiðingini* ”.

Vers 1 : “ *Eftir hetta sá eg ein annan eingil koma niður av himli, sum hevði stórt vald; og jørðin varð lýst av dýrd hansara.* »

Eingilin, sum ber stóran myndugleika, er á Guds síðu, í roynd og veru Gud sjálvur. Mikael einglahøvdingi er eitt annað navn, sum Jesus Kristus bar í himlinum áðrenn tænastrá sína á jørðini. Þat var undir þessu nafni ok med þeim valdi, er helgum einglum var kendur, at hann rak dioflann ok hans diofla af himni, eptir sigr sinn a krossinum. Tað er tí undir hesum báðum nøvnum, at hann kemur aftur til jarðar, í dýrd Faðirsins, at taka av henni sínar dýru útvaldu ; dýrabart, tí tey eru trúføst og hetta trúfesti hefur verið víst, tá tey eru roynd. Tað er í hesum sambandi, at hann kemur at heiðra við sínum trúfesti tey, sum skynsamliga hava verið lýðin, við at geva honum ta „*dýrd*”, sum hann hefur kravt síðani 1844 sambært Opinberingini 14,7. Við at halda hvíludagin æraðu hansara útvaldu Hann sum Skapara Gud, sum Hann einsamallur lógliga eigur síðani Hann skapti himmalsk og jarðlig lív.

Vers 2 : “ *Hann rópti við harðari rødd og segði , Bábýlon hin stóra er fallin, er fallin ! Hon er vorðin bústaður hjá illum andum, friðskjól hjá øllum óreinum anda, friðskjól hjá øllum óreinum og haturfullum fuglum , .*

“ *Hon er fallin, hon er fallin, Bábýlon hin stóra !* ". Vit finna sitatið úr Opinb. Heilagleikamaskan í rómverska pávabábylon er eisini farin at falla. Tað er í roynd og veru “ *bústaður hjá illum andum, friðskjól hjá øllum óreinum anda, friðskjól hjá øllum óreinum og haturfullum fuglum,* ”. Umrøðan av " fuglinum " minnir okkum á , at aftan fyri jarðligar gerðir liggja himmalsku íblásturin hjá teimum óndu einglum í leguni hjá Satan, teirra leiðara og fyrsta uppreistrarmanni av guddómligu skapanini.

Vers 3 : “ *Tí at allar tjóðir hava drukkið av víninum av vreiði hordóms hennara, og kongar jarðarinnar hava drivið hor við henni, og keypmenn jarðarinnar eru vorðnir ríkir av yvirflóð hennara góðgæti.* »

“... *tí at allar tjóðir hava drukkið av víninum av vreiði hor hennara, ...* ” Trúarligur ágangur kom upp av eggjan frá rómversk-katólska pávavaldinum, sum, segði seg vera í tænastráttum fyri Jesusi Kristi, vísti fullkomiligt vanvirðing fyri atferðarlærunum, sum hann lærði á jørðini til lærusveinar sínar og ápostar. Jesus fullur av mildleika, pávarnir fullir av vreiði ; Jesus, fyrimynd fyri eyðmjúkleika, pávarnir, fyrimyndir fyri fáfongd og stoltleika, Jesus livir í materiellum fátækradømi, pávarnir liva í marglæti og ríkidømi. Jesus bjargaði lívum, hava pávarnir órættvíst og óneyðugt fingið óteljandi fjöld av mannalívum at doyggja. Hesin pávaligi rómversk-katólski kristindómurinn hevði tí ongu líking við trúnnu, sum Jesus hevði fyrimynd fyri. Í Dánjali profetaraði Gud „*um, at snildur hansara eydnaðust*“, “men hví eydnaðist hetta ? Svarið er einfalt : tí Gud gav honum tað. Tí vit mugu minnast til, at tað var undir heitinum um revsing av “ *seinnu trompetinum* ” í Opín. segði: “ *Eg skal bróta stoltleika tín av valdi, eg skal gera himmal tín sum jarn og jørð tína sum kopar* .” Í nýggja sáttmálanum varð pávastýrið reist upp til at uppfylla hesar somu banningar. Í ætlan síni er Gud samstundis Offur, Dómari og Bræði fyri at nøkta krøvini í hansara kærleikslóg og hansara fullkomna rættvísi. Síðani 321 hevur brotið á hvíludagin kostað menniskjanum dýrt, og hevur galdið sín skatt í nyttuleysum stríðum og drápum, og í deyðiligum og oyðileggjandi farsóttum, sum Skaparinn Gud hevur skapt. Í hesum versinum er „*hor*” (ella „*ótrúskapur*”) andaligt, og tað lýsir óverdiga átrúnaðarlíga atferð. “ *Vínið* ” ímyndar hansara læru, sum í navni Kristusar destillerar djævulska “ *vreiði* ” og hatir millum øll fólkasløg, sum eru vorðin, orsakað av tí, offur fyri ágangi ella ágangsmunnum.

Skuldin í katólsku læruni má ikki goyma skuldina hjá øllum menniskjanum, sum í síni næstan heild ikki deilir tey virði, sum Jesus Kristus hevur upphækkað. Um jarðarkongarnir drukku “ *horvínið* ” (*ótrúskap*) av “ *Bábylon* ” , so er tað tí, at sum “ *skøkja* ” var hennara einasta umhugsni at gleða sínar kundar ; Tað er reglan, kundin skal vera nøgdur annars kemur hann ikki aftur. Og katolisismen hevur lyft upp á hægsta stig grýtu, enntá til brotsverk, og kærleikan til ríkidømi og luksulív. Sum Jesus lærði, streyma fuglar av fjøður saman. Óndir og stoltir menn høvdu verið glataðir allíkavæl við henni ella uttan hana. Áminning : óndskapur kom inn í mannalívið gjøgnum Káin, drápsmannin av beiggja sínum Ábel, heilt í byrjanini av jarðarsøguni. “ *Keypmenninir á jørðini eru vorðnir ríkir við kraftini í luksus hennara.*” Hetta forklarar, hvussu væl rómversk-katólska pávastýrið eydnaðist. Keypmenninir á jørðini trúgva bara á pengar, teir eru ikki religiøsir fanatíkarar men um religiónin ríkar teir, so gerst hann ein góðtíkin, enntá virðismikil, samstarvsfelagi. Tann endaligi samhangurinn í temanum førir meg til at eyðmerkja í høvuðsheitum amerikanskar protestantiskar keypmenn, tí landið tilnevnir andaliga protestantisku trúnnu. Síðani 16. ^{ol}, hevur Norðuramerika, í høvuðsheitum protestantiskt í uppruna sínum, tikið ímóti latínamerikanskum katolikkum og síðani tá, hevur katólska trúgvinn verið eins umboðað sum protestantiska trúgvinn. Fyri hetta landið, har bert “ *vinna* ” telur, hava trúarmenn ikki longur týðning. Vunnir yvir av gleðini av at ríka seg eggjað av Geneve-reformatorinum, John Calvin, funnu protestantiskir keypmenn í katólsku trúnni eitt amboð at ríka seg, sum upprunaliga protestantiska normurinn ikki bjóðaði. Protestantisku templini eru tóm við berum veggjum, meðan katólsku kirkjurnar eru yvirfyltar við leivdum úr dýrabarum tilfari, gulli, silvuri, fílabæini, øllum tilfari, sum hetta temaið nevnir í vers 12. Ríkidømið í katólsku tilbiðjanini er tí, fyri Harran Gud, forkláringin fyri amerikansku trúnni. Dollarin, nýggja Mammon, er komin at avloysa Gud í hjørtum, og evnið um læru hevur mist allan áhuga. Andstøðan er til men bert í politiskum formi.

Vers 4 : “ *Og eg hoyrði eina aðra rødd úr himli siga, Komið út úr henni, fólk mítt, fyri at tit ikki fáa lut í syndum hennara, og fyri at tit ikki fáa av hennara plágum.* »

Vers 4 tosar um lötuna av endaliga skilnaðinum : “ *Kom út úr henni, fólk mítt* ”; Hetta er tímin, tá ið tey útvaldu verða tikin upp til himmals at mæta Jesusi. Tað, sum hetta versioð lýsir, er tíðin av “ *avreiðingini* ”, temaioð í Opib.14,14-16, tey eru tikin burtur, tí sum versioð sigur, skulu tey ikki “ hava lut ” í teimum “ plágum ”, sum fara at raka pávaliga Róm og prestarnar. Men teksturin sigur, at fyri at vera millum talið av teimum útvaldu, sum eru tikin burtur, skal ein ikki hava “ *luttikið í syndum sínum.* ” Og av tí at høvuðssyndin er sunnudagshvíld, “ *merkið á djórinum* ”, sum katolikkar og protestantar heiðra í endaligu trúarroyndini, kunnu trúgvandi í hesum báðum høvuðstrúarbólkunum ikki luttaka í hvørvingini av teimum útvaldu. **Tørvurin á at “ *Koma úr Bábylon* ” er støðugur**, men í hesum versinum miðar Andin eftir lötuni, tá ið seinasti móguleikin at lýða hesum boði Guds kemur, tí kunngerðin av sunnudagslógini merkir endan á royndartíðini. Henda kunngerð stuðlar tilvitani hjá øllum, sum yvirлива “ *sætta trompet* ” (Triði heimsbardagi), sum ger teirra val ábyrgdarfult undir vakna eyganum hjá Skapara Gudi.

Vers 5 : “ *Tí at syndir hennara eru røkkaðar til himmals, og Gud hevur minst misgerðir hennara.* »

Í orðum hansara leggur Andin upp til myndina av „ Bábilstorminum “, hvørs navn er at finna í rótini til tað „ Bábylon “ . Síðani 321 og 538 hevur Róm, “ *tann stóri býurin* ” har “ *skøkjan* ” hevur sína “ *trón* ”, sítt “ *heilaga* ” pávasæti síðani 538, margfaldað sínar feilir móti Gudi. Av himli helt hann teljing og skrásetti sínar uppsamlaðu syndir í 1709 ár (síðani 321). Við síni dýrdarfullu afturkomu hevur Jesus avdúkað pávastýrið og fyri Róm og tess falska heilagleika er tíðin komin at gjalda fyri teirra brotsverk.

Vers 6 : “ *Endurgjaldið henni, sum hon hevur goldið, og gevið henni tvífalt eftir verkum hennara . Í koppinum har hon helt, hell dupult fyri hana.* »

Eftir gongdini í temaunum í Opinberingini 14, kemur *árgangurin eftir avreiðingina* . Og tað er til tey óndustu av teimum katólsku og protestantisku ofrunum fyri lygnum í katolisismuni, at Gud vendir sær til orð síni : “ *Gjald henni aftur, sum hon hevur goldið, og gev henni tvífalt eftir verkum hennara .* ” Søgán skrivar, at verk hansara vóru pyrrur og pínur hjá hansara inkvisitorisku dómstólum. So hetta er tað slagið av ørindi, sum katólskir trúarlærarar fara at líða tvær ferðir so nógv, um tað ber til. Sama boðskapur er endurtikin í formi : “ *Í koppinum, har hon helt, hell tvífalt til hana .* ” Myndin av drekkibikarinum brúkti Jesus til at nevna pínuna, sum likam hansara fór at ganga undir, til endaligu pínuna á einum krossi, sum Róm longu hevði reist, við fótin á Golgatafjallinum. Á henda hátt minnir Jesus okkum á, at katólska trúgvinn hevur víst eitt andstyggiligt vanvirðing fyri teimum líðingum, sum hann hevur játtað at tola, so tað er hansara túrur at uppliva tær. Eitt gamalt orðatak fer at taka sítt fulla virði í hesi løtu : ger ongantíð móti øðrum tað, sum tú ikki vilt hava tey at gera móti tær. Í hesi gerð uppfyllir Gud hevndarlógina : eyga fyri eyga, tann fyri tann ; ein fullkomiliga rættvís lóg, sum hann varðveitti til einstaklinganýtslu. Men á felags støði varð umsóknin av henni heimild til menniskju, sum tó fordømdu hana, og hildu seg kundu vera rættvísari og góðari enn Gud. Avleiðingin er katastrofal, óndskapurin og uppreistrarhugin hjá honum hava versnað og rátt yvir vesturlensskum fólkum av kristnum uppruna.

Í Opib . Hesin nágreinileikin miðar móti hansara átrúnaðarlíga virkseimi og hansara serligu nýtslu av eukaristiska bikarinum. Hansara vanvirðing fyri hesi heilagu rituali , sum Jesus Kristus lærði og halgaði, vann honum eina líka serliga revsing. Kærleiks Gud gevur rættvísis Gudi rúmd og tankin um dóm hansara er týðiliga opinberaður fyri menniskjum.

Vers 7 : “ *So nógv sum hon hevur dýrmett seg sjálva og livað í marglæti, so nógva pínu og sorg gevur henni. Tí hon sigur í hjartanum , Eg siti drottning, eg eri eingin einkja, og eg skal ikki síggja sorg .* »

Í versio 7 varpar Andin ljós á mótstøðuna millum lív og deyða. Lívið órørt av deyðans vanlukku er glað, ørkymlandi, óseriøst, í leitan eftir nýggjum gleðum. Pávarómverski “ *Babylon* ” leitaði eftir tí ríkidømi, sum keypir lívið í luksus. Og fyri

at fáa tað frá teimum valdsmiklu og frá kongum, brúkti og brúkar hon enn navnið á Jesusi Kristi til at selja í " indulgensum " syndanna fyrigeving. Hetta er ein detalja, sum vigar sera tungt í heiliváginum av Guds dómi, sum hon nú skal bóta fyri sálarliga og likamliga. Kritikkurin av hesum ríkidømi og marglæti er grundaður á, at Jesus og ápostlar hansara livdu fátækt, nøktaðu seg við tær beru neyðturviligu lutirnar. " Pína " og " sorg " koma sostatt í staðin fyri " ríkidømið og luksus " hjá rómversk-katólsku pávaprestunum.

Undir sínum svikaliga virkseimi sigur Bábylon í hjartanum , " *Eg siti sum drotning* " ; sum staðfestir „ *kongsdømi hansara yvir kongum jarðarinnar* " í Opinberingini 17:18. Og sambært Opinb.2,7 og 20 er " *hásætið* " hjá einum í Vatikaninum (vaticinate = profetara) , í Róm. " *Eg eri ikki einkja* " ; maður hennara, Kristus, hvørs kona hon sigur seg vera, er á lívi. " *Og eg skal ikki síggja nakra sorg .* " Uttanfyri kirkjuna er eingin frelsa, segði hon við allar sínar mótstøðumenn. Hon endurtók tað so nógvar ferðir, at hon loksins trúði tí. Og hon er sanniliga sannførd um, at hennara stjórnartíð fer at vara í allar ævir. Síðani hon búði har, hevur Róm ikki fingið navnið " ævigur býur " ? Harumframt hevði hon góða orsök til at halda seg vera menniskjaliga órørda og ósárbæra, tí hon varð stuðlað av vesturlendsku valdunum á jørðini. Hon óttaðist heldur ikki Guds kraft, síðani hon segði seg tæna og umboða hann á jørðini.

Vers 8 : " *Tí skulu plágur hennara koma um ein dag, deyði, sorg og hungursneyð; Tí Harrin Guð er veldigur, sum hevur dømt hana.* »

Hetta versið ger enda á øllum hansara illusíónum : " *tí, á einum degi* " ; tann, har Jesus kemur aftur í dýrd, " *plágur hansara koma* " tað vil siga, at revsingin frá Guði kemur ; " *deyði, sorg og hungursneyð* " faktiskt er tað í umvendari raðfylgju, at tingini henda. Ein doyr ikki av hungri uppá ein dag, so í fyrsta lagi er andaliga " *hungursneyð* " missur av lívsins breyði, sum er grundarlagið undir kristnu trúartrúnni. Síðani verður " *sorg* " borið til at markera deyða fólks, sum eru okkum nær, sum vit deila familjukenslur við. Og at enda rakar „ *deyðin* “ tann seka syndaran, tí „ *løn syndarinnar er deyði* “, sambært Róm 6:23. „ *Og tað skal verða týnt í eldi* ,” í samsvari við tær profetisku fráboðanir, sum verða endurtiknar í Dániel og Opinberingarbókini. **Hon hevur sjálv fingið so nógvar verur at verða brendar á bálunum , órættvíst , at tað er í fullkomnum guddómligum rættvísi, at hon sjálv skal glatast í eldinum.** " *Tí Harrin, sum dømir hana, er valdsmikil* " ; Undir sínum lokkandi virkseimi tilbað katólka trúgvinn Mariu, móður Jesusar, sum bert kom fram í formi av tí lítla barninum, sum hon helt í ørmunum. Hesin tátturin hóskaði til menniskjalig sinn, sum vóru tilbøgilig til sentimentalitet. Ein kvinna, betri, ein mamma, hvussu tryggjandi trúgvinn gjørdist ! En þetta er sannleiksstund, ok er Kristur, er hann dæmir, hefir þegar birtizt í dyrd almattkans guds ; og henda guddómliga kraftin hjá Jesusi Kristi, sum avdúkaði hana, oyðileggur hana, við at avhenda hana til hevndarveiði hjá sínum sviknu ofrum.

Vers 9 : " *Og allir kongar jarðarinnar, sum hava drivið hor og livað í rúsdrekka saman við henni, skulu gráta og gráta um hana, tá ið teir síggja roykin av brenni hennara.* »

Hetta versið avdúkar atferðina hjá „ *kongunum á jørðini, sum framdu hor og luksus við henni* “. Hetta fevnir um kongar, forsetar, einaræðisharrar, allar tjóðarleiðarar, sum hava stuðlað eydnuni og virkseminum hjá katólku trúnni, og sum í seinasta rættarmáli góðtóku avgerðina um at drepa hvíludagshaldarar. Tey skulu „ *gráta og gráta um hana, tá ið tey síggja roykin av hennara brennandi* “. Tað er eyðsæð, at jarðarkongarnir síggja, at stóðan rennur undan teimum. Teir leiða ongan longur og eygleiða bert eldin í Róm, sum tey sviknu ofrini tendraðu, útinandi amboðini til guddómliga hevnd. Teirra grátur og harmljóð eru rættvísgerð av, at tey verðsligu virðini, sum førdu tey til hægsta vald, bráðliga ganga saman.

Vers 10 : " *Standandi fjart, av ótta fyri pínu hansara, siga teir : Vei ! Óhepn ! Tann stóra býurin, Bábylon, tann veldiga býurin ! Um ein tíma er dómur tín komin !* »

" Ævigi býurin " doyr , hann brennur og jarðarkongarnir halda frástöðu frá Róm. Tey óttast nú fyrri at skula deila hansara ørindi. Tað, sum hendir, er **fyrri tey** ein ógvuslig **vanlukka** : “ *Vei ! Vei ! Stóri býurin, Bábýlon , vei* verður endurtikið tvær ferðir sum, “ *hon er fallin, hon er fallin, Bábýlon hin stóra .* ” “ *Tann veldiga býurin !* ” » ; so valdsmikil , at hon stýrði heiminum gjøgnum sína ávirkan á leiðarar kristnar tjóðir ; Tað er júst orsakað av hesum bandinum, sum Gud fordømdi, at Ludvík XVI kongur og eysturríkska kona hansara Marie-Antoinette fóru upp á stigatalvuna á guillotini, eins og teirra stuðlar, offur fyrri " *stóru trongdini* ", sum Andin hevði boðað frá, í Opinberingini 2,22-23. “ *Um ein tíma er dómur tín komin !* » ; afturkoma Jesusar merkir heimsins endatíðina. Seinasta royndin merkti tann symbolska “ *ein tíman* ” sum er profeteraður í Opinb.3,10, men tað verður nóg mikið til, at Jesus Kristus kemur fram, fyrri at øll núverandi stóðan verður vend, og hesaferð verður “ *ein tími* ” í bókstavligari merking nóg mikið til at fáa hesa undrunarverdu broytingina.

Vers 1 1 : “ *Og keypmenn jarðarinnar gráta og syrgja fyrri henni, tí at eingin keypir farm teirra longur,* ”

Andin miðar hesaferð móti " *keypmonnunum á jørðini* " og miðar serliga móti tí amerikanska handilsandanum, sum yvirlivandi um alla jørðina hava tikið til sín , sum umrøtt í kanningini av fyrra kapitli 17. Teir eisini " *gráta og syrgja yvir henni, tí eingin keypir teirra farm meira ; ...* ». Hetta versid undirstrikar skuldina í kærleikanum hjá protestantunum til katólsku trúna, sum teir *syrgja* , og vitnar sostatt um teirra persónliga tilknýti til *hana* av búskaparligum áhuga . Meðan í absolutari mótsøgn varð reformarverkið reist upp av Gudi fyrri at fordøma rómversk-katólska pávaskuld og endurreisa skildar sannleikar ; tað, sum sannir trúbotarmenn sum Pætur Waldo, Jóhannes Wycliff og Martin Luther gjørdur í síni tíð. Keypmenninir síggja eisini við sorg tey virði, sum teir virðismeta, sláa fyrri eygum sínum, tí teir liva bert fyrri gleðini at ríka seg gjøgnum handilsvirksemi sítt ; at gera vinnu tekur saman um gleðina av teirra tilveru.

Vers 1 2 : “ *farmur av gulli, silvuri, gimsteinum, perlum, fínum líni, lilla, silki, skarlati, alskyns søtum træi, alskyns flabeini, alskyns sera dýrum lutum av træi, av kopari, av jarni og av marmor,* ”

Áðrenn eg nevni tey ymisku tilfarið, sum er grundarlagið undir avgudadýrkandi rómversk-katólsku trúgvini, minnst eg her júst hetta punktið um ta sonnu trúna, sum Jesus Kristus lærði. Hann hevði sagt við samversku kvinnuna : “ *Kona,* ” *segði Jesus við hana,* “ *trúgv mær, tímin kemur, tá ið tit hvørki tilbiðja Faðirin á hesum fjallinum ella í Jerúsalem. Tit tilbiðja tað, sum tit ikki vita; Vit tilbiðja tað, sum vit vita, tí frelsan er frá jøðunum . Men tann tími kemur, og nú er, tá ið hinir sonnu tilbiðjarar skulu tilbiðja Faðirin í anda og sannleika ; tí at hesir eru teir tilbiðjarar, sum Faðirin søkir. Gud er andi, og tey, sum tilbiðja hann, mugu tilbiðja í anda og sannleika .* (Jóh. 4,21-23) ». So, sonn trúgv hevur ikki brúk fyrri nøkrum tilfari ella tilfari, tí hon byggir einans á eina sinnisstøðu. Og sostatt hevur henda sanna trúgvin lítlan áhuga fyrri bráðfeingis og tjóvaheiminum, tí hon ríkar ongan, uttan, andaliga, tey útvaldu. Tey útvaldu tilbiðja Gud í anda, tí í teirra hugsan, men eisini í sannleika , sum merkir, at teirra tankar skulu byggjast á tann standardin, sum Gud vísir á. Alt uttanfyri hendan normin er eitt slag av avgudadýrkandi heidning, har tann sanni Gud verður tæntur sum avgudur. Undir hertøkunum tók republikanska Róm átrúnaðirnar í hertiknu londunum til sín. Og nóg av átrúnaðarligu dogmunum hjá henni var av grikskum uppruna, fyrsta stóra siðmenningin í fornöldini. Í okkara tíð, í pávaformi, finna vit allan hendan arvin saman við teimum nýggju “ kristnu ” “ halgimennunum ” byrjandi við teimum 12 ápostlunum hjá Harranum. Men, eftir at hava gingið so langt sum at kúga annað Guds boð, sum fordømir hesa avgudadýrkan, varðveitir katólska trúgvin tilbiðjanina av myndum, sum eru skornar, málaðar ella koma fram í demoniskum sjónum. Tað er tí í ritualunum hjá hesum kultum, at vit finna hesar skornu avgudar, sum krevja tilfar fyrri at taka skap; tilfar, sum Gud sjálvur leggur

fram listan yvir : “ ... ; ... *farm av gulli, silvuri, gimsteinum, perlum, fínum líni, lilla, silki, skarlati, alskyns sötum træi, alskyns lutum av fílabeyni, alskyns lutum av sera dýrabarum viði, av messing, av jarni og av marmor, ...* ». “ *Gull, silvur, gimsteinar og dýrar lutir* ” “ *virða virkisgudín* ” hjá pávakongí í Dan.11:38. Síðani klæða “ *lilla og skarlak* ” skökjuna *Bábylon Stóru* .

Í Opínb.17,4 ; “ *gull, gimsteinar og perlur* ” eru hennara *prýði* ; “ *fínt lín* ” merkir hansara krav um heilagleika, sambært Opínberingini 19:8 : “ *Tí fínt lín er rættvísi teirra heilagu* . ” Hini tilfarini, sum eru nevnd, eru tey, sum hon ger sínar skornu avgudar úr. Hesi luksustilfarið vísir høgga andaktin hjá tí avgudadýrkandi katólska tilbiðjaranum .

Vers 1 3 : “ *av kaneli, av kryddum, av salvum, av myrru, av roykilsí, av víni, av olju, av fínum mjøli, av hveiti, av oksum, av seyði, av rossum, av vognum, av likami og sálum manna.* »

Tey „*parfumu, myrru, roykilsí, vín og olju*“ , sum eru nevnd, benda á hansara átrúnaðarligu ritualir . Hini tingini eru føðsluevni og vørur, sum vísa á ríkistíð Sálomons, Dávidssonar, byggiharra av tí fyrsta templinum, sum varð bygt Gudi , sambært *1. Kongabók* 4,20-28 . 8:11 . Tann endaliga nágreinileikin í versinum, sum snýr seg um “ *likam og sál menniskjans* ”, fordømir hennara samstarv við kongarnar, sum hon deilir, ólógliga, tíðarbundna valdið við. Í Kristi nafni rættvísgerði hon trúarlíga andstyggiligar gerðir, so sum trælahað, pínu og dráp av Guds skapningum ; nakað , sum Gud goymir sær sjálvum á trúarøkinum ; til tað stigið, at hann tekur saman um sínar gerðir við hesum orðum : “ *blóðið av øllum teimum, sum eru slaktaðir á jørðini, varð funnið í henni* ”, í versí 18 í hesum kapitli 18. Við at nevna “ *menniskjans sálir* ” , ároknar Gud honum missin av teimum “ *sálum* ”, sum eru avhendaðar djevlinum av hansara forreligiøsa virkseimi og.

Aminning : Í Bíbliuni og guddómligu hugsanini merkir orðið “ *sál* ” ein persón í øllum sínum viðurskiftum, hansara líkamliga kropp og hansara sálarliga ella sálarliga hugsan , hansara intellekt og hansara kenslur. Teoriin, sum leggur “*sálina*” fram sum eitt lívselement , sum loysir seg frá líkaminum við deyðanum og yvirlivir tað , er reint av grikskum heidnum uppruna. Í gamla sáttmálanum eyðkennir Gud “ *sálina* við blóðið ” hjá sínum menniskja- ella djóraskapningum : 3 Mos 17,14 : “ *Tí lívið hjá øllum holdi er blóðið, sum er í tí. Tí segði eg við Ísraelsmenn: Tit skulu ikki eta blóð av nøkrum holdi; tí at lívið hjá øllum holdi er blóð tess* ; » . Hann tekur sostatt øvugta áskoðan á framtíðar grikskar teoriir og fyrireikar eina bíbilska skruðgongu móti teimum heimspekiligu hugsanum, sum verða foddar millum heidnar fólkasløg. Lívið hjá menniskjum og djórum er treytað av, hvussu blóðið virkar. Spilt , ella skitið av køving, veitir blóðið ikki longur súrevni til elementini í fysiska kroppinum eisini heilan , stuðulin til tankan. Og um seinni ikki verður súrevnisríkt, steðgar hugsanarreglan og einki er eftir á lívi eftir hetta endaliga stigið ; um ikki minnið um samansetingina av tí deyðu “ *sálini* ” í æviga hugsanini um Gud við atliti til framtíðar “ *uppreisn* ” hennara, nær hann fer at “ *vekjja upp* ” hana , ella nær hann fer at “ *vekjja hana upp aftur* ”, sum stóðan er, til ævigt lív ella til endaligu oyðileggingina av “ *seinna deyðanum* ”.

Vers 1 4 : “ *Ávøkstirnir, sum sál tín ynskti, eru farnir langt frá tær ; og alt viðkvæmt og vakurt er burtur fyri tær, og tú finnur tað ongantíð aftur.* »

Til staðfesting av tí, sum er greitt frá í fyrsta versinum, leggur Andin “ *ynskini* ” í páva Róm til “ *sál* ”, lokkandi og villeiðandi persónligheit hansara. Arvingur til grikskar heimspekir, var katólska trúgvín tann fyrsta, sum setti spurningin um at kenna sálin til djór og menniskju, sum vóru funnin á nýggjum londum. Faktiskt hevur spurningurin sítt svar ; tað byggir á val av rætta hjálparsagnorðinum : menniskjað **hevur** ikki sál, tí tað **er** sál.

Andin tekur saman um avleiðingarnar av sonnum deyða, sum Hann raðfesti og opinberaði í Præd.9,5-6-10. Hesar smálutir verða ikki endurtiknir í skriftunum í nýggja sáttmálanum. Vit síggja tí týðningin av at kanna alla Bíbliuna. Oyðilagt fer “ *Bábylon* ” at

hava "mist" um allar ævir "teir fruktir, sum sál hennara ynskti" og "alt tað viðkvæma og stórbæra", sum hon metti og leitaði eftir. Men Andin tilskilar eisini: "fyri tykkum"; tí tey útvaldu, ólíkt henni, fara at kunna leingja, ævigt, virðingina fyri undrunum, sum Gud fer at bjóða teimum at deila.

Vers 15: "Keypmenninir við hesum, sum gjørdust ríkir av henni, skulu standa fjart burtur, av ótta fyri pínu hennara; teir skulu gráta og syrgja, .

Í versunum 15-19 miðar Andin móti „*keypmonnunum, sum gjørdust ríkir við henni*.” Endurtøkur avdúka dent á útrykkið "um ein tíma", sum er endurtikið triggjar ferðir í hesum kapitli, eins og rópið "Vei! Vei!". Talið 3 ímyndar fullkomileika. Gud heldur tí fast við at staðfesta óafturvendandi karakterin í profetisku fráboðanini; henda revsingin verður framd í allari síni guddómligu fullkomileika. Rópið: "Vei! Vei!", sum keypmenninir hava sjósett, bergtekur ávaringsrópið, sum hansara útvaldu hava sjósett í Opinberingini 14,8: "Hon er fallin! Hon datt! Bábylon hin stóra. Hesir keypmenninir hyggja fjart frá oyðilegging hansara, „av ótta fyri pínu hansara“. Og tey hava rætt at óttast hendan ávøkstin av rættvísu vreiði hins livandi Guds, tí við at angra oyðileggingina av henni, seta tey seg í hansara legu, og verða aftur oyðiløgd av drápligu menniskjansligu vreiði hjá teimum ótroystarligu ofrunum fyri átrúnaðarligum sviki. Hetta versið ger okkum tilvitað um ta ógvusligu ábyrgdina, sum handilslig áhugamál hava í tí eydnu, sum rómversk-katólska kirkjan hevur fingið. "Keypmenninir" stuðlaðu skøkjunum og hennara ringasta grimmu og despotisku avgerðum, bert av lysti til fíggjarliga og materiella ríking. Teir vundu blinda eygað fyri øllum hansara sera andstyggiligu grindadrápum og hava uppiborið at deila hansara endaligu ørindi. Eitt søguligt dømi snýr seg um parisarar, sum tóku síðu við katólsku trúnni móti reformeraðu trúnni frá byrjan av trúbotini í tíðini hjá Frans I kongi^{og} eftir hann.

Vers 16: "og vil siga: Vei! Óhepni! Tann stóra borgin, sum var klædd í fínt lín og purpur og skarlak og prýdd við gulli og gimsteinum og perlum! Uppá bara ein tíma var so nógv ríkidømi oyðilagt! »

Hetta versið staðfestir markið; "Bábylon stóra, klædd í fínt lín, purpur og skarlak"; litirnar á kongaklæðunum, tí tað var av hesi orsök, at teir spottandi rómversku hermenninir klæddu herðarnar á Jesusi við einum kápu av „*lilla*“. Teir kundu ikki ímynda sær tann týðning, sum Gud gav teirra gerðum: sum eitt bótoffur, gjørdist Jesus berari av syndunum hjá sínum útvaldu, sum vóru tilnevndir við hesum litum, *skarlati ella lilla*, sambært Jes.1,18. "Ein tími" verður nógv mikið til at oyðileggja Róm, pávan og prestarnar, eftir dýrdarfullu afturkomu Jesu Kristis, sum kemur at forða fyri deyða teirra útvaldu. Í hesi endaligu royndini fer teirra trúfesti at gera allan munin, so vit kunnu skilja, hví Gud serliga heldur fast við at styrkja teirra trúgv og tað absolutta álitið, sum tey skulu venja seg við at seta á hann. Leingi kundi menniskjað bara vera sannført um, at slík oyðilegging "um ein tíma" var eitt undur og tí eitt beinleiðis inntriv frá Gudi, eins og við Sodoma og Gomorra. Í okkara tíð har menniskjað hevur meistarað kjarnorkueld, er hetta minni undrunarvert.

Vers 17: "Og allir flogskipararnir, allir, sum sigldu hagar, sjómenninir og allir, sum reka havið, stóðu fjart burturi, »

Hetta versið snýr seg serliga um „*tey, sum nýta havið, flogskipararnir, sjómenninir, sum sigla til hetta stað, allir stóðu langt burturi*“. Tað var við at nýta ynskið hjá kongunum at ríka seg, at sjálv pávakirkjan gjørdist ríkað. Hon stuðlaði og rættvísgerði hertøkuna av londum, sum menniskju ikki kendu til tíðina, tá tey vórðu funnin, tá hennara katólsku tænarar framdu ógvuslig dráp av fólkatali í Jesu Kristi navni. Hetta var í hovuðsheitum galdandi í Suðuramerika og blóðugu ferðirnar undir leiðslu av Cortés generali. Gullið, sum varð tikið úr hesum økjum, fór aftur til Evropa fyri at ríka katólsku kongarnar og samsýnda pávadómið. Harumframt minnir denturin á sjópartin á, at tað er sum ein skipan av "djórinum, sum rísur úr sjónum", at sambandið við "sjómenninar" varð styrkt til teirra felags ríking.

Vers 18 : " og teir róptu, tá ið teir sóu roykin av brenni hennara : Hvør borg er sum henda stóra borg ? »

“Hvør býur var sum hin stóri býurin ?” rópa sjómenninir, sum síggja "roykin úr eldinum." Svarið er einfalt og skjótt : einki. Tí eingin býur hefur savnað so nógv vald, borgarligt sum ein keisarabýur, tá átrúnaðarligt síðani 538. Katolisismen hefur verið útflutt til øll lond á planetuni uttan Russland har eysturortodoksa trúgvin vrakaði hana. Eftir at hava tikið ímóti honum, bardist og forfylgdi Kína eisini honum. Men hon ræður enn í dag yvir øllum Vesturheiminum og útvøkstrinum í Amerika, Afrika og Avstralia. Tað er heimsins fremsta ferðafólkaátrúnaðarliga stað, sum dregur vitjandi úr øllum heiminum til sín. Summi koma at síggja "fornar oyðimørk", onnur fara har at síggja staðin, har pávin og kardinalar hansara búgva.

Vers 19 : “Teir kastaðu dust á høvdið, teir grótu og syrgdu, teir róptu og søgdu : Vei ! Óhepni ! Tann stóri býurin, har øll, sum hava skip á sjónum, eru vorðin rík gjøgnum hennara ríkidømi, er oyðiløgd uppá ein tíma! »

Hetta er triðja endurtøkan har øll tey undanfarnu útrykkini eru savnað, eins og neyvleikin "í einum tíma, varð tað oyðilagt". "Tann stóri býurin, har øll, sum hava skip á sjónum, eru vorðin rík av hennara ríkidømi." Ákæran gerst sera greið: tað er gjøgnum ríkidømið hjá pávastýrinum, at reiðararnir gjørdust ríkir við at bera heimsins ríkidømi til Róm. Róm fekk sína ríking av at deila ognir hjá mótstøðumonnum sínum, sum vóru dripnir av sínum æviga bandamanni, borgaraliga kongsvaldinum, sínum vápnaða vongi. Sum søguligt dømi hava vit deyða "templaranna", hvørs ogn varð býtt millum krúnuna hjá Filippi Messu og rómversk-katóliska prestastýrið. Seinni verður hetta galdandi fyri "protestantarnar".

Vers 20 : “Gleðist um hana, himmal ! Og tit heiløgu, ápostlar og profetar, gleðist eisini ! Tí at Gud hefur rættvís gjørt teg við at døma hana. »

Andin heitir á himmalbúgvvarnar og teir sonnu heiløgu, ápostlarnar og profetarnar, á jørðini, um at gleðast um oyðileggingina av rómverska Bábýlon. Gleðin verður tí í mát við tær pínur og líðingar, sum hon hefur fingið tænarar sannleikans Guds at tola ella vildi fáa teir at tola, hvat teimum seinastu útvaldu viðvíkur, sum eru trúgv móti tí halgaða hvíludegnum.

Vers 21 : “Tá tók ein veldigur eingil upp ein stein sum ein stóran myllustein og kastaði hann í havið og segði : Soleiðis skal tann stóri býurin Bábýlon verða kastaður niður og verður ikki funnin aftur. »

Samanberingin av Róm við ein „stein“ gevur trý hugskot. Fyrst kappast pávadómurin við Jesus Kristus, sum sjálvur er ímyndaður við einum "steini" í Dan 2,34 : "Tú hugdi á, til ein steinur varð skorin út uttan hendur, og sló myndina á fótarnar av jarni og leiri, og brast teir í stykki." Onnur vers í Bíbliuni kenna eisini hetta symbolið av "steini" til hansara í Sak.4,7 ; "høvuðshornasteinurin" í Sálm.118,22 ; Matt.21,42 ; og Ápostlasøgan 4:11 : "Jesus er tann steinurin, sum tit byggimenn vrakaðu, og sum er vorðin hornasteinurin." Annað hugskotið er ábendingin um pávakravið um at taka eftir ápostulin "Pætur"; høvuðsorsøkin til "eydnuna í hansara fyrirøkum og eydnuni í hansara snildum," ting, sum Gud fordømir í Dan.8,25. Hetta er júst tí meira, tí Pætur ápostul ongantíð var høvdið á kristnu kirkjuni, tí hetta heitið eigur Jesus Kristus sjálvur. Pávaliga "bragdið" er tí eisini ein "lygn". Triðja uppskotið snýr seg um navnið á pávatrárvirkinum, hansara virðismiklu basilika, sum kallaðist "Saint Peter's of Rome", hvørs sera dýra bygging førði til, at sølan av "indulgensum" varð samtykt, sum avdúkaði hann í eygunum á reformerandi munkinum Martin Luther. Henda forkláringin er framvegis tætt knýtt at øðrum hugskotinum. Vatíkanið virkaði sum kirkjugarður men meint grøvin hjá Pæturi ápostli Harrans var í roynd og veru tann hjá "Símuni Pæturi galdramanninum", tilbiðjara og presti hjá ormagudinum, sum æt Aesculapius.

Koma vit aftur til okkara tíð, so profeterar Andin móti rómverska “*Bábylon*” . Hann samanber framtíðar oyðileggingina av henni við myndina av einum “*stórum myllusteini*” av “*steini*” , sum ein “*eingil kastar í havið*” . Við hesi líknisi førir hann móti Róm eina ákæru, sum er eyðmerkt í Matt 18,6 : “*Men hvør sum helst, sum ger ein av hesum smáu, sum trúgva á meg, var honum betri, at ein myllusteinar varð hongdur um hálsin á honum, og at hann varð druknaður í havsins dýpi* .” Og í sínum føri skandaliseraði hon ikki ein av hesum smáu, sum trúgva á hann, men fjøldir. Eitt er vist: Tá tað er “*oyðilagt, verður tað ongantíð funnið aftur* .” Hon fer ongantíð at særa nakran aftur.

Vers 22 : “*Og ljóð av harpuspælarum, floytuspælarum og trompetspælarum skal ikki longur hoyrast í tær, og eingin handverkari skal ikki longur hoyrast í tær*” ;

Andin vekir síðani upp tey tónleikaligu ljóðini, sum lýstu ørkymlan og gleðina hjá íbúgvunum í Róm. Tá tey eru oyðiløgd, hoyrast tey ikki har longur. Í andaligari merking vísir tað til Guds sendiboð, hvørs orð hoyrdust við somu ávirkan sum tónleikaligu ljóðini hjá “*floytu- ella trompetspælarunum*” ; ein mynd, sum er givin í líknisi í Matt.11,17. Hann nevnir eisini “*larmar*” , sum handverkarar, sum vóru yvirfyrtir við arbeiðsskipanum, gjørdur, tí úr einum fornari býi komu bert “*larmar*” av fakligum virksemlu fram, teirra millum, “*larmurin av myllusteininum*”, sum vendi sær til at mala kornkornið, ella til at skerpa skerandi tól sum sigl, svørð og s ; hetta, longu í forna kaldeiska Bábylon, sambært Jer.25,10.

Vers 23 : “*Ljós ljósins skal ikki lýsa í tær longur, og rødd brúðgómsins og brúðarinnar skal ikki hoyrast í tær, tí at keypmenn tínr vóru stórir menn á jørðini, og allar tjóðir vóru villeddar av tínum rútum*”

„*Ljósið á lampuni skal ikki longur lýsa í tær* .” Á andaligum máli ávarar Andin Róm um, at ljósið í Bíbliuni ikki longur kemur at bjóða henni móguleikan at verða upplýst fyri at kenna sannleikan sambært Gudi.“ Myndirnar úr Jer . Andaliga eru tær røddirnar av teimum kalli, sum Kristus og hansara útvalda samkoma hava gjørt til mistar sálir at verða umvendar og frelstar. Hesin móguleikin verður burtur fyri allar ævir, eftir at hann er oyðilagdur. “*Tí at keypmenn tínr vóru teir stóru menn á jørðini* .” Tað var við síni lokkan av jarðarinnar stóru monnum, at Róm var ført fyri at víðka sína katólsku trúgv til nógv fólkasløg á jørðini. Hon brúkti tey sum umboð fyri sína átrúnaðarligu vinnu. Og úrslitið er, at „*allar tjóðir eru svikin av tínum rúnaðum* .“ Her nevnir Gud katólskar messurnar sum “*fortryllingar*” , sum eyðkenna heidnu kulturnar hjá óndum trolmonnum og heksum. Tað er rætt, at við at brúka endurtakandi formalistiskar frymlar og fánýtisligar endurtøkur, letur katólska trúgvini lítið pláss til skaparan Gud at útrykkja seg. Hann roynir ikki eingongd at gera tað, tí hann kennir henni ein “*fremmandan gud*” í Dan.11,39 og kendi hana ongantíð sum tænarar ; “*vikarurin hjá Guds soninum*” , heitið hjá pávanum, er tí ikki hansara vikarur . Í næsta versinum verður orsøkin givin.

Vers 24 : “*og av tí at í henni varð funnið blóð profeta og heiløga og øll, sum eru dripin á jørðini* . »

“*... og av tí at blóðið av profetum og halgimennum varð funnið í henni*” : Harðligt, óflexibelt, óviðkvæmt og grimt gjøgnum alla sína søgu, hevur Róm ristað ein veg gjøgnum blóðið av sínum ofrum. Hetta var galdandi fyri heidna Róm men eisini fyri páva Róm sum fekk sínar mótstøðumenn dripnar av kongunum, upplýstu Guds tænarar sum tordu at fordøma hansara djevulska náttúru. Summi vóru vard av Gudi, so sum Waldo, Wycliffe og Luther , onnur vóru ikki og endaðu lívið sum pínslarvátar fyri trúnni, á stakum, blokkum, pillorum ella galga . Profetisku útlitini fyri at síggja hansara gerð endaliga steðga, kunnu bert gleða himmalbúgvvarnar og teir sonnu halgimenni á jørðini. “*... og av øllum, sum eru dripin á jørðini*” : Tann, sum ger hendan dómin, veit, hvat hann tosar um , tí hann hevur fylgt við gerðum Róm síðani stovnanina í 747 f.Kr. Heimsstøðan á síðstu døgum er tann nýggjasti ávøksturur, sum tann sigrandi og ráðandi Vesturheimurin av hinum fólkasløgnum á

jörðini ber. Monarkiska og tá republikanska Róm gloypti fólkaslögnum á jörðini, sum tað legði undir seg. Fyrimyndin hjá hesum samfelagnum hevur verið tann hjá 2000 ára sonnum og fólkskum kristindómi . Aftaná oyðilegði heidna Róm, páva Róm ímyndina av Kristi friði og tók frá menniskjanum ta fyrimynd, sum hevði givið fólkinum eydnu. Við at rættvísgera slaktið av teimum sonnu lombunum, lærusveinunum hjá Jesusi Kristi , læt tað upp fyri átrúnaðarligum samanbrestum, sum føra menniskjað til ein ræðuligur fólkadrápstriðja heimsbardaga. Tað er ikki uttan orsök, at normurin um háls-slit verður alment vístur fram av islamskum vápnaðum bólkum. Hetta hatur móti islam er eitt seint svar uppá stríðini í krossferðunum, sum Urban II setti í verk úr Clermont -Ferrand 27. november 1095.

Opinberingin 19 : Harmageddonbardagin hjá Jesusi Kristi .

Vers 1 : “ *Eftir hetta hoyrði eg eina harða rødd av stórari fjøld í himli siga : 'Halleluia ! Frelsa, dýrd og kraft eigur Gud okkara , .*

Halda vit fram frá fyrra kapitli 18, so eru tey loystu og frelstu útvaldu seg sjálvi í himlinum, berarar av tí „*nýggja navninum*“, sum merkir teirra nýggju himmalsku náttúru . Gleði og gleði ráða og teir trúføstu himmalsku einglarnir lyfta tann frelsandi Gud. Hesin „*stóri fjøldin*“ er øðrvísi enn „*fjøldin, sum eingin kundi telja*“, sum er nevnd í Opinberinginini 7,9. Tað umboðar eina samkomu av Guds heilagu himmalsku einglum , sum lyfta Hansara " dýrd " tí í vers 4 fara tey jarðligu útvaldu , sum teir " *24 elstu* " ímynda , at svara og staðfesta sína tilhald til tey orðini , sum eru talað , og siga : " Amen ! » Hvat merkir : Sanniliga !

Raðfylgjan av hugtøkunum “*frelsa, dýrd, vald*” hevur sín logikk. “ Frelsan ” varð givin teimum jarðligu útvaldu og teimum heilagu einglunum , sum góvu “ *dýrd* ” til Skaparan Gud , sum fyri at frelsa tey, kallaði á sín guddómliga “ *kraft* ” at oyðileggja felags fíggindar.

Vers 2 : “ tí at dómar hansara eru sannir og rættvísir ; tí at hann hefur dómt hina stóru skøkjuna, sum spilti jørðina við hordómi sínum, og hefur hevnt blóð tænarara sína av hennara hond. »

Tey útvaldu, sum høvdu til felags tostan eftir sannleika og sonnum rættvísi, eru nú fult nøgd og uppfylt. Í sínum blinda galskapi helt menniskjað, sum var skorið burtur frá Gudi, at tað kundi gera tey seinastu fólkasløgini eydnurík við at mýkja støðið á sínum rættvísi ; Einans tað ónda nýtti hetta valið og eins og gangrena , herjaði tað á allan menniskjakroppin. Tann góði og miskunnsami Gud vísir í dómi sínum um “ *Bábylon hina stóru* ” , at tann, sum gevur deyðan, skal líða deyðan. Hetta er ikki ein óndskapsgerð, men ein rættvísigerð. So, tá tað ikki longur veit, hvussu tað skal revsa tey seku, gerst rættvísi órættvísi.

Vers 3 : “ *Og teir søgdu aðru ferð : Alleluia ! ...og roykurin fer upp um aldur og aldur.* »

Myndin er villeiðandi , tí " *roykurin* " av eldinum, sum oyðileggur Róm, fer at hvørva eftir oyðileggingina. " *Aldurnar* " tilnevna ævinleikans meginreglu, sum bert snýr seg um sigursharrarnar av teimum alheims himmalsku og jarðligu royndunum. Í hesum útrykkinum , leggur orðið " *roykur* " upp til oyðilegging og útrykkið " *øld og øld* " gevur tí eina æviga ávirkan, tað vil siga eina endaliga oyðilegging ; hon kemur ongantíð upp aftur. Faktiskt kann " *roykurin* " í ringasta føri rísa í huganum hjá teimum livandi sum minni um eina dýrdarfulla guddómliga gerð, sum Gud hefur framt móti Róm, blóðuga fíggindanum.

Vers 4 : “ *Og teir fyra og tjúgu elstu og hinar fyra livandi verur fall niður og tilbóðu Gud, sum sat á hásetinum, og søgdu , Amen ! Haleluja !* »

Sanniliga ! Lov veri Harranum ! ... siga saman tey loystu av jørðini og heimunum, sum hava verið reinir. Tilbiðjanin av Gudi er merkt av at bøna ; ein lógligur formur, sum einans er tilskilaður honum.

Vers 5 : “ *Og ein rødd kom úr hásetinum og segði : Lovið Gudi okkara, allir tit tænarar hansara, tit, sum óttast hann, bæði smáir og stórir !* »

Henda røddin er tann hjá “ *Mikael* ” , Jesusi Kristi , teimum báðum himmalsku og jarðligu útrykkunum, sum Gud opinberar seg undir fyri sínum skapningum. Jesus sigur : " *tit, sum óttaðust hann* ", og minnist sostatt á tann " *ótta* " fyri Gudi, sum krevst í boðskapinum hjá fyrsta einglinum í Opinb.14,7. " *Óttin fyri Gudi* " er bert ein samandrátur av tí skilagóða hugburðinum hjá einum skapningi móti sínum Skapara , sum hefur lívs og deyðavaldið yvir henni . Sum Bíblían lærir í 1. Jóh. 4,17-18 , “ *fullkomin kærleiki rekur ótta burtur* ” : “ *Í hesum er kærleiki okkara fullkomin, fyri at vit kunnu hava dirvi á dómadegi.* ” *Eingin ótti er í kærleikanum, men fullkomin kærleiki rekur óttan burtur; tí ótti hefur revsing við sær, og tann, sum óttast, er ikki fullkomin í kærleika.* ” So tess meira tann útvaldi elskar Gud, tess meira lýðir hann honum, og tess minni orsök hefur hann til at óttast hann. Tey útvaldu eru av Gudi útvald millum tey smáu, eins og ápostlarnir og teir eyðmjúku lærusveinarnir, men eisini úr teimum stóru sum hin stóri kongurin Nebukadnezar. Hesin kongakongurin í síni tíð er eitt fullkomið dømi um, hvussu ein kongur, hvussu stórir hann so er millum menniskju, bert ein veik skapningur framman fyri tí alvalda Skapara Gudi.

Vers 6 : “ *Og eg hoyrði sum rødd av stórari fjøld, sum rødd av nógvum vøtnum og sum rødd av sterkum toru, sum siga , Alleluja ! Tí Harrin, Gud okkara, hin alvaldi, ræður.* »

Hetta versíð savnar útrykk, sum longu eru sædd. „ *Stóra fjøldin* “ samanborið við „ *larmin av nógvum vøtnum* “ er umboðað av Skapanum í Opinberingini 1,15 . Tey " *røddir* " , sum verða frammi , eru so " *nógvar* " , at tær bert kunnu samanberast við rumblings , " *torularmin* " . „ *Halleluja!* “ *Tí Harrin, Gud okkara, hin alvaldi, ræður.* » *Hesin boðskapurin merkti virksemd hjá “ sjeýnda lúðrinum ” í Opinb .*

Vers 7 : “ *Latið okkum gleðast og gleðast og geva honum dýrd ; tí at brúðleyp lambsins er komið, og kona hansara hefur gjørt seg til reiðar ,*

" Gleðin " og " *gleðin* " eru fult rættvísgjörð, tí tíðin við " *bardaga* " er av . Í himmalsku " *dýrd* " , " *brúðrini* " , hefur samkoman teirra útvaldu loyst av jörðini lagt seg saman við sínum " *brúðgómi* " , Kristusi , hinum livandi Gudi " *Mikael* " , YaHweh . Í nærveru av øllum teirra himmalsku vinum fara tey loystu og Jesus Kristus at halda „ *brúðleypshátíðina* “ , sum sameinir tey . " *Brúðurin hefur fyrireikað seg* " við at endurreisa allar teir guddómligu sannleikarnar, sum katólska trúgvin hefur fingið at hvørva í síni útgávu av kristnu trúnni . " Fyrireikingin " var long, bygd á 17 øldir av trúarsøgu, men serliga síðani 1843, dagfestingina av byrjanini av guddómlika kravinum um tær ymisku endurnýggjanirnar, sum vóru vorðnar ómissandi, tað vil siga allar teir sannleikar, sum teir forfylgdu protestantisku reformatorarnir ikki endurnýggjaðu . Liðugtgerðin av hesi fyrireiking varð framd av teimum seinastu mótstøðuføru sjeyndadagsadventistunum, sum vóru verandi í góðkenning Guds og ljósinum, sum Jesus gav honum til endan og longu til hesa byrjanina av 2021, tá eg skrivi hesa útgávuna av hansara ljósum .

Vers 8 : “ *Og henni varð givið at vera ílatin í fínum líni, reint og ljóst. Tí at tað fína línið merkir rættvísu gerningar hinna heilagu.* »

" *Fínt lín* " vísir til " *rættvísu verkini hjá teimum* "sonnu seinastu" *heilagu* ." Hesi " *verk* " , sum Gud kallar " *rættvís* " , eru ávøksturin av guddómligum opinberingum, sum eru givnar í røð síðani 1843 og 1994. Hetta verkið er nýggjasta ávøksturin, sum avdúkar guddómlika íblástrarnar, sum eru givnir síðani 2018 til tey, sum hann elskar og signar og " *fyrirreikar* " hesa ddtion í " *vit* " . Um Gud signar " *rættvísu verkini* " hjá sínum sonnu " *heiløgum* " , so bannaði hann tvørturímóti og stríddist , til hon varð oyðiløgd , leguna hjá falskum heiløgum , hvørs " *verk* " vóru " *órættvís* " .

Vers 9 : “ *Og eingilin segði við meg : Skriva : Sæl eru tey , sum eru kallað til brúðleypskvøldmáltíð lambsins ! Og hann segði við meg : Hesi orð eru sonnu orð Guds .*

Hendan sælan er latin teimum heiløgu, sum eru loyst við blóði Jesu Krists, hvørs undangongumenn vóru umhugsaðir av tí í Dan.12:12 (*Vælsignaðir eru teir, sum bíða til 1335 dagar*) av teimum undangongumonnum, sum júst verða symboliseraðir av " *144.000* " ella 12 X710. At koma inn í himmalin í ævir er sanniliga ein orsök til stóra eydnu, sum fer at gera guddómlika “ *eydnurík* ” tey, sum hava hendan móguleikan. Eydnan er ikki einasti faktorurin fyri at fáa gagn av hesum framíhjárætti, men tilboðið um frelsu er givið okkum av Gudi sum ein " *annar móguleiki* " eftir arvin og fordømingina av upprunasyndini. Lyftið um frelsu og framtíðar himmalskar gleðir er váttað sum Guds munnliga skylda, sum er verd okkara trúgv, tí Hann heldur varandi sínar skyldur. Royndirnar á síðstu døgum fara at krevja vissur, har ivi ikki longur fær pláss. Tey útvaldu noyðast at stóla á trúgv , sum er bygd á Guds opinberaðu lyfti , tí tað , sum skrivað er , er áður sagt . Hetta er orsøkin til, at Bíblían, Heilaga Skriftin eitur : Guds orð .

Vers 10 : “ *Og eg fall til føtur hansara at tilbiðja hann ; en hann mællti til min : Ver vara at gera eigi ! Eg eri medtænarin tín og brøðrum tínum, sum hava vitnisburðin um Jesus. Tilbið Gud. Tí at vitnisburðurin um Jesus er andi profetisins.* »

Gud nýtir feilin hjá Jóhannesi til at avdúka okkum sína fordøming av katólsku trúnni, sum lærir limirnar hetta slagið av skapanartilbiðjan. Men, tað miðar eisini móti protestantisku trúnni sum eisini fremur hendan feilin við at heiðra heidna "sólardagin " arvaður úr Róm. Eingilin, sum tosar við hann, er uttan iva " Gabriel " , tann guddómliki trúboðarin, sum er tætt við Gud, sum longu hefur víst seg fyri Dánjali og Mariu, " surrogat " móður Jesusar. So høgur sum hann er, vísir “ Gabriel ” sama eyðmjúkleika sum Jesus. Hann krevur bert heitið " *medtænara* " hjá Jóhannesi til teir seinastu tíggju misálitisfólkadventistavaldu í endatíðini. Síðani 1843 hava tey útvaldu havt við sær „ *vitnisburðin um Jesus* “ , sum sambært hesum versinum merkir „ profetiandan “. Adventistar hava til sín egna skaða avmarkað hendan " *profetianda* " til tað arbeiðið, sum Ellen G. White, sendiboð Harrans, framdi millum 1843 og 1915. Teir hava sostatt sjálvir sett mark fyri tí ljósi, sum Jesus gav. Nú

er " *profetiandin* " ein varandi gáva, sum stendst av einum ektaðum sambandi millum Jesus og lærusveinar hansara, og sum hvílir fram um alt á hansara avgerð um at lata einum tæna, sum hann velur, eina missión við øllum myndugleikanum í hansara guddómleika. Hetta arbeiðið ber vitni um, at "*profetiandin* " framvegis er sera virkin og kann halda fram til heimsins enda.

Vers 11 : " *Tá sá eg himmalin opnaðan, og sí, eitt hvítt hest! Hann, sum sat á honum, kallaðist Trúfastur og Sannur, og í rættvísi dømí hann og stríðist.* »

Í hesi senuni førir Andin okkum aftur til jørðina, áðrenn endaliga sigurin og oyðileggingin hjá "*Bábylon hinari stóru* ." Andin lýsir lýtuna, tá, við afturkomu síni, hin dýrdarriki Kristus møtir teimum jarðligu uppreistrarmonnunum. Í tí dýrdargjørda Jesusi Kristi kemur Gud úr sínum ósjónleika : "*himmalin er opin* ." Hann kemur fram í myndini av "*fyrsta innsiglinum* " í Opínb. 6,2, sum ein reiðari, tað vil siga ein Leiðari, sum hevur sett sær fyri "*at vinna og at vinna* " á einum "*hvítum hesti* ", myndin av legu hansara merkt av reinleika og heilagleika. Navnið "*trúfastur og sannur* ", sum hann gevur sær sjálvum í hesi senu, setur handlingina í útbyggingina av seinastu tíðini, sum navnið "*Laodikea* " profeterar í Opínb.3,14. Hetta navnið merkir " *dømd fólk* ", sum her er staðfest við neyvleikanum : "*Hann dømí* ". Við at nágreina, at hann "*stríðist við rættvísi* ", vekir Andin upp lýtuna í "*Harmageddon - bardaganum* " í Opínb.

Vers 12 : " *Eygu hansara vóru sum eldslogi ; á høvðinum vóru fleiri diademur ; hann hafdi nafn skrifad, er engi veit nema hann sjalfr ;* »

Vitandi um samanhingin í sjónleikinum, kunnu vit skilja, at "*eygu hansara* " samanborið við ein "*eldsloga* " hyggja at markinum av vreiði hansara, teir *sameindu uppreistrarmenninir* " fyrireikaðir til bardaga " síðani Opínb. *harrar* . "*Hansara skrivaða navn, sum eingin veit uttan hann sjálvur* " vísir hansara ævigu guddómliðu náttúru.

Vers 13 : " *og hann var klæddur í eitt klæði, sum var dyppað í blóð. Hansara navn er Guds orð.* »

Hetta „ *blóðdálkaða plaggið* “ merkir tvey ting. Tann fyrsti er hansara rættvísi, sum hann fekk við at úthella sítt egna "*blóð* " til loysing av sínum útvaldu. Men hetta offrið, sum hann sjálvboðin ger fyri at bjarga sínum útvaldu, krevur deyða teirra álopsmenn og forfylgjarar. Hansara "*plagg* " verður aftur klætt við "*blóði* ", men hesaferð verður tað tað hjá fíggindum hansara "*traðkað í vínpressuni av Guds vreiði* " sambært Jesaja 63 og Opínberingin 14:17 til 20. Hetta navnið "*Guds orð* " avdúkar týðningin av hansara lívsneyðugu e revelth e . th ok af himni eptir uppreisn hans. Okkara frelsari var Gud sjálvur fjaldur í jarðiskari útsjónd. Hansara varandi undirvísing, sum hansara valdu embætisfólk fáa, fer at gera allan munin millum frelstu leguna og mistu leguna.

Vers 14 : " *Herarnir, sum vóru í himli, fylgdu honum á hvítum hestum, klæddir í hvítum og reinum líni.* »

Myndin er dýrdarfull, tað "*hvíta* " av reinleika eyðkennir heilagleika Guds legu og fjøldina av einglum, sum vóru trúgvir. „ *Fína línið* “ avdúkar teirra „ rættvísu “ og reinu verk

Vers 15 : " *Og úr munní hansara gekk eitt hvast svørð, sum hann skuldi sláa tjóðirnar niður við ; hann mun stýra teimum við jarnstavi ; og hann skal traðka vínpressuna av vreiði og vreiði Guds hins alvalda .*

" *Guds orð* " vísti til Bíbliuna, hansara heilaga " *orð* " sum savnaði saman hansara læru sum leiði tey útvaldu í hansara guddómliða sannleika. Á afturkomudegnum kemur "*Guds orð* " sum eitt "*hvast svørð* " at drepa hansara uppreistrarhugaðu, ósemjuføru, kjakandi fíggindar, sum eru klárir at úthella blóðið av sínum seinast útvaldu. Oyðileggingin av fíggindum hansara lýsir úttrykkið "*Hann skal ráða teimum við jarnstavi* " sum eisini merkir dómsarbeiðið, sum tey útvaldu, sum skulu vinna sambært

Opinberingini 2,27, fremja. Ætlanin um guddómliga hevnd, sum kallast "vintage" í Opinb.14,17-20, verður aftur staðfest her. Hetta temaið er ment í Jes.63 har Andin tilskilar, at Gud virkar einsamallur uttan nakran mann saman við sær. Orsøkin er, at tey útvaldu, sum longu eru fòrd til himmals, ikki eru vitni til dramatikkin, sum rakar uppreistrarmenninar.

Vers 16 : " Og á klæðinum og á lærinum hevði hann eitt navn skrivað : Kongur konganna og Harri harranna. »

" Klæðini " vísa til verk hjá einum livandi verum og " lær hansara " leggur upp til hansara styrki og vald, tí ein týðandi detalja er , at hann kemur fram sum ein reiðari, og fyri at standa á einum hesti, verða musklarnir í " lærunum " , teir størstu í menniskjanum, settir til royndar og gera handlingina móguliga ella ikki. Hansara ímynd sum reiðmaður var týðandi fyrr, tí hetta var tann útsjónin, sum stríðsmenn tóku. Í dag sita vit eftir við symbolismuni í hesi myndini sum sigur okkum , at reiðmaðurin er ein lærari , sum ræður yvir einum hópi av menniskjum , sum er symboliseraður av tí riddaða " hestinum " . Tann , sum Jesus ríður, snýr seg um tey útvaldu hansara, sum í lötuni eru spreitt um alla jørðina. Navn hansara " Kongur konganna og Harri harranna " er ein kelda til sonna troyst fyri hansara elskaðu útvaldu, sum eru undir órættvísu diktatunum hjá kongunum og harrunum á jørðini. Hetta evnið hevur uppiborið kláring. Fyrimyndin av jarðiska kongsdøminum varð ikki gjørd eftir meginreglum, sum Gud góðkendi. Sanniliga gav Gud Ísrael, **sambært áheitan hennara** , at verða stýrt á jørðini av einum kongi, siteri eg, " eins og hinar tjóðirnar " heidningum, sum vóru til tá. Gud svaraði bara áheitanini frá teirra óndu hjørtum. Tí á jørðini er tann besti av kongum bert ein " andstyggilig " vera, sum " heystar har, sum hann ikki hevur sáað " og tann, sum kennir Gud, bíðar ikki eftir at verða kollveltur av fólki sínum fyri at umvæla seg sjálfvan. Fyrimyndin, sum Jesus leggur fram, fordømir fyrimyndina, sum býtt, óvitandi og ónd fólkasløg bera á jørðini frá ættarliði til ættarlið. Í Guds himmalska heimi er leiðarin tænar hjá sínum fólki, og av hesum fær hann alla sína dýrd. Lykilin til fullkomna eydnu er har, tí eingin livandi vera líður orsakað av sínum medmenniskja. Í síni dýrdarfullu afturkomu kemur Jesus at oyðileggja óndar kongar og harrar, og teirra óndskap, sum teir kenna til hansara við at halda, at teirra stjórn er ein guddómligur rættur. Jesus vil læra tey at hetta er ikki so ; til teirra , men eisini til mannfjöldina, sum rættvísger teirra órættvísi. Hetta er forkláringin av " líknisinum um talentirnar " sum síðani verður framd og brúkt.

Eftir konfrontatióinina

Vers 17 : " Og eg sá ein eingil standa í sólini. Og hann rópti við harðari rødd og segði við allar fuglarnar, sum flugu mitt á himlinum: «Komið, savnað tykkum saman til Guds stóru kvøldmáltíð .

Jesus Kristus " Mikael " kemur í myndini av sólini symbolið av guddómligum ljósi at berjast móti teimum falsku kristnu tilbiðjarunum av sólgudinum sum rættvísger broytingina av hvíludegnum sum keisarin Konstantin ¹gjørði. Í teirra konfrontatióin við Kristus Gud fara tey at uppdaga, at tann livandi Gud er meira ræðuligur enn teirra sólgudur. Við harðari rødd kallar Jesus Kristus til eina samkomu av kjøtetandi fuglum.

Viðmæli : Eg skal her aftur vísa á, at uppreistrarmenninir ikki ynskja at tilbiðja sólarguddómin tilvitað og sjálvboðin, men teir undirmeta tað fakta, at fyri Gud varðveitir tann fyrsti dagurin, sum teir heiðra fyri sína vikuligu hvíld, dálkan av síni heidnu nýtslu av fortíðini. Somuleiðis avdúkar teirra val eitt stórt vanvirðing fyri tíðarskipanini, sum hann setti á stovn frá byrjan av, at hann skapti jørðina. Gud telur dagarnar, sum eru merktir av, at jørðin snýr seg um sín ás. Í sínum inntrivum fyri fólk sítt Ísrael mintist hann vikuskipanina við at vísa , við at nevna hana , sjeynda dagin, sum kallaðist " hvíldagur ". Nógv trúgva, at tey kunnu verða rættvísgerð av Gudi orsakað av teirra einleika. Hvørki einleiki ella sannføring hava nakað virði fyri tey, sum tvíhalda um sannleikan , sum Gud greitt sigur. Sannleikin í henni er einasti støði , sum ger semju móguliga gjøgnum trúgv á sjálvboðna offrið hjá Jesusi

Kristi. Persónligar meiningar verða ekki hoyrðar ella viðurkendar av Skaparanum Gudi, Bíblían staðfestir hesa meginreglu við hesum versinum úr Jesaja 8,20: “*Til lógina og til vitnisburðin ! Um ein ikki tosar soleiðis, verður eingin morgunroðin fyri fólkið .*”

Tvær "veitslur" eru fyrireikaðar av Gudi : "brúdleypskvøldmáltíðin hjá Lambsinum", hvørs gestir eru teir útvaldu sjálvir hvør sær, tí, samanlagt, umboða teir "Brúðurina". Onnur "veitslan" er av tí makabra slagnum og ágóðan av henni eru bert "fuglarnir" av rovdjórum, grindar, kondorar, drekar og onnur sløg av ættini.

Vers 18 : “*At eg skal eta hold konganna, hold hermanna, hold hermanna, hold hesta og teirra, sum sita á teimum, og hold øll menniskju, bæði fræls og træl, bæði smá og stór.* »

Eftir at alt menniskjað er oyðilagt, verður eingin eftir at leggja líkini undir jørðina, og sambært Jer 16 :4, "verða tey breidd út sum mýl á jørðini." Latið okkum finna alt versið, sum lærir okkum ta ørindi, sum Gud goymir teimum, sum hann bannar: “*Tey skulu doyggja neyðtíkin av sjúku; Teimum verður hvørki givið tár ella jarðarferð; teir verða sum møði á jørðini; teir skulu týna av svørði og hungri; og grindir teirra verða føði hjá himmalsins fuglum og djórum á jørðini.* Sambært uppteljingini, sum Andin leggur fram í hesum versi 18, sleppur eingin maður undan deyðanum. Eg minnst, at "hestarnir" symbolisera tey fólkasløg, sum teirra borgarligu og trúarleidarar leiða sambært Ják 3 :3 : "Um vit leggja bitin í munnin á hestunum, soleiðis at teir lýða okkum, so stýra vit eisini øllum kroppi teirra." »

Vers 19 : “*Og eg sá djórið og kongar jarðarinnar og hermenn teirra savnaðar saman til at berjast móti honum, sum sat á hestinum, og móti her hansara.* »

Vit hava sæð, at "Harmageddonbardagin" var andaligur, og at á jørðini var tátturin í honum at áleggja deyðanum hjá øllum teimum seinastu sonnu trælunum hjá Jesusi Kristi. Henda avgerð varð tikin áðrenn Jesu Kristus kom aftur og uppreistrarmenninir vóru vísir í sínum vali. Men tá ið hon kom í gildi, læt himmalin upp og avdúkaði tann guddómliga hevandi Kristus og einglaherar hansara. Tað er eingin móguleiki fyri bardaga longur. Eingin kann berjast móti Gudi, tá ið hann kemur fram og úrlitið er tað, sum Opinberingin 6,15-17 opinberaði okkum : “*Kongarnir á jørðini, ættarmenninir, teir ríku, teir sterku, hvør trælur og hvør frælsur maður, goymdu seg í hellunum og í fjallabjörgunum. Og teir søgdu við fjøllini og klettarnar: «Fallið niður á okkum og fjalið okkum fyri andliti hansara, sum í hásetinum situr, og fyri vreiði lambsins! tí at hin stóri vreiðidagur hansara er komin, og hvør skal standa?*” Til seinasta spurningin er svarið: teir útvaldu, sum skuldu verða dripnir av uppreistrarmonnunum; útvaldir halgaðir av teirra trúfesti móti tí heilaga hvíludegnum, sum profetaraði sigur Jesusar yvir øllum fíggindum sínum og teimum av hansara loystu.

Vers 20 : “*Og djórið varð tikið og saman við honum tann falski profeturin, sum gjørði undurverk fyri honum, og sum hann svikaði tey við, sum høvdu fingið merkið á djórinum og tey, sum høvdu tilbiðið mynd hansara. Teir vórðu báðir kastaðir livandi í eldvatnið, sum brendi av svávuli.* »

Gætur! Andin avdúkar okkum endaligu ørindini av seinasta dóminum, meðan Gud fyrireikar tað til "djórið og falska profetin", sum er katólska trúgvín og protestantiska trúgvín, sum falsku adventistarnir hava lagt seg saman síðani 1994. Tí "brennandi vatnið av eldi og svávuli" fer at dekkja jørðina av sevendium einans, tively, eftir seinasta dóm. Hetta versið avdúkar okkum undurfullu kenninguna av fullkomna rættvísinum hjá okkara Skapara Gudi. Tað staðfestir munin á teimum, sum veruliga hava ábyrgdina, og teimum sviknu, men seku ofrunum, tí tey hava ábyrgdina av sínum vali. Teir átrúnaðarligu ráðandi eru "kastaðir livandi í eldvatnið", tí teir hava sambært Opinb.14,9 eggjað monnum og kvinnum á jørðini til at virða "merkið á djórinum", hvørs revsing varð kunngjörd.

Vers 21 : “*Og hini vórðu dripin við svørði hansara, sum sat á hestinum, sum kom úr munninum hansara; og allir fuglarnir vóru mettir av holdi sínum.*”

Hesi "onnur" snúgvu seg um ikki-kristnar ella ikki-trúgvandi menniskju, sum fylgdu altjóða rørsluni og lýddu almennu skipanini uttan persónliga skyldu til tað, sum teir kristnu

trúarligu uppreistrarmenninir framdu. Ikki verða dekkjað av rættvísinum í blóðinum, sum Jesus Kristus hefur úthelt, yvirliva tey ikki afturkomu Kristusar, men verða tó dripin av hansara orði, sum er ímyndað av " *svørðinum, sum kom úr munnni hansara* ". Hesar falnu verur, sum eru eygnavitni til, at hins sanna Guds kemur fram, koma til endaliga dómin, men tær fara ikki at líða líðingina av langtíðardeyða í " *eldvatninum* ", sum er tilskilað teimum stóru átrúnaðarligu sekunum, sum eru virknir í uppreistrinum. Eftir at hava verið frammi fyri dýrd hins stóra Skapara Guds, Stóra Dómarin, verða tey knappliga oyðiløgd.

Opinberingin 20 : **túsund árin í sjevnda ártúsund .** **og hin seinasta dómurinn .**

Djevulsins revsing

Vers 1 : “ *Og eg sá ein eingil koma niður av himli, sum hevði lykilin til botnsgrøvina og eina stóra ketu í hondini.* »

" *Ein eingil* " ella sendiboð Guds " *fer niður av himli* " til jørðina, sum, frádømd øllum sløgum av jarðligum lívi, menniskja og djór, her tekur navnið " *avgrundin* ", sum tilnevnir hana í 1. Mós. " *Lykilin* " letur upp ella letur aftur atgongdina til hetta oyðilagda landið. Og " *tann stóra ketan* " , sum er hildin í " *hond hansara* " , bendir á, at ein livandi vera fer at verða kettað til tað oyðilagda landið, sum fer at gerast hansara fongsul.

Vers 2 : “ *Hann tók drekan, tann gamla ormin, sum er Djevalin og Satan, og bant hann í túsund ár.* »

Tey útrykk, sum nevna " *Satan* " uppreistrarhugaða eingilin, í Opinb.12,9, eru her aftur siterað. Teir minna okkum á hansara sera høgu ábyrgd í líðingini , sum hansara uppreistrarhugaskapur elvdi til ; likamliga og moralska líðing og pínu, sum ráðandi, sum vóru undir hansara íblástri og ávirkan, álagdu menniskjum, tí teir vóru eins óndir og hann. Sum " *dreki* " leiðdi hann heidna keisaraliga Róm, og sum " *ormur* " leiðdi hann kristna páva Róm , men avmaskeraður um trúbotina, uppførði hann seg aftur sum ein " *dreki* " , sum varð tæntur av vápnaðu katólsku og protestantisku samgongunum og " *drekanadunum* " hjá Louis XIV. Frá leguni hjá teimum demonisku einglunum er " *Satan* " tann einasti, sum yvirlivir, meðan hann bíðar eftir sínum bótdeyða við seinasta dóm, verður hann á lívi í fleiri " *túsund ár* " einsamallur, uttan nakað samband við nakra veru, á jørðini, sum er vorðin eitt formleyst og tómmt oyðimørkfongsul, fólkad bert av líkum og decomp.

Eingilin í avgrundini á oyðilagdu jørðini: Oyðileggjarin í Opinberingini 9,11 .

Vers 3 : “ *Og hann kastaði hann í grøvina, stongdi hann og setti innsigli á hann, fyri at hann ikki skuldi villleiða tjóðirnar meira, fyrr enn tey túsund árin vóru liðug. Eftir hetta skal hann sleppa leysur í eitt lítið kappingarár.* »

Myndin, sum er givin, er nágreinilig, Satan er settur á oyðiløgdu jørðina undir einum klæði, sum forðar honum í at fáa atgongd til himmalin ; soleiðis, at hann finnur seg undir avmarkingunum í tí menniskjaliga norminum, hvørs tap hann elvdi til ella eggjaði til. Hinir livandi verur, himmalskir einglar og menniskju, sum aftur eru vorðnir einglar, eru omanfyri hann, tað vil siga í himlinum, sum hann ikki longur hefur atgongd til síðani sigurin hjá Jesu Kristi á synd og deyða . Men stóðan hjá honum er versnað, tí hann ikki longur hefur nakra selskap, hvørki eingil ella menniskju. Í himlinum eru „ *tjóðirnar* “, sum hetta versið nevnir uttan at nevna „ *av jørðini* “. Hetta er tí, at tey loystu av hesum tjóðum eru øll í himlinum í Guds ríki. Leikluturin hjá “ *ketuni* ” verður sostatt avdúkaður ; hon noyðir hann at vera einsamallur og einsamallur á jørðini. Í guddómligu skránni verður djevalin fangi

í " *túsund ár* ", og at enda verður hann leyslatin, og hefur atgongd og samband við tey óndu deyðu, sum eru risin upp í aðru uppreisn, til " *seinna deyðan* " av seinasta dómi, á jørðini, sum tá verður, aftur lötuvíst, fólkað aftur. Hann fer aftur at leggja undir seg tær uppreistrarhugaðu tjóðirnar, sum eru dómðar fyri til fánýtis at royna at berjast ímóti teimum heilagu loystu einglunum og Jesusi Kristi stóra dómaranum.

Tey loystu døma tey óndu .

Vers 4 : “ *Og eg sá háseti; og teimum, sum á henni sótu, varð givið vald at døma. Og eg sá sálir teirra, sum vórðu háshøgð fyri vitnisburðin um Jesus og fyri Guðs orð, og sum ikki høvdu tilbiðið djórið ella mynd hansara og ikki høvdu fingið merki hansara á pannu sína ella á hendur sínar. Teir komu aftur til lívs og ráddu saman við Kristi í túsund ár .*

" *Teir , sum sita á trónum* " hava kongliga " *valdið* " at " *døma* " . Hetta er ein týðandi lykil til at skilja týðningin, sum Gud gevur orðinum „ *kongur* “ . Nú, í sínum ríki, í Jesusi Kristi “ *Mikael* ” , deilir Gud sín dóm við allar sínar menniskjaligu skapningar, sum eru loystar av jørðini. Dómurin yvir tey óndu á jørð og í himli verður felags og deildur við Gud. Hetta er einasti táttur í kongsdøminum hjá teimum loystu útvaldu. Ríkið er ikki tilskilað einum flokki av teimum útvaldu, men til øll, og Andin minnist, at í tíðini, sum er farin á jørðini, hava fyrst verið ógvusligar drápsforfylgingar, sum hann vekir upp við at nevna : " *sálir teirra, sum høvdu verið háshøgð vegna vitnisburð um Jesus og vegna* " ; Paulus var ein teirra. Andin vekir sostatt tey kristnu ofrini fyri rómverskari heidning og ótolerantu rómversku pávatrúnni, sum var virkin millum ár 30 og 1843. Síðani miðar hann eftir teimum seinastu útvaldu, sum " *djórið, sum rísur upp av jørðini* " í Opinb . í árinum 2029 til fyrsta várdag undan páskum í árinum 2030 .

Í samsvari við fráboðanina um " *sjeýnda trompet* " í Opinb . Teir noyðast at „ *døma* ” óndar menn og falnar himmalskar einglar. Paulus sigur í 1. Kor. 6,3 : “ *Vita tit ikki, at vit skulu døma einglar? Og vit skulu ikki døma, við tí meira vit, tingini í hesum lívinum?* »

Onnur uppreisnin fyri falnar uppreistrarmenn

Vers 5 : “ *Hini deyðu livnaðu ikki aftur, fyrr enn tey túsund árinu vóru liðug. Hetta er fyrsta uppreisnin.* »

Varið er við felluni ! Orðingin " *Restin av teimum deyðu komu ikki til lívs, fyrr enn tey túsund árinu vóru liðug* " er í parentes og útrykkið, sum fylgir tí " *Hetta er fyrsta uppreisnin* " snýr seg um tey fyrstu deyðu í Kristi, sum vórðu reis upp í byrjanini av teimum " *túsund árunum* ", sum eru nevnd. Parentesin vekir, uttan at nevna hana, fráboðanina um eina aðra " *uppreisn* " , sum er tilskilað teimum óndu deyðu, sum verða rís upp við endan av " *túsund árunum* " til seinasta dómin og deyðiligu revsingina av " *eld- og sváulvatninum* " ; sum fremur „ *seinna deyðan* “ .

Vers 6 : “ *Sælur og heilagur er tann, sum hefur lut í fyrstu uppreisnini! Annar deyðin hefur ikki vald yvir slíkum; men teir skulu vera prestar Guðs og Krists og ráða saman við Honum í túsund ár.* »

Hetta versið tekur sera einfalt saman um tann opinberaða rættvísa dómin hjá Gudi. Sælan er ætlað teimum sonnu útvaldu, sum luttaka í byrjanini av “ *túsund árunum* ” í “ *uppreisnini av teimum deyðu í Kristi* ” . Tey koma ikki til dóm, men sjálvi verða dómarar í dóminum, sum Gud hefur skipað fyri, í himlinum, í „ *túsund ár* .” Tann " *túsund ára* " *stjórnin* ", sum er kunngjörð, er bert ein " *stjórn* " við dómaravirksemi, og hon er avmarkað til hesi " *túsund árinu* ." Eftir at hava komið inn í ævinleikan, noyðast tey útvaldu ikki at óttast ella líða " *seinna deyðan* ", tí tað eru tvørturímóti tey, sum vilja fáa tey dømdu óndu deyðu at líða hann. Og vit vita, at hetta eru teir størstu og mest óndu, grimmu og drápsligu átrúnaðarligu sekurnar. Teir valdu dómararnir noyðast at áseta, hvussu leingi

líðingartíðin hvør av teimum dømdu verunum hvør sær skal uppliva, í tilgongdini at oyðileggja " *seinna deyða* ", sum einki hevur til felags við núverandi fyrsta jarðliga deyðan. Tí tað er Skaparin Gud, sum gevur eldinum form á hansara oyðileggjandi virksemi. Eldur hevur onga ávirkan móti himmalkroppum og jarðligum kroppum, sum Gud verjir, sum upplivingin hjá teimum trimum fylgisveinum Dániels prógvar í Dániel 3. Til seinasta dómin fer uppreisnarlikamið at reagera øðrvísi enn núverandi jarðliga likamið. Í Markus 9,48, avdúkar Jesus okkum sín serstøku við at siga : “ *har ormur teirra ikki doyr, og eldurin ikki sløknar.* ” Eins og ringarnir í kroppinum hjá einum jarðormi eru hvør sær lívgaðir, soleiðis fer kroppurin hjá tí fordømda at eiga lív niður til sítt seinasta atom. Hvussu skjótt tey verða nýtt, verður tí treytað av, hvussu leingi líðingartíðin er, sum teir heilagu dómarnir og Jesus Kristus hava avgjørt.

Endaliga konfrontatióin

Vers 7 : “ *Og tá ið tey túsund árinu eru liðug, verður Satan leyslatin úr fongslinum.* »

Við endan av " túsund árunum ", í stutta tíð, finnur hann aftur felagsskap. Hetta er tíðin fyri seinnu „ *uppreisnini* “, sum er tilskilað jarðligum uppreistrarmonnum.

Vers 8 : “ *Og hann skal fara út at villleiða tjóðirnar, sum eru í fyra þórtum jarðarinnar, Gog og Mágog, fyri at savna tær saman til bardaga; Talið á teimum er sum havsins sandur* ”

Hesin felagsskapurin er tann hjá teimum " *tjóðum* ", sum eru upprisnar á allari jørðini sum víst verður á við frymlinum um " *fýra jørðarhorn* " ella fýra kardinalpunkt, sum geva gerðini ein alheimsligan karakter. Ein slík samkoma hevur einki sambærligt, uttan á krígsstrategistøðinum eina líking við stríðið í triðja heimsbardaga um " sættu trompetina " í Opinberingini 9,13. Tað er henda samanberingin, sum førir Gud til at geva teimum, sum eru savnað við seinasta dóm, tey nøvn " Gog og Mágog " , sum upprunaliga eru nevnd í Ezek 38,2, og áðrenn tað í 1. Mós . men ein lítil detalja avdúkar samanberandi tættin bert av hesi evokatióin, tí í Ezekiel er Mágog landið hjá Gogi, og tað tilnevnir Russland, sum fer at seta í verk, undir triðja heimsbardaga, størsta talið av hermonnum í allari menniskjansliga stríðssøgu ; sum rættvísger sína ógvusligu útbygging og skjótu hertøku av londum á vesturevropiska meginlandinum.

Andin samanber tey við „ *sandin á havinum* ”, og leggur sostatt dent á týðningin av talinum av ofrum fyri seinasta dóminum. Hetta er eisini ein ábending um teirra undirgívnir fyri djevulinum og hansara menniskjaligu umboðsmenn, sum eru opinberaðir í Opinb. 12,18 ella 13,1 (alt eftir bíbilsku útgávuini): tá vit tosa um " *drekan* " lesa vit : " *Og hann stóð á havsins sandi.* "

Ein óbøtandi uppreistrarmaður, byrjar Satan at vóna, at hann kann vinna á Guds her og hann lokkar hinar dømdu menninar við at sannføra teir um at fara í bardaga móti Gudi og hansara útvaldu.

Vers 9 : “ *Og teir fóru upp um jørðina og kringsettu herbúðir teirra heilagu og hin elskaða býin. Men eldur kom niður av himli og oyddi teir.* "Men ein hertøka av øki merkir einki longur, tá ið ein ikki kann taka ímóti mótstøðumanninum, tí hann er vorðin órørdur ; eins og fylgisveinarnir hjá Dánjali, kann hvørki eldur ella nakað annað skaða teir. Og tvørturímóti rakar " *eldurin úr himli* " teir enntá í " *legu teirra heilagu* ", sum hann ikki hevur nakra ávirkan á. Men hesin eldurin „ *etur* ” fíggindar Guds og hansara útvaldu. Í Zakarias 14 profeterar Andin tey bæði kríggini, sum eru skild sundur við “ *túsund árunum* .” Tann, sum kemur frammanundan og verður framdur við " sætta trompetinum ", verður lagdur fram í versunum 1 til 3, restin snýr seg um seinna stríðið, sum varð framt í seinasta dómstíðini, og eftir tað, alheimsskipanina, sum er sett á stovn á nýggju jørðini. Í vers 4 tosar profetiin um niðurgongdina hjá Kristi og hansara útvaldu til jarðar við hesum orðum : “ *Føtur hansara skulu standa tann dagin á Oljufjallinum, sum er yvir móti Jerúsalem eystanfyri; Oljufjallið*

skal kloyvast í tvey, eystur og vestur, og har verður ein sera stórir dalur, sum helvtin av fjallinum fer at flyta seg móti norðri, og helvtin av tí móti suðri; "Legan hjá teimum heiløgu av seinasta dómi er soleiðis eyðmerkt og staðsett." Latið okkum leggja til merkis, at tað er bert við endan av teimum himmalsku „túsund árunum“, at „føturnir“ hjá Jesusi „hvíla“ á jørðini, „á Oljufjallinum, sum er yvirav Jerúsalem, eystanfyrri.“ Hetta versið, sum varð tulkað skeivt, gav tað orsök til skeivu trúna á jarðarlíga stjórn Jesu Krists í „túsundárinum“.

Vers 10 : “Og djevulin, sum svikaði teir, varð kastaður í eld- og svávvulvatnið, har djórið og falski profeturin eru. Og tey skulu verða pín dag og nátt um allar ævir og allar ævir. »

Tíðin er komin at fremja dómin yvir trúarligar uppreistrarmenn, sum er opinberaður í Opínb.19,20. Í samsvari við fráboðanina í hesum versi, eru "djevulin, djórið og falski profeturin" saman, "kastað livandi í eld- og svávvulvatnið" sum stendst av virkninginum av "eldinum úr himli" til sum er lagt afturat bráðnaða undirgrundarmagmanum av crust av the crust' brotum. Jørðin fær tá útsjónina av "sóluni", hvørs "eldur" etur holdið á uppreistrarmonnunum, sjálvir eru tilbiðjarar (ótilvitaðir men sekir) av sóluni, sum Gud hevur skapt. Tað er í hesi gerð, at tey jarðligu og himmalsku seku líða „pínurnar“ av „seinna deyðanum“, sum er profeterað síðani Opínberingin 9,5-6. Órættvísi stuðulin til falska hvíludagin elvdi til hendan ræðuliga endan. Tí lukkutíð fyri tey dømdu, hvussu leingi tað so er, so hevur "seinni deyðin" eisini ein enda. Og útrykkið "um allar ævir og allar ævir" er ikki galdandi fyri sjálvar "pínurnar" men fyri tær oyðileggjandi avleiðingarnar av "eldinum", sum elvir til tær, tí hetta eru tær avleiðingarnar, sum verða endaligar og ævigar.

Meginreglurnar í seinasta dóminum

Vers 11 : “Tá sá eg eina stóra hvíta háseti og tann, sum sat á henni. Jørðin og himmalin flýddu burtur frá andliti hansara, og einki stað varð funnið fyri teimum.

“Hvítur” við fullkomnum reinleika, hansara “stóra háseti” er myndin av tí fullkomiliga reina og heilaga persóninum hjá Gudi, skapanum av øllum lívi og lutum. Hansara fullkomileiki tolir ikki nærveruna av "jørðini" í sínum oyðilagda og forbrúka tatti, sum seinasti dómurinn gav henni. Harumframt, við at skurkarnir av øllum uppruna eru oyðilagdir, er tíðin við symbolum av og himmalski alheimurin og hansara milliardir av stjørnum hava ikki longur nakra orsök til at vera til; "himmalin" av okkara jarðligu vídd og alt, sum hann inniheldur, eru tí burturbeind, hvørva í einki. Tímin er komin til ævigt lív á einum ævigum degi.

Vers 12 : “Og eg sá tey deyðu, smá og stór, standa framman fyri hásetinum. Bøkur vórðu latnar upp. Og ein onnur bók varð latin upp, sum er lívsins bók. Og hini deyðu vórðu dømd eftir tí, sum skrivað var í bókunum, eftir verkum teirra. »

Hesi "deyðu" fólkin, sum vórðu dømd sekur, vórðu reis upp til seinasta dómin. Gud ger einki undantak fyri nakran, hansara rættvísi dómur ávirkar tey "stóru" og tey "smáu", tey ríku og tey fátøku og áleggur teimum somu ørindi, deyðan, fyri fyrstu ferð í lívi teirra, javnbjóðis.

Hesi fylgjandi versini geva smálutir um virksemd í seinasta dóminum. Longu profeterað í Dan.7,10, eru "bøkurnar" um vitnisburðirnar hjá einglunum "opnaðar" og hesi ósjónligu vitnini hava gjørt vart við feilirnar og brotsverkini, sum tey dømdu hava framt og eftir dómin í hvørjum máli av teimum útvaldu og Jesusi Kristi, er ein endaligur óafturvendandi óafturvendandi dómur verið. Við seinasta dóm verður tann dómurinn, sum er sagdur, framdur.

Vers 13 : “Havið gav upp tey deyðu, sum vóru í tí; og hvør varð dømdur eftir verkum sínum. »

Meginreglan, sum er skilgreind í hesum versinum, er galdandi fyri báðar uppreisnirnar. Tey “*deyðu*” hvørva á “*havinum*” ella á “*landi*”; Hetta eru teir báðir móguleikarnir, sum eru tilnevndir í hesum versinum. Latið okkum leggja til merkis formin “*bústaður teirra deyðu*” sum eindin “*jørðin*” verður vekjað við. Tí sanniliga er hetta navnið rættvísigt, Gud hevur lýst við syndafulla menniskjað: “*Dust ert tú og til dust skalt tú venda aftur*” í 1. Mós.3,19. „*Bústaður teirra deyðu*“ er tí „*dustið*“ á „*jørðini*“. Deyðin hevur onkuntíð etið menniskju við eldi, sum tí ikki eru “*komin aftur til dust*” sambært vanligu jarðarferðini. Hetta er orsøkin til, at Andin, ikki útilokað hetta málið, tilskilar, at “*deyðin*” sjálvur fer at geva tey, sum hann hevur rakt, í hvørjum formi tey so kunnu vera; skilja niðurbrótingina orsakað av kjarnorkueldi sum ikki letur spor eftir seg av einum fullkomiliga niðurbrotnum mannakroppi.

Vers 14: “*Og deyðin og helheimurin vórðu kastað í eldvatnið. Hetta er hin seinni deyðin, eldvatnið.*»

“*Deyðin*” var ein meginregla, sum var púra ímóti lívsins meginreglu og endamálið við henni var at avrætta verur, hvørs lívsuppliving varð dømd og fordømd av Gudi. Einasta endamálið við lívinum er at leggja Gudi fram við einum nýggjum kandidati til Hansara val av ævigum vinum. Hetta val er farið fram, og tey óndu eru oyðiløgd, hava “*deyðin*” og “*jørðin*” “*bústaður hinna deyðu*” onga orsøk longur til at vera til. Oyðileggjandi meginreglurnar í hesum báðum tingunum eru sjálvar oyðilagdar av Gudi. Eftir “*eldvatnið*”, er pláss fyri lívinum og tí guddómliga ljósinum, sum lýsir tess verur.

Vers 15: “*Og tann, sum ikki varð funnin skrivaður í lívsins bók, varð kastaður í eldvatnið.*»

Hetta versið staðfestir, at Gud sanniliga hevur lagt fyri menniskjað einar tvær leiðir, tvey val, tvær ørindi, tvær ørindi (5 Mós.30,19). Nøvnini á teimum útvaldu eru kend av Gudi frá grundarlagnum av heiminum ella enn longur aftur, frá forritan av hansara verkætlan, sum hevur til endamáls at geva sær sjálvum frælsar og sjálvstøðugar verur sum felagsskap. Hetta valið fór at kosta honum ógvusliga líðing í einum holdlikami, men ynski hansara um kærleika var størri enn óttin, setti hann verkætlanina í verk og visti frammanundan, hvussu nágreiniliga avrikið okkara søga um himmalska lívið og jarðliga lívið skuldi fremjast. Hann visti, at hansara fyrsti skapningur einaferð fór at gerast hansara deyðiligur fíggindi. Men hóast hesa vitan gav hann honum allar móguleikar at gevast við ætlan síni. Hann visti, at tað var ógjørligt, men hann læt tað henda. Hann kendi soleiðis nøvnini á teimum útvaldu, teirra gerðir, vitnisburðin um alt teirra lív og vegleiði og leiddi tey til sín hvør í síni tíð og tíð. Bara eitt er ógjørligt hjá Gudi: undran.

Hann kendi eisini nøvnini á fjøldini av líkasælum, uppreistrarhugaðum, avgudadýrkandi menniskjaverum, sum tilgongdin at forføða menniskju hevur skapt. Munurin á Guds dómi, sum er opinberaður í Opinb.19,19-20, er galdandi fyri allar hansara skapningar. Sum tey minni seku verða dripin av “*Guds orði*” uttan at vita “*pínurnar av eldinum av øðrum deyða*” sum einans eru ætlaðar teimum seku trúgvandi kristnu og jødunum. Men tann seinna “*uppreisnin*” snýr seg um allar hansara menniskjaligar skapningar, sum eru skaptar á himli, tí Gud lýsti í Róm 14,11: “*Tí skrivað er: Sum eg livi, sigur Harrin, skal hvørt knæ byggja seg fyri mær, og hvørt tunga skal játta fyri*”.

Apokalypsa 21 : Tað dýrdargjörda Nýggja Jerúsalem ímyndað .

Vers 1 : “ *Tá sá eg nýggjan himmal og nýggja jørð; tí hin fyrri himmalin og hin fyrri jørðin vóru farin, og havið var ikki longur.* »

Andin deilir við okkum tær kenslur , sum finga íblástur frá stovnanini av nýggju margvísandi skipanini eftir endan av 7. ártúsund . Frá teirri løtu verður tíðin ikki longur tald, alt, sum livir, fer inn í endaleysa ævinleikan. Alt er nýtt ella meira nágreiniliga endurnýggjað. " *Himmalin og jørðin* " í syndartíðini eru horvin, og symbolið fyri " *deyðanum* " , " *havið* " er ikki longur. Sum Skaparin broytti Gud útsjónina á planetuni Jørð, og gjørði alt, sum umboðaði ein váða ella vanda fyri íbúgvarnar, at hvørva ; so ikki fleiri hav, ikki fleiri fjøll við brattum steintondum . Tað er vorðið ein stórus garður sum tann fyrsti " *Eden* " har alt er dýrd og friður ; sum verður staðfest í Opinberingini 22.

Vers 2 : “ *Og eg sá tann heilaga staðin, nýggja Jerúsalem, koma niður av himli frá Gudi, til reiðar sum brúður, sum er prýdd til mann sín.* »

Hendan nýggja frítíðin fer at taka ímóti samkomuni hjá teimum útvaldu heiløgu , sum eru loyst av jørðini, sum í hesum versinum er nevnd " *heilagi býur* " , *eins* og í Opinb . Hon " *kemur niður av himli* , " úr Guds ríki, sum hon fór inn í við dýrdarfullu afturkomu frelsara hennara. Hon kom síðani niður á jørðina fyri fyrstu ferð við endan av teimum " *túsund árunum* " av himmalska dóminum til seinasta dómin. Eftir hetta, tá hon var komin aftur til himmals, bíðaði hon, til „ *nýggi himmalin og nýggja jørðin* " vóru klár at taka ímóti henni. Legg til merkis, at orðið " *himmel* " er eintal, tí tað vekir fullkomnan samleika, í mótsøgn til fleirtal , " *himmel* " , sum í 1. Mós.

Vers 3 : “ *Og eg hoyrði eina stóra rødd úr himli siga: Sí, tjaldbúð Guds er hjá menniskjum! Hann skal búgva hjá teimum, og tey skulu vera fólk hansara, og Gud sjálvur skal vera hjá teimum.* »

" *Nýggja jørðin* " bjóðar einum virdum gesti vælkomnum, tí " *Gud sjálvur* " , sum sleppur sínum gomlu himmalska hásæti, kemur at seta sína nýggju hásæti á jørðina, har hann hevur vunnið á djevlinum, syndini og deyðanum. " *Guds tjald* " vísir til himmalska likamið hjá Gudi Jesu Kristi " *Mikael* " (= sum er sum Gud) . Men tað er eisini ímyndin av samkomuni hjá teimum útvaldu, sum Andi Jesu Krists ræður yvir. " *Tjaldbúður* , *tempul* , *synagoga* , *kirkja* , " eru øll hesi hugtøk ímyndir fyri fólknið hjá teimum loystu heilagu, áðrenn tey vóru bygningar, sum menniskja bygdi ; Hvør teirra merkir eitt stig í gongdini í guddómligu verkætlanini. Og fyrst merkir " *tjaldtemplið* " útferðina úr Egyptalandi hjá hebrearum, sum Gud leiðdi og førði inn í oyðimørkina, sum sjónliga vísti seg av skýnum, sum fór niður sum ein súla á tí heilaga tjaldinum . Hann var tá longu " *hjá monnum* " ; sum rættvísger nýtsluna av hesum hugtakinum í hesum versinum . Síðani merkir " *templið* " fasta byggingina av " *tjaldtemplinum* " ; arbeiði, sum varð skipað og framt undir Sálomoni kongi. Á hebraiskum merkir einans orðið " *synagoga* " : samkoma. Í Opinb.2,9 og 3,9 nevnið Andi Kristusar uppreistrarhugaðu jødisku tjóðina „ *synagogu Satans* “. Seinasta orðið " *kirkja* " merkir samkoma á grikskum (ecclesia) ; málið til útbreiðsluna av kristnari undirvísing í Bíbliuni . Jesus samanbar " *likam hansara* " við " *templið* " í " *Jerúsalem* " , og sambært Ef 5,23 er *samkoman* , *hansara* " *kirkja* " " *likam hansara* " : " *tí maðurin er høvdið á konu síni, eins og Kristus er høvdið á kirkjuni: og hann er frelsari likamsins* . " Vit minnst sorgina hjá ápostlunum hjá Jesu, tá ið hann fór frá teimum og fór til himmals. Hesaferð kann " *maður*

mín búgva hjá mær " siga tann Útvaldi í síni uppseting á " nýtt land ". Tað er í hesum sambandi, at boðskapurir hjá teimum tólv nøvnunum á teimum " *tólv ættunum* " í Opinberingini 7 kunnu vísa óblandaðu gleðina og eydnuna um teirra sigur.

Vers 4 : " *Hann skal turka hvørt tár av eygum teirra, og deyðin skal ikki vera longur, og hvørki sorg, grátur ella pína skal vera longur, tí tað fyrra er farið.* »

Sambandið við Opinberingin 7,17 verður staðfest við at finna her tað guddómliga lyftið, sum Opinberingin 7 endar við : " *Hann skal turka hvørt tár av eygum teirra.* " Heilivágurin fyri tárnum er gleði og gleði. Vit tosa um tíðina, tá Guds lyfti verða hildin og uppfyllt. Hygg væl at hesi undurfullu framtíð, tí framman fyri okkum er tíðin forritað til " *deyða, sorg, róp, pínu* " sum ikki longur verður, bert, til endurnýggjan av øllum lutum av okkara hátignarlíga og undurfulla skapara Gudi. Eg vil vísa á, at hesi ógvusligu tingini bert hvørva eftir tann endaliga dómin, sum verður við endan av " *túsund árunum* ". Fyri tey útvaldu, men fyri tey einans, fara ávirkanin av tí ónda at steðga við dýrdarfullu afturkomu Harrans Guds hins alvalda.

Vers 5 : " *Og hann, sum sat í hásetinum, segði: Sí, eg geri alt nýtt. Og hann segði: «Skriva; tí hesi orðini eru trúføst og sonn.* »

Skaparin Gud, persónliga, bindur seg sjálvan við lyfti, og hann vátar hetta profetiska orðið : " *Sí, eg geri alt nýtt.* " Tað nyttar ikki at leita eftir mynd í okkara jarðligu tíðindum fyri at royna at fáa eina fatan av, hvat Gud fyrireikar, tí tað, sum er nýtt, kann ikki lýsast. Og higartil hevur Gud bert mint okkum á tey pínufullu tingini í okkara tíð við at siga okkum, at tey ikki longur verða í " *nýggju jørðini og nýggja himlinum* ", sum sostatt varðveita alt sítt loyndarmál og yvirraskilsi. Eingilin leggur afturat hesi útsøgn : " *tí hesi orðini eru trúgv og sonn.* " Náðikallið frá Gudi í Jesusi Kristi krevur ótroyttliga trúgv fyri at fáa lønina av Guds lyftum. Tað er ein torfør leið, sum gongur ímóti heimsins normum. Tað krevur ein stóran offuranda, av sjálvsnoktan, í eyðmjúkleikanum hjá einum træli, sum er undirgivin Harra sínum. Guds royndir at styrkja okkara álit eru tí væl grundgívar : " *vissa í opinberaðum og útryktum sannleika* " er støðið í sannari trúgv.

Vers 6 : " *Og hann segði við meg: Tað er gjørt! Eg eri alfa og omega, byrjanin og endin. Honum, sum tystur, skal eg geva at drekka ókeypis av lívsins vatnskeldu.* "

Skaparin Gud Jesus Kristus skapar „ *alt nýtt.* " " *Tað er gjørt!* " » ; Sálm.33:9 : " *Tí at hann talaði, og tað hendi; hann skipar, og tað er til.* " Hansara skapandi orð verður uppfyllt, so skjótt sum orðini koma úr munni hansara. Síðani ár 30, aftanfyrir okkum, er skráin fyri kristnu tíðina, sum er opinberað í Dániel og Opinberingini, framd niður í smálutir. Gud bjóðar okkum at hyggja aftur í framtíðina, sum hann hevur fyrireikað sínum útvaldu ; tey tingini, sum eru kunngjörd, eru framd á sama hátt, við allari vissu. Jesus sigur okkum eins og í Opinberingini 1 :8 : " *Eg eri Alfa og Omega, byrjanin og endin.* " Hugsanin um " *byrjan og enda* " geva vit bert í okkara uppliving av jarðligari synd sum verður fullkomiliga liðug við " *endan* " av sjeýnda ártúsund eftir oyðilegging av syndarum og deyða. Til Guds synir, sum eru spreittir um eitt handilsland, bjóðar Jesus, „ *ókeypis,* „ „ *frá keldu lívsins vatn.* " Hann er sjálvur " *keldan* " til hetta " *lívsins vatn* " sum ímyndar ævigt lív. Guds gáva er ókeypis, henda nágreinileikin fordømir søluna av rómversk-katólskum " *indulgensum* " sum tilnevndu í t ein náði fingin fyri peningaprísir frá pávadøminum .

Vers 7 : " *Tann, sum sigur, skal arva alt; Eg skal vera Gud hansara, og hann skal vera sonur mín.* "

Guds útvaldu eru samarvingar við Jesusi Kristi. Í fyrsta lagi við sínum egna „ *sigri* „ „ *arvaði* " Jesus eina kongliga dýrd, sum allir hansara himmalsku skapningar viðurkendu. Eftir hann skulu hansara útvaldu, eisini " *sigursharrar* ", men gjøgnum hansara " *sigur* ", " *arva hesi nýggju tingini* " sum Gud serliga hevur skapt teimum. Jesus staðfesti sína guddómleika fyri Filip ápostli í Jóh. 14,9 : " *Jesus segði við hann, Havi eg verið so leingi saman við tykkum, og enn kennir tú meg ikki, Filip? Tann, sum hevur sæð meg,*

hefur sæð Faðirin ; Hvussu sigur tú : Vís okkum Faðirin ? " Maðurin Messias legði seg fram sum " tann æviga Faðirin ", og staðfesti sostatt fráboðanina, sum varð profetarað í Jes.9,6 (ella 5), sum snúði seg um hann. Jesus Kristus er tí fyri síni útvaldu , bæði beiggja teirra og Faðir teirra. Og teir eru sjálvir brøður hansara og synir hansara. Men kallið er individuelt, so sigur Andin ,eins og at enda í 7 tíðarskeiðunum í temanum í " Brøvunum " : " til tann, sum vinnur ", " hann verður sonur mín ". Sigur á syndini er kravdur fyri at fáa status sum " sonur " hjá livandi Gudi.

Vers 8 : " Men teir óttafullu og vantrúgvandi og andstyggiligu og drápsmenn og hormenn og trolmenn og avgudadýrkarar og allir lygnarar skulu hava sín part í vatninum, sum brennur við eldi og svávuli, sum er hin seinni deyðin. »

Hesi kriteriini fyri menniskjansligum karakteri eru at finna í øllum heidnum menniskja , tó miðar Andin her eftir, ávøkstunum av falsku kristnu trúgvini ; fordømingin av jødisku trúgvini, sum Jesus greitt lýsir og avdúkar í Opínb.2,9 og 3,9.

Sambært Opínb.19,20 verður " ... vatnið, sum brennur av eldi og svávuli " við seinasta dóm tann parturin, sum er tilskilaður " djórinum og falska profetinum " : katólsku trúnni og protestantisku trúnni. Tann falski kristni átrúnaðurin er ikki øðrvísi enn tann falski jødiski átrúnaðurin. Hansara prioriteringsvirði eru tað øvugta av Guds. So, meðan fariseisku jødarnir skeldaðu lærusveinar Jesusar fyri ikki at vaska sær um hendurnar áðrenn teir ótu (Mat.15,2) , skeldaði Jesus teir ongantíð og segði síðani , í Matt.15,17 til 20 : " Skilja tit ikki, at alt, sum kemur í munnin, fer í búkin og verður kastað? Men tað, sum kemur úr munninum, kemur úr hjartanum, og hetta dálkar menniskjað. Tí úr hjartanum koma óndir tankar, **morð, hórdómur, hordómur, stuldur, fólks vitni, ærumeiðing**. Hetta er tað, sum dálkar menniskjað; men at eta við óvaskaðum hondum dálkar ikki ein mann . Somuleiðis maskar tann falski kristni trúgvín sínar syndir móti Andanum við fyrst og fremst at revsa holdsins syndir. Jesus gav sína meining við at siga við jødarnar í Matt.21,3 : " tollararnir og skøkjurnar skulu fara inn í himmiríkið frammanundan tykkum " ; týðiliga, við teirri treyt, at øll umvenda seg, og umvenda seg til Gud og hansara reinleika. Tað er falsk átrúnaður, sum Jesus kallar " blindar leiðarar ", sum hann spottar í Matteus 23,24, fyri at " síla mýggjabitin út og svølgja kamelin ", ella annars, fyri at " síggja flekkin í eyganum á næsta tínum uttan at síggja stong , sum er í tínum egna " sambært Lukas 2 : 3 : 6

Tað er lítil vón fyri nøkrum, sum viðurkennir seg sjálvan í øllum hesum persónligheitskriteriunum, sum Jesus nevni. Um bara ein passar til tína náttúru, noyðist tú at berjast ímóti tí og vinna á tínum feili. Fyrsti trúarbardagi er móti sær sjálvum ; og tað er mótgongdin , sum er torførast at vinna á.

Í hesi uppteljing, sum privilegierar teirra andaliga týdning, nevni Jesus Kristus , tann stóri guddómliki dómarin, feilirnar, sum verða skrivaðar til falsku kristnu trúnnu av slagnum av páva-rómversku katolisismuni. Við at miða eftir „ teimum ræðuskítunum “, vísir hann til tey, sum nokta at vinna í sínum trúarstríði , tí lyfti hansara eru øll tilskilað „ honum, sum sigur “. Nú , er eingin sigur møguligur hjá einum, sum noktar at berjast. " Trúgv vitnið " skal vera dirvið ; Far út frá ræðuskítinum. " Uttan trúgv ber ikki til at gleða Gud " (Hebr. 11,6) ; útgongd, " tann vantrúgvandi ". Og trúgv, sum ikki er í samsvari við trúnnu á Jesus, sum er givin sum fyrimynd at herma eftir, er bert vantrúgv . " Andstyggdir " eru andstyggiligar fyri Gudi og tær eru framvegis ávøkstur heidninganna ; útgongd, " tað andstyggiliga ". Tað er eitt brotsverk, sum verður skrivað til " Bábylon hina stóru, móður skøkju og andstygd jarðarinnar " sambært Opínb. " Drápsmenn " bróta sætta boð ; útgongd, " drápsmaðurin ". Morðið er kent av katólsku trúnni og protestantisku trúnni hjá " hyklararunum " sambært Dan.11:34 . Tey " óhóvliga " kunnu broyta sínar leiðir og vinna á sínum óndskapi, annars ; fara úr tí " óhóvliga ". Men tann andaliga " óreinskapurin " , sum verður skrivaður til

katólsku trúna, samanborið við eina " skökju ", letur fullkomiliga hurðina til himmals aftur. Harumframt fordómir Gud í hennara " óreinleika ", sum førir til andaligt " hórdóm ": handil við djevulin . " Trollmenninir " eru teir katólsku prestarnir og protestantarnir, sum eru fylgjarar av demoniskari andaligheit. ; útgongd, " galdramaðurin " ; Hendan gerðin verður skrivað til „Bábylon hina stóru” í Opinberingini 18,23. " Avgudadýrkarar " vísa eisini til katólsku trúna, avgudar hennara og tilbiðjanar- og bønarlutir hennara ; útgongd, " avgudadýrkarin " . Og at enda nevnir Jesus " lygnararnar ", sum hava sum andaliga faðir " djevulin, lygnari og drápsmaður frá byrjan av og faðir lygnanna " sambært Jóh. 8,44 ; far út " lygnarin " .

Vers 9 : “ Tá kom ein av teimum sjei einglunum, sum høvdu tær sjei skálirnar fullar av teimum sjei seinastu plágunum, og talaði við meg og segði : 'Kom, eg skal vísa tær brúðurina, konu lambsins. »

Í hesum versinum vendir Andin sær til tey útvaldu, sum við sigrinum fara at ganga ígjøgnum ta syrgilig og ógvusligu tíðina við teimum guddómligu “ sjei seinastu plágunum .” Løn teirra verður at síggja (" Eg skal vísa tykkum ") ta dýrd, sum er tilskilað teimum sigursvandu, sum mynda og umboða, í hesum seinasta søguliga skeiðnum á syndarjörðini, " brúðrina, konu lambsins ", Jesus Kristus.

Teir „ sjei einglarnir, sum høvdu tær sjei skálirnar fullar av teimum sjei seinastu plágunum ” miðaðu móti menniskjum, sum lýktu teimum kriterium í tí falsku kristnu trúgvini, sum eru nevnd í fyrra versinum. Hesar „ sjei seinastu plágurnar ” vóru tann parturin, sum Gud skjótt skuldi geva falnu leguni. Hann skal nú vísa okkum , í symbolskum myndum, tann partin, sum kemur aftur til tey sigursloystu útvaldu . Í einum symbolismu, sum avdúkar kenslurnar, sum Gud hevur fyri teimum, vísir eingilin tey útvaldu, hvørs samkoma tilsamans er „ brúður Lambsins “. Við at siga, " kona lambsins , " staðfestir Andin læruna, sum er givin í Efesusbrævinum 5,22 til 32. Paulus ápostul lýsir eitt hugsjónarligt mann- og konusamband, sum tíverri bert fer at finna sína uppfylling í sambandinum hjá tí útvalda við Kristusi. Og vit mugu læra at endurlesa søguna í 1. Mósebók, í ljósinum av hesi lærdómi, sum Andi hins livandi Guds , skapari av øllum lívinum , og ljómandi uppfinnari av tess fullkomnu virðum, gevur. Orðið " kvinna " knýtir "brúðrina " , " tann útvalda " hjá Kristusi, at myndini av " kvinnuni ", sum er lögð fram í Opinberingini 12.

Almenna lýsingin av tí dýrdargjörda útvalda

Vers 10 : “ Og hann bar meg burtur í andanum til eitt stórt og høgt fjall. Og hann vísti mær hin heilaga býin, Jerúsalem, sum kom niður av himni frá Guði, við dýrd Guds. »

Í andanum verður Jóhannes fluttur til lötuna, tá Jesus Kristus og hansara útvaldu fara niður av himli eftir himmalska dómin um “ túsund árin ” í sjeinda ártúsund. Í Opb . Eftir tey „ túsund árin ” uppfyllir tað profeteraða í veruleikanum um „ nýggju jørðina “. Síðani Jesu Kristis afturkomu , hava tey útvaldu fingið frá Guði eitt dýrdarligt himmalskt likam, sum er gjørt ævigt. Tey endurspegla sostatt „ Guds dýrd “. Hesa umskapan boðar Paulus ápostul frá í 1. Kor. 15,40 til 44 : “ Tað eru eisini himmalsk likam og jarðlig likam ; men ljósstyrkin hjá himmalkroppum er øðrvísi, og tann hjá jarðkroppum er øðrvísi. Ein er dýrd sólarinnar, onnur dýrd mánannar, og onnur dýrd stjörnunnar ; sjálvt ein stjörna er øðrvísi í ljósstyrki frá aðrari stjörnu. Soleiðis er eisini við uppreisn teirra deyðu. Likamið er sáað í forgeinging ; hann rísur upp óforgjöriligur ; tað er sáað í vanvirðing, tað er reist upp í dýrd ; tað er sáað veikt, tað verður reist í styrki; tað verður sáað eitt djóralikam, tað verður reist eitt andaligt likam. Um tað er eitt djóralikam, so er tað eisini eitt andaligt likam .

Vers 11 : “ Og dýrd hansara var sum ein dýrasta steini, sum ein jaspissteinur, klárur sum krystall. »

Síterað í fyrra versinum, er " dýrd Guds ", sum eyðkennir hana , staðfest, tí " jaspissteinurin " eisini merkir táttin av " Hann, sum situr á hásetinum " í Opinb.4,3.

Millum tey bæði versini merkja vit ein mun , tí í Opinberingini 4, fyri samanhangin við dómin , hevur hesin " *jaspissteinurin* " , sum ímyndar Gud, eisini útsjóndina av einum " *sardius* " . Her, tá ið trupulleikin við syndini er loystur, sýnir tann útvalda seg fram í einum tatti av fullkomnum reinleika " *gjøgnumskygdur sum krystallur* " .

Vers 12 : " *Tað hevði ein stóran og høgan múr. Hon hevði tólf port, og við portunum tólv einglar, og nøvn vóru skrivað á tey, nøvn hinna tólv ættar Ísraels sona ;*

Myndin, sum Andi Jesu Krists leggur upp til, er grundað á symbolismuna um andaliga " *heilaga templið* " , sum Ef. Í *honum veksur allur bygningurin, hóskaði innrammaður saman, til eitt heilagt tempul í Harranum. Í Honum verða eisini tit bygd saman til bústað Guds við Andanum.* » . Men henda definitiónin snúði seg bert um tann útvalda í ápostólsku tíðini. " *Høgi múrurin* " avmyndar menningina av kristnu trúnni frá árinum 30 til árið 1843 ; Latið okkum leggja til merkis, at fram til hesa dagin er sannleiksstøðið, sum ápostlarnir skiltu og lærdu, óbroytt . Hetta er orsökkin til, at broytingin av hvíludegnum, sum varð sett á stovn í 321, **brýtur** tann heilaga samgonguna, sum er gjørd við Gud við blóði Jesu Krists. Viðvíkjandi teimum sannu móttakarunum av Opinberingini av hesi profeti, eru tey symbol, sum eru avmynd av Adventista trúnni , sum Gud hevur sett sundur síðani 1843 , avmyndað av " *tólv hurðum* " , " *opnar* " áðrenn útvaldu " *Filadelfia* " (Op. 3 :7) og " *stongt* " áðrenn tey falnu " av " *Sardis* " (Op. 3,1) . Teir „ *bera nøvnini á teimum 12 ættunum, sum eru innsiglaðar við Guds innsigli* " « í Opinb.

Vers 13 : " *eystanfyri trý portur, norðanfyri trý portur, sunnanfyri trý portur og vestanfyri trý portur.* »

Hendan stevnan av " *hurðum* " til tey fyra kardinalpunktini lýsir almenna karakterin ; sum fordømir og ger ólógliga ta trúgv , sum sigur seg vera almenna, týdd við griksku rótini " *katholikos* " ella " *katólsk* " . Sostatt er adventisman síðani 1843 fyri Gud einasta kristna trúgvinn, sum hann hevur latið sítt " *æviga evangelium* " (Op. 14,6) til eina alheims uppgávu at læra fólkarnar á jørðini. Burtursæð frá tí sannleika, sum Hann opinberar sín um andaliga útvalda til heimsins enda, er eingin frelsa. Adventisman byrjaði sum ein trúarvekingarrørsla, sum varð motiverað av fráboðanini um afturkomu Jesu Krists, fyrstu ferð væntað á vári 1843 ; og hon skal varðveita henda karakterin til ta sonnu endaligu afturkomu Jesu Krists , sum er ásett til várið 2030 . Av tí at ein " *rørsla* " er eitt virksemt í støðugari menning , annars er hon ikki longur ein " *rørsla* " , men ein " *blokeraður stovnur* " og deyður , sum privilegierar siðvenju og átrúnaðarlíga formalismu ; tað er alt, sum Gud hatar og fordømir ; og hevur longu dømt millum uppreistrarhugaðu jødarnar, teir fyrstu vantrúgvandi.

Nágreiniliga lýsingin í tíðarrøð

Grundleggjandi kristnu trúnnar

Vers 14 : " *Og býarmúrurin hevði tólv grundarlag, og í teimum tólv nøvnini á teimum tólv ápostlunum hjá Lambsinum.* »

Hetta versid lýsir ápostólsku kristnu trúnnar, sum fevnir um , sum vit hava sæð, tíðarskeiðið millum 30 og 1843, og hvørs læra varð skeiklað av Róm í 321 og 538. Tann " *høgi múrurin* " er myndaður av verðsligu samkomuni av " *livandi steinum* " sambært 1 Pætr a :5. útvald og *dýrabar í Guds eygum; og tit sjálvir, sum livandi steinar, verða bygdur upp til eitt andaligt hús, eitt heilagt prestdømi* , at bera fram andalig offur, sum Gudi tekur ímóti í Jesu Kristi .

Vers 15 : " *Og tann, sum talaði við meg, hevði ein gullreyð til máttis, at máta býin og portirini og múr hennara.* »

Her, eins og í Apo. 11,1 , er tað ein spurningur um at " *máta* " ella, um at døma , um virðið á tí dýrdargjørda útvalda , um adventistatíðina (*tey 12 portirini*) og um ápostólsku

trúnna (*grundarlagið og múrin*). Um " *reyðurin* " í Opinb. 11 :1 var " *sum ein stavur* ," eitt revsitólið, so er það absolutta óvugta, tann í hesum versinum ein " *gullreyður* " ; " *Gull* " er ímyndin av " *trúgv, sum er reinsað við roynd* " , sambært 1 Pæt 1,7 : " *fyrir at royndin av trúgv tykkara, sum er nógv dýrari enn gull, sum fer til grundar, hóast hon verður roynt við eldi, kann verða funnin til lovsang og dýrd og heiður við opinbering av Jesusi Kristi* " . Trúgv er tí støðið fyri Guds dómi.

Vers 16 : " *Býurin var fýrkantur, og longdin var javnbjóðis breiddin. Hann mælti borgina við reyrinum, og fann hana tólv túsund stadar ; longdin, breiddin og hæddin vóru javn.* »

" Fýrkanturin " er yvirflatisliga tann fullkomni hugsjónarligi formurin . Tað er upprunaliga at finna í táttinum av tí " heilaga av teimum heilagu " ella " tí mest heilaga staðnum " í tjaldtemplinum, sum varð bygt á Mósetistíðini. Formurin á " *fýrkantinum* " er prógv um skilagóða implikatió, náttúran vísir ikki nakran fullkomnan " *fýrkant* " . Guds vit sæst í víddini á hebraiska halgidóminum, sum varð myndaður av trimum " *fýrkantum* " . Tveir vórðu brúktir til " *heilaga staðin* " og tann triði, til " *hin heilaga av teimum heilagu* " ella " *mest heilaga staðin* " , sum einans var tilskilaður til nærveru Guds og sostatt, skilt av " *einum sløri* " , mynd av syndini, sum Jesus skal bóta fyri í síni tíð . Hesi lutfall á trimum triðingum vóru í myndini av teimum 6000 ella tríggar ferðir 2000 árunum, sum vóru ætlað valinum av teimum útvaldu í frelsuverkætlanini, sum Gud hugsaði. At enda í hesum valinum eru tey útvaldu sostatt umboðað av " *torginum* " á tí " *mest heilaga staðnum* " , sum profeteraði kulminatióina av frelsuverkætlanini ; hetta andaliga stað at gerast atkomiligt orsakað av semjuni, sum sáttmálin í Kristi hevur ført við sær. Og það andaliga " *torgið* " í tí lýsta templinum fekk soleiðis grundarlagið 3. apríl 30 , tá frelsan byrjaði við sjálvbodna sóningardeyða okkara Endurloysara Jesu Krists. Myndin av " *fýrkantinum* " er ikki nóg mikið til at fullføra hesa definitiúnina av sonnari fullkomleika, hvørs symbolska tal er " *trý* " . Eisini er það tann av einum " *terningi* " , sum verður lagdur fram fyri okkum. Hava vit sama mát, í " *longd, breidd og hædd* " , hava vit hesaferð, symbolið " *trý* " av tí fullkomnu " *kubisku* " fullkomleikanum, av samkomuni hjá teimum útvaldu, sum Jesus Kristus loysti. Í 2030 er byggingin av " *fýrakantaða býnum* " (og enntá *kubikk* : " *hæddin á henni* ") , . *grundarlagið og tólv portrini* " verða liðug. Við at geva honum ein kubiskan form, bannar Andin teirri bókstavligu tulkingini av " *býi* " , sum fjøldin gevur honum.

Talið, sum er mált , „ *12.000 støðir* “ , hevur sama týdning sum „ *12.000 innsiglað* “ í Opinberingini 7. Sum áminning : $5 + 7 \times 1000$ ella, menniskja (5) + Gud (7) x fjøld (1000) . Orðið " *leikvøllir* " leggur upp til teirra luttøku í renningini, hvørs endamál er at " *vinna vinningin av høga kallinum* " sambært læruni hjá Paulusi í Fil 3,14 : " *Eg stríði móti málinum til vinningin av høga kallinum hjá Gudi í Kristi Jesusi* . » ; og í 1. Kor.9,24 : " *Vita tit ikki, at tey, sum renna í kapping, renna øll, men ein fær vinningin ? Renn soleiðis, at tú vinnur tað.* " Teir útvaldu sigursmenninir runnu og fingtu virðislønina, sum Gud gav í Jesusi Kristi."

Vers 17 : " *Og hann mátaði múrin og fann, at hann var hundrað og fjóruti og fyra alnir, eftir mátinum hjá einum manni, sum var mátið hjá einglinum.* »

Aftanfyrri " *alin* " , villeiðandi tiltøkini, opinberar Gud sín dóm fyri okkum og hann opinberar okkum, at bert menn, sum eru symboliseraðir við talinum " *5* " , sum hava gjørt samgongu við Gud, hvørs tal er " *7* " , koma inn í samansetingina av tí útvalda . Samlaða hesi bæði tøluni gevur " *12* " sum , tá ið tað verður kvadraterað , gevur talið " *144* " . Nágreinileikin í „ *mannamátinum* " staðfestir dómin yvir „ *menn* “ , sum eru valdir við blóðinum, sum Jesus Kristus hevur úthelt. Talið " *12* " er sostatt til staðar í øllum stigum av verkætlanini um tann heilaga samgongu, sum er gjørd við Gud : 12 hebraiskir patriarkar, 12 ápostlar Jesu Krists og 12 ættir fyri at lýsa adventistisku trúnna, sum varð stovnað síðani 1843-1844 .

Vers 18 : “ *Múrurin var bygdur av jaspis, og býurin var av reinum gulli, sum klárt glas.* »

Við hesum symbolum avdúkar Gud sína virðing fyri trúnni, sum hansara útvaldu vístu fram til 1843. Tey høvdu ofta lítið ljós, men teirra vitnisburður um Gud kompenseraði og fylti hann við kærleika. “ *Tað reina gullið og tað reina glasið* ” í hesum versinum lýsa reinleika teirra sál. Tey góvu ofta lív sítt fyri at líta á lyfti Guds, sum vóru opinberað gjøgnum Jesus Kristus. Álitið, sum er lagt á hann, verður ikki skuffað, hann fer sjálvur at taka ímóti teimum við “ *fyrstu uppreisnini* ”, teirri sonnu “ *deyðu í Kristi* ”, á vári 2030.

Ápostólski grunnurin .

Vers 19 : “ *Grundarlagið á býarmúrinum var prýtt við øllum slag av dýrgripum : fyrsta grundarlagið var jaspis, annað safir, triðja kalsedon, fjórða smaragd,* ”

Vers 20 : “ *Fimta av sardonyx, sætta av sardius, sjeýnda av krysolit, áttanda av beryl, níggjunda av topas, tíggjunda av krysoprase, ellivta av jacint, tólvta av ametyst.* »

Gud veit tankarnar hjá menniskjum og hvat tey kenna, tá tey beundra vakurleikan av gimsteinum, tá tey verða skorin ella slípað. Fyri at ognar sær hesi ting, brúka summi eydnur til tað stigið, at tey oyðileggja seg sjálvi, so stórir er teirra kærleiki til tey. Í somu tilgongd fer Gud at brúka hesa menniskjansligu kensluna til at vísa tær kenslur, hann hevur fyri sínum elskaðu og signaðu útvaldu.

Hesir ymisku “ *gimsteinarnir* ” læra okkum, at teir útvaldu ikki eru eins klonur, tí hvør persónur hevur sína egnu persónligheit, á tí líkamliga støðinum, týðiliga, men serliga á tí andaliga støðinum, á støðinum hjá sínum persóni. Dømið, sum teir “ *tólv ápostlarnir* ” hjá Jesusi geva, staðfestir hesa hugsan. Millum Jean og Pierre, hvør munur ! Men Jesus elskaði tey bæði við og fyri teirra ymiskleika. Tað sanna lívsríkidømið, sum Gud hevur skapt, liggur í hesum fjølbroytninum av persónligheit, sum øll hava vitað at geva Honum fyrsta pláss í hjørtum og allari sál.

Adventisma

Vers 21 : “ *Tey tólv portrini vóru tólv perlu ; hvør hurð var av einari perlu. Býartorgið var av reinum gulli, sum gjøgnumskygt glas.* »

Síðani 1843 hava tey útvaldu ikki víst eina trúgv, sum er hægri enn tann hjá teimum, sum vóru undan teimum, í dóminum hjá frelsarans dómara. Symbolið “ *eina perlu* ” stendst av atgongdini hjá signaðu adventismuni til fulla fatan av ætlanini um guddómligu frelsu. Fyri Gud hava tey útvaldu adventistarnir síðani 1843 víst seg verðar at taka ímóti øllum hansara ljósi. Men hetta verður latið í støðugum vøkstri, fáa bert teir seinastu misálitis adventistarnir tann seinasta fullkomna formin av profetiskum forkláringum. Tað, sum eg meini við, er, at tann seinasti adventisturin, sum er útvaldur, ikki fer at hava eitt yvirskipað virði enn hinir loystu av ápostólskari tíð. “ *Perlan* ” gevur boð um, at frelsuverkætlanin, sum Gud hevur sett í verk, er liðug. Hon avdúkar eina ávísa uppliving, sum snúði seg um at endurreisa **allar** teir lærusannleikar, sum pávaliga rómversk-katólska trúgv og protestantisku trúnnar, sum var fallin í fráfall, høvdu skeiklað og álopið á. Og at enda avdúkar tað okkum tann ómetaliga stóra týðningin, sum Gud gevur fyri, at kunngerðin í Dániel 8,14 kemur í gildi á vári 1843 : “ *Til tvey túsund og trý hundrað kvøld og morgun og heilagleika verða rættvísgjörð.* ” “ *Perlan* ” er myndin av hesi “ *rættvísgjördu heilagleika* ” sum, ólíkt øðrum gimsteinum, ikki noyðist at verða klipt fyri at avdúka sín vakurleika. Í hesum endaliga høpi tykist samkoman hjá teimum halgaðu útvaldu harmonisk, “ *skuldleys* ” sambært Opinberingini 14,5, og gevur Gudi alla ta dýrd, hann hevur uppiborið. Profetiski hvílundagurin og sjeýnda ártúsund, sum hann profeteraði, koma saman og verða uppfyllt í allari fullkomleikanum av tí frelsuverkætlanini,

sum tann stóri skaparinn Guð hefur hugsað. Hansara „*dýrabara perla*” í Matt 13:45-46 vísir alla ta þrýði, sum hann vildi geva henni.

Stóru broytingarnar í nýggja Jerusalem

Andinn tilskilar: “*gøtan í býnum var reint gull, sum gjøgnumskygt glas.*» Við at nevna hetta “*staðin av reinum gulli*”, tað vil siga av reinum trúgv, leggur hann upp til eina samanbering við tað í París, sum ber syndarmyndina við at fáa nøvnini “*Sódoma og Egyptaland*” í Opib.11,8.

Vers 22: “*Eg sá einki tempul í býnum; tí at Harrin Guð hin alvaldi er tempul hansara og eisini lambið.*»

Tíðin við symbolum er farin, tey útvaldu eru farin inn í ta sonnu avrikið av guddómligu frelsuverkætlanini. Sum vit skilja tað í dag á jørðini, so fer “*templið*” hjá savningin ikki at hava nakra nyttu longur. Inngongdin í ævinleikan og veruleikan fer at gera nyttuleysar “*skuggarnar*”, sum profeteraðu teir sambært Kol. 2,16-17: “*Latið tí ongan døma tykkum um mat ella drekka ella um halgidag ella um nýmána ella um hvíludagar: sum eru komnir til menn av tí likaminum Kristusar.* Gætur! Í hesum versinum snýr uppskriftin “*av hvíludøgunum*” seg um “*hvíludagarnar*”, sum átrúnaðarligar hátíðarhald hava við sær, og ikki “*vikuliga hvíludagin*”, sum Guð hefur ásett og halgað á sjeýnda degi síðani heimsins skapan. Eins og fyrsta koma Kristusar gjørdi ónýtiligar hátíðarligu ritualirnar, sum profeteraðu um hann í gamla sáttmálanum, so fer inngongdin í ævinleikan at gera tey jarðligu symbolini útgingin og fer at loyva teimum útvaldu at síggja, hoyra og fylgja lambinum, tað vil siga Jesusi Kristi, tí sanna heilaga guddómliga “*útrykkjandi templinum*”, sum vil.

Vers 23: “*Býurin hefur ikki brúk fyri sólini ella mánanum at lýsa á hann; tí dýrd Guds lýsir henni, og lambið er lampan hennara.*»

Í guddómligari ævinleika liva tey útvaldu í varandi ljósi uttan ljóskeldu sum okkara núverandi sól, hvørs tilveru bert er rættvísigjörd við skiftinum av “*degi og nátt*”; “*nátt ella myrkur*” rættvísigjörd vegna synd. Syndin er loyst og farin, er bert pláss eftir fyri “*ljósinum*”, sum Guð hevði lýst “*gott*” í 1. Mós.

Andi Guds er framvegis ósjónligur og Jesus Kristus er tann tátturinn, sum skapningar hansara kunnu síggja hann undir. Tað er í hesum høpi, at hann verður framlagdur sum “*kyndilin*” hjá tí ósjónliga Gudi.

Men andaliga tulkningin avdúkar eina stóra broyting. Eftir at hava komið inn í himmalin, verða tey útvaldu beinleiðis lærd av Jesusi, tey hava tá ikki longur brúk fyri “*sólini*”, symbolinum fyri nýggja samgonguna, ella “*mánanum*” symbolinum fyri gomlu jødisku samgonguni; bæði at vera, sambært Opib. Stutt sagt, so hava tey útvaldu ikki brúk fyri Heilagu Bíbliuni longur.

Vers 24: “*Tjóðirnar skulu ganga í ljósi hennara, og kongar jarðarinnar skulu bera dýrd sína inn í hana.*»

Viðkomandi “*tjóðir*” eru himmalsku ella himmalsku-vorðnu “*tjóðirnar*”. “*Nýggja jørðin*” eisini er vorðin nýggja Guds ríki, og tað er har, at hvør livandi skapningur kann finna skaparan Guð. “*Kongarnir á jørðini*”, sum eru teir útvaldu, vilja “*bera dýrd*” teirra sálarreinleika inn í hetta æviga lívið, sum er sett upp á “*nýggju jørðina*”. Hetta útrykkið “*jarðarkongar*” sum oftast miðar móti, niðursetandi, teimum uppreistrarhugaðu jarðligu myndugleikunum, *tilnevnir*, á ein smáligan hátt, tey útvaldu í Apo. 4,4 og 20,4 har tey verða framlögð “*sitandi*” á “*trónum*”. Somuleiðis lesa vit í Opib.5,10: “*Tú hefur gjørt tey til ríki og prestar hjá Gudi okkara, og tey skulu ráða á jørðini.*”

Vers 25: “*Portur hennara verða ikki stongd um dagin, tí har verður eingin nátt.*»

Boðskapurin varpar ljós á, at verandi ótryggleiki hvørvur. Friður og tryggleiki verður fullkomin í ljósinum av einum ævigum og endaleysum degi. Í lívssøguni varð myrkursins

mynd bert skapt á jörðini orsakað av stríðnum, sum skuldi seta guddómliga " ljósið " ímóti " myrkrinum " í djevulsins legu.

Vers 26 : “ *Og dýrd og heiður tjóðanna skal verða førd inn í hana.* »

Í 6000 ár hava menn skipað seg í ættir, fólkasløg og tjóðir. Í kristnu tíðini , í Vesturheiminum , broyttu fólkasløg síni ríki til tjóðir og tey kristnu útvaldu vórðu vald úr teirra orsakað av " *dýrd og heiður* " tey góvu Gudi, í Jesusi Kristi.

Vers 27 : “ *Einki óreint skal koma inn í hana, og eingin, sum ger andstygd ella lygn ; bert tey, sum eru skrivað í lívsins bók Lambsins, koma inn .*

Gud staðfestir tað, frelsan er objekt fyri einum stórum kravi frá hansara síðu. Einans fullkomiliga rein sálir , sum vitna um kærleika til guddómliga sannleikan, kunnu veljast út til at fáa ævigt lív. Aftur hesaferð endurnýggjar Andin sína avvísing av tí " *dálkaða* " *sum tilnevnir ta falnu* protestantisku trúna í " *Sardis* " boðskapinum í Opinb . Tí tey, sum ikki hoyra Gudi til, lata seg manipulera av djevlinum og hansara illum andum.

Aftur hesaferð minnir Andin okkum á, at yvirraskilsi er tilskilað menniskjum, tí Gud, síðani heimurin varð stovnaður, hevur kent nøvnini á sínum útvaldu, tí tey „ *eru skrivað í lívsbók hansara* “. Og við at siga " *í lívsbók Lambsins* ", útilokar Gud alla ikki-kristna trúgv frá síni frelsuætlan . Havi avdúkað í síni Apokalypsu útihýsing av falskum kristnum átrúnaðum, sær frelsuvegurin út sum " *smalur og smalur* " sum Jesus lýsti í Matt 7,13-14 : " *Farið inn um tað smala portrið.* " *Tí at vítt er portrið og breiður er vegurin, sum førir til undirgangs, og mong eru tey, sum ganga inn um tað. Men smalt er portrið og torførur er vegurin, sum førir til lívið, og fá eru tey, sum finna hann .*”

Opinberingin 22 : Tann endaleysi dagur ævinleikans .

Fullkomileikin í jarðligu tíðini við guddómligum vali endaði við Opinberingini 21 : 7 x 3. Talið 22 merkir paradoksalt byrjanina á eini søgu hóast tað er , í hesi bókini , epilóg

hennara. Henda endurnýggjan, sum snýr seg um “*alt*” sambært Gudi, er knýtt at “*nýggju jørðini og nýggja himlinum*”, bæði ævigum.

Vers 1 : “*Og hann vísti mær eina klára á av lívsins vatni, klára sum krystall, sum rann úr háseti Guds og lambsins.*»

Í hesi hátignarligu, lívgevandi myndini av frískleika, minnir Andin okkum á, at samkoman teirra útvaldu, sum er vorðin ævig, avmyndað av “*ánni av lívsvatni*”, er ein skapan, eitt Guds verk, sum er endurskapt andaliga í Kristi, hvørs sjónliga nærvera er tillagað av hansara “*trónu*”; og hetta, við offrinum av “*lambinum*”, Jesusi Kristi; ævinleikin vera ávøksturin av teirri nýfðing, sum hetta offrið framleiddi í teimum útvaldu.

“*Áin*” er eitt skjótt rennandi feskvatn. Hann avmyndar lívið, sum eins og hann er í støðugum virkseimi. Feskvatn er 75% av okkara menniskjaliga landkroppi; tað vil siga, um feskvatn er ómissandi fyri hann, og hetta er orsøkin til, at Gud samanber orð sítt, eins ómissandi fyri at fáa ævigt lív, við “*eina keldu til lívsins vatn*” sambært Opinb. Í hansara opinbering sóu vit í Apo. 17,15 at “*vatnið*” ímyndar “*fólkasløg*”; Her er “*áin*” eitt ímynd av teimum loystu útvaldu, sum eru vorðin ævig.

Vers 2 : “*Mitt á gøtuni í býnum og hvørjumegin ánni var eitt lívsins træ, sum gav tólv ferðir so nógvan ávøkst sín og gav ávøkst sín hvønn mánað, og hvørs bløð vóru til grøðing fyri tjóðirnar.*»

Í hesi seinnu myndini, Jesusi Kristi, er “*lívsins træ*” at finna “*mitt í*” samkomu hansara av útvaldum, sum eru savnað um hann á “*torginum*” hjá samkomuni. Hann er “*mitt*” í teimum men eisini á teirra síðum, umboðaður av “*teimum báðum áarbakkanum*”. Tí guddómligi andi Jesu Krists er alnærverandi; til staðar allastaðni og í øllum. Ávøksturin av hesum “*trænum*” er “*lívið*”, sum verður endurnýggjað, støðugt, tí “*ávøksturin*” fæst í hvørjum av teimum “*12 mánaðunum*” í okkara jarðliga ári. Hetta er enn ein vøkur mynd av tí æviga lívinum og ein áminning um, at tað verður hildið ævigt av Guds vilja.

Jesus samanbar ofta menniskjað við frukt “*trø*” sum “*verða dømd eftir teirra fruktum*”. Hann skrivaði seg sjálvan, frá byrjan av í 1. Mós. 2:9, symbolsku myndina av einum „lívsins træi“. Nú hava trøini sum „klæði“ prýðið av teirra „bløðum“. Fyri Jesus ímyndar “*plaggið*” hansara rættvísu verk og harvið endurloysing hansara av syndum teirra útvaldu, sum skylda honum sína frelsu. So eins og “*bløðini*” á “*trøum*” grøða sjúkur, so “*grøða*” tey rættvísu verkini, sum Jesus Kristus hevur framt, deydiligu sjúkuna av upprunasynd, sum tey útvaldu arvaðu síðani Ádam og Evu, sum høvdu brúkt “*bløðini*” á trøum til at dekkja teirra likamliga og andaliga nakni, sum syndin uppdagaði.

Vers 3 : “*Eingin banning verður longur. Háseti Guds og lambsins skal vera í býnum; tænarar hansara skulu tæna honum og síggja andlit hansara.*”

Frá hesum versinum tosar Andin í framtíðartíð, og gevur boðskapi sínum týðningin av eggjan til tey útvaldu, sum enn skulu berjast móti tí ónda og avleiðingunum av tí, til Kristus kemur aftur og tey verða burturbeind av syndarjørðini.

Tað er “*anathema*”, banningin av syndini, sum Eva og Ádam framdu, sum hevði gjørt Gud ósjónligan fyri mannaeygum. Skapanin av gamla sáttmála Ísrael hevði einki broytt, tí syndin gjørdi framvegis Gud ósjónligan. Tað mátti enn goyma seg undir útsjónindini av einum skýggi um dagin, sum gjørdist flamboyant um náttina. Tað heilagasta stað í halgidóminum var einans tilskilað honum, undir deyðarevsing fyri brotsmann. Men hesi jarðisku viðurskiftini eru ikki meira. Á nýggju jørðini er Gud sjónligur fyri øllum sínum tænarum, hvør teirra tænasta verður, er framvegis ein loyndardómur, men teir fara at hava samband við hann, meðan ápostlarnir gnýggjaðu herðarnar við Jesus Kristus og prátaðu við hann; andlit til andlits.

Vers 4 : “*og navn hansara skal vera á enni teirra.*»

Navnið á Gudi er tað sanna „*innsiglið hjá tí livandi Gudi* . “ Hvíluðagshvílan er bert tað ytra „*tekin* “ um hana . Tí " *navnið* " á Gudi tilnevnir hansara persón, sum hann ímyndar við andlitunum á teimum " *fýra djórunum* " : " *leyvan, kálvurin, maðurin og ørnin* " , sum fullkomiliga lýsa harmonisku mótsetningar í persóninum hjá Gudi : konglig og sterk, men klár til offur, menniskjalig tótt, men himmalska náttúran. Orð Jesusar vórðu uppfyllt ; Fuglar av fjøður streyma saman. Eisini eru tey, sum deila guddómlig virði, vald av Gudi til ævigt lív og tey eru savnað til Hansara. " Enni " hýsir heilanum hjá manninum, drívmiðdeplinum í hansara hugsan og persónligheit . Og hesin lívgaði heilin granskar, hugleiðir og góðkennir ella vraka sannleiksstöðið, sum Gud leggur fram fyri honum fyri at frelsa hann. Heilarnir hjá teimum útvaldu elskaðu kærleikssýningina, sum Gud skipaði fyri í Jesusi Kristi og teir stríddust , sambært teimum reglum, sum vóru settar , fyri at vinna á tí ónda við hansara hjálp , fyri at fáa rættin at liva saman við honum.

Í síðsta enda finna øll, sum deila Guds persón, sum er opinberaður gjøgnum Jesus Kristus, seg sjálvi hjá honum at tæna honum í allar ævir. Nærveran av " *navni* " Guds " *skrivað á enni teirra* " forklarar teirra sigur ; og hetta serliga í seinastu royndini av adventistisku trúnni, har menniskju høvdu valrætt at skriva á „ *enni síni* “ „ *navn Guds* “ ella navnið á tí uppreistrarhugaða „ *djórinum* “ .

Vers 5 : “ *Nátt verður ikki longur ; og teimum skal hvørki brúk fyri lampu ella ljósi, tí Harrin Gud skal geva teimum ljós. Og teir skulu ráða um allar ævir og allar ævir.* »

Sambært 1. *Mós* . “ *Lampan* ” vísir til Bíbliuna, Guds heilaga skrivaða orð, sum avdúkar stöðið um “ *ljós hansara* ” , tað um tað góða og rætta. Tað verður ikki longur gagnligt, tey útvaldu fáa beinleiðis atgongd til sín guddómliga íblásara, men tað varðveitir í lötuni , á syndarjörð, sín ómissandi “ *upplýsandi* ” leiklut , sum førir, einsamallur, til ævigt lív.

Vers 6 : “ *Og hann segði við meg : Hesi orð eru trúgv og sonn ; og Harrin, Gud teirra heilagu profeta, sendi eingil sín at vísa tænarum sínum, hvat skjótt skal henda .*

Fyri aðru ferð finna vit hesa guddómligu staðfestingina : “ *Hesi orðini eru trúgv og sonn.* ” Gud roynir at sannføra lesaran um profetiina, tí hansara æviga lív er uppá spæl í hansara valum. Við hesum guddómligu staðfestingum er menniskjað treytað av teimum fimm sansunum, sum Skaparin gav honum. Freistingarnar eru margfeldar og virknar til at avleiða hann frá andaligheit. Guds áheitan er tí fult rættvísgjørd. Vandin fyri sálum er veruligur og alneyðugur.

Tað er hóskaði at dagføra okkara lesnað av hesum versinum, sum leggur fram ein sjáldsama bókstavligan persón í hesi profetiini. Tað er einki symbol í hesum versinum, men staðfestingin um, at Gud er íblásturin hjá profetunum, sum skrivaðu bøkurnar í Bíbliuni, og at hann í seinastu opinberingini, sendi " *Gabriel* " til Jóhannesar, soleiðis at hann kundi opinbera honum í mynd , hvat , í 2020, fer at henda " skjótt " *verið* , ella hevur a sera larshed í. Men millum 2020 og 2030 skal tað ógvusligasta av tíðum farast yvir ; ógvusligar tíðir, sum eru merktar av deyða, kjarnorkuoyðilegging og teimum ógvusligu „ *sjey seinastu plágunum av Guds vreiði* ” ; Menniskjað og náttúran fara at líða ógvusliga , til tey hvørva .

Vers 7 : “ *Og sí, eg komi skjótt. Sælur er tann , sum heldur orðini í profetiini í hesi bók !* »

Afturkoman Jesu er kunngjørd til várið 2030. Signingin er fyri okkum, í tann mun vit " *halda* " , *til endans* , " *orðini í profetiini í hesi bókini* " Opinberingin.

Hjáorðið " *skjótt* " definerar knappliga framkomu Kristusar, tá hann kemur aftur, tí tíðin sjálf rennur javnan uttan at akselera ella minka. Síðani Dániel 8:19 minnir Gud okkum á : " *tað er ein tíð ásett til endan* " : " *Tá segði hann við meg: Eg skal siga tær, hvat skal henda í seinna parti av vreiði, tí at tað er ein tíð ásett til endan .* " Tað kann bert henda við endan av teimum 6000 árunum, sum Gud hevur skipað fyri sínum val av teimum útvaldu , tað vil siga fyrsta várdagin undan 3. apríl 2030 .

Vers 8 : “ *Eg, Jóhannes, havi hoyrt og sæð hetta. Og tá ið eg hevði hoyrt og sæð, datt eg niður at tilbiðja hann við fótturnar á einglinum, sum vísti mær .* »

Fyri aðru ferð kemur Andin at venda okkum ávaring sína . Í upprunaligu griksku tekstunum týðir sagnorðið " proskuneo " til " at boyggja seg fyri ". Sagnorðið " at tilbiðja " er ein arvir av latínsku útgávuni, sum eitur " Vulgata ". Hendan skeiva týðingin tykist slóðaði fyri, at likamlig prostratióin varð slept í átrúnaðarligu siðvenjuni hjá fráfallna kristindóminum til tað stigið, at tey biðja " standandi ", orsakað av aðrari skeivari týðing av grikska sagnorðinum " istemi ", í Markus 11,25. Í tekstinum hevur formurin " st é kété " týðningin av " vera fastur ella halda fram ", men Oltramare týðingin tikin upp í L.Segond útgávuni , týddi hann til " stasis " sum merkir " standa " í bókstavligari merking . Ein skeiv týðing av Bíbliuni legitimerar sostatt villeiðandi ein óverdigan , óvundsjúkan og óhugnaligan hugburð móttvegis tí stóra Skaparanum Gudi, tí Alvalda , frá fólki, sum missa kensluna av tí sanniliga heilaga . Og hetta er ikki tað einasta... Hetta er orsökkin til, at okkara hugburður til bíbilskar týðingar skal vera varin og varin , enn meira tí í Opinb . Sannleikin er bert at finna í upprunatekstunum, varðveittir á hebraiskum men horvnir og avloystir av griksku skriftunum í nýggja sáttmálanum. Og har, skal tað viðurkennast, kom tann " standandi " bønin fram millum protestantisku trúgvandi, miðsavnað av guddómligu orðunum í " 5. trompet ". Tí, paradoksalt, hevur knæbønin varað longri millum katolikkar, men hetta skal ikki undra , tí tað er í hesi katólsku trúgv, at djevulin leiðir sínar fylgjarar og offur at boyggja seg niður fyri teimum skornu myndunum, sum seinna av teimum tíggju Guds boðum forbjóðar . ; boð, sum katolikkar ignorera , tí í rómversku útgávuni er tað tikið burtúr og skift út.

Vers 9 : “ *Men hann segði við meg : Síggj , at tú ikki gert tað ! Eg eri medtænarin tín og brøður tínir profetar og teirra, sum varðveita orðini í hesi bók. Tilbið-fyri Gudi, boyg teg niður .* »

Feilurin , sum Jóhannes framdi , er Gudi lagdur fram sum ein ávaring , sum er ætlað sínum útvaldu : " ansa eftir ikki at falla í avgudadýrkan ! " " sum er hovuðsfeilurin hjá teimum kristnu átrúnaðunum, sum Gud vrakaði í Jesusi Kristi." Hann leggur hesa senuna til rættis á sama hátt, sum hann legði sína seinastu undirvísing til rættis við at geva ápostlunum boð um at taka vápnini upp til tíman, hann varð handtikin. Tá ið tíðin kom, bannaði hann teimum at brúka hana. Læran varð givin og har stóð : " *Ver varin við ikki at gera tað .* " Í hesum versinum fær Jóhannes forkláringina : “ *Eg eri medtænarin tín .* ” " Einglarnir " , harímillum " *Gabriel* " , eru , eins og menniskju , skapningar hjá skaparanum Gudi , *sum í øðrum* av sínum tíggju boðum bannaði at boyggja seg fyri skapningum sínum, fyri skorinum myndum ella málaðum myndum ; allar teir formar, sum avgudurin kann taka . Vit kunnu sostatt læra av hesum versinum við at leggja til merkis móttsettu atferðina hjá einglunum. Her bannar Gabriel , tann mest verði himmalska skapningurin eftir Mikael, at bøna fyri honum. Hinvegin biður Satan, í sínum lokkandi útsjónum , í skinninum av " Jomfrúni " , um , at minnisvarðar og tilbiðjarastøð verða reist fyri at tilbiðja og tæna henni... myrkursins lýsandi maskan fellur.

Eingilin sigur víðari : " *Og tað hjá brøðrum tykkara, profetunum og teimum, sum halda orðini í hesi bókini .* " Millum henda setningin og tann í Opinberingini 1 :3 leggja vit til merkis munin orsakað av tíðini, sum fór millum byrjanina av avkrypteringstíðini , 1980 , og tað í núverandi útgávuni av 2020. Millum hesar báðar dagfestingar, " *tann , sum lesur* " deildi avkrypteraða ljósið í verkinum hjá Gudi " tey enentered avkrypteraða ljósið í . Hendan margfaldan ger, at enn fleiri av teimum, sum eru kallað, fáa atgongd til val við at hoyra tann avdúkaða sannleikan og seta hann í verk ítøkiliga.

Vers 10 : “ *Og hann segði við meg , Innsigla ikki orðini í profetiini í hesi bók. Tí at tíðin er nær .* »

Boðskapurin er villeiðandi, tí hann er ætlaður Jóhannesi, sum Gud hefur flutt til okkara seinastu tíð frá byrjan av bókini, sambært Opinberingini 1,10. Eisini mugu vit skilja, at boðini um ikki at innsigla orðini í bókini, eru ætlað mær beinleiðis í tí mundinum, tá ið bókin er fullkomiliga avinnsiglað; hon gerst síðani „*lítla opna bókin*“ í Opinberingini 10:5. Og tá ið hon verður "*opnað*" við hjálp og loyvi frá Gudi, er ikki longur spurningur um at lata hana aftur við "*innsigli*". Og hetta, "*tí tíðin er nær*"; á vári 2021, eru 9 ár eftir til dýrdarfullu afturkomu Harrans Guds Jesusar Krists.

Men fyrsta opningin av "*lítlu bókini*" byrjaði eftir kunngerðini í Dan 8,14, tað vil siga eftir 1843 og 1844; tí týðandi fatanin av evninum um seinastu royndina av adventistisku trúnni stavar frá teimum opinberingum, sum beinleiðis Jesus Kristus sjálvur, ella eingil hansara, gav systur okkara Ellen G. White, undir tænastruni.

Vers 11: "*Tann, sum er órættvísur, skal hann vera órættvísur enn; og hin rættvísi, lat hann gera rættvísi enn, og tann, sum er heilagur, skal hann vera heilagur enn;* »

Við fyrstu lestri staðfestir hetta versið, at kunngerðin í Dan 8,14 er komin í gildi. Skilnaðurin av adventistunum, sum Gud valdi millum 1843 og 1844, staðfestir boðskapin um "*Sardis*", har vit finna protestantarnar "*livandi*", men "*deyðar*" og "*dálkaðar*" andaliga, og adventistisku undangongumenninar "*verdar hvítleika*", kallaðar í hesum versinum "*heilagleika og*". Men opningin av "*lítlu bókini*" er framsøkin sum "*leiðin hjá teimum rættvísu, sum heldur fram at vaksa sum dagsins ljós, frá morgni til hæddina*". Og undangonguadventistarnir vóru ikki vitandi um, at ein trúarroynd fór at gáta teir millum 1991 og 1994, sum kanningin av "*5. trompet*" hefur avdúkað fyri okkum. Knappliga gerast aðrir lestrar av hesum versinum møguligir.

Innsiglingartíðin er um at enda, sum vit lesa í Opinberingini 7,3: "*Gerið ikki mein jørðina, sjónum ella trønum, fyrr enn vit hava innsiglað tænarar Guds várs á enni teirra.*" "Hvar skulu vit seta loyvið at skaða jørðina, havið og trøini?" Tað eru tveir møguleikar. Áðrenn „*sætta lúðurin*“ ella áðrenn „*sjei seinastu plágurnar*“? "*Sætta trompetin*" sum er ein sætta ávaringsreving, sum Gud gevur jarðligum syndarum, tykist mær logiskt í hesum føri at varðveita seinna møguleikan. Tí "*sjei seinastu plágurnar av Guds vreiði*" eru sanniliga miðaðar móti *protestantisku "jorðini"* og katólska "*havinum*". Latið okkum hugsa um, at oyðileggingarnar, sum "*sætta lúðurin*" fremur, ikki forða fyri, men stuðla umvendingini hjá teimum útvaldu, sum eru kallað loyst við blóði Jesu Krists.

Tað er tí, eftir "*sætta lúðurin*" og beint áðrenn "*sjei seinastu plágurnar*", og tá ið innsiglingin steðgar, sum merkir endan á felags- og einstøku náðitíðini, at vit enn kunnu seta orðini í hesum versinum: "*Tann, sum er órættvísur, lat hann vera órættvísan enn; og tann, sum er skitin, lat hann vera óreinur enn; og hin rættvísi, lat hann gera rættvísi enn, og tann, sum er heilagur, skal hann vera heilagur enn;* » Øll fara at kunna síggja her, hvussu Andin kemur at staðfesta í hesum versinum ta góðu týðingina, sum eg legði fram til grundleggjandi "*adventistiska*" versið sum er Dániel 8:14: "*... heilagleikin verður rættvís gjørdur*". Orðini "*rættvísi og heilagt*" eru sterkt stuðlað og tí staðfest av Gudi. Hesin boðskapurin forútsigur tí endatíðina á náðitíðini, men ein onnur forkláring er fylgjandi. Tá ið Andin er komin til endan á bókini, miðar hann eftir tíðini, tá ið tann fullkomiliga avdúkaða bókin gerst tann "*lítla opna bókin*", og frá teirri løtu fer góðtøka ella noktan av henni at gera munin millum "*tann, sum er rættvísur og tann, sum er dálkaður*", og Harri okkara bjóðar "*tínum halgimenni at halga seg enn meira*". Eg minnst eisini, at "*dálkan*" varð skrivað til protestantismuna í "*Sardis*" boðskapinum. Andin miðar við orðum sínum eftir hesi protestantismu og stovnsligu adventismuni, sum hefur deilt hansara banning síðani 1994, dagin, tá hann meldaði seg til hana við at fara inn í økumeniska samgonguna. Viðtøka

av tí avkryptaða boðskapinum í hesi bókini fer tí " *enn einafærð* , men seinast, *at gera munin á tí, sum tæniir Gudi, og tí, sum ikki tæniir honum* " sambært Mal.

So eg taki samanum lærdómin í hesum versinum. Fyrst staðfestir hon adventistiska skilnaðin frá protestantismuni millum 1843 og 1844. Í aðru lestri er hon galdandi móti embætisligu adventismuni, sum kom aftur til protestantisku og økumenisku samgongu eftir 1994. Og eg leggi upp til eina triðju lestur, sum verður galdandi við endan av várinum fyri Jesus kom2. áðrenn 3. apríl á páskum 2030.

Eftir hesar forkláringar eru vit eftir at skilja, at orsökkin til fall stovnsligu adventismuna, sum førði til, at hon varð " *spýggjad* " av Jesusi Kristi í boðskapi sínum, sum varð ætlað Laodikea, er minni noktanin at trúgva á hansara afturkomu fyri 1994, enn noktanin at taka atlit til íkastið frá ljósinum, sum kom til illumina av Daniel8 : eitt ljós, sum sjálvur upprunaliga hebraiska bíbliuteksturin vísir á ein óumstríðiligan hátt. Hesa synd kundi bert verið fordømd av rættvísis Gudi, sum ikki heldur tey seku vera ósekan.

Vers 12 : " *Sí, eg komi skjótt, og løn mín er við mær, at geva hvørjum einstøkum eftir verki hansara skal vera* .

Um 9 ár kemur Jesus aftur í ólýsandi guddómligari dýrd. Í Opinb . Hann legði eisini fram fyri okkum tann partin, sum er tilskilaður hansara trúgvu adventistaútvaldu , sum heiðra hansara profetiska orð og hansara heilaga sjeyndadags hvílundag, í Opinb . Orð um sjálvrættvísgering gerast ónýtilig, tí tá verður tað ov seint at umskapa feilirnar í fortíðarvalum.

Vers 13 : " *Eg eri Alfa og Omega, hin fyrsti og hin seinasti, byrjanin og endin* . »

Tað, sum hevur eina byrjan, hevur eisini ein enda. Henda meginregla er galdandi fyri, hvussu leingi Gud hevur givið teimum útvaldu tíðina á jørðini. Millum alfa og omega verða 6000 ár liðin. Í árinum 30 tann 3. apríl merkti sjálvboðin sóningardeyði Jesu Krists eisini alfatíðina í 2000 ára kristnu samgonguni ; Várið 2030 fer kraftmikið at ringja í síni omega tíð .

Men alfa er eisini 1844 við sínum omega 1994. Og seinast, alfa er fyri meg og tey seinast útvaldu, 1995 við sínum omega, 2030.

Vers 14 : " *Sæl eru tey, sum halda boð hansara (og ~~vaska ikki klæðir sínar~~), fyri at tey kunnu hava rætt til lívsins træ og kunnu koma inn um portini inn í býin* . »

Annar formurin av " *stóru trongdini* " er fyri okkum við sínum avleiðingum av deyðum í fjøldum. Tí gerst tað bráðneyðugt at fáa verju og hjálp frá Gudi við Jesusi Kristi. Sum myndin vísir, skal syndarin " *halda boð síni* " ; **tey hjá Gudi og tey hjá Jesusi, " Guds lamb " sum merkir, at hann skal avnokta allar formar, sum syndin kann taka.** Tann dulnevnda týðingin av hesum versinum, sum er varðveitt í okkara núverandi bíblium, stavar frá rómversku katolisismuni, sum er leiðd úr Vatikaninum. Hini handritini , tey elstu og tí trúgvvari, siga : " *Sæl eru tey, sum halda boð hansara* . " Og av tí at syndin er lógarbrot, er boðskapurin skeiklaður og avloysir neyðuga og lívsneyðuga lýdni við einfalda pástandin um kristna tilknýti. Hvør fær gagn av brotsverkinum ? Til teirra, sum vilja berjast hvílundagin til dýrdarríku afturkomu Jesu Krists. Tann veruligi boðskapurin verður tikin saman soleiðis : " *Sælur er tann, sum er lýðin Skapara sínum* ." Hesin boðskapurin endurtekur bara tann, sum er nevndur í Opinberingini 12:17 og 14:12, nevniliga : " *tey, sum halda Guds boð og trúna á Jesus* ." Hetta eru móttakararnir av seinasta boðskapinum, sum Jesus vendi sær til. Dómarin um tað úrslitið, sum fæst, er Jesus Kristus sjálvur, og hansara krav er javnbjóðis teimum líðingum, sum hann hevur havt í hansara pínslarvátan. Lønin fyri tey útvaldu verður sera stór ; tey fáa ódeyðiligheit , og koma inn í ævigt lív gjøgnum adventistiska vegin, sum er ímyndaður av teimum „ *tólv portunum* " í tí symbolska „ *nýggja Jerúsalem* " .

Vers 15 : " *Út við hundum, trolmonnum , siðleysum, drápsmonnum, avgudadýrkarunum og øllum, sum elska og gera lygnir !* »

Hvørji eru tey sum Jesus kallar soleiðis ? Henda dulna ákæra snýr seg um alla ta kristnu trúna , sum hevur fráfall ; katólska trúgv, fjóltáttaða protestantiska trúgv herundir adventistisku trúna sum fór inn í sín samgongu í 1994 ; adventisttrúgv so ríkiliga signað av honum í byrjanini av tilveruni, og enn meira viðvíkjandi teimum seinastu umboðum hennara, sum vóru noydd til misálit. " Hundarnir " eru heidningarnir men eisini, og fram um alt, teir , sum siga seg vera beiggjar hansara og svíkja hann . Hetta hugtakið " hundar " er paradoksalt fyri nútíðar vesturlendsk menniskju tað av djórinum , sum verður hildið sum eitt symbol uppá trúfesti , men fyri eysturlendsk fólk sjálv myndin av útrætting . Og her avbjóðar Jesus sjálv teirra menniskjansligu náttúru og metir tey vera óviðkvæm djór . Hini hugtøkini staðfesta hendan dómin. Jesus staðfestir orðini, sum eru sagt í Opinberingini 21,8 og her vísir hugtakið " hundar " afturat hansara persónliga dómi. Eftir ta hátignarligu kærleikssýningina, hann gav menniskjum, er einki ógvusligari enn at verða svikin av teimum, sum krevja hann og offur hansara.

Síðani kallar Jesus teir " *galdramenn* " orsakað av teirra viðurskiftum við óndar einglar, andaligheit, sum fyrst lokkaði katólsku trúna við sýningunum hjá " Jomfrú Mariu ", nakað bíbilskt ógjørligt. Men undrini, sum illu andarnir gjørdu, líkjast teimum, sum " *galdramenn* " hjá Fárao gjørdu fyri Mósesi og Ároni.

Við at kalla tey " *óhóvlig* ", fordømir Jesus loysing av moralinum men fram um alt tær ónatúrligu trúarsamgongurnar , sum protestantisku kirkjurnar gera við katólsku trúna, sum Guds profetar fordøma sum tænarar djevulsins. Tey endurgeva „sum døtur“ „*óreinleikan*“ hjá teirra „ skøkjumóður *Bábylon hina stóru*“, sum er fordømdur í Opinberingini 17:5.

Tey fráfalnu eru eisini „*drápsmenn*“, sum fyrireika seg til at drepa tey útvaldu Jesusar, um hann ikki ger seg inn á fyri at forða teimum við síni dýrdarfullu komu.

Tey eru " *avgudadýrkarar* ", tí tey geva materiella lívinum størri týdning enn andaliga lívið. Tey eru framvegis líkasæl, tá Gud bjóðar teimum sítt ljós, sum tey óhugnaliga vraka við at demonisera hansara sonnu sendiboð.

Og fyri at klára hetta versið , tilskilar hann : " *og tann, sum elskar og ger lygn!* " Við at gera tað , fordømir hann tey, hvørs náttúra er knýtt at lygn, so mikið, at tey eru púra óviðkvæm fyri sannleikanum." Tað hevur verið sagt , at eingin roknskapur er fyri smakki ; Tað sama er galdandi fyri kærleikan til sannleikan ella til lygnirnar. Men fyri sína ævinleika velur Gud, einans, millum sínar skapningar, sum menniskjansliga forføðing gevur upphav til, tey, sum hava hendan kærleikan til sannleikan.

Endaliga úrlitið av frelsuætlan Guds er ræðuligt. Kastað út , í røð, eru teir herdu, óumvendu antediluviansku syndararnir , tann gamli vantrúgvandi jødiski samgongan , tann andstyggiliga pávaliga rómversk-katólska trúgv, tann avgudadýrkandi ortodoksa trúgv, tann protestantiska trúgv við sínum previnistiska karakteri , og seinast tann adventistiska trúgv av la . s hava øll líka privilegierað.

" Adventist " boðskapurin hevði deyðiligar avleiðingar, fyrst og fremst fyri jøðarnar, sum fall av teirra noktan at trúgva á **fyrstu komu** Messias, sum er kunngjørd í Dan 9,24 til 27. Í øðrum lagi, tey kristnu, sum Jesus rak út, sum øll deila skuldina av at vísa áhugaleysi í nýggjastu " Adventist annossage " **me** . Teirra manglandi kærleiki til hansara sannleika er deyðiligur fyri tey. Í 2020 deila hesar stóru offisiellu trúgvirnar allar hendan ógvusliga boðskapin, sum Jesus vendi sær í 1843 til protestantismuna í " *Sardis* " tíðini í Opinb. 3,1 : " *Tú fert fyri at vera á lívi, og tú ert deyður .* "

Vers 16 : " *Eg Jesus havi sent eingil mín at vitna tykkum hetta í kirkjunum. Eg eri rót og ætt Dávids, hin bjarta og morgunstjørna.* »

Jesus sendi eingil sín Gabriel til Jóhannes, og gjøgnum Jóhannes til okkum, sínar trúføstu tænarar á síðstu døgum. Tí tað er bert í dag , at hesin fullkomiliga avdúkaði boðskapurin ger okkum før fyri at skilja teir boðskapir , sum hann vendir sær til sínar tænarar

og lærusveinar í teimum sjeý tíðunum ella sjeý samkomunum . Jesus fjernar iva um sína symbolsku evokatión av Apo.5 : “ *rót og eftirkomarar Dávids* ”. Hann leggur afturat : “ *tann bjarta morgunstjørnan* .” Hendan stjørnan er sólin men hann identifiserar seg bert við hana sum eitt symbol. Tí, ótilvitað, einligar verur, sum elska Jesus Kristus fyri hansara offur, heiðra okkara sól, hesa stjørnuna guddómliga av heidnunum. Um nógv ikki eru tilvitað um tað , eru fjøldin, sjálvst tey, sum eru upplýst um evnið, ikki til reiðar, og heldur ikki før fyri at skilja tyngdina av hesi heidnu avgudadýrkanini . Menniskjað skal gloyma seg sjálvst, at seta seg í Guds stað sum fólir tingini á ein heilt annan hátt tí hugur hansara hevur fylgt gerðum menniskjans í næstan 6000 ár longu. Hon eyðmerkir hvørja handling fyri tað , sum hon í roynd og veru umboðar ; sum ikki er galdandi fyri menn, hvørs stutta lív fram um alt snýr seg um at nókta síni ynski, fyrst og fremst holdlig og jarðlig, men tað er eisini galdandi fyri tey, sum eru andalig og sera trúgvandi og sum framvegis eru sperrað av virðing fyri siðvenjum fedranna.

At enda í boðskapinum úr *Tiatiru* segði Andin við “ *tann, sum sigur* ” : “ *Og eg skal geva honum morgunstjørnuna* .” Her sýnir Jesus seg sjálvan fram sum “ *morgunstjørnan* ”. Sigrarin vil tí fáa Jesus og við honum alt lívsins ljós, sum hevur sína keldu í honum. Áminningin um hetta hugtakið leggur upp til alt uppmerksemi hjá teimum sonnu seinastu " adventistunum " á hesum versum í 1. Pæt. *vita vit hetta fyrst, at eingin spádómur í skriftini er av nøkrum einkaligum tulkingum, tí at spádómur kom ongantíð av mannsins vilja, men heilagir menn Guds talaðu, sum teir vóru drivnir av heilaga andanum* . " Tað kundi ikki verið sagt betur." Eftir at hava hoyrt hesi orðini, umskapar tann útvaldi tey til verk, sum Jesus Kristus hevur tikið til eftirtektar.

Vers 17 : “ *Og Andin og brúðurin siga : Kom! Og tann, sum hoyrir , sigi: Kom! Og tann, sum tystur, komið ; Lat tann, sum vil, taka lívsins vatn ókeypis* .

Frá byrjan av tænaðu síni á jørðini hevur Jesus kallað : “ *Kom* .” Men við at taka myndina av “ *tysti* ” , veit hann, at tann, sum ikki er “ *tystur* ”, ikki kemur at drekka. Hansara kall verður bert hoyrt av teimum , sum “ *tysta* ” eftir hesum æviga lívinum, sum hansara fullkomni rættvísi bjóðar okkum av hansara náði einsamøll, sum ein annan móguleika. Jesus rindaði einsamallur prísinn ; So hann bjóðar tað “ *ókeypiss* ” . Eingin katólsk ella guddómlig “ *indulgensa* ” loyvir, at tað fæst fyri peningaprísinn. Hetta almenna kallið fyrireikar eina samkomu av valdum embætisfólkum úr øllum tjóðum og øllum uppruna. Kallið “ *Kom* ” gerst lykilin til hesa savning av teimum útvaldu, sum trúarroyndin á síðstu døgum fer at skapa. Men tey liva royndina spreitt á jørðini og verða ikki sameind aftur, fyrr enn Jesus Kristus kemur aftur í síni dýrd at taka tey burtur av syndajørðini .

Vers 18 : “ *Eg vitni fyri øllum, sum hoyra orðini í profetiini í hesi bók : Um nakar leggur afturat hesum, so leggur Gud afturat honum tær plágur, sum eru skrivaðar í hesi bók ; »*

Apokalypsan er ikki ein vanlig bíbilsk bók. Tað er eitt bókmentaverk, sum er guddómliga kodað á bíbilskum máli, og sum tey, sum granska í allari Bíbliuni frá byrjan til enda, kunnu kenna aftur. Úttrykk gerast kend gjøgnum endurtøku av lesnaði. Og “ *bíbilsku samsvar* ” loyva okkum at finna líknandi orð. Men júst tí at kodan í henni er sera nágreinilig, verða týðarar og umskrivarar ávaraðir : “ *Um nakar leggur nakað afturat henni, so skal Gud sláa hann við teimum plágum, sum eru lýstar í hesi bókin* .”

Vers 19 : “ *Og um nakar tekur burtur úr orðunum í hesi profetibókin, so skal Gud taka burtur hansara part av lívsins træi og av heilagu býnum, sum eru skrivað í hesi bók* . »

Av somu orsökum hóttir Gud øll, sum „ *taka nakað burtur úr orðunum í profetibókin* “. Tann, sum tekur henda váðan, verður eisini ávaraður : “ *Gud skal taka sín part av lívsins træi og av heilagu býnum, sum eru lýst í hesi bókin* .” Broytingarnar, sum eru gjørdar vart við, fáa tí ógvusligar avleiðingar fyri tey, sum hava framt tær.

Eg vendi tínum ans til hessa læruna. Um broytingin av hesi óskiljandi kodaðu bókini verður revsað av Jesusi Kristi á hesar báðar strangu mátarnar, hvat verður so við tí, sum vraka hennara fullkomiliga skiljandi avkodaða boðskap?

Gud hevur góða orsök til at leggja hesa ávaring greitt fram, tí henda opinbering, hvørs orðini eru vald av honum, hevur sama virði sum teksturin í hansara "tíggju boðum" "inngraveraður við fingri sínum á steintalvur." Nú, í Dan.7,25, profeteraði hann, at hansara kongaliga "lóg" skuldi "broytast" eins og "tíðirnar". Handlingin varð framd, sum vit hava sæð, av rómverska myndugleikanum, í røð keisaraligum í 321, síðani pávaligum, í 538. Hendan gerð, sum hann metti vera "øvundsjúka," verður revsað við deyða, og Gud eggjar okkum til ikki at endurtaka, móti profeti, hetta slagið av feili, sum hann avgjørt fordømir.

Guds verk er framvegis hansara verk líkamikið nær tað verður gjørt. At avdúka hansara profeti er ógjørligt uttan hansara vegleiðing. Hetta merkir, at tað avkrypteraða verkið hevur sama virði sum tað avkrypteraða. So ger tær greitt, at hetta arbeiðið, har hugsanin um Gud týðiliga verður opinberaður, er av sera høgum "heilagleika". Tað er Guds endaliga "vitnisburður um Jesus" til hansara eftirverandi mótstøðuføru sjeyndadags adventist tænarar; og samstundis, við síðvenjuni av tí sanna leygardagssabbatinum, er tað í 2021, tann seinasta "rættvísgerða heilagleikin" forritaður síðani kunngerðin í Dan.8:14 kom í gildi í 1843.

Vers 20: "Tann, sum vitnar um hetta, sigur: 'Ja, eg komi skjótt. Amen! Kom, Harri Jesus! »

Av tí at hon inniheldur tey seinastu orðini, sum Jesus Kristus vendi sær til lærusveinar sínar, er henda Opinberingarbókin av sera høgum heilagleika. Í honum finna vit tað, sum svarar til lógartalvurnar, sum eru graveraðar við Guds fingri og givnar Mósesi. Jesus vátar; Hvør fer at tora at mótmæla hesi guddómligu váttan? Alt er sagt, alt er avdúkað, hann hevur einki meira at siga enn: "Ja, eg komi skjótt." Eitt einfalt "Ja" sum engagerar allan hansara guddómliga persón, er at siga um hansara nærverandi koma er vís, tí hann endurnýggjar sítt lyfti: "Eg komi skjótt"; ein "skjótt" dagfest sum fær sín fulla týdning: á vári 2030. Og hann staðfestir sína útsøgn við at siga "Amen"; sum merkir: "Í sannleikanum".

Hvør sigur tá: "Kom, Harri Jesus"? Sambært vers 17 í hesum kapitlinum eru tey „Andin og brúðurin“.

Vers 21: "Náði Harrans Jesusar veri við øllum teimum heiløgu! »

Hetta seinasta versið í Apokalypsuni endar bókina við at vekja upp "náði Harrans Jesusar." Hetta er eitt tema, sum ofta var ímóti lógini, í byrjanini av kristnu stevnuni. Tá var náðin mótsett lógini av teimum, sum noktaðu Kristusar tilboði. Arvurin av lógini hjá jøðunum hevði við sær, at teir bert sóu guddómligan rættvísi gjøgnum hana. Jesus vildi ikki taka tey burtur frá lýdni móti lógini men hann kom fyri at "uppfylla" tað, sum djóraoffrini høvdu profeterað honum. Hetta er orsøkin til, at hann segði í Matt 5,17: "Haldi ikki, at eg eri komin at avtaka lógina ella profetarnar; Eg eri ikki komin at avtaka, men at uppfylla."

Tað mest undrunarverda er at hoyra kristin seta seg ímóti lógini og náðini. Tí, sum Paulus ápostul greiðir frá, er náðin ætlað at hjálpa menniskjanum at uppfylla lógina til tað stigið, sum Jesus lýsir í Jóh. 15,5: "Eg eri víntræið, tit eru greinarnar. Tann, sum verður verandi í mær, og eg í honum, ber nógvan ávøkst, tí uttan meg kunnu tit einki gera." Hvørji ting at "gera" tosar hann um og hvørja "frukt" tosar hann um? Úr virðingini fyri lógini, sum náði hansara ger móguliga við hjálp hansara í Heilaga Andanum.

Tað hevði verið ynskiligt og heilsugóð, at "náði Harrans Jesu hevði verið", og at hon kundi virkað, "í øllum"; men hetta skeiva versið vísir bert eitt uppnáandi ynski. Latum okkum øll vóna, at tað verða nógv av teimum; so nógv sum gjørligt; okkara beundrandi Gud, Skaparin og Frelsari hevur tað uppiborið; hann er tað hægst verður. Við at tilskila "við øllum teimum heiløgu" fjernar upprunateksturin alla tvídrátt; náði Harrans kann bert gagna

teimum einans , teimum " *sum hann halgar við sannleika sínum* " (Jóh. 17,17). Og til tey, sum halda seg fáa ævigt lív við at ganga tann vegin, sum Jesus Kristus sigur seg ganga, minni eg tykkum á, at millum " *vegin* " og " *lívið* ", er tann óunnligi " *sannleikin* ", sambært Jóh. 14,6. Nógv til ónøgd hjá uppreistrarmonnunum, sum krevja signingina av hesum versinum, síðani 1843, gagnar náði Harrans bert teimum, sum hann halgar við at endurreisa sína heilagu hvíludagshvílu leygardagin. Tað er henda gerð, sum saman við kærleiksvitnisburðinum til hansara " *sannleika* ", ger teir útvaldu halgimenni verdar umrøddu náðina. So náðin kann ikki vígast " *øllum* ." So varðveit teg fyri villeiðandi ringum bíbliutýðingum, sum føra til ógvusliga endaliga vónbrot hjá teimum, sum tíverri stóla á tær !

Tann guddómliga opinberingin, sum er lögð fram í hesum verki, er komin at staðfesta lærdómin, sum er profeteraður í søguni í 1. Mósebók, og hvørs lívsneyðuga týðning vit hava kunnað lagt til merkis. At enda í hesum arbeiðinum tykist mær gagnligt at minnast aftur á hesar høvuðslærurnar . Hetta er rættvísgjørt og eg vil vísa á, at í okkara samtíðarheimi , er kristna trúgvin massivt framlögð í skeivum formi orsakað av mentanararvinum hjá rómversku katolisismuni. Sannleikin, sum Gud krevur, hevur verið verandi í tí einfalda og logiska standi, sum fyrstu ápostlarnir hjá Jesusi Kristi skiltu, men hesin einfaldleikin, sum ofta verður ignoreraður, gerst , av sínum minnilutakarakterí , fløktur fyri tey óinnvígdu . Jú, fyri at eyðmerkja síðstu daga heiløgu Jesusar Krists og andaliga bygnaðin í Opinberingini, er fyriskipanin í Dániel 8,14 ómissandi. Men fyri at eyðmerkja hesa fyriskipan, er eisini neyðugt at kanna alla Dánielsbók og at avdúka profetiirnar í henni . Hesi tingini skilt , Apokalypsán leverar sínar loyndarmál til okkum. Hesar neyðugu kanningarnar greiða frá trupulleikanum, sum mótast, tá roynt verður at sannføra tann ótrúgvandi mannin í okkara tíð í Vesturheiminum, og serliga í Fraklandi.

Jesus segði, at eingin kann koma til hansara uttan Faðirin, sum leiðir hann og hann segði eisini, um síni útvaldu , at tey skulu føðast av vatni og Anda. Hesar báðar lærur merkja á ein fylgjandi hátt, at Gud kennir andaliga náttúruna hjá sínum útvaldu millum allar sínar skapningar. Sostatt fer hvør teirra at reagera eftir síni egnu náttúru ; Eisini fer tann, sum hevur fordómar fyri hvíludegnum , sum jødarnir longu hava praktiserað, at góðtaka uttan ov stóran trupulleika tær profetisku opinberingarnar, sum vísa, at tað er kravt av Gudi síðani 1843. Umvent, so fer tann, sum hevur óhóskandi fordómar um hann, at vraka øll tey bíbilsku argumentini, sum verða lögð fram til justu refu. At skilja hesa meginreglu verjir okkum fyri at verða vónbrotin um tey, sum vit leggja sannleikan um Kristus fram fyri. Við at avdúka sannleikan í Guds huga, gevur profetiin fulla kraft til *tað „æviga evangeliid“* , sum lærusveinar Jesusar skulu „ *læra tjóðirnar til heimsins enda* “.

" Djórin " í Apokalypsuni .

Kronologiskt og í røð komu fíggindar Guds og hansara útvaldu fram í mynd av " *djórum* " .

Tann fyrri tilnevnir keisaraliga Róm, sum er avmyndað av " *drekanum við tíggju hornum og sjeý høvdum í diademum* " í Opinberingini 12 : 3 ; " *Nikolaitarnir* " í Opinberingini 2 : 6 ; " *Djevulin* " í Opinberingini 2,10.

Tann seinni snýr seg um páva -katólska Róm, sum er avmyndað av " *djórinum, sum rísur úr sjónum, við tíggju hornum í diademum og sjeý høvdum* " í Opinberingini 13,1 ; " *hásæti Satans* " í Opinb.2,13 ; " *kvinnan Jesabel* " í Opinb.2,20 ; " *blóðlitaði mánin* " í Opinberingini 6,12 ; " *triðingurin av mánanum* " av " *fjórða lúðrinum* " í Opinberingini 8,12 ; " *havið* " í Opinberingini 10,2 ; " *reyðin sum ein stavur* " í Opinberingini 11,1 ; " *hala* " á " *drekanum* " í Opinberingini 12,4 ; " *ormin* " í Opinberingini 12,14 ; og " *dreki* " í versunum 13, 16 og 17 ; „ *Bábylon hin stóra* " í Opinberingini 14,8 og 17,5.

Tann triðja miðar eftir franskari kollveltandi gudloysi, sum er avmyndað av " *djórinum, sum rísur úr botnleysu grøvini* " í Opinberingini 11 : 7 ; „ *stóru trongdina* " í Opinb.2,22 ; " *fjórða lúðurin* " í Opinberingini 8,12 ; " *munnurin, sum svølgir áanna* " sum

ímyndar katólska fólkið, í Opinberingini 12,16. Hetta snýr seg um fyrsta slagið av „*øðrum vei*“, sum er nevnt í Opinberingini 11,14. Annar formur hennara verður framdur við "sætta *trompetinum*" í Opinb. 9,13, tað vil *siga* sambært Opinb. Menniskjadrá pið, sum avfólkar jørðina (*avgrundina*), er sambandið, sum er sett á stovn millum "*fjórðu og sættu trompetina*". Smálutir um gongdina í hesum stríðnum eru avdúkaðir í Dan.11,40-45.

Fjórða "*djórið*" vísir til protestantisku trúna og katólsku trúna, sambandsmann hennara, í seinastu trúarroyndini í jarðarsøguni. Tað "*kemur upp úr jørðini*," í Opinberingini 13,11; sum merkir, at hon sjálv kom úr katólsku trúnni, sum er ímyndað av "*havinum*". Reformatiónstíðin raðfesti yvirhøvur eina protestantiska trúgv, við fleiri tættum, merkt av fráfalli, vitnaði í verkum Jóhannesar Calvin, um ein stríðsligan, harðan, grimman og forfylgjandi karakter. Gildiskoman av kunngerðini í Dan.8:14, fordømir hana globalt frá vári 1843.

Tann stovnsliga adventistiska trúgv, sum kom livandi fram úr protestantisku trúarroyndini 1843-1844, er farin aftur og komin aftur til støðuna hjá protestantisku trúnni og hennara guddómligu banning síðani heystið 1994; Hetta er orsakað av offisiellu avvísingini av tí guddómliga profetiska ljósinum, sum er opinberað í hesum verki síðani 1991. Hesin andaligi deyðin av stovnsforminum er profeteraður í Opinb.3,16: "*Eg skal spýggja tykkum úr munnni mínum.*"

Endaligu uppfyllingarnar av profetiumum eru fyri okkum, og trúgv hjá øllum verður roynd. Harrin Jesus Kristus fer at viðurkenna, millum øll menniskju, tey, sum hoyra honum til, tað vil *siga* tey, sum taka ímóti hansara lívsneyðugu opinberingum, ávøkstinum av guddómligum kærleika, við gleði og takksamum trúfesti.

Við tíðina av seinasta valinum verða tey útvaldu eyðkend av tí, at tey vilja vita, hví tað falna fallið, guddómliga opinberingin fer soleiðis at gera munin á teimum frelstu og teimum fortaptu, sum frá ápostólsku tíðini "*Efesus*", í Opinb. og í 1843, í "*Sardis*" tíðini, segði hann eisini við protestantarnar, í Op. 3,3: "*minnist til, hvussu tit hava tikið ímóti og hoyrt; og halda og umvenda*"; hetta upp til adventistarnar, sum eru fálnir burtur síðani 1994, sum hóast hvíludagshaldarar, fáa frá Jesusi henda boðskapin í Opinb.3,19: "*Eg áminni og revsi so nógv, sum Eg elski; verð tí eldhugaður og umvend teg.*"

Við at fyrireika hesa profetisku opinberingina setti Skaparin Gud, sum hann møtti í persóninum Jesusi Kristi, sær fyri at gera sínar útvaldu førar fyri at eyðmerkja fíggindar sínar greitt; tað er gjørt, og Guds ætlan er uppfyllt. Soleiðis andaliga ríkað, gerst hansara útvaldi „*brúðurin, sum er fyrireikað til brúðleypskvøldmáltíð lambsins*“. Hann "*klæddi hana í fínt hvítt lín, sum er rættvísi teirra heilagu*" í Opinb. Tú, sum hevur lisið innihaldið í hesum verki, um tú hevur móguleikan og signingina at vera millum teirra tal, "*fyrireika teg til at mæta Gudi tínum*" (Amos 4,12), í hansara sannleika!

Nú loyndarfullu profetiirnar í Dánjali og Opinberingarbókini eru fult avdúkaðar, og tíðin fyri sonnu afturkomu Kristusar nú er kend fyri okkum, letur hesin spurningurin frá Jesusi Kristi, sum er siteraður í Lukas 18,8, ein nakað ræðandi iva hanga yvir teimum: "*Eg sigi tykkum, Hann skal hevna tey skjótt.*" ***Men tá ið Menniskjusunurin kemur, man hann tá finna trúna á jørðini?*** Tí yvirflóðin av hugfloginum um sannleikan kann ikki kompensera fyri veikleikanum í dygdini á hesi trúgv. Menniskjað, sum verður møtt við afturkomu Jesu Krists, hevur ment seg í einum veðurlagi, sum er til fyrimuns fyri øllum sløgum av sterkt eggjaðum sjálvsøkni. Einstaklinga eydnan er vorðin málið, sum skal náast fyri hvønn prís sum helst, eisini við at knúsa næstan, og hetta í einum langari tíðarskeiði við heimsfriði, sum vardi meira enn 70 ár. Tá vit vita, at tey virðini í himlinum, sum Jesus Kristus leggur upp til, eru í absolutari mótsøgn til hendan støðið í okkara tíð, tykist spurningur hansara syrgiliga rættvísigjörður, tí hann kann snúgva seg um fólk, sum hildu seg vera "útvald", men tíverri

bert verða verandi " kallað " ; tí Jesus fer ekki at hava funnið í teimum tann trúardygdina, sum krevst fyri at vera verd hansara náði.

Bókstavurin drepur, men Andin gevur lív

Hesin seinasti kapittulin er liðugur við avkrypteringina av Apokalypsu-opinberingini. Jú, eg havi júst lagt fram bíbilsku kodurnar, sum loyva okkum at eyðmerkja tey symbol, sum Gud brúkar í sínum profetium, men meðan endamálið við teimum er at avdúka hansara krav um, at hvíludagurin kemur aftur síðani 1843-1844 , kemur orðið hvíludagur ikki fram einaferð í hesum profetisku tekstunum í Dániels ella Opinberingarbókini. Tað er altíð tillagað men ikki greitt nevnt. Orsøkin til ikki at nevna hann greitt er, at praksis av hvíludegnum er ein grundleggjandi normalitetur í ápostólsku kristnu trúnni, tí øll kunnu síggja, at evnið um hvíludagin ongantíð var eitt evni til ósemju millum jødarnar og teir fyrstu ápostlarnar, lærusveinarnar hjá Jesusi Kristi. Men djevulin steðgaði ikki á at ráða yvir honum, fyrst við at eggja jøðunum til at " dálka " hann, síðani tey kristnu, við at fáa hann at " ignorera " heilt. Fyri at fáa hetta úrslitið gav hann íblástur til skeivar týðingar av teimum upprunatekstunum, sum nevndu hann. Eisini hevði henda framløgan av guddómligum sannleika ikki verið fullkomin uttan fordømingina av hesum andstyggiligu misgerðum, hvørs offur eru , fyrst, Gud í Jesusi Kristi , síðani tey, sum hansara sónandi deyði kundi bjóðað ævigt lív.

Eg staðfesti fyri Gudi, at tað er ikki eitt vers í skriftunum um gamla og nýggja sáttmálan, tað er øll Bíblián, sum kennir broyting í støðu hvíludagsins frá fjórða av tíu boðum sínum ; harumframt , halgað av Gudi , frá byrjan av hansara skapan av okkara jarðliga heimi.

Frá protestantiska fráfallnum orsakað av, at kunngerðin í Dániel 8:14 kom í gildi , á vári 1843 til dagin í dag, drepur tað at lesa Bíbliuna . Eg vil gera greitt, at tað er ikki Bíblián, sum drepur sjálvboðin, tað er tann nýtslan, sum verður gjørd av henni út frá týðingarfeilum, sum koma fram í týddu útgávanum av upprunaligu " hebraisku og griksku " tekstunum ; men tað er eisini fram um alt ein trupulleiki orsakað av skeivum tulkningum . Gud staðfestir sjálvur hetta, í mynd, í Opinberingini 9,11 : " Og teir høvdu sum kong yvir sær eingil av botnleysu grøvini, hvørs navn á hebraiskum er Abaddon, og á grikskum er Apollyon . " Eg minnst her tann dulna boðskapin í hesum versinum : " Abaddon og Apollyon " merkja, " á hebraiskum og á grikskum " : Eyðari. „Eingilin í botnleysu grøvini “ oyðileggur trúinna við at brúka tey bíbilsku „ tvey vitnini “ í Opinb.

Eisini síðani 1843 hava falskrúgvandi gjørt tveir feilir í teirra lesnaði av søguliga vitnisburðinum í Bíbliuni. Tann fyrri er at hava givið meira týðning til føðing Jesu Krists enn

til deyða hansara og tann seinni styrkir hendan feilin , við at geva störru týðning til uppreisn hansara enn til deyða hansara. Hesin dupulti feilurinn vitnar ímóti teimum, tí sýningin av kærleika Guds til sínar skapningar hvílir , í hævudsheitum , á hansara sjálvbodnu avgerð um at geva , í Kristi , lív sítt til endurloysing av sínum útvaldu. At raðfesta uppreisn Jesusar er at skeikla Guds frelsuætlan, og fyri tey seku ber tað avleiðingina av, at tey skera seg burtur frá honum og bróta hansara heilaga, rættvísa og góða sáttmála . Sigur Kristusar hvílir á hansara góðtøku av deyðanum, hansara uppreisn er bert tann eydnuríka og rættvísa avleiðingin av hansara guddómligu fullkomleika.

Kolossebrævið 2: 16-17 : “ *Latið tí ongan døma tykkum viðvíkjandi mati ella drekka ella viðvíkjandi hátíðardögum ella nýggjum mána ella hvíludögum, sum eru skuggi av tí, sum skal koma, men likamið er av Kristi; »*

Hetta versioð verður ofta brúkt til at rættvísgera at steðga við at halda vikuliga „*hvíludagin*“ . Tað eru tvær orsökir til, at hetta valið er so. Tann fyrri er, at útrykkið " *av hvíludögum* " merkir " *hvíludagarnar* " , sum árligu átrúnaðarligu " *hátíðirnar* " hava við sær, sum Gud hevur vígt í 3. Mósebók 23. Hetta eru rørandi " *hvíludagar* " , sum eru settir í byrjanini og onkuntíð í endanum av tíðini hjá teimum átrúnaðarligu " *hátíðunum* " . Tey verða nevnd við orðatakinum „*tú skalt ikki gera nakað trælaverk tann dagin* .” Tey hava einki samband við vikuliga " *hvíludagin* " uttan navn teirra " *hvíludagur* " sum merkir " at steðga , at hvíla " og sum kemur fyri fyrstu ferð fram í 1. Mós 2,2 : " *Gud hvíldi* . " Eisini skal viðmerkjast , at orðið " *hvíludagur* " , sum er nevnt í hebraiska tekstinum í fjórða boðnum , ikki kemur fyri í L.Segond týðingini , sum tilnevnr tað , bert , undir navninum " *hvíludagur* " ella " *sjeyndi dagur* " . Tað tekur tó sína rót frá sagnorðinum, sum er nevnt í 1. Mós. 2,2 : " *hvíla* " ella " *sabbatin* " , sum JNDarby-útgávan av Bíbliuni greitt nevnr .

Onnur orsøkin er hendan : Paulus segði um „*hátíðirnar og hvíludagarnar*“ , at teir eru „*skuggar av tí, sum skal koma* ,“ tað vil siga ting, sum profetera ein veruleika, sum var ella skal koma . Um vit ganga út frá, at talan er um " *sjeyndadags hvíludag* " í hesum versinum, so er ein " *skuggi, sum skal koma* " eftir , til tað sjeynda ártúsund kemur, sum tað profeterar. Deyði Jesu Krists avdúkaði týðningin av " *sjeyndadags hvíludegnum* " sum profeterar, orsakað av hansara sigri yvir synd og deyða , tey himmalsku " *túsund árin* " har hansara útvaldu skulu døma tey falnu jarðligu og himmalsku deyðu.

Í hesum versinum vóru " *hátíðirnar, nýmánaðirnar* " og teirra " *hvíludagar* " knýttir at tilveruni av tjóðarforminum hjá gamla sáttmála Ísrael. Við at stovna nýggja sáttmálan við deyða sínum, gjørði Jesus Kristus hesi profetisku tingini til fánýtis ; teir skuldu steðga og hvørva sum ein „*skuggi*” , sum doyvdi fyri veruleikanum av hansara fullgjördu jarðligu tænastru. Meðan vikuligi " *hvíludagurin* " bíðar eftir komu av sjeynda ártúsund fyri at mæta sínum profeteraða veruleika og missa sín nyttu .

Paulus nevnr eisini „*at eta og drekka*“ . Sum trúfastur tænarari veit hann, at Gud hevur tosað um hesi tingini í 3. Mósebók 11 og 5. Mósebók 14 har hann fyriskrivur teir reinu matvørurnar, sum eru loyvdar og teir óreinu matvørurnar, sum eru bannaðar. Orð Paulusar eru ikki ætlað at mótmæla hesum guddómligu fyriskipanum men bert teimum menniskjansligu meiningunum (*sum eingin...*) lýsa um hetta evnið sum hann fer at mæna í Rómbrævinum 14 og 1 Kor.8 har hugsan hansara kemur greiðari fram . Evnið snýr seg um matvørur, sum verða ofraðar til avgudar og fólskar gudar. Hann minnr tey útvaldu , *sum mynda* andaliga Ísrael Guds, á teirra skyldur móttvegis honum , og sigur í 1. Kor. Verður Gud æraður av teimum , sum ignorera og vanvirða hansara opinberaðu fyriskipanir um hesi evni ?

Tað er Jákup, beiggi Jesusar, sum talar vegna ápostlarnar **um evnið um umskering**, í Ápostlasøguni 15: 19-20-21 : “ *Tí eggja eg teimum frá heidningunum ikki at órógva tey, sum venda sær til Gud, men at skriva til teirra, at tey halda seg frá avgudum og dálkingum av avgudum; tí at Móses hevur frá fornari tíð í hvørjari býi tey, sum prædika hann, og hann er lisin í samkomuhúsunum **hvønn** hvíludag.* ”

Ofta brúkt til at rættvísgera frælsið hjá umvendum heidningum móti hvíludegnum, eru hesi versini tvørturímóti besta prógvið um, at ápostlarnir eggja og lærdu . Jákup heldur, at tað ikki er gagnligt at áleggja teimum umskering, og hann tekur saman um tær týðandi meginreglurnar, tí tann djúphugsandi átrúnaðarlíga læran verður lögð fram fyri teimum, tá tey fara “ **hvønn hvíludag** ” til jødisku synagogurnar í teirra støðum .

Ein annar fyrisøgn, sum varð brúkt til at rættvísgera steðgin á flokkingini av mati í reinan og óreinan: sjónin , sum Pæturi fekk í Ápostlasøguni 10. Hansara frágreiðing er ment í Ápostlasøguni 11, har hann eyðmerkir “ óreinu djórini ” í sjónini við heidnu “ menninar ” , sum komu at biðja hann fara til rómverska Corneli centurion ” . Í hesi sjónini ímyndar Gud óreina náttúruna hjá heidningunum, sum ikki tæna Honum og tæna følskum guddómum. Enn hevur deyði og uppreisn Jesu Krists eina stóra broyting við sær fyri tey, tí náðidyrnar verða latnar upp fyri teimum gjøgnum trúna á sónoffur Jesu Krists. Tað er gjøgnum hesa sjónina, at Gud lærir Pætur hetta nýggja. Tí er tann reina og óreina flokkingin, sum Gud hevur sett á stovn , í 3. Mósebók 11, verandi og heldur fram til heimsins enda. Nema tað, at síðani 1843, við fyriskipanini í Dán 8,14, tekur matur menniskjans upp á støðið í tí upprunaligu “ *halgan* ” , *sum er sett á stovn og skipað í 1. Mós. ;Hetta verður tín matur .”*

Jesus gav sítt lív í líkamligari og sálarligari pínu fyri at frelsa síni útvaldu. Ivast ikki í tí sera høga heilagleikastøðinum, sum hesin brennandi deyðin krevur afturfyri tann, hann frelsir. Sanniliga !

Jarðliga tíð Jesu Krists .

Perlan hvíludagin 20. mars 2021

Frá byrjan av míni tænastu var eg sannførdur , og eg sang tað , at “ Jesus varð føddur á vári .” Hendan hvíludagin 20. mars 2021 var várjavndøgur klokkan 10:37 í byrjanini av einum andaligum møti. Andin leiddi meg síðani at leita eftir prógvunum fyri tí, sum higartil hevði verið ein einføld trúarsannføring. Ein jødiskur kalendari hevur givið okkum møguleika at finna lötuna á várjavndøgur í árinum 6 – áðrenn okkara offisiellu kristnu dagfesting av føðing frelsara okkara , á “ hvíludegnum ” 21. mars .

Hví ár –6 ?

Tí okkara offisiella tíðarfesting av føðing Jesu Krists var bygd á tveir feilir. Tað var bert í 6. ^{old}e.Kr., at katólski munkurin Dionysius hin Lítli fór at seta ein kalendara á stovn. Í fráveru av bíbilskum ella søguligum smálutum, setti hann hesa føðing á deyðadagin hjá Heródesi kongi, sum hann setti í 753 frá stovnan av Róm. Síðani tá hava søgufrøðingar staðfest 4 ára feil í hansara útrokning; sum setur deyða Heródesar í 749 frá stovnan av Róm. Men Jesus varð føddur áðrenn *deyða* Heródesar og Matt. Smálutirnir eru týðningarmiklir, tí teksturin sigur, " *tvey ár, sambært tí dagfesting, sum hann hevði spurt varliga um Magirnar.* " Lagt afturat teimum fyra árunum av fyrru feilinum er árið –6, ella 747, tá Róm varð stovnað, staðfest bíbilskt.

Ársins várjavndøgur – 6 .

Falla á hvíludag, í hesum árinum – 6, lærir Bíblían okkum, at ein eingil legði seg fram fyri " *hirðum, sum vardu yvir seyði sínum* ". Sabbaturin bannar handli men ikki at halda og ansa eftir djórum; Jesus staðfesti hetta við at siga: " *Hvør av tykkum, sum hevur ein seyð, sum dettur í grøv, kemur ikki og bjargar honum, sjálvt á hvíludegnum?* ". Soleiðis varð av einum eingli føðingin av " *Góða Hirðinum* ", frelsara og leiðara hjá menniskjaseyðinum kunngjørd, fyrst til menniskjaligu hirðarnar, verjarnar og verjarnar hjá djórseyðinum. Eingilin segði: " *...tí tykkum er í dag føddur í Dávids býi ein frelsari, sum er Kristus, Harrin.* " Hesin " *í dag* " var tí hvíludagurin og fráboðanin varð gjørd um náttina, Jesu føðing fer fram millum kl. Vit mugu nú staðfesta nágreiniliga tíðina, tá í tíðarskeiðnum í Ísrael várjavndøgur –6 hevur verið. Men hetta ber ikki til enn, tí vit hava ongar upplýsingar um hetta tíðarskeiðið.

Jesu føðing á hvíludegnum ger Guds frelsuætlan lýsandi og fullkomiliga logiska. Jesus lýsti seg sjálvan sum „ *Menniskjasonin* “, „ *Harra hvíludaginn* “. Tí hvíludagurin er fyribils og nyttan heldur fram til dagin, tá hann kemur aftur, er henda trúgvinn máttmikil og dýrdarfull. Jesus gevur hvíludegnum sín fulla týðning, tí hann profeterar restina av sjeýnda ártúsundnum vundið fyri síni útvaldu einans við sigri sínum á synd og deyða.

Fyri at markera sína inntøku í vaksnamannalívið, í aldrinum " *tólv ár* ", greiðir Jesus andaliga inn í tað trúgvandi fólkið, sum hann spyr um Messias, sum er kunngjørdur í Heilagu Skriftini. Skildur frá foreldrum sínum, sum leita eftir honum í trýggjar dagar, ber hann vitni um sítt guddómliga sjálvstöðu og sína tilvitan um sína uppgávu til fyrimuns fyri jarðligu menniskju.

Síðani kemur tíðin fyri hansara virknu og offisiellu jarðligu tænastu. Læran í Dániel 9,27 leggur tað fram í formi av einum " *sáttmála* " um " *eina viku* ", sum ímyndar sjeý ár millum heystið 26 og heystið 33. Millum hesi bæði heystini er, í miðdepli, *várið* og páskahátíðin ársins 30 har, miðskeiðis á " , p. 3, 30, gjørdi Jesus Kristus " *djóraoffrið og offrið* " í hebraisku *ritualinum at steðga*, við at bjóða lív sítt til at bóta fyri syndirnar hjá sínum útvaldu einans. Deyðadagin var Jesus 35 ár og 13 dagar gamal. Jesus doyði sigursharri yvir synd og deyða, og hann kundi leggja anda sín til Gud og siga: " *Tað er fullgjørt.* " Sigur hansara á deyðanum varð tá staðfestur við uppreisn hansara. Hann fylgdi soleiðis og undirvísti ápostlum og lærusveinum sínum, til hann fór upp til himmals fyri eygum teirra áðrenn hvítusunnudag, sambært vitnisburðinum, sum er givin í Ápostlasøguni 1 :1 til 11. En einglarnir fyrirreiddu í þessu tilferi kunngerðina um dýrdarfullu afturkomu hans, svandi: " *Galileumenn, hví standa þer her og hyggja upp til himins? Hesin Jesus, sum varð tikin upp frá tykkum til himmals, skal koma á sama hátt, sum tit sóu hann fara til himmals.* " Á hvítusunnudegi byrjaði hann sína himmalsku tænastu sum " *Heilagi Andin* " sum ger hann føran fyri at virka til heimsins enda, samstundis, í andanum hjá hvørjum einstøkum av hansara útvaldu, sum eru spreittir á jørðini. Tað er tá, at navn hansara, sum profeteraði í Jes.7,14, 8,8 og Matt.1,23, " *Emmanuel* " sum merkir, " *Gud við okkum* ", fær, enn meira, sín sanna týðning.

Smálutirnir, sum eru givnir í hesum skjalinum, eru lønir, sum Jesus gevur sínum útvaldu sum takksemi fyri teirra trúarsýning. Soleiðis loyvir deyðadagur hansara okkum at vita og deila við hann tað av hansara endaligu dýrdarfullu afturkomu sum hann forritaði til fyrsta várdag í árinum 2030 ; tað vil siga 2000 ár eftir várið , tá hann varð krossfestur 3. apríl 30.

Heilagleiki og halgan .

Heilagleiki og halgan eru óskiljandi og treytir fyri frelsuni, sum Gud bjóðar í Jesusi Kristi. Paulus minnir okkum á í Hebr .

Hetta guddómliga hugtakið um "**halgan**" skal skiljast fullkomiliga, tí tað snýr seg um " alt, sum hoyrir Gudi til " og eins og allir eigarar, loyvir tað sær ikki at verða burturbeitt uttan avleiðingar fyri tey, sum tora at gera tað . Nú, tað nyttar ikki at lista og gera ein lista yvir tey ting, sum hoyra honum til ; Skaparin av lívinum og øllum í tí, alt eigur hann. Hann hevur tí lívs- og deyðarætt yvir øllum sínum livandi skapningum. Men við at lata øllum rættin at liva saman við honum ella doyggja uttan hann, leggja hansara útvaldu seg saman við honum við einum fríum og sjálvbodnum vali at hoyra honum til í allar ævir. Henda semja við hann ger hansara útvaldu til hansara ogn. Tey, sum hann bjóðar vælkomnum og viðurkennir, fara inn í hansara halganarhugtak , sum longu snúði seg um allar tær lógir, sum lívið á jørðini er undir. Halgan snýr seg tí um at játta at geva seg undir tær likamligu og moralsku lógirnar , sum Gud hevur sett , og tí góðkent . Tað er í hesum dupulta høpi, at hvíludagurin og tey tíggju boðini ítøkiliga bera fram hesa guddómligu halgan, hvørs brot fer at krevja deyða Messias Jesusar.

Hetta halganarhugtakið er so grundleggjandi, at Gud helt tað vera rætt at definera tað beint í byrjanini av Bíbliuni í 1. Mós 2 :3, við at halga sjeýnda dagin. Tað er tí ikki undrunarvert , at hetta talið sjeý gerst hansara " kongliga innsigli " í allari Bíbliuni og serliga í Opinberingini 7,2 : "*Og eg sá ein annan eingil stíga upp úr eystri , sum hevði **innsigli hins livandi Guds** ; kalladi hann med harri roddu til þa fíora eingla, er gefit var at meina jord ok haf, ok mællti hann : » .* Tey, sum hava oyru at hoyra uppskotið um tann smáluga Anda Guds, hava lagt til merkis, at hetta "**innsigli hins livandi Guds**" er nevnt í hesum kapitli " 7 " í Opinberingini.

Hendan páskirnar og hvíludagin 3. apríl 2021, deyðadagin hjá frelsara okkara Jesu Kristi, beindi Guds andi tankar mínar til hebraiska halgidómin hjá Mósesi og templið, sum Sálomon kongur bygdi í Jerúsalem. Eg legði til merkis eina smálutir har, sum staðfestir sterkt tulkningina, eg gav av hesum halgidóminum ; nevnliga ein profetiskur leiklutur í tí stóru frelsuverkætlanini, sum er fyrireikað til tey útvaldu, sum Gud loysti.

Síðani 1948, enn berandi guddómligu banningina orsakað av teirra noktan at viðurkenna Jesus Kristus sum tann "Messias", sum Gud hefur sent, hava jødarnir fingið tjóðarlandið aftur. Síðani tá hefur eitt hugskot, ein tanki tvangsinnlagt tey: at umbyggja Templið í Jerusalem. Tíverri verður hetta ongantíð, tí Gud hefur góða orsök til at forða fyrri tí; hansara leiklutur endaði við deyða og uppreisn Jesu Krists. Heilagleikin í templinum fann sína fullkomnu uppfylling í sál "Messias," í holdi og anda hansara, fullkomin og uttan nakran blett. Jesus avdúkaði hesa læru, tá hann segði í Jóh. 2,14, tá hann tosaði um likam sítt: "Oyðileggið hetta templið, og um trýggjar dagar skal eg reisa tað upp."

Endin á nyttuni av templinum varð staðfestur av Gudi á fleiri økjum. Fyrst læt hann tað oyðileggja í árinum 70 av rómversku hermonnunum hjá Titus, í samsvari við fráboðanina, sum er profeterað í Dániel 9,26. Sidan, er hann hafdi rakt jødarnar ut, hafdi hann stadinn í templinu til islams- tórnar, er bygdi tvær moskur)) ar; tann elsta "Al- Aqsa" og Kuplið á Klettinum. Ísrael hefur tí hvørki móguleika ella heimild frá Gudi at byggja sítt tempul upp aftur. Tí henda endurbyggingin skuldi skeikla hansara profeteraðu frelsuætlan.

Gildistíðin hjá templinum í Jerúsalem varð inngraverað í formi av byggingini av tí. Men fyrri at síggja tað greiðari, mugu vit fyrst kanna tær avdúkaðu smálutirnar í hesum átrúnaðarliga bygninginum, sum ber heilagleika. Latið okkum leggja til merkis, at templið skuldi byggjast av Dávidi kongi, sum vísti ynski um tað og valdi Jerúsalem at hýsa tí; Gud játtaði. Til tess at gera hetta hevði hann pyntað og styrkt hendan forna býin, sum kallaðist „Jebus“ á Ábrahams tíð. Soleiðis gingu millum Dávid og „son Dávids“, „Messias“, eitt „túsund ár“. En gud leyfði eigi, ok gerdi hann honum kunnigt sakir; hann var vorðin blóðmaður við at lata sín trúfasta tænarar "Uria Hettita" dripa fyrri at taka konu sína, "Batsebu", sum seinni gjørdist mamma Sálomon kongs. So bar Dávid prísin av síni skyld, revsaður við deyða fyrsta sonar síns, føddur av Batsebu, tá, eftir at hava gjørt uttan Guds boð fólkayvirlitið av fólkum sínum, varð hann revsaður og Gud bjóðaði honum at velja sína revsing millum trý val. Sambært 2. Sám.

Í 1. Kongabók 6 finna vit lýsingina av templinum, sum Sálomon bygdi. Hann kallaði tað „hús Harrans“. Hetta hugtakið „hús“ bendir á eitt stað, har familjan savnast. Húsið, sum er bygt, profeterar familjuna hjá tí loysandi skaparinum Gudi. Hon er sett saman av tveimum tilstøðandi elementum: halgidómurin og templið.

Á jørðini verða átrúnaðarligar ritualir framdar, sum verða framdar á tí økinum, sum er loyvt menniskjum. Sálomon kallar tað: tempul. Í útbyggingini av tí heilagasta staðnum, sum tað kallar, halgidómur, og sum tað bert er skilt frá við einum sløri, er rúmið í templinum fjøruti alnir langt, tað vil siga tvær ferðir so stórt sum halgidómurin. Templið fevnir sostatt um 2/3 av øllum húsinum.

Hóast jødiski sáttmálin varð bygdur seinni í Mósetistíðini, so er hann heilt settur undir regnskjólið fyrri sáttmálanum, sum varð gjørdur millum Gud og Ábraham í byrjanini av triðja ártúsund síðani Ádam. "Messias" fer at leggja seg fram fyrri jødiska fólkkinum í byrjanini av fimta ártúsund, tað vil siga 2000 ár seinni. Nú er tíðin, sum Gud hefur givið jørðini til val av útvaldum, 6000 ár. Vit finna sostatt fyrri tíð, lutfallið 2/3 + 1/3 av húsinum hjá YaHWéH. Og í hesi samanberingini svarar 2/3 av sáttmálanum hjá Ábrahami til 2/3 av húsi JaHweh, sum endar á skiljandi slørinum. Hetta slørið hefur ein stóran leiklut, tí tað merkir gongdina frá tí jarðliga til tað himmalska; hetta at vita, at henda broytingin merkir, at profetiski leikluturin hjá jarðliga templinum er liðugur. Hesar fatanir geva skiljandi slørinum týðningin av synd, sum skilur tann fullkomna himmalska Gud frá tí ófullkomna og syndarliga jarðliga menniskjanum síðani Ádam og Evu. Skiljandi slørið hefur ein dupultan karakter, tí tað skal samsvara við himmalsku fullkomleikana og jarðligu ófullkomleikan í teimum báðum samanbundnu stykkjunum. Hetta er tá leikluturin sum Messias kemur fram, tí hann fullkomiliga líknar hendan eginleikan. Í síni guddómligu fullkomleika gjørdist Jesus Kristus

synd við at bera tey av sínum útvaldu í teirra stað fyri at bóta fyri teimum og rinda deydiliga prísini.

Henda greining førir okkum til at síggja í halgidóminum myndina av eini profetiskari røð av teimum stóru andaligu fasunum, sum eru merktar 2000 hvørt ár : 1. ^{offur.} sum Ádam ofraði – Offur, sum Ábraham ofraði á Moriahfjallinum, framtíðar Golgata – Offur Kristusar, sum varð valt frammanundan á Gogota fjallinum – rious afturkomu frelsarans Jesu Krists í Mikaeli.

Fyri Gud, sum sambært 2. Pætursbrævi 3,8, " *er ein dagur sum túsund ár, og túsund ár sum ein dagur* " (sí eisini Sálm 90,4) , er jarðliga skráin bygd á myndina av vikuni í eini røð av : 2 dagar + 2 dagar + 2 dagar. Og aftanfyrir hesa røð letur upp ein ævigur " *sjeyndi dagur* " .

Innihaldið í teimum báðum kømrunum í tí heilaga húsinum er ógvuliga avdúkandi.

Halgidómurin ella sera heilaga staðið .

Teir báðir kerúbarnir við útstrektum veingjum

Halgidómurin , sum kallast hin heilagasti , er 20 alnir til longdar og 20 alnir til breiðar . Tað er eitt fullkomið fýrkant. Og hæddin á henni er eisini 20 alnir ; sum ger tað til ein terning ; trífalda myndin av fullkomileika (= 3 : L = W = H) ; hetta sum lýsingin av " *nýggja Jerúsalem, sum kemur niður av himli frá Gudi* " í Opinb. Hetta sera heilaga stað er bannað av Gudi menniskjanum undir deyðarevsing. Orsøkin er einføld og logisk ; Hetta staðið kann bert rúma Gudi, tí tað ímyndar himmalin og ímyndar himmalska karakterin hjá Gudi. Í hansara hugsan er hansara frelsuætlan , har øll tey symbolsku elementini , sum eru sett upp í hesum halgidóminum , hava sín leiklut . Veruleikin er í Gudi í himmalsku víddini , og á jørðini gevur hann gjøgnum symbol lýsingina av hesum veruleika. Eg komi sostatt at nærkast evninum um hesa serligu uppdagingina av hesum páskum 2021. Vit lesa í 1. Kongabók 6,23 til 27 : " *Hann gjørði í halgidóminum tvær kerúbar av villum oljuviði, tíggju alnir høgur. Hvør av teimum báðum veingjunum á einum av kerúbunum var fimm alnir langur, tíggju alnir frá oddanum á einum veingi til odda á hinum. Tann seinni kerubbin hevði eisini tíggju alnir. Mát og snið vóru eins fyri báðar kerúbarnar. Hvør av teimum báðum kerúbunum var tíggju alnir høgur. Sálomon setti kerúbarnar mitt í húsinum, innan. Veingirnir hjá teimum vóru útbreiddir: vongurin á hinum fyrsta nam við annan av veggjunum, og vongurin á hinum seinna nam við hin vegg; og hinir veingirnir møttust at enda mitt í húsinum .*

Hesir kerúbar vóru ikki til í tjaldtemplinum hjá Mósesi, men við at seta teir í templi Sálomons, lýsir Gud týðningin av hesum mest heilagasta staðnum. Í breiddarætlanini er rúmið krossað av teimum báðum pørunum av veingjum hjá teimum báðum kerúbunum, og gevur tað sostatt ein himmalskan standard, sum í roynd og veru er óatkomiligur fyri menniskjað, sum bert livir á jørðini. Eg nýti høvið at fordøma og endurstaðfesta ein sannleika um hesar kerúbarnar, sum í einum heidnum mystiskum delirium málarar so kendir sum " Michelangelo " góvu útsjóndina av beingjaðum børnum, sum spældu ljóðføri ella skjóta pílur úr boga. Tað eru eingi smábørn í himlinum. Og fyri Gud, sambært Sálm.51:5 ella 7 : " *Sí, eg eri føddur í órættvísi, og í synd varð mamma mín við barn* " , og Róm.3:23 : " *Tí øll hava syndað og mangla Guds dýrd* " , er einki sovorðið sum ein ósekur ella reinur synd er føddur av Ádami. Himmalsku einglarnir vóru allir skaptir sum ungir menn, eins og Ádam var á jørðini. Tey eldast ikki og eru ævigt tey somu. Elli er ein serligur jarðligur eginleiki, avleiðingin av synd og deyða, endaliga løn hennara, sambært Róm 6,23.

Ørkin hjá Heilaga Sambandinum

1 Kongabók 8:9 : " *Einki var í ørkini uttan tær báðar steintalvurnar , sum Móses setti har við Horeb, tá ið Harrin gjørdi sáttmála við Ísraelsmenn, tá ið teir komu úr Egyptalandi .*"

Í halgidóminum ella mest heilaga staðnum eru tveir risastórir kerúbar við útstrektum veingjum , symbol fyri virkna himmalska karakterinum , men eisini og fram um alt , sáttmálaørkin sum er sett í miðjuna á rúminum millum teir báðar stóru kerúbarnar. Tí tað er fyri at skjóta tað, at húsið er bygt. Í teirri raðfylgju, sum Gud leggur fram fyri Mósesi tey átrúnaðarligu tingini, sum hann skal fremja, er fyrst sáttmálaørkin. Men hetta ílatið er minni dýrabært enn innihaldið : tær báðar steintalvurnar, sum Gud hevur graverað við fingrinum sína ultra heilagu lóg um tey tíggju boðini á. Tað er spegilmyndin av hansara hugsan, hansara støði, hansara óbroytiliga persóni . Í einari serligari kanning (2018-2030, tann endaliga adventistiska væntanin) havi eg longu víst á profetiska karakterin hjá henni fyri kristnu tíðina. Í halgidóminum lesa vit loynihugsanina um Gud. Har finna vit tey elementini, sum stuðla og gera møguligt samfelag við hann. Við øðrum orðum, so svikar tann syndarin, sum framvegis er sjálvboðin brotsmaður av sínum tíggju boðum, seg sjálvvan, um hann heldur, at hann kann krevja sína frelsu. Sambandið er einans grundað á trúgv, sum er sett á teir symboliseraðu veruleikarnar, sum eru at finna á hesum mest heilaga staðnum. Í tíggju boðum tekur Gud saman um sítt lívsstøði, sum er fyriskipað menniskjum, sum eru myndað í hansara mynd ; sum merkir, at Gud sjálvur heiðrar og setur síni boð í verki. Lívið, sum er givið menniskjanum, byggir á virðing fyri hesum boðum. Og teirra brot føðir synd, sum verður revsað við deyða hins seka. Og síðan Ádam og Evu hevur ólýdni sett alt menniskju undir hesa deyðiligu støðu. Deyðin fall tí yvir menniskju sum ein sjúka, sum ikki hevur nakra viðgerð.

Miskunnarsetrið

Í halgidóminum, omanfyri náðistólin, sum er ein symbolsk mynd av altarinum, sum Guds lamb verður ofrað á, hyggja tveir aðrir smærri einglar at altarinum og veingir teirra ganga saman í miðjuni. Á hesi myndini vísir Gud tann áhuga, sum trúgvir einglar hava fyri frelsuætlanini, sum hvílir á sóningardeyða Jesu Krists. Tí Jesus kom niður av himli at taka mynd av einum menniskjabarni. Hann , sum gav lív sítt á Golgata krossinum , var fyrst teirra himmalski vinur " Mikael " , leiðari einglanna og sjónligt himmalskt útrykk fyri skapandi Andanum Gudi og einglarnir kalla seg við rætti " *medtænarar* " hjá hansara útvaldu .

Í tí allarheilagasta er ørkin, sum er klædd av náðisetrinum, lögð undir veingirnar á teimum báðum størri og minnu kerúbunum. Í hesi mynd finna vit myndina av hesum versinum úr Mal 4,2 : “ Men tykkum, sum óttast navn mítt, skal rættvísissólin rísa við grøðing í veingjum sínum; tit fara út og hoppa sum seyður úr fjósinum .” Miskunnarstólurin , eitt symbol, sum formyndar krossin, sum Jesus varð krossfestur á , fer sanniliga at bera grøðing móti deyðiligu syndarsjúkuni. Jesus doyði fyri at loysa frá syndini og reis upp aftur fyri at loysa síni útvaldu úr óndu hondum hjá óumvendum og uppreistrarhugaðum syndarum. Brot á lógina, sum var í ørkini, hevði við sær deyða fyri øll menniskju á jørðini. Og fyri tey útvaldu, sum Gud hevur valt í Kristi, fyri tey einans, hevur sáttargerðin, sum er sett oman fyri ørkina, sum inniheldur ta brotnu lógina, gjørt tað æviga lívið sigursælt, sum tey skulu koma inn í í tíma fyrstu uppreisnar ; tann hjá teimum heiløgu, sum eru loyst við blóðinum, sum Jesus Kristus hevur úthelt á hesum sáttargerðarmiðlinum. Teirra grøðing frá deyðanum verður tá fullkomin. Sambært Mal 4,2 eru kerúbarnir myndin av tí himmalska Anda Gudinum , sum Opinb . Tí grøðingin, sum er knýtt at náðistólinum, er væl sett undir teir báðar miðveingirnar hjá teimum báðum stóru kerúbunum.

Júst sum í árligu hebraisku ritualinum um " Sóningardagin " varð djórablóðið av geitini stroytt framman og á miskunnarstólin , móti Eystri , var neyðugt , at blóð Jesu Krists eisini veruliga rann á hetta sama miskunnarstólið . Til hetta endamálið , kallaði Gud ikki á tænaðstuna hjá einum menniskjaligum presti. Hann hevði

ætlað og skipað alt frammanundan, við at fáa ørkina og tey heilagu tingini flutt , í tíðini hjá Jeremia profeti , frá tí heilagasta staðnum og frá tí heilaga staðnum inn í ein helli, sum liggur undir jørðini við fótin á Golgatafjallinum , undir einum steinbundnum gólvi , seks metrar djúpt á the cm cuty in the . rómversku hermenninir reistu krossin , sum Jesus varð krossfestur á. Gjøgnum ein langan og djúpan feil , sum jarðskjálvtin, sum er nevndur í Bíbliuni , skapti , rann blóð hansara bókstaviliga út á vinstru síðu av miskunnarstólinum, tað vil siga høggru síðu av tí krossfesta Kristusi . So tað er ikki uttan orsök, at Matt.27,51 vitnar um hesi tingini : " *Og sí, forhangið í templinum slitnaði í tvey frá toppinum til botns; og jørðin skalv, og **klettarnir slitnaðu**, ...*" Í 1982 avdúkaði ein vísindalig kanning, at turkaða blóðið, sum Ron Wyatt savnaði, var óvanliga samansett av 2 3 X kromosomum og einum Y kromosomi Guddómligi skaparin vildi leggja eftir seg, eitt prógv um hansara guddómligu náttúru , sum er lagt afturat hansara negativu og hansara houd andliti . Soleiðis fekk tann brotslógin, sum var í ørkini, sína fullkomnu endurgjald við at taka ímóti á altari sínum tað sanniliga syndarleysa blóð frelsara okkara Jesu Krists. Tí við at avdúka hesi tingini fyri Ron Wyatt, royndi Gud ikki at nøkta menniskjansliga forvitnið , men hann vildi styrkja læruna um halgan av hansara guddómleika í Jesusi Kristi . Tí at hava blóð øðrvísi enn onnur menniskju , . gevur eina orsök til at trúgva á hansara fullkomnu og reinu náttúru, leys av nøkrum synd. Hann staðfestir harvið, at hann er komin at líknevna ein nýggjan ella " *seinasta Adam* " sum Paulus sigur í 1. Kor 15: 4 5 , tí hóast hann varð sæddur, hoyrdur og avrættaður í einum holdi likami, sum líktist okkara, var hann uttan nakað arvasamband við menniskjaættina . Slíkt atlit at smálutum í at fremja sína frelsuætlan avdúkar týðningin, sum Gud gevur ímyndunum í síni læru. Og vit skilja betur, hví Móses varð revsaður fyri at hava falsað hesa guddómligu bjargingarverkætlan við at hava sligið klettin í Horeb tvær ferðir. Aðru ferðina skuldi hann eftir boðum Guds bert tosa við hann fyri at fáa vatnið.

Stavur Mósesar , manna, Móserulla

4.Mós.17:10 : " *Harrin segði við Móses: Kom við stavinum hjá Ároni aftur **framman fyri vitnisburðinum** , at hann skal verða goymdur sum tekin fyri ólýdnisbørnunum, so tú kanst lata teirra knurr steðga framman fyri mær, so at teir ikki doyggja .*"

2 Mós.16:33-34 : " *Og Móses segði við Áron: Tak ein grýtu og legg ein omer fullan av manna í hann og legg hann upp **fyr** Harranum , at hann skal goymast fyr í ættarlið tykkara. Sambært boðum, sum YaHWéH gav Mósesi, legði Áron tað **fram fyr** vitnisburðin , so tað kundi varðveitast .*

5. Mós.31 :26 : " *Takið hesa lógarbókina og leggið hana við **sáttmálaørkina** hjá Harranum , Gudi tykkara , so hon skal vera har sum vitni **móti** tykkum .*

Við støði í hesum versunum , lat okkum fyrigeva Paulusi ápostli fyri hansara feil við at seta hesi elementini í ørkina og ikki við síðuna av ella ~~framman~~-fyri henni , í Hebr . ~~Framman~~-fyri ørkini var ein gullpottur , sum innihelt manna, stavurin hjá Ároni, sum sproytti, og sáttmálatalvurnar . Somuleiðis var roykilsisaltarið ikki í halgidóminum, men á tempulsíðuni framman fyr slørinum. Men lutirnir, sum vóru settir við ørkina, vóru har fyr at vitna um undrini, sum Gud gjørði fyr sítt hebraiska fólk, sum gjørdist Ísrael, ein fræls og ábyrgdarfull tjóð .

Við síðuna av ørkini krevur stavurin hjá Mósesi og Ároni álit á Guds sonnu profetum. Sambært 5. Mós.8,3 minnir manna tey útvaldu fyr Jesusi á, at " *menniskjad skal ikki liva av breyði og vatni einans, men av øllum orðum, sum kemur úr munni Harrans .*" Og hetta orðið er eisini umboðað har í formi av rulluni, sum Móses skrivaði, undir Guds diktatiún. Omanfyri ørkina , lærir miskunnaraltarið, at uttan trúgv á sjálvbodna offrið av lívi Jesusar Krists, er sambandið við Gud ógjørligt. Hetta settið er gudfrøðiliga grundarlagið undir nýggja sáttmálanum, sum er settur í gildi við menniskjaliga blóðinum, sum Jesus Kristus úthelti. Og sera logiskt, tann dagin, tá Guds ætlan í honum varð uppiborin og framd, gjørdist

leikluturinn hjá symbolunum og hátíðinni " Yom Kippur " ella " sóndardaginn ", sum profetaraði hana, útgingin og ónýtiligur. Í andlitinum á veruleikanum doyggja skuggarnir burtur. Tí mátti templið, har profetisku ritualirnar vórðu framdar, hvørva og ongantíð koma fram aftur. Sum Jesus lærði, skal tann, sum tilbiðjar Gud, tilbiðja hann " *í anda og sannleika* ", og hava " *fría atgongd* " til himmalska Anda Hansara gjøgnum miðling Jesu Krists. Og henda tilbiðjan er ikki knýtt at nøkrum jarðiskum staði, hvørki í Samaria, ella í Jerúsalem, og enn minni í Róm, Santiago de Compostela, Lourdes ella Mekka.

Hóast trúgvinn ikki er bundin at einum jarðiskum stað, so verður trúgvinn víst við verkum, sum Gud frammanundan hevur fyrireikað síni útvaldu, meðan tey liva á jørðini. Symbolisman um halgidómin steðgaði í byrjanini av fimta ártúsund eftir 4000 ár av syndarligari tíð. Og um Guds ætlan hevði verið bygd yvir 4000 ár høvdu tey útvaldu farið inn í Guds hvílu, sum vikuliga hvíludagurin profetaraði. Men soleiðis var ikki, tí síðani Zakarias, profeterar Gud tveir sáttmálar. Hann greiðir nærri frá tí seinna og sigur í Sak. *Eg skal búgva í miðjum tykkara, og tit skulu vita, at Harri herliðanna hevur sent meg til tykkara.* » Teir báðir sáttmálarnir eru avmyndaðir av " *tveimum oljutrøum* " í Sak 4,11-14 : " *Tá svaraði eg og segði við hann: Hvat merkja hesi bæði oljutrøini, høgrumegin ljósastakan og vinstrumegin hann? **Eg mælti annat sinn** og mælti við hann: Hvat merkja tær báðar olivugreinarnar, sum eru nær við tær báðar gullrørirnar, sum gullið rennur úr? Hann svaraði mær: Veitst tú ikki, hvat tey meina? Eg segði : **Nei, harri mín** . Og hann segði: Hesir eru teir báðir salvaðu, sum standa framman fyri Harranum yvir allari jørðini . At lesa hesi versini fær meg at uppdaga eina hátignarlaga smálutir av skapanum Gudi, Heilaga Andanum, sum gevur íblástur til bíbilska orðið. Zakarias noyðist at spyrja **tvær ferðir**, hvat „, tey bæði oljutrøini " merkja, fyri at Gud skal svara honum. Hetta er tí, at verkætlanin hjá guddómligu samgonguni fer at uppliva **tvær** fylgjandi stig men seinna stigið er undirvíst av lærdóminum frá tí fyrra. Tey eru tvey, men í veruleikanum eru tey bara eitt, tí seinni er bert kulminationin av tí fyrra. Jú, hvat er virðið á gamla sáttmálanum uttan sónardeyða Messias Jesusar ? Einki, heldur ikki hala av peru, sum munkurin Martin Luther hevði sagt. Og hetta er orsökkin til dramatikkin, sum enn rakar tjóðskaparjødardag í dag. Í hesum versunum profeterar Gud eisini um, at teir vraka nýggja sáttmálan við svarinum hjá Zakarias til spurningin: " *Veitst tú ikki, hvat hesi merkja?* " *Eg sigi: **Nei, harri mín** .* Tí faktiskt fara tjóðarjødarnir at ignorera henda týðningin til lötuna av seinastu royndini undan afturkomu Jesu Krists har teir fara at umvenda ella staðfesta sína noktan fyri kostnaðin av teirra tilveru.*

Tað er greitt, at kristna umvendingin hjá heidnum fólki hevur prógvað tað, guddómliga ætlanin er framd í persóninum Jesu Kristi og tað er einasta tekin, sum Gud enn bjóðar tjóðskaparjødum at vera verandi í sínum heilaga samgongu. Soleiðis staðfestur skuldi hesin seinni ella nýggi sáttmálin røkka yvir seinasta triðing av teimum 6.000 árunum av jarðarsyndartíðini. Og tað er bert við síni endaligu dýrdarfullu afturkomu, at Jesus Kristus fer at merkja tíðina, tá ið seinni sáttmálin verður liðugur ; tí til hesa afturkomu er læran, sum symbolini profetara, framvegis gagnlig til at skilja alheimsverkætlanina, sum Gud hevur fyrireikað, tí vit skylda honum vitan um tíðina, tá hann kemur aftur : byrjanina av várinum 2030 . Sostatt dróg Gud í 1844, tá hann gav sínum útvaldu hvíludagin, frá lærunum, sum vóru innskrivaðar í symbolismuna um hebraiska halgidómin og Sálomons templi. Hann fordømir syndina á katólska sunnudegnum, sum er arvað frá Konstantin keisara síðani 7. mars 321, og leggur upp til tørvin á eini nýggjari " reinsan av halgidóminum ", sum sanniliga varð framd einaferð fyri allar í Jesu Kristi, sum varð krossfestur og upprisin. Gud bíðaði faktiskt til 1844 fyri at fordøma sína fordøming av „rómverska sunnudegnum“ greiðari. Tí ættleiðingin hevur sett ta upprunaliga reinu kristnu trúna undir syndarbanningina, sum brýtur sambandið við Gud í samsvari við fráboðanina, sum er givin í Dan.8,12.

Halgan inniber tí neyvan virðing fyri tí heilaga hvíludegnum, sum sjálvur er halgaður av Gudi frá endanum av fyrstu vikuni av hansara skapan av jarðligu skipanini. Tess meira tí

hon profeterar um inngongdina hjá teimum útvaldu í hvíluna, sum er fingin við sigrinum hjá Jesusi, og tí hon er til staðar í fjórða av teimum tíggju boðum Guds, sum eru í vitnisburðarørkini á tí heilagasta staðnum, halgidóminum, ímynd av Andanum av tí heilaga heilaga Gudinum í trimum eydnu. Anda. Alt har er kært fyri hjarta Guds og skal vera líka kært fyri tankar og hjórtu hansara útvaldu, hansara børn, fólk í hansara " húski ". Valið av ektaðu heilagleikanum hjá teimum útvaldu er soleiðis raðfest og eyðmerkt.

Ólíkt Móselógini, sum fer undir tillagingar, so hvørt sum Guds ætlan gongur framá, fær tað, sum er graverað á steinar, ævigt virði til heimsins enda. Og hetta er galdandi fyri tíggju boð hennara, sum einki av teimum kann broytast, nógv minni strikast, sum páva Róm tordi at gera við tað seinna av hesum tíggju boðunum. Ónda ætlanin um at svika valevnini til ævinleikan kemur fram í at leggja eitt boð afturat fyri at halda talið á tíggju. Men tað guddómlika forboðið móti at byggja seg fyri verum, skorinum myndum ella framsýningum er av sonnum tikið burtur. Vit kunnu angra hetta slagið av tingum, men tað ger okkum tó, at vit kunnu avdúka falska trúgv. Tann, sum ikki søkir at skilja og verður yvirflatligur logiskt, fær avleiðingarnar av síni atferð; hann er óvitandi um treytirnar í dómi sínum, til hann verður fordømdur av Gudi.

Templið ella heilagi staðurin.

Latið okkum sleppa tí himmalska trúarliga táttinum, sum sæst úr himli, fyri at hyggja at tí undir tí, sum trúarheilagleikin gevur honum á jørðini. Vit uppdaga tað í teimum evnum, sum eru sett í " tempul " partin av " húsinum hjá YaHWÉH ". Í tjaldtemplinum í Mósesar tíð var hetta rúmið samkomutjaldið. Tað eru trý av hesum elementum, og tey snúgva seg um sýnisbreyðsborðið, ljósastakan við sjei leiðslum og sjei lampum og roykilsisaltarið, sum er sett beint framman fyri slørið mitt í rúminum. Komandi uttanífrá er breiðborðið til vinstru, til Norður, og kertustukkurin er til høgru, til Suður. Hesi symbol eru tey av einum veruleika, sum tekur seg upp í lívinum hjá teimum útvaldu, sum eru loyst við blóðinum, sum Jesus Kristus hevur úthelt. Tey eru fullkomiliga fylgjandi og óskiljandi.

Gullljósastakið við sjei lampum.

Mós.26 :35 : " Tú skalt seta borðið uttan fyri slørið og ljósastakan móti borðinum, sunnanfyri tjaldtemplið; og tú skalt seta borðið á norðaru síðu. "

Í templinum er tað sett til vinstru, á sunnari síðu. Lesturin av táknunum er gjørdur í tíð, frá Suðri til Norður. Ljósastakurin umboðar Anda og ljós Guds frá byrjan av gamla sáttmálanum. Heilagi sáttmálin er longu grundaður á offrið av páskalambinum " Guds ", sum er ímyndað og frammanundan, sum er symboliserað við lombum ella ungum veðrum, sum eru ofrað sum offur síðani Ádam. Í Opib.5,6 eru symbolini um ljósastakan knýtt at honum : " sjei eygu, sum eru teir sjei andar Guds, sum eru sendir út í alla jørðina " og " sjei horn ", sum kenna hann til halgan av valdinum.

Kertustukkurin er til staðar fyri at nøkta tørvin á ljósi hjá teimum útvaldu. Tey fáa tað í navni Jesu Krists, sum halganin (= 7) av tí guddómlika ljósinum heldur í. Henda halgan er ímyndað av talinum " sjei " sum er til staðar í bíbilsku opinberingini síðani sjei daga vikan varð skapt frá byrjan av. Í Zakariasi roknar Andin " sjei eygu " til høvuðssteinin, sum Zerubbabel skal byggja templið hjá Sálomoni upp aftur, sum bábyloniar oyðilögdu. Og hann sigur um hesi " sjei eyguni " : " Hesi sjei eru eyguni hjá Harranum, sum renna fram og aftur um alla jørðina. » Í Opib.5,6 verður hesin boðskapurin skrivaður til Jesus Kristus, " Guds lambið " : " Og eg sá, mitt í hásetinum og teimum fyra djórunum og mitt í teimum elstu, eitt lamb standa sum tað var dripið. **Hann hevði sjei horn og sjei eygu, sum eru teir sjei andar Guds, sum eru sendir út í alla jørðina.** " Hetta versið staðfestir sterkt halgan av guddómleikanum hjá Messiasi Jesusi. Stóri Skaparin Gud sendi seg sjálfvan til jarðar at fremja í Jesusi sítt sjálvbodna sónoffur. Tað er virkseminum hjá hesum guddómlika Andanum, at eg

skyldi tær forkláringar, sum verða lagdar fram í mínum verkum. Ljósið er framsøkið og vitanin veksur við tíðini. Vit skylda honum alt okkara fatan av hansara profetisku orðum.

Altarið við luktilsi .

Við at bjóða sín likamliga likam til deyðan, í fullkomna norminum í anda sínum og allari sál síni, ber Jesus Kristus fyri Gudi ein hugnaligan lukt, sum hebraiska ritualin ímyndar við parfumum. Kristus er umboðaður í hesum parfumum men eisini í leiklutinum sum embætismaðurin, sum bjóðar tær.

Beint framman fyri slørið, og móti vitnisburðarørkinum og miskunnarstólinum, er roykilsisaltarið, sum gevur embætismanninum, høvuðsprestinum, hansara leiklut sum fyrigevari fyri teimum feilum, sum hansara útvaldu einsamallir hava framt. Tí Jesus tók ikki á seg syndirnar hjá øllum heiminum, men bert tær av sínum útvaldu, sum hann gevur tekin um sína takksemi. Á jørðini hevur høvuðspresturinn bert eitt symbolskt profetiskt virði, tí forbønarrætturin eigur bert Kristus frelsaran. Forbøn er hansara einkarættur og hann hevur ein "ævigan" karakter sambært skipanini hjá Melkisedeki sum er tilskilað á ein fylgihátt í Dán 8,11-12: "Og hon stórsti seg enntá til herleiðaran, og tók burtur frá honum tað áhaldandi ~~øffrið~~, og hansara heilaga ~~offur~~. Herurin varð latin upp við áhaldandi ~~øffrinum~~ vegna synd; hornið kastaði sannleikan niður til jarðar og eydnaðist í sínum fyrirøkum"; og í Hebr.7,23. Tey strikaðu orðini "~~offur~~" eru ikki nevnd í upprunaliga hebraiska tekstinum. Í hesum versinum fordømir Gud avleiðingarnar av rómverskum pávavaldi. Beinleiðis sambandið hjá tí kristna við Jesus er skift til gagns fyri pávaleiðaran; Gud missir sínar tænarar, sum missa sína sál. Í síni guddómligu fullkomleika kann bert Gud í Kristi legitimera hansara forbøn, tí hann bjóðar, sum loysigjald fyri tey, sum hann biður fyri, sítt sjálvbodna samkensluoffur, sum ber ein hugnaligan lukt fyri Gud, sum dømir Kærleika og Rættvísi, sum hann samstundis umboðar. Hansara forbøn er ikki sjálvvirkandi, hann nýtir hana ella ikki, alt eftir um biðjarin hevur uppborið tað ella ikki; Forbønin hjá Jesu Kristi er motiverað av hansara samkenslu við natúrligu holdlugu veikleikanum hjá sínum útvaldu, men eingin kann svika hann, hann dømir og berjist við rættvísi og rættvísi og viðurkennir sínar sonnu tilbíðjarar og trælir; hvat hansara sonnu lærusveinar eru. Í ritualinum ímynda parfurnar tann hugnaliga luktin av Jesusi, sum soleiðis kann bera bønirnar hjá sínum trúgvu halgimennum við sínum persónliga parfumu, sum Gudi dámar. Meginreglan líkist at krydda ein rætt, sum skal etast. Ein profetisk mynd av sigursvanda Kristusi, gerst tann jarðiski høvuðspresturinn útgingin og skal hvørva, eins og templið, har hann praktiserar sínar átrúnaðarlugu ritualir. Fyrigevingarreglan er eftir eftir hetta, tí bønirnar, sum tey heiløgu venda sær til Gud, verða lagdar fram í navni og við verðuleikanum hjá Jesusi Kristi himmalska fyrigevaranum og Gudi í fylling samstundis.

Borðið við sýnisbreyðum

Í templinum er tað sett til høggru, á norðaru síðu. Breyðið í nærveruni umboðar ta andaliga føðina, sum er lívið hjá Jesusi Kristi, eitt satt himmalskt manna, sum verður givið teimum útvaldu. Tað eru tólv breyð eins og tað eru tólv ættir í tí guddómliga og menniskjaliga samgonguni, sum er framd í Jesusi Kristi fullkomiliga Gudi (= 7) og fullkomiliga Menniskja (= 5); talið tólv er talið á hesi samgongu millum Gud og menniskja, Jesus Kristus er umseting og fullkomna fyrmynd hennara. Tað er á honum, at Gud byggir sínar samgongur á teir 12 patriarkarnar, teir 12 ápostlarnar hjá Jesusi, teir 12 ættirnar, sum eru innsiglaðar í Opinb. Í upplestrinum av stevnuni Norðureftir "templinum", er hetta borðið á síðuni av nýggju samgonguni og á síðuni av tí stóra Kerúbinum, sum er settur til vinstru í halgidóminum.

Forgarðurin

Offuraltarið.

Í Opinberingini 11 :2 tilskilar Andin eina serliga orindi til “ *garðin* ” í halgidóminum : “ *Men garðin, sum er uttan fyri templið, slepp út, og máti hann ikki; tí at hon er givin tjóðunum, og tey skulu traðka heilaga býin undir fótum í fjóruti-tveir mánaðir.* ” “ Parvis ” vísir til ytra túnið, sum liggur framman fyri inngongdina til tað heilaga staðin ella yvirdekkjaða templið. Vit finna har elementir av átrúnaðarligum rituali, sum snúgva seg um tann likamliga partin av verum. Fyrst er tað offuraltarið, sum tey ofraðu dýrini verða brend á. Síðani komu Jesus Kristus, sum kom at fremja tað fullkomna offrið, er hetta ritualið vorðið útgivið og tað er endað í samsvari við profetiina í Dan 9,27 : “ *Hann skal staðfesta sáttmála við nógv í eina viku, og um miðjan viku skal hann lata offur og offur stedga; oyðileggjarin skal fremja tað mest andstyggiliga, til oyðileggingin og tað, sum er ásett, fellur á oyðileggjaran.* ” Í Hebr.10,6-9 verður málið staðfest : “ *Tú hevur ikki dámt brennioffur og offur fyri synd.* ” Tá segði eg: *Sí, eg komi (Í bókini er skrivað um meg) At gera tín vilja, Gud. Eftir at hava sagt fyrst: **Offur og offur, brennioffur og syndaoffur** (sum verða borin fram sambært lógini), tit ikki ynsktu og hava ikki havt gleði av, sigur hann síðani: *Sí, eg eri komin at gera vilja tykkara. Hann avtekur sostatt tað fyrsta fyri at raðfesta tað seinna. Við hesum vilja eru vit halgað við offrinum av likami Jesu Krists einaferð fyri allar.* Tað tykist, sum Paulus, sum er ætlaður høvundurin til hetta brævið, sum er ætlað “ Hebrearum ”, skrivaði tað undir diktation Jesu Krists; sum rættvísger ómetaliga ljósið og ósambæriligu nágreinileikan. Jú, bara Jesus Kristus sjálvur kundi siga við hann : “ (Í bókrulluni er tað ein spurningur um meg) ”. Men vers 8 í tekstinum í Sálm 40 sigur : “ *við bókrulluni, sum er skrivað til mín.* ” Henda broyting kann tí rættvísgerast við hesi persónligu gerð Kristusar við Paulusi, sum var einsamallur í trý ár í Arabia, fyrireikaður og undirvístur beinleiðis av Andanum. Og eg minni tykkum á, at soleiðis var longu við rulluni, sum Móses skrivaði, sum skrivaði hana undir Guds diktation.*

Havið, ein vask við ablutiónum

Annað elementíð í forgarðinum er ablutiónsvaskið, sum er ein formynd av dópsritualinum. Gud gav tí navnið „ hav “. Í mannaroymdum er havið samheiti fyri “ deyða ”. Hon svølgdi antediluviarnar við síni flóðaldu og druknaði alt kavalerið hjá Fárao, sum elti Móses og hansara hebraiska fólk. Í dópinum, sum skal vera í fullkomnari doyping, skal tann gamli syndarligi maðurin doyggja fyri at koma úr vatninum sum ein nýggjur skapningur, sum er loyst og endurnýggjaður av Jesusi Kristi, sum roknar honum sín fullkomna rættvísi. Men hetta er bert ein teoretisk meginregla, hvørs umseting verður treytað av slagnum av próvtakaranum, sum leggur seg fram. Kemur hann, eins og Jesus, til dópin, at gera Guds vilja ? Svarið er einstakt og Jesus roknar ella roknar ikki sín rættvísi alt eftir málinum. Tað, sum er vist, er, at tann, sum vil gera hansara vilja, vil virða við gleði og takksemi ta heilagu guddómligu lógina, hvørs brot er synd. Um hann skal doyggja í dópsvatninum, so er eingin spurningur um, at hann verður endurføddur í tænastu Kristusar, uttan av tilvild orsakað av holdliga veikleikanum hjá menniskjanum.

Soleiðis, vaskaður frá syndum sínum og latin seg í ta ároknaðu rættvísi Jesu Krists, eins og presturin í gamla sáttmálanum, kann tann útvaldi kristni fara inn í tað heilaga staðin ella templið at tæna Gudi í Jesusi Kristi. Vegurin til sonnu guddómligu trúgvina verður sostatt avdúkaður av hesi myndaligu konstruktión tí hetta eru bert symbol, veruleikin fer at koma fram í teimum verkum, sum tey rættvísgerdu útvaldu fara at bera fram fyri menniskju, einglar og skaparan Gud.

Guds verkætlan profeterað í myndum

Í ætlan síni tók Gud burtur syndina hjá teimum útvaldu við blóði Jesu Krists, sum varð borið á miskunnarstólin í halgidóminum ella mest heilagasta staðnum. Givið loyvi til serligar

útgrevstur á staðnum hjá Golgata fjallinum í Jerúsalem fram til 1982, avdúkaði adventistiski fornfrøðingurin Ron Wyatt, at blóð Jesusar í roynd og veru rann niðan á vinstru síðu av miskunnarstólinum, sum liggur í einum undirgrundarhelli tjúgu føtur undir krossinum hjá Kristi ; tingið hevði verið við fótin á Golgatafjallinum. Í prestartitálinum vendir presturin, sum er settur í heilaga staðin, móti miskunnarstólinum og tí himmalska lutunum, sum er sett upp í tí heilagasta staðnum, halgidóminum. Tí er tað, sum er til vinstru hjá menniskjanum, til høgru hjá Gudi. Soleiðis er skivingin av hebraiskum gjørd frá høgru til vinstru hjá menniskjanum, og tekur Norður-Suður ættina, tískil frá vinstru til høgru hjá Gudi. Sva er ætlan tveggja sáttmálanna skrifat í lestrinum av hesum heilagasta stað, frá høgru hond mannsins til vinstru ; ella tað øvugta fyri Gud. Jødarnir í gamla sáttmálanum tæntu Gudi undir symbolsku myndini av kerúbinum, sum stóð í halgidóminum til høgru hond teirra. Undir sáttmála teirra varð blóðið av geitinum, sum varð dripin á „ Sóningardegnum ”, stroytt framman og á nádistólið. Stroytið varð gjørt sjev ferðir við fingrinum av høvuðsprestinum eystanfyrir . Tað er rætt, at gamli sáttmálin var Eysturfasan í hansara bjargingarverkætlan. Syndararnir, sum skuldu fyrigevast, vóru sjálvir í Eysturlondum, í Jerúsalem. Tann dagin Jesus úthelti blóð sítt, datt tað á sama miskunnarstól, og nýggi sáttmálin, sum varð stovnaður á blóði hansara og rættvísi hansara, byrjaði undir merkinum hjá øðrum kerúbinum, sum liggur á vinstru, sunnaru síðu . So, sum Gud sær, varð henda framgongd gjørd frá hansara vinstru til **hansara "høgru"**, síðuna av hansara signing, sum tað stendur í Sálmi 110,1: " Av Dávidi. *Sálmur. YaHWéH sigur við Harra mín: Set teg við **høgru hond mína**, til eg geri fíggindar tínar fótastólur tín .* Og staðfesta Hebr 7:17, vers 4 til 7 tilskila : “ YaHWéH. *hevur svorið og vil ikki umvenda: «Tú ert prestur um allar ævir, eftir Melkisedeks skipan.» Harrin við høgru hond tína skal knúsa kongar á vreiðidegi sínum. Hann rættvísir millum tjóðirnar, allar eru fullar av líkum; hann smeltar høvd um alt landið. Hann drekkur av streyminum, meðan hann gongur: tí lyftir hann høvdið .* Soleiðis fær tann blíði, men rættvísi Jesus Kristus spottarar og uppreistrarmenn at rinda prísir fyri teirra vanvirðing fyri tí hátignarliga vitnisburðinum um hansara samkenslufulla kærleika til sínar loystu útvaldu.

Soleiðis at hebreararnir, tá ið teir komu inn í rættin ella templið, skuldu leggja ryggin fram fyri " rísandi sólini ", sum heidningar ymsastaðni á jørðini tilbóðu gjøgnum tíðina, vildi Gud hava, at halgidómurin skuldi byggjast, eftir longdini, á Eystur-Vestur-ásinum. Í breiddini var høgri veggurin á tí mest heilaga staðnum tí staðsettur til „ Norður ” og vinstri veggur á „ Suður ” síðuni .

Í Matt.23,37 gav Jesus sær sjálvum myndina av eini " *hønu, sum skjótir høsn sínar undir veingjunum* " : " *Jerúsalem, Jerúsalem, sum drepur profetarnar og steinar teir, sum eru sendir til tín, hvussu ofta vildi eg savnað børn tíni saman, eins og ein høna savnar høsn sínar undir henni, men tit vildu ikki savna!* » . Hetta er tað, sum teir útstrektu veingirnir hjá teimum báðum kerúbunum læra fyri hvønn av teimum báðum fylgjandi samgongunum. Sambært 2. Mós. 19 :4 samanber Gud seg við eina " *ørn* " : " *Tit hava sæð, hvat eg gjørði við egyptar, og hvussu eg bar tykkum á ørnveingjum og førði tykkum til mín sjálvs.* " Í Opinb. Hesar myndirnar lýsa sama veruleika: Gud verjir tey, sum hann elskar, tí tey elska hann, í teimum báðum fylgjandi samgongunum, áðrenn og eftir Jesus Kristus .

At enda, symbolskt, umboðaði hebraiska templið likam Kristusar, tað hjá tí útvalda og samanlagt Brúður Kristusar, hansara útvalda, samkomuna hjá teimum útvaldu. Av øllum hesum orsökum hevur Gud sett heilsufrøðiligar kostreglur, soleiðis at hesir ymisku formarnir av templinum verða halgaðir og virdir ; 1Kor.6,19 : “ *Vita tit ikki, at likam tykkara er tempul Heilaga Andans, sum er í tykkum, sum tit hava frá Gudi, og at tit eru ikki tykkara egnu?* »

Gull, einki annað enn gull

Týdningurin av hesum kriterium skal eisini viðmerkjast : øll møblar og amboð, kerúbarnir og sjálvir innandura veggirnir eru úr gulli ella klæddir við sliginum gulli.

Eyðkennið við gulli er óbroytiligi karakterurinn ; Hetta er einasta virðið, sum Guð gefur honum. Tað er ikki undarligt, at hann gjørdi gull til ímynd av fullkomnari trúgv, hvørs einstaka og fullkomna fyrimynd var Jesus Kristus. Innandura í templinum og halgidóminum ímynda tann innara partin av anda Jesu Kristi, sum er búsettur av halgan, reinleika Guds Heilaga Anda ; hansara persónur var óbroytiligur og hetta var orsökkin til hansara sigur á synd og deyða . Dømið, sum Jesus gav, verður lagt fram av Guði sum fyrimynd, sum øll hansara útvaldu skulu herma eftir ; Hetta er hansara krav, einasta treyt fyri at gerast einsærís og felags í samsvari við ævigt himmalskt lív, løn og løn hjá sigursmonnunum. Tey virðini, sum vóru hansara, mugu gerast okkara, vit mugu líkjast honum sum klonum, sum tað stendur í 1. Jóh. 2,6 : " *Tann, sum sigur seg vera í honum, eigur eisini sjálvur at ganga, eins og hann gekk.* " Týðningurinn av gulli er givin okkum í 1. Pætursbrævi 1,7 : " *Fyri at royndin av trúar tykkara, sum er nógv dýrari enn gull, sum ferst, hóast tað verður roynt við eldi, skal verða funnin til lovsang og dýrd og heiður við opinbering av Jesu Kristi.* " Guð roynir trúna hjá sínum útvaldu. Hóast gull ikki broytiligt, so kann tað innihalda spor av óreinum tilfari, og fyri at fáa tey burtur skal tað hitast og bráðnast. Slagið ella óreinindini rísa síðani upp á yvirflatuna og kunnu takast burtur. Tað er myndin av upplivingini av jarðliga lívinum hjá teimum loystu lærusveinunum, har Kristus rivur tað ónda burtur og reinsar teir, og leggur teir undir ymiskar royndir. Og tað er bert við teirri treyt, at teir vinna í stríðnum, at við lívsenda teirra æviga ørindi verður avgjørd av tí stóra dómáranum Jesu Kristi. Hesin sigur kann bert fáast við hansara stuðli og hjálp, sambært tí hann lýsti í Jóh.15,5-6 og 10-14 : " *Eg eri víntræið, tit eru greinarnar. Tann, sum verður verandi í mær, og eg í honum, ber nógvan ávøkst, tí uttan meg kunnu tit einki gera. Um nakar ikki verður verandi í Mær, verður hann kastaður út sum ein grein og visnar; tá savna vit greinarnar og kasta tær í eldin, og tær brenna.* Lýdni móti Guds boðum er kravt : " *Um tit halda boð míni, skulu tit verða verandi í kærleika mínum, eins og eg havi hildið boð fadirs míns og eri verandi í kærleika hansara.* ". At doyggja fyri vinir sínar gerst tað fullkomna hæddarpunktið á støðinum í hansara sublimeraða kærleika : " *Hetta er boð mítt, at tit skulu elska hvønn annan, eins og eg havi elskað tykkum. Størri kærleika hevur eingin enn hendan, at maður letur lív sítt fyri vinir sínar. Men henda viðurkenning frá Jesu er treytað : " **Tit eru vinir mínir, um tit gera tað, sum Eg boði tykkum.** "*

Fyri sín part var sjeý-lampu-ljósastakurinn úr massivum gulli. Tað kundi tá bara ímynda fullkomleika Jesu Kristis. Gullið, sum síðani varð funnið í kirkjunum í rómversku katolisismuni, er ein spegilmynd av pástandinum um hansara følsku trúgv. Hetta er orsökkin til, at protestantisk tempul tvørturímóti vórðu strikað av øllum prýði, eyðmjúk og strævin. Í symbolismuni um halgidómin og templið, prógvar nærveran av gulli, at halgidómurinn bert kann umboða tann guddómliga Jesus Kristus. Men við víðkan, er skrivað, at hann er Høvdið, høvdið á kirkjuni, sum er líkam hansara í Ef.5,23-24: " *tí maðurin er høvdið á konu síni, eins og Kristus er høvdið á kirkjuni, sum er líkam hansara, sum hann er frelsari av.* " Nú eins og kirkjan leggur seg undir Kristus, soleiðis skulu konur leggja seg undir menn sínar í øllum. "Men so greiðir Andin frá : " *Menn, elskið konur tykkara, eins og Kristus eisini elskaði kirkjuna og gav seg sjálván upp fyri hana, fyri at hann kundi halga hana, eftir at hava reinsað hana við vatnvaski við orðinum, fyri at hann kundi leggja hana fram fyri seg sjálván eina dýrdarfulla kirkju, sum ikki hevur nakað blett ella rukkið við honum.* " Hetta er so, greitt sagt, tað, sum tann sanna kristna trúgv er samansett av. Standardurinn hjá henni er ikki bert teoretiskur, tí hann er ein siðvenja, sum verður sett í verk í øllum sínum veruleika. Samtykt við støðið í hansara opinberaða " orði " er kravt ; sum snýr seg um at halda Guds boð og fyriskipanir og at kenna loyndarmálini, sum eru opinberað í hansara profetium í Bíbliuni. Hetta kriterið, " óábyrgdarfullt ella skyldleyst " av teimum útvaldu, verður mint aftur á og staðfest í Opinb. Tey eru merkt við symbolinum av teimum „ 144.000 “, sum eru innsiglað við „ Guds innsigli “ í Opinb. Teirra uppliving er ein av heila halgan. Henda

kanningin vísir, at tjaldtemplið, halgidómurinn, templið og öll teirra symbol profetaraðu Guds stóru frelsuáttan. Tey funnu hvønn annan . síniendamál og teirra avrik í opinberingini av jarðligu tænaðstuni hjá Jesu Kristi, sum er opinberað fyri menniskjum. Sostatt er sambandið, sum hin útvaldi heldur við hann av profetiskum slag og karakteri; tann óvitandi maðurin snýr seg um skaparan Gud, sum veit alt; sum byggir sína framtíð upp og avdúkar hana fyri honum.

Kanningin av templinum, sum Sálomon kongur bygdi, hevur júst víst okkum, at vit ikki mugu blanda tann "tempul" partin, sum menniskju hava atkomiliga, við "halgidómin", sum einans er tilskilaður himmalska Gudi. Sum úrslit av hesum missir orðið "halgidómur", sum er nýtt í staðin fyri orðið "heilagleiki" í Dan.8:14, allan legitimitet hesaferð, tí tað snýr seg um eitt himmalskt stað, har eingin reinsan er neyðug í 1843. Og tvørturímóti snýr orðið "heilagleiki" seg um tey heiløgu, sum skulu verða halgað fyri at bróta á Gudi . .

Við deyða Jesu Krists varð slørið, sum skilti "templið" frá "halgidóminum", slitið av Gudi, men bert bønirnar hjá teimum heilagu skuldu fáa andaliga atgongd til himmalska halgidómin, har Jesus skuldi biðja fyri teimum. Tempulparturin skuldi halda fram við sínum leiki sum savningarhús fyri tey útvaldu á jørðini. Tað sama hendi í 1843, meginreglan varð endurnýggjað. "Templið" hjá teimum heiløgu er eftir á jørðini og í "halgidóminum", einans himmalskum, byrjar forbøn Kristusar offisielt aftur til fyrimums fyri einans tey útvaldu adventistisku útvaldu. Tað er tí ikki longur ein "halgidómur" á jørðini í nýggja sáttmálanum, har ímyndin av honum hvørvur. Eftir er bert andaliga "templið" hjá teimum loystu útvaldu.

Einastu dálkingar, sum kravdu reinsan, vóru syndir menniskjans á jørðini, tí eingin av teirra syndum kom at dálka himmalin. Hetta kundi bert nærveran hjá djevlinum og hansara uppreistrarhugaðu illum andum gera, og tí rakti Jesus Kristus teir úr himlinum og kastaði teir á syndajørðina, har teir skulu vera verandi til deyða sín.

Eitt er eftir at skilja eftir at hava umrøtt symbolikkina í heilagleikanum. So heilag sum hesi symbol eru, so eru tey bara materiell ting. Sannur heilagleiki er í teimum livandi, tí var Jesus Kristus meira enn templið, sum í sær sjálvum bert var til fyri at hýsa Guds lóg, myndini av hansara persóni og hansara rættvísi, sum tann jarðliga syndaran forrættaði. Tað var bert fyri at stuðla læruni hjá sínum útvaldu, at Gud læt hesi tingini gera gjøgnum Móses og hansara arbeiðsmenn. Tað var fyri at sleppa undan avgudadýrkandi atferð, at Gud loyvdi einum manni, tæna hansara, Ron Wyatt, at finna og nerta við ørkina av hansara vitnisburði í 1982. Tí "*vitnisburðurin um Jesus*" sum "*er profetisandi andi*" er langt yvirskipaður enn hann og meira gagnligur til projektering av hansara e measenar fyrireikað síðani hann kom í persóni. Ron Wyatt fekk loyvi at filma, tá einglar tóku tey tíggu boðini úr ørkini, men hann noktaði at goyma upptøkurnar. Hesi viðurskifti prógva, at Gud frammanundan visti hansara noktan, men hetta valið verjir okkum fyri tí avgudadýrkan, sum ein slík upptøka kundi havt framleitt hjá nøkrum av hansara meira viðbreknu útvaldu. Hesin veruleiki er opinberaður fyri okkum, soleiðis at vit goyma hann í hjartanum sum ein søtan framfjárrætt, sum okkara Kærleiksfulli Gud hevur givið okkum.

Skilnaðirnir í 1. Mósebók .

Nú kanningin av hesi bókini hevur avdúkað okkum loyndarmálini, sum eru fjald í profetiunum í Dániels og Opinberingarbókini, má eg nú kunna tykkum um profetiirnar, sum vóru opinberaðar í 1. Mósebók, eitt orð, sum merkir „byrjan“.

Gætur !!! Vitnisburðurin, sum vit fara at leggja til merkis í hesi kanningini av 1. Mósebók, kom beinleiðis úr munnni Guds, sum dikteraði hann til tænarar sín Móses. Vantrúgv á hesa frásøgn er tann størsta vreiði, sum kann gerast móti Gudi beinleiðis, ein vreiði, sum endaliga letur himmalshurðina aftur, tí hon avdúkar, at „*trúgv, uttan sum tað ikki ber til at gleða Gud*“, er til staðar, sambært Hebrearabráevinum 11:6.

Í prologinum til sína Apokalypsus helt Jesus sterkt fast um hetta orðtakið : "*Eg eri Alfa og Omega, byrjanin og endin*", sum hann siterar aftur at enda í Opinberingini í Opinberingini 22,13 . Vit hava longu lagt til merkis profetiska karakterin í 1. Mósebók , serliga viðvíkjandi sjei daga vikuni , sum profeterar sjei túsund ár. Her nærkast eg hesi 1. Mósebók frá tí partinum av temanum "**skilnaður**" sum eyðkennir hana serliga sum vit fara at síggja.

Mósebók 1

1. dagurin

Mósebók 1:1 : "*Í upphavi skapti Gud himmal og jørð .*"

Sum orðið "*byrjan*" vísir , varð "*jørðin*" av sonnum skapt av Gudi sum miðdepil og grundarlag undir eini nýggjari dimensiún , parallelt við teir formin av himmalskum lívi , sum vóru frammanundan henni . At brúka myndina av einum málara, er tað upp til hann at skapa og fremja framleiðsluna av einum nýggjum málningi. Men lat okkum longu leggja til merkis , at frá uppruna teirra eru "*himmalin og jørðin*" **skild sundur** . "*Himmalin*" vísir til tann tóma, myrka , óendaliga millumstjornukosmos ; og „*jørðin*” sæst síðani sum ein kúla, sum er klædd av vatni. "*Jørðin*" hevði onga fortilveru til skapanarvikuna, tí *hon* er skapt í byrjanini ella "*byrjanini*" av skapanini av hesi ávísu jarðligu víddini. Tað kemur úr ongum og tekur form eftir boðum Guds at røkja ein leiklut , sum er vorðin neyðugur orsakað av tí frælsi , sum er upprunin til syndina , sum hansara allarfyristi skapningur framdi í himlinum ; tann , sum Jesaja 14:12 nevnið við nøvnunum „*morgunstjørna*“ og „*sonur morgunroðans*“ er vorðin Satan síðani hann mótmælti Guds myndugleika . Hann hevur síðani verið leiðari fyri verandi himmalsku uppreistarleguni og framtíðar jarðleguni.

1:2 : "*Jørðin var uttan mynd og tóm , og myrkur var á djúpinum, og andi Guds gekk yvir vatnunum .*"

Meðan ein málari byrjar við at leggja jarðlagið á tógvið, leggur Gud fram støðuna, sum ræður í tí himmalska lívinum, sum longu er skapt, og tí jarðliga lívinum, sum hann fer at skapa. Hann tilnevnir sostatt við orðinum "*myrkur*" alt tað , sum ikki er í hansara góðkenning , sum hann fer at nevna "*ljós*" í absolutari mótstøðu . Latið okkum leggja til merkis sambandið , sum hetta versið raðfestir millum orðið "*myrkur*", altíð í fleirtali, tí tættirnir eru fleirfaldir , og orðið "*avgrundin*", sum merkir jørðina, sum ikki ber nakran lívsform. Gud brúkti hetta symbolið til at nevna sínar fíggindar : teir "*gudleysu*" kollveltingarmenninar og fríhugsandi í Opinb . Men, uppreistarhugaðu protestantarnir komu saman við teimum í 1843, og fóru í skifti undir yvirvald Satans, "*eingil botnleysu grøvina*" í Opinb . sum ótrúgv adventisman kom við í 1995.

Í myndini, sum er givin í *hesum* versinum , síggja vit, at "*myrkrið*" skilur "*Anda Guds*" frá "*vatnunum*", sum fara at profetera í symboli , í Dániel og Opinberingini , fjøldir av "*fólkum , tjóðum og málum*" undir symbolinum "*hav*" í Dan.7:2-3 og undir "Opb.10:13. , 16,12 , 17,1-15. Skilnaðurin verður skjótt skyldaður upprunaligu "**syndini**" , sum Eva og Adam fara at fremja. Eins og í myndini, sum er givin, er Gud í myrkursheiminum knýttur at uppreistarhugaðu einglunum, sum fylgja Satani í hansara vali at avbjóða Guds myndugleika.

1. Mós 1 :3 : “ *Og Gud segði : Ljós verði !” Og har var ljós ” .*

Gud setur sítt stöði um “ *góða* ” eftir sínum egna fullveldisdómi. Hesin möguleikin fyri “ *góðum* ” er knýttur at orðinum “ *ljós* ” orsakað av sínum dýrdarríka tátti, sjónligum fyri øllum og av øllum, tí tað *góða* elvir ikki til ta “ *skomm* ”, sum førir menniskjað til at goyma seg fyri at fremja síni óndu verk. Hesa “ *skomm* ” fer Ádam at kenna eftir syndina sambært 1. Mós.3 , samanborið við 1. Mós.2:25.

1 :4 : “ *Og Gud sá, at ljósið var gott ; og Gud skilti ljósið frá myrkrinum .”*

Hetta er **fyrsti dómurinn**, sum Gud hevur sagt. Hann avdúkar sítt val av tí **góða** , sum orðið „ *ljós* “ vekir upp, og sína fordøming av tí **ónða** , sum orðið „ *myrkur* “ tilnevnr.

Gud avdúkar okkum endamálið við síni jarðligu skapan og harvið tað endaliga úrslitið, sum hansara verkætlan fer at fáa : tann endaliga **skilnaðurin** millum tey, sum elska hansara “ *ljós* ” frá teimum, sum helst vilja hava “ *myrkur* ” . “ *Ljós og myrkur* ” eru tey bæði valini, sum eru gjørd mögulig av frælsisregluni, sum Gud vildi geva øllum sínum himmalsku og jarðligu skapningum. Hesar báðar mótsettu legurnar hava í síðsta enda tveir leiðarar ; Jesus Kristus fyri “ *ljósið* ” og Satan fyri “ *myrkrið* ” . Og hesar báðar mótsettu legurnar , eins og teir báðir pólararnir á jørðini , fara eisini at hava tveir heilt ymiskar endar ; tey útvaldu skulu liva ævigt í ljósi Guds sambært Opínb.21,23 ; og oyðilagdir av afturkomu Kristusar, enda uppreistrarmenninir sum “ *dust* ” á oyðilagdu jørðini sum er vorðin aftur “ *avgrundin* ” í 1. Mós .

1. Mós 1 :5 : “ *Og Gud kallaði ljósið dag, og myrkrið kallaði hann nátt. So var kvøld og morgun , fyrsti dagurin .*

Hesin “ *fyrsti dagurin* ” av skapanini er ætlaður tí endaliga skilnaðinum millum tær báðar legurnar, sum eru myndaðar av valum av “ *ljósi og myrkri* ” , sum skulu mæta hvørjum øðrum á jørðini til endaliga sigurin hjá Jesusi Kristi og endurnýggjanina av jarðligu skapanini. “ *Fyrsti dagurin* ” er sostatt “ *merktur* ” av Guds loyvi til uppreistrarmenninar at berjast móti honum tey “ *sjei túsund* ” árinum, sum øll vikan profeteraði. Tað er sostatt rættiliga hóskaði at gerast merkið , ella “ *merkið* ” av tí følsku guddómliðu tilbiðjanini, sum er funnin gjøgnum seks túsund ár millum heidnar fólkasløg ella ótrúgvur jødar , men serliga í kristnu tíðini, síðani “ *dagurin hjá Ósigradu sólini* ” varð samtyktur sum vikuligur hvílidagur, ^{sum} Martho22 álegði. s, síðani tann dagfestingin er núverandi “ *kristni* ” sunnudagur vorðin “ *merkið á djórinum* ” eftir tí átrúnaðarlíga stuðli, sum páva-rómversk-katólska trúgvin gav honum frá 538. Tað er greitt, at “ *alfa* ” í 1. Mósebók hevði nógv at bjóða teimum trúgvu tænarunum hjá Jesusi Kristi í “ *omega* ” tíðini. Og tað endar ikki har.

2. dagurin

Mós 1 :6 : “ *Og Gud segði , Lat vera eitt himmal mitt í vøtnunum, og skal hann skilja vøtnini frá vøtnunum .”*

Her er aftur ein spurningur um **skilnað** : “ *vatnið frá vatninum* ”. Handlingin profeterar um **skilnaðin** millum Guds skapningar, sum eru ímyndaðir av “ *vatninum* ”. Hetta versið staðfestir natúrliga **skilnaðin** av himmalska lívinum frá jarðliga lívinum og í báðum, **skilnaðin** av “ *Guds synum* ” frá “ *djevulsins synum* ” tó kallaðir at samliva saman til dómin merktur av deyða Jesu Krists fyri teir óndu uppreistrar einglarnar Jesus gloth í E. Hesin **skilnaðurin** fer at rættvísgera, at menniskjað verður skapt eitt sindur lægri enn himmalsku einglarnar, tí himmalska víddin verður óatkomilig fyri hann. Søgjan um jørðina verður ein av langari sortering til endan. Syndin skapti órudd og Gud skipar hetta órudd við selektivari sortering.

1. Mós.1,7 : “ *Og Gud gjørði himmalin og skilti vøtnini, sum vóru undir himmalinum, frá vatnunum, sum vóru omanfyri himmalin. Og so var tað .”*

Myndin, sum er givin, **skilur** tað jarðliga lívið, sum “*vøtnini, sum eru niðri*” profetara, frá tí himmalska lívinum, sum er “*omanfyri rúmdina* .”

1. Mós.1,8 : “*Og Gud kallaði rúmdina Himmal. So var kvøld og morgun , ein annar dagur .*

Hesin himmalin vísir til loftlagið , sum er myndað úr teimum báðum gassunum (vetni og súrevni), sum mynda vatn, umgir alla jørðina og sum ikki er natúrliga atkomiligt hjá menniskjanum. Gud knýtir hann saman við nærveru av einum ósjónligum himmalskum lívi, sum er soleiðis, tí djevulin sjálvur skal fáa navnið " høvdingi yvir **luftins valdi** " í *Ef* . hugburð, hann longu hevði í himmalheiminum.

3. dagurin

1. Mós.1:9 : “*Og Gud segði , Vatnið undir himlinum skal savnast á einum stað, og turra landið skal koma fram. Og so var tað .*”

Inntil hesa tíðina klæddi " *vatnið* " alla jørðina, men tað innihelt ikki enn nakran form av havdjóralívinum , sum verður skapt á⁵ degi . Hesin nágreinileikin fer at geva allan sín sannleika til virkseimið hjá flóðalduni í 1. Mósebók 6 sum fer at kunna , í sær sjálvum , at breiða formin av djóralívi á kavnu jørðini ; sum fer at rættvísgera at finna havfossil og skeljar har .

1. Mós.1,10 : “*Og Gud kallaði turra landið jørð, og savningin av vatnunum kallaði hann hav. Gud sá, at tað var gott .*

Hesin nýggi **skilnaðurin** er mettur " *góður* " av Gudi, tí handan heimshøvini og meginlondini, gevur hann hesum báðum hugtøkunum " *hav og land* " leiklutin sum tvey symbol, sum ávikavist fara at nevna katólsku kristnu kirkjuna og protestantisku kristnu kirkjuna, sum kom fram úr tí fyrstu undir navninum Reformeraða kirkjan. **Skilnaður** teirra , sum varð framdur millum 1170 og 1843, verður tí mettur “ *góður* ” av Gudi. Og eggjan hansara til trúføstu tænarar sínar í trúbótartíðini varð opinberað í Opinberingini 2,18-29 Í hesum versunum er henda týðandi kláring av versunum 24 og 25, sum vitna um eina serliga fyribils støðu : " Men til tykkara sigi eg, so nógv sum eru í Thyatira, sum *tey ikki vita av la tú onga aðra byrðu ; bert tað, sum tú hevur, halt fast um tað, til eg komi* . Aftur hesaferð fær Gud gjøgnum hesa savning skipan í órúddinum, sum uppreistrarhugaðir eingla- og menniskjaandar hava skapt. Latið okkum leggja til merkis hesa aðru læruna, " *jørðin* " fer at geva sítt navn til allari planetuni tí " *turri* " er fyrireikað til at vera náttúruumhvørvið í lívinum hjá menniskjanum, sum henda skapanin er gjørd av Gudi til. Havflatan er fyra ferðir størri enn yvirflatan á turrlandi, kundi planetan tikið navnið " *hav* " betur uppborið men ikki rættvísgerað í guddómligu ætlanini. Orðini í hesum " orðatakinum " : " fuglar av fjøður streyma saman og fuglar av fjøður streyma saman ", eru at finna í hesum bólkingum. Soleiðis vórðu millum 1170 og 1843 trúgvir og friðarligir protestantar frelstir av rættvísi Kristusar sum varð roknað teimum serliga uttan lýdni móti hvíluhvíldini av tí sanna sjeypa degnum : leygardagin . Og tað er kravið um hesa hvíld, sum ger " *jørðina* " til ímyndin av eini falskari kristnari trúgv frá 1843 , sambært Dan.8,14 . Prógvið fyri hesum guddómliga dóminum sæst í Opinb.10,5, tí Jesus leggur „*føtur sínar*” á „*hav og land*“ fyri at knúsa teir við vreiði síni.

1. Mós 1,11 : “*Og Gud segði: Jørðin skal bera fram gras, urta, sum gevur fræ, og frukttrø, sum geva ávøkst eftir sínum slagi, hvørs fræ er í sær sjálvum, á jørðini. Og so var tað . »*

Tann raðfesting, sum Gud hevur givið turrlandi, verður staðfest : fyrst fær hon valdið at " **framleiða** " " *grønt, urt, sum geva fræ, frukttrø, sum geva frukt eftir sínum slag* " ; alt framleitt fyrst til tørvin hjá menniskjanum, og í øðrum lagi til tey jarð- og himmalsku dýrini, sum vilja umganga hann. Hesar framleiðslur av jørðini verða brúktar av Gudi sum symbolskar

myndir til at avdúka sínar lærur fyri sínum tænarum. Menniskjað, eins og " træið ", fer at bera ávøkst, góðan ella ringan.

1. Mós 1,12 : “ *Og jørðin gav gras, urta, sum gav fræ eftir sínum slagi, og træ, sum gav ávøkst, hvørs fræ er í sær sjálvum, eftir sínum slagi. Gud sá, at tað var gott.* »

Hendan 3. ^{dagin}, eingin feilur dálkar verkið, sum Gud hevur skapt, náttúran er fullkomin, tað vil siga dømd “ *góð* ”. Í fullkomnum loft- og jarðreinleika margfaldar jørðin sínar framleiðslur. Fruktirnar eru ætlaðar teimum verum, sum skulu liva á jørðini : menniskjum og djórum, sum aftur skulu framleiða frukt eftir teirra persónligheit.

1.1,13 : “ *Og kvøld varð og morgun , triði dagur .*”

4. dagurin

1. Mós.1,14 : “ *Og Gud segði: “Ljós skulu vera á himmalrúminum, sum skulu **skilja** dagin frá náttini ; fyri at tey kunnu vera tekin um árstíðir, dagar og ár .”*

Ein nýggjur **skilnaður** kemur fram : “ *dagur frá nátt* ”. Fram til hendan fjórða dagin fekk dagsljós ikki av einum himmalkroppi. Skilnaðurin millum dag og nátt var longu til í einum virtuellum formi, sum Gud hevði skapt. Fyri at gera sína skapan óhefta av síni nærveru, fer Gud á fjórða degi at skapa himmalkroppar, sum fara at loyva menniskjum at seta á stovn kalendarar grundað á støðuna hjá hesum kroppum í intersidereal kosmos. Soleiðis fara stjornumerkini at síggjast , stjornuspádómur áðrenn sína tíð men uttan núverandi spádóm sum er knýtt at henni, tað vil siga stjornufrøði.

1. Mós.1,15 : “ *og tey skulu vera ljós á himmalrúminum at lýsa jørðina. Og so var tað .*”

" Jørðin " skal lýsast " dag " eins væl og " nátt " , men " ljósið " av " degi " skal fara fram um tað hjá " nátt " tí tað er tann symbolska myndin av sannleikans Gudi, skapanum av øllum tí, sum livir . Og skiftið í skipanini " *náttardagur* " profeterar hansara endaliga sigur móti øllum fíggindum hansara, sum eisini eru teir hjá hansara elskaðu og signaðu útvaldu. Hesin leikluturin at " *lýsa jørðina* " fer at geva hesum stjornunum ein symbolskan týðning av átrúnaðarligum virkseimi, sum lærir sannleikar ella lygnir, sum verða lagdar fram í navninum á skapanum Gudi.

1,16 : “ *Og Gud gjørði tey bæði stóru ljósini til at ráða yvir degnum, og tað minna ljósið at ráða yvir náttini; Hann gjørði eisini stjornurnar .*

Legg til merkis hesa smálutir : við at vekja " *sólina* " og " *mánan* " , " *teir báðar stóru lýsingarnar* " , tilnevnir Gud sólina við útrykkinum " *tann størsta* " meðan myrkingarnar prógva tað, síggjast teir báðir sól- og mánaskivarnir fyri okkum í somu stødd, annar dekur hin hvør sín. Men Gud , sum skapti hana , veit fyri menniskjanum , at lítla útsjónin stendst av fjarstøðuni frá jørðini , at sólin er 400 ferðir størri men 400 ferðir longri burtur enn mánin . Við hesi neyvleika staðfestir og staðfestir hann sítt hægsta heiti sum skapari Gud. Harumframt , á andaliga støðinum, avdúkar hon sína ósambæriligu “ *stórleika* ” í mun til lítleika mánans , sum er ímynd av nátt og myrkri. Umsetingin av hesum symbolsku leiklutum snýr seg um Jesus Kristus, sum er kallaður " *ljós* " í Jóh. 1,9 : " *Hetta ljósið var tað sanna ljósið, sum upplýsir hvønn einasta menniskja, sum kemur í heimin .*” Latið okkum leggja til merkis , at tann forni samgongan hjá tí holdliga jødiska fólkinum , sum varð bygd á mánakalendarar , varð sett undir merkið um eina " *myrka* " tíð ; hetta til fyrstu og aðru komu Kristusar . Júst sum hátíðarhaldið av " *nýggjum mánahátíðum* " , tá ið mánin hvørvur og gerst ósjónligur, profeteraði komuna av sólar tíðini hjá Kristi, sum Mal 4,2 samanber við eina " *rættvísissól* " : " *Men tykkum, sum óttast navn mítt, skal rættvísissólin **rísa** í veingjum sínum ; tú fert út og hoppa sum seyður úr*

básinum, ... ”. Eftir fornu jødisku samgonguna gjórdist " *mánin* " ímyndin av falsku kristnu trúnni, í røð katólsk síðani 321 og 538, síðani protestantisk síðani 1843, og... stovnslig adventistisk síðani 1994.

Versið nevnr eisini „ *stjórurnar* “. Ljós teirra er svakt, men teir eru so nógvir, at teir hóast alt lýsa himmalin av jarðnáttum. " *Stjórnan* " gerst sostatt ímyndin av trúarboðum, sum eru verandi standandi ella sum falla sum tekin um " *6. innsigli* " í *Apo.6:13* har stjórnufallið kom at profetera 13. november 1833 til tey útvaldu, massívt fall protestantismuna fyri árið ressen14. boðskapin um " *Sardis* " sum Jesus lýsir við : " *tú fert fyri at vera á lívi og tú ert deyður* ". Hetta fallið verður mint á í *Opinb.9,1* : " *Fimti eingilin blásti. Og eg sá eina stjórnu, sum var fallin av himli niður á jørðina* . Lykilin til botnleysu grøvina varð honum givin . Áðrenn protestantarnir fall, vekja *Opinberingin 8,10 og 11* upp á tað, sum Gud endaliga fordømdi katolisismuna : " *Triði eingilin ljóðaði í trompet sína. Og ein stór stjórna datt av himni, sum brendi sum kyndil ; og tað datt niður á triðingin av ánum og vatnkeldunum.* » Vers 11 gevur henni navnið " *Absint* " : " *Navnið á hesi stjórnu er Absint ; og ein triðingur av vatninum gjórdist ormvíður , og nógvir menn doyðu av vatninum, tí at tað varð beiskt* . Hetta verður staðfest í *Opinb.12,4* : " *Hala hansara dró triðing av stjórnum á himlinum og kastaði tær til jarðar. Drekin stóð framman fyri kvinnuni, sum skuldi føða, fyri at eta barn hennara, tá ið hon hevði føtt* . Teir átrúnaðarligu sendiboðini skuldu seinni gerast offur fyri avrættingunum hjá fronsku kollveltingarmonnunum í *Opinb.8,12* : " *Fjórði eingilin ljóðaði við trompet síni. Og ein triðingur av sólini varð raktur, ein triðingur av mánanum og ein triðingur av stjórnum, so at ein triðingur av teimum myrknaði , og dagurin skein ikki í ein triðing, og náttin eisini* . Markini hjá teimum fríhugsandi kollveltingarmonnunum, sum eru fíggindar móti øllum átrúnaðarligum sløgum, eru eisini, altíð partvíst (*tann triðja*), " *sólin* " og " *mánin* " .

Í 1. Mós. 15,5 ímynda " *stjórurnar* " " *avkomið* ", sum Ábrahami varð lovað : " *Og hann førði hann út og segði : "Hygg nú móti himlinum og tel stjórurnar, um tú kanst telja tær." Og hann segði við hann : Soleiðis skal avkom títt vera* . Gætur ! Boðskapurin vísir á eina stóra nøgd, men sigur einki um dygdina á trúnni hjá hesum fjøldini, har Gud fer at finna " *nógv kallað, men fá útvald* " sambært *Matt.22,14*. " *Stjórurnar* " ímynda aftur tey útvaldu í *Dán 12 :3* : " *Og tey, sum eru vís, skulu lýsa sum himmalsins ljós, og tey, sum venda mongum til rættvísi, skulu lýsa sum stjórurnar um allar ævir* .”

1. Mós.1,17 : " *Og Gud setti tey á himmalhválmin til at geva ljós á jørðina,* ”

Vit síggja her av andaligari orsök, at Gud heldur fast um hendan leiklutin hjá stjórnum : " *at lýsa jørðina* .”

1. Mós.1,18 : " *at ráða yvir degnum og náttini og at skilja ljósið frá myrkrinum. Gud sá, at tað var gott* .

Her staðfestir Gud andaliga symbolska leiklutin hjá hesum stjórnum við at knýta saman " *dag og ljós* " øðrumegin, og " *nátt og myrkur* " hinumegin .

1. Mós.1,19 : " *Og kvøld varð og morgun, fjórði dagurin* .”

Jørðin kann nú fáa gagn av ljósinum og hitanum frá sólini fyri at tryggja hennara fruktagóðsku og framleiðslu av plantuføði. Men leikluturin hjá sólini verður bert týðningarmikil eftir syndina, sum Eva og Adam framdu. Lívið fram til hesa syrgiligu løtu hvílir á undurfullu megi Guds skapanarmegi. Jarðiska lívið er skipað av Gudi til hesa tíðina, tá syndin fer at raka jørðina við allari síni banning.

5. dagurin

1. Mós. 1,20 : " *Og Gud segði: Vatnið skal føða livandi verurnar í rúgvuvís, og fuglar skulu flúgva yvir jørðini á himmalhválvinum* .”

Hendan 5. ^{dagin}gevur Gud " *vøtnunum* " kraft til at " *framleiða í yvirflóð livandi djór* " so nógv og so fjølbroytt, at nútíðarvísindin hevur trupult við at telja tey øll. Djúpt í avgrundini í fullkomnum myrkri uppá dag vit ein ókendan lívsform av smáum lýsandi djórum, sum blinka, blinka og broyta ljósstyrki og enntá lit. Somuleiðis fær himmalvíddin lívd av floginum hjá " *fuglunum* ". Her sæst symbolið á " *veingjunum* " sum loyva rørlu í luftini hjá beingjaðum holddjórum. Táknid verður fest á himmalskar andar, sum ikki hava brúk fyri tí, tí teir ikki eru undir jarðarligum og himmalskum fysiskum lógum. Og í beingjaðu sløgunum á jørðini fer Gud at kenna sær myndina av " *ørnini* ", sum rísur hægst í hædd millum øll sløgini av fuglum og flúgvandi djórum. " *Ørnin* " gerst eisini ímyndin av ríkinum, hjá Nebukadnezar kongi í Dan.7:4 og tí hjá Napoleon í Opb.8:13 : " *Eg hugdi, og eg hoyrði eina ørn flúgva mitt á himlinum* , siga við harðari rødd: *Vei, vei, vei røddir av trimum av, sum eru um at ljóða!* " Útsjóndin av hesi keisarastýri profeteraði tær triggjar stóru " *vanlukkurnar* ", sum skuldu raka íbúgvvarnar í vesturlondum undir symbolinum av teimum trimum seinastu " *trompetunum* " hjá Apo. 9 og 11, frá 1843, tá kunngerðin í Dan.8:14 kom í gildi.

Burtursæð frá " *ørnini* ", so vilja hinir " *himmalfuglarnir* " ímynda himmalsku einglarnar, teir góðu og teir ringu.

1. Mós 1,21 : " *Og Gud skapti stórar hvalir og allar livandi verurnar, sum røra seg, sum vatnið gav í rúgvuvís, eftir sínum slagi; Hann skapti eisini hvønn beingjaðan fugl eftir sínum slagi. Gud sá, at tað var gott .*

Gud fyrireikar sjólívið til syndartilstandin, tíðina, tá tann " *størri fiskurin* " fer at gera teir smærru til sína føði, tað er tann forritaða ævinleikin og nyttan av teirra yvirflóð hjá hvørjum slagi. " *Beingjaðu fuglarnir* " sleppa ikki undan hesi meginreglu, tí teir fara eisini at drepa hvønn annan fyri at nøra seg sjálvar. Men áðrenn synd, skaðar einki sjódjór ella fuglur annað, lívgar tey øll og tey samliva í fullkomnum samljóði. Tí metir Gud støðuna at vera „ *góða* “. " *Havsins "djór"* og " *fuglarnir* " fara at hava ein symbolskan leiklut eftir syndina. Deyðiligu bardagarnir millum sløgini fara tá at geva " *havinum* " tann týðning av " *deyða* ", sum Gud gevur honum í ablútiónsritualinum hjá hebraisku prestunum. Tankin, sum varð brúktur til hetta endamálið, verður nevndur " *hav* " til minnis um, at farið varð yvir um " *Reyðahavið* ", og bæði tingini eru ein formynd av kristnum dópi. So við at geva tí navnið, „ *djórið* ", sum stúgur *upp úr havinum* " í Opib. Somuleiðis fara ørnir, heykarnir og falkarnir at eta lundar og dúgvur, orsakað av syndini hjá Evu og Ádami og teimum, í nógv størri tali, av teirra menniskjaligu eftirkomarum til dýrðarfullu afturkomu Kristusar.

1. Mós.1,22 : " *Og Gud vælsignaði teir og segði: "Førið og fjølgist og fyllið vatnið í havinum! og latið fuglar fjølgast á jørðini ."*

Guds signing verður veruleiki gjøgnum margfaldan, í hesum sambandi tann hjá havdjórum og fuglum, men eisini skjótt, tann hjá menniskjum. Kirkja Kristusar er eisini kallað at margfalda talið av sínum fylgjarum, men her er Guds signing ikki nóg mikið, tí Gud kallar, men hann noyðir ongan at svara hansara frelsutilboði.

1.1,23 : " *Og kvøld varð og morgun, fimti dagur ."*

Latið okkum leggja til merkis, at sjólívið er skapað á fimta degi soleiðis **skilt** frá skapanini av landlívinum, vegna andaligu symbolisku hennara, sum snýr seg um fyrsta formin av bannaðum og fráfallnum kristindómi; hvat katólska trúgvín í Róm fer at umboða síðani 7. mars 321, dagin, tá falski heidni hvíludagurin varð samtyktur, fyrsti dagurin og " *sólar dagurin* ", sum seinni varð umdoyptur : *sunnudagur*, tað vil siga *Harrans dagur*. Henda forkláring er staðfest av, at rómversk katolisismen kom fram í 5. ^{ártúsund} og protestantisman, sum kom fram í 6. ^{ártúsund}.

6. dagurin

1. Mós 1,24 : “ *Og Gud segði: Jörðin skal fæða livandi verurnar eftir sínum slagi: fæ og skriðdýr og dýr á jörðinni eftir sínum slagi. Og so var tað .*”

dagurin er merktur av skapanini av landlívinum , sum aftur eftir sjógvin " *framleiddi livandi verur eftir teirra slag ·alibrúk, skriðdýr og landdjór, eftir teirra slag .* " Gud setur í gongd eina tilgongd at endurføða allar hesar livandi verurnar . Teir fara at breiða seg um landið.

1. Mós 1,25 : “ *Og Gud gjørði dýrini á jörðinni eftir sínum slagi, fæ eftir sínum slagi og alt skriðdjór á jörðinni eftir sínum slagi. Gud sá, at tað var gott .*

Hetta versið staðfestir gerðina, sum er fyriskipað í tí fyrra. Latið okkum hesaferð leggja til merkis, at Gud er skaparin og leiðari av hesum landdjóralívinum, sum er framleitt á jörðinni. Eins og við teimum á havinum, so fara landdýr at liva í samljóði til tíðina, tá menniskjans synd er. Gud heldur hesa djóraskapan , har symbolskir leiklutir eru skaptir , vera " *góða* " og hann fer at brúka teir í sínum profetisku boðskapi eftir at syndin er staðfest . Millum skriðdjórini fer " *ormurin* " at hava ein leiðandi leiklut sum eggjandi miðil til synd, sum djevulin brúkar . Eftir synd fara djórini á jörðinni at oyðileggja hvørt annað slag móti slag. Og hesin ágangsføri fer í Opinb . Men lat okkum leggja til merkis, at protestantisman hevur borið hesa banningina, sum fjøldin hevur ignorerað síðani 1843.

1. Mós.1,26 : “ *Og Gud segði: “Latið okkum gera menniskjað í mynd okkara, eftir líki okkara, og tey skulu ráða yvir fiskunum í havinum og yvir himmalsins fuglum og yvir fænum og yvir allari jörðinni og yvir øllum skriðdjórum, sum skriða á jörðinni .”*

Við at siga " *Latið okkum gera* ", setur Gud í samband við sítt skapandi arbeiði tann trúfasta einglaheimin, sum er vitni til hansara gerðir og umgir hann fullan av eldhuga. Undir evninum um **skilnað** , her, bólkað saman á 6. ^{degi}, eru skapan av landdýrum og menniskjanum, sum er nevnt í hesum versinum 26, talið av Guds navni, nevniliga eitt tal, sum fæst við at leggja teir fyra hebraisku bókstavirnar afturat " $Yod = 10 + , Hann = 5 + , Wav = 6 + , Hann = 5 = 26$ " ; bókstavir , sum mynda hansara umskrivaða navn " *YaHwÉH* " . Hetta valið er alt meira rættvísugt, tí , “ *gjørdur í Guds mynd* ” , “ *menniskja* ” Ádam kemur at umboða hann symbolskt í jarðligu skapanini sum mynd av Kristi. Gud gevur honum sín likamliga og sálarliga tótt, tað vil siga førleikan at døma millum gott og ilt, sum ger hann ábyrgdarfullan . Skapað sama dag sum djórini, fær „ *menniskjað* “ val av síni „ *líkleika* “ : Gud ella djórið , ella „ *djórið* “ . Nú er tað við at lata seg lokka av “ einum djóri ” , “ *orminum* ” , at Eva og Ádam fara at skera seg burtúr Gudi og missa hansara “ *líkleika* ” . Við at geva menniskjanum vald yvir " *skriðdjórunum, sum sníkja seg á jörðinni* " , bjóðar Gud menniskjanum at ráða yvir " *orminum* " og tí ikki lata seg kenna av henni. Tíverri fyri menniskjað verður Eva einstøk og skild frá Ádami, tá hon verður lokkað og gjørd sekur í syndini av ólýdni.

Gud letur menniskjanum alla sína jarðligu skapanarverk við tí lívi, sum hon inniheldur og framleiðir í høvunum, á jörðinni og á himlinum.

1:27 : “ *So skapti Gud menniskjað í síni egnu mynd, í Guds mynd skapti hann tað mann og kvinnu .”*

dagurin varir eins ^{og} hinir, 24 tímar og tað tykist sum um skapanirnar hjá manni og kvinnu eru bólkaðar her við tí mennandi endamáli at taka saman um teirra skapan. Jú , Gen. 2 tekur hesa skapan av menniskjanum upp við at avdúka nógvar gerðir, sum helst vóru framdar yvir fleiri dagar. Søgan í hesum kapitli 1 fær sostatt ein normativan karakter, sum avdúkar tey symbolsku virðini, sum Gud vildi geva teimum fyrstu seks dagarnar í vikuni.

Henda vikan er alt meira symbolsk, tí hon lýsir Guds frelsuætlan. " *Maðurin* " symboliserar og profeterar Kristus og " *kvinnan* " symboliserar og profeterar " ta útvaldu kirkjuna " sum verður reist upp úr honum. Harumframt hevur veruliga tíðin ikki týðning áðrenn synd, tí í fullkomileikatilstandinum verður tíðin ikki tald og niðurteljingin av teimum

" 6000 árunum " byrjar fyrsta várið, sum er merkt av fyrstu menniskjansligu syndini . Í fullkomnum regluleika fylgja 12 tímar nætur og 12 tímar dagar hvørjum øðrum áhaldandi. Í hesum versinum leggur Gud dent á líkleikan av menniskjanum, sum er skapt í samsvari við sína egnu mynd. Adam er ikki veikur , hann er fullur av styrki og hann varð skaptur førur fyri at standa ímóti freistingum djevulsins.

1. Mós.1,28 : “ *Og Gud signaði teir og segði við teir: “Føðið og fjølgast og fyllið jørðina og leggið hana undir tykkum. og havið vald yvir fiskinum í havinum, yvir himmalsins fuglum og yvir øllum livandi, sum rørist á jørðini .”*

Boðskapurin er ætlaður av Gudi til alt menniskjað, sum Adam og Eva eru upprunaligu fyrimyndirnar fyri. Eins og djór verða tey aftur signað og eggjað til at føða fyri at fjølgast menniskju. Menniskjað fær frá Gudi ræði yvir djóraverum, sum merkir, at tað ikki má lata seg ráða yvir teimum , gjøgnum sentimentalitet og kensluligan veikleika. Hann skal ikki skaða tey men liva í samljóði við tey. Hetta, í sambandi frammanundan syndarbanningini.

1. Mós.1:29 : “ *Og Gud segði: Sí, Eg havi givið tykkum allar urtir, sum geva fræ, sum eru á allari jørðini, og hvørt træ, sum ávøkst av træi, sum geva fræ í, skal vera tykkum føði .”*

Í síni plantuskapan avdúkar Gud alla sína góðsku og gávumildni við at margfalda talið av fræum av hvørjum slagi av plantum, frukttrøum, korni, urtum og grønmoti. Gud bjóðar menniskjanum fyrimyndina av fullkomnari kost , sum stuðlar góðari likamligari og sálarligari heilsu , sum er til gagns fyri allan menniskjansligan organismu og sál , eisini í dag eins og á Ádams tíð . Hetta evnið hevur verið lagt fram síðani 1843 av Gudi sum eitt krav móttvegis sínum útvaldu og tað fær enn størri týðning í okkara seinastu døgum har matur er offur fyri evnafrøði, góðkenningum, djóraverndarevnum og øðrum sum oyðileggja lívið í staðin fyri at stuðla tí.

1. Mós.1,30 : “ *Og øllum djórum á jørðini og øllum himmalsins fuglum og øllum tí, sum skriður á jørðini, sum lív er í, havi eg givið hvørja grøna urta til føði. Og soleiðis var tað .*

Hetta versið leggur fram lykilin, sum rættvísger móguleikan fyri hesum harmoniska lívinum. Allar livandi verur eru veganar, so tær hava onga orsök til at skaða seg sjálvar. Eftir synd fara dýr oftast at ráða yvir hvørjum øðrum fyri at fáa mat, deyðin fer tá at raka tey øll á ein ella annan hátt.

1. Mós 1,31 : “ *Og Gud sá alt, sum hann hevði gjørt, og sí, tað var sera gott. So var kvøld og morgun, sætti dagurin .*

Við endan av 6. ^{degi} er Gud nøgdur við sína skapan sum , við nærveru menniskjans á jørðini , hesaferð verður mett at vera " **sera góð** " , meðan hon bert var " **góð** " við endan av 5. ^{degi} .

Ætlan Guds um at **skilja** teir fyrstu 6 dagarnar í vikuni frá tí 7. ^{sæst} við, at teir eru bólkaðir í hesum kapitli 1 í 1. Mósebók. Á henda hátt fyrireikar hann bygnaðin av 4. ^{boði} í síni guddómligu lóg, sum hann í teirra tíð fer at leggja fram fyri hebrearum, sum vóru leyslatnir úr egyptiskari trælshald. Síðani Adam , hava menniskju havt 6 dagar av 7, hvørja viku, at fara um sítt jarðliga virksemin. Hjá Ádami byrjaðu tingini væl, men eftir at hava verið skapt úr honum, fer kvinnan, hansara " *hjálpari* " , sum Gud hevur givið , at fáa synd inn í jarðliga skapanina sum 1. Mós. Av kærleika til konu sína fer Adam aftur at eta forboðnu fruktina og alt parið verður rakt av syndarbanninginum. Í hesi gerð profeterar Adam Kristus, sum kemur at deila og rinda í hansara stað skyldina hjá síni elskaðu útvaldu kirkju . Deyði hansara á krossinum, við fótturnar á Golgatafjallinum, fer at loysa tann framda feilin og, sigursharri á synd og deyða, fær Jesus Kristus rættin at loyva sínum útvaldu at fáa gagn av sínum fullkomna rættvísi. Hann kann soleiðis bjóða teimum ævigt lív, sum er mist síðan Adam og Evu. Tey útvaldu fara samstundis inn í hetta æviga lívið í byrjanini av 7. ^{ártúsund}, tað er tá, at profetiski leikluturin hjá hvíludegnum verður uppfyltur. Tú kanst sostatt skilja hví hetta evnið

um restina av ⁷ degi er lagt fram í kapitli 2 í 1. Mósebók , **skilt** frá teimum fyrstu 6 dögnum , sum eru bólkaðir í kapitli 1 .

Mósebók 2

Sjeyndi dagurin .

1. Mós. 2:1 : “ *Soleiðis vóru himmalin og jørðin liðug, og alt herlið teirra .* ”

Teir fyrstu seks dagarnir eru skildir frá tí „ ***sjeynda*** “ , tí Guds skapanarverk av jørðini og himlinum er liðugt. Hetta var galdandi, fyri grundarlagið undir lívinum, sum varð skapt í fyrstu viku, men enn meira, fyri tey 7000 árin, sum hon eisini profeterar. Fyrstu seks dagarnir boða frá, at Gud fer at virka í mótgongd móti djevulsins legu og hansara oyðileggjandi gerðum í 6000 ár. Hansara arbeiði verður at draga síni útvaldu til sín fyri at velja tey út millum øll menniskju. Hann fer at geva teimum ymisk prógv um sín kærleika og fer at varðveita tey, sum elska og góðtaka hann í øllum hansara viðurskiftum og øllum økjum. Tí tey, sum ikki virka á henda hátt, fara at melda seg til djevulsins bannaðu legu. Nevndi " *herur* " vísir til tær livandi kreftirnar í teimum báðum legunum, sum fara at standa ímóti og berjast hvørjari aðrari á " *jørðini* " og í " *himlinum* " har " *stjørnurnar á himlinum* " ímynda tær. Og hesin stríðsgongdin um val fer at vara í 6000 ár.

1. Mós.2:2 : “ *Og á sjeynda degi endaði Gud verk sítt, sum hann hevði gjørt , og hann hvíldi á sjeynda degi frá øllum verkum sínum, sum hann hevði gjørt .* ”

Við endan av hesi fyrstu viku í jarðarsøguni lærir Guds hvíla eina fyrstu lærdóm : Ádam og Eva hava ikki syndað enn ; sum greiðir frá móguleikanum hjá Gudi at uppliva sanna hvílu. Guds hvíla er tí treytað av, at synd ikki er í hansara skapningum.

Onnur læran er meira smálig og er fjald í profetiska partinum av hesum " ***sjeynda degi*** " sum er ein mynd av " ***sjeynda*** " ártúsund av tí stóru frelsuverkætlanini, sum Gud hevur forritað.

Inngongdin í “ ***sjeynda*** ” ártúsund , sum verður kallað “ *túsund ár* ” í Opinberingini 20,4-6-7, fer at merkja, at val av teimum útvaldu er liðugt. Og fyri Gud og hansara útvaldu frelst livandi ella upprisin, men øll verða dýrd, verður tann hvíld, sum fæst, avleiðingin av sigri Guds í Jesusi Kristi yvir øllum fíggindum hansara. Í hebraiska tekstinum er sagnorðið " *hvíldi* " " shavat " úr somu rót sum orðið " *sabbat* " .

1. Mós. 2,3 : “ *Og Gud signaði sjeynda dagin og halgaði hann, tí at hann hvíldi hann á honum frá øllum verki sínum, sum hann hevði skapt og gjørt .* ”

Orðið hvíludagur er ikki nevnt, men myndin av tí er longu at finna í **halganini** av “ ***sjeynda degi*** ” . Skiljið tí væl orsökina til hesa **halgan** frá Gudi. Hon profeterar lötuna, tá ið offur hennara í Jesusi Kristi fær sína endaligu løn : eydnuna at vera umringað av øllum hansara útvaldu, sum hava víst í síni tíð sína trúfesti í pínslarvátan, líðing, frádøming, oftast, til deyðan. Og í byrjanini av " ***sjeynda*** " ártúsundnum verða tey øll á lívi og noyðast ikki longur at óttast deyðan. Fyri Gud og hansara trúgvu legu, kann ein ímynda sær orsökina til eina størri " ***hvíld*** " enn hesa ? Gud fer ikki longur at síggja tey, sum elska hann, líða, hann noyðist ikki longur at deila teirra líðing, tað er henda " ***hvíld*** " , sum hann heldur hvønn " ***sjeyndadags hvíludag*** " í okkara ævigu vikum. Hesin ávøksturin av hansara endaliga sigri verður fingin við sigri Jesu Kristis á synd og deyða. Í honum, a jordi og millum onnur menniskju, framdi hann eitt verk, er varla er trúligt : hann tók deyðan á seg at skapa sítt útvalda fólk og hvíludagurin kunngjórði menniskjuni síðani Ádam, at hann skuldi vinna á syndini fyri at bjóða teimum rættvísi og ævigt lív til teirra, sum elska hann og trúgvandi tæna honum ; nakað, sum Opinberingin 6,2 boðar frá og staðfestir: “ *Eg hugdi, og sí, ein hvítan hest. Tann, sum reið á henni, hevði boga; honum varð givin krúna, og hann fór út sigursvandi og fyri at vinna .* ”

Inngongdin í sjeýnda ártúsund merkir inngongdina hjá teimum útvaldu í ævinleika Guds , og tí er sjeýndi dagurin í hesi guddómligu søguni ikki stongdur við útrykkinum " *var kvøld, var morgun, tað var ... dagurin* ". Í Apokalypsu síni, sum er givin Jóhannesi, fer Kristus at vekja upp hetta sjeýnda ártúsund og hann fer at avdúka, at tað eisini verður samansett av " *túsund árum* " sambært Opinberingini 20 :2-4 , eins og tey fyrstu seks, sum vóru frammanundan. Tað verður ein tíð við himmalskum dómi, har tey útvaldu skulu døma tey deyðu í bannaðu leguni. Minnið um syndina verður tí varðveitt hesi seinastu " *túsund árin* " av tí stóra hvíludegnum, sum profeterað verður hvørt vikuskifti. Einans seinasti dómurinn fer at gera enda á hugsanini um synd, tá ið , við endan av sjeýnda ártúsund, øll tey falnu verða oyðiløgd í " *eldvatninum av seinna deyðanum* " .

Gud gevur frágreiðingar um sína jarðiska skapan .

Ávaring : Villeiðandi fólk sáa iva við at leggja hendan partin av 1. Mósebók 2 fram sum ein annan vitnisburð, sum vildi verið ímóti tí í frásøgnini í 1. Mósebók 1. Hesi fólk hava ikki skilt frásagnarháttin, sum Gud hevur brúkt. Í 1. Mósebók 1 leggur hann fram allan fyrstu seks dagarnar av skapan síni. Síðani kemur hann aftur úr 1. Mós. 2,4 og gevur fleiri smálutir um ávís evni, sum ikki eru greitt frá í 1. Mósebók 1.

1. Mós 2,4 : " *Hetta er upprunin hjá himlinum og jørðini, tá ið tey vórðu skapt .* "

Hesar eyka forkláringar eru alneyðugar, tí temaið um synd skal fáa sínar egnu forkláringar. Og vit hava sæð, at hetta temaið um synd er alneyðugt í teimum formum, sum Gud hevur givið sínum jarðligu og himmalsku avrikum. Sjálv byggingin av sjeý daga vikuni ber nógvar loyndarmál, sum bert tíðin fer at avdúka fyri teimum útvaldu Kristusar.

1. Mós. 2 : 5 : " *Tá ið Harrin Gud skapti jørðina og himmalin, var eingin runnur á markini enn spíraður, og eingin urt á markini hevði enn sprottið, tí Harrin Gud hevði ikki latið regn á jørðina, og eingin maður var at dyrka jørðina .* "

Legg til merkis, hvussu navnið " *YaHweh* " sæst , sum Gud nevndi seg sjálvan við eftir áheitan frá Mósesi sambært 2. Mósebók 3:14-15. Móses skrivaði hesa opinberingina undir Gudi, sum hann kallaði " *YaHWéH* ". Guddómliga opinberingin tekur her sína søguligu tilvísing frá útflytingini úr Egyptalandi og skapanini av tjóðini Ísrael.

Aftanfýri hesar eftir øllum at døma sera logisku smálutir liggja profeteraðir hugsanir. Gud tosar um vøkstur av plantulívi, " *runnum og urtum á økinum* ", sum hann leggur " *regn* " og nærveruna av " *menniskjanum* ", sum skal " *dyrka jørðina* " afturat. Í 1656 , eftir synd Ádams , í 1. Mós. 7,11, fer " *regnið* " av " *flóðalduni* " at oyðileggja plantulív , " *runnar og urtir á markini* " umframt " *menniskjað* " og hansara " *grøði* " orsakað av, at syndin verður intensiverað.

1. Mós.2,6 : " *Men ein mjørki fór upp av jørðini og vatnaði alla jørðina .* "

Áðrenn Gud oyðileggur, áðrenn synd, " *vatnar hann jørðina á allari yvirflatuni við einum tjúgu* . " Handlingin er blíð og virkin og hóskar til tað syndarleysa, dýrdarríka og fullkomiliga reina lívið. Eftir syndina fer himmalin at senda oyðileggjandi ódnir og stormar sum tekin um sína banning.

Myndugleikin av menniskjanum .

1. Mós.2:7 : " *Og Harrin myndaði menniskjað úr moldinum av jørðini og blásti lívsanda í nøsina á honum, og menniskjað varð livandi .* "

Skapanin av menniskjanum er grundað á ein nýggjan **skilnað** : tann av " *dustinum á jørðini* " , sum ein partur er tikin úr til at mynda eitt lív, sum er gjørt í Guds mynd. Í hesi gerð avdúkar Gud sína ætlan um at enda fáa og velja útvald fólk av jarðligum uppruna, sum hann skal gera ævig.

Tá Gud skapar hann, er menniskjað objekt fyri serligum uppmerksemi frá sínum Skapara. Legg væl til merkis, at hann „ *myndar* ” hann úr „ *dustinum á jørðini* “, og at hesin

upprunin einsamallur profeterar synd hansara, deyða hansara og afturkomu hansara til „dust“ stöðuna. Hendan guddómliga gerðin er sambærilig við ta hjá einum „leirkerara“, sum myndar eitt „leirfat“; mynd, sum Gud fer at krevja í Jer.18,6 og Róm.9,21. Harumframt verður lívið hjá „menniskjanum“ treytað av hansara „andadrátti“, sum Gud andar í hansara „nøs“. Tað er tí av sonnum lungna „andadrátturin“ og ikki andadrátturin, sum nógv hugsa um. Allar hesar smálutir eru avdúkaðir fyri at minna okkum á, hvussu broytiligt menniskjalívið er, og er treytað av Gudi fyri at leingja tað. Tað er framvegis ávøksturur av einum varandi undri, tí lívið er bert at finna í Gudi og í Honum einans. Tað var av hansara guddómliga vilja, at „menniskjað varð ein livandi vera“. Um lívið hjá einum góðum ella ringum menniskja verður longt er tað bert tí, at Gud loyvur tí. Og tá deyðin rakar hann, er tað framvegis hansara avgerð, sum er talan um.

Áðrenn syndina er Ádam skaptur fullkomin og sakleysur, eigur kraftmikla lívsmegi og fór inn í eitt ævigt lív, umgyrdur av ævigum lutum. Bert myndin á skapanarverkinum profeterar hansara ógvusligu ørindi.

1. Mós.2:8 : “*Tá plantaði Harrin Gud ein urtagarð eystanfyri í Eden, og har setti hann mannin, sum hann hevði myndað.*”

Ein garður er ímyndin av tí hugsjónarluga staðnum hjá menniskjanum, sum finnur savnað har øll síni føðsluríku og fortrylliligu sjónligu elementini; vakrar blómur, sum ongantíð doyggja og ongantíð missa sín angist av hugnaligum lukti margfaldað til óendaligt. Hesin matur, sum verður bjóðaður í garðinum, byggir ikki lív hansara, sum áðrenn synd ikki er treytað av mati. Matur verður tí neytur av menniskjanum til sína egnu gleði. Nágreinileikin “*Gud plantaði ein garð*” vitnar um kærleika hansara til sín skapning. Hann gjørdist urtagarðsmaður fyri at bjóða menniskjanum hetta undurfulla stað at búgva.

Orðið Eden merkir “*gleðisgarður*” og við at taka Ísrael sum miðdepil, staðsetir Gud hetta Eden eystan fyri Ísrael. Fyri sínar “*gleðir*” er menniskjað sett í henda gleðiliga garðin av Gudi, Skapara sínum.

1. Mós.2:9 : “*Og av jørðini læt Harrin Gud vaksa alt træ, sum er hugnaligt at síggja og gott til matna, eisini mitt í urtagarðinum, og træið til kunnskap um gott og ilt.*”

Karakterurin í einum garði er nærveran av frukttrøum, sum bjóða tað “*klára at eta*”, sum myndar teirra fruktir við fleiri sötum og sukurríkum smakkum. Tey eru øll har til eina gleði hjá Ádami, enn einsamøll.

Í garðinum eru eisini tvey trø við diametralt mótsettum persónum: “*lívsins træ*” sum tekur miðstaðarplássid, “*mitt í garðinum*”. Á henda hátt er garðurin og hansara gróðrarríka tilboð heilt knýtt at honum. Nærhendis honum er “*træið til kunnskap um gott og ilt*”. Longu í síni tilnevning profeterar orðið “*ónt*” um atgongd til synd. Vit kunnu tá skilja, at hesi bæði trøini eru myndirnar av teimum báðum legunum, sum fara at mæta hvørtjari aðrari á syndarjørðini: legan hjá Jesusi Kristi, sum er umboðað av “*lívsins træi*” móti leguni hjá djevlinum, sum, sum navnið á “*trænum*” vísir, hevur kent, upplivað, í røð, “*gott*” móti skapanum, tá ið tað varð skapað, tá ið tað varð skapað, til tað, sum Gud kallar, „at synda ímóti honum“. Eg minni tykkum á, at hesar meginreglur um “*gott og ilt*” eru tey bæði valini ella tvær møguligar mótsettar ekstremar fruktir, sum tað **totala frælsið** hjá eini “*livandi veru*” framleiðir. Hevði fyrsti eingilin ikki gjørt tað, so høvdu aðrir einglar framvegis gjørt uppreistur, sum jarðiskar royndir av mannaatferð nú longu hava prógvað.

Í øllum tí gávumild offrinum av garðinum, sum Gud hevur fyrireikað Ádami, er hetta træið “*av kunnleikanum um gott og ilt*”, sum er har fyri at royna trúfesti menniskjans. Hetta hugtakið “*vitan*” skal skiljast væl, tí fyri Gud fær sagnorðið “*at vita*” ein ekstreman týðning av at uppliva “*gott ella ilt*” sum fer at hvíla á lýdni ella ólýdni gerðum. Træið í garðinum er bert materielli stuðulin til lýdniroyndina og ávøksturur av tí sendir óndskap bert tí, at Gud gav

tí hendan leiklutin við at leggja tað fram sum eitt forboð. Syndin er ikki í ávøkstinum men í at eta hana vitandi, at Gud hevur bannað hana.

1. Mós. 2:10 : “ *Ein á rann úr Eden at vatna urtagarðin, og haðani gjørdist hon fyra áir .* ”

Ein nýggjur boðskapur um **skilnað** verður lagdur fram, eins og áin, sum rennur úr Eden, býtir seg í " *fyra armar* " , profeterar henda myndin um føðingina av menniskjanum, hvørs eftirkomarar fara at breiða seg alheimsliga, antin til tey fyra kardinalpunktini, ella fyra himmalvindarnar, yvir alla jørðina. " Áin " er ímyndin av einum fólki, vatn *er* ímyndin av mannalívum. Við hesum býtinum " *í fyra armar* " , fer áin, sum kemur úr Eden, at breiða sítt lívsvatn yvir alla jørðina og hetta hugskotið profeterar Guds ynski um at breiða sína vitan yvir alla yvirflatuna. Ætlan hansara verður framd sambært 1. Mós.10 við at Nóa og triggjar synir hansara verða skildir sundur eftir vatnflóðina. Hesi vitnini um vatnflóðina fara at bera frá ættarliði til ættarlið minnið um ógvusligu guddómligu revsingina .

Vit vita ikki, hvussu jørðin sá út áðrenn vatnflóðina, men áðrenn fólkskilnaðin hevði búsetta jørðin sæð út sum eitt meginland, sum bert varð vatnað av hesi vatnkeldu, sum rann úr Edens urtagarði . Núverandi innlandssjógvur var ikki til og hann er ein avleiðing av flóðalduni , sum kom at dekkja alla jørðina í eitt ár . Fram til flóðalduna var alt meginlandið veitt av hesum fyra áum og síðuáir teirra býttu feskvatn út yvir alla yvirflatuna á turru jørðini. Undir flóðalduni slógu Gibraltarsundið og Reyðahavið saman, og fyrireikaðu sostatt myndugleikanum av Miðjarðarhavinum og Reyðahavinum , sum saltvatnið í heimshøvunum herjaði á . Vita, at á nýggju jørðini, har Gud skal stovna sítt ríki, verður eingin sjógvur sambært Opinberingini 21,1 eins og eingin deyði verður meira. Býtið er avleiðingin av syndini og tann mest intensa formurin av henni verður revsaður av oyðileggjandi vatninum í flóðalduni. Lesa vit hendan boðskapin, undir sínum profetiska tátti einsamøll , tilnevna " *fyra armarnir* " á ánni fyra fólksløg, sum eyðkenna menniskjað .

1. Mós. 2,11 : “ *Navnið á tí fyrsta er Pison; Tað er tann, sum umgir alt landið Hávila, har gull er .* ”

Navnið á fyrstu ánni , sum eitur Pischon ella Phison , merkir : yvirflóð av vatni . Økið, har Guds plantaða Eden var, skal hava verið har, sum núverandi áir Tigris og Eufrat stava frá ; fyri Eufrat til Araratfjallið og fyri Tigris til Tyr. Eystanfyri og mitt í Turkalandi er enn tað ómetaliga Vanvatnið sum er ein ógvuslig goymsla av feskvatni . Við hansara guddómligu signing stuðlaði nógva vatnið ógvusliga fruktbarleikanum í Guds urtagarði. Landið Havila, sum var kent fyri sítt gull, var sambært summum í norðeysturpartinum av núverandi Turkalandi . Tað røkti seg til strondina í núverandi Georgia. Men henda tulingin er ein *trupulleiki* , tí sambært 1. Mós . Hetta førir meg til at staðseta hetta landið " *Havila* " í Etiopia, ella í Jemen, har vóru námurnar av gullinum , sum drotningin í Saba bjóðaði Sálomoni kongi.

1. Mós. 2,12 : “ *Gullið í tí landinum er reint; bdellium og onyxsteinur eru eisini at finna har .* ”

" *Gull* " er ímyndin av trúnni og Gud profeterar fyri Etiopia, eina reina trúgv. Tað verður longu einasta landið í heiminum, sum hevur varðveitt trúararvin hjá drotningini av Saba eftir uppihaldið hjá Sálomoni kongi. Latið okkum eisini leggja afturat teirra fyrimuni, at í teirra sjálvstýri, sum varð varðveitt í øldunum av trúarmyrkri, sum eyðkendi fólksløgini í " kristnu " Vesturevropa, hildu etiopararnir kristnu trúna og teir praktiseraðu tann sanna hvíludagin, sum teir finga gjøgnum mótið við Sálomon. Filip ápostul doypti tann fyrsta etiopiska kristna sum opinberað verður í Ápostlasøguni 8,27-39 Hann var ein hirðmaður hjá Kandake drotning og alt fólkið fekk hansara átrúnaðarligu undirvísing. Ein annar smálutur vitnar um signingina hjá hesum fólki: Gud vardi tey fyri fíggindum teirra gjøgnum stríðsligu tiltøkini, sum kendi navigatørurin Vasco de Gama fór undir og sjálvboðin avgjórði.

Staðfestandi svarta húðarlitin hjá etiopium er " *onyxsteinurin* " " svartur " í liti og er samansettur av silikondíoxídi ; *eitt* eyka ríkið til hetta landið ; tí nýtslan av tí í framleiðslu av transistorum ger það serliga virðismett nú á dögum .

1. Mós 2,13 : “ *Onnur áin eitur Gihon; Það er tann, sum umgir alt landið Kush .* ”

Latið okkum gloyma “ áirnar ” og seta fólkið, sum tær ímynda, í teirra stað. Hetta seinna fólkið „ *umgir Kusjlandið* “, það vil siga Etiopia . Eftirkomarar Sems fara at breiða seg um alt Arabialand og líka til Persia. Það umgir faktiskt økið í Etiopia, so það kann symboliserast og nevnast við navninum á " *ánni* " " *Gihon* ". Í okkara seinnu dögum er hetta fylgið " muslimsk " trúgv í Arabia og Persia. Soleiðis verður uppsetingin av skapanarbyrjanini endurgivin við tíðarinnar enda.

1. Mós 2,14 : “ *Navnið á tí triðja er Hiddekel ; Það er tann, sum rennur eystan fyri Assur. Fjórða áin er Eufkrat .* ”

" *Hiddekel* " merkir " Tiger áin " , og fólkið , sum varð tilnevnt , vildi verið India ímyndað av " Bengal Tiger " ; Asia og eystursiðmenningin , sum er skeivt tilnevnd sum " tann gula ættin " , er tí profeterað og umhugað og hon liggur í roynd og veru " *eystan fyri Assýria* " . Í Dan 12 brúkti Gud symbolið um hesa mannetandi " *ánna* " " Tiger " til at lýsa adventistisku neyðina, sum fór fram millum 1828 og 1873, orsakað av fjøldini av andaligum deyðum, sum hon elvdi til.

Navnið “ *Eufkrat* ” merkir : blómuríkur , fruktagóður. Í profetiini í Opinberingini ímyndar " *Eufkrat* " Vesturevropa og tess greinar, Amerika og Avstralia, sum Gud vísir sum ráðandi av rómversku pávatrúarskipanini, sum hann nevnir við býnum, " *Bábylon tann stóra* ". Hendan linja hjá Nóa verður tann hjá Jafet sum røkkur vestureftir móti Grikkalandi og Evropa, og norðureftir móti Russlandi. Evropa var jørðin , har kristna trúgvin upplivdi allar sínar góðu og ringu gongdir eftir tjóðarfall Ísraels ; lýsingarorðini " blómulig, fruktagóð " eru rættvísgerð og sambært fyriboðnum verða synirnir hjá Leu, óelskaðu kvinnuni fleiri enn teir hjá Rakul, konu, sum Jákup elskaði.

Það er gott at finna í hesum boðskapinum áminningina um, at hóast øll teirra endaligu trúarbýti, høvdu hesi fyra sløgini av jarðligum siðmenningum sama skapara Gud sum Faðir , fyri at rættvísgera teirra tilveru.

1. Mós.2 :15 : “ *Harrin Gud tók mannin og setti hann í Edens urtagarð at virka hann og varðveita hann .* ”

Gud bjóðar Ádami eitt arbeiði, sum er at “ *dyrka og halda* ” garðin. Formurin á hesi dyrking er okkum ókendur, men hon varð framd uttan nakran troytt áðrenn syndina. Somuleiðis , uttan nakran slag av ágangi í allari skapanini, varð varðhald hansara einfaldað til tað yvirskipaða. Enn hevði hesin varðleikluturin við sær , at ein vandi var til , sum skjótt fór at fáa ein veruligan og nágreiniligan tått : djevulska lokkan av menniskjansligum hugsanarhátti í hesum sama garði .

1. Mós.2 :16 : “ *Og Harrin Gud beyð manninum og segði: «Av øllum trøum í urtagarðinum kanst tú eta frítt; »* ”

Fjøldin av frukttrøum eru sett til ókeypis fyri Ádam. Gud uppfyllir hann út yvir hansara tørvi, sum snýr seg um at nøkta matynski við ymiskum smakki og aroma. Guds tilboð er lekkurt, men það er bara fyrsti partur av einum " *boði* " , sum hann gevur Ádami. Seinni partur av hesi “ *skipan* ” kemur næst.

1. Mós. 2,17 : “ *Men av trænum til kunnskap um gott og ilt mást tú ikki eta, tí tann dagin, tú etur av tí, skalt tú doyggja .* ”

Í Guds " *skipan* " er hesin parturin sera álvarsligur, tí hóttanin, sum verður lögð fram, verður ótroyttiliga nýtt, so skjótt sum ólýdni, ávøksturur av syndini, er fullkomin og framd. Og gloym ikki, at fyri at verkætlanin um alheims loysingina av syndini skal fremjast, noyðist Ádam at falla. Fyri at skilja betur, hvat fer at henda, mugu vit minnast til, at Ádam enn er einsamallur, tá Gud ávarar hann við at leggja fram sína " *skipan* " um ikki at eta

av "trænum til kunnleikan um gott og ilt", tað vil siga ikki at verða nørður av hugskotum djevulsins. Harumframt mátti Gud í sambandi við ævigt lív greiða honum frá, hvat tað merkti at „doyggja“. Tí hóttanin er har, í hesum "tú doyr". Samanumtikið kann sigast, at Gud bjóðar Ádami ein skógv, men bannar honum eitt træ. Og fyri summi er hetta forboðið einsamalt ótolandi, tað er tá træið goymir skógin, sum orðatakið sigur. At eta av „trænum til kunnskap um gott og ilt“ merkir at eta av læruni hjá djevlinum, sum longu er lívgaður av einum upprestraranda móti Gudi og hansara rættvísi. Tí tað forboðna "træið", sum er sett í garðin, er ein mynd av hansara persóni, eins og "lívsins træ" er ein mynd av persóninum Jesusi Kristi.

1. Mós.2:18 : "Og Harrin Gud segði : Tað er ikki gott , at maðurin er einsamallur ; Eg skal gera honum ein hjálpara , sum hóskar honum .

Gud skapti jørðina og menniskjað fyri at opinbera sína góðsku og óndskap djevulsins. Hansara frelsuætlan verður okkum opinberað í tí, sum fylgir. At skilja, vita, at menniskjað spælir leiklutin sum Gud í persóni, sum fær tað at hugsa, virka og tosa, sum tað sjálvt hugsar, ger og tosar. Hesin fyrsti Ádam er ein profetisk mynd av Kristusi, sum Paulus fer at leggja fram sum tann nýggi Ádam.

Fyri at avdúka óndskap djevulsins og góðsku Guds, er neyðugt, at Ádam syndar, soleiðis at jørðin kann verða ráðandi av djevlinum og hansara óndu verk kunnu opinberast alheimsliga. Hugtakið parið er bert til á jørðini, sum er skapt til synd, tí tann soleiðis myndaða duoin er av eini andaligari orsök, sum profeterar sambandið millum tann guddómliga Kristus við Brúður hansara, sum tilnevnir hansara útvaldu. Tann útvalda skal vita, at hon bæði er offur og móttakari av Guds frelsuætlan ; hon er offur fyri synd, sum er gjørd neyðug fyri Gud, soleiðis at hann í síðsta enda kann fordøma djevulin, og móttakarinn av hansara frelsandi náði, tí hann, tilvitaður um sína ábyrgd av, at syndin er til, vil hann sjálvur rinda prísinn fyri syndarinnar sóning í Jesusi Kristi. So, í fyrsta lagi, helt Gud einsemi ikki vera gott og hansara tørvur á kærleika var so stórur, at hann var fúsur at rinda ein høgan prís fyri at fáa tað. Hetta felagið, hetta andlits-til-andlits samskiftið, sum ger tað møguligt at deila, kallar Gud tað "hjálpa" og menniskjað fer at taka hugtakið upp, tá tað vekir sítt kvinnuliga menniskjaliga mótpart. Faktiskt fer hon at fáa hann at falla og leiða hann í synd gjøgnum kærleika. Men hesin kærleikin hjá Ádami til Evu er sum kærleikin hjá Kristi til sínar útvaldu funnu syndarar, verdir ævigan deyða.

1. Mós.2 :19 : "Og úr jørðini myndaði Gud øll dýr á markini og øll fugl í himlinum, og førði tey til Ádam at vita, hvat hann skuldi kalla tey: og hvat Ádam kallaði hvørja livandi skapning, tað var navnið á henni .

Tað er tann yvirskipaði, sum gevur navn á tað, sum er lægri enn hann. Gud gav sær sjálvum navn sítt og við at geva Ádami henda rætt, staðfestir hann soleiðis vald menniskjans yvir øllum tí, sum livir á jørðini. Í hesum fyrsta formi av jarðligu skapanini eru sløgini av djórunum á markini og fuglunum í luftini minni og Gud førir tey til Ádam, eins og hann fer at leiða tey áðrenn vatnflóðina tveir og tveir til Nóa.

1. Mós.2:20 : "Og maðurin gav nøvn øllum fæi og fuglum himmalsins og øllum djórum á markini ; men fyri menniskjað verður ikki funnið ein hjálpari, sum hóskar honum . Tey sonevndu forsøguligu skrímslini vórðu skapt eftir syndina fyri at intensivera avleiðingarnar av guddómlegu banningini, sum fer at raka alla jørðina eisini havið . Í sakloysistíðini er djóralívið samansett av "seyði" gagnligum fyri menniskjað, "fuglum í luftini" og "djórum á markini" meira sjálvstøðug . Men í hesi framløguni fann hann ikki eitt menniskjaligt mótpart, tí hann er ikki til enn.

1. Mós.2,21 : "Tá læt YaHWÉH Gud djúpan svøvn falla á Ádam, og hann svav ; hann tók eitt av ribbunum og læt holdið upp í staðin fyri tað .

Formurin, sum er givin hesi skurðviðgerð, avdúkar víðari spariverkætlanina. Í Mikaeli fjernar Gud seg sjálvum úr himlinum, hann fer avstað og skilur seg frá sínum góðu

einglum sum er normurinn í tí " *djúpa svøvni* " sum Ádam er kastaður í. Í Jesusi Kristi, sum er foddur í holdinum, verður tað guddómliga ribbið tikið og eftir deyða og uppreisn hansara, á sínar tólv ápostlar, skapar hann sín " *hjálpara* ", hvørs holdliga tótt og syndir hann tók og sum hann gevur sín " Heilaga Anda ". Andaligi týðningurinn av hesum orðinum " *hjálpa* " er stórir, tí tað gevur hansara kirkju, hansara útvalda, leiklutin sum " *hjálpari* " í hansara veruleika av frelsuætlanini og av alheims globalu loysnini av syndini og ørindinum hjá syndarum.

1. Mós.2:22 : “ *Og YaHWÉH Gud gjørdi kvinnu av ribbunum, sum hann hevði tikið frá manninum, og hann førði hana til mannin .* ”

Sostatt profeterar myndugleikin av kvinnuni tann hjá tí útvalda av Kristusi. Tí tað er við at koma í holdinum, at Gud myndar sína trúgvu kirkju offur fyri hennara holdligu náttúru. Fyri at frelsa tey útvaldu frá holdinum, mátti Gud taka form í holdinum. Og eisini, havandi í sær sjálvum ævigt lív, kom hann at deila tað við síni útvaldu.

1. Mós.2,23 : “ *Og Ádam segði: Hetta er nú bein av beinum mínum og hold av holdi mínum ! Hon verður kallað Kvinna, tí hon varð tikin úr Manni .* ”

Gud kom til jarðar at taka ímóti jarðliga norminum fyri at kunna siga um sín útvalda tað, sum Ádam sigur um sín kvinnuliga mótpart, sum hann gevur navnið " *kvinna* ". Hetta er meira týðiligt á hebraiskum, tí kallkynsorðið fyri mann, " *ish* ", gerst " *isha* " fyri kvennkynsorðið fyri kvinnu. Í hesi gerð staðfestir hann sítt yvirvald yvir henni. Men eftir at hava verið tikin frá honum, verður henda " *kvinna* " honum ómissandi, sum um " *ribbið* ", sum er tikið úr kroppinum, vildi venda aftur til hansara og taka sítt pláss. Í hesi serstøku upplivingini fer Ádam at kenna fyri konu síni tær kenslur, sum ein mamma fer at kenna fyri barninum, sum hon føðir, eftir at hava borið tað í móðurlívinum. Og hesa upplivingina livir Gud eisini tí tær livandi skapningar, sum hann skapar rundan um seg eru børn, sum koma úr honum; sum ger hann eins nógv til mammu sum pápa.

1. Mós.2,24 : “ *Tí skal maður fara frá faðir sínum og móður síni og halda seg til konu sína, og tey skulu vera eitt hold .* ”

Í hesum versinum sigur Gud sína ætlan fyri síni útvaldu, sum ofta noyðast at bróta holdlig familjuviðurskipti fyri at knýta seg at tí útvalda, sum Gud hevur signað. Og gloym ikki, at fyrst, í Jesusi Kristi, fór Mikael frá síni støðu sum himmskur Faðir fyri at koma og vinna kærleikan hjá sínum útvaldu lærusveinum á jørðini; hetta í tann mun, at hann gavst við at brúka sína guddómligu megi til at berjast ímóti synd og djevli. Her skilja vit, at temaini **um skilnað** og **felagsskap** eru óskiljandi. Á jørðini skal tann útvaldi **skiljast** holdliga frá teimum, hann elskar, fyri at koma inn í **samfelag** andaliga og gerast " eitt " við Kristus og øll hansara útvaldu, og hansara góðu trúgvu einglar.

Ynskið hjá " *ribbinum* " um at koma aftur til sítt upprunaliga stað finnur sín týðning í kynsligu koppingini hjá menniskjum, ein gerð av holdi og anda, har maðurin og kvinnan líkamliga mynda eitt hold.

1. Mós.2,25 : “ *Maðurin og kona hansara vóru bæði nakin og skammaðust ikki .* ”

Kropsligur nakinleiki órógvur ikki øll. Tað eru fylgjarar av naturismu. Og í byrjanini av mannasøguni elvdi kropslig nakni ikki til " *skomm* ". Útsjóndin av " *skomm* " verður úrslit av synd, sum um at eta av " *trænum til kunnleikan um gott og ilt* " kundi latið menniskjansliga sinnið upp fyri ávirkanum, sum higartil ikki vóru kendar og ignoreraðar. Í veruleikanum verður fruktin av tí forboðna trænum ikki hævundurin til hesa broyting, hon verður bara amboðið, tí tann, sum broytir virðini á lutum og tilvitsku, er Gud og Hann einsamallur. Tað er hann, sum fer at vekja kensluna av " *skomm* ", sum syndarlaga parið fer at kenna í huganum um teirra líkamligu nakni, sum ikki verður ábyrgdarfullur; tí feilurin verður moralskur og fer bert at snúgvast seg um tað ólýdni, sum verður sett í verk, sum Gud leggur til merkis.

Við at taka saman um læruna í 1. Mósebók 2, legði Gud fyrst fram fyri okkum halgan av hvíluni ella hvíludegnum á sjeýnda degi, sum profeterar ta stóru hvílluna, sum verður givin

Í sjeynda ártúsund eins nógv til Gud sum til hansara trúgvu útvaldu. Men henda hvíld mátti vinnast við tí jarðliga bardaganum, sum Gud fer at føra móti syndini og djevlinum, við at verða holdgjørdur í Jesusi Kristi. Upplivingin hjá Ádami á jørðini ímyndaði hesa frelsuætlan, sum Gud hevði hugsað. Í Kristi gjørdist hann hold fyri at skapa sín útvalda av holdi, sum í síðsta enda skal fáa eitt himmalskt likam, sum líkist teimum hjá einglunum.

Mósebók 3

Skilnaður frá syndini .

1. Mós 3,1 : “Men *ormurin* var *snildari enn øll djór á markini*, sum *Harrin Gud* hevði gjørt. *Hann segði við kvinnuna* : « *Hevur Gud veruliga sagt , at tit skulu ikki eta av øllum trøum í urtagarðinum ?* »

Tann fátæki "*ormurin*" hevði ta vanlukku at verða brúktur sum miðil av teimum mest "*snildu*" av teimum einglunum, sum Gud hevði skapt. Djór , sum skriðdýr sum "*ormurin*" ikki tosaðu ; málið var ein serligur eginleiki í myndini av Gudi, sum varð givin menniskjanum. Djevulin fær hann at tosa við kvinnuna í eini tíð, tá hon er skild frá manninum. Hendan einsemi verður deydilig fyri hann, tí í nærveru Ádams hevði djevulin havt truplari við at ført menniskjað til at vera ólýðin Guds skipan.

Jesus Kristus avdúkaði tilveruna hjá djevlinum, sum hann vísir til við at siga í Jóh. 8,44 , at hann er "*faðir lygnanna og drápsmaður frá upphavi* ." Orð hansara hava til endamáls at raka menniskjansligar vissur og til tað " Ja ella Nei " , sum Gud krevur , leggur hann afturat " men " ella " kanska " , sum taka burtur tær vissur, sum geva styrki til sannleikan. Boðini, sum Gud gav, fekk Ádam, sum síðani sendi hana víðari til konu sína, men hon hoyrði ikki Guds rødd, sum gav boðini. So hvíkir ivi hennara á manninum, sum : " Skilti hann, hvat Gud segði honum ?" »

1. Mós.3: 2 : “ *Kvinnan segði við ormin : Vit kunnu eta av ávøkstinum av trøunum í urtagarðinum .* ”

Prógvini tykjast stuðla djevulsins pástandi ; hann grundgevrur og tosar skilliga . " Kvinnan " ger sítt fyrsta mistak við at svara tí talandi "*orminum*" ; sum ikki er vanligt. Fyrst rættvísger hon góðsku Guds, sum gav teimum møguleika at eta av øllum trøum, uttan tí, sum er bannað.

1. Mós.3: 3 : “ *Men av ávökstinum av trænum, sum er mitt í urtagarðinum, hefur Gud sagt, Tit skulu ikki eta av tí, og tit skulu ikki nerta við tað, so tit skulu ikki dovggja .* ”

Ádams sending av boðskapinum um guddómliga skipan sæst í útrykkinum " *so tit ikki dovggja .* " Hetta eru ikki júst tey orðini, sum Gud segði, tí hann segði við Ádam : " *Tann dagin tú etur av tí, doyrt tú .* " Veikingin av guddómligum orðum fer at stuðla fullkomleikanum av syndini. Við at rættvísgera sína lýdni móti Gudi fyri eina orsök til " *ótta* " bjóðar " *kvinnan* " djevlinum móguleikan at staðfesta henda " *ótta* " sum sambært honum ikki er rættvísgerdur.

1. Mós.3: 4 : “ *Tá segði ormurin við kvinnuna: Tú skalt ikki dovggja ;* »

Og Høvuðslygnarin avdúkar seg sjálvan í hesi útsøgn, sum er í mótsøgn til orð Guds : “ *tú skalt ikki dovggja .* ”

1. Mós.3: 5 : “ *Men Gud veit , at tann dagin tit eta av tí, tá verða eygu tykkara latin upp, og tit verða sum gudar og kenna gott og ilt .* ”

Nú noyðist hann at rættvísgera ta skipan, sum Gud hefur givið, sum hann kennir til eina ónda og sjálvsøkna hugsan : Gud vil halda teg í láglæti og undirlutakenslu. Hann vil sjálvsøkin forða tær í at gerast sum hann. Hann leggur kunnleikan um gott og ilt fram sum ein fyrimun, sum Gud vil varðveita fyri seg sjálvan einsamallan. Men um nytta er í at vita gott, hvar er nyttan í at vita ilt ? Gott og ónt eru absolutt mótsetningar sum dagur og nátt, ljós og myrkur og fyri Gudi er vitanin antin at uppliva ella taka tiltøk. Í veruleikanum hevði Gud longu givið menniskjanum tann **intellektuella vitan** um gott og ilt við **at heimila** trøunum í garðinum og **banna** tí, sum umboðar " gott og ilt " ; tí hann er ein symbolsk mynd av djevlinum, sum ítøkilig upplivdi í røð, " *gott* " síðani " *ónt* " við at gera uppreistur móti sínum Skapara.

1. Mós 3: 6 : “ *Og tá ið konan sá, at træið var gott at eta, og at tað var hugnaligt fyri eyguni, og at tað var eitt træ, sum ynsktist til at gera ein vísan , . hon tók av ávökstinum og át ; Hon gav eisini mannum, sum var saman við henni, nakað, og hann át nakað .* ”

Orðini, sum komu úr orminum, høvdu sína ávirkan, ivi varð strikað og konan var meira og meira sannførd um, at ormurin hevði sagt henni sannleikan. Fruktin tykist henni góð og sjónliga hugnalig, men fram um alt metir hon hana vera “ *dýrabara fyri at lata vit upp* ”. Djevulin fær tað úrslitið, hann leitaði eftir, hann hefur júst rekruterað ein fylgjara av sínum uppreistrarhugburði. Og við at eta forboðnu fruktina , gerst hon sjálf eitt træ við kunnskap um tað ónda. Fyltur av kærleika til konu sína, sum hann ikki er til reiðar at góðtaka at verða **skildur frá** , vil Ádam helst deila hennara deyðiligu ørindi , tí hann veit, at Gud fer at nýta sína deyðiligu revsing. Og at eta forboðnu fruktina í skifti, so er tað alt parið, sum skal líða undir tyranskku yvirvágini hjá djevlinum. Men paradoksalt er hesin brennandi kærleikin sum tann, sum Kristus fer at kenna fyri sínum Útvalda, eisini játta at dovggja fyri hana. Eisini kann Gud skilja Ádam.

1. Mós.3: 7 : “ *Og eygu teirra báðar lótu upp, og teir kendu, at teir vóru naknir, og teir seymaðu fikubløð saman og gjørdur sær fyríklæði .* ”

Í teirri løtu, tá syndin varð fullkomin av menniskjaparinum, byrjaði niðurteljingin av teimum 6000 árunum, sum Gud hevði ætlað. Í fyrsta lagi er teirra tilvitan umskapað av Gudi. Eyguni, sum høvdu havt ábyrgdina av girndini eftir fruktini " *hugnaliga at síggja* " eru offur fyri einum nýggjum dómi um tingini. Og tann fyrimunur, sum vónað verður og leitað verður eftir, gerst til ein vansa , tí tey kenna " *skomm* " um teirra nakni, sum higartil ikki hevði havt nakran trupulleika, hvørki mótvegis teimum, ella mótvegis Gudi. Tann líkamliga nakinleikin, sum varð avdúkaður, var bert tann holdligi tátturin av tí andaliga nakinleikinum, sum ólýdna parið var í. Hesin andaligi nakni fráðømdi teimum guddómligan rættvísi og deyðans sanktión kom inn í tey, soleiðis at uppdagan av teirra nakni var fyrsta ávirkanin av deyðanum, sum Gud gav. Sostatt var deyðin avleiðingin av upplivdu vitanini um tað ónda ; hvat Paulus lærir, tá hann sigur í Róm.6,23 : “ *tí løn syndarinnar er deyði .* ” Fyri at dekkja sína

nakni, nýttu uppreistrarhugaðu hjúnafelagarnir eitt menniskjaligt tiltak, sum snúði seg um at " *seyma fikubløð* " til at gera " *belti* ". Hendan gerðin ímyndar andaliga menniskjansligu royndina at rættvísgera seg sjálvan. " *Beltið* " verður ímyndin av " *sannleikanum* " í Ef.6,14. " *Beltið* " úr " *fikubløðum* " hjá Ádami er tí í mótstöðu, eitt symbol uppá **lygnina**, sum syndarin tekur sær skjól aftanfyrir fyri at tryggja sær.

1. Mós.3: 8 : " *Og teir hoyrdu rødd Harrans Guds ganga í urtagarðinum í køldu degnum: og Adam og kona hansara goymdu seg fyri ásjón Harrans Guds millum trøini í urtagarðinum .* "

Hann, sum leitar í tyngdini og hjørtunum, veit, hvat júst er hent, og sum er í samsvari við hansara bjargingarætlan. Hetta er bara fyrsta stigið, sum fer at geva djevlinum eitt øki at avdúka sínar tankar og sína óndu náttúru. Men hann skal mæta manninum, tí hann hevur nógv at siga honum. Nú hevur menniskjað ongan skund at mæta Gudi, Faðir sínum, Skapara sínum, sum tað nú bert søkir at flýggja, so nógv ræðist tað at hoyra hansara ábreiðslur. Og hvar skal man goyma seg í hesum garðinum fyri eygnabrái Guds? Aftur at trúgva, at " *trøini í garðinum* " kunnu goyma hann fyri andlitinum, vitnar um ta sálarligu stöðu, sum Adam er fallin í, síðani hann gjørdist syndari.

1. Mós.3: 9 : " *Men YaHWéH Gud rópti á Adam og segði við hann: Hvar ert tú? »*

Gud veit fullkomiliga væl, hvar Adam goymir seg, men hann setir honum spurningin, " *hvar ert tú? »* " at rætta honum eina hjálpanði hond og draga hann móti játtanini av síni skuld."

1. Mós.3: 10 : " *Og hann segði, Eg hoyrði rødd tína í urtagarðinum, og eg var bangin, tí eg var nakin, og eg goymdi meg .*

Svarið hjá Ádami er í sær sjálvum ein játtan av hansara ólýdni og Gud fer at nýta hansara orð til at fáa sín hátt at leggja fram upplivingina av syndini.

1. Mós.3: 11 : " *Og YaHWéH Gud segði : Hvør segði tær, at tú vart nakin ? Hevur tú etið av trænum eg segði tær ikki at eta av ? »*

Gud vil noyða Adam at játta sína feil. Frá einum frádrátti til annan endaði hann við at seta honum spurningin greitt : " *Át tú av trænum, sum eg bannaði tær at eta av? »* " .

1. Mós.3,1 2 : " *Maðurin svaraði, Kvinnan, sum tú gavst mær at vera hjá mær, hon føddi meg av trænum, og eg át .*

Hóast satt, so er svarið hjá Ádami ikki dýrdarfult. Hann ber djevulsins merki innan í sær og veit ikki longur, hvussu hann skal svara ja ella nei, men eins og Satan svarar hann á ein rundkoyrandi hátt fyri ikki bara at viðganga sína egnu ómetaliga skuld. Hann fer so langt sum at minna Gud á sín part í upplivingini, síðani hann gav honum konu sína, fyrsta sekan, heldur hann, frammanundan sær. Tað sterkasta við søguni er, at tað er alt satt og Gud er ikki óvitandi um tað, tí syndin var neyðug í hansara ætlan. Men har hann hevur skeivt er, at við at fylgja fyrimyndini hjá kvinnuni, vísti hann sín fyrimun fyri henni til skaða fyri Gud, og hetta var hansara størsta skyld. Tí frá byrjan av kravdi Gud at verða elskaður fram um alt og øll.

1. Mós.3:1 3 : " *Og Harrin Gud segði við kvinnuna : Hví hevur tú gjørt hetta ? Kvinnan svaraði : Ormurin svikaði meg, og eg át .*

Stóri dómarin vendir sær síðani til kvinnuna, sum maðurin ákærir, og har er aftur svarið hjá kvinnuni í samsvari við veruleikan av faktunum : " *Ormurin lokkaði meg, og eg át .* " So hon lat seg lokka og tað var hennara deydiligu skyld.

1. Mós.3:1 4 : " *Og Harrin Gud segði við ormin, Av tí at tú hevur gjørt hetta, ert tú bannaður fram um alt fæ og fram um øll dýr á markini: á búkinum skalt tú ganga og eta mold allar lívsdagar tínar .* "

Hesaferð spyr Gud ikki " *ormin* " , hví hann gjørdi hetta, tí Gud er ikki óvitandi um, at hann varð brúktur sum miðil av Satan, djevlinum . Lagnan, sum Gud gevur „ *orminum* ” , snýr seg í roynd og veru um djevulin sjálvan. Fyri " *ormin* " var umsóknin beinanvegin, men fyri djevulin var tað bert ein profeti, sum skuldi uppfyllast eftir sigur Jesu Krists á synd og deyða.

Sambært Opinb.12,9 var fyrsta slagið av hesi umsókn, at hann varð burturvístur úr himmiríkinum saman við teimum óndu einglunum í leguni hjá honum. Teir vórðu kastaðir niður á jørðina, sum teir ongantíð fóru avstað aftur fyrr enn teir doyðu, og í túsund ár, einsamallir á oyðilagdu jørðini, skuldi Satan skriða í dustinum, sum hevði tikið ímóti teimum, sum vóru deyð orsakað av honum og tí frælsi, hann hevði misnýtt. Á jørðini, sum er bannað av Gudi, fara tey at bera seg at sum ormar, bæði bangin og varlig, tí tey eru vunnin av Jesusi Kristi og flýggja undan manningum, sum er vorðin fíggindi teirra. Teir vilja skaða menn, sum eru fjaldir í ósjónleikanum av teirra himmalkroppum, við at seta teir ímóti hvørjum øðrum.

1. Mós.3:1 5 : “ *Eg skal seta fíggindaskap millum teg og kvinnuna, og millum avkom títt og avkom hennara skal tað mörla høvd títt, og tú skalt mörla hælina á honum.* ”

Brúkt til “ ormin ”, staðfestir hesin setningurin tann veruleika, sum verður upplivaður og eygleiddur. Umsetingin av henni til djevulin er meira smálig. Fíggindaskapurin millum legu hansara og menniskjað er staðfestur og viðurkendur. “ *Avkomið hjá kvinnuni, sum knúsar høvd hansara* ” verður avkomið hjá Kristi og hansara trúföstu útvaldu. Hon fer at enda at oyðileggja tað, men áðrenn tað hava illu andarnir havt tann æviga møguleikan at “ *særa hælina* ” á “ *kvinnuni* ”, tí útvalda av Kristusi sjálvum, fyrst og fremst, við hesum “ *hælinum* ”. Tí “ *hælurin* ” er støðið í mannakroppinum eins og “ *hornasteinurin* ” er steinurin, sum andaliga Guds tempul varð bygt á.

1. Mós.3:1 6 : “ *Við kvinnuna segði hann, Eg skal fœða þínu tína nógv, tá tú fœðir, og tú skalt tráa eftir manni tínum, og hann skal ráða yvir tær.* ”

Áðrenn hon verður fœdd av deyða sínum, noyðist hon at “ *líða í viðgongutíðini* ”; hon skal „*fœða við þínu*”, alt bókstaviliga framt og eygleitt. Men her er aftur tann profetiski týðningurin av myndini at leggja til merkis. Í Jóh . 16,21 og Op .

1. Mós.3:1 7 : “ *Og við Ádam segði hann : Tí tú hevur lýtt rødd konu tínar og etið av tí træi, sum eg boðaði tær frá, og segði : Tú mást ikki eta av tí : . Jørðin verður bannað tínar vegna. Í arbeiði skalt tú eta tað allar lívs dagar tínar.* ”

Aftur til manningin, leggur Gud honum fram ta sonnu lýsingina av hansara stœðu, sum hann skommliga hevði roynt at goyma. Hansara skuld er fullkomin og Ádam fer eisini at uppdaga, at áðrenn hann frelsir hann, verður deyði hansara frammanundan eini røð av banningum, sum fara at fáa nøkur at velja deyðan heldur enn lívið. Banningin av jørðini er eitt ræðuligt ting og Ádam fer at læra tað av sveittanum av brúni sínum.

1. Mós.3,1 8 : “ *Tað skal bera tær torn og tistlar, og tú skalt eta planturnar á markini.* ”

Burtur er tann lætta dyrking av Edens urtagarði, avloyst av ótroyttliga stríðnum móti sofagras, “ *bramblum, tornum* ” og illgresi, sum fjølgast í jørðini. Tí meira tí, at henda banningin av jørðini fer at skunda undir deyða menniskjans, tí við vísindalig- um “ *framburði* ” fer menniskjan í síðstu døgum at eitra seg sjálvan við at seta evnafrøðiligt eitur í jørðina á sínum grøðum, fyri at beina fyri illgresi og skordýraskaðadjórum. Tann nógv og lætt atkomiligi maturin verður ikki longur at fáa uttanfyri garðin, sum hann verður koyrdur út úr saman við konu síni, Guds yndiskonu.

1. Mós.3,1 9 : “ *Í sveitta andlits tíns skalt tú eta breyð, til tú kemur aftur til jørðina, sum tú ert tikin úr ; tí at tú ert mold, og til mold skalt tú venda aftur.* ”

Hendan ørindi, sum fellur á menniskjað, kemur at rættvísgera tann form, sum Gud opinberaði sína skapan og sína myndugleika í júst, úr “ *dustinum á jørðini* ”. Ádam lærir fyri egnan og okkara kostnað, hvat deyðin, sum Gud vekir hann, er samansettur av. Latið okkum leggja til merkis, at tann deyði maðurin ikki er annað enn “ *dust* ” og at uttanfyri hetta “ *dust* ” er eingin livandi andi eftir, sum kemur fram úr hesum deyða likaminum. Præd.9 og onnur sitatir staðfesta hesa stœðuna hjá deyðiligu ríkinum.

1. Mós.3: 20 : “ *Og Adam kallaði konu sína navnið Evu : tí hon var móðir öllum livandi .* ”

Her merkir Adam aftur sína yvirvald yvir “ *kvinnuni* ” við at geva henni navnið “ *Eva* ” ella “ *Lív* ” ; eitt navn, sum er rættvísgjørt sum ein grundleggjandi veruleiki í mannasøguni. Vit eru øll fjarskotnir eftirkomarar , føddir av Evu, lokkaðu konu Ádams, sum deyðabanningin varð send ígjøgnum og verður send til dýrðarfullu afturkomu Jesu Krists tíðliga á vári 2030.

1. Mós.3: 21 : “ *Og Harrin Gud gjørði eisini Ádami og konu hansara húðklæðir og klæddi tey .* ”

Gud gloymir ikki, at syndin hjá jarðligum hjúnafelagum var partur av hansara frelsuætlan, sum nú skal taka ein vístan form. Eftir synd verður guddómlig fyrigeving tøk í navni Kristusar sum verður ofraður og krossfestur av rómversku hermonnum. Í hesi gerð vil ein ósek vera , leys av allari synd , játta at doyggja fyri at bóta , í teirra stað , fyri syndirnar hjá sínum einasta trúgvva útvalda. Frá byrjan av vórðu ósek djór dripin av Gudi, soleiðis at teirra “ *skinn* ” kundi dekkja naknleikan hjá Ádami og Evu. Í hesi gerð skiftir hann út tann “ *rættvísi* ” , sum menniskju ímynda sær, við tað, sum hansara frelsuætlan ásetir honum við trúgv. Tann “ *rættvísi* ” , sum menniskjað ímyndaði sær, var bert ein villeiðandi lygn og í hennara stað roknar Gud teimum “ *eitt plagg* ” , sum er symbolskt fyri “ *rættvísi hansara* ” ektað, “ *sannleiksbeltið* ” , sum hvílir á sjálvbodna offrinum hjá Kristusi og offrinum av lívi hansara til endurloysing av teimum, sum trúgvandi elska hann.

1. Mós.3: 22 : “ *Harrin Gud segði : Sí, maðurin er vorðin sum ein av okkum, at kenna gott og ilt. Latið okkum nú forða honum í at rætta hondina út og taka av lívsins træi og eta og liva í allar ævir .* ”

Í Mikael vendir Gud sær til sínar góðu einglar, sum eru vitni til dramatikkin, sum júst er farin fram á jørðini. Hann segði við teir , “ *Sí, maðurin er vorðin sum ein av okkum, at kenna gott og ilt .* ” Dagin fyri deyða sín skuldi Jesus Kristus brúka sama útrykk viðvíkjandi Judasi, svikaranum, sum skuldi avhenda hann til trúgvandi jødarnar og síðani til rómverjar at verða krossfestur , hetta í Jóh. 6,70 : “ *Jesus svaraði teimum : Havi eg ikki valt tykkum, teir tólv? Og ein av tykkum er ein illur andar!* ” . “ *Vit* ” í hesum versinum gerst “ *tú* ” orsakað av ymiskum samanhangi, men Guds tilgongd er tann sama. Orðingin „ *ein av okkum* “ vísir til Satan, sum enn hevur fría atgongd og fría rørslu í Guds himmalska ríki millum allar einglarnar, sum vóru skaptir í byrjanini av jarðarskapanini .

Tørvurin á at forða menniskjanum í at eta av “ *lívsins træi* ” var eitt krav til sannleikan, sum Jesus kom at vitna um í orðum sínum til rómverska prefektin Pontius Pilatus. “ *Lívsins træ* ” var myndin av Kristi loysara og at eta av tí merkti at nøra seg sjálvvan við hansara læru og allari hansara andaligu persónligheit , tað vil siga at taka hann sum avloysara og persónligan frelsara. Hetta var einasta treytin, sum kundi rættvísgjørt nýtsluna av hesum “ *lívsins træi* ” . Lívsins kraft var ikki í trænum men í tí, sum træið ímyndaði : Kristus. Harumframt treytaði hetta træið ævigt lív og eftir upprunasynd fór hetta æviga lívið burtur í allar ævir til Guds endaligu afturkomu í Kristi og Mikaeli. “ *Lívsins træ* ” og hini trøini kundu tí hvørva eins væl og Guds urtagarður.

1. Mós.3: 23 : “ *Og YaHWéH Gud sendi hann út úr Edens urtagarði at arbeiða jørðina, sum hann varð tikin úr .* ”

Tað einasta, sum er eftir hjá Skapanum, er at reka úr undurfulla garðinum tað menniskjaparið , sum, myndað úr fyrsta Ádami (orð, sum tilnevnið menniskjaslagið : reytt = blóðugt), hevur víst seg óverdigt til tað við sínum ólýdni. Og uttanfyri garðin fer tað pínufulla lívið , í einum likamliga og sálarliga veikum kroppi , at byrja hjá honum . Afturkomin til eitt land, sum er vorðið hart og uppreistrarhugað, fer at minna menniskju á teirra “ *dust* ” uppruna.

1. Mós.3,24 : “ *So rak hann Ádam út ; og hann setti eystan fyrir Edens urtagarð kerúbar, sum veittraðu við einum eldsvörði, at varðveita vegin til lívsins træ .* ”

Tað er ikki longur Ádam, sum varðar av garðinum, men einglar, sum forða honum í at koma inn í garðin. Garðurin skuldi kortini hvørva eitt sindur áðrenn vatnflóðina , sum hendi í 1656 eftir syndina hjá Evu og Ádami.

Í hesum versinum hava vit eina gagnliga kláring fyrri at finna staðsetingina av Edens urtagarði. Verjæinglarnir eru settir “ *eystan fyrir garðin* ” sum sjálvur er vestan fyrri staðin har Ádam og Eva tóku seg aftur. Tað meint økið, sum er lagt fram í byrjanini av hesum kapitli, er í samsvari við hesa kláring : Ádam og Eva trekkja seg aftur til landið sunnan fyrri Araratfjallið og tann forboðni garðurin liggur í “ *nógv vatns* ” økinum í Turkalandi nærhendis Vanvatninum, vestan fyrri teirra støðu.

Mósebók 4

Skilnaður við deyða .

Í hesum kapitli 4 fara vit at skilja betur, hví tað var neyðugt hjá Gudi at bjóða Satani og hansara uppreistrarhugaðu illum andum eina sýnislaboratorium, sum avdúkar, hvussu stórir teirra óndskapur var.

Í himlinum hevði óndskapurin mørk, tí himmalverur høvdu ikki valdið at drepa hvønn annan ; tí tey vóru øll fyríbils ódeyðilig. Henda støðan loyvdi tí ikki Gudi at avdúka tað høga óndskap og grimd, sum fíggindar hansara vóru førir fyrri. Jørðin varð tí skapt við tí endamáli at loyva deyðanum í sínum grimmastu formum, sum vit hjá eini veru sum Satan kunnu ímynda sær.

Hesin kapittulin 4, sum er settur undir tann symbolska týðningin av hesum talinum 4, sum er almenningur , fer tí at vekja umstøðurnar hjá teimum fyrstu deyðunum hjá jarðliga menniskjanum ; deyðin er hansara serligi og serstaki alheimsligi karakterur millum allar skapanirnar , sum Gud hevur skapt. Eftir syndina hjá Ádami og Evu var jarðliga lívið “ *ein sjónleikur fyrri heiminum og fyrri einglunum* ” sum tann innblásti og trúgv vitnið Paulus , fyrrverandi Saul úr Tarsus, fyrsti mandateraði forfylgjarin av kirkju Kristusar, segði í 1. Kor.

1. Mós.4:1 : “ *Og Ádam kendi Evu, konu sína ; hon varð við barn og føddi Káin og hon segði : Eg havi fingið ein mann við hjálp frá YaHWéH .* ”

Í hesum versinum avdúkar Gud okkum týðningin, sum hann gevur sagnorðinum “ *at vita* ” , og hetta punktið er lívsneyðugt í meginregluni um rættvísgering við trúgv sambært tí , *sum stendur* í Jóh . At kenna Gud merkir at hava eitt kærleiksfult samband við Hann, andaligt í hesum førinum , men holdligt í førinum hjá Ádami og Evu. Eftir aftur hesum fyrimynd av fyrsta parinum varð eitt “ *barn* ” føtt av hesum holdliga kærleikanum ; og ja skal eitt “ *barn* ” eisini endurføðast í okkara andaliga kærleiksfulla sambandi, sum vit liva við Gud. Hendan nýføðingin orsakað av tí veruliga “ *kunnleikanum* ” um Gud verður opinberað í Opinb . ... *Hon føddi ein son, sum skuldi ráða øllum tjóðum við jarnstavi. Og barn hennara varð tikið upp til Guds og til háseti hansara .* ” Barnið, sum er føtt av Gudi, skal endurgeva persónin hjá Faðir sínum men soleiðis var ikki við fyrsta soninum, sum er føddur av menniskjum.

Navnið Káin merkir ognan. Hetta navnið sigur frammanundan um eina holdliga og jarðliga ætlan fyri hann, tað øvugta av tí andaliga manningum, sum yngri beiggi hansara Ábel verður.

Latið okkum leggja til merkis , at í hesi byrjanini av mannasøguni , setur mamman, sum føðir, Gud í samband við hesa føðing, tí hon er tilvitað um, at skapanin av hesum nýggja lívinum er avleiðing av einum undri, sum tann stóri skaparin Gud Y aHWÉH hevur framti . Í okkara síðstu døgum er hetta ikki longur ella sjáldan so.

1. Mós.4,2 : “ *Og hon føddi aftur Ábel, beiggja hansara. Ábel var hirði, og Káin var plógvari .*

Abel merkir andadráttur . Meira enn Káin verður barnið Ábel framborið sum eitt avrit av Ádami, tann fyrsti, sum fekk lungnaanda frá Gudi. Faktiskt umboðar hann við deyða sínum, myrður av beiggja sínum, myndina av Jesusi Kristi, Guds sanna son, frelsara teirra útvaldu, sum hann skal loysa við blóði sínum.

Yrkini hjá teimum báðum beiggjunum staðfesta teirra mótsettu náttúru. Eins og Kristus var „*Ábel hirði*“ og eins og tann jarðligi materialistiski vantrúgvandi var *Káin ein plógvi* . Hesi fyrstu børnini í mannasøguni boða frá ævinleikanum, sum Gud hevur profeterað. Og tey koma at geva smálutir um hansara spariverkætlan .

1. Mós.4:3 : “ *Og tað hendi, at Káin bar av ávøkstri jarðarinnar sum offur til Harran ; »*

Káin veit, at Gud er til, og fyri at vísa honum , at hann vil heiðra hann, ger hann hann til " *offur av ávøkstri jarðarinnar* ", tað vil siga ting, sum hansara virksema hevur framleitt. Í hesum leiklutinum tekur hann á seg myndina av fjøldini av trúgvandi jødiskum, kristnum ella muslimskum fólkum, sum varpa ljós á síni góðu verk uttan at stúra fyri at royna at vita og skilja, hvat Gud elskar og væntar av teimum. Gávur hava bert áhuga, um tær verða virðismettar av móttakaranum.

1. Mós.4,4 : " *Og Ábel kom eisini við av frumføddum seyði sínum og av feittinum av teimum.*" *YaHWÉH hevði virðing fyri Ábeli og fyri offri hansara; »*

Ábel hermir eftir beiggja sínum, og orsakað av yrki sínum sum hirði, ofrar hann Gudi „ *av fyrstføddum seyði sínum og av teirra feitti* “ . Hetta dámar Gudi, tí hann sær í offrinum av hesum “ *fyrstføddu* ” ta væntaðu og profeteraðu myndina av sínum egna offri í Jesusi Kristi. Í Op . *Til hansara, sum elskar okkum og hevur loyst okkum frá syndum okkara við blóði sínum, ...*». Gud sær sína frelsuætlan í tilboðnum hjá Ábeli og kann ikki lata vera við at halda tað vera gleðiligt.

1. Mós.4,5 : " *Men Káin og offur hansara hevði hann onga virðing.*" *Káin var ógvuliga illur, og andlit hansara fall.* »

Samanbórið við tilboðið hjá Ábeli er tað logiskt, at Gud lítið vildi hugsað um tilboðið hjá Káini, sum eins logiskt bert kundi verða vónbrotin og harmaður. " *Andlitið er kastað niður* ," men lat okkum leggja til merkis, at irritatióin førir til, at hann " *gerst sera irriteraður* " og hetta er ikki vanligt, tí henda reaktiúnin er ein ávøkstur av vónbrotnum stoltleika. Irritatióin og stoltleiki fara skjótt at geva ein álvarsligari ávøkst : morðið á beiggja sínum Ábel, evnið í hansara øvundsjúku.

1. Mós.4:6 : “ *Og Harrin segði við Káin: Hví ert tú reiður, og hví er andlit tútt fallið? »*

Gud veit einsamallur orsøkina til , at hann valdi tilboðið hjá Ábeli. Káin kann ikki lata vera við at halda Guds reaktiún vera órættvísa, men í staðin fyri at verða illur, eigur hann at biðja Gud um at loyva honum at skilja orsøkina til hetta eftir øllum at døma órættvísa valið. Gud hevur fulla vitan um náttúruna hjá Káini, sum ótilvitað spælir fyri seg sjálvan leiklutin sum tann óndi tænarin í Matt 24 :48-49 : " *Men um hann er ein óndur tænarari, og sigur í hjartanum , Harri mín seinkar komu sína; og byrjar at sláa medtænarar sínar og drinka við e ...* , Gud setir honum ein spurning, sum hann veit svarið fullkomiliga væl, men

her gefur hann aftur við at gera það Káini ein möguleika at deila við hann orsökina til hansara líðing. Hesir spurningar verða ósvaraðir av Káini, so Gud ávarar hann um það ónda, sum fer at taka seg upp á hann.

1. Mós.4:7 : “ Vissuliga, gert tú gott, skalt tú lyfta andlit títt upp, og gert tú ilt, skal syndin liggja við dyrnar, og ynski hennara skal vera eftir tær ; »

Eftir at Eva og Ádam hava etið og tikið á seg djevulsins stöðu við at hava " kent gott og ilt " , kemur hann aftur at trýsta Káin til at drepa beiggja sín Ábel. Tey bæði valini, " gott og ónda " , eru fyri honum ; “ gott ” fer at fáa hann at siga seg úr starvi og góðtaka Guds val, sjálvst um hann ikki skilir það. Men at velja “ það ónda ” fer at fáa hann at synda móti Gudi , við at bróta hansara sætta boð : “ Tú mást ikki myrða ” ; og ikki, “ tú skalt ikki drepa ” sum týðararnir hava lagt fram. Guds boð fordøma brotsverk, ikki dráp av sekum brotsmonnum sum hann gjørði lógligt við at skipa fyri tí og í hesum førinum broytti koma Jesu Krists einki í hesum rættvísa dómi Guds.

Legg til merkis, hvussu Gud tosar um “ synd ” sum um hann tosar um eina kvinnu , sum hann hevði sagt við Evu í 1. Mós 3,16 : “ ynski tín skal vera eftir manni tínum , og hann skal ráða yvir tær . ” Fyri Gud líkist freistingin " at synda " teirri hjá kvinnuni , sum vil lokka mannin , og hann má ikki lata seg " ráða " av henni , heldur ikki av honum . Á henda hátt gav Gud menniskjanum boð um ikki at lata seg lokka av " synd " , sum kvinnan umboðaði.

1. Mós.4,8 : “ Og Káin talaði við Ábel, bróður sín, og segði: men meðan teir vóru á markini, reistist Káin ímóti bróður sínum Ábel og drap hann. »

Hóast hesa guddómligu ávaring, so fer náttúran hjá Káini at bera sín ávøkst. Eftir at hava skift orð við Ábel, reis Káin, sum var ein drápsmaður í anda sínum frá byrjan av sum andaligi pápi hansara, djevulin, „ á beiggja sín Ábel og drap hann “. Hendan upplivingin profeterar um menniskjans ørindi har beiggi fer at drepa beiggja, ofta av profanari ella átrúnaðarligari øvundsjúku til heimsins enda.

1. Mós.4:9 : “ Og Harrin segði við Káin: Hvar er beiggi tín Ábel? Hann svarar : Eigi veit ek; eri eg varðmaður beiggja míns? »

Sum hann hevði sagt við Ádam, sum goymdi seg fyri honum: “ Hvar ert tú ? ” , segði Gud við Káin, " Hvar er beiggi tín Ábel ? " , altíð fyri at geva honum möguleika at játta sína skuld." Men heimskt , tí hann ikki kann ignorera, at Gud veit, at hann drap hann, svarar hann óhugnaliga " Eg veit ikki " , og við ótrúligum øvund, aftur spyr hann Gud ein spurning : " Eri eg varðmaður beiggja míns ? " »

1. Mós.4,10 : “ Og Gud segði : Hvat hevur tú gjørt ? Røddin av blóði beiggja tíns rópar til mín av jørðini. ”

Gud gefur honum sítt svar sum merkir : tú ert ikki hansara varðmaður tí tú ert hansara drápsmaður. Gud veit væl, hvat hann hevur gjørt, og hann leggur það fram fyri honum í mynd : " Røddin av blóði beiggja tíns rópar til mín av jørðini ." Hesin ímyndarligi uppskriftin, sum gefur tí úthelta blóðinum eina rødd, sum rópar til Gud, verður brúkt í Opinberingini 6 til at vekja upp í " innsiglinum " , rópið hjá pínslarvátunum, sum vórðu avrættaðir av rómversku pávaforfylgingunum av katólsku trúgvini : Opinberingin 6 :9-10 : " Tá ið hann hevði sacriw the I . ced vegna Guds orð og vegna vitnisburðin, tey høvdu givið. Og teir róptu við hardari rødd og søgdu: « Hvussu leingi, Harri, heilagi og sannur, dømir tú ikki og hevnir blóð okkara á teimum, sum búgva á jørðini? » ". Soleiðis krevur það órættvíst úthelta blóðið hevnd móti teimum seku. Hendan lógliga hevndin kemur, men hon er nakað, sum Gud einans goymir sær sjálvum. Hann lýsir í 5. Mós.32,35 : “ Hevnd er mín, og endurgjald, tá ið fótur teirra rennur! ” Tí vanlukkadagur teirra er nær, og það, sum bíðar teimum, kemur ikki leingi . ” Í Jes.61:2 er saman við " náðiárinum , " " hevndardagurin " í skránni hjá messiasi Jesusi Kristi : "... hann hevur sent meg...at boða náðiárið hjá YaHWéH og hevndardagin hjá Gudi okkara ; at troysta øll, sum syrgja ; ... ». Eingin kundi

skilt, at " útgávan " av hesum " náðiárinum " skuldi skiljast frá " hevndardegnum " við 2000 árum.

Soleiðis kunnu tey deyðu ikki longur gráta uttan í minninum um Gud, hvørs minni er óavmarkað.

Brotsverkið, sum Káin framdi, hevur uppiborið eina rættvísa revsing.

1. Mós.4,11: " *Nú ert tú bannaður av jørðini, sum hevur latið munn sín upp fyri at taka ímóti blóði bróður tíns úr hond tíni .* »

Káin verður bannaður av jørðini og verður ikki dripin. Fyri at rættvísgera hesa guddómligu mildleika, skal viðgangast, at hetta fyrsta brotsverkið ikki hevði nakra fordømi. Káin visti ikki, hvat tað merkti at drepa, og tað var vreiði, sum blindaði allan grundgevandi anda, sum førði hann til deyðiligan harðskap. Nú beiggi hansara er deyður, fer menniskjað ikki longur at kunna siga, at tað ikki visti, hvat deyðin er. Lógin, sum Gud hevur sett á stovn í 2. Mós.21,12, fær tá gildi : " *Tann, sum slær ein mann deyðiliga, skal verða dripin .* "

Hetta versioð leggur eisini fram hetta útrykkið : " *landið, sum læt munnin upp fyri at taka blóð beiggja tíns úr hond tíni .* " Gud persónliggerar jørðina við at geva henni ein munn, sum tekur blóðið, sum verður úthelt á hana, upp. Tá tosar hesin munnurin við hann og minnir hann á ta deyðiligu gerðina, sum dálkaði hann . Henda myndin verður tikin upp aftur í 5. Mós.26 :10 : " *Jørðin læt munnin upp og svølgdi teir upp saman við Kóra, tá ið teir, sum vóru savnaðir saman, doyðu, og eldurin neytti teir tvey hundrað og fimmti menninar: teir vóru fólkinum ein ávaring .* " Síðani verður tað í Opinb . " *Áin* " ímyndar tær fransku katólsku kongssamgongurnar, hvørs serliga skaptu herdeildir av " drekum " forfylgdu trúgvandi protestantar og eltu teir inn í fjøllini í landinum. Hetta versioð hevur tvífoldan týðning : protestantiska vápnaða mótstøðan, síðani blóðuga franska kollveltingin. Í báðum førum ímyndar útrykkið " *jørðin munnin upp* " tað sum at taka ímóti blóðinum hjá fjøldum fólki.

1. Mós 4,12 : " *Tá ið tú dyrkar jørðina, gevur hon tær ikki longur ríkidømið. Tú verður reikandi og reikandi á jørðini .* »

Revsingin hjá Káini er avmarkað til jørðina, sum hann var tann fyrsti at dálka við at úthella mannablóð á hana ; tann hjá menniskjanum, sum upprunaliga varð skapt í Guds mynd. Síðani syndina varðveitir hann Guds eginleikar, men eigur ikki longur sín fullkomna reinleika. Virkseimið hjá menniskjanum var í høvuðsheitum at framleiða mat við at arbeiða jørðina. Káin noyðist tí at finna aðrar hættir at fáa føði.

1. Mós.4:13 : " *Káin segði við Harran : Revsing mín er ov stór til at bera .* "

Hvat merkir : undir hesum umstøðum, er tað betri, at eg geri sjálmorð.

1. Mós.4,14 : " *Sí, tú hevur koyrt meg í dag úr landinum ; Eg skal verða fjaldur fyri ásjón tíni, eg skal vera ein flóttafólk og flóttafólk á jørðini, og tann, sum finnur meg, skal drepa meg .*

Nú er hann sera prátingarsamur og hann tekur saman um sína støðu sum ein deyðadóm.

1. Mós.4:15 : " *Og Harrin segði við hann : Um nakar drepur Káin, skal hevnd verða tikin á hann sjeyfalt. Og Harrin setti eitt merki á Káin, so at tann, sum fann hann, ikki skuldi drepa hann .*

Avgjörður at spara Káini lívið av teimum orsökum, sum longu eru sæddar, segði Gud við hann, at deyði hansara skuldi verða goldin fyri, tað vil siga " *hevnaður* " , " *sjey ferðir* " . Síðani nevnir hann „ *eitt tekin* “ , sum skal verja hann. Í hesum mátinum profeterar Gud symbolska virðið á talinum " *sjey* " sum skal tilnevna hvíludagin og halgan av hvíluni sum, profeterað við vikuskiftið, fer at finna sína fullu avrik í sjeynda ártúsund av hansara frelsuverkætlan . Hvíludagurin verður tekin um at hoyra til Skaparan Gud í Ez.20,14-20. Og í Ezekiel 9 er " *eitt tekin* " sett á tey, sum hoyra Gudi til, soleiðis at tey ikki verða dripin í

tímanum við guddómligari revsing. At enda , fyri at staðfesta hesa *meginregluna* um vardan **skilnað** , kemur í *Opinb* .

1. Mós.4:16 : " *Tá fór Káin út frá ásjón Harrans og búði í Nod-landi, eystan fyri Eden .* "

Tað var longu eystan fyri Eden, at Ádam og Eva høvdu tikið seg aftur, eftir at tey vóru rikin út úr urtagarði Guds. Hetta land er her givið navnið Nod sum merkir : líðing. Lív Káins verður sostatt merkt av sálarligum og likamligum líðingum, tí at verða vrakaður langt frá andliti Guds letur spor eftir seg sjálvt í harða hjartanum hjá Káini, sum hevði sagt í versni 13, í ótta fyri honum : " *Eg skal verða goymdur langt frá andliti tínum .* "

1. Mós.4,17 : " *Og Káin kendi konu sína ; hon varð við barn og føddi Enok. Síðan bygdi hann bý og kallaði býin eftir soni sínum Enok .* "

Kain verður patriarkur av fólkinum í einum býi, sum hann gevur navnið á fyrsta soninum : Enok sum merkir : at byrja , at læra, at venja og at byrja at brúka okkurt. Hetta navnið tekur saman um alt, sum hesi sagnorð umboða og tað er væl slitið, tí Káin og eftirkomarar hansara víga eitt slag av samfelag uttan Gud, sum heldur fram til heimsins enda.

1. Mós 4,18 : " *Og Enok átti Írad, og Írad átti Mehujael, og Mehujael átti Metusael, og Metusael átti Lamek .* »

Hendan stutta ættargreinin steðgar tilætlað við persónin, sum eitur Lamek, hvørs nágreiniliga týðningur framvegis er ókendur, men orðið í hesi rót snýr seg um undirvísing sum navnið Enok , og eisini eitt hugtak um vald .

1. Mós.4,19 : " *Lamek tók tvær konur : onnur æt Ada, og hin Zilla .* »

Vit finna í hesum Lamek eitt fyrsta tekin um brotið við Gud, sambært hvørjum " *maður skal fara frá faðir og móður síni og verða sameindur við konu sína, og tey bæði verða eitt hold* " (sí 1. Mós. 2,24) . Men í Lamek er maðurin knýttur at tveimum kvinnum og tær triggjar verða eitt hold. Eyðsæð er skilnaðurin frá Gudi totalur.

1. Mós.4,20 : " *Og Áda føddi Jabal : og hann var faðir teirra, sum búgva í tjøldum og seyði .* "

Jabal er patriarkur hjá nomadiskum hirðum eins og nøkur arabisk fólksløg enn eru í dag.

1. Mós.4,21 : " *Og beiggi hansara æt Jubal : hann var faðir at øllum teimum, sum sláa harpu og pípu .* »

Jubal var patriarkur hjá øllum tónleikarum, sum hava eitt týðandi pláss í gudleysum siðmenningum , enntá í dag har mentan, vitan og listamaðurin eru grundarlagið undir okkara nútíðarsamfeløgum.

1. Mós 4,22 : " *Zilla føddi eisini Tubal Káin, sum gjørði øll ljóðføri av kopari og jarni. Systir Tubal Káin var Naama .* »

Hetta versnið er í mótsøgn til tær offisiellu læruna hjá søgufrøðingum, sum halda eina bronsuöld áðrenn jarnöldina. Í sannleikanum dugdu teir fyrstu menninir sambært Gudi at smiða jarn, og kanska síðani Ádam sjálvan, tí teksturin sigur ikki, at Tubal Káin var faðir teirra, sum smiða jarn. Men hesar avdúkaðu smálutir eru givnir okkum, soleiðis at vit skilja, at siðmenning hevur verið til síðani fyrstu menninar. Teirra gudleysu mentan var ikki minni raffinerað enn okkara í dag.

1. Mós.4,23 : " *Lamek segði við konur sínar : Ada og Zilla, lurtið eftir rødd míni ! Konur Lameks, hoyrið orð mítt ! Eg havi dripið mann fyri sár mítt og ungan mann fyri snudd mítt .* »

Lamek rósar sær fyri báðum konum sínum, at hann drap ein mann, sum særir hann í Guds dómi. Men við øvund og spotti leggur hann afturat, at hann eisini drap ein ungan mann, sum ger hansara mál verri í Guds dómi og ger hann til ein ektaðan endurtøku " drápsmann " .

1. Mós 4,24 : " *Káin skal hevnast sjey ferðir, og Lamek sjeyti-sjey ferðir .* »

Hann spottar síðani ta mildleika, sum Gud vísti Káini. Av tí at eftir at hava dripið ein mann, skuldi deyði Káins hevnað, sjei ferðir, eftir at hava dripið ein mann og ein ungan mann, verður Lamek hevnaður av Gudi, sjei ferðir. Ein kann ikki ímynda sær slíkar andstyggiligar viðmerkingar. Og Gud vildi avdúka fyri menniskjanum, at fyrstu umboð hennara frá øðrum ættarliði, tað hjá Káini til tað sjeinda, tað hjá Lamek, høvdu nátt hægsta stig av gudloysi. Og hetta er hansara sýning av avleiðingini av at vera skildur frá honum.

1. Mós.4,25 : “ *Og Adam kendi konu sína aftur ; og hon fòddi son og kallaði hann Set, tí hon segði: «Gud hevur givið mær annað avkom í staðin fyri Ábel, sum Káin drap .»* »

Navnið Seth, sum á hebraiskum verður úttalað sum “ cheth ” vísir til grundarlagið undir mannakroppinum. Summi týða tað sum “ javnvirði ella endurgjald ” men eg havi ikki kunnað funnið eina grundgeving fyri hesum uppskoti á hebraiskum. Eg varðveiti tí “ grundarlagið undir likaminum ”, tí Seth verður rótin ella grundgrundarlagið undir tí trúgvu ættini, sum 1. Mós.6 fer at nevna við útrykkinum “ *Guds synir* ”, og letur “ kvinnurnar ” uppreistrarhugaðar eftirkomarar av ættini hjá Káini, sum lokka teir, í mótstøðu, navnið *menn* ” da .

Í Seth sáar Gud og ger eitt nýtt “ *fræ* ” at rísa upp, har sjeindi eftirkomarin, ein annar Enok, er givin sum dømi í 1. Mós. Hesin Enok livdi upp til navn sítt, tí hansara “ undirvísing ” var til Guds dýrd, ólíkt navnframa hansara, son Lameks, son av Káins ætt. Og bæði, Lamek uppreistrarmaðurin og Enok hin rættvísi vóru “ sjeindi ” eftirkomararnir av teirra ætt.

1. Mós.4,26 : “ *Og Set átti eisini ein son, og hann nevndi hann Enosj. Tá fóru fólk at ákalla navnið á YaHWéH .* »

Enosch merkir : maður, deyðiligur, óndur. Hetta navnið er knýtt at tíðini, tá fólk fóru at ákalla navnið á YaHWéH. Tað, sum Gud vil siga okkum við at binda hesi bæði tingini saman, er, at maðurin av trúgvandi ættini er vorðin tilvitaður um óndskapin í síni náttúru, sum harafturat er deyðilig. Og henda tilvitan fekk hann at leita sær Skapara sín fyri at heiðra Hann og trúfast tilbiðja Hann á ein hátt, sum skuldi vera Honum dámligur.

Mósebók 5

Skilnaður gjøgnum halgan .

Í hesum kapitli 5 hevur Gud savnað saman ættina, sum varð honum trúgv. Eg leggji fram fyri tykkum nærri kanningin av eini fyrstu vers, sum loyva okkum at skilja orsökina til hesa uppteljing, sum fevnir um tíðina millum Adam og tann kenda Nóa.

1. Mós.5,1 : “ *Hetta er bókin um ættarlið Ádams. Tá Gud skapti menniskjað, skapti hann tað í Guds líki .* »

Hetta versíð setur støðið fyri nøvnalistanum á teimum monnunum, sum eru nevndir. Tað hvílir alt á hesi áminning : “ *Tá ið Gud skapti menniskjað, gjørði hann tað í Guds líki .* ” Vit mugu tí skilja, at fyri at koma inn á hendan lista skal menniskjað hava varðveitt sína “ *líkleika Guds* ”. Vit kunnu sostatt skilja, hví nøvn, sum eru so týðandi sum Káin, ikki koma á hendan listan. Tí tað er ikki ein likamlig líking men ein karakterlíking, og kapitlur 4 hevur júst víst okkum tað hjá Káini og eftirkomarum hansara.

1. Mós.5,2 : “ *Hann skapti tey sum mann og kvinnu og signaði tey og kallaði tey Ádam, á tí degi, tey vórðu skapt .* ”

Eisini her merkir áminningin um Guds signing av manninum og kvinnuni, at tey nøvn, sum fara at verða nevnd, eru signað av Gudi. Áheitan um, at Gud hevur skapt teirra, varpar ljós á týðningin, hann gevur at verða viðurkendur sum ein skapara Gud, sum skilir, halgar

sínar tænarar, við hvíludagsmerkinum, sum hvílurnar halda sjeýnda dagin í øllum teirra vikum. At varðveita Guds signing við halgan av hvíluvegnum og líkleika hansara persóni eru treytirnar, sum Gud krevur fyri, at menniskju eru verd at verða kallað "menniskja". Burtursæð frá hesum fruktum gerst menniskjað í hansara dómi eitt meira ment og útbúgvíð "djór" enn onnur sløg.

1. Mós.5,3 : "Og Adam livdi hundrað og tríati ár og føddi son í síni egnu líki, eftir mynd síni, og hann nevndi hann Set."

Eftir øllum at døma mangla tvey nøvn millum Adam og Set : tey hjá Káini (sum ikki er úr trúgvu ættini) og hjá Ábeli (sum doyði uttan eftirkomarar). Standardurin fyri signaðum vali er sostatt vístur. Sama verður galdandi fyri øll onnur nevnd nøvn.

1. Mós.5,4 : "Og dagar Adams, eftir at hann fekk Set, vóru átta hundrað ár. og hann føddi synir og døtur."

Tað, sum vit mugu skilja, er, at Adam "føddi synir og døtur" áðrenn og eftir føðing "Sets", men hesi vístu ikki trúna hjá pápanum ella "Sets". Teir lögdu seg saman við „djóramonnum“, sum vóru ótrúgvir og vanvirdu hin livandi Gud. Soleiðis, millum øll tey, sum vóru fødd av honum, eftir deyða Ábels, var "Seth" tann fyrsti, sum skilti seg við síni trúgv og sínum trúfesti móti Gudinum YaHWÉH, sum skapti og myndaði jarðliga faðir hansara. Onnur eftir hann, sum vóru dulnevnd, hava kanska fylgt hansara fyrmynd, men tey eru dulnevnd, tí listin, sum Gud hevur valt, er bygdur á skiftið hjá teimum fyrstu trúføstu monnum hjá hvørjum av teimum eftirkomarunum, sum eru lagdir fram. Henda forkláringin ger skiljandi tann longu høgga aldurin, "130 ár" hjá Ádami, tá sonur hansara "Set" varð føddur. Og henda meginregla er galdandi fyri hvønn av teimum útvaldu, sum eru nevndir á tí langa listanum, sum endar við Nóa, tí triggir synir hansara : Sem, Ham og Jafet verða ikki útvaldir, ikki vera í hansara andaligu líki.

1. Mós.5,5 : "Allar dagarnar, sum Adam livdi, vóru níggju hundrað og tríati ár; tá doyði hann."

Eg fari beint til tann sjeýnda útvalda sum eitur Enok ; ein Enok, hvørs persónur er tað absolutta øvugta av Enok, soni Káins.

1. Mós. 5,21 : "Og Enok livdi seksti-fimm ár og føddi hann Metusela."

1. Mós.5,22 : "Og Enok gekk við Gudi trý hundrað ár eftir, at hann hevði føtt Metusela; og hann føddi synir og døtur."

1. Mós.5,23 : "Og allar dagar Enoks vóru trý hundrað og seksti-fimm ár."

1. Mós.5,24 : "Enok gekk við Gudi; **tá var hann ikki longur, tí at Gud tók hann burtur**."

Tað er við hesum serligu útrykkinum av málinum hjá Enok, at Gud opinberar tað fyri okkum : antediluvianarnir finga eisini sín "Elias" tikin upp til himmals uttan at fara ígjøgnum deyðan. Faktiskt er uppskriftin í hesum versinum øðrvísi enn øll hini, sum enda við lívinum hjá Ádami, við orðunum "síðani doyði hann".

Næst kemur Metusela, maðurin, sum livdi longst á jørðini, 969 ár; síðani ein annar Lamek úr hesi ætt signaður av Gudi.

Mós :5:28 : "Lamek livdi hundrað og áttatíu og tvey ár og fekk son."

1. Mós :5:29 : "Hann kallaði navnið Nóa og segði: **Hesin maðurin skal troysta okkum fyri okkara arbeiði og strev av hondum okkara, sum kemur úr tí landi, sum Harrin hevur bannað**."

Fyri at skilja týðningin av hesum versinum, mást tú vita, at navnið Nóa merkir : hvíld. Lamek ímyndaði sær sanniliga ikki í hvønn mun orð hansara fóru at verða uppfylt, tí hann sá "tað bannaða landið" bert úr vinklinum av "okkara arbeiði og arbeiði okkara hondum," segði hann. Men í Nóa tíð fer Gud at oyðileggja tað orsakað av óndskapinum hjá monnum, sum tað ber, sum 1. Mósebók 6 fer at loyva okkum at skilja. Men Lamek, pápi Nóa, var ein

útvaldur, sum , eins og teir sjáldsomu útvaldu í hansara tíð, mátti vera harmur um at síggja óndskapin hjá monnunum rundan um seg vaksa.

1. Mós.5,30 : “ *Og Lamek livdi fimm hundrað og níti og fimm ár, eftir at hann hevði føtt Nóa, . og hann føddi synir og dóttur.* ”

1. Mós.5 :31 : “ *Allar dagar Lameks vóru sjev hundrað og sjevti og sjev ár; síðan doyði hann* ” .

1. Mós. 5,32 : “ *Og Nóa livdi fimm hundrað ár og átta Sem, Kam og Jafet .*”

Mósebók 6

Skilnaður miseydnast

1. Mós.6,1 : “ *Og tá ið menniskjuni fóru at fjølgast á jørðini, og dóttur vórðu føddar teimum,* ”

Sambært lærdóminum, sum eru lærdar áður, er hesin menniskjafjöldin tann djóranormurin, sum vanvirðir Gud, sum sostatt hevur góða orsök til at vraka tey eisini. Lokkanin hjá Ádami av konu hansara Evu er endurgivin í øllum menniskjanum og tað er normaliteturin eftir holdinum : gentur lokka menn og tær fáa frá teimum tað, sum tær ynskja.

1. Mós.6: 2 : “ *Og Guds synir sóu mannaðóttur, at tær vóru vakrar, og teir tóku sær konur av øllum, sum teir valdu .*”

Her gerst tingini trupul. **Skilnaðurin** millum tey halgaðu og tey vantrúgvandi vantrúgvandi hvørvur at enda. Teir halgaðu, sum her logiskt verða kallaðir „ *Guds synir* “, falla undir lokkan „ *av menniskjadøtrum* “, tað vil siga *av menniskjaliga* „, djóra“ bólkinum . Hjúnabandssamgongur gerast sostatt orsøkin til, at tann **skilnaðurin** , sum Gud ynskir og søkir, fellur saman. Tað var henda ógloymandi upplivingin , sum seinni fór at fáa hann at forbjóða Ísraelsbørnum at taka fremmandar kvinnur til konu . Flóðaldan, sum fer at standast av hesum, vísir, hvussu hetta forboðið skal lýðast . Til hvørja reglu eru undantøk , tí summar kvinnur tóku tann sanna Gud við jødiska mannum sum Rutt. Vandin er ikki, at konan er útlendingur, men at hon leiðir ein “ *Guds son* ” í heidnt fráfall við at fáa hann at taka siðbundnu heidnu trúgvina av hansara uppruna. Harumframt er tað øvugta líka forboðið, tí ein kvinna, sum er ein “ *Guds dóttir* ”, setur seg sjálva í deydiligan vanda við at giftast við einum “ *mannasoni* ” , sum er eitt “ *djór* ” og av følskari trúgv , sum er enn hættisligari fyri hana. Tí hvør “ *kvinna* ” ella “ *genta* ” er bert ein “ *kvinna* ” í lívi sínum á jørðini, og tey útvaldu teirra millum fáa, eins og menn, eitt kynsleyst himmalskt likam, sum líkist Guds einglum. Ævinleikin er unisex og ein mynd av persóninum Jesus Kristus, tað fullkomna guddómliga fyrmyndin.

Trupulleikin við hjúnalagnum er enn aktuellur. Tí tann, sum giftist einum, sum ikki er av hansara trúgv, vitnar ímóti síni egnu trúgv , um hon er røtt ella skeiv. Harumframt vísir henda gerð líkasæla mótvegis átrúnaði og harvið mótvegis Gudi sjálvum. Tann útvaldi skal elska Gud fram um alt fyri at vera verður til valið. Nú, tá ið sambandið við útlendingin er honum óhugnaligt, gerst tann útvaldi, sum ger sáttmála um tað, óverdur valið og trúgv hansara gerst sjálvsøkin, ein illusiún, sum endar við ógvusligum vónbrotum. Eftir er ein seinasti frádráttur at gera. Um hjúnabandið framvegis hevur hendan trupulleikan , er tað tí, at nútíðar mannasamfelagið er í somu siðloysisstöðu sum tey í Nóa tíð. Hesin boðskapurin er tí fyri okkara seinastu tíð, tá lygnir ráða yvir menniskjaligum huga , sum gerast totalt stongd fyri guddómligum “ *sannleika* ”.

Av tí at tað hevur týdning fyri okkara „ *endatíð* “, “ *hevur Gud ført meg til at menna seinast hendan boðskapin, sum er opinberaður í hesi frásøguni í 1. Mósebók. Tí upplivingin hjá teimum útvaldu undan flóðalduni er samanborin við eini eydnuríkari “ *byrjan* ” og einum*

syrgilig " enda " í fráfalli og andstygd. Nú, henda upplivingin tekur eisini saman um ta av hansara seinastu kirkju í sínum stovnsliga formi " Sjeyndadags adventist ", offisielt og søguliga signað í 1863 men andaliga í 1873 , í " *Filadelfia* " , í Opinb. , í sínum " enda " , orsakað

av sínum formalistisku *lýggju* og orsakað av *sínum* samgongu við *ökumenisku* fíggindaleguna í 1995 . Tíðin, tá Gud góðkennir hendan kristna trúarstovnin, er sostatt ásett við " byrjan og enda . " Men eins og jødiski sáttmálin varð hildin fram gjøgnum teir tólv ápostlarnar, sum Jesus valdi, so er adventistaarbeiðið hildið fram gjøgnum meg og øll, sum, tá ið tey fáa hetta profetiska vitnisburðin, endurgeva tey trúarverk, sum Gud upprunaliga signaði í undangongumonnunum í adventismuni í 1843 og 1844, sum teirra trúgv var greitt, at teirra profetiska b verða sett í spurnartekin . Tá ið siðvenjan av hvíludegnum gerst móguliga formalistisk og siðbundin, signar Guds dóm ikki longur annað enn kærleikan til sannleikan, sum er at finna í Hansara útvaldu, " frá byrjan til enda " , tað vil siga , til ta sonnu dýrdarfullu afturkomu Kristusar, sum verður sett fyri seinastu ferð á vári 2030.

Við at leggja seg fram í Opinberingini 1,8 sum " *alfa og omega* " , avdúkar Jesus Kristus fyri okkum ein lykil til at skilja bygnaðin og tann tátin, sum hann avdúkar okkum undir í allari Bíbliuni , hansara " *dóm* " Hon er altíð grundað á eina eygleiðing av støðuni av " *byrjanini* av ellie , av einum ella " , sum er " . kap. Henda meginregla kemur fram í Dán 5 har orðini, sum Gud hevur skrivað á veggini, " *talt, talt* " , og síðani " *vigað og býtt* " , umboða " *byrjanina* " av lívinum hjá Belsazar kongi og tíðina á hansara " *enda* " . Á henda hátt staðfestir Gud , at hansara dómur er grundaður á varandi stýring av tí dømnda evninum . Hann var undir hansara eygleiðing frá síni " *byrjan* " ella " *alfa* " til sín " *enda* " , " *sítt* " *omega* " .

Í Opinberingarbókini og í temanum í brøvunum , sum eru ætlað teimum " *sje* *kirkjunum* " ásetir sama meginregla " *byrjan og enda* " á øllum viðkomandi " *kirkjum* " . Fyrst finna vit ápostólsku kirkjuna , hvørs dýrdarfulla " *byrjan* " verður mint á í boðskapinum, sum er borin til " *Efesus* " , og har " *endi* " hennara setur hana undir hóttan um at fáa Guds Anda tikin aftur orsakað av vantandi eldhuga . Boðskapurin, sum varð borin " *Smyrna* " áðrenn 303, vitnar lukkutíð um, at kall Kristusar til umvending varð hoyrt til Guds dýrd. Síðani, páva rómversk-katóliska kirkjan byrjar í " *Pergamum* " í 538 , og endar í " *Thyatira* " um tíðina av protestantisku trúbotini men serliga offisielt tann av deyða Pius páva 6, varðhaldsfongslaður í fongisli eisini í Valence, í mínum býi, í Fraklandi, í 1799s er appval faith av Gud avmarkað av. " *Byrjanin* " hjá henni verður rópt upp í " *Thyatira* " og " *endin* " hjá henni verður avdúkaður í " *Sardis* " í 1843 orsakað av sunnudagssiðvenjuni, sum er arvað frá rómversku trúgvini. Jesus kundi ikki verið greiðari í sínum boðskapi, " *tit eru deyðir* ", ikki vera forvirraður. Og í triðja lagi undir " *Filadelfia og Laodikea* " letur málið um stovnsligu adventismuna , sum vit sóu áður , temaið í boðskapunum , sum eru ætlað teimum " *sje* *kirkjunum* " og tíðini í teimum tíðum , sum tær ímynda .

Við at avdúka okkum í dag, hvussu hann hevur dømt ting, sum longu eru framd, og frá " *byrjan* " sum 1. Mósebók, gevur Gud okkum lyklarnar til at skilja, hvussu hann dømir fakta og kirkjurnar í okkara tíð. " *Dómurin* " sum kemur fram úr okkara kanning ber sostatt " *Innsiglið* " av Anda hansara guddómleika.

1. Mós.6: 3 : " *Tá segði Harrin : Andi mín skal ikki altíð stríðast við menniskjað, tí tað er eisini hold, men dagar hansara skulu vera hundrað og tjúgu ár .* »

Minni enn 10 ár áðrenn Kristusar afturkomu fær hesin boðskapurin ein ótrúliga aktuellan karakter í dag. Lívsins andi, sum Gud hevur givið, " *skal ikki altíð vera í menniskjanum, tí at hann er eisini hold, men dagar hansara skulu vera hundrað og tjúgu-og níggju ár .* " Tað var faktiskt ikki tann týdningurin , sum Gud gav orðum hansara . Skil meg , og skil hann : Gud gevur ikki upp á sína sekstúsund ára ætlan um at kalla og velja tey útvaldu. Hansara trupulleiki liggur í tí ógvusligu lívslongdini, hann gav antediluvians

síðani Ádam sum doyði 930 ára gamal , eftir hann, skal ein annar Metusela liva, hann, til 969 ára gamal . Um talan er um 930 ár av trúfesti, so er málið berandi og enntá Gudi dámlegt, men um talan er um ein øvundsjúkan og andstyggiligan Lamek, so metir Gud, at tað at tola hann í miðal 120 ár verður meira enn nokk. Hesa tulkning staðfestir søgan, tí síðani vatnflóðin endaði, er lívslongdin hjá menniskjum minkað niður í miðal 80 ár í okkara tíð.

1. Mós.6: 4 : " *Og risar vóru á jørðini á teimum døgum, og eisini eftir, at Guds synir komu inn til mannadøtur, og teir føddu teimum børn : hesir vóru teir veldigu menninir, sum vóru kendir í gomlum døgum .* "

Eg mátti leggja neyvleika " **og eisini** " úr hebraiska tekstinum afturat, tí týdningurin av boðskapinum er umskapaður. Gud avdúkar okkum, at hansara fyrsta antediluvian skapan var av gigantiskari stódd, Ádam sjálvur skal hava verið umleið 4 ella 5 metrar høgur. Umsitingin av jarðarflatanum er broytt og minkað. Eitt stig av hesum " *risum* " var virðismikið fimm av okkara, og hann mátti vinna úr jørðini fimm ferðir meira mat enn ein maður í dag. Upprunaliga landið varð tí skjótt fólkkað og búsett yvir allari yvirflatuni. Nágreinileikin " **og eisini** " lærir okkum, at hesin standardurin av " *risum* " ikki er broyttur av samgongunum millum tey halgaðu og vrakaðu, " *Guds synir* " og " *menniskjadøtur* ". So Nóa var sjálvur ein risi á 4 til 5 metrar, eins og børn hansara og konur teirra. Í Mósesar tíð vóru hesir antediluvianu standardirnir enn at finna í Kánáanslandi, og tað vóru hesir risarnir, " *Anakimarnir* ", sum ræddu hebraisku njósnararnar, sum vóru sendir inn í landið.

1. Mós.6: 5 : " *Og Harrin sá , at óndskapur menniskjans var stórur á jørðini, og at hvør hugsan og hugsan hjarta hansara var einans ónd .* "

Ein slík eygleiðing ger hansara avgerð skilliga. Eg minni tykkum á , at hann skapti jørðina og menniskjað fyri at avdúka hesa óndskap , sum er goymd í hugsanum hjá hansara himmalsku og jarðligu skapningum . Ynskta sýningin fekst tí , tí " *allir tankar hjarta teirra vóru bert óndir hvønn dag .* "

1. Mós.6:6 : " *Og Harrin angraði , at hann hevði skapt menniskjað á jørðini, og tað harmaði hann í hjarta hansara .* "

At vita frammanundan, hvat fer at henda, er eitt, men at uppliva tað í uppfyllingini er eitt annað. Og frammi fyri veruleikanum um at ráða yvir tí ónda, kann tankin um umvending, ella meira nágreiniliga um angur, løtuvíst spretta fram í huga Guds, so stór er hansara líðing framman fyri hesi moralsku vanlukkuni.

1. Mós.6:7 : " *Og Harrin segði : Eg skal oyðileggja menniskjað, sum Eg havi skapt, av jørðini, bæði menniskju og djór, og skriðandi og fuglar himmalsins ; tí eg angri, at eg havi gjørt tey .* "

Beint áðrenn vatnflóðina sær Gud sigurin hjá Satani og illum andum hansara yvir jørðini og íbúgvunum á henni. Fyri hann er stríðið ógvusligt men hann hevur fingið ta sýning, sum hann vildi fáa. Tað einasta, sum er eftir, er at oyðileggja hendan fyrsta lívsformin, har menn liva ov leingi og eru ov valdsmiklir í risastøddum. Djór á jørðini, sum eru tætt við menniskjað so sum seyð, skriðdjór og luftfuglar noyðast at hvørva fyri allar ævir saman við teimum.

1. Mós.6:8 : " *Men Nóa fann náði í eygum Harrans .* "

Og sambært Ezekiel 14 fann hann einsamallur náði hjá Gudi, børn hansara og konur teirra vóru ikki verd at verða frelst.

1. Mós.6,9 : " *Hetta eru ættarlið Nóa. Nóa var rættvísur og rættvísur maður í síni tíð ; Nóa gekk saman við Gudi .* "

Eins og Job verður Nóa dømdur „ *rættvísur og rættvísur* “ av Gudi. Og eins og tann rættvísi Enok frammanundan honum, so roknar Gud við hann, at hann „ *gongur* ” saman við honum.

1. Mós.6,10 : " *Nóa fekk trýggjar synir : Sem, Kam og Jafet .* "

500 ára gamal sambært 1. Mós.5,22, “*fekk Nóa tríggar synir: Sem, Kam og Jafet.*” Hesir synirnir skulu vaksa upp, gerast menn og taka konur. Nóa verður tí hjálptur og hjálptur av synum sínum, tá hann skal byggja ørkina. Millum tíðina, tá tey vóru fødd, og vatnflóðina, fara 100 ár at ganga. Hetta prógvar, at „ 120 árini ” í vers 3 ikki snúgva seg um tíðina, sum hann fekk at klára byggingina.

1. Mós.6,11 : “*Jørðin var spilt fyri Gudi, jørðin var full av harðskapi.*”

Korrupsión er ikki neyðturviliga harðlig, men tá harðskapur merkir og eyðkennir hann, gerst líðingin hjá kærleikans Gudi hörð og ótolandi. Hesin harðskapurin, sum røkkur sínum hæddini, er av tí slagnum, sum Lamek rósti sær av í 1. Mós. 4,23 : “*Eg havi dripið ein mann fyri mín sár, og ein ungan mann fyri mín sár.*”

1. Mós.6,12 : “*Og Gud hugdi at jørðini, og sí, hon var spill ; tí at alt hold hevði spilt veg hansara á jørðini.*”

Um minni enn 10 ár fer Gud at hyggja aftur at jørðini og finna hana í sama standi sum tá vatnflóðin kom, „*alt hold hevur spilt veg hansara*“. Men tú mást skilja, hvat Gud meinar, tá hann tosar um korrupsión. Tí um tilvísingin til hetta orðið er menniskjalig, so eru svarini eins nógv og meiningarnar um evnið. Hjá Skaparanum Gudi er svarið einfalt og nágreiniligt. Hann kallar korrupsión allar tær perversiónir, sum maður og kvinna hava við sær til ta skipan og reglur, hann hevur sett á stovn : Í korrupsiónini átekur maðurin ikki longur sín leiklut sum maður, og kvinnan ikki longur sín leiklut sum kvinna. Málið um Lamek, ein tvíkyndan, eftirkomarinn av Káini, er eitt dømi, tí guddómligi normurin sigur við hann : “*Ein maður skal fara frá pápa og móður síni og verða saman við konu síni.*” Útsjóndin á teirra kropsbygnaði avdúkar leiklutin hjá manni og kvinnu. Men fyri at skilja betur leiklutin hjá tí, sum er givin sum “*hjálp*” til Ádam, gevur hennara symbolska mynd av Kristusar kirkju okkum svarið. Hvørja “*hjálp*” kann kirkjan geva Kristusi ? Hansara leiklutur er at økja um talið av teimum útvaldu, sum eru frelst, og at góðtaka líðing fyri hann. Tað sama er galdandi fyri kvinnuna, sum er givin Ádami. Manglandi muskuløsu kraftina hjá Ádami, er hennara leiklutur at føða og uppala børn síni, ***til tey aftur funnu eina familju og soleiðis verður jørðin fólkað***, sambært skipanini, sum Gud hevur boðið í 1. Mós. *og havið vald yvir fiskinum í havinum, yvir himmalsins fuglum og yvir øllum livandi, sum rørist á jørðini.*” Í síni perversión hevur nútíðarlívið vent hesum norminum bakið. Miðsavnað lív í býum og ídnaðarvinna saman skaptu tann alsamt vaksandi tørvin á pengum. Hetta fekk kvinnurnar at sleppa sínum leikluti sum mammur fyri at fara at arbeiða á verksmiðjum ella handlum. Illa uppvaksin eru børn vorðin kapislig og krevjandi og í 2021 framleiða ein ávøkst av harðskapi og tey samsvara júst við lýsingina, sum Paulus gevur Timoteusi í 2. Tim. 3,1-9. Eg heiti á tykkum um at taka tykkum tíð at lesa, við øllum tí uppmerksemi, tey hava uppborið, í síni heild, tey bæði brøvini, sum hann vendir sær til Timoteus, fyri at finna í hesum brøvum tey støði, sum Gud hevur sett, frá byrjan av, vitandi at hann ikki broyttist og ikki fer at broytast millum nú og afturkomu hansara í 02.

1. Mós.6:1 3 : “*Og Gud segði við Nóa : Endin á øllum holdi er komin fyri mær ; tí at teir hava fyllt jørðina við harðskapi ; sí, eg skal oyðileggja teir saman við jørðini.*”

Við tí at óndskapurin er óafturvendandi raðfestur, er oyðileggingin av íbúgvunum á jørðini framvegis tað einasta, sum Gud kann gera. Gud ger einasta jarðliga vini sínum kunnugt sína ógvusligu ætlan, tí hansara avgerð er tikin og endaliga fastlögð. Neyðugt er at leggja til merkis ta serligu ørindini, sum Gud gevur Enok, tí einasta, sum fer inn í ævinleikan uttan at fara ígjøgnum deyðan, og Nóa, tí einasta menniskjanum, sum varð funnin verdur at yvirliva útrýmingarflóðina. Tí í orðum sínum sigur Gud “*tey hava ...*” og “*Eg skal oyðileggja tey.*” Av tí at hann varð trúfastur, er Nóa ikki ávirkaður av Guds avgerð.

1. Mós.6,1 4 : “*Ger tær eina ørk úr harpiksviði ; Tú skalt skipa hesa ørkina í kyknum, og tú skalt klæða hana við sjógvi innan og uttan*”

Nóa skal yvirliva og ekki hann einsamallur tí Gud vil hava lívið hjá hansara skapanarverki at halda fram til endan av teimum 6000 árunum av valinum av hansara verkætlan. Fyri at varðveita tað útvalda lívið undir vatnflóðini, skal ein flótandi ørk byggjast. Gud gevur Nóa sínar boð. Hann fer at brúka vatnmótstøðuført mjúkt viði og bøgan verður gjørd vatntætt við einum lag av steypi, harpiksið tikið úr furu ella gran. Hann fer at byggja kyknur, soleiðis at hvørt slag livir hvør sær fyri at sleppa undan stressandi konfrontatiónum fyri djórini umborð. Uppihaldið í ørkini fer at vara í eitt heilt ár, men arbeiðið er stýrt av Gudi, sum einki er ógjørlegt fyri.

1. Mós.6,15 : “ *Soleiðis skalt tú gera hana : ørkin skal vera trýggjar hundrað alnir long, fimmti alnir breið og tríati alnir høg .*

Um " alin " var tann hjá einum risa, so kundi hann verið fimm ferðir tann hjá hebrearum sum var umleið 55 cm. Gud avdúkaði hesar víddir í tí standardi, sum hebrearar og Móses kenna, sum fær hesa søguna frá Gudi. Tann bygd bogin var sostatt 165 m langur, 27,5 m breiður og 16,5 m høgur. Tann fýrkantaða kassaformaða ørkin var tí av imponerandi stødd men hon varð bygd av monnum, hvørs stødd var í samsvari við hana. Tí vit finna, fyri hæddina á henni, trýggjar hæddir á umleið fimm metrar til menn, sum sjálvir mátaðu millum 4 og 5 m í hædd.

1. Mós.6,16 : “ *Tú skalt gera **vindeyga** til ørkina , og tú skalt gera hana **eina alin høga** omanfyri ; tú skalt seta upp **hurð** við **síðuna** av ørkini ; og tú skalt byggja eina niðaru hædd, eina aðru og eina triðju . »*

Sambært hesi lýsing varð einasta " hurðin " í ørkini sett á støði við fyrstu hædd " á síðuni á ørkini . " Ørkin var fullkomiliga innilokað, og undir takinum á triðja stigi , skuldi eitt vindeyga 55 cm høgt og breitt haldast stongt til flóðaldan endaði, sambært 1. Mós. Tey, sum vóru í ørkini, livdu í myrkri og kunstum ljósi frá oljulampum alla tíðina, flóðaldan var, t.e.

1. Mós.6,17 : “ *Og eg fari at koma við vatnflóð yvir jørðina, at oyðileggja alt hold, sum lívsins andadráttur er í undir himlinum ; alt á jørðini skal glatast . “*

Við hesi oyðilegging vil Gud leggja ein ávaringsboð eftir seg til menniskju, sum skulu endurfólka jørðina eftir vatnflóðina og til dýrdarfullu afturkomu Jesu Krists við endan av teimum 6000 árunum av guddómligu verkætlanini. Alt lívið fer at hvørva við sínum antediluvianska normi. Tí eftir vatnflóðina fer Gud so við og við at minka støddina á livandi verum, menniskjum og djórum, til støddina á afrikanskum pygmeum.

1. Mós.6,18 : “ *Men eg skal gera sáttmála mín við tykkum ; tú skalt koma inn í ørkina, tú og synir tínir, kona tín og konur syna tína saman við tær . »*

Tey eru átta, sum eru sloppin undan komandi vatnflóðini, men sje y av teimum fáa undantaksliga gagn av serligu og einstøku signingini hjá Nóa. Prógvið sæst í Ez. 14 : 19-20 har Gud sigur : “ Ella um Eg sendi pest inn í tað landið, um Eg helli vreiði Mína út á tað við pest, fyri at oyðileggja menniskju og djór úr tí, og **Nóa , Dániel og Job** vóru í tí , sum Eg livi! sigur Harrin YaHWéH, **teir vildu hvørki bjarga synum ella døtrum, men teir vildu bjarga sálum sínum við rættvísi síni** . Tey verða gagnlig til endurbúgving av jørðini , men ekki vera á andaliga støðinum hjá Nóa , tey bera inn í nýggja heimin teirra ófullkomileika sum skjótt fer at bera sínar ringu ávøkstur.

1. Mós.6,19 : “ *Av øllum livandi av øllum holdi skalt tú føra tvey av øllum slag inn í ørkina, fyri at tey skulu halda lív saman við tykkum : tey skulu vera kall og kvenna .*

Eitt par pr .

1. Mós.6,20 : “ *Av fuglum eftir sínum slagi, av neytum eftir sínum slagi og av øllum skriðdjórum á jørðini eftir sínum slagi, skulu tvey av øllum slagi koma til tín, so tú kanst bjarga teimum á lívi .*

Í hesum versinum, í síni uppteljing, nevnr Gud ekki villdjór , men tey verða nevnd sum tikin umborð á ørkina í 1. Mós.7,14 .

1. Mós.6,21 : “ *Og tit, tak av öllum tí, sum verður etið, og goym tað hjá tykkum, so at tað skal vera tykkum og teimum matur .* ”

Maturin skuldi nørast átta fólk og øll djórini umborð í eitt ár máttu taka nógv pláss á ørkini.

1. Mós.6,22 : “ *Og Nóa gjørði tað og gjørði eftir öllum tí, sum Gud hevði boðið honum .* ”

Trúfastur og stuðlaðir av Gudi røkja Nóa og synir hansara uppgávuna, sum Gud hevur latið teimum . Og her mugu vit minnst til, at jørðin er eitt meginland, sum bert er veitt av áum og løkum. Í økinum á Ararat fjallinum har Nóa og synir hansara búgva , er bara eitt slætt og einki hav Hansara samtíðarmenn tí síggja Nóa byggja eina flótandi konstruktión mitt á einum meginlandi uttan sjógv Vit kunnu tá ímynda okkum spott, sarkasmu og háðing showered við sum lítli b. Men spottararnir fara skjótt at lata vera við at spotta tann útvalda og teir verða druknaðir í vatninum í flóðalduni, sum teir ikki vildu trúgva á.

Mósebók 7

Endaliga skilnaðurin av flóðalduni .

1. Mós.7:1 : “ *Og Harrin segði við Nóa : Kom inn í ørkina, tú og alt hús títt; tí at eg havi sæð teg rættvísan fyri mær millum hesa ættarlið .* »

Sannleiksløtan kemur og tann endaligi **skilnaðurin** av skapanini er framdur . Við at „fara inn í ørkina“ verður lívið hjá Nóa og familju hansara bjargað. Tað er samband millum orðið " ørk " og " rættvísi " , sum Gud roknar Nóa. Hendan leinkjan gongur gjøgnum framtíðar " vitnisburðarørkina " sum verður tann heilaga kistan , sum inniheldur " rættvísi " Guds , sum kemur til sjóndar í formi av teimum báðum talvunum , sum fingur hansara skal gravera síni " tíggju boð " á . Í hesi samanberingina vísir Nóa og fylgisveinarnir seg at vera javnbjóðis við tað, at teir allir fáa gagn av frelsu við at fara inn í ørkina, hóast Nóa einsamallur er verður at verða identifiseraður við hesa guddómligu lógina, sum guddómligi nágreinileikin vísir á : " *Eg havi sæð teg rætt .* " Nóa var tí í fullkomnum samsvari við ta guddómligu lógina, sum longu varð lærd í sínum meginreglum til tænarar hansara undan flóðalduni.

1. Mós.7:2 : “ *Tit skulu taka sjeý pør av hvørjum reinum djóri, hann og kvenn ; eitt par av djórum, sum ikki eru rein, hann og hansara kvennkyn ;* »

Vit eru í einum antediluvian samanhangi og Gud vekir upp munin á djórinum, sum er flokkað sum " *reint ella óreint* ". Hesin standardurin er tí eins gamal og jarðliga skapanin og í 3. Mósebók 11 hevur Gud bert mint aftur á hesar standardir, sum hann setti frá byrjan av . Gud hevur tí eins og " *hvíludagurin* " góðar orsökir til at krevja av sínum útvaldu, á okkara døgum, virðing fyri teimum lutum, sum æra hansara skipan, sum er sett á stovn fyri menniskjað. Við at velja " *sjeý rein pør* " til eitt " *óreint* ", vísir Gud sín fyrimun fyri reinleika, sum hann merkir við sínum " *innsigli* ", nummarinum " 7 " av halgan av tíðini av hansara jarðligu verkætlan .

1. Mós.7:3 : “ *sjeý pør av himlinum, kallkyn og kvennfugl, fyri at halda avkom teirra á lívi á allari jørðini .* ”

Vegna teirra mynd av einglalívunum í himlinum eru eisini “ *sjeý pør* ” av “ *himmalsins fuglum* ” frelst.

1. Mós.7,4 : “ *Tí um sjeý dagar skal eg lata regna á jørðini í fjøruti dagar og fjøruti nætur, og alt livandi, sum eg havi skapt , skal eg oyðileggja av jørðini .* ”

Talið " *sjey* " (7) er enn nefnt , sum merkir " *sjey dagar* " sum **skilja** lötuna , tá djór og menniskju komu inn í ørkina , frá teimum fyrstu fossunum . Gud fer at geva ótroyttligt regn í „ *40 dagar og 40 nætur* “ . Hetta talið “ 40 ” er tað í royndini. Tað fer at snúgva seg um " *40 dagarnar* " , tá hebraisku njósnararnar vórðu sendir inn í Kánáanland og tey " *40 árin* " av lívi og deyða í oyðimørkini sum úrslit av, at teir noktaðu at koma inn í landið, sum risar búgva. Og tá Jesus fer inn í sína jarðligu tænastrá, verður hann latin djevulsins freisting eftir “ *40 dagar og 40 nætur* ” av føstu. Eisini verða “ *40 dagar* ” millum uppreisn Kristusar og úthellingina av Heilaga Andinum á hvítusunnudegi.

Fyri Gud er endamálið við hesum stormregninum at oyðileggja „ *verurnar* , sum hann hevur skapt “ . Hann minnst sostatt , at sum skaparinn Gud, hoyrir lívið hjá øllum hansara skapningum til hansara , at bjarga teimum ella oyðileggja tey . Hann vil læra komandi ættarlið ein stingandi lærdóm, sum tey ikki mugu gloyma.

1. Mós.7:5 : “ *Nóa gjørði alt, sum Harrin hevði boðið honum .* ”

Trúfastur og lýðin, skuffar Nóa ikki Gud, og hann ger alt, sum hann hevur boðið honum at gera .

1. Mós.7,6 : “ *Nóa var seks hundrað ára gamal, tá ið vatnflóðin kom yvir jørðina .* ” »

Nærri verður greitt frá tíðini, men hetta versið setir longu vatnflóðina í 600. ^{árið} av lívi Nóa. Síðani fyrsti sonur hansara varð føddur á 500. ^{ári}, eru 100 ár liðin.

1. Mós.7:7 : " *Og Nóa, hann og synir hansara, kona hansara og konur syna hansara fóru inn í ørkina fyri at sleppa undan vatninum í vatnflóðini .* "

Einans átta fólk sleppa undan vatnflóðini.

1. Mós.7,8 : “ *Av reinum djórum og av óreinum djórum, av fuglum og av øllum tí, sum rørir seg á jørðini,* ”

Gud er játtandi . Eitt par av " *øllum tí , sum rørir seg á jørðini* " fer inn í ørkina fyri at verða frelst . Men úr hvørjum “ *landi* ” , áðrenn vatnflóð ella eftir vatnflóð ? Nútíðin í sagnorðinum " *meut* " leggur upp til eftirflóðaldulandið í Mósetistíðini, sum Gud vendir sær til í søgu síni. Hesin smálutur kundi rættvísgjørt, at ávís skrímslsløg, óynskt á endurfólkaðu jørðini , vórðu slept og fullkomin útrýmd , um tey vóru til áðrenn flóðalduna .

1. Mós.7:9 : " *Hann fór inn í ørkina saman við Nóa, tveir og tveir, ein kall og ein kvinna, sum Gud hevði boðið Nóa .* "

Meginreglan snýr seg um djór men eisini tey trý menniskjapørini, sum triggir synir hansara og konur teirra hava myndað og hansara egna, sum snýr seg um hann við konu sína. Guds val at velja eini pør út avdúkar okkum tann leiklut, sum Gud gevur teimum : at føða og fjølgast.

1. Mós.7,10 : “ *Og eftir sjey dagar vóru flóðalduvatnið yvir jørðini .* ”

Sambært hesi neyvleika fór inngongdin í ørkina fram tíggynda dagin í øðrum mánaði í 600. ^{lívsári} Nóa, tað vil siga 7 dagar áðrenn tann 17., ^{sum víst verður á í} fylgjandi vers 11. Tað var á hesum tíggynda degi, at Gud sjálvur læt " *hurðina* " á ørkini aftur fyri øllum, sum vóru í henni, sambært tí neyvleika, sum er nefnt í vers 16 í hesum kapitli 7.

1. Mós.7,11 : “ *Á sekshundraða ári Nóa livandi, á øðrum mánaði, á sjeynda degi í mánaðinum, brustu allar keldurnar í tí stóra djúpinum út, og himmalvindeyguni vórðu latin upp .* ”

Gud valdi „ *17. dagin í øðrum mánaði* ” í 600. ári Nóa at ^{lata} vindeyguni upp á himlinum . Talið **17** ímyndar dóm í **síni** talkodu í Bíbliuni og hennara profetium.

Útrokningin, sum er staðfest av skiftinum av teimum útvaldu í 1. Mós.6, setur flóðina í 1656 , síðani synd Evu og Ádam, tað vil siga 434 5 ár áðrenn várið árið 6001 av heimsins enda sum verður framt í okkara vanligu kalendara á várinum árið 2001. 30 í okkara lögna og villleiðandi menniskjaálmanakka.

Fylgjandi forkláring verður endurnýggjað í 1. Mós.8,2. Við at vísa til fylgileiklutin hjá " *keldunum til djúpið* " í hesum versinum, avdúkar Gud okkum, at flóðaldan ikki bert var orsakað av regni, sum kom av himlinum. Vitandi um, at " *djúpið* " vísir til jørðina, sum er heilt klædd av vatni frá fyrsta skapanardegi, benda " *keldurnar* " á henni á eina hækking í vatnstøðinum orsakað av sjálvum havinum. Hetta fyrbrigdið fæst við eini broyting av støðinum á havbotninum, sum við at hækka, hækkar vatnstøðið, til tað nærkast tí støðinum, sum fyrsta dagin klæddi alla jørðina. Tað var við at havdýpið søkkaði, at turra lendið kom úr vatninum 3. ^{dagin} og tað var við afturvendandi virksemin, at turra lendið varð klætt av vatninum í flóðalduni. Regnið, sum kallaðist " *himmelvindeygad* ", var bert gagnligt at vísa á, at revsingin kom úr himli, frá himmalska Gudi. Seinni fer henda myndin av " *himmelvindeyganum* " at taka á seg tann øvugta leiklutin sum signingar, sum koma frá sama himmalska Gudi.

1. Mós.7,12 : " *Og tað regnaði á jørðini fjøruti dagar og fjøruti nætur* "

Hetta fyrbrigdið var bundið at undra vantrúgvandi syndarar. Serliga tí, at einki regn var áðrenn hesa vatnflóð. Landið fyri flóðaldu varð veitt og vatnað av áum og áum ; regn var tí ikki neyðugt , ein morgundøgg avloysti tað . Og hetta greiðir frá, hví tey vantrúgvandi høvdu ilt við at trúgva á vatnflóðina, sum Nóa boðaði frá, bæði í orðum og í verki, síðan hann bygdi ørkina á turrum.

Tíðin " *40 dagar og 40 nætur* " miðar eftir eini royndartíð. Afturfyri verður holdliga Ísrael, sum júst er farin úr Egyptalandi, roynt undir fráveru Mósesar, sum Gud heldur hjá honum í hesum tíðarskeiðnum. Úrslitið verður " gullkálvurin " bráðnaður við samtykki hjá Ároni, holdliga beiggja Mósesar. Síðani verða " *40 dagar og 40 nætur* " at kanna Kánaansland, við tí úrsliti , at fólkið noktar at koma inn orsakað av risunum, sum búgva har. Í sínum lagi verður Jesus royndur í " *40 dagar og 40 nætur* ", men hesaferð, hóast hann er veikur av hesi longu føstu, fer hann at standa ímóti djevlinum, sum skal freista hann og fer at enda við at fara frá honum uttan at hava fingið sín sigur. Hon var fyri Jesus tað, sum gjørði hansara jarðligu tænastráð móguliga og lógliga.

1. Mós.7,13 : " *Sama dagin fóru Nóa, Sem, Hám og Jafet, synir Nóa og kona Nóa og konur trýggjar synar hansara við teimum, inn í ørkina : "*

Hetta versið varpar ljós á valið av teimum báðum kynum av menniskjaligum jarðverum. Hvør menniskjaligur maður er fylgdur av sínum " *hjálpára* " , síni kvinnu kallað " *kona* " . Á henda hátt , sýnir hvørt par seg sjálvtt fram í mynd av Kristi og kirkju hansara, " *hjálpára hansara* ", hansara útvalda, sum hann skal frelsa. Tí skjólið í " *ørkini* " er fyrsta myndin av frelsuni, sum hann skal opinbera fyri menniskjum.

1. Mós.7:14 : " *tey, og hvørt djór eftir sínum slag, alt fæ eftir sínum slag, hvørt skriðandi, sum sníkir seg á jørðini eftir sínum slag, hvør fuglur eftir sínum slag, hvør beingjaður fuglur, hvør sum helst, sum hevur veingir . "*

Við at leggja dent á orðið " *slag* " , minnst Gud lógirnar í síni náttúru, sum menniskjað í okkara seinastu tíð tekur gleði av at stríðast, brotið og seta spurnartekin við djór og enntá menniskjasløg. Tað kundi eingin verið størri verji fyri reinleikanum hjá slagnum enn hann. Og hann krevur, at hansara útvaldu deila sína guddómligu meining um evnið, tí fullkomileikin í hansara upprunaligu skapan var í hesum reinleika og absolutta **skilnaði** av sløgum.

Við at leggja dent á beingjaðu sløgini, leggur Gud upp til jørðina og syndarluftina sum eitt ríki, sum er undir Djevulinum, sum sjálvur verður kallaður " *prinsur yvir luftvaldinum* " í Ef. 2,2.

1. Mós.7,15 : " *Og teir fóru inn í ørkina til Nóa, tveir og tveir, av øllum holdi , sum lívsins andadráttur er í .*

Hvørt par, sum Gud hevur valt, **skilur seg** frá teimum av sínum slag, so lív teirra kann halda fram eftir vatnflóðina. Í hesum endaliga **skilnaðinum** setur Gud í verk meginregluna

um tær báðar leiðirnar, sum hann setur fram fyri frælsa menniskjaliga val : tann av tí góða førir til lív men tann av tí ónda førir til deyða.

1. Mós.7,16 : " *Tað komu inn, kall og kvinna, av øllum holdi, sum Gud hevði boðið Nóa.*" Síðani læt Harrin hurðina aftur fyri honum . »

Endamálið við føðing av " *slagnum* " er her staðfest við umrøðuni " *kallkyn og kvennkyn* " .

Her er tann gerðin, sum gevur hesi uppliving allan sín týðning og sín profetiska karakter av endanum av guddómligu náðitíðini : " *Tá læt YaHWéH hurðina aftur fyri honum .*" Tað er løtan, tá lívsins og deyðans ævinleiki **skiljast** uttan møguligar broytingar. Tað sama fer at henda í 2029, tá tey yvirlivandi av teirri tíðini hava valt at heiðra Gud og hansara sjeyndadags hvíludag, antin leygardagin, ella at heiðra Róm og hansara fyrsta dags sunnudag, sambært ultimatuminum, sum uppreistrarhugað menniskja hevur lagt fram í formi av kunngerð. Her verður aftur " *náðidyrnar* " stongdar av Gudi, " *tann, sum letur upp, og tann, sum letur aftur* " sambært Opinberingini 3,7.

1. Mós.7,17 : " *Flóðaldan var í fjóruti dagar á jørðini. Vatnið vaks og lyfti ørkina, og hon varð lyft upp yvir jørðina .*

Ørkin er lyft upp.

1. Mós.7,18 : " *Og vatnið valdaði og valdaði nógv yvir jørðini, og ørkin flótaði á vatninum .*

Ørkin flýtur.

1. Mós.7,19 : " *Og vatnið tók meira og meira, og hvørt høgt fjall, sum var undir øllum himlinum, varð klætt .*

Turr jørð hvørvur alment , kavd av vatni.

1. Mós.7:20 : " *Vatnið stóð upp fimtan alnir oman fyri fjøllini, og tey vórðu klædd .* "

Hægsta fjallið tá var klætt við umleið 8 m av vatni.

1. Mós. 7,21 : " *Og alt, sum rær seg á jørðini , fór til grundar, bæði fuglar og fæ og djór og alt skriðdjór, sum skriðaði á jørðini, og hvørt menniskja .*

Øll djór , sum anda luft, doyggja av at drukna. Nágreinileikin viðvíkjandi fuglunum er júst meira áhugaverdur, tí flóðaldan er ein profetisk mynd av seinasta dóminum, har himmalskar verur, so sum Satan, verða oyðilagdar saman við jarðligum verum.

1. Mós.7,22 : " *Alt, sum hevði lívsins anda í nøsini, doyði .*

Allar livandi verur, sum eru skaptar sum menniskjað, hvørs lív er treytað av andadráttinum, doyggja av at drukna. Hetta er einasti skuggin yvir revsingini av flóðalduni, tí skuldin er strangt á menniskjanum og onkustaðni er deyðin hjá ósekum djórum órættvísur . Men fyri at drukna uppreistrarhugaða menniskjað fullkomiliga, noyðist Gud at oyðileggja saman við teimum tey dýr, sum eins og tey anda luftina í lofthavinum á jørðini. At enda skalt tú hugsa um, at Gud skapti jørðina til menniskjað, sum er gjørt í hansara mynd, og ikki til djórið, sum er skapt at umganga hann, fylgja honum og, tá talan er um alibrúk, at tæna honum.

1. Mós.7:23 : " *Alt livandi, sum var á jørðini, varð oyðilagt, frá menniskjum til neyð til skriðdýr til fuglar á himlinum ; Bara Nóa vóru eftir, og tey ,sum vóru við honum í ørkini .*

Hetta versíð staðfestir munin, sum Gud ger millum Nóa og hansara menniskjaligu fylgjarar, sum eru bólkaðir saman við djórunum, sum øll eru nevnd og varhugað av " **hvat** var við honum í ørkini " .

1. Mós.7,24 : " *Og vatnið ráddi yvir jørðini í hundrað og fimmti dagar .* "

" *Hundrað og fimmti dagarnir* " vóru byrjaðir eftir teir 40 dagarnar og 40 næturnar við ótroyttiligum regni, sum skapti flóðalduna. Havi nátt hægstu hædd á " *15 alnir* " , ella umleið 8 m omanfyri " *hægsta fjall* " *tá* , var vatnstøðið støðugt í " *150 dagar* " . Síðani fer tað so við og við at minka, til tað turkar upp, sum Gud ynskir.

Viðmæli : Gud skapti lívið í einum risa standardi, sum snúði seg um menniskju og djór undan flóðalduni. Men eftir flóðalduna er ætlanin hjá honum at minka um støddina á øllum sínum verum lutfalsliga, so lív verða fødd í norminum eftir flóðalduna. Tá teir komu inn í Kána'an, vitnaðu hebraisku njósnararnir, at teir høvdu sæð við egnum eygum víndrúvuklumpar, sum vóru so stórar, at tað tók tveir menn á teirra stødd at bera tær. At minka um støddir snýr seg tí eisini neyvan um trø, frukt og grønmeti. Sostatt steðgar Skaparin ongantíð upp at skapa, tí við tíðini broytir og lagar hann sína jarðligu skapan til tær nýggju liviumstøðurnar, sum stinga seg upp. Tað skapti svarta pigmenteringina á húðini hjá menniskjum, sum liva útsett fyri sterkari sólargeisling í tropiskum og ekvatoriellum økjum á jørðini, har sólarstrálurnar raka jørðina við 90 stigum. Aðrir húðarlitir eru meira ella minni hvítir ella bleikir og meira ella minni koparlitir alt eftir nøgdini av sólarljósi. Men tað grundleggjandi reyða hjá Ádami (tann Reyða) orsakað av blóði er at finna hjá øllum menniskjum.

Bíblían sigur ikki nærri nøvnini á teimum livandi djórasløgnum, sum vóru undan flóðalduni. Gud letur hetta evnið vera gátuført, uttan serliga opinbering, øll eru fræls í sínum hátti at ímynda sær tingini. Men eg setti fram hypotesuna um, at eftir at hava viljað givið hesum fyrsta forminum av landlívnum ein fullkomnan karakter, hevði Gud ikki skapt, tá, tey forsøguligu skrímslini, hvørs bein eru funnin í dag, av vísindaligum granskarum, í jørðini. So eg legði fram móguleikan fyri, at tey vóru skapt av Gudi eftir vatnflóðina, fyri at intensivera banningina á jørðini fyri menniskjum, sum skjótt skuldu venda sær frá honum aftur. Við at skera seg burtur frá honum, fara tey sostatt at missa vit og ta stóru kunnleika, sum Gud hevði givið frá Ádami til Nóa. Hetta, til tað stigið, at ávís sum støðum á jørðini, menniskjað fer at finna seg í tí niðursettu støðuni sum "hellimaðurin" álopin og hóttur av illgrunasamum djórum, sum í bólkum, hann hóast alt fer at vita, hvussu hann skal oyðileggja við dýrabaru hjálp frá natúrligum illveðri og samkenslufulla góðvilja Guds.

Mósebók 8

Fyribils sundurskiljingin av teimum, sum búðu í ørkini

1. Mós 8,1 : “ *Og Gud mintist Nóa og øll dýrini og alt fetið, sum var við honum í ørkini; og Gud læt vind fara yvir jørðina, og vøtnini róðu.* ”

Tryggja tær, hann gloymdi tað ongantíð, men tað er rætt, at henda serstaka savningin av lívum, sum eru innilokað í flótandi ørkini, gevur menniskjanum og djórasløgnum eina so minkaða útsjónd, at tey tykjast forlatin av Gudi. Hesi lívini eru faktiskt fullkomiliga trygg, tí Gud ansar eftir teimum, sum um tey vóru ein dýrgripur. Tey hava tað dýrabarasta : byrjanina at endurfólka jørðina og breiða seg yvir yvirflatuna.

1. Mós. 8,2 : “ *Keldurnar í djúpinum og himmalsins vindeygu vórðu stongd, og einki regn kom av himli.* ”

Gud skapar flóðalduvatnið eftir tørvi hansara. Hvaðani koma tey? Frá himli, men fram um alt frá skapandi kraft Guds. Við at taka myndina av einum lásvørði, læt hann upp symbolsku himmalsku flóðportrini og tíðin kemur, tá hann letur tey aftur.

Við at vísa til fylgileiklutin hjá "keldunum til avgrundina", avdúkar Gud okkum í hesum versinum, at flóðaldan ikki bert var orsakað av regni, sum kom av himlinum. Vitandi um, at "djúpið" vísir til jørðina, sum er heilt klædd av vatni frá fyrsta skapanardegi, benda "keldurnar" á henni á eina hækking í vatnstøðuni orsakað av sjálvum havinum. Hetta fyribrigdið fæst við eini broyting av støðinum á havbotninum, sum við at hækka, hækkar vatnstøðið til tað røkkur til tað støðið, sum fyrsta dagin klæddi alla jørðina. Tað var við at

havdýpið sökkaði, at turra lendið kom úr vatninum 3. ^{dagin} og tað var við afturvendandi virksemin, at turra lendið varð klætt av vatninum í flóðalduni. Regnið, sum kallaðist " *himmelvindeygad* ", var bert gagnligt at vísa á, at revsingin kom úr himli, frá himmalska Gudi. Seinni fer henda myndin av " *himmelvindeyganum* " at taka á seg tann øvugta leiklutin sum signingar, sum koma frá sama himmalska Gudi .

At vera skaparin, kundi Gud skapt flóðina í eygnablikki, eftir sínum vilja. Hann vildi tó helst virka stigvíst eftir síni longu gjørdu skapan. Hann vísir sostatt menniskjanum, at náttúran í hansara hondum er eitt máttmikið vápn, eitt máttmikið amboð , sum hann manipulerar fyri at bjóða sína signing ella sína banning alt eftir, um hon virkar í góðum ella í óndum.

1. Mós. 8:3 : " *Og vatnið vendi aftur av jørðini og fóru burtur, og vatnið minkaði eftir hundrað og fimmti dagar .* "

Eftir 40 dagar og 40 nætur við ótroyttiligum regni og síðani 150 dagar við stabiliteti á hægsta vatnstøði , er vatnstøðan farin at minka . Smátt um smátt er støðið á havdýpinum minkað, men tað minkar ikki so djúpt sum áðrenn flóðalduna.

1. Mós. 8:4 : " *Á sjeýnda mánaði, á sjeýnda degi í mánaðinum, hvíldi ørkin á fjøllunum í Ararat .* "

Við endan av fimm mánaðum , til dagin, " *á sjeýnda degi sjeýnda mánaðar* " , heldur ørkin upp at flóta ; Tað hvíli á hægsta fjallinum Ararat . Hetta talið " *seytjan* " staðfestir endan á guddómliga dómsgerðini. Tað sæst greitt av hesi kláring, at , undir flóðalduni, flutti ørkin seg ikki langt frá økinum, har hon varð bygd av Nóa og synum hansara. Og Gud vildi hava, at hetta prógv við um flóðalduna skuldi vera sjónligt til heimsins enda , á hesum sama toppinum á Araratfjallinum, sum atgongd til var og framvegis er bannað av russiskum og turkiskum myndugleikum . Men í tí tíðini, sum hann valdi, stuðlaði Gud at taka loftmyndir, sum staðfestu, at eitt stykki av ørkini var til staðar, sum varð fangað í ísinum og kavanum. Í dag kundi fylgisveinaeygleiðing kraftmikið staðfest hesa nærveru. Men jarðligu myndugleikarnir royna ikki júst at æra Skaparan Gud ; Teir bera seg at sum fíggindar móti honum, og í øllum rættvísi lónar Gud teimum væl , við at sláa teir við farsótt og yvirgangsálopum.

1. Mós.8,5 : " *Og vatnið minkaði støðugt til tíggjunda mánað. Í tíggjunda mánaði, fyrsta dagin í mánaðinum, komu fjallatopparnar fram .* "

Minkingin av vatni er avmarkað, tí eftir flóðalduna verður vatnstøðið hægri enn á landinum undan flóðalduni. Fornir dalar verða verandi kavdir og fáa útsjón av núverandi innaru sjógvi sum Miðjarðarhavið, Kaspiskahavið, Reyðahavið, Svartahavið o.s.fr.

1. Mós.8,6 : " *Og tá ið fjøruti dagar vóru farnir, læt Nóa upp vindeygad, sum hann hevði gjørt í ørkini .* "

Eftir 150 dagar við stabiliteti og 40 dagar við bíðitíð, letur Nóa fyri fyrstu ferð lítla vindeygad upp. Lítla støddin á henni, ein alin ella 55 cm , var rættvísgjörd, tí einasta nýtslan var at sleppa fuglum, sum soleiðis kundu sleppa úr lívsins ørk .

1. Mós.8,7 : " *Og hann sendi út ein ravn, og hann fór út og kom aftur, til vatnið var turkað av jørðini .* "

Uppdagingin av turrlandinum er vekjað eftir skipanini " *myrkur og ljós* " ella " *nátt og dagur* " í skapanarbyrjan. Eisini er fyrsti uppdagurin, sum er sendur, tann **óreini** " *ravnurin* " , við fjøður " **svørtum** " sum " *náttin* ". Hann virkar frítt óheftur av Nóa, Guds útvalda. Tað symboliserar tí tær myrku átrúnaðirnar, sum verða virknar uttan nakað samband við Gud.

Meira nágreiniliga ímyndar tað tað holdliga Ísrael av tí gamla samgonguni, sum Gud í nógvum førum sendi profetar sínar til, eins og ravnsins koma og fara, fyri at royna at ríva fólk sítt burtur frá syndarligum siðum. Eins og " *ravnurin* " , helt hetta Ísrael, sum Gud loksins vrakaði, fram við síni søgu **skilt frá** honum.

1. Mós.8:8 : “ *Hann sendi eisini eina dúgvu út fyri at kannna, um vatnið var minkað av jørðini .* ”

Í somu raðfylgju verður tann **reina** " *dúgvan* " , við fjøður " **hvítum** " sum háلكu, send til kanningar. Tað er sett undir merkið “ *dagur og ljós* ”. Í hesum starvinum profeterar hon nýggja sáttmálan, sum er grundaður á blóðið, sum Jesus Kristus hevur úthelt.

1. Mós.8,9 : “ *Men dúgvan fann ongan stað at seta fótasólina, og hon fór aftur til hansara í ørkina, tí at vatnið var yvir allari jørðini.* ” *Hann rætti hondina út og tók hana og førði hana inn í ørkina við sær .*

Ólíkt tí sjálvstøðuga svartu " *ravninum* " er hvíta " *dúgvan* " tætt í ætt við Nóa, sum bjóðar " *hondina at taka hana og fáa hana inn í ørkina* " saman við sær. Tað er ein mynd av tí bandinum, sum knýtir tann útvalda saman við himmalsins Gudi. “ *Dúgvan* ” skal einaferð hvíla á Jesusi Kristi, tá hann leggur seg fram fyri Jóhannesi doyparan fyri at verða doypur av honum.

Eg mæli til at samanbera hesi bæði bíbilsku sitatini ; tann av hesum versinum : “ *Men dúgvan fann einki stað at seta fótasólin* ” við hesum versinum úr Matt.8,20 : “ *Jesus svaraði honum : Revur hava hol, og fuglar himmalsins hava reiðri; men Menniskjasonurin hevur ongastaðni at leggja høvd sítt* ” ; og hesi versini í Jóh. 1: 5 og 11 , har hann tosar um Kristus holdgerðina av tí guddómliga " *ljósinum* " av " *lívnum* " , sigur hann : “ *Ljósið skínur í myrkrinum, og myrkrið skilti tað ikki ... / ... Tað kom til sítt egna, og sítt egna skilti tað ikki .* ” Júst sum " *dúgvan* " kom aftur til Nóa, lat seg taka av honum, í " *hond hansara* " , upprisin, kom loysarin Jesus Kristus aftur til himmals móti guddómleika sínum sum himmskur faðir, hava latið eftir seg á jørðini boðskapin um endurloysingina av sínum nýggju ellevers " *4 gott* ". Og í Opinb .

1. Mós.8,10 : “ *Og hann bíðaði enn sjeý dagar og sendi aftur dúgvuna út úr ørkini .*

Hendan dupulta áminningin um teir " *sjeý dagarnar* " lærir okkum, at fyri Nóa, eins og fyri okkum í dag, varð lívið raðfest og skipað av Gudi á samleikanum í vikuni av " *sjeý døgum* " , eisini symbolska samleikanum av teimum " *sjeý túsund* " árunum av hansara stóru frelsuverkætlan. Hendan áheitan á umrøðuna av hesum talinum “ *sjeý* ” ger, at vit skilja tann týdning, sum Gud gevur tí ; sum vil rættvísgera, at hann verður serliga álopin av djevlinum til dýrdarfullu afturkomu Kristusar, sum skal gera enda á hansara jarðliga ræði.

1. Mós.8,11 : “ *Dúgvan kom aftur til hansara um kvøldið ; og sí, eitt oljublað, sum var sliðið av, var í nevi hansara. Og Nóa visti , at vatnið var minkað av jørðini .*

Eftir langar tíðir av " *myrkri* " kunngjörðar við orðinum " *kvøld* " , kemur vónin um frelsu og gleðin um frelsu frá syndini undir myndina av " *oljutrænum* " , í røð av tí gamla tá av nýggja sáttmálanum. Eins og Nóa visti av einum " *oljublaði* " , at tað vónaða og bíðaða landið fór at vera klárt at taka ímóti honum, so skulu " *Guds synir* " læra og skilja, at himmiríkið er latið upp fyri teimum av **tí, sum er sendur úr himli**, Jesusi Kristi.

Hetta " *olivenblaðið* " vitnaði fyri Nóa , at spíring og vøkstur av trøum enn einaferð var møguligur.

1. Mós.8,12 : “ *Og hann bíðaði enn sjeý dagar ; og hann slepti dúgvuni. Men hon kom ongantíð aftur til hansara .*

Hetta tekin var avgerandi, tí tað prógvaði, at " *dúgvan* " hevði valt at vera verandi í náttúruni, sum enn einaferð bjóðaði henni mat.

Eins og " *dúgvan* " hvørstur eftir at hava borið sín vónboðskap , eftir at hava givið sítt lív á jørðini fyri at loysa síni útvaldu, fer Jesus Kristus, " *Friðarhøvdingin* " , frá jørðini og lærusveinum sínum, og lata teir vera frælsar og sjálvstøðugar at leiða sítt lív til hansara endaliga dýrdarfullu afturkomu.

Mós 8,13 : “ *Á seks hundrað og fyrsta ári, í fyrsta mánaðinum, fyrsta dagin í mánaðinum, turkaðu vatnið av jørðini. Nóa tók klæðið av ørkini og hugði, og sí, at jørðin var turr .*

Turkingin av jørðini er enn partvís, men lovandi, so Nóa átekur sær at lata takið á ørkini upp fyri at hyggja uttan fyri ørkina og vitandi, at hon er komin á land á toppinum á Araratfjallinum, strekti sjónin sera langt og sera breitt yvir sjónarringin. Í flóðaldupplivingini tekur ørkin ímyndina av einum klektum eggi. Tá ið hon klekkar, brýtur høsnarungin skel, sum hann var innilokaður í. Nóa gjørði tað sama ; hann " *tekur klæðið av ørkini* " sum ikki longur verður til gagns at verja hann fyri stormregninum. Legg til merkis , at Gud ikki kemur at lata upp hurðina á ørkini , sum hann sjálvur hevði latið aftur ; Hetta merkir, at hann ikki setir spurnartekin við ella broytir dómsstøðið mótvegis jarðligum uppreistrarmonnum, sum frelsu- og himmalshurðin altíð verður stongd fyri.

1. Mós.8,14 : " *Í øðrum mánaði, sjeýnda og tjúgunda dagin í mánaðinum, var landið turt .*

Jørðin gerst búgvandi aftur eftir at hava verið fullkomiliga innilokað í ørkini í 377 dagar frá tí degi, hon varð farin umborð og Gud læt hurðina aftur.

1. Mós.8,15 : " *Tá talaði Gud við Nóa og segði : .*

1. Mós. 8:16 : „ *Far út úr ørkini, tú og kona tín, synir tínir og konur syna tína .* “

Tað er aftur Gud, sum gevur signalið um útgongdina av " *ørkini* " , hann, sum hevði latið eina " *hurð* " aftur á teimum, sum sótu í henni, áðrenn vatnflóðina.

8:17 : " *Førið út við tykkum alt livandi av øllum holdi, sum er hjá tykkum, bæði fuglar og neyt og alt skriðdýr, sum skriður á jørðini ;*

Scenán líkist tí á fimta degi í skapanarvikuni, men hon er ikki ein nýggj skapan , tí eftir vatnflóðina er endurfólkingin av jørðini ein fasa í verkætlanini, sum er profeterað tey fyrstu 6.000 árini av jarðarsøguni. Gud vildi hava, at henda fasan skuldi vera ógvuslig og avrættandi. Hann gav mannaættini deydilig prógv um ávirkanina av hansara guddómlika dómi. Eitt prógv, sum verður mint á í 2. Pætursbrævi 3 :5 til 8 : " *Tí teir vilja ignorera, at himlarnir vóru til fyrr við orði Guds, og at jørðin varð myndað úr vatni og við vatni, og at við hesum varð heimurin, sum tá varð týndur, varðveitt av vatninum, meðan hann varð varðveitt eldi móti dómsdegi og týning gudleysa manna. Men, elskaðu tit, gloymið ikki hetta eina, at hjá Harranum er ein dagur sum túsund ár, og túsund ár sum ein dagur .* Tann spádda eldflóðaldan verður framd við endan av sjeýnda ártúsund í sambandi við Seinasta Dóm , við at lata upp eldskeldurnar av undirgrundarmagma, sum fara at dekkja alla jørðina. Hetta " *eldvatnið* " , sum er nevnt í Opinberingini 20,14-15, fer at eta yvirflatuna á jørðini við sínum uppreistrarhugaðu ótrúgvu íbúgvum eins og teirra verk, sum teir vildu privilegiera við at vanvirða tann vísta kærleikan hjá Gudi. Og hetta sjeýnda ártúsund varð profeterað av sjeýnda degi í vikuni, hetta sambært defínitionini " *ein dagur er sum túsund ár og túsund ár eru sum ein dagur .* ”

1. Mós.8,18 : " *Og Nóa fór út og synir hansara, kona hansara og konur syna hansara .* "

Dýrini eru komin út, koma umboðini fyri nýggja menniskjað aftur úr ørkini. Tey finna sólarljósið og tað víða og næstan óavmarkaða rúmið, sum náttúran bjóðar teimum, eftir 377 dagar og nætur í innilokaðum í einum trongum og myrkum innilokaðum rúmi.

8:19 : " *Øll dýr, hvør skriðdýr, hvør fuglur og hvørt, sum skrið á jørðini, eftir sínum slag fóru úr ørkini .*

Útgongdin úr ørkini profeterar um inngongdina hjá teimum útvaldu inn í himmiríkið, men bert tey, sum verða dømd rein av Gudi, koma inn. Í Nóa tíð var hetta ikki enn so, tí tey reinu og tey óreinu skuldu liva saman, á somu jørð, stríðast ímóti hvørjum øðrum til heimsins enda.

1. Mós.8,20 : " *Nóa bygdi altar fyri Harranum ; hann tók av øllum reinum djórum og av øllum reinum fugli og ofraði brennioffur á altarinum .*

Brennioffrið er ein gerð, sum hin útvaldi Nóa vísir sína takksemi mótvegis Gudi við. Deyðin hjá einum ósekum offri, í hesum førinum einum djóri, minnir Skapara Gud á

amboðini, sum hann í Jesusi Kristi kemur at loysa sálir sínar útvaldu. Rein djór eru verd at ímynda offrið hjá Kristi, sum skal líknevna fullkomnan reinleika í allari sál, likami og anda síni.

1. Mós.8:21 : “ *Og Harrin luktaði sötan anga, og Harrin segði í hjarta sínum , Eg skal ikki banna jørðina aftur fyri menniskjans skuld, tí at hugsanir hjarta menniskjans eru óndar frá ungdómi sínum ; og eg skal ikki longur sláa alt livandi niður, sum eg havi gjørt .*

Brennioffrið, sum Nóa ofraði, er ein ektað trúargerð, og lýðin trúgv. Tí um hann bjóðar Gudi eitt offur , so er tað sum svar uppá eina offurritual, sum hann gav honum boð um at fremja , langt áðrenn hann lærði hebreararnar, sum fóru úr Egyptalandi, hana. Orðingin " *hugnaligur luktur* " snýr seg ikki um tann guddómliga luktisansin, men um hansara guddómliga Anda, sum bæði virðismetir lýdni hansara trúgva útvalda og ta profetisku sjónina, sum hesin ritualurin gevur hansara framtíðar samkenslufulla offri , í Jesusi Kristi.

Fram til seinasta dóm verður eingin meira oyðileggjandi vatnflóð. Royndirnar hava júst víst , at menniskjað er í holdinum natúrliga og arvaliga " *ónt* ", sum Jesus segði um ápostlar sínar í Matt 7,11 : " *Um tit so, ónd , vita, hvussu tit skulu geva børnum tykkara góðar gávur, hvussu mikið meira vil Faðir tykkara, sum er í himli, geva teimum, sum biðja hann, góð ting* ". Gud noyðist tí at temja hetta " *ónða* " " *djórið* ", ein meining, sum Paulus eisini hevur í 1. Kor. 2,14, og við at vísa í Jesusi Kristi kraftina í kærleika hansara til tey, verða nøkur av teimum, sum verða kallað " *ónd* " trúføst og lýðin útvald menniskju .

1. Mós. 8,22 : “ *Meðan jørðin er, skulu ikki steðga sáðtíð og avreiðingartíð, kuldi og hiti, summar og vetur, dagar og nátt* ” .

Hesin áttanda kapittulin endar við eini áminning um skiftið av absoluttum mótsetningum, sum hava stýrt umstøðunum í jarðligu lívinum síðani fyrsta skapanardag, har Gud við síni grundlóg avdúkaði jarðliga bardagan millum " *myrkur* " og " *ljós* ", sum endaliga fer at vinna gjøgnum Jesus Kristus. Hann nevnir í hesum versum tey ekstremu skifti, sum stava frá, at syndin sjálv er avleiðingin av tí frælsa valinum, sum er givið hesum himmalsku og jarðligu skapningunum, sum sostatt eru fríir at elska og tæna honum ella at vraka hann so mikið, at teir hata hann. Men avleiðingin av hesum frælsi verður lív fyri partarnar av tí góða og deyði og oyðilegging fyri teir av tí ónda sum flóðaldan júst hevur víst.

Evnini, sum eru nevnd, bera øll ein andaligan boðskap :

“ *Sáðin og avreiðingin* ” : leggja upp til byrjanina av evangeliseringini og heimsins enda ; myndir, sum Jesus Kristus hevur tikið upp í líknisum sínum, serliga í Matt.13,37 til 39 : “ *Hann svaraði: Tann, sum sáar tað góða sáðið, er Menniskjasonurin; vøllurin er heimurin; tað góða sáðið eru synir ríkisins; illgresið eru børn hins illa; fíggjindin, sum sáaði tað, er djevulin; avreiðingin er heimsins endi ; Heystararnir eru einglarnir .*

“ *Kuldi og hiti* ” : “ *hiti* ” er nevnt í Opinb . Men tvørturímóti er " *kuldin* " eisini ein avleiðing av banningini av syndini.

“ *Summar og vetur* ” : hetta eru tær báðar árstíðirnar av ekstremum, hvør eins óhugnalig og hin í sínum yvirskoti.

" *Dagur og nátt* " : Gud nevnir tey í teirri raðfylgju, sum menniskjað gevur honum , tí í hansara ætlan, í Kristi kemur tíðin á degnum, tann av kallinum at koma inn í hansara náði, men eftir hesa tíð kemur tann av " *náttini* , *tá eingin kann arbeiða* " sambært Jóh.

Mósebók 9

Skilnaður frá lívsins normi .

1. Mós.9,1 : “Og Gud signaði Nóa og synir hansara og segði við teir , Føðið og fjølgast og fyllið jörðina! »

Hetta verður fyrsti leikluturinn, sum Gud gevur teimum livandi verunum, sum eru valdar og frelstar av ørkini, sum menniskju hava bygt : Nóa og triggir synir hansara.

1. Mós.9,2 : “ Óttin fyri tær og ræðslan fyri tær skal vera á øllum djórum á jörðini, á øllum himmalsins fuglum, á øllum tí, sum rørir seg á jörðini, og á øllum fiskum í havinum, sum teir eru latnir í hendur tínar . »

Djórálívið skyldar menniskjanum sína yvirlivilsu , og tí fer menniskjað, enn meira enn áðrenn vatnflóðina, at kunna ráða yvir djórum. Undantikið tá eitt djór missir tamarhaldið gjøgnum ótta ella irritatióin, eru sum regla øll djór bangin fyri menniskjanum og royna at flýggja undan honum, tá tey mæta honum.

1. Mós.9:3 : “ **Alt rørandi , sum livir, skal vera tykkum føði eins og grøna urtin havi eg givið tykkum alt** hetta .

Tað eru fleiri orsökir til hesa broyting í kostinum . Uttan at geva ov stóran týðning til ta skipan, sum er lögð fram , nevni eg fyrst , at beinanvegin ikki er plantuføði, sum varð troytt undir flóðalduni, og at jörðin, sum er klædd við saltvatni, sum gjørdist lutvíst steril, fer bert stigvíst at fáa sína fullu og fullkomnu fruktbarleika og produktivitet aftur. Harumframt fer stovnanin av hebraisku offurritualunum at krevja , í rættari tíð , neyðtøku av holdinum av tí offraða offerinum í profetiskari sjón av Heilagu Kvøldmáltíðini har breyðið verður etið sum eitt symbol uppá likamið hjá Jesusi Kristi , og saftin av druvublóðinum verður drukkið sum eitt. Ein triðja orsök, minni avdúkandi, men ikki minni sonn, er, at Gud vil stytta lívstíðina hjá menniskjanum ; og neyðtøkan av holdinum, sum spillir og fær inn í mannakroppin oyðileggjandi lívsevni, verður grundarlagið undir eydnuni við hansara ynski og hansara avgerð. Bert royndirnar av vegetariskari ella veganskari kost geva persónliga staðfesting av hesum. Fyri at styrkja hendan tankan, legg til merkis, at Gud ikki forðar menniskjanum í at eta **órein** djór , hóast tey eru skaðilig fyri heilsuna.

1. Mós.9,4: “ *Men tit skulu ikki eta kjøt við lívi sínum, við blóði sínum .* ”

Hetta forboðið verður framvegis galdandi í **gamla sáttmálanum sambært 3. Mos .** " og í tíðindunum , sambært Ápostlasøguni 15:19 til 2 1 : " *Tí haldi eg, at vit ikki skulu órógva tey úr heidningunum, sum venda sær til Gud, men at vit skriva til teirra, at teir skulu halda seg frá dálkingum av avgudum og frá hordómi og frá kvøldum og frá .* Tí at Móses hevur í hvørjari bygd í ættarlið havt tey, sum prædika hann, **síðani hann verður lisin í samkomuhúsunum hvønn hvíldag .**

Gud kallar " sál " allan skapningin, sum er gjørdur úr einum holdi likami og einum anda, sum er heilt treytaður av holdinum. Í hesum holdinum er motororganið heilin, sum verður veitt av sjálvum blóðinum , sum verður reinsað við hvørjum andadrátti av súrevninum, sum lunguni draga inn . Í livandi tilstandinum skapar heilin tey el-signalini , sum skapa hugsan og minni og hann stýrir virkseminum hjá øllum hinum holdligu organunum, sum mynda fysiska kroppin. Leikluturinn hjá " blóði " sum eisini er , av genominum , serstakur fyri hvørja livandi sál , skal ikki neyðtakast av heilsuorsøkum, tí tað ber burturkast og óreinindi skapt um allan kroppin, og av andaligari orsök. Gud hevur tilskilað sær sjálvum, á ein heilt einkarætt , til sína trúarlæru , meginregluna um at drekka blóð Kristusar, men bert í tí symboliseraða formi av druvusafti. Um lívið er í blóðinum, so byggir tann, sum drekkur blóð Kristusar, seg sjálvan upp aftur í síni heilagu og fullkomnu náttúru , sambært tí veruligu meginregluni, sum sigur, at likamið er gjørt av tí, sum tað nørist av.

1. Mós.9:5 : “ *Tað veri eisini kent, at blóð sálar tykkara skal eg krevja av øllum djórum ; og eg skal krevja sál menniskjans frá menniskjanum, enntá frá menniskjanum, sum er beiggi hansara .* »

Lívið er tað týðningarmesta fyri Skaparan Gud , sum skapti tað . Ein skal lurta eftir honum fyri at fata harðskapin, sum brotsverkið er móti honum, tí sanna eigaranum av tí lívinum, sum er tikið. Sum so kann hann einsamallur legitimera boðini um at taka lív. Í fyrra versinum loyvdi Gud menniskjanum at taka djóralív til matna, men her er talan um brotsverk, eitt morð, sum endar eitt menniskjalív endaliga. Hetta tikið lívið fær ikki longur móguleika at koma nærri Gudi, og heldur ikki at vera vitni til eina atferðarbroyting, um tað fyrr enn tá ikki hevði verið í samsvari við hansara frelsustøði. Gud leggur her grundarlagið undir hevndarlógini , “ eyga fyri eyga, tenn fyri tenn, lív fyri lív .” Djórið skal gjalda fyri morðið á einum manni við sínum egna deyða og maðurin av Kain-slagnum verður dripin, um hann drepur sín egna blóð "**beiggja " av Ábel-slagnum.**

1. Mós.9:6 : “ *Um nakar úthellir blóð mans, skal blóð hansara verða úthelt av menniskjanum ; tí Gud hevur skapt menniskjað í síni egnu mynd .* »

Gud roynir ikki at økja um talið av deyðum, tí tvørturímóti , við at geva loyvi til at drepa ein drápsmann, roknar hann við eini avbyrgjandi ávirkan og at, orsakað av váðanum, sum stendst av , fer flest menniskju at læra at stýra sínum ágangandi, fyri ikki at gerast ein drápsmaður av deyða, aftur,.

Einans tann , sum er lívgaður av veruligari og ektaðari trúgv, kann fata, hvat tað merkir: " *Gud gjørði menniskjað í síni mynd .*" Serliga tá menniskjað gerst skrímsl og andstyggiligt eins og í dag í vesturheiminum og allastaðni á jørðini lokkað av vísindaligari vitan.

1. Mós.9,7 : “ *Og tit, føðst og fjølgast, breiðið tykkum út um jørðina og fjølgast í henni .* »

Gud vil veruliga hava hesa margfaldan, og av góðum orsøkum er talið av teimum útvaldu so minkað , enntá í mun til tey kallaðu, sum falla á leiðini , at jú størri talið av hansara skapningum er , jú meira fer hann at kunna finna og velja sínar útvaldu millum teirra ; tí sambært neyvleikanum, sum er víst á í Dan.7:9, er lutfallið ein millión vald fyri tíggu milliardir kallaðar, ella 1 fyri 10.000 .

1. Mós.9:8 : “ *Og Gud talaði aftur við Nóa , og við synir hansara við honum og segði ,*

Gud vendir sær til teir fyra menninar, tí við at geva yvirvaldið til mannliga umboðið fyri mannaættina, verða teir ábyrgdarfullir fyri tí, teir hava latið kvinnurnar og børnini, sum eru sett undir teirra myndugleika, gera. Ráð er eitt álitmerki, sum Gud bjóðar menniskjum, men tað ger tey fullkomiliga ábyrgdarfull fyri andliti hansara og dómi hansara .

1. Mós.9,9 : “ *Sí, eg geri sáttmála mín við teg og eftirkomarar tínar eftir teg ;* »

Tað er umráðandi hjá okkum í dag at skilja, at vit eru tað „ *avkomið* “ , sum Gud hevur gjørt sín „ *sáttmála* “ við . Nútíðarlívið og tess lokkandi uppfinningar broyta ikki okkara menniskjaliga uppruna. Vit eru arvingar til ta nýggju byrjanina, sum Gud gav menniskjum eftir ógvusligu vatnflóðina. Sáttmálin, sum varð gjørdur við Nóa og triggjar synir hansara, er serligur . Hon heitir á Gud um ikki at oyðileggja alt menniskjað við vatninum í flóðalduni. Eftir hetta kemur sáttmálin, sum Gud fer at seta á stovn við Ábraham, sum verður uppfyltur undir sínum báðum fylgjandi táttum, sum eru miðvísir , bókstaviliga í tíð og andaliga, á endurloysingartænastuna hjá Jesusi Kristi. Hesin samgongan verður grundleggjandi einstøk eins og frelsustøðan, sum talan er um. Í teimum 16 øldunum undan fyrstu komu hansara , avdúkaði Gud sína frelsuætlan gjøgnum tær átrúnaðarlígu ritualirnar, sum vóru fyriskipaðar hebraiska fólkinum. Síðani , eftir at henda ætlan er framd í Jesusi Kristi, sum er avdúkað í øllum sínum ljósi, fer ótrúskapur í umleið 16 øldir afturat at fylgja trúfesti og í 1260 ár , fer tað myrkasta myrkrið at ráða undir leiðsluni av rómverskari pávismuni. Síðani árið 1170, tá Peter Waldo kundi praktisera aftur ta reinu og trúgvu kristnu trúna við at halda tann sanna hvíludagin íroknað , hava minni upplýstir valdir embætismenn verið , eftir hann , valdir í arbeiðinum við trúbotini, sum varð farið undir, men

ikki liðugt. Eisini var tað bert frá 1843, at Gud gjøgnum eina dupulta trúarroynd var førur fyri at finna millum undangongufólkinu í adventismuni trúgvar útvaldar . Men enn var ov tíðliga hjá teimum at skilja loyndarmálini, sum profetiir hansara avdúkaðu til fulnar. Merkið um sambandið við Gud er alla tíðina íkastið og móttøkan av hansara ljósi, hetta er orsøkin til, at verkið, sum eg skrivi í hansara navni, fyri at upplýsa hansara útvaldu, myndar undir heitinum " *vitnisburður um Jesus* ", tess seinasta form, tekin um, at hansara samband er sera veruligt og staðfest.

1. Mós.9,10 : " *við øllum livandi verum, sum eru hjá tykkum, bæði av fuglum, av neytum og øllum djórum á jørðini, antin við øllum, sum komu úr ørkini, ella við øllum djórum á jørðini .* »

Sáttmálin, sum Gud leggur fram, snýr seg eisini um djór, tað vil siga alt, sum livir og fer at fjølgast á jørðini.

1. Mós.9,11 : " *Eg skal gera sáttmála mín við tykkum ;* »

Læran, sum flóðaldan gevur, skal vera einkult. Gud fer nú í tættu bardaga, tí hansara endamál er at vinna hjórtu teirra útvaldu.

1. Mós.9,12 : " *Og Gud segði : Hetta er tekin um sáttmálan , sum eg geri millum meg og tykkum og hvønn livandi veru , sum er hjá tykkum um allar ævir :* "

Hetta tekin, sum Gud gevur, snýr seg um alt, sum livir í reinum og óreinum. Tað er ikki enn tekin um at hoyra til hansara persón, sum sjeyndadags hvíludagurin verður. Hetta merkið minnir livandi verur á ta skyldu , hann gav um ongantíð aftur at oyðileggja tær við vatninum í flóðalduni ; Hetta er markið hjá henni.

1. Mós.9,13 : " *Eg havi sett boga mín í skýggini, og hann skal vera sáttmálamerki millum meg og jørðina .* "

Vísindin fer at greiða frá fysisku orsøkini til, at regnbogin er til. Talan er um niðurbróting av ljósspektrinum av sólarljósi, sum hvílir á tunnum vatnløgum ella høgum vætu. Øll hava lagt til merkis, at ælabogin kemur fram, tá tað regnar og sólin breiðir sínar ljósstrálar út. Hóast tað minnir regnið um flóðalduna og sólarljósið umboðar tað merkiliga, gagnliga og róandi ljósið hjá Gudi.

1. Mós.9,14 : " *Og tá ið eg fáí skýggj yvir jørðina, skal bogin koma fram í skýnum :* »

Skýggj vórðu tí uppfunnin av Gudi fyri at skapa regn bert eftir vatnflóðina og samstundis sum meginreglan um ælabogan. Men í okkara andstyggiligu tíðum hava gudleysir menn og kvinnur skeiklað og dálkað hetta evnið um regnbogan við at taka hetta symbolið um guddómlika samgonguna til at gera tað til styttingina og merkið fyri savningini av kynsligum pervertum . Gud skal finna í hesum eina góða orsök til at sláa hetta andstyggiliga og virðingsleysa menniskjað mótvegis sær og menniskjaættini. Tey seinastu tekin um vreiði hansara koma skjótt fram, brenna sum eldur og oyðileggjandi sum deyði.

1. Mós.9,15 : " *Og eg skal minnast sáttmála mín, sum er millum meg og tykkum og hvørt livandi skapningur av øllum holdi, og vatnið skal ikki longur gerast ein vatnflóð, sum skal oyðileggja alt hold .* »

Lesandi hesi vælvildsorð úr Guds munni, máti eg paradoksið við at hugsa um tær viðmerkingar, hann kann gera í dag orsakað av menniskjansligum perversiteti, sum er farin aftur á stóðið hjá antediluvians.

Gud vil halda orð sítt, tað verður ikki meira vatnflóð, men fyri allar uppreistrarmenninar , er ein eldflóð varðveitt til seinasta dómsdag ; sum Pætur ápostul minti okkum á í 2. Pætursbrævi 3,7 . Men áðrenn hendan seinasta dómin , og áðrenn afturkomu Kristusar, kemur kjarnorkueldurin í tríðja heimsbardaga ella " 6. trompet " í Opinb. 9:13 til 21 , í formi av fleirfaldum og ^{ilgrunasamum} deydiligum " soppum " , at bera burtur friðskjóluni av órættvísi, sum teir stóru býirnir hava , E ikki vera høvudsbyir, E.

1. Mós.9,16 : “ *Bogin verður í skýnum ; og eg skal hyggja at tí fyri at minnast æviga sáttmálan millum Gud og hvønn livandi skapning av øllum holdi, sum er á jørðini .* ”

Tann tíðin er langt burtur frá okkum og hon kundi latið nýggju umboðini fyri menniskjað hava ta stóru vón um at sleppa undan teimum feilum, sum antediluvianarnir gjørdu. Men í dag er vón ikki longur loyvd, tí ávøksturinn av antediluvium kemur fram allastaðni okkara millum.

1. Mós.9,17: “ *Og Gud segði við Nóa , Hetta er tekin um sáttmálan, sum eg havi gjørt millum meg og alt hold, sum er á jørðini .* »

Gud leggur dent á karakterin í hesum sáttmálanum, sum er stovnaður við “ øllum holdi .” Hetta er ein samgonga, sum altíð fer at snúgvá seg um menniskjað í felags merking.

1. Mós.9,18 : “ *Synir Nóa, sum fóru úr ørkini, vóru Sem, Kam og Jafet. Ham var faðir Kánaans .* »

Ein kláring er givin okkum : “ *Ham var faðir Kánaans .*” Minst til, at Nóa og synir hansara eru allir risar, sum hava varðveitt stóddina á antediluvianinum. Sostatt fara risarnir framhaldandi at fjølgast, serliga í landinum “ Kánaan ”, har hebreararnir, sum fóru úr Egyptalandi, fara at uppdaga teir til teirra vanlukku, tí óttin, sum teirra stódd elvir til, fer at døma teir at reika í 40 ár í oyðimørkini og doyggja har.

1. Mós.9,19 : “ *Hesir eru teir triggir synir Nóa, og av eftirkomarum teirra varð øll jørðin fólkad .* »

Legg til merkis, at upprunaliga høvdu antediluvianarnir allir ein mann til sín uppruna : Ádam. Nýggja post - diluvian lívið er bygt á trý fólk, Sem, Ham og Jafet. Fólkini hjá eftirkomarum teirra verða tí **skild sundur og býtt sundur** . Hvør nýfóðing verður knýtt at sínum patriarki, Sem, Ham ella Jafet. Býtisandin fer at draga frá hesum ymisku upprunum til at seta menn, sum eru knýttir at forfedrasiðvenjunum, ímóti hvørjum øðrum.

1. Mós.9,20 : “ *Nóa fór at arbeiða jørðina og plantaði víngarðar .* »

Hetta virksema, hóast tað er vanligt, fer tó at hava álvarsligar avleiðingar. Tí tá Nóa er liðugur at dyrka, avreiðir hann druvurnar og pressaða saftin hevur oxiderað seg, drekkur hann rúsdrekka.

1. Mós.9,21 : “ *Og hann drakk av víninum og varð fullur, og avdúkaði seg mitt í tjaldi sínum.* »

Við at missa tamarhaldið á sínum gerðum heldur Nóa seg vera einsamallan, hann avdúkar seg sjálfvan og strikar seg heilt.

1. Mós.9,22 : “ *Og Hám, faðir Kánaans, sá naknan faðirs síns, og hann segði tað við báðar beiggjar sínar uttanfyri.* »

Tá var menniskjaandi enn sera viðkvæmur fyri hesum nakni, sum syndarligi Ádam uppdagaði. Og Cham, skemtingarsamur og sanniliga eitt sindur spottandi, hevur tað ringa hugskotið at siga frá síni sjónligu uppliving til sínar báðar beiggjar.

1. Mós.9,23 : “ *Tá tóku Sem og Jafet kápuna og lögdu hana á herðarnar og fóru aftur og klæddu nakni faðirs síns; av tí at andlit teirra vóru vend burtur, sóu tey ikki nakni faðirs síns .* »

Við øllum neyðugum fyrivarni dekkja beiggjarnir báðir nakna kroppin á pápa sínum.

1. Mós.9,24 : “ *Og tá ið Nóa vaknaði úr víninum, hoyrði hann, hvat yngri sonur hansara hevði gjørt við hann .* »

Tí máttu teir báðir beiggjarnir kenna hann. Og henda fordømingin fer at spennast Nóa, sum fólir, at hansara heiður sum Faðir er álopin. Hann hevði ikki tilætlað drukkið rúsdrekka og hevði verið offur fyri eini natúrligari reaktión av druvusafti sum oxiderar við tíðini og sukurið gerst til rúsdrekka.

1. Mós.9,25 : “ *Og hann segði : « Bannaður veri Kánaan ! Lat hann vera trælur av trælum hjá brøðrum sínum !* »

Í roynd og veru virkar henda upplivingin bert sum ein fyrisøgn hjá skaparinum Gudi at profetara um eftirkomarar Nóa synir. Tí Kánaan hevði sjálvur einki við gerðina hjá Hami, faðir sínum, at gera; hann var tí sakleysur í síni skuld. Og Nóa bannaði hann, tí at hann einki hevði gjørt. Tann raðfesta støðan byrjar at avdúka okkum eina meginreglu um Guds dóm, sum kemur fram í øðrum av hansara tíggju boðum, sum kann lesast í 2. Mós.20,5 : "*Tú mást ikki boyggja teg niður fyri teimum og ikki tæna teimum; tí at eg, Harrin, Gud tín, eri ein øvundsjúkur Gud, sum revsar misgerðir fedranna á børnini til triðja og fjórða ættarlið av teimum, sum hata meg,* » . Í hesum sjónliga órættvísi fjalir allur Guds vísdómur. Tí, hugsa um tað, bandið millum son og pápa er natúrligt og sonurin fer altíð at taka pápa síns síðu, tá hann verður álopin ; undantikið sjáldsom undantøk. Um Gud slær pápan, fer sonurin at hata hann og verja pápan. Við at banna son sín, Kána'an, revsaði Nóa Hám, pápan, sum var stúrin fyri, at eftirkomarar hansara skuldu eydnast. Og Kánaan skal fyri sín part bera avleiðingarnar av at vera sonur Háms. Hann fer tí at kenna varandi harmi móti Nóa og teimum báðum synunum, sum hann signaði : Sem og Jafet. Vit vita longu, at eftirkomararnir av Kána'ans verða oyðilagdir av Gudi fyri at bjóða Ísrael, fólki hansara, sum er leyst úr egyptiskum trælalhaldi (ein annar sonur Háms : Mitsraim), tjóðarøki sítt.

1. Mós.9,26 : "*Hann segði aftur : Lovaður veri YaHWéH , Gud Sems, og lat Kánaan vera tænarar teirra !* »

Nóa profetara um synir sínar ta ætlan, sum Gud hevur við hvørjum einstøkum teirra. Soleiðis verða eftirkomarar Kána'ans trælir hjá eftirkomarum Sems. Ham skuldi víðka seg suðureftir og fólka afrikanska meginlandið heilt fram til núverandi landið Ísrael. Shem fer at víðka seg móti eystri og suðureystri, og fólka núverandi arabisku muslimsku londini. Úr Kaldea, núverandi Irak, kom Ábraham, ein reinur semitur. Søgjan staðfestir, at Kánaan Afrika av sonnum var trælurin hjá arabarum, sum vóru ættaðir frá Sem.

1. Mós.9,27 : "*Gud má víðka um ríki Jafets, og lat hann búgva í tjaldum Sems, og lat Kánaan vera trælur teirra!* »

Jafet fer at víðka seg norðureftir , eystureftir og vestureftir . Leingi fer norðuri at ráða suðuri. Tey kristnaðu norðurlondini fara at uppliva tøkniliga og vísindaliga menning, sum ger, at tey kunnu gagnnýta arabisku londini í suðri og trælka fólkinum í Afrika, eftirkomarar av Kána'ans.

1. Mós.9,28 : "*Og Nóa livdi eftir vatnflóðina trý hundrað og fimmti ár .* »

Í 350 ár var Nóa førur fyri at vitna um vatnflóðina fyri samtíðarmonnum sínum og ávara tey móti feilunum hjá teimum, sum vóru undan vatnflóðini.

1. Mós.9,29 : "*Allir dagar Nóa vóru níggju hundrað og fimmti ár ; tá doyði hann .* »

Í 1656, vatnflóðárið síðani Ádam, var Nóa 600 ára gamal , so hann doyði í 2006 síðani Ádams synd, og var 950 ára gamal. *Sambært 1. Mós .* Býtið , ella **skilnaðurin** , var avleiðingin av teimum ymisku málunum , sum Gud gav fólkunum , soleiðis at tey skuldu **skiljast** og ikki longur mynda ein sameindan blokk fyri andliti hansara og vilja hansara . So livdi Nóa íggjnum hendingina og hann var 757 ára gamal tá.

Tá Nóa doyði , var Ábram longu føddur (í 1948, ella 2052 ár áðrenn deyða Jesu Krists , sum liggur í árinum 30 í okkara tíð í okkara vanligu falska kalendara), men hann var í Ur, í Kaldea, langt frá Nóa, sum búði norðanfyri móti Araratfjallinum .

Føddur í 1948, tá pápi hansara Terah var 70 ára gamal, fór Ábram úr Charan , fyri at svara Guds skipan , sum 75 ára gamal í 2023, 17 ár eftir deyða Nóa í 2006 . Andaliga stafettin hjá samgonguni er sostatt tryggjað og framd.

100 ára gamal, í 2048, gerst Ábram pápi Ísak. Hann doyði 175 ára gamal í 2123.

Sum 60 ára gamal , í 2108 , gjørdist Ísak pápi tvíburarnar Esav og Jákup, sambært 1. Mós.25,26.

Mósebók 10

Skilnaðurin av fólki .

Í hesum kapitlinum verður kunnað um eftirkomararnir hjá teimum trimum synunum hjá Nóa. Henda opinberingin verður gagnlig, tí í sínum profetium fer Gud altíð at vísa til upprunaligu nøvnini á viðkomandi økjum. Summir av hesum nøvnum eru lætt at eyðmerkja við núverandi nøvnum, tí teir hava varðveitt sínar høvuðsrøtur, til dømis : " Madai " fyri Mede, " Tubal " fyri Tobolsk, " Meshech " fyri Moskva.

Gen. 10,1 : “ *Hetta eru ættarlið Nóa synar: Sem, Kam og Jafet. Og synir vórðu teimum føddir eftir vatnflóðina.* »

Synir Jafets .

Gen. 10:2 : “ *Synir Jafets vóru : Gómer, Mágog, Madai, Jávan, Tubal, Mesek og Tiras .* »

“ *Madai* ” er Miðlar ; “ *Javan* ” , Grikkaland ; “ *Túbal* ” , Tóbolsk, “ *Mesjech* ” , Moskva.

Gen. 10,3 : “ *Synir Gómers : Askenaz, Rifat og Tógarma.* »

Gen. 10:4 : “ *Synir Jávans : Elisa, Tarsis, Kittimar og Dodanimar.* »

“ *Tarsis* ” merkir Tarsus ; “ *Kittim* ” , Kýpros.

Gen. 10:5 : “ *Við teimum vórðu oyggjar tjóðanna fólkaðar , eftir londum teirra, **eftir máli teirra** , eftir ættum teirra, eftir tjóðum teirra.* »

Orðingin “ tjóðaoyggjarnar ” vísir til vesturtjóðirnar í núverandi Evropa og teirra stóru útbreiðslur sum Amerika og Avstralia.

Nágreinileikin “ *eftir málinum hjá hvørjum einstøkum* ” finnur sína forkláring í upplivingini av Babelstorninum, sum er avdúkað í 1. Mós.

Synir Háms .

Gen. 10,6 : “ *Synir Hams vóru : Kusj, Mizraim, Put og Kánaan.* »

Kush merkir Etiopia ; “ *Mitsraim* ” , Egyptaland ; “ *Put* ” , Libya ; og “ *Kána'an* ” , núverandi Ísrael ella forna Palestina.

1. Mós.1 0:7 : “ *Synir Kusj : Sjeba, Hávila, Sabta, Ráama og Sabteka. Synir Raama : Sjeba og Dedan.* »

1. Mós.1 0:8 : “ *Og Kus føddi Nimrod ; Hann fór at vera máttmikil á jørðini.* »

Hesin kongurin “ *Nimrod* ” verður byggiharri av “ *Babelstorninum* ”, orsøkin til **málskilnaðin** av Gudi sum **skilur** og einkiljir menniskju í fólkasløg og tjóðir sambært 1. Mós.11.

Gen. 10:9 : “ *Hann var ein veldigur veiðimaður fyri Harranum ; Hetta er orsøkin til, at tað verður sagt : Eins og Nimrod, ein veldigur veiðimaður fyri YaHWéH .* »

Gen. 10:10 : “ *Hann ráddi fyrst yvir Babel, Erech, Akad og Kalne í Sinarlandi.* »

“ *Babel* ” vísir til forna Bábýlon ; “ *Accad* ” , forna Akkadia og núverandi býurin Bagdad ; “ *Skinaar* ” , Írak.

Gen. 10,11 : “ *Úr tí landinum kom Assur ; hann bygdi Ninive, Rehobot-Ir, Kala , .*

“ *Assur* ” merkir Assur. “ *Nineve* ” gjørdist dagsins Mosul .

Gen. 10,12 : “ *og Resen millum Ninive og Kala ; Tað er stórbýurin.* »

Hesir tríggir býirnir vóru í núverandi Irak norðanfyri og fram við ánni “ *Tigris* ” .

Gen. 10:13 : “ *Og Mizraim føddi Ludimar, Ananimar, Lehabimar og Naftuhimar,* ”

Gen. 10,14 : “ *Patrusar, Kasluhar, sum Filistar og Kaftorir komu frá.* »

" Filistarnir " vísa til núverandi palestinar, enn í stríði við Ísrael eins og í gomlu samgonguni . Teir eru synir Egyptalands, ein annar söguligur fíggindi Ísraels fram til 1979 tá Egyptaland gjörði samgöngu við Ísrael.

Gen. 10:15 : “ *Og Kánáan fekk Zidon, fyrstfödda son sín, og Het ;* »

Gen. 10:16 : “ *og Jebusitar, Amoritar, Girgasitar,* ”

» *Jebus* « merkir Jerúsalem ; “ *Amoritar* ” vóru teir fyrstu íbúgvarnir í tí økinum, sum Gud gav Ísrael. Hóast teir vóru verandi innan fyri rísanormin , so drap Gud teir og oyðilagdi teir við eitrandi hornum framman fyri fólki sínum fyri at frígera pláss.

Gen. 10:17 : “ *Hivitar, Arkitar, Siniar,* ” .

" *Synd* " merkir Kina.

Gen. 10:18 : “ *Arvaditar, Zemaritar og Hamatitar. Síðan vórðu ættir Kánáanita spjaddar.* »

Gen. 10:19 : “ *Markið hjá Kánáanítum var frá Sidon, til Gerar, til Gaza, og til Sódoma, Gómorra, Adma og Zeboim til Lásja.* »

Hesi fornu nœvnini avmarka Ísraelsland vestanfyri norðan har Sidon er, sunnanfyri har núverandi Gaza enn liggur, og eystanfyri sunnan , sambært staðsetingini av Sódoma og Gómorra á staðnum hjá " Deyðahavinum " , norðanfyri har Zeboim liggur .

Gen. 10,20 : “ *Hesir eru synir Háms eftir ættum sínum, eftir málum sínum, í londum sínum og tjóðum sínum.* »

Synir Sems .

Gen. 10,21 : “ *Og eisini Sem fœddust synir, faðir at øllum sonum Ebers, og beiggi Jafets hins fyrstfödda.* »

Gen. 10:22 : “ *Synir Sems vóru : Elam, Assur, Arpaksad, Lud og Áram.* »

" *Elam* " vísir til forna persiska fólkið í núverandi Iran , eins og ariar í Norðurindia ; " *Assur* " , forna Assur í núverandi Irak ; “ *Lud* ” , kanska Lod í Ísrael ; " *Aram* " , arameararnir í Sýria .

Gen. 10:23 : “ *Synir Árams : Uz, Hul, Geter og Mas.* »

Gen. 10:24 : “ *Arpaksad fœddi Sjela ; og Sjela átti Eber.* »

Gen. 10:25 : “ *Og Eberi fœddust tveir synir : tann annar æt Peleg, tí at á døgum hansara varð jørðin býtt sundur , og beiggi hansara æt Joktan ;* »

Vit finna í hesum versinum neyvleikan : " *tí á hansara døgum varð jørðin býtt sundur.*" Vit skylda honum móguleikan at datera, í árinum 1757 eftir synd Ádams, **skilnaðin** av málum, sum stavar frá royndini at sameina uppreistrarhuga við at reisa Babelstormið upp. So er hetta tíðin, tá Nimrod kongs ráddi.

Gen. 10:26 : “ *Jóktan átti Almodad, Sjelef, Hazarmavet, Jera,* ”

Gen. 10:27 : “ *Hádóram, Uzal, Dikla,* ”

Gen. 10:28 : “ *Óbal, Ábimael, Seba,* ”

Gen. 10:29 : “ *Ofir, Hávila og Jóbab. Allir hesir vóru synir Jóktans.* »

Gen. 10:30 : “ *Teir búðu frá Mesja, móti Sefar, til fjøllini eystanfyri.* »

Gen. 10,31 : “ *Hesir eru synir Sems eftir ættum sínum, eftir tungumálum sínum, í londum sínum og tjóðum sínum.* »

Gen. 10,32 : “ *Hesar eru ættir Nóasona, eftir ættarliðum teirra, í tjóðum teirra. Og frá teimum komu tjóðirnar , sum vóru spjaddar yvir jørðina eftir vatnflóðina .* »

Mósebók 11

Skilnaður eftir málum .

Gen. 11:1 : “ *Og öll jörðin var av einum máli og av einum máli .* ”

Gud minnst her á ta logisku avleiðingina av, at alt menniskjað stavar frá einum pari : Ádam og Evu. Talaða málið varð tí borið til allar eftirkomarar.

Gen. 11:2 : “ *Og tá ið teir fóru eystanfrá, funnu teir ein slætta í Shinarlandi, og teir búðu har .*

Eystanfyri " landið " Schinar " í núverandi Irak var núverandi Iran. Menninir fóru av hægri jørð og savnaðust á einum slætta, sum var væl vatnaður av teimum báðum stóru áunum, " Eufrat og Tigris " (hebraiskt : Phrat og Hiddekel) og fruktagóður. Í síni tíð fer Lot, systkinabarn Ábrahams , eisini at velja hetta stað at búseta seg har , tá hann skilur seg frá abba sínum. Stóra slættan fer at stuðla byggingini av einum stórum býi, " *Bábel* ", sum verður kendur til heimsins enda.

Gen. 11,3 : “ *Teir søgdu hvør við annan : Kom ! Latið okkum gera múrsteinar og brenna teir í eldinum. Og múrsteinur var teirra steinur, og bitumen var teirra sement .*

Menninir , sum eru savnaðir, bógva ikki longur í tjaldum ; Hetta uppdagingin er upprunin til allar býir. Undir trælakhald teirra í Egyptalandi verður framleiðslan av hesum múrsteinum, til at byggja Ramses til Fárao, orsøkin til líðing hebrearar. Munurin er, at teirra múrsteinar verða ikki bakaðir í eldinum, men gjørdir úr jørð og háلمي, teir verða turkaðir í brennandi sólini í Egyptalandi.

Gen. 11,4 : “ *Teir søgdu aftur : Kom ! Latið okkum byggja okkum bý og eitt torn , hvørs toppur røkkur til himmals , og latið okkum gera okkum navn, so vit ikki verða spreidd út um alla jørðina .*

Synir Nóa og eftirkomarar hansara livdu spreittir um jørðina, sum nomadar, og altíð í tjaldum, sum vóru lagað til teirra rørslur. Í hesi opinberingini miðar Gud eftir lötuni, tá menniskju fyri fyrstu ferð í mannasøguni avgjørdu at búseta seg á einum stað og í varandi bústøðum , og harvið myndaðu fyrsta sitandi fólkið. Og henda fyrsta savningin førir tey til at sameinast í roynd at sleppa undan tí **skilnaði** , sum gevur ósemjur, bardagar og deyða. Teir lærdu av Nóa óndskap og harðskap hjá antediluvium ; so mikið, at Gud mátti oyðileggja tey. Og fyri betur at hava tamarhald á vandanum fyri at endurtaka somu mistøk, halda tey, at við at savnast tætt á einum stað, fer at eydnast teimum at sleppa undan hesum harðskapi. Orðatakið sigur : samleiki er styrki. Síðani Bábel's tíð hava allir stórir ráðandi og stórir ráðandi styrkir grundað sína styrki á samleika og savning. Fyrri kapittul nevndi Nimrod kong sum var , eftir øllum at døma , fyrsti sameinandi leiðarin av menniskjanum í síni tíð, júst við at byggja Bábel og tornið í henni.

Í tekstinum stendur : " *eitt torn , hvørs toppur nertir við himmalin .* " Hendan hugsanin um at " nerta við himmalin " vísir ætlanina um at ganga saman við Gudi í himlinum fyri at vísa honum , at menniskju kunnu klára seg uttan hann , og at tey hava hugskot til at sleppa undan og loysa sínar trupulleikar sjálvi . Tað er einki meira ella minni enn ein avbjóðing til Skaparan Gud.

Gen. 11:5 : “ *Harrin kom niðan at síggja býin og tornið, sum menniskjabørnini bygdu.* ”

Hetta er bara ein mynd, sum avdúkar fyri okkum, at Gud veit ætlanina fyri einum menniskja, sum enn einaferð er lívgað av uppreistrarhugsan.

Gen. 11:6 : “ *Og Harrin segði : Sí, fólkið er eitt, og tey hava öll eitt mál, og hetta er tað, tey hava tikið sær av ; Nú fór einki at forða teimum í at gera tað , sum teir høvdu ætlað sær .*

Støðan í Bábeltíðini er øvundsjúk av samtíðar universalistum, sum droyma um hesa hugsjón : at mynda eitt fólk og tosa eitt mál. Og okkara universalistar, eins og teir Nimrod savnaðir saman, leggja ikki í, hvat Gud heldur um hetta evnið. Enn í 1747 síðani Ádams synd , hevur Gud tosað og sagt sína meining. Sum orð hansara vísa, so dámar hugskotið um

menniskjansligu verkætlanina hann ikki og ørkymlar hann. Tó er eingin spurningur um at oyðileggja tey aftur. Men lat okkum leggja til merkis, at Gud ikki tvíheldur um, hvussu effektiv tilgongdin hjá uppreistrarhugaðum menniskjum er. Tað hevur bara ein vansa og tað er fyri hann : jú meira teir savnast, jú meira vraka teir hann, tæna honum ikki longur, ella verri, tæna følskum guddómum fyri andliti hansara.

Gen. 11,7 : “ *Kom nú ! Latið okkum fara niður og blanda mál teirra, so at teir ikki skilja talu hvørs annars .* ”

Gud hevur sína loysn : “ *Latið okkum blanda mál teirra, so teir ikki skilja talu hvørs annars .* ” Hendan tiltakið hevur til endamáls at fremja eitt guddómligt undur . Í einum løtu tosa menn ymisk mál og, ikki longur skilja hvønn annan, noyðast at flyta seg burtur frá hvørjum øðrum. Ynskta eindin er **brotin** . Skilnaðurin av monnum, temaið í hesi kanningini, er enn har, væl avrikað .

Gen. 11:8 : “ *Og Harrin spreiddi teir haðani út á alla jørðina ; og teir stedgaðu við at byggja býin .* ”

Tey, sum tosa sama mál, bólka seg saman og taka frástøðu frá øðrum. Tað er tí eftir hesa uppliving av “ *málum* ”, at fólkid fer at seta búgv ymsastaðni, har tey fara at funna býir í steini og múrsteinum. Tjóðir verða myndaðar og fyri at revsa teirra feilir, skal Gud kunna seta tær ímóti hvørjari aðrari. Royndin “ *Bábel* ” at fáa alheimsfrið í lag hevur miseydnast.

Gen. 11:9 : “ *Tí varð tað kallað Bábel, tí har blandaði Harrin málið á allari jørðini, og haðani spreiddi Harrin tey út um alla jørðina .* ”

Navnið “ *Bábel* ” sum merkir “ *rugling* ” er vert at vita, tí tað vísir menniskjum, hvussu Gud reageraði á teirra roynd at fáa alheimssamleika : “ *rugling av málum* ”. Læran var ætlað at ávara menniskjað til heimsins enda, tí Gud vildi avdúka hesa upplivingina í sínum vitnisburði, dikterað til Móses sum sostatt skrivaði tær fyrstu bøkurnar í síni heilagu Bíbliu sum vit enn lesa í dag. Gudi noyddist ikki at brúka harðskap móti uppreistrarmonnunum tá í tíðini. Men tað verður ikki tað sama við heimsins enda, tá ið, við at endurgeva hesa alheimssamkomu, sum Gud fordømdi, teir seinastu uppreistrarmenninir, sum yvirliva eftir triðja heimsbardaga, verða oyðilagdir av dýrdarríku afturkomu Jesu Krists. Teir skulu tá fáast við “ *vreiði hansara* ” at hava harafturat tikið avgerðina um at drepa hansara seinastu útvaldu, tí teir skulu hava verið trúgvir móti hansara hvíludegi, sum er halgaður síðani heimsins skapan . Læran, sum Gud gav, hevur ongantíð verið eyggleidd av mannaættini og støðugt um alla jørðina hava stórir býir verið myndaðir, til Gud fekk teir at verða oyðilagdir av øðrum fólki ella av deydiligum farsóttum av stórum støddi.

Eftirkomarar Sems .

Móti Ábrahami faðir at trúgvandi og núverandi einguddómligum átrúnaðum .

1. Mós.11,10 : “ *Hetta eru ættarlið Sems. Og Sem livdi hundrað ár, føddi hann Arpaksad tvey ár eftir vatnflóðina .* ”

Sonur Sem, Arfaksad varð føddur í 1658 (1656 + 2)

Gen. 11:11 : “ *Og Sem livdi fimm hundrað ár, eftir at hann hevði føtt Arpaksad. og hann føddi synir og døtur .* ”

Sem doyði í 2158 600 ára gamal (100 + 500)

Gen. 11:12 : “ *Arpaksad livdi 35 ár og føddi Sjela .* ”

Sonur Arpa c shad, Sjela varð føddur í 1693 (165 8 + 35).

Gen. 11:13 : “ *Og Arpaksad livdi fyra hundrað og trý ár , eftir at hann hevði føtt Sjela . og hann føddi synir og døtur .* ”

Arpakschad doyði í 2096 438 ára gamal (35 + 403)

Gen. 11:14 : “ *Og Sæla livdi tríati ár og føddi hann Eber .* ”

Héber er føddur 1723 (1693 + 30)

Gen. 11:15 : “ *Og Sjela livdi fyra hundrad og try ar, eftir at hann hevdi fingid Eber. og hann foddur synir og dotur .* ”

Sjela doydi í 2126 (1723 + 403) 433 ára gamal (30 + 403)

Gen. 11:16 : “ *Og Heber livdi fyra og triati ar og foddur Peleg .* ”

Peleg var foddur 1757 (1723 + 34). **Tá hann varð foddur , varð sambært 1. Mós .**

Gen. 11:17 : “ *Og Eber livdi fyra hundrad og triati ar, eftir at hann hevdi fott Peleg. og hann foddur synir og dotur .* ”

Heber doydi í 2187 (1757 + 430) 464 ára gamal (34 + 430)

Gen. 11:18 : „ *Peleg livdi triati ar og foddur Reu .* “

Rehu var foddur 1787 (1757 + 30)

Gen. 11:19 : “ *Og Peleg livdi tvey hundrad og niggju ar, eftir at hann hevdi fott Reu. og hann foddur synir og dotur .* ”

Peleg doydi í 1996 (1787 + 209) 239 ára gamal (30 + 209) . Varpar ljós á ta brutalu styttingina av lívinum helst orsakað av uppreistrinum í Babelstorninum, sum varð framdur í hansara tíð.

Gen. 11:20 : “ *Rehu livdi triati og tvey ar og foddur Serug .* ”

Serug fæddist 1819 (1787 + 32)

Gen. 11:21 : “ *Og Reu livdi tvey hundrad og sjev ar, eftir at hann hevdi fingid Serug. og hann foddur synir og dotur .* ”

Rehu doydi í 2096 (1819 + 207) 239 ára gamal (32 + 207)

Gen. 11:22 : “ *Og Serug livdi triati ar og foddur Nahor .* ”

Nachor fæddist í 1849 (1819 + 30)

Gen. 11:23 : “ *Og Serug livdi tvey hundrad ar, eftir at hann hevdi fott Nákor. og hann foddur synir og dotur .* ”

Serug doydi í 2049 (1849 + 200) 230 ára gamal (30 + 200)

Gen. 11:24 : “ *Nahor livdi 29 ar og foddur Tera .* ”

Terach var foddur 1878 (1849 + 29)

Gen. 11,25 : “ *Og Náhor livdi hundrad og nitjan ar, eftir at hann hevdi fott Tara. og hann foddur synir og dotur .* ”

Nahor doydi í 1968 (1849 + 119) 148 ára gamal (29 + 119)

Gen. 11:26 : „ *Tara livdi sjev ar og fekk Abram, Nahor og Hاران .* “

Ábram varð foddur í 1948 (1878 + 70)

Ábram skal fáa sín fyrsta lógliga son, Ísak, tá hann er 100 ára gamal, í 2048 , sambært 1. Mós. 21:5 : “ *Ábrahim var hundrad ára gamal, tá id hann foddur son sín Ísak .* ”

Ábram skal dovggja í 2123 175 ára gamal , sambært 1. Mós. 25,7 : " *Hetta eru dagarnir av lívsárunum hjá Ábrahami : hann livdi hundrad og sjev ar og fimm ar .* "

Gen. 11,27 : “ *Hetta eru ættarlið Tara. Tera átti Abram, Nákor og Káran. Haran foddur Lot .* ”

Legg til merkis, at Ábram er tann elsti av trimum synum Tara. So var tað hann, sum varð foddur, tá pápi hansara Tera var 70 ára gamal, sum tilskilað í versu 26 omanfyri.

Gen. 11:28 : " *Og Haran doydi fyri Tera, faðir sínum, í fõðilandi sínum, í Ur í Kaldea .* "

Hesin deyðin greiðir frá, hví Lot seinni fylgir Ábrami á ferðum hansara. Ábram tók hann undir sína verju.

Tað var í Ur í Kaldea, at Ábram varð foddur og tað var í Bábýlon í Kaldea, at uppreistrarhugaði Ísrael skuldi verða fõrdur í fangaskap í tíðini hjá Jeremia profeti og Dániel profeti.

Gen. 11:29 : " *Og Ábram og Nákor tóku sær konur : kona Ábrams æt Sárar, og kona Nákor æt Milka, dóttir Hárans, faðir Milku og faðir Íska .* " _

Sambandarnir hesa tíðina eru sera samkyndar : Nahor giftist Milku, dóttur beiggja síns Haran. Tað var normurin og lýdni móti eini skyldu, sum hevði til endamáls at varðveita reinleikan í eftirkomarunum. Afturfyri fer Ísak at senda tænara sín at leita sær konu til sonin Ísak úr nærmastu familjuni hjá Labans arameara.

Gen. 11:30 : “ *Og Sáraí var ófruktbar : hon átti eingi børn .* ”

Hendan steriliteturin vil loyva skaparanum Gudi at avdúka sína skapandi megi ; hetta við at gera hana føra fyri at føða eitt barn, tá hon verður næstan hundrað ára gomul eins og maður hennara Ábram. Hendan steriliteturin var neyðugur á profetiska stöðinum, tí Ísak verður framlagdur sum typan av tí nýggja Ádami, sum Jesus Kristus fer at verða hold í síni tíð ; Báðir menninir vóru í síni tíð " *synir guddómliga lyftins.*" Tað er tí, altíð orsakað av hansara profetiska leiki sum " *Guds sonur* ", at hann ikki sjálvur fer at velja konu sína, tí í Jesu holdi, er tað Gud, sum velur sínar ápostlar og sínar lærusveinar, tað vil siga Faðirin, sum er í honum og sum lívgar hann.

Gen. 11,31 : “ *Tá tók Tára við sær Ábram son sín og Lot, sonur Hárans, sonarson sín, og Sáraí verdóttur sína, konu Ábrams sonar síns. Teir fóru saman úr Ur í Kaldea at fara til Kánaáns land. Teir komu til Káran og búðu har .* _

Øll familjan, eisini Ábram, búsettist norðanfyri landið, í Káran. Henda fyrsta ferðin førir tey nærri tí staðnum, har menniskjað varð føtt. Tey **skilja seg** frá teimum longu sera fólkaríku og longu sera uppreistrarhugaðu stórbýunum á tí fruktagóða og vælferðarríka slættanum.

Gen. 11:32 : “ *Dagar Tara vóru tvey hundrað og fimm ár; og Tára doyði í Káran .*

Terach varð føddur í 1878 og doyði 205 ára gamal í 2083.

At enda í kanningini av hesum kapitlinum skulu vit gera vart við, at verkætlanin um at minka um livialdurin til 120 ár er væl á veg at verða liðug. Millum " 600 árinum " hjá Sem og " 148 árinum " hjá Nahori ella " 175 árinum " hjá Ábrahami sæst lívsins stytting. Umleið 4 øldir seinni , skuldi Móses liva í júst 120 ár. Talið, sum Gud nevnir, verður fingið sum eitt liðugt fyrmynd.

Í upplivingini hjá Ábrahami avmyndar Gud, hvat hann sjálvur er til reiðar at gera fyri at loysa lívið hjá sínum útvaldu, sum hann velur millum allar sínar menniskjaligu skapningar alt eftir, um teir varðveita hansara mynd av honum. Í hesi søguligu senu er Ábraham Gud sum Faðir, Ísak, Gud sum Sonur og avrikið verður framt í Jesusi Kristi og á hansara sjálvbodna offri verður nýggi sáttmálin føddur.

Mósebók 12

Skilnaður frá jarðisku familjuni .

Gen. 12:1 : “ *Og Harrin segði við Ábram : Far úr landi tínum og úr ætt tínum og úr húsi faðirs tínum, til landið, sum eg skal vísa tær .* ”

Eftir Guds boðum fer Ábram at fara úr síni jarðligu familju, húsi faðirs síns , og vit mugu síggja í hesi raðfylgju tann andaliga týðningin, sum Gud gav í 1. Mós . Ábram skal " *fara frá pápa og móður síni* " fyri at koma inn í tann profetiska andaliga leiklutin hjá Kristi, sum bert " *Brúðurin* " , hansara útvaldu samkoma, telur fyri. Kjótlig bindingar eru forðingar fyri andaligari framgongd, sum tey útvaldu mugu sleppa undan, fyri at eydnast at gera , í symbolskari mynd , " *eitt hold* " við Jesusi Kristi skaparanum Gudi YaHWÉH.

Gen. 12,2 : “ *Eg skal gera teg til stóra tjóð, og Eg skal signa teg ; Eg skal gera navn títt stórt, og tú skalt vera til signing .*

Ábram verður tann fyrsti av patriarkunum í Bíbliuni, sum eingudstrúgvandi viðurkenna sum " faðir teirra trúgvandi ". Hann er eisini í Bíbliuni, fyrsti tænarari Guds, hvørs smálutir um lív hansara verða fylgdir leingi og avdúkaðir .

Gen. 12,3 : “ *Eg skal signa tey, sum signa teg, og Eg skal banna tann, sum banna teg ; og allar ættir á jørðini verða signaðar í tær .*

Ferðirnar og møtini hjá Ábrami fara at geva prógv um hetta, og longu í Egyptalandi tá Fárao vildi sova hjá Sáraí, og helt, at hon var systir hansara sambært tí, sum Ábram segði fyri at verja lív hansara. Í eini sjón , læt Gud hann vita, at Sára var kona ein profets , og at hann næstan doyði.

Seinni partur av hesum versinum, " *í tær verða allar ættir á jørðini signaðar ,*" fer at finna sína uppfylling í Jesusi Kristi, soni Dávíds av Júdaætt, Ísraelsson, Ísaksson, Ábramsson. Tað er á Ábrami, at Gud fer at byggja sínar báðar fylgjandi samgongur, sum leggja fram støðið fyri hansara frelsu . Tí hesir standardir máttu mennast fyri at flyta frá tí symbolsku slagnum til tað veruliga slagið ; eftir sum syndarlig menniskja livir fyri Kristusi ella eftir hann.

Gen. 12,4 : “ *So fór Ábram, sum Harrin hevði sagt við hann, og Lot fór við honum. Ábram var sjeyti-fimm ára gamal, tá ið hann fór úr Káran .*

Við 75 árum hevur Ábram longu langar lívsroyndir. Henda upplivingin skal ognast fyri at lurta eftir og søkja Gud ; sum er gjørt eftir at hava uppdagað banningarnar hjá menniskjanum, sum eru skild frá honum. Um Gud kallaði hann , er tað tí, at Ábram leitaði eftir honum, eisini, tá Gud opinberar seg fyri honum, skundar hann sær at vera honum lýðin. Og hetta heilsugóða lýdni verður staðfest og mint aftur til sonin Ísak í hesum versinum, sum er siterað í 1. Mós. 26 :5 : “ *tí at Ábraham lýddi rødd míni og helt boð míni, boð míni, skipanir mínar og lógir mínar .*” Ábram kundi bert hildið hetta , um Gud legði tað fram fyri hann . Hesin vitnisburðurin frá Gudi avdúkar okkum, at nógv ting, sum ikki eru nevnt í Bíbliuni, eru framd. Bíblían leggur okkum fram ein samandrætt av teimum langa lívinum hjá menniskjum. Og lívið hjá einum menniskja uppá 175 ár, kann bert Gud siga, hvat hann livdi minutt fyri minutt, sekund fyri sekund , men fyri okkum er ein samandrættur av tí neyðuga nóg mikið.

So Guds signing til Ábram er grundað á hansara lýdni, og øll okkara kanning av Bíbliuni og profetiumum í henni hevði verið til fánýtis, um vit ikki skiltu týdningin av hesum lýdni, tí Jesus Kristus gav okkum sítt egna dømi og segði í Jóh. 8,29: " *Hann, sum sendi meg, er við mær; Hann hevur ikki latið meg vera einsamallan, tí eg geri altíð tað, sum honum dámar .*" Tað er tað sama við øllum ; Eitt og hvørt gott samband fæst við at gera " *tað, sum er lekkurt* " við tann, tú vilt gleða. Tí er trúgvín , sannur átrúnaður, ikki eitt fløkt ting, men eitt einfalt slag av sambandi, sum er gjørt Gudi og sær sjálvum til gleðiligt .

Í okkara endatíð er tað tekin, sum kemur fram, tað um ólýdni hjá børnum mótvegis foreldrum sínum og mótvegis landsmyndugleikum. Gud skipar fyri hesum fyri at fáa uppreistrarhugað, ótakksom ella líkasæl vaksín at uppdaga, hvat hann sjálvur fólir orsakað av teirra óndskapi . Sostatt rópa tær gerðirnar, sum Gud hevur skapt, nógv harðari enn róp og talur, fyri at vísa Hansara rættvísu vreiði og rættvísu ábreiðslur.

Gen. 12:5 : “ *Ábram tók Sáraí konu sína og Lot, son beiggja síns, og allar ognir teirra, sum teir høvdu ognað sær, og tænararnar, sum teir høvdu ognað sær í Káran. Teir fóru avstað at fara til Kánaans land, og teir komu til Kánaans land .*

Haran liggur í útnyrðing úr Kána'an. Soleiðis fór Ábram úr Káran vestureftir og síðan suðureftir, og hann fór inn í Kánaan.

Gen. 12:6 : “ *Ábram fór gjøgnum landið til tann staðin, sum eitur Sikem, til eikirnar í More. Kána'anar vóru tá í landinum .*

Skulu vit minna tykkum á ? “ *Kánaanitar* ” eru risar, men hvat so við Ábrami sjálvum ? Tí flóðaldan var enn sera nær og Ábram kundi væl verið á stødd við ein risa. Tá

hann kemur inn í Kána'an, boðar hann ekki frá nærveru av hesum risum, sum er logiskt, um hann sjálvur framvegis er innan fyri hendan normin. Fer Ábram suðureftir, fer hann yvir um núverandi Galilea og kemur til núverandi Sámária, til Sikem. Hetta landið Samaria verður eitt stað við evangelisering, sum Jesus Kristus hevur privilegierað. Har fann hann trúgv á "samverjukvinnuna" og familju hennara, hvørs hús, fyri fyrstu ferð, til teirra stóra undran, fekk loyvi at koma inn í ein jødi.

Gen. 12:7 : “ *Tá vísti Harrin seg fyri Ábrami og segði : Eg skal geva eftirkomarum tínum hetta landið. Og Ábram bygdi har eitt altar fyri Harranum, sum hevði víst seg fyri honum .*

Gud valdi fyrst núverandi Samaria at vísa seg Ábrami, sum skuldi halga hetta møtið við at byggja eitt altar har, eitt profetiskt ímynd av krossinum av pínu Kristusar. Hetta valið leggur upp til eitt samband við framtíðar evangelisering av landinum hjá Jesu Kristi og ápostlum hansara. Tað er frá hesum stað, at Gud boðar honum frá, at hann fer at geva eftirkomarum hansara hetta landið. Men hvør, tann jødiski ella tann kristni? Hóast søguligu fakta til fyrimuns fyri jødarnar, tykist hetta lyftið at snúgva seg um tey útvaldu Kristusar til uppfylling á nýggju jørðini; tí útvaldu Kristusar eru eisini, sambært meginregluni um rættvísgering við trúgv, avkomið, sum varð lovað Ábrami.

Gen. 12:8 : “ *Hann fór haðani til eitt fjall eystan fyri Betel og setti tjald sítt upp, har Betel var vestanfyrri og Ai eystanfyrri. Hann bygdi eisini eitt altar til Harrans og ákallaði navn Harrans ”*

Tá Ábram fór niðan suðureftir, legði hann herbúð á fjallinum millum Betel og Ai. Gud tilskilar stevnuna hjá teimum báðum býunum. Betel merkir "Guds hús" og Ábram setur tað vestanfyrri, í tí orientering, sum verður givin tjaldtemplinum og templinum í Jerúsalem, soleiðis at tá ið teir fara inn móti heilagleika Guds, húsi hansara, venda embætismenninir bakið til rísandi sólina, sum rísur í eystri, eystrinum. Eystanfyrri er býurin Ai, hvørs rót merkir : steinrúgva, oyðimørk ella høll og minnisvarði. Gud opinberar oss dom sinn : við inngongd hinna útvaldu inn í Guds hús eru eystan einar oyðimørk og steinrúgvur. Í hesi myndini hevði Ábram tær báðar frælsisleiðirnar opnar fyri sær : vestanfyrri, Betel og lívið, ella eystanfyrri, Ai og deyðan. Hann hevði lukkutíð longu valt lívið hjá YaHWéH.

Gen. 12:9 : „ *Ábram helt fram og fór suðureftir .* “

Legg til merkis, at í hesi fyrstu yvirferðini yvir Kána'an fer Ábram ekki til "Jebus", navnið á framtíðarbýnum hjá Dávidi : Jerúsalem, sum sostatt verður fullkomiliga ignorerað av honum.

Gen. 12,10 : “ *Og hungursneyð var í landinum; og Ábram fór niður til Egyptalands at búgva har, tí at hungursneyðin var stór í landinum .*

Sum tað skuldi vera, tá Jósef sonur Jákups, ella Ísrael, skuldi gerast fyrsti visir í Egyptalandi, var tað hungursneyð, sum rak Ábram inn í Egyptaland. Hansara upplivingar har eru sagdar í fylgjandi versunum í hesum kapitli.

Ábram er ein friðarligur og enntá óttafullur maður. Óttast fyri, at hann fór at verða dripin fyri at hava tikið konu sína Sáru, sum var sera vøkur, valdi hann at leggja hana fram sum systur sína, ein hálvan - sannleika. Við hesum ráki gleddi Fárao hann og klæddi hann við vørum, sum skuldu geva honum ríkidømi og vald. Hetta fæst, slær Gud Fárao við plágum og hann fær at vita, at Sára er kona hansara. Hann eltir síðani Ábram burtur, sum fer úr Egyptalandi ríkur og valdsmikil. Hendan upplivingin profeterar um upphaldið hjá hebrearunum, sum eftir at hava verið trælir í Egyptalandi, fóru úr tí og tóku gull og ríkidømi við sær. Og hetta valdið verður skjótt sera gagnligt hjá honum.

Mósebók 13

Skilnaðurin millum Ábram og Lot .

Aftur úr Egyptalandi fara Ábram , familja hansara og Lot , systkinabarn hansara , aftur til Betel til staðin, har hann hevði reist eitt altar fyri at ákalla Gud. Meðan tey øll eru á hesum staðnum, sum liggur millum Betel og Ai, tað vil siga millum „Guds hús” og „oyðimørkina“. Eftir stríð millum tænarar teirra skilur Ábram seg frá Lot, og gevur honum valrætt, hvønn veg hann ynskir at fara . Og Lot nýtti hetta til at velja slættan og fruktagóðsku hansara lovandi vælferð. Vers 10 sigur : “ *Lot lyfti eygu síni upp og sá allan Jordanslættan, at hann var vatnaður allastaðni. Áðrenn Harrin oyðilegði Sódoma og Gomorru, var tað sum urtagarður Harrans, sum Egyptaland, langt til Zoar . Vib því velur hann " oyðilegging " og mun uppdaga hana, er Gud slær med eldi og svávuli borgirnar í hesum dali, sum í dag partvíst eru klæddar av " Deyðahavinum " ; revsing , sum hann skal sleppa undan við báðum døtrum sínum, takkað verið miskunn Guds, sum skal senda tveir einglar at ávara hann og fáa hann at fara úr Sodoma, har hann býr . Vit lesa í vers 13 : “ *Sódomamenn vóru óndir og stórir syndarar móti Harranum .* ”*

So varð Ábram verandi nærhendis Betel, „ húsi Guds “ á fjallinum.

1. Mós.13:14-18 : “ *Og Harrin segði við Ábram, tá ið Lot var skildur frá honum: Lyft upp eygu tíni og hygg frá tí staðnum, har tú ert, norðureftir og suðureftir, eystureftir og vestureftir ; tí at alt landið, sum tú sært, skal eg geva tær og eftirkomarum tínum um allar ævir.» **Eg skal gera eftirkomarar tínar sum dustið á jørðini , so at um maður kann telja dustið á jørðini , so skulu eftirkomarar tínar eisini verða taldar . Reis teg upp, gangið gjøgnum landið í longd og breidd ; tí eg skal geva tær tað . Ábram flutti tjald síni og búði millum eikirnar í Mamre, sum eru nærhendis Hebron. Og hann bygdi har eitt altar fyri Harranum .***

Havið givið Lot valið, fær Ábram tann partin, sum Gud vil geva honum og har aftur endurnýggjar hann sínar signingar og síni lyfti. Samanberingin av hansara " *avkomi* " við " *dustið á jørðini* ", uppruna og enda á menniskjans sál , likami og anda, sambært 1. Mós .

Mósebók 14

Skilnaður við valdi .

Fýra kongar eystanífrá koma at gera kríggj móti teimum fimm kongunum í dalinum, har Sodoma liggur, har Lot býr. Teir fimm kongarnir verða sigraðir og tiknir til fanga, eins og Lot. Ávaraður kemur Ábram honum til hjálpar og fríger allar teir fangaðu gíslarnar. Latið okkum leggja til merkis áhugan í fylgjandi versinum.

1. Mós.14,16 : “ *Hann bar alt ríkidømið aftur ; Hann hevði eisini beiggja sín Lot við sær aftur, við sínum vørum, umframt kvinnunum og fólkinum .*

Í veruleikanum var tað bert fyri Lot, at Ábram legði uppí. Men við at siga fakta frá, goymir Gud hendan veruleikan fyri at vekja sína ábreiðslu móti Loti, sum valdi tað ringa at bígva í býnum hjá teimum óndu.

1. Mós 14,17 : " Eftir at Ábram var komin aftur frá at hava vunnið á Kedorlaomer og kongunum, sum vóru við honum, kom Sódoma-kongur út at mæta honum í Shaw - e - h dalinum , sum er kongsdalurin . "

Vinnarin skal takkast. Orðið “ *Shaweh* ” merkir : slætt ; júst tað, sum lokkaði Lot og ávirkaði val hansara.

1. Mós.14,18 : “ *Melchi tsedek, kongur í Sálem, bar út breyð og vín : hann var prestur hins hægsta Guds .* ” _

Hesin kongurinn í Salem var „*prestur hins hægsta Guds*“. Navn hansara merkir : “Kongur mín er réttvísi”. Hansara nærvera og inntriv geva prógv um samhaldsfesti í tilbiðjaninni av tí sanna Gudi á jørðini síðani vatnflóðina endaði, sum enn er sera til staðar í hugsanum hjá monnum á Ábrams tíð. Men hesir tilbiðjarar av tí sanna Gudi eru óvitandi um frelsuætlanina, sum Gud fer at opinbera gjøgnum tær profetisku upplivingarnar, sum Ábram og eftirkomarar hansara livdu.

1. Mós.14,19 : “*Og hann signaði Ábram og segði : Signaður veri Ábram av hinum hægsta Gudi, Harra himins og jarðar .* »

Signingin av hesum embætisliga umboði Guds staðfestir enn meira signingina, sum Gud gav Ábrami beinleiðis persónliga.

1. Mós.14,20 : “*Lovaður veri hin hægsti Gud, sum hevur givið fíggindar tínar í tínar hendur ! Og Ábram gav honum tíggjundapart av øllum .*

Melkisedek signar Ábram men hann er varin við ikki at kenna sigur sín til hansara ; hann skrivar tað til „*Tann hægsta Gud , sum gav fíggindar sínar í hendur hansara*“. Og , vit hava eitt ítøkiligt dømi um lýdni Ábrams móti Guds lógum , síðani hann " gav tíggjundapart av øllum " til Melkisedek hvørs navn merkir : " Kongur mín er réttvísi . " Henda lógin um tíggjund var tí longu til síðani flóðaldan endaði á jørðini og helst enntá áðrenn „*flóðalduna*“ .

1. Mós.14:21 : “*Kongurinn í Sodomu segði við Ábram : Gev mær persónarnar og tak ríkidømið til tín sjálvs .*»

Kongurinn í Sodomu er skuldarbundin Ábrami, sum frelsti fólk sítt. So hann vil gjalda kongaliga fyri sína tænastrá.

1. Mós.14,22 : “*Ábram svaraði kongi í Sodomu: Eg lyfti hond mína upp til YaHWéH , hin hægsta Gud, harra himins og jarðar: ”*

Ábram nýtir støðuna til at minna tann ónda kongin á tilveruna hjá " YaHweh hinum hægsta Gudi " , einasta " *Meistaratum yvir himli og jørð* " ; sum ger hann til einasta eigarann av øllum tí ríkidømi, sum kongurinn fær við sínum óndskapi.

1. Mós.14,23 : “*Eg skal einki taka av øllum tínum, ikki so mikið sum ein tráð ella skósnór, so tú ikki sigur : Eg havi gjørt Ábram ríkan. Einki fyri meg! »*

Í hesum hugburði vitnar Ábram fyri konginum í Sodomu, at hann bert kom inn í hetta stríðið fyri at bjarga systkinabarninum Lot. Ábram fordømir eins og Gud hendan kongin, sum livir í óndskapi, perversión og harðskapi. Og hetta ger hann honum greitt við at nokta sínum óverduga fingna ríkidømi .

1. Mós.14:24 : “*Bara tað, sum ungu menninir hava etið, og part teirra, sum gingu við mær, Aner, Eskol og Mamre: teir skulu taka sín part .*”

Men hetta valið hjá Ábrami snýr seg bert um hann, mannin Guds tænastrá , og tænastrá hansara kunnu taka sín part av tí ríkidømi, sum verður bjóðað.

Mósebók 15

Skilnaður eftir samgongu

1. Mós.15,1 : “*Eftir hetta kom orð Harrans til Ábram í sjón og segði: “Óttast ikki, Ábram; Eg eri skjøldur tín, og løn tín verður sera stór .”*

Ábram er ein friðarligur maður, sum livir í einum ógvusligum heimi, so í eini sjón kemur Gud, vinur hansara YaHWéH, at tryggja honum : “*Eg eri skjøldur tín, og løn tín verður sera stór .*”

1.15,2 : “*Ábram svaraði: Harri, Harri, hvat vilt tú geva mær? Eg fari avstað uttan børn; og arvingurinn av húsi mítt er Eliezer úr Damaskus .*”

Í langa tíð leið Ábram av, at hann ikki hevði kunnað verið pápi, tí Sárar, lógliga kona hansara, var ófruktbar. Og hann veit, at tá ið hann doyri, skal ein nærskyldmaður arva ognir hansara : " *Eliezer úr Damaskus* ." Latið okkum leggja til merkis, hvussu gamal hesin býurin " *Damaskus* " í Sýria er.

Gen. 15:3 : " *Og Ábram segði , Sí, tú hevur ikki givið mær avkom, og tann, sum er føddur í húsi mínum, skal vera arvingur mín .* "

Ábram skilir ikki lyftini, sum eru givin eftirkomarum hansara, tí hann hevur einki, tí hann er barnleysur.

Gen. 15:4 : " *Tá kom orð Harrans til hansara og segði : Hesin maðurin skal ikki vera arvingur tín, men tann, sum kemur úr tínum egna likami, skal vera arvingur tín .* "

Gud sigur við hann, at hann veruliga verður pápi at einum barni.

Gen. 15:5 : " *Og tá ið hann hevði ført hann út, segði hann : «Hygg nú móti himlinum og tel stjörnurnar, um tú kanst telja tær!» Og hann segði við hann : «Soleiðis skal avkom títt vera .* »

Í sambandi við hesa sjónina, sum Ábrami fekk, opinberar Gud okkum ein symbolskan lykil til tann týðning, sum hann andaliga gevur orðinum " *stjørna* ". Upprunaliga nevndur í 1. Mós. 1,15, er leikluturin hjá " *stjörnuni* " " *at geva ljós á jørðina* " og hesin leikluturin er longu tann hjá Ábrami, sum Gud kallaði og setti av til hetta endamál, men hann verður eisini tann hjá øllum trúgvandi, sum krevja hansara trúgv og hansara tænastu til Gud. Legg til merkis, at sambært Dan.12,3 verður støðan sum " *stjörnur* " *givin teimum* x útvaldu, tá tey koma inn í ævinleikan : " **Tey, sum hava verið skilagóð, skulu lýsa sum ljós himmalsins, og tey, sum hava vent nógvum til rættvísi, skulu lýsa sum stjörnurnar, um allar ævir og allar ævir.** " Myndin av " *stjörnuni* " verður bara skrivað til teirra orsakað av teirra val av Gudi.

Gen. 15:6 : " **Ábram trúði á Harran , og hann roknaði tað við honum rættvísi .** "

Hetta versið er tað offisiella elementíð í trúardefiniðini og meginregluna um rættvísgering við trúgv. Tí trúgv er einki annað enn upplýst , rættvísgering og verd álit. Álit á Gudi er bert lógligt við upplýstari vitan um hansara vilja og um alt tað, sum honum dámar, uttan sum tað gerst ólógligt. Álit á Gud er at trúgva, at hann bert signar tey, sum eru honum lýðin, og fylgja fyrimyndini hjá Ábrami og fullkomna fyrimyndini hjá Jesusi Kristi.

Hesin dómur Guds á Ábram profeterar tað, sum hann skal bera á øll tey, sum vilja gera sum hann, í sama lýdni móti tí guddómliga sannleikanum, sum varð lagt upp til og kravt í teirra tíð.

Gen. 15:7 : " *Harrin segði við hann aftur : Eg eri Harrin , sum førði teg úr Ur í Kaldea, fyri at geva tær hetta landið til ognar .* "

Sum forsøgn til framløguna av sambandinum við Ábram minnir Gud Ábram á, at hann førði hann úr Ur í Kaldea. Hesin uppskriftin er gjørdur eftir framløguni av tí fyrsta av Guds " *tíggju boðum* ", sum eru nevnd í 2. Mós.20,2 : " **Eg eri YaHWéH, Gud tín, sum førði teg úr Egyptalandi, úr trælahúsinum .** "

Gen. 15:8 : " *Ábram svaraði : Harri, Harri , hvussu skal eg vita, at eg skal ognar hana? »*

Ábram biður Harran um eitt tekin.

Gen. 15:9 : " *Og Harrin segði við hann : Tak eina trý ára gamla seyð, eina trý ára gamla veðr, eina skjaldbøku og ein ungan dúgvu .*

Gen. 15,10 : " *Ábram tók øll hesi djórini, skar tey í helvt og setti hvørt stykki móti øðrum ; men hann deildi ikki fuglarnar .*

Svar Guds og gerð Ábrams krevja frágreiðing. Hendan offurhátíðarhaldið er grundað á hugskotið um deiling sum snýr seg um teir báðar partarnar, sum gera samgongu, tað vil siga : lat okkum deila saman. Dýrini, sum eru skorin í miðjuna, ímynda likam Kristusar, sum, sum er eitt, verður býtt andaliga millum Gud og hansara útvaldu. Seyður er ímyndin av

menniskjanum og av Kristusi, men fuglar hava ikki hesa myndina av tí menniskja, sum Kristus, sum Gud sendi, skal vera. Tí koma tey sum himmalskt symbol fram í sáttmálanum, men eru ikki avskorin. Jesusar bót fyri synd verður bert fyri tey jarðisku útvaldu, ikki himmalsku einglarnar.

Mós 15,11 : “ *Rovfuglarnir slógu niður á grindirnar ; og Ábram rak teir út .*

Í ætlanini, sum Gud hevur profetarað, verða bert líkini av teimum óndu og uppreistrarhugaðu latin sum føði til rovfuglarnar við dýrdarfullu afturkomu Kristusar frelsarans. Í endanum fer henda ørindi ikki at snúgva seg um tey, sum gera sáttmála við Gud í Kristi og gjøgnum lógir Hansara . Tí at grindirnar av teimum djórum, sum soleiðis eru útsettar, eru av sera stórum heilagleika fyri Gudi og Ábrami. Handlingin hjá Ábrami er rættvísgjörð, tí fakta mugu ikki vera í mótsøgn til profetiina um framtíðar og endaligu ørindini hjá heilagleika Kristusar.

Gen. 15,12 : “ *Og tá ið sólin fór niður, kom ein djúpur svøvnur á Ábram ; og sí, ótti og stórt myrkur kom yvir hann .*

Hesin svøvnurin er ikki vanligur. Tað er ein " *djúpur svøvnur* ", sum tann, sum Gud legði Adam í fyri at mynda eina kvinnu, hansara " *hjálp* " úr einum av hansara ribbum. Sum ein liður í sáttmálanum, sum hann ger við Ábram, fer Gud at avdúka honum tann profetiska týðningin, sum henda „ *hjálp* “ hevur givið, sum verður objektið fyri Guds kærleika í Kristi. Faktiskt ger Gud hann bert í útsjónd at doyggja fyri at koma inn í sína ævigu nærveru, og forútsigur sostatt hansara inngongd í ævigt lív , tað vil siga í sanna lívið , sambært teirri meginreglu, sum sigur, at eingin menniskja kann síggja Gud og liva.

" *Stóra myrkrið* " merkir, at Gud ger hann blindan fyri jarðliga lívinum fyri at kunna byggja upp í huga hansara virtuellar myndir av profetiskum slag, eisini útsjóndina og nærveruna hjá Gudi sjálvum. Soleiðis stókkur í myrkrið, kennir Ábram ein lógligan “ *ótta* ”. Harumframt undirstrikar hetta tann ræðuliga karakterin hjá skapanum Gudi, sum tosar við hann.

Gen. 15:13 : “ *Og Harrin segði við Ábram : Vita, at eftirkomarar tíni verða fremmandir í einum landi, sum ikki er teirra ; Teir verða trælir og kúgaðir í fyra hundrað ár .*

Gud boðar Ábrami frá framtíðini, ævinleikanum, sum er tilskilað eftirkomarum hansara.

"... *eftirkomarar tíni skulu vera fremmandir í einum landi, sum ikki er teirra* " : hetta vísir til Egyptaland.

" *... teir verða trælir har* " : til broytingina av einum nýggjum farao, sum ikki hevði kent Jósef, hebrain, sum gjørdist stórvisir hjá forgangsmanninum. Henda trældómurin verður fullførdur í Mósesar tíð.

"... *og teir skulu kúga teir í fyra hundrað ár* " : Hetta er ikki bara egyptisk kúgan, men meira breitt tann kúgan, sum fer at raka eftirkomarar Ábrams, til teir eiga í Kána'an, teirra tjóðarland, sum Gud hevur lovað.

Gen. 15:14 : “ *Men eg skal døma tjóðina, sum teir skulu vera trælir hjá, og aftaná skulu teir koma út við nógvum ognum .*”

Máltjóðin hesaferð er bert Egyptaland, sum teir fara avstað, og taka við sær, faktiskt, alt ríkidømið. Legg til merkis, at í hesum versinum ikki skrivur Gud til Egyptalands ta „kúgan”, sum er nevnd í undanfarna versinum. Hetta staðfestir , at tey nevndu " *fyra hundrað árin* " ikki bara eru galdandi fyri Egyptaland .

Gen. 15:15 : “ *Tú skalt fara til fedrar tínar í friði ;*

Alt verður fullgjørt, sum Gud boðaði honum frá. Hann verður jarðaður í Hebron í hellinum Makpela á jørð , sum Ábram keypti á lívstíð síni frá einum hettiti .

Gen. 15,16 : “ *Í fjórða ættarliði koma tey aftur higar ; tí at misgerðin hjá Amoritum er ikki fullkomin enn .*

Millum hesar A'morearar hava hettitar góð viðurskifti við Ábram, sum teir meta vera umboð fyri tann stóra Gud. Tí eru teir samdir um at selja honum jørðina til grøv hansara. Men um "fýra ættarlið" ella "fýra hundrað ár" verður støðan øðrvísi og kánaanitisku fólkinum verða komin upp á markið fyri uppreistri ikki stuðlað av Gudi og tey verða øll oyðiløgd fyri at lata sítt land til hebrearar sum fara at gera tað til sína tjóðarjörð.

Fyri at skilja hesa vanlukkuligu verkætlanina hjá Kána'anitum betur, mugu vit minnst til, at Nóa hevði bannað Kána'an, sum var fyrsti sonurin hjá soninum Ham. Lovaða landið varð tí fólkkað av hesum eftirkomarum hjá Hami, sum Nóa og Gud bannaði. Oyðilegging teirra var bert ein spurningur um tíð, sum Gud hevði ásett fyri at fremja sínar ætlanir á jørðini.

Gen. 15,17 : " *Tá ið sólin var sett, var eitt djúpt myrkur ; og sí, har var ein roykjandi ovnur, og eldur gekk millum tey býttu djórini .*

Í hesum hátíðarhaldinum er eldur, sum menniskja tendrar, bannaður. Fyri at tora at bróta hesa meginreglu, verða báðir synir Árons einaferð forbrúktir av Gudi. Ábram hevði biðið Gud um eitt tekin og tað kom í formi av himmalskum eldi, sum fór framvið millum djórini, sum vóru skorin í tvey. Soleiðis vitnar Gud fyri sínum tænarum sum Elias profeti fyri baalsprofetunum stuðlaðir av fremmandu drotningini og konu Akab kongs, sum eitur Jesabel. Altartalvuna hjá honum druknaði í vatni, eldurin, sum Gud sendi, fer at eta altarið og vatnið, sum Elias hevur fyrireikað, men altartalvuna hjá falsprofetunum verður ignorerað av eldi hansara.

Gen. 15:18 : " *Á tí degi gjørði Harrin sáttmála við Ábram og segði : 'Eftirkomarum tínum havi eg givið hetta landið, frá Egyptalands ánni til ta stóru ánnu, Euftrat ánnu , "*

At enda í hesum kapitli 15, staðfestir hetta versio tað, er høvuðsevnið í henni sanniliga tað um **sambandið, sum skilur tey útvaldu frá øðrum monnum**, soleiðis at tey deila hesa samband við Gud og at tey tæna honum.

Mørkini í landinum, sum vóru lovað hebrearum . yvirhála tey, sum tjóðin fer at hertaka eftir hertøkuna av Kána'an. Men Gud tekur í sínum tilboði tær ómetaliga stóru oyðimørkirnar í Sýria og Arabia , sum ganga saman við " Euftrat " eystureftir *eins* og oyðimørkina Shur, sum skilur " *Egyptaland* " frá Ísrael. Millum hesar oyðimørk fær lovaða landið útsjóndina av einum Guds urtagarði.

Í profetiskum andaligum lesnaði ímynda " *áirnar* " fólkasløg, so Gud kann profetara um eftirkomarar Ábrams, tað vil siga um Kristus, sum skal finna sínar tilbiðjarar og sínar útvaldu handan Ísrael og Egyptaland, vestanfyrir í " Evropa ", sum er ímyndað í Opinberingini 9:14 undir navninum " *tann stóra áin E. "*

Gen. 15:19 : " *land Kenita, Kenizita, Kadmonita, "*

Gen. 15,20 : " *av Hettitum, Perizitum, Refaimum, "*

Gen. 15:21 : " *av Amoritum, Kána'anitum, Girgasitum og Jebusitum .*

Í tíðini hjá Ábrami nevndu hesi nøvnini familjurnar, sum vóru savnaðar í býum , sum myndaðu og fólkkaðu Kána'anland. Millum teirra eru Refaimar, sum meira enn hinir fara at hava varðveitt risamerkið hjá antediluvians, tá ið Jósva tekur økið " *fýra ættarlið* " ella " *fýra hundrað ár* " seinni.

Ábram er patriarkurin í teimum báðum samgongunum í Guds ætlan. Eftirkomarar hansara gjøgnum holdið fara at geva nógvar eftirkomarar, sum eru føddir inn í fólkkið, sum Gud hevur valt, men ikki valt av honum. Tí skeiklar hesin fyrsti sáttmálin , sum er grundaður á holdið, frelsuverkætlanina og ruggar fatanina av henni , tí frelsan fer bert at hvíla á trúargerðini í teimum báðum sáttmálunum. Umskering av holdinum bjargaði ikki hebraiska mannum hóast tað var kravt av Gudi . Tað, sum gjørði, at hann kundi verða frelstur, vóru hansara lýðin verk, sum avdúkaðu og staðfestu trúgv og álit hansara á Gud. Og tað er tað sama, sum treytar frelsuna í nýggja sáttmálanum, har trúgvin á Kristus verður gjørd livandi við verkum av lýdni móti teimum boðum, fyriskipanum og guddómligu meginreglunum, sum Gud hevur opinberað, gjøgnum alla Bíbliuna. Í einum uppfyltum

sambandi við Gud er læran í bókstavinum upplýst av andans vit ; Hetta er orsökkin til, at Jesus segði : “ bókstavurin drepur, men andin gevur lív .”

Mósebók 16

Skilnaður eftir lógligheit

1. Mós .16:1 : “ Sáraí, kona Ábrams, hevði ikki føtt honum børn. Hon átti eina egyptiska tænaragentu, sum æt Hagar .

Gen. 16:2 : “ Og Sáraí segði við Ábram : Sí, Harrin hevur gjørt meg ófruktbara; komið, biði eg tykkum, til tænara mín; kanska fáí eg børn við henni. Ábram lurtaði eftir røddini hjá Sáraí .

Gen. 16:3 : “ Tá tók Sáraí kona Ábrams Hagar egyptisku trælkonu sína og gav hana Ábrami manni sínum sum konu, eftir at Ábram hevði búð tíggu ár í Kánaánlandi . ”

Tað er lætt hjá okkum at kritisera hetta óhepna valið orsakað av tiltakinum hjá Sáraí, men hygg at støðuni, sum hon stóð fyri tí signaða parinum.

Gud hevði sagt við Ábram, at eitt barn skuldi føðast úr móðurlívi **hansara** . Men hann segði honum ikki frá Sáraí konu síni , sum var ófruktbar. Harumframt setti Ábram ikki spurnartekin við Skapara sín um kláring av sínum fráboðanum. Hann bíðaði eftir, at Gud skuldi tosa við hann eftir sínum fullveldisvilja. Og her mugu vit skilja, at hesin manglandi forkláringin var júst ætlaður at provokera hetta menniskjaliga tiltakið, sum Gud skapar eitt ólógligt mótsetning á støðinum við lyftinum um signing, men gagnligt, at seta framman fyri framtíðar Ísrael bygt á Ísak , eina hernaðarlíga og stríðandi kapping , mótstøðumann og mótstøðumann. Gud skilti, at umframt tær báðar leiðirnar, gott og ónt, sum vóru sett fyri menniskjans val, vóru " gularótin og prikkurin " bæði líka neyðug fyri at flyta tað mótviljaða " eslið " fram. Føðingin av Ísmaeli, eisini soni Ábrams, fer at stuðla myndugleikanum av arabiska stavinum til seinasta form í søguni, átrúnaðarlíga, islam (undirvísing ; ein hædd av ironi fyri hetta natúrlíga og arvalíga uppreistrarhugaða fólkið).

Gen. 16,4 : “ Hann fór inn til Hagar, og hon varð við barn. Tá hon sá, at hon var við barn, hugdi hon við vanvirðing at húsmóður síni . ”

Hesin vanvirðiligi hugburðurin hjá Hagar, egyptaranum mótvegis húsmóður síni, eyðkennir enn muslimsku arabisku fólkasløgini í dag. Og við hesum hava tey ikki heilt skeivt, tí vesturheimurin hevur vanvirt tann ómetalíga framíhjárættin at hava verið evangeliseraður í navni hins guddómliga Kristusar Jesusar. Soleiðis at henda falska arabiska trúgvín heldur fram at boða frá, at Gud er stórur, tá Vesturheimurin hevur strikað hann úr sínum hugsanarskráum.

Myndin, sum er givin í hesum versinum, avmyndar júst ta støðuna í okkara endatíð, tí vesturlendskur kristindómur, enntá skeivur, sum Sáraí ikki longur ber synir og søkkur í andalíga ófruktbarleika myrkursins. Og orðatakið sigur : í blindu landi eru tey eineygu kongar.

Gen. 16:5 : “ Og Sáraí segði við Ábram : Mín vanvirðing er yvir tær. Eg havi lagt tænara mín í barm tín ; ok er hon sa, at hon var med barn, horfdi hon at mer med vanvirðing. Má Harrin vera dómari millum meg og tykkum ! »

Gen. 16:6 : “ Og Ábram segði við Sáraí : «Sí, trælkona tín er í tínum valdi; So fór Sáraí illa við henni ; og Hagar flýddi frá henni .

Ábram tekur ábyrgd , og hann kennir ikki Sáraí fyri at vera íblásturin til hesa ólógliku føðingina. Soleiðis áleggur legitimiteturin frá byrjan av sína lóg um ólógligheit og eftir hesi læru, fara hjúnabond framyvir bert at sameina fólk úr somu nærmastu familju til framtíðar Ísrael og tess tjóðarform, sum er fingin eftir útflytingina úr trælahaldandi Egyptalandi.

Gen. 16:7 : “ *Eingil Harrans fann hana við vatnkeldu í oyðimørkini, við kelduna, sum er á veg til Shúr .* ”

Hetta beinleiðis skiftið millum Gud og Hagar er bert gjørt møguligt við signaðu støðuni hjá Ábrami. Gud fann hana í oyðimørkini Shur, sum skuldi gerast heimið hjá nomadiskum arabarum, sum búðu í tjaldum og støðugt leitaðu eftir mati til sínar seyðir og kamelar. Vatnkeldan var yvirlivilsismiðil hjá Hagar og hon møtir " kelduni av lívsins vatni " , sum kemur at eggja henni til at góðtaka sína støðu sum tænarari og hennara fjølbroyttu ætlan.

Gen. 16:8 : “ *Hann segði : Hagar, húskall Sárar, hvaðani kemur tú og hvar fert tú? Hon svaraði : Eg flýggji frá Sárar, húsmóður míni .*

Hagar svarar báðum spurningunum : hvar fert tú ? Svar : Eg flýggji. Hvaðani er tú ? Svar : Frá Sárar, húsmóður míni.

Gen. 16:9 : “ *Eingil Harrans segði við hana : Far aftur til húsmóður tína og eyðmýk teg undir hond hennara .* ”

Stóri dómurinn letur honum einki val, hann skipar fyri afturvending og eyðmjúkleika, tí tann veruligi trupulleikin var orsakaður av vanvirðingini, sum varð víst húsmóður hansara, sum burtursæð frá hennara steriliteti framvegis er hansara lógliga húsmóðir og skal tæna og virðast .

Gen. 16:10 : “ *Eingil Harrans segði við hana : Eg skal fjølgja eftirkomararar tína, so teir verða ikki roknaðir í fjøldini .* ”

YaHWéH eggjar honum við at bjóða honum eina „ gularót “. Hann lovar honum eina eftirkomararar " so nógv, at tað verður ógjørligt at telja tær ." Ger ikki feil , henda fjøldin verður holdlig og ikki andalig. Tí orð Guds verða borin til nýggi sáttmálin verður settur á stovn, bert av hebraiskum eftirkomararum. Men sjálvandi , ein og hvør einligur arabari kann gerast inn í Guds sáttmála við at góðtaka Hansara standardir, sum hebreararnir hava skrivað í Bíbliuni. Og síðani hon kom út, lýkur muslimska koranin ikki hetta kriterið. Hon ákærir, kritiserar og skeivar bíbilskar sannleikar, sum Jesus Kristus hevur sannroynd.

Við at taka upp fyri Ísmael útrykkið, sum longu varð brúkt um Ábram, " so nógv, at tað ikki verður møguligt at telja tey ", skilja vit, at tað bert er ein spurningur um menniskjaligar fjølbroytningar og ikki um tey útvaldu, sum eru vald út til ævigt lív. Samanberingarnar, sum Gud leggur upp til, eru altíð undir treytum, sum skulu lúkast. Dømi : „ *stjørnur á himlinum* ” vísir til eitthvørt átrúnaðarligt virksema, sum inniber „ *at lýsa jørðina* . “ Men hvat ljós ? Einans sannleikans ljós, sum Gud legitimerar, ger eina " stjörnu " verða at " lýsa í allar ævir " á himlinum , sambært Dan. 12 : 3 , tí tey hava verið sanniliga “skilagóð” og hava sanniliga “ lært rættvísi ” sambært Gudi.

Gen. 16:11 : “ *Eingil Harrans segði við hana : Sí, tú ert við barn, og tú skalt føða son, og tú skalt kalla hann Ísmael ; tí Harrin hevur hoyrt neyð tykkara .*

Gen. 16,12 : “ *Hann verður sum eitt villur ásin ; hond hans mun vera i moti hverjum, ok hverra hond mun vera i moti honum ; og hann skal búgva yvir móti øllum brøðrum sínum .*

Gud samanber Ísmael , og arabisku eftirkomarar hansara , við eitt " villan esli " , djórið , sum er kent fyri sín mótvilja og treiska náttúru ; og harafturat , brutalt síðani tað eitur " villur ". Hann kann tí ikki temjast, tamast ella lokkast. Í stuttum kann sigast, at hann elskar ikki og letur seg ikki elska, og hann ber í ílegunum ein ágangandi arv móttvegis sínum egnu brøðrum og fremmandum. Hesin dómurinn, sum Gud hevur raðfest og avdúkaði, hevur stóran týðning , í hesi endatíðini , fyri at skilja revsandi leiklutin , fyri Gud, hjá trúgvini islam, sum falskur kristindómur stríddist fyri í teimum tíðum, tá tað kristna " ljósið " bert var " myrkur ". Síðani hann kom aftur til landið hjá forfedrum sínum, er Ísrael enn einaferð vorðið hansara mark, eins og Vesturheimurinn, sum er merktur kristin, vardur av amerikanskum valdi, sum teir

uttan stóran feil kalla " tann stóri Satan ". Tað er rætt, at ein lítil " Satan " kann kenna aftur " tann stóra " .

Við at føða Ísmael, eitt navn, sum merkir " Gud hevur hoyrt " , barnið í ósemjuni, skapar Gud ein víðari **skilnað** innan familjuna hjá Ábrami. Tað leggur afturat banningini av málum, sum eru skapt í Bábel-royndini. Men um hann fyrireikar amboðini til at revsa , so er tað tí at hann frammanundan veit uppreistrarhugaðu atferðina hjá menniskjum í sínum báðum fylgjandi samgongum til heimsins enda .

Gen. 16:13 : “ *Hon kallaði Atta El roi, navnið á Harranum , sum hevði talað við hana ; pvi at hon mælti : Hefi ek nokkut sét hér, eptir at hann sá mik ? »*

Navnið Atta El roi merkir : Tú ert tann síggjandi Gud. Men longu nú , er hetta tiltakið at geva Gudi eitt navn ein vreiði móti hansara yvirvág. Restin av hesum versinum, sum er týtt á nógvar ymiskar mátar, er tikið saman í hesum hugsan. Hagar kann ikki trúgva tí. Hon , tann lítli tænarin, var objektið fyri uppmerksemi hjá tí stóra skaparinum Gudi, sum sær ævinleikan og avdúkar hana. Eftir hesa upplivingina, hvat kann hon óttast ?

Mós 16,14 “ *Tí varð brunnurin kallaður Lahai-Roi brunnur ; tað er millum Kadesj og Bared . “*

Tey jarðligu støðini, har Gud vísti seg, eru virðismikil, men heiðurin, sum menniskju geva teimum, er ofta orsakaður av teirra avgudadýrkandi anda , sum ikki sættar tey við hann.

Mós 16,15 “ *Og Hagar føddi Ábrami ein son ; og Ábram kallaði sonin, sum Hagar føddi honum, Ísmael .*

Ísmael er sanniliga ektaði sonur Ábrams, og fram um alt hansara fyrsta barn, sum hann natúrliga verður knýttur at. Men hann er ikki lyftissonurin, sum Gud hevur boðað frá áður. Enn valt av Gudi, er navnið " *Ísmael* " givið honum, sum merkir " *Gud hevur hoyrt* " grundað á neyðina hjá Hagar fram um alt , offur fyri avgerðunum, sum húsmóðir hennara og harri hennara tóku . Men í aðrari merking hvílir tað eisini á feilinum hjá Ábrami og Sáraí við at hava trúð eina løtu, at hesin sonurin, sum Hagar, egyptin, fekk við barn, var staðfestingin, tað vil siga " *uppfyllingin* " , og fremjan av Guds fráboðan. Mistakið fer at hava blóðugar avleiðingar til heimsins enda.

Gud er komin inn í mannahugsanarspælið og fyri hann er tað neyðuga framt : barnið av ósemju og **ósemjuskilnaði** er á lívi.

Gen. 16:16 : „*Ábram var seks og áttatíu ára gamal, tá ið Hagar føddi Ábrami Ísmael . “*

So " *Ísmael* " varð føddur í 2034 (1948 + 86) tá Ábram var 86 ára gamal.

Mósebók 17

Skilnaður gjøgnum umskering : tekin í holdinum .

1. Mós.17,1 : “ *Tá ið Ábram var níti og níggju ára gamal, vísti hann seg fyri Ábrami og segði við hann: Eg eri Gud hin alvaldi. Gangið framman fyri mær og verið skyldleysur .*

Í 2047, 99 ára gamal og Ísmael 13 ára gamal, fær Ábram vitjan í anda av Gudi, sum fyri fyrstu ferð sýnir seg fram fyri honum sum " *Alvaldi Gud* ". Gud fyrireikar eina handling, sum skal avdúka hendan “ *alvalda* ” persónin. Útsjónin hjá Gudi er í høvuðsheitum av munnligu og hoyriligu skipanini, tí dýrd hansara er framvegis ósjónlig, men ein líking av hansara persóni kann síggjast uttan at doyggja.

1. Mós.17,2 : “ *Eg skal gera sáttmála mín millum meg og tykkum, og eg skal fjølgja tykkum ógvuliga nógv .*

Gud endurnýggjar lyftið um sína margfaldan og tilskilar hesa tíðina " til óendaligt ", tað vil siga sum " dustið á jørðini " og " stjörnurnar á himlinum ", sum " eingin kann telja ".

1. Mós.17,3 : “ *Ábram datt á andlitið ; ok taladi gud til hans ok sagdi :*

Ábram varnaðist, at tann, sum tosar við hann, er tann " Alvaldi Gud ", og hann fellur á andlitið fyri ikki at hyggja at Gudi, men hann lurtar eftir orðum hansara, sum fortrylla alla sál hansara.

Gen. 17,4 : “ *Hetta er sáttmáli Mín, sum Eg geri við tykkum. Tú skalt gerast faðir til eina fjøld av tjóðum .* »

Sáttmálin, sum varð gjørdur millum Gud og Ábram, verður styrktur hendan dagin : “ *Tú skalt verða faðir at fjøldum tjóðum .* ”

Gen. 17,5 : “ *Navn títt skal ikki longur vera Ábram ; men navn títt skal vera Ábraham, tí eg havi gjørt teg til faðir at mongum tjóðum .* »

Navnabroytingin frá Ábrami til Ábraham er avgerandi og í síni tíð fer Jesus at gera tað sama við at broyta nøvnini á ápostlum sínum.

Gen. 17,6 : “ *Eg skal gera tykkum ógvuliga fruktagóðar og gera tykkum tjóðir ; og kongar skulu koma úr tær .* »

Ábram er fyrsti faðir arabisku tjóðanna í Ísmael, í Ísak verður hann faðir hebreara, Ísraels synir ; og í Midian verður hann faðir eftirkomarar Midians ; hjá hvørjum Móses skal finna konu sína Zipporu, dóttur Jetro.

Gen. 17:7 : “ *Eg skal gera sáttmála mín millum meg og teg og eftirkomarar tínar eftir teg í ættarlið teirra til ein ævigan sáttmála, at eg skal vera Gud hjá tær og eftirkomarum tínum eftir teg .* ”

Gud velur smálutir orðini í sáttmála sínum, sum verða “ ævig ” men ikki ævig. Tað merkir, at sáttmálin, sum er gjørdur við hansara holdliga avkom, skal hava eina avmarkaða tíð. Og hetta markið verður nátt, tá ið , í síni fyrstu komu og síni menniskjansligu holdgerð, fer tann guddómligi Kristus at raðfesta á sín sjálvbodna bótdeyða , grundarlagið undir tí nýggja samgonguni, sum í sær sjálvum fer at hava ævigar avleiðingar.

Hesa tíðina skal tað gerast vart við, at øll fyrstfódd menniskju, sum eru miðsavnað og nevnd síðani byrjanina, missa sína lógligheit. Hetta var við Káini, fyrstfódda soninum hjá Ádami, við Ísmael, fyrstfódda, men ólógliga soninum hjá Ábrami, og eftir hann verður tað við Esau, fyrstfódda soninum hjá Ísak. Henda meginreglan um, at hin fyrstfóddi miseydnaðist, profeterar um, at jødiski holdligi samgongan miseydnaðist. Annar sáttmálin verður andaligur og kemur bert sanniliga umvendum heidningum til góðar, hóast svikaligu útsjónindina orsakað av følskum menniskjaligum sjálvsøgnum.

Gen. 17:8 : “ *Eg skal geva tær og eftirkomarum tínum eftir teg landið, sum tú ert fremmandur í, alt Kánáans land, til æviga ogn ;*

Somuleiðis verður Kánáansland latið „ til **æviga ogn** “, tað vil siga , so leingi Gud er bundin av sínum sáttmála. Og avvísingin av Messiasi Jesusi fer at gera tað ógildugt, so 40 ár eftir hesa vreiði verður tjóðin og høvuðsstaðurin Jerusalem oyðilagdur av rómverskum hermonnum, og teir eftirsitandi jødarnir verða spjaddir í ymsu londunum í heiminum. Tí Gud tilskilar eina treyt í sáttmálanum : “ *Eg skal vera Gud teirra .* ” Eisini tá ið Jesus sum sendiboð Guds offisielt verður vrakaður av tjóðini, fer Gud at kunna bróta sáttmála sín við fullkomnari legitimiteti.

Gen. 17,9 : “ *Gud segði við Ábraham : Tú skalt halda sáttmála mín, tú og eftirkomarar tíni eftir teg í øllum ættarliðum teirra .*

Hetta versíð ger enda á øllum teimum átrúnaðarligu ætlanum, sum gera Gud til Gud hjá teimum einguddómligu átrúnaðunum, sum eru savnaðar í økumeniska samgonguni hóast teirra ósambæriligu og mótstríðandi lærur. Gud er bert bundin av sínum egnu orðum, sum seta grundarlagið undir sáttmála hansara, eitt slag av sáttmála, sum er gjørdur við tey, sum einans

lýða honum. Heldur maðurin sín samgöngu, so validerar hann hana og leingir hana. Men menniskjað skal fylgja Gudi í síni verkætlan bygd á tvær fylgjandi fasur ; tann fyrri er holdligur, tann seinni er andaligur. Og hetta brotið frá tí fyrsta til tað seinna setur einstöku trúna hjá menniskjum, og fyrst og fremst, jøðanna til royndar. Við at vraka Kristus brýtur jøðiska tjóðin sáttmála sín við Gud, sum letur dyrnar upp fyri heidningunum, og sum tey, sum umvenda seg til Kristus, verða ættleidd av honum og roknað sum andaligir synir hjá Ábrahamsi. So øll, sum halda sáttmála hansara, eru holdliga ella andaliga synir ella døtur Ábrahams.

Í hesum versinum síggja vit, at Ísrael, framtíðar tjóðin við tí navninum, av sonnum hevur sína keldu í Ábrahamsi. Gud ger av at gera eftirkomarar sínar til eitt fólk, sum er „ útsett ” til eina jarðliga sýning. Tað er ikki ein spurningur um eitt frelst fólk, men um grundlógina av eini menniskjaligari samkomu, sum umboðar tey jarðligu valevnini til val av teimum útvaldu frelstu av framtíðar náði Guds, sum verður fingin av Jesusi Kristi.

Gen. 17,10 : “ *Hetta er sáttmáli mín, sum tit skulu halda, millum meg og tykkum og avkom tykkara eftir tykkum : hvør mannfólk tykkara millum skal umskorast .* ”

Umskering er eitt tekin um sáttmálan, sum er gjørdur millum Gud, Ábraham og eftirkomarar hansara, tað vil siga , holdligu eftirkomarar hansara. Veikleikin er tann felagsformurin, sum er galdandi fyri allar eftirkomarar hennara, um teir hava trúgv ella ikki, um teir eru lýðin ella ikki. Tvørturímóti verður í nýggja sáttmálanum valið við trúgv, sum er sett til roynd, upplivað hvør sær av teimum útvaldu, sum síðani fáa tað æviga lívið, sum er á váði í hesum sáttmálanum. Til umskering skal leggjast ein óheppin avleiðing afturat : Muslimar hava eisini verið umskornir síðani patriarkin Ísmael og teir geva hesi umskering eitt andaligt virði, sum førir teir til at krevja rætt til ævinleikan. Men umskeringin hevur bert ævigar og ikki ævigar holdligar ávirkanir.

Gen. 17,11 : “ *Tit skulu umskera tykkum sjálvar ; og tað skal vera eitt tekin um sáttmála millum meg og tykkum* ” .

Tað er sanniliga eitt tekin um samgöngu við Gud men virkseimið er bert holdligt og vers 7, 8 , og næsta vers 13 staðfesta umsetingina av henni bert " *æviga* " .

Gen. 17:12 : “ *Tá ið átta dagar gamal skal hvør mannfólk millum tykkara verða umskorin í øllum ættarliðum tykkara, hvørt hann er føddur í húsi tykkara ella keyptur við pengum frá nøkrum útlendingi, sum ikki er av tykkara egnu ætt .* ”

Hetta er framvegis eitt sera undrunarvert ting, men hóast sín egna æviga karakter, so er tað tó ein profeti, sum avdúkar Guds ætlan fyri 8. ^{ártúsund}. Hetta er orsökkin til valið av " átta døgum ", tí teir fyrstu sjeý dagarnir ímynda jarðligu tíðina av valinum av teimum útvaldu í seks túsund ár og dómin í sjeýnda ártúsund. Við at skipa, á jørðini, fyri einum tættum sambandi við jøðisku tjóðina og hennara fyrsta fostur, Ábram, avdúkar Gud myndina av framtíðar ævinleikanum hjá teimum útvaldu, sum eru leyslatin frá tí holdliga kynsliga veikleikanum, sum er miðsavnaður um forhúðina, sum er avskorin frá monnum. Síðani, eins og tey útvaldu fara at koma úr øllum upprunanum hjá fólkunum á jørðini, men bert í Kristi , í gamla sáttmálanum, skal umskering verða nýtt enntá fyri útlendingar, tá teir vilja búgva saman við leguni, sum Gud hevur valt.

Høvuðshugsanin við umskeringini er at læra, at í Guds æviga ríki fara menniskju ikki at føða seg longur og holdlig ynski ikki longur verða møgulig. Harumframt samanber Paulus ápostul umskeringina av holdinum í gamla sáttmálanum við umskeringina av hjartanum hjá teimum útvaldu í tí nýggja. Í hesum sjónarhorninum leggur tað upp til reinleika holdsins og hjartans, sum gevur seg til Kristus.

Umskering merkir **at skera runt** og hetta hugskotið avdúkar, at Gud vil knýta eitt serstakt samband við sín skapning. Sum ein " øvundsjúkur " Gud krevur hann einkarætt og prioritet av kærleikanum frá sínum útvaldu, sum um neyðugt skulu skera av menniskjaligum sambondum **rundan um seg, sum eru skaðilig fyri teirra frelsu og bróta bindingar**

við ting og fólk, sum skaða teirra samband við hann. Í eini profetiskari mennandi mynd, snýr henda meginregla seg um hansara holdliga Ísrael, fyrst, og hansara andaliga Ísrael allar tíðir, sum er opinberað í Jesusi Kristi í hansara fullkomleika.

Gen. 17,13 : “ *Tann, sum er føddur í húsinum, og tann, sum er keyptur við pengum, skal umskorast ; og sáttmáli mín skal vera í holdi tykkara sum ein ævigur sáttmáli .* ”

Gud heldur fast við hesa hugsan : bæði lóglig og ólóglig børn kunnu knýta seg at honum, tí hann profeterar sostatt tær báðar samgongurnar í hansara frelsuætlan. . . Síðani profeterar denturin, sum er merktur av, at útrykkið “ *ognað fyri pengakostnað* ” kemur aftur, um Jesus Kristus, sum verður settur til 30 denarar av uppreistrarhugaðu trúgvandi jødunum. Og so, fyri 30 denarar, fer Gud at bjóða sítt menniskjaliga lív til endurloysing av teimum útvaldu jødunum og heidningunum í navni sínum heilaga sáttmála. Men tann “ *æviga* ” náttúran av umskeringarmerkinum verður mint aftur á og tann nágreinileikin “ *í tínum holdi* ” staðfestir løtuliga karakterin hjá tí. Tí hesin sáttmálin, sum byrjar her, skal hava ein enda, tá ið Messias kemur “ *at gera enda á synd* , ” sambært Dan.7,24.

Gen. 17:14 : “ *Óumskorin maður, sum ikki er umskorin í holdi sínum, skal verða skorin úr fólki sínum : hann skal hava brotið sáttmála mín .* ”

At halda tær reglur, sum Gud hevur sett, er sera strangt og viðgongur einki undantak, tí teirra brot skeikla hansara profetisku verkætlan, og hann fer at vísa við at forða Mósesi í at koma inn í Kána'an, at hesin feilurin er sera stóur. Tann óumskorin í holdi er ikki meira lógligur at liva í tí jarðiska jødiska fólkinum enn tann óumskorin í hjartanum vildi verið í Guds framtíðar æviga himmalska ríki.

Gen. 17:15 : “ *Gud segði við Ábraham, Tú skalt ikki longur kalla konu tína Sáraí Sáraí ; men navn hennara verður Sára h .*

Ábram merkir faðir at einum fólki men Ábraham merkir faðir at einum fjølmenti. Somuleiðis merkir Sáraí edla men Sára prinsessa.

Ábram er longu pápi Ísmaels, men broytingin av navninum Ábraham er rættvísgjörd av margfaldan av eftirkomarum hansara í Ísak soninum, sum Gud fer at kunngerá honum, ikki á Ísmaeli. Av somu orsök fer tann ófruktbara Sára at føða og føða eina rúgvu av synum gjøgnum Ísak og navn hennara gerst Sára.

Gen. 17,16 : “ *Eg skal signa hana, og Eg skal geva tær son av henni ; Eg skal signa hana, og hon skal gerast tjóðir ; tjóðkongar skulu koma av henni .*

Ábram gongur saman við Gudi, men hansara gerandisdagur er jarðiskur og byggir á jarðiskar náttúruviðurskifti, ikki á guddómlig undurverk. Eisini í hugsan síni gevur hann Guds orðum týdningin av signing av tí amboði, sum Sáraí fekk son við Hagar tænaara sínum.

Gen. 17,17 : “ *Ábraham fall á andlitið; hann flenti og mælti í hjarta sínum: «Skal barn føðast honum, sum hundrað ára gamal er?» og Sára h, sum hon var níti ára gomul, skuldi hon føða barn? »*

Tá hann varnast, at Gud kanska meinti, at Sáraí skuldi gerast før fyri at føða børn, hóast hon er ófruktbar og longu 99 ára gomul, flennir hann í hjartanum. Støðan er so óhugsandi á jarðliga menniskjaliga støði, at hetta refleksið í hansara hugsan tykist natúrligt. Og hann gevur sínum tankum meining.

Gen. 17,18 : “ *Og Ábraham segði við Gud : Ó! Má Ísmael liva fyri tær! »*

Tað er greitt, at Ábraham grundgevir holdliga, og at hann bert hugsar um sína margfaldan gjøgnum Ísmael, sonin, sum longu er føddur og 13 ára gamal.

Gen. 17:19 : “ *Gud segði : Sára, kona tín, skal føða tær son; og tú skalt kalla hann Ísak. Eg skal gera sáttmála mín við hann sum ein ævigan sáttmála fyri eftirkomarar hansara eftir hann .*

Gud veit tankarnar hjá Ábrahami, og hann áminnir hann og endurnýggjar fráboðanina til hansara uttan at lata minsta móguleika fyri tulkingarfeili eftir sær.

Ivin hjá Ábrahami um undurfullu fœðingina av Ísak profeterar tann iva og vantrúgv, sum menniskjað fer at vísa seg móttvegis Jesusi Kristi. Og ivi fer at taka stœði í eini offisiellari avvísing frá holdligu eftirkomarunum hjá Ábrahami.

Mós 17,20 *Hvat Ísmael viðvíkur, so havi eg hoyrt teg. Sí, eg vil signa hann og gera hann fruktubarnan og fjølga hann ógvuliga ; Hann skal fœða tólv hœvdingar, og eg skal gera hann til eina stóra tjóð .*

Ísmael merkir Gud hevur svarað, eisini, í hesum inntrivinum, rættvísger Gud aftur navnið, hann gav honum. Gud skal gera hann fruktagóðan, hann verður margfaldaður og skal mynda ta stóru arabisku tjóðina, sum er mannað við “ tólv hœvdingum ”. Hetta talið 12 líkist teimum 12 synunum hjá Jákupi av hansara heilaga samgongu , sum verða eftirfylgdir av teimum 12 ápostlunum hjá Jesusi Kristi , men líkt merkir ikki eins, tí tað staðfestir guddómliga hjálp, men ikki ein frelsandi samgongu viðvíkjandi hansara ætlan um ævigt lív. Harumframt verða Ísmael og eftirkomarar hansara fíggindalig móti øllum teimum, sum fara inn í Guds heilaga sáttmála , í røð jøðum síðani kristnum. Hesin skaðiligi leikluturin fer at revsa eina ólógliga fœðing við líka ólógligum mannagongdum, sum sterila mamman og ov sjálvnøgdi pápin ímynda sær. Tí fara holdligu synir Ábrahams at bera somu banning og fara at enda at líða somu avvísing frá Gudi.

Havið kent Gud og hansara virði, kunnu eftirkomarar Ísmaels velja at liva eftir hansara reglum til teir koma inn í jødisku samgonguna, men hetta valið verður verandi einstaklinga eins og tann æviga frelsan, sum verður bjóðað teimum útvaldu. Somuleiðis , eins og hjá øðrum monnum av øllum uppruna , verður frelsan í Kristi bjóðað teimum og vegurin til ævinleikan verður latin upp fyri teimum, men bert á lýðin stœði Kristusar Frelsarans, krossfestan, deyðan og upprisnan.

Gen. 17:21 : “ *Eg skal gera sáttmála mín við Ísak, sum Sára skal fœða tær hesa ásettu tíð næsta ár .* ”

Ísmael var 13 ára gamal, tá ið henda sjónin varð sædd sambært vers 27, verður hann tí 14 ára gamal, tá ið Ísak varð fœddur. Men Gud heldur fast við hetta : Sáttmáli Hansara verður stovnaður við Ísak, ikki Ísmael . Og hann verður fœddur av Sáru.

Gen. 17:22 : “ *Og tá ið hann var liðugur at tala við hann, varð Gud lyftur upp frá Ábrahami .*

Guds útsjónir eru sjáldsama nógvar og serstakar, og hetta greiðir frá, hví menniskju ikki venja seg við guddómlig undurverk og hví, eins og Ábraham , teirra grundgeving framvegis er treytað av náttúrulógunum í jarðliga lívinum. Hansara boðskapur borin fram, dregur Gud seg aftur.

Gen. 17:23 : “ *Ábraham tók Ísmael son sín og øll, sum vóru fœdd í húsi hansara, og øll, sum vóru keypt við pengum, hvønn mannfolk av monnum í húsi Ábrahams ; og hann umskerdi teir sama dag, eftir tí boði, sum Gud hevði givið honum .*

Skipanin, sum Gud hevur givið, verður beinanvegin framd. Hansara lýdni rættvísger hansara samband við Gud. Hesin valdsmikli meistarinn í fornøldini keypti tænarar og trælastøðan var til og varð ikki umstrídd. Faktiskt , tað, sum fer at gera evnið ivasamt, er harðskapsnýtsla og illgerð av tænarum. **Trælastøðan er eisini tann hjá øllum teimum, sum Jesus Kristus hevur loyst, eisini í dag .**

Gen. 17:24 : “ *Ábraham var níti og níggju ára gamal, tá ið hann varð umskorin .* ”

Hesin nágreinileikin minnir okkum á, at lýdni krevur Gud av menniskjum, hvør aldur tey so eru ; frá teimum yngstu til tey elstu.

Gen. 17,25 : “ *Og sonur hansara Ísmael var trettan ára gamal, tá ið hann varð umskorin .* ”

Hann verður tí 14 ár eldri enn beigginn Ísak , sum fer at geva honum ein veruligan førleika at gera yngra beiggja sínum, soninum hjá lógligu konu síni, skaða.

Gen. 17:26 : “ *Sama dagin varð Ábraham umskorin og Ísmael sonur hansara .* ”

Gud minnir Ísmael á hansara legitimitet mótvegis Ábrahami, sum er pápi hansara. Teirra felags umskering er eins villeiðandi og pástandirnir hjá eftirkomarum teirra, sum siga seg vera ættaðir frá sama Gudi. Tí fyri at siga seg vera frá Gudi, er tað ikki nóg mikið at hava sama forfedra holdliga faðir. Og tá ið teir vantrúgvandi jødarnir krevja hetta sambandið við Gud orsakað av pápa sínum Ábrahami, so fer Jesus at vraka hetta argumentið og rokna teimum sum faðir teirra, djevulin, Satan, faðir lygnanna og ein drápsmann frá byrjan av. Tað, sum Jesus segði við uppreistrarhugaðu jødarnar á hansara døgum, er líka galdandi fyri okkara arabisku og muslimsku sjálvsøgd.

Gen. 17:27 : “ *Og allir menn í húsi hansara, føddir í húsi hansara ella keyptir við pengum frá fremmandum, vórðu umskornir saman við honum .* ”

Eftir hesum lýdni fyrimynd fara vit at síggja, at vanlukkurnar hjá hebrearunum, sum fóru úr Egyptalandi, altíð fara at koma av teirra undirmeting av hesum lýdni, sum Gud krevur í absolutum høpi, í øllum tíðum og fram til heimsins enda.

Mósebók 18

Skilnaðurin hjá fggindabrøðrum .

Gen. 18:1 : “ *Og Harrin vísti seg fyri honum millum eikirnar í Mamre, tá ið hann sat við dyrnar á tjaldi sínum í dagsins hita .* ”

Gen. 18,2 : “ *Og hann lyfti eygu síni upp og hugdi , og sí, trýggir menn stóðu við honum. Tá ið hann sá teir, rann hann ímóti teimum frá tjaldsins og boygdi seg til jarðar .*

Ábraham er hundrað ára gamal maður, hann veit, at hann er gamal nú, men hann er framvegis í góðum kropsligum formi, meðan hann " *rennur at mæta* " sínum vitjandi . Kendi hann teir sum himmalskar boðberar, tí hann " *boygdi seg til jarðar* " fyri teimum ? Men tað, sum hann sær, er " *trýggir menn* " og vit kunnu so síggja í hansara reaktión, hansara kenslu av sjálvfylgjandi gestablídni sum er ávøksturinn av hansara natúrliga kærleiksfulla persóni.

Gen. 18:3 : “ *Og hann segði , Harri, um eg nú havi funnið náði í eygum tínum, so far ikki burtur frá tæna tínum .* ”

At kalla ein gest " *harra* " var úrslitið av stóra eyðmjúkleika Ábrahams og aftur eru eingi prógv fyri, at hann helt seg venda sær til Gud. Tí henda vitjanin hjá Gudi undir fullkomnari menniskjaligari útsjón er serlig, *tí sjálv* Móses sleppur ikki at síggja " *dýrd* " á andlitinum á Gudi sambært 2. Mós.33,20 til 23 : " *Harrin segði: Tú skalt ikki síggja andlit mítt, tí menniskjað kann ikki síggja meg og liva. YaHWéH segði: Her er eitt stað nærhendis mær; tú skalt standa á klettinum. Tá ið dýrd mín fer framvið, skal eg seta teg í eina klettaslit og hylja teg við hond míni, til eg fari framvið. Og tá ið eg vendi hondini, sært tú ryggin á mær, men andlit mítt verður ikki sæð .* Um sjónin av " *dýrd* " Guds er bannað, so forbjóðar hann sær ikki at taka menniskjaliga útsjón fyri at nærkast sínum skapningum. Gud ger tað fyri at vitja Ábraham, vin sín, og hann fer at gera tað aftur í formi av Jesusi Kristi frá fosturføðingini til hansara sóningardeyða.

Gen. 18,4 : “ *Lat eitt sindur av vatni koma við, og tú skalt vaska tær; og hvíl undir hesum trænum .* ”

Vers 1 ger greitt, at tað er heitt, og sveittin frá fótum, sum eru klæddir í jarðdusti, rættvísger at vaska føturnar hjá vitjandi. Hetta er eitt gott tilboð, sum er givið teimum. Og hetta uppmerksemi er alt til æru fyri Ábraham.

Gen. 18,5 : “ *Eg skal taka ein breyðbita, fyri at styrkja hjarta tykkara ; eftir tað fert tú at halda fram á leiðini ; tí at hetta er orsök til, at tú gongur framvið tæna tínum. Þeir svara : Gerit sem þer sagt .*

Her síggja vit , at Ábraham ikki eyðmerkti hesar vitjandi sum himmalskar verur . Tann uppmærksemi, hann vísir teimum, er tí ein vitnisburður um hansara natúrligu menniskjaligu eginleikar. Hann er eyðmjúkur, kærligur, blíður, gávumildur, hjálpsamur og gestabliður ; ting, sum gera, at Gud virðismetir hann. Í hesum menniskjansliga táttinum góðkennir og góðtekur Gud øll hansara uppskot.

Gen. 18:6 : " *Ábraham fór skjótt inn í tjald sítt til Sáru og segði : "Skjótt, trý mát av fínum mjóli, elt tað og ger køkur ."*

Matur er til gagns fyri holdliga likamið og síggja trý holdlikam framman fyri sær, hevur Ábraham mat tilrættalagdan til at endurnýggja likamligu styrkina hjá sínum vitjandi.

Gen. 18:7 : " *Og Ábraham rann til seyð sín og tók ein kálv, mjúkan og góðan, og gav honum tænara sínum, og hann skundaði sær at gera hann ."*

Valið av einum øðrvísi kálv vísir víðari hansara gávumildni og natúrliga vælvild ; gleði hansara við at gleða næsta sín. Fyri at náa hesum úrsliti bjóðar hann sínum vitjandi tað besta.

Gen. 18,8 : " *Hann tók eisini smør og mjólk, saman við kálvinum, sum varð smíðaður, og setti tað fyri teimum. Hann stóð sjálvur við síðuna av teimum, undir trænum. Og teir ótu ."*

Hesin appetittríku matvørurnar verða lagdar fram fyri fremmandum, sum ganga framvið, fólki, sum hann ikki kennir, men sum hann viðger sum um tey vóru limir í hansara egnu familju. Inkarnatiónin av teimum vitjandi er sera verulig, tí tey eta mat, sum er gjørdur til menniskju.

Gen. 18:9 : " *Tá søgdu teir við hann , Hvar er Sára kona tín? Hann svaraði: Hon er har, í tjaldinum .*

Av tí at royndin hjá vertinum er ein eydna til Guds dýrd og til hansara egnu, avdúka tey vitjandi sína sonnu náttúru við at nevna navnið á konu hansara, " Sára ," sum Gud gav honum í fyrstu sjónini.

Gen. 18,10 : " *Ein teirra segði : « Eg skal koma aftur til tín um hesa tíðina ; og sí, Sára, kona tín, skal fáa ein son.» Sára lurtaði við tjaldhurðina, sum var aftan fyri hann .*

Latið okkum leggja til merkis, at í útsjónini hjá teimum trimum vitjandi , ger einki, at vit kunnu eyðmerkja YaHWéh frá teimum báðum einglunum, sum fylgja honum. Himmalska lívið sæst her og avdúkar javnstøðukensluna, sum ræður har.

Meðan ein av teimum trimum vitjandi boðar frá, at Sára er nær við at føðast, lurtar hon frá inngongdini til tjaldið eftir tí, sum verður sagt og teksturin tilskilar, hvør " *var aftanfyri hann* " ; merkir, at hann ikki sá hana og menniskjaliga ikki kundi vera tilvitaður um hennara nærveru. Men teir vóru ikki menn.

Gen. 18:11 : " *Nú Ábraham og Sára vóru gomul og væl komin , og Sára var farin av vón um at føða børn ."*

Versið skilgreinar vanligar menniskjaligar umstøður, sum eru felags fyri alt menniskjað.

Gen. 18:12 : " *Hon flenndi innan í sær sjálvari og segði : Nú eg eri gomul, skal eg ynskja mær meira? Harri mín er eisini gamal ."*

Legg til merkis neyvleikan aftur : " *Hon flennir við sær sjálvari* " ; so at eingin hevur hoyrt hann grata uttan hin livandi Guð, sum rannsakar hug og hjørtu.

Gen. 18:13 : " *Tá segði Harrin við Ábraham : Hví flenti Sára og segði : Skal eg veruliga føða eitt barn, sum eg eri gomul? »*

Gud nýtir høvið at avdúka sín guddómliga samleika , sum rættvísger umrøðuna av YaHWéh, tí tað er sanniliga hann, sum tosar undir hesi menniskjansligu útsjónini við Ábraham. Bara Gud kann vita duldu tankarnar hjá Sáru og nú veit Ábraham, at Gud tosar við hann.

Gen. 18:14 : “ *Er nakað ov ringt fyrir Harran ? Um ásetta tíð komi eg aftur til tín, um hessa somu tíð ; og Sára skal fáa ein son .* ”

Gud gerst myndugleikafullur og endurnýggjar sína spádóm greitt í navninum á YaHWéH um hansara guddómleika.

Gen. 18:15 : “ *Og Sára ljóðaði og segði , Eg flenti ekki. Tí hon var bangin. Men hann segði : Tvörturímóti flenti tú .*

" *Sára ljóðaði* " sigur teksturinn, tí Gud heyrði hennara loyniligu hugsan, men eingin látur kom úr munni hennara ; So tað var bara ein lítil lygn fyrir Gudi men ekki fyrir menniskjanum. Og um Gud átalar hana, so er tað tí, at hon ekki viðurkennir, at Gud hefur tamarhald á hennara tonkum. Hon gevur prógv fyrir hesum við at fara so langt sum at lúgva fyrir honum. Hetta er orsök til, at hann heldur fast við at siga : " *Tvörturímóti (tað er lógið), flenti tú .* " Latið okkum ikki gloyma, at menniskjað, sum Gud signar, er Ábraham og ikki Sára, hansara lógliga kona, sum bert fær gagn av signingini frá manni sínum. Hansara hugsanir hava longu borið ávøkst í banningini av føðing Ísmaels, framtíðar arvafiggindanum og kappingarneytanum hjá Ísrael ; tað er satt at fremja eina guddómliga verkætlan.

Gen. 18,16 : “ *Og menninir reistust og hugdu móti Sódoma. Ábraham fór við teimum, at fylgja teimum .* ”

Havið slókt tosta teirra, fóðrað tey og hava endurnýggjað fyrir Ábrahami og Sáru framtíðar føðingina av lógliga soninum Ísak , avdúka himmalsku gestirnir fyrir Ábrahami, at teirra vitjan á jørðini eisini hefur eina aðra uppgávu : hon snýr seg um Sódoma.

Gen. 18:17 : “ *Tá segði Harrin : Skal eg goyma fyrir Ábrahami tað, sum eg skal gera ?... ”*

Her hava vit nágreiniliga umsetingina av hesum versinum úr Amos 3,7: " *Vinniliga ger Harrin einki, uttan at hann opinberar loyndarmál sítt fyrir tænarum sínum, profetunum .* "

Gen. 18:18 : “ *Ábraham skal verða ein stór og veldig tjóð, og allar tjóðir jarðarinnar verða signaðar í honum .* ”

Vegna vanliga merkingarmissin , sum verður lagdur á hjáorðið " *vist* " , minnst eg , at tað merkir : á ein ávísan og absoluttan hátt . Áðrenn Gud avdúkar sína oyðileggjandi ætlan, skundar hann sær at tryggja Ábrahami sína egnu støðu framman fyrir honum og endurnýggjar signingarnar, sum hann fer at geva honum. Gud byrjar at tosa um Ábraham í triðja persóni fyrir at lyfta hann upp í tignina sum ein stórur søguligur persónur í menniskjanum. Við hesum vísir hann sínum holdligu og andaligu eftirkomarum ta fyrimynd, sum hann signar og sum hann minnst aftur á og definerar í versinum, sum kemur.

Gen. 18,19 : “ *Tí at eg havi valt hann, at hann kann boða børnum sínum og húski sínum eftir hann, at tey skulu halda veg Harrans , at gera rættvísi og rættvísi, og at Harrin skal fremja fyrir Ábrahami tað, sum hann lovaði honum... ”*

Tað, sum Gud lýsir í hesum versinum, ger allan munin við Sódoma, sum hann fer at oyðileggja. Til heimsins enda verða hansara útvaldu sum henda lýsing : at halda vegin hjá YaHWéH snýr seg um at fremja rættvísi og rættvísi ; tann sanna rættvísi og sanna rættvísi, sum Gud fer at byggja á lógartekstir at læra fólk sítt Ísrael. Virðing fyrir hesum verður treytin fyrir, at Gud virðir síni lyfti um signingar.

Gen. 18:20 : “ *Og Harrin segði : Rópið móti Sódomu og Gomorru er vaksið, og synd teirra er stór .* ”

Gud førir henda dómin móti Sódomu og Gomorru, býunum hjá kongunum, sum Ábraham var komin at bjarga, tá teir vórðu álopnr . Men tað var eisini í Sódoma, at systkinabarnið Lot hevði valt at seta búgv, saman við familjuni og tænarum sínum. Vitandi um tilknýttisbandið, sum Ábraham hefur til systkinabarnið, margfaldar Gud uppmerksemissformirnar mótvegis gamla mannum fyrir at boða honum frá ætlanum sínum. Og fyrri at gera hetta lækkar hann seg sjálfvan til menniskjastøðið fyrri at menniskjaliga seg so

nógv sum gjørligt fyri at seta seg á støðið við menniskjansligu grundgevingini hjá Ábrahami tænarara sínum.

Gen. 18,21 : “ *Tí skal eg fara niðan og hyggja, um teir hava gjørt eftir tí, sum mær er komin; og um tað ikki er, so skal eg vita tað .*”

Hesi orðini eru í andsøgn við vitan um hugsanina hjá Sáru, tí Gud kann ikki vera óvitandi um, hvussu siðloysi er nátt í hesum báðum býunum á slættanum og teirra ríkiliga vælferð. Henda reaktiónin avdúkar, hvussu ansin hann er fyri at fáa sín trúfasta tænarara at góðtaka tann rættvísa dómin av hansara dómi.

Gen. 18,22 : “ *Menninir fóru avstað og fóru móti Sodoma. Men Ábraham stóð stillur fyri Harranum .*

Her ger skilnaðurin av teimum vitjandi, at Ábraham kann eyðmerkja teirra millum tann livandi Gud, YaHWéH, sum er til staðar hjá honum undir einari einfaldari menniskjaligari útsjónd, sum ger tað lættari at skifta orð. Ábraham verður nóg djarvur til at fara undir eitt slag av semju við Gud fyri at fáa frelsu av teimum báðum býunum, har kæra systkinabarnið Lot býr í einum.

Gen. 18:23 : “ *Og Ábraham kom nærri og segði : Vilt tú eisini oyðileggja rættvísar saman við óndum ?* »

Spurningurin, sum Ábraham setti, er rættvísgerður, tí í sínum felags rættargerðum elvir menniskjað til deyða av ósekum ofrum, sum kallast trygdarskaði. Men um menniskjað ikki kann siga munin, so kann Gud. Og hetta fer hann at bera prógv fyri Ábrahami og okkum, sum lesa hansara bíbilska vitnisburð.

Gen. 18:24 : “ *Kanska eru fimmti rættvísir í býnum, vilt tú eisini oyðileggja teir og ikki spara býin fyri teir fimmti rættvísu, sum eru í henni ?* »

Í síni blíðu og kærleiksfullu sál er Ábraham fullur av villleiðingum og hann ímyndar sær, at tað ber til at finna minst 50 rættvís fólk í hesum báðum býunum, og hann ákallar hesi 50 móguligu rættvísu fólkini um at fáa frá Gudi náðina hjá teimum báðum býunum í sjálvum navninum á hansara fullkomna rættvísi, sum ikki kann sláa tey sakleysu við tí óseku.

Gen. 18,25 : “ *At drepa rættvísan saman við óndum, fyri at rættvísir skulu vera sum teir óndu: Langt veri tær at gera hetta ! Langt frá tær ! Man hann, sum dømir alla jørðina, ikki gera rættvísi ?* »

Ábraham hugsar sostatt at loysa trupulleikan við at minna Gud á, hvat hann ikki kann gera uttan at nokta sína persónligheit, sum er so knýtt at kensluni av fullkomnum rættvísi.

Gen. 18:26 : “ *Og Harrin segði : Um eg finni í Sódoma fimmti rættvísar innan fyri býin, tá skal eg spara allan býin fyri teirra skuld .*”

Við tolsemi og vælvild læt JaHWéH Ábraham tala og í svari sínum prógvaði hann, at hann hevði rætt : fyri 50 rættvísu fólki verða býirnir ikki oyðilagdir.

Gen. 18:27 : “ *Og Ábraham svaraði og segði : Sí, eg havi tikið mær til at tala við Harran, eg sum eri bara dust og øska .*”

Er tað tankin um “ *dust og øsku* ”, at tað verður eftir av gudleysum monnum eftir oyðileggingina av teimum báðum býunum í dalinum ? Enn játtar Ábraham, at hann sjálvur bert er „ *dust og øska* “.

Gen. 18,28 : “ *Kanska mangla fimm av teimum fimmti rættvísu : vilt tú oyðileggja alla býin fyri fimm? Og Harrin segði : Eg skal ikki oyðileggja tað, um eg finni har fjøruti og fimm rættvís fólk .*

Dirvi Ábrahams fer at fáa hann at halda fram við sínum semjum við hvørja ferð at lækka talið av útvaldum, sum móguliga verða funnin, og hann fer at steðga á í versni 32 um talið av tíggju rættvísu. Og hvørja ferð vil Gud geva sína náði orsakað av tí talinum, sum Ábraham legði upp til.

Gen. 18,29 : “ *Og Ábraham talaði aftur við hann og segði , Kanska eru fjøruti rættvísir funnir har. Og Harrin segði: Eg skal einki gera fyri hesar fjøruti .*

Gen. 18:30 : “ *Ábraham segði , Lat Harrin ekki vreida, so skal eg tala. Kanska verða tríati rættvís fólk funnin har. Og Harrin segði: Eg skal einki gera, um eg finni tríati rættvís fólk har .*

Gen. 18,31 : “ *Ábraham segði : Sí, eg havi tikið mær frælsi at tala við Harran. Kanska verða tjúgu rættvís fólk har. Og Harrin segði : Eg skal ekki oyðileggja tað fyri hesar tjúgu .*

Gen. 18,32 : “ *Og Ábraham segði: Harrin skal ekki vreida, og eg skal tala bara hesaferð. Kanska verða tíggju rættvís fólk funnin har. Og Harrin segði: Eg skal ekki oyðileggja tað fyri hesi tíggju rættvísu fólkinum .*

Her endar semjan hjá Ábrahama, tí hann skilir, at tað er eitt mark, sum skal setast út um, sum hansara áheitan hevði verið órímiligt. Hann steðgar á við talinum av tíggju rættvísu fólki. Hann heldur bjartskygdur, at hetta talið av rættvísu fólki skal finnast í hesum báðum korrupu býnum, um bara Lot og skyldfólk hansara teljast við.

Mós .1 8:33 : “ *Og Harrin fór avstað, tá ið hann var liðugur at tosa við Ábraham. Og Ábraham fór aftur til heim sín .*

Jarðligi mótið hjá tveimum vinum, annar himmalskur og alvaldi Gudi og hin, menniskjað, jarðardustið, endar, og hvør fer aftur til sínar yrkir. Ábraham til bústað sín og YaHWÉH til Sodoma og Gomorra, sum hansara oyðileggjandi dómur skal falla á.

Í sínum skifti við Gud , avdúkaði Ábraham sín persón, sum er í Guds mynd, sum snýr seg um at síggja sannan rættvís framdan, samstundis sum hann gevur lívinum sítt sterka dýrabara virði. Tí kundi semjan hjá tænarum hansara bara fortrylla og gleða hjarta Guds, sum fult og heilt deilir hansara kenslur.

Mósebók 19

Skilnaður í neyðstøðu .

Gen. 19,1 : “ *Teir báðir einglarnir komu til Sodoma um kvøldið ; og Lot sat við Sódoma-portrið. Tá ið Lot sá teir, reisti hann seg ímóti teimum og boygdi seg við andlitinum til jarðar .*

Vit kenna í hesi atferð góðu ávirkanina, sum Ábraham hevði á systkinabarnið Lot, tí hann vísir somu umhugsan móttvegis gestum, sum ganga framvið. Og hetta ger hann við alt meira uppmerksemi, tí hann kennir ringa moralin hjá íbúgvunum í býnum Sodoma, har hann hevur sett seg niður at búgva.

Gen. 19:2 : “ *Og hann segði : «Sí, harrar mínir, vendið tykkum inn í hús tænarar tykkara og gist har ; vaska fótarnar ; tú fert tíðliga upp um morgunin og heldur fram á leiðini. Nei, svaraðu teir, vit skulu gista á gøtuni . ”*

Lot ger tað til sína skyldu at taka ímóti fólki, sum fara gjøgnum heim hansara, fyri at verja tey fyri skammarleysu og illviljaðu gerðum hjá teimum korrupu íbúgvunum. Vit finna somu vælkomuorð, sum Ábraham hevði talað við sínar triggjar vitjandi. Lot er sanniliga ein rættvísur maður , sum ikki lat seg spilla av sínum samlívi við perversu verur í hesum býnum. Teir báðir einglarnir komu at oyðileggja býin men áðrenn teir oyðileggja hann, vilja teir blanda óndskapin hjá íbúgvunum við at fanga teir reyðhentar, tað vil siga í virknari sýning av teirra óndskapi. Og fyri at fáa hetta úrslitið, mugu tey bara liggja náttina á gøtuni fyri at verða álopin av sodomitum.

Gen. 19,3 : “ *Men Lot trústi teir so hart, at teir komu til hansara og fóru inn í hús hansara. Hann gav teimum veitslu og bakaði ósúrgað breyð. Og teir ótu .*

Tað eydnast tí Loti at sannføra teir, og teir taka ímóti hansara gestablídni ; sum enn gevur honum møguleika at vísa sín gávumildni eins og Ábraham hevði gjørt undan honum.

Royndirnar læra tey at uppdaga vøkru sálina hjá Lot, einum rættvísnum manni millum tey órættvísu.

Gen. 19,4 : “ *Men áðrenn teir vóru farnir at leggja seg, umringaðu býarmenn, menn úr Sódoma, húsið, bæði ungir og gamlir; alt fólkið hevði skundað sær har .* ”

Sýningin av óndskapinum hjá íbúgvunum gongur út um væntanirnar hjá teimum báðum einglunum, tí teir koma at leita eftir teimum í húsinum, har Lot hevur tikið ímóti teimum. Latið okkum hyggja at smittustøðinum av hesum óndskapi : “ *frá børnum til eldri* ” . Dómurin hjá YaHweh er tí heilt rættvísgerður.

Gen. 19:5 : “ *Og teir róptu Lot og søgdu við hann , Hvar eru menninir, sum komu inn til tín í nátt? Kom við teimum út til okkara, so vit kunnu kenna teir .* ”

Naiv fólk kunnu verða svikin av ætlanunum hjá sodomitum, tí tað er ikki ein áheitan um at læra hvønn annan at kenna, men um at kenna í bíbilskari merking av hugtakinum, so sum “ *Ádam kendi konu sína og hon føddi ein son .* ” Niðurgongdin hjá hesum fólki er tí total og uttan viðgerð.

Gen. 19:6 : “ *Lot fór út til teirra við húsdýrnar og læt hurðina aftur eftir sær .* ”

Tolin Lot, sum sjálvur skundar sær at mæta teimum andstyggiligu verunum og sum ansar eftir at lata hurðina í heiminum aftur fyri at verja sínar vitjandi.

Gen. 19:7 : “ *Og hann segði , Brøður mínir, gerið ikki ilt !* »

Hin góði maðurin eggjar teimum óndu ikki at gera ilt. Hann kallar teir “ *brøður* ”, tí teir eru menn sum hann og hann hevur hildið innan í sær vónina um at bjarga nøkrum teirra frá tí deyða, sum teirra atferð førir teir ímóti.

Gen. 19,8 : “ *Sí, eg havi tvær døtur, sum ongantíð hava kent mann ; Eg skal føra teir út til tykkara, og tit kunnu gera við teir, sum tit vilja. Ger bara einki við hesar menn , síðani teir eru komnir undir skugga av taki mínum .* ”

Hjá Lot røkkur atferðin hjá sodomitum hæddir, sum ongantíð áður eru náddar í hesi upplivingini. Og fyri at verja sínar báðar vitjandi, kemur hann at leggja upp til sínar báðar enn jomfrúðotur í teirra stað.

Gen. 19:9 : “ *Teir søgdu : Farið avstað ! Peir søgdu enn : Pessi madr er kominn sem fremmandr, ok mun hann leika domara ! Ja, vit fara at gera tær verri enn teimum. Og teir trústu á Lot harðliga og komu fram at bróta hurðina niður .* ”

Orðini hjá Lot róa ikki tann savnaða flokkin, og hesar skrímslaverur, siga tær, fyrireika seg til at gera honum verri enn teimum. Teir royna síðani at bróta hurðina niður.

Gen. 19:10 : “ *Menninir rættu hondina út og førdu Lot inn í húsið til sín og stongdu hurðina .* ”

Við tí djarva Lot sjálvum í vanda, blanda einglarnir seg uppí og fáa Lot inn í húsini.

Gen. 19:11 : “ *Og teir slógu menninar, sum vóru við húsdýrnar, blindar, bæði teir minstu og teir størstu av teimum, so at teir ikki høvdu nakað ómak at finna hurðina .* ”

Uttanfyri eru tey nærmastu spentu fólkinum sligin blind ; Tey , sum búgva í húsinum, eru tí vard.

Gen. 19,12 : “ *Menninir søgdu við Lot : Hvat hevur tú her afturat ? Svigersynir, synir og døtur og alt, sum tykkara eigur í býnum, fərið teir út av hesum staðnum .* ”

Lot fekk náði í eygum einglanna og Gudi, sum sendi teir. Fyri at lív hansara skal verða bjargað , skal hann “ *koma út* ” úr býnum og dalinum á slættanum tí einglarnir fara at oyðileggja íbúgvunar í hesum dalinum sum verður eitt øki við oyðimørkum sum býurin Ai. Tilboðið hjá einglunum røkkur til alt, sum hoyrir honum til í livandi menniskjaskapningum.

Í hesum temanum um **skilnað** er guddómliga boðið um at “ *koma út* ” varandi. Tí hann eggjar sínum skapningum um at **skilja seg** frá tí ónda í øllum sínum sniðum sum falskar kristnar kirkjur. Í Opinberingini 18 :4 boðar hann sínum útvaldu at “ *koma út* ” úr “ *Bábylon hinum stóra* , ” sum fyrst snýr seg um katólsku trúgvina og seinni fjøltáttaðu protestantisku trúgvina, undir hvørs ávirkan tey hava verið til hesa løtu. Og eins og við Lot verður lív teirra

bert bjargað við beinanvegin at fylgja Guds boðum. Tí so skjótt sum lógin er kunngjörð, sum ger sunnudagshvílu fyrsta dagin skyldugan, verður endin á náðitíðarskeiðnum liðugur. Og tá verður ov seint at broyta sína meining og stöðu til hendan trupulleikan.

Eg vil fegin gera vart við vandan við at útseta at taka neyðugu avgerðina. Okkara lív er broytiligt, vit kunnu doyggja av sjúku, vanlukku ella ágang, ting, sum kunnu henda, um Gud ikki metir okkara seinleika at reagera, og í hesum førinum missir endin á tíðini við felags náði allan sín týdning, tí tann, sum doyr áðrenn hana, doyr í hansara órættvísi og hansara fordøming av Gudi. Tilvitaður um hendan trupulleikan sigur Paulus í Hebr. 3,7-8 : “ *Í dag, um tit hoyra rødd hansara , so herðið ikki hjørtu tykkara sum í uppreistrinum ...* ” . Tað er tí altíð skund at svara tilboðnum, sum Gud gevur , og Paulus er av hesi meining sambært *Hebr* .

Gen. 19:13 : “ *Tí vit fara at oyðileggja hendan staðin, tí at rópið móti íbúgvunum er stórt fyri Harranum . YaHWéH hevur sent okkum at oyðileggja tað .* ”

Hesaferð, tá ið tíðin er átrokandi, gera einglarnir Lot kunnugt orsökina til, at teir eru heima hjá honum. Býurin skal skjótt verða oyðilagdur eftir avgerð JaHWéH .

Gen. 19:14 : “ *Lot fór út og talaði við svigarsynir sínar, sum høvdu tikið døtur hansara , og segði: Reisið upp og farið av hesum staðnum ; tí at Harrin skal oyðileggja býin. Men í eygunum á svigersonunum tyktist hann at skemta .* ”

Svigarsynir Lots vóru sanniliga ikki á tí óndskaparstöði sum hinir sodomitar men fyri frelsu telur bara trúgv. Og eftir øllum at døma høvdu tey tað ikki. Trúgv hjá svigerfaðir teirra hevði ikki havt teirra áhuga, og tann knappliga tankin um, at Gud YaHWéH var til reiðar at oyðileggja býin, var teimum heilt einfalt ótrúlig.

Gen. 19:15 : “ *Og tá ið dagurin fór at lýsa, eggjaðu einglarnir Lot og søgdu , Reis teg upp og tak konu tína og báðar døtur tínar, sum eru her, so tú ikki fert til grundar í oyðileggingini av býnum .* ”

Oyðingin av Sodoma elvir til hjartaskerandi **skilnaðir** , sum avdúka trúgv og vantandi trúgv. Døtur Lots noyðast at velja ímillum at fylgja pápa sínum ella manni sínum.

Gen. 19:16 : “ *Og meðan hann dvøldi, tóku menninir í hondina á honum og konu hansara og báðum døtrum hansara, tí at Harrin vildi spara hann ; Teir tóku hann burtur og lótu hann eftir uttan fyri býin .* ”

Í hesi gerð vísir Gud okkum „ *eitt merki, sum er rykt úr eldinum* “. Enn einaferð er tað fyri tann rættvísa Lot, at Gud bjargar, saman við honum, báðum døtrum hansara og konu hansara. So, rivin úr býnum, finna tey seg uttanfyri, fræls og livandi.

Gen. 19:17 : “ *Og tá ið teir høvdu ført teir út, segði ein teirra : «Flýggja fyri lívi tínum ; hygg ikki aftan á teg, og steðga ikki á øllum slættanum ; flýggjið til fjallið, so tit ikki fara til grundar .* ”

Frelsan verður í fjallinum, valið latið Ábrahami. Lot kann soleiðis skilja og angra sítt mistak við at hava valt slættan og vælferðina. Lív hansara er á breddanum, og hann noyðist at skunda sær, um hann vil vera tryggur, tá Guds eldur rakar dalin. Hann fær boð um ikki at hyggja aftur. Skipanin er at taka bókstaviga og ímyndarlaga . Framtíðin og lívið liggja fyri teimum yvirlivandi av Sodoma, tí aftanfyri tey verður skjótt einki annað enn gløðandi oyðimørk, sum verða sett í eld av svávlsteinum, sum verða kastaðir av himlinum.

Gen. 19,18 : “ *Lot segði við teir : Ó ! Nei, Harri !* »

Boðini, sum eingilin gav, ræða Lot.

Gen. 19,19 : “ *Sí, eg havi funnið náði í eygum tínum, og tú hevur víst mær stóra miskunn við at bjarga lívi mínum ; men eg kann ikki sleppa til fjallið, áðrenn vanlukkan rakar meg, og eg skal glatast .* ”

Lot kennir hetta økið, har hann býr, og hann veit, at tað fer at taka honum langa tíð at koma upp á fjallið. Tí biður hann eingilin og bjóðar honum eina aðra loysn.

Gen. 19,20 : “ *Sí, henda býurin er nóg nær, at eg kann flýggja hagar, og hon er lítil. Áh ! at eg kann sleppa undan har,... er tað ikki lítið?... og at sál mín kann liva !* »

Við endan á dalinum er Tsoar, eitt orð, sum merkir lítil. Hon yvirlivdi dramatikkin í dalinum fyri at vera friðskjól hjá Lot og familju hansara.

Gen. 19:21 : “ *Og hann segði við hann , Sí, eg havi eisini hesa náði hjá tær, og eg vil ikki oyðileggja ta bý, sum tú talar um .* ”

Nærveran av hesum býi ber enn vitni um hesa dramatisku hendingina, sum ávirkaði býirnar í dalinum á slættanum, har teir báðir býirnar Sodoma og Gomorra vóru.

Gen. 19:22 : “ *Skunda tær og flýggj hagar, tí eg kann einki gera, fyrr enn tú ert komin hagar. Hetta er orsøkin til, at henda býurin fekk navnið Zoar .* ”

Eingilin er nú treytaður av síni avtalu og fer at bíða til Lot kemur inn í Zoar fyri at sláa dalin.

Gen. 19,23 : “ *Og sólin var komin upp á jørðina, tá ið Lot kom inn í Zoar .* ”

Fyri sodomitar tyktist ein nýggjur dagur at lýsa undir einum vøkrum sólaruppgangi ; ein dag sum ein og hvør annar...

Gen. 19:24 : “ *Tá regnaði Harrin svávil og eld frá Harranum av himli yvir Sodoma og Gomorru .* ”

Hendan undurfulla guddómliga gerðin hevur fingið kraftmiklan vitnisburð gjøgnum uppdagingarnar hjá adventistiska fornfrøðinginum Ron Wyatt. Hann eyðmerkti staðin hjá býnum Gomorra, hvørs bústaðir hallaðu seg móti hvørjum øðrum móti vesturbrekkuni á fjallinum, sum marknaðarførir hendan dalin. Gólvið á hesum staðnum er myndað úr sváulsteinum, sum, tá teir verða útsettir fyri eldi, kveikja enn í dag. Tað guddómliga undrið er soleiðis fult staðfest og vert trúna hjá teimum útvaldu.

Mótsett tí, sum ofta hevur verið hugsað og sagt, brúkti Gud ikki kjarnorku til at oyðileggja hendan dalin, men heldur steinar av svávuli og reinum svávuli, mett til 90% reinleika, sum er undantaksligt sambært serfrøðingum. Himmalin ber ikki skýggj av svávuli , so eg kann siga, at henda oyðilegging er verk skaparans Guds. Hann kann skapa hvørt evni eftir sínum tørvi síðani hann skapti jørðina , himmalin og alt í teimum.

Gen. 19:25 : “ *Hann oyðilegði tær býirnar, allan slættan og allar íbúgvarnar í borgunum og alt, sum vaks á jørðini .* ”

Hvat kann yvirliva á einum stað , sum er útsett fyri einum regni av brennandi sváulsteinum ? Einki annað enn grót og sváulsteinar enn til staðar.

Gen. 19:26 : “ *Og kona Lots hugdi aftur, og hon gjørdist ein saltsúla .* ”

Hetta afturvendandi eygnabráið frá konu Lots avdúkar angur og ein dvøljandi áhuga fyri hesum bannaða staðnum. Hendan sinnisstöðan dámar ikki Gudi og Hann ger hana kunnugt við at umskapa kroppin til eina saltsúlu, myndina av absolutari andaligari ófruktbari.

Gen. 19,27 : “ *Og Ábraham reistist tíðliga um morgunin og fór til staðin, har hann stóð frammi fyri Harranum .* ”

Óvitandi um dramatikkin, sum hevur verið, kemur Ábraham til eikin í Mamre har hann tók ímóti sínum trimum vitjandi.

Gen. 19,28 : “ *Hann hugdi móti Sodomu og Gomorru og móti øllum slættalandinum ; og sí, hann sá royk rísa av jørðini, sum roykur úr einum ovni .* ”

Fjallið er eitt framúr eygleiðarastovu. Frá hæddini, har hann stendur, sær Ábraham út yvir økið og hann veit, hvar dalurin Sodoma og Gomorra er. Um jørðin á staðnum enn er ein gløðandi brasier , rísur omanfyri ein súrur roykur, sum stendst av svávulinum og av nýtsluni av øllum tilfarinum, sum menniskjað savnar í einum býi. Staðið er dømt til ófruktbarleika til heimsins enda. Har eru bara steinar, steinar, sváulsteinar, og salt, nógv salt sum stuðlar sterilitetinum í jørðini.

Gen. 19,29 : “ *Tá ið Gud oyðilegði býirnar á slættanum, mintist hann Ábraham ; og hann førði Lot út úr vanlukkuni, sum hann sló býirnar niður, har Lot hevði gjørt bústað sín .* ”

Henda kláring er týðningarmikil, tí hon avdúkar okkum, at Gud frelsti Lot bert fyri at gleða Ábraham, hansara trúfasta tænara. So hevði hann ikki latið vera við at átala hann fyri val hansara av vælferðarríka dalinum og tess spiltu býum. Og hetta staðfestir, at hann av sonnum varð bjargaður frá tí ørindi, sum Sódoma kendi sum " eitt merki, sum varð plukkað úr eldinum " - sera snævurskygt.

Gen. 19:30 : “ *Lot fór úr Zóar til hæddirnar og búsettist á fjallinum, hann og báðar døtur hansara, tí at hann óttaðist at vera verandi í Zóar. Hann búði í einum helli, hann og tvær døtur hansara .*

Neyðugleikin av **skilnaði** gerst nú greiður fyri Lot. Og tað er hann, sum ger av ikki at vera verandi í Zoar sum , hóast " lítil " eisini var fólkað av korrúptum og syndarligum fólki fyri Gudi. Afturfyri fer hann á fjallið og langt frá allari troyst býr saman við báðum døtrum sínum í einum helli, eitt trygt natúrligt skjól, sum Guds skapanarverk bjóðar.

Gen. 19:31 : “ *Hin eldri segði við hin yngra : Faðir okkara er gamal ; og eingin er í landinum at koma til okkara, eftir siðvenju í øllum londum .*

Tað er einki ørkymland í átøkunum, sum báðar døturnar hjá Lot taka. Motivatióin teirra er rættvís gjørd og góðkend av Gudi, tí tey virka við tí fyri eyga at geva pápa sínum eftirkomarar. Uttan hesa motivatióin hevði tiltakið verið incestuøst.

Gen. 19:32 : “ *Komið, lat okkum fáa faðir okkara at drekka vín, og lat okkum liggja hjá honum, so at vit kunnu varðveita avkom frá faðir okkara .*

Gen. 19,33 : “ *So fingi teir faðir sín at drekka vín hesa náttina ; og tann eldri fór og svav hjá pápa sínum : hann visti ikki, nær hon legði seg niður, ella nær hon reis upp .*

Gen. 19:34 : “ *Tá segði hin fyrstfødði við hin yngra , Sí, eg svav í gjárkvøldið hjá faðir mínum ; lat okkum fáa hann at drekka vín eisini hesa nátt og fara at liggja hjá honum, so at vit kunnu varðveita avkom faðirs okkara .*

Gen. 19:35 : “ *Teir fingi faðir sín at drekka vín eisini hesa náttina ; og tann yngri fór og lá hjá honum : hann visti ikki, nær hon legði seg niður, ella nær hon reis upp .*

Totalta ótilvitanin hjá Lot í hesi gerð gevur tilgongdini myndina av kunstari sáðing, sum verður nýtt á djór og menniskju í okkara seinastu tíð. Tað er eingin ynski um gleði í tí, og tað er ikki meira ørkymland enn paring av brøðrum og systur í tíðliga menniskjanum.

Gen. 19:36 : „ *Tvær døtur Lots gjørdust við barn av pápa sínum .* “

Í hesum báðum døtrum Lots finna vit serstakar eginleikar av sjálvsnoktan fyri heiður pápa teirra. Sum einsamallar mammur fara tær at uppala barnið einsamallar, offisielt uttan pápa, og tær siga sostatt frá sær at taka mann, hjúnafelaga, fylgjara.

Gen. 19:37 : “ *Og hin fyrstfødði føddi son og nevndi hann Móab : hann er faðir Móabitar til dagin í dag .* ”

Mós .1 9:38 : " *Og hin yngri føddi son og nevndi hann Ben Ammi: hann er faðir Ammonita sona til dagin í dag .* "

Í profetiini í Dániel 11,41 finna vit umrøðu av eftirkomarunum hjá teimum báðum synunum : “ *Hann skal koma inn í dýrdarlandið, og nógv verða stødd; men Edóm, **Móab** og høvdingarnir hjá Ammonitum **skulu** verða loystir úr hond hansara . Eitt holdligt og andaligt band fer tí at sameina hesar eftirkomarar til Ísrael, sum er grundað á Ábraham, rótin eftir Heber í hebraiska fólkinum. Men hesar felags røtur vilja elva til klandur og seta hesar eftirkomarar ímóti Ísraels tjóð . Í Zefanias 2,8 og 9 profeterar Gud um dóm fyri Móabs og Ammonsborn : “ *Eg havi hoyrt spott Móabs og spott Ammonsborns, tá ið teir hava spottað fólk mítt og lyft seg upp móti landamørkum sínum. Tí eri eg á lívi ! sigur Harri herliðanna, Ísraels Guð: Móab skal vera eins og Sódoma, og Ammonitar eins og Gómorra, tornstaður, saltgrøv og oyði um ævir; leivdin av fólki mínum skal ræna tey, og leivdin av tjóð míni skal ognna tey .* ”*

Hetta prógvar, at Guds signing av sonnum bert var á Ábrahami og ikki varð deild av beiggjum hansara, sum vóru føddir av sama pápa, Tera . Var Lot førur fyri at fáa gagn av

fyrirmyndini hjá Ábrahami, so verður tað ikki galdandi fyri eftirkomarar hansara, sum eru føddir av báðum døtrum hansara.

Mósebók 20

Skilnaður eftir støðuni sum profetur Guds

Endurnýggjandi upplivingina við Fárao, sum er greitt frá í 1. Mósebók 12, leggur Ábraham fram konu sína Sáru sum systur sína til Abimelek, kong í Gerar (núverandi Palestina nærhendis Gaza). Aftur ger reaktiónin hjá Gudi á at revsa hann, at hann uppdagar, at maður Sáru er profetur hansara. Kraftin og óttin hjá Ábrahami breiddi seg soleiðis um alt økið.

Mósebók 21

Skilnaðurin millum tað lógliga og tað ólógliga .

Skilnaður **gjøgnum** offur av tí, sum vit elska

Gen. 21:1 : “ *Og Harrin vitjaði Sáru h, sum hann hevði sagt, og Harrin gjørði við Sáru h, sum hann hevði sagt.* »

Í hesi vitjan ger Gud enda á langa ófruktbari Sáru.

Gen. 21,2 : “ *Og Sára varð við barn og føddi Ábrahami son í ellisárum hansara, á teirri ásettu tíð, sum Gud hevði talað við hann.* »

Jes.55,11 staðfestir tað : “ *Soleiðis er orð mítt, sum fer úr munni mínum, tað kemur ikki tómft aftur til mín, men tað skal fremja tað, sum eg ynski, og fremur tað, sum eg ynski* ” ; lyftið, sum varð givið Ábrahami, er hildið, so versið er rættvísgjørt. Hesin sonurin kemur í heimin, eftir at Gud hevur boðað frá føðing hansara. Bíblían leggur hann fram sum " lyftissonin ", sum ger Ísak til eina profetiska mynd av tí messianska " Guds soninum " : Jesusi.

Gen. 21,3 : “ *Og Ábraham kallaði sonin, sum honum varð føddur, sum Sára átti honum, Ísak.* »

Navnið Ísak merkir : hann flennir. Ábraham og Sára flentu bæði, tá tey hoyrdu Gud kunngera sín komandi son. Meðan gleðiligur látur er positivur, so er spottandi látur ikki. Faktiskt, báðir hjúnafelegarnir høvdu somu reaktión sum offur fyri menniskjaligum fordómum. Tí tey flentu at tankanum um menniskjaligu reaktiónirnar hjá teimum rundan um seg. Síðani flóðalduna er lívstíðin vorðin nógv styttri og hjá menniskjum, aldurin á 100 merkir framkomið ellisár ; tann, har vit vænta lítið av lívinum. Men aldur merkir einki í einum sambandi við Skaparan Gud, sum setur mørk fyri øllum lutum. Og Ábraham uppdagar tað í síni uppliving og hann fær, frá Gudi, ríkidømi, heiður og faðirskapur, hesaferð, lógligt.

Gen. 21,4 : “ *Og Ábraham umsker Ísak son sín, tá ið hann var átta dagar gamal, eins og Gud hevði boðið honum.* »

Afturfyri er tann lógligi sonurin umskorin. Guds boð eru fylgd.

Gen. 21,5 : “ *Og Ábraham var hundrað ára gamal, tá ið Ísak sonur hansara varð føddur honum.* »

Málið er merkisvert, men ikki eftir antediluvianskum støði.

Gen. 21:6 : “ *Og Sára segði : « Gud hevur givið mær orsök til at flenna ; Tann, sum hoyrir tað, flennir saman við mær.* »

Sára heldur stöðuna vera láturliga, tí hon er menniskja og offur fyri menniskjaligum fordómum. Men hesin hugurin at flenna endurspeгла eisini eina óvantaða gleði. Eins og maður hennara Ábraham fær hon móguleikan at føða í einum aldri, tá hetta ikki longur er hugsandi í mun til menniskjansligan normalitet.

Gen. 21:7 : “ *Og hon segði , Hvør hevði sagt við Ábraham , Sára skal mjólka børn? Tí at eg havi føtt honum ein son á ellisárum hansara. »*

Málið er sanniliga serstakt og heilt undurfult. Hyggja vit at hesum orðunum hjá Sáru á einum profetiskum stöði , síggja vit í Ísaki sonin, sum profeterar nýggja sáttmálan í Kristi, meðan Ísmael profeterar sonin í fyrsta sáttmálanum. Við hansara noktan móti Kristi Jesusi verður hesin natúrligi sonurin, sum er føddur eftir holdinum við umskeringarmerkinum, vrakaður av Gudi til fyrimuns fyri tann kristna sonin, sum er valdur út við trúgv. Eins og Ísak verður Kristus, stovnarin av nýggja sáttmálanum, føddur á undurfullan hátt at opinbera og umboða Gud í menniskjaligari útsjónd. Tvørturímóti er Ísmael einans hugsaður á holdligum grundarlagi og strangt menniskjaligum fatanum.

Gen. 21:8 : “ *Og barnið vaks og varð avvent ; og Ábraham gjørdi eina stóra veitslu tann dagin , tá ið Ísak varð avvendur . »*

Bróstfødda barnið verður tannáringur, og fyri Ábraham pápa letur ein framtíð upp full av lyfti og eydnu, sum hann hátíðarheldur gleðiliga.

Gen. 21:9 : “ *Og Sára sá sonin hjá Hágari egyptisku, sum hon hevði føtt Ábrahami, flenna ; ok mælti hon til Abraham : ”*

Láturin tekur avgjørt eitt stórt pláss í lívinum hjá tí signaða parinum. Fíggindaskapurin og øvundsjúkan hjá Ísmaeli móti Ísak, lógliga soninum, fær hann at flenna og spotta hann. Fyri Sáru er markið fyri tí, sum er berandi, nátt : eftir spotti móðurinnar kemur tann hjá soninum ; tað er ov nógv.

Gen. 21,10 : “ **Reka** hesa tænara og son hennara út ; tí at sonur hesa trælkonu skal ikki verða arvingur saman við soni mínum, Ísak.» »

Sáru er ørkymlað, men hygg við mær omanfyri . Sára profeterar óverdigan av fyrsta sáttmálanum, sum ikki skal arva saman við teimum útvaldu tann nýggja, grundað á trúgv á rættvísi Kristusar Jesusar.

Gen. 21,11 : “ *Og tað var sera ringt í eygum Ábrahami vegna son hansara. »*

Ábraham reagerar ikki sum Sára, tí hansara kenslur eru býttar millum báðar synir hansara. Føðingin av Ísak strikar ikki tey 14 árin av kærleika, sum binda hann til Ísmael.

Gen. 21,12 : “ *Og Gud segði við Ábraham , Lat tað ikki vera ilt í eygum tínum fyri drongin og fyri trælkonu tína. Í øllum tí, sum Sára hevur sagt við teg, hoyr rødd hennara : tí at í Ísaki skal avkom títt kallast. »*

Í hesum boðskapinum fyrireikar Gud Ábraham til at góðtaka fremmandagerðina hjá Ísmaeli, elsta soninum. Hesin **skilnaður er í** Guds profetisku ætlan ; tí hon profeterar um, at gamli Mósessáttmálin fer at miseydnast . Sum troyst, í Ísak, fer Hann at fjølga eftirkomarar sínar. Og uppfyllingin av hesum guddómlika orði verður gjørd við at stovna nýggja samgongu har tey “ *útvaldu* ” verða “ *kallað* ” við boðskapinum um æviga evangeliíð hjá Gudi í Jesusi Kristi.

Soleiðis verður Ísak paradoksalt patriarkur í gomlu samgonguni og tað er serliga í Jákupi, soni hansara, at sambært holdinum og umskeringarmerkinum verður Guds Ísrael raðfest á sínum grundarlagi . Men paradoksið er, at hesin sami Ísak profeterar bert lærdóm viðvíkjandi nýggja sáttmálanum í Kristi.

Gen. 21,13 : “ *Og eg skal eisini gera av soninum hjá trælkvinnuni til tjóð, tí at hann er avkom títt. »*

Ísmael er ættarfaðir hjá nógvum fólkasløgum í Miðeystri. Inntil Kristus vísti seg til sína frelsandi jarðligu tænastru, hoyrði andalig legitimitetur bert til eftirkomararnir hjá hesum

báðum Ábrahams synum. Vesturheimurinn lifði í teimum mongu slögnum av heidningdómi, og ignoreraði tilveruna hjá tí stóra skapara Gudi.

Gen. 21:14 : " *Og Ábraham reistist tíðliga um morgunin og tók breyð og eina vatnflösku og gav Hagar tað og legði tað á økslina á henni; og hann gav henni barnið og sendi hana avstað.*" *Tá fór hon avstað og reikaði í oyðimørkini í Beersjeba.* »

Guds inntriv tryggjaði Ábrahami. Hann veit, at Gud sjálvur fer at ansa eftir Hagar og Ísmaeli og hann játtar at **skiljast** frá teimum, tí hann hevur álit á Gudi at verja og vegleiða tey. Tí hann hevur sjálvur verið varður og vegleiður higartil av Honum.

Gen. 21:15 : " *Og tá ið vatnið í flöskuni var tømt, kastaði hon barnið undir ein runn ,*

Í oyðimørkini í Beersjeba verður vatnið, sum er borið burtur, skjótt forbrúkt og uttan vatn sær Hagar bara deyðan sum endaliga úrslitið fyri sína óhepnu støðu.

Gen. 21:16 : " *fór og sat framvið, umleið eitt bogaskot burtur ; pvi at hon mælti : Lat mik eigi sja barnit deyja. Og hon sat framvið og lyfti rødd sína upp og græt.* »

Í hesi ekstremu støðuni, fyri aðru ferð, fellur Hagar tárini fyri andliti Guds.

Gen. 21:17 : " *Og Gud hoyrði rødd barnsins, og eingil Guds rópti á Hagar av himli og segði við hana , Hvat hevur tær, Hagar ? Ver ikki bangin, tí Gud hevur hoyrt rødd barnsins, har sum tað er.* »

Og fyri aðru ferð , ger Gud inn og tosar við hana fyri at tryggja henni.

Gen. 21,18 : " *Reis teg upp, lyft barnið upp og tak tað í hondina ; tí at eg skal gera hana til stóra tjóð.*» »

Eg minni tykkum á, at barnið Ísmael er tannáringur í aldrinum 15 til 17 ár, men hann er hóast alt eitt barn undir mammuni Hagar og tey bæði hava ikki longur vatn at drekka. Gud vil hava hana at stuðla soninum, tí ein máttmikil ætlan er tilskilað honum.

Gen. 21:19 : " *Og Gud læt eygu hennara upp, og hon sá vatnbrunn ; og hon fór og fylti flöskuna við vatni og gav barninum at drekka.* »

Um tað var eitt undur ella ikki, so kom hesin vatnbrunnurinn fram í røttu lötuni fyri at geva Hagar og soni hennara ein smakk av lívinum aftur. Og tey skylda sítt lív tí máttmikla Skaparanum, sum letur upp ella letur aftur sjónina og vitið í lutunum.

Gen. 21,20 : " *Og Gud var við barninum, og tað vaks upp og búði í oyðimørkini og gjørdist bogaskjútti.* »

Eyðimørkin var tí ikki tóm, síðani Ísmael veiddi dýr, sum hann drap við boga sínum fyri at eta tey.

Gen. 21,21 : " *Og hann búði í oyðimørkini í Páran ; og móðir hansara tók honum konu úr Egyptalandi.* »

Bindið millum Ísmaelitar og egyptar verður tí styrkt og við tíðini fer kappingin hjá Ísmaeli við Ísak at vaksa so mikið, at teir gerast varandi natúrligir fíggindar.

Gen. 21,22 : " *Og tað hendi um tað mundið, at Ábimelek og Fikol, herhøvdingi hansara, tosaðu við Ábraham og søgdu . Gud er við tær í øllum tí, tú gert.* »

Upplivingarnar, sum Sára varð innförd sum systir hansara, sum eru skrivaðar í 1. Mós.20, lærdu Abimelek, at Ábraham var Guds profetur. Hann er nú óttaður og ræddur.

Gen. 21:23 : " *Og nú sver mær her við Gudi, at tú ikki skalt svika við meg, ella við børn míni ella við barnabørn míni: eftir tí vælvild, sum eg havi víst tær, skalt tú gera við meg og við landið, har tú hevur búð.* »

Abimelek vil ikki longur vera offur fyri bragdum Ábrahams og vil fáa frá honum fastar og avgjörðar skyldur fyri einum friðarligum samgongu.

Gen. 21,24 : " *Og Ábraham segði: Eg skal eita.* »

Ábraham hevur ongar ringar ætlanir móttvegis Abimeleki og hann kann tí geva sína samtykki til hesa sáttmálan.

Gen. 21:25 : " Og Ábraham átalaði Ábimelek fyrir ein vatnbrunn, sum tænarar Ábimeleks hývdu tikið við valdi. " »

Gen. 21:26 : Og Abimelek segði : «Eg veit ekki, hvør hefur gjørt hetta, og tú hefur ekki sagt mær frá, og eg havi ekki hoyrt um tað fyrr enn í dag.» »

Gen. 21,27 : " Og Ábraham tók seyð og oksar og gav teir Ábimeleki, og teir báðir gjørdu sáttmála. »

Gen. 21,28 : " Og Ábraham skilti sjeý lomb úr seyðinum ; »

Valið hjá Ábrahami av " sjeý seyðum " ber vitni um samband hansara við skaparan Gud, sum hann sostatt ynskir at seta í samband við sítt verk. Ábraham hefur búsett seg í einum fremmandum landi men hann vil hava ávøkstin av sínum arbeiði at vera hansara ogn.

Gen. 21:29 : " Og Abimelek segði við Ábraham : « Hvat eru hesi sjeý kvinnulombini , sum tú hefur skilt burtur ? »

Gen. 21:30 : Og hann segði: «Takið hesi sjeý kvinnulombini av hond míni til vitnisburð fyri mær, at eg havi grivið hendan brunnin.» »

Gen. 21,31 : " Tí varð staðurin nevndur Beersjeba, tí at teir báðir svóru har. »

Ósemjubrunnurin varð uppkallaður eftir orðinum " sheba " sum er rótin til talið " sjeý " á hebraiskum, og sum er at finna í orðinum " sabbat " sum tilnevnir sjeýnda dagin, okkara leygardag halgaður sum vikuligur hvíld av Gudi síðani bytjanina av hansara jarðligu skapan. Fyri at varðveita minnið um hesa samgongu varð brunnurin sostatt nevndur " brunnurin hjá teimum sjeý ".

Gen. 21,32 : " Og teir gjørdu sáttmála í Beersjeba. Síðan reistust Ábimelek og Pikol, herhývdingi síns, aftur til land Filista. »

Gen. 21,33 : " Og Ábraham plantaði eitt tamariskutræ í Beersjeba ; og har rópti hann navnið á YaHWéH , hins æviga Guds. »

Gen. 21,34 : " Og Ábraham búði nógvar dagar í Filistalandi. »

Gud hevði skipað fyri tænarum sínum umstøður við friði og ró.

Mósebók 22

Skilnaðurin millum pápan og einasta offraða sonin .

Hesin kapittulin 22 leggur fram profetiska evnið um Kristus, sum Gud sum Faðir ofraði. Hon avmyndar frelsugrundregluna, sum Gud hefur fyrireikað í loyndum frá byrjan av avgerð hansara um at skapa frælsar, skilagóðar og sjálvstøðugar kollegur móti sær . Hetta offrið verður prísurin, sum skal rindast fyri at fáa kærleikan aftur frá hansara skapningum. Tey útvaldu verða tey, sum hava svarað Guds væntanum við fullkomnum valfrælsi.

1. Mós.22,1 : " Eftir hetta freistaði Gud Ábraham og segði við hann: Ábraham! Ok svarar hann: Her er ek! »

Ábraham er sera lýðin Gudi, men hvussu langt kann hetta lýdni ganga ? Gud veit longu svarið, men Ábraham skal leggja eftir seg , sum vitnisburð fyri øllum teimum útvaldu, eitt ítøkiligt prógv um hansara fyrimyndarlíga lýdni, sum ger hann so verðan til kærleikan hjá Gudi sínum, sum ger hann til tann patriarkin, hvørs eftirkomarar verða sublimeraðir við føðing Kristusar Jesusar.

1. Mós.22,2 : " Og Gud segði: Tak nú son tín, einasta son tín Ísak, sum tú elskar; far til Mórialand og ofra hann har sum brennioffur á einum av teimum fjøllum, sum eg skal siga tær frá! » »

Gud trýstir tilvitað á tað, sum særir, til tað markið fyri, hvat er berandi hjá hesum gamla manninginum í meira enn hundrað ár. Gud gav honum á undurfullan hátt gleðina av at fáa ein son føddan sær og Sáru, lógligu konu hansara. So vil hann goyma fyri teimum rundan um seg Guds ótrúligu áheitan: " *Offra einasta son tín sum offur.* " Og positiva svarið hjá Ábrahami fer at hava ævigar avleiðingar fyri alt menniskjað. Tí eftir at Ábraham hevur játtað at bjóða son sín, fer Gud sjálvur ikki longur at kunna avnokta sína frelsuætlan; um hann kundi hugsað sær at givið upp.

Latið okkum leggja til merkis áhugan í neyvleikanum: " *á einum av fjøllunum, sum eg skal siga tær frá.* " Júst hetta staðið er forritað til at taka ímóti blóði Kristusar.

Gen. 22,3: " *Og Ábraham reistist tíðliga um morgunin og sadlaði ásin sítt og tók við sær tveir tænarar og Ísak son sín. Hann kloyvdi viði til brennioffrið og fór avstað at fara til staðin, sum Gud hevði sagt honum um.* »

Ábraham avgjórði at lýða hesi harðskapi og við einum tungum hjarta, skipaði hann fyri fyrireikingini av tí blóðuga hátíðarhaldinum, sum Gud hevði boðið.

Gen. 22,4: " *Og triðja dagin lyfti Ábraham upp eygu síni og sá staðin fjart frá.* »

Mórialandið er triggjar daga ferð frá har, sum hann býr.

Gen. 22:5: " *Og Ábraham segði við tænarar sínar: Verið her saman við eslinum; Eg og tann ungi fara so langt at tilbiðja, og so koma vit aftur til tín.* »

Tann ræðuliga gerningurin, hann er í ferð við at fremja, nýtist ikki vitni. Hann **skilur seg tí frá** sínum báðum tænarum, sum noyðast at bíða eftir hansara afturkomu.

Gen. 22,6: " *Ábraham tók brennioffurviðin og legði hann á Ísak son sín, og bar eldin og knívin í hondini. Og teir gingu báðir saman.* »

Í hesi profetisku sjónini, eins og Kristus skal bera tað tunga " patibul um ", sum úlnlið hansara verða negld á, er Ísak lastaður við viðinum, sum, eldur settur í, skal eta hansara offraða likam.

Gen. 22:7: " *Tá talaði Ísak við Ábraham, faðir sín, og segði: Faðir mín! Ok hann svarar: Her em ek, sonr minn! Ísak mælti: Her er eldurinn ok viðurinn; men hvar er lambið til brennioffur?* »

Ísak hevur verið vitni til nógv átrúnaðarlig offur og hann hevur rætt at undrast á, at djórið, sum skal ofrast, ikki er til staðar.

Gen. 22,8: " *Ábraham svaraði, Sonur mín, Gud skal sjálvur útvega lambið til brennioffur. Og tey bæði gingu saman.* »

Hetta svarið hjá Ábrahami var beinleiðis íblást av Gudi, tí tað profeterar vakurt tað ógvusliga offrið, sum Gud fer at samtykkja við at ofra seg til krossfesting í menniskjaholdi, og harvið syrgja fyri tørvinum hjá teimum syndarligu útvaldu á einum virknum og rættvísnum frelsara í guddómligari fullkomleika. Men Ábraham sær ikki hesa frelsandi framtíð, hendan leiklutin hjá Kristusi frelsaranum, sum djórið, sum varð ofrað YaHWéH, hin alvalda skapanum Gudi, profeteraði. Fyri hann ger hetta svarið, at hann heilt einfalt kann keypa sær tíð, meðan hann við ræðslu hyggur at brotsverkinum, hann fer at noyðast at fremja.

Gen. 22,9: " *Og tá ið teir komu til staðin, sum Gud hevði sagt honum um, bygdi Ábraham har eitt altar og legði viðin í rættlag. Hann bant sonin Ísak og legði hann á altarið oman á viðin.* »

Akkurat fyri Ábraham framman fyri altarinum, tað er eingin máti longur at goyma fyri Ísaki, at hann er tann, sum skal vera offurseyðurin. Um Ábraham pápi vísti seg at vera hátignar í hesi óvanligu viðtøku, so er lýðin atferð Ísaks sum tað, sum Jesus Kristus verður í síni tíð: hátignar í sínum lýdni og sjálvsnoktan síni.

Gen. 22,10: " *Tá rætti Ábraham hondina út og tók ein knív at drepa sonin.* »

Legg til merkis, at fyrir at reagera, bíðar Gud til sjálfvan endan av royndini fyrir at geva vitnisburðinum hjá sínnum útvaldu veruligt virði og sannleika. “*Knívur í hondini*”; Eftir er bara at slakta Ísak eins og teir mongu seyðirnar, sum longu eru ofraðir.

Gen. 22:11 : “*Tá rópti eingil Harrans til hansara av himli og segði : Ábraham ! Ábraham ! Ok svarar hann : Her em ek !* »

Sýningin av lýðnu trúnni hjá Ábrahami er gjørd og fullkomiliga framd. Gud ger enda á stríðnum hjá tí gamla manninum og tí hjá soninum, sum er so verður hann og hansara kærleika.

Tak hann upp, hvørja ferð hann verður kallaður av Gudi ella av soninum, svarar Ábraham altíð við at siga : “*Her eri eg*”. Hetta sjálfvylgjandi svarið, sum sprettur úr honum, ber vitni um hansara gávumild og opna náttúru móttvegis næstanum. Harumframt stendur tað í andsøgn við hugburðin hjá Ádami, sum var fangaður í eini syndarstöðu, sum goymdi seg fyrir Gudi, til tað stigið, at Gud hevði skyldu at siga við hann : “*Hvar ert tú ?*”.

Gen. 22,12 : “*Eingilin segði : Legg ikki hond tína á barnið og ger ikki nakað við tað ; tí at nú veit eg, at tú óttast Guð og hevur ikki hildið mær son tín, einasta son tín.*» »

Við sýningini av síni trúgvu og lýðin trúgv, kann Ábraham vera í eygunum á øllum, og til heimsins enda , vístur sum fyrimynd fyrir sannari trúgv, av Gudi, til komu Kristusar sum aftur skal holdga hana í guddómligari fullkomileika. Tað er í hesum fyrimynd av ómakaleysum lýðni, at Ábraham gerst andaligur faðir teirra sonnu trúgvandi, sum eru frelst við blóðinum, sum Jesus Kristus hevur úthelt. Í hesi upplivingini hevur Ábraham júst spælt leiklutin sum Gud Faðirin, sum skal ofra í veruligum og deydiligum offri, sín einasta son, sum eitur Jesus úr Nasaret.

Gen. 22,13 : “*Ábraham lyfti eygu síni upp, og sí, aftanfyrir seg var ein veðrur, sum var fangaður í einum tjúkki av hornunum : . tá fór Ábraham og tók veðrin og ofraði hann sum brennioffur í stað sonar síns.*» _

Hesa tíðina kann Ábraham fata, at svar hansara til Ísak , “*Sonur mín, Gud skal veita lambið til brennioffur*”, hevði verið íblástur frá Gudi, tí “*lambið*” , faktiskt, “*ungi veðrurin*” , er sanniliga “*veitt*” av Gudi og ofrað av honum. Legg til merkis , at djórin , sum verða ofrað fyrir YaHweh , altíð eru kallkyn orsakað av ábyrgdini og yvirvaldinum , sum er givið menniskjanum , manninum Ádami . Kristus Endurloysarin verður eisini mannligur .

Gen. 22:14 : “*Ábraham kallaði tann staðin navnið Harran Jiré. Tí er sagt í dag : Á fjallinum hjá YaHWÉH skal hann síggjast.*»

Navnið “*Harrin Jireh*” merkir : Harrin verður sæddur. Samtyktin av hesum navni er ein sonn profeti, sum boðar frá, at í landinum Moria verður tann stóri ósjónligi Gud, sum gevur ótta og ótta íblástur, sæddur undir eini minni ræðuligari menniskjaligari útsjón, fyrir at bera og fáa frelsuna hjá teimum útvaldu. Og upprunin til hesa skipan, at ofra Ísak sum offur, staðfestir jarðligu tænastruna hjá „*Guds lambi, sum tekur burtur syndir heimsins*“. Vitandi Guds áhuga fyrir hansara virðing fyrir endurgivnum og endurtøkum av sløgum og fyrimyndum, er tað sannlíkt og næstan vist , at Ábraham ofraði sítt offur á júst tí staðnum, har , 19 øldir seinni , Jesus skuldi krossfestast, tað vil siga við fótin á Golgatafjallinum city , ho a tíð fyrir Jerusalem, tann einasta ci.

Gen. 22:15 : “*Eingil Harrans rópti á Ábraham aðru ferð úr himli,*”

Henda ræðuliga royndin verður tann seinasta, sum Ábraham skal tola. Gud hevur funnið í honum tað verdiga patriarkafyrimyndin av lýðinari trúgv, og hann letur hann vita tað.

Gen. 22:16 : “*og segði : Við meg sjálfvan svørji eg, sigur Harrin ! Av tí at tú hevur gjørt hetta, og ikki hevur hildið soni tínum aftur, einasta son tínum , .*

Gud leggur dent á hesi orðini “*sonur tín, einborni sonur tín*” , tí tey profetera um framtíðar offur hansara í Jesusi Kristi sambært Jóh. 3,16 : “*Tí so elsaði Gud heimnin, at hann*

gav einborna son sín, at hvør tann, sum trýr á hann, ikki skal glatast, men hava ævigt lív ."

Gen. 22,17 : “ *Eg skal signa teg og gera eftirkomarar tínar fjølmentar sum stjórnurnar á himlinum og sum sandurin á sjóvarstrondini; og avkom tútt skal ognna sær portrið hjá fíggindum sínum. »*

Gætur ! Signingin hjá Ábrahama er ikki arvað, hon er honum einans og hvør maður ella kvinna av eftirkomarum hansara noyðist at , aftur , hava uppiborið Guds signing. Tí Gud lovar honum fjølment eftirkomarar, men millum hesa eftirkomarar , verða bert tey útvaldu, sum vilja virka við somu trúfesti og somu lýdni, signað av Gudi. Tú kanst tá máta alla andaligu fákunnuna hjá jøðunum, sum stoltir søgdu seg vera synir Ábrahams og tí synir, sum høvdu uppiborið arvin av hansara signingum. Jesus avnoktaði teimum við at vísa teimum steinar og siga, at av hesum steinum kann Gud geva Ábrahama eftirkomarar. Og hann roknaði teimum ikki Ábraham, men djevulin.

Í hertøkuni av Kánáanlandi skal Jósva ognna sær portrið hjá fíggindum sínum, har tann fyrsti, sum fall, var býurin Jeriko. At enda, hjá Gudi, skulu teir útvaldu heiløgu eiga portrið hjá seinasta fíggindanum : “ *Bábylon hin stóra* ” sambært ymiskum lærum, sum eru opinberaðar í Apokalypsu Jesu Krists .

Gen. 22:18 : “ *Og í avkomi tínum skulu allar tjóðir jarðarinnar verða signaðar , tí tú hevur lýtt rødd míni. »*

Tað er sanniliga “ *allar tjóðir jarðarinnar* ” , tí tilboðið um frelsu í Kristi er lagt fram til øll menniskju , av øllum uppruna og av øllum fólkum. Men hesar tjóðir skylda eisini Ábrahama tað, at tær kundu uppdaga tey guddómliðu oraklurnar, sum vóru opinberaðar hebraiska fólkinum, sum fór úr Egyptalandi. Frelsan í Kristi fæst við tvífaldu signingini hjá Ábrahama og eftirkomarum hansara, sum er umboðað av hebraiska fólkinum og Jesusi úr Nasaret, tað vil siga Jesusi Kristi .

Ynskiligt er at leggja væl til merkis , í hesum versinum , signingina og orsökina til hana : lýdni góðkent av Gudi.

Gen. 22:19 : “ *Og Ábraham fór aftur til tænarar sínar, og teir reistust og fóru saman til Beersjeba ; tí at Ábraham búði í Beersjeba. »*

Gen. 22,20 : “ *Eftir hetta varð sagt Ábrahama: «Sí, Milka hevur eisini føtt Náhori, bróður tínum, synir : ”*

Fylgjandi vers eru ætlað at fyrireika sambandið við “ *Rebekku* ” sum skal gerast tann hugsjónarliga konan , sum Gud hevur valt til tann trúgva og lýðina Ísak. Hon verður tikin úr nærmastu ætt Ábrahams í eftirkomarum Nahors, beiggja hansara.

Gen. 22:21 : “ *Uz fyrstfødði hansara, Buz bróðir hansara, Kemuel faðir Árams , ”*

Gen. 22:22 : “ *Kesed, Hazo, Pildas, Ildaf og Betuel. »*

Gen. 22:23 : “ *„Betuel átti Rebekku . Hesir vóru teir átta synirnir, sum Milka føddi Nahori, beiggja Ábrahams . »*

Gen. 22:24 : “ *Hjákona hansara, sum æt Reuma, føddi eisini Teba, Gaham, Tahas og Máaka. » .*

Uppfyllingin av lyftunum til Ábraham .

Í 1. Mósebók 23 stendur, at kona hansara Sára doyði og varð jarðað í Hebron, í hellinum í Makpela. Ábraham tekur sær av einum gravstaði á Kána'ans jørð, meðan hann bíðar eftir, at Gud umleið 400 ár seinni skal geva eftirkomarum sínum alt landið.

Síðani í 1. Mós.24 varðveitir Ábraham enn leiklutin sum Gud. Fyri at vera **skildur** frá teimum lokalu heidnu fólkunum, fer hann at senda tænara sín til eitt fjarskotið stað, til sína nærmastu familju, at finna eina konu til sonin Ísak og tey lata Gud velja fyri tey. Á sama hátt fer Gud at velja tey útvaldu, sum skulu mynda brúður Kristusar, Guds soni. Í hesum úrvali hevur menniskjað einki við tað at gera, tí iniciativið og dómurin eigur Gud. Guds val er fullkomið, ómakaleyst og virkið, eins og Rebekka útvalda konan, kærleiksfull, skilagóð og vøkur í útsjónd, og fram um alt, andalig og trúgv ; perluna, sum allir andaligir menn, sum vilja fáa konu, skulu leita sær.

Jákup og Esav

Seinni er Rebekka sambært 1. Mós 25 upprunaliga ófruktbar eins og Sarai, kona Ábrams, áðrenn hana. Hendan felags steriliteturin stendst av, at tær báðar kvinnurnar skulu bera tey signaðu eftirkomarar til Kristus, sum sjálvur verður myndaður av Gudi í móðurlívinum hjá eini ungari jomfrúgentu, sum eitur Maria. Á henda hátt er ættargreinin í Guds frelsuverkætlan merkt av hansara undurfullu gerningum. Líðandi av hesi natúrligu barnsloysi, appellerar Rebecca til YaHweh og hon fær frá honum, tveir tvíburðar, sum berjast í móðurlívi hennara. Stúrin spyr hon Gud um hetta : "*Og Harrin segði við hana : Tvær tjóðir eru í móðurlívi tíni, og tvey fólkasløg skulu skiljast úr tarmum tínum ; eitt av hesum fólki verður sterkari enn hitt, og tað størri skal tæna tí minni.*" » Hon fœðir tvíburðar. Vegna hansara intensa hárléika, og hann var heilt "*reyður*", harvið navnið "*Edom*" givið eftirkomarum hansara, er tann elsti nevndur "*Esav*", eitt navn, sum merkir "hárríkur". Tann yngsti eitur "*Jákup*", eitt navn sum merkir : "Svikari". Longu nú profetera tey bæði nøvnini um sínar ævinleikar. "Velu" fer at selja sín fœðingarrætt til tann yngsta fyri ein saftig rætt av "*roux*", ella reyðum linsum. Hann selur hendan frumburðarrættin, tí hann undirmetir hansara sanna virði. Tvørturímóti girnist tann andaligi "Svikarin" hetta heitið sum ikki bert er heiðursligt, tí Guds signing er knýtt at tí. "Svikari" er eitt av teimum harðligu fólkunum, sum fyri hvønn prís sum helst vilja noyða himmiríkið at taka tað og tað er við honum í huga, at Jesus tosaði um hetta evnið. Og at síggja hetta kókandi eldhuga, gleðist hjarta Guds stórliga. So, ov ringt fyri "Hárbundin" og so nógv jú betur fyri "Svikara", tí tað er hann sum skal gerast "Ísrael", eftir avgerð Guds.

Ger ikki feil, Jákup er eingin vanligur svikari, og hann er ein merkisverdur maður, tí einki annað bíbilskt dømi vitnar um hansara avgerð um at fáa Guds signing, og tað er einans fyri at náa hesum máli, at hann "svikar". So kunnu vit øll taka eftir honum og tann trúfasti himmalin verður glaður. Fyri sín part skal Esau hava sum eftirkomarar

fólkið " *Edom* " , eitt navn sum merkir " *reytt* " , av somu rót og merking sum Ádam, hetta fólkíð verður ein móttstøðumaður hjá Ísrael sum guddómlig profeti boðaði frá.

Eg vil vísa á, at liturin " *reyður* " merkir synd bert í teimum profetisku myndunum av frelsuverkætlanini, sum Gud hevur opinberað og hetta kriteriíð er bert galdandi fyri leikararnar í hansara framleiðslum, so sum " *Esau* ". Í myrku tíðini í miðöldini vórðu reyðhærd børn dripin, tí tey vórðu mett at vera ónd. Hetta er orsökkin til, at eg tilskila, at tann reyði liturin ikki ger tann vanliga mannin meira syndarlígan enn tann brunetta ella tann ljóshærda, tí syndarin er eyðmerktur av teimum ringu verkunum í hansara trúgv. Tað er tí bert í symbolskum virði, at " *reytt* " , liturin á mannablóði, er eitt ímynd av synd, sambært Jes 1,18 : " *Kom, og lat okkum hugsa saman! sigur Harrin. Hóast syndir tykkara eru sum skarlak, skulu tær verða hvítar sum kavi; hóast tær eru **reyðar** sum karmosinreyðir, so skulu tær vera sum ull.* " Somuleiðis knýtir Jesus í síni Apokalypsu, síni Opinbering reyða litin at menniskjaligum tólum, sum tæna, ótilvitað ella ikki, djevlinum, Satan fyrsta syndaran í lívinum, sum Gud hevur skapt ; dømi : „ *reyði hesturin* ” í Opinb. 6:4, „ *reyði ella eldreyði drekin* ” í Op. 12:3 og „ *skarlaks djórið* ” í Op. 17:3 .

Nú

hann hevur hendan føðirættin , fer Jákup aftur at liva lívsupplivingar , sum profetera Guds ætli anir , sum eftirmaður Ábrahams .

Hann fór úr familjuni av ótta fyri vreiði beiggja síns Esav , við góðum orsökum, sambært 1. Mós. 27,24, tí hann hevði avgjørt at drepa hann, eftir misnýtslu av signingini hjá doyggjandi pápa sínum, " *svikin* " av einum snildum úr huganum hjá Rebekku konu síni. Í hesi ræningini avdúka bæði nøvnini á tvíburðunum teirra týdning. Tí " *Svikarin* " brúkti eina hárbundna húð til at lumpa tann blinda Ísak, og gav seg sostatt fram sum sín natúrliga " *Hárbundna* " eldra beiggja. Andalig fólk stuðla hvørjum øðrum og Rebekka líktist meira Jákupi enn Esau . Í hesi gerð mótsigur Gud menniskjaliga og holdliga valinum hjá Ísaki, sum helst valdi Esau veiðimannin, sum kom við veiði, sum hann metti. Og Gud veitir føðingarættin til tann, sum er mest verður : Jákup svikarin.

Komin til Labans, arameiska abba sín og beiggja Rebekku , at arbeiða hjá honum, verður Jákup forelskaður í Rakul, yngstu, men vakrastu av døtrum Labans. Tað, sum hann ikki veit, er, at í hansara veruliga lívi fær Gud hann at hava ein profetiskan leiklut, sum skal profetera hansara frelsuverkætlan. So, eftir " *sjeý ár* " av arbeiði fyri at fáa sína elskaðu Rakul, áleggur Laban elstu dóttur sína " *Leu* " á hann og gevur honum hana sum konu. Fyri at fáa og giftast Rachel , noyðist hann at arbeiða " *sjeý ár* afturat " fyri abba sín. Í hesi upplivingini profeterar " *Jákup* " um, hvat Gud skal ganga ígjøgnum í síni frelsuætlan. Tí eisini hann fer at gera eina fyrstu samgongu ikki í samsvari við hjartans ynski, tí upplivingin av einum holdligum og tjóðskaparligum Ísrael verður ikki merkt av tí eydnu og dýrd, sum hansara góðska hevur uppiborið. Rættirnar hjá " *Dómarum* " og " *kongunum* " enda altíð illa, hóast nøkur fá sjáldsom undantøk. Og ynsktu brúðrina, sum er verd hansara kærleika, fær hann bert í seinni samgongu eftir at hava víst kærleika sín og opinberað frelsuætlan sína í tænastru Jesu Krists ; læru hansara, deyða hansara og uppreisn hansara. Legg til merkis, at menniskjalig og guddómlig upphald eru fullkomiliga vend. Elskaði Jákups er tann ófruktbara Rakul , men elskaði Guds er tann fjølbroytta Lea. Við at geva Jákupi, fyrst, Leu sum konu, fær Gud profet sín at uppliva tað vónbrot, sum tey bæði fara at uppliva í teirra fyrstu samgongu. Í hesi upplivingini , boðar Gud frá, at hansara fyrsta samgonga verður ein ógvuslig miseyðnað. Og avvísingin av Messias Jesusi av eftirkomarum hansara staðfesti hendan profetiska boðskapin. Lea, sum ikki var tann elskaða, sum brúðgómurin valdi, er ein mynd, sum profeterar tey útvaldu í nýggja samgonguni, sum av heidnum uppruna livdu leingi í fákunnu um tilveruna hjá tí eina skapanum Gudi. Men , fjølbroytta náttúran hjá Leu profeteraði ein samgongu, sum skuldi bera nógvan ávøkst til Guds dýrd. Og Jesaja 54,1 staðfestir og sigur: " *Gleð teg, ófruktbar , sum ikki ber meira! Lat gleði og gleði tykkara spreingjast fram, tit,*

sum ekki hava meira þínu ! Tí börnini hjá tí oyðilögdu kvinnuni verða fleiri enn börnini hjá tí giftu kvinnuni, sigur Harrin . Her profeterar tann eftirlatni, gjögnum Leu, nýggja sáttmálan, og tann, sum var gift, gjögnum Rakul, gamla hebraiska sáttmálan.

Jákup verður Ísrael .

Eftir at hava latið Laban vera ríkan og vælferðarríkan, venda Jákup og tey, sum hoyra honum til, aftur til beiggja sín Esav, hvørs rættvísu og hevndarfullu vreiði hann óttast. Eitt kvöldið vísir Gud seg fyrri honum og teir berjast hvør við annan til morgunin. Gud særir hann loksins í mjaðmarnar og sigur við hann, at hann frá nú av verður kallaður " Ísrael " , tí hann er komin fram sigursharri í at berjast móti Gudi og menniskjum. Í hesi uppliving vildi Gud pallseta myndina av stríðandi sál Jákups í trúarstríði hansara. Nevndur Ísrael av Gudi, fær hann tað, sum hann ynskti og keisaraliga søkti : signing sína av Gudi. Signingin hjá Ábrahama í Ísak tók sostatt skap gjögnum grundlógina hjá holdliga Ísrael sum, bygd á Jákup sum gjørdist Ísrael, skjótt verður ein óttafull tjóð, eftir at hava farið úr trældómi Egyptalandi. Guds náði hevur fyrireikað Esau, finna teir báðir beiggjarnir seg í friði og gleði.

Við báðum konum sínum og teirra báðum húskallum , fann Jákup seg pápa til 12 dreingir og eina gentu. Ófruktbar í fyrstuni sum Sáraí og Rebekka, men avgudadýrkandi , fær Rakel tvey børn frá Gudi , Jósef elsta og Benjamin yngsta. Hon doyði, meðan hon føddi sítt annað barn. Hon profeterar sostatt um endan á gamla sáttmálanum , sum fer at steðga við stovnan av tí nýggi , sum er grundaður á sóningarblóð Jesu Krists . Men í aðrari umsókn profetera hesar deyðiligu umstøðurnar endaligu ørindini hjá Hansara útvaldu, sum verða frelst við Hansara eydnuríka inntrivi, tá Hann kemur aftur í sínum dýrdarfulla guddómliga tátti í Mikaeli Jesusi Kristi. Hendan vendingin av støðuni hjá teimum seinast útvaldu er profeterað av navnbroytingini á barninum, sum kallaði " *B en- O ni* " ella " sonur mína þínu " av doyggjandi mammuni , er umdoypt av Jákupi , pápanum , " *Benjamin* " ella " soninum av høggru " (høggru síðu) ella signaða soninum. Í Matt. 25,33 fer Jesus Kristus at seta " *seyð sínar til høggru hond og geitir sínar til vinstru .* " Hetta navnið " *Benjamin* " valdi Gud, einans til hansara profetisku verkætlan, tí fyrri okkum, tí fyrri Jákup hevði tað lítlan týdning ; og í Guds eygum hevði avgudadýrkandi Rakul ikki uppiborið heitið „ *rætt* “. Hesi tingini um heimsins enda eru ment í forkláringunum í Opínb.7,8 .

Tann beundrandi Jósef

Í søgu Ísraels fer tann leikluturin , sum Gud gevur Jósefi, at fáa hann at ráða yvir beiggjunum, sum , ørkymlaðir av hansara andaligu ræði , selja hann til arabiskar keypmenn. Í Egyptalandi ger hansara erligheit og trúfesti hann virðismettan , men kona harra hansara, sum vil misnýta hann, stendur ímóti honum og Jósef endar í fongslí . Har , greiða frá dreymum, fara hendingar at føra hann til hægstu tign undir faraonum: fyrsta visir. Henda hækking er grundað á hansara profetisku gávu eins og fyrri Dánjal eftir hann. Henda gávan gjørdi, at hann varð virðismettur av Fárao, sum lat honum Egyptaland. Undir hungursneyð fóru beiggjar Jákups til Egyptalands og har , varð Jósef sættaður við sínar óndu beiggjar. Jákup og Benjamin fara at fylgja teimum og soleiðis búseta hebreararnir seg í Egyptalandi í Gosen-økinum.

Útferðin og hin trúfasti Móses

Trælir, fara hebrearar at finna í Mósesi, tað hebraiska barnið , hvørs navn merkir " bjargað úr vatninum " , av Nil, uppalt og ættleitt av dóttur Fáraos, loysaranum, sum Gud hevur fyrireikað.

Tá umstøðurnar í trælalald teirra gjørdust harðari og harðari, fyri at verja ein hebraara, drap Móses ein egyptara, og hann flýddi úr Egyptalandi. Ferðin førir hann til Midian, í Saudi Arabia, har eftirkomarnir hjá Ábrahama og aðru konu hansara Ketura, sum giftust eftir deyða Sáru, búgva. Giftist Móses 40 ár seinni við Zipporu, elstu dótturina hjá svigerfaðir sínum Jetro, og mótir Gudi, meðan hann hirðir seyð sín nærhendis Horebfjallinum. Skaparin vísir seg fyri honum í formi av einum gløðandi runni, sum brennur, men ikki forbrúkar seg sjálfvan. Hann avdúkar honum ætlan sína fyri Ísrael og sendir hann til Egyptalands at leiða útflytingina hjá fólki sínum.

Tíggju plágur verða neyðugar fyri at noyða Fárao at lata sínar dýrabaru trælir fara fríar. Men tað er tann tíggjunda, sum fer at fáa ein profetiskan týdning av fyrstu skipan. Tí at Gud drap allar frumbornir í Egyptalandi, bæði menniskju og dýr. Og sama dag, halda hebrearar fyrstu páskirnar í teirra søgu. Páskirnar profeteraðu deyða Messias Jesusar, "*fyrstfødda*" og "*Guds lamb*" reint og uttan lýta, sum varð ofrað sum "*lambið*", sum varð dripið á útferðardegnum úr Egyptalandi. Eftir offrið av Ísak, sum Gud bað um frá Ábrahama, er páskirnar um útferðina úr Egyptalandi onnur profetiska fráboðanin um deyða Messias (salvaða) Jesus, ella, í grikskum orðum, av Jesusi Kristi. Útflytingin úr Egyptalandi fór fram 14. ^{dagin} í ársins fyrsta mánaði, umleið 15. ^{old}f.Kr., ella umleið 2500 ár eftir syndina hjá Evu og Ádami. Hesi tøluni staðfesta tíðina "400 ár" av teimum "*fýra ættarliðunum*", sum Gud gav sum seinking til Amoritar, íbúgvar í Kánaanlandi.

Stoltleikin og uppreistrarhugin hjá Fárao fer at hvørva við her sínum í vatninum á "Reyðahavinum" sum sostatt finnur sín týdning, tí hann letur upp fyri teimum eftir at hava latið upp fyri at loyva hebrearum at koma inn í landið Saudi Arabia, við sunnara enda á egyptisku hálvoyrni. Gud sleppur undan Midian og leiðir fólk sítt gjøgnum oyðimørkina til Sinaifjallið, har hann fer at leggja fram fyri teimum lóg sína um tey „tíggju boðini“. Fyri tí eina sanna Gudi er Ísrael nú ein útbúgvinn tjóð, sum skal roynast. Til hetta endamálið, er Móses kallaður til hansara á Sinaifjallinum og Gud heldur honum har í 40 dagar og nætur. Hann gevur honum tær báðar lógartalvurnar, sum eru inngraveraðar við sínum guddómliga fingri. Í leguni hjá hebraiska fólkinum stuðlar langtíðar fráveran hjá Mósesi teimum uppreistrarhugaðu andunum, sum leggja trýst á Áron og enda við at fáa hann at góðtaka at bráðna og mynda ein "*gullkálv*". Henda upplivingin tekur einsamøll saman um atferðina hjá uppreistrarhugaðum fólki í øllum aldri móttvegis Gudi. At teir nokta at geva seg undir hansara myndugleika, ger, at teir helst ivast í, at hann er til. Og Guds mongu revsingar broyta einki. Eftir hesar 40 royndardagar og nætur, fer óttin fyri risunum í Kána'ans at døma fólkið at reika í oyðimørkini í 40 ár og, bert av hesum roynda ættarliðnum, fara Jósva og Kaleb at kunna koma inn í lovaða landið, sum Gud hevur bjóðað umleið 2540 síðani synd Ádams.

Høvuðspersónarnir í 1. Mósebók eru leikarar í eini senu, sum skaparin Gud skipar fyri. Hvør teirra sendir, við einum profetiskum endamáli ella ikki, eina læru, og henda *hugsanin um sjónleik varð staðfest* av ápostlinum Paulusi sum sigur í 1. Kor. »Síðani tá hevur sendiboð Harrans, Ellen G. White, skrivað sína kendu bók við heitinum "*Stóra ósemjan*." Hugsanin um "*sjónleikin*" er sostatt staðfest, men eftir "*stjórnum*" í heilagu bókini, er tað hvørjum einstøkum okkara túsar at spæla okkara egna leiklut, vitandi, at vit, undirvíst av teirra upplivingum, eru sett í skyldu at herma eftir teirra góðu verkum, uttan at endurgeva teirra feilir. Fyri okkum, eins og fyri Dániel (Mín dómari er Gud), er Gud framvegis "okkara dómari", samkenslufullur, sanniliga, men "Dómarin" sum ikki ger nakað undantak fyri nakran.

Upplivingin hjá jødiska tjóðar Ísrael er katastrofal, men hon er ikki meira enn tann hjá kristnu trúnni í okkara tíð, sum endar við víðgongdum fráfalli. Vit skulu ikki undrast á hesa líkleika, tí Ísrael í gamla sáttmálanum var bert ein mikrokosmos, eitt sýni, av teimum

menniskjum, sum fólka alla jørðina. Hetta er orsökkin til, at sonn trúgv var eins sjáldsom har sum í nýggja sáttmálanum, sum varð bygdur á Frelсарan og “ *Trúfastu vitnið* ” Jesus Kristus.

Úr Bíbliuni yvirhøvur

Øll Bíblían, sum Gud hevur dikterað og síðani íblást til sínar menniskjaligu tænarar, ber profetiskar lærur; frá 1. Mósebók til Opinberingina. Leikararnir, sum Gud hevur valt, verða lagdir fram fyri okkum, sum teir veruliga eru í sínum sonnu náttúru. Men fyri at konstruera profetiskar boðskapir í hesum æviga sjónleikinum, gerst skaparinn Gud Skiparin av hendingunum. Eftir útflytingina úr Egyptalandi gav Gud Ísrael tann fría partin av síni himmalsku lóg í 300 ár, tíðin hjá " dómarunum " sum endaði umleið 2840. Og í hesum frælsi, afturvendingin til synd, skyldar Gudi at revsa " sjeu ferðir " fólk sítt, sum hann seinast letur filistarar, teirra arvafriggjindar. Og „ sjeu ferðir ” reisir hann upp „ loysingarmenn “. Bíblían sigur, at tá í tíðini *gjørdu* hvør, sum hann vildi. Og henda tíðin við fullkomnum frælsi var neyðug fyri, at ávøksturinn, sum hvør einstakur bar, skuldi verða opinberaður. Tað sama er galdandi í okkara „ *endatíð* “. Hesi trý hundruð árin av frælsi, sum eru merkt av stóðugari afturvending hebrearanna til synd, bjóðar Gud okkum at samanbera tey við tey trý hundruð árin av lívinum hjá tí rættvísa Enoki, sum hann leggur fram fyri okkum sum fyrmynd av sínum útvaldu, og sigur: " *Enok gekk trý hundruð ár við honum, tí hann var ikki meira við Gudi, tí hann var ikki meira við Gud* . . við honum, við at gera hann inn fyrst í sína ævinleika eins og, eftir hann, Móses og Elias, og teir heiløgu, sum reis upp við dauða Jesu, fyri øllum hinum útvaldu, eisini ápostlum Jesu Kristi; teir verða allir umskapaðir ella reisir upp á síðsta degi.

Eftir ta hjá " dómarunum ", kom tíðin hjá kongunum og har aftur gevur Gud sínum báðum fyrstu leikarunum ein profetiskan leiklut, sum staðfestir boðskapin um framgongdina av **tí ónda móti tí** endaliga góða, tað vil siga frá nátt, ella myrkri, móti ljósi. Soleiðis profetara hesir báðir menninir, Saul og Dávid, samlaðu verkætlanina av frelsuætlanini, sum er fyrireikað til tey jarðligu útvaldu, tað vil siga tær báðar fasurnar ella tvær fylgjandi heilag samgongur. Tak tað upp við mær, Dávid gerst kongur bert við deyða Sáuls kongs, eins og deyðin í gamla æviga sáttmálanum ger, at Kristus kann raðfesta sín nýggja sáttmála, sína stjórn og sína ævigu ræði.

Eg havi longu nevnt hetta evnið, men eg minni tykkum á, at jarðlig kongsríki ikki hava guddómliga legitimitet tí hebreararnir baðu Gud um at hava ein kong "*sum hinar jarðligu tjóðirnar*", teir, " heidnar ". Soleiðis at fyrmyndin hjá hesum kongunum er av tí slagnum av sataniskum virðum og ikki guddómligum. Eins nógv og fyri Gudi kongurinn er blíður, eyðmjúkur av hjarta, fullur av sjálvsnoktan og samkenslu, ger seg til tænarar hjá øllum, eins nógv og tann hjá djevlinum er harður, stoltur, sjálvsøkin og vanvirðiligur, og hann krevur at verða tæntur av øllum. Órættvíst særður av avvísing hansara av fólk sínum, játtaði Gud hansara áheitan og til hansara vanlukku, gav hann honum ein kong eftir kriteriumum hjá djevlinum og øllum hansara órættvísi. Síðani tá fekk kongsdómið sína guddómligu lógligheit fyri fólk hansara Ísrael, **men hann einsamallan**.

Munnlig ella skrivlig tala er skiftismiðil millum tvey einstøk fólk. Bíblían er Guds orð í tann mun, at fyri at bera sínar lærur til sínar jarðligu skapningar, hevur Gud savnað vitnisburðir, sum eru dikteraðir ella íblástir til tænarar sínar; vitnisburðir sorteraðir, valdir og bólkaðir av honum yvir tíð. Vit skulu ikki undrast á at leggja til merkis ófullkomleika rættvísins, sum er raðfest á jørðini, tí avskorin frá Gudi kunnu menniskju bert raðfesta sín rættvísi á bókstavinum í lógini. Nú, Gud sigur okkum gjøgnum Jesus, at "*bókstavurin drepur, men andin gevur lív*", hetta bókstavurin. Heilagu skriftirnar í Bíbliuni kunnu tí bert vera "*vitni*" sum víst á í Opinb.11 :3, men í ongunum føri " dómarar ". Við at viðurkenna, at lógarbókstavurin ikki er førur fyri at geva rættvísan dóm, avdúkar Gud ein sannleika, sum

einans hvílir á guddómligu náttúruni hjá hansara persóni. Hann kann einsamallur geva ein rættvísan dóm, tí hansara evni at greina loyniligu tankarnar í huganum hjá sínum skapningum ger, at hann kann kenna motivatiórnar hjá teimum, hann dómir, ting, sum eru dulnevnd og ókend fyri aðrar skapningar. Bíblían gevur tí bert grundarlagið undir teimum vitnisburðum, sum verða nýttir til dómin. Í „*túsund árunum*” av himmalska dóminum fáa teir útvaldu heiløgu atgongd til motivatiórnar hjá teimum sálum, sum verða dømdar. Við Jesusi Kristi fara tey sostatt at kunna geva ein fullkomnan dóm, sum er gjørdur neyðugur, tí tann endaligi dómurinn staðfestir, hvussu leingi líðingartíðin er í seinna deyðanum. Hendan vitanin um veruligu motivatiórnina hjá sekanum ger, at vit betur skilja Guds náði móti Káini, fyrsta jarðliga drápsmanninum. Sambært einasta vitnisburðinum, sum varð lagdur fram í brævi í Bíbliuni, varð Káin trýstur móti øvundsjúku av Guds vali at signa offrið hjá Ábeli og at vanvirða tað hjá Káini, uttan at seinni visti orsökina til hendan munin, sum var andaligur og enn ókendur. Soleiðis er tað, lívið er sett saman av óteljandi parametrum og treytum, sum bert Gud kann eyðmerkja og døma við fullari vitan um fakta. Sum sagt, so er Bíblían eftir fyri menniskju tann einasta bókin, sum í bókstavum leggur fram lógargrundarlagið, sum dómir teirra gerðir, meðan tey bíða eftir, at teirra loyniligu tankar verða opinberaðir teimum útvaldu heilagu í himlinum. Nú er leikluturin hjá brævinum at fordøma ella døma gerðina. Hetta er orsøkin til, at Jesus í Apokalypsu síni minnir menniskju á týðningin av teirra “*verkum*” og hann tosar sjáldan um teirra trúgv. 17, tann Í jan.2: minti Jákup ápostul á, at “*uttan verk er trúgvinn deyð*”, so staðfestir hesa meining, tosar Jesus bert um góð ella ring “*verk*”, sum eru framleidd av trúgv. Og fyri at verða framleidd av trúgv, eru hesi verk einans tey, sum Bíblían lærir sum guddómligar lógir. Góðar gerningar, sum katólska kirkjan virðismetir, verða ikki tiknar við, tí talan er um verk við humanistiskum karakteri og íblástri.

Í endatíðini er Bíblían totalt vanvird og mannasamfelagið leggur fram ein globaliseraðan løgnan mystiskan tátt. Tað er tá, at orðið “*sannleiki*”, sum eyðkennir ta heilagu Bíbliuna, orðið hjá tí livandi Gudi, og meira breitt, hennara alheimsligu globalu verkætlan, fær sín fulla týðning. Tí vanvirðingin fyri hesum sermerkta “*sannleikanum*” førir menniskjað til at byggja seg á lygnir á øllum relatiónsligum, profanum, átrúnaðarligum, politiskum ella búskaparligum økjum.

Henda greinin verður skrivað á hvíludegnum 14. august 2021, í morgin, 15. august, í stórum samkomum, ofrini, sum eru svikin av falskari átrúnaði, fara at vísa heiður til ta mest eydnusomu satanisku mystifikatiórnina av hansara yrkisleið, síðani hansara nýtsla av “*orminum*” sum miðil hjá Mariu “*the image E*”. Tann veruliga var ikki longur jomfrú, tí eftir Jesus føddi hon synir og dótur; brøður og systrar Jesusar. Men lygnir doyggja hart og standa ímóti sjálvt teimum bestu bíbilsku argumentunum. Líkamikið, eftir hendan 15. august, verða tað eftir til hesa vreiði, í mesta lagi, einar átta hátíðarhald at irritera Gud og røra upp hansara rættvísu vreiði sum fer at falla á høvdið á teimum seku. Latið okkum leggja til merkis, at í hesi sjónini vóru børn vald at sannroyna sjónina um “*jomfrúna*”. Eru tey so sakleys sum tey verða sagd og pástanda at vera? Føddir syndarar, verður sakloysi skeivt skrivað til teirra, men tey kunnu ikki ákærast fyri samverju. Sjónin, sum hesi børnini finga, var sera verulig, men djevulin er eisini ein sera veruligur uppreistrarhugaður andi og Jesus Kristus vígdi nógv av sínum orðum til hansara fyri at ávara tænarar sínar um hann. Søgán vitnar um hennara villeiðandi lokkandi megi, sum førir til “*seinna deyða*” hjá hennara lokkaðu og sviknu ofrum. Tilbiðjanin av djevlinum gjøgnum páva- og rómversk-katólsku kirkjuna verður fordømd av Gudi, í hesum versinum í Opín.13,4: “*Og teir tilbóðu drekan, tí hann gav djórinum vald*: . *Teir tilbóðu djórið og søgdu: «Hvør er sum djórið?*”. Í veruleikanum var tað bert eftir endan á hesi “*tilbiðjan*” av tí “*djórinum*”, sum tvingaði og forfylgdi teir sonnu heiløgu, sum Jesus Kristus valdi, at í eini tíð við tolsemi, sum umstøðurnar álegðu henni, varð henda tilbiðjan longd við lokkandi

amboðunum av sýningunum hjá tí djevulsku "jomfrúni"; ein "kvinna" at avloysa "ormur" eftir at "ormurin" lokkaði "kvinnuna", sum lokkaði mannin. Meginreglan er tann sama og hon er framvegis líka effektiv.

Tíð til endaliga valið

Henda kanningin av guddómligum opinberingum endar við greiningini av 1. Mósebók, sum avdúkaði okkum, hvør Gud er í øllum hansara karakterstøðum. Vit hava júst sæð, hvussu hann er avgjörður í sínum kravi um lýdni frá skapningum sínum við at leggja Ábram undir eina óvanliga trúarroynd, tá ið hann var næstan hundrað ára gamal; Hetta guddómliga kravið nýtist tí ikki longur at verða prógvað.

Við tíðina av seinasta valinum, sum Gud hevur lagt upp til síðani várið 1843, og meira nágreiniliga kravt síðani 22. oktober 1844, er hald av hvíludegnum kravt av Gudi sum prógv um kærleikan, sum hansara sonnu valdu halgimenni hava latið honum aftur. Alheims andaliga støðan verður sostatt lögð fram í formi av einum spurningi, sum er ætlaður øllum limum í trúarsamtøkum, bert teimum kristnu.

Spurningurin, sum drepur ella fær teg at liva í allar ævir

Er keisari, kongur ella pávi vald og heimild at broyta tey orðini, sum Gud hevur sagt og skrivað, ella eftir hansara diktation sum Móses gjørði?

Havið sæð alt frammanundan, eisini hendan spurningin, gav Jesus sítt svar frammanundan, og segði í Matt. 5,17-18: "*Haldi ikki, at eg eri komin at avtaka lógina ella profetarnar; Eg kom ikki fyri at avtaka, men fyri at uppfylla. Tí sanniliga sigi eg tykkum: Inntil himmal og jørð fara burtur, fer eingin punktur ella ein stavur frá lógini, fyrr enn alt er uppfyllt.*" » Tann sami Jesus kunngjórði eisini, at orð hansara, sum hann talaði, skulu døma okkum, í Jóh. 12,47 til 49: "*Um nakar hoyrir orð míni og heldur tey ikki, so dømi eg hann ikki; tí at eg eri ikki komin at døma heimin, men at frelsa heimin. Tann, sum vrakar meg og ikki tekur ímóti orðum mínum, hevur ein, sum dómir; orðið, sum eg havi talað, skal døma hann á síðsta degi. Tí eg havi ikki talað av mær sjálvum; men faðirin, sum sendi meg, hevur givið mær boð um, hvat eg skal siga og tala.*" »

Hetta er Guds fatan av síni lóg. Men Dan. 7:25 avdúkaði, at **ætlanin at "broyta"** tað var at koma fram í kristnu tíðini, segði um rómversk-katólkska pávadømið: "*Hann skal tala orð ímóti tí hægsta, og skal troyta heiløgu hins hægsta, og skal hugsa um at broyta tíðir og lógir; og hini heiløgu skulu verða givin upp í hendur hansara í eina tíð og tíðir og hálva tíð.*" Ein vreiði, sum skal steðga og sum hann skal vita, hvussu hann skal revsa rættvíst sambært versni 26, sum fylgir: "*Tá kemur dómurin, og vald hansara verður tikið frá honum, sum verður oyðilagt og oyðilagt um allar ævir.*" » Hesar "tíðirnar" ella profetisku árinu boða frá hansara forfylgingartíð, sum varð framd í 1260 ár, frá 538 til 1798.

Hesin "**dómurin**" verður framdur í fleiri stigum.

Fyrsta stigið er fyrireikandi; Tað er arbeiðið at **skilja** og halga "adventistisku" trúna, sum Gud hevur stovnað síðani várið 1843. Adventisman er **skild** frá katólsku og protestantisku trúgvini. Í Opinberingini snýr hetta stigið seg um tíðirnar "*Sardes, Filadelfia og Laodikea*" í Opinberingini 3:1-7-14.

Annað stigið er umsitin: "*hansara yvirvald verður tikið burtur.*" Hetta er dýrdarríka afturkoman hjá Jesusi Kristi, sum væntast til várið 2030. Tey adventistavaldu fara inn í ævinleikan **skild frá teimum óverdu katólsku**, protestantisku og adventistisku uppreistrarmonnunum, sum doyggja á jørðini. Handlingin fer fram við endan av „*Laodikea*" tíðini í Opinberingini 3,14.

Triðja stigið er tað við dóminum yvir tey falnu deyðu, sum tey útvaldu, sum eru komin inn í himmalska ríki Guds, seta í verk. Ofrini gjørdust dómáttarar og hvør sær varð **lívið** hjá

hvörjum einstökum av uppreistrarmonnunum dæmt og endaligur dómur í lutfalli við teirra skuld varð dæmdur. Hesi setningar áseta, hvussu leingi " *pínurnar* " verða orsakaðar av virkseimi teirra " *seinna deyða* ". Í Opinberingini er hetta evnið evnið í Opinberingini 4 ; 11,18 og 20,4 ; hetta síðani Dán.7,9-10 .

Í fjórða lagi, við endan av sjeýnda ártúsund, stóra hvíludagin fyri Gud og hansara útvaldu í Kristi, kemur úttinnandi fasan av teimum setningum, sum Kristus og hansara útvaldu hava givið. Í syndarlandinum, har tey verða risin upp, verða teir dæmdu uppreistrarmenninir oyðilagdir, „ *í allar ævir* “, av „ *eldi seinna deyðans* “. Í Opinberingini er hesin dómurin ella „ seinasti dómurin “ evnið í Opinberingini 20,11-15.

Við endaliga valið eru tvær ósemjuligar átrúnaðarligar fatanir , tí tær eru ógvuliga mótsettar hvörjari aðrari, endaliga **skildar** . Kristi útvaldu hoyra rødd hansara og laga seg til hansara krøv í tíðini, tá ið hann talar við tey og kallar tey. Í hinari støðuni eru kristin , sum fylgja aldargomlum trúarsíðvenjum , sum um sannleikin var ein spurningur um tíð og ikki um vit , grundgeving og vitnisburð . Hesi fólkini skiltu ikki, hvat tann " *nýggi sáttmálin* " , sum Jeremia profetur kunngjórði, umboðar í Jer 31,31 til 34 : " *Sí, teir dagar koma, sigur Harrin, tá ið eg skal gera nýggjan sáttmála við Ísraels hús og við hús Júda , ikki sambært teirra b hond teirra við, Egyptaland, tann sáttmála teir brutu, hóast eg var maður teirra, sigur Harrin. Men hetta er sáttmálin, sum eg skal gera við Ísraels hús eftir teir dagar, sigur Harrin : **Eg skal leggja lóg mína í innast teirra og skriva hana á hjørtu teirra ; og eg skal vera Gud teirra, og teir skulu vera fólk mítt. Eingin skal longur læra næsta sín ella annan bróður sín og siga : Kenn Harran! Tí at allir skulu teir kenna meg, frá hinum minstu til hin størsta, sigur Harrin; Tí at eg skal fyrigeva teirra misgerðir, og eg skal ikki minnast synd teirra longur** . » Hvussu kann Gudi eydnast at " *skriva í hjarta* " menniskjans kærleikan til sína heilagu lóg, nakað, sum normurin í gamla sáttmálanum ikki hevði megnað at nátt ? Svarið uppá hendan spurningin, og einasta munurin á teimum báðum sáttmálunum, kemur í formi av sýningini av guddómligum kærleika, sum er framd við sóningardeyðanum hjá avloysaranum Jesusi Kristi, sum hann varð holdgjörður og opinberaður í . Men deyði Jesusar gjórði ikki enda á lýdni, men tvørturímóti gav hann teimum útvaldu orsökir til at vera enn meira lýðin Gudi, sum er førur fyri at elska so sterkt. Og tá ið hann vinnur hjarta mannsins, er tað mál, sum Gud søkir, nátt ; hann fær ein útvaldan, sum er hóskandi og verdur at deila sín ævinleika.*

Seinasti boðskapurin, sum Gud hevur lagt fram fyri teg í hesi bókini, er evnið um **skilnað** . Hetta er tað lívsneyðuga punktið, sum ger allan munin á tí útvalda og tí kallaða. Í sínum vanliga náttúru dámar menniskjanum ikki at verða órógvað í sínum vanum og sínum fatanum av lutum. Men henda órógving er gjörd neyðug, tí, vanur við ta etableraðu lygnina, skal menniskjað verða rívið burtur og avleiðast fyri at laga seg til tann sannleikan, sum Gud vísir honum. Tað er tá , at **skilnaður frá tí og teimum , sum Gud ikki góðtekur , verður neyðugur** . Tann útvaldi skal vísa síni evni ítøkilig at seta spurnartekin við sínar hugsanir, sínar vanar og síni holdligu bond við verur, hvørs ævinleiki ongantíð verður ævigt lív.

Fyri tey valdu er átrúnaðarlig raðfesting loddrætt ; Endamálið er at skapa eitt sterkt band við skaparan Gud, sjálvst um tað er til skaða fyri menniskjansligu sambondini. Fyri tey falnu er átrúnaðurin vatnrættur ; Tey raðfesta sambandið, sum er knýtt við onnur menniskju, enntá til skaða fyri Gud.

Sjeýndadagsadventisman : Ein skilnaður, eitt navn, ein søga

Tey seinastu útvaldu av kristnu trúnni eru savnað andaliga til at mynda Ísrael av teimum " *12 ættunum* " í Opinb. Val teirra varð framd við eini røð av trúarroyndum, sum vóru

grundaðar á áhugan, sum varð vístur fyri profetiska orðinum, sum í Dan.8,14 boðar frá dagfestingini 1843 . Tað var at merkja upptøku av Gudi av kristindóminum , til tá umboðað av katólsku trúnni síðani 538 og av protestantisku trúnni frá tíðini av trúbotini síðani 1170. Versið í Dan 8:14 varð tulkað sum at boða frá dýrdarfullu afturkomu Kristusar , hansara komu sum " væntaði hann " provod . til upplivingina og fylgjarar hennara millum 1843 og 1844 . Yvirflatuliga tosaði hesin boðskapurin ikki um hvíludagin, men bert yvirflatuliga , tí afturkoma Kristusar fer at merkja inngongdina í sjeýnda ártúsund, tað vil siga tann stóri hvíludagurin, sum varð profeteraður, hvørja viku , við sjeýndadags hvíludagin : leygardagin hjá jøðunum. Óvitandi um hetta sambandið uppðagaðu teir fyrstu adventistarnir ikki týðningin hjá Gudi fyri hvíludagin fyrr enn eftir hesa royndartíðina. Og tá ið teir skiltu hetta, lærdu undangongumenninir avgjørt sannleikan um hvíludagin, sum varð minntur í navninum á kirkjuni, sum varð stovnað, " sjeýndadagin ". Men við tíðini góvu arvingarnir av verkinum ikki longur hvíludegnum tann týðning, sum Gud gevur honum, við at knýta gjaldsdagin at tíðini, tá Jesu Krists kemur aftur, í staðin fyri at knýta hann at dagfestingini 1843, sum profetiin hjá Dánieli vísir á. At útseta eitt so grundleggjandi guddómligt krav var eitt mistak, hvørs avleiðing var, at Gud í 1994 noktaði samskipanini og limunum, sum hann gav uppreistarleguni, sum hann longu hevði fordømt síðani 1843. cept skilnaðin **av menniskjaligum bondum** . Manglandi kærleikin til guddómliga sannleikan og harvið til Gud sjálvan er umrøtt, og hetta er tann endaliga læran í søguni hjá kristnu trúnni, sum eg kann greiða tær frá ,fyri at læra teg og ávara teg, í navni hins Alvalda Guds , YaHweh-Michael-Jesus Christs.

At enda, enn um hetta sama tema, tí tað kostaði mær prísinn fyri einum pínufullum andaligum skilnaði, minni eg tykkum á hetta versioð úr Matt 10,37 og , av tí at versini, sum standa frammanundan, taka greitt saman um skiljandi karakterin hjá sonnu kristnu trúnni, nevni eg tey øll frá versio 34 til versio 38 :

*“ Haldi ikki, at eg eri komin at fáa frið á jørðina ; Eg eri ikki komin at bera frið, men svørð . Tí at eg eri komin at seta mann í stríð móti faðir sínum og dóttur móti móður síni og svigerdóttur móti svigermóður síni ; og fíggingdar mans skulu vera teir í húski hansara. **Tann sum elskar faðir ella móður meira enn meg , er ikki verdur mær , og tann sum elskar son ella dóttur meira enn meg er ikki verdur mær ; Tann, sum ikki tekur upp kross sín og fylgir mær, er mær ikki verdur.** »* Hetta versioð 37 rættvísger signingina hjá Ábrahami ; hann vitnaði, at hann elskaði Gud meira enn holdliga son sín. Og við at minna ein adventistiskan beiggja á sína skyldu, við at sitera hetta versioð til hansara, skildust okkara leiðir og eg fekk eina serliga signing frá Gudi. Eg varð tá viðgjørdur av hesum " beiggjanum " sum ein fanatikari og síðani hesa upplivingina, hevði hann gingið siðbundnu adventistisku leiðina. Hann, sum hevði kunnað meg um adventismuna og ágóðan av vegetarismu, doyði síðani av Alzheimersjúku, meðan eg enn eri í góðari heilsu , á lívi og virkin í tænastu fyri mínum Gudi, 77 ára gamal, og havi hvørki nýtt til lækna ella til medisín. Til Skaparan Gud og hansara dýrabaru ráð eigur øll æra. Sanniliga !

Fyri at taka saman um **søguna hjá adventismuni**, mugu hesi viðurskifti minnast til. Undir hesum navninum " Adventist " , savnar Gud sínar seinastu halgimenni eftir langa yvirvág av katólsku trúnni sum legitimeraði , **átrúnaðarlíga** , sunnudagin stovnað undir sínum heidna navni " dagur ósigraðu sólini " av Konstantin I sum heiðraðu kristnu Pro Adventistarnir ^{í 321}. Men teir fyrstu adventistiskunum vóru heiðraðir. Teir vóru tí valdir av Gudi við teirra atferð at hava verið glaðir fyri afturkomu Jesu Krists sum varð kunngjørd teimum í røð fyri várið 1843 og 22. oktober 1844. Tað var bert eftir hetta val, at ljósið av hvíludegnum varð lagt fram fyri teimum. Eisini innihelt teirra tulkning av profetiunum í Dánjali og Opinberingini ógvusligar feilir, sum eg rætti í hesum verki. Uttan at vita um hvíludagin bygdu undangongumenninir teoriina um sonevndan " kanningar " dóm , sum teir ongantíð vistu at seta spurnartekin við ; enntá eftir at ljós á hvíludegnum varð givið teimum. Til tey, sum ikki

vita, so minni eg tykkum á, at sambært hesi teoriini, síðani 1843, síðani 1844, kannar Jesus í himlinum vitnisburðarbøkurnar fyri at velja síni seinast útvaldu, sum skulu frelstast. Enn gav tann greiða eyðmerkingin av sunnudagssyndini nágreiniligan týdning til boðskapin í Dán 8:14, sjálvt í skeivum formi av „**reinsan av halgidóminum**“. Og henda ringa týðingin skapti úpploysingar í ósemjum, tí hetta útrykkið snúði seg fyrst um, at **tað varð avrikað** við sönandi deyðanum hjá Jesus - kristi sambært Heb. *Tí Kristus er ikki farin inn í eitt tempul, sum er gjørt við hondum, ein eftirlíking av tí sanna, men inn í sjálvan himmalin, nú fyri at koma fram fyri Guds ásjón fyri okkum.* So varð alt, sum skuldi reinsast í himlinum, reinsað við deyða Jesu Krists: kanningardómurin hevur tí ikki longur nakran logiskan týdning." Eftir Jesu deyða og uppreisn sleppur eingin synd ella syndari inn í himmalin at dálka hann aftur, tí Jesus reinsaði sítt himmalska øki við at reka Satan og hansara einglafylgjarar út á jørðina, sambært Opinberingini 12:7 til 12 og serliga í versni 9: *“Og drekin stóri varð kastaður út, tann gamli ormurin, sum kallaðist Djevulin, og Satan, sum kallaði einglarnar út við heiminum, sum svikar hann, sum var hann út.* »

Annar feilurin í offisiellu adventismuni kom eisini av upprunaligu fákunnuni um leiklutin hjá hvíludegnum og hann fekk stóran týdning nógv seinni. Adventistar hava av órøttum miðsavnað uppmerksemi sítt um tíðina av seinastu, endaligu, trúarroyndini, sum í veruleikanum bert fer at snúgva seg um tey, sum enn verða á lívi, tá Jesu Krists sonn kemur aftur. Serliga hildu tey skeivt, at sunnudagurin bert fór at gerast "merkið á *djórinum*", tá henda endaliga royndin hendi, og hetta forklarar leitingina eftir vinarlagi við sunnudagspraktikantar, sum vóru bannaðir av Gudi, í veruleikanum, síðani uppruna hansara. Prógvið, sum eg gevi, er tilveran av teimum "sje trompetunum" í Opinb. Tað, sum Dan.8:12 longu hevði avdúkað, tá ið tað segði: *“Herurin varð latin upp við áhaldandi offrinum vegna synd; hornið kastaði sannleikan til jarðar, og eydnaðist í sínum fyrítøkum.* » Hendan "syndin" var longu, siðvenjan sunnudagin borgaraliga arvað frá Konstantin I síðani 321 og trúarlíga rættvísigjörd av páva Róm síðani 538, "merkið á *djórinum*" nevnt í Apo.13:15; 14,9-11; 16:2. Í 1995, eftir at hava víst avvísing av tí profetiska ljósinum, sum eg legði upp til millum 1982 og 1991, framdi offisiella adventisman tann álvarsliga feilin at gera samgongu við teir lýstu og avdúkaðu fíggindar Guds. Dømið um tær mongu ábreiðslurnar, sum Gud vendi sær til forna Ísrael fyri samgongur sínar við Egyptaland, symbolsk mynd av tí eyðkendu syndini, er, í hesi gerð, heilt ignorerað; sum ger adventistaskeiðið enn størri.

Faktiskt átti adventistafólkið, tá tey gjørdust varug við leiklutin hjá hvíludegnum og týdningin, sum hann gevur honum sum Skaparagud, greitt eyðmerkt sínar trúarfíggindar og vart seg fyri nøkrum brøðrasamgongu við teir. Tí **leygardagssabbaturin** er "innsigli *hins livandi Guds*" í Opinb. 7,2, tað vil siga, at kongaliga merkið hjá skapanum Gudi, móttstøðumann hansara, **sunnudagin**, kundi bert verið "merkið hjá *djórinum*" í Opinb. 13,15.

Eg vil her vísa á, at orsökirnar til fall av offisiellu stovnsligu adventismuni eru fleirfaldar, men tær høvuðs- og mest álvarsligu snúgva seg um noktanina av ljósinum, sum varð varpað á sonnu týðingina av Dániel 8,14 og vanvirðingina, sum verður víst móti spildurnýggju forkláringini av Dániel 12, hvørs læra snýr seg um at varpa ljós á levengith ^{Adventismu}. Síðani kemur skyldan av ikki at hava lagt sína vón á afturkomu Jesu Krists kunngjörd fyri 1994; sum undangongumenninir í arbeiðinum høvdu gjørt í 1843 og 1844.

Høvuðsdómar Guds.

Hansara skapan av jørðini og himlinum var liðug, á sætta degi setti Gud menniskjað á jørðina. Og tað er orsakað av ólýdnu atferð menniskjans, tí synd, at Gud fer at leggja tað, í røð, gjøgnum sína sjeu túsund ára søgu, undir sínar mongu dómur. Við hvørjum av hesum dómum verða broytingar gjørdar og fataðar á ein ítøkiligan og sjónligan hátt. Yvirskotini, sum menniskjað fylgir, krevja hesi guddómligu inntrivini, sum hava til endamáls at seta tað aftur á sannleiksleiðina, sum er góðkend av tess fullveldisdómi.

Dómarnir í gamla sáttmálanum .

dómur : Gud dømir syndina, sum Eva og Ádam hava framt, sum eru bannað og koyrd úr "Edens urtagarði" .

dómur : Gud oyðileggur uppreistrarhugaða menniskjað við vatninum í *heimsufatandi* " flóðalduni . "

dómur : Gud **skilur menniskju eftir ymiskum málum eftir** at tey ^{hava} lyft " Babelstornið " .

dómur : Gud ger samgongu við Ábram sum síðani gerst Ábraham . Um ta tíðina oyðilegði Gud **Sodoma** og Gomorra, býirnar, har **ógvuslig** synd varð framd ; tann andstyggiligu og andstyggiligu „ *vitana* " .

dómur : Gud loysir Ísrael úr trælalaldinum í Egyptalandi , Ísrael gerst ein fræls og sjálvstøðug tjóð · sum Gud leggur sínar lógir fram fyri .

dómur : Í 300 ár, undir hansara leiðslu og gjøgnum virksemi hjá 7 frígerandi dómurum, frelsir Gud Ísrael · sum fíggindar hansara hava herjað vegna synd .

dómur : Eftir áheitan frá fólkinum , og fyri teirra banning , verður Gud avloystur av teimum jarðligu kongum og teirra ^{longu} dynastium (Júðakongar og Ísraelskongar).

dómur : Ísrael verður ^{útvíst} til Bábýlon .

dómur : Ísrael vraka tann guddómliga " Messias " Jesus – ^{Endi} á gamla sáttmálanum. Nýggi sáttmálin byrjar á einum fullkomnum lærugrundarlagi.

dómur : Tjóðarríkið Ísrael verður oyðilagt av rómverjum í 70 ·

Dómarnir í nýggja sáttmálanum .

Teir eru nevndir í Opinberingini við teimum „ *sjeu lúðrunum* " .

dómur : Barbariskar innrásir eftir 321 millum 395 og 538 ·

dómur : Stovnan av ^{ríðandi} pávatráarskipanini í 538 .

dómur : trúarstríðini : tey seta katolikkar ímóti reformerandi protestantum, ^{sum} Gud ikki góðtekur : " *hyklarararnir* " í Dan.11,34.

dómur : Fransk kollveltingargudloysi skúgvar kongsveldið niður og endar rómversk · katólsku despotismuna .

dómur : ¹⁸⁴³⁻¹⁸⁴⁴ og 1994 .

– Byrjanin : Fyriskipanin í Dán . 3. Nýskipanararbeiðið er soleiðis liðugt og liðugt .

– Endin : " *spýtt* " av Jesusi, doyði hon stovnsliga í 1994 , í samsvari við boðskapin, sum varð ætlaður " *Laodicea* ". Dómur Guds byrjaði við, at hús Hansara varð lagt undir eina deyðiliga profetiska trúarroynd. Ósamtyktur fór fyrrverandi valdi embætismaðurin upp í leguna hjá katólskum og protestantiskum uppreistrarmonnum .

Dómur : " 6. ^{trompetin} " er uppfyllt í formi av triðja heimsbardaga, hesaferð kjarnorku, lýst í Dan 11:40-45 Tey yvirlivandi skipa fyri endaligu alheimsstjórnini og gera hvíluna á fyrsta degi skylduga við kunngerð. Sostatt varð sjeyndadags hvíludagshvílan leygardagin bannað, í fyrsta umfari bannað undir revsing av sosialum revsiltøkum , og síðani at enda revsað við deyða við nýggjari kunngerð.

dómur : Undan tíðini av teimum sjeu seinastu plágunum, sum eru lýstar í ^{Opinb}. Menniskjað er útrýmt. Einans Satan verður verandi fangi á oyðilagdu jørðini, "avgrundini " í Opinberingini 20 , í " *túsund ár* " .

dómur : Tikin upp til himmals av Jesusi Kristi, fara hansara útvaldu at døma tey óndu deyðu Hetta er dómurinn, sum er siteraður í Opinb.11,18 .

dómur : Síðsti dómur ;Tey óndu deyðu verða risin upp fyri at líða standardin av “ *seinna deyðanum* ” orsakað av “ *eldvatninum* ” sum fjalir jørðina og etur saman við teimum hvørt spor av verkunum orsakað av syndini.

dómur : ^{Tann} dálkaða jørðin og himmalin verða endurnýggjað og dýrdargjörd. Vælkomin til tey útvaldu í nýggja æviga Guds ríki !

Guddómligt frá A til Z , frá Aleph til Tav , frá alfa til omega .

Bíblían hevur einki til felags við aðrar bókur, sum menniskju hava skrivað, uttan yvirflatusjónligu útsjónina. Tí í veruleikanum , síggja vit bert yvirflatuna á henni, sum vit lesa sambært skriviskipanum, sum eru serligar fyri málini hebraiskt og grikskt , har upprunatekstirnir eru sendir okkum víðari. Men í skriviningini av Bíbliuni brúkti Móses fornhebraiskt, hvørs bókstavir í bókstavaraðnum vóru øðrvísi enn núverandi bókstavirnir , teir vórðu skiftir út við bókstav fyri bókstav undir útleigini í Bábylon, uttan at elva til nakrar trupulleikar . Men bókstavirnir vóru festir saman uttan at seta millumrúm millum orðini , sum ikki gjörði teir lættar at lesa. Men aftanfyri hendan vansan liggur fyrimunurin við at mynda ymisk orð alt eftir vali av bókstavi, sum er valdur at merkja byrjanina. Tað ber til og hevur verið víst, sum prógvar, at Bíblían sanniliga er langt út um móguleikarnar hjá menniskjansligum hugflogi og avriki. Bert hugsanin og minnið um tann óavmarkaða skaparan Gud kundi hugsað sær eitt slíkt verk. Tí henda eygleiðingin av fleiri lesningum av Bíbliuni avdúkar, at hvørt orð, sum kemur fram har, varð valt og íblást av Gudi til ymsu rithøvundarnar av hansara bókum yvir tíð til ta seinastu, hansara Opinberingar ella Apokalypsu .

Umleið 1890 vísti ein russiskur stóddfrøðingur Ivan Panin , at taltøl eru til í ymiskum viðurskiftum í byggingini av bíbilskum tekstum. Tí hebraiskt og grikskt hava til felags, at bókstavirnir í stavaraðnum hjá teimum eisini verða brúktir sum tøl og tøl. Demonstratiónirnar, sum Yvan Panin hevur gjørt, hava økt munandi um skuldarkensluna hjá monnum, sum ikki taka Guds Bíbliu í álvara. Tí um hesi uppdaganir ikki hava nakra ávirkan á at gera menniskju før fyri at elska Gud, so taka tey tó alla lógligheit frá teimum fyri ikki at trúgva á hansara tilveru. Yvan Panin hevur víst á, hvussu talið " sjeý " var alnærverandi í allari byggingini av Bíbliuni og hetta serliga í allarfyrra versinum í Bíbliuni, í 1. Mós.1,1. Havi sjálvur víst á, at sjeýndadags hvíldagurin er " *innsigli hins livandi Guds* " í Opinb. 7,2 , staðfestir hetta verkið tí bert tey prógv, sum hesin ljómandi stóddfrøðingurin, sum bjóðaði krevjandi vísindafólkum , av síni tíð og okkara, óumstríðilig vísindalig prógv, fann.

Síðani Yvan Panin hevur nútíðar teldutøkni greinað tey 304805 teknini av teimum bókstavum, sum mynda Skriftina av eini gamlari samgongu og ritbúnaðurin bjóðar óteljandi ymiskar lestrar við at seta hvønn bókstav á eina ómetaliga stóra skákbord, hvørs linjuføringarmóguleikar byrja við eini vatnrættari linju av teimum 30. 5 bókstavir ; og millum hesar báðar ekstremu raðfestingarnar allar tær óteljandi millumsamansetingarnar . Har uppdaga vit boðskapir viðvíkjandi jarðheiminum, altjóða hendingum hansara og nøvnunum á fornum og nútíðarfólkum og móguleikarnir eru ómetaliga stórir tí einasta neyðuga er at halda eitt eins rúm (frá 1 til n...) millum hvønn bókstav í orðunum, sum verða myndað . Umframt vatnrættar og loddrættar rættingar eru fjøldin av skeivum rættingum, frá toppi til botn og frá botni til topp , frá høgru til vinstru og frá vinstru til høgru.

Tí staðfesti eg, við at taka myndina av havinum, at okkara vitan um Bíbliuna er á yvirflatuni. Tað, sum hevur verið dult, verður opinberað fyri teimum útvaldu í ævinleikanum, tey eru um at koma inn í. Og Gud fer aftur at undra síni elskaðu við síni ómetaliga, óavmarkaðu kraft .

Hesar blendandi sýningarnar eru tíverri ófórar at broyta hjórtu menniskjans, soleiðis at tey koma at elska Gud “ *av øllum hjarta sínum og av allari sál síni og av allari styrki síni og av øllum huga sínum* ” (5. Mós. 6:5 ; Matt. 22:37) ; eftir hansara rættvísu áheitan. Jarðligar royndir hava prógvað, at ábreiðslur, áminningar og revsingar ikki broyta menniskju, og tí hefur Guds frelsuætlan síðani byrjanina av frælsa lívinum verið grundað á hetta versið : “ *fullkomin kærleiki rekur ótta burtur* ” (1. Jóh. 4,18) . Valið av teimum útvaldu er grundað á, at tey vísa fullkomnan kærleika til Gud, teirra himmalska Faðir. Í hesum “ *fullkomna kærleikanum* ” er ikki longur tørvur á lóg ella boðum, og tann fyrsti, sum skilti hetta, var gamli Enok , sum vísti Gudi sín kærleika við at “ *ganga saman við* ” honum , varliga við ikki at gera nakað, sum var honum órógvandi. Tí at vera lýðin er at elska, og at elska er at vera lýðin fyri at geva tí elskaða gleði og gleði. Í síni guddómligu fullkomleika kom Jesus í skifti at staðfesta hesa læruna um “ *sannan* ” kærleika eftir teimum fyrstu menniskjansligu fyrmyndunum, Ábrahami, Mósesi, Eliasi, Dánjali, Job og nógvum øðrum, hvørs nøvn Gud einsamallur veit.

Avformingar orsakað av tíð

Tað er ikki eitt mál á jórðini, sum ikki hefur verið fyri menning og umskapanum orsakað av perversa anda menniskjans. Og í hesum máli hefur hebraiskt ikki sloppið undan hesi menniskjansligu perversiónini soleiðis, at tann hebraiski teksturin, sum vit meta vera upprunaligan, longu ikki er annað enn upprunaligur skrift Mósesar í einum lutvíst skeivum standi. Eg skyldi hesa uppdagingina verkinum hjá Ivan Panin og tí, at hann í útgávuni av hebraiska tekstinum, sum hann brúkti í 1890, í 1. Mós. 1,1, talgildaði orðið Gud við hebraiska hugtakinum “ *elohim* ”. Á hebraiskum er “ *elohim* ” fleirtal av “ *eloha* ” sum merkir gud í eintali. Ein triði formur er til : “ *Él* ”. Tað verður brúkt til at binda orðið Gud saman við nøvnum : Dániel ; Sámuel ; Betel ; osfr... Hesi hugtøk, sum nevna tann sanna Gud, fáa stóran bókstav í okkara týðingum fyri at merkja munin á tí sanna Gudi og falsku heidnu gudunum hjá menniskjum .

Bíblían leggur rætt og áhaldandi dent á, at Gud er “ *ein* ” sum ger hann til ein “ *eloha* ”, einasta sanna “ *eloha* ”. Hetta er orsökkin til, at Gud við at kenna til sín sjálvs fleirtalsorðið “ *elohim* ”, í 1. Mósebók 1 og aðrastaðni , vendir sær til okkum ein boðskap, sum hann við rætti sigur seg longu vera Faðir at fjøldum av lívum, sum eru til áðrenn skapanina av okkara jarðligu skipan ella vídd , og av øllum lívunum, sum eru til . Hesi longu skaptu himmalsku lívini vóru longu býtt av syndini, sum kom fram í hansara fyrsta frælsa skapning. Við at kalla seg sjálvan “ *elohim* ”, staðfestir skaparinn Gud sín myndugleika yvir øllum tí, sum livir og er føtt av honum. Tað er í hesum høpi, at hann seinni verður førur fyri , í Jesusi Kristi , at bera syndirnar hjá fjøldini av sínum útvaldu og frelsa , við sínum sóningardeyða einans , fjøldina av mannalívum. Orðið “ *elohim* ”, fleirtal, tilnevnir tí Gud í síni skapandi megi av øllum tí, sum livir. Hetta hugtakið profeterar eisini teir margfeldu leiklutirnar, sum hann fer at hava í síni frelsuætlan, har hann longu í høvudsheitum og í røð er, “ *Faðir, Sonur og Heilagi Andi* ” , sum fer at virka eftir dópin fyri at reinsa og halga lívið hjá sínum útvaldu. Hetta fleirtal snýr seg eisini um tey ymisku nøvnini, sum Gud fer at bera : Mikael fyri einglar sínar ; Jesus Kristus fyri síni útvaldu menniskju, sum eru loyst við blóði sínum.

Sum dømi um avformingarnar orsakað av menniskjaligum perversiónum gevi eg tað av sagnorðinum “ *at signa* ”, sum á hebraiskum verður útrykt við rótini “ *brq* ” og hvørs val av sjálvljóðum, sum verða nýttir, endar við at verða týtt sum “ *at signa* ” ella “ *at banna* ”. Hendan perversa skeivingin skeivar týðningin av boðskapinum um Job, sum kona hansara í roynd og veru sigur við: “ *signa Gud og doyggj* , ” og ikki, “ ~~*banna*~~ *Gud og doyggj* , ” sum týðararnir leggja upp til. Eitt annað dømi um eina snikjandi perversa broyting, á fronskum

máli hefur útrykkið " vissuliga ", sum upprunaliga merkti á ein ávísan og absoluttan hátt, tikið á seg í mannahugsanini týðningin av " kanska ", heilt øvugt . Og hetta seinasta dømið hefur uppiborið at verða víst á, tí tað fer at fáa týðning og fáa álvarsligar avleiðingar. Í orðabókini " Petit Larousse " varnaðist eg eina broyting viðvíkjandi definitiónini av orðinum " sunnudagur ". Innfördur sum fyrsti vikudagur í útgávuni frá 1980, gjørdist hann sjeypdi dagurin í útgávuni árið eftir. Børnini hjá sannleikans Gudi mugu tí vera varin við teimum menningarkonventiónum , sum menniskju hava sett á stovn, tí fyri hansara part, ólíkt teimum, broytist tann stóri skaparin Gud ikki og hansara virði eru ikki ymisk, eins og skipanin av lutunum og tíðini, sum hann setti á stovn frá heimsins grundarlagi.

Tey öndu verkini hjá menniskjanum hava merkt sjálvt hebraiska tekstin í Bíbliuni, har sjálvljóð órættvíst verða tilskrivað uttan avleiðingar fyri frelsuna, men fyri at verja hansara offisiellu útgávu, hefur Gud fyrireikað við talhátinum, amboðini til at eyðmerkja tann sanna tekstin frá tí falska. Hetta fer at gera, at vit kunnu staðfesta og leggja til merkis tilveruna av nógvum talgildum tølum, sum eyðkenna bert ta ektaðu bíbilsku útgávuna , á hebraiskum eins og á grikskum, hvørs tekin ikki eru broytt síðani 2. ^{old}f.Kr.

Andin endurreisir sannleikan um rættvísgering við trúgv (við hansara trúgv)

Eg havi júst nevnt skeivingarnar í bíbliutekstinum ; ting orsakað av fleirfaldu týðarunum av upprunaskriftunum . Fyri at upplýsa sítt fólk um endatíðina, endurreisir sannleikans andi hansara sannleika , við at beina hugin hjá sínum útvaldu móti tekstunum, har týðandi skeivingar enn eru eftir . Hetta er tað, sum júst er avrikað hendan hvíludagin 4. september 2021 til tað stigið, at eg gav tí navnið " Crystal Sabbath " . Eg hevði latið valið av temanum at lesa til eina rwandaska systur , sum vit deila gongdina í okkara hvíludøgum við á netinum . Hon legði upp til " rættvísgering við trúgv ." Kanningin gav okkum nøkur veruliga týðandi niðurstøður , sum gera fatanina av hesum evninum sera greiða .

Í Bíbliuni, í 1. Pæt. 1,7, ímyndar Andin trúna við reinsaðum gulli : " *fyrir at royndin av trúgv tykkara, sum er nógv dýrari enn gull, sum fer til grundar, hóast hon verður roynt við eldi, kann verða funnin til lovsang og dýrd og heiður við opinbering av Jesusi Kristi .* " Vit skilja longu av hesi samanbering, at trúgv, tann sanna, er eitt ógvuliga sjáldsamt ting, vit finna smásteinar og steinar allastaðni, sum ikki er galdandi fyri gull.

Síðani lærdu vit fyrst frá versni til vers, at : " *uttan trúgv er ógjørligt at gleða Gud* " , sambært Hebr 11 :6 : " *Nú uttan trúgv er ógjørligt at gleða hann ; tí at tann, sum kemur til Guds, skal trúgva, at hann er, og at hann er lønari teimum, sum dúgliga søkja hann.* " Tvær lærur eru knýttar at trúnni : trúgv á hennara tilveru, men eisini vissan um, at hon signar " *tey, sum søkja hana* " , erliga, ein týðandi detalja, sum hon ikki kann svikast á. Og av tí at endamálið við trúnni er at gleða hann, so vilja tey útvaldu svara Guds kærleika við at lýða øllum hansara fyriskipanum og boðum, sum hann leggur fram í sjálvum navninum á kærleika sínum til sínar skapningar. Ávøksturin av hesum kærleiksbandi, sum sameinir sum ein magnet tey, sum elska hvønn annan og elska Gud í Kristi, verður lagdur fram fyri okkum í kendu læruni, sum er siterað í 1. Kor 13, sum lýsir sannan kærleika, sum Gudi dámar. Eftir at hava lisið hetta, hugsaði eg um tann ikki minni kenda boðskapin, sum er givin í Habakkuk 2 :4 : " *... tann rættvísi skal liva av trúgv síni .* " Men, í hesum versinum sigur týðingin, sum Louis Segond leggur upp til : " *Sí, sál hansara er uppblást, tað er ikki rætt í honum; men hin rættvísi skal liva av trúgv síni.* " Í langa tíð hevði hetta versnið verið ein trupulleiki fyri meg, sum eg ikki hevði roynt at loyst. Hvussu kann ein maður, sum er " *uppblástur* " av *stoltleika*, verða *dømdur* sum " *rættvísur* " av Gudi ? Hann, sum , sambært Orðt.3,34, Ják.4,6 og 1. Pætursbrævi 5,5, " *stendur ímóti teimum stoltu, men gevur eyðmjúkum náði* " ? Loysnin kom fram við at finna í hebraiska tekstinum orðið " *ótrúgvur* " í staðin fyri orðið " *bólgna* " , sum

er siterað í Segond og við undran funnu vit , í eini " katólskari " Vigouroux útgávu , ta góðu og so logisku týðingina , sum ger boðskapin hjá Andanum fullkomiliga greiðan . Tí faktiskt gevur Andin Habakkuk íblástur við einum boðskapi í einum stíli, sum longu er íblástur í Sálomoni kongi í formi av hansara orðtøkum, har hann setur í mótstøðuparametrar av absolutum mótsetningum ; her, í Habakkuk, " *vantrúgv* " og . *trúgva* " . Og sambært Vigouroux og latínsku Vulgatuni, sum týðing hansara er grundað á, ljóðar versið soleiðis : " *Sí, hann, sum er vantrúgvandi, mun ikki hava (a) rætta sál í sær; men tann rættvísi skal liva av trúgv síni.* " Við at leggja báðar partar av versinum til sama evni, skeiklar Louis Segond boðskapin hjá Andanum og lesarar hansara verða forðaðir í at skilja tann sanna boðskapin, sum Gud hevur givið." Við tí fast, fara vit nú at uppdaga , hvussu Habakkuk nágreiniliga lýsir " adventistisku " royndirnar í 1843-1844 , 1994, og endaligu dagfestingina viðvíkjandi sonnu endaligu afturkomu Kristusar , várið 2030. Jú, hetta nýggja ljósið av eydnuni, sum loyvir okkum at vera re3. ive adventistiskar upplivingar longu staðfestar , í Opinberingini 10,6-7 , við útrykkinum : " *tað verður ikki meira seinking ... men loyndarmál Guds verður fullgjørt .* " Til hesa sýningina fari eg at taka tekstin í Habakkuk 2 frá byrjan av, og blanda forklárandi viðmerkingarnar.

L.Segond útgáva broytt av mær

Vers 1 : " *Eg skal vera á mínum støði, og eg skal standa á torninum ; Eg skal hyggja eftir , hvat Harrin skal siga við meg , og hvat eg skal svara í mínum argumenti .* »

Legg til merkis hugburðin hjá profetinum um at " bíða " sum eyðkennir adventistroyndina , Andin sigur okkum í boðskapinum í Dan.12,12: " *Sælur er tann, sum bíðar til 1335 dagar .* " Fyri at skilja hetta væl, er týðningurin av hesi " *argumentatióin* " givin okkum í undanfarna kapitli har trupulleikin, sum Habakkuk reisti, er leingjan av vælferðini hjá teimum óndu á jørðini : " *Vil hann tí tømja net sítt, og slakta tjóðirnar altíð, uttan at spara?* » (Háb 1,17). Í hesi hugleiðing og spurningum lýsir Habakkuk atferðina hjá øllum monnum, sum gera somu eygleiðing til heimsins enda . So fer Gud at leggja sítt svar fram við profetiskt at leggja upp til evnið um afturkomu Jesu Krists, sum endaliga fer at gera enda á yvirvaldinum hjá teimum óndu, vanvirðu, vantrúgvandi, vantrúgvu og uppreistrarhugaðu.

Vers 2 : " *Orð Harrans kom til mín og segði : Skriva profetiina ;* »

Millum 1831 og 1844 legði William Miller fram kort, sum tóku saman um hansara fráboðanir, sum profeteraðu afturkomu Jesu Krists fyri várið 1843 fyrst, síðani fyri heystið 1844. Millum 1982 og 1994 legði eg eisini upp til og legði framvegis upp til adventarar íblástur til nýggjar profetir um, Harra sannleikans fyri okkara " *endatíð* ." Um tær veruligu avleiðingarnar, sum vóru knýttar at hesi stríðsgongd í 1994, bert vóru skildar eftir merktu tíðini, sum var í 1844, so er dagfestingin og útrokningin av henni til dagin í dag sannroynd av Anda hins livandi Guds.

Vers 3 : " *Tí hetta er ein profeti, hvørs tíð longu er ásett,* ”

Hendan tíðin, sum Gud hevur ásett, er avdúkað síðani 2018. Hendan ásetta tíðin er várið 2030.

" *Hon gongur móti endanum, og hon vil ikki lúgva;* »

Afturkoman hins sigursríka Kristusar verður framd í síni tíð, og profetiin, sum boðar frá henni, " *skal ikki lúgva .* " Jesus Kristus kemur heilt sikkurt aftur á vári 2030.

" *Um tað seinkar, so bíða eftir tí , tí tað fer heilt sikkurt at henda.* »

Um dagfestingin hevur verið sett av Gudi, fyri hann, verður tann sanna afturkoman Kristusar framd á hesum fasta tíma, sum hann einsamallur kendi til 2018. Tann tillagaða seinkingin , " *um hon seinkar* ", kann tí bert viðvíkja menniskjum, tí Gud tilskilar sær rætt til at brúka skeivar fráboðanir um afturkomuna hjá Jesusi at14. , 1994 og til okkara seinastu tíð, trúgvinn hjá kristnum, sum krevja hansara frelsu , sum ger, at hann kann velja síni

útvaldu . Hesar fólsku frammanundan fráboðanir um afturkomu Jesu Krists verða brúktar av Gudi til at skilja til heimsins enda, "tað góða kornið frá illgresinum, seyðin frá geitunum " , tey trúgvu frá teimum vantrúgvu, "tey trúgvandi frá teimum vantrúgvandi " , tey útvaldu frá teimum falnu. —

Versið staðfestir adventistiska " bíði " parametrin , sum framvegis er eitt lýsandi element av teimum seinnu halgimennunum, sum eru sett sundur og innsiglað av siðvenjuni av tí sanna sjeyndadags hvíludegnum síðani heystið 1844, endan á seinnu adventistiska rættarmálinum. Í hesum versinum heldur Andin fast um hugtakið um **vissu** , sum eyðkennir hesa afturkomu Kristusar, sigursharra, frelsara og hevvara.

Vigouroux útgáva

Vers 4 : "*Sí, tann, sum ikki trýr, skal hava (eina) rættvísa sál í sær; men tann rættvísi skal liva av trúgv síni.* »

Hesin boðskapur avdúkar Guds dóm yvir menniskju, sum eru útsett fyri teimum fyra adventistisku royndunum, sum eru knýttar at dagfestingunum 1843, 1844, 1994 og 2030. Guds dómur er hvassur í hvørjari av tíðarskeiðunum. Við profetisku fráboðanini avdúkar Gud tey "hyklarisku" kristnu , sum avdúka *sína* "vantrúgvandi" náttúru við *at spotta* profetisku fráboðanir hansara útvaldu sendiboð , tað vil siga hansara profetar. Í fullkomnari mótsøgn gevur tann útvaldi Gudi dýrd við at taka ímóti hansara profetisku boðum og lýða teimum nýggju leiðbeiningunum, sum teir avdúka. Hetta lýdni, sum Gud metir vera "*góðtikið* ", verður , samstundis , mett verdugt at varðveita ta rættvísi, sum er roknað í navni Jesu Krists.

Einans henda lýðin trúgvinn "*av kærleika*" til Gud verður mett verd at koma inn í ævinleikan, sum kemur. Einans tann, sum blóð Kristusar vaskar frá syndum sínum, er frelstur "*við trúgv síni.*" Av tí at trúarsvarið er persónligt, er hetta orsøkin til, at Jesus vendir sínum boðskapi , hvør sær, til síni útvaldu, dømi : Matt.24,13 : "*Men tann, sum heldur út til endans, verður frelstur.*" Trúgvinn kann gerast savnandi, um hon svarar til ein standard. Men, ver varin ! Menniskjalig pástandir eru villeiðandi, tí Jesus einsamallur ger av, hvør skal verða frelstur ella glatast sambært hansara dómi um trúna, sum valevnini, sum ynskja at koma inn í himmalin , vísa .

Samanumtikið kann sigast, at Andin í hesum versunum í Habakkuk avdúkar og staðfestir tað tætt og **óløysiliga sambandið** millum "*trúgv*" og "*verkini*" , sum hann elvir til ; nakað, sum Jákup ápostul longu reisti upp (Ják. 2,17 : "*Soleiðis er eisini trúgvinn, um hon ikki hevur verk , deyð í sær sjálvari .*") ; sum inniber, at frá byrjan av evangeliseringini varð evnið trúgv misskilt og mistulkað. Summi, eins og í dag, knýttu bara trúarpartin at tí, og ignoreraðu vitnisburðin um verkini, sum geva tí virði og lív. Atferðin hjá monnum , sum Gud ger kunnugar við sínar fráboðanir um afturkomu Jesu Krists , avdúkar, hvussu teirra trúgv er. Og í tíðini, tá Gud hellur sítt stóra ljós út á sínar seinastu tænarar, er eingin umbering longur fyri tey, sum ikki skilja tey nýggju krøvini, sum Gud hevur sett síðani 1843. Frelsan við náði heldur fram , men síðani tann dagfestingina, gagnar tað bert teimum útvaldu, sum Jesus Kristus hevur valt , gjøgnum tann veruliga vitnisburðin um, at tey geva hann veruliga kærleikan. Í fyrstuni var hvíludegurin tekin um hesa guddómligu signing, men síðani 1844 , hevur hann ongantíð verið nóg mikið av sær sjálvum, tí kærleikin til hansara profetiska sannleika , sum varð opinberaður millum 1843 og fram til 2030 , hevur altíð verið , í sær sjálvum , kravdur av Gudi. Faktiskt hava tey nýggju ljósini, sum eru fingin síðani 2018, eitt tætt samband við sjeyndadags hvíludegin, sum er vordin tann profetiska myndin av sjeynda ártúsund, sum byrjar við afturkomu Jesu Krists á vári 2030. hansara gomlu og nýggju ljós opinberað í navni Jesu Krists sum lært í Matt 13,52 : "*Og hann segði við teir: Tí er hvør skriflærdur, sum er lærdur í himmiríki, sum ein húsbóndi, sum fær nýtt og gomul ting úr skatti sínum .*"

Hann, sum elskar Gud, kann ikki annað enn elska at uppdaga hansara ætlanir og hansara loyndarmál, sum leingi hava verið duldar og ókendar fyri menniskjum.

Habakkuk og fyrsta koma Messias .

Henda profetiin fann eisini uppfylling fyrir jødiska tjóðarríkið Ísrael, sum hon boðaði frá fyrstu komu Messiasar til. Tíðin fyrir hesi komu varð ásett og kunngjørd í Dan.9,25. Og lykilin til hansara útrokning var at finna í Ezrabók, kapittul 7. Tað kemur soleiðis fyrri, at jøðarnir flokkaðu Dánjalsbók millum tær søguligu bøkurnar, og hon stóð frammanundan Ezrabók. Men á henda hátt varð hansara profetiski leiklutur minkaður og minni sjónligur fyrir lesaran. Jesus var tann fyrsti profeturin, sum vendi ápostlum og lærusveinum sínum ans til profetiirnar hjá Dánjali.

Tann fráboðaða seinkingin, " *um hon seinkar, bíða eftir henni* ", hevði eisini sína avriking, tí jøðarnir bíðaðu eftir einum hevndarfullum messiasi og frelsara av rómverjum, stóðu á Jesaja 61 har Andin sigur um Kristus í vers 1: " *Andi Harrans, YaHWéin the good to . ella ; Hann hevur sent meg at grøða tey sundurbrotu, at boða teimum fangaðu frælsi og teimum, sum eru bundin, frælsi; »* . Í vers 2 sigur Andin: " *At boða náðiárið hjá YaHWéH, og hevndardagin hjá Gudi okkara ; At troysta øll, sum syrgja ;* ". Jøðarnir vistu ikki, at millum " *náðiárið* " og " *hevndardagin* " skuldu enn 2000 ár ganga fyrri at leiða fólk til afturkomu Kristusar, sigursharra, frelsara og hevnaara, sambært Jesaja 61,2. Hendan læran sæst týðiliga í vitnisburðinum, sum er siteraður í Lukas 4,16-21: " *Og hann kom til Nasaret, har hann var uppvaksin, og sum siður hansara var, fór hann inn í samkomuhúsið hvíludagin. Og hann reisti seg upp at lesa, og honum varð givin bók Jesaja profets. Og tá ið hann hevði rullað hana upp, fann hann staðin, har skrivað var : Andi Harrans er yvir mær, tí at hann hevur salvað meg at boða fátækum gleðiboðskapin . Hann hevur sent meg at grøða tey brotnu hjarta, at boða fangum frælsi og blindum um sjón, at lata tey, sum eru kúgað, leys, at boða Harrans góðkenda ár . Síðani rullaði hann bókina upp, gav tænanarum hana og setti seg niður.* " Við at steðga lesnaðinum her, staðfesti hann, at fyrsta koma hansara bert snúði seg um hetta " *náðiárið* ", sum Jesaja profetur boðaði frá. Vers 2: 1 heldur fram og sigur, " *Og øll, sum vóru í samkomuhúsinum, hugdu væl at honum. Tá fór hann at siga við teir, Í dag er hetta skriftstaðið uppfyllt í tykkara hoyri.* » " *Hevndardagurin* ".

» ignorerað og ólisið varð sett av Gudi, til várið 2030, til sína aðru komu, hesaferð, í allari síni guddómligu kraft. Men áðrenn hesa afturkomu skuldi profetiin hjá Habakkuki uppfyllast við " *seinking* ", gjøgnum " adventistisku " royndirnar, í 1843-1844 og 1994, sum vit júst hava sæð.

Endaliga vígslan

Møt sannleikanum

Á vári 2021, byrjanina av guddómliga árinum, hevur ríka, men falskt kristna vesturlenska menniskjað júst víst sín vilja til at varðveita lívið hjá teimum eldru, eisini fyrir kostnaðin av tjóðarbúskaparligari oyðilegging. Hetta er orsøkin til, at Gud fer at avhenda tað til triðja heimsbardaga, sum fer at taka fjøldina av lívum av fólkum í øllum aldri, vitandi at eingin viðgerð ella koppseting er móti hesi seinnu guddómligu revsing. Fyri okkum, um 8 ár, er árið 6000 av jørðini skapt, hvørs endin verður merktur av afturkomu Jesu Krists. Sigrandi og sigursharri, fer hann at leiða sínar loystu, sínar livandi útvaldu og tey, sum hann fer at reisa upp, inn í sítt himmiríki og hann fer at oyðileggja alt menniskjalív á jørðini, sum hann fer at lata vera einsamallan, einsamallur í myrkrinum, uppreistrarhugaða eingil í byrjanini, Satan, djevulin.

Trúgvín á 6000 ára meginregluna er umráðandi fyrir at góðtaka hesa skrá. Nágreiniligar útrokningar út frá teimum tølum, sum eru givin í Bíbliuni, hava verið gjørdar ómøguligar orsakað av einum " *tjúkki* " viðvíkjandi føðingardegnum hjá Ábrahami (bara ein dagfesting fyrir teir triggjar synirnar hjá Tára : 1. Mós.11,26) . Men raðfylgjan av mannaættarliðum frá

Ádami til afturkomu Kristusar staðfestir nærleikan hjá hesum talinum 6000. Við at geva okkara trúgv til hetta runda, nágreiniliga tal, kenna vit hetta valið til eina " skilagóða " veru , tað vil siga til skaparan Gud, keldu til alt vit og lív. Sambært meginregluni um " hvíludagin " , sum er nevnd í fjórða boði hansara, gav Gud menniskjanum " seks dagar " og seks túsund ár at gera alt sítt arbeiði, men sjeyndi dagurin og sjeynda túsundárið eru hvílitíðir " halgaðar " (settar av) fyri Gud og hansara útvaldu.

Innihaldið í hesi bókini hevur víst, at trúgv, sum Gudi dámar, er bygd upp av " skilagóðum ella vísu " atferð hjá hansara útvaldu, sum nýta alt, sum Gud sigur, profeterar ella hugsar (sí Dániel 12 :3 : " *Og tey vísu skulu lýsa sum ljós himmalsins, og tey, sum venda mongum rættvísu til . Guds val at fáa tey at fáa gagn av hansara endurloysandi rættvísi, sum er víst í Jesu Kristi.*

Til at enda hetta arbeiðið, beint áðrenn dramatikkin, sum kemur, vil eg víga, í mínum lagi, øllum teimum sonnu Guds børnunum, sum vilja lesa tað, og vilja taka ímóti tí við trúgv og gleði , hetta versíð úr Jóh . annað á mínum dópsbrævi frá stovninum, hitt á fororðinum í bókini " Jesus Kristus ", sum medtænarin mín gav mær í hesum sambandi tá, næstan í tí aldrinum, tá ið Jesus offraði lív sítt : " *Eg havi sagt tykkum hetta, so tit kunnu hava frið í mær." Í heiminum skulu tit hava trongd ; men tak dirvi, eg havi vunnið á heiminum .*

Sámuel , signaði tænarar Jesu Krists, " Sanniliga !

Seinasta kallið

Meðan eg skrivi hesi boðini, njótir heimurin við árslok 2021 enn ein alheims átrúnaðarligan frið, sum er virðismikil og virðismikil. Enn, grundað á mína vitan um tær avdúkaðu profetisku opinberingarnar, sum Gud hevur fyrireikað , staðfesti eg, uttan minsta iva, at ein ógvusligur heimsbardagi er í fyrireiking og á veg at verða framdur næstu 3 til 5 árin. Við at leggja tað fram undir tí symbolska navninum " *sætta lúður* " í Opinb. ed á guddómligari átrúnaðarlígari skrá. Hansara sætta revsing kemur at ávara, eina seinastu ferð, kristindómin sekan í ótrúskapi móti honum. Burtursæð frá Gudi og hansara frelsuætlan hevur mannalívið ongan meining. Tí, av tí at " *trompetarnir* " hava ein stigvísan karakter, sum er avdúkaður við analogi í 3. Mósebók 26, fer drápsstyrkin í " *sætta* " at røkka hæddum av ræðslu, sum menniskjað leingi hevur óttast og óttast. " *Sætta lúðurin* " snýr seg um tann seinasta heimsbardagan, sum skal oyðileggja fjøldina av menniskjum, " *triðja partin av menniskjum* " sambært Opinberingini 9,15. Og hetta lutfallið kann bókstaviliga náast í einum stríði, har 200.000.000 vápnaðir, útbúnir og útgjördir professionellir stríðsmenn fara at standa ímóti hvørjum øðrum , *sambært* tí nágreinileika, sum er givin í Opinb . tað vil siga 2 x 10000 x 10000. Áðrenn hesa seinastu stríðið, í 20. ^{ald}, vóru teir báðir heimsbardagarnir 1914-1918 og 1939-1945 fyriboðanir um ta stóru revsingina, sum er á veg at gera enda á tíðini við frælsu og... Gud hevur ikki útvegað sínum útvaldu friðskjólbyir, men hann hevur latið okkum nóg greiðar ábendingar eftir seg, til at vit kunnu flýggja undan teimum økjum, sum hansara guddómliga vreiði raðfestir . Hann skal beina fyri teimum sløgum, sum skulu berast av menniskjum, sum eru kallað til hesa uppgávu. Men eingin teirra verður ein av hansara útvaldu. Teir vantrúgvandi ella vantrúgvandi uppreistrarmenninir, sum eru spreittir um alla

jörðina, verða amboð og offur fyrir hansara guddómligu vreiði. Seinni heimsbardagi heimsbardagiheimsbardagi setti vesturlensk fólkaslög, hvørs trúgv var kristin og kappadist. Men í komandi Triðja verður motivið fyrir samanbrestunum í hövuðsheitum átrúnaðarligt, ímóti kappingarförum átrúnaðum, sum ongantíð hava verið læruliga sambæriligar við hvønn annan. Einans friður og handil hava latið hesa illusíón vaksa . Men í tí tímanum, sum Gud hevur valt, verður sambært Opinberingini 7,2-3 tann demoniska alheimsleikin, sum Guds einglar halda aftur, sleptur til at " *skaða jörðina og havið* " ella, um symbolini verða avkodað, " *at skaða* " " protestantar og katolikkar " ótrúgvir móti Jesusi Kristi. Heilt logiskt er tann ótrúgva kristna trúgvin hövuðsmarkið fyrir vreiði tí rættvísa dómaranum Jesusi Kristi ; eins og í gamla sáttmálanum varð Ísrael revsað fyrir sínar stöðugu ótrúskapir til tjóðarliga oyðileggingina í árinum 70. Parallelt við hesa " *sættu trompet* " , staðfestir profetiin í Dan 11:40 til 45, við at vekja upp " *tríggjar kongar* " , evropeisku og matholisku religiismuna " . todoksi. Stríðið endaði við, at stöðan vendi orsakað av inntrivinum hjá amerikanskari protestantismu, ikki nevnd sum kongur, men tillagað, sum ein siðbundin møguligur fíggindi hjá Russlandi. Avtøkan av kappingarförum valdum letur upp fyrir hansara endaligu yvirvaldi sum „ *djórið, sum stígur upp av jörðini* “, sum er lýst í Opinb. Latið okkum nágreina, at í hesum endaliga høpi gjørdist amerikanska protestantiska trúgvin ein minniluti, rómversk-katólkska trúgvin var meirilutin, orsakað av fylgjandi latínamerikanskum tilflytingum. Í 2022 er forsetin í henni av írskum uppruna sjálvur katólkskur, eins og John Kennedy, myrði forsetin.

Í Opinb . Eyðmerkt við prógvum í hesum arbeiði við páva-rómversk-katólksku kirkjuna, er " *Bábylon* " dømd og fordømd vegna " *hennara syndir* . " Við søguligari arv av " *sínum syndum* " , røkkur skuldin hjá katolisismuni til protestantar og ortodoksar, sum rættvísgera við teirra trúarsíðvenju , sunnudagshvíluna arvaða úr Róm. Útflytingin úr Bábylon inniber at sleppa " *syndum sínum* " , har tann týðningarmesta, tí Gud ger hana til eitt eyðkennis " *merki* " : vikuliga hvílundagin , fyrsti dagurin í vikuni í guddómligu skipanini , rómverska sunnudagin .

Í hesum boðskapinum heiti eg á Guds synir og døtur um at fara úr norðara økinum í Fraklandi, sum er miðdepil í hövuðsstaðnum , París . Tí hon verður skjótt rakt av vreiði Guds , líða " *eldi úr himli* " , hesaferð kjarnorku, eins og býurin " *Sódoma* " , sum hann samanber hana við , í síni Opinberingar , í Opinberingini 11 :8. Hann kallar tað eisini " *Egyptaland* " , eina symbolska mynd av " *synd* " , orsakað av uppreistrarhugburðinum til óreligiøsu skyldu hennara , sum stendur ímóti Gudi , eins og faraoin í søguligu søguni um útferðina hjá hebraiska fólkinum . Í krígsstöðu, har vegir eru avskornir og bannaðir, verður ógjørligt at fara úr marknaðarøkinum og sleppa undan deyðiligu dramatikkinum .

Sámuell tænarinn hans livandi Guðs , Jesusi Kristi .

Tey, sum fyrst og fremst vilja uppdaga tað, sum er lagt fram at enda í hesum verki, hava trupult við at skilja, hví eg eri so sannførdur um óafturvendandi slag av nærverandi oyðilegging av Fraklandi og Evropa. Men tey, sum hava lisið hana, frá byrjan til enda, hava savnað, í lestrargongdini, tey prógv, sum hópa seg upp, áhaldandi, til tað stig, at tey kunnu deila, at enda, ta óroytiligu sannføring, sum Guds andi hevur bygt í mær og í øllum teimum, sum hoyra honum til ; í sannleika. HANSUM eigur øll DÝRDIN.

Tey ringu yvirraskilsini verða bert parturin av teimum, sum halda fast við ikki at vilja viðurkenna hansara ósambæriligu vald, meirilutan og hansara evni at leiða alt eftir hansara ætlan, til tað verður fullkomið framt.

Eg enda hetta verkið her, men tann íblásturinn, sum Jesus framvegis gevur mær, er merktur og skrásettur ævigt í forni av boðskapi, sum verða lagdir fram í verkinum "**Himmalska manna hjá teimum seinastu adventistgongufólkunum**".